SACRORUM

CONCILIORUM

NOVA ET AMPLISSIMA COLLECTIO

cun»

IOANNES DOMINICUS MANSI

CT POST IraïUS MORTEM FLORENTINUS ET WENETUS EDITORES

AB ÀNNO 175$. AD ANNUM 1798 PRIORES TRMÀNTA UNUM TOMOS EDIDERUNT*

NUNC AUTEM CONTINUATA ET DEO FAVENTE ABSOLUTA

<'I'BÀNTÏBU8

idÀNNH BAPTISTA MARTIN

(ACUDOT·, nonaou nr cinrouci uximanin uxxxnmni

IT

R. P. LUDOVICO PETIT

B OOWBB^ATfOVB AWW1UIUBA AB AMOMmOVB.

TOMUS QUADRAGESIMUS QUARTUS
SYNODI OCCIDENTALES, 1850-1853.

PARISIIS

MDOCOCXL

EXPENSIS HUBERTI WELTER, BIBLIOPOLAE.

INDEX CHRONOLOGIES TOMI XLIV.

Aaao Cnuiart

1850. iunii 3<i - iulii «. — Concilium provincial· Senenae in Italia ' 1-30

-1850 . iulii lo.l. — Concilium provinciale Rptho* magensè in Gallia 2*9 - 52

Γ850 , iulii 14. — Concilium provincial· Burdigalenae in Gallia \ 51-152

1850 iulii 17. — Synodua dioecesana Ramenai· in Gallia 151-2

1850 auguati 22. — Synodus plenaria epiaeoporum HiberpiXe apud Thuriae 151-212

1850 men·· augusto. — Synodua dioeceaana Sancti Ludovici in Foederati· Statibu· America· . aeptentrionalia . 211-2

1850 •aptembri· 2-16. — Concilium provincial· Senonetue in Gallia ' 213-300

1850 •eptambri· 8-23. — Concilium provincial· Aquenae in Gallia 301-68

1850 .■ •eptambri· 10-9. — Concilium provincial· Tolosanum in Gallia 367-418

1850 •eptambri· 30 - octobria 5. — Synodua dio··oeaana Parisien·!· in Gallia 417-8

1850 octobria 1. — Conventae provincialia Fri■ingenai· epiaeoporum. Bavaria· 417-62

1860 octobria 6-21. — Conciliuin . provincial· Claromontena· in Gallia 463-528

1850 anta octobria 18., — Synodua dioeceaana CatalannenM· in Gallia 627-8

1850 novembria 27. — Conventae epiaeoporum provinciae Mediolanonaia in Italia 527-42

1850 Synodua dioeeeeaana DublinMaia in Hibernia 541-2

1850 Synodua dioeceaana Ludevicopolitana in Statibu· Foederati» America· septentrionalia 541-4

1850 Synodus dioeceaana Meldensis in Gallia 543-4

I860 Synodua dioeceaana Sueaaioneuaia in Gallia 543-4

1851 februarii 5. — Conventa· Friburgenais episcoporum provincia· Rheni superiori* in Germania 543-60

1851 man 6. — Synodua dioecesana Lingonenais in Gallia 569-60

1851 iulii 16-7. — Synodua dioeceaana Naanetenaia in Gallia 559-60

1851 anguati 15. — Concilium provinciale Quebeoenae in America septentrionali 559-96

1861 auguati 17 - septambris 2. — Concilium provinciale Auacitaaum in Gallia 595-652

1851 septambris 6-8. — Synodus dioeceaana Cenomanonsb in Gallia'' 651-2

1851 ■eptambri· 22-6. — Synodua dioeceaana Corisopitaasia in Gallia 661-2

1851 •eptombria 23-5. — Synodus dioeoesana Leodieaeia in Belgio 651-4

CaniaTi

1861 (septambris 23-8. — Synodua didecesana 'Ramensis iin Gallia 653 -4

1851 •eptambri· 29 - octobria 2. — Synodua diooceeana Vivariensis in Gallia 663-4

1851 •eptambri· 30 - octobris 4. — Synodus dioeceaana Ambiante·» in Gallia 653-4

1851 •eptembria 30 - octobria 1. — Synodua diooceaada Venetenaia in Gallia 653-4

1851 octobria I. — Rynodus dioeoesana Gratianopolitans in Gallia 653-4

1861 Synodua dioeceaana Buffalensis in Foederati· Statibu· America· aeptantrioaalia 663 -6

1851 Synodua dioeceaana Rupellenaia in Gallia 656 - 6

1852 februarii lo-2. — Synodua dioeceaana Briocenaia in Gallia 655-6

1852 mail 9-20. — Çoncilivm plenarium Balt»morenae in Foederatis Statibu· America· •eptaritrionalis 655-700

185 iulii 6-17. — Concilium provincial· Weatmonaatarienae I in Anglia 699-802

1852 auguati 4. — Synodua dioeceaana Petragorioenaia I in Gallia 801-2

1862 augusti 26-7. — Synodua dioeceaana Montiealbanenaia in Gallia 801-2

1852 menae auguato. — Synodua dioecetana Divionanais in Gallia 801-4

1852 men·· auguato. — Synodua dioaneaana Snn-Claudiensia in Gallia 803-4

1852 •eptambri· 28-9. — Synodua dioeceaana Aurelianenaia in Gallia 803-4

1852 octobria 4-8. — Synodua dioeceaana Aeduenaia in Gallia. 803-4

1852 octobria 5-8. — Synodua dioeceaana Bolvaeenais in Gallia 803-4

1852 octobria 10. — Statuta dioooaaia Foroialiea-•ia in Gallia oo3-4

1852 octobria 11-4. — Synod·· dioecemna Aquenaia in Gallia 806-6

1852 octobria 19-21. — Synodua dtoeoeaaaa Aginneneie in Gallia 8<>6-6

1852 Synodua dioooeaaaa BuMalenato in Foederatis Statibu America· septentrionalia 806-6

1852 Synodua dioeceaana Clevelandenais in America 805-6

1852 Synod·· dioooeaaaa Camornceneb in Gallia 805-6

* 1852 Synodua dioeeeaanh Pbtavieneb I in Gallia 805-6

1853 ianuarii 10-9.'— Concilium proviamae Ramenais. celebratam Ambianis in Galba 805-40

1863 aprilia 1. — Statute dioeossb Baiooensta in Galba 841-2

A» M0 Chbisti		4«».o Onaien	
186»	maii 15-7. — gynodus dioeceean* Maadelensik I in Italia*- 841-2	1853	septenaria 25-7. —' Synodus dioecesana Tarbeienels in Gallia 949-50
1863	tunii 'A — Concilium provinciale Dublinenae ip^Hibernia 841-72	1853 "	octobres 18-21. — Synodus dioeoeeana Ièmovieenais in Gallia · I 949-50
1853	iumo. — Synodus dioaaeaana Baitimorensis ia America-septentrionali , 871-2	1853 .	novembris8-U. — Synodus dioeoeeana Constantienaie ia Gallia . 9jP-5<)
1853	iulii6-lo'. — Synodus dioeoeeana {Vapii|-cenaia in Galba 871-2	· 1853	novembris'21. — ^Conetitalionee dioeceeis ' e Biturioenais in Gallia 949-50
1853 i	iulii 2-4, - augusti 2. — bonefllum provinciae Burdigalenau, celebratum Rupellae in Gallia , . Z 871-922	· 1853	Synodus dioeeeaanr-Bivionensis. in Gallia ' ' 949-53
1853	menae' iulio. Synodus dioeoeeana Ruthenensis in Gallia Y 921-2	1853	Synodus dioeoeeana {iovareenaia in Statibus ' Foederatis Americas septentrionalis 951-2
1853	augusti Iu-2. *r*— Synodus dio^oesAna Molinénaie fn 'Gallia 1 921-2	ÿ 1-853	Synodus dibeceeana Remensu in Gallia ' 961-2 '
1853	eeptembris 1-8. — Concilium provinciale Casselienae in Hibernia 921-950	1853	S^tuta synodalia dioecesis San-Claudiensis *L* in Gallia 951-2

INDEX TOPOGRAPHICUS TOMI XLIV.

Atdiuntit in Gallia synodus dioeoeeana, 1859 Octobris \-8 * I $03-4

Aginntntit in Gâlha synodis dioecesana, 1859 octobris 19-91 › . ' 805-6

in Gellia synodus dioecesana,' 1851 septbmbris 30 - octobre 4 653 - 4

Ambianent· in Galli· concilium provinciae Remensis, 1863 ianuarii 10-9 809-40

Jlfwsiwv in Gallia concilium provinciale, 1850 Septembris 8-93 301-368

Aguentii in Gellia synodus dioeoesana, 1859 octobris 11-4 ΘΟ5λβ

Aartliantneit in Gallia synodus dioecesana, 1859 septembris 98-9 803-4

^useitemM· in Gallia concilium provinciale, 1851 augusti 17 - septembres 9 695-659

BeaoesnMs in Gallia dioecesis statuta, 1853 apri- 841-9

*Baltimore**»·* iû Foederatis Statibus Americae septentrionali· concilium plenarium, 1859 maii 9-90 Λ 655 - 700

BaUimonntii' in America septentrional synodus dioecesana, 1853 iunio 871-9

Bavaria· episcoporum conventus provincialis Frisingensis, 1850 octobris 1 417-59

Beltacmti» in Gallia synodus dioeeeaana, 1859 octobres 5-8 ' 8«3-4

Bitarietnti» in Gallia dioecesis constitutiones, 1853 novembris 91 949-50

Brwcswu in Gallia synodua dioecesana, 1859 febyuarii 10-9 ' 655-6

Baffaltmi· in Foederati· Statibus Americas septentrionalis synodus dioeoesana, 1851 653-6

',B>tffaUntit in Foederati· Statibus America· septentrionalis synodus dioeoesana, .1859 805 - 6

Bnrdigal·»·· in Gallia.concilium provinciale, 1850 iulii 14 51-159

Bur^ijeleuii provinciae odneilium celebratum Bupellae in Gallia, 1853 iulii 94 - augusti 9 871-999

CastvracmsM in Gallia synodus dioenssans, 1859 805- 6

Cosss/ieaM in Hibernia concilium provinciale, 1853 septembrio 1-6 991-50

CetolautMwss in Gallia synodus diosossant, 1850, ante octobris 18· 597-8

CtnaauHuati» in Gallia synodus dioeoesana, 1851- septembrie 6-8 651-9

Cleruusswfsnss in Gallia concilium provinciale, 1850 octobris 6-91 453-998

CTeesleadensM in America synodus dioecesana, 1859 806-6

CstwtimtisMss in Gallia synodus dicoceeena, 1853 novembris 8-11 949-50

Corisopitauis in Gallia synod,Us 'dieeeeeana. 1851 \ , Septembris 99-6 ' · M 651 -9 '

Ditioimmi· in Gallia synodus* dioecesana, 1859 mense, augusto 8«l-4

DwMseuu in Qallia synodus 'dioecesana, -1853 ' , , ' · . * 949-59,

IhMnmtu. ih Hibernia synodus dioeoesana, I860 ▮ ·'" Mi-a

DMumtt· in Hibernia coneilium provinciale, ^853 ' iunii 9 841-79

Feroiplienn· in Gallia statuta dioecesis, 1859 octobris 10 ᵛ 803-4

Fribttrgtbnei· in Germania conventus episcoporum provinciae Rheni superioris, 1851' februarii 5 543-60

Fritingmui» episcoporum Bavaria· conventus provincialis, 1850 octobris 1 417-59

Oratimppolilana in Gallia synodus dioecesana. 1851 octobris 1 ». 653-4

Hibernia· episcoporum synodus plenaria apud Thurlee, 1850 augusti 99 151-919

LeeiostcsiMM in Gallia •ynoda· dioeoesana, 1853 octobris 18-91 ' 949-M ·

Leadienti» in Belgio synodus dioeoesana, 1851 Septembria 93-5 651-4

Lingonmuit in Gallia synodus dioeoesana, 1851 maii 6 559-60 *j*

Ladoeieopoliiana in Foederatis Statibus' America· septentrionalis synodus dioecesana, 1850 541-4

Mandtlemi· I in Italia synodus dioecesana, 1853 maii 15-7 841-9

Mtdiolanmti» provinciae in Italia episcoporum conventus, 185« 597-49

MsUensw in Gallia synodusdioecesana, 1850 543-4

JfoImmUis in Gallia synodusdioecesana. 1853 augusti 10-9 991-9

Mentitalbenéâiit in Gallia synodus dioeoesana, 1859 augusti 95-7 8«l-9

Xenxrtswsu in- Gallia synodus dioeoesana,' 1851 iulii 16-7 659 - 60

XeearesMM in Foederatis Statibus America· septen&ionalis synodus dicsessana, 1853 961-9

yWwMiMS in Gallia synodus dioeoesana, 185« septembris 30-octobris 5 . 417-8

AtraperiosMsf *I* in Gallia synodus dioeoesana, 1859 augusti 4 801-9

ActaewMM *I* in Gallia' synodus dioeoesana, 1859 806-6

Ç*m6smuss in America septentrionali concilium provinciale, 1861 augusti 15 559-96

Hmwiuw in Gallia synodus dioeesoana, 1860 iulii 17 161-9

Bmmrsîs in Gellia synodus dioeoeeana, 1851 Septembris 93-8 653-4

' *Ktmtmil* provinoiM^MpciliUB aatari*tam kmb^arita in. Gallia^ 1868. ianuarii IO--9 1806-40

. *BfmMfit* ûfÔalli* ayuodua dioacaeana, 1869 951-3

jReiÀMMÿBM* ia Oajlik concilium paoainclale^ 1860 iulii 10-7 . ,·3»-53

./topafiolaii iÿ'Galliaaynodub dioeca«ana.l051,e56-6

AnpaQMN in G»llia ociicilium proTinojna Ôurdiga- V Jett*ù,-J85à iulii 34-ÀvgaaU 3 . 871-982

ÀtftaaMMf in ÔaHia aypodâia diocceaana? '1868 Z mena* iuiio, . a tzj 831\µ

San^OmAimuu tn Galba ayuodua. dioa^ana, 1868 menaàauguato 803-4r

' *Sa*O™di*uu* >n GaJlia'diôeeaai· aynodalip rtatjrta, .1863 ' . ' ' *(.*»61-8

Saadi *Ltxio^a* inWpedaratib'Sta^.bna' AmMpaa ' - aepien^tonaliaaynodnsdioawaana, I860 men*·.. *' auguato " 311-8

'&>m m in Itali· concilip provinciale. 1860 iunii 30- iuVi 7 ' -7- ,· - ' ²-80

z-/ ■> ' .' . Λ, . ' v. ' '

SÜtaMUM ,in GaQi· concilium prottnetal·, 1860 ·eptambri· 2-J5 À ' A 818-900 '

SbiuMtaitaMM in- Gnlli·/*jyâpàb»* dipWMM·, 1860 ' -/- - ' ■"·'· . v ôi3'*

T«rd«wii)ta in GaHip tynodua diOMMan*„ 1863 ww H tambri» 86r7 '. · 848-60^.

TiMrtaafamM concilium planarium epiaooporum 'r i tvRibarni^, 1860 anguti S3 λ 161-318 · J

Talliimi— in Gallia odncilium' pro»inciale, I860 . ' aaptaaibria 10-9 . 967-418

' PapàtaaSaia -in' Gallia aynodua di?ecbaana, 1863 iitiiff-10 , * . > 871-3

/ Fanataitau in Gallia aynodna dioaoeaanà, 1861 aaptembria 30-octobria 1 ' . 663-4

Fuarwitei in Gallia bypodua dioMta^na, 1861 aeptembna'39- Octobria 2 663-4 ,

IFaaimaaaaterwuM *I àâ* Anglin' concilium prorin- . cialai 1862 iulK 6-17 699-808

SACRORUM/

CONCILIORilM

.nova'et amplissima collectio.

TOMUS QUADRAGESIMUS QUARTUS.

CONCILIUM PROVINCIALE SENENSE

I860 iunii 30 - iulii. 7.

Concilium provinciale Senense in Italia, oele- A bratum a dié 30 iunri ad diam 7 iulii 1850, sub 'losepho Mancini, archiepisoopo Senensi.

Bibliographie.

1) Constitutiones et décrite synodi provincialis Senarum anni MDCCCL, pro dioeccsibuy metropolitana et suflraganets nee non Arretina, Pientina, Bcinensi et Montis Pulitiani. Senis, ex archiepiscopali typ. loannis Baroni, ad tignum Lupae, 1851.

In-8', 78 p. - 1 f. (index}?'— Roma, Propaganda; Roma, Vaticano.

3) Acte et decrete sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacensia, presbyteris s. J., e ^omo b. vi M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus sextus. Friburgi Brisgoviae, sumtibua ı Herder, MDCOCLXXXH, col. 255-83.

FnwroMb' *fratri loatpko, arthitpitcopa Soatati*

PIU8 PAPA IX.

Venerabilia frater, salutem et apoetolicam benedictionem.

Pergratae nobis Aierimt obsequentisaimae tuae litterae, die 3 proximi mensis februarii dated, quas aliorum quoque venerabilium flratninsHetruriae antistitum nomine scriptas, libentissime prorsus animo accepimus. Etenim éx illis non levi certe consolatione novimus, quae tua ftierit atque eorumdem antistitum alacrités nostris votis obsequendi, quaeque celeritas conveniendi Florentiam ad sacrum habendum conventum, in quo, collatio studiis atque consiliis, ea inter vos statuere possetis, quae in provincialibus deinde synodis ad maiorem Dei gloriam amplificandam eiuaque sanctae ecclesiae causam .magis magisque propugnandam, et spiritualem christiani populi utilitatem promovendam essent tractanda. Equidem, non mediocri facunditate ex ipsis litteris agnovimus in eiusmodi conventu vestras curas eogitationesque contulisse in C ea prpesertim ineunda consilia, quibus in vestris dioecesibus cleri disciplina, sanctitas, doctrina, selus foveri, et in populis curae vestrae commissis morum honestas, pietas ac solidior sanctissimae nostrae religionis cognitio promoveri, et effrenata novae artis libfiriae'tioentia tum religioni, tum civili ipsi societati tantopere perniciosa coerceri, et pestifera tot pessimorum et undique^ volantium voluminum μ libelkjum coifaviae/o tenebris ad exitium et vastitatem'emersa, eliminari, et optimorum librorum lectio propagari posait, quo fideles insidiantium hominuui, fraudes et errores addiscant, devitent, ac salutari et pronus catholica imbuantur doctrina. Ac perlibenter vidimus, qua episcopali sollicitudine et quo unanimi consensu dilectissimi in Christo filii nostri Leopoldi, magni Hetruriae ducis, pietatem commovere studuistis, ut pro sua auctoritate gravissimis sane damnis occurrat, quibus religio in sua ditione afflictetur, et quamprimum efficiat, ut eoB clesia in regionibus sibi subditis plena libertate fruqtor, et legitima ipsius ecclesiae iura inibi sarta tecta habeantur. In eam porro apem erigimur, fore ut idem princeps iteratis nostris ac vestris petitionibus obtequi, atque ite suae quoque et populorum suorum tranquillitati et prosperitati consulere velit, quae sanotissimaxnostra religione vel maxime continentur. Itaque, dam tibi atque aliis Hetruriae antistitibus de his rebus vehenponter gratulamur ac meritas tribuimusi laudes, optamus, ut provinciales synodi a vobis ex sacrorum canonum norma'concelebrentur, quo consilia, in commemorato praesertim conventu faite, ad optatum exitum perducere possitis. Cupimus autem, hos nostros sensus ipeis 'venerabilibus fratribus per te significari, eosque certiores fieri de praepipua ac' studiosissima illa benevolentia, qua te atque ipsos prosequimur. Cuius quoque pignus adiungimus apostolieam benedictionem, quam tibi atque ipsis venerabilibus fratribns, cunctisque Hetruriae clericis laicisque fidelibus intimo cordis affectu amantissime impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 2 maii 1850, pontificatus nostri anno quarto.

Pius papa IX.

ALLOCUTIO AD SYNODUM

ptr iUtuMuuuua at rntrendittiuuHaarehitpiteepata Staanna.

Quod praelongo abhinc temporum spatio, venerabilee in Christo fratres sc praesules amplissimi, in Hetruriae provinciis maxime optandum erat, ac

desperandum prop# videbatur, synodorum scilicet convocatio: hoc cingulari providentia,'ct. |am io duabus'HetntxiSe pnqvinoiis factum novimus, et nos hodiyroa die bdatissimis 'Petro et Paulo apostolis sacra promptis animis ,aggredimur.

» · Haec est ergo^dies, quam fecit Dominus, .haec " auspicata illa die», albo fere lapillo signanda, qua ab antiquissimo aevo ecclesiarum Senensis protinciae pastores-se piopips consalutant, -e^ caneto caritatis vinrulo consociati, id avium sibi oommjssaruiç salutem procurandam, iunctis animis «conveniunt.

. , _'Quod sane sanctissimi domini nostri ^ii papae IX ardentissimo telo ac prudentiae adscribendum est, 4' qui tot ac'tam ingentia malp^religioni dudum ab impii» illata considerans, summum qirtique fidei periculum, in quo etiam nunc Italia versatur ob acerrimos heterodoxorum conatus, non satius esse i ratus est, quam si episcoporum consessus haberen- , tur, quibus celebrandis beatissimi aposttii usque ab ecclesiae primordiis luculentissima exempla jiraebuere. Porro, quamvis legitima concilia cuiusque generis; omni tempore ecclesiae perutilia evaserint, tum vèrii cum ob singularium errorum' atque haereeum monstra summo in discrimine Christiana fide» versaretur, conciliorum maxima utilitas clarius innotuit. Cubi ergo,· ut modo innuimus, a supremo ecclesiae pastore nostrorum temporum acerbitas probe dignosceretur, sapientissimo certe consilio ad fidei pericula arcenda,' ad cleri disciplinam populique mort» corrigendos, provincialia concilia etiam in Hetruna haberi curavit; ac pluries, qua«#çdum, pleraque, quae ab episcopis per synodum voce, qua scriptio, hanc suam voluntatem metropolitanis' antistitibus aperuit. Inter quae laudemus oportet ipsius encyclicam ad archiepiscopos et episcopos Italiae de die 8 decembris 1849; duas vero epistolas mihi datas, primam de die 2 aprilia huius anni, quam vobis rite transmittendam curavi, alteram vero de die 2 maii,' quàm modo perlegimus. Ex hisce apostolicis litteris planca eruuntur synodi convocandae causae ao re» etiam; quae nobis poti·· simum tractandae proponuntur. Et quamvis innumera sint, quae episcopale munus respiciunt, et ad animarum regimen referri possunt, ad ea tamen capita, quae nobis definita sunt, nostras sestibnes circumscribi posse, aequum et congruum videtur." Nec pauca sane, nec levia illa sunt, quin in iis, ut par est, evolvendis ac discutiendi» magnum nobis negotium facessant; atque, ut unum pertingam, quae cleri disciplinam populique instructionem spectant, quam late protendi possint, nemo vestram est qui non videat Liberdm tauten esse cuique ex vobis, antistites amplissimi, qusedam graviora negotia in medium afferret qua» peculiarem uniuscuiusque dioeeesim attingant, absque ullo dubio retinendum est. ,x d

Quoniam vero dies pro synodo- habenda pauci " admodum sunt, respectu eorum, quae tractanda oocurrunt, opportunum fore duximus ad sessiones contrahendas, quoddam decretorum speohnenvestrao fraternitati proponere, ad hoc scilicet, ut quisque éx vobis ad singula decreta et ad ipsorum partes sententiam suam proferat. JIoc, ni fallor, non solum , brevitati; sed ordini etiam ac perspicuitati disputationum profuturum evddet.

Quod ai, ippifibatione iam a sancta sede obtenta, ipsamet decreta typis mandare 'vobis placuerit. venerabiles fratres, hoc certe'ad cleri instructionem , aq -disciplinam <atque ad Sdel^m aedificationem 'perutile obventuram non dubitaverim. Nec alio sane modo fieri posse existimo, ut clerypopuloque * totius prdvinciae concordis patrum voluntas sine ulla ambiguitate perspecta sit quoad singula, dum omnes decretoriim tenorem prae 'oculis habeant. Enimvero, in hinee decreti», .qàac iudieio vestro •ubiicinntur, nihil impsuden·. vel nimis audax, aut legibus ac regiae potestati ulla ex parte iniurium, ^?v* etiam immoderatius ac severius uspiam reperiri, sapientiam vestram perspecturam foré cohfido.

Optandum profecto erat, ut synodorum Hetrariae decreta tunc evulgarentur ac legis vim habere iociperent, cum concordatum inter shnetam sedem nostrumque gubernium iam confectum esset; tunc eiym ad reformandum clerum et vitia populi extirpabda latior ac expeditior nobi^ pateret via. Sed quomam de synodis nunc celebrandi» supremi pastoris voluntas fuit, illas certe Dei auxilio protegenda» fore, et non pauca bona ab iis derivari posse, certe fidendum est. Nec praeterea ilificiandiscutienda ac definienda, sunt, eorum auctoritati penitus fore subiecta; et variae ordinationes, quae ad spirituale bonum diriguntur, eas maxime, quae clerum respiciunt, per civiles leges nullatenus praepediri posse.

Utinam vero praelatorum votis clerici respondeant! Utinam eorum iussionibus omni docilitate obsequantur! Hoc opus, hic labor: quandoquidem in clero reformando tota pene stat summa rerum, quae ab episcopis decerni possunt. Clerus vero, si episcoporum diota audiens ac praeceptis obediens erit, quasi muro inexpugnabili domus Sion circumcingetur, et a luporum insidiis protegetur.

Equidem, haec bona speranda nobis erunt, si admodum pauci, sed vere a Deo vocati, ad. maiores ordines .promoveantur; hi enim clerici legibus parebunt, quae inanes efficientur, si earum observantia desideretur.

Nec tamen, venerabiles in Christo patres, quamquam dies mali sunt, nobis animo despondendum; neo a legibus condendis, quae olero populoque utile» sint, prorsus abstinendum. Nostram erit plantaro et rigpre, incrementum vere dabit Deus, qui -pro infinita sapientia, iuatitia ac bonitate sua vel laboribus nostris .proventum adiieiet, vel certe, voluntatem nostram respiciens, labores ipsos praemio e{ corona vacuos ease non patitgpr.

/ 'CONSTITUTIONES ET DECRETA.

De renrerdati peetalatieae.

Cum vel ex epistola a rogita, administris sub die 6 inlii 1849 cuncti» Hetrariae episcopi» transmissa, vel innumeris alii» testimoniis certissimum videri possit, concordatum circa reo ecclesiasticas inter apostolicam sedem nostrumque gubernium brevi ineundum fore; ut tam laudlbile tamque necessarium opus quamprimum conficiatur, congregati patres unanimi voce vehementer se optare declarant, immensas optimo' principi gratos reddituri, si noti sectu ac Augustus Propinquus, Austrino imperator, debitam libertatem ecclesiae ad Tridentini et sanctae sedis placita reatituendam osse (decernat Insuper, postulationi UH, quae râper bac re a, septem praelati» Florentiae congregatis (inter quos jnetropolitanus Senentis) suas odtitudini imperiali ac regali exhibita fuit, se in omnibus adhaerere profitentur.

De Me.

Cum f^des omnium Christianarum virtutum sit radix et voluti fundamentum, eX^quo totius eooleeiastici aedificii altitudo consurgit: ideo, ab hàc theologali virtute aoetraa synodale· constitutione· exordiendas esso perspicuum est; eaque de causa

profeseio fidei secandam formam Bii : papae IV a * patribua .omnibuaqua aliis,' qui huic concilio inter·· sunt, ut phr est, aupsaa fuit

Quod ei ahteaotis temporibus hoc argumentum iarer meritoque in conciliis primo loco pertractandum jfait; cum hac nostra aetate fidam undique oppugnari au labqfactari earnamum ad aa potissimum aainuqn intendere, quae sacrosanctam eatholicanf'fidem contutari ac fovete possint,· unanimis patrum yoluntas est Et quoniant ^ae thmpeetate maximo reipublioae ;detrimento multi ₹el fidei documenta, ignorant vel a fide aberraverant, idcirco omnia ilW remedia, quae tot incommodis * arcendis apta videri possunt, per distincta capita hic subiiciuntur. *

.IX» dtttriM Christiana pueris tradenda.

Iuxta praescriptum sacri concilii Tridentinil parochi omnes vel ipsorum vooadiutOres pueros B •docsre tonantur fidei rudimenta, saltem dominicis et festi· diebus. Ex quibus verbis luculenter apparet doctrinae Christianae pueris tradendae munus quam frequentissime a parochis ipsis yal ab· iis, ad quos spectat exercendum esse. Graviter igitur officio suo desunt qui raro de hac puerorum institutione occupantur; gravius vero, qui eam solo quadragesima!» tempore suscipiunt Hi omnes profecto, iuxta sanctionem Tridentini, a nobis compellendi sunt, etiam si opu· ait per censuras ecclesiasticas. Sciant ergo, qui in hoc munere expiando forto adhuc, négligente· fuerint, moniti· atque increpationibus epiadoporum ac etiam poania ad arbitrium subiiciendos fore. Noscant etiam hoc munus quasi obiter et perfunctorie ab iis exercendum non esse, sad par id temporis spatium atque ea sedulitate, industria, patientia, ut illis demum exploratum sit singulo· pueros illa ornnia, quae q cuique per aetatem Saltam quinquennio maiorem, licet memoriter caller·. Rudiore· ₹aro at ineptiore·, qUin peculiari atque domeatica exercitatione instruantur, praetermittere non debent; sed, ai opus •it, de hoc negotio eorum parante· monere at nil intentatum relinquere, ut pueri, quae ad (alutam necessaria sunt, tandem ediscant Haec ruri commode plui minusve perfici poasunt, «i quisqu· parochus vero religioni· amore aniiharumque salo affectus sit. Sane hoc .opus in civitatibus magi· arduum laboriosumqua fore, patres probe norunt. Quot ergo mala, quot incommoda puerorum de fidei rudimenti· inscitia religioni pariter ac reipublieae intulerit, serio peraprcientes, aliquot scholas ■eu sodalitate· fundaro, ut Pisi· -et Lucae, iam sibi proponunt; atque etiam operam dare, ut quidam sacerdotes horis vespertinis, praesertim hyemali tempore, ad hoc opus incumbant D

Interim vero, quod a sancto Carolo in quinta provinciali synodo anni 1579 egregie statutum est in tota hac provincia servari decernunt Ea verba. «Confeesarii gravissimam poenitentiam imponant itemqua concionatoros divinam ultionem denuntient •t patribusfamilias at dominia, qui, nulla aut saltam parva diligentia adhibita, omnem rationem non ineunt, ut sui liberi, ac famuli Christianam doctrinam. addiscant; neque eis, qups in famulata ħabent tantum, diebus saltam fastis,' vaeui temporis concedunt, quo in acclesia· aliaque l<ya pia, ubi ea doctrina traditur, ag eam percipiendam convenire ₱ossint

Decernit etiam synodus, ut clerici omnes, qui ad sacerdotium promovendi sunt, in doctrina pueris tradenda,, singulis dominiez· aKisqns festis diebus, proprii· parooMa adiutorea Mat; quod si hoc neglexerint, ad ulterior·· ordina· non afiaaittaatur.. Hoe vero ex rospqcjjvi parochi atteatations 'eoa-,stare debebit Denique, illud patribus est ia vptia, ut unicus atque idem exstet in enàcta proviset· 'libellus, quo fidei rudimenta eontineaatnr, et illa complectantur, quas usque ad primam communionem pueris scitu necessaria sut

" De eateehisme pte ataltia atqaeevaagelii explanatione. . f

Maximi. sane . momenti ac pernecessaria est. nyetra potimimhm satate, Christiana· doctrina· 'adultu traditio. Haac saepius a summo pontifice nobis/lsapientissimo certe consilio, commendata fiait Etenim** sive ad miserandam populi de hia, quae sd fidem pertinent inscitiam.' oculos intendamus, rive, ad teterrime· impiorum hominum conatus, quibUs verbo oc scripto fidem, maxime catholicam, funditus evertere motiontor: nihil plan· ad, h··· monstra terrenda ₹ profliganda opportuni·· ac •ecurius excogitari potest, quam recta et assidua Christianae doctrinae per catechismum expoeitio.

Hia rationibus permoti, ut a parochis cunctarum dioeceeum huius provincia· cateehismus in festis habeatur, nec minus quam per tertiam hora· partem, patre· synodi decernunt; ruri saltem per sex mana··, in urbibus xsro pon minus quam octo, vel oontinentar vel, etiam diaoontinuatim. Nae aine proprii episcopi lieentip praeacripta tempora minuit possint. Hanc varo licentiam, ab episcopis quarumdam dioeceaum 'libere-concadi posse, iuxta locorum circumstanti··, synodo· declarat.

Ea insuper patribus mana est, ut, ai fieri potest, in aliqua urbium illustriori eceleeia ex non parochialibua catechismua tradatur, qui studiosae praesertim iuventuti utilis evadat, et ad serpentes contra fidem errore· profligando· praesto'sit.

Quoniam vero, quibusdam in loci·, regularium magis quam saecularium sacerdotum ecclesia· a fidelibus ł frequentantur, consultum sane patribus videtur (quod etiam septem episcopis, qui Ploranti·· convasarunt, in votis fuit) synodi nomine summo pontifici petitionem fieri, ut ab eo episcopis facultas detur regulare· nominatim invitandi ad doctrinam pueris tradendam, sicuti catechismum et evangelium adultis explicandum.

Palmarium erit, in civitate contre abaurda illa et impia commenta haereticorum verba facere, exempli gratia ecclesiam catholicam veram non ease; summum pontificem non assa caput ipsius visibile at Christi vicarium; gxomologasin essa abusum; cultum externum reprobandum, aequs , ac missae sacrificium; purgatorium non existera; boon opera ad salutem necessaria non esse sto. Haec tamen caute at prudenter tractanda sunt, nec passim illiteratis evulganda: ne forte ineptiores ac infirmi in fide per ea in laqueum incidant, vel si errores minus erudite confutentur, maius sit damnum quam lucrum.

Quae de evangelii explicatione in singulis provinci·· dioecesibus constituta sunt, rite serventur. In ecclesiis ruralibus, abi tam ingens est popnli copia, ut decessarium sit, ipsum per duas partas dividi et diversis horis ad sacrum convenir·, statuunt patres, at, praeter expositionem evangelii, qnaa - parocho ia sua missa conficietur, quaedam •lia moralis concio vd saltem lectio in alia misa· habeatur. Hoc vero decretum de sermo·· vel viva voce veî per lectione^ peragendo, etiam ia ecclesiis non parochiahbua, ubi plerumque in fastis mis·· eolebratarreervandum sese praecipiunt.

* Sms. XXIT, ssp. 4, ds *nf.*
* Part. I, eap. >, ds jirssdfadisss ete.

D· meris μ μ lμ Aμ

Monte «i dories*, no parochis quidem exceptis. outra ipeoram siwiioeism praodieistiosi· oSdra msoipere poterit, sisi do Mi episcopi reais, Httorte tai saltes· orataaaa axprewa, quamvis alias approbatas ad id muaus faerit

Illud patribus maxims oordi eat, quod eonciouatoribns stricto praecipient, at sermones Dai nil humanum profanumve redoleant, at perspicui tint, breves facHesque et auditorum captai accommodati, non vanis commentis ae fueis refertf, de mysterio fidei, de doctrina legis tractantes, acriter vitia earpentea, et ad poenitentiam provocantes. Magnum atqns^ evidens bonam a sacris missionibus et spiritudibas exercitiis in populo· derivari, passim experientia docet. Fatendum est, saepe ab una missione maiorem longe fructum obtineri, quam a consuetis praedicationibus quadragesimae et adventus. Neo adeo brevis et fugax eet hic fructus, ut aliqui dictitant, sed diuturnus etiam ac, perseverans, ai a parochis modo excultae vineae in sua novitate serventur, maxime vero ei ad sacramentorum frequentiam deinceps fovendam parochi allaborent. Quo in loco a patribus duo accurate notata eunt: primum non multos eme - oleri saecularia; qui ad missiones peragendas a sacerdotii primordiis se rite componant, atque huic salutari operi aece aptos reddant, vel ipsum libenter curent; alterum quod, etiam in regularibus, magna eorum, qui missionibus dedicentur. raritas appareat. Cum vero in Hetruria mipsionarii proprie dicti perpauci aint ac tot dioecesibus impares. Utilissimum certe forat, ai quidam regularium ordines, ii maxime, qui religiosis scatent, ut patras reformati, observantiae''et capuccini, plores e suis ad hoc praedicationis genus efformarent.

De Balls libris arcendis et bonis propagandis.

Perspicuum eat et luce meridiana darius, ex quo sancti concilii Tridentini ac summorum pontificum legas · et statuta*clrca librorum impressionem in desuetudinem abiero, divina omnia atque human· in deterius collapsa ease, fidei ae moram puritatem sensim defecisse, immo ab integro prope saeculo in praeceps corruisse. Incredibile prorsas est et sanae mentis hominibus veluti portentum apparet, cunctis indiscriminatim libros edendi facultatem dari, M perditis quibusque et flagitiosis scriptoribus liberam esse pbstiferos errores atque absurdissima commenta in vulgus prodere, atque ita. Ubertetis nomine, effrenem licentiam ac omne, quod reipublicao et religionis bobo adversatur, in ipsis legibus perfugium habere, atque ab ipsis quoquo modo Meiri.

Hoc est malum nostrae aetatis praecipuum', atqae, ultra quam dici potest, religioni infeytam atque exitiale. Quamobrem, sapientissime hac do re summus pontifex, in sua epistola date die secunda maii, quam sub initio huius synodi perlegimus, nobis grfltulari se dicit, quod inter cetera „ad hoc condii· nostra contulimus, ut effrsenata novae artis librariae licentia tum religioni tam civili ipsi societati tantopere perniciosa, coerceri, et pestifera tot peesimorum et undique volantium voluminum ac librorum colluvie· '· tonebria ad exitium et vastitatem emerse eliminari, et optimorum libromn Isctio propagari possit; quo fideles iqsidiaatium hominum fraudes et errores addiscant, devitent ac salqtari et prorsus catholica imbuantur doctrina**.

.Quibus verbis exc(teti m roborati, synodi patres ad hanc teterrimam pestem librorum profligandam totis viribus decertare sibi ftrmum habeat. Oertam quippe est iura episcopatus, quae illi· adtribuit l saeroeanetam Tridsutinum ooaeiiium ia Horreris reoeptam, peaitas violata Aüsse.

Steaim, regula X iatw sites eiusdem eoeratH iaaou oditas, diserte matait, ut approbatio et svemae librorum, qui impriuseadi sunt, sd deputatos spectet ab episcopo etigMdos; ac iasuper mafiuosripta vulganda sos eme, ntei praevia ipsoram approbations. Statuit etiam, ut bibHotboooo librorum venalium saepiae visite·tur a deputatis ab episcopo; iabetqss, bibliopolas indicem habere libraram venalium eum subecriptieno soramdem deputatorum. Décorait pariter, libros, qui in civitatem introducuntur, iisdem renuntiandos esse, vel, si locus publicus mercibus eiusmodi constitutus sit, ministri publici eius loei praedictis deputatis significent libros eme adductos.

Plura alia in hac regula X et ia superioribus egregie constituuntur quoad librorum lectionem, impressionem et evulgationem, quae iamdiu bie neglecta sunt, et pene obliterate diei possunt.

Porro, cum certum sit ecclesiae magisterium temporum intervallo non aboleri, idcirco, ad tot mala compescenda aut saltem minuenda, patres synodi propositum habeant omnem lapidem movere et eo tamquam murum opponere pro domo Israel. Quapropter, ut ejs liberum sit super librorum et opusculorum editione ae circulatione ex officio vigilare, librariorum apothecae per deputatos invisere, de admittendis vel reiimendis libris palam indicium ferre et, si opus ait, in suis dioecesibus prohibere, unanimes curabunt, reUgioeaimo Magno Duci litteraa daturi, quae episcopatus iura luculenter asserant atque tueantur eiuaque animum ad ea regio favore communienda inclinent De quo suae celsitudinis praesidio eo magis fidendum eat patribus, quod alii potentiaeimi principes, extremum reipublicao discrimen advertentes, nuperrime ad episcoporum iura circa libros vindicanda, optimis editis legibus, animos adjecerunt; et quod etiam in universa Hetruria religio catholica · statutis unica et sola declaratur; unde recte consequitur, nemini contra hanc religionem publice scripta evulgare fas esse, ac propterea ad episcopos, qui buiue religionis magistri sunt, iudidum circa typorum ope^a pertinere; hoc vero ins maxime tuendum esse hac tempestate, qua religionis catholicae ignorantia vel odium adeo ubique loeonun grassatur, st scriptorum malitia adeo excrevit, ut permulte volumina, ephemerides, chartulae, quae a .religionis causa extraneae videntur, complures tamen errores contra ipsam evaagelii doctrinam, pietatem ac sacra* vel res vel personas saepe saepius contineant.

Ad haec accedit, magnam heterodoxoram conjurationem (incredibile dictu) iam efformatem ac dispositam esse, quae toto nisu infandisque conatibus e nostris regionibus catholicam religionem removere et rationalisante sive protostantismum fundare propositum sibi fixumque habet. AÎ quae monstra compescenda ac sternenda, Inoe darius patet, neeessarinm esse, ut principes debitam libertatem episcopatui restitaqnt, quae maxinw libros respieiat

Nane qd alteram huius tractationis partem transire oportet.

Persuasam set patribus, pias religionem malis libris offendi quam boute iavari, quin tamen postremum boo nsgls^adum puteat synodi patres; propagationem, at aiunt, bonorum librorum egregiam religionis tutamen asse conoofâiter asserunt, taatemquo qpns, volati coelesti consilio promotam ae verae sapientia· pteaum, summopere commendant. Illud a summo pontifie· saep· collaudatum •t in varii· ao eulticribas Europae regionibus in-

nhim preba norunt Ad an batm naaaqaandn totbaaa patre· reatretta Mt, quad anm «pre prepaaatiaab bauarem Hbrere· apiaaopatat uasuiaa •asqSautam Ibarit, are iua aai aat alteri deputa tioui litmandttar, at ab ipaa dirigatur, aad ure· dam epiaaopareai Mctoritati aa regimini emaiaa ■abineant Qaad aaa aia iataffigi valaat at madiator·· aat depalato· aibbaet aligere prehibaaatar, qui potismmun admiaMrntioai ae diapaaretioni librorsm iaeambaut; tad ut ta* grava apaa aab epiaeoporum auspicii· tranqnilliu· ae «aeariu· procedat. Hoc ergo ia voti· habeat, at ia unuquaqua Hetrariaa provincia. at quid·· ia metropolitanis urbibus, expresso pria· ae typis evulgato provincialium episcoporubi sssensu, sodataa ooMtitaatar de optimorum librorum propagation·, at a singulis episcopis encyolicae parochia mittantur, qui suae parochiae fldelea invitent, et adreriptorum nomina ad proprium episcopum deferant Interim varo quod Senensem provinciam «pectat, totius operi· regimen atque adminiatratioaem metropolitan Senensi adjudicandam, ipaique ■· suffraganeis notam «ociorum praefiniti· diebu· remittendam asse decernunt Illud etiam patre· ratum ›habent, quod de electione libqreum, qui imprimendi sunt singuli episcopi iudicium ferant; et liquido constet eo· in omnibus, quae opua propagationi· respiciunt, metropoliti· in •olidum conjunctos eaae.

De seminarilK ae de (tudita eieriearam tam ia seminarii· quam extra.

Seminarii inatitutio ac recta gubernatio, quam utilia ait ac neoeaaaria ad /ileri disciplinam in singulia ecclesiis propagandam, cum ex eoneilii Tridentini decreto *, tum ex communi experientia patet Quapropter, in hanc episcopalis sollicitudinis praecipuam partem , animum vireaque ana· hucuaque patre· intenderunt. Multi· autem< in nynodo .diligenter perpensis, quae ad perfectiorem «cminariorum statam apta forent, gravia item impedimenta revolvente·. quae ad hunc finem reaaquandum in quibusdam dioeeeeibua occurrunt, rem aliaa maturius discutiendam censent, atque unanimi consensu hanc tractationem ad aliud provinciale concilium differendam ease declarant.

' Interim vero, ne atudioram ratio periculum ex mora patiatur, et [ut] ipaorum incremento eitiu· provideatur, quaedam super hoc capite, tam pro clerioia, qui in seminario degunt, quam pro externi·, patre· definienda case necerearium putant. Et quoniam clericorum stadia ao dirigantur, ut ad suscipiendo· ordine· idonei reddanMr, ac, tandem sacerdotio insigniti, vara magistri fidelium evadant, idcirco, quasdam regula· hio «ubiieinnt pro examina ordinandorum, quarum ad trutinam clericorum atadia rite procedant

Primum orgo stadia linguae latina·, historiae praeaertim reorna (etiam pro iuniorihus) at eatoehismi Romani ure, item rationalem philoaophiam, nae non phyaiees at mathaaaoa quaadam qationae theologicae stadiis generati· preamitti debar· synadu decernit atque, ubi fieri pateat de hiaoe schola· iaatitatik

Ad ainocre ordina· promovredi doctrinam ahri■tiaaam «gift at reltoa linguam IstinsiU intolligare dabebunt*.

Da annorum spatia a olarioib impoadando in dogmati··· val moralj· theologia· stadio, priusquam ad anbdiuoauq(tam val diaconatum acoadaat, definire mina· pradana arbitraatar patj··· Oad taatam A genarati· atatasmt «tarière ad' aaeardotota maaaa prevabandaa aaa area, ahi par quatnar iatogrea aaaaa tbaotagtata dtaa^fiata atqaa «tiare iuri caaeatoa oparnm navavariat, at, abi fisredtes datur, biblieaa saiautinm preahhavariat

Quand preabytarea vare bare synodre tarerait

1. Navi «sesrdstea ia rebab· somiaarii val alibi bianuram re «•«•quant cirre praxire ooafaaaioai· ae ■acre· alaqueatia·, pruaaartim quoad avtagali· explananda at oatachiatieas eoucioaea habeadas.

2. Qui ab hire· scholia firequoatandis dispensationem obtinuerint, aehol·· peculiar·· adeant ad nature epiaeopi '

3. Namini sacerdoti confirmetur cctatavt, ntai tretimonium in acriptia exhibeat, . «e adaignataa •cholaa frequent·*· at in •tudiia profeci·*.

Denique, a pruaecribendi· certi· theologia· reriptoribu· abatineate·, commandat·· habuere theolo- Bgiam dogmaticam patAun Perrone at Liabermaau, moralem varo Srevinii at Stapf. quanto· autom ad praxim, invtructionem pro coafeaaariia «anpti Alphonai de Ligorio, at pro jure canonico inatitutione· Praesuli· Devoti.

Ha· ergo regula·, utpoto temporum neceaaitati et reformationi cleri accommodata·, patre· huitu •ynodi pro •tudii· universae provinciae adoptanda· ab omnibuaqu· servanda· ease declarant

Ceterum, cum tot circumetantiae hac illae occurrere poaaint quibua hanc •anetioaem modifirerd opa« •it illud tamen «artam tectum ubique rervari volunt patre·, ut aacrurum scripturarum atodium inter clerico· introdureÿir, nae ulla axeuretio ab ao colendo admitti dobaat illud atiam iuris canonici in florentioribua provincia· loci·. Aliud danitjue instituere cogitant synodi patre·, quod maximo adiumento ad studia clari dirigenda atqaa amplifirenda futurum existimant illud «cilicet ut sacerdote· probitate ae doctrina conspicui in unaquaqua dioeceai eligantur, · quibus deputabo confiatur tribu· veluti •eetionibua consta··, litteraria «cilioat, philosophica ac theologica. Anno studiorum expiato, •inguli interiore· clerici, qui uni ex prnadiatta ■ciantiia vacarunt, coram propria section· da profectu iq stadiis axparimantam faciant, ac tree ilii vel duo deputati de eorum peritia indicium tarant; et, si ad aliam facultatem promoveri poaaint, par ■aerata suffragia val oratanus decarnant et episcopo haec vota indicabunt.

Haec varo, quae ia latioribus dioaMibus sat commoda fieri posaunt, in angustioribus par tres tantum daputatoa confici poterunt.

Pe vite et haneateie deriema.

Da recta elariooru· disciplina apprima solliciti, patra· ··, quaa mini·· a sacria eanonibua at ab innumaria synodia definita «unt, at in singuli· dio··oaaibua aaepa saepias constituta, e multis paretan clerici· nagligi ae ootutomai, non sire magno ipaindari ae religioni· dddaeora, (t patre·) perfecto Macnnt ac vabamantar dolant

Cnm argo nd hoe potireiBum bare noatru synodo· congregata ait, at dari diadplina luctaoata hi· taeporibre rafisrmatar ac undique rafioraaant, •t iam ntada ncarbum atqaa intolarebUa sit praalatia, querendam dariooram vitam daatructioni potias quam aadifieationi an*· praabare: ut pauciverbi· permulta ooaplaetaatitr, patre· re oasaia, qua· in singuli· provindaa diooeaaibua, ,val par •ynodo·, vd par dagubraa aatiatitam lagre queste vitam at honretatom dariaorem sonrtitata punt, plena auctoritate oaafirmaat atqaa iuxta aasmam a daguH· concilii patiribu· intoUaotam, ad aaaasim a

▮ Sare xxm, mg, M.
• Crea Trifi. «ma XXIП, ap It d· «<·

eunetM oieriaia, euiwqae digaitatis vol radiai· UH •iat, aerveri deearaaat.

Hi· pariti·, qanedam peeaHaria a* grariaia diatriete praeqipiaatar: at mi···· abaqaa alia faaii· aaatia ae imvarentia eriabreatar; at sacra eAaia, •tiam faneraria, quiiip· paresbi (rari praaaattim) eonvaaire what, omni aaaiaatia, gravitate ae rituam obaervanA peragantur; at oonfitbniatieae·, riraq ioci a eboria at aealaaiia praitai extarmlaeatA^-ut vita at coavereatio tarn aaeaadataan q^aaa tafiraiori· ordini» dericoram tandem aHqua^d· refonnetar, aa irate laiooram obinrgatioaibu pateat chra»; atqao inauper, ut Maadala, quae aupera ■ quibaodam clerici» eralabia· illata sent, damam reparentur. Quae nunquam obtineri poterunt, niai clerici, at maxime sacerdotao, qui tremendum nimis mysterium quotidie Deo' offerunt, tandem a veterno axcitentqf et perfectiorem vitae rationem ineundam aerio ae dedant. A'

Durissimum ost synodi patribus, auimet mihi•terii coadiutoraa, qui orationi, studio aliisque pii» operibus iupiter intenti earn deberent, iaioorum prope vitam degere, vana et ludicra nectari, obtruncatae et prope laicaa veete·, turrito·- crine·, turbinato· pileo·, vitta· circa collum, catenula· et cirro· ad sinum gratare, «pectacula, sympoeia m theatra frequentare, uno verbo, a proprie vocatione et officio penitus aberrare. Bine ipei patre·, intimo cordi· dolore perciti, propter Sion aoa tacebunt et propter lerumlem non quiescent, donec tot indecora, tot turpia · medio cleri tollantur. Hacc concilii vox est, haec patrum firma «oluntaa, qui unanimiter statuunt, quod, ubicumque id genu» vitia obrepeerint, lege» condant vel renovabunt et gravibus poenis adverqna contumace· illa» communient Neque enim aine irata severitate, ia tanto religioni» contemptu, rara honor clero reatituetnr, ai, quod θ haotenra a cordati» viria deploratam, clerici, quantumvis a criminum, foeditate alieni aint, per Uoa publice usque cursitare, at laici· permixti ia apothecis tempe· tarera, atque inter nugae et crepundia mareesoere non desinant. A mundani» trivii·, a saeculi pompis »e abatineant solitudinem colant■aeree aoripturae ac patrum studfa sectentur, «acerdotale· vire» exorant, et sio demum impii ia tenebris oontioeeoent, fide· in multis roborabitur, ae suorum militum praeaidio «nffalta in altiua faatigium aacurget religio.

Haee aaae totiu» eedeaiaotiMO.diaoiplinae capita generarim raapiciuat Unam tamen eet q«od eoacilii patra· peculiari modo decarnare p»raaamaa rium existimant quod etiam panda abhinc diebua ia Florentina synodo factum eet Talare· veatoa a eleriote 'geetanda· aasa semper volait iueritquo ■ancta Dei ecdeeia, ae iaaumara pfocmm exstant ■ummorem pontificum,eoncilieramatqee episcoporum u decreta, quae raum haram voètium solemaitar praedpiunt na aaverioribu» etiam paeade ad ipasm aervandum omaea compellunt 'Delendum igitar, tam salutarem aoam admodum ia Retrariae dfoeeeribeo dofeciaM, et talari· habita· farmim eastteriboa mumH·, vulgo aqproM, longo lateqao laonm ee^ ■Un. Quod ai bee erutori· iaduatonti genet ntpote commune, · patribae taloraadum rideatur, rari praeeertim: aoa ita tamen, ut ia promovendo ta* larium veetimn usa aaeleai·· paaMea nen aflabaraat, •tqae immodica· Hbariati, qaaa hnmmqaa iaeierit a· aagul· fame uHqao guataadi madam non Imponent; etenim, quia iUa ramper vaetem limita lem rafaraat pieramqaa nee ad tidra dereeridont<' mo riaaa pvetegaat ot ad·· eeaaiaam seat tri multam a gravitate at milmtta derieafl, abhor

Ke erpe vel ftnUeiue rintvel aeverierea, aurai bytari et aberam radbram oiariri ventem talarem iMbttMtp Y** MMOMO IφMB ifti iMMBўeraM.

la riritate, eiariri aaunaad aHoroa grades pro* moveadi talarem tuaioam gestant. - –

8atardmu da cigfata mtatam oehbraatta semper taniea induti riat, at aacriatae veAbooleriaram rectore» ad aaenun faciendum aine talari vest· non alio· admittant quam «xtsros, qui per tramitum in civitate depeat (dammodo celebrandi veniam ab epiaeopo obtinuerint), qui tamen deceo» sagulum habeant et patenti corona aint iusigaiti.

'Parochia et alii· preabyteria. qui ruri commorantur, districte iubéat patron concilii, ut saltem dominici» omnibuaqne festivis diebus mimam celebrant coram populo talari veete induti, aeb poenis arbitrio episcopi. Denique, in alii· omnibua ecclesiastici» fanctionibu· et officii», maxime ia sacramentorum administrations, talarem vestem a cunctis cierim» adhibdndam ease edicunt excepti» tamen essibua, quibas, maxime ruri, ob tempori» aut viarum nimiam aaperitatem breviora» ac expeditiore» veete» adhiberi posse, epiacopn» quieque iudioet.

Collaria ubicumque locorum publice gestanda eme p clerici» aub poeni» ad arbitrium iubent patra». Pileo» vero non undique orbiculato», ut laici, »ed eecleaiaaticae formae una cum talari veete in cunctis urbibus ae maioribus loci» adhibendo» esse decernunt Huiu» vero pile^ frequentiorem uaum; 'etiam ruri et in pagi», enixe commendant, praecertim cum in foeti» magna eat populi frequentia.

Fumum denique a foliis extractum per cannula» publie· glutira stricte clerici· prohibetur.

De canferentila thaelegiae maralis et sacraram ritum.

Confaroatiae morale· »e· casuum conscientiae ab ultima Romana aynodo aub papa Benedicto XIII initium duxere, ut. testatur Benedicta» XIV in »ua iratitatioeo XXXII, qui tuae tempori» secretaria» erat ooagregatioai» concilii. Hinc factum eet, ut in iaatractioae eiusdem sacres congrégation» pro relation» ab arehiapiacopi» at epiacopia etc. unoqaoqaa triennio Mnotae «edi exhibenda, Udem preelati rationem reddere debeaat »■" l»t»»ahir een-/mrnitini *UnItfia»* mwmli» a·· oaaman eenacwWM» *tt tUta»* rasraram riltium, ri guot ateAe· hehaeater, *tt fti iUi»* «nfarmn/, «t fuinam prqfacfa· *e» illit* laiiehn."

Quoeirea, halas synodi patres do cleri inatruetioae aoUieiti, et apeetolicfe.iusaionibuo obtemperare voiaatga, hoe sibi ratam ae solemne habeant ut caauum eoafaroatiae ia unaquaque dioecesi, ea qua par eet freqnentia, ab univorsi· clericis, praeamtim ooafaasariia, odeaatay, atque etiam de sacris ritiboa eollatioae· idaatWem per aaai cunam agaatar. Rt quoniam oeafareetiae mnu ad hoc institutae annt ·* raram meraMum icieatia · msatibn· elerinaram non axridat, ao magis magtpqne te scientiae merali· atudio preMaat ad hnaa fiaem obtinendum preooipuam erit at ab omaibn· raaotutieae» camam aeriptia exareatar, et qai aeria axtoabantar, eaa ia eeafarmtiia iagaat ao deieda enaetae aefatioaa· ravMeni tradaatar. Rari vora, queHbet mmrno, par man··· intra •■num a ainguih epiacopia defariande·, in peeecbH· prariate beaevtaia, parochi ra.eeQgmrt qaotqae* fit rirariatu fcrauee era pip. beta legrat·

XJt etiam do arari* rttibna eoHatiora· identidem iaat, et a etigeito oMeb da aerimmriaram peritie

pf· -elwi 4ÎMÎpMtt* mti· rtUitv, tMi A Aμ ν μ μ ·M·φI· j^HhMtlp ipn· is n* qaiM|M meiieri mode patres serabant

Bo anfoMb afMooNtas «arista·.

Kxercitia ^MtaaMa saltern qoetaauto a eiariefo peragenda eras in nKqaa pie vat robhriesa deme, Claaaaaa papa XI saarivit in aaa eocycfaa arari 1710, data die 1 fobraarii, quae cardinate tawbar tinea, peatea Benedictas papa XIV* aa permulti alii episcopi, at sigaaator cardinate Alexander Zoadadariaa, arehiepiocopus Seaaram, ia aaa quinque dioeorai peragenda etataeruat Ba igitur soetraa synodi voluntas eat, at, qramtum lari potent, lax da exercitiis a clero habendis ia canetis dioeeembuo debitae execntioai mandater.

De cellatlenibu later sarerdotra.

Permagna utilitas civitatis clero obvenire potent ex divinaram reram collationibus, quae inter vacer- j dotée Saut. Hae a sancto Vinoentio a Paulo originem traxere, et profecto tam 'ingenti fructu, nt Galliaram elenia, in quo vitia multa obrepserant ex eo tempore aliae omnino videretur et esset In boo vane opere tenuia labor, sed noa parum lucri. Etenim, una ao simplex harum exercitationum ratio eot, ut scilicet ab aliquo sacerdote ecclesiasticorum munera et obligationes, familiari qnodqm rermone, explicentur, et ad perfectiorem disciplinam nuimarumque aelum presbyteri excitentur. Hoc saluberrimam opus novum ia Italia non esse nostrates sciant; atque ut illud a clero nostrae provinciae gestientibus animis excipiatur, boo dicere sufficiat, Romae iam^lu vigere, et ab episcopis etiam aliieqno praelati frequentari, inter quos sumtnus pontifex eminebat, qui tunc archiepiecopua aliquando in hac congregations conciones habuit

Nihil ergo gratius erit synodi patribus, quam (huiusmodi institutionem maxime in urbibus creare.

De congregatione clericorum, qui ad superiores ordine· promovendi sunt.

Cum magna pare clericorum, qui sacerdotio se disponunt etiam ubi adsunt seminaria, ia patena domo vitam ducant et per urbes et castella Ubere vagentur, maxime euraadum set episcopis, ut se-, miseriorum defecti» supplentes, ocetaeiteticM horam iuvennm edneatioai per oougraa subedis solerter provideant. Inter quae nullum forte aptius ac securius inveniri potest 'usm erectio congregationum pro hriramodi clericis, quae oub uno vel pluribus rectoribus, semel vel pluries ia menas, in alique osoleota Vel. oratorio se ooUigaat ibiquo spiritualibus exeraitatioaibus verent later has vero praecipuum locem teneat:

1. Brevio lectis et por magistrum explanatio alicuius partio-novi testamenti

Ç, S. FamiBarie ooacie do durieoram officiis, qua motaria mos* per moderatorem ipsis praebeantur.

}. Praxis meditation·, etiam per libri leotieaean. Perutile adtae erit ri adultieroo eloviei, theologiae studentes, in hb ooUstioaibua sMerastta earmaSara recitent atque ita ad praedteationem sees comparent

Uber voro a 'moderatore hebetur, que 'ceto cuiusque eoegregaritoda deraribit risgnloram frequentiam notat; et «toto tempera, libram episcopo •ebibet, φA ·®I·4· 4*mmbÎš eleriM· sssioritea nrdinibut promovendos vel ab ipsi· sresndta.

Maximas ergo utilitatis Ime seagragatisara foturae onoe pro starisis extra esarinaria degentibus patres synodi matara sxpradentes, et stara et legibus mmrire deeeratost; peram reitera existimantes, si saedem eeagtegatiaaoe ex pluribus rei paucioribus skristi seustsut

De territio «tosti.

Omnes, qui intéressé store teneatur, prae oeuHs habeant ut divinos laudes digne, attento se devoto pervolvantur, et ritus as eoastitatioeos eeetariaeticM perdiligenter observentur; no pro benedictions maledictionem acquirant ·* populo scandalum tat

lutent synodi patres, no canonici et alii sacerdotes oathodralium rive collagiatarnm servitio adscript!, diebus fastis vel fsriaübut respectives ecclesias draeraat, quia prius omnino curaverint ut nil detrimenti servitium chori capiat sub poenis arbitrio episcoporum statuendis, prester pnaetataras, quas volunt ut moris est esso omnino poreolveadaa.

Quoad oollegietaa autem, in quibus saeps saepia· diebus festis missae statutis horis desiderantur, decernunt iidem putres, no quis «adeat dictis diebus a proprie ecclesia discedere absque venia vicarii foranei vel superioris respectives collegiatas, cuius erit licentiam concedere uni vel pluribus canonicis alternatim, inspecto numero canonicorum earemdom collegiatorum, dummodo eorum absentia servitio ecclesiae non officiat et numerus praeesriptas missarum minime desit. ,

Ibe sbeoiitisM * reawarto latae mteatito a praeteritis provfaeiallbne cendlife inlletie.

Ut fldeUuhn conscientiae provideatur, consilii patres omnibus adprobatis eonfeessriis fteuitatem tribuunt absolvendi a quibuecnmque eseveris latae sententiae in praeteritis provincialibus conciliis quomodolibet indictis, eos omnes, qui fortasse in esa incurrerint usque ad concilii pubtieatioMsq. Quoad vero ecdeaiaatieos viros, ri quia ob praedictarum censurarum violationem etiam in irregularitatem inciderit, ab hae inbsbilitato (in curites tantum occultis) e proprio episcopo vol s proprio confessorio, esi crimen patefecerit poterit dispensari.

De pramnlgalieae halas eaaeilU.

Tandem eum nolis vera lex diri possit si necessaria carent promulgatione, ea de re decerasnt pstrea, quod omnes et singulas huius concilii constitutiones et decreta, poetquam supremo nanctae sedis indicio ftssrint sabieetae et optata· obtiaaorint adprobatioaom: in synodis dioecesanie, quas celebrari contigerit promulgentur, et quoraodolibet legantur in congregationibus sive confereatiis easuum moralium, qnao per annum in unaquaque dioecesi haberi soleat

APPKNDIX.

Ad synodi haesa, patres unanimi voce proclamarent expostulatione·· geri domino "nostro Ple papes IX pro dogmatica debitione imasaralatap conceptionis beatissimae virginis Muriae.

loeoph, araMopiraepue Sanaram, comitii praeses, Attiliae, opieoepne Arretii exemptus.
Claudius, spiecopoe PeHtiaMs evemptus
loeoph-Maria, episcopus Maurae et Popateaiae

Pusthira-Maria, spissepas Basses ≺ PttiMaai

IM·MB·0μ ^^M*| GfWMtaBSB tel·.

.. I /..... -i

Coeoordaat Um Mte «η e«rem nategrepbia maau uiagatorea epieeeperuai subsignetis- <

Boris, die »1 MU IMO. *

FnHha: Archiepiso^as SeaarUm.

Loco + signi.

TfraMtaa·. Fidsite Vnaaneei, sscretariu·, do maadato.

FORMULAE ACCLAMATIONUM.

Dietinr: Dao patri misericordiarum at Deo totius oonoolatioais et gratiae omnia tana, honor at gloria in taoonla saseulorum.

ı ȷfospoMfo. Am··, amen, amen.

Ditttur: Boatiaeûno domino noetro ' Pio papae IX, «anctae at universalis soclesiae pontifici, Christiani nomini· in omnes terrarum partae propagatio, cunctarum gentium obedieatia, pas vote, diuturna proeperitas.

Bttpotuie: Domine Dens, sanctissimum patrem nostrum ecclesiae tuae conserva, mitto illi auxilium de sancto, ut, eo gubernante, gentes omnes illuminentur; et qnae dispersae sunt in unum societies tuae ovile colligantur.

Diwtnr.' Reverendissimis dominio archiepiooopo, huius synodi praesuli, ceterisque patribus huius synodi salufotis vigilantia, in laboribus constantia et felix exitus.

. ErepoMte.' Omnipotens Dena, super servos tuos benedictionum tuarum dona perpetua multiplica.

Diestir.· Leopolds magno-duci et omnibus principibus christiania catholici· religionis solus, institiao' et pacis foecunditas et contra Christianae ɛ fidei hoetos victoria.

Bsspoesw: Princeps caelestis, terrenos principes catholicae fidei, aequitatis et concordiae conservator·· atque hostium nostrorum exterminatores custodi.

Diretar.· Provincia· Senensi et Arretinas, Politianae, Pientinao et Ddaeari dioeoedbus treaquillitas, salus et divinarum gratiarum abundantia.

Rsspeosts. Benedic, Domine, fiUostuos, et «sto in circuitu populi tui ex hoc nunc et usque in saeculum. f

Diwto: Decretorum huius synodi obesrvuatiam salutarem omaee, qui hic adsumus, unanimi voto a Deo bonorum omnium .largitore humilitor imploremus, intercedente deipara virgine immaculata Maria, domina nostra, cum beatis apostoli· Petro et Panlo et beatis patronis nostris et omnibus sanetis.

.Arepsna··.- Fiat, flat. Arnen, amo·.

ALLOCUTIO POST BTNODUM

ftr «ihufriwiuM ƒ· *nHmauimiiei arthufiitt*
|NM &IMNΓNM»

Boaedietus Deus et petet domini neetri Issa Christi, qai noe, operis sni ministres et ooelesiao pastores, sepreasi vicarii sui vose, ad provinetalem synodum oslebraadam hio ia unum eeDegit, ut veritatis μ institis· tere tueremur et ad dsri pepuHqup bonum leges coadoremus.

Re quidem vere, eum uobte dictem sit: *KVU*

utiit rerum sum," quid tandem ambi· ℣· ɖa
pBtBtBftp φMM Iβ^AMII DbI ÿfotSbB

non iam servo·, eed aadoes ma^etatMem veritatie appellavit; qqibu· etiam osastiteecun m h b aeunaa .

eeremesT

Bed emto Ma ruereat, qaod nibtt ex lie, 4a qaihM ia eynedfcdispetavimm, UH ad materem Dei gtodam pmtreotatem flS|; mmbIb tocq «leri

φββμβ, b4 virtvtMi (βββμβββΑββ^ ad Tition· •xstirpatisaem, ad ɪreipabMeae tranqumtotaca at •ediaem exoogitata, disserte ae aaadta seat

Qaod ci a malignantibus at iniqua gureatibua, a llite heminum, quorum dentes, araa at aagittaa, hsec vstat fobrias forte coateanaatur; si sb inMmerte aliis, qai otio ac taxurire dediti, sola terrena sapiunt ao divina parvi pendant, provincialis huius concilii via et «uotoritaa despicietur: hoc nostrum non erit, neo ideo labores nostros perperam exantlasse arbitrabimur. Deus enim, Deos ille qui fecit de tenebris lucem splendescere, Iliorum precibus gemitibusque placatus, tandem aliquando vota humilium respiciens, pacem ecclesiae suae restituet, nec dabit in aeternum fluctuationem iustte. Nec sane verba nostra ao statuta incassum ibunt; sit enim. Scriptura: „F«rd«m swum non reeerMur wi SM *φMH&MBφH ℣9tt r P^O ȷftrM»*· fo Ai», ad *gnaa* atiei ilted."ı Exspectemus ergo ia patientia laborum nostrorum 'fructum, maxime ab iis, qui insortsm Domini vocati eunt: hi enim a nqbis excitati ibunt de virtute ia virtutem, ae in scientia et pietate proficientes, ia areo 8ioa positi, diu noetuque non tacebunt laudare nomen Domini, populum de rebus fidei erudire, impios ad salutis tramitem revocare, malos libros pro viribus areore, blasphemo· arguere: uno verbo, ecotesiam. Dei, tot malis oppressam, opere ac verbo eommnaire et in mettes restituere.

Gratatemur igitur, venerabile· in Christo patres praooteriquo antistite·, sub auapicatiasimo immaculata· Virginis ae beatorum apostolorum patrocinio hae congregati, gratulamur invicem ia Domino, qui nobis firmam voluntatem ae vires praestitit ad suum opus ooafletendum : quod, si soelesia· aeosssitas ex, postulet, quandoque ad netum summi pastoris renovandum erit; ae semper illa in cordibus nostris haereant Petri verba: „Jfoes anlsm eam·· prati··

gne. Tpei gloria st raqMroam m soscute sereniorem. ȷftewn."

UtarM mIMettatai eardlaalie Antonelli.

Dtaotrireimo o reverendissimo signore.

\ La saatith di-noetro signore con somma soddisfasions doli' animo suo ha ihteao, quanto vostro sigaoria illustrissima · revsrendtemma riferiva circa D la ostebrssioM del sinodi provinciali, cho quanto prime ssnsa diffleoltb ei aduneraaao nslla Toacaqm II canto pedro Inscia ai rospottivi motropolitaai B stabiHro per la serreeanioM quel tempo, ebe erodernano pit opportuno. Ma aMtoeehb i rinodi.m··deaimi posaaao riueeire di oBfleerioM el popolo, eoneode a tatti queUi ebe teterverren·· al eoncilio, ed ai fsdsli deB'UM · doff ahro see··, ebe visitsreano la chioee priaetpel· del teego, eve si terri ł adueanaa, I'iadulgeesa plenaria da luererei in quoi gioreo,. eho il mottopoMtaM erodari destinare, o noil· forms oonseoto dsUa «Hose, adempiondo le soHts eoudisioei · peegende Iddio, dator ɖ ogni bees, per la ssaltasto·· della ehieee, per la eatirparioM dogK «reri, pm la pace · traaquilliti oemuae, e per la eoaeerdie dei priaeipi erirtieni

·fast LT, D.
· I ruts.T, M

1* ft** MM MMtitft MP*ft*V*feb* MMi *ftMMMft*q

* *ta* V*M*V* MitbfMM MB* **4ft*tt* I* mm deMe Spirite Mato, oetia qaade gti ahri veeoovi rieevoMoro 11 pane mitatin.

■Da ai eompiaoor* far eoeooeere agA altri motropoiitaai di Toecaaa quests poatiAcio dtapoataioai; ad io coign quests opportuait* par conformât·! ooa Mnai di distinta etiam di vautra aigaoria iUaatriaaina a reverendtaaima aervltora rare

O. cardinale Antonelli.

A. Btatarri, aaaaaaora dalla aacra coogregatione de" vesoovi a regotari.

Portici presso Napoli, Ü sprite IBM.

Al dilettlatiteo dart e papain della Matra citt* ¶ dteceaL

Siamo alia met* del secote deoimonono, in ana dalle pi* fatali epochs, ehe offrir poasano gli annali del m'ondo: siamo tra due societ* lottanti tra il bene ed il male, tra la conservatione e la dietnisione, e quasi in uu punto centrale, ohe o no r|-condnca alls atrada del cielo, o ne uospinga agli abisai. È causa di vita o di morte. O il monde ai rioompone a giuatisia, a religione, o siamo perduti. Una gran turba di maligni e di frenetici par tutti gli angoli. d'Europe si * oollegata oontro Dio; e vuol dire oontro il primo elemento aocinle, generatore dell' ordine, della pace e di tatto ci*, ebe forma la vita e la prosperit* dalle nationi. Tntto in apparente tra noi * calma ad aaeopimonto; non tumulti, non armi; ma annotate pug troppo, a si dilata il genpe di orrande pugna, I'odio del principio cattolico, ebe, o eon ipoerite sttosir, o a viciera calat» tenta di amsolare lutte le intelligente contra i dommi e la gerarohla. Che pi*? Si tenta di minare i fondamenti della ohieaa, di eombatterla cou le ôtasse eue armi, oesta di far' provpforo 1' enorme paritdoea*,' cbo asiate contredfaioao tra le divine scritture e la ebioea: si vuole inâpo, ohe Γ Italia divenga protestante nel formolario e panteistioa nel fatfo.

Quelle bensl che pi* epaveata si *, ebe mono umano non pu* conoepinri, onde sedaro tanta procolla, onde rimettere in eqnilibrio ua macchina al aoompoata, ehe crolla da ogai porte, e minaeeia d'ingojare tra la sue ravine i buoni ad i tristi. La pi* aaggia politico sou * capace di porgere rimodi radical; ai morbi intestini a pereovaraati del porpo sociale. La politica von comanda alio monti, non traaforma i cuori. La politica non penetra lo domestiche pared, k moite mono investe i penetrali dalle ooodeaso. Arvi aaa sola força, Una sola potenia, arcana, irresiotibile, indomabile; ed * la religione del Naaaaroue. Questa visse l'usions diroratrioe del tempo, e travers* tutti i secoli; vigeo le 'fario do' tiraaai, lo accuse delta barbaria,' la rebbja dalle erema, il fanetiaaso di tutti i novatori, gli sforsi di tutti gli empi; ed ore lova in alto la vorginalo aua testa, a grida a tutte le nationi: .Venite alla mia sequela, venite ali' ombra de' misi eterai allori, e trionfeaete e vineto ana novella vita, porch* io sola poseo farvi felici: seguite i misi preoetti, obbedite alio mie leggi, e soomperiraaao tutti i vostri imuli. Non vi ha sapiente, non vi ha ooasigiio contre il Signora: io sono foadata.salta piotra angotara; chi ad sum ai riunisoo * aalvo, ehi ia arte M MtfIt MftÜMNftUWo*

Ahim*! D monde * eordo a tab voci, ohe altissime rieeooaao e 'ne' ouori e notie sarte e ia tutte la seria de' pertrateti avvoaiaeati, aha aveanw od abbieme aaapra Matte gK eeahi, a she moo baa pi* steqnaati d'ogai Aagua a d'agai poena. Ma viva Die! Maa maneaoo gaai, aka vi-p<uetaao iatoate araaakia, a no oeateeo la vorit* a la Cmm: a priai tra quoad I veggeMi d' laraalla, I vaaarwadi alat«i saniori daUa vara akiaaa di Die, i quaK da lengo tempo aadaraaa meditando ooa quali provvideaao, tea qaal aMeaaia di meam poteoaero rtavegUani dal loro iotarge i traviati a rieoadarei Bella ria della asiate.·

Tra questi, a boon dritto a par generate aooenao; ai repatarCao opportuataaime la adaaaaaa conciliari, quelle oelesti adaaaaaa, allo quali Gee* Cristo promise «mere preoeate; quelle, ova. eon 1'assistente del divino Spirite, ai trattarono Mmpre i principali intoreeai della ehiesa, e di cni poruero l eeempio a te norma i beatissimi apostoli. Si diatiagnono ease principelmeato in eoneili generali o ecumenici, ad ■ip eoneili provincial!; a di qaeati ultimi ai tennero T» maggiore o minor numero in tutti i secoli.

Or, avendo Γ immortale Pio IX negli alti eonaigli di aua mente e neU' ampiena del paterno eno onore, considerate)e attuali luttuoae conditioni di tutte Ia eriotiane ooeietà e il bioogno di riforme, di aistemi e spirituali ordinamenti per ravvivare ovunque la fode e la disciplina ecclesiastica, ei * dato Ia maggior cura di oecitara in tutte le naaioni oattoliche lo aelo dell' episcopate alla cohvocaiione di eoneili o einodi provinciali; e gi* alia voce dei vicario di Cristo non pochi di essi o furono inisiati, o formalmeate celebrati ia Francia, in Alamagna ad in Italia. E due di osai, pooo fb, ebbero luogo nella noetra Toeeaaa, il primo nolle ehieo* primaniale o motropolitana di Pisa, Γ ultro nella metropoiitana Florentina. Tocca dunque alia noetra provincia a eompire Γ opera dal eommo poatetee, promoaaa a vaataggio dolia religiosa Toeeaaa; opera, oome gi* notammo, di altisaima importantis, e dalla quale giova atteadaro fristti di oomune oal*(e e benediaione. N* pooo varr*, a persuaderai dsl valors e della dignit* della noetra impraete, il considerare essore gi* seorsi due secoli s mean*, da ebe si tonne il primo oinodo provinciale Sansae, oui premedeva i) celebre e sente areivooeovo cardinale Francesco M. Taragi, dopo sotte loatri dalla oolebruioao del eaeroeaato concilio di Trente. Cbe se a quell' epooa rilaasati erano i ooatami o enervata la olerieale disciplina, intatta beaal era fra noi la fedo: i moetri délia incrednlit*, doli' indifferentiatae per la religione, deli' aborrimento e dello spregio dello oeee di Dio o ,de' sacri ministri, non nUigaavaao in questo felici regioni, non ioàorrevaao baldaniosi par la nostro eitt* gli emiasarj di satana ad ammorbare ooa le lore lingue Io monti degi' D incauti; non serpeggiavano in ogni contrada, e per le ease e per le oflieine, Hbri, afemoridi,,opuaeoli aatireligiosi e voraatente pestilentiali, in cui mal ai potrebbo proaunaiare, m maggiorinente provulga ta fredda menaogna, o il delirante fanatisme. E noi dunque pastori di natate, miatatri di pace, ed aventi solo il codice evangelico per arme, dovremo aasiderei a coasiglio per combattore oontro nn' oste si accanite o sl cruda, per oppugnare si graa mota di errori? 81, lo faremo eoa tatta Adacta ed intrapidesaa, perch* Dio * eoa noi, perch* quests * sua censa, perch* i battagiia dol Signore. Si, Io faremo, ma ooa modi paciAm o ooavi, ooa prudenti dtapoeinioai atto ad sceeodere aompra pi* ta fedo o Ia carit* ia metso a eiascuaa delta noetra gteggio. Il Dio delta manteotadiae e delta pose sur* ta noetra fena. Qaoota nulla ha di stiaita eoa' Ia fbrea umaaa; ma * prépondérante, vinoitrioe di tutti gb oataeeli, attemtriee di tutte Io marteint dogk

mmîMi 4μ Iπ ιμ A**. * '

A, soi ei acdageremo afr ardua impress: M· fictos fldando aoRe oestre foresT Nsa giA ms ia quelle aola del)'omnipotents. K ad ottonere tal gnuda aopo art di proghiere, a di fitrvoati prughiero. Penetrato da questa veriti U supremo gerarca (il quale testé riconcbbo dall' arme délia preghiera gii eocelsi trient dalla sua duplioe potenti) non ha maneato di communicarri quelle provvidense, onde vengano de tuttiS fedeli iaalaate a Dio concordi preci, ond' Si ei degni benedire e condurre al bramdto vffetto le pastorali nostro adunanse. rConcede portante -il santo pedro a tutti quelli, che intervoranno al eoaoilio', ed ai fedeli del)' une e de))' altro mmo, die vimteranno la chiera principale del luogo, ove ai terri l'adunanaa, l'indulgente plenarie da lucrarai in quel giorno, ehe il metropolitano erederi destinare, e neile forme B consuete della chiesa, adempiendo le oolite oondisioni (previa cioè la eacramentale confessione e communione), pregando per la eetirpaaione degli errori, per la pace e tranquilliti eomune e per la concordia dei principi ĕristiani.

Cià promesse, annunsiamo formalmente al pubblico, cbe l' aperture del ainodo si feri nel oolenne giorno dei senti apostoli Pietro e Paolo, 39 giugno corrente, e che la chiesa da visiterai in tal\giorno per Γ acquieto dell' indulgente plenaria sard le nostra metropolitans.

Dalla domenioa VI dopo la pentecoste, 93-corrente, fino alia domeniea VII dopo la pentecoste, 7 luglio, vi sari nella messa la collette de *Spiritu* Macto. Nella metropolitans, come' puce nella insigne collegiate, pel corso de' predetti giorni, dopo la messa conventuals si eanterh l' inno Fem creator spiritus, e si reciterahno quindi le litanie lauretane C eon aggiunta di analoghe preei; ed in tutte le parroobie di citth e di campagne si oanteraano, dopo la meesa parroohiale, le litanie predotte, oui si aggiungerb dal parroco qualche preoe ad arbitrio.

1 signori parrochi leggano al popolo la presents, e lo eaortino a pregare caldamente per i bisogni di santa chiesa.

Date in Siena, 17 gingno I860.

Giuseppe, areiveoeoVo di Siena. '

PIUS PAPA IX.

Venerabilis frater, salutem et spostolicam benedictionem.

Non mediocri certe 'iucunditati nobis fuerunt oboequentimimee tuae litterae die'7 proximi mensis iunii datae, ex quibus norimas, qua alacritate, venerabilis frater, nostris desideriis oboequntiu Uteris D in eoavocanda istius eoclesiastioao Senensia provinciae synodo, cui non solum episcopi tui soffraganei adfuerunt, Verum etiam venerabiles fratres antistites Arretinae, Montia-Politiani et Ucinensis dioecesium interesso voluere. Atque ex ipsis Mtterie perlibenter accepimus, quo potissimum tua atque' eorundem antistitum consilia spectaverint in eiusdem synodi netis eonfIciendiSr quae ad nos ,fe quamprimum missurum ease prodieris, ut illa, prout moris eat, opportuno examine perpendaatar. pergratum quidem nobis erit ipsins provincialis synodi acta excipere; atque interim tibi et.aliis venerabilibus fratribus gratulamur, quod in eiusmodi sacro conventu nihil tibi atque ipsis veaerabitibua fratribus potius fuerit, quam es inire MnaiUa, quae hisce praesertim temporibus ad ecclesiae oaasam tasmdasa, ad cieri dtariptinam tutandam, atque aReri-, marum edutom pootmrna^Kaut UMt^fie oo^tdtseere pome I·M··^I··iβBΛ Mtipe eordi aneidit tua atque eorumdem veuerabitium fratrum antistitum do immaculata eartitierimee bai genitricis virginis Mariae conceptions postulatio, quae ak%u}arem tuam atque oorumdem venerabilium fratrum erga ipsam beafiifaimam Virginem pietatem miriflA ostendit atque demonstrat. Denique studiosissimam nostram in te atque in ipeoa venerabiles fratres voluntatem apostoliea benodietiorie confirmamus, quam intimo cordis affectu tibi atque iliis eunctisque istarum dioecesium clericis laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 18 inlii anno 1850. pontificatus nostri anno quinto.

Pius papa IX.

PIUS PAPA IX.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Tuas perlibenter accepimus litteras pridie kalendas huies mensis datas, quibus, venerabilis frater, ad nos 'perferenda curasti acta provincialis synodi, quae nuper a te atque ab. aliis venerabilibus fratribus istius provinciae antistitibus tuis suffraganeis fuit habita, nt acta ipsa nostro et huius apostolicae Mdis subjiciantur indicio. Itaque, de iisdem actis opportunum dabitur responsum, postquam illa, ut moris est, maturo examine fuerint perpensa. Interim vero, tibi atque ipsis venerabilibus fratribus persuasum esse volumus, nihil certe nobis optabilius, quam ea peragere, quae, Deo bene iuvante, in maiorem istarum ecclesiarum utilitatem eedere posse noverimus. Hanc autem occasionem libentissime animo amplectimur, ut praecipuam nostram erga te benevolentiam denuo teetemuret qpnfirmemus. Cuius quoque pignus adiungimue apostolicam benedictionem, quam intimo eordis affectu tibi ipsi, venerabilis frater, et gregi tuae curae concredito peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 8 angusti anno 1850, pontificatus nostri anno quinto.

Pitts papa IX.

Perillustris et reverendissime domine.

Summa euhi animi voluptate acceperant eminentiasimi patron sacrae congregationis concilii alloeatioaem amplitudinis tuae ad synodum, ae huius acta do moro expendenda ae reeognooeeuda. Ex hia sane deprehenderunt ipsi solum, quo amplitudo tua ac ceteri istius provinciae episcopi flagrant, (t sive) ut «reno convellantur, ae catholicae ecclesiae doctrina, licet sadique a tot portentosis errorum monstris impedita, pura ac immaculata in ista pro, vincis custodiatur. Hiae patrum synodi cura,'ut pravi libri arceantur ae boni propagentur, atque a prima aetate pueri Christianam doctrinam addiscant, et adulti per catecheses ac ooadoMs sacras ia ea Annentur,. atqUe ita quotidie magis erosesnt ia scientia et. timore Doi. Ut femes unitas ia Christiana doctrina tradenda perdiligenter servetur, eminentismmi patres magnopere vobis commendant, ut prae manibus omnino habeaatar jtum venerabilis cardinalis Bellarmiai eatoebismus a Clemente VIII approbatus et a Benedicto XIV commendatus, tum oateahiu|us remanas ad parochos iuseu concilii Trideatim oditus, quae rea in proxima synodo provincial! recto ieberi poterit.

Laudant smincatissimi patres, quae super sentinare» «e atafiRs deriseram rive intra rivo extra

•t ·B···MMI ritW®, --- SMl* i- IstOV

sttritefsiSWB Molts MBfMMr Moi* narito oorumque resto regimim as adotassihttam edneatione, at tamquam oliva· fruotiforee doreatat ptaatatao in dome uodrini, adhm daaideraatar; nee dubitaat patres eardimlee, qaia iio proxinu synodm provincial^ aicuti iam is aotw proeeeatibm etatatum eet, provisura ait. In qua eyuodo, ri eononee omaaa, canonicae aanotioaaa ad vitam at honestatem pertinantaa clericorum oolllgaatar, id porro ad eleri disciplinam instaurandam, ad saorurum legam ignorantiam avertendam, atque ad acearatam illarum exequutionem procurandam vel maxima conducet.

Pro certo etiam habeat in proxima synodo actum iri de erroribus praesertim graaaantibua at ab apoetolioa aede iam damnatis, de cultu divino et SMctorum, de sacramentis, de ecclesia eiuaque hierarehia. de locia piia, de religioaia domibua ad eorum nonnam potissimum, quae Fagu. in V decretalium, capite Sicut bitas, d« *aeauat.,* ao Benedictus XIV, *Dt* synodo dtooMoeno docent. Ceterum, ex adioeto folio amplitudo tua cognoscet, quidquid esaineakiseimi patres aliqua animadversione dignum existimarunt.

Haec erant de sententia sacrae congregationis ad amplitudinem tuam rescribenda. De me voro ita sentias velim, ut ad omnia, quae tui aliorumquo antistitam commodum et proprii cuiusque gregis utilitatem respiciunt, paratissimum habeas; et interim fausta omnia precor a Domino.

Amplitudinis tuae uti frater studiosiarimu

A. cardinalis Maine, praefectus.
A. Tomaasetti, secretaries.

Romae, 11 iulii 1861.

Senensi archiepieoopo.

di oM ei neUnui ii deouawuto del 1 preasms sardaie.

Plaeetao vobia, illuatriasimi ac reverendissimi patron, bane synodum ponere nub protectione aaaotiaaimae virginis Mariae immaculatae et beatorum apostolorum Petri et Pauli?

Omnes responderunt: *Plecti.*

Caaouioo Domeuioo Fetioetti, 'aegro tario dei siaodo.
Doctor Rebastlaao Pelagi, cancellario.

Nomina eorua, qui synodo provinciali Renenri anne MM rite cengregntM, tpterfHre.

Revereudisoimm dominae deminuo loeoph Mancini, Rouerais arohiepisoopm, et huius provincialis synodi praeses.

Reverendissimus dominos dominus Attilius Fiaseaini, Arretinos episcopus, Romanae sedi imme-4mM wUiottft.

. Roveroadiseimae dominus dominus Claudius Oetaviaam Saaauelti, Politianus spisoopus, Romanae aedi immediato oubieetuo.

RovoMudiMimuo deminue dominus Paulus Bortoiossi, Beimaais episcopos, Romanae aedi immedut· μ MıMH) - Dii·· βφ- mine ae mandate admodum revoreadm et eXaollen timiinUs advocatus Pardas Pardi, epieoopiDeineaefo ia synodo prMutntar.

A Rsvsrisdiiiimm demieeo domiam loeoph Maria Traversi, Jdmeaauo et l'opuioaeasio epdasopua eefftagaaous.

Revereadimimm domiam domiam Maria BaraoUotti, Suanemm et Pitffiaaoaofo epimopm, aufltagunem.

Revoreadieeimm domiam Ootaiam loaanm Dominicas Memini, Gremotaam episcopus,*sufltagaaom, a prima eomfono abeam.

RoveroadMmm domiam domiam loaanm Baptista Clot, Piantium et Clurinas opiacopm, suffragaaem.

Dominos dominm Dominicus Menichetti, metropolitanae ecclesiae Senensia praepositus, eiusdem dioecesis generalia vicarius, et huim synodi promoter.

Dominm dominm Aloysius Bullati, metropotitanae ecclesiae Benensis deceam, et eiusdem oapitali ad synodum deputatas.

Reverendissimus dominm Antonius Feri, metropolitanae Senensia ecclesiae canonicus theologus, et eiusdem capitali ad synodum deputatus.

Reverendiaaimus dominm Friderіem Paoeinelii, oathedralia ecclesiae Arretinae praepositus, et eiusdem capitali ad synodum deputatae.

Reverendissimus dominm Antonius Macci, cathodralis ecclesia· Arretina· canonicus, et eimdem capituli ad synodum deputatae.

Dominm dominm Laurentius Lorensini, Politiaaae catbedralie eccleriae praepositas illiusque dioecesis generalis vicarius, et capituli ad synodum deputatae.

Reverendiasimm dominm Petrus Cinotti, oathedralia ecclesiae Potitianae canonicus theologus, dogmaticoq ac moratio theologus in illius lyooeo lector, capituli ad synodum deputatae et episcopi in C eadem qynodo assessor.

Reverendiasimm dominm Boapdietas Traditi, Maaaanae ecclesiae oathedralia caaonicm tboologee, eimdsmque capitati ad synodum deputatus.

Reverendiasimm dominm Francteem Nardelli, Messanae ecclesia· oathedralia canonicus, oimdemquo capituli ad synodum deputatm.

Dominm domiam Felix Franeardi, Buaaomis oathedralia ecclesiae primicerius, protoaotarim apostolicm, ilUm dioecesis generalia viearim, capitati ad synodum deputatm et episeopi in eadem synodo

Revarendiasimm domiam Philippm Capitoni, oathedralia Buaneaaia eecleeiao canonicae thoologm, eimdemquO capitali ad synodum deputatu.

Domiam domiam Dominicus Piasetti, Oroaootaaae oathedralia ooeleoia· praepositas, eimdem dioecesis generalia viearim, illiusque eepitnH ad oyne-D dum deputatm..

Domiam dominm Angotaa Chailiai, Piontiaaa oathedralia eaaoniem eimdemqm dioeooeia geaoralie viearim, illimqm capitali ad synodum deputatae.

Revereadimimm dominm Francieem Dei, Clurinae oathedralia ecclesiae praoporitaa, in universitate Benomi iuria canonici inatitatioanm profeaaor, sui capituli ad syhodam deputatm, et ia eadem episeopi anassanr.

Reverendiasimm domiam loeoph Foeawei, metropolitaaaa Seaemia eeclaaias poeaitaatiarim oaaoniom, et arehiepiaeopi in synodo aaeaaaor.

Domiam dominm Rmidius Selvaai, Rassasia theologorum ooUogii pro tempore decanus, protoaqtarim apoataliom, arohiopieoopi ex eodem ia synodo aaasseor.

Dominm dominm loseph Maria Maasoau, eathedmlia Arretina· eodeaiae arehidtaooam, illim diboeeaia generatis viearim, et spiaoopi in synodo ossaoaor.

Reverendi·»··· dominae DomWmb Feboetti, Senensi· métropolite··· eoeleein eaueuieu·, ei ia synodo secretaria·.

Excellent··!··* doctor SebootiM·· Patagi, srehi-episcopalis Senensis curiae .cancellari··, et sodea •omine syhodi «etuarius.

Canonic·· Dominica· Fsbeetti, synodi provinciali· Senensis spcretarius.

Doctor S^bastisnus Patagi, cancellarius.

* Episrepl ia prevtneialt synode Seaeasi «••gregali. dilecta tue qaieqx dlseeesis gregi. Mint·· at benediellene·.

'En iam. fratre· filiique dilectissimi, opui provincialis synodi Senensis ad exitum, Deo bene iuvante, perductum.

Quid vero mundus, in tanta illa varietate opinionum et inter se pugnantium commentorum, quid tandem de pastoralibus nostris conventibus existimabit? Fortasse steiAes formulas et ritus esae dicet, vanas declamationes, descriptione» consiliorum, sententias disceptationesque, ut genete suo ignobiles, ita prope frugis expertes. Proh! quam vehementer erret, qui ita opinetur!

Audite, filii, audite diligenter, quae dicturi sumus, ac certum habetote, nihil nos vobis, nisi quod verum sit, nuntiaro.

Egimu· de rebus omnium sitissimis atque amplissimis. in quibus humana mens et ratio occupari unquam possit; tractavimus nobilissima maximeque vitalia argumenta, quae ad hominem et ad societatem pertineant; illos quasi coelestes cardines spectavimus, in quibus cum singulorum, tum familiae ipsiusquo ustionis felicitas omnis vertitur atque consistit. Aeternae Sionis conscensa Altitudine, minutias istas, quae politicae quaestiones, reforma- C tiones. progressus appellantur, aut illam, quam somniant humani generis infinitam perfectionem, tte aspectu quidem dignati, unum et solum verum, quae, prima omnibus mentibus beatitudinis causa est. intuendum nobis proposuimus.

Intelligitis plane, quod dieimas: Religio hominΐ Dei. religio omnium saeculorum, cuius causa et creatus est mundus et constat, qua continetur vera omnium vita, haec fuit, in qaa una omnis uqptra consultatio versata est; illa, inquimue, religio, quam nunc quorumdam monstrorum, immo voro foedissimorum insectorum humi 'reptantium turba omni ope atque opera e rebus humanis tollere ooaatur.

Num igitur levis, ignobilis, abiocta res fuit, cuius causa convenimus? 8it sano materialist·· vel eelectioo, qui nihil aliud in se et in ceteris hominibus videt, nisi bruta animalia, niri machinas, nisi planta·; rit panthéistes, qui se nihil, nisi alicuius uniserai, quod casu exstiterit, nescio quam emanationem vel particulam esse existimat; sit furibundo socialiste·, cui Deus sua cuiusque est cupiditas, cui dogma fUrtum et rapina. Sint isti· exigui momenti res Deus atque asternite·; 'dfi nobis vobisquo non eunt, filii carissimi, quos «t fidos «t ratio docent,, hominem non idcireo esse in terris, ut paulum hoe materiae, quo continetur, tanquam Deum edat, neque ut in paucorum lustrorum vita, saque quotidie rerum inopia et doloribus exercita^ Minitatis suae spem reponat.

Nos igitur, pie suspicientes illam celrisrimam retigioqem, in qua ab undeviginti saeculis positae sunt mundi spes et deliciae, extra quam- aihil reperitur niri ignorantia, aut compta scientia, aut demeas idololatria, aut stupide barbari··, oonteasplaatoaque augustissimum rins Metor·· et caput Iomb Cbrietam Deum, qui viribüto foetae aperuit credenti·· oeafis manda· invisibilem (etaltfo inane commentum eo acta·, qood aee contrectari nae videri potest), ta ennetMmo illi·· aoaiao congregati aaaaa, atque ta eiusdem spirita coniuneti, ipsias eaaaam «natinandam dilaetiammaoqae eius eponaao ecclesiae iura, quoad per nos fieri poterat, taenda sasoepimus.

Quamobram, neces»» erat praeaentem societati» statum, qaod ad religionem at mores attinet, perlustrare. Heu! quae misera raram facies, quae mataram colluvie·! ut dicendum ait eum propheta: n0aw« cogat taajwdma «t ‹mmm cor atorrres.. . •sinu· *t *lieor, et plaga* tam··· no· est *eiranttliyata,* nac. curata *uudieaatiat, atgat fata aUo."*l

t Eat ita: societas tota ptagi· confecta eat, tota infirma. Sed intereat varia vitiosorum genera distinguere; horum enim unumquodque suis morbis laborat. Ex hia qui primi generi· sunt proprii, nulla humana ratione sanari possunt. Vi prorsus et valentioris manu opus est, ut talium hominum furor quasi iniectis catenis comprimatur. Nam. ut sunt superbi usque ad dementiam, hominum inimici usque ad pugiqnem, audaces supra omnem modum, id contendunt, ut totum genu» humanum supplantent et pacis, libertatis, tumorum possessione dejiciant. Omnem isti,*ex omnium animis, veri et boni, iusti et iniusti notionem abolere vqliiac, novasque leges condere, quae, remoto prorsus Beo, in sola vi gladiisque consistant Hoc illud est genus efferaturum, quibus ante omnia fixum ac decretum est catholicam religionem in Europa bello persequi: cui quidem nihil magi· honori esse potest, quam quod tales nacta *A* adversarios. Qui, ex latomorum et carbonariwum antris effusi, longe lateque omnia terrore Bipleverunt, et paucorum mmmrum spatio maiores religioni regnisque calamitates, q iaui compluribus saeculis Vandalorum et Gothorum manus. intulerunt.

Alteram genus vel deceptorum vel perversorum hominum nobis ante oculos versabatur, quod, secundum in tartaroa acie locum obtinens, catholicae Cligionis bono item infestissimum est atque aliqua tione magis etiam, quam primum illud, extimescendum; quod neque ite acribus coloribus eminet atqUe exstat et multo latius funditur. Haec infinita est eotum multitudo, qui propefolo nomine sunt Christiani; qui^ quamvis non coniuraverint, se avitam fidem eversuros et mundum in ferarum receptaculum mutaturos, tamen, a religionis operibus exercendis officiisque servandis alieni, horrenda rerum ·aeternarum incuria torpent, atque ita persaepe ad seeptieismum vel incredulitatem deveniunt; qui ecclesiae leges parum aut minime respiciunt atqno etiam quasi ex instituto violant, ubi hae paulum eorum commodis et oblectamentis 'adressantur; qui, velut qnidam Protei, nunc se veri amicos exhibent, nunc ad opinione· maxime temerarias et cum a sanis civilis prudentiae praecepti·, tum a recta moram disciplina alienissimas devolvuntur. Denique, huinsmodi homines id in more habeat, ut semper cum errore paciscantur, ut tanquam in tenebris incerti haesitent, ut simul Christi esae velint et Belial, caeci consuetudinis sectatores, et perpetuo vitae instituto virtutem inter et vitium medii sc fluctuante·. Hinc illae ad speciem doctae ineptiae, illi patriae et nationis ficti amores, quorum obtentu homines eallidi propriis tantum commodis et insanae, ^qua occulte ducuntur, celebritatis et dominationis cupiditati serviunt.

Quod vero etiam gravius est, iidem, talibus •ornatis implicati, novitatis avidi et religionis exeelsa

atque «para parai aestimantes, liberos eues ohrietiaae odneera, saneto M timera imbuere, * pravis sednübus psrainiasisqoo lectionibus oesto- dffe vel non earaat vel amiaat; quad tins duhio maloram, quibas h m bomiaua societas oonfiietetar, maximum et fanestissimum art Atque haee duo genere, qaaa nimio pins inter se contingent par· vadentque, ae aaapa etiam eodem reddest, qaod malum semper in peius ruere eonsuevit, eadem ipaa Mat, id quod summopere delendam set, quae, ni- pote lautiora et cultiora, plurimum vulga auctori- tate pollent, quaeque » magnas et parvae urbes confluunt, et paulatim miserem vulgus indoctorum et plebeipram ad suos sensu moresque amplectendos et imitandos trahunt.

Itaque, reliquum erat, ut ad religiosam condition- nem huius postremi, omnium numerosissimi, generis animum advenatgmus; quod, si reete sentire atque agere fortiter constanterque pergeret, insuperabile vallum opponere posset machinis impiorum, qui, quidquid est in mundo sanctissimum et augustis- simum ooAellere ac subvertere conantur. -Verum, ingentem illam vim, quam ad bonum promovendum afferre possent multitudines, ignorantia fractam ac debilitatam videbamus; qua Aae contra grassantem falsam scientiam ^exitiosasque publicae paci doctri- nas inermes relinquuntur. Plebi enim una et quidem omnium optima philosophia eat religio; unus legum codex, decalogus. Quod si vero religionis suae ne elementa quidem novit, ei officia, quae sibi divine lege imponuntur, ignorat, similia est navi sine guber- naculo, caret duee et freno, vitam quasi belluinam vivit, et cum veritatem a mendacio, speciem a re ipsa discernere nesciat, fit tanquam grex „ρατνα- torum/faetoanAuai, *tt araunfftw ou<ni* creto doc- trines" 1; atque ita omnibus corruptelis, omnibus factionum insidiis patet, neque ullum est facinus, ad quod prorumpere non possit. Quanquam eadem utique bona fide agere consuevit; neque odit veri- tatem, . sed prompta est ad eam amplectendam, cum haec modo simplici proponitur atque ita, ut eius intelligentiam non excedat. ' Quamobrem, sic ' nobis persuasimus, illuc imprimis nostros synodales consessus spectare debere, ut renovandae plebi con- suleremus, eo meliore eum spe successus, quod sciremus ex fide, Deum humilibus dare gratiam, superbia autem restitere. Cui proposito quae utilie nobis esse viderentur, iamiam dicturi sumus.

Sed cum de malis, quibus laborant varii socie- tatis ordines, ageremus, neoesse fait, nos ad prae- cipuas ebrumdem causas requirendae converti. Quarum omnium ut prima et praeeontiseima nobis occurrebat immoderata scriptorum edendofam liber- tas. Quae, ex publicis perturbationibus orta, has rursus ipsa serit ac porro gignit, atque ita inter- necivum quoddam bellum perpetuo propagat, quo haec terra denique immani hominum generi vel ad mutuam perniciem efferetis belluis habitanda cedet, nisi infinita hniuamodi libertas vel potius licentia refrenetur, neo iam sericis et mollibus vinculis, sed plane fertyis atque adamantinis catonia con- stringatur.

Ab encyclopaedia et voltariana pseudo-philo- sophia profecta, postquam, dissoluta cum civili tum morali disciplina, tot regna fnnditus evertit, nunc infelicem Italiam immani gressu percursat, atque alibi catholicam religionem evellere, alibi socialis- mum inserere conatur. Quamdiu vivit exitialia haec poetis, haec hydre mille capitum, que* tandem spes est fore, nt ordo, concordia, honos religfipni eiuaqus ministris debitae, caritas ovaagelioa apud noe reeti-

•Wh.IV, U

A tonatur, menteaquo et animi ranae virtoti eoaefliea tarf 8i libris et ephemeridibus bottom est omnia .carpere, mordere, in risum vertere, etiam queo maxima sapientia et auctoritate vel correcta vel eoaetitata enut, aa non haeo instor telae essent, quam casta iUa femina interdia texebat, nocte retaxabat? Si .ttmM nadtjtoef et nitor desirtel", opus consurgere non potest. Itaque, hac ane in re maxime versatae eunt sacrae actiones nootrao, et concordi- bus atque impensis preeibus imperialis regalis guber- nii religionem appellavimus, ut dignaretur quam pri- mum fortibus et praesentibus remediis cevere, ne libri libollive aut ephemerides catholicae imprimis religioni et Christianis morum legibus adversa prelo ederentur. Neque ea non commemoravimus,'quae sacri concilii Tridentini auctoritate sapientiesitite^ statuta sunt, quibus iubentur episcopi scriptorum editionibus invigilare, atque ut castigata sint pro- B videre.

Sed interea magis ae magis urgent mala, neque, ullus temere abit dies, quo non aut opuscula diurnave perversa et fidei christianae infesta alia ex aliis evulgentur, aut talia curiosis distribuantur. Ingens harum rerum circumfertur multitudo Aliis ex regionibus invecta, ubi dominatur illa ad catholi- cam fidem destruendam haeresimqae introducendam inita coniuratio. Cohorrescetis profecto, filii dilectis- simi, et merito quidem. Verum utinam no sit ita, et quo tandem non procedat eorum fanaticus furor atque amentia, quos „DsM in reprobum sensum *traMiff*

Quapropter, fratres dilectissimi, ab omni genere pravorum librorum, libellorum, ephemeridum, quae- cumque tandem sint, diligentissime cavete. Haec detestamini, haec abhorrete tanquam pestiferas merces, tanquam furias, quae vos invadunt, ut C peiorem, quam corporis, mortem inferant. Voeque, patres familias, talia scripta a vestris domibus pro- pulsate. Vae vobis, si ea legi a liberis vestris sineretis. Scitote in excommunicationem incurrere, quisquis impios id genus libros legst vel tantum- modo retineat. O gregis Christi custodes, parochi et confessarii, et vos quoque, iuventutis praeceptores, summopere ad hanc longe gravissimam rem animum advertite; data operam tum publice tum privatim, ut, qui vos audiunt, nefaria scripta vehementer aversentur; iuvenee maxime ab his deterrete, iieque excutite de manibus illss fidei et morum corruptelas. Quod si haeresis institores et administri perdite in id incumbunt, ut ridiculas suas sbsurdasque doc- trinas prelo disseminent, et Luthero Calvinoque secta- tores conquirant: quisquis Deum timet matremque ecclesiam diligit, fiat item rei catholicae propagator, neque ulli Operae parcat, ut disaipentor atque in D farnum abeant exsecranda novatorum consilia. Qui si biblia vulgari sermone a se depravata vobis of- ferant, reiieite prorsus ac respuite. Sunt enim haec usitata rationahsmi tessera, audaoissimnm apostata- tarum sacrilegium.

Deliberanti concilio, quae remedia tot tam late diffusis venenis opponeret, haec ita praesto fore videbantur, si communia aliqua instiueretur nostro- rum diooceeanoruin consociatio, cui id propositum foret, ut certis intervallis ederetur et disseminaretur optimorum librorum et opusculorum copia. Quae ratio a quatuor archiepiscopis tribusque episcopis Hetrariae excogitata est, eum hi Florentiam ad provinciales synodos praeparandas convenissent; tamque rei exsequendae initium aliquot experimentis fieri vidimus. Hoe vero consilium ipeiuamet episco- patus nomino, ducto atque auspiciis perfici placuit; primnmque id fait, quod septem illi antistites in- tenderunt.

F'

••imi ardore, pro sua quisque,dieeeeai, hortamur atqae obsecramus, ut' quam maxims numsrs ad •■actam hoc opus bonorum librorum diffisadeadorum vestram operam conferatis; quod, eum minimam ac levissimam expensam postalet, tamea omnibus fidelibus foas erit summorum bonorum, vobis autem summam gratiam apud Deum et ecclesiam oomparabit. Ceterum, nobis in animo est propriis Uteris vos accurato de huius instituti forma et ratione •docere, cum, Hetruse» synodis a sancta sode approbatis. totam rem eum noetrie duarum reliquarum provinciarum collegis constituerimus.

Iam ad ea, qua· de corrigenda scribendi edendique licentia provise ees*C diximus, iatolligobat conmlium, alia a se prsesetetiora remedia adiungi non posse adversus gravissimas perturbationes, quibus hoc tempore, opera duorum illorum generum hominum, quae supra indicavimus^sed prioris maxime, bumana societas afflictatur. Religio enim potestas est a civili pronus distincta. Loquenti incredulitati orationem veritatis opponit; saevienti nullam' vim habet qqam opponat. Petitur, et patiendo vincit, itaque existimarunt patre·, se. expetitis a publica potestate contra improbum preli usum- efficacibus auxiliis, et contra malos libro· provisa bonorum copia, muneris sui partes adversus quoscumque religiCnis inimicos explevisse.

Quod vero ad numerosMbimam plebeioruln et indoctorum turbam attinet, quae commiserationem certe magis quam indignationem meretur, illud diligenter monuerunt, in ea corrigenda et ad bonam frugem reducenda vastissimum eyangeNcis operariis campum aperiri; itaque, officium e»se ecclesiasticorum virorum, tahquam ardentes faco·, mediis in populis >hono exemplo et accurata disciplina lucere; tum etiam in doctrinis, praecipue sacris, st divina-c rum scripturarum cognitione progredi, quippe quae nunc adulterentur at. ad usum propagandae insaniae atqse"haerrsis abjiciantur; neque vero eosdem studio contentos esse posse, nisi fructus, qnos inde percipiunt. ad docendos populo· conferant. 8ed tamen synodi decreta, ad nutum, summi pontificis promulganda, praevenimus, vaeque hortamur, venerabile· episcopalis nostri muneris adiutores, ne cui vel .curae vel labori pareatis, ut simplices et nide· ab ignorantiae tenebris, quibus miserrime involvuntor, •mergant et humanae, civilis et Christianae vitae officia doceantur. Quotquot igitur estis altarium ministri, ad praedicandum aggredimini; sed tali·^ sit vestra praedicatio,- ut penetret ia mento·, non ut 'aures mulceat. talis plane, ut auditores «oms^fnngantur, ad mutandos mores excitentur, · vitiorunh corruptelis retrahantur. An non verum est, duodecim apo ~ edicaado mundum couver- D time? Qui fit „ __ j cum tam multa sint millia cvangelicorum p^oconum, mundos tamen, non modo •e a mUitia non recipiat, sed etiam in dies ad peiora labator? Dicet fortasee quispiam, ab auditonuq paucitate vel duritia rem adeo miram et miseram repeti oportere. Nos vero respondebimus, partim verissimum esse hoc quidem, sed illud nihilo' minus verum este, non poqcos do pldbe ad conciones accurrere, neque omne· profeeto sine boaa voluntate-» addemueqnqf qeod ait sanctas Paulus, adeo vivum esae sermonem Dei et efficacem, ut vel duilssimos et contumacissimo· animos, facilia· omni gladio ancipiti, penetrare possit.' O quanta anjmamm lucra ' ab evangolieo. praeoone sperari possunt, qui. Dei et proximorum caritate fiagraas, advenas vitia tonat ac fahainst, et tremendas fidei veritates sine ullo involucro ac fuco sab oculee sabiicit!

Ceterum, · veaerabilo· soelesis» ministri, in •acri· missieaibos et apirituaMbd· oxsseitiis stadio·· vereemiai. Qnaato uberior eaim fruetae ex hoc eoeeieaam geaere, qaam ex valga usitatio quotidianisq··, pondpitarl Atque idcirco, saaetmsimh· pater tam saopo nobis iaeuleavit, ut missreaam opu· in nostris dioooesibus foverem··, ne nuper, quae ad eas ia nostra Italia frsquentaadas usui •••eat, sapientissime oonstitoit.

dhtnium vero eurorum pastoralium pnmarn ac summam illam ponimus, quae inatitatione iuventuti· continetur. Atque hic quia dhbit oculi· nostris fonte· laorymarum ad deplorandam die ae nocte longe gravissimam calamitatem calamitoai huius saeculi, quod, instar crudeli· illius paganorum dei filio· suos devoranti·, non modo hanc, quae nano ost, hominum progeniem perversis doctrinis et exemplie necat, sed etiam totius posteritatis stragem ac perniciem machinatur? Quae sunt enim densae illae catervae, illa examinKgoerOrum et adolescentulornm, qui iis diebus, quibus doctrine Christiana in desii· traditur, garruli et petulantes in urbium spitis congregantur, et complures ho inter ludo·, rixa· blasphemiasque consumunt? N pe soboles ignarorum et miserorum parentum, ui nec «uas neo suorum anima· curant. Hi sunt, ni paucis annis adolescent in bonorum planctum et trí dedecus, utpote homine· nulla bene vivendi lege, nullo humano culta, nullo pudore, immanium libidinum mancipia, parati ob vilem quaestum servire cupiditatibus potentium et ad iuvsndos civili· et humani foederi· eversor·· in vasta agmina conglobati. En quo iam redacti sumas: ignorantia et error foedum in modum graasantea, Christiana iuventuti· educatio ab omnibus ordinibus repudiata, catechismu· ex palatiis Vt officinis pariter exclusqs atque in seminaria et ecclesiarum angulo· relegatu·. Num hae sunt promissae reformatione·, 'haec proclamata civilitas, hic tanti· praelii· partu· progressus? Deliramenta eunt rite et praestigiae. Humaniores, id est, magis christiani reddantur mores: en ubi adhibenda reformatio eat. Doceatur, foveatur fraterna caritas; inseratur amor cvangelicorum praeceptorum : en germana civilitas. Corrigatur liberorum educatio, ne indulgendo depraventur, no-UsMefiant otio et delicii·, sed studio et labori: ^c demum •Veru· est, progressu. Quamdiu societas non vivet catholico spiritu, ita quidem ut religionis usu atque exercitatione vigeat, reformatio nomen inane erit; civiHtas, vana ambitio et fallax persona; progressus, deeoenaio planitias declivis, quae vergit ad tartarum.

Audite nos, o dioeeesum nostrarum, quotquot eetia, incolae, summi et infimi, docti et Ulitqrati, heri et famuli, invenes et natu grandiore·, audite/ Tacere iam nec possumus nec volumus; „0· nostra» [redacted] eoa„ esr-notfrww-dilatorio--set." 1 Nod tam ad ea Menda, quae in synodo egimus, quam ad ea inculcanda, quae his in literis significavimus. Inqaemar. Coalam at terra iadioes sint inter nee et mundum, he· novitatum artifice· dicimne, qui sibi generis humani corrigendi munus arrogaat. Haec eat igitur nostru aetati· humanitas. haac insignis fieri·; blasphemiae horrendae, blasphemiae haereticales, porteatosae, voragiaum ihfornalium aimilea; Dena, magna Virgo at sancti. oontameliie onerati, maledictis lacerati, taaquam lutum platearum et demorum purgameata tractati, etiam frigide atque ex ooMuetadiae, etiam labiis parvulorum; aeatentiao soeleratao, aaerilegae, ooatra fidem, eccleeiam.

nt'er.VL

e—er^letittat*f* *Oλλ* Maoti tmri ^^e^tero Mtvili^im A operum impudeaiter violati — fMiiiH, idq— ta earth rogfoaib— ax Bare atqaa taaMtate, ipaia haanriefo ha— perversitatem roprebaatib—; apar* Mat at iagitiiiliilma sacrarum aodfem at divinorum mystirirrnm o—tamptio; quod maxiaMhi Ha Moris, qaaar diatom dominicis at footie altiaa oaJatotatur, —fasadvurti pdtoot; negleetio pervulgatis eima aacaadi ood—ias praecepti, qaod aat da iataaie q—drag—imaa aliorumque aaai temporaa, aalla batata ratio— haiaa mortalis culpae, tamo tot ealparum, qaat di— auat, qaibaa praecipitur tataatam at carnium aaaa prohibetur; qaaa inobservantia ia pormultis Mai despieieatia ot eoutanmeia eeniuaeta' eat Die—t nobie ill· pvogrsia— iaetatoree, atram Beta baaa aiat aa facta, atram please aa vituperatio— digue. Bed forte—o hie dais eat materem T Quasi sere —a voteminib— op— ait, ai veltai— tentam abas aotatis nootrae fceditat— d—cribera. B Quia neaoit, qaam effrenate mm quoquovero— effundat in—utia—ti— vitfam* Adulteria, atapru, ornais go—ris propudia fam pre ioeia ladiaqae balraetar, atqaa etiam naturae m ae——itatis —mi— decoraatar. Nequs ariram videri debet, qaod spicares ista —pteatis, falfaeia libertatis pareae, eam ' beereei et —tioatiroltea impietate eoaepiruL Laxaris, quae ab Idume— propbeta votetar nages adperdition— decorums *ei* ornaro eredieoaspsufatfaa***, more immensi —taedam Samiate patriam nootram inundat, et tanqsuun massa ignita ex m—ta erumpes·, omnia naturalis honestatis genuina diaaolvoro et consumere miaatar. Itaque, iataotitfa, fbrtam, rapina, tyrannis popularis, huius e—t infernalis ignis alimenta. Supervacua—m eet eras rei argumenta proferre; sunt enim luce clariora qt quotidiana: unum illud sufficiat quod — spectant perturbatorum consilia,, ut socialism— ia Europe regno C potiatur.

Habetis paucis, fratres dilectissimi, quo Io— in nostris catholicis regionibus vers—tar mores, quale •it illud, .quod eoesefrm rvp—rreftanrm nomis—t.

Nos unufa hoc inde concludemus, ree eo, quo sunt, loco consistere non poaM; societati aut retro redo—dum eaae, aut pe——dum. Nam a —a aede et domicüie, id eat, "a D— et divina roBgi—e ds—edit ia dtae iaaghaa; tataaieoo in dtee oswm footer et rapitur ad atimiamnm, amnia beai nega tionem, infandum et adbito ip— petaa malam. Ita v—tatis magae pera aut compte eat aut iaoalta. Novam bombum progeniem, modert—t bene moratam, c^Mtigtia—ut dse^^mel u—ea— eat, sed e—tinae et taeaactaatar, ..gaaafam diss am* apK·· lam hanc formaro qui abi potarunt, nW araleeiae posta res, evaagnlü ministri, m—tarum Dei legdm interpretasf Aut qua rati—e formari poterit, niai iis mduberriaate artibus, quas oeefaeia ia —ia conciliis et conatitutionibua praeoeripait, quaeque ut d—— vigerent synodus nostra providit r

Rogamus vos, fratres diloetiaaimi. at, qaae vobis aeripoimaa, diligenter meditamini, — vero maxime,' quae postreme Io— diximus. Quae quidem amor —bis sabieêit, idem iUe amor, qui a— cem toste · heminam aetati tam fateris extrema quaeque timere i—tiasimo eogit. „ATemo eae wd—at fanait— esrhss.“[6]. Vera vobis praediximus; ai quia esc— loquitar, hic vm fallit Nihil bmuteo modium eet, ut aut ad novam et vere chrtetfaaam vitam reaurgoadam ait, aut aster— Dei maledicto sebiao—dum.

Qaod apparent, dum vos emees, fratres Bliiq— carissimi, quorum custodiam Dens nui—iqna —atrum ia sus dioecesi credidit'in oeceIo p—ia —lutam— aatastissimeqae amplectimur, pate—— caritatis nostrae pignus, pastoralem .vobis beaedictionem impertimus.

f loseph, archiepisoppus Senaru^

f Attilius, episcopos Arretii,
f Claudi—, episcopus Politianns.
f Paulas, opis—pus Ilcinensis.
C f loseph-Maria, episcopus Massas et Populoniae.
t Franciscus-Maria, episcopus Suanos et Pitiliaai.
t loannea-Dominicua, episcopus Grossetenus
t loannee-Baptista, episcopus Clusinus at Pientia—.

Seate, dio 90 iulii anni 1860.

› Bptes- v. 1«.
• Kfan. V, e.

· IA. XXXI.

* / CONCILIUM PROVINCIALE ROTHOMAGENSE

18Û0 iulii 10-7.

Conoiliam provinctale Rothomage—a, —lebratam die 10 ad diom 17 inlii 1860, snb Ladovioo-Maria-Edtnundo Blanquart de BailteaI, arehiepisoopo Ro- D thomagensiSt

Bibliegrapbta.

1) Decreta concilii prori—iabe Rothomagi, habiti ab ill—trias, et reverendi—, d. d. Ludovteo-Maria-
< Kdmundo Blanquart de BaiHsnl, Dei et apoetobe—sedis hrttia, arohiepiacopo Rothomage—i, primate Norm—niae. anno repar, sal. MDCOCL, mopM iulio; a sancta aede recognita ot approbata. '.Rothomagi, api4bfleury, bibliop. ili. et rev. d. d. arohiepiacopi,
» ia foro ·* Andoéni, 4. *Jlmtie:]* Rothomsgi, excudebant Mdgard et soc., typography in via vulgo dicta Grand" Rue, 166.

Sine anno (1861), in - β *, 61 p. — Autan, séminaire; Lyon, abbé Marga; Ly—, missionnaires diooéeai—; Parie, Bibi nat B 6909; Paria, 8aint-8ulpice.

9) Décrets du —édite de Rouen et statuta synodaux du dtootoe do Coûta——. Coutances, ehes Daireaux, imprimeur-libraire de menseigneur l'évêque, 1853.

In-8*, 161 p. - 1 f. — Grenoble, séminaire; Paria, Saint-Sulptee.

Pag. 83-89; „Decreta concilii provincialis Rotbomagi habiti, ab iUnstrim. et reverendi—, d. d. Ludovioo-Maria-Edmnndo Bienquart de Bailleul, Dei ot •p—tolicae cedis gratia, aashtepiacopo Rothomag—ai, primate Normanniae, —— repar. saL MDCOCL, moaM talio;'a sancta sede reoogaita ot approbata.*

Pag. 83-161: ^Statuts synodaux publiés par mon- φ Mignour Daniel, évéqne do Coutances, — 1863.*

P-β 196, ha— synod— di—ce—ns —tebrata eat a die 8 ad diem 11 —vombris I8M

3) Acta et décréta sonototam^coneiliorum rec—tioram, ooltectio La——is, presbyteris ·. J., s doa—b< v. M. aine labo oonçeptae ad I<a—m. Tomus quartes Friburgi Brisgoviae, sumtibas Herder, | MDOCCLXXIIL p. 613-36.

litterae iMDiōnoma.

Ludovico··-Maria-Rdarandu Btanqurt de BaUleal, Mμ μ Hoμ divine at aaaataa aedb apaataltea gratia arehiepiaeopu Rothemagemria aa Neuanaaia· prime,

Revcreadia fratribu opieeopia, dauaie, aapiiala, euteriaque eecMuticto viri», qni. de.inra vol earn· auetndin·, concilia proviaâiaK ihteruu Meat, utatem is Domiao.

Cam, praatar apaaa naira, qqandam ia aaarn eoaveniendi (Milita· praeulibu neetua Galliae teadem effidurit, node aoaaaUa, oui omni ealeai nitatam apparata et fidelium aedÛeatieM, celebrata •ant. proviociarum coneilia; nihil hec ipao optabiliu ducentea, ta· ad iaataaraadam eeoluiaram di»-| ciplinam, tan ad corrigendam aaorum corraptelam, y turn maxima ad promovendam atebUioadamqao quamdam in unaquaque provincia unitatem; concilium provincial· ia noatra metropolitan· aoolaaia Rothomagenai, die décima menai· ialii proximi , inchoandam, et aequentibu diabaa celebrandam ac terminandam indixima·, ne, per praa««q|B· littera·, indicina· et atatuimu.

Voa itaque, fratre· dilectieaimi. hortamur, et, in quantum opua eat, requirimua at obtaatamur, ut, aeciuao omni exeuantionia praetexta, die praedicte, Rothomagum oonveaiatia; ubi, a reboa aaeeularibua promue alieni, divinieque toti mancipati, non quae noatre aunt, eed quae leae Chriati noatrammque dioeceaeon diligenter et attente conaidernre poaaimua; et en quae aunt corrigenda, corrigere, et ea quae aunt atatuenda, atatuere, et aio omnia, quae pro bono provinciae noatrae feliciter inchoanda duximua, felioiua. nbeolvere valenmu. Quod ipae nobia praeatare dignetur, ouiua cet velle, et perficere. et cuncta dare affluenter.

Cum vero ad hniuamodi opua perficiendum, bonum et aequum aemper viium faerit, ut et «ecundi ordini· viri aceleaiaatici, probi et maturi, epiaoopia coadunarentur; noverint capitula cathedraliam. ae eaae invitanda, et reipaa per praeaontea littera· invitari. Item, venerabile· abbate· monaateriorum in provincia exiatentium aciant ae ad concilium idem peraonaliter invitari.

In quorum fidem et tectimonium baa praecenta· littera· manu propria aubacripaimua, aigilloqae noatro muniri mandavimua et iuaaimua.

Datum Rothomagi, in palatio noatro archirpiacopali. anno Domini milleaimo oetiagenteeimo quinquageoimo, die vero vigeeiAa quarta menai· martii.

t Ludovicu·, archiepiacopua Rotbomagenai·.

De mandato illuatriaaimi et reverendiaaigii domini domini archiepiacopi':

Label, canonica· MONiητio·.

EXCERPTA DE ACTIS.

Anno Domini 1860, die vero 9 moub iulii, littaria die *34* martii datia de iadicendo «p eouvoeaado conciljo provinciali religio·· obaeqnoatu, in dvifatem Rothqmagenaem convanernat ilhmtriaeimu et reverendiaaimu dominu dominu Lndovicu Blaaquart de Bailleul, archiepiaedpu Rothomagenai·; illutriaaimu et reverendiaaimu dominu dominu Ludovicua-Ioannw Robiou, epiacopuConatantienai·; illutriaaimu et reverendiaaimu dominu dominu Ludovicu-Franciacu Robia, epiaeopu Baioeeui·; illutriaaimu et reverendiaaimu dominu domiau Nioolau-Theodoru Olivier, opiaoopu Ebroiceuto; illutriaaimu et reverendiaaimu dpminu dominu Chrolua-Fridericua Rouaelet, epiacopu Sngieuia; A revocandae pater leupl^Maria, abbu De^atm Del baataa Mariae da Trappe miari, riaaria» gonbraMa Bagieaaio aœ aaa eoagregetlMia Cletaraieeeie priaritime obeorvaatiao: rivirenfiai duaimm Lehar pou, eaMaiaee et viearіu gaaevaMa Baiaeeamio et taleram hahmqoe eealealae eetbedialia, plena qnoqu tboolegi et eaaeaietae a rovoeondb eeariW petribu veaati

Eodem die, here non· matatiaa, habita fait ia maiori nariaario Rothoaaagoui nagragatia privata nvaneteaaimraai doMnerom epieimpnrom

Hem van quarte pbet meriiilam, habita aat ia eodem lean oeagregntie guerali· praevie, ia qoe ooaaoderaat, praeeMa iiieatriniaia et nvenadieaiaao demiao domino arabiepieeapa Rotbamagoui, illnetriaaimi at revoraadiaaimi daauai domiai epiaeopi Coufantieuia, Baieeeoaia, Ebroioeuia et Sagienai·, pceaeectibna reverendo patre abbate Bomua Dei beatae Mariae de Trappa maiori, proouratoribaa capiculoram et theologia rite oouvooeti·.

Poet invocationem aucti Spiritu·, ab illuatria·imo et. reverendiaaimo domino domino archiepiaoopo perlecta éunt que hac ipu die ia congregatione privata reverendiaaimorum epiacoporum atatata fteernnt, aciliaet;

I. Snoooaaive vocati aunt procuratore· capitulorum, nempe:

Pro capitulo Rotbomagenm: rererendu· dominu· Sargi·, vkuujn» generalia et capituli decanu·; reverenda· domina· Pieard, canonica· titulari· et arohipreabyter eceleeiaa metropolitan··.

, Pro capitulo Conitantienai: reverenda· dominu· Bdndait, maiori· «eminari· moderator et vicariu· generali·.

Pro capitato Baiooenai: reverendu· dominu· d'Hdrembert, ennonieu titulari·; reverendu· dominu· de Valroger, canonieua titulari·.

Pro capitulo Ebroioeaai: reverendu· dominu· Delanoë, canonieua titulari·; reverendu· dominu· Rouaael, canonieua titulari·.

Pro capitulo Sagienai: reverendua dominua Louvel, canonipua titulari·.

Pariter admiaû aunt theologi et canonictae a reverendiaaimi· patribup deaignati, nempe:

Pro dioe<4«i Rothomagenai: reverendua dominua Caumont, viearіua generalia; 'reverendu· dominua LabM, «aerae eloquentiae profeaaor in faeuhete Rothomagenai: reverendua dominu Lecteur, canonica· titulari· et doctor aaorae theologiae ia facultate Rothomagenai; reverendu dominua Couillard, canonicu titulari·; reverendu dominu· Doudement, . rector -eocleai·· Sancti Madovii; revprendua dominu Malleville, doctor et profeaaor aacrae theologiae D in facultate Rothomagenai; reverendu dominua Orner, iuria canonici in maiori aeminario profepaor;' reverendpa dominu Martin, aacrae theologiae in maiori «eminario profeaaor.

Pro dioeeeai Conatantienai: reverendu dominu Delamnre, vicariu generalia, et enpitaH decanu.

Pro dioeeeai Baiooenai: reverendu donainu dojninua Leherpenr, vicariu generalia, ennonieu titulari· et epiacopu deaigaatu; reverendu dominu Boudard, preabyter Sancti Salpitii,.vicariu generali· et aurae theologia· in maiori aeminprio profeaaor.

Pro dioeeeai Ebroioeaai: reverendu dominu Joeen, vicariu generalia et ennonieu titulari·; reverendu dominu Porge·, prubyter oongregntionia Miaaioni·, et aurae theologia· ia maiori aeminario profamar.

Pro dioeoeei Regional: reverendu domiau Le Bhehonr, vicariu generalia.

IL DtaNtriabm* «t

bbJbmb® @@^\@@^µ tβ w®w®4Bi®^ini®B®·
M µ µ M fotrù«.4MigMvi*:

Pb* wttei® £®µ µ Aµ (β •t viceprsm»t«ri·: ravu-
ntà* Mn - Surgis, visarium genurulem Rithi
asftsM; ruvurandum dominum Bduésit,· **m Mi**
®®®MMbfü OoMtaBtioMki sMdtentw®!®·

Plu otMo secretarii: revareodam **TM m** Boudard, tiaartam **fwiralp Biluwii-**; reveceudum donstaum Joue·, vicariam geswtalem at caMsdeam

Pro olUo.bcrutatorum: levereadum domiaum Louvel, **euaüm** Bagienoam; ravaroadum domtaw Picard, aaaoaionm Rothomageaeem.

Pro eIMo magistri caeremoniarum: reverendum dominum'Leooser, caaonioum BotbopagoMem; reverendam doasiaam Couillard, canonicam Rotbom·' gMMBM·

Pro oftcio oatisgiorum: trot maioris lamiaarii Rothomagauais etericos.

III. Qaia^M ordinatu· sont congrégation·· partieakuw, qnibns commissu· Ht praavium vsrisrum quostiossm examen, seilioot:

1. Congregatio dr drarvtis.

Praeses: illustrissimes et reverendissimus domina· dominus archiepiscopas Rothomageasis.

Viooo gerens praesidis: reverendus pator losaph-Maria, abbas Domus Dei Beatao Maria· do Trappe maiori.

Theologi: reverendae dominae Boudard, vicarius generalis Baiocens»; reverendae dominae Labbd, sacra· eloquentiae profoeoor. * '

2. Congregatio db *JUk.*

Praeses: illustrissimus et reverendissimus domi- C nas dominus episcopus Constantiensis.

Vice· gerens praesidis: reverendus dominus dominus Leherpear, vicarius generalis Baiocensis et episcopus designatus.

Theologi: reverendus dominus.Bdnfait, seminarii Constantiensis moderator; reverendus dominas Delano*, canonicas Ebroieenais; reverendus dominae Roussel, canonicus Ebroioensis; reverendas dominus do Valroger, canonicus Bsiooensis.

3. Congregatio da AterareMn'«cclesMUtie·, *®B 4b jNFBBMB B001ßBÏ4ß6MB·

Praeses: illustrissimus et reverendissimus dominus dominus episcopus Baiocensis.

Vicos gerens praesidis: reverendus dominus Burgis, vicarius generalis Rothomageasis.

, Theologi: reverendus dominas Looorar, canonisas Rothomageasis; reverendus dominas MalleviUa, professor sacrae theologiae; reVereadus dominas Jouen, vicarius generalis Ebroieenais; reverendus ^-^''dominus Lo Bdoheur, vicarius generalis Bagiensis.

4. Congregatio ds anernmeutia.

Praeses: illustrissimus et reverendissimus dominus dominus episcopus Rbroicensis. ·

Vice· geeena praesidia: reverendus dominus Picard, canonicus Rothomageasis.

Theologi: reverendus dominusLourel, canonicus Segioasb; reverendus dominus d'Hdrembett, canonicas Baiooensis; reverudus dominus Doudement, rector poelesia· Sancti. Maclovii; revereadue dominas Martia, sacrae theologia· profoeoor..

I. Congregatio db disriptine MefoateiM.

Praeeee: iUustrisaimnb et raverebdisaimus dominus dinnipas. episcopus Bagiensis.

Omran- ennaai- vosros XUV.

Vlrne gteOM ptaMtdta: reveremdaa dominus

ϕ ser^eM^^M uMSHMMHm
rim (tamli RethMMfWMto; **rnwwtei** 4®«4m»
P®B^®Èq ®®®B®® tb®®ÎS|i®® φ®®4MB®®· V®V®B®®4®®

▾ ®®®®Aββ 4®®bI®®b 4®ß4ß ®®®®rf®i ^c®fce®®®·

FV., 8mmI 41® ®t Imi® **prisM** ®®Mio®i®· aaflteot proxima die ot bora aoptima matutina, indicate foeruat demote ia hnç sessiane soloaiai pro-

9. ®m4® f·$®β·4i M MH®iK®p L 4b pfl44ÎB®MttB

4i®bb4bi*4®p S· 4b jmm^bm4Î8*® *n* b^^fwbmI®/ S. 4b

V. Pariter indicatam fait quaaaam foret toto concilii temper· distributio boraram aaiaoeainaqao disi, nempe:

Hors quiata, signum ad sargeadum;

Hors oexta, oratio matutina ot msditatio ab omnibus aimai ia sacello focieada, coins obioetam pridis post oration·· vespertinam proponendam foerit;

Hora sexta eam tribus quadnmtibna, mia·· synodalis ab omaibue in eouqUie admissis audienda;

Hora bob-, ooagrsgntioeos partiealares;

Hora nona cam dimidia, congregatio privata reverendissimorum episcoporum;

Hora undecim·, prandiam sacris lectionibus conditum, deinde visitatio taaetiaeimi' tanremeati et relaxatio;

Hora duodecima cum dimidia, dais relaxationis;

Hora secunda post meridiem, congregatio generalis ultra horam qbartam cum dimidia non protrahenda;

Hora quinta cum dimidia, congregatio privata reverendissimorum episcoporum;

. Hora septima, coena, sicut prandium sacris condita lectionibus, deinde visitatio 'sanctissimi sacramenti, et relaxatio.

Hora octavs cum tribus quadrantibus, oratio vespertina in sacello.

VI. Illustrissimus et reverendissimus concilii praeeee ab omnibus hanc requisivit promissionem:

JVomstfe sm mbW «s *Ut* pans dissuSnr ssw tn eengrspntionsias eonrilti, sfos tn esngrujetismius particwtartfors sses rrwteteram, gued pessst dstrnAsre •el reverentiae concilio doMne, eel *htotri oMueit pBFBMMM· IVwMtto* MB *HUÜt 4bBFBB® BMM*Im leriptit ftMiat* dienljmtiirmn, safrpuam typ·· demon date /vermi rewrundimmsorum petrnrn nsKtorital·.

Tuqe omnes simul assurgentes, et elevata dextra ssanu, conclamarunt: JVeasslte.

0 VII. Poetea, ut benedictio Dei omnipotent»· •uper omne·, qui huic synodo intererant, uberior descenderet, ab illustrisoimo ot reverundiemmo ooneilii praeside propositum tait, ut, quamdiu perduraret concilium, foria sexta cuiusque hebdomadis ieiunium servaretur; quod quidem ab omnibus et 'singulis libentissime foit acceptatius.

' VIU. Demum absoluta eet illa congregatio generalis per orationem *&A* tatms. 1

DECRETUM .

In nomine saactiéeimeo et individuae Trinitatis, Patris et Filii et'Spiritu· saneti.

Noa, J^udovicM, D«i «t sedi· apoatoKeaa gratia arehiapiaoopaa Rotbomagaaais, ad laadom ot gloriam Dei omnipotenti·, ad honoram heatimime·, immaculatae semperque virgtota Mariae, Dei gauitrisis,

haiu oodostae patronae, ai eedeotoo aatbeiioooA decorem, deeerniawa, ia aoaaUe at aaeaaaaa rerarоe iiadawraai ooepisooporum nestraram, hoc die sexta Idas iulii initium fieri, atque adeo fisstem ease aaaailii proviaoiaHe, quad, nootra metropotitana aUctari tate, indiximus, deaaetiarimite at pramaigavtane.

DECRETUM

Noe, Ladovicas, Dai at apostoHcM aaib gratia, arehiepioeopaa Rothoamgeasie, ia ooasiUo at consoasa revereadiosimoram eoopiooooporam noetroram haee stataoads duximus:

1. Momiaeriat omaeo at dagaM, qai baie eoacilio intersunt, at, tote oonciHi tempore. nUI da aadalitata aaa remitteatoe, ad Dau* saepimiaso confugiant, aada vonit apHtaa saptoetiae at intellectus, apiritaa oondHl at aciaatiaa.

9. Id. habeant omnos samawpero slbi eoaaaaaadatum, at a negotiis aaacuiaribaa prataaa abatraoti, 'divinis toti incumbant, at qaotidiaaaa proces ad Deam effbndant, quibus eoncUium feliciter inchoatum. felicius absolvi ac finiri impetreaL

3. In apiritu humilitati» aaeadaat omnos, bob quae aaa aunt siaguli e< asiderantes. aed qaao aliorum.

4. Omnaa modestum induentes, at in apiritu lenitatis constituti, opportune, serrato ordine, animi aenea proferant in congregationibus, sire privatae sint, sive publicae, ae potissimum ia eeeaioaibua: „noa «mas m eemasetiaw Destinas."

DECRETUM

de pMianii eeritruti eëacilw tflammu

MasmdiM.

Nos, Ludovicus, Dpi et sedis apoatolioaa gratia archiepiscopn» Rothoœagsnsi», de consilio et consensu reverendissimorum eoepioeoporam noetroram, constituimus:

Pro officio promotoris (side *tel.* 33 A).

DECRETUM

de non Üseadando.

Nos, Ludovicus, Dei et aedis apoetoHoae gratia archiepisoopua Rothomagensia, districte inhibemus ne quis episcoporum ant aliorum qui ad concilium voeati sunt, ante dimissam synodum disoeders praesumat, niai discessas causa a patribus cognita et approbata fuerit.

DECRETUM

de preriadioio aes ta/imado.

Nos, Ludovicus, Dei et aedis apeotelicM gratia arehiepiaoopna Rotbomageeaia, in qnalicamque ordina quisque compares) et consedeat, salva illius iara, decernimus.

DECRETUM

da*fnftuim JUeL*

Cani inter omnes pastoralia officii sollicitudines, illa potissimum prima eape debeat, ut fidos catholica, quim sancte Romana aeclaaia août ao toast, incorrupte in hac provincia siaeesaque par^aaeat, at omnes in eias paritate immobiles inviofeiqne persistant, eoe, in hac nostra synodo promciaU bina praecipes exordiendum osso duximus, at quae ex eodem spiritu set ides, oamdem una «ia ooafsasioae profiteemhr. Quocirca, sacri consilii Tridaatini decretis inaiateatoa, professioaem (dei, Pü IV pontificia maximi constitatioM aesaptam atque promulgatam, a nobis et revoroadimisBts oospiseopia, oaetorieqae ia hoc ooaoilio inridsatibw palam et pabliea omittendam decrevimus.

Ege --- Eram Edo erodo at profiteor omnia et aingala, quae nntinsntar ia symbolo fidei, quo saaffia Romana oeetaria utitur, videlicet;

Credo ia anum Deam, Patrem omnipotentem, fintirtm oeaB at terrae, visibUism omnium et iavWbibsm. Et ia una doatiaam Imam Christum, Wita M uaiguaitam. Et ex Putre natam, ante omnia saecula. Deum 'de Dea, lumen de lamine. Deam veram de Deo voro. Ooaitam, noa factum, eoaeabataatialom Patri, per quam estais theta suat. Qui, propter ace homines st propter nostram «alatem. dsaeeedit de oaeHs Et incarnatas est de Spiritu sancto ex Maria virgine: at boato factus eat Crucifixus etiam pro nobis sub Poatio Pilato. passes at sepaltwe aaL Et recorrexit tertia die. secanda* scripturas. Et ascendit io caelem; sedet ad dexteram Patrio. Et iterum venturas net com gloria indicare vivos et mortuos; calor regel eoo erit fiais. .Et in Spiritum sanctum, dominam et vivificantem; qui ex Patre Filioque procedit; qui cum Patra et FiBo simul odoratur et ooaglorificatur; qui locutas est per*propheta». Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam ecclesiam. Confiteor unum baptisme ia ^omieoionepi peccatorum. Et exspecto resurrectionem mortuorum, et vitem venturi saeculi. Amoa.

ApoetoHoae at ecclesiasticae traditiones, reliqassque eiusdem ecclesiae observationes et' constitationes firmissime admitto et amplector.

Item sacram scripturam, iuxta eum sensum, quem tonuit et tenet sancte mater ecclesia,. cuius est indicare de vero sensu et interpretatione sacrarum scripturarum, admitto; nec eam unquam, nisi iuxta unanimem consensum patrum, aecipiam et interpretabor.

Profiteor quoque septem esae vere et proprie sacramenta novae legio, a Iesu Christo domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria, scilicet: baptismum, oonfindationem, eucharistiam, poenitentiam, extremam unctionem, ordinem et matrimonium; iliaque gratiam conferre; et ex his baptismum, confirmationem at ordinem sine sacrilegio reiterari non posoe. Receptos quoque et approbatos eodeeiao catholicae ritus in supradictorum omnium sacramentorum solamai admiaistratione recipio et admitto.

Omnia at singula, quae de peccato originali et de iuetificatioae, in sacrosancta Tridenttna synodo definita et declarata thereat, .amplector et recipio.

Profiteer pariter in missa ofihrri Deo verum, proprium st propitiatorium sacrificium, pro vivis et defunctio; atque ia sanctissimo eucharistiae sacramento Meo vora, realiter at substantialiter corpus et sanguineas, una cum anima et divinitate domini nostri Issa Christi, fierique conversionem totis» substantiae panis ia corpus, et totius substantiae vini in sanguinein, quam conversionem catholica ecclesia transsubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totam atque integram Christum, verumque sacramentum. siuni. Constanter teneo purgatorium, oene, animaeque ibi detentas fidelium oufftisgite levari.

Similiter et sanctos, ana cum Christo regnantes, veaerandte atqqo invocandos esse; oooque orationes Deo pro nobis offerte; atque eorum reliquias oeoe veaerandas. Firmiaeimo amora imagines Christi .ac Deiparae aempor virginis nocnon aliorum sanctorum habeedas et rotiMadaa oese, atque eis debitam honoram ae vraeratinaom impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Chriato. in ecclesia relictam

M·μ ; iUareasque uspm ohrfetiano populo maxime, mMum mm aSrme.

8βμ 6μ β» MtboÜMM ApoetoUcMi Rmmbmè irdwl»·, owuu Melaitn· matrem et magietram agnoseo; Remaaoquo poatifioi, beati Pétri apoetelena principis wniai.i m Im· Christi vicarie veram obodieatiam spondeo m iero.

Cetera ita omni· a «acri» oaaoaibua at ðeé· Beaieie oonciliia m praecipe· a sacrosancta Tridenti·· synodo tradita, definita at declarata, indubitanter red» atque profiteor; eimalq·· contraria oaaia, attjee haersMs quamqM ab ecclesia daauataa at rejectee at aaatheatatisataa, ego pariter damae, reiioio et aaathematieo.

Hanc veram catholicam fidem, extra qaaa· aotao •alvM eme potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eamdem integram st inviolatam, aequo ad extremum vitae spiritum, eoestaatieeima, Dee adiuvaata, retinere et ooafiteri, atque a meis eebdUip, vel HBe, quorum sura ad me m manere meoapertabit, tederi, laceri et praedioari, qqaatam ia me erit, cantaram, ego idem M. speadoo, voveo ae iero. 8fe ano Oeae adinvet, et haec esuris Dei ovaagolia.

DECRETUM

Moβ; Ludovic··, Dei et ssdfe apoetetteao gratia archiepiseopus Bothqmagenaie, dsdnimas, coeundam seerioaom fore die .decima septima haissco aMaefo iulii; ita tam·· ut ad aliam diem transferri vel prorogari possit, si, pro robus concilii bene geroadia, videbitur cbsdnoero.

DECRETA CONCILII.

DECRETUM I.

jUe cMAWic·.

1. Coadunati in concilie episcopi, vel ia synodo presbyteri, hinc praecipes exordiantur, ut formulam ddei a Pio IV exaratam aperte proltoaatar, etiam •i iam aatoa ab ipsis iuxta oanoaes emissa fhsrit.

3. Cam autant hisco temporibus, ex effrenata scribendi Hoentia, tot ia ecclesiam civilemqae ipsam societatem rodudoat calamitates, perienlaqao impendeant, nuUusqne inveniatur, qui non, corrigi metuens, Imo despiciens, ausa adinveatiope· sequatur; aoquum est sacerdote· tantam superbiam non modo non imitari, verum etiam exemplo suo reprobare. Ideo, si quis sacerdos e bono ecclesiae fore consuerit, nt librum aliquem ia lucem edat, in quo de rebus ad ecclesiam religionemve pertinentibus tractet, inhibemus, ne illum typis mandet, quin prius proprii bpiscopi iudicio submiserit; quod erit gratis, quam citius, et respiciet tantum fidem bt mores. Statuimus igitur, ut, in unaquaque dioecesi, tres ad minus theologi ab episcopo eligantur, qui, postquam libros ipsis submissos sedulo perlegerint, suum postea de iis indicium ad eum referant. .Meminerint tamen ii, quibus haec «ua demandabitur, ut, quemadmodum nihil inomendatum relinquere debout quod sanae doctrinae adversetur, ita aequae ac moderatae libertati minims detrahant, quam omnibus temporibus variis scholis concessit ecclesia. Itaque, in mento habeant regulas quas in constitutione MWirite* tradit doctissimas pontifex Benedictus XIV: *„D* MTM eps'sw'ssu'bas otgas sswtvaTus M MI^NM N OOTNtiM 9NCIM tAî MM MMAt· ZteflMp NNAMNMp^MNt^Nfy *Mlv lμ* 'JMrttlMI MJMMMtj· MIMAM M MOMMNMM MtAotWMIMI fMM NU· D ðtilforM ^MMMIμMB ÆmMNIMMB ^MII^Immi MsuritariMihi· et srthsdervrum patres· algue dee-4MWM CMINMMI MNtNMtaFp tMNM ·Mi4M AmAmM^· Aμ îm Mf- vmn *ftntu mm* mm mAWn^p Mtf nnUmn mWn mWAmm •sdsntar, et sihifouwnus, sine ùUe */Uti* sntl retyioeû nA·nAmi nbÁAnImM fm^mmi^in* Wt '9C ni mm fwün^nÜ·^

S. Laiooo vero, qui libros do rubus ecclesiastici· tractantes boaeoribere et ovulgaro voluerint, hortentur parsehipma eos priM laris publici feriant, quam aut pteprium episcopum aat thoologos ab ipso, ut supra dictam est, deputatae, ooasulaarint

fi. Nullos ntachismaa, nulls· precum, horarum, oaatieorumv· spiritualium Uber, sallam mfessis, breviariam, rituale, sto., chrisUfideUbue clsririaW tradatur, quin licentiam ordinarii ia extenso prae oé ferat.

b. Fideles edoceant qui earum habeat animarum, summam deberi sacria libris reversatiam. Mendosae voro et adulteratas, nec' non illas omnes, quae, ab haeretiefe circumferantur, sacrae apripturao vorcionM ipsis interdicant, pioquo invehantur adversas eoe, qui, per sacrilegum usum, divina verba ad ioeum, vel ironiam,' vol fafeitatem aat impietatem qnoqao modo detorqueat.

fi. Populia sibi commissis suadeant, ut oeeleaiam Christi šupremum *et infallibilem controversiarum indicem, in quaestionibus fidei et morum habeant.

7. Prudenter fidelibus in memoriam revocent, quibus anathematibus confixi faerint errores bac nostra aetate maxime diffasi; itemqne damnationM quae prolatae fuerunt adversus errantes in fide, et eoo, qui sub variis nominibus sive catholicam religionem, sive eivilem ipsum ordinem subvertero nitantur. Caveant autem, ne, dum indocti· simpHcibuaque impia systemata aut theorias exponant, fidem eorum convellant potius quam aedificent.

β. Ceveant maximo fideles, ne libros legant, emant, vendant, aut per typos evulgent, fidei catholicae bonfeve moribus adversantes. Nee minori cora liberis famulisque patreafamilias, discipulis at alumnis magistri provideant, ne quid isti In manibus aut prae oeulie habeant, quod vel minimum fidei integritati aut morum innocentia· detrahere poesit.

9. Satagant epieeopi, presbyteri ae christifidsle·, ut quam maxime diffundatur vera eatboBca fids· st doctrina, ope tum probatorum librorum, tam piarum sodalitatum, queo tantopere religioni ac pietati fovent.

10. In hac nostra provincia reeeuter exorta est nova hominum societas, qui ausu prorsae temerario, et mentita pietatis specie transfigurantes se in apostolo· Christi, novam missionem divinitus indictam sibi arrogant, commentitium fictamqae Missrsesrdro· qpM annuntiant, eo demum impietatia bt insaniae' devenerunt, ut nana sx ipaia, etai nullo ordinia charactere insignita·, ausus feerit, castori· plaudentibus, sacra sacerdotii, imo et pontificatus mania •aswparo, novumque Deo offerre sacrificium. Voleutee igitur taatem perversitatem cohibere, et memorM verborum apostoli: „Nepisutiles st insipisutifas debitor μην;*** patres concilii hanc societatem expresse dâasaaat et reprobeat; simulque prohibeat, sub poena excommunicationis, ae quis ipsius eoavsnti-

I Dis · iaM 17M, & 17.

* Barn. I. 14.

; «ali», ritibus »c caeremoniis interedse et adhaerere A 'ı praesumat. '

DECRETUM IL

De cnMu Dm of «matoHM.

1. Cum eo», qui adorant Deus», in spiritu et veritate oporteat adorare, doceantur fideles duplicem Deo exhibendum eae coitum, nempe internum et extortum: hunc antea» eoae privatae» et publicum. Sciant etiam qualia, debeatur cultas cruci, beatae Mariae, sanctio qui in coelo'aunt, nee non eorum reliquiis et imaginibus. Noverint inaupor quaesam personis Deo dicati», loei» sanctis, tumuli» et quibtaoeniqu· robu» rite benedictis referenda sit reverentia.

ı 9. Diligenter imprimis erudiatur plebo ehrwtiana circa praeceptum' desanctifieafidis diebus dominion et festivati»*' in populo, undo totius reipublioae Christianae bona vel prave repetenda est conditio. . ^Instent igitur parodp, no parvipendatur tanti prae- j : oepti observantia; fideles moneant quanti ipsorum referat missae parochiali intéresse; borteutarquo ac ab horis vespertinis facile absint.

3. Periurium abborrescant fideles et pro periurio habeant iuramentam omne cuius obioetam et finis non satis percipitur, nt in coetibus occulti» accidit.

4. Caute arceatur ab ecclesiis, processionibus, piisque caeremoniis quidquid ad res politica» referri ; potest, quales aunt inscriptiones, vexilla, emblemata, imagines quae nihil religiosum prae '' ferant.

' 6. Cantas eccleuesticu» vel retineatur, vel, si opus fuerit, restitantur iuxta priptinam ecclpuiae gravitate·, et simplicitatem.

β. Moneantur omnes, ut in divinis laudibus persolvendis, unusquisque cuiusvis aetatis, conditionis et sexu», vocem suam choro angelorum et presbyterorum pio ac simpliciter admisceat. Veramtamen a mclodiis et symphoniis, quaa nostris in ecclesiis (aliquando audiuntur," mulieres sedulo arceantur.

7. Nunquam intra missarum solemnia, yel quodcumque divinum officium proprio diotam, cantica in vernacula lingua audiantur.

8. Decantari tamen possunt, imo Ot a puellis, in catechismis, in primis communionibus (nisi missa .decantetur), in confirmationibus, neo non ante et poet quasdam solemnioree praedicationes extra missam, modo cantica haec simplicia eligantur, simplieiterque non vero *pon* theatrico cantantur.

' 9. Satagant episcojpAut, qua par set libertate ac facilitate donentur famuli, operarii, militeo et geeeratim omnes, qui non eunt sui iuris, ut dierum dominicorum et festivorum in populo sanctificationi vacare pôseint

DECRETUM III.

De h»eti»rimo uârytM Marsa.

Filiali pietate affecti erga beatissimam Dei goni- . tricem virginem Marjam, patruo concilii Rothomageasis, antequam ad loca sua redeant, ipeiu» conceptionem immaculatam, ot ab .omni originalia peccati labe prorsus immanem »0 pie 'erodero profitentur ac testantur.' Laeti simul agaoeeuat hanc eamdem sententiam clero et populo totius provinciae communem ease et gratissdmam. Demam, UHae glorioaimimae virgini» opfim humiliter implorantes et fiducialiter expectante», ecclesias suas etae patrocinio denuo una voce uaoque corde commendant

DECRETUM IV. i

De Mulfntiu.

I. Indulgentiarum utilitatem ht viriatam explicent parochi, oaoeqae edoceant populo» modia, quibas fractae illeram concoqui poscunt.

1 Fertas»· /Mbu, aient ia fias dmrsti.

3. Cui voro frequentiori uu re» ordukrie vilescant, et nimia facibtata saspa saepino eockeiaatiee eaervetar disciplina, valde expedit, ut, iuxta vetarem et probatam in ooelecia oonoaetadinem in ooModeudio, aut sollicitandis, ut etiam recognoscendi» .in*. dulgeatiia, mumm prudentia ac discretione utantur episcopi.

DECRETUM V.

/Jb *etentiie uBieatastiCta*

1. Decernunt patres concilii per totam provinciam reoeh» ordinato» quoslibet presbytero» in fotarum, pro nuta episcopi, per quinquennium ad examen sive publicum, sive privatam convocandos esse, ut quaestiones de scriptura sacre et theologia depromptas, et antea ab episcopo statutas, resolvere nitantur.

9. Instituantur in unoquoque decaaatu collationes ecclesiasticae, in quibus de praeeippi» scientiae sacerdotalia questionibus ex ordine disseratur. Ut autem ex hio coUationibu» fruetus uberior ab omnibus percipiatur, singulos sacerdotes ad eas de suo, quantum poterunt, conferre neeeme est Ideoque, sacerdote» omnes hortamur, ut quisque pro. -ingenio et doctrina sua, in iis tractandis, quae proponentur, sees constanti studio exerceant ,

3. Quocumque ia his collationibus elaborata fherint, ad episcopum' mittantur,ı qui 'omnia quibusdam doctis ecclesiasticis viris examinanda tradat' i

4. Indefesso selo incumbant seminpriorum praefecti, ut magis ac nfagis eorum'JUumtai doctrina' stadiieque proficiant. Nec solunr pietate et ecclesiasticis disciplinis instructi sint clerici; verum etiam Christiana urbanitate morumque' suavitate seee hominibus acceptos reddant. Imo, nec decét ipso» ı humiliori ista.scientia carere, unde nonnulli saeculare» «emidocti tantam riibi aliquando auctoritatem comparant.*

DECRETUM VI.

De eunuHO ponti/er.

1. Patres concilii Rothomagensis aperte profitentur Romanum pontificem totius esse caput ecclesiae, et omnium Christianorum patrem et doctorum; ipsique in beato Petro, pascendi, regendi ei gubernandi universalem ecclesiam a domino nustro Ie»u Christo potestatem traditam fuisse. Suum 'igitur erga sanctam apoètolioam sedem obsequium et amorem uno ore testantur, simulque preces et obsecrationes Deo offerunt, ut suum in terris vicarium tot ac tentis tribulationibus et angustiis probatumt'quam maxima gratia et virtute ornare ac munire dignetur.

3. 8i, ut par est, intimo animi dolore ingemuerunt de rebus novissime Romae peractis, unde non solum Romanae civitati, sed ipsimet ecclesiae gravissima imminerent mala, non minori gaudio audierunt summum pontificem fuisse, Deo misericorditer ' providente, urbi suae redditum, communi ope catholicarum gentium, ac praesertim auxilio ot armis gontis gallicanae.

3. ' Sententiam vero eorum, qui temporalem Romani pontificis ditionem legi evaagplieu adver- (sari asserere non veriti sunt, damnant et reprobant concilii patres, votuqus omnibus preoadtur palvum et incolumem eme, murum principatum, quo liberius et tetius apostelioe potestas totç orbe exercetur. Demum, hisce praoddoessorum suorum verbis sincera meate adhaerentes: HM*mMaew ÀM em» « Grv-

eo»taaa»mBı,, gnotl io ^^m^ern» ^fidbi cArvstMmes.*et* ı

Utut *IiAť* IMW βüβI

tattetitf,"1 illud magia ae magia promereri Telia4 ipei profiteatur.

DECRETUM VII.

I. Aequales aaat episcopi omnes ratione ordiaie. Quidam tamen praecellunt ration· iurisdictioni·, aempe metropolitan).

3. Primatus ista unitati maxime favet, at iad· *efficacius* servatur disciplina.

A Metropolitanos suscipit appellationem a sententiis suffteganeoram ia casibus a iure praescriptis.

4. Convocat concilium provinciale pique praesidet, subinde invigilans no quia concilii decreta •errare aegligat

5. Deficiente uno · suffraganeis, administration! ecclesiae vacantis providet, si capitulum intra octo dies, post ebitam certo cognitam, non providerit.

fi. Per totam provinciam crux prae illo fertur, 1 ipeique benedicendi ac in pontificalibus celebrandi iua tribuitaf. '

DECRETUM VIII.

Dt tfùtffii.

1. Si reformatione opus sit in ecclesia, .noverint episcopi reformationem hanc ab ipsis inchoandam ense, siquidem: *„ Quatit rtetar tti* oiritah's, taise st fahefetaNtes tn e·.**

9. Meminerint s· ad formam gregis esse constitutos; ideoque ia ecclesia Dei morum sanctitate et doctrinae- integritate praefolgemit; foetis ipsis acvitae actionibus, quod «st veluti-quoddam praedicationis genus, m muneri suo conformes ostendapt; in primis vero ita mores suos oompoaant, ut omnes' ab eis onfhium virtutum exempla petere possint.

. 3. Sint semper in audiendo, faciles, in respondendo mites, in sustinendo patientas, in corripiendo 1 tnis^mtordes, in consolando et sublevando promptiores.

4. Memores istorum apostoli verborum *fuit domttt* nuw presses· sssest, patomodo soetesias Det dtlipsatiom *habtUlf*"* invigilent domesticorum moribus, ne ex illorum vitiis quaedam ipeis,labos inuratur.

β. Ut etiam magis ac magis luceat lux ipsorum coram hominibus, singulis diebus dominicis et festis •olemnioribus, quantum in ipsis ĕrit, divinis officiis intersint. ,

6. Quae suae sint partes agnoeoaat, ac m non ad propria commoda, sed ad labores «t sollicitudines pro Dei gloria vocatos esae intelligent Proinde, in sua dioecesi résidantes, attondeat universo gregi quem Spiritus sanctas ipsis regendum ae pascendum commisit

7. Similiter, episcopi propriem dioeceaim per m ipsos, aut, si legitimo impediti feariat, per suum vicarium generalem, aut per alios ad boo officium deputandos, si quotannis totam propter latitudinem visitare non poterant, saltem notabilem sina partem visitare non praetermittant nFiwt»fisnum otosm istarum prseequMw *tit* oospus, praeter sacramsati confirmationis administrationess, sduuss erffiedemam

WMFVe tlMPÌp

adattaUitaihat ad reliytoaens, *fttttti tmeooen-*

8. Ab/ipsis identidem clero suo exercitia spiritualia comparentur, ita ut, singuli· trienniis, unus-' quaque piis isti· exercitii· ades·· valeat

». Vacante sad· unias ia provincia, a «meteris episcopis fervent·· Deo offeraqpsr oratioaee, ut novus eligatur pastor, qui texta oorst animam Dominifociat

DECRETUM IX.

De OUtMUSt

1. Omnes resideatiam realem ofllotamqae suum religio·· observent canonici, siri v«¦ morhq laborent, vel episcopum comitentur, vel capitaluia fa concilio ant in synodo repraesentent vel qualibet ali· eausa legitima ab episcopo comprobata, pro bono religionis et dioecesis absentes fuerint ,

9. Vopem suam libentissime praebeant divinis laudibus exequendis, memores quod angeli sint pacte in terra, totiaaque vox ecclesiae.

3. Nulla missa privata ordinarie in ecclesia metropolitan· vol cathedral! celebretur, dum missa oapitalqris decantatur, vel 'dum e suggesta coacto ad populum habetur.

4. Quot ia choro requiruntur ad congruam officiorum celebrationem, tot semper intersint eanoniei.

DECRETUM X.

Dt tiettu.

1. luxta antiquam provinciae nonnam et consuetudinem, ia unaquaque regione *(eaalta)* decanus instituatur, qui ia sui decanat·· territorio episcopali administration! opem praeatet

9. Administratoriae decani attributiones ab episcopo pronus determinentur, et ad eius natam extendantur, limitentur vel etiam revocentur.

DECRETUM XI.

Dt parachit tt it atiit prttbfitrit ti eltricit.

1. Sciant parochi se ad personalem residential· in sua parochia teneri, ubi iniuncto sibi officio defungi debeat

9. E parochia sua non absint nisi iuxta nninecaiusqne dioecesis reghlas, et id raro, et insta de causa, et suffecto in sui locum idoneo sacerdote, in omnibus ad formam Tridentinam '. °

3. Parochis et quibuscumque clericis prohibetur, ne mulieres, de quibus haberi potest suspicio, ia domo vel extra retinere, nec cum illis ullam consuetudinem habere audeant servatis poenarum gradibus · Tridentino praescriptis

4. Nullas retineant nisi quae integram habeat fomam, et quadragesimum saltem annum certe compleverint.

5. Admitti tamen possent germanae soror··, quamcumque habeant aetatem, modo sint probatae virtutis, nec forte tfmsatur, ne aliis saeerdotibus › vel clericis aut .etiam laicis, quibus presbyterium patet sint quasi offendiculum et petra scandali.

Neptes vero, imo et amitae, si quadraginta annis miafinis sint non admittantur, nisi de expressa lieeatia episcopi, et quatenus conditionibus sororibus impositi· satiefeeriaL

A Parochi omneeque alii clerici tonsuram gerant sao ordini congruentem et honeste rasam; vesteqae talari, secluso forsaa casu longinqui extra dioeossim itinsrisj aliiaque vestimentis eoclesiaetie·· dignitati et modesti·· convenientibus semper et abique utaatar.

7. A nimia cum laicis familiaritate abstinsast.

8, Negotiis saeoelariba·, maximeqao rebus politieit'noa se temere immisceant

». Inter litigantes animo· pacifici iaeadaat

I Ipta. apta. <ML «4 Clem. XHL
* MLX, <
* ITtm.ni. A
* Trit, usa XXIV, *it* <y, eap. A

I fisse. XXIII, <·». 1. fo *<, I fitobm.
* 8ms. XXV, sap 14, ds r<.

10. Quicumque parochiries vol alias curam aat Λ marum habentes ecclesias quoquomodo obtineat, per. m vel per ahos idoneos, ή legitime impediti fuerint, diebns «altem dominid· et fretis solemnioribua plebes albi commîmes «alntaribn· verbis pateant

11. Quod ei neglexerint, et muèri eae deftierint, discant episcoporum eaae iuxta concilium Tridentinum, per censuram ecclesiastioam, sen per aliae, ad ipsorum arbitrium, poenas, sacerdotes huius tanti officii obliviosos cogere.

19. Vehementer exoptant concilii patree, ut ia ecclesiis in quibus celebratur singulis diebus dominicis et festis missa enatutinalis, brevio fiat adhortatio ad populum de veritatibus ad salutem necessariis variisque Christianae vitae officiis.

13. Nullus munus praedicandi usurpet, aut praedicatores, inconsulto episcopo, adsoire vel oommittere praesumat.

14. Parochi saerum facere raro omittant Diebus l vero dominicis et festis in populo, nisi sanctae sedis dispendatis accesserit quoad festa suppressa anno 1809, pro paroeoianis sacrificium offerant

13. Caveant ne quis, eorum culpa, sive parvulus sine baptismo, sive adultus sine congruentium sacramentorum adjutorio e vivis excedat

16. Medicqrum chirurgorumve artem, tantis periculis obnoxiam, clerici nunquam exercere praesumant, etiam sub praetextu charitatia.

17. A venatione prorsus abstineant.

18. A' oomessationibus, baptismatum nuptiarumve conviviis, choreis, spectaculis, ludis publicis omnibusque clericali modestiae adversantibus aeque alieni sint

19. In loco residentiae, et infra duas integras leucas (gallioe 8 kilomètres) sub poeha suspensionis ipso facto incurrendae, tabernas, fomedendi vel potandi causa, nlhquam ·ingrediantur, nisi gravi (urgente necessitate.

90. Haec et alia quaecumque copiose ae salubriter a summis pontificibus et a sacris conciliis, nec non a provinciae ritualibus libris et statutis do clericorum vita et honestate sancita fuerunt, eadem in postorum iisdem poenis observentur-

91. 8oli parocho regendae et administrandae parochiae ex offieio cura committitur. Vicarii vero, ut, sub eius directione allaborent animarum saluti, delegantur.

99. Cordi habeant parochi, ut quoe vicarios habent, is omnibus parochialis servitii muneribus pro bono ecclesiae exerceant.

93. Vicarios ut adjutores et filios habeant parochi, parochos ut patres revereantur et diligant vicarii; aeque eis, ut par eat, in sui muneris exercitio submissos libenter exhibeant

DECRETUM XII.

Dt socrdawHionim «MfrtimstrwtieM.

1. Sanctissima ecclesiae sacramenta a domino nostro lean Christo instituta, contineat ac per se conferunt fidelibus rite dispositis gratiam quam significant; cum tamen Spiritus sanctus institiam singulis partiatur secundum propriam cuiusque dispositionem, eo uberiores fructus producunt, quo maiori cum pietate ae religione sueeipiutar. Parochi | igitur frequenter explicare, eurent vim et efficaoihm sacramentorum, per quae omnis vere institis vel incipit, vel coopta augetur, vel amissa reparatur; et sd ea pie ac reverentor suscipienda adhortantur fideles.

9. Maxime caveant sacerdotes, ne, pesesti lethsHs conscii, «stramenta administrent, deque,. gravi •ese sacrilegii scelero contaminantes, providendo •alati aliorum, ipsimst tibi damnationem acquirant.

3. Caveant etiam, ne in sacramentis ministrandis aut aliis sacri ministerii functionibus obeundis, pias fidelium oblationee avido percipiendo, aut nimia nm rigiditate exigende quae ipsis iurs vel consuetudine merito ac laudabiliter attribuuntur, aliquam avaritiae notam insumat

4. Etri sacramenta propter homines Ulorumque salutem fuerint instituta, indignis tamen constanter deneganda sunt. Meminerint sacerdotes «ese constitutos frisse dispensatores, non vero dissipatores, mysteriorum Dei.

6. Peccatoribus occultis ministranda sunt sacramenta, si illa publice requirant Quoad illos vero q«i reputandi sunt indigni,, et a participatione sacramentorum sive privatim sive publice arcendi sunt, nihil innodetur, sed uniuscuiusque dioecesis rituale consulatur et teneatur.

DECRETUM XIII.

D· ieptim».

1. Cum ea ait baptismi necessitqs, ut homines in regnum Dei introire non possint nisi renati frerint ex aqua et Spiritu sancto, saepe moneantur parentes, ut infantes suos, quamprimum fieri potest, baptisari curent praesertim si quoddam istis infantibus immineat mortis periculujn. Nunquam vero ultra octavum diem differatur sacramenti administratio.

9. Secluso necessitatis casu', nullus extra ecclesiam, sine speciali licentia episcopi, tipgatuf.

3. Qui in casu necessitatis tinctus fuerit, ad ecclesiam deferatur simul atque convaluerit, ut suppleantur ei baptismi caeremoniae.

4. Si autem infans tinctus fuerit vi dispensationis ab episcopo concessae, caeremoniae ultra tres menses non differantur.

6. Nullum nomen baptissndis imponatur quod ait mere profanum vel iocosum; «i quoddam insuetum illis imponatur quod non sit certo alicuius sancti, superaddatur nomen ab ecclesia usitatum.

6. Neo ocandalooi, nec haeretici aut schismatici, nec ii qui usu rationis privantur, vel prima catholicae doctrinae rudimenta notarié ignorant, in patrinoe aut matrinaa admittantur.

7. Optandum valde foret, ut petrinus et matrina sacram eucharistiam prima vice iam susceperint Nesseso est vere, ut e duobus unus saltem huic conditioni | satisfecerit, iuniorque septimum annum compleverit et elementa fidei edoctus fuerit.

8. Qui reputantur indigni, aut,'defectu aetatis, hniuaoe muneris suscipiendi incapaces habentur, nec per procuratorem illud exercere praesumant.

D 9· Validum est baptisma etiam ab haereticis collatum. Merito igitur ultimum Rothomagense concilium statuit nou eese rebaptisaadoo illos, qui, murata haereri, ad, unitatem catholicam transeunt Cum vero recenti experientia constet nonnullos hodie apud haereticos aquam baptixandis valde negligeater applicare, ideo nec omnibus, qui ad gremium ecclesiae redeunt iterandus est baptiimus, neo omnibus denegandus est. Sed uniuscuiusque prioris baptismi circumstantiae diligenter inquires-' dae eunt episcopo detegendae, ut ab ipso quod expedit statuatur.

10. Pariter, cum saepius, attenta ignorantia aut mentis perturbatione eorum qui privatim baptisant ' probabilis sit dubitatio de validitate baptismi ab iis oollati, decernunt patres baptisandos osse sub conditione eos, qui domi a Iricis abluti sunt niri testimoniis omni fide dignis st sedulo requirendis constet sacramentum fuisse rite confectum.

U.z'Non omittat aaoerdoa, postquam Moraatentam administraverit diligenter confinera duplioom actam, baptismalM), suboeriptionom petrini saltam s at matriaaa requirere, et, ai infans ait ax aliena parochia, huiusoe actus exemplar aatbaatieam mittere ad parochum loci ia quo oommoreutar infantia parentes.

DECRETUM XIV.

A eoq/(rmet<M*.

I. Nullus, praesertim in hia angustiarum et tentationum temporibus, sacramentum confirmationis suscipere negligat

3. Ad iUud sacramentum non admittantur nisi qui rudimenta fidei sufficienter edocti, sacram eucharistiam iam susceperunt, et qui, iuxta praeceptum ultimi concilii Rothomagensis, praevia sacramentali oonfeesione sese pie ad unctionem disposuerint

3. Regula aupradicta, de suscepta sacra sjrnaxi ante confirmationem, non obligat infantes gravi morbo laborantes.

4. Bibi mutuo concedunt provinciae episcopi, ut dum unus suos confirmat, quosdam alterius, a proprio parocho praesentatoe, confirmare qneat; modo praesentatio haec nec subreptitia, neo subdola, neo quoquomodo auctoritati proprii praesulis injurious haberi posait.

6. Unctorum omnium nomina in regesto baptismatum a parocho sedulo asserventur et obsignentur; unde de die, loco et ministro cuiusvis confirmationis certo constare posait.

DECRETUM XV.

Dt mdurriitia.

1. Illius sacramenti naturam, excellentiam, virtutem ac effectus diligenter, praesertim quadragesimali tempore, exponant parochi, ut divina? eucharistiae debitus cultus et honor exhibeatur, et ed illam, qua decet, fide, pietate ac reverentia, frequenter accedant fideles.

2. Nemo ad sacramentum eucharistiae prima vice suscipiendum admittatur, qui nondum huius sacramenti cognitionem et gustum habeat, indicio praesertim parochi ac sacerdotis, ont peccata puer confitetur. Meminerint autem parochi se pueris, quos rite dispositos invenerint, diutina denegare non posse panem illum snpertabetaritialem, qni est anima» vita et perpetua sanitas mdntis.

3. Commnnio paschalis 'in ecqiesia parochiali, nunquam vero in capellis privatis/vel oonventualibus, fiat Bolae moniales sub claustro degentes iua habent praeceptum paschale ia suie capellis adimplendi. Quoad illas ^ero, quae, licet sub'claustro non sint, in. conventu aliquo vitam communem agunt, idem ipsis per privilegium concedunt patres^P sicut et z puellis educandis et commorantibus in quolibet monasterio canonice instituto..

DECRETUM XVI.

Dt MniKM mûres.

1. Nullus ad altare, nim cum veste talari integra et manicata celebraturus accedat Qui secus fecerit, suspensionis poenam ipso facto incurrat

2. Caveat quivis sacerdos ne,sine praeparatione quadam, sacra finiat In ipsa autem celebratione ita se componat, ut unicuique aedificationem praestet. Nec ab ecclesia discedat nisi insta gratiarum actione perneta.

3. Inter celebrandum, rubricae adamusrim serventur.

4. Sacra non celebrentur, ubi ara vel altare non invenitur rite consecratam, ac sanctorum reliquiis mUnitam. Episcopi igitur per se, vel per alium, in sua visitatione, altaria diligenter inspicient.

4. In eodem die nemo bis celebrare praesumet, niai, ed id faciendum, expressam licentiam episcopi, aut cuiusvis ab eo deputati, acceperit

fi. Licentiam vero istam nullus concedat nisi ex gravi ac certo comperta necessitate vel utilitate, non quorumdam tantum, sed communitatis.

7. Omnes fundationes scripto exarentur, et in ecclesia vel in sacrario oculis omnium exponantur.

8. Nullae admittantur, nisi ab episcopo reoognitae et approbatae; ai vero, propter tenuitatem redituum, adimpleri nequeant, ab ordinario vel ipamo auctoritate, servatis constitutionibus Urbani VIII Seeps, 21 iunii 1826, et Innocent» XII JVuper, 31 decembris 1697, reducantur.

9. Ubi sanctissimum Sacramentum asservatur, ibi nocti» diuque lampas luceat. Nemo secus faciat, nisi ab apostolica sede expresse super hoc dispensatum fuerit.

10. Sacra autem eucharistia regulariter asser-» vari non debet, secluso forsan quadragesimali tempore, in ecclesiis parochialibus vel vulgo dictis oiwnris, quse proprium sacerdotem non habent. In oratoriis vero privatis, publicum ingressum habentibus, nec intra neo extra quadragesimam asservari potest, nisi ex expressa episcopi licentia, et in quantum aderit, saltem in vicinitate, sacerdos quidam custos Domini.

DECRETUM XVII.

Dt poomtretic.

1. Meminerit unusquisque confesaarius sigillum confessionis non solum ad ea se extendere, quae in confessione audierit, verum 'etiam ad id omne, quod sibi a poenitente extra tribunal dictum fiierit, C quod quoquomodo ordinem habeat ad confessionem, sive a confereario poenitena interrogatae fiierit, eive non.

2. Nemo poenitentem ad perpetuo sibi soli oon-fitendum nec obliget, nec inducat.. Nullius etiam, nisi de consensu episcopi, votum sibi ipsi, vel ad tempus, obediendi recipiat. Huiusmodi promissiones omnino prohibent, et, etiamsi iuramento firmatae fuerint, patres irritas declaraqt.

3. Nec ih sacristie, nec alibi, extra sedem confeasionalem in ecclesia positam, mulierum confessiones excipiantur. Si quam vero mulierem in sacrario audiri neceue sit, propter tarditatem, aut quamlibet aliam infirmitatem, quab id absolute requirit, curet confessorius, ut tenuia quaedam in modum craticulae perforata ad hoc adhibeatur.

4. Cum unusquisque quem voluerit confessorium sb episcopo approbatum deligere semper possit, etiam sine licentia parochi, patres concilii, oonscien» tiarum libertati consulentes, statutum volunt, ut quivis parochus suos porochienoe edoceat, licere eis confiteri peccata sua quovis tempore, etiam in paschale, ' cuijibet sacerdoti ab ordinario approbato ; nec timeatur, ne qui hac libertate usus fiierit, propter hoc proprii sacerdotis benevolentiam amittat.

DECRETUM XVIII.

Dt utrtmt tmetiout,

1. Moneant taepe fideles 'parochi, ne, dum eliquia periculose aegrotat, tardius boc sacramentum suscipiat

2. Aegrotos quam maxima fieri poterit caritate visitent consolentur.at instruant; etiam non vocati, ultro se offerant prout suggesserit prudentia.

3. Eos,' quibus hoc sacramentum· administraverint frequenter adhuc visitent 4* hortentur ad constantiam in fide patientiamqne in morbo, ut

vitam in catholica confmtAibno' divinaque gratia A feliciter explere valeant.

4. Oleum infirmorum in ecclesia vel ia sacristie, cum omni reverentia custodiatur. Quod si, ut paratiqr invenietur, parochus in domo sua, oleum istud servandum duxerit, locum non qualemeumque, sed separatum, tutum, decentem ac nitidissimum ad id eligat.

DECRETUM XIX.

De oniûte.

Pro domicilio relative ad ordinationem retineatur provinciae consueiudo.

DECRETUM XX.

De moirimomo.

1. Parochi diligenter et prout ipsis expedire videbitur, fidelibus'exponant sanctitatem matrimonii, obligationes quas imponit, et conditiones ad illud digne suscipiendum requisitas,

2. Omnibus in memoriam revocent coniuriotionem mere civilem ad bonum conscientiae salutemque animarum nihil proficere, imo pro concubinstu merito habendam esse.'

3. Cum sacramentum matrimonii non possit, absque sacrilegii reatu, recipi in statu peccati mortalis. provideant parochi, ut nemo ad illud suaciendutn admittatur, quin prius rudimenta fidei didicerit et peccate confessus fuerit. Meminerint etiem se graviter offiçio deesse, si in sacro tribunali futuros sponsos a peccato retrahere non enitantur, nec ipsos ad sinceram confessionem et veram animi contritionem pro viribus incitent.

4. In matrimoniis mixtis moneatur pars catholice, se non posse, tuta conscientia, in templo acatholicae partis, sive extra templum eiusdem eoram ministro acatholico. connubii causa, qistere.

5. Caveant parochi, ne. peracto matrimonio mixto, C missa coram sponaia sic celebretur,! iit pro ipsis, vel occasione matrimonii celebrata cenadhtur.

6. Ne matrimonium effectibus civilibus carent, serventur-quae lex coram magistratu fieri praecipit: curent -tamen paroefii* ne praematuro actus ille \perficiatur.

7. Pro domicilio vero haec habeantur:

«. Domicilium ad matrimonium requisitum sola habitatione statira acquiritur, si publica sit et cum animo-manendi.

b' Illi qui. domicilium retinentes in quadatp paroebih, in altera ad tempus resident, posant matrimonium contrahere sive coram parocho domicilii.'sive coram parocho loci In quo residentium habent, si tamen spatio saltem sex mensium ibi iam commorati fuerint.

c. Minores possunt- matrimonium inire vel in parochis' proprii domicilii, vel in parochia parentum D vel tutorum.

d. Maiores vero, id est viri qui 25 annum, et puellae quae 21 compleverunt, si nullum actualiter domicilium hebeant, possunt contrahere coram parocho vel loci in quo resident tempore quo celebratur matrimonium, vel loci ubi domicilium habent parentes.

e. Matrimonium vagorum et extraneorum nunquam inconsulto episcopi celebretur.

DECRETUM XXL

De Jieaplifte ^eeoleeieetice.

1. Sanctas antiquae disciplinae regulas, prout circumstantiae temporum sinunt et soluti animarum .expedit, religione et integre serrâmes.

2. Saeptas praedicetur quanta saactae matri

[3. In memoriam fideliae revocetur praecepto abettaeutiae pro die sabbati ab eeeleaia minime derogata· ffiiase.

4. Pro ritibus carent episcopi in Suis mandetis, Ut fideles ad integram quadragesimajis abstinentiae -oboervantiem reducantur. Quoad dispensationes, unusquisque episcopus, epoetolica auctoritate suffultus, in sua dioecesi statuet quod saluti animarum utilius fore indicaverit.

DECRETUM XXII.

D« ceeaseteriM *et* exvpriis.

1. Antiqua retineatur consuetudo, qua non solum unaquaeque fovea, verum coemeteria ipsa benedicuntur. Relinquatur autem absque benedictione pars quaedam repagulis munita, vel aliquo modo distincta, ubi sepeliri possint ii. quibus, iuxta praescriptum ritualis, sepultura ecclesiastica concedi B non debet.

9. Nullus de clero, inscio ei non approbante episcopo, mortuum in funere, habita oratione, laudet Nullus etiam gncumfis. quae aliquando a laicis in coemeteriis proferuntur, intéressé praesumat, nisi ut propinquor amicusve defuncti, et sine chori habitu, clericus iste exequiis adsit, ct proferenda verba irreprehensibilia praesumat.

3. Quoad illos, quibus deneganda eunt tum sepultura ecclesiastica, .tum publica ecclesiae suffragia, consulatur et sefvettlr, prout in ritualibus et statutis conscribitur, provinciae disciplina.

DECRETUM XXIII. K

De *püeseodalitatibeu et con/ratetmtatibtu.*

1. Nulla erigatur sodalitas seu confraternités sine consensu et approbatione episcopi dioecesani, qui prius statuta huius societatis eiaminari curabit.

2. Nec audeat quilibet sacerdas operam dare erectioni vel propagation! cuiusvisl eonfraternitatis, quae ab ordinario prius rite approbata non fuerit.

3. Sciant omnes, iuxta constitutionem Clementis VIII DuoMUmgw 7 decembris 1604. quaslibet confraternitates vel' sodalitates, etiam in ecclesiis regularium institutas, sut litteris apostolicis approbatas, aut arcbiconfraternitatibue canonice erectis aggregatas, 'sine consensu et volunïate ordinariorum non posse subsistere, eas iurisdictioni eorum omnino subcase, indulgentierumque vel privilegiorum communicatione, .sine eorumdem recognitione, non gaudere.

4. Quarumlibet confratemitatum vel sodalitatum exercitiis spiritualibus piisque operibus nunquam impediatur vel turbetur divinorum . officiorum in parochiis celebjcatio; imo nec ab ipsis ^avocentur fideles, maxime· cum verbum IDeiannuntiatur

DECRETUM XNdV.

Dsamonwterüs *ei CMfnfthuuhu.*

1. Nemo ullam novam virorum aut mulierum communitatem sive sub claustro, sive non, erigere praesumat, nisi obtenta prius episcopi lieentia.

2. Nec cuiquam sacerdoti liceat ullam piarum mulierum aggregationem, quae se docendis puellis destinent, adunare aut dirigere, inconsultu episcopo.

3. Nullus regularium ordinis sui aliquam domum, nisi de consensu episcopi, constituat.

4. Regulares siqp diligenti episcopi examine non ordinentur.

5. Regulares non excipiant confessiones fidelium', etiam, sacerdotum, qui ordinarii iurisdictioni subissent, niai fuerint ab ilio approbati; neque ia ecclesiis otium sui osdiais proodiooat, eoatrodidente

6. Ut libertati virgiaum, (pue se Deo dicarojt volant, bene providenter, «ulle professionem emittat, quin episcopos per se vel per alium ad id deputatum Virginia voluntatem serio et attente exploraverit. Ideo, praefecta monasterii epieeopam semper moneat, aut ipsius vicarium, ante mensem, de proxima votorum emissione' facienda.

7. Nemini sanctimonialium, quae sub oleastro vivunt, liceat, post professionem, e monasterio, etiam ad tempus, exire, nisi e gravi causa ab episcopo probanda.

Quae vero, vota sua sacrilege contemnentes, e monasterio non reversurae exeunt, ipeis sacramenta constanter denegentur, usquedum obtenta fuerit expressa episcopi licentia.

8. idem de viris regularibus etiam sacerdotibus a patribus sancitum est.

9. Nullus nullave, sub quovis praetextu, intra septa monialium ingredi audedt; nisi de episcopi licentia.

10. Nemo confessiones monialium excipiat, nisi specialem' ab episcopo facultatem habeat; et, praeter assuetum, confessarius alius ab episcopo assignetur, iuata Tridentinuin: et praeterea habeatur prae oculis constitutio sanctae memoriae Benedicti XIV Postoralu diei 5 augusti 1748.

DECRETUM XXV.

Le *concilie procinciali et de* synodo *dioeceeana.*

1. Quando, iuxta sanctae Tridentinâe synodi praescriptum, concilium provinciale celebrandum erit, ante inchoationem concilii, preces publicae indicantur; in celebrando concilio, regulae in pontificali Romano vèl in caeremoniali episcoporum traditae. sedulo asserventur; post vero absolutum concilium. peragendis rite peractis, dioecesana cogatur synodus, ut solemnius exponantur decreta.

9. Si qua. circa sensum illorum, suboriatur difficultas. eorum explicatio, usque ad proximum provinciae Concilium, unicuique in sua dioecesi episcopo reservetur. Si vero graviora sint dubia, ad metropohtanun» deferantur, ut cum suffraganeorum consilio ab ipso provideatur.

». Interim grates Deo optimo maximo persolvunt patres, cuius providentia procurante, huius novi concilii Rothomagensis celebrandi facultas ipsis tam insperate facta est.

Quae omnia judicio et beneplacito sanctisaimi domini nostri papae submittimus.

Nos, Ludovicus. archiepiscopus Rothomagensis, haec decreta a nobis definita subscripsimus.

+ Ludovicus, archiepiscopus Rothomagensis.

f Ego Ludovicus-loannes, episcopus Constantiensis. subscripsi iudicans.

t Ego Ludovicus-Franciscus, episcopus Baiocensis, subscripsi.

+ Ego Nicqlaus-Theodorus. episcopus Ebroicensis, subscripsi.

t Ego Carolus-Fridericus, episcopus Sagiensis. subscripsi,

DECRETUM

de téetiam epnodalitim promulgatione.

Nos, Ludo'vicus, Dei et sedis apostolieae. gratia archiepiscopus Rothomagensis, antiquum atque probatum de testibus synodalibus institutum secuti, ad hoc officium, de consilio et consensu reverendissimorum coepiscoporum nostrorum, deligimus, instituimus atque pronuntiamus hos, quorum nomina sequuntur:

Pro dioecesi Rothomagenai: reverendus dominus Bobde, cenyinns houorpri* Rothomage···»· e* dooene Yrototene»; revereudas domina· l^muunw. canonicos honorarius Rothomagensis et deoaaua Aagensis; reverendas dominus Poulain, decanus Sancti loannis EUebovaei.

Pro dioaoeai Cooataationsi: reverendus dominos Lebrec, vicarius generalia Constantiens». reveres-# dus dominus Marrie, oaaouieqa Constaariensis; reverendus dominus Harel, decanus Valoniensis.

Pro dioecesi Baiocensi:· reverendus dominus Le Grand, canonicus honorarius Baiooenkis et rector Sancti loannis Cadomensis; reverend* dominus. Tirard. canonicus honorarius Baiocestfa et rector Beatae Mariae Viriensis; reverendus dominus Godaçd, canonicus honorarius Baiocensi· et rector Sanctae Catharinae Hunnefloriensis.

Pro dioeeesi Ebroicensi. rererendus dominus Coursaut, canonicus honorarius Ebroicensis et archipresbyter Lupariensis; reverendus dominus Damoiseau, decanus ecclesiae Ecos; reverendus dominus Aubert, decanus ecclesiae Montis-Fortis.

Pro dioecesi Sagiensi: reverendus dominus Jamot, canonicus honorarius Sagiensis et anhipresbyter Beatae Mariae Alentionensis; reverendus dominus Lorphelin. canonicus honorarius Sagiensis et rector ecclesiae Ceton, reverendus dominus Germain.'presbyter praepositus ecclesiae Caligny.

DECRETUM

de decretorum epnodaUum euiecriptione.

Petitioni promotorum obtemperantes, nos. Ludovicus, Dei et sedis apostolieae gratia archiepiscopus Rothomagensis, praecipimus ut nominatim vocentur quicumque vocem deciaivam in concilio habent.

DECRETUM

de proximi φηαZïi indictione.

Nos. Ludovicus, Dei et sedis apostolieae gratia archiepiscopus Rothomagensis, decernimus proximam futuram synodum Rothomagensem anno millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio celebrandam esse, mense, die et loco subinde definiendis.

DECRETUM

de fine concilii.

Annuentibus omnibus patribus, nos, Ludovicus. Dei et sedis apostolieae gratia archiepiscopus Rothomagensis. provinciali Rdthomagertsi concilio finem facimus, et iam nunc factum esse decernimus.

EM1NENT1881M1 CARDINALIS MAIl

litterae nper decretie concilii provincial" Botkomageneie anno IMO habiti.

Perillustris et reverendissime domine uti frater.

Reddita sunt sacrae huic congregation^ Tridentinis decyetis tuendis ae' interpretandis, synodisque examinaqdis praepositae, acta provincialis concilii, quod -superiori anno ab amplitudine tua. aliisque istius ecclesiasticae provinciae episcopis est concelebratum. Ac vehementer est gratulata, perpendens saluberrima decreta, quae in eodem concilio ad catholicam fidem tuendam, ad divinum cultum promovendum, et ad animarum salutem procurandam, edita fuerunt. Eidem congregationi gratissimi exstiterunt singularis amoris, obsequii et observantiae sensus, quibup amplitudo tua aliique eiusdem provinciae antistites hanc apostolicam sedem e*· ipsUm summum, pontificem prosequi profitentur, in cuius exilio ista ingemuit provincia, ac deinde vel' maxime est laetata ob eiusdem ad urbem reditum, qui singulari Dei beneficio, at communi entholi-

carum gentium ope ae praeeertim inclytae istis». Gallicae nationi» auxilio et anni» eveoit. Plurimae etiam eadem congregatio tibi oeterwque comprovincialibus episcopi» laude» deferenda» existimavit ob ea. quae in. eodem concilio statuta eunt de parochi». de 'ciero, de accurata adolesconfinm clericorum institutione, ac de iuniorum sacerdotum »tudiis, de cbristiana praesertim juventuti» educatione, de virorum ac mulierum monasteriis, ac pii» sodalitatibus. Quae «ane decreta luculenter ostendunt qua pastorali vigilantia ac aelo eiusdem concilii patre» praestent.

Optatissimum autem fuiaset huic congregationi, ut eiusdem synodi patre», vestigiis inhaerente» Rothomagensis synodi anni 1581, in qua plura de miaaali et breviario iuxta constitutionem sancti Pii V statuta sunt, aliquid de Romana liturgie in pluribus Galliarum dioecesibus iam restituta, ac in nonnullis recentissimis provincialibus conciliis sancita decrevissent. Verum minime dubitat sacra congregatio quin de hac re in proximo provinciali concilio agatur. Ac pro certo etiam habet in eodem amplitudinem tuam pliosque ooepiacopos, ob eximiam ipsorum sapientiam, verba facturos esse de ordinis sacramento, deque dotibu» quibus fulgere omnino debent ii omnes qui sacris ordinibus sunt initiandi, et uberiore atque ampliore modo acturos esse de iis, quae breviore quadam ratione in concilio nuper· habito tractata sunt.

Ex folio huic adiecto intelliget amplitudo tua quidquid sacra haec congregatio animadversione aliqua dignum' existimavit. Ego autem quod ad me- pertinet omne meum stadium amplitudini tuae profiteor, cui fausta omnia precor a Domino.

Amplitudinis tuae, uti frater studiosissimus

A. Cardinalia Maius, praefectu».

A. Tomassetti, secretarius.

Romae, 19 iulii 1851.

MANDATUM

domini domini archiepiecopi RoAomagenoio ad ntffraganeoe epitcopoe do promulgando et oboeroando concilio anno 18S0 Imbito.

Ludovicus-Maria-Edmundus Blanquart de Baillent, Dei et apostolicae aedis gratia archiepisoopus Rothomagenai·, primas Nortnanniae, reverendissimis et dilectissimi» Mnitribu· poetria episcopis nostrae provinciae Rothomagenai», salutem in Domino.

Que nobis in unum collectis decernere placuit, haec vobis, fratres reverendissimi et dilectissimi, tandem publicanda remittimus. Nec sane dubitamus quin omnes tum sacerdotes tam laiei ad illa amplectenda ultro sese accingant. Pleraque enim eorum, quaé rive de vita et moribus clericorum, rivo de sacramentorum administration», sive do parochiarum regimine statuta fuerunt, non nova quidem et aliunde quaesita, sed iam usitata et a patribus tradita inveniuntur. Unde non tam plantare et aedificare, quam confirmaro et stabilire, nobis in hac nostra synodo provinciali curandum fuisse videtur.

Quoad illa vero quae, magistra rerum exponentia suadente, de novo introducende duximus, certo confidimus quod illa, velut pristina et assueta, ovium docilitas suscipiet, viresque ad id non impares in se inveniet. Amor enim disciplinae, sicut ipsius Dei amor, omnia suffert, omnia sustinet; imo, iuxta pii cuiusdam viri effatum, *„amor leae facit omne oneroeum; amor onus non sentit, et laboret non reputat."*[1]

Quapropter, et cum inter avitas huiusce nostrae provinciae traditiones, praecipue laudetur pietas erga sanctam aedem apostt^cam, eximiaque in Romanum pontificem reverentia et obedientia; et cum decreta a nobis primum exarata, dein a sumito pontifice non tantum visa qt recognita, verum etiam, ubi ipsi placuit, reformata et emendata, tanquam ab ipso Christo domino missa unusquisque habere posait; vos omnes et singulo^, fratres amplissimi, in Christo adhortamur et obsecramus, et, in quantum opus eat, a vobis omnibus et singulis petimus et requirimus, ut ultimae nostrae synodi provincialis decreta unusquisque? sicut iam supra innuimus, in sua dioecesi promulgare curet, ei eorum observationi invigilet.

Ei pax Dei. quae exsuperat omnem sensum, perpetuo vobis' augeatur, multiplicetur et perficiatur. Arnen.

Datum Rothomagi, in palatio nostro archiepiscopali. sub signo sigilloque nostri» ac secretarii nostri subscriptione, anno reparatae salutis millesimo oetfiigentesimo quinquagesimo secundo, mensis aprilis die decima 'octava, dominica in albi» depositi».

i t Ludovicu», archiepiscopus RothomageUsis.

De tdhndato illustrissimi et reverendissimi domini domini archiepisoopi:

Lebel, canonicus secretarius.

[1] *De ieiut. Ckr.*, lib. II, rap. ».

CONCILIUM PROVINCIALE BURDIGALEN8E

I8 6 0 iulii 14.

Conciliumprovinciale Bordigalense in Gallia, celo- D deaux, impr. de J. Dupuy et comp., rue de la Devise, 12.

cretum'die 14 iulii 1850, praeside Ferdinando-Francisco-Augusto Donnet, arehiepiseopo Burdigalenri.

Bibliegraphia.

1) Concile de Bordeaux, détails sur la oérémonte qui doit avoir lien le dimanche, 14 juillet, pour l'ouverture du concile. *(In fine:]* Bordeaux, imprimerie Chausserouge, rue des Trois-Conila, 48.

Sine anno (1850), in-4·, 1 f. — Paris, Bibl. nat.. B 3083."

3) Discours prononcé par monseigneur l'archevêque de Bordeaux. À l'ouverture du concile de sa province, le 14 juillet 1850. 8e vend au profit de< la maison des sours des pauvres, ritué^ rue -Judaïque-Saint-Seurin, 185.

Sine loco npy anno (1850), ia-8*, 18 p. Paria, Saint-Sulpice.

ib lot oMtdi» do

Sine anno (1850), in-8*, 8 p. — Pari», Bibl. nat., B 18358.

4) Acta et decreta Concilii provinciae Burdigalensis, in urbe Burdigala celebrati, anno Domini MDCCCL, pontificatu» Pii papae IX, quinto, a sancta sede approbata. Burdigalae, typi» Gounouilhou, typography ili. ac rev. dd. archiepisoopi, via vulgo dicta de 8*·-Catherine, MDCCCLII.

In-8°. XXVII-316 p. — Autun, séminaire; Chambéry, séminaire; Lyon, abbé Martin; Lyon, séminaire; Pari», Saint-Sulpice; Sens, séminaire.

5) Acta et decreta sanctorum conciliorum recenriorum, collectio Lucensis, presbyteri» ». "J., e domo b. v, M. sjpe labo conceptae ad LacuitfT'Tomus quartae. Friburgi Brisgoviae, sumtibue Harder, MDO0CLXX1U, tAMLWL·

Ferdiaaudss-Fraactscu- Angwtae Douât, Dei et apostolioae aedis gratia arehiopiMopua Burdigaleasis, Aquitaniae primas, dont ot universtxprovinciae Mttrae fidelibua, salutem st benedictionem ia Domino.

Hac denum aejate, fratres dilectiaoinu, „aeeuaAm* srattitMitiiMi AAthm ttoetrweei ‹ tiooee Domini tiseiÿtcawnml sutasn noatra··;** Dominus enim .jhiei'em safuturism siprsposif Aeare dïioti suae* '. Ros iate gratiarum stillarii in Galliam ex conciliis provincialibus, tam diuturno hsgeadoqae unorum spatio interruptis, tam ardenter ab episcopate desideratio, tantaque piorum fidelium exsultatione renovatis.

Et noe concilium nostrum habuimus: nostra decreta a sancta sede revisa, approbata et recepta hodie publicamus. E testium memoria nunquam excident confertae populorum turbae, longo agmine iuxta vias coacervatae, dum pontifices provinciae, per vicos e|plateas civitatis, infulati solemn· pompa incederent/et nobiscum benedicerent cniusqbe aetatis, sexus et conditionis fidelibus. Alii, prae gaudio, lacrymas fundere; alii, palmis ad sidera elevatis, Deo optimo rependere gratias de restituto a coelis conciliorum munere. Nihil nos irreligiosi murmuris contristavit; et,, quod peculiari benignitati divinae tribuendum, infaukti nihil in tot millibus hominum accidit. Etenim, ut pio solemn» incessus sessionumque fruerentur spectaculo, ex omnibus vicinis dissitisque tractibus, terra marique confluxerant clerici et saeculares, divites et pa'uperes, magistratus 'et vulgus. Omnibus videbatur oor unum *et anima una;* novam dixisses|chriitianorum sobolem e coelo dimissam.

Concionantibus episcopia obsequentissimum fa- C vebat silentium: imo, dum decreta legerentur, in lingua plerisque ignota, eadem perstabat reverentia, eadem pietas. Nec id mirum; superiores enim urbium magistratus, praeclaros exercituum duces, nobilium, optimates, videre erat, concordi aemulatione, his coetibus tam religiose assistentes.

Horum quidem et nos recordati, gandio superabundamus; sed adhuc „coqfidunu* *do vobit* matiora *et viciniora ealati"*. *„Floree apparttertmi in terra* nostra;** * nunc expectamus donec fructus parturiant. *„(fitid* enim *proderit, frotret mei, tifidem goto 'dicat te habere, opera* outam *non habeat? Nmngvid poterit fidet* salsare eum *f"**

Convenimus in unum, non vani spectaculi gratia, sed animas vestras salvaturi. Terrebant nos quippe ' tot errores quasi ex abyssi puteo emergentes, tot pericula, tot neces incautis imminentia. Dies nostros comparavimus annis antiquis, quando Galliae regnum, D *„integritate chdetianae religionie, inter oaeierae geniet erat contpicovm,"* · et *„ecdetia Gallicana erat, poet apottolicam tedem, guoddam totiue ehrietianitatie tpeeolom, et* immotum *fidei Jondameatnm, utpote gvae, in fervore fidei ehrietianae ae devotione apottolicae* aedis, uon *vegueretur aliae, eed antecederet."* '

Totum, ait sanctus Gelaaiua, m *ledit apoetolieae* positum est *potentate. Ita, good firmavit in egnodo ledeiapoetolica, hoc robur obtinnit; good rgfutamt, habere non potuit firmitatem."** Istam doctrinam

• ps. xciii, t»; 1
• Ps. LXVH, ia
• Hsbr. VI, ».
f ' Cul IL 18. '
. · laoob. II, 1«.
• Grsg. M. «piat. LVm s4Theodor, et Tbeodob.. L*. (Opp. s. Grog, si. Migra. Ill, ML·]
' Greg. IX splst. ad anti. Basa
•Getoa, *Dftmdh.* (s*. Migra, /tersi, ist, UX, 107 b.]

provinciae praesules, sioqwe, quantum ia se erit, *r*

etiam lege, se agaoeout legitimos animarum poreutah, duces *ot^pierepie,* fturpsmtif φïτîM aoueM

Non miremini igitur, dilectissimi fratres, si cerum adeo sollicitam adhibuerimus, ut reverentiam ae obedientiam vostram sxritaremM erga matrem ao magistram omnium ecclesiarum, et communem omnium Christianorum patrem et dootorem, super quem aedificavit Christus cotanusom at/rmamnitum seritatis.

Ideo, iuxta eanonum praescriptiones, auctoritati eius nostra subiecimus decreta, ut ea aut approbare vel emendare vellet.

1 Et nunc ista decreta confidenter ad vos mittimus, cum nihil contineant quod adversetur aut displiceat indicio illius, qui, a suprema veritate discit ac docet „siom tn gam hag *habitet, et tentbrontm gait local rit"**.

Nos igitur audiendo, audietis *„epiteopoe* in epoatoticae coq/iMaumia patre setidatos** *, nec errare poteritis, adhaerendo doctrinae ipsi acceptae, cui donatum est a Domino discernere rivulos adulterinos a fontibus puris.

Cum, intra eoncilii limites, impossibile esset providere omnibus huius aevi necessitatibus, ad ea nos restrinximus quae magis urgentia videbantur: errorum genimina praefocare sategimus; 'fidem orthodoxam fulcire; disciplinam ecclesiasticam promovere; sacramentorum piae ac legitimae administrationi advigilaro; hierarchise sacrae. ordinem iuraque stabilire; tandemque varia fovendae religionis media suggerere.

Hinc tributum honoris cathedrae apostolioao debitum persolvimus aolemnitar; hinc liturgiae Romanae unitatem in tota provincia unanimes praecepimus; hine erga definiendam virginis Deiparae ' immaculatam conceptionem, vota nostra sine ambiguitate deprompsimus; hinc greges nostros sacratissimo cordi Salvatoris peramanter consecravimus.

Nunc vos primum in visceribus Christi obsecramus, fideles ecclesiae ministri, commilitopes nostri dilectissimi, quibus sacra munera commissa sunt, quocumque modo saluti curaeque animarum faeritie mancipati, decreta nostra lubenter suscipite, ac laudabiliter adimplete; disciplinam, in' minimis etiam, religiose servate. Sic agite, ut nullius animae sanguis a vobis requiratur. Igitur „in omoihw eoa· *praebeti txemplvm* Aenorum operum, m *doctrina,* «n *integritate,* tn *gravitate.* Fertum sonum *et irreprehen- eibile: at it gni ex adverto eet,* serratur, *nihil habent malum dicere de nobte"* *. Instant iam tempora ab apostolo praedicta: „Erunt Aominaa *eeiptoe amanite, cupidi, elati, euperbi, blaephemi, parentibue non obedientet, ingrati, tceletti, Mae afiectione, fine pace, eriminatorei,* ineontiMiitee/fermitea, tino *benignitate, proditOre», protervi, tumidi, et voluptatum* amatores *magie guom Dei . . . Mali* autem Aomines et seduc*tern proficient* in *print, erraetee et* in *errorem mittente!.*"** Isti snnt *„lnpi rapacet . . .* non *pareentei gregi . . ., loguentei perveria,* ut aMheant *dilapidai* post *u: propter good vigilat·"'.* ı *„&vçite gui* ia

ı Ps. LXXIX, 1*.
• Act. XX, m.
• lob, XXXV11I, l».
• Hiercs.. Ubr. I. episl. M.
• Tit. II, T-8.
• π Ttn. m," st-a, ia.

••Am *eet gregem Dei, preeideniee* m> *eoaete,* Mi *epontanee', 'eecnndom Deum; uegue* tarpis insri prat», Mi rotastorir; aeya· at *dommmutee* ia *derit,* sed /orm· *facti gregie ea anime. Et* am *apparuerit prmeepé paitonm, pordpietie immarooedbilem gledae MrdtOm."* 1

Scimus qua cum pietate toeem noetrnm audituri sitis, row quoque venerandi pair·· ae religiosi fratre·, *guibue eiidt teUue,* Am *eoeloe aepicmtie.* Cum ad to· nostra decreta pervenerint, magi· ae ihagis „yawauw^«« ««at *cm,* qeascamqsM padira, gaoMuagM· *tueta,* gaaMaaigM· soacto, gaaemaafa· *amabili·,* paamaapw *bonai famot, m gua eirtue, si gùa lane diecipliuae, hate cogitate"**. *„fii excuiatii • propria firmitate; cneeito aero in gratia it* cognitione *domini nottri leeu Chriiti."* „Bonum autem aemulamini in bone, temper."**

Ad voi· etiam devenient monita nostra, virgine· et sponsae Christi, filiae nostrae electissimae, quae, fallax respuentes saeculum, optimam partem elegisti·, quae non auferetur a vobis. Pergite viam, „noa *alta eapiihtoi, eed humilibut contntiintot* ad perfoetiora tendentes, sed non >n *mirabilibue caper* «os. Nullae in vobis inveniantur fatuae virgines; sed r omnes, accensis lampadibus, obviam Christo domino exite. In viridariis ecclesiae, odorem spargite charismatum omnium, charitatis scilicet, obedientiae, mansuetudinis, patientiae, simplicitatis, modestias, .caeterarumque virtutum, quae genus vitae vestrae condecorent. 8ic vobis, sio ecclesiae, sio ministerio nostro proderitis, sive saeculo penitus absconditae, sive quodam modo inter homines appareatis, vel in iuventutis educatione, vel in adimplendis misericordiarum operibus.

'.Tandem vos omne· alloquimur, filii nostri charissimi, in mundo degente·. Urgebqt nos, in synodo provinciali, charitas Christi pro vobis; cumque re-cogitaremus innumeram· hominum turbam misere intereuntem, ultra modum commovebantur viscera nostra. Clemonttssimum Dominum, qui amat animas, deprecabamur, ut vos liberaret „a *lagueo cenantium, ecapuliegue ede obumbraret* vobis, et non oc*ctderet* ad vos mata·*„ nivfiagetUm appropinguaret tabernaculo* vestro** : sicqne nihil ssset vobis timendum *„a eagitta ebtanto indic, - negotio perambulante in tenibrie, ab incerta et* dasmemo *meridiano"**. *„Cupide eolebamue tradere* robis, non solum *eeange Hum Dri,* sed etiam *animat* nostras, *guodam darittimi nebit foeti eetie."** Hodie eam apostolo clamamus: *,> Videto ne gait* eos *decipiat per philoeopbiam et inanem fallaciam,* ssewidum *traditionem hominum, eeeundum elementa mundi, et* non *eecundum Chrietum."**

„Obidito praepoeitU eeetrie et eubiaoete sis: ipsi «aim *pmigdant, guaei rationem pro animabue eeetrie* reddituri, *ut eum gaudio hoc fodant, et* no· *gemente·; hoc etfim non eapedit cobie."* „dctodito ad* Dominum, *et illuminamini, et fodet eoalrae* aea *confundentur."*. „Quid adhuc retardati·f . .. Animae OMtrae eitiunt eehemontor." " ,galeamini « generatione irta prata."*11 *„Obeicramnt pro Chrieto,*

1 I Petr. V. S-4.
. · Philipp. IV, b.
• II Petr. III, 17-8.
' Gslst. IV, 18.
• Rom. XII, 18.
' · P«. XC, 8-4. 10, 8.
' I Tbees II, 8
• Celsas II, 8.
• Bskr. xm, 17. '
« P·, xxxm, §.
>· feeUU, «8.

. rmamWemW *Do·."1 „Oi netbnim potit ad «m;* MF WMtFWT *Hî . ·› 4dhteMHtî* ft M·.*1*
w Ds m aatom *paete, gai odudt de mortme poetarem magnum eeimn «·* laapailu tMemsatl *attenti, domi* •w ssdrsa *homo Chribtma, aptat* --- sa owes *tim* wtMNtolMip ybctM# tft m Mb *fteed placeat ceratu ee, 'par leemn Chrietum, cui eet* t» MMNltl MMMIoFWI· t4flM*****

Datum Burdigalae, in palatio nostro arehiepisoopali, sub signo sigilloque nostris, ae secretarii generalis archiepisoopatus nostri subscriptione, anno Dommi millesimo octingentesime quinquagesimo primo, mensis novembris die vigesima quarta, in festo sancti Romani oonfeesoris, unius ex dioeceseos patronis.

t Ferdinandua, arehiopiscopus Burdigalensis.

Do mandato illustrissimi ac reverendissimi domini domini archiepiaoopi;

Montario), canonicus secretsrius generalis.

LITTERAE

ad reeerendieeimoe dominae dominos epiteopot pro·meios *Burdigaleneie,* de concilio *proeindali* eoawesndo.

Ferdinan<iusrFranci(Cus-Augustus Donnet, Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus Burdigalensis, Aquitaniae primas, dMnes Romanus, solio pontificio assistens, magna mrce praeclari ordinis Caroli III insignitus.

Reverendissimis fratribus episcopis, Rupellcnsi, Petrocorensi, Aginnensi, Engolismensi, ad ecclesiam metropolitanam Cameraoensem nominato, Lucionensi ac Pictaviensi, salutem in Domino.

Reverendissime domine.

Cum tanta sit divinae providentiae benignitas ut, inter ruiuss societatis undique collabentis, epiaoopis Galliae detur habere concilia provincialia, prorsus inexcusabiles coram Deo et ecclesia essemus, nisi tum decreto sacrosanctae et oecumenioae synodi Tridentinae,' tum voto smantissimi et venerandi admodum pstris nostri Pii IX de conciliis provincialibus habendis', obtemperare festinaremus.

Quare, pro suscepti regiminis officio, reverendissimos provinciae nostrae episcopos convocare consuimus et ediximus sd synodum provincialem, inchoandam in ecclesia nostra metropolitan· Burdigalenst^ die dôminiea pridie idus inlii, in festivitate proxima sancti Bonaventurae, vestramque amplitudinem reverendissimam ad eam, pro auctoritate nostra metropolitans, vocamus et monemus ut stato die intorsit

Quod quidem ut rite et fructuosius fiat reverendissime domine, veterum patrum vestigiis insistentes, amplitudinem vestram hortamur ut quinque praestare velit :

1. Ut edictum nostrum super celebratione synodi, praesente capitulo, legendum, et per quindecim dies in sacristie capitulari affigendam, diligenter curet, adeo ut iis'omnibus innotescat, quorum interest;

H. Ut, post elapsos quindecim dies · lectione · edicti, convocet capitulum, quod duos scientia praevalentes viros ad synodum, deputet;

3. Ut secum adducat, si velit, duos, aut ad summum quatuor alios, eum doctrina et experientia, tum eximia et singulari pietate praestantes viros, sive sint vicarii generales, sive non, qui synodo prosint, quo singula dilucidius et uberius pertractentur;

••ricsr.V,»·
• II Car. VI, 11, 11

4. Ut quaestione» quo is Concilio expendentur,. at fun- Mm synopsis bio adiungitur, studio doctorum Mmnsendsro valit, it» at aaaogategae citea siagulM materias omaino paratus saeodat, non solum aaaa doctrina in moots aflevmata, aad at, saltern quoad res malaria ntomeati, ia aeriptts Mneigaata, qaae, qaaado utile erit, oommuuioari queant ooogregutioni da dacreti·; undo 1st, at iota tam laborem «ibi oommiaaam eitius at fheiliaa perficere, tam mentem conciliі certis» repraesentare possit;

5. Deniqne, ut, manca celebrationem cogcilii praecedente, in singuli» suae dioooeooos eoeMia, preces et supplicationes indicet et decanat, pro salutari nimirum synodi ingteaaa, progresse at exite, quemadmodum in duobua ultimis concilii» baias provinciae cautum ease constat

Interim, amplitudinem vostram reverendissiaMm Deus diu incolumem «erret summopere precamur.

t Ferdinandno, archiepiscopus Burdigalensio, Aquitaniae primae.

EDICTUM

eoncÜM* proriariotf *Sunlifeittui.*

Ferdinandu»-Francisco»-Augusta· Donnet, Dei et apoatolicae sedi» gratia arehiopiseopus Burdigalensis, Aquitaniae primas, corneo Romanus, solio pontificio assistens, magna cruce praeclari ordinis Caroli III insignitus.

Reverendissimis fratribus episcopis, necnon venerabilibus abbatibus, capitulis, aliisque nostrae provinciae ecclesiasticis personis, quae, de iure vel consuetudine, concilio provinciali intéressé debent, salutem in Domino.

Cum concilia provincialia, quolibet saltem triennio, ad moderandos mores, corrigendos excessu», querela» et controversias componendas, oaqae omnia decernenda quae ad Dei gloriam et animaram salutem conducere possunt, haberi velit et mandet sacrosancta Tridentina synodus1;

Cum idem in votis habeat sanctissimus in Christo ppter et dominus Pius IX, qui, prae amqre et reverentia quibus illum prosequimur, dum exoptat, praecipit;

.'""Cum demum is sit optimus conservandae aut restaurandae disciplinae ecclesiasticae, medendique malis omnibus reipublicae ehriatiahae modus, a patribus divino numine afflatis introductus, diu olim sollicite ac fructuose servatus, gemente eocleaia interruptus, nunc vero, inter tot et tanta» perturbationes rerum, longe magis quem unquam necessarius;

Idcirco, noa,*quqd ad maiorem omnipotentis Dei gloriam et sanctorum eius, eoclesiarumque pravidoiae nostrae incrementum bene vertat et cedat, concilium provinciale in eocleaia nostra metropolitan» Burdigalenai ad proximam festivitatem sancti Bonaventurae, quae incidit die dominica pridie idua iulii,' habendum et inchoandum decernimus, prout ad ijd reverendissimos dominos dominos episcopos comprovinciales nostros, per litteras nostras ad singulos nominatim datas, evocavimus; universis et singulis qui, pro more huius provinciae, de iure vel consuetudine, conciliis provincialibus intéressé debent, mandantes ae praecipientes, ut, sub poenis in idre latis, ad tcondictam diem adesse curent; pios quoque fideles, ut pro re tanti momenti dominum Patrem, a quo descendit omne datum optimum, rogent, enixe hortantes.

Ac ne quis inkoius a concilio absit et deficiat, aeve causam ignorantiae praetendero poaait, praeeam» edictam fieri aigiOoqae aoatro muniri iuaaimaa. Mqao in. sacristie capitulari, eam metropolitan»» noatraa, tum singularum eathodralmm huiasce prorinciaa, praaaaatc capitale, legi, ibiqao per quindecim diea affixum remanere, volamus.

Datam Burdigalae, ia palatio acotro archiépiscopal), sub signo «igilloqse nostris, ae secretarii generalia arohispisoopatu» nostri subscriptione, aaae Demini milleaimo octingentesimo quinquagesimo, die vero mensi» februarii secanda.

f Ferdinands», arohiepiacopu» Burdigalensis, Aquitaniae primas.

De mandato iUuatrieaimi ac reverendissimi domini domini arehiepiaoepi:

Montariol, eanonicqa, secretariua generalis.

LITTERAE

fuihu coarilu proeiMMlw deanrto summi pontificis

Saacrmauo noanro doudto xoerno Pio IX, ramna aaxuro, rartaa coactui BonoieataMm.

Beatissime pater.

Ad sanctitatem vestiam aota et decreta concilii Burdigaleasia summa aubieetione. ut obodienteo filii, transmittentes, ante omnia, nihil magis curae habemus, quam ut declaremus perspicue ea, quae animis nostris firmiter insident, «rca sabota^'sedem summooquo pontifices. Opportunum emm adeat tempus loquendi, et parenti optimo sensu» nostros oolemnitor pandendi.

Duo et amplius effluxerant, saecula ab ultimo concilio Burdigalenai, sub eminentissime cardinali Francisco Esooubleau de Sourdis, anno 1634. Quaedam aera nova, poet concordatum anui' 1801, provineiao nostrae Burdigalensi exorta eat, assumpto ad metropoleoa regimen piae memoriae domino domino Carolo-Fraaeisco d'Aviau Dubois do Bansay, cuius Galliae fidem invictam, labores indefdaooa, scientiam praeeminentem, undique miratae sunt Nullum fere latet apud nostrates, imo apud plurimos exteros, quam prona'· quamque devota fuerit mens venerandi huius praesulis erga cathedram apostolicam et sacrum ecclesiae verticem, einequo divinas praerogativas; multa namque eius scripta, quae usquedum exstant, moestitiam illius exerunt de omnibus quae Romanam sedem laedere nata .erant. In hia, intimi pectoris pia vota offundit, ut gens nostra nullis cedat aliis, reverentia et »ubmisaione vicariis Christi debita.

Vestigiis tam eximii pontificie insistentes, qui ----------adduc *loquitur*'' [sensibus eius, penitus assentimor: ideoque, quasi pietatis oiu» hostraeque monumentum, haec quae sums» dictari simul, profitemur.

Sancta sedeo spootolica seu Romanns pontifex in univorsum orbem primatum obtinet: perennemquo apostolatum ac pastoralem curam, Petro et successoribus ' Petri 'a Christo tradita, exercet. Inde omnium ecclesiarum iura dimanant; et eum sit omnium ecclesiarum mater et magistra, ad illam, ptopter potentiorem eius principalitatem, neoease eat omne» eocleaia» convenire.

Impiam reiicimu» doctrinam eorum, qui summi pontificis iurisdictionem ad certos limites restringere voluerant, quique eum praesidem ecclesiae eo solum titulo agnoverunt, ut aliorum praesulum negligentiae suppleret. Adjourn usque contemptus cumulum in Romanum ponufioem processerunt, ut ei nullam m

alti· dioecesibus, nisi occurrentibus extraordinarii· casibus, auctoritatem reliaquereot No·, tala· doe· trinae abhorrent··, Pii Vï constitutiones *Buftr eoliditate petrae* et *AuetarvmjUei* pie ae venerantor amplectimur.

Beatum Petram in summo pontifie· legitimo viventem, fideique veritatem quaerentibea praestantem, cum sancto Petro Chrysologo reveremur. Agnoscimus, eum Adriano I, Christum vices me reliquisse cuique summo pontifici, ut eapiti emainm ecclesiarum per orbem refulgenti. Cum duobua caesaribus, graeco latinoque, Eugenium IV petram orbi· terrarum nominontibua, ita nos Pium IX parantem nostrum omniumque fidelium Chriati, ut pio· filio· decet, laeti profitemur: idemque de omnibus Romani· pontifieibu· qui legitimam hanc supremam' auctoritatem adierunt, sentimus.

Eumdem habemus ut omnium Christianorum doctorem, cuius auctoritas, aine concilio, sufficit, iuxta «anctum Flavianum ad sanctum Leonem magnum scribentem, ut destruatur haereris. Occupat enim aedem in qua, teste Tertulliano, eat fini· quaerendi, atatio credendi, expunctio inveniendi.

Ipaum · domino lesu Christo accepisse plenam potestatem pascendi, regendi et gubernandi universalem ecclesiam, certissime eradimus: *„Nifiil* enim *exeipitur, uii dietinquiturniiil:* sec modo oeùna, sed *et paetorum ille eolue* omaitim paetor «st."l Unde detentamur insaniam quorumdam novatorum, qui episcopum quemlibet pontifici Romano adaequarunt.

Petrus, in persona et per os successorum, loquitur in «olemnibus fidei definitionibus; et in cathedra apostolica, novimus integram et veram chriatianae religidhis soliditatem.

Ilis principii· innixi, nullam partem h'abémus cum iis qui restringere praesumunt quascumque C praerogativas ve) inra summo pontifici colleta.

Nec dubitamus apoatolicae potestatis usum a Spiritu sancto dirigi,- quando etiam, causarum gravitate id exigente, illa potestas canone· praetermittit, ut egit Pius VII in negotio conoprdati Gallici. Etenim, si tunc littera canonum mortua rescidisset usum potestatis apostolicae, adhuc tetrum schisma . subsisteret; extinctum eat vero .tanti pontificis auctoritate, ipsiusque prudentiae benedicimus, deplorantes *Diffidentium* obceecationem, qui suum schisma lugendum constitutionis civilis schismati substituerunt.

Cum sancto Francisco Balesio, aegre ' ferimus dissidia suscitari inter potestatem pontificalem et civilem. Hoc ipso consilio, ludaei blandiebantur 1 caesari. quem penitus oderant, ut Christum, cui calumniabantur, perderent.

Romanorum pontificum vota Christi desideriis D consentanea sunt; nempe ut omnes unum siqt in fide et charitate. Hinc *„fieri* praecipiunt, oisscre-Aoaes, orarioa·· *tt poetulationee pre omniitu qui in euUimitate eunt, ut quietam et tranquillam* risa apamus***.

Nupquam, Deo dante, divellemur a cathedra unitatis, in qua posita eat doctrina veritatis. Ibi enim fides tuta spirat; fide·, scilicet, pro qua rogavit'Christus ne deficeret, et in qua iusait ut apostolorum princeps confirmaret fratre· tuo·. *„Net* . *tantae dementiae erimuv,* ut oraitoasm' *illitu coitu velle eel poeee, andeamue* in alipuq *vacuam putare, cum omnium haereticorum commenta, tamper Petrum, quam per euceeueree euee, fuerint, eOenieta, expu·*

gnata m reprit·!·; c m «Am *fratrum* esrti· ia *jUe Péri,* m m asc dfytcit 'Me asysw in j Im m da-*JUet, cm^maia fuerint.'* Verba sunt Leonia IX Scimus ibi potiastmum raeateienda damna fidei, ubi idee, ait aaaotus Bernard··, non]ote· sentire defectum. Haoc eat aut··· hui·· praerogativa sedi·, quae, certa scienti· pronuntiat; cuius definitione· solemne· a conciliis generalibus eemper fuerunt recepta·, numquam raieotae; qUa approbante, concilia fiunt generali·; qua improbante, generalia non eant; cuius tandem, ut cum antecessoribus npstris anno 166S, loquamur, >ndie··, pro *emetienda fidei regula, ditma ae eumma auetoritate nituntur; em durietiani omnee, ea qffide, ipeiue quoque* nuatis ehwquiiim *premature tenentur."'*

Confitemur etiam iudicium Romani pontificis, ut rit' ratum et firmum, non indigere ssaensu aliarum ecclesiarum: t^Ii enim assensu expectato, ianua aperiretur pervicaciae novatorum, qui nunquam sufficienter probatum aut manifestatum contenderent ecclesiarum ipsos condemnantium consensum, ut funesta saepius constitit experientia. Hanc igitur sententiam, a legatis Adriani II in octavo concilio oeoumenieo prolatam, amplectimur: *„JfoHe,* inquiunt, non *licet reecindere* tudtctem *eacrorum Romanorum pontificum; hae enim contrarium eet oanenide ineiitutie."**

Ecclesiarum Galliae decus et splendor, Fenelonius, archiepiscopas Cameraoensi·, non expectavit aliarum ecclesiarum, consepsum, poet condemnationem Romae pronuntiatam libri a se]publicati *„fiema locuta eet, eauea finita eet."*

Eadem mens, eaedem dispositione· in nobis sunt, et, ut speramus, in nobis erunt, Ot permanebunt erga sanctam sedem, ut a nobis discant clerus populusque curae nostrae creditus, quemadmodum oracula Petri suscipienda sint, quando animadvertent alacritatem episcoporum suorum in eia amplectendis et proclamandis, statim atque satis sibimet *jp-*notuerint; nec aliud tunc, nisi simplicis adhaesflHs et acceptationi· iudicium praedabimus.

Et haec sunt, beatissime pater, quae declarsndq oeneuimus, vix inchoato concilio nostro Burdigalensi.

Nullus A>it modus orationibus et gemitibus Austria, quando super Romam venerunt dies tenebrarum etfcaliginis,' dies niibii et turbini·. Condoluimus amantissime parenti,- · filiis ingratis quasi obsesso; sanguine suorum fere asperso; palatio, •eu potius oarohre 'Quirinali, excedere coaeto; exilio, ne peiora subiret, se devoventi; Romae oppressionem, monasteriorum spoliationem, supellectilis •aerae expilationem a longe deploranti.

Sed postea, quando milites nostri christianitatis metropolim circumcingebant; non ut ei nocerent, sed ut eagi protegerent; non ut spoliis eius ditarentur, sqd ut spoliatores debellarent ac depellerent, vitamque pro ipsa exponerent: virtuti, constantiae ac moderationi eorum insta persolvimus encomia; flevimup mortuos, quos tamen felices aestimavimus, quod pro tali causa occubuerint. Victoribus benediximus; ducem clarissimum, non minus fortitudine ao prudentia decoratum, quam pontificali, affectu favoreque ornatum, certatim laudavimus; eit, ut canticis nostris se iungerent, fidele· ad altaria et templa eonvocavinlu·.

Nihil nunc penitus cordi nobis inest, nisi ut *impleat Dominât* voluntatem cordis sui super virum ' dexterae suae; et *fient exaudivit eum* ta *die tritu-*

' 8. Bam., *De ceneUer.*, L II, sap. · ; sff. a Bsm., ad KlgM,I,7UD.

' Bp. sd [illegible] 100, a: 7; Mr. (st, ed. Migas, CXLin, 7S4

']DArgsatr CWIsctts WMsnmt, W, m.

• Asti» IV, (Maasi, Oms, XVI, MAJ.

letiems, eie etotptr outlet ei musKnm 4 Sooeto,*

w'Nwī ·** «Mytrawt; *laeteHotor* ûs saiutars «mm.

Ornai, qua par est, reverentia, «MratMmoe pedee amplexi «umu, beatiaeime pater, sanotitatis veetrae hümillimi ac obedientisaimi terri et filii:

Ferdinand», arehiepiseopua Burdigalensis;

Clemens, opisoopua Rupeltensiat .

loannes, épiscopat Pttrocorensi»;

loannes, episcopus Aginnènsis;

Renatus-Francise», epitooput Engolumentit, ad archiepiseopatum Cameracensem nominatut;

iMobus-Maria-Ioaepbua, epitooput Lucionensis;

Ludovicus-Eduardus, epitooput Piotavientû.

SANCTITATIS SUAE, PII PAPAE IX, *litter·» Ktftr acti· eenàln preeioeiee Burdi^lntù.*

Venerabilibus fratribus, Ferdinando, archiepitcopo Burdigalensi, et oiua suffraganeis. Pius papa IX.

Venerabiles fratres, salutem et apootolicam benedictionem.

Summae certe jucunditati nobis fuere veetrae obeequentiMiiqae litterae, quibus nuntiastis, in synodo provinciali a vobis habita, aliai inter multiplicos ae praecipuas curas, eo quoque conoordatissimis animis vestris studia spectasse, ut in vestris dioecesibus Romana liturgia, centum fere' abhinc annis intermissa, denuo revivisceret, ac in pristinum statum 'restitueretur. Quod quidem consilium a vobis initum mirifice ostendit atque demonstrat, quanta vos Romanam ecclesiam, omnium ecclesiarum matrem et magistram, pietate, amore et observantia prosequi glociemini. Itaque, de hac re, vobie, venerabiles fratres, vehementer ex animo gloriamur, meritasquo tribuimus laudes. Pro certo autem habeatis velimus, nostram congregationem, sacris ritibus tuendis praepositam, perlibenter suam operam eoae praestituram in recognoscendis cuiusque dioecesis sanctorum 'officiie, vixdum eiusmodi officia, quae in promptu eme significatis, ad ipsam congregationem pervenerint. lam* vero, quod attinet ad veetrae postulationes quibus enixe efflagitastis, ut sancto Hilario, Pictavorum, episcopo, ecciesidp doetoris Honorem decernere velimus, vobis persussissimum .sit nihil certe nobis gratius, nihil optabilius, quam ut hisce vestris pientissimis votis obsecundemus. Verum, pro singulari vestra sapientia, optime scitis opus esse ut aliquis vir a robis primum eligatur, qui, in hac re, penes eamdem sacrorum rituum congregationem postulatoris munere fungens, -ea omnia agen.de curet quae, iuxta huius sanctae sedis morem et apostolicarum constitutionum normam, sunt servanda. Denique, hanc occationem libentimimo prorsus animo amplectimur, -ut studiosiorimam nostram in vos voluntatem iterum testamur et confirmemus. Cuius- quoque pignus adiungimus apostolicam benedictionem, quam intimo cordis affectu, vobis, venerabiles fratres,-cunctisqud vestrarum ecclesiarum clericis laicisque fidelibus, peramanter impertimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die 9 decembris, anno 1850, pontificatus nostri anno quinto.

Pius papa IX.

EMINENTI881MI CARDINALIS MAII *littera·* super opprcbeticae decretorum *eoaeilii proeiaeialit Barligaletuie.*

Rivxxx.vDisauio domuio AncHixPiscoro BuXMeXMML

Perillustris ac reverendissime domine uti frater.

Sanctitas sua dominus noster Pius nonna, poatifex ataxtMM, Httaraa ab ampiitudine «m atquoab episcopis suffraganeis, Burdigalae, dio septima decembris superioris anni obsignatas, una eum actis synodi provincialis istic habitae, multa éum animi voluptate accepit; reverentiae enim, obsequii ae venerationis erga apostofieam sedem, in qua fides praedicetur et unitae servatur, ita erant refertae, ut nihil supra. Sibiqne vehementer gratulatae est,' te, oommuqiter cum istius provinciae episcopis, interruptam duobus abhinc seculis provincialium synodorum convocationem, ia ista celeberrima GalHae civitate renovasse: atque adeo ardens vostrum stadium ad tam pium ac salutare opus, hisce miserrimis reipubiioae Christianae temporibus, instaurandum, mirifice collaudavit

Ipse enim non dubitat, imo certo certius tenet, plurima bona atque uberes, fractus ex huiuseemodi conventibus, ad religionem firmandam, et fidem catholicam sertam tectam servandam profectura, cum intellexisset vos, in Spiritu sancto congregatos, saluberrimis editis decretis, opportunisque medicinae remediis, pro temporis ac morbi natura adhibitis, ecclesiae inconcussa dogmata ac disciplinam, ad praescriptum sacrorum canonum et praesertim sacroMmcti Tridentini concilii, in fidelium mentibus confirmasse; opinionum momenta, errorumque portenta et monstra, quae hac nostra aetate impunitatem quamdam adepta, tanto cum populorum, et praecipue incautae iuventutia detrimento, debacchantur, iterum damnasse ac reprobasse, iisdemque sanam doctrinam, a iure naturali, divino et ecclesiastico depromptam, oppqsuisse; adolescentium, in religionis ac civilis societatis spem succrescentium, solidae ac robustae, non fucatae ae fallaci institutioni animum intendisse. Cuius vestri singulàfis seli illud imprimis -argumentum est, quod, ut studia humanarum litterarum bonaramque artium ac severiorum disciplinarum, in' collegiis ac seminariis, magis magisque florerent, curavistis; utque parochi, eaeterique de clero viri, prae manibus imprimis tabentes catechismum Tridentinum, tantopere h Romanis pontificibus commendatum, omnique diligentja, sedulitate ac charitate officio suo fungentes, 'plebes tibi commissas, assidua verbi Dei praedieation^ pascerent, ac in evangelicis praeceptis erudirent; pueroaque, vel a teneris annis, doctrinae Christianae elementa docerent, atque tandem prospicerent, ut vel ipsi infantes qui domibus hospitalibus piarum mulierum studio alendi èducandiqûe suscipiuntur, ita ab omni vel levi vitiorum macula arceantur, ut cum lacte nutricis, non fabulas- ac errores huius seculi, (quod in multis saepenumero evenire lamentandum est,) sed verae religionis germanaoqne pietatis puros haustus suxisse [illos], sancta mater ecclesia sibi' iure gratulari pomit.

Quid vero dicendum de studiosissima Vestra voluntate liturgiam Romanam in sacria ritibus, ubique in ista provincia, adhibendi? Quid de prudentissimo illo decreto, quo, multum in prosperum prospicientes, statuistis, ut duo tresve iuvenes, ingenio et virtute prae caeteris praestantes, ab unaquaque dioecesi seligerentur, poqteaquam ordinarium studiorum curriculum ementi fuerint, et ad aliquam ex approbatis ecclesiasticis universitatibus mitterentur, ut ibi, constanti labore, ingenii novo periculo facto, gradus sibi aoademicos comparent, atque ad litterarum scientiarumque apicem ac fastigium per-* veniant? Equidem, cum omnia quae decrevistis/ integerrimae clericorum vitae fovendae, modestimi-'s mia moribus servandis, continentiae, pietati, innooentiaoque procurandae, miram in modum oetendaat nihil vobis antiquius esse, quam ut clerus.ambulet ia vocatione sancta, qua vocatus act; tum mdkime huiuamodi commemoratam decretam magnis leadi-

....

bu» dignuiq Mt visum, vestraeque perspectae sapientiae consentaneum. Quamobrem, optat haec sacra congregatio ut quam citius exsecutioni mandetur. Nemo enim non videt quot quantaqee commoda et subsidia in Galliam sint redundatura ex egregie institutis viris ecclesiasticis. Enim vero perfectam, quoad eius fieri potest, sacrarum diviaarumque litterarum notitiam assecuti, catholicae religionis «ausam adversus eos, qui foris sunt, tueri', imperitos, et profiteri adhuc renuentes, ad eam solidis argumentis allicere; eodemque tempore, improbos sacraram scripturarum auctoritate abutentee, vel augustissimae religionis nostrae dogmata, eccle-siaeque leges oppugnantes, compescere; bonos tandem sd perfectiorem Christianae virtutis rationem excitare; fideique integritati per Galliam et moram reformationi, quasi clarissima lumina, splendentes pietate et .doctrina, maximo cum (ructu consulere, poterant.

Hisce aliisque plurimis e re sacra statutis, quae, ne longus sim, silentio praetereo, a patribus eminentissimis, ex mandato illustrissimi domini'nostri, una meeum lubentissime perlectis in actis synodi Burdigalensis, non mediocri perfusi sumus gaudio; et praestantissime vestrarum virtutum atque apostolicae sollicitudinis specimina admirati, Dei be-' nignitati, qui huiusmodi bonis vestram auctoritatem A ae dignitatem 'apud çlerum et populum cumulavit, gratina egimus, sunulqus confidimus, ut, qua prudentia, oharitate, doctrinaeque -copia, magnum et sanctum opaa redintegrastis, posthac, ai quae adhuc pro oodeaiae boae, eleri utilitate, populique sainte perficienda restant, ea in foturis convocandis conciliis absolvatis.

Cam vero nonnulla huic sacrae congregationi ooqcilii Tridentini interpreti et vindici, cui de more, iuxta constitutionem Sixti V /mmsisM aeterni *Dei,* examen actorum synodi Burdigalensis demandatum est, animadvertenda sint risa, quaeque sanctissimus dominus noster expendit ac probavit; ea folio huic annexo adnotata invenietis, atque in eorum exsecutionein incumbatis velim, antequam concilium in vulgus edatur.

Hanc naetus occasionem, amplitudini tuae atque optimis episcopis provincialibus polliceor perpetuum B meum studium et observantiam, Deumquo precor, ut vestra desideria et actiones semper coelestis benedictionis rore, suaeque gratiae muneribus, prosequatur.

Amplitudinis tuae uti frater studiosissimus

A., card. Maius, praefectus.

F. F, archiepiscopu» Melitenus, secretaries.

Romae, 23 septembris 1851.

DECRETA CONCILII.

TITULUS PRAEVIUS.

. Caput I.

Decretam A *aperienda eynodo.*

In nomine sanctissimae et individuae/Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus sancti.

Nos, Ferdinandus-Franciseus-Augustus Donnet, Dei et apostolicae sedis gratia' eoclMiae metropolitanae Burdigalensis' archiepiseopus, comes Romsnus, solio pontificio assistens, magna cruce praeclari jordinis Caroli III insignitus,, etc.;

Ad maiorem Dei et salvatoris nostri Iran Christi gloriam, et honbrem immaculatae semper virginis Mariae Dei genitricis, sanctorumqne angelorum; ad laudem sanctorum Petri, apostolorum principis, eiusque fratris Andreae,' huius ecclesiae patroni, nec non sanctorum Hilarii, Delphini, Amandi, 8everini, Paiilini, Eutropii, Capraaii, Ausonii, Phaebadii, Frontonis et Philberti, alierumque omnium sqnctorum, qui provinciam hane illustrarunt; ad Burdigalensis, RupeMenais, Petroeorensis, Aginnensi», Engolismensis, Lueionensis, et Pictaviemis ecclesiarum decorem;

Statuimus ac decernimus, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium nostrorum, hac* ipsa hora incipere et inceptum esse concilium provinciale, quod! nostra metropolitans auctoritate indiximus et convocavimus, dominum letum humiliter et enixe obsecrantes, ut in nobis impleat quod ipse dixit:',,tfbs'sunt dee eel tres congregati m nomine meo, *M* sus» m medio twsn."1

Caput II.

Drrrrtnm *de modo vivendi m concilio.*

Cum docente apostolo, ,μιοη mf^Mcetes ristua *eo-/iirn aliguid* α nobis, puas» ea nobis; sed 'omnis *•ufficientia* nostra *ei Deo"* ' sit, qui solus potest nos facere idoneos ad grande opus ad quod accingimur; cum aliunde, quid in primis agere debeamus praedaro doceant exemplo sancti apostoli, qui, ia ooenaculo congregati, donec induerentur virtute ex alto, „erant perseverantes unamqiiter in *oratione,* cum mstiseribsis et Maria matre Zesu/'1 haec synodus provincialis statuit populum et cieram huiusce civitatis Burdigalensis exhortandos 0··«, eo quo possumus pastorali affeotu, prout de facto exhortamur, ut quotidie orationibus apud Deum instent pro episcopis et presbyteris ibidem " Congregatis, ad Ipsis impetrandum divinum auxilium, quo illuminante, optima ineantur consilia, et salutaria saneiantqr.

EI quoniam populi precibus preces nostras accedere oportet, reverendissimos episcopos, item et presbyteros concilii participes, monemus, ut, singulis diebus, meditationi matutinae, et sacrosancto missae sacrificio,. si ipsi forsan non potuerint celebrare, devoto intersint, frequenter, et praesertim coram sanctissimo sacramento' faciant, ut ait apostolus, obsecrotsones, *orationeo, poeiulationee,* tum pro prospero concilii progressu et exitu, tum pro ecclesiae pace et libertate, pro sanctissimo domino nostro Pio papa IX, „*pro* ountibtu gui in subltmitats sunt, *ut tremguillam ct guietam citam agamue,"*1 religioque crescat et amplificetur.

Praeterea, hortamur illos, ut, in memoriam passionis Domini, singulis sextis feriis ieiiment, omnibusqne diebus mensa communi et frugali, in qua 'sicut corpus cibo, sic animam sacra lectione reficiant, utantur; familiaroo vero suos quisque ita dirigat, ut in omnibus honestate praeluceant, sicut decet ministros ministrorum Dei.

Et -ne, durante'eoncilio, ullo paeto interturbetur sacer consessus, colloquia, strepitus et alia id genus, extra horas relaxationi animi festinatas, amoveri inbemus; e contra omnM assistentes, „inossmç *geetu,* sermone, *aliiegue omnibuervbue, nUil* nisi *grace, moderatum de religione plenum prae ee. ferant.·"**

In congregationibus, sive privatis, sive publicis, omnM uti peroptamus ea animi et vocis moderatione quae decet homines Dbi, sua sensa sine altercatione aut contentione proferentes, memores scilicet

1 ' Jtotth. *X'HO,* M

* Act L 14.

, ·ιηβ.ιι,ι-Α

praecepti apoatoliei: *„JMi* nmrtarfr» sards» ... ;1 j as ftria sMatar raaffahtwit as·», ne» tefsm oensne Wôwat nee *habemut,* negna K«Wi *Dei·;* simul at verbornm divi Augnatini adPascentinm: *„CellogiMt*awr ama Mslsshnw paonti, non mem *et puerili ammomtate etudentee alterutrum* rinsers, at pee *Cbrieti potiut* rineot ta conBiw ■*ftrw.“·

Intaper deolaranius sc decernimus ordinem praecedentiae fore iuxta prioritatem promotionia, inter reverendissimos epytmpos, inter veto presbyteros eiusdem dioecesis. iuxta ordinem in ea dioeoesi *solitum; et* intel· variae dioeeesèa, iuxta prioritatem promotioni* episcoporum; et ai forte contigerit aliquo* aibi videri in loco debito non sedere, nulli propterea praejudicium generari, nulli novum ius acquiri, *ed cuiuslibet, qualicumque in ordine sedeat, iura salva esse et integra, eo modo quo ante concilium competebant.

Denique, quemadmodum' in ultimo pt^ivinciali B concilio cautum est, universi», qui ad banc synodum convenerunt, in virtute aanctae obedientiao prohibemus, ne, antequam synodus dimissa fuerit, discedant, niti print discemioni» causa a patribus approbata, et facultate data.

Caput 1II.

Decretum de profectione fidei.

Cum fide* initium sit et fundamentum salutis, atque pastoralis nostri muneris ea esse debeat prima sollicitudo, ut in hac provincia semper vigeat incorrupti et sincera fides catholica, quam oolit ac tenet sancta Romana ecclesia, nos in hod concilio provinciali hinc praecipue exordiendum esse duximus, ut fidem, qUam omne* uno corde tenemus, eamdem una ori* confessione profiteamur. Quocirca, sacri condilii Tridentini decretis inhaerentes, ptofessionem

praescriptam, nomine reverendissimorum** episcoporum, caeterorumque in hac synodo insidentium, palam et publice emittendam decernimus.

Et quo validius orthodoxa fides iu Heri et populi christiani mentibus infigatur, et sarta tecta permaneat, omnes huius provinciae episcopi exigant, non solum a canonici* et seminariorum magistris, sed et' ab omnibus sacerdotibus qui animarum curam suscepturi sunt, et caeteri· qui de iure vel consuetudine tenentur, ut, coram se aut vicariis 'generalibus vel in sqlemnitate suae installation!·, professionem fidei Pii IV genuflexi pronuntient. Laicis quoque 'confessarii aliquando eam in satisfactionem pro peccatis imponant. Versio itaque AdeliOsima huius professionis fidei fisn. debet, quam imprimendam accuratissime a suis typographie episcopi huius provinciae mandabunt in manualibus et aliis libris pietatis.

Forma profetriouit fideicatbolicae, t^pottolicae et Romanae.

[Vide enpra eoL 36 A-'38A.|

TITULUS I.

Ds fide et doctrina socleala*.

In nomine sanctissimae et individuae Trinitbtis canonice adunati, .prius exsultanti animo debitas agimus gratias Deo, cuius mirabili providentia ecclesiae concilia, iarf a longo tempore apud nos interrupta, tandem celebrari possunt. Quam celebrationem tot et tantis malis hodie grassantibus remedium allaturam, ^ivina id largiente miseri- . cordia, oonfidimub.

Not quidem in kbe synodo, ^MdenemtM βμτ»*μα aamgeiadia awcssssrisa, eentreea^ausyu* eempottsndw** nostrarnm dioooeseoa, secundam concilii Trideatini praeeepta', praecipue intendeaiea, saoctioeimae ■atm ecclesiae aedificationi consulere pro viribna •atagemaa, filialem obediontiam ia hoc teetifioaateo beatiaaiao domino nostro .Pio papae IX, qui, in litteris ad plarea Galliae episcopos missis, maxima optat nt. eopvoeentar synodi provinciales, in qaibua iffo agars eat progenera ecatsadaal epsscogt, *guao enisant gd oathoiioae eooMae emeem teendem, ed* pietatem mammyn* honestatem /ceemiam et Maritandam, ad catholicam aclidmnfua (naiitettanam peoesoeandam, ad amcttammea nostras ratiytonis temne m trnwurao ***Mia*** promrmdnm, nc preaserfim ad gracianteˮ propulsando» error*», ac /unastusiaia eesanaa mareduMalta entia aoertenda, juaa tactaoaMrimte *bieoe temporibue guaei terrent undigue exundant* mtatranm *paene terrarum orbem eubmergere Uniat''*·.

Caput 1.

De auctoritate eecleeiae ia *docendo et regendo.*

1. Cum nostri* hisce diebus, vix ulla legum et potestatis apud homine* maneat reverentia, vehementer monemus omnes fideles, praesertim viros ecclesiasticos, ut tota mentis subiectione, toto cordis affectu, divinam ecclesiae auctoritatem prosequantur, revereantur, amplectantur.

2. Doceant opportune plebem Christianam sacri verbi praeoenee ea quae spectant divinam ecclesiae constitutionem, iuxta summi pontificis venerabilis memoriae Gregorii XVI praeclara vprba, qdae in praesenti decreto referenda duximus: . .

culo interpretetur; rerum etiam regiminit, at *guoe temel gremio edo excepit filiot in trudit· doctrina contineat et confirmet, legeegue ferat de iit omnibut, guat ad animarwb ealuUm, eacri* 'mmisterM *exercitium, ac Dei euttum attinent: guibut legibut guitguie obeietat, grametimi te reum, crimmie faciat.'·*

3. Attendant praeterea et firmissime credant . omnes *„doeeudi iubendigue poteetatem in iit guae religioni· tant, a Cbrieto epontae tuae tributam, non uiodo ilà eiut paetorum ac praeeulum propriam eete, ut ad eieilit reipublicae magittratut nullo paeto poeeit pertinere, eed ineuper liberam omnino, et terrenae exiguam donunatiommiittime obnoxiam;* non *enim ex placito .laicae potetlatie,' ted ea* atiam *ineita/euangelium annuntiaeerunt,. ecdetiam propagarunt, diecipiinam etatuerunt apoetoH .. . Nanniti agitur laeta fide, planegue perturbata dieina ecdeeiae conetitutione naturafue regiminie, fieri poteet, ut ulla in eoae eaeculi dominetur poteetae, aut eiut doctrinam moderetur, tel impediat guominut leget ad eacrum minieterium,* dtmnnm *cultum, et epirituale fidelium commodum epeetontet, ferat 'ac promulget··* *.

Dum autem potestatem ecclesiasticam, ut aequum est, adstruimus, absit ut potestati civili quidquam 'in suo ordine .detrahamus, cui debitam aemo deneget obedientiam, „non *eolum propter tram, tod etiam propter conecientigm,··* ut ait apostolus '.

• 8 Tta. . ia.
•I Os». XL ia.
• AftoLMt, sABsnsA [U.M4D·]

' Se··. S4, *de nf.*. cap. ji.
' IVmaii 184·.sdqaosds·srchispisoopcaetepiscoposGslUss.
' Ultio: *defendet.*
* bèyd. XVI cal. isnii (17 nah) 18». sd episcopos -.HsMtiM.
* IbH.
* B* XUL ».

Caput Ii.

Datant 4tde perteret diobriaa/r

Quoniqm^n die· ereaeii toterrimorom erraram eolludie·. et eo faeiliusf* hominum populorumqu· 'animo· invadit, quod Mnam eocleeinh doctrinam nonr sustinente·, ad au· desideri·* coacervant sibi magistros, et · veritate auditam avertente·, »<£ 'Ifabula·, iutii jnaximo religioni· ao aoeietatitjiatri»^ mento, convertuntur; no·, errori veritatem^ antidotum veneno opponere'volent··, ad salutem arrimorum, pro nostro, munere, sequentia profitemur* 'et .decernimus:

T. CredimA in Deum Patrdm omnipotentem, creatorem coeli et terrap. Damnamus igitur ac reprobamus errArom eorum qui asserunt unicam esse Deo. et caeteris entium naturis substantiam„ ita ut Deus ait omnia, et omnia' sipt Deus, «Ç nullum detur discrimen humanas inter et divinas cogitationeslmt •etiones.

2. Credimus in Deum qui libere, *„etta oaettipotenii eirtate, euatil* «6 intCio *temporie, atrnatqae it nihil· evndfdit* erraturam, *epirilalent et çprporaletet."* * Damnamus ergo et reprobamus systema, non solum eorum, qui affirmant materiam esse Deo coaeternam,'camque ab illo informatam tantum ac dispositam fuisse, sed et doctrinam eorum qui Deum sine mundo non magis esse potuisse, quam mundum sine Deo. praedicant; et qui, negata Dei libertate in operibua *ai extra,* summam eius ^ipdêpendsnliam. almam providentiam, omnemque cultum radicitus evellunt.

S. „f',rmit«r *créditant ae eimplieiter* eon/Urmir, qMsd «mu *totae eet Deae, terne, aetenuu,... . Pater, Filiae et Spiritae eanettu, tree gaUeta pertonat, end tata ««amtia, eabetaatia, era aatara liapla* ornmao. *Pater a nkllo, Fdiae* o *Patre eoio, ae Spirittu eanc-* tus uh *atrofae; abeqae initio, ettaper ae eine fiat."* *

Damnamus ergo ac reprobamus sacrilegum errorem quo dogma catholicum de sanctissima Trinitate traducitur per infinitum, finitum, et mutuam utriusqq» relationem. .Cum autem summe venerandum illud dogma ab ipso Deo revelante teneat ecclesia eatholica, errorem illorum ' damnamus qui ipsum, aon a divine revelatione, sed^Fvariis philosophiis «t traditionibus originem ducere, et, decurrentibus saeculis, etiam post religionis Christianae propagationem. ratione ac philosophorum meditatione elucubratum succesaive, ac tandem elaboratum et perfectum fuisse, contendunt,

4. Çredimus in unum dominum lesum Christum, Filium Dei unigenitum, consubstantialem Patri, qui, propter nos et propter nostram salutem, descendit de coelis, ut nos vocaret in admirabile lumqn suum, reatituen·"-nos in pristinam illam dignitatem status supernaturalis et indebiti, de qua exciderdt Adam per inobedientiae peccatum, 4ansque nobis omnia necessarie ut aeternam asMquamtIK felicitatefii. Damnamus ergo errorem illorum, qui dominum nostrum lesum Christum .habent ut hominem, sapientissimum quidem, vel etiam divinum, sed non ut Deum, *„yti eecaadtua dioiaitateae eit iaeatortalie tt impaeeibilit,* idvm *ipee eeeoaditea keuoamtaieto eoortalie et paeeitilit, ftei etieeae pro* MIttf· hamsawt *ftaerie in ligno enuie paetae et atortoeee,"* * negantque necessitatem ac virtutem sacramentorum, quae salubriter instituit Salvator ao Redemptor noster, per quae merita eius hominibus applicantur, et gratia confertur ut salutem assequi possint.

6. Credimus iq Spiritum Mnctufe. qui locutus •dt per•prophet··': nNoa «wsm, ut ait «anctu» Petrus, •efamtat·. human· allai· «·! /aUpuand· prophet··,· •ni Spvrite (Uncto *intpirati,* toç«t«, *eant Murti Dei*heminM."* Damnamu» ergo eryorom eorum^qui revelationi· divinae poe*ibili0tqpi, existentiam, deeeasitatem negant. At vero, cam Deu· «it incom» prehcnsibilis cogitatu, summaque veritu, et Atio doceat credendum ésse Dea etiam incoifiprebeiui··ntvelanti, demnartus errorem eorum, qui Atbedire Deo liquenti remisant, ea de causai quod» ex reve-, Uftis plurima ' «upra imbecillem . ot obnubilatam r ratipnem sint

fi. ciedimu· in \tnam. «anctam et apostolicam ecclesiam, quae a Christo accepit magisterium in-, faliibiliter docendi ornneb gentes, usque ad con-/«ummationcni saeculi, omnia/quae apostolis suis ipse mandavit. Dgmnamus igitur «ententiam eonim^w> qui, abiectu saluberrima ecclesiaciiuctoritate, rationem, nu_nc. inulti· reritatibu. cogniti». sibi Nili per-' minsatlftanquam veri atque fal»i arbitram iactitant unicam. Quoniam vero fide» «emper fuit scmperque erit humanae salutt· ιηϋφη. funnamentum et radix omnis iustifirationi». sine qua impossibile est placere Deo. et ad filiorum eius consortium pervenire, damnaipu» systema eorum, qui.*hmtur«lcm et supornaturalem ordinem confundentes, et fidei rationem coaequantes, religionem divinam et philosophiam humanam dicunt duas sorores, pari iure ministerio animarum allaborantes, parique exitu, licet non eadem via. suos asseclas ad finem perfectum perducturas. Damnamus denique erroVem eorum qui. fidem plus minusve propinquo abhinc tempore qptinetum iri vesane augurantes, philosophiae esse deinceps edocere populo· veritatem, et homines ad felicitatem tum praesentis, tum futurae vitae ducere, per quoddam laici sacerdotii genus, affirmant.

Insuper, damnamus errorem eorum, qui. sanctam ecclesiam a Christo suam immutabilem aceepirse constitutionem obliviscentcs. aut dicunt a communitate fidelium in pastore» derivare ecclesiastici ministerii ac regiminis potestatem, aut obtendere nituntur *„reetaaneiioaeae gaaatdaat gttoei neeeeeanam, at eitu (eedeeiar) iaeolnmitati et incremento eon*a~lator, periode ae ei conteri illa postit tel defectui, eel obecunfioti,* sd aliis huisiMemodi incommodi· obsona** *.

7. Orthodoxorum patrum exempla secuti, omnes libro· tam veteri· quam novi testamenti, in canone concilii Tridentini contento·, cum utriusque unus Deu· sit auctofi; nec non 'et traditiones ipsas, peri ** pietatis affectu ao reverentia suscipimus ac veneramur, credentes omnia quae in istis libris et traditionibus continentdr dicta et facta, vera esse.

Damnamus igitur et reprobamus systema eorum, qui, omnem ordinem superuaturalem oxplodwites, universa utriusque testamenti facta et mysteria traducunt, alii tanquam faota mere naturalia modoque naturali explicanda, etsi ab histotftis viris descripta fuerint in modum miraculi; alii ne tanquam facta quidem, sed ut tot fiction·· mytbica·, primurq imaginatione postorum conflat··, deinde lapsu temporum pro veris foetis habita·.

Damnamus ao reprobamu· •ystemg istorum eelectioorum, qui profiteatur nullibi satis completam adesse veritatem, nec in christianismo quidem, qui, si olim profuerit, incompletus et iam insufficiens est, ac proinde perficiendus,' «t usque ad philosophiae sublimitatem provehandu·; et ideo ex. omnibus · traditionibus, philosophii·, religionibus, e··

t ' ijoae. Uter. IV [c. 1, de id. esth. Maad. *Cette„* XXII. »11
** Cohe. Uter. IV. ibidem.
* Csu«. Uter. IV, ibidem.

I Il Petr. I, SI.
* Gregor. XξI, oonstit *Mirari,* di. 15 sag. 18tt.

veritatis pXtes quae inipi sunt, esfp seligenflaa, ut ex eis coalescat doctçiaa perfecta, rationi magis accommodata, sieiit etnovjaàoeietacum'neçeoeitatibua.

8. Credimqs in-unam ecclesiam, in qua sola Deur summe oofehdus sicut oportet colitur, et extra quam salus obtineri non potest. « i

'Dambpmua eqgo errorem' eorum, qui* affirmant omnes religionem forms* prorqjs ease indifférentes, sqt, quyi varia idiomata. qdibas Deus aeque talitur; ac proinde cuique liberum ease patrio molo colere Deum, quippe qui non curet qualem quisque religionem habuet^t, dummodo more* id recti honostique nonaim exigantur. ,

8ed insuper damnamus errorem eorum.!qpkliejJgant unicam 'Christi esae ecclesiam, aut eam Ox variiis sectis, nonmodo inter se discrepantibus, sed quantumlibet oppositis, centiare l contendunt.

9. Credimus hominem, a Deo creatum, ab suetore suo accepisse animam spiqtaleni. liberam et B immortalem : primumque hominem Adam, cum mandatum Dei in parqdiso fuisset transgressus, statim sanctitatem et institiam. in qua constitutus fuerat, amisisse; et per hanc praevaricationum, non sibi soli, φ4 etiam posteritati nocuisse. Credimus tandem omnes homines statuendos ante tribunal Christi, qui venturus est iudicare vivos et mortuos, ut referat unusquisque, prout gessit, sive bonum sive malum, et recipiat secundum opera sua. si bona, cubt Christo gloriam sempiternam: sin-mala.-eum diabolo poenam perpetuam.

Damnamus igitur et reprobamus errorem eorum, qui ita dignitati humanae, quam tam provide tuetur fides Christiana, detrahere audent, ut animam, ease substantiam spiritalem, a corpore distinctam, negent; aut qui omnes eius actus ita invincibiliter ab organicis corpori* dispositionibu* pendere et determinari affirmant, ut iam non ait sui eompoa C et in agendo libera : unde concludere esset, iam nihil esse bonum neque malum, proinde nullam esse vitam · futuram, ubi sit virtuti praemium et vitio poena, nec ullam esse causam, cur Deus a nobis vitae rationem expostularet.

Damnamus quoque errorem eorum, qui. praesertim in conscribendis historiis, re* humana* ita evolvi et concatenari insinuant, >ut etiam pesaima quaeque aut imperent aut agant tum populi, tum privati homine*, quin reprehensione et vituperatione sint digni ; sed saepe laudandi potius et extollendi, maxime cum res illis, etiam per fas et nefas agentibus, pro voto successerit ; quippe qui proprio quodam et interno quasi numine affiati egerint.

Damnamus systema eorum, qui, peccatum originale eiusque sequelas inficientes, opera poenitentiae et mortificationi*, omnemque pugnam spiritu* adversu* carnem et eius concupiscentiam, utpote adversantia homini* indoli et naturae, réprobant; qui ideo praedicant carni* libertatem, innocentiam seu rehabilitationem. eiusque declarant omnia desideria legitima ease et sancta, ac homini competere dictitant quoddam praetensum. nativum, inamissibileque iua exercendi, quo libuerit modo, omnes suas facultates; et qui magnifiai* mendacibusque promissi*, asseverare non verentur, contradicente constanti et ineluctabili experientia, populo*, ai seipsis ducibus committant, quamdam felicitatem indefinitam, perfectionem et quaai deificationem. extinctis dolpribu* et miseriis, in hoc saeculo asaeen^ros; et sic viam omnibus cupiditatibus sternunt latissimam.

10. Credimus legi divinae dicenti: *fffion coucupiteee* esorem *proaimi tui,*'"1 et declaramus vin-

1 VHetar eengsri vsl eswtare seribsadn.

· Dester. V, St

Aonium matrimonii, quod leaua Christud ad dignitatem aaaramenti evexit, indiqgolubile esse. cum id quod Doue ooaiunxft homo non poesit sgparare.

Credimus et declaramus, bona .iustg acquisita legitime pOmideri; et ins proprietatis voluntate^ diviaa stat* *te* sanciri. dieente Deo: mo

myUprta gens *illima* sent,"1 'at proinde non licere, sive privatae "cupiditatis violentia, sive publicae qiKtoritatis abusu, auferri alteri quod'suum est.

\ Damnamus igitur ac reprobamus systema eorum. qui. spretis legibus sanctis a Deo datis, et in' perpetuum servandis, affirmare non' erubjjfcunt, matrimonii famlliaeqne iuru aut holla es*/, aut esse immutanda^

Damnamus ac, reprobaittas systema, quo 'asseri-' yr; in potestate legislatorum esse, ut statua omnia privatorum bona sua" faciat, et unicuique, nemine quidquam possidente, ac scipsum quidem, secundum quandam mensuram, distribuat ; undo videre est, vigente hoc errore, homjnem nec sui liberum iam habere dpminium.

Damnamus insuper luctuosum systema eorum, qui. errore vel Cupiditate ducti, bonis alienis inhiant, omnia ease Communia et in medium ponenda affirmare non veteatnr, obliviscente* bonum atque utile societati esse, ut, ita ordinante sapientissime providentia Dei, sint divites et paupere·, qui. mutuo indigentes adiumento, dati et accepti nequ feliciter devinciantur, donec verae divitiae, bone videlicet aeterna, secundum uniuscuiusque merita, retribuantur.

Haec autem dum contra pestiferos nostri aevi errorfi* docemus, hihil novum, nihil fidelibus inauditum proferimus, sed hoc quod ubique, quod semper, quod ab omnibus in ecclesia catholica creditum e*t ; ad cuius proinde auctoritatem confugiant necesse est. quicumque omni vento doctrinae circumféri nolunt, sed in veritate stare, quae manet in aeternum. *r*

Caput III.

be pravi» libri» ac diarii»; de haeretioaram libelli» ac pnalftiaK.

*„Perhorrncitmu** infuenfr* *[quibat* monstris *docile* trinarum ster *potnie] quibat errorum portenti» obruamur, quae longe ac late ubique dmmùuhir,* ingrati *librorum multitudine, liMlafu et icriptil, mole quidem* «riguis, *malitia tamen permagni», e* quibus *maledictionem egreetam illacrgmamur taper faciem terrae."* ' Imo eo Usque progressa e*t iniquitas, „uf, *praeter colluviem pemieiotontm libraram* rWigieni *per te* iqfssiom, in rWigisni* *detrimentum vertere* nitantur *etiam tofreu littera», ad rvligiouie* ipsius *aedificationem dninittu* nobis *datai."* ·

Quibus tanti* mali* ut medeamur, haec sancimus :

1. Monemus nulli. n*c ulls ratione, licitam oase lectionem librorum aut scriptorum obscenorum. quae lectoribus incauti* venena propinant, morumque corruptelam quasi veni* insinuant. Omne* clerici et presbyteri ab huiusmodi lectionibus non solum abstineant, sed et abhorreant. 8i autem ipsis pronuntiandum sit an poenitentibu* permitti queat lectio alicuius libri ignoti, non legant ultra id quod necesse est; et ubi primum adverterint malum, statim librum repudient, et caveant maxime n* illum, sub quolibet obtentu, apud se retineant Pariter libros a sancta sede vel ab ordinario damnatos et vetito* nemo legere prsesbuist.

' Dsetsr. V, I» st XI.

* Orsuer. XVI. ceastit *Mirari*

³ Les xil, 00*181. *Ubi primum,* die *b* smii 1MM.

•J. Quoad libellos contra'religionem, et foliola quibus propagantur dicteria impia ia eeoiosiam ipsiusque ministros, epixe hortamur rectores ani,-marum, ut sollicita ac provide vigilantia, monitisque .prudentibus, populos ab eis legendi·avertant; suadeant praesertim parentibus, ne apud sq' recipiant aut retineaht legant aut legi potientur, huiusmodi scripte, ex quibus legentes ab officio suo abducun-tur, atque.laxatis evagantitipinioiqpi, morum, sermonumque licentiae habenis, , societas religiosa, civili· et jomesties perturbamur.

M 3. Caveant praesertim ub haereticorum proselytismo: et quantum hi ad asseclas sibi alliciendos, tantum ad haeresim depellendam fidemquo eonfirzmandam allaborent ministry Christi. Quo plureo , libellos acatholicos profundunt .isti, eo plureo illi libros probatos diffundant. Dolosis istorum colloquiis cum rudibus, colloquii eum iisdem, doctrina . et charitate praevalentia, opponant; et imprimis fidem catholicam exstruant dilucide, solide demonstrent, praedicationibus crebris, charitatem et misericordiam erga errantes spirantibus, omnisque iniuriae aut amaritudinis expertibus.

Praecipimus etiam parochia, ut, cum in suis parochiis haerese» quottaodolibet spargere lentabunt ministri haeretici, episcopos quamprimum commone; faciant, qui'-tanto malo totis viribus ae opponant.

Caput IV.

De libri» ab epieeopo approbandie, et prudentia ad id lieeeeearia,

Sacrosanctarum Lateranensis V et Tridentinae synodorum, sicut et concilii Burdigal^nais anni 1583 vestigia prementes, prout temporum ratio sinit, monemus nulli licitum esae in lucem edere, sine praevia epiacopi approbatione, vel aaltem licentia;, libros ex professo de religione disserentes, et multo C minus formas precum, cantica vernacule ocriptq, catéchismes, praelectiones theologicas, veraionee sacrae scripturae, librooque liturgicoa, ut breviarium, missalc. processionals, rituale, pontificale, eaeremoniale et euchologia.

I't autem suae pontificio muneri dignitas et auctoritas serventur, episcopi meminerint approbationem suam libris quibuslibet non eoae foAile opponendam. sed tantummodo reservandam libris magni momenti et merito conspicuis, a quibus, rs ex doctorum accuratissimo examine discussa, exolet vel minima suspicio erroris.

Caput V.

De praedicatione fa missa *pareefaali, . ri do oateefaemo.*

1. Sacrosancti cofteflii Tridentini decretis eirea praedicationis officium ittbaerentea, volumus, ut D „qtMMHgws peraebsalM *eeelotiae* i Ufasot, diotae *eallem* tfosoMHeis *ft feetie eoiemnibue, fMé tibi m*[3]

Doclaramus insuper hanc mm noatrnm voluntatem, at, nui interâodat epieoopi dispensatio, ubi duae celebrantur miosae, bin praedicatio intra missas fiat, et vicarii in partem bains ministerii veeiant. Diebus in unaquaque dioecesi statutis, legatur formula pronai, in qua credendorum et agendorum epitome contrahitur.

2. Monemus rectores animarum, ut semper eligant concionis materiam auditaram captui accommodatam, ipeoramque utilitati magis congruentem. Ia primis doceant, et creberrime ia memoriam revocent ea, quae scire omnibus neoeese eat ad salutem ·, A méditantes coram Domino, verba Benedicti XfV, *„JIffhrmamue maxfrng» eorum parUa^qui aetemie euppliеiie dammentuf,* mhm *cafamitatem perpetuo* aaAwv, *ob ignorantiam mgetoriorum fidei, qua» eeire at eredere neceeeeario debent."]* Kt simul memores, ^tabentibus muqus docendi imputatam iri hanc ignorantiam, nisi omnia et. singule credenda ita frequenter et dare docuerint, ut neOto- nisi propria eulpa ea ignyrare potuerit.

, 3._Veritates praedicandae nOn inoiMinate et paesim aasumantur^sine ulNT rerum relatione unius concionis ad praecedentem aut aubsequentom ; ' sed certus ordo, servandus ut plurimum, instituatur iuxta partitiones catechiami (Romafii) ad parochos. , Quem eetechismum. ut omnibus quam maxime commodatum factamus, iuvat referre verba Clementis papae XIII, sic de eo loquentia; „Htmc libram. non *mediocri labore et ^udio oompoeitam,* omnium CMteasiMo *firobatum et eummie laudibu»* sxevptum, *hi» temporum,* e paetorum *manibu» propemodum novitati» amor excueeit, au» alio» 'atque aliot* eatoeAismos *extulerit, nullo modo' eum Romano comparando». Unde* duo maZa *aliteront: alterum, quod illa fuerit i»* eodem docendi *ratione prope* sublato consensio, tofamqne *putilli»* quoddam *ecandali genu», quibeA ipm iam non ampliae* esse *videantur* in terra *labii unia» et* sermonum eorumdem ; *alterum, good, ex diverti» variitque tradendae eatfadlcae veritati»* rationibus, ortae *sint contentione» ... et magna dieeidia. . . . Itaque, duplex hot malum ut ab eoeleeia tandem amoliremur, . . . eumdem eateehiemum Romanum paetoribue animarum iterum porrigendum aietimaeimut. . . . Pvopterea, farne librum,* quem *oeluti eatholieae fidei . . . normam, ut etiam in tradendae doctrinae ratione coaetaret* omnium *contentio, Romani pontifice» paetoribeu propoeitum voluerunt,* eeM·, *venerabile» fratre», nunc maxime* 'CMtamadormu ; eosque etiam enire in Doatino eoAortomw, *ut iubeatie ab* omnifawt, qsi animarum curam *gerunt,* fa ru/urmoedu *eolholiea veritate populi», adfaberi."* '

His adhortationibus, et recentiori sanctissimi domini nostri Pii papae IX constitutioni libenter obtemperantes, volumus parochos uti catéchisme Tridentino, tanquam praecipuo suo themate, in exponenda «t evolvenda intra missarum solemnia doctrina catholica, sequentes alterutram e duabus methodis in illo propositis.

4. Formam quoque sermonis auditoribus attemperatam adhibeant parochi, ‡m, ut ait sanctus Augustinus, toqatondi *nulla* costas *fit, n quod loquitur* non *iutelligeud ii,* propter quos ut *intelligent loquimur."* Sit ergo sermo simplex, facilis et nitidus; a profanis v^MMLnovitatibus omnino alienus. non tamen radis et incompositus,- sit in exponendo verua, in probando solidus, et ita brevis, ut. in missa parochiali, vix excedat partem unius horae tertiam, experientia docente taedium prolixitate generari, populosque ab audiendo verbo divino everti. Praeterea, sermo semper benevolentiam. redoleat, a conviciis, ub acerbis objurgationibus, iis praesertim quae aliquem nominatim possent laedere, et ab omni disceptatione politica proreus expeditus. ut non ex studio partium aut odio, sed ex charitate et pietate manare videatur. Denique miracula non satis approbata et prophetias novas populo anfiuntiare devitent

5. Concinnatores sacri nunquam verba ad populum de religione facere praesumant,' nisi accurate

[1] IwtiX xxvn. a· IA
[2] Balte fa fautes» ^re, Ate 14 InaÜ 17C1.
[3] *De* dMrfos «tefat., Mk IV, cap. 10, |spp. BseoA, t III, fa

Sifii in re gravi illnduat, et omnino a virorum . arehitectoaiooe Christianae peritorum, ex maneri suo fisoiMt mtis, qui, quod dietari sant^nea antea praeerant diligenter, neo fenU· oeaopae Deo eonuseadant: H(unpieiiatsr eawr, ait sanctas •aroltu. eatabw *otadeM, ut food A eoneiont* rïücàmM ari, nata· fiene sojuitam habeat;

quorum sententia caveatur, no qaid absonum aut aedificii instaurandi generi,parum conveniens, exstruatur

3. *„Inmgiltnt* eteem jureeAe, ne rcrismos ♯'ta, *fultare, aut alia* agntaoeU *obttUrdttoani; altaria, tueret tabulât et imaginat, ac* perwfru ipta *farfotuo tuileant'. . . Paefrpentem. tuitam aetate* fuofue *dia, diligenter narratur*♯ Mappae *altalrium, migtiefinitii,* oantsyaatar rirogniis suis, *at 'neaadantur omnia* MjMribttm in mû *Ioda,* ut rint ia ♯rompta." PiuSterea. invigilent. atsdeoenti ornata., ^et quo meliori fleri potest modo, decoretur domus Dei, Ncpfitisnum aemulantes,, .de quo. sanctae Hieronvnius: „Eret eoi/icitus, inquit, ei niteret talare, ai perioUs ofieÿw *fuliyine, ti* paewihnta terse; . . . ««6 *attnus,* non metue *infligebat offirmem. . . Batilieat diterutfioributt. . . adumbrabat,* et ftadfusd *flatabat* ia eedeeia, *tam ditpotitiont fttam titu, frrtbyltri laborem at attàüua ♯♯rtaretur.*

otium diligenter fitfut meditabitur, at ita rttifiaaa fete officere conabitur, ut audientium ammot ad illum iftum fietatie qgfctam *tandafua egendi ardortm.* Mcitet."1

fi. Et quia suam paroeciam renovare aut ia bono stabilire in vanum tentarent parochi, nisi pueri diligefiter religionem. ediscerent, eum Tridentino. concilio praecipimus; ut Saltem dominicis et aliis festivis diebus, excepto tempore quod praefinierit episcopus, in singulis parochiis, pueri rudimenta fidei edoceantur. Hortamur praeterea rectores animarum, ut pleres, quantum fieri potest, instituant catéchèses; unam, pro parvulis usum rationis consecutis-, secundam, pro disponendis ad primam communionem ; tertiam, pro aliis etqrtdultis, ut in gratia et amore Dei perseverent.

I. Quam pretiosam Unitatem in verbo Dei annuntiando parit '.methodus catechismi Tridentini, hanc, tantopere undique expetitam, procuraret, in exponendis fidei rudimentis, venerabilis Bellarmini catéchismes, a Clemente VIII approbatus, et inulta cum laude commendatus a Benedicto XIV, qui, in speciali constitutione '. instanter invitat et hortatur omnes episcopos, ut illum admittant in suis dioecesibus. Et utipam. in ista provincia, imo in tota Gallia, hoc fieri possit! data, sub auctoritate episcoporum, nova editione illius opusculi, quod in linguam gallicam vèrsum, typis mandatum est Lugduni, anno 1839; quod quidem per convenientiotetn interrogationum et responsionum ordinem distribueretur, prout postulat in diversis regionibus mens puerorum et intfoles, ita ut. per totam Oalliam. *„pottbac tutu» madui* ia docendo ♯ *ditetndo doctrinam ehriitianam ab omnibut* tonerstar." ♯

4. Et quoniam, proh dolor! fuerunt homines adeo omnis religionis obliti, ut in ree sacras et in sanctissima ipsa manus sacrilegas Inferre non exhorruerint, ecclesiarum aeque ac sacristiarum fenestrae clathratae existant, ' ut ab omni per eas ingressu tutae admodum ♯int et a<T vesperam, ianuae solidis claudantur seris, ecclesia prius explorata, ut neminem ibi latere constet. Ne vero furtive quispiam subintrare possit. ' praecipimus insuper. ut nulli, privato aditu, etiam per proprium podium, pateat eccleaia. Denique, ad maiorem cautelam, ubi aliter vasorum sacrorum conservationi sufficienter per noctem provideri non poterit, parochi ea domum asportent. /

fi. Ut habeant unde eceleidiae ornamento et divini cultas impensis satisfaciant, curent parochi bona ad -ecclesiam pertinentia rite geri, et edicta episcopalia circa fabricae exsecutioni mandari. lura sibi concredita tueantur fortiter, in mansuetudine sapientiae, caveantque né sacri proventus, nisi in eoe usus quos episcopus tanquam necessarios et utiles iudicaverit, impendantur.

TITULUS II.

Do oultu dhrtao.

Caput I.

De *rcdetiu; A* eurum auHMÜtw et omota, oc home

1. Cum ecclesia sit vere domne Dei. et locus in quo inhabitat dominus noster Iesus Christus, uniuscuiusque parochi est providere, exemplo et verbo, ut aodjbus sacria debitus reddatur honor, ,^oooitarve oosaes sctienvs, eono *atque adeo* proquamlibet demum irreverentiam *araumit, ut domuî Dai tere* domus *obationie ttm rideatur ae diei poeeit*♯ *Kt tint, . .. queoeumqua ... ponunt oeulaa dioinaa maieetaUa offendere, ab Ut lude prome eatranea;* ℕ WNMI JMffalMNfap ÎÀ· . . .

9. Provideant parochi, omnibus viis, quas selas domus Dei et prudentia suggesserint, ut ecclesiae instaurentur et sartae tactae semper existant. Ubi autesd sel aedificanda vel instauranda occurrit ecclesia, nihil inconsulto episcopo fiat. Episcopo enim curae erit, ut ia sua dioecesi instituatur consilium

Caput II.

Da diebut dominieie at feetie de praecepto, ae do torum eanetificationa.

1. Dominicos dies et festa de praecepto divinis officiis non impendi, imo vetitis etiam laboribus, aut profanis iocis, quibus boni mores corrumpuntur, violari, res ultra modum luctuosa. Hinc enim sibi debito Deus culta fraudatur, Bdeeque, cum verbum divinum iam non audidtar, perit funditus; hinc effrenata cupiditas et morum corruptela, qua io dies graseunte, societatis religiosae; civilis et domeetioae vincula dissolvuntur ; et dum honorem Deo, ecclesiae obedientiam, sibi requiem denegant, maxima mala ia se ingerunt tam sancti praecepti transgressores.

2. Ci^i tanto malo ut medeamur, parochia suademus in primis, at caveant ab iis quibuslibet, quae populum ♭ ecclesia possunt avertere, nempe, ab horarum officiis praefixarum inobservantia, ab inofibdita prolixitate, quae fastidium generat, sicut et a nimia festinatione, quae auree oculosque offendit, ac praesertim a rerum merarum incuria, quae contemptum parit; et simul, nihil omittant ex iis, quae populum allicere nata sunt, scilicet,

♯ d<t. ami. MmKsL, part. IV, ds praedic.
♯ Msi smmom, dis 'ſ Mnmrti IT4B.
♯ Ctaa. vnt breve AsSersta Bsmoni, anae tUM.
♯ Cone. Tri*, sam XXII 4e obmrv. et vtt. Ia mtehr. visit
♯ 0βηαI«·4.II(SSMS^cap.·,[Msasl,Osos,XXIV, WA],
♯ Coae. Mstiol. IV, port- I. CS» ♯ (Massi. <>κ., XXXIV, φ>η. MOB).
♯ Act. wot. MsdisL, pert. IV.
♯ · Ad Belied, epiet. XXXV, a 1», ed. User |spp. a Hier, sd. Migae, I, TM).
♯ Ceas. Medial. IV, part. I, de eacrie Iκὺ, esp. II, (Muni, Ceac., X1X1V, îvβBρ

probam cantu· oaeremoniaramquo ordinationem, concionem, quantum fieri poteet, ag docendam, dalectandtun et . movendum aptatam, doma· Dei decorem,- rertfmqne omnium, quae ad eulMta divinum «pectant, nitorem et elegantiam, y

3. Cuin viri ad violandam diei dominicae sancti-., pectionem aint propeqpiorcs, parochi, ad lilio· alliciendop, locum convenientem et ' a mulieribus separatum, ipsi» auignafe poterunt' invitent eoe "ut Vid^caua cantent: pro ,ipsis aliquoties, ki utile – vicum lyrbrit, conventum apeeialem indicant, vel concionem faciant ipawmet adaptatam. Operarii·, qui lrt,«»ociatione» coeunt, aqadeant, ai fieri possit et expediat, ut «pecialem^fi statutis articuldm inserant, quo teneatur quilibet consocius ad audien-'dam die dominica missam, et abstinendum eadem die ab omni servili dpero; et alia eiuamodi media, quae xelua animarum suggesserit, adhibeant.

4. Hortamur insuper parocho», ut non exprobra- B tionibu» acerbi», aut vituperationibus iniucund», quae «tinniri odium concitant, sed paterni» monitionibus, tum publici», tum privati·, populo· a violatione diei Domini aummopere avertant, ad ecclesiamque convocent oraturo· necnon edocendo·; atque furi» precibus instent^ ut Dominu» omnium corda in diei ause Bbaervantiam omnipotentissimua inclinet.

5. Praeterea,, cum experientia constet consociationem multum valete ad excitando» hominés, •ocordiamque amovendam, vehementi»»ime commendamus, ut, ubicumque id prudenter et cum aliqua •pe successus fieri poterit, instituatur pia confraternités *De aonctificanda die dominica* nuncupat·· quam in auia ecclesiis iam instituerunt .plure» e reverendisaimis coepiscopis nostris. nec aine fructu.

fi. Mercatore» hortentur parochi et confeaaarii, ut inter ipsos conVeniant de non exercenda vendi-‹ tione die dominica, et ipsos praesertim avertant ne merce» auaa publice oatentent.

7. Et cum nundinae, quae die dominica pluribua in loci» habentur, in cau»a praecipua aint, cur plurimi, missam et divini verbi praedicationem nun-' quam audiente», sine religione ac tanquam sine Deo vitam agant, episcopi et parochi occasionem, ai qua se dederit, feliciter arripient, obtinendi · potestate civili, 'ut in alteram diem transferantur istae nundinae, illosque. ad quos pertinebit, vehementissime hortabuntur ad tantum bonum, omni ope atque opera, promovendum. Interea, saltem suadeant magistratibus, quantum fieri poterit, ut, inxta iu» ipsis a lege civili collatum, prohibeant ne. tempore officiorum, pttpinae omnibus pateant.

8. Suademus ut. diebus dominicis et festivis. parochi viros et iuvenes, institutores pii pueros, et institutrices piae puellae convocent, post absoluta D ia vespertina officia, oblectamenti» innoxiis vacaturos, sicque eos remettant a tabernis, theatris et saltationibus, in quibus fere sémper more» et pietas . communi naufragio pereunt.

g Caput III.

De fettit ciet euppreedit det traualatii.

1. Parochi populos praemonebunt, in fastis, quae vi concordati anno 1801 desierant esse de praeeeptg, neminem teneri ad audiendum inissam, vel abstinendum ab operibus servilibus. Ea tamen celebrabuntur, ubicumque locorum consuetudo et pietas fidelium id prudenter fieri permiserint.

2. Festa quorum eolemnitas ad domiaieam proxime occurrentem, vi eiusdem concordati, transfertur, nempe, Epiphaniae Domini, sanctissimi Corpori» Cfrieti, sanctorum apostolorum Petii et Pm H, anno-

fcMRMB A µ v MNÀ1

solemai pompa non celebrabunt, niai de .lieon^a ~~•pecudi episcopi, die qua*occurrant^ reeta it exigeat~~ rerum ordinatione, ut, eodem die, in 'vaieemi· ee; cleeiia fiat eiuadem feativitatis celebratio, quin anticipemur rei differatur. Quoad intentionem mia-'. aarum in, hia feetie populo applicandam, etandum reaponais •anetao' aedis rej tenon, indultorum.

Caput IV. ‘

Ds misso *et officiât dieinie digne celebrandie,* «di *peeydptu it missa poroiltiali, it it bina celebratione* m rodam *dit.*

1. *„Quanta ara adhibenda ait,* «d aocrvaemclMm *mittat tacrffidumfomni religionie cultu ac eeneratione* , eeMrafur, *guieie facile exietimfire' poterit,* Ipu *cogitaverit maledictum i» eaerit,litterie* ranvocari fui *fadt opue Dei neglegenter. Quod ti neeeeiario fateamur nullum aliud opau adeo eanetum ac divinum . .. traetari potae, ... eatit apparet omnem operam et diligentiam* m «o ponendam *ene, ut, quam maximajieri poteet, interiori tordit munditia et paritate, atque exteriori devotionit ae pietatie tpeeie, peragatur.'''* Quapropter, huic tremendo mysterio presbyteri diligenter animum «uum meditatione praeparent; non minua quam tertiani horae partem in eo celebrando impendant, nec. ai commode fieri potest, dimidiam excedant; et aliquanto tempore gratia· de tante beneficio perçoivent.

2. Cum ex divinorum officiorum digna celebratione plurimum commendetur religio, foveatur . piet··, ipsaque'lïbminum excutiatur negligentia, vehementer improbamus parocho·, qui de aplendore cultu» divini nihil vel parum curant, miaaamque ac vesperas, quin gravia cauaa excuset, aine cantu expediunt. Volumus econtra, ut, quoad fieri poterit. puero· et choriatas informent, qui .caeremonia» et cantum, cum maiori minorive solemnitate. pro festivitatis ritu, omnibus diebus dominicis et festi», religiose ac laudabiliter exsequantur, nec non universus populus ad cantandum cum eis. voce aemula ,et unanimi, sollicitetur inciteturque omni modo.

3. Volumus insuper, ut parochi et confessarii frequenter hortentur fideles ad.missam parochialem audiendam, in qua scilicet unanimia vota, preces et sacrificium pro omnibus parychiani» Deo Patri * offeruntur, verbum divinum et monita salutis distribuuntur, abstinentiae, ieiunia et ecclesiae festa praenhntiantun episcoporum mandata et litterae leguntur.

4. Quia vero sacerdotum, in pluribua huius provinciae loci», tanta paucitas et penuria eat, ut quibusdam bis una die sacrum faciendi fitcultatem episcopi concedere cogantur; ne quod, necessitate cogente, ad populi Christiani solatium permittitur, abusum convertatur, decernimus, ne huiusmodi facultatem episcopi largiantur, nisi gravissimis de causis'. Bina autem haec celebratio non ad plurea dies quam ad dominicos et festivos protrahatur," et fiat in-diversis tantum ecclesiis*, praeter causas admodum speciales*, atque eo in casu, ai possibile sit, in diversis saltem altaribus.

Caput V. «de

De cantu ecdetiattico; dt mutica in ecdetiit.

I. Cantu· vere ac proprie ecclesiasticus est cantus planus seu firmus, ad id institutus et mirum in modum aptatus, ut audientium mentes ad divinae maiestatia cultum pietatiaque fervorem erigat. Ca-

1 Coae. TrM., ses» XXII, de siser», et viisadw ·> eeMr. •■isses.

* Csue.Buidig.MmsUeS.mp.VIMaasi.OHK.,XXXIV,TSICf.

* IWass.

‹ tism-Pn vn, i M tau.

voaut/paroehi ne praeceps ait et citior qnafe decet,' neve tardiqri tractu torpeeeat; aut inordinatia «eu intqmperatie vocibus diacon, omni melodi entrât; eurent eeontra. ut modeeta placidaque moderatione, cantantium mena verborum dulcedine parcatur, et audientium aurea illorum pronuntiatione demulceantur V Invigilent insuper, ne èx iis, quae cantari debent, quidquam detrahatur, vel pro libitu commutetur, „essas *ngula-eit, non cantari* trini *good legi*ente *cantandum."*

2. Quamvis eantuq, planua alteri, qui musicus dicitur, 'plurimum sit praeferendus, uti excitandae pietati aptior ei tamen interdum musicam adhiberi «ontigerit, pavendum,'eat in primis, ne ait mundana, theatralia, ant .profana^ redoleat cantilenas, aut verbasbsorbeat et'dissimulet; sed eeontra efirandum, ut verba distincte .auditu percepta altius imprimat taenti, eamque ad devotionem magis excitet. Nihil in ecclesia cantetur, etiam extra officium, quod non ait approbatum. Eli autem aliquando admisceatur organorum sonus, aine ullo cantu, ille sonus sit gravia et pb omni profana melodia alienus.

Caput VI,

De eaera tupelleetili, et praecipue de oaeit racrii, de vaeie oleorum eandorum, de paramentie et linteaminibue eedeniae.

1. Habeat unaquaeque ecclesia supellectilem omnem ad cultum divinum religiose decoreque peragendum requisitam; in primis calicem et pyxidem, quorum cuppa saltem sit ex argento, eoque inaurato ab interiori parte qua continetur sanctissimum sacramentum; item ostensorium, cuius saltem lunula sit argentea intus inaurata. Caetenim, valde in votis est, ut quamprimum vasa 'haec omnia in integrum ex argento fiant. Omnia linteamina, albae et amictus, ex lino vel cannabi, non autem gossipio, conficiantur. Paramenta denique eos colores referant, quos rubricae, pro diversitatelofficiorum, adhiberi iubent.

2. Detur opera diligenter, ut omnia altarium ornamenta, vasa 'celebrationi missarum aliisre ecclesiasticis functionibus inservientia, quaecunique demum ad sacram supellectilem pertinent, munda sint et nitida; corporali· praesertim sint omnino linea, nec acu punota, nec plagis ornata vel denticulata; nulla scissura aut macula foedentur, amylo inducto subdureeeant, et complicentur praescripta ratione: indecorum quippe in sacris sordes apparere, quae dedecerent etiam in profanis. Insuper vestes sacrae aliaque indumenta ne passim iaeeant exposita; sed singulo mane, missis absolutis, includantur rite plicata in vostiaqp, et clave ŏbserentur

3. Vascula in quibus olea sacrosancta asservantur, decenter recondantur in armario obserato clavi, quam presbyter caute cuatodiat. Sint argentea, quantum fieii potest, aut saltem inargentata, vel ex stanno candido, et ab omni olei effusione saepe purgentur. Curent; insuper parochi, ut litterae, quibus oleum tum catechumenorum, tum infirmorum, £ sancto chrismate discriminatur, non in opertoriis tantum, sed in ipsismet vasis insculpantur.

4. Paramenta ac linteamina quae, vetustate vel alia de causa, ad sacrum ministerium iam non possunt inservire, nec vendi, neque ad profanos usus converti debent, sed comburi, .cineresque in piscinam iniici [5]

[4] Concil. Aqaiagraa. sa. 81», lib. I. cap 137 [Maaai, *Cane.,* XIV, MI C|.

[5] Bsnsd. XUI, ia wadi Basasse· balena., tit. XV. e. 1 (Manat, *Cane.,* (1(M), XXXIV, 1874 C).

[6] Bernd. XIV, rnastit. Assus, die 1» hbraarii 174», | S.

[7] Ooeril Msdiol IV, tit. de mcristta [Maaai, *Cone.,* (18M), XXXIV, fi0BCJ.

[8] Cha. *Altaria,* t·, fie mmr, dlsL l.

Caput VA

De eacra liturgie.

JR Quod iampridem in singulorum 'mentibus erat, id ore uno profitemur, aM integritatem doetrinae pietatiaque servandam, pluriidum referve liturgiae unitatem; ' Unde' nummorum pontificum, praeeertim vero nancti Pii V, oonatitétîonibur obaequeptes, et praecedentium conciliorumhuius provinciae 'decreta renovantes, praecipimus, ut usus liturgiae Romanae per totum provinciam reviviscat, et in poaterum servb|yjr. Jlpiscopi dibocesaon. quae voto sanctae sedis obtemperare nonduqa potuerunt, dpbunt operam ut, quam primum teri poterit, totiua liturgiae Romana· urtim reatituant. - ,

9. Cum Deoa sub vetferi lege> quidquid do divino oditu,praescribebatur, tam accurate-faciendum vo-Inerit, dioens: *l,Caoe, nr guando . .. neglige . . . caeremoniae}·, guae ego praecipio tibi [9]; good d audire noluerie* socru» *domini· Dei tui,-ut euetodiae et fudot* $. . evwremons··, qua· *ego praedpiD tM hodie, renient euper te omttre maledletioaee ietae.rtapprehendent te;ut* cum iqsuper cultum longe ex-'" cellcntiorem novae legis multo maiori reverenti prosequi deceat: nunquam obliviscantur presbyteri et clerici, non siqe gravi erpore parvipendi rubricae, seu logea ecclesiae totam divini cultua rationem continentea. *„Recepti igitur ei approbati catholice ecdedae ritue, gui, in minimie etiam, tine procato negligif^omitti rei mutari haud poeeunt, peculiari etudio ar diligentia renentur."* ·

3. Cumque ad id pia. mater ecclesia hos ritus instituerit ut et maiestas divini cultus commendetur, et mentes fidelium per visibilia signa ad coele-, atium contemplationem excitentur; atque eeontra, nisi cum gravitate, moderatione et religione per-(icerentur, pietati /officerent., et· in contemptum rei sacrae vergerent;'idcirco, districte praecipimus, ut presbyteri ct clerici pio ac reverenter caeremonias omnes exaequantur, nihil festinanter, nihil negligenter, vel indevoto incessu, gestu aut vultu, sed *„tanguam angeli eaerie altaribue. aeeietentee, . .. et summae maieetati per omnia placente», ea, guae .. . decreta eunt, torrent religione"*

Caput VIII.

. De cultu externo .eanetieeimi' eacramenti.

1. Cultum sanctissimae eucharistiae debitum sacerdotes promoVere adnitantur; QflulibuS saepe in memoriam revocent huic sanctissimo sacramento exhibendum esso latriae cultum qui vero Deo debetur, cum illum eumdem Deum praesentem in eo adesse credamusi quem Pater aeternus introducens in orbem terrarum, dicit: *„Kl adorent eum ontnet angeli Dei* et huic adorationi accedere oportere amorem quam maximum, cum in eo sacramento Salvator noster divitias divini sui erga- homines amoris velut effuderit, memoriam faciens mirabilium suorum1, liemores, semper tantae faaiestatia et tam eximii amoris domini nostri lesu Christi, presbyteri ipsi, magis adhuc exemplo quam verbo, populos doceant, quante animi devotio ac piet·· coram sanctissimo sacramento, in inceseu, gestu, vultu, toto denique habitu,..relucere 'debeat.

2. Omni studio et aniqio frequenter parochi

[1] Deutar. VIŬ, II.

[2] Ibid. XXVIU, 15.

[3] Beaed. XIII, is «me. RanaSso [4] Lataraa., lit. XV, c. 1 [Mansi. *Cane.,* (1WH), XXXIV, 1874 B).

[6] Coae. Trid.. ssas. XXII, *de merif. miame,* osp. 5.

[7] Coae. Bsrdig. asso 1»M, c. 3 [Mansi, Cmk., (1SM). XXXIV, 1347 D).

[8] Cone. Trid., *eeee.* XIII, de suo cap. 5.

[9] Ibid., cap. U

et «onfessa'rii hortentur fideles, ut, ettam'ibtéa hob-'a domadun, quantum status rufio sinit, saepius intersint sacrosanctotaissae sacrificio, quo nihil angustius,,, nihiUutilius Vivis et' deftii^tis habet ecclesia ; et cum emantisaitatis illp Salvator non in solo peu, s*^ P·*-manenter *dçs*S *** tabernaculo suo voluqrii, plurimum eommendint âb exemplo confirment piam pru<W visitationum sanctissimi saètamgnti'^qua, adeuntes cum-fiducia ad thronum gratiae, misencordiam oonse*. qnsntur, et gratiam inveniant intauxilio opportuno.

« Γ Quando danda erit. bene'dirôo dut facienda expositio sanctissimi 'saroamenti, q»odx nunquam nisi de'licentia epiicopi fieri débet, ornetur altare, tuncque convocentur parochiani quo ■■■ *i ^ t i poterit numero; seque certiorem faciat jlarochqmL coram sanctissima eucharistia, quamdiu exposita manebit, semper adfpturos qu| procentur *eT*adorent., Cum id aegrotos defertur viaticum salutis, invite»-tur pii fideles; .qui comites Domino veniant, prae-sertim si propior sit; domus augusti; et quando fiunt processiones in festo sanctiMÎmi Corpori·.Christi, poi^pa quani maxima testetur reverentiam 'omnium et devotionem erga tam ineffabile amoÿs mysterium; sed ea arceantur, quae fidelium pietatem, nedum, augerent, ab adoratione sanctissimi sacramenti distraherent.

-4. In uno tantuih altari servetur sanotihsima eucharistia. Tabernaculum sit intus panno serico circumvestitum et clavi diligentissime. obseratum. Qialibet hebdomadal, mutentur ac renoventur hostiae, pyxide prius purgata ex omnibus particulis. Lampas coram sanctissimo sacramenfo diu noctuque perpetuo ardeat. jAnte ostiolum tabernaculi, non ponatur vas florum vel quid simile; sed-ik utroqlie latere, nec supra, imponantur reliquiae', vd^ Mnctorqm statuae, vel quidquam aliud, praeter crucem.. Demum,' omnino interdicimus, no adhibeantur ad iltgre candelae ex sevo, quantumvis elaborato et candido,* vel ex alia materia praeter ceram.

Caput IX.

De cultu tanéiuimae ernei», et de pio exercitio riae crocis.

1. Ad pietatem tuendam augendumque fervorem, plurimum confert pia et frequens meditatio sanctissimae passionis domini nostri lesu Christi, et cultus sanctissimae crucie, per quam salus mundi facta est ; ea idcirco parochi, quae huic saluberrimae devotioni fovendae aptissima indicaverint, media, adhibere satagant.

*f. Si particulam pretiosisaimi ligni verae crucia habuerint, hanc, per auctoritatem competentem rite probatam, devote asoervent, Aliquoties in anno fidelium venerationi solemniter exponant, et eum ea populo benedicant.

3. Antiqua est, et digna certe quae retineatur, conauetudo, iuxta vias et in plateis cruces erigere. Earum conservationi parochi, quantum in ipsis erit, invigilent, et parochianos suos adhortantur, ut coram eis signa dent' venerationis suae.

4. Pium exercitium, quod via crucio nuncupatur, sciant se nunquam satis commendaturos, remque admodum salutarem fagturos, si illud solemniter interdum peragant, praesertim tempore quadragesimali, cum, praeter indulgentias a summis pontificibus impertitas his, qui dolorosum Christi tramitem quasi sectantur, pii fideles, in meditatione sacratissimae passioni», vividissimos hauriant pobnitentiae. spei st amoris sensus.

[‡] Editis: Quateri dis desumes.

[‡] Decisio seorse Dtnssi coecrvgaUoed», *1 rnartU JMl LGarteUiai, *Décréta* suttent. *eenfr.* ·. rituum, edttto in remana, rn.in.iu).

Caput X.

De 'mUm. tentae Jferieo'tirgim», et daipeàm

-eoaoeptsou» tmmaro/ata. .".i.

1. Post cultum latriae soli Deo debitum, proximo venit in ipsAia beatissimam matr*n hyperduliae cuitiia,quem tantoppro commendat eoelodia^ quept postuLat tjnm excellentiseima divinati dta&rnitatia dignitas, ta* inexhausta semper huius virginis in nomines miseriogrdia, tutazumubqtfiusque propria utilitas ; axperieiitia comprobante, hoo tabto patrocinio, ρΛ-oatores. in' vians salutis revocari, iuetos ad perfectionis apieeni evehi, omnia demum bona facile impétrari. , Rectocee igitur -animarum hac devotione, filialique_ confidentia, efgd beatissimam virginem, 'corda fidelium, vel a teneris annis, imbuant; oonfraternitate», sub 'Riverais -attulis in eius honorem institutas, prout prudentia suggesserit, erigi eurent; <(dii exercitia, uti quotidianas preces, quae, deeurfente mense maio, fieri plerumque consuescunt, recitationem publicam rosarii vel coronae, et alia huiusmodi, aut instituere'conentur, aut iam instituta fovere, festivitatesque ipsius devote celebrari satagant, secernendo praesertim plurimos fideles, ad, sacram «ynaxim.

2. Nos ve^o, ex celebratione huiusce concilii, occasionem opportunam cum gdiudio assumentes testatam faciendi devotionem praecipuam,, qua erga beatissimam Dei matrem semperque virginem Ma-.riam' efficimur, una ourq totius provinciae clero et fidelibus, communi voto, totisque praecordiis sedem apostolicam deprecamur, ut huius sanctissimae Dei genitricis conceptionem, singulari privilegio intemeratam, atque ab omni peccati origuralis labe promus immunem. decernere velit, ac fidei dogmatibua^bdcensere.

iapqC XI.

De culti» tanetfrum, et generatione eanctarum reliquiarum et imaginum.

Parochi diligetfter populos edoceant, sanctos, cum suas Deo pro hominibus offerant orationes, et apud eum plurimum possint, frequenter esse invocandos; ipsorum quoque sancta corpora, quae viva fuerunt Christi membra et templa Spiritus sancti, iuste et utiliter ab hominibus coli: nec non imaginibus aut statuis Christi, Deiparae virginis, et aliorum sanctorum, honorem et venerationem impertiendam esse '.

Et cum sancti sancte sint colendi, satagant parochi, ut ab eorum cultu tollatur, quidquid inordinatum aut minus honestum infirmitas humana admiscere posset. Reliquias ab ordidprio non recognitas fidelium venerationi ni^quam offerant'. In armario autem seu thesauro reliquiarum, sanctae capsae includantur, aut saltem cooperiantur, nec nisi statis diebus, cum" debita solemnftate, eiponantur. Imagines in templis apponi non sinant, nisi quae sint ad'excitandam pietatem idoneae.

Caput XII.

De «zseyuù's, coemeterii» ot tepedturi», etc precilnu pro defuncti».

1. Cum sancta sit et salubris cogitatio, pro dehinctis exorare, ut a peccatis solvantur*, parochi pie et religiose erga quoslibet defunctos preces et caeremonias observabunt, quas sancta mater ecclesia catholica praescripsit adhiberi, et ab iis quidquid superstitionem redolet, amovebunt.

[‡] Coae. Trid., sees. XXV, *dejpeooet. emutor.*

[‡] IHdeta.

•/ΠΜΜληΑ.ΧΠ.« : /

2. Invigilabunt at coemeterium ubi dormiunt]| .moYtuoram ·corpora, habeatur in bjopore; «it bene , septum, 'rite, benedictum;, crux, in.· medio erecta, •pe resurrecribnj· toletur intuentes; a «ordibus «t .mupduft, et ab eo denique repandentur "eboreae, publici conventu· et nundinae*.

3. ' „Carent paroqbi *ut mieeantm gacrificia, orati<»te»*, ·i ' uZfdfiM *pietatie opera, quae pro fidolibug' defundit, exitettatmdifundâtiombui, oAalia ratione debentur, non perfunctorie,' ted a* μ μ η Lo M μ *dili-* ? *'gettfer at accurate pereoleantur."'* Nec «mittant parochiqnos hortari, ut frequenter in orationibus .suis defunctorum meminerint, et pro ipsorum ani- ' \mabus divinam implorent misericordiam.

Caput XIIf.

De deeotioniAsu *eupertliliodt* aut non *approbatie.*

Nostrum est integrum ·<· sincerum servare fidei ac pietati· depositum. Monemus igitur parocho· et eonfessarimi. ut diligenter praecaveant, ne devotioni aliqua intermisceatur superstitio illam dehonestans. Frequenter populo· veram edoceant pietatem, quae, semper parata 'ad obediendutn. auctoritatem ecclesiae.' uti sqjam credendorum et agendorum regulam, agnoscit^ Eois avertant, quantum poscunt, a vanis observantiis, quae ad effectum quaesitum, nec a Deo. nec a natura, nec ab institutione ecclesiae. vim ullam habent. 8i qua autem praxis pia vel devotio insueta et nova onatuf. parochi de ea referant ad ^episcopum, ciiips est in hjiiusmodi rebus diiudicare.

Caput XIV.

Ut ieiunio et abetinentia.

1. ..Çaotuam iriasism, ut ait sanctus Basilius*, *amatae optima euetodia, corporis tociue securus, tentaliones \propuleat, ad pietatem armat,* iram *Dei* C *placat, ita at Ninintae, niti ieiunaisent, ruinae minae nupquam eoatissent,"* parochi et cunfeaaarii *P* disciplinam abstinentiae et ieiunii ecclesiastici, intemperantia hominum magis in dies fatiscentem, pro viribus sustentare curabunt; ideoque, monitis publicis et privatis, eam sedulo commendare non omittent.

i. It neminem lateat ad quid teneatur vi huius disciplinae, monebunt fideles non faciendam esae, diebus ieiunii. nisi unicam refectionem, versus meridiem, et modicam collationem ad vesperam: ubi tamen praevaluerit consuetudo, ordinem hunc interverti posse, et refectionem fieri venus vesperam. Quoad alimenta in collatione permissa, tenenda probata cuiuscumque loci consuetudo.

TJTl'Ll'8 111.

De sacramenti·.

Caput I.

De légitima, digna et pia sacramentorum adminietrdtione..

Cum in ecclesia Dei nihil habeatur quod sit sanctius aut utilius quam sacramenta, *„per quae omnit aera institio ni incipit, tel coepta augetur, tdl* amis·· *reparatur,"** parochi, et quivi· aUi sacerdote· ad quos eorum administratio pertinet,-sedulo cutare debent, ut rite semper tractentur ac sanete recipiantur. Quapropter, saepius leggnt et fidelissime servent ea, quae praescribuntur a. rituali Romano et duobus, ultimis Burdigalensibn conciliis.

. i [Syaed. Par. aaao IN».

[Coae. Trid., assa XXV, *de porgat.* [

* Hoasil. I ds *iemuio,* sata media* |opp. ·. Bssilii, ed. Oaraisr II, 4A, 8C).

* Ceae. Trid- Mas; VU, ia prsns*

Oo m x x. auwuasi. Tuana.XUV.

J ' '. , Caput It*

De

1. ' Cum. baptismi sacramentum Christianae religionis et aeternae vitae sit ianua, parochps hortetur ' eos, ad quos spectat, ut iüfantea, quamprimum Jeri_ ^ poterif, agi ecclesiam deferant baptixandos, neque /diu expectent susceptores, ne, dum tempufinani - praqtextu teritur, animae Christi 'sanguine redemptae salutis aeternae periculum subeant. [

2. Prohibemus, ne, omissis dilatisve tantum'consugtis ritius ac caeremoniis, baptismus in ecclesia .' e ministretur, nisi gravissima de cdusa et de licentia epifcopi. Privatis autem in aedibus,. absque gravi necessitate, conferri non debet ' si vero, ex nece··' ' vitate, privatim baptixatus fuerit infans, quamprimum deferatur in ecclesiam? ubi. Si recte baptixdlum ' prius constiterit, consuetae Caeremoniae et*+itu» 8 suppleantur, omissa forma et ablutione.

.3. Omnes de..quibus, reqdiligenter investigata, dubium remanet an l^ptisali fuerint, sub conditione *. verbis expressa baptixsri debent. Decernimus itaque baptizandos esse infantes expositos et inventos, itemque a laicis ablutos, nisi testimonio omni fide digno constet baptismum rite fuisse collatum. Quoad eos. qui. ab haereticis baptixati. ad ecclesiam redeunt, pro singulis casibus consulatur locorum ordinarius: si tamen ajjsit mortis periculum, sub conditione baptisentur. quoties de validitate baptismi non certo constiterit.

4. Parochus, antequam ad baptismum accedat, exquint diligenter quinam susceptores a parentibus electi fuerint, ne jndignos vel ineptos admittat. Porro ad hoc munus non sunt admittendi infideles, haeretici et schismatici, 'publice excommunicari aut interdicti, publice criminosi aut infames; qui. civiliter tantum iuncti. in facie ecclesiae matrimonium C inire nolunt; qui ignorant rudimenta fidei. Quoad pueros, duo simul non admittantur, nisi unus saltem ad primam communionem' accesserit.

Prohibemus autem nè quis parochus infantes, in propria parochia, a sacro baptismatis fonte suscipere queat; caeteros autem clericos monemus et exhortamur, ut nunquam ad infantes suscipiendos veniant, praesertim qui sibi nulla consanguinitati· vel, affinitatis ratione coniunguntur. $i quae autem arctiora super his decreta in aliqua dioecesi, pro meliori eiusdem statu et ordine, lata fuerint, extern servari mandamus*.

Caput 111.

De confirmatione.

1. Si quovis tempore magni sit momenti confirmationis sacramenti susceptio, eo magis tamen, D hisce nostris diebus, ad illud diligenter pieque recipiendum hortandi sunt fideles, quo graviora fidei ac moribus imminent certamina. Satagant igitur parochi ut a nullo negligatur. et digne ab omnibus recipiatur.

2. Cum vero in adultis duae potissimum ad confirmationis susceptionem requirahtur dispositiones, nempe scientia mysteriorum fidei, speciatimque catholicae doctrinae circa tantum sacramentum, et status gratiae, parochi pon omittant, per plure· hebdomadas ante administrationem confirmationis, iteratis catechesibus, confirmandos edocere, movere <d pietatem, et per aacramentalem confeaaionem disponere.

[Besed. XIV. *De* synod., lib. VII. αvp. β.

* Ball, *Auctorem /Hei,* prop. XXVII.

* Ceae. Bardicalsase saao *itet,* cap. XIII, »··. 3 |Maaid, Cmc., (1MU). XXXIV, IM1B).·

'T

Λ

i 'I- Ifarochi autem ad aH£nae dioecesis episbopum A noh deducant, aut mittant- confirmandos, 'absque* proprii confirmandorum episcopi oeneeifot--

4. Singuli cohflrmandi exhibeant admissionis sphedulanL parochi, vel sacerdotis ab ipso commissi. many signatam. „

5. Si quis periculose aegrotans, nondumque confirmatus. sacri chrismati» utfctione muniri postulet, -epideoph», si in eo loco fuerit ubville aegrotat, pro < posse suo, illum invisat' et confirmer 'i

fi. ' Describantur a parochis in regesto corifirmatorum nomina, cum accurata mdfetitmeMiei et anni.

Caput IV.

De eucharietia.

I.-Quemadmodum corporibus, sic et animis sua sunt alimenta, ne„ si miulto .tempore ieiun| languidique permanserint. in laboriosa vitae humanae peregrinatione deficiant. Ideoque, pano vitae, qui B de coelo dedqgndit, rlimirum saerosanqto. Christi corpore, quod in eucharistia vere continetur, parochi qiopulo» sibi- cotijmisei^ pascere satagant, et. assidui» exhortationibus, ad hunc coelestem cibum invitent'. Praecipue v.ero illos moneant de gravi, qua tenentur, obligatione, com^tunicandi «altVm semel in anno, tempore scilicet paschati». et quidem in eccleaia/propriae parochiae. Fieri tamen poterit communio paschalis in aliena ecclesia, de licentia parochi vel ordinarii, et in aliis casibus a ' iure'Xel consuetudine legitima exceptis.

'i. Cum ex primo ad sacram svnaxiin accessu saepius pendeat totius vitae ratio, ipsaque ideo aeterna salus, obsecramus in Domino quoslibet rectores animarum, ut quam maximam, in disponendis ad primam communionem parvulis, diligentiam impendant. Meminerint primum, non admittendae esse nisi parochiano». salvis tamen .exceptionibusc in unaquaque dioecesi legitiipe approbati·. Praeterea. exigant, quantum Heri poterit, ut pueri duobus annia assidue cstechismo assistant ; illos diligentia peculiari erudiant, frequenter interrogent, nec admittant, niai de eorùm scientia sufficienti omnino constet. Pergratum patribus concilii esset, institui examen.' per parocho» quosdam vicinos, aliquot hebdomadis antq primam communionem, faciehdum. ut maiori cura diligentiaque pueri catechismum ediscerent. Certiores insuper, fiant de singulorum baptismate.

Maiori etiam sollicitudine curent de puerorum viçae innocentia, et pietate ad tantum sacramentumj* requisita. Illos ad disponendam Deo mansionem, quod opus grande est. omnimode excitent: atque discernendi causa quinam corde magno et animo volenti se praeparent, diligenter de singulorum agendi ratione inquirant, et ipsimet advigilent illis D attente; saltem semel in menae, illos ad sacrum tribunal excipiant aut excipiendos curent, eoque frequentius, quo magis instat communioni* tempus:

Ante communionem, generalem totius vitae confessionem recipiant, cavente» ne. repulsionis metu, aliquod celetur peccatum. Tribus autem diebus ante communionem, illos pii» exercitationibus proxime praeparent, et die^ipso, maximam solemnitatem , adhibendam, votaqbe baptismi renovanda curent.

3. Solliciti sint parochi de sacrosancto viatico iis deferendo, quos in mortis periculo constitutos deprehenderint, eaveantque ne quis, ipsorum incuria, j tanto privatu» beneficio, decedat; et, si contigerit noctu deferendum esse viaticum, provideatur securitati sacerdotaet reverentiae sanctissimo sacramento' debitae. At vert. in eadem infirmitate.' et perseverante eodem mortis periculo, sacrosanctum viaticum iterari non permittimus' motfo, sed -Unquam pium ac, laudabile commendamus, praesertim si ipsimet aegrotantes divinum hunc panem iterum esuriant*. j

Infirmos etiam, non adeo graviter aefrotantes. hortentur parochi, ut sacram eucharistiam, cum ecclesiam adiro .nequeunt, interdum ieiuni domi recipiant.

Ne patiantur omnes irydiscriminatim pupros, nondum ad primam communionem admissos, interire 'sine Christi, corporis viatico: illud, autem ii» praebeant qui, prius edocti, prout tempus permiserit, ctfibm illum, coelestem et gupernum a communi et materiali discernere possunt '.

Volumus insuper capite damnato», vere poenitentes, eucharistiae cibo refici, quo.. ad mortem resignato animo sustinendum, adjuventur'.

4. Optartfinua. cum patribus Tridentini» '. „ul *[ih] eingdlie* mistis, *fidelee adetantee,* n«t solum *epiritieali affectu, eed racramentali etiam eucharietiae perceptione communicarent ii* eosque proinde paterno effectu monemus*, hortamur, rogamus, et obsecra- Xpiif *„per vieeera mieerieordiae Dei noetri, ut omnes* st*einpuli .. . haec eacra ^eyeteria ... ea fidei coaetantia et J&mitate, ea animi.<{erotione, eu pietate et cultu credant et venerentur, ut panem illum euper-eubetantialem frequenter eueeipere poeeint, et ie vere vie vit animae vita et perpetua sanitas mentit''*. Parochi igitur, et qui ad divini verbi praedicationem aut directi<uiem anirtmpum adseiscuntur. fidelibus persuadere nitantur, nihil esse animae utilius, nihil ad sancte vivendum efficacius, nullumque inoduin excogitari posse aptiorem et compendiosiorem, quo apostoliea facies ecclesiae nostro saeculo redeit Exponant sane et requirant dispositiones debitas ad eommunicandum ; sed declinent ab hac nimia verborum austeritate, quae accedentium gregem, iam adeo pusillum, arcere posset. Non equidem tacebunt quod terreat indignos: libentius tamen proferant quod alliciet bene dispositos.

Meminerint tamen ad hanc sacram synaxim anhelantes, neminem posse duobus dominis servire, seque iampriden* in baptismate, diabolo, et ponvpi» eius et angelis eius solemniter abrenuntiasse. Quapropter. ad mensam Domini accedere non praesumant ii omnes qui. libenter. Occasione data, siv.e theatra, heu! fere semper obscoena, sive chorea» saltationesque, imprimis recentiohes quasdam inani feste damnandas, frequentare non dubitant, et qttideth cuni ornatu gentilitatem sane plus quam christianismum redolente, verborum apostoli immemores. *„Non poteetie mentae Domini^participee tuse, et meneae* ^demomorai».** '.

Caput V. ,

De *poenitentia.*

1. Cum sacramentum poenitentiae lapsi» post baptismum ad salutem necessarium sit. ut nondum regeneratis ipse **baptismuset.** experientia teste, fideles in gratia Deh difficile perseverare possint, nisi frequenter huius remedii vitae participes fiant, vix ad'ullum aliud «acri tfiinisterii opus'libentiori aninro se conferre debet sàcerdos. quem ad tam

| *Aet. tcd. Medici.,* part. I, eoae. pro». V.

* Coao. Burtig. aaa» IM·, tit XI [garni, C*M., ilW»).

(Heard. XIV. *tfr tymxi.,* lih VII. rap. 1». n. 4 „·».

' Ibidrm. cap. IX. ɥ. 1 -S

1 ididem. rsp. IX. n. 3.

.* Seas. XXII. dr racr. missor, esp. *ll.*

• *item.* XIIIi de eucA., cap. 8.

• Ibidem:

' (unc. Remense sano 1A83 (Masai, Com·., t ItShtl. XXXIV, «1 B|.

• I Cor. X, 81.

• Cons. T₁Λ., asm XIV, *de yanwt.,* cap 1

v v ÿi v nam

salutiferi moramenti adminiatratipnem, Promptum A tractabile, . JI virtutes colendas precesque quotidianasDeo pie fundendae, .inform. 81 ,φιοβ.

igitur facileqique se praebeat, eum ad merum tribunaX vocatur: nolente· invitet, et suavi s'elo eompellat: animo et corpore fatigaro·, adhuc peraeteret, nultumque pntiatur. quantum fieri pAtest, discedere inaudituip.

. 2. Zelus taiqen confessiones audiendi nunquani libertati fidcluim. in éligpndo conferaario^ direete vél indirecte noceat, na forsan erftrae inducatur poenitens in sacrilegium. posteaque id perniciem aeternam. · Singuli contra confessarii interdum significent suis poenitdntibue, omnino eia liberum esse.cui" voluerint confiteri: ut mitem penitua tollatur periculosi"quaelibet restrictio libertati·, declaramus pft.ece'pto confessionis annuae satisfieri, per confessionem factam cuilibet ex sacerdotibus approbati· ab ordinario loci et volumus.* singulis anni·, in quadrageaima, ab unhersis parochi» fidele^ de i»ta facultate certiôre» fieri.

3. Mansuetudinem et miaericordiam Chriati leau, qui non venit vocare justbs sed peccatore·, in primi» commeiiHamu» omnibus confessarii». cum saepissime sistant »c multi proraua imparati, qui ex imparati! parati fiunt. »i sacerdos sciat studiose, patienter et mansuete cum ipsi» agere: dum, e contrario· »i dure cum_ illis agatur, persaepe ex paratis imparati fiunt, et peccata quae~imniatn declaraturi erant, reticent, Quocirca, mansuete audiant, mapsuete interrogent, mansuete moneant, plus hortando quam rcprehende'ndo. et *„cum iutia ut cauea* r«r *differatur abeolutiq, verbi», quoad poteruntehu-' ufniuimie, pereuadeant id eorum ealufem omnino' pottulare;* eosqu· *ad* redeundum quamprimum Wan*distime allidant, ut, ii» felidter peracti·, quae talubriter praeeeripta fuerint, vinculi» eoluti peccatorum, gratiae eoeleeti» dulcedine rejiciantur"*.

Nec tamen illa mansuetudo in facilitatem niC miam degeneret: *„tam enim errant,* inquit sanctus Alphonsu· de Liguorio, *ii* qui *plu» iuito eunt facile», quam* ii *qui eunt difficile» ad abtoloïtdum: multi propter nimiam fadlitatem, eunt cavea quod tot* animae *perdantur."**

4. Et cum poenitentee saepe plura dicenda omittant, meminerint confessarii sui muneris esse, eo» interrogare de quibus prudens subeat dubitatio, an sciant necessaria ad salutem; annon reticuerint aliquot peccata, quae accusare nesciunt aut erubescunt. In iis autem interrogationibus, ea adhibentur animi cautio, ut nihil inquiratur nisi necessarium; ea sermonis benignitas, ut non praeter modum poeniten» 'gravetur: ea demum verborum castitas, ut puritas detrimentum non patiatur. Standum autem essbt. si.unquam se daret occasio, constitutioni Benedicti felicis memoriae papae XIV, quae incipit: *Sacramentum poenitentiae.* 1)

5. Inter poenitentee speciali diligentia dignos, confessarii annumerare curent iuniores pueros. Eos, a septennio saltem, alliciant ad confitendum pluries in anno, postea vero saepius,' iuxta quod exegerit illorum animae status: et huic muneri vacent, non perfunctorie, festinanter et iocose, sed cum ea gravitate maternis visceribus temperata, quae magnam sacramenti existimationem et amorem inspiret: cum ea prudentia et discretione, quae materiali confessionis integritati ita provideant, ut nunquam discant pueri quod feliciter ignorant: cum ea animi attentione et pietate, quae vitium nascens discernant et arceant, aut natum corrigant, et cor adhuc

dominatu, ex- confqaaariorum incuria, diu langae··cerent.

QüÔs per frequentem confessionem ad recipiendam eucharistiam paraverint, non..negligent, prima coipmunione peracta: quin potjûs. marori illos prosequantur sollicitudine, paternoque tutamine circumvallent et protegant, utpote nlultiplici fentationum generi ôbnoxios; nihilque omittanK ut. frequenti sacramentorum usu. pie vivendi propiqutum, nedum in eis deficiat,, magis ac magia in dies confirmetur.

B 6. Tandem, prae caeleris poeni|entibus, diligentiori confessariorum cura digni sunt probatissimi illi fideles^ pars gregis Christi optima, qur. omnibus quae saeculi sunt derelictas, ut se totos Domino devoverent, nihil magis anhelant, quam ut, sub pio et prudenti directore, perfectionis evangelicae'viam. properato cursu., emetiri Saleant.

Specialem praesertim sollicitudinem sibi vindicant sanctimoniales: hae sunt sponsae agni. quae. dum saluti suae provident tutius, proximi utilitati impensius inserviunt. Grande profecto confessariis incumbit munus, has sacras familiae paterna cura, iuxta suae ipsarum institutionis spiritum, praelucente accurata regularum observatione, ad normam verae solidaeque pietatis-informandi, ut in< christiania ac religiosis virtutibus, praecipue vero in obedientia mutuaque charitate, magis ac magis, adiuvante Spiritu sancto, proficiant.

Et quoniam t>on omnium est haec tanta viarum spiritualium scientia, statuimus nullum, nisi speciatim ad hoc approbatum, posse moniales audire confitentes. nisi quando extra conventum degunt, legitimia de causis, praeter ordinarium autem eonfeesahum, alium extraordinarium, ab episcopo et alii· superioribus, designatum iri rui. statis temporibus, singulae se sistere tenebuntur, sive ad faciendam sacramentalem confessionem, sive saltem ad salutaria monita'sine confessione audienda: quae monita confessarii dare tenentur. Et nustrae intentionis est. ut valeat decretum illud, non solum quoad moniales claustrales, sed etiam quoad eas personas, quae, licet clausurae legibus minime astrictae, in communitate tamen vivunt *.

Caput VI.

Di rxtrema ttnctitme.

1) I. Ex apostoli lacobi doctrina, certum eet extremae unctionis sacramentum ad flolatnen aegro·tantium, et salutem, non animae tantum, verum etiam corporis, si bono spirituali id expediat, a Christo domino fuisse institutum *. Studeant igitur parochi, ut. crebris monitionibus, tum publice, tum privatim. omnes curae suae creditos ab illo errore abducant, quo plerique de hoc sacramento sinistre sentiunt, perinde ac si aegris mortem portenderet, vel etiam acceleraret4: iponeantqua. ne tardiores aut negligentiores sint, sive periculose aegrotantes in postulati^», sive pagentes aut propinqui in procurando, tam opportuno Dei miserantis auxilio, cum

' Bened XIV. *Inet.* XVI11, u. β. M.
1 Leo XII, eucyek *Claritate CArttfi,* üft dec. 1805.
* Leo XII, eacycl. aa. 1836.
* /Suri* con/m·., aata. 77.

' (one. Trid., Λβκ. XXV. de regW.. c*p. V».
1 Bened. XIV, bull* *Pntiqrali·,* 5 aug. 1748. -,
* Cose Trid., sew. XIV, Ae artu. nari., cap. 3.
* Cone. Burdig. anno 1588, tit. XIII (Manri. ÎXmm-, (18001. XXXIV, 768 C).

β·

paenaertim ·» aborior «U fruatua «4 aaaitatam aor- a «hiemem aaltem pauruBa «xpeeeedum, pre pra-
et aaaiaei mmrt· re- douria raa, Mia eommittaat: ·* raperierilm· auati-
«ipiutur «aaiaaiaala· '. narioraur'per Httmae chtaeoa, do tota eorum ageedi
. »▮ A4 pnuiaVadaui nonanUorum aegUgaatiam. ratione veram coram Deo reddaat tnarimonium.
(MMebaa baetetar paroehianoa aaaa. at ipaaai ad-
ram aliqaem iu parochia angtvtare coa- Capet VJII.
tigerit. praeaaetim *i sorba· rit gravi·: aeaael
aaM* »dmunitu«. ultra ad aegrotum «credat, im- A ₒ μ M μ μ μ .
prariaaatqua awetom pcudentnr antevertena quam- *1. Prefltamur ecoleaiam ramper potuiaae ac
primum abaulvat. war nimia diu viaticum et extre- poaae. ia qhrialiaooram matrimonii·, iure proprio,
mam aeetioaaui differat. Non vero putet ae omni impedimenta oontrituere, quae matrimonium no»
eMeie aao aatiafoeiaae. ai aegroto «aeramenta aolum •olum impediant, «eu et nullum reddant quoad
mapoadarit; and ilium poatea, non «ernei tantum vineulum, quibua ehriariani obatricti teneantur, etiam
aad aaaptaa ravivât, pii· et conaolatorii· verbi· con- in terri· infidelium, in •iademque diapeneare '.
flrna«t; eliciti· ab eo. pro poaae. tribu* poenitentia 2. /I bi primum admoniti fuerint phrochi de
aatibaa. denuo identidem abaolvat: agonixanti, quan- matrimonio in parofihia aua contrahendo, diligenter
tam per tempua licuerit adaiatat, eiua tandem ani- inquirant ab hia. ad quae «pectat. an, inter eoa qui
mam rite Deo commendatura*. matrimonium contrahere volunt, aliquod exiatat
im|M*dimentun>: «i quod deteierint, et futuro· con-
3. Vagantur. eum periculoae aegrotant,- mente ti iugea a matrimonio detrahere nequeant, accurate
aapti. qui olim rationi· compote* fuerant; pueri ad expriment in libello aupplici, pro diapenaatione ob-
■neram communionem nondum admiaai. »ed qui tinenda. ea omnia quae a iure vel atylo curiae ex-
probabiliter ppdeéumuntur peccati capace*¹; imo primenda aunt, praeeertim. naturam et circumatan-
•aura anni· 'tam grave· et debilitati, ut in diem tiaa impedimenti eaaentiale·. cauaaa diapenaationi».
uattnturi videantur, quamvis non alio praeter aeniiun «c «tatum fortunae partium. I't autem in re tanti
moipo aint affecti. momenti nihil .«altem eaaentiale deait, M&ulp reli-
gioaeque «ceventur ea, quae de informationibua
4. Domum, extremae unctioni praeeat, quantum peragendi· praeneribuntur, ape in iure. vive in
fleri poteat. confeaeio. vel «altem abaolutio. atatutia dioeceaeoa.

6. Notetur in regeato, an et quibua «aeramenti· 3. Ex «aeri concilii Tridentini decreto ·. matri-
munito·, quiaque defunctu· e vita Axceaaerit. monium contrahi debet, coram proprio contraben-
tium parocho, vel alio «acerdote. de ip«iua parochi
Caput VII. •eu ordinarii licentia, et duobua vel tribu· tqatibu·.
modo publicata fuerint banna. iuxta pracacriptionem
/V aacrMwnlo orrfinia. •acri concilii Tridentini. et atatuta cuiuaque -dioe-
ceaeoa.
I. Decretum «acri concilii Tridentini. de cano- 4. Cum eceleaia matrimonia catholicorum cum
uico ordinandorum titulo *, in tota hac provincia acatholicia aemper interdixerit, parochi quoa al>
■deltter obaervari poroptarent huiu· «ynodi patre·. iatiuamodi matrimonio deterrere non potuerint, mo-
At vero, cum hodie Galliarum eccleaia. boni· auia neant super tale impedimentum non concedi divpen-
alienati·, non habeat unde elerici cum titiJltr bene- •ationem. ni«i gravi de cauaa, et aub conditionibu·
*Cii promoveri pomint, et plerique promovendi qUaa. iam ab initio, «edulu ipai· exponenda· cura-
patrimonio «areant, episeopi, benigne annuente aede bunt. ncilicet, ut para «catholica iuratam obliga-
apoetoliaa, ab obligatione tituli, urgente necessitate, tionem emittat permittendi educationem proli·
diapenaant; verum exaecutionem huiu· legi· pro- utriuaque sexu* in religione catholica, nec impe-
curabunt. erga eoa quoa patrimonii aut pen«ioni« diendi eoniugi filiiaque liberum catholicae .religioni·
titulum «ibi creare posae conatiterit: et quoad alio·, exercitium. Par· vero catholica admoneatur de
curabunt ut. in unaquaque dioeceai, inatituatur. aut obligatione, quam habebit, curandi toti· viribu·
iam inatitutum (aedulo aervetuF*aerarium eccleaia- «catholici coniugia eonveraionem.
•ticum. unde provideatur neceaaitatibua eorum, qui,
pwt «unceptoa ordine·, .infirmitati· vel provectae Obtenta 'diapenaatione, parochu· conacnsum
aetati· ogu··. aacro nequeunt vacare miniaterio. utriuaque. coram «eatibu·, recipiat, iuxta formam
a «aero concilie Tridentino praeacriptam. extra
U. Sacri concilii Tridentini aanctionibua' obae- eecleuiam. aine ullo «aero ritu, abaque benedictione
quentea. praeeipimu* fieri eorum, qui ad aieguloa nuptiali. 8i quando, matrimonio peracto, para catho-
maiore· ordine* «unt promovendi, 'publicam denun- lica miaaam pro ae dici poatulet, non dicatur mi·*·
tiationem '. in ipai· mimarum aolemnii* eedeaiae * pra apwn« at apoaao, aed miae· diei, pel alia votiva.
parochial!· ex qua orti fuerint, vel in qua, diutiu· Caeterum. non licet parti catholicae, poat initum co-
coavenuUi, morum qualité· patefecerint: qua ram parocho matrimonium, haereticum fanum adire.
dununtiatione, omnibua hum· loci paroehiani· prae-
cipiatur, ut de promovendorum natalibua, aetate, Volumua autem bannorum proclamation·· ante
moribua et vita,.gloriam Deo danto·, veritatem* iatiuamodi matrimonia fleri*.
'proferant et revelent.

3. Parochia oommendamua, ·ut puero·, quo·, ex 5. Ne matrimonium «ffectibua eivilibua carvmt.
bona indole aliiaque indicii· iudicaverint ad aacer- volumua ut ea omnia anrveatur, quae lex coram
dotium idoneo·, aingulari atudio ad pietatem et magiatratu fleri praecipit: parochia tamen aommea-
•lamenta aciantiarum inform ent: cumque illo· in daatea, ut, publica* ot privari* moaitiomb*, omai
•asinarium admittendo· putaverint, de parantes ope et opqfu, fld*le* abattant ab inauado prae-
conditione, atatu. moribua et religione, ipaorumque mature et periculo·· actu illo civili, aate diem
iuvanum ingenio, virtute et indole, diligenter epia- quo nuptiae coram aocleaia aunt cqlabraadae.
eopum certiorem faciant; funiorum vero cierieoram,
tempore quo vacant «eminari», intra paroeciam 6. Volumua étiam. ut eoatrabentium et taarium
degentium, vitae et moribu* aedulo invigilent: cate- nomina in libro rite daacribaatur. iuxta formam
rituali* Romani.

¹ tari XIV. *Dr* apntal Arne,, Ub. VIU, ea». 7.
• IbUtm, «*·. «. , ,
▮ SAaXXl, *itrrf.*, <ap.u.— B*Ua4tatav«a|Uti, pro». UI.
• Sam. XXIII, dt raf, cap. A
• *M.* «eri. AfadML, p 488 at 1311.

¹ Balla Antai— /Uri, pnp. LIX.
• tam. XXIV, 4« *rrf.* amtr., «a». 1.
‡ Orna. BriL VL aaea 18M. — Bea» *ntaur* emgiagatimta
4* Profagaafo 14·, 3 Mh 1847,

.. ffICIWW.

De Msmm Mb.

Capot I.

MMM

I. Quod de somme pontifice defiaionuit Floroetini patres, boo ot non toto aniaso profitemur:

Î^MMI JfeoMMNNI NMCVMMW MM* ***ImH fttri, prtneipù tfuMtnui, et*** rerses *Cturieti fi·»· fittl/ itfiitittt* Mplit» ft MMMMI cArMÜM* noresat potrres oc doctorans «oiatare; at ipei, ta iaata Prtra, poMsadi, répands ae jaàaraaatii mttfsrtoism IrrfaiitBt, a deatsno nostro Zaaa C'Ariata plpuem

Ad Romanam igitur ecoleeiam, tanquam ad unitati· catholicae centrum, ,>■ pesa *eei* mlepro at sare cÀrùttanaa *rtiipiooû eolidito»',* propter *poGerem* N*0M*f Mi MMM MMPMMHt *ffftf·''* *MM> AoC Mtr *M flri SMMi tWWfe^W* *jUt/tt·*** Primatus enim ilia, turn houoriajMum iuriadietioaia, divinitus bento Petro eiunque suoceseoribus collatus, in opines omaino Christi fideles extenditur, aoc ullia aut locorum ant temporum restringitur limitibus, cum intdgrum ovile, agnos videlicet et ores, in perpetuum pascere, fratreoque suos, nullo prorsus excepto, confirmare, a Christo Petrus iuasu fuerit. Idcirco, plane sancto Cypriano aaoentimur dicenti: «Ça» eocMoe renslitor ut resistit; *ftu* cafArdreiq ftfri, super psoas /undata aat oortesM, dsoarit, m acefasM ae eme *eotfidtf''* *

Omnia proinde decreta et leges, quae ab apostoliea aede prodeunt, profitemur veram -esae ae sinceram pro universali ecclesia credendorum normam et conscientiae regulam. „Bse* pasppa, ut ait •anctus Augustin». in estAadrw imitatir doctrinam *potuit eeritatit.u** Unde eorum omaium temeritatem damnamus, qui. supremae summi pontificis auctoritati refragantes, de sententiis eius ac iudiciis ad ecclesiam appellare non metuunt: quasi a capite auo ecclesia divelli pnquam possit, aut alibi esse quam ubi Petrus.·

Errores ergo quotcumque, quovis tempore et modo a sancta aede damnatos, damnamus; signantqrque ea omnia' quae, ia bulla *Aoetore·» fidei,* summus pontifex Pius VI improbat, reprobat et damnat*, pro improbatis, reprobatis et damnatis, habenda profitemur.

Ad apostolicam sedem referendae sunt causae maiores, et iuxta Innocentii I verba, quaestiones super anxiis rebus, ut inde quae tenenda sit via perspectum habeatur

Hio resident auctoritas quae concilia oecumenicq, iure proprio, convocat, illis praeeat, illorum decreta confirmat, et ab iis, prout opus est, dispensat.

Hio eminet summus ille pastor, qui, per universum orbem, solus dioeceses instituit vel. supprimit, coadunat vel dividit, iisque prayficit episcopos. et iurisdictfione immediata uhjque pollet

Quaecumque tandem iura, quaoptimque praerogativae summo pontifici competunt, ea omnia reveremur. Haas parva observantiam bae obeomalte magia elbi o m m IU quam ipai omnium ecaie·iarem mëtrt et magistros. w/*i radm, iaxta eootti

InaoeaetR vtrba, mtisoroio ot murus mt st martins : M *porto· teptrt* jfaNtaum, ot teneram rtvamireia inniasreiihii·"1

Quo demam plenius testatam fsciame· quali corde, mente et adimo, Bamaao pontifici. pastorum principi omniumqae fidelium patri, devoveamur et adhaereamas; nee apostoHcae sedis, non tantam mandata recepturos humiliter et quam diligentissime exsecuturos, veram etiam moaiti*, consiliis et votis pie obtemperaturae ease, declaramus ac spondemus.

Ï. Praeterea, civilem etiam summi pontifie* principatum, votis omnibus precamur salvam semper et incolumem eoae; quo scilicet principatu: , Romsrsaw *poottfe*,* riuywfnri *dirttoe prooidenliee* rensihs, *per tot* sem *cortioeotio* narrais, optimo fuofur ture *petitor,* ut, m umsvrsas *eeeinioe* reyiusin* sibi dieiMtM MφΓMMM (MM MICferitatem *toto orte* se plan* Wartate posait «aorrere, fiM* *ni mmmi* m i m m *lotitu* demmim prepis aetatem proeurandem *teotepere*

Eorum proinda reprobamus ac repellimus errorem. iam olim damnatum*, qui sanctam sedem spoliare volebant sua potestate temporali., quasi iRegltima, atque institutioni Christi et doctrinae evsngelicae contraria. Imo, vehementer improbamus eorum temerarios ausus, qui asserere praesumunt. longe hisco nostris temporibus satius fore, si summus pontifex solam haberet potestatem spiritualem/ab omni temporali potestate divulsam.

Caput II.

De owtrupoWaa*. -

I. Quamvis episcopi omnes, ratione ordinis, pares existant, in unaquaque tamen provincia, unus praeeminet caeteris, metropolitan» scilicet, ad hunc finem antiquissimo iure constitutae, at efficacius foveatur unitas, et ecclesiastica disciplina servetur.

1 Synodus haec Burdigalensis superiorem agnoscit iurtsdictionem et auctoritatem competere metfopolitano; unde ius habet, per totam provinciam, crucem arohiepiseopalem prae se ferendi, benedicendi. in pontificalibus celebrandi, etiam cum pallio, statis diebus·. Sunt praeterea metropolitan! iura et' officia: providere dioeeeseon in provincia vacantium administration!, si capitulum, infra octo dies post mortem episcopi, vicarium capitularem idoneum non constituerit; àut existentem non confirmaverit*; provinciale concilium, cui iure praesidet, debito tempore, convocare *t invigilareque ne illius decreta negligaatur; suscipere appellationes a iudieiis suffragaaeoram, in casibus a iure determinatis'; imo ipsos saffraganeps monere, illorum negligentiam supplere, ac inquirere in absentiam, eoeque ad residentium compellere*.

‹ Coas. n«, t. im, Mit. I LskK «d-tlU. [Barisaia. IX. «MA).

› Osas. VH! ita. «vastantia. IV. t. TII1, adit I. LaM. <at mb. itiariMa, v, tttD;

! S. 1res.. Ub. ni Adssrsss lares·., cap. IU, a. i.

• 8 *Crfe- D· eoOoft teA.* |·PP· ·*■ BatasU, p. IM, sH tasma Isgitar: ^apsr <mm «mdata vm*).

• Ujit-CV sd Dsaat.. a. 1«, «Has «vbt. CLXVI (ofg «t Bsant. II, MfiD).

• M *---- saat a. LXXXV.

' fib**- XXKM aseA MiJsvU. (Oaaataat. *<* Bmu. *peertf,* ptg titll

1 Kpiat. XI (vsrba Issalsis sssl patias a CbrvsostMai. vpM. sd lanae. I, Coastaat, p. 814 A).

* ADacatieHI IX. «a « maU IBM.

*'CsacU. Osnstaatisem esatm srrorss W Mat., prop. XXXVI, XX»X, eriL Labb. t XII (Hardsain VIO. MA. BJ

* Clamsatia. Αηλὐρικνο·, A As priaitsp. (V. 71

* Cane. TiH., sass. XXIV. As *ref.,* cap. IA

* Ibid., sap. X.

' OsM.Trid.,smaXin. dtr<Msap.>; BmsAXIV. saasUt. Ad asst*asdM, «e 80 aprilb 1748.

* c» TrW-.saas. XXm,dsr<,sap. 1; Baasd. XIV, aMwSt-Ad astsssreas, dia 8 saptsssMa I7M.

Qaso omnia, a patribua sootris i*pitadarims A institata, sceurate· ta postremum stata Mmtfi optamus, at arctiori semper viaeelo mihapafitasta' et episeopi comprovinciale* uniantur, «t, eoaiuMtt* riribas, religioni tusadae fovondaequo effieecita collaborent.

Capot III.

De tfitttfit.

1. Magna sane digsitaa epiecoponun, quo* ecclesiae principe*, iprinsqu* domini noetri ' leas Chriati legato·, paaaim et aperte vocant patre* et doetore·; quoeque saeroeaneta Tridentina synodus declaratl in apoatoiorum locum sueotaei*ee, ad hicrarchicum ordinem praaeipue pertinere, poritoe-z'sque, rieni apostolu* ait, a Spiritu nancto regerek. ecclesiam Qei; presbyteri* superiore* eoae, ae nacramentum confirmationi* conferre; ministro· ecclesiae ordinare; atque alia pleraque pome, quarum functionum potestatem reliqui inferiori* ordini* nullam habent.

Quae quidem referimus, non commendante· nosmetipso·, sed divinam potiu* ecclesiae oeconomiam perfectamque illam in ea omnium dispositionem, quam notissimi* hisce verbi* sanctu* Ignaties martyr expressit: ·„Oow«* *epitcapum tepuimiai, ut* /**■* Orislar Arirvm, *et prttbfhrnu ut apotlelae . . . Sine tpunfi* acmo getdgimm /ariet «orum grra* od «referiam spselaat. ... *Qui honorat* rpiscspum, a *Dea heaaratu* «ri; dam tpiteapa aliquid agit, diatala* praestat eiscgaraan.**1

Meminerint igitur fidple* et presbyteri, episcopis, ex constitutione divina, competere ius docendi et regendi ecclesiam suam; lege* et statuta de rebus ecclesiasticis condendi; necaon indicia de cauris spiritualbus, ad fideles vel clerico· spectantibus. ferendi, salvis tamen quae aacris canonibu* et apostolieae sedi debentur reverenti* et «objection*.

2. Quod «i tanta rit epwcoporam dignitq*, magna profecto et graviarima «unt etiam ipeoram officia, quae nosmetipto* ultro monemus, praedaris praedecessorum nostrorum, in. ultimo concilio Bardigalenri, verbis: *.Jtpiaeopi,* propotriMs sqpsr ferrem *couftituti, ii* oirtutum* ornamenti· pmgfWgsmri, es guttae animas *fidele* ddedent, *t* Christo rvg» adducent. ..·. *Ac uuuùueriût* se in medie populi, *Muti fumum ae* risam legem, ad guam suMiti sumes rites *tua** motas costpsnaaf, rmriitalss ssss. Negno ssistiment *te ad prepria* nsmmsde, ad disritas *aut luxum,* ssd ad *tatam* st *MUMudiuea, fru 1M glaria, mata* e**t.* Cnmgws *fafifui fidti*** ad rsHptensm *et ieutae*atiam* /erilius mdsmmintai', si praepesilss suos, guae mundi *eunt atiieere et egrirntie* msditari, carnem *et mundum *ap*ee eefinaacuntue,* ... copi igitur, in *tata oitae fanar** ac tota serum deme, reeeent ne grid appareat geted a seneri *tue inatituta ait alimnn, fuadfu* non MMiMMut,* Ari astum, ac seritotam osnlsutptaM Joue se /erat.

S. Accadunt et haec praecipua speeialioqus epiecoperum officia:

1. Vigilent seilioet, quasi speeulatorea ia axeatso positi saper domem I*raN,'ne fidei dapoaitam, easts diaa suae concreditam, erroribus aat haarssibas adultsretur, vel ignoranti· daparoat aat iaana fiat; ne irrepant ebasa*, depraventur moreo; ne etariei •ais officiis in aliqno doaint; vigilent, at magia ae magis -religio proficiat, cultas divini Agnitae auges tur, atque a fidelibus, ea qua par est, diMgonÜa st. pietate, «aeramenta «aMipieatar. Mae unqaem ab

' e«e. TrM, «m* xxm, ri srabx, <^.4. '

• & Ignat, ad taiyraem·, *. Vin « II, agat Ostaferim*.. Afem apriM, tern. II. > M /Ari. gr, eg MfipqT, www meate;ant ooede «tata orietanie Ita promisrie, q®o aeaa obstrinxerunt, at pauperibus at pesegrinta, onuttaeaqqa indigendibw esoesri, propter wesson Deaatai, aflhWaa at nsttarieordoe·.

3. Asridee reaideaat ia «eia diooeeaibes, iuxta praescriptam' gaaoti oeaaiiü Tridentini, «ta alta-

#MiviMM^MΓ IMN *WlMtti JNltwil*

ti λφM ‹rf·JMIteF MMCÎt·* *

S. Dioeoeoim *aan, per seipooe, aut, cum legitime impediti foeriat, per idoneos visitatore·, aaltem qaoad partem notabilem, ri totam nequeant propter eius amplitudinem,' quotannis visitare non praeterHiittant: utque earum viritationum scopus, religioni* scilicet propagatio et tutamen, abusuum reformatio, pietati* in cordibus fidelium eincerita* et incrementum, attingatur, omni cura provideant*. In omnibus autem ii·, quae ad viritationem ac moram correctionem spectant, iis iuribu* et potestate utantur, quae habent, etiam tanquam apostolieae sedi* delegati, ea ordinandi, moderandi, puniendi et exsequendi. iuxta canonum sanctiones, quae itita ex prudentia sua. pro subditorum emendatione ac dioecesis suae utilitate, necestaria videbuntur*. Nunquam auterq ab iis recodant, quae pastores admonet eadem sancta synodus, de mansuetudine in corrigendo. Meminerint scilicet, „m pnstorr* ««·«, non percussero*, signe *itu* prosesse *Mi tutdiM opertare,* ut neu ia ri* deaiMontar, *sd *itio* tanguoat jCKm ei fratre» diligant, elMoreutqu* ut, hortando *t* owaoads, at iUidtie deterreant,* ne, *uti daSguemt, detiti** eo* peeme eoereere *cogantur. Quot* teams, ri garid per bmmmom *fragititutuu peccare contigerit, illo apoatoli* rie eri ohoereeada proscepti·, «4 *illa* arguant,* ebssersat, *et* in.erqpent in omri taritate ri *patientia,* cum seep* plus erya oerr^endo* agat trneoeleatia guest *aueterita*, ptu* *M*rtati* fuma* oommliiatto, *plue etdrita** gwem potestas *Sin autea^ at delieti praeitatm,* airy· opus *fuMt, tuae aun mamuatudixe ripor, eum MMrÎMhiM* MβAMMφρ twm *Itintêti* Mwrite·, *edkitenia* Sri, *ut* sms *oaperUat* diaeifüimi [papadit] Mutaris ae nsesssaria esiusrsstar, *et* gri *earrecti Juerint emendentur;* eut ri rrstpisesrr nolusrint, oesriri, *salutri* in oos enimadosrrieris *exempla, a ailii** *deterreantur.u** Praesertim invigilent, ut accurate serventur et firma stent quae praecepta aunt; nihil enim magis in aOotoritat» minam et contemptum vergit, quam quae statuta et decreta fuerant, paaaim et impune nsgligi. Unde neceese est, ut epi«capes, quantam debet esse prudeA et discretu* in praecipiendo, tantum rit vigil et finuu* in exigendo quod praecepit. Qaodqao ad dispensationes attinet, ri ,qu*a interdum concedendae .riat, memor esse debet herumoe concilii Tridentini verborum: „/>»-gusdNas isgom sstaen st.... pstantitas *indutpere, mkil eUd M fuam* mttarigus ad fogm trwnsgro-

Qini si

4. Oum, ex eaoris cunonibug, evangelii praedieatio rit praecipuum episcoporum mune; ea omnia servare studeant, quae de hac illorum tanti mo-

t

› *Psntif. Bsm.*

• Sam. VL *de* mp. I; «ma xxnu *de ref.,* mp- I.

• tfem. Bariigri *aa« ISO* (Itari, *Oene.,* (IM; XXXIV, IMtA].

• Ora*. Tita, ms* XXIV, da v^, aap. X

• tam, ama. XXI. dr r<, aep e.

• Orna Ttid, *tua. zzz de mf,* m*. i.

« tata, stm XXT, tap. Ml

/ committer··.

Caput IV.

1. Cum. at pcstr«mi eoncilii Burdignlansi· vatii· «tnasur, »·* ipssus nanamtis aaaMsa «nardi·, nihil μ MβM* MÎ erf *4m* erf iβ*βMΛΦβ *edi** 0*μ 4ν μ μ IM, erfÎMMRtMB *tUf* fMSM irf» CWâÎB CtfWjMTWB NltaEMMil» ijrifMJWW·! tWMIIfi A·4·Γ·I·* tnr," sbhine at deincops, preat talent temporum opportunitas, quolibet triennio, iuxta eoncilii Tridentiai praaaeriptum, habebitur et celebrabitur ο<>··cilium provinciale, in loco at die a ssctropolitano declarandi·.

3. Non anta promulgabuntur decreta coneHii. quan aabiMaatur, iuxta praaacriptionem sumssi poutihois Bixti V, in bulla ZaMHaaaa erierm, saMtu cadi npostolic··, quae ai quid in eia nutandam aut ooirrigeadum indicaverit, id totum, ad illius mentem et placitum, nutabitur et corrigatur. Ea vero decreta, atatim ae promulgata fesriat, vim logia bebabunt ia tota provincia; et ai de eorùm aena· dubia quaedan auboriri ooatigirit, ea, non privata cuiusqaa interpretatione, sed episcopi »♦ dicio solventur, dauce proximum babaatur cnnniliain provincia]·. Quod ai gravia· quid aut diMcitiu· intarpratnadam fort· acciderit, illud episcopus deferet ad metropolitaaum, qsi, de auffragaaaoram consilio. statuet quid agendam.

Caput V.

^^r *Effutit* dieaaaaene.

1. Quamvia dioeemanarnm synodorum, quae, praeteritis tempoributuThoatri· in OalHia vix celebrari potuerunt, «araturam institution··, quo meliori potuimus modo, aupplevarimua, curnvarimnaque, quantum in nobis fuit, at nihil daaaset bono ecclesiarum nostrarum regimini: tamae, sancto concilio Tridentino obtemperant··*, synodum dioecaaaaam deinceps quotennia celebrari intendimus. nisi gravi da causa aliter' episcopo videatur.

1. Ad synodum vacabuntur qui da iuro vel oos·uetudisa resire tauaatur. Quod tamen nd parocho· attinet, eam, prae dsoooosoon amplitudine, omne· simul, nat «orum para maxima, a parochiis ubem· ··queant, qnin epiritaaHb·· bdehum iadigentiis auxilia ssesmaria desist, naeaisi partira vocabuntur singulis annis·, sad itu tam··, at omnes sueoeesire vocentur at vaninnt. *Q* *O*

3. In sessionibus synodi, promulgabuntur constitution·· apostolic·· at décréta concilii provinciali·, «i qnaa dat nondum promulgat·; at prnataroa, epiacopu·, modo par monita insinuabit, modo, ri opua foarit, par decreta atatuot, quid arcende malo •t pvemovaado bono satius duxarit, servatis · iure praescriptis.

4. Opportunum satem duxerunt halas ayaodi patra·, ad presbyterprum memoriam hie rovocura dedaitioncm iUnm summi poatidd· PK VI, ia bulla Jbmtaram jUai, qua ^daatrina pmm steteil rq/brmonxanara, sive par aa, aiva per ettcialeas, oui, aaaaaacribus sdiuaetis, foaultatem indicandi dshagat; ittaaiea at aam a ae aea idea auferat, sad poesit aampor qua· vohwrit nausea sibi recorvare.

3. Optande· quidem saset, at antiqaa judiciorum eooleeiaetioonun forma etiam nano integra obeervari poeeet; id veto non fart pracoans ten-, porum at legum civilium ratio.

Can aaim typis naadare, at in valgum spargere qaaa libaerit, aaiooiqaa liceat, multiqna scriptores, diariorum praaaertin, religioni et aeèleaiae miaiatria •int infeasi, causae eaderiaatioae, ai publice et cum forensi strepitu discuterentur, in coatemptum et odium ordini· ae niniaterii nostri plerumque traducerentur

Neminem praetere· latet deetitai nunc episcopo· subsidio illo civili· ' potestatis, quo valebant dim taetea aooareare, et ad declarandum ea do quibas intenogarantur, eogaro; ne proinde, nullo· ^odle, niai volent··, nd forum eoeieeinaticum se sistere.

Quapropter, ut at incommoda, istis vitari possiat, et canonicae sanctione·, quoad dori potoat, obaerrentur, «fatuandum ducimus ia unaquaque provincia· dioeeeai, aut instituendam arae ofBciaHtatem, •ut institutam antea, servandam: ita taman, at ad illam eae tantum deferantur cauaaa, qnaa apisobpua, ra mature perpeti··, duxerit siae incommodo ita indicari poaae.

Ab iata dioacmana oMcialitatc, non ad api·copum, sed ad matropolitaaam oMeialitatam appellar· licebit, salvis iuriba· sancta· sadfo super appellationibus. Quae quidem appeUatia arit auspenmva. exceptis feaaibns a iuro datqitie*.

Caput VII.

D· sfoarws panefeMes qpwaapi.

Quae de vicariis generalibus episcopi saaxeraat nuperrime Sacctionearis concilii patres, haec at uos statuenda dutimaa:

„Pμ ο τη jssimhl, *fui* sMans aarraant qrshr MMNMW *NMtf* ^*NNI* W

Ifti, m chara «< asfos, post epfoaapum immsdiaf» fMNMtp MCMt·MM GibUmTIM NβiM^Mp - cardote arari *1801, tminnt* inaafort. Nan muri tiMe anaanM» nav/hamtar coneafosrnm râriist·; nsqsisipris

Oaput VIII.

Dt canaasris.

1. Canonicorum eedemarum oatbedralium coctu» a semis canonibus vocatur codasse· «Matas, et praeccdsatia gaudat supar cnatsroa praabyteres, quibo· proinde oportet ut doetriaa, piatate at morum integritate oaaoaici praaluoaant.

X. lator canonico·, primum locum obtiaet dccaana, canonica· nempe qui ab epieeopo ad dacnaatum promotus furit. Praatar imam dignitatem, da into inatituaada sunt, ia quolibet capitulo, ofScia tbaologi et poeniteutiarii.

M«r psadsra ·· rinMsri dsbara, ar alar Martete de-

* risas-TriA, asm XXIV, ds r<, sap. A
• Pam XXIV, ds *rifc* «M. a
• Prop IX.
* BsuC Xiv, osmtit. 44 stiMariM, «s » nsrti Itea.

3. De lie omaiboe ṫua «4 MpitulMtam SSU- ▼••tares 4tKbMnMkNMN·! tiaa et'Mtef îmmmi 4 tartes ipelM ɰ |A·X Arei» pttMB spectasti *ptt* * rtofeM· s^ltaA· eoaficioada, st ab aUtequoqus episcopo appmbaada, providebitar.

4. Inter iura capituli, 4m emineat;dsbetoeitieei convocari ad concilium provinciale, cal par dspetatoe aaabtara potest; et, «ode vacante, adipsam solum pertinet dioeooete administrationi providere, per eleetionem ent oonfirmatioaem intra statutum tempus faciendam idonei vicarii generalis capitularia, aut etiam plurium, Obi, ut in Oalliis, id exigit diooceseon amplitudo.

5. Sicut sunt sua capitulo "lura, ita et officia. Ad renidentiam in primis, tenentur canonici; et nunquam abesse possunt ultra tree menses quolibet anno, nec quidem ad id temporis, si longius servitium requirat ecclesiae cuiuslibet constitutio ⁵ Caveant autem ne forte, pluribus simul absentibus, deseratur chorus, nec iam digne peragi, possit divinum officium, quod nunquam licet intermittere. Caveant etiam ne sint absentes temporibus sut festivitatibus a iure exceptis.

ß. Debent praeterea omnes canonici divina per seipsos obire officia, ac in primis missae oouveutuali 'quotidie intéresse; quae missa, singulis diebus, pro universis fundatoribus et benefactoribus· ecclesiae cathedrali» et capituli celebranda set, niri legitima interveniat dispensatio.

Optat etiam synodus, necrologium, tam priscorum quam recontioram benefactorum ecclesiae, in officio capituli, ad primam recitari, ita ut, deficientibus, propter vicissitudines temporum, caeteris missarum aut precum servitiis, aliqua ntamew sortem comrnemoretio *Jiet, fui,* pro OilMTWN Mlvlfp *Iiφβiβ* jrto· WMtt *ftH·* fUeresll" '.

Tenentur item canonici singulas officii sacri horas quotidie in choro decantare, salva etiam dispensatione legitima; episcopo celebranti, aliave pontificalia exercenti, inservire; sacria ordinationibus, in ecclesia cathedrali, ad hoc vocati, intéressé; aliaque munia in iure statuta'adimplero.

Choro praesentes eoae de iure censentur illi duo canonici quorum opera indigeret episcopus, ia his quae ad religionem pertineat

7. Non ultra modum 'augeri debet numerus canonicorum ad ƀetters ; et eo titulo debent praecipue'capitulo aggregari· qui choro laterense poesiat, et ecclesiae cathedrali inservire.

^Caput IX. ,

Dt erdH/netfitrit tt ɖesuat

1. Ne ulla' ex parte titubet ecclesiastics disciplina, volumus ut in «tagulieprimariis distrietibus, seneant piares titulo arehipreebytari decorantur, qui, Angi eirefimapootioao, ia quo deficiat bonum parochiarum regimen,- vel quid ad religionis praeperitetom et iacrameetate fieri immuterive oporteat notare teneantur, ae bis saltam i> aano, scripta relatione,'episcopo renuntient

Arehipreebyteri praecedentia ' gaudebunt super docaaoe oaetsraequo presbyteros, praeter vicarios generales et oaaonioM.

8. Ia singulis item unitaeuinsqM dlƟeeseoe decundariis distrietibus, deqaaos irattituti rotemus, quorum uâieuiqub ia memdatte erit: ebene», dissidia, sraadala, et alia id gnara, quae raUgieei detrimenta emant oui districtu» parochite, ehêra'vure; praebw, niri apteeepas aK ama haae demandaverit

•hé» A fihtaoAx·) eAtasAt·· AskiikwWq et optesopalir traiteraithere; aegrotantibus eaeraatoata atiatetrare aat astatetraade smrara; ae demam, defunctorum exsequiis ƀraeeas aut providere.

De ŏmaibq quae cupra, et ipai, bis saltem in aano, sd episeopam referent

3. Arehipreebyteri et decani nullam, niri in propriae quisque p^oehiae fideles, iurisdictionem habent; et facultates ipsis, quatenus suat arohiprasbyteri vel decani, collates, possunt vel extendi, vel restringi, vel omnino auferri, ad nutum episcopi.

Caput X.

Dt parochis,

1. Ab anno 1801, existit io Oalliia duplex parochorum classis: alii nempe sunt vere titulares, seu inamovibileq: aliis autem confertur iurisdictio, quae, quanquam ordinaria sit, ad nutum tamen episcopi revocari potest Cum autem summi pontifices non semel declaraverint^ «radiera smmutotsonsm « Àoe. dise^pbnas peracto esas/acisMem, dense aliter « senete ssdr'apestsÜM statutae» Jbsrit," ⁴ synodus improbat et damnat ĕo omnes, qui, auctoritate episcoporum ' contempta, instabilem istam plurimum parochorum oonditioaem, quasi raris communia eversivam, aaorisque canonibus prorsus contrariam, reprehendere non dubitarent Imo, synodus hanc disciplinam hisce nostrorum temporum angustiis et necessitatibus omnino congruam esse existimat. Quamdiu autem sancte sedes, ad quam de ħi statuere pertinet praesentem rerum statum non immutaverit patribus concilii destinatum ac firmum propbsitum in animo est, nonnisi raro, prudenter· ac paterne, uti facultate parochos revocandi vel transferendi, adeo ut quantum fieri potest ŭs sacro ministerio non desit optaada stabilitas.

9. Parochi, tam amovibiles. tum inamovibiles, meminerint ĕ, vi muneris sui, sub gravi teneri ad residendum personaliter'et assidue in sua parochia, esc posse aberas, nisi obteata prius episcopi licentia, quando intra tempus absentiae occurrit dies dominica," aut saltam, nisi praemonito episcopo, ei eaasa ita urgeat ut non possit licentia expectari. Qsoties vero abfuerint diligenter provideant se ita ab aNo suppleri, ut ex eorum absentia, quantumvis brevi, nullum paroehiani, praesertim infirmi.' patiantur detrimentum.

S. Cum autem ideo in primis residere debeant ut mysteria Dei dispensent et ministerio verbi sint instantes, momineriat se ex officio et strictissime teneri opus evaagolistarum facere, parvulos et ignaros oateebiaaro, **crementa administrare, decorum domus Dei diligere. Pro omnibus aaaiduo qreat; noram qui pio votant vivere ii» Christo Inoa, devotionem fovere, dirigere m augere studeant; eegratra et ħnfirmo nolBoitadine praecipua ac peculiari affootu prosequantur, saepe visitent edoceant ■atati necessaria, et sraraaseateram gratia piisque consilii» sedulo muniant

4. Parochi pauperibus sollicite ac studiose patroeiaoatar, omaibusqûo corporali vel spirituali ope indigentibus: atat sis quasi patrua; ŭfcuiq oaim parocho compotit vsrateatas poatatistas; de- IK pro viribus, ipei opitulentur, momoree horam Tobias ▼ WWW·. ƥW HW·· WW /■wW) ·▾›·

• OeraTrta,mm.XXW.de ref, era·»·
——-——▮ xxv. dssw. erat

‘ Imperate ƥi XVI M <itamp.Ued4 1 meti IMA
* ▮M (erarafims tata.), M.

0 MBOlbVM'

tMB MA^M^AAM» M MMAt 4H M MM AÎTOMti paapcram. AMM* d*mum guibmiiliiqe* emui mod· subveaÿmt. Mteeaqua h *vi*tim*at, qaotia* val aaui ax Ut qui laborant at onerati «ut «ablevare potaariat

I. Quia vara, at ait I'hriata*, boa·* pastor oognosait ovoa suas at vocal aaa nomieafim, idoo, •togula* paroeciae tune fomilian, cartit temporibus, visitare parochi bob oarittant· la hi* outom visitaaiibaa. comitet aecam babaaat. gravitatem, moliam, charitateut, qua* baaigaa eat; oaate ac prudenter inquirant de pusri* a* funalia, de pauperibat et tuArmia, de omsiem moribus, de Mandata et peccati oooasiuaibus; necnon ad meliorem frugem, «mai que poeeaat industrie, bortari «ntng*at eos qui ecclesiam eep frequentant, aut ad sacramenta bob accedunt.

β. Inter ianumeras ministerii «acri difficultates, nanqaam animo coacidaaA aed, cultores navi in vine* Domini, hoc assiduo labore assequi contendant, ut radix quaelibet amaritudinis ex agro tibi commisso paulatim evellatur, aperentque ia Domino aliquanta tandem fere at, (ablato omni «emine vitiorum, oouvaleaqat «aget laeta virtutum, et de profecta gregi* gloriatur cara pastoris. Ad id plurimum conducat charitat quae aediAeat, et in qua, prae oratori·, radicati et fundati eaae debeat miahrtri Chriati. Bint ergo parochi patra·, non domini; tace omne* paroehiaaos slacero affecta amplactantnr et diligaat; ut Alie· ebariatimoe mou«ant; iaArmoe ia Ade beaign* sasdpiaat; Aantque singali quasi nutrix foveas Alio· «aes. Nunquam aspere* aut duriter imperent: „Taltaator eaim mala, ait «anctu AsgUstiaus, magi* decenda fuam *M*nta,'UMfis* monstafoc

m am te AMtee *wi OnM* te utew irrmiui timentor."' Nemini dent ullam offensionem; aed, uti apoatolus, per omnia omaibpe placere atadoeat, aoa quaerautas quod aibi utile est, aed quod multi·. Ne meliora quidem, praecipiti aut praepostero sole, scatantur; nae recepte* uara mutaro, Mt invetmuto· corrigera abuaua, niai eum maxima oadtala, at consulto episcopo, aggrediantur.

7. Nulli unquam sarardoti altenaa dioeceta Horatiam «aerum fooiaadi, verbum. diviaum praedicandi, aut Mcrasroata ministrandi, ooaoedaat, nisi certo ooMtot eum eia* a ano ordinario approbatam. Quod ai vero aliquamdi^ia.quavis paroecia commoraturus ta extraneus quilibet «aoerdo·, * saarotariata episcopali scriptam facultatem imp··|' tret, qua, quid tibi .ia «acria Heeat agora, determinetur.

8. Demum, eum plurimum intersit perpetuo conservari et ia prompta haberi, ia taguta parochiis, mandata Httarosqua pastorate· *pis*eperom, et rpl*tioaaa eorum quae ab ipta, ia teit visitatieaibta, acta aut daerata foerint; testimonia antbeutiae roHqaiarum ■* indulgentiarum; inventaria et document* quae pertineat a*' ootatae bena, reditus, iura, atque etiam obAgatteum et onera, oi quae aint: horam omahtm indicem seu roportorium, ii* unaqaaquo paroecia domribi tutemea, oadomqna omnia reprâi ia archivi·, sou aoevaaiaati armariolo, aera ot tavi munito. Optamus insuper, ut a singuli» libar htetetteu* eouiteiatur, ia quo aompe quae mtmaranda, qaabbet aaae, in nt parantia contigerint, qnitq·· ratant, at ea «Maa* eeaeiguet, qua· ad amptiuram proetaritemam . temporum, notitiam oeadueara valeant. late anta· Uber in arehivie

Ubi veto paroabua detonat·· feerit. ambit districti deraano, vat, eint dsfeeto, paroehu* antiqaier, haine Hbri at aautereram, qaoa sapra, diximus, oodieum iavaatarium lonttvibtra, at ad eptoeopnm mittere.

». Ut a ciero arceatur quidquid val aiaa decori detrahere potait vel pretbyterot a cara spiritualium amovere, probibemnt ne aUha rector animaram •liera praedia conducat eat administret vel Adeiaatione aaae obliget Quod aatem apeetat ad fundorum acquiaitionea in propria parochia comparandas, presbyter quilibet Ai standum intelligat ta qaae praescribuntur in statuti· cuiusque dioeeeueos.

Caput XI.

Dr Mcarü prtrochemnt; d> eeprUurir rt* pr*stytеru Aetihieti*.

1. Meminerint vicarii eo, prout nomen ipsam sonat ideo misso· eme at «upptoant vjoes parochorum, quasi adiatorea, quibus (Ili praeAeinatar, quaeque in partam ministerii tui, maximo ad praodieaa<fsm verbum divinum sacramentaque administranda, adhibent Unde, tabet' vicaria* quteqra eam reverentia et «ubieetione erga propriem parochum se gerere, neque, ipao inconsulto, abitu, aut eo invito, quidquam muneri* obire, niai, ob graves nanas», aliter ab episeopo statutum faarit Uuiformem eam parochi· agendi rationem vicarii tenorat, oaseaatque quam maxime no, foetis aut verbis, ex Adolium existimatione ipsis quidquam detrahant; aed eoe eooetru, camper boaorant ac reveroaatar obram .populo, mque gravatae, ut roepe ooatiagit, scaio vel iaAnhitatib·*, obeeqnentiori atadio sdiuveat et aouaelestar· .

».' Interea, paroeboa obaaeramu», ut quae ia adiutorium miaiatarii habueriat, fratorua benignitate suscipiant, mamares a* illius mialatreo ama, ta» quo· alta praefecit, voluit aaae subditarum petrae, non domine·; exemplis et moniti· iaexpertos ditigrat; a periculi· removraat; ad pi*tat**a, virtataa, miaisteriumque rite implendum dtttgeuter inform ent': ad quae omnia multam proderit, *i eodem teeto, eadem m*naa, et indivisa damam vitae aoeiatnte, parochm et vicarii utantur.

S. Cum autem omaibut peroetiaram ·oo·*·itatibua map· ooa mMeiant parochi ut viearii simul. institaMtiU ab epiaeopia oapallnai, qui, mva monasteriorum. aive aebelarum utrimqu* taxas, tiva inArmorum et aegrotantium in xeaodeohiia, rive detentorum ia eareerib··, aive alteram quarumlibet oommunitatute, apeciatem euràm haibeaat. GspeUasoram iura et ttaultata· ab epteaope, pro sua prudentia, determinantor; aed quoeeumque illa aint, capeUani vetat aibi diota ot prooasripta ea omaia adimpleant, pro ano quisque munera, quae concitam de pastorali aoUieitudiae aaaeivit

4. Praeter capallanoa, axiatrat aUqueade i* paroohta aacardotaa, ab «mai oflteio oui aaiamram cura annexa tit Uberi, qui vulgo dieustar AeMtrati. Hl ntaaam eatebroat hota, pro AdeKam utilitate, a parochia daoignata; ofMia publiai·, diebut dominteis et featívis, devote, ia habita chori, intersint; parocho, iu hisce ofAcii· eetebraadi· aliioqu· mantis saeerdetalibes,' libenter adiumeuto sint, at, abitito otieaitato, .quae Sdstibut saaadatam, sibiquo nocumaatum maximw aflbrrot, tempas raam utiliter impendant.

‹ Tta *W*, h
· XXII (a. A af». * An*. «A Utra*. П, ■PJ.
cuuem. qtooMn. tam XUV.

Capaf XII.

λ - -.-.-.»
Ot grjmytirni am W Mnamaa ********** awrwat

A/ratos> ftiasi afetoae *JraM.*** O·»* igitar eteriei, autafcumquo otdtaia, sfast ititer m aaaaiam, idips«m seutisotea, fraternitatis amateroa, honore iu-

1· *a^aaaea^pa* au^is dsstc^ia, e^t ^^a^^eeaa^jaa vt NflMM ·i MMij·) MMMNitM WH *(bn* quod serqptom *aat: ,8ataeKtMt,* ftoo«<*tja* teneto· MMf* tMSta *9p9tfaH* M⊕MMp trffanvi *affanaiaaaMa,* at aaa »itep«r»tar **muMirini** serum; wd to pentitos axMkaoat aa Meat utiitisfros *Dai,* aa *iliaad /nfifitf <Hete* aaa:* „Sacerdotes Dai contaminant sancte at reprobant lag··* *---- *ifHU* aat yuod *«Km κφι KpiMtui* at Dti aattaai aaaidaa instruat, puom aeraai site st aaaaqrfaai, gtti aa *dinaao* stinistsrio dsdieentet. Cum atom « rata· *aaaeaaK* in eltiprem tehtoti lccum conqpietontor, ia aaa, taàgaata *iaa apaealaaaaa, aaKfui eeaalM rosiictant, ax* üapua nuaant pned iawtantar. *Qaaapraptar, aie iaeet* omnino ciarieo» ta aortam Destini Meato·, rites· mersspw mtoa omne· composer», *aat fuAiKa,* paeto, tana···, «armona, aliisgns *aaauùbau rabaaa, nikil* atri*yresa,* aaedarotom oe ratifions planam, proa as /arant; laeta stfaa· da/irte, psoa in tpri· *nuaxiaaa raaaat, affaagiauat, ai aorataa aetiaiaaa eaaaaetia afftrmt* nanarattaeant

I. Habitu talari nigri colori· «emper utantur in loco domicilii, et, «i uti veste contractiori, quod raro expedit, contingat iter fheionttbus, vestis haec •it semper saltem colori· subnigri et simplex. Tonsuram ordini congruentem iugiter deferant, nec eapilloa more mundano nutriant aut tondeant. ' In omni eorum habitu clericali, nec affectata cultus et elegantiae diligentia, nec sorde· et nimia abieeta incuria appareant *.

3. C<etiUitetn, tanquatn proprium praecipuum clericorum ornamentum, omni cura servare studeapt, ot ab omni suspicione famam suam integram libe- ramque custodiant*. Nullas muliere· scenm sub eodem teeto degere permittant, praeter illas quae in statutis dioecesanis excipiuntur; nec suas quidem soror··, nisi consulto, et nopte·. nisi approbant· episcopo, secum habitaturas admittant. Ceveant demum ab omni consortio cum mulieribus de quibus ■inistrs auspicio haberi possit, ita ut mundus, qui in maligno totus est poeitu·, nihil habeat malum dicer· de nobis. .

4. Religiose ab omnibus serventur, quae danois praecipiunt canones statutaque dioecesana, de ludo, venatione, nuptiarum conviviis, spectaculis profanis, aditu ad tabernae; nec lusibus etiam licitis iadulgsant, nisi moderate et sublata omni oapiditate lucrandi. A tabaco fumifico, quod apud nos virum ecclesiasticam non. decet, abstineant. - Ita dat ab omni luxu alieni, ut ia omni eorum supellectili, in mensa et tota conversatione, appaseantiapoetoHea simplicitas et eximia modestia.

fi. Charitatwn vero mutuam ita sollicite foveant, ut -inter se invicem vinculo dilectionis coniudcti, sicut membra corporis eiusdem, multo magis adhuc cum episcopo eUi subsunt, aient membga capiti, ooniuncti sint, triplici scilicet vinculo reverentiae, obedientiae et dilectionis; sint demum omnes eor unum -et animq una, et quod do primis Christianis, idem de iis dici possit: Videte quomodo ·* diligant! Clero, tot odiis et insectationibus obnoxio, non est alia salus, quam ista omnium inter ··, et in primis cum episcopo intima coniunctio, ifixta haec scripturae verba: „RVwtor *faai* odtosotor «

Bt^si quia coram morbu ant infirmitate «liqua detineatur, frequenter eum et fraterna eharitate iariaant ii qui ia ricinia aunt: omni quo poterunt modo eonsoientur et pie adjurent; moneantque ut, prout opta erit, «aeramenti· reficiatur.

‹6. Mutuae huic charitati par esse debet obedientia: „oὐ- enim etodiaM foyuctor meteriam."* Omne· mandata episcopalia. ea qua par eat reverentia fltialique obqeqaio, suscipiant ae exaequantur: in dubiia difficilioribusque casibus, ab episcopo regulam agendi requirant: nec ullus ab hoc officio ae exemptum putet; eo enim magia decet quemque episcopo adhaerere et obedire, quo in sublimiori loco et gradu fuerit constitutus. Abstineant proinde clerici quilibet ab omni censoria reprehensione in disciplinam seu praescripta ordinarii, et meditentar haec Oregorii XVI verba: *„Hafu enet,* atqna «4 *M* MtwratietMh stoatio prorstu *aliaauaaa, qaaoaeeU· Km iaaea* atwtl *MtipieaadM,* Mneitom et ipso disctplitMNtt, paa at saereawm preeerati·, at moram norma, at tortam ecelaatoa attosttrerampae ataa ratio *cmatiaaator,* sssena opimandi Mfiidtoa improbari, *ari aat errtia* tori· notoraa prtoripii· in/satorn notori, er/ mancum diri atpa· ratp*rf«ctom.'"

Ï. A mundo, quoad fieri potest, omnes clerici *M* separent, piis exercitiis, scientiae sacrae, praeparandi· concionibus et catechismis. in secessu operam dant··. Cum onim oenne, quod o»t in mundo, «t concupiscentia carnis, et concupiscentia oeulorum et superbia vitae, familiaritatem cum eis, qui terrena sapiunt, inire non possent, quin amisso spiritu qui ex Deo est. spiritu mundi misere inficerentur. Intra ministerii sui fines se contineant. Àb omni medicinae aut chirurgiae exercitio abstineant. Negotiis saecularibus aut rerum temporalium curis non se implioent; alioquin. suae sacro ministerio -auferentur tum libertas, tum efficacia. 8aae domui sint bene praepositi; aere alieno non *m* gravent; et confecto etiam mature, atque ut sacerdotem decet, testamento, rerum suarum eongruo ae pio usui provideant.

Civilibus aut politick partibus ac dissidii· non •e immisceant, seu palam adhaerere profiteantur: eum enim hominibus cuiuscumque partis debitores sint, nemini dare debent offensionem, nullius odium ia se suscitare; bene vero oorda omnium sibi devincire; ae proinde diota, scripta actusque suos ita componere, «t nihil aliud eos hi» in terris ambire manifestam sit, quam ut omne· «alvi flant.

a Caput XIII.

D· prertytori· iqifruu· nui «mue con/scfr·.

Presbyteros, qnos adhuc iuvenes praortatura detinet infirmitas, vel qui, senio confecti, bonum certamen strenue certarunt, anxia prosequimur sollicitudine, et necessitatibus eorum providere in votis primis habemus. Pluribus id dioeoesibns, ut illis succurratur, instituta sunt seraria, vulgo *teataea da rairoita:* ea omnino approbamus, et, sicubi desint, ut. instituantur, commendamus. „ ›

Cum insuper liceat, etiam per legem civilem, ut utilissima haec aeraria augeantur, addita sexta parte

ı Osse TtoL, seta XIV, pernas, d· *nf.*
• 0sne. TriL, «se XXII, *ia* tap 1.
• Co m. Bartig. suo 1M·, tit-XXI. [Maari, Otea, tWOfi). XXXW,mD.J'
• Oote. Barii», sa·· MM. «a. XXI. IMsad, ▮ a, TtaC.]
• Prov. xvm, 1».
ı Philipp. II, <-4.
• Pn v. XXI, M
• Csmtit. Mrsri, *· IS augssti 1MB.

vodtaram qoo· ·χ loentio·· sodilinm pereipiuat eo- Mtrua fabric··. no· pensamus nos saffragari •piseopa qni, pre seeaasitatam ·Nη»»4·η· ratione, bee medio uteretur.

Nihil ƌema omitti volamss, at veagraattis hira· fratribus praeato sist omnia neraraaria aat utilia, adeo at, tranquillo ar sedato asimo, ultimo· vitae suae dueant die·, sintqne cuiuslilfrt temporalia sollicitudinis expertes.

Caput XIV.

ZA» eawrriMs areaMea sorismoslie·.

Salutaria omnino eat consuetudo, quae in hae provincia viget, convocandi, «ingulia annia, presbytero· in «aerum secessum, ut ibi. per aliquot diee, piis vacent exercitii·. Synodua decernit hunc usum pie ac fideliter eese «errandum. Quem ut ea auctoritate commendemus qua maior nulla eat, non abs re ducimus haec memoranda verba, quae, paucis abhinc annia, ad 'omne· episcopos direxit summus pontifex Pius IX. referre: „Cum eohts compertam *eit* od Mcleateafici *ordini/ et* saactmiomom retinendam *et* conaxreandam, pium *epirihealiieeei exercitiereee» ieeetiteetente* eri manmc conduesrs; pro *rpiecopali eeetro* srio, tam sa/aim-s apua wysrs, omneapua m aeriam Domini eeeuiaa menara, hortari, na *mtereeeittatie,* ut soaps ia opperiumm· a/ijwm locum, nadam peropendia axereitiia, aaeedout, *ftee, exterierAeu aerie eepoeitie,* oe ssAsmeatteri atudia aefaruanrm daeMonmrpw rerum maditotimn *necante/, et* contractas de mundano patrare sordes deferyOre, rt.eeeiaataatieum *spirilea* rrnosors possiat, algas «arapoliontea eatarem hominem cum actibus ama, noeum induant, put creatas est in iastitia et sawetatate." [t]

Paternae huic cohortationi obsequentes, comprovinciale· epiacopi, mouitia, aut, ii opua ait. iusaionibua etiam providebunt, ne ex eui· sacerdotibus quiquam, pluribua annia continui·, ad «aerum secessum convenire negligent, nove piia eius exercitii·, eum vocati aderunt, perfunctorie intersint.

TITULUS V.

ή· seminarii· et stadiis sitaieelaâtlnia

Caput I.

De seminariis in yevwrs, *et ete* serum modsratorvbus.

1. Patres coneilii Burdigalensis nibil «ibi antiquius esso profitentur. quam pium et sanctam seminariorum institutum (in quo scilicet continetur ordinis sacerdotali· decus, sacri ministerii auctoritas, ' populorum salus, religioaisque propagatio et tutamen), servare et colere, imo pro viribus augere et amplificare. Quales namque sunt ordinandi, tales esoe solent ordinati; quales in seminario alumni, tale· in ministerio presbyteri. Ad pietatem et scientiam non rite informati, flant' in domo Dei lapis offensionis et petra scandalii rite autem instituti et optima disciplina instructi, sollicite curabunt seipsos probabiles exhibere Deo. operarios inconfosibilea, quorum scilicet, ut ait. noster Hilarius, „«rn«tar site dorsad·, *et electrieea eeeeeuto.*“ [t]

3. .Quoniam ad provehenda in melius studia cleri, multum refert ut cuilibet rei conveniens detur tempus et locus, et sic tutius iter et brevius alumnis paretur; statuimus rationem studiorum in seminariis ita ab episcopis esse definiendam, ut sua cuique anno adscribatur materia. Ea autem ait ubique studiorum ratio ac methodus, ut non nimis multa, aed ea duntaxat quap vere aint clericis ntilia, ipsis addiscenda prepeeaatar. Seque enim intereat at maha scire videeotar et giorieatar, aed ut qua· eeiveriat, seiaat multam et apprime eeNoaat.

5. Varam param eat recta stadia ordinati, niai tota ahuanoram vita me aeratae cuidam aabdita ait, at nulla diei bora, quid sibi ad virtatie et scieqtia· profectum agendam ait, dubitare poesinL Idcirco regulae pro seminariis aapientiaaimae constituta· fuerunt, quae, ut ab omnibus observeotur, sedulo invigilandum eat.

4. Ad bonum autem seminarii regimen multum eonferet eure episcopi, quam, iuxta canonicas sanctiones, per inapectionem et visitationem exercere sollicitus erit.

6. Quoniam haec tanta rea. informandorum a pueritia ad iuventutem clericorum, magistros non vulgari· meriti expoatulat. cautissima prudentia seligantur viri quibua hoc opus committendum erit.

Porro acientia debent esse praestantes, ut quidquid docent apprime teneant, nec aint omnino rude· caeterarum rerum, quae in domo ubi. degunt, addiscuntur.' Ut autem non deaint buiuamodi praeceptorea, omni ope enitemur, ut saltem plurimi invenes, ingenio et mente egregii, ae totoa, aliquot annia, atudio dedant, gradum licentiae, in litteria vel scientiis, in theologia vel iure canonico.' obtenturi.

lamvero, ut munua moderandi seminarium illi, quibua id officii eommissum eat, rite impleant, xelo, vigilantia, sapientia praediti «int oportet; forteia animum ad tuendam disciplinam. suavitati ac mansuetudini regimini· consocient. Gaudeant cum discipulis perpetuo versari; omne· aequali charitate prosequantur; dumque alumnorum bono sunt intenti, famulorum interea curam spiritualem non negligant.

Virtute demum ac pietate prsefoigentes, cunctis •int forma vivendi. Clerico· ad regularum observantiam exempli· incitent; orationi·, studii, vitae operoaae. solitudini· et silentii, modestiae et simplicitatis in vestitu et supellectili decentis, uno tandem verbo, omnium virtutum ecclesiasticarum βoipsos exemplar praebeant.

6. Etsi talibus viris nihil opus est alia mercede ad operosam illud munus, quam certa spe coelestium praemiorum, necnon intuitu immensae propomodum utilitatis quam in rem christianam conferunt, episcoporum tamen erit, magistro· tam bene de eoclosia meritos, omni quo poterunt modo, cohonestare, necnon providere, ut, praesertim post longos labores, vitam ducere possint ab omni temporali sollicitudine liberam. Verum longe optabilia· foret, ex omnibus magistris unam coalescere societstem. in qua nempe omnes, pia quadam fraternitate devincti, sese mutuo firmarent exemplo, consiliis iuvarent et precibus; in qua demum, necessitatibus uniuscuiusque omnes, simul conflato communi aerario, consulerent

7. Ut proposito· sibi fine· magiatri aaaequantur. imprimia debent diacipuioa varii· incitameuti· provocare. ad strenue conatanterque laborandum, ac •tudia indefesso xelo ad summum usque prosequenda. Superior igitur et caeteri magistri, plurie· per annum, alumnos omnes de rebus ab episcopo antea definitis districts interrogent, de labore et progressu euiuaque attente inquirentes; et si quia, anno scholari exeunt·, non satisfecisse indicates fuerit, per sequentem annum in eadem elasae, pro arbitrio superioris, remaneat, vel ab ordination· proxime fotura excludatur. Quoad eos qui satisfecerint, notae, meritum cuiuslibet examinis indigitaatea, deferantur episcopo, qui, ex iis, quid de, unoquoque sentiendum sit dieoeraat in prueeeati,

[t] KacrcL «·· */tentae, «·* M *tCeBectie Leceeieie: »]* ·«·voirie IMfl.

[t] EOar., *De THeut.,* lih. vm. ·■ 1 (ara, ad. Varma, IT», II. mc)

•t postes. in dispenaatioBe mnniorum arwlaaiaatino-^l ram, rationem uniuseuiuque meritorum habeat.

8. Circa temporalia semiaariorum, haoc duo potwrimum stricte observanda praeripimus: primam quidem, superiorem ab oeooBOmo, riagulie ssousibus, exacturum eme accuratas sive reram, rive pecuniarum rationes; quas ipse deinde, tertio qaSque meiise, episcopo fideliter referet: alteram vero, salium, opus aut negotium quidquam gravioris sumptus, pisi consulto prius atque approbante episcopo esse aggrediendum.

Caput II.'

De teminarii» miaoribiu, ri rindiù ÿMe *eeagnOud Mtumodi âutiMi».*

1. Sancta synodus Tridentina statuit ut, incollegio . (seu seminario), ad hoc prope ecclesias (cathédrales), vel in abo loco convenienti ab episcopo eligendo, alerentur ae religiose educarentur^B et ecclesiasticis disciplinis instituerentur pueri, quorum indoles et voluntas spem afferret eos ecclesiasticis ministeriis perpetuo inservituros1. Seligentur ideo, ut plurimum a parochia, pueri felicis ingenii, ad pietatem et scientiam idonei, parentibus orti probis ac piis, quorum, vel in ipsa paupertate,' Christiana nobilitas sit religionis succoeaione venerabilis '. Hi autem pueri, ve) ab ipsis parochis, vel in scholis elementaribus praeparati, et hoc primo tyrocinio atque examine probati, in seminarium deducantur.

2. Porro, ab ipso seminariorum limine, sciant in talibus institutis, Dei amorem esse debere totius agendi rationis' principium, ita ut cura disciplinae dilectio sit, et dilectio custodia legum*.

Ad pietatem fovendam atque augendam, accurate serventur regulae in singulis dioecesibus ab episcopis sapienter institutae.

Urbanitatis leges addiscant pueri, et ad quamdam morum elegantiam informentur: neminem alloquantur in singulari numero, exceptis forsan, sed solis, consanguineis; sicque mutuae sacerdotum reverentjae iam in pneris consulatur.

8i qui vero reperiantur quorum conversatio alumnis ecclesiasticis nocitura sit, prudenter e re nata inducantur ut alio studiorum suorum cursum perfectum eant.

3. Prae caeterie-'Xutem scientiis, religionem magistri discipulos edoceant sedulo, semel saltem in hebdomada. Satagant primum, iunioribna catechismi litteram et sensum diligenter tradere, provectiores vero aetate et studiis, per penitiorem de fidei fundamentis explicationem, contra graaaantium errorum pericula confirmare, et de ecclesiae fide ac sacramentis, de moribus et cultu divino, catechism! Tridentini doctrinam ipsis aperire.

4. Cum autem linguarum deinde studium sit praecipuum, et ordinis sacerdotalis decori plurimum noceant mendp in dicendo vel scribendo, magistri attente et assidue instabunt, ut linguam vernaculam, diligenti et olat* omnium eius legum explanatione, omnino notam perspectamque alumni habeant, a recte legendi et pronuntiandi regulis, sicut et ab orthographiae legibus nunquam deflectant, pureque et emendate semper dicant et scribant. Linguae igitur maternae perficiendae semper intenti, nullum sermonis vitium psaetermittant quia reprehendant, et in decertationibus litterariis velati mendam notent.

Scientiam linguae graecae, si fieri possit, eo addùeant. M atamai earn tatalligaat léguâtes: Ha-
.|П“>· rara latinam, utpote aeohaiae at adaaiim eneris propriam, loage diligentias soleat, adeo ut alumni, boe idiomate, aoa notam tanta regulas et eum ^qua CaciHtate, scribor* aat eloqui valeant, sed etiam libros latino exaratos libenter legant, iis delectentur, baianqun idiomatis lepores apprehendant et sentient.

b. Studio linguarum accedet studium historiae tum sacrae tum profanae, rimai et geographiae, et hic magistri noa in arida tantum et param proficua factorum ineumeroram enarratione se sistent: sed, iis quae minoris sunt momqpti omissis, navabunt operam, ut, accurata faetorum et hominum aestimatione, alumni ad rectum indicium informentur. fiant sani rerum existimatores, ac praeeertim intelligent quam mirabiliter divina providentia e supernis omnia moderetur.

6. Cantus praeeertim ecclesiastici cura diligens habeatur; et quae ex mathesi vel scientiis naturalibus addehda episcopus iudicaverit, summa opera providendum ne praecipuis studiis afferant detrimentum.

7. In crebris exercitationibus ad bene dicendum vel scribendum, potissimum evertentur alumni, tum a genere isto'inordinato, quo quis, phantasia abreptus. cunctos veri sc naturae limites transgreditur: tum a segni illo genere, quo quis, laboris ad bene scribendum non patiens, incompta scribit prout se calamo offerunt: sed informentur ad illud dicendi genus semper clarum ac perspicuum, simplex, quin sit demissum, elatum *kv* sublime, quin turgeat et sit inflatum. *f*

8. Non *mire* profana sint clericorum studia, sed vocationi ecclesiasticae muniisque futuris, saltem in pluribus, accommodentur: ac proinde, profanis auctoribus intermisceantur quaedam e sanctis ecclesiae patribus aut scriptoribus, sive latinis, sive graecis, excerpta: ut, comparationibus institutis paganos inter et christiai^e auctores, intelligi detur quam copiosiori lutnineWrca Deum ct hominem, omnemqué disciplinam moralem, revelatio universum orbem irradiaverit.

dCaput III.

/>< ssnunariw motoribus, *de etudiorum materia,* mstiodo ae *tempore.*

I. Seminarium maius, cum rit novissima schola, qua clerici ad* sacerdotale ministerium proxime praeparantur, pietate eximia, aeque ac disciplinis sitioribus, ac ferventiori studio inclarescere debet. Quantum pietate in dies alumni proficere teneantur, habemus ex sacrosancta synodo Tridentina. praecipiente scilicet, non solum ut ad presbyteratum noti admittantur nisi viri ita pietate ac castis moribus conspicui, ut praeclarum bonorum operum exemplum et vitae monita ab eis possint expectari. sea^etiam ad subdiaconatum et diaconatum deligantur viri, quorum probata vita senectus sit - imo admittendi ad minores ordines ita de gradu ad gradum ascendant, ut in eis cum aetate vitae meritum et doctrina maior accrescat.

9. Etudia maioris seminarii incipient a philosophia, Mientiisque mathematicis et physicis, nisi haec seminario minori adiungenda, vel in aliquo speciali instituto peragenda, videantur^. 8i autem in maiori seminario fiant philosophica studia, cum theologiae alumnis non misceantur qui philosophiae, et rebus a theologia plane diversis dant operam: sed ab ipsis, vel aedibus, vel saltem vivendi regula et piis exercitiis, quando fieri poterit, seiungantur.

3. Haec praecipue commendamus philosophiae magistro: discipulorum mentes severis logicae re-

Seva ≫ *de rtf.,* cap. 18.
Ambres, ht £nc., Ub. I, n. It, |opp., «4. Migae, II. 1M0B) Sep. VI, 1».

gui» «octet et assuefaciat: eos quotidie ad diase- aac restitaatar. oeteudaterqno quante, omnibus saeculis, ia hamaaam sooietatafia ex eeeleeiaeticis institutis bona deduxerint. Demunt, qui praeeat arti boae dicendi, neu nmiasit sene eloquentiae principiis. quibus divini verbi praeeoaea digne et congruenter eondoeeutar, soltieitioresn tamen ae praebebit do informandis qui sciant elementa «dei nitide ae plane catoehisando evolvere, doctrinam catholicam cum perspicuitate et facilitate sermonis exponere, per homiliam explanare evangelium, aut varios populo monitus dare.

formam qaaa nuncupatar Mistatus, exercitet, adeo ut postea res thenloginas, ana diaioetieeo imperiti, aggrediantur. Aliquando tamen ia philosophiam galbeo stylo tractandis exoreeaatar alumni; quod etiam in theologia erit observandum.

4. Scientiarum magistri, in evolvendis demonstrationibus mathematicis, vim ratiocinandi acuant et perficiant; in aliis vero scientiis, physica scilicet et chimie, astronomia, historia naturali etc., iis praecipuo attendent, quae admirationi operum Dei, commodo et oblectamento vitae prodesse' possunt, nec .tamen quidquam omittant eorum quu ignorare virum honeste institutum dedeceret. /

5. Dnm autem, lumine naturqli, X^eum in philosophicis investigationibus et scientiis naturalibus inquirunt alumni, non negligent eas scientias, quae ad divinam revelationem referuntur. Itaque, B a perito magistro, bis in hebdomada, /aliqua sive de scripturae sacrae prolegomenis, sive de religionis Christianae ftindamentis edoceantur; et interim ad piam meditationem et orationem iam informentur.

6. Cursum philosophicum sio emensi, theologiam dogmaticam et moralem aggredientur. Antequam autem hos theologiae candidatos in singulares tractatus introducant, ineunte quolibet anno, ipsis totam doctrinae theologicae seriem et summam, pan cis praeviis lectionibus, aperiant magistri, et quaedam de locis theologicis breviter disserant; deinde, in singulis tractatibus, quaestiones ad utilitatem minus conferentes commutent cum aliis, ad recenriorum errorum confutationem rpetius appositis. His aopedent elementa iuris canonici, scripturae sacrae et historiae ecclesiasticae praelectiones, necnon exercitationes et documenta eloquentiae sacrae. In' cantu ecclesiastico et praxi caeremoniarum cierioi diligenter exerceantur; rituum sacrorum explicatio historica et mystice ipsis tradatur: arebaeologiae Christianae elementa delibent; quibus omnibus. ii duntaxat, quoruni ingenium praevalens id tnlerit. studium linguae hebraicae quasi pro cumulo, adiicient.

Triennio sic expleto, per aliquot menses, quidquid de divinorum mysteriorum celebratione, de animarum regimine, et temporali parochiarum administrations scire sacerdotem necesse est, sacerdotes mox futuri summa cura edocebuntur.

7:'Iıı praelectionibus theologicis, magistri curabunt ut qlumni linguam latinam semper usitatam habeant, formamque teneant scholasticam, ut facilius ac tutius discant, nec in .disputationibus Huc et illuc vagentur abrepti. In iure canonico, ea praecipue seligant quae od praesentem ecclesiae disciplinam spectant, et id sibi in primis proponant, ut D regularum ecclesiasticarum non solum cognitionem, verum etiam observantiam et amorem, animis imprimant, commonstrantes quam veneranda auctoritate, ac quibus maximi momenti rationibus, sanciantur. Magister explanandae scripturae sacrae praefectus, vindicate primum singulorum librorum divine auctoritate, in hoc deinde totus erit, ut , patefaciat quidqnid in hac ampla segete mens et cor colligere queant, tum fovendae augendaeque pietati, tum fidelibus edocendis ac movendis, tum religioni tuendae ac magnificandae, idoneum. Nec minus ecclesiasticae historiae magister, postquam alumni praefixam lectionem a libro summarium rerum complectente memoriter exposuerint, ea uberrimo historiae promptuario depromere conabitur argumenta, quibus adstruatur dogma catholicum. statuatur oocleoiaatioa disciplina, historiae veritas contra fabae scientiae mendacia vindicetur

8. Magistri, nt in dies melius suo fungantur officio, copiosam doctrinam, opere quotidiano et piis precibus, colligant; in controversiis moralibus, teneant iter medium, neque laxiores, neque rigidiores; in omnibus quae ad apostolicae sedis auctoritatem pertinent, versus centrum unitatis et petram, quem Christus fondamentum posuit, animes impellant, et illi corda, filiali atque observantissime obedientia devinciant. Lucida methodo, elocutione clara, recta concinnitate, et, ubi per rerum naturam licet, forma scholastica utantur. Caveant a nimis didendi tentatione, unde ita obruuntur discipulorum animi, ut nihil ediscant; sed intra necessaria ae contineant attente, non additis utilibus vel congruis, nisi pro ingeniorum ratiohe. Libris autem ab episcopo approbatis stent, ut plurimum, pauca admodum auctori addenda dictantes: interrogationibus crebris ingenia provocent, et, per propositas quaestiones, solertiores adigant ad versandos scratandosque auctores. Exercitationes alumnorum inter se fiant aliquando coram superiore et magistris: demum, anno medio et exeunte, habeantur examinationes coram episcopo, vel viris eximiae doctrinae àd id delegatis.

Caput IV.

De *examine ordinandorum* st iuHiorum sacerdotum.

1. Cum. ex sacrosancta synodo Tridentina, nullus ad ordinationem accedere debeat, quin diligenti examine praecedenti idoneus comprobetur, volumus ut, ante sacras ordinationes, severius examinentur clerici, ne admittatur quicumque scientia congrua non certo polleat.

2. Verum, presbyteratu suscepto, si studium ablegarent ordinati, non solum scientiam semper augendam non augerent, sed acquisitam brevi amitterent; ac legis obliti cuius interpretes sunt, fideliumque caeci duces effecti, animss in perniciem agerent. Quocirca, huic malo occurrere cupientes, cunctos provinciae nostrae presbyteros admonemus et exhortamur vehementer in Domino, ut lectioni et doctrinae attendant, et instent in iliis; et adstringimus eoe omnes, qui in posterum sacerdotio insignientur, ad subeundum quotannis, per sexenniutn, coram episcopo aut eius delegatis, exatqen accuratum de his quaestionibus scripturae sacrae, theologiae tum dogmaticae, tum moralis, iuriave canonici aut historiae ecclesiasticae, quas ordinarius praestituerit; mandantes insuper, ut iidem presbyteri, quando ad examen accedent, duas conciones, a se per decursum anni Compositas, scripto tradant, De singulis autem examinatis scribatur · iudicium, in secretiori episcopi archivio asserrandom.

Caput V.

Dt coUalionibtu teeUiia»tiat.

Cum experientia constet, plurimum animos ad studium incitari ex collationum eocleeiastioarum usa. nostrique sit muneris omni modo scientiam cleri promovere et augere; j:um insuper consensio om-> nium in doctrina et praxi, mutuaque finio sâoer-

dat··. qua· exinde eoaseqeitur, utilissimos bono j animarum sortiantur *effecta»;* declaramnp hanc mh MHiao noetram nsentem, ut, quantam spiritus et gruentia suggesserint, praecipitat episeopi, ia. sua quisque dioeceoi, proebyteros identidem convenire, «t. da rabas ecclesiasticis, ab ordinario pria» asalgnatis, inter ae conferant Deinde tractata et seripta ad ipeum fideliter remittent caeteraeqns^ pegulas, quas instituere opportunum judicaverit, ob•ervabunt.

Caput VI.

i **Ds *eltioribue etudiie thoèlogicie, et de gradibue obtinendi».***

1. „7fo»la est... cèristisnsram *profunditeb litteruuii ut iu eie guotidie proficerent,* si ras solas, , ab wseusile *pueritie uogue ad deerepitaut* seneeMem, mexsmo otio, summo *etudio, meliore ingenio, conerer eddiocere."*1 Quae de litteris christisnis scribit Augu- B .stinus,' nonne potiori iure de scienliis ecclesiasticis dicenda veniunt?

Quoniam porro intereat plurimum, aliquot aaltem ia nostris ecclesiis existera viros, qui earam scientiarum hdustua pleniores ebiberint, unde in religionis usum et decus quod impleverint fundant, placuit nqbia eam opçram. quae ad' hanc usque diem, felici sane exitu, informandis per seminaria nostra rectoribus animarum insumpta est. nunc tandem, ubi» primum nobis spes aliqua libertatis •mtiM ad infortriandos etiam ecclesiasticbs doctor··, converti.

Statuimus igitur et decernimus, ut inter clericos cursum elementarem emensas, et in sacris constitutos, unus eut du<> ab unoquoque huius provinciae episcopo, quotannis, quantum fieri poterit, seligantur, ingenio et virtute praevalente*; iique ad aliquam facultatem canonice instituram, Romanam c potissimum vel Lovaniensem..'mittantur, scientiis «acris operam daturi, et gradus in theologia ac iure cahonico obtenturi, donec in aliqua huiusco .•-vel vicinae provinciae cjvitate, tiova facultas fuerit . creata ei canonice inAiJuta. Haec vero creatio et institute), ut cito fieri possit, non votis tantum, sed collatis consiliis et subsidiis, favente Deo scientiarum, enitemur. Neque vero scientiis tantum sacris, in tali instituto, locus esset, sed ipsae quoque huinanae |itterae et scientiae illic colerentur, quan- – tum satis caset ad informandos seminariorum vel collegiorum nostrorufüÎ»ofessorqs. Dum autem doctos eos volumus, absit ut ψ iis doctrinam solam quaeramus; imo vero pietatis curam praecidam* " iam nuuc profitcmur^Wabendam fore, eamque duo studio in futuris nostris doctoribus extfojgndam, ut iis, scientia perfectis, non inflaris, atque humilitate et tharitate, quae ipsos et alios aedifibent, I> instructis, frui tandem mereamur in Domino.

(. Nec interim voltfmna eos, qui e sue civitate discedere non possunt, suo quoque ad'studium incitamento carere. Quare, exemplo adducti, patrum concilii Sueasionensis. quorum ipsismet verbis uti pergratum nobis Os», nos quoque „costum, « spqp*tetusimis et doctiteitnie «iris* cdustmitam, *inetituen*dum derisius, qui, nostra auctdriAts/rariw, èae in tsMtnr(Burdigalenri) proriness, raumsMtss *et dignieribua deride litolfl gradibta* oapsriealsntcr, in iurs *Ikidfftn et canonico,* pristinoram /oraltatwm store, quetonmis *conferet. „.. Quicumqus igitur theologice* studia *fuerit* «mrasus, illum praes «ritsseoram *coetu eupereuundato sistere, ut* bacealeuraelw tiMIum ... *impetret. Iden» deinde, tribue,* oenis etapeio, noms

ACWRCM MMdMp âÎMBÎMM ' CitviMRI · ···. *et»*
fi FV9 *Aft fift* ftlMfg
meaj prasd Hasrit, sbtisar· Mnfmdri". \

„Lauréats quippe dipleme patmsrs, at maaifism osmprastMsaribaM *epiaeopie* eMpant··, adtmsbsarf, arena· tasigaa, *pro* gradu raqpsetsse dMlaetant, foed su eaareawassa et m omni orntu wdmsifo dc/srrs poterant.4' * ***

Tituli tamen ilii non valebunt uti gradus aaademiei, etias/' pro nostra provincia, donee sancta sedes providerit

TITULUS VI.

Do modiis tbveadae ruUgioala.

Caput I.

De ehrietieno sq/untour *et ieentulu inetitulione.*

1. luter omnit fovendae religionis medid\eximium sane locum obtinet Christiana infantiae et iuventutia educatio. Episcoporum est igitur, saepe et fortiter' admonere et admonendos curare parentes, vix enormius ab ipsis committi posse peccatum contra religionem, societatem naturamque ipaam, quam si anorum iuxta catholicam normaqt educantftirum incuriosi forint et négligentes.

2. Nec admonore parentes episcopis sit satis; invigilqnt praeteres, per ae et per suos parochos, is institutionibus, ut certiores fiant an et do ediscatur religio, boni mores serventur et tur vitia. Ubi autem .ludimagtstros et puellarum ingptutrices tanto muneri pares invenerint^ iis omni q^ido faveant, addantque animos, visitationibus. laudibus ac generis cuiuslibet incitamentis.

3. Si institutorum huiusmodi numerus infantiae et iuventuti religiose educandae non sufficiat, grave officium pastoralis sollicitudq episcopis imponit, nempe ut, familiis adiutores facti, instituant, quibus poterunt modis, aut instituendas curent, scholaa queis tuto fidere possint parentes.

Caput II.

Ue domibut loctratium *et* parmdoram, ralyo *dicti** ,· crèches et salles d'asile.

Γ. Hisce infantulorum' domibus, qneis e praesepi lesu venit nomen, pastores animarum ab initio benedixerunt, et in dies abundantias benedicent, dummodo experientia clarius appareat, novellam hoc institutum,· nedum amorem in corde'matrum imminuat, noeeatve puerorum sanitati, matribus I simul et filiis esse utile, atque non corporis tantum,· sed et animae bono ac populi moribus prodesse. Quod utique eveniet, ai praesepia haec mulieribus vere pils committantur. Indq etenim et matres, I> data occasion·, suaviter ad rdligionem saepius neglectam vocabuntur, et ipsi pueri, positis ob oculos devotis, praesertim crucifixi imaginibus, iam informabantur ad leaum invocandum et -diligendum. › '

4. Scholis parvulorum, quae dicuntur asyla, .libentius adl|uc favet ecclesia, ipsorum utilitatem magia experta. Ubi ergo fieri poterit, praesertim si matres, vel lacrymabiliter negligent··, vel necessariis laboribus foras abstractae, filiis suis non sint .invigilaturae, parochi institutionem huiusmodi procurent, memores amantissimi Salvatoris, qui aiebat: *Sinite poroulo» uemra* ad me, *et* ne pra*hibuoritie eoe: tedium eet ente» regnum coelorum ... Et complacent* eos, *et imponent mamu taper Mot, benedicebat* sos.“'

, ' Coee. prov. Bsm. sano >04· tiv XVIII. cap II1 (Mansi, Oene, (1P10), XUII. »1» B}.

› Man. X, 14. 14.

' .8. Aag. *A<i* VohMisnum, «prit CXXXVII, a. S. altas optet. Ift (opp. 8, *ag.. st* BenuL. II, SOUFJ.

*. Moaasaua vara paroebos mapare mm a tavigHaaduin, M echalaa tot·· in animaris· detri- ■nt·· vertaatar: ■«•iwnst .itaui· | hie mi •atom da primis safaatipe radiantis agi, qaaa quid·· ariaiaa aaat aagiigaada, rod super amsta, 4« innssrotto vitae at recta Dai cogniti···. Batt- «N stat praesertim ·· aaqaaa iati parrali eoas- ■ittaatur atoi bene aaratto at pita aaMaribaa. Attaaiaat tasaper, at proce·, oaatic·, lectio···, at qsidquid a4 aaimaram isforaiatio··· teadit aihil atoi catholic·· redoloaat. Damnat ubi pueri· •triaeqae Min aperitur aeytam, videaat aa semper at ubique, live atudeaat air· tadaat intersepto quodam eepnreatur.

Capdt Hl.

De κMv frnmit·

1. Quid ex scholis priaroriis .baaa cal male veetis societati, sive raUgwaaa, sive civili, ait apa- rand·· cal timenda·, anno omnee videatur istelligere. Iliac aatem, praetor omnes, vertaat illnmiaatoe odutos cordis aai rector·· aaimani·. Et priaun quid·· eos sibi adaoaeara nitantur institutores, sty· ipptitatrieaa, qui, v«rbto at axeaplis, pueros ad'religione· informent

Si tolas ministerii aai adiutores cacti faeriat •os pin opari, quantum poterant favendo atque hortando, devinciant. Quod ai non talaa, rod Montra minus probabile· ludimagistro· ia aaia paroehiis habuerint, caveant ne ideo, amaro aalo et acri obtargatione, eorum animo· exaapereat, sed aoa potius enavi at honesta eharitatis illectatione latrari studeant, et ad Christum trahere, aat saltem ad id addecere, at minus male ae habaaat

9. Puerorum scholas interda·, itidem puellarum, sed cautius, visitent, aoa qaidem censoris importuni vices gerentes, sed pojtias patria; me- miaerintque, ex memoria illiaa, quem primum viderint et audierint, sacerdotis, altius menti puerorum infixa, at plurimum pendere, in viria, imo in eenibua, ipsius religionis amorem et reverentiam. Interrogent pueros de ostechismo, praeceptorem de disciplina; et aliqa laudent, alios mansueto vituperent, et ad meline excitent; praeceptorem vero secreto mussant nihil nisi honorificum^palam prodentes. Libros saepe scrutantur, %uHnsqno nisi catholicos probent, ideoque illos reiioioMoo carent qui, directe •ut indireçte. religioni moribesve advernantur; necnon libello· isto· in quibus catholic· doctrina scienter et maligne manca et muti)· traditur. Idem dieatur de scripturae speciaüaibns seu exemplaribus, qua· sunt oculis infantium suh^ofoBda.

' 3. Ceveant no pueri utrinsqss sexus in eadem •chota simul interstat, vel extra scholam familiaritate nimia aecum utantur. Summopere eurent tasuper, ut praeoepyormueroe, praeoeptrixque puellas,. ad audiendam miasam altaqtoL afficta publica adducant ubi'pueri parente· siEr non ooaitantar; et, vigilantibus oculis, ia decenti ae modesto corporis habitu, orationi «pto^^ contineant

4. Quod in 'ha· Burdigalensi pAviacta ab initii· floruit, surdorum et mutorum institutum, viris christiania, ao praqpertim.Chrtoti sacerdotibus, commendare vix necemo eet Ad haa scholas quoe poterunt et quamprimum puerae mittant docenjpa et pie instituendo·. Caecis etiam provideatur; ia hia enim institutis, Christiana lucet admodum charitas, et sic sancta mater ecclesia divini sponsi vestigiis inhaeret, qui omasa *feeit: tt* «Nrdm *ftil etMrt, et* mutos tsjm1; *et* easriq multis denassi svaMm·*'.

4. Paraahaa, - qaaa taveaerit îit w m ant paeL tea, fid·, aerihas at iagMi·, iastitaeedaa iavaatati Ümw m, Ute· ad 14 agMgiam ep·· adbartatar, et qao moUari poterit made, curst tafonaaados

Ma eelligsu qaa sail salUeitudi·· ae pradrotia debeat iarigilar· ito, ai qua· stat ta sua parochia, aebalia, ia quibus fetari priaaartarua sebotarua taetitutorea edoceatar m praaparaatar. letis tyroaibaa, non rotas rotfiriat aaaa dioeeesi· catechiM··· dare ae dilacid· expeeitas, sed aliquid insuper explanetur ax eatachisme ooueilii Tridaaüai.

Nee tantam ipsis seieatia detur, qnae iavemi· aaimoa inflat sad sapienter insinuetur pietas, et iufandatar eharitas quae aedificat: sic oui· et alumnis axmaplar, et animarem rectoribus auxilium parabitur perati)·.

6. Solant natam parochi de religione se et parochia noa umHa· aaerori pome, quam ai procarent, at scholia primariis praeficiantur religiosi et religiosae, qui, habitu simplici aa perfectionis vitae exemplo, dum maiorem sui obeervaatiam animi· iaiieiunt vim quasi novam Christianae doctrinae addunt aoloquo divinae gloriae et rotati· animarum ■oti selo, toto· ae in ministerii rocerdotalia auxiliata impendunt —

Caput IV.

Ot tcheli» MamJetriie.

' 1. „/uemAu *tpee eet ee eeMee reiftMià»,* fatas, m dum adltac toner· *eet, eUlifeotee* «rrelshuv, •maturos *et* niMnoe MMeitatie *frtu&u feret: tertre* erre, fi Mit Mrffot MNOMMÏMΦΦ· Çimfv eptÛM·, refus *feeiUùee et* maarow cempendian'a rv- m jwiftwnMi Meivw cAWitvMiM rôtie, *eet* diligens *et* «scurat·, *ei* sroiorwn institutis, rdncstie Mroentutis.*'l

Quae quidem praedeceeaorum noatroram aecnlo XVI sapientimima monita, noatria temporibus noa minus nsoesaaria, de os praeoertim iuvaatntis parte intelligi volumus, quae in scholis secundariis instituitur. Quem enim latet futuram humaase societati· sortem ex his praecipue adolescentibu· pendere, qui, ubi ad virilem creverint aetatem, vel divitiis, vel ingemo aut scientia, vel auotoritato praevalentes, in pepulartam suorum animos plurimum poterunt et virtutis aut vitii duces atque antesignani, populo· suis exemplis in religionis amorem aut contemptum inducent'

3. Quapropter, meminerint parochi alumnos et magistro· harum scholarum (si non habeant proprium cnpollanum), esse partem, et quidem eximiam, gregi· sibi commi··. Iis igitur invigilent ot constanti benevolentia, quae per omnia omnibus placere studeat animo· omnium sibi ooncilieat. Provideant autem ut pueri doctrinam catholica· accuret· edoceantur, piis egpreitiis quotidie vacent diebus vero dominicis st festivis, smistant officii· divinis, statisqne temporibus ad. sacramentum poenitentiae accedant.

3. 8i scholae capellaanm habeant curent episcopi ut ministerio asero ibi non praeficiantur nisi presbyteri doctrina praecipui, qui, merito scientiae •t virtutis, magnam sui existimationem et benevolentiam in animis omnium pariant quique religionem lucide exponere noverint et solide probare. Betant vero capellani esse sui oneris non solum docere, sed et monitis iuvare diecipulos, pro ipsis orare, omnis demum boni pastori· munia fideliter exaequi.

4. Quod circa libro· amovendo· iam dietum set ubi de scholia primariis, hic iterum atque inataattas

[1] Maro VU, «7.
[»] 1* VH. M.

[1] *Cm.* Bartigatem· sqn· 1MB. tit XXVn. *te ectehe,* sto. (Meavi. Croc.. (1M»|. XXXIV. W1C).

commanda··* Itaqu* «x omaib— arbela ill— dariia —data ar—— tar libri, periodtea Mripta, ptotar·*, collecti··aa rawtea* atiaque id geu—, protaao· amor— «pimati* qua· moqua tea a* Hat parufotoe a—t.

S. Quoad acheta* quarum ngiraan ta — aaaaipiunt proobyteri, attente tavigitaut opteeapi, aa loti contrahapt debit* quib— aolveadi· float impare* vol — ribi aaagfataM adactae—t mtaeri fiducie dignoa; demom —, b diaaipltaé, moribua al culte div^no, rapariatar quidquam quad tab inatitatam panua deceat, Mt i· religfoaie at lacacdotU opprobrium aliqn—do converti poarit

« Capet V.

Dr ariMtceita· *tt fmtiieetittiihii* arirwardi I —rtia.

1. Jfihil furandae rabgioai magta neoaaaarium quam divini verbi praedicatio; nee dubiam qnta ex •ariduia parochi ooactonibn* ai rite fl—t, poputaa •mpliaaimoa percipiat fractal. Varamt—w* —m 'ea iit hominum natnr* at aaaaata qdari vita—— t, et minui in diae maotam afletaat; nova varo ot inaolita raacitent aaimoe et corda facilia» moveant, omnino expedit, quaai imo. necem· eat, ut interdum flant Ih paroohii» praodieationca extraordinariae.

2. Porro, inter hui—modi praedicatione·, primum locum obtinent pta exareitia, quae vulgo dio—tar *mietiem»* et *fii* iwiieai, ia quibas, per plure· dio· ooatitfnoe, clare et fortiter cxp—nator, tam veritate· fidei, tum praecepta Dei at eooieata* vividiaque exhortationibus, amnium oorda ad morum convor·ionem et réconciliation·— eum Deo eoUicitantur ac voluti impeUuatur. lavigilab—t igitur epiaeopi, ut parochu» quiaqua gregi aao tutam gratiam procurare valeat, ai flari poteat, lemel latra «ex aut leptem anno* vel per preabytetoe extraneo* ad id muneri· aaaucto* vel per parocho· vicino* qui, oollatia viribua inter »e iavtoem, peroabiaa alter alterina Moeeamve donoat miaatoaia beneficio.

3. Non «oli» apoatoli* aed omaibu» ebriattania perutile eat, identidem aeon—i ire, at, per diae aliquot,'· vani· mundi laborib·» requioeoere parilium, ia-pia aeternorum annorum meditation* Kx·tant iam in noatra provincia aoaanHae domna ad piam iUud inatitatnm apoetalitor deati—ta* Baa ▪—· ita multiplicari optarem·* ut, ta unaquaque dioeoadl, locu» nomam hunc «elatarem quaerentibna patarat

4. Parocho· iaaaper hortamur ut, cum viritaturi erimua eorum parochiam, aeeera—t, ri flari poaait, varbi divini praecone* qui, dootriaam ehriattaaam riaptiriter fortiteequo praedicaado, diaponaat popaIum ad grattata viritationta conflrraationiaq·· digna •t cum maiori fracta anaciptaedaa* ad— ut aptaaopalia viritatio ait vetuti roatnaiataa pietati· baigne temp·* atqUe cenari· aalutari· q— oranca apirita meati· au— ranovanter. .

5. Praatere* paroebi· maiorum civitatum oomm—data— at, ad atationea advnatua at quadragerima* aoa adhibe—t airi praedicatore· aolo et pietate oommaadabila* qui, aahiteniaaimarum —ica prad ocnHa habeat·* noa nipaci praedicent, aod laaum Chriatum crucifixum. Alii· autem parachta •undem—, ut, permutato tatar .ee praedicationi· miniaterio, alii ia atioruai ccdcriia populnai verbo divin* tamporib— praefati* aedub— paaaaat.

Meminerint vora quieumque ·—aritotaa ta altari— parochia collaborator! voc—tar, — parochi adtatar—caae, ideoque ipri— auctoritati at dabito heuori quidquam detrahar· vara—tur

Oapat VL

D· erdWtar at «Nqpvpeli—flmr nUigiimi,

1. Ordtaa▪ vora ot eeueetae rntigtaee* id aa* et tataa ab —ataata reaognitae at appaebato* qruadi IM*M

eoe pritegara — iifiadari aarapcr parati. Mae igitar per Ipaae atabit, quta tam beta pruataudati m ardiaaa radirurant, at, pro acetaria· —detdtioq— beau, magia ae magia dUataotar. Qaoaiam vare ooaeiliornm geaeratiam daerotta aadteqne apeatoiiaae eoaetitatioaib—, regularium atatac rite ordinatur, et eum aptecopekat praaregativb optime conciliatur, nihil circa ipeoa eeaoeat aibi decerne·dum.

3. Illa* voro congregatione* malt— mulierum, pauciora·· autem viror··* qui, aporiati awvoategratia, ornata retiqoero, at Cbrietam per evangelioa eoaritia propina «oquereatur; eum omaeM eum quaeque meditibJM honori proximique utilitati efflcatiter i—ervi—t, ad peteruam epiacoporpm aolljritadmem pectinet oaa etiam tueri, fovere, et qaantnm poterunt, augere ot amptifleare. Pr—byterie ergo, clerici· et alii», huiuamodi congregatione· rite approbata* ingredi eupieatibu* «ptacop—, bene por«pecta atque probata eorum vocation* quantam 'patientur uninacaiuaque diocecria neoeeritate* libenter acquiancet.

3. 8atiua eat autem cxtetero pauciore· religio·—•odetatc* aod numero, pietate ae eharitate uberiore* quam multa* aed exigua» atque,debile·; ideoque 'malina oaae ceaaamu» ut augeantur foveanturqne congregatione· tam probatae, quam ut novae iaatitu—ter. Quapropter atataima·: nullam detaeepa ia —atria dioecerib— iaatitueadam oaae novam congregationem, tam virorum quam mulierum; nullam itidem congregati—ia iam exiatenti» novam domum. niai praamima epiaaopali approbatione. Imo, ·▪ quae forent nd tutam paucitatem redactae, ut, pro ipaarum ot religioni· bono, alteri familiae viderentur coainagendaa, hniuamodi unionem procurare non dubitet opiaoopu* I—aper, prohibera*· vote, quae, iaario aut non ap^tob—te apiaoopo, ederentur a quibuacuraque, taaq—m membri· atiouiua congregationi* Puellae tandem, que ex aliqua oongregatioae ab ordinario approbat* rive aponte, aive ex auperioram voluntate, egreraai fuerint et ad Merulum revera—, illic» congregationi· habitam •tatim depoaaOt; *A* ri aoc— fecerint, ad illum deponendum, etiam per oenaara* competi—tur.

4. Pro ana prudenti* ad ani notitiam deferri curabunt' epiaeopi atatat* regula* na— euiuacum-" que congregationi· anarum dioecarium: de carum •tata apiritati, atque etiam temporali, ubi maxime deaat «aperior ganaralta, diligenter inquirent, quo poarint regni— uai—auiuoq— oboervatioui invigilaro; diatidautia* ei qa— aiat, componere; et no aimie oqntiuhentea dabit* impedire. In quameumq— voro dioeeeritiflgueata feorint alieni— congregatioui· matrici· et primariae merabr* votam— ut in —aetiaaima — pirftitfmjma regular—· auarita* id eat toti— ·—fetati* obeoruatie— tariotabi-Hter porra—e—t, .—e nDo mod* noq— anb qnovia praataxta ae— ab — aoiungore prueaauumt.

5. Quidquid de pita oeagrogatioaib— huc—que riatat—i cat, .diet—a iatatiigatar da. ita omnib— pereonta qa— tab aommuni roghta vivant, vaatib—indu—tur aimilibu*-ot raligiouta rigata, aliova quolibet *»odo ita dtatiagu—tur, ut a populo tanquam roUgioai vel retigtaaM ! hnba—ter et —rai—ntur U—t —tara ayuod— bat «ma— fhaiüta* raodo aint ab erdtaario approbata* in Chriati charitate complectatur, ipociaHtar tam— itita Cavere intendit.

qaM M nerasnm petfoate reUgieanm propin· ecee- A parfont, Ai μ μ v M>· tSbrfofton, ** ttnen *·
dare Mtagatt. Qaiaiaso, ia «piMopotnm votia rem satitfuatf A fM àpiM Mt.' Mre fissti··
MMt, it << Si eeagrpgaticnibM aKqaet saltem,
•atiqaitato, ssmsri, aaimoqae ·· ecclesiaai de-
vatisrims, maxime eeaamendabil··, pâmai a aaacta
•ed· Bomana pian· approbari, et, eoacaaala qai-
baadam disponsatienibas, pro ipsaram natara at
•eopo srreeaariii, inter ordina· vara at-eaaoaiM
tMigieeos computari.

St An Tq μ Oμ μ ι 9S9
*i^put&itpii^^* *ti^ti&îiit* *iit*

» . · *idtn* m ÜmbImIm*

Capot VII.

1. Quoaiam H nobis. omnino persuasum «et, pias eonfiratereitatee ad foveudam aagendamquo religionem plurimam prod····, nostri maneri· ** Ma ptomovore ac tueri, aaeaoa providere ut bon· ordinentur, a· res ia se optima. rei «no fracta eareat, vel etiam ad malum par abusas convertatur.

A Quapropter, parocho· hortamur ia Domino, B ut, postquam suorum animos praeparaverint, et rem bon· eeeearam speraverint, instituendam curent •nam sut alteram ex eonftatornitatibus ab eeclepia approbetis, puta, sanctissimi sacramenti, sacratissimi cordis Issu, doctrinae Christianae, rosarii, scapularii, rd sanctiseimi cordis bests· Maria· virgini immaculatae, aut iam, nec unquam satia, commendatam oonfratemitatsm pro sanctificatione diei dominica·, et pro axatirpatioa· et reparatione blaapbemiarum. prout ipsi· visum fuerit magis expedire. 8emel autem institutas non negligent, sed variis exercitiis, oongregationibus, hortationibus, diligenter excolant, at exinde eonftutree sut conseror·· ad pietatem et caritatem excitentur, et ad vi(po Christianae, pro status «ui ratione, perfectionem assurgant.

3. Prohibemus hntem ne qui» aliam oonfraterertatam erigere praesumat, quin hanc erectionem C •piseopas per littera· approbaverit; declarantes quaslibet ooafraternitat··, etiamd litteris apostoliem approbet··, aut arehieoaffotornitatibas canonice •rectis, aggregatae forent, non poere sino oonseoeu ordinariorum sabdstere, vel eoram iurisdietioni se subtrahere, vel indnlgantiia et privilegii· gaudere, quorum titulas non foisset ab episcopo recognitus ', vel episcopo rationem admiaistratioais exposcenti, non aoqaiesoere ·.

4. Volumus omnes ooefratornitotes parocho ecclesiae, in qua sunt institutae, vel eius delegato, omniao sabesee, iuxta regulas ab episcopo positas; si quae vere in loci· ab ecclesia distinctis institutae existant, votamus earam(exercitia ita ordinari, ut ex iis see impediantur, jwo perturbentur, nec deserantur officia publica parochia·, st earum iure, praerogativas et obtiga^oaee ita dédain m determinari ab ordiaaritt-dt ornais dissidii cum parocho occasio amputetur.

6. Haec omnia statuta intolligantar iuxta constitutionem Clementis VIII Queecamgu·, 7 decembris 1604. ;

Caput VIO.

Di hmii *iiutittiiéii* eut

1. Neminem latet quam utile sit imo neces sanum, pueros prima 'communione initiatos retineri in via salutis, et doctrinam chjristiaaam perfectius •doceri. Quapropter, paroehis commendamus at, omni ope atque opera, instituant eateohismam qui dicitor perseverantiae^ aliadvs quodlibet, quo scopas ille poarit attingi, ne in alium incidant haec sancti Caroli verb·: ΔΛ· dbfor/'fuem .umM perechi

3. Societatem dictam Sancti Vincentü a Paulo instituendapi eurent pastores animaram, ubicumque reperire poterunt quosdam, etiam paueissimns, bominea bonae, voluntati·; in qua scilicet pii laid. bonis moribus insignes, atque mandatis ecclesiae, aecnon pastoribus suis filiali 'reverentia addicti, munere quasi spoetolico flinguntur, visitante· ipsi domum pauperis, indigentiam sublevant··, atque, de anima eolKdtibre· etiam quam de corporis noees sitatibus, fidem, et persaepe religionis amorem et cultum susmtaat ia animis, quos eo adducunt ut 'se eum Deô reconcilisni, ef viam salutis' corde magno ingrediantur. Fortunatos nimium, quibus id mundo spectaculum, impiis' exemplum, sablevamen pauperibus et religioni decus afferre a Deo datum est!

Nec minori cura protegendae suat multiforme· illae matronarum sedetote·, quae, Ide suadente •t duce charitate,. pauperibus et inirmis omai mode in auxilio suat, sive laborando propriis manibus,' ut vestimentis nudos operiant; sive pasoeado panibus eeurientes; sive indrtoos in lectulis ducam bentes, per se aut per virgines Deo sacras, visitando.

' 4. Pari selo, ubi res fieri poterit, in parochia promoveatur societas dicta Sancti Francisci Begie, qua procurante, iis qui concubinata ant foedere tantum civili iuncti suat, comparantur grataito omnia necessaria, ut verum in foci· ecclesiae valeaat inire matrimonium.

5. Societatem diotam d pripsfetiias jCdsi, tot tantisqne laudibus · sancta sede commendatam, unanimi voee iterum commendant episcopi comprovinciale·, tamquam Deo gratissimam, eius regno dilatando aptissimam, caritatis denique catbolieae certissimum signum. Ipeornm in sumaris votis sst, ut instituatur ubi nondum existit; ut augeatur et crescat ubi iam instituta eet

4. *„Cum frutthir Mtrrime* M sadifus soleatiwi JMCMFV 0C
Mutaytep φβιὶ· *nupoeitij 9c/flilwhi it ett^hii*
fphttip JNF MMiM *hdf* m *iftritlieBQipiibii*
diMprô,
JMÜMMMMI *HHitH* *tlfFGHtfita*
ti siaxsiM rstigism tq/srtoU prbvideaat parochi ut ab his avertant fidslss. Quod ut, sasequantur, moneant illo· ut caveant · circumforensis librariis, per quos, at plariraam, plebs veneno inficitor. Praeterea, per modum antidoti, nitantur instituere pretioeum opes vulgo appellatum tenenmi litrenes, quod exqpgitarat pipe memoriae praesal Carolne-Franciecas 'd'Aviau, arehispiscopas Bardi-,

' Bsasd XIV, Aμ MOII, s-to.
▮ Cas. Trti, ua. XXΠ, ds r<, «*-».
Coactu βΛπiAAî.. Toem XLHF.*y*

1 8. Cm«U «ret 8. «f
1 PiM a, «Mjd. 9» «· · MVMftri» 1M·.
β

patearis, quodque at landibss atque etiam, fadul-
'gestii» ditavit Romm* pontifex.

Htae prodaaat peratilos iltea UUtaMM paroeeialoe, feHeitor in quibusdam rogtauibae tern pervslgataa, at suaunopero optandae ia UHa quorum inoolae lectioni, sins alia librorum discretions, attendant

7. D· intis eximiis operibus iam satis, oom nee singula exponi, nee nomiaari quidem possint oata, quae, hisce rooentioribus temporibus, e ratboBcao eharitatis fonte inexhausto protexere. Haoe sane plurimis in paroeciis, praeeertim ruralibes, plena existera nequeunt; sed, ta minimis etiam, institui possunt quasi eorum compendia, si nempe a parocho seligantur aliquot saltem Adeles, numero quidem pauciores, sed caritate et pietate ita instructi, ut, ipsorum auxiliaute salo, pastor omnibus et singulis gregis sui necessitatibus corporalibus et spiritualibus invigilare queat, et aliquatenus subvenire. Quod quidem, apud homines modicae fidei impossibile, sacerdos, amore Dei et fratrum intammatua, re ac facto possibile demonstrabit „dater enim verus et fortia, ut ait quidam spiritualia, da fatpesriktlitato non osMetar,. . . multa implet et *mancipat,* •*M* «m amam *deficit et iaoet.'''*

Caput IX.

, *De iit ftiee praaatari pernetti,* ut ad *retipieaem* adduwrsntar, aul in eo yessrvntar sperem et milites.

1. Honorabilia in eocleaia artificum atque operariorum conditio, exemplo et laboribus domini lean nobilitata. Eorum igitur animos erigere, et corda convertere nitatur| pastor animarum adhunc amantissimum Salvatorem, quo duce atque antesignano, non in bac vita tantum laborum suorum mercedem, sed et in coelis praemia percipiant ia aetornnm mansura.

2. Quapropter salutarem admodum societatem Sancti Francisai Xaverii, sive iam existeatem faveat atque amplificet, sire nondum creatam, vel tastiiaat, vel instituendam caret paroche», spe excitatus uberrimorum fructuum, et sotatii temporalis simul et spiritualia, quo plurimas aaimae laborantes et oneratas, undique ad se venientes. Dees reficit

S. Quod. si creandi talis instituti nulla spas appareat, non ideo ab ecclesía queri'exautaro stent parochus artifices et operarios, sed, horis commodis, ad conciones vocet, eorum conditioni aptas et proprias; vel etiam domi congregatos, hioms praesertim, per familiares collationes do fide, de vita Christiana, de sacramentis, ad Dei cultum et veram pietatem sensim ac leniter adducat · [1]

4. Paterna in primis solliritadiae digni sunt iuniores ilii tyrones, quorum saepius est apud impios vel négligentes opifices pericdosiesisMt conditio. Rem certe Deo gratam et bumauae societati perit utilem agunt praelaudatae sodalitates, quando adolescentes illos vero Christianis opificibus committunt, qui, die dominica, ab omni opere servili abstinentes, ipsorum animae invigilent et moribus.

5. Milites tandem ad vitae christiaoae normam mores suos posse componere, nec tot et tantorum ' sanctorum militum memoria,' nec clarissima nostri temporia exempla sinunt dubitaro. Quas frequentiora fore certo sperandum est, ai, ia civitatibus in quibus' commorantur milites, unum aut duos, aut etiam plores episcopus committat presbyteros, et quidem inter digniores, qui legionis vel cohortis curam spiritualem gerant. Hi primum ducem vel tribunum conveniant, et, cum ipsius lieoutte, horis ceudfolfa, ad specialem atiquam eapellem milite» eoavooent, apto doosaat atque Jtorteatar. Verbum senem hio vMa, sani plsramqas indicii et veri autautibua, proadieatum, vaeaum .noa reverti, felix iam saepias, per Dei gratiam, deerit experientia.

[1] *De* MMt. CXrisri, Ub. IU, **I** V, τ. **I**

TTTULU8 ULTIMU8.

Caput I.

De eoMoerutietm testas praefactas ***Beeii/elmii***

Ut digno salntariqad termino concilium nostram concludatur, unanimes decreverunt patras totam haec provinciam Burdi^alousom mteratisriaro cordi domini nostri less Christi consecrandam.

Hae eotemni perpetaaque consecratione, intendimus dignas Deo demeatnsimo gratiarum actione» deferre, propter oupeeomtaentem eius oheritatom, immeneaque beneficia ia nos, coltata. Volamus etiam, quantam in' nobis est, repararo et expiare omnes impietates, sacrilegia, caeteraque' omnia facinora contra Deum unquam commissa. Optamus ignem divini amoris in cordibus nostris omniumque fidelium accendere, flagella omnia quae nobis nostrisque regionibus imminere possent, avertere, nosque tandem in vitoriis Christi omnes conjungere.

Et ideo, uniae oro, ex intimis visceribus, sequentem consecrationem adoptamus et profitemur:

- Consecratio totius previaetae (tardlgaleuste tecrattadato cordi domini nostri Icau Christi.

O aer eautatiarimem demfas *leta! cltarites* tua *erpet net, ei* ardwwnut dfaim *tei emerit igne, peem eetèeti mittere* fa terram, *nihil ardeatiat· mcopient* mai *et aeceadatar. O hmm leee, yei ditrieii: St* spe, ri seoltatas *Jetre e terre, emete traham ed me* êpsum; *traha ate peat ta, at eerremet ia ederem enpemttarem* taertrm. Car dteiwum, *eer,* sawetiss··sraos, amps nos. Dilatatam sal *ear aeetrem; ntteipt* qos *et* totem praetactam Aoae Dardipetenaam, *m Ubi* daoasantam hodte, *ae eelemaiter, per* os *'atteram epi·teeperem, m* tiki ceasscrantem. Tm sent *pattern; teat amt* cess.- mtapuem a *te reparari mtaunss. Oar amandum, ear* amsMs, ae proactas a *Uoaimtm* noatraa, *peat te* astem *mtient rehementer, featem epaae meet talmntit fa* ritem *aeternam. Amen!*

Caput II.

De praemlpatiatm deereiarinn katas eeaeilii

Decreta huius synodi provincialis nemo praelo subiieiat aut promulget, antequam sanctae sedi apoetolieae, iuxta constitutionem Sixti V, quae incipit 'Immeaoe, eubioeta fuerint Litteris autem quibus illa probentur, e sanctitate sua obtentis, ea statim imprimantur, impreaseque, a singulis episcopis, vel in synodo dioeoesena, vel, si celebrari nequeat, extra synodum, quamprimum promulgentur.

Caput UL

De fadietMm

Cum sacro sdBotao synodi Trideatinae 'decretis statutam sit^ ut, quolibet saltem triennio, celebrentur concilia provincialia; ut ecclesiae menti . obsequamur,

Nos Ferdiaaadus-Fraaeisom-Augustus Donnée, archiepiaoopas Burdigalenai», oomsa Romanus, solio pontificio assistens; de consilio et consensu raverendiesimonun epiecoporuai comprovincialium, proximum concilium huius provinciae anno millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio celebrandum, loco st tempore ulterius indicendis, iam deauntismas et indicimus omnibus qui adesse debent

8UB8CRIPTI0KE8 EPISCOPORUM.

Noe Ferdinand*-FraMiaMa-Auguatua Dounet, arohiepiaoop*» Budignienai·, home» Romaaua, aoUo pontificio iuMtaii, haac deerat* a aobb definita Mbeeripaimna.

t Ferdinandea, arehiepiaoopaa

Ego Clemen· ViUeconrt, epiecop subacrip«i.

t Clenwn·, epiaeopua RapeUenab.

Ego loaane»-Bapti»ta-Amed*·» Georg», epiaeopna Petrocorenaia, aabaoripai.

t loannea, apiaoopaa Petroeorenaia.

Ego loannea - Amatu da Leveao* de Vcaina, epiaeopu* Aginnenaia, aubocripai.

t loannee, epiaeopu Aginnenaia.

Ego Ronatua-Franciacu Régnier, epiaeopu Eagoliamcnaia, adeobleaiam metropolitan*» Cameracenaem nominari'·, aabaoripai.

A t Reaalaa FVanoheu, apiannp»* FngbK*·»·*·

Ege laoobaorMaria-loaapbaa Baillé·, apiaoopaa LutilnnAia, aabacripai.

t laoobaa - Maria - loaaphaa, apiaoopaa Lucio-

Ego Ladovimaa-Fraaciacua-Doaideratua-Eduardu Pia, apiaoopaa Pietavienaia, aabaoripai.

t Ludovicua-Eduardua, apiaoopaa Pietaviaaaia.

Ego Antoaina-Adolphu Dapuh, apiaoopaa oli» I Caeanroiulienai·, vocatae adftd et aabaoripai.

t Aatouiua-Adolphua, olim epiaoopaa Caeaaroiulienaia.

PraoaowtM «tinni noarina dadanmt:

t loaephu-Armandua, apiaoopaa BeUovaeenaia.

t Bernards, apiaoopaa Lemovieen*i*.

Antonio* - Carolua Couaaoaa, praebyter Pictavienaia, nominatua ad eocleaiam epiacopalem Engo- B litaeuem.

ACTA CONCILII.

ACTUM PRAEVIUM.

Anno Domini milleaimo oetingentmimu quinquageaimo, die deeima tertia menai* iulii, pridie faativitatia aancti Bonaventurao, pontifici* at eccleaiae doctor», decenti* triginta qnataor aania ab ultimo provinciae Burdignleu» concilio interiectia, illuatria- ■imi ab reverendiaaimi metropolitan· litteria aupra relati* prompto animo obaequentee, omne* apiaoopi •uffraganei in aede» aeminarii maiori* Burdigalenai* convenerunt, ubi eoa peramanter exeepit illuatriaaimua ac reverendiaaimu arahiepiaoopua. Aderant igitur, praeter iUuatriaaimum ac reverendiaaimom metropolitannm, dominum dominum Ferdinandum-Francieeum-Augutum Donnât: iUuatriaaimua et reverendiaaimu dotninu* dominua Clemen* ViUecqurt, epiaeopu Rupelienaia; illuatri**i»ua et reverendiaaimu* domino» dominua loannea·Amedaeu George-Maaaonnai», epiaeopua Petrocorenaia; illuatriaaimua et reverendiaaimu 'dominua dominua loannea de Leveaou de Veaina, epiaeopua Aginnenaia; illustriaaimu* et reverendiaaimu dominua dominua Renatu-Franciaou Régnier, epiaeopua Engoliamenai·, ad archiepiacopatum Cameraoenaem nominatua; illuatriaaimua et reverendiaaimi» dominua dominua laoobua-Maria-louphu Baillée, epiaeopua Lucioneuia; illuatriaaimua et revarendiaaimua dominua dominua. Ludovicua-Eduardu Pie; ttpiauupu* Pictavienaia. Adfuerunt etiam; revJrendu* dominua Antonine - Adolpbua Dupuch, epiaeopua olim Caeearoiuiienaia; reverendae dominua Antoniua - Carolua Couaeau, vicariu generalia et moderator aeminarii maiori» Pictavienaia, ad aedem Engoliamenaem nominatui; capitulorum deputati; plureaque prubyteri D concilii adiutorea, quorum omnium nomina accurate deacribuntur in relatione aequenti primae congregationi* generalia.

Quamvia autem plurimae, durante concilio, habitae fuqrint congregatione* epiacoporum privatae, et partiale» apecialeeque congregatione», pro varii» decretorum tituli», prout exponitur in iam dicta ‹ prima congregation* generali, de aolia congregationibus generalibua et de aeaaionibu» acta et inatrumenta * notarii» fieri voluerunt iUUatrieaimi patre*.

CONORBGATIO GKNfiRAUS I.

In nomine sanetisaimae et individuae Trinitati*, Patria, et'Filii, et Spiritu* aancti. Amen.

Anno a aalutifera domini noetri- lean Cbriati nativitate milleaimo octingenteaimo quinquageaimo, die deeima tertia iulii, hora tertia poet meridiem, habita eat prima congregatio generalia.

Conaederunt in aula maiori» aeminarii Burdigalenaia praecipua, praeaide illuatriaeimo ac reverendiaaimo domino domino arehiepiacopo Burdigalenai, illustrissimi ac reverendiaaimi domini domini epiacopi, Rupelienaia. Petrocorenaia, Aginnenaia, Engoliamenaia, ad archiepiacopatum Cameraceuem aominatua, Laoionenai·, Pictavienaia, et rector aeminarii maioria Picthvienaia, ad epiacopatum Engoliamenaem nominatua, praeaentibua omnibua canonici» et theologia, rite cqnvoeatia, et quorum nomina infra deacribuntur.

Recitata ab illuatriaaimu arehiepiacopo deprecatione Admamt, prout habetur In pontificali, idem illuatriaaimu* metropolitans palam declaravit reverondiaaimo# domino» domino* Antonium-Adolpham-Dnpuch^ epiaoopum olim CaeaaroiuHenaem, et Antonium-Carolum Couaaeau, nominatum ad aedem Engoliamenaem, a patribua admiaao* fuiaa» in congfegationibus epiacoporum. cum voce conaultativa.

Tum, vocati* nominarim canonici» et theologia, unuaquiaque reapondit Adaum, excepti» dominia loanne Hamon, moderatore aeminarii maior» Burdigalenai»1; Carolo Duburg, parocho 8aacti-Michaeli» in eadem civitate; Jacobo Bruneliére, archipreabytero Engoliamenai; Leone-Ioeepho Deecordea, canonico eiuadem dioeceaia, et loanne Tailhé, canonico Aginnenai, qui huie primae congregationi legitime impediti non adfuerunt; exhibitaque aunt inatrumenta procuratoria deputatorum ouiuavi* capituli.

Ex parte capituli eccleaiae metropolitans: domini loaephua - Hyacinthe* Taillefer, canonicu*; D Eliaa-Btephanu» Duboaq, canonicua.

Ex parte capituli Rupelienaia: domini Theophilua Pallu - Duparc, vicariua generali» Rupellenai», aeminarii maioria rector; Eutropiu»-Leo Thibaud, canonicu·, archipreabyter eccleaiae cathedmli».

Ex parte capituli Petrocorenai»: domini Bernards O'Reilly, canonicua; luatinu* Labat, canonicua.

Ex parte capituli Aginnenaia: dominua loannea Liaubon, canonicua.

Ex parte capituli Engoliamenai·: domini Laurentiua Valette, canonicua, vicariua genaralia, rector maioria aeminarii; Leo - loaeph Deacordw, canonicua.

* Dmaiaa* Hamae sic ili*fn»e>4i* kalaaaa oeadlii maMrii·inaadavatat, at, Man at merto aata «yaoUi *»sl*ina*m caa-Ibotm, ipai «naiao iaUrams ao» patanit.

Itomia» tMarg. gravi morko laipedlta·, eoeeUio aoa adfUt.

»·

*'''»wwvvaRi

» ;

Ex parte capitali Locioaeaaia: domiai Caro-a lue Boyer, canomeua; loannes - losephus Potrou, canonicae.

Ex parte capituli Pictaviensis: reverendus dominât Antonius-Carolus Cousseau, vicariae generalia, maioris seminarii rector, ad episcopatdm Eagolismqasem nominatus; dominus Ludovicus Taury, vicarius generalia, parochus ecclesiae Bandtao-Mariae Niortenaia. f

Praeter supradictos delegatee, admissi aunt etiam theologi et canonutae a singulis episcopia designati.

E dioecesi Burdigalenai: domini loannes-Paulus-Aemilius Gignoux, vicarius generalis, srehidiaconns; Guillelmus-Elisacus Martial, vicarius generalia, archidiaconus; loannue - Baptista. Lacombe, vicarius generalis, rector minoris aeminarii; 'Petrus Nouilles- canonicus, ' superior generalis puellarum ^anctaetFamiliae; Pqtrili'- He'uçicus · de' Imngaferie, canontcua, arChipsesbyter Sanctae-Fidis; losephus B Blatairou, canonicus, doctor theologus; Georgius-losephus Caillet, canonicus, superior generalis societatis Mariae; Carolus Duburg. parochus Banctl-Michaelis; Claudius Ramei.' superior renidentiae Burdigalensis societatis leau; Franciseus Chapt., presbyter Sancti - Sulpitii; Eduardus - Ferdinahdus Labbe de Chatnpgrand, professor sacrae scripturae, presbyter Bancti-Bulpitii; Guillelmus Larrieu, presbyter Bancti-Bulpitii; Ludovicus - Callixtus Bornet, vicarius ecclesiae metropolitanae, banonlcus *<ti io·* neres Rhemensis et Petrocorcnsis ecclesiarum

E dioecesj Rupellensi: domini Petrus-Alexander Qaboreau, vicarius generalis; Renatus Gillet, canonidus, professor in maiori seminario.

E dioecesi Petrocoronsi: domini Petrus Junière, vicarius generalis; 'loannes - Baptista - Alcaeus Manet. canonicus, rector maioria seminarii; loannes-Baptista-Amedaeus Delteilh. canonicus, urchipres- C byter ecclesiae cathedralis: Maximus de Saint-Exupéry, canonicus, secretarius illustrissimi ac reverendissimi domini domini episcopi Petrocorensis.

E dioecesi Aginnensi: domini loannes-Baptista Carney, archidiaconus. vicarius generalis, maioris seminarii/~Vector; -loaunds - Emmanuel de Vivie, archidiaconus, vicarius generalis.; loannes Tailhé, canonicus; frater Fjanciscus Dominicus. provincial Carmelitarum discalceatorum.

E dioecesi Engolismensi: domini lacobus Brunelibre, canonicus, .archipresbyter ecclesiae ‡ oathedralis; Petrus-Franciscus Baraiet, canonicus, vicarius generalis Auacitenus.

E dioecesi Lucionensi domini Beniaminos Gouraud, vicarius generalia, rector maioris, seminarii; losephub Dalin, canonicus, superior generalis misyionariorum societatis Mariae et puellarum D a Sapientia dictarum; Augustinus Grillard, oanonicus. professor theologiae moralis; Gustavius Gallot, canonicus, secretarius illustrissimi ac reverendissimi domini domini episcopi Lueionensis.

E dioecesi Pictaviensi: domini loachim de Cbalvet de Rochemonteix, archidiaconus, vicarius generalis; Carolu/· losephus Chaubierlde Larnay, ; canonicus; losephus Deschatelliets, canohious, parochus Mirabellensis; Ludovicus Delaforest, canonicus.

Tum lectum est. quod de officieriis concilii a patribus, in congregatione particulari, statutum fuerat.

Designati eunt:

Pro officio promotoris concilii: dominas loannss-Paulus-Aemilius Gignoux, vicarius generalis Burdigalensis.

Pro officio vico-promotoris: dominus Ludovicos Taury, vicarius generalis, parochus Banctao-Mariae Niortenais.

Pro officio secretarii: domini Henriem de Leagtderie, canonicus, arcbipretbyter Sanctae - Fidis Burdigalensis; Maximus de Baint-Exupéry. canonicus, secretarius illuatriammi m reverendissimi domini domini 'episcopi Petrocorenaia

' Pro officio magistri caeremoniarum: domini Gtulielmtts Larrieu, presbyter Bancti-Sulpitii; Ludovicus - Oallixtu» Bornet, vicarios ecclesiae metropolitanae.

Pro officio notarii: domini Augustus Grillard. professor theologiae moralis:.Ludovicus Delaforest. canonicus Pictaviensis.

Indicta fuit postea regula exercitiorum a patribus-statuta, servato sibi iurfc quaedam opportune, pro circumstantiis, immutandi.

Hora quinta: signum ad surgendum.

Hora sesquiquinta: oratio vocalis necnon et mentalis, in aula assueta piorum exercitiorum.

Hora sexta: missa, celebrata ab illustrissimo metropolitan-'.'

Hora sesquiseptima: congregationes particulares.

Hora decima: ientaculum, quo durante, fiunt lectiones e sacra scriptura et piis libris. Inde procedunt omnes ad sacellum, -psalmum Miserere recitantes. Post orationem *Axgrltu*, fit adoratio sanctissimi sacramenti. Deinde relaxatio'-.

Hora meridiana: congregatio particularis epi-t scoporum,

Hora»quarta':· congregWtio^generalia.'

Hori sesquisexta: prandium et caetera, prout habentur post ientaculum.

Hora sesquioctava: oratio vespertina in aula assueta piorum exercitiorum.

Deinde designatae et ordinatae sunt variae congtpgatione*. quo sequitur modo.

1. Congregatio episcoporum.

Praeses: illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus Donnet. metropolitanus.

Secretarii: domini Fruchaud. vicarius generalis Engolismensis; Larrieu, presbyter Bancti-Sulpitii.

2. Congregatio de *dtcretii.*

Praeses: illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus Clemens Villecourt, episcopus Ku- , pellensis.

Vices gerens praesidia: dominus Gignoux, archidiaconus, vicarius generalis Burdigalensis.

Secretarius; · dominus Pallu - Dupare. · vicarius generalis Rupellenais, seminarii maioria rector.

Theologi: domini Poirou, canonicus Eucionensis: Gillet, canonicus Rupellensis, professor theologiae dogmaticae; de Champgrand, professor scripturae sacrae, presbyter Bancti-Sulpitii.

. 3. Congregatio da *fidr.*

Praeses: illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus Ludovicus-Eduardus Pie, episcopus Pictaviensis.

Vices gerens praevidis: dominus Carney, archidiaconus, vicarius generalis Aginnensis, maioria seminarii rector.

Secretaries: domibus Chapt, presbyter Bancti-Sulpitii; ,

Thqologi: domini de Vivie, archidiaconus, vicarius generalis Aginnensis; Soyer, canonicus Lu-

1 Tlgo donate ooseillo, onutibas presbyteris qsotidie licita» hit missssi celebrate, aim la vsriis auaiaarii capell», eive ia ertis eceMis vel MnaiatMiia.

‡ QssUbet tbria VI paaadlaai iad|eturi hii bora sesquisadectaa. propter iaiaaiaa^ quod a pluribus, durante ooaeilio, baa dit obtenait· Mt; at collatio ad boram aeeqaiaeataai tfeadhh tat.

monenem; Duburg, parochus Baacti-Miehaelis Bur-, digalensis; OReilly, canonici·· Petroooorahsm; Branelière, canonicus et archiprasbyter Engolismenais; Descorde·, canonicus Engolismensis.

4. Congregatio *de eultu divina.*

Praeses: illustrissimus ac reverendissimus dominii» dominus loannes de Levesou do Vesins, episcopus Agiunensis;

Vices gerens praaqidi·: dominus Junières, archidiaconua. vicarius generalis Petrocorensis.

Secretarius: dominas Blatairou, canonicus, sacrae theologiae doctor*.

Theologi: domini Ramei, superior reoidentiae Burdigalensis societatis lead; Dubosq, canonicus Burdigalensis; Nouilles, superior societatis,Sanctae-Familiae; de Larnay, canonicus Pmtarieosis; de Langalerie, canonicus, arohipresbyter Sanctae-Fidis Burdigalensis.

5. Congregatio *de* sopneewatis.'

Praeses: , illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus lacobus-Maria-Iosephus Baillés, episcopiis Lucionensis.

Vices gerens praesidii: dominus de Rochemonteix, archidiaconus, vicarius generalia Pictaviensis.

Secretorius: dominus Gallot, canonicus Lucionensis.

Theologi: domini Liaubon, canonicus Aginnensis; Caillet, canonicus Burdigalensis, superior. Marianistarum; Delteilh, archipresbyter ecclesiae cathedralis Petrocorensis; Deschatelliers, canonicus Pictaviensis. parochus Mirabcllensis.

6. Congregatio *de hisrarthia ecclesiastica et de ministriseccldÊtie.*

Praeses: illustrisaiinun ac reverendissimus dominus dominus Renatus-Franciscus Régnier, episcopus Engoiismensis, nominatus ad archiepiscopatuni Cameracensem,

Vices gerens praesidia: dominus Gaboreau. vicarius- generalis Rupellensia.

Secretorius, dominus Grillard, canonicus Lucionensis et professor theologiae moralis.

Theologi: domini Valette, vicarius generalis Engolismenais et superior maioris seminarii; Labat, canonicus Petrocorensis; do Saint-Exupéry, cano-.nicus et secretorius illustrissimi et reverendissimi 'domini domini episcopi Petrocorensis.

. 7. Congregatio *de seminariis et studiis ecclesiasticis.*

Praesbe: reverendissimus dominus Couaseau nominatus ad sedem Engolismensem.

Vices gerens praesidia: dominus Gouraud, vicarius. generalis, superior maioris seminarii Lucionensis.

' Secretorius: dominus Bornet, canonicus, vicarius ecclesiae metropolitanae.

Theologi: domini Lacombe, canonicus,' vicarius generalis, minoris seminarii Burdigalensis -rector; Maset, canonicus, rector maioris seminarii Petrocorensis; Barciet, canonicus, vicarius generalis Ausoitadus; Delaforest, canonicus Pictaviensis.

8. Congregatio *de audiit* /ownaos *religionis.*

Praesides: illustrissimi ac reverendissimi domini domini loannes-Baptista-Amedaeus George-Massonnais, episcopus Petrocorensis, . et Antonius-Adolphus Dupuch, episcopus olim Caesaroiuliensts.

Vices geram praecidi·: dominus Martial, archidiaepnua, vicarius generalis Burdigalensis.

Secretaria·: dominus Thibaud, canonicus, archipresbyter ecclesiae cathedrali· Rupellensis.

Theologi: domini Delia, canonicus Lucionensis, superior generalis congregationum misaionariorum societatis Mariae, et piiollaram a Sapientia dictarum; Taillefer, canonicus Burdigalensis; Tsury, canonicae Pictaviensi·, parochus Sanctae-Mariae ■Niortenai·; fr. Dominicus, provincialis Carmelitarum discalceatorum.

His peractis, statuerunt patres ut uniuscuiusque ecclesiae deputati et theologi eumdem ordinem servarent, in sedendo et procedendo, quem ipai episcopi, ratione suae promotioni·. Edietum est etiam quo quis habitu adesse deberet, sive sessionibus, sive congregationibus; sessionibus, scilicet, illustrissimi ac reverendissimi domini domini episcopi adesse debent induti roebetto, cum pluviali rubri coloris et mitra aurifrigiata: congregationibus autem quibuscumque, rochetto et motetta induti cum bireto. Theologi, in habitu ehorali sibi proprio, assistunt sessionibus; congregationibus vero, pallio talari vestiti cum bireto.

Post haec, ad instantiam domini promotoris. voluerunt patres presbyteros omnes ad concilium pertinentes aliqua promissione sese adstringere. in sensu requisitionis, quae sequitur:

Qatoi iMmwopers *interest ut* osta·· eesérahïlis *concilii acta vel decreta penitus ignorentur, donet 'debite nota jiatt; nec aligned unguam revoletur guod* possit *detrahere vel reverentiae concilio debitae, vel honori cuiusvis personae; noe, Joannes-Paulus-Aemilius (lignoux et Ludocicus Taurg, concilii Burdigalehsis promotores, postulamus et requirimus ut, secundum laudabilem ecclesiae consuetudinem, omnes venerabile* canbmci, necnon theologi et canonistae, ad hanc sgnodum legitime vocati, promissione se obligent nd servandum foris silentium de omnibus guae* m *dicto concilia examini subiieientur, et per illustrissimos* ac reeerradissimos *patres decernentur, guoadusgue publice legantur* in *concilii sessionibus; ei praesertim ad ea reticenda guae possent detrahere vel reverentiae concilio debitae, vel honori cuiusvis personae.*

Quibus perlectis, omnes surrexerunt, et simul alta voce dixerunt *Promitto.*

Demum, statuerunt patres, primam sessionem habendam esse in ecclesia metropolitana, die sequenti. decima quarta iulii, in festo sancti Bonaventurae, hora septima ante meridiem.

Absoluta denique est haec prima congregatio generalia, hora quinta, per orationem *Sub tuum praesidiums.*

SESSIO PRIMA.

Die decima quarta mensis iulii anni millesimi octingentesimi quinquagesimi, hora septima ante meridiem, celebrata fuit in ecclesia metropolitana prima sessio, prout praecedenti die in congregatione generali indictum fuerat.

Çonvenerant omnes de concilio in dictae ecclesiae sacristiam, unde ad locum, in -magna navi, e regione' altari maiori opposita, pro sessione concilii praeparatum, processerunt, iuxta ordinem praecedentiae, in decreto *de modo vivendi* m *concilio* praescriptum, et episcopis omnibus provinciae paratis pluvialibus rubris et mitris aurifrigiatia, solo metropolitano mitriun pretiosam gerente et baculum pastoralem tenente.

Consederant etiam: reverendissimus dominus dominus Dupuch, episcopus olim Caesaroiuliensis,

• Is tertis «ngragattaM particulari, dosdasl Blateiroa. de quo Me agitur, st Msastaua Bsiast, qai latra at Mentarias oMgngatfasls da stadii· sosriaatsr, ansa viess astaati mt, et alter b alterius leeuts «atbeU, de cousasa patra· eoaeiliL

paratus ut caeteri episcopi, et reverendus dominus à Cousseau, nominatus ad episcopatum Engoliamanaam, pluviali rubro cum birsto paratus.

Aderant huic primae senioni numerosus clerus, praecipui civitatis et regionis magistratus et immensa multitudo plebis, concursu suo et corporis habitu testante», quibus votis, precibus et omnirtioda veneratione, synodum hanc suorum episcoporum, post tot anno· renascentem, prosequerentur.

Illustrissimus et reverendissimus metropolitanus in pontificalibus missam d« *Spiritu* sancto celebrav^, qaae cantu gregoriano, organo succinente, integraliter decantata fuit, et intra cuius solemnia, omne· quotquot aderant episcopi, capitulorum procuratore·. theologi et canonistae, sacram eucharistiam de ipsius celebrantis manu susceperunt.

Finita missa, observatisque omnibus caeremoniis in pontificali praescriptis, et precibus recitatis, sermonem ad populum hit verbis habuit illustrissimus ac reverendissimus metropolitanus:

A Domino factum est istud, st est *mirabile* in oculis *nostri»* :

Illustrissimi ac reverendissimi patres.

Dei solius opera magnifica sunt; sed quae hominum opem videntur, saepe ad Deum potius quam ad homines sunt referenda. Haec inter primas obtinent concilia legitime congregata, assistente Deo peracta, et cathedrae apostolicae submissa. Diu nimis languerent Dalliarum ecclesiae, cessatione conciliorum provincialium; nec spos erat uÿ temporibus nostris reviviscerent. Id tamen concessit bonitas divina; in illud ergo sacri vatis alacriter erumpamus: *A Domino factum* est *istud, et est mirabile* in *oculis* nostris. Beata lux, in qua vtdemus omnes provinciae huius praesules, ad vocem nostram accurrentes, cum electissimis cuiusque dioeceseos presbyteris, scientia, pietate et experientia claris!

.Vere *haec est dies* ynam *fecit Demissus;"* ' fausta quidem imprimis nostrae provinciae; fausta etiam religioni, cui stabiliendae dilatandaeque pariter collaborator! sumus; fausta insuper societati, cuius necessitatibus consulere; fausta demiim omnibus nobis, illustrissimi ac reverendissimi patres, quibus, in mutua charitatis effusione, *cor'unum et animam* unam effici, dabitur.

Serenior apparet hodie; post tot moerores, facies ecclesiae nostras Burdigalensis: elapsos enim lugebat annos, 'in quibus bonum fidei certamen certaverat. cursum solemnis praedicationis sanctorumque documentorum consummaverat. Et quidem, a quarto saeculo usque ad decimum septimum, libere concilia sexdecim convocaverat, in quibus novatorum commenta expugnata ac praefocata fuerant, et fideles sana doctrina imbuti. In his conventibus^ potestas, non- solum spiritualis, sed etiam temporalis, vindicata fuerat et corroborata.

Inter cunctos huiusmodi coetu·, duo ultimi splendore fuigentiori claruerant: prior, sub venerabili Prévôt de Sansae, anno 1583; posterior, sub piissime ac docto Cardinali de Bourdis, novo illius nevi Borromaeo. Ambo namque isti conventus ecclesia· vulneribus remedia efficacia contulerant; ambo olerum populumque Christianum ad sanctioris vitae normatif reduxerant.

Sed acceleraverunt tempora periculosa^ in quibus praedixerat apostolus venturos esse homine· qui „MKom *doctrinam non* sustinerent, sed, *ad* sua *desideria,* coacervarent *sibi mssgistro» prurientes auribuo,*

• p». cxvn, »
• Ps cxvn, »4.

et · seritate ysudsm *asoditsun* avertente·, *ad fabulae autem* se convertentes" '.

Nunquam igitur episcoporum coetus magis necessarii thiasent quam hia temporibus, *ut obstrueretur •s loquentiam* ürifue, ruinpmque auctoritatis civilis ac spiritualis machinantium. Vinciebatur interea conciliorum · lingua, quorum antra potentia ' Deo, sola errorem et mendacium destruere valuissent. Sic impune praevalebat impietas, et cuiusque potestatis subversives leges quasi regina dabat.

Incassum pastores et verbi divini praecones clamabant: Quo *pergitis, uiurif Abyssus abyssum issvoedt; abysssss» errorum abyssum invooat calamita·. tum. Sola mater ecclesia filios obcaecatos et errantes illuminare, et in rectum tramitem redueere valet. Cur ergo captiva remanet inclyta filia Sion? Cur manu» vinculis. ligantur, quae cuncto» populorum morbos tonare queunt?* In ventos abeunt hae salutiferae voces; violentius in dice febre phrenetici insaniunt in medicum '; crescit torrens inundans, privatos, familias nationesque vastaturus.

Nunquam, fatemur, *verbum Dei* fuit, in ore ecclesiae, penitus *alligatum:* vocem quippe extollebat per pontifices, etiam errantes, exsules, catenis obrutos; sed quaedam auspicio invidiosa ac malevola animos multorum invaserat erga ecclesiae proceres. Dicebant isti: „Caveamus *ne fortiore» nobis fiant, nobiequb dominentur^ si dimittimus illos sic, mundus* totus post illos *abibit: et venient Romani, et tollent nostrum locum et gentem."*

MoX decreverunt ne illi congregarentur quos *„Spiritiu* sanctus *posuit epitcopOs regere ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine euo"* cumque'deinceps praesulum conatus unione carerent, facilius *intrarunt lupi rapace», non parcente» gregi.*

Sed nunc tandem novus rerum nascitur ordo; suspiria nostra audivit omnipotens et clemens, Deus. Redeunt concilia, et cum ipsis, redit spes afflictis mentibus. Animaequior esto, populе ehristiane. Memor fuit Dominus *congregationi»* suae; levavit manus suas in superbias inimicorum suorum, qjii .dixerant: *„Quiescere faciamus omne» dies festos Dei* Nobilia equidem festivitas eat congregatio praesulum, qui pro *patribus* antiquis *nati sunt tibi,* et *constituti sunt principe»* spirituales *super terram.* Vox eorum, vox dfia: vox est enim eorum quibus una *fides* est, *tine qua impossibile esi placere Deo;* medicorum vox est, quos misit Christus *sanare* omîtes animae *Infirmitate»;* vox est eorum qui *„pro Christo legatione funguntur, tanquam Deo exhortante per* eos"·: quibus *dedit Deus* in Christo, tanquam *„haereditatem et possessionem* eorum, *terminos terrae,* ut omnes *serviant Domino in timore, et exsultent ei cum tremore, apprehendentes disciplinam, na quando irascatur* Dominus, *et pereant de via* insto" '.

Dies igitur ista, quae nobis tam iucunda; vobis quoque, fratres dilectissimi, eo magis debet esse laeta, quo salutis fructibus fecundior esse potest concilii exitus; non enim quae nostra sunt quaerimus, sed quae vestram .felicitatem spectant. Dum seductores plurimi,'vestrae fidei insidiantes, in doctrinas perditionis vos alliciunt, nos patres, nos animarum vestrarum episcopi, vobis largiri et conservare cupimus *„thesaurum non deficientem, quo*

' II Tim. IV. 3-4.
• Asgiut. Issrm. W, s. 14, opp. », Aug., «i Bened.V, 4β» A).
• loan. XI. 48; XII, 1».
• Act XX, 88.
• Pe LXXm, S, A
• II Cor. V, 80.
' Ps.II, 8, 11-1

JW HM *appropiat,* noqne tinea eomNuptr* ». 8i quia enim a vobis auram, tel poaseraiones sqjbtrahat, iniqnue quidam eat, ac poena dignus; ai quia autem a robia fidam auferat, perit anima, peu qne *Christus mortuàt est.* Veramtamen, *„quid* prodeat Aomùti ➧ anmdum uuiaerwui fucrvtar, anima» rare seras «Mriawntaw *patiaturt* Jitf gnose *dabit* Auras cnn»malationem pro ααὐηα sera?"*

Plaudite igitur, populi fidele·, coetui nostro: animas namque rentra· contra impietatis frameam bis acutam dMbndet; temporalia etiam proteget, animis vestris instillando „pietatem quae ad omnia *utilis est, promissionem* Aaboaa vitas, qvras mmc est, *et futurae"* Huc tendunt omnia concilia; M etiam operari, Deo adiuvante, nata aunt

Memoret estote maiorum vestrorum, quando *„in regione* umbrae mortis sedebant: quanta barbaries! quanta ferocitas! *Omnia* commista *sunt: sanguis, homicidium, furtum et fictio,* corruptio et *infidelitas,* ll tariatio et poriurium, twmdtas botrarum, *Dei immemoratio, animarum inquinatio, nativitatis immutatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio* moechiae et impudicitiae.' m/andonsnt omm idolorum *cultura* omnis mati causa est, et initium et *finis**. Statim autem ac geno nostra sidit lucem magnam evangelii, *et sedentibus* in *regione umbrae mortis, lux orta eet* eis *, *de forti egressa eet dulcedo "*; mores mansueti facti aunt, leonibus in agnos conversis. Mox enim prodierunt concilia, quae leges misericordiae et charitatis legibus cruentis et inhumanis substituerunt.

Sed parum fuisset errores destruxisse, nisi fides orthodoxa sarta tecta servaretur, et contra profanas protegeretur novitates. Ideoque, in unum coeunt episcopi, ut fides sine macula et ruga custodiatur, et ecclesiae filii. „non *circunforantur omni eento doctrinae, in nequitia hominum"* ', Huc tendebatjCarolus ille Magnus, qui quadraginta episcoporum conventus protexit, .et, horum praesulum in£cijiunentie, famosa capitularia edidit, ex canonibus conciliorum ac decretis pontificum, ut plurimum, excerpta: non enim auctoritatem leges me.re ecclesiasticas ipse ferendi sibi arrogavit pius imperator, sed eartitn exsecutionem, quantum in se erat, promovit*.

Caroli Magni successores conciliorum frequentiam haud aegre tulerunt; imo sincere protelerunt: in his namque coetibus coniunctae reponebantur scientiae, prudentiae, auctoritatis ac virtutum dotes; nec civilis potestas invidebat praesulum gloriae, quae optimae subditorum directioni tam utiliter inserviebat: nec impediebat quod per se açere nequivisset. Utramque igitur regimen, ecclesiasticum et civile, iunctis dextris, incedebat, alterum alteri suppetias ministrans: potestatem spiritualem tuebatur terrena potestas; obedientiam et amorem erga proceres civiles conciliabat et fovebat auctoritas ecclesiastica, servatis semper aequitatis legibus. Abusus reformabantur; oopiprimebantur motus populares; debiles contra potentem superbum, data occasione, protegebantur: sie pacifica creabatur societas; sic Uallia nostra effonnabatur.

Quidni memorem veteris Aquitaniae concilia, quae Europae faciem commutarunt, induciis, sub nomine trntpao Domini, agnitis, deineepaque ab alii· christiania nationibus adoptat»? Tunc sacra quaedam tempora interponebantur, in quibus quiescebant arma, bella cessabant; tunc etiam asylorum iura et loca assignata fuerant, in quibus securae stabant et virginalia integritas et viduaram orpbanorumque substantia, et plebeculae contra oppressores vita.

Snb eorumdem conciliorum tutamine, inviolabile effectum est agricolae praedium, nec. ipso invito, invadi potuerunt eius utensilia, aut plantationes, aut iumenta, quorum ille pacificus possessor et dominus permansit. *„ Institutio sotte nobilis,* ait scriptor fidei nostrae caeterum infensus, praeetimssvmum *cleri opus,* quo praesertim *efferi moret mansueti facti tui, mentes ad commiserationem, salso iure belli, inclinatae;* ae tundsm populis *securitatis ac felicitatis copia, ut nulla maior, obtigit."* l '

Quaecumque, in his quae ad religionem, cultum moresque directe vel indirecte pertinent, ea cum Deo agit ac disponit ecclesia. Basilicas aedificet ecclesia; quivis, ad earum aspectum, in has erumpit voces: „Ç>uam *terribilis eet locus iste!* non *eet hic aliud* m'as *domus Dei et porta eoeli."'* Templa veru construet mundana industria: haec theatra, vel gentilitatis fana fere exhibent. Nuptiarum foedera connectât ecclesia; omnes' agnoscunt *„sacramentum magnum in Christo, et honorabile conntbistm"* *. Matrimonium regere praesumant alii; nihil constans, nihil nobile, nihil christiano dignum ibi reperies. Christiana pietas fundet ac administret, sub auspiciis ecclesiae, hospitia, xenodochia nt alia huiusmodi; tinrent illa, crescunt, ac saecula vincunt. Eorumdem vero fundationem tentet sola humanitas aut philanthropia; marcescunt illa, depereunt, et maximi sumptus frustra impensi deplorantur. I'uerorum ac iuvenum, sub praelatis suis educationem suscipiat religio; agnoscitur statim ■Sacer influxus illius qui dixit apostolis suis: *„Doeete omnes gentes, . . . ecce ego vobiecum eum, omnibus diebus, usque ad consummationem saeculi."* „Qwam *pulchra est casta generatio cum claritatet"* * Sola autem sibi vindicet educationis curam scientia saeculi- cito lamentatur filia Sion, dicens: *„Facti sunt filii mei perditi, quoniam insatuii inimicus."** Recte igitur dilectus discipulus his nos monitos voluit: *„Nolite diligere mundum, neque ea quae* m *mundo eunt . . „ quoniam omne quod eet* in msmdo *concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum, et superbia sitae."*7

Haec societatis venena sola efficaciter removere potest religio. Sed plurimi, heu! mortem potius eligerent, quam salutem ab ecclesia oblatam: ad quos haec leremiae spectat obiurgatio: *„Obetupescite, coeli, super hoc, et portae* smm *desolamini eehementer; . . . duo* «nias *mala fecit populne meus: me dereliquenmt fontem aquae fieae, et foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatae, qùae continere* non *salent aquae."**

His sutem non attenuabitur cor nostrum, nec spes evanescet. Credimus in Patrem omnipotentem; credimus in Filium, *,per quem omnia facta eùnt.* Quamvis drgo *eufficientee* non *simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sufficientia nostra ex Dea eet, qui et idoneos nosfecit ministros noti testamenti."* *

Luc. XII, 38,
Matth. XVI, ae.
I Ti». IV, 8.
Ssp. XIV, «6-7.
Matth. IV, 1β.
Ind». XIV, 14.
Kph. IV, 14.
NataL Alex., Mût sed., sasc. XI et XII, dissert, 6 (vet potins eaec. Vin, srtk. de Carole Magao).

Sismoadi, *Hiet, des* »αηριὐ.
«en. XXVU1. 17.
Eph. V. W; Hebr. XIII. 4.
Matth. XXVIII, 1»·».
Sap. IV, k
Three. I. 14.
I loan. II, 15-β.
1ère·. H, It·,A
Cor III, 4-β.

Igitur viriliter, in Domino confidente·, opua A gtaede conciliorum provincialium aggrediemur, Otiose non contemplabimur contritionem populi Dei; ted omnia tentabimu·, ut salvari queant filii »piri-tuaW a generatione ista prava et perversa. „@«wa-*feliaebiauu> pacem,* exemplo Christi, hi· iqm *'longe* ' tarant, st pacem ris qw'*prope.''* ' Erimus, in modio •orum,' ri natrix *fooeat filio» euoe. fla deriderqute»* eos, *cupide* volemus *trader»* eis, *non oolum mujtliea Dei, eod etiam* animos nostras, qvaqmtan *ehorietimi nobi» /acti* rant*|* Eis suggeremus ut sint mites, -humiles, potestatibus sublimioribus obedientes, pro eisdem orantes, s*t ytririnm *ei tranquillam titam agautu»,* pietatem sectantes, fidei non fictae sanaeque doctrinae adhaerentes, misericordes, mundi corde, pacifici. Hic erit labor, boc studium, hic conciliorum nostrorum finis.

* Haec etiam vota pontificis illius maximi et amantissimi, cuius nunc orbi· universus, gaudio exsultans, B felicem reditum in sanctam urbem concelebrat.

Commota sunt vehementer viscera, quando nuntiatae fuerunt tanti pareatis angustiae; amare flevimus immeritos eius^nqerores; exsulem piis sensibus ac precibus secuti; sed firma spes reposita erat in corde nostro, quod dies tandem affulgerent solatii et exsultittionis; deploravimus caecitatem impiorbm et ihgratorum hominum, qui, nedum tot calamitatibus] compaterentur, manibus plaudentes, dicebant: *„Periit tandem* scelsria; *iede» apoetoliedi eradit, nec ultra retarget.* Parce, Domine, parce talibus: non *intelligunt, [neque] quae loquuntur* neqsto *de quibfu infirmant*:* non enim noverant *tedetiam Dei eiri* esse *columnam etfirmamentum reritati»;''** morituram illam et fingunt et optant, quamvis pollicitus fileris ad consummationem usque saeeuli ipsi adfattiram. *„Da illi» poenitentiam, ad* cognoscendam berilotost.ri *reeipûeant a diaboli* legaris · quo *cap-* C *Uri* trasatab.**·

Nos decet et oportet praeedle· illustrissimi, Romanae' fideu acerrimos esse defensores et propugnatores. Nihil ' suavius cordibus nostris esse ' debet, quam errantes in gremium sanctae matris ecclesiae reducere: nihil pretiosius, quam nutrire ' ac fovere piis in mentibus-,^tdri domant *electum*, *pro* qua as, in Petro, *dqfieerei* unquam, *rogant'ı auctor et coneummator fidei noitroe,* Çhristiu dominus**. Etiamsi solus esset tyc •coptis coetus nostri, hac data'occasione, gestientibus simul foret exclamandum: „£ecs ytram hbnum ,*et quum* râômdmn *habitare fratre»* vn unum.'"·

Dignetur Dominus scuto veritati·· ause circumdare servos suos illum .invocantes; angelis suis mandet ut custodiant nos in omnibus viis nostris, et in manibus portent no·, ne forte offendamus ad lapidem pedes 'nostros. Monstret se nobis matrem ° immaculata Virgo, quae serpentis caput contrivit in sua purissima qonceptione. Ipsa opitulanto, „sapsr *atpidem ei batùùcum aatbalabiaUu', et conodcabimu» btonem et draconem.''* Provinciae au·· cliente· defendant' nostrarum dioeceseon speciales apostoli mit patroni. Delphinus, Amandus, Eutropio·, Hilarius, Ausonius, Fronto, Caprasius, Paulina·.

Nec te silebimus„ pio antoeeoaor, cuius imago, •ero nimis, sed fidelissime et maiestuose vultum taunt' oculis mirantibus. exhibit O Etsi enim pro anima tam pia, tam Dab et bominibu· dilecta, prece» fundere non desistamus, tuum iuvameu expectare coneqjatio noetra eat. PhsMulibua, ut speramus, succurre·, adunati·, eorum concilio praesidens, a aedibqa alti·. Hunc etiam populum Burdigaleniem, quem, per decem anno·, adeo sapienter rexisti; quem tot uncti· exempli· aedificasti; quem tam puri·, tpm fecundi· eloquentiae et divinae doctrinae fontibus potasti', intuitu paterno aspicies

Hia optimi* ac coelestibus auspicii·, praeparentur, efformentur .et publicentur decreta nostra, •anctae matris ecclesiae, Romanique pontificis iudicio, ut par est, subiiciend·. ad maiorem gloriam omnipotentis Dei Patris, et Filii, et Spiritus sancti; •men.

Ponte·, instantibus pro'motorihus, iubeqteque (llustrissimo ac reverendissimo srchiepisc<rpo praeside, a secretariis concilii lecta sunt, e principali ecclesiae suggestu, tria decreta, videlicet: de ep«-*rienda* synode, de mods sisrndi >n concilie, et de *millnd» profoetionefidti,* quae singula a patribus, successive interrogatis, fuerunt probatu.

Tunc, exposito in medio sanctuarii, super piklpi-, tum splendide ornatum, sacrorum evangeliorum libro, prope crucem archiepiacopalem. professionem fidei, ad formam praescriptam a summo pontifice Pio IV, emiserunt patres coneilii. iuxta praeceptum sacri concilii Tridentini,' sees. XXV, d* re/orm., cap. 2, 'et quidem, perlecta io extensum ab uno ex secpetarin, e suggestu. Pii IV formula, singuli patres, genibus flexis,' tataoque evangelio, alta voce eam-'deto fldbm. professi sunt, per haec verb·'·: *Eqo H.*.. , rpiseb^us *N.* . . . Aene jWem m *praeeenti eponte pro-*>teor *et feraciter* tonso, st m/aturuM spondeo, «osso ac .two, *Sic* m* *Deu» odiuoet et hae? eaneta Dei erangeiia.* "

· Idem fecerant, reverendissimus dominus dominus Dupuch, episcopus olim Caesaroiuliensis et reveren-das dominus Cousseau, ad sedem. Engolismensem nominatas. Coneilii autem adiutores presbyteri, pro suia ia sanctam matrem ecclesiam catholicam pietate et obeervantia. idem, submissa voce, manumque versus sancta evangelia elevatam tenente·, promoters concilii, nomine omnium, fidei formam bryviorem modo relatam alta voce repetente, per-.egerunt,

His habitis, ad instantiam promotorum, indicta · fuit a patribus sessio secund· pro die'decims nona ' mensis iuiii, in festo sancti Vincentii a Paulo.

Valde autem deluerunt concilii prices, seipsos improba aëris temperie impeditos^fuisse, quominus ad maiorem seminarii aulam processionaliter rererterentur, et sic non -potuisse innumerabilis populi votis ta pietati satisfacere, qui undique ex viciniori-bus oppidis et pagi· confluxerat.

His igitur ut supra absolutis, benedictione archiépiscopal! accepta, finem habuit prima sessio concilii.

IXINORKGATIV GENERALIS IL

Die decima sexta mensis iuiii, hora pomeritiana quarta, habita eat, in aula seminarii Burdigalensis, praeside illustrissimo et reverendissimo,*domino domino archiepiscopo inetropolitano, secunda congregatio generalis, cui intertaerpnt omnes illustrissimi se reverendissimi domini domini episcopi, praesentibus deputatis et theologis.

Ineunte congregatione, ad instantiam domini promotoris, statuerunt patres' l.omnibus licitum

' Ephes. 11, 17.
' lThsss.II, 7-a.
ı 1 Tim. I, 7.
• Ibid. III, 1A.
* H TtaJI, M-e.

' Us.XXH,M.
'PS.ŒXXM, I.
• KttkM·»·

assa «edere cooperto rapite; 2. nullum, nisi poeta- late ab illustrissimo et raverandiraimo praasidn licentia, sermonem habere pome: 3. quemlibet, «ibi concessa loquendi facultate, aperto capite stantem loqui debere.

Deinde, de mandato illuatrinimi metropolitan! praesidis, lecte sunt · secretario congregatio·!· d« Mcranxalw, duo decrete: prius, d* *taeraaieateram adamuMtretteM*;* posterius, *4** Fib"» saccmncnte dsncponda «unt.

Interea, admonuit assistentes illustrissimus metropolitanus, uniuscuiusque observationes a secretariis concilii erae conscribendas. quibus poatra, pro raa rapientia, uterentur patre·. Denique adhortatu· eet eos qui longiora dicenda haberent, vel prolixiore· textu» et notatu digno·, ut c» scripti» mandate •ecretarii· committerent, patribu» referenda.

Quibu· omnibus habiti», decretisque mature perpenais.-absoluta est congregatio per orationem tibi *tuuu»* proMtdta*. 4

, · ÔINGRKGATIO GENERALIS III.

Die decima septima menai» iulii anni millesimi octingentesimi qitlnquagesimi. hora quarte pomeridiana, in congregatione generali consederunt, praeside illustrissimo ac reverendissimo metropolitano, omne» concilii |>atres, praesentibus canonicis et theologi».

lsecto ab uno e notariis, probatoque · patribus instrumento eariim rerum quae in congregatione praecedenti actae fuerant, lecta «unt · secretarii· uniuscuiusque privatae congregationis respectivae, et examinata^sunt quinque capita; primum et secundum. sub titulo sexto, fuerunt *de ekrietfana «ueentutie-educatione ** genere,* et *de dotnUtu ledentium et parentorum,* vulgo dictis *cricket et tollet d'oeil»;* tertium, sub titulo tettioi fait *de* baptûaio. Nonnulli ex theologis sua senaa-proposuerunt, praesertim circa baptismum, privati· in domibus, aut etiam in ecclesia,. absque caeremoniis conferendum, de 'licentia episcopi; pariter, cirea dotes a patrinis et matrima exigenda·. Quartum caput et quintum, sub titulo secundo, fuerunt *de eedeeiie, de eanuo mndilie et* ornate, ee *booie rite gerendi),* et *de orotoriit pritetu.*

Post haec, absolute rat tertia congregatio generali·. de more, pbr orationem Sa6 ten* *praeeiditia».*

(XI5GRBQATIO GENKRAUS IV.

Die decima octava menai· iplii eiusdem anni, hora sesquiaecunda pomeridiana, in congregatione generali consederant, praeside illustrissimo ac reverendissimo archiepiscopo ,Burdigalenai, omne· concilii patre·, praeaentibua canonici! at theologia.

In hac congregatione, lecte aunt ab uno e notariis, et approbate a patribus acte eorum quae grata fuerant in congregatione 'generali terti·.

Deinde lecte, rant · secretariis duo· capite: unum; sub tituk^ primo, da aMctoritete *eeeietiae* inscriptum; alterum, aub titulo quinto* fuit da «anuaoriw m paaare at d« aeram modaratenhw,' circa quae, cum «int omnino gravia, plura· e theologi· varia · patribus examinanda proposuerunt.

His habiti·, illuatrimimn· ac reverendissimus praeses sessionem secundam aolemnem aequanti die, prout iam indictum faerat in aeraione prima, ad horam «extern ante meridiem, habendam fora ediyit.

Demum, absolqte eat Congregatio per orationem solitem. ' *

8 IO' SECUNDA. r

Die decima *«««■)· iulii anai miliraimi i* faativitato μηvM

A Vineentii a Punio, prout in aeaaioue prima indixerant patra·, hora matutina raxte, in «oelema seminarii maiori» Burdigalen·*, eelobrata fait seraio •ecaada coaeilii.

Ex aula seminarii ad eedeaiam proceraeraat patra· et concilii adiatoraa, eo ordine qui «tetnitur in decreto d« mado nfaradi m oeeetbo, parati omne· iuxta ea quae praescripte faeraat, in congregatione prima generali, de paramenti· induendi·.

Huic ceacioni secundae aderat, cum nonnulli· de civitati· clero, plebi· Christianae numéro·»» coetu·, pietate religioneque commendabili·.

Omnibu· rite dispoillustrissimus ac reverendissimus episcopus Rupellensis horam «acri .officii tertiem cantando inchoavit. Qua absoluta. in pontificalibus celebravit miraam d» commeni eoa- *fdetorit* non poati/ici», intra quam omne» episcopi et presbyteri de concilio sacram communionem de B manu pontifici» celebranti» susceperunt

, Finita miraa, in medio chori de more exposita ■unt. iuxta crucem archiepiscopalem. sacra evangeli»; et illustrissimus ac reverendissimus metropolitanus, concilii praeses, ad altare procedens, ut in prima-sessione paratus, actionem aj nodalem incepit. Accurate servatis omnibus quae tn pontificali praracribuntur. sermonem habuit illustrissimus dominae dominus Dupuch. episcopus olim Caesaroiuliensis; quo sermone, quanti sint momenti quae a concilio iam acte sunt, et quae in foturum sunt agenda, exposuit. De «ancto Vincenti» · Paulo etiam multe pie dixit ac luculenter; demum, in memoriam •datantium revocavit hanc esse diem in qua animam Deo reddiderat illustrissimus et reverendiraitriu· cardinali· de Cheverus, srchiepiscopus Hurdigalensis.

Dein, ad instantiam dominorum promotorum, iubente illustrissimo ac reverendissimo praeside. asecretariis concilii, alte et intelligibili voce, de suggeatii C ad hoc parato, lecta sunt, servatis de more servandis, quatuor capite, «cilicet: primum, sub titulo primo, *de auctoritate KtltMt;* secundum, sub titulo secundo, *de ecdetiie, de* rara* Maadi/w *et ornatu,* ac trais *rite gereadie;* tertium et quartum, sub'tituto sexto, *de ehrittiona reenMu UmeHnt* jit *de* dswitus taetratur* *et pareedenna,* vulgo dicti· crdcAas *'et tellee d'etile.* Quae singula a patribus, successive interrogatis, faerunt probata:

Tandem secretarius a reverendissimis patribu· postulavit utrum probarent tertiam sesaionem fore die vigraima quinta eiusdem mensis, in testo sancti lacobi; et. ajmuentibus patribus, indicte est ad hanc diem proxima sessio. Ex tunc, ab illustrissimo ac reverendissimo praeside benedictione solemni accepta. secunda illa seraio finem habuit, omnpsque *Te Deno»* alternis vocibus canffintes. ad aulam «eD minarii proceraionaliter redieruht.

OINGRBGATIO GENERALIS V

Die décima nona mensis iulii eiusdem anni, hora quarte pomeridiana, in congregatione generali consederunt. praeside illustrissimo ac reverendissimo metropolitano; omnes concilii patre·, praesentibus canonicis et theologis.

Inchoante hac congregatione, statuit illustrissimus metropolitanu·, quando opportunum'videretur, omnium concilii adiutoram dc re controversa expostulandam esse sententiam, qui, siirgentes aut sedente·, suam mentem aperirent.

Deinde lectum fuit ab uno e notariis, et approbatum · patribus, instrumentum eorum quae geste suat ia congregatione generali quarta.

Tum, da mandato ilhsstrissimi praeaidi·, lecta sust a raoreterli» aeg capite, .quae aie ■· habeat; ' tam, *de* dûtes I ,

J^aïl

depinici· *et fetti* 4* praeeepto;* soeandam, *definie rit* etfpnuu, rite* Im w Wi*,· tuition*, *de miaea *t gfjhiii dirim* digue edebnmdie,* ods *praecipem de mitea parochiali *t 4** Km *eeUbmiene* à* m Âm *die.*

' Dau. decreta fuerant, tub titulo quarto, ecUioot: unum, *eumrno pontifie*,* alterum, de *m*trop*li tapa;* demum unum, eub titulo sexto, fait *4* nhoH» primarii*.*

Propter abundantium decretorum, circa quae pauca tamen a theologi* fuerunt exposita, congregatio ultra horam assuctam producta eet; flaem autem habuit, more solito, per orationem *Sub* taM» proerndium.

Nota. Poet orationem *Sub* tam» praesidium, edixit illnstrissimus praeeee duas habenda* eese die sequenti, id eet sabbato, congregatione* particu- ' hires. nullam vero generalem.

i-OMiKKHATIO GENERALIS VI.

Die vigeeima prima mens;· iulii eiusdem anni, hora meridiana.- in congregatione generali consederunt. praeside illustrissimo ac reverendissimo metropolitano. omne* concilii patre», praesentibus canonicis et theologis, pno e notarii* excepto, qui.' infirma valetudine impeditu*, defuit.

Lecto, et a patribus approbato instrumento eorum quae gesta sunt in congregatione generali quinta, de mandato illustrissimi praesidia, lecta *unt a secretariis quinque capita.-scilicet: duo, sub t.tulo primo, quorum unum fuit de *prati* libri* et diarii*, 4* haereticorum libelli* ac proeelytiemo;* alterum.' *de* I *libri* ab epiteopo approbandi*, et de prudentia ad id n*eet*aria;* duo. sub titulo secundo, unum nempe *d* cantu ecclrriatlico *t mutica in eedeeii*; Ot* alterum. *de taera eupellectili, *t praecipue de cati* tacrit, de tari* oleorum eanctorum, d* paramenti* et linteaminibut eederiae;* ultimum, sub titulo tertio, C fuit *d* confijrfaatione.*

Quibus omnibus fusius et maturius perpensi*, absoluta e»t congregatio per orationem solitam.

IONUREGATIo GENERALIS VII.

Die vigesima prima mensis iulii eiusdem anni, hora quarta, in congregatione generali consederunt,, praeside illustrissimo ac reverendissimo Metropolitano, omnes concilii patre», praesentibus- canonjcis ac theologis.

Lecto ab uno e notariis, et approbato a patribus instrumento eorum quae gesta sunt congregatione generali sexta, de mandato illu*tri**imi praesidi* lecta sunt · secretarii* quinque decreta: tria scilicet sub titulo quarto, quorum primum fuit *de epitropi*;* secundum, de Concilie *preeùuiali;* tertigm. *d* *ynodo dio*ce*ana;* duo vero, sub titulo- •exto, nempe *d* tchoUt tecundariit,* et *demierionibu** I et *praedicationibu* extraordinarii*.*

Popt haec, absoluta est congregatio de more, per orationem *Sub tuum praeridium.*

CONGREGATIO GENERALIA VIII

Die vigetima secufida mensi* iulii eiusdem anni. hora quarta pomeridiana, in congregatione generali «•nsederunt. praeside illuatrissimo metropolitano. omne* concilii patres, praesentibus canonicis ae theologi».

Lectu ab uno e notariis, et approbate a patribus instrumento eorurti quae gesta sui^t in congregatione generali septima, lecta sunt a secretarii* duo capita: unum, *de eueharittia;* alterum, *de terninariit mmoribut, et rtudii* eooleriaetia** ftaw M»- *gnernt hfiiutmtdi mMuNt,* Et com gravtadmi sint MMPmU m quas traetaatar h daantia istt*, plaras iwt, qaaa a secretariis, mandante illustrissimo praeside, annotata eant, at iam factum fuerat ia praMedeatibas eongregationibna.

Peat haec, absoluta est congregatio more solito.

(ONGRKMTIO GENERALIS IX.

Die vigeeima tertia mensi* iulii eiusdem anni, hora quarta pomeridiana, in congregatione generali consederunt, praeside illustrissimo ac reveypndissimo metropolitano. omnes concilii patre*, praesentibus canonici* ac theologi*, excepto domino Oignoux, uno e promotoribu*. qui. infirma valetudine impeditu·. abfait.

Post deprecationem assqetam *Adtumut,* introducti aunt in concilium dominus Hruneliire. vicarius generali*, archipresbyter ecclesiae cathedralie Engolismensi*. iam supra designatu* cum titulo theologi capituli Engolismensis: et dominus Carolus Rousael, B presbyter Sancti-Sulpitii. moderator in seminario maiori Aquensi. tanquam theologus reverendissimi metropolitan).

Deinde, requirente uno e promotoribu*. ut omnes quotquot varii* congregationibus assisterent, sese eadem obligarent promissione quam emiserant concilii adiutores in prima congregatione generali, hoc* perfecit domitiu* Brunelière. ad mandatum illustrissimi praesidis. Declaravit autem reverendissimus metropolitan». se eos omne* ad eadem promit- • tenda iam adstrinxisse qui congregationibus interdum adfuerant, inter quos recensendi sunt: domini Mpntera, canonicus Caesaroiuliensis in Africa: Drouet, parochus civitati* Oran, item in Africa: Fonteneau. secretarius illustrissimi ac reverendissimi domini domini arehiepiscopi: et de La Salle, vicarius parochiae Sancti-Nicolai Burdigalensi*. '

Sub hi*, dominus Lacombe, rector seminarii minori* Burdigalensi*. agens de quadam quaestione iam in praecedenti congregatione tractata, catechi*- mum concilii Tridentini non ad quoslibet fideles, sed praesertim ad parochos directum e*»e. pluribus exposuit.

Tum. lecto ab uno\e notariis, approbatoque a patribus, instrumento eorum quOe gesta fuerunt in congregatione generali octava, lecta sunt a secretariis tria capita: unum, sub titulo primo, *de praedicatione in mi*ta parochiali et catechitmo;* secundum, sub titulo quarto, *de foro epiteopoli teu offieialitatibu*;* tertium, aub titulo quinto, *de teminariit maioribue, de etuaiorum materia, methodo et tempon.*

Multi*, praecipue circa hunc ultimum titulum, agitatis et propositi», absoluta est congregatio de more.

CONGREGATIO GENERALLY X.

I Die vigesima quarta mensi* iulii eiusdem anni, hora quarta poifiuridiana, in congregatione generoli consederunt, praeside illustrissimo metropolitano. omne* concilii patre», praesentibus canonici* ac theologia, uno e promotoribu», valetudinis causa, ut iam diotum est, excepto. z

Post deprecationem assuetam, lecto ab uno e notariis, et a patribus approbato instrumento authentico eorum quae gesta sunt in congregatione generali nona, de more lecta sunt a secretarii* sex capita: tria, sub titulo quiqto, nempe, primum, *de namine ordinandorum it terniorum eacerdotum;* secundum, *de eoUationibu* ecchriabtici*;* tertium. *de alUoribu»* stadii* *theologia* ei de gradibu* ootmandit;* tria vero, sub titulo tertio, nempe, *de poenitentia, de ititutii unctione* «t *ordine.*

Port haec, abeolotai eet congregatio p»r ora-

8E88IO TtttTIA.

Djevigeaitna quiata maasU iulii anni millasiad octingentesimi quinqugesiaii, in festivitate aaaeti laeobi maiori·, hora matatiaa wxta, proat indictus fecrat rab taoai sessioais secundae, ox sala oominarii maiori· Burdigaleasis, ad ecclesiam parochial«m Bancti-Michaeli·, amicti iuxta ea que in prima congregatione generali praescripta eant, ordinequs iam in eadem Congregatione statato, solemnitar processerunt omnes eoncilii patres et presbyteri adiutores. Aderant etiam iUuetrimimi ac reterendiesimi dotnini domini episcopi Lemovioensia et Bellovacensi·, qni patribus concilii hac in solcmnitate, pro sua pietate, sese adjunxerant. Dum progrederentur omne·, litanias beatae Mariae virginis alternis decantante· vocibus, immensa per vi·· et compita circiMnadatabat frequentia populi, nec minor iam totam 8ancti-Miehaelis CcclesiJUn. cum pluribus de clero, fidelium copia occupaverat.

Omnibus ingressis, illustrissimus ·‹■ reverendissimus dominus dominus archiepiseopus horam *tertiam sacri* officii cantando inchoavit. Qua absoluta, in pontificalibus' celebravit illustrissimus ac reverendissimus dominus fiominus episcopus Engolismensia, ad Cameracenseni srehiepiscopatum nominatus; et intra missaltt, sacram communionem de manu celebrantis receperunt de more omnes tum episcopi, tum presbyteri concilii adiutores. Hoc autem omnium commovit animos, quod venerabilis parochus Sancti-Michaeiis, dominus Duburg. gravi et diuturno tiiorbo prohibitus quin concilio assisteret, ad quod 1-onvocatus fuerat, voluerit et ipse de manu pontificis celebrantis communicare: qui illi super faldistorio sedenti, et habitu chorali cum stola induto, sacrum domini nostri Iesu Christi corpus sumendum dedit[1].

Finita missa, illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus archiepiseopus. ad altare accedens, actionem synodalem, ut in sessionibus praecedentibus. incepit; omnibusque, nrout habentur in pontificali, accurate servatis, post hymnum Esta, *errator,* illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus episcopus 1'ictavicnsis, pluviali mitraque paratus, dc suggestu concionem publicam habuit, cuius tenor sequitur:

Reverendissimi patres et fratres carissimi.

Qui» ut Deu?* Hanc vocem olim in coelo prolatam qui possem hodie ei ego non usurpare? O vere triumphalis compellatio, sublimis clamor, qui nostro e pectore, nostris e labiis erumpit: quo sonante gloriosum illius archange.!· nomen una resonat. qui huic splendidissimo et ornatissimo templo patrocinatur, exsultantque simul et circumstantium corda et omnes huius lapidee sanctuarii[2] *Qui* ut Deu*?*

Nonne et vos. illustrissimi ac reverendissimi '-patres, hanc pariter vocem emisistis, res cunctae quhe nostris diebus eveniunt, et hoc praecipue spectaculum mirati quod vbstris nunc temporis oculis subiicitur? Çmù igitur *ut Deu*?* scilicet, *qui** magnus. *qui»* fortis, *qui** necessarius, *qui»* sapietis, *qui»* bonus *at Deu*?*

*Qui** magnus *ut Deu»?* Ad haec: Ego. respondit olim superbiens ctvatura; et hanc quidem audistis dicentem in ^:orde sub: *„decendam, timili»* •re attiaiMta**1 Cernitis at ea ipsa Doom declaret, aibi altaria ponat, ,^4a «4 in teaapia *Dei* spdsad, arin|d«M *t** taafwm rit An»F"' Bed hie sister·nebs; mox deitas altera, prioris isti·· annum· ilia rei soror, ipsi proxima assidat, cai nomen safeadaa; st, dam ante amm liberiori· rati'ems, laeto consente, amoena mendacia eam feaeatis miaeeatar bias* phemiia, in arctata throni tltius, qaaa iam sedet regina„ sehmtsti·, tsaqaestes aafida* et horrificus cooritur seditionem, anarchie· mortisque ululatu·. Trepidare omnes; aliter ratio verbis, brachiis voluntas; Indit ista, vagisque conceptibus pariandi· iu■Udat; haec praeceps volat ad actum, ruitque ad ultima. Et quidem, si Deus ipse iam non sit Ileus, ecquis Dei vice·'tenere praesumat? Everso Deo, qui· «tare possit? Çtas ta *Deae?*

At quid ego de everso Deo? Numquid non ipse Deus fortis eat? Valebitne unquam infirma hominum manus thronum labefactare summae ipsius maiestati·?' En ex alto coelo despiciens, eliquandi· quidem homines pro suo arbitrio agere sinit; at brevi sacrilegos suae felicitatis gloriseque aemulos gr»vi premit dextra, operariorumque consilia eo momento confundit, quo fastigium aedificio imponere gloriabantur, operique nunquam absolvendo nomen erit *Babel.* Ea mulctatos poena voluit Deus homines superbos qui paria Deo sentire praesumpserunt. Ad eos autem qui, voluptati hudacius indulgentes, et propriis elati artibus et industria, securi medias inter delicias volutabantur, quas sibi peperisse lactitabant, ita Dotpinus locutus est: *„Em ego ad it, draco magne, qui cuba» in medio dominum tuorum,* et *diei»; Meu» eetfiueiue, et ego feci memetipeum* comprehendam te et omnes qui sortem miserunt tecum, et *„extraham* te *de medio* Jtastûtam taonrm; *at unioeni piece* tai »quami* tui* adhaerebunt, et* C proüctam *te in doeertum et ornate piece* flumini* tta"**. Haec verissima et quasi spirsns imago hominum voluptati inservientium, quorum finis ultimus deliciae, quos foras Dei brachium ·dciecit ex elemento in quo perpetuo vivere, frui perpetuo sibi gratulabantur: vere semineces pisces, qui in arena palpitant, mox extremum efflaturi spiritum, nisi ille, quem tamdiu lacessivere. Deus eoa in vifam restituat. *Quit* enim *ut Deu»?*

Quit ut Deu», qui perditos salvet? Quod enim dixit propheta: *„SaIcator* non *e»t praeter"* ipsum[1], et nos dicere possumus, eum et nos in posterum prophetas fecerit magna illa humanae vitae magistra. experientia. Quam pulchrum, reverendissimi patres et fratres carissimi, nostris hisce diebus quasi dé novo praegnantem religionem intueri, totque homines reditionem ad saniora vicinioraque saluti aggredientes *'.',,/n diebu» illi»,* ait Zacharias propheta, D *apprehendent deoim homine* e* omnibu* Ungui* gentium, et apprehendent fimbriam ciri /udari, diceëüe*: Ibimu» tobiteum, audieimu* enim quoniam DeUe cobiecum e»t"'* Nonno nos hoc ipsum perspicimus, fratres carissimi? Nunc etiam videre est homines ex decem tribubus, ex decem linguis in unum conspirare; ahos quidem artis politicae, alios philosophiae peritos; istum faventem potentatui, obsistentem illum: quosdam cautos rerum aestimatores et omnia computantes calculis, nonnullos e contra novis rerum speciebas effingendis assiduos, exercitos studiis litterisque. alterum temporis acti et priscorum asseclam, alterum ulterius, progrediendi

[1] *Nota.* Postem die, litteras coagmtalatorias scripsit dominus Dubnrg sd illastriasimum dominye dominam archiepiscopum, quarum tenor infra iascribitar; die satem octava ■nasis angusti .eiusdem sani, animant Dw reddidit venerabili· ille et da eccMa beas meritas presbyter, sanos antas •Àagiatp. .

[1] 1«. XIV, 14.
[2] 11 Thés·. II. 4.
· Pe. XLIX, S
• Eseeb. XXIX, 3 b.
• Oreae XIII, 4.
• ZaAVIII, M

enpidum et reeoatiocta aevi abreptum Matii; **püatM** quasi ms adssiratioM exsultantes, eumdeas omnes, eodem ooημMH porieule, uxperieaitaqM monento, ni viruasqnoas inturrant rutai Mai dietriaae^ae tenacem, saeerdotomve aat pontifies» M altiaaimi. baae corripioates, fiasbriaqM epprahonsM hiaee compellant Terbia: deineeps vaMaeam ariama et sMwv ouisatMn; 'Deé soi» nobte aat opus; ^sdivisMS ensm yawwam Asm ssMnm, est," aaqaa aliae inveniri potest. Kt hoe qaidom est, fratres carissimi, temporie, quo vivimus, mirabile portentam, intellexere tandem omnes, aut iam saat intellecturi. non parvi nostra referre, ai illo ente quod Moeenarium eat. «areamus. MichaeHs igitur vox praeclara omnibus in'corde eat; utinam in ore mox sit omnibus'. . *Qui»* ut DsmF

Qui» megnus, puis fortis, jsas neceaearіua ut *Deutf* adiiciendum : quis capiens, *φῦ»* bonus etiam ut DeusF Simul ac in ruinam vergit regnum mendacii, Deus luminis ille auctor, suae creaturae poenitenti, *et* erroris vinculis expeditae, fit obvius. Quod quidem in promptu est. Cui enim aliquando, fratres carissimi, in menant venire potuit Alturum ut inter tantos rei publicae tumultus et omnium rerum eversiones, ecclesiae iter ad concilia tenderet, atque hoc in'imperio, tam penitus concusso. Dei sitissimi sacerdotes solemnea illos suos, nullo prohibente, haberent consessus. 'ducentis amplius annis intermissos? Quis ut *Dtu»f Qui»*, ut ad propositum finem perveniat, vias secutus humanae investigabiles sapientiae? Haud' sane grandia hoc in primo concilio decernere aggressi sumus; non tamen despicienda quae sumus peracturi Graves catholicorum dogmatum veritates plano sermone enuntiatae, praecipuique recentiorum temporum errores sedulo notqti aperteque damnati; immunis ecclesiae auctoritas |fn>lice asserta; Petri principatus infallibilis sic declaratus,' Ut omnes quae, a praecedenti concilio, c hac de gravi quaestione nubes coortae sunt, penitus et in perpetuum depellantur; ius commune plenissime acceptatum; principium unitatis disciplinae restitutum, praecipue circa ea quae precationem publicam, tradendaque ip parochialibua ecclesiis, religionis documenta spectant; studia ecclesiastica amplificata auctsque. et selus sacerdotalis novo impulsu exstimulatus: monasticae gentis multiplicatio ardentissimia expostulata votis, piaque instituta. fervidis adhortationibus incitata: haêc stint, inter multa, quae absolvisse sibi gratulabuntur illius concilii patres, quibus datum est, ntedias inter hesternae diei et crastinae forsan (quod Deus rrertat!) procellas, diebus aliquot tentorium ponere sub miti Aquitaniae coelo, in urbe religionis et hospitalitatis plena, quae nos votis, reverentia et obsequiis omnimodis prosequitur, nobisque blando risu rependit quas inter eundum Aindimus, vel D frontibus infantium signamus, benedictiones. Urbs Burdigala, quicumque deinceps contingat rerum eventus, nova iam tuis pagina addita est annalibus; non mediocre eqim accedit provinciae ex concilio celebrato decus: et quamquam tua hucusque comparatae laudis ornamenta tibi sint in pretio, splendidior forsan haec posterior gloria refulget, quae, coelo simul terraeque inscripta, novo te foedere aeternae iungit civitati. Caeteram, non dubium est, fratres carissimi, quin magna Deus praeparet: huius seeuii pars altera famosa apud historicos habebitur. Ne interrogaveritis'quas civium partes victoria maneat; quas regnum et potestas: Christo, soli "lean Christo, in perpetuum victoria, regnum ot imperium. Posteri autem, cum oomporsrint nostra hascce Galliae, imo Europae totius concilia in tam singularibus temperant adiuMtia haUto fhtaoo, et

·oatnua tiamerum taUeat: Qnm ut *Deuti*

Vobis sutam, rimrandtatiM patres, inqae episeopatu et aMssAotio fratres, qao iniorum nostrorum termiao nugis appropinquamus, Mnae eo magia etiam liquet Deum mMmu* eoae et ia nostro habitare tabernaculo? Quando enim deliberationum nostrarum formam, ooareatunmqse speciem cum hia conferimus quae de castoris hominum conciliis annuatur, tot testeo quam grato animo, quocumque adresperascente die, oculos ad coelum letantes. haM vocent dictitamus: *Quit* ut DnmF *Qui»* ut Dsua, ut mentes et voluntates, ut oords et animos ita copulet? Ea notate, qua tam penitus inter se dissentiunt homines, quam bonum nos idem semper sentire, et in eiusdem fidei confeoaione, in unanimi caritatis sensu, convenire! Si gravet aliquando labor, at corte iuvat recreatque animos, pro tam magna, et vera et iusta causa viribus exhauriri, Alii multi labore et vigiliis ut nos consumuntur; quid vero de labore eorum restat? Quod facimus, in vitam aeternam resiliet. *Qui» ut Deu»?* quis alius magister talia solatia, talem spem suis servis largitur?

Dixi, patres reverendissimi. Nunc per vos liceat recentiori vestro in episcopatu fratri, et, vobis iubentibus, interpreti vestro, eo privilegio uti quod ad dispensatorem verbi divini pertinet, nempe ut benedicat, omnium vestrum nomine, huic innumerae fidelium multitudini, nostris perattentae sermonibus, et in'primi· huic religiosae paroeciae, cuius pietate sineera candidaque noster captus est animus, et quae per vias salutis tam sancte directe incedit. Utinam omnes hic congregati Christiani aecum banc reportent Vocem, quae buiusce templi vexillo inscribitur! hanc habeant tesseram pugnae; hanc, non fidelium tantum, sed omnium bonorum coadunatricem: *Qui»* ut Deus?

Post concionem, ad instantiam domini vicepromotoris, loco ipsius promotoris gravi infirmitate detenti, alta voce a secretariis de .suggestu lecta sunt, de mandato illustrissimi praesidio, varia decretorum capita, scilicet; sub titulo secundo, caput secundum, de *dietu»* dousuucfa «*Cfatu depnucfplo, ac de eorum* sascri/icotioM, tertium, de *feftit tiee mtpretti», tire trwulati»;* quartum, *de* missa *parochiali et officii» dititri»;* quintum, *de cantu eecMaitico;* sextum, desacra *eupellectiii;* sub titulo tertio, caput primum, de *legitima* sacramentorum *adminittratione;* secundum,'de *baptitmo;* 'tertium, *de confirmatione;* sub titulo quarto, eaput secundum, *de metropoli·* tono; tertium, *de epiteopie;* quartum, *de concilio proeineiali;* quintum, ds *tgnodo dioecetana.*

Quae omnia cum a patribus fuerint probata. Deo gratiae actae sunt.

His absolutis, instante vice-promotore, ab illustrissimo ac reverendissimo praeside, de consensu, patrum, indictum est hanc tertiam'sessionem continuandam fore d>ebus sequentibus, qui opportune designabuntur.

Tandem illustrissimi» ac reverendissimus metropolitanus sotemni benedictione hanc tertiae sessionis partem absolvit; omneaque processionaliter, concurrente et adatante eadem pia fideliupi multitudine, /'« *Deum* cantantes, ad aulam seminarii redierunt.

<<>NOBEGATIO OKNKRALIS XI. .

Die vigesima quinta mensis iulii eiusdem anni, hora quarta pomeridiana, in congregatione generali consederunt, praeside illustrissimo ac-reverendiaeimo motropolitano, ‹mmm concilii patres, praesentibus

M.Attitria ta» b prometoribus, oD eam-

d«m «Mip«r cnttnaMa. «xoapto. Haie congregationi adftMfIMt: illualriaaMM ac reyeroadiaaimua domine· domiaua Bernard·· Bahaa·, epiacopua Laaaovioaaaia, a* domiaua Proapar Bruaat, dicti ravoreediaaimi epiaeopi viearina (aaaralia od Aaaaraa.

Pont deprecationem aaaaataai ddnaaaa, ad in■taatiam domiai promotori·, de mandate iMuatri»·oimi praaaidi·, promiaeionem de qua ia ooagregatioae geaerali priai·, emiaerant domina· Deacordee caaoaioaa KagoHamenaia, qui, licet iam multi· oongregationibu adfuiaaet, ea de te non reqniaitna, nondum ea promiaaion· aeae obatriaxerat; et domiaua Brunet, qui »b illuatriaaimo metropolitano ia numerum theologoram adaeriptua eat, et ia concilium admiaaua.

Deinde, lactia ab uno e notarii·, et a patribua approbatio iaetrumentia oonun quae geata fuerant in congregatione generali nope et in aeaaione tertia, lecta aunt a aecretariia aex capita: quinque acilicet, •ub titulo aecundo, quae tic ae habent: primum, da redrww, Maramoim·, ne de *pnitata liturgien;* oecundum, da etdtu axfona· aeacriaaiau aucrumanri,· tertium, da culta aocrvtûaûnaa *erode et it pit txereMe* via crucia *ewcupate;* quartum, da rndta aweforum at aeuerutfoaia Maeterum raUfutarum et MMgmum; quintum, da asaequïïa, cwmetertM at aa*puUurie, ae preeibut pre defunctit;* aextum caput fuit, aub titulo quarto, de *oiearïie generalibue tt nrckidiaconie.*

De liturgia multa graviaque agitata aunt a pluribua theologia. Circa titulum autem quartum, cum non pauca, tum ex parte vicariorum generalium, tum ex parte canonicorum{ dicta feiaaent, et plura dicenti· auppeterent, non finita eut contreveraia. admonente raverendiaaimo praeeide, haa quaeationea fuaiua et opportuniua die ernatina eaap movendae, cum çaput de cdxoaaefo legeretur; et finem habuit congregatio, oratione aaaueta Sub taum.

CONGREGATIO «ENERAU3 XII.

Die vigeaim· aexta menai· iulii eiuadem anni, hor» decima ante meridiem, in congregatione generali conaederunt. praeaide illuatriaaimo et reverendiaaimo metropolitano, omnea concilii patrea, praeaentibua canonicia et theologia, uno e promotoribua excepto, propter dictam iam rationem.

Lecto ab uno e notariia, apprbbatoque a patribua inatrumento eorum quae geata fuerant in congregatione generali undecima, lecta aunt a aecretariia de more quinque capita: unum, aub titulo quarto, fuit *de partehie;* tria autem, aub titulo aecundo, fuerunt; da eulta *beatae Mariae virgima et de ipeiae caaeeptiaeu immaculata; it dmtiombue euperetitioeie aut* n«a *apprabatia; it ieiuuio et abetierutia;* quintum denique, aub titulo quarto, fuit *de eaeoeicu.*

Super hia, abaoluta eat congregatio per orationem aaauetam.

CONGREGATIO GENERALIS XIII.

Die vigeaima «exta menaia iulii eiuadem anni, hora quarta popieridian t, in congregatione generali conaederunt, pVaeaide illuatriaaimo ac reverendiaaimo metropolitano, omnea concilii patrea, praeaentibua canonicia ac theologia, uno e promotoribua excepto, ut iam dictum eat.

Lecto ab uno · notarii·, approbatoque a patribua inatrumento eorum quae geata fuerant in congregatione duodecima, lecta aunt a aecretarii· de more quinque capita: tria acilicet, aub titulo quarto; primum, «ia *srotupnebfierie et decame*; aaoundum, *bgterii babiteeatie;* tertium, *da pndbptarie* àfiinM* *aut unit etafeeiie.* Duo'ultima capita, sab tital·•este, (aeraat da eae/bntirnifetilnt, *et dt bauit*

Quibua omaibaa matnre petpoama, praeeertim iia qua· apeetaat ad aaWeaandoe aeniore· de clero, abeoluta eet congregatio per orationem Sud (warn jprwatidiam

OONTINIATIO SESSIONIS III.

Die vigeaima aeptima menai· iulii. anno Domini miUemmo octiagenteaimo quinqnageeimo, tbit continuatio aeaaionia tertiae. Hora matutina aeaqui·•eptima, convenerunt in eceleaiam aeminarii maiori· Burdigalenaia omnae concilii patrea, amicti rochetto at moxetta cum bireto. et preabyteri adiutorea. in habitu chorali, ordineque aaaueto. Sacrorum evangeliorum libro, iuxta crucem archiepiacopalem. raper pulpitum ponito, ad inatantiam vice-promotori·, de mandato illuatriaaimi ac reverendiaaimi metropolitani praeaidia, intelligibili voce a aecretariia, de •uggeatu ad hoc parato, lecta aunt varia decretorum capita, acilieet: aub titulo primo, caput tertium. «ia proma *librie it diariie, tt de iunhctm libellie;* quartum, de *librie ab tpitetpa apprabaniit;* quintum, de *praedicatione* in mitte *paroehiali et it eateckiemt:* aub titulo tertio, caput quartum, de *eueharittia;* quintum, *de poenitentia;* aextum. *de extrema unctione;* aoptimum, de erdma: aub titulo quarto, cuput aextum, *dt qffidaHtUte;* aeptimum, *de eiearïie peneralibut;* aub titulo quinto, caput primum, de aemmorafo m *genen;* oecundum, de *eeminariie minoribue;* tertium, de aemiaurüc *maioribut;* quartum, *de examine ordinandorum et iuniamm eacerdotum;* quintum, de *eollationibue eecMaeticie:* aub titulo aexto. caput quartum, de *eehvlû eeeundariie;* quintum, de *mietionibue et praedieatiônibue extraordinarii!.*

Quae cum fuerint a patribua approbata, gratiae Deo actae aunt; et aolemni benedictione date a metropolitano. finem habuit continuatio, aeeaionia tertiae per orationem Sub tuum *prateidittee.*

CONORKUTIO GENXRALIS XIV.

Die vigeaima aeptima menaia iulii eiuedem anni, hora quarta pomeridiana, in congregationi generali conaederunt, praeaide illuatriaaimo ac reverendiaaimo metropolitano, omne· concilii patrea, praeaentibua canonicia ac theologia. Uno e theologia excepto, ob iam dictam rationem.

Lecto ab uno e notariia. approbatoque a patribua inatrumento authentico eorum quae geata fuerant in congregatione generali decima tertia, lecta aunt a aecretarii* duo capita: unum, aub titulo tertio, *de matrimonio;* alterum, aub titulo aexto. *de ordinibut et eongregatioxibue ntipioeie.*

Quibua accurate conaideratia et perpenai·.- abaoluta eat congregatio more aolito.

WXGRBOATIO OENKRÂLI8 XV.

Die vigeaima octava menaï· Iulii eiuadem anni, hora matutina octava, prput indictum fuerat aub finem oongregationia praecedentia, habita eat, in aula aeminarii Burdigalenaia, congregatio generalia decima quinta, praecide illuatriaaimo ac reverendiaaimo metropolitano, praeaentibua omnibua roverendiaaimia concilii patribua, et concilii adiutoribua preebyteria.

Poat orationem *Adeumue,* de mandito ilhiatriaaimi ac revereqduaimi praecidi·, palam edixit concilii vice-promoter, dominum Laurent, aeminarii Pictavienaia oeconomum, racena admiaaum, promiaaionem aecreti, de qua pluri·· dixüqi Btatimque, lecta ab. uno - notariia, pi

patribus, relatione eorum quae in praeoedeati oon^ gregatione generali aeta fuerant, de more a secretariis privatarum congregationum lecta sunt dao capita decretorum : primam ocilioet,' sub titulo quarto, da prraiyiarorww· *ei elrncûm» geueratim* moriiw et conwrMfMMio; secundum, aub titulo primo, do son* et de perserar doctrina; cuius cum deereti, ob circumstantiam diei dominicae, qua typography ab opere cessare debuit, non potuissent haberi transsumpta, singulis patribus et presbyteris adiutoribus necessaria, statuerunt patres de Jtao tam gravi materia, crastina die, denuo esse disserendum. Primo autem decreto mature perpenso, speciatimque auditis pluribus theologis circa ea quae spectant ad *habitum clericalem,* absoluta est congregatio per orationem assuetam.-

Antequam tamen ab aula discederent reverendissimi concilii patres, ab illis humiliter expostulavit dominus vice-promotor, ut statuerent quid de variis foliis agendum quae, durante concilio, ad usum fuerant thuologorum et canonistarum.

CONGRÈGATIO GENERALIS XVI.

Die vigesima octava mensis iulii eiusdem anni. *i* hora quarta pomeridiana, praeside illustrissimo ac *ç* reverendissimo metropolitano, praesentibus omnibus reverendissimis concilii patribus adiutoribusque presbyteris, · habita est congregatio generalis de- · cima sexta.

Post deprecationem *Adtumut,* iuxta petitum, domini vîce-promotoris, ut bebetur in congregatione praecedenti, statuerunt patres, nemini presbyterorum concilii adiutorum licitum esse quidquam ex his follis, quibus, durante concilio, usi fuerant, sibi retinere et aecum auferre; sed omnia prorsus Delinquenda, et apud unum ex theologis deponenda, quem desigriaWt rererehdissimus metropolitans. Declaravit autem illustrissimus arohiCpiscopus, antequam, decreta Romam mitterentur, ab apostolica sede approbanda, unum saltem horum decretorum exemplar ad singulos concilii patres esse dirigendum.

Deinde, lecta ab uno e notariis, approbataque a patribus relatione eoruth quae in praecedenti .congregatione.acta fuerant, de more a secretariis privatarum congregationum lecta sunt · duo capita decretorum : primum, scilicet, sub titulo quarto, *de exercitui tecettut eceleeiattia;* secundum, sub titulo sexto, *de iit guae prautari* possent u/ *ad ntig/euem adducermtur aut ia* M /oserentrrr *operarii et milite».*

Post haec, absoluta est congregatio, more assueto.

HESSID ULTIMA.

Die trigesima mensis iulii. anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo, hora, matutina septima, prout indictum fuerat, habita fuit, in ecclesia metropolitana. concilii provincialis ultima sessio, praesentibus omnibus concilii patribus atque theologis et canonistis concilii aduMoribua.

Ad dictam ecclesiam iam convenerat clerus immensus de civitate et dioecesi Burdigslensi, et de finibus etiam provinciae, eum praecipuis urbis regionisque magistratibus et innumerabili fidelium multitudine.

Omnibus concilii patribus, quibus sese adiunxerant illustrissimi, episcopi Bellovacensi* et Lemovicensis et presbyteris adiutoribus, eo modo paratio, eoque ordine dispositis qui in prima sessione refertur, e* omnibus canonici* ecclesia* metropolitan·* pluvialibus indutis, illustrissimus ae reversndimimm metropolitano* horam sacri officii *tertium* «oiamniter inchoavit Qna abeolnta, miseam ia peattfcaHbas simae virginis Mariae; et intra mineam, omnes tam episcopi, tam presbyteri de .concilio sacram communionem receperunt de mapn celebrantis.

Finita missa, sacra evaagolia, ad crucem archiépiscopale·. in pulpito de more posita eant, et pontificum sedilia in circuitu sacrorum evangeliorum -collocata eunt, ad altara spectantia; tumque sedulo servatis omnibus quae habentur in pontificali, sermonem ad populnm habuit illustrissimus dominus dominos episcopus Rupellensis, verbis sequentibus:

„0amm tout taper eeiualatiou»d' Act. XV, 31.

Illustrissime praesul ac reverendissimi patres.

„8ic nuntiat sanctu* Lucas exitum primi omnium conciliorum. Nunquam ecclesia sanctiori spectaculo gavisa est.' Praesedit huic concilio Ie»osolymis sanctus Petrus, apostolorum princeps, cuius fidem contra omnium errorum tela oratio Christi oouf ir- | maverat; privilegium permansurum in cunctis Petri legitimis successoribus, ad quos, divino iure, pertinere debebat suprema potestas in universali ecclesia, cum omnibus praerogativis illi primatui honoris et iurisdictionis annexis.

Quando Christi vicarius, o christiani, divina qua pollet auctoritate, sanxerit quae iudicaverit sancienda in actis concilii ad quod, convocati sumus ab illustrissimo eius praeside metropolitano, omnes filii nostri spirituales (nec nos dulcis illa spes delu-f det), intelligent animis nostris semper insedisse quae ipsorum utilitati spirituali ac temporali maxime inservirent, dum res sanctae matris ecclesiae tractaremus, dum stabilimento disciplinae ecclesiasticae collaboraremus: sicque, primitivorum fidelium exemplo, gaudebunt de felici.nostrarum deliberationum exitu. Et quomodo incuria in nobis esse potuisset de hia quae ad felicitatem pertinent eorum pro quibus ad episcopatum fuimus promoti, quosque indesinenter in cordibus nostris portare debemus?

„Jiumguid oblivieci polvst moter Jilies *guo» dedit ilii Deutf.et,* spectato religionis. iure, nonne vos filii nostri estis, multumque strictiori titulo quam qui natura confertur?

Non poteratis .adesse nostris pacificis conventibus; ah! si vobis illi aperiri potui4ent (cur Id reticeam?) admirationem et aedificationem in vobis commovissent, constanti, quod praebebant, pietatis, unitatis et charitati* spectaculo: imaginem namque fidelem offerebant sanctisaimoruiq antiquitatis ecclesiasticae coetu&m.

Sed si non licuit vos praesentes congregationibus nostris adesse, gratus animus noster testari sibi complacet, vos cum piis omnibus fidelibus, actionum nostrarum participes fuisse, precibns quas ad coelum pro nobis emisistis. Vire* nqstras fovebat ignita vestra pietas, dum labores sustineremus hos. inexpertis vix cogitatos. Ut enim taceamus de tempore piis exercitiis immutabiliter destinato, deq.ue deliberationibus diuturnis gravfbusque, ultra modum ponstans sollicitudo premebat corda nostra, hinc, ne quid' omitteremus ad religionis bonum, ad ecclesiae sanotae decorem, animarumque salutem conducens; inde, ne quo pia tendebant. vota nostra assequi non valeremus.

Hodie, quod ad nos attinet, finem invenerunt concilii labores: et quia humiliter postulantibus nunquam auxilium lumenque denegat Spiritus sanctus, cuius efflagitavimus opem, confidimus, saltem nos contra ipsius voluntatem non egisa4, etsi in laboribus nostris aliquot vestigia infirmitatis humana* remanserint.

Cur de hi* "vestigiis dolarem»? Grate* semper divi·* fiamihi mat a nobis rependendae pro mansura

partiri dignatum tarit: humiliterqae commuai fideliam parenti nostra subiimemus Acta, nt suprema ipai divinitus ooneaaaa auctoritate, probet quae probanda. forent, reformat quae ofaotiora ease deberent, mutet ant deleat quae ipsius suffragium non mererentur.

Palam libenterque vobis loquemur, filii dilectissimi: nolumus vel uiiicam in gregibus nostris'ovi; colant dociliorem erga noe inveniri, quam nos ipsos obtemperantes eaae profitemur vicario Chriati. Ipsi obediendo, ut in die Consecrationis nostrae solemniter facturos noa iuravimus, noe scimus obedituros Christo *anciori et* consummatori*fidei noetrae.* Nonne Christus ipse est qui, Pio IX immensi gregis curam ovium et agnorum committens, tonjfrmasdt *jratree* suos ^in fide sanaque doctrina onus et officium simul ipsi crediditi Ah! fides haec eharissima, doctrina haec apoatoliea, tot defensores, si opus fuisset, quot concilii fuerant consortes, habuisset

Bed ' adductis ad finem coneiliaribue nostris laboribus, charissimi, finem propterea non hebent ministerii nostri laboret; quinimo, graviores illi deinceps erunt: diu enim noetnque invigilandum erit observationi sanctarum regularum quaa nobis aliisque praescripsimus. Gregis custodes, vincula strinximus quae huic nos coniungebant, et catenas quibus ovile cum Deo connectebatur fortiores firmioresque praestitimus.

In medjis subversionibus quae infelicem patriam nostram successive conturbarunt, omnia molitus est *inimiete imo, tt npereemifiare* posset *eieania in medio tritici.* Ipse commoverat'animos, faciliorem inde reputans luctuosarum suarum doctrinarum propagationem. Nunc circuit, *nt Ico rugient, guaerent* yerm *deooret.* Nec 'dormire igitur, nec dormitare debemus. Quantum in nobis est, sistendi sunt progressus erroris, qui. sub variis formis;sefpére et insinuare se conatur; propugnanda eat veritas, oonfirmandaque fides et pietas eorum qui vero Christiani sunt.

Apud populos Dei organa et legati sumua *Labia* nostra *cnetodire* debent *eeientiam* divinam. A nobis discere habent filii nostri spirituales quid ipsis sit agendum, ut -se filios quoque lucis comprobent, fructus lucis' producant, „n«n eoweiWNCwitet *operibte itfrtettocic tenebrarum.l'*'1 Cuique nostrum dicit apostolus: *„Vide minieterium good aceepieti a Dotato, tt Mud* impleasecclesiae siquidem non *dedit* Deus pastdm *et doetoree,* nisi *ad eoneummationem nanctorum* M opus *minitterii,* in *aedificationem corporit Chrieti."**

Nec satis nobis esse debet, regulis d nobis statutis, huius aedificii spiritualis fundamenta posuisse: Deo adjuvante, prosequenda et perficienda est illa constructio: propterea lac dandum est infirmis, non esca*, perfectis vero solidus cibus*; omnis *omnibue* fieri debemus, ut ornata faciamus saloos*. Nec (antum spinis ac tribulis purgandus est ager nobis commissus; sed sedulo ipsius culturae nobis insistendum est: alioquin mox in priorem rediret statum. Oraculum Domini eat: *„.£ece* constitui *te taper gente», et taper regna,* inquit per leremiam, *ut ereflat et deetruat, et aedificet, et plantet."'*

Omne privatum commodum nobis alienum esae debet: gloria, honores, voluptates, divitiae, nihil horum ambitionem debet movete virorum (m tatam pans Christi mmt tofuarar· betat. Huius solius gloria, nostra gloria eat; haine honor, nooter honor; quae ipsius oculis placent, sola noatra voluptas; gratiae illine thoaauri, solae opes nostrae. Perfecta quiqa nobis permitti nequit, qnamdiu in gregibus nostris remanebunt caeci spirituales luce superna illuminandi; surdi,.documentis salutaribus veritatis aeternae imbuendi, docilesque praestandi; claudi, ut firmo gradu currant viam mandatorum Dei et ecclesiae, pedibus erigendi et consolidandi; leprosi, quasi peocatis involuti, maculis purgandi; mortui. Deo resuscitandi; pauperes, cvangelisandi.

Ut hunc animum, haa dispositiones in nobis excitares. illustrissime antistes, m» vocasti iu hanc urbem metropolitanam. Quam dulce nobis orat pios sensus' quibus cor tuum superefluebat, ex ore tuo percipere, dum' te circumcingeremus, in his diuturnis sessionibus, quarum tam perite onus fallebas ae permulcebas!

8i hodie a te discessuri moestitia afficimur, eam qua possumus, imperfecta licet, gratitudinis expressione solari conamur.

In eloquenti oratione quam habuisti ad hanc praeclaram concionem, die apertionis concilii provincialis, memores hos esse voluisti immortalis pontificis quem universae ecclesiae praefecit clementia divina; tanti papae memoriam nos quoque suscitare deoet.

Ah! si mihi liceret ad thrimum usque.successoris Petri quosdam transmittere animi motus, humanae linguae ministerio rudius) semper exprimendos, paternae charitati quam erga Galliam nostram Pius IX demonstravit, aliquid superaddere tentarem. signando quantum nostra et omnium vere fidelium corda ipsi adhaereant; palam profitendo doctrinas quae ipsi displicuerunt nobis prorsus alienas esse. Earum quandoque auctores ortu nostrates erant, aut in medio nostri vixerant: sed fronte serena negamus pertinere ad hanc Galliam ecclesiae primogenitam,squae, omnibus ante actis saeculis, gloriata eat xelo dUo studioque in sanctam sedem impenso. Utinam errores in terra nostra exortos aut grassatos expiet eruor ille generosus quem, sub moenia sanctae civitatis, milites nostri fuderunt! Utinam hoc rore purpureo, sicut perpetuo foçdere, amor noster conglutinetur, fidesque nostra erga Petri et successorum eius, cathedram immutabiliter firmetur! Buscipiat obsequium istud magnus ille pontifex, in quo reviviscunt. Pii I fervida charités, Pii II candor mirabilia. Pii III prudentia eminens. Pii IV selus indefessus. Pii V sanctitas indubia. Pii VI exilium nobile. Pii VII virtus inconcussa. Pii VIII devotio religiosa.

Nos, reverendissimi patres, semper attendamus ad petram fundamentalem unde excisi sumus, et quoadusque cursum vitae mortalis compleverimus, cavebimus ne degeneres unquam simus praecelsae originis unde processit episcopatus noster.

Omnium nostrum voluntatem suae consentaneam vpluntati coelesti efficiat Pater! Provinciam istam suscipiat Filius, cuius adorando cordi modo consecraturi eam sumus! Spiritus sanctus qui supernum auxilium nobis praestitit in arduis nostris laboribus, comes nobis adesse dignetur in omnibus operibus quae deineeps selum nostrum opperientur!

Tu quoque, virgo incomparabilis, quam immaculatam in conceptione gestientes invocamur, aurora semper fulgens ac labis expers, mater misericordiae, filios ne desere» coram te prostretoa, maternam dilectionem implorantes. Sequere noa; esto asaidua 'nobiaoum in 'gaudiis, nt sancta sint; in aerumnis, ut meritam habeant; inter oviculas nostras, ut

• Eptes. V, It.
• Coi. IV, *II.*
• Kptes.IV, 11-ta.
* I Cor. UI, S.
• Hebr. V, 14
• I Cor. IX, as.
' Lsrvm. I, 10.

obedientes et fideles permaneant. Filium Dei unigenitum tuumque, in brachii· tui» adorante·, te reginam renerentur; te vitam, dulcedinem spemque suam in huius exsilio vitae agnoscant. O benigna inter matre·! Eato Galliae protectio ac fulcimentum; esto epiacoporum eius refugiam; defende bane metropolim ; hanc suscipe dioeeesim, dotibus laetam ac virtutibua sui praesulis, et honorandi cleri ipsum circumstantis et sdiuvantis, necnon xelo, pietate ao •eientia ministerium sacram clarificantia. Ora ut constanti felicitate perfruatur haec civitaa, civilem ac militarem administrationem nscta, huic quae nunc eam protegit, non abaimilem. Eamdem semper magistratus eius servent judiciorum integritatem, sententiarum aequitatem. Cuncti cive· eius religionem aeque colaint, ac benevolentiam exhibeant. luvenes ac virgine· castitatem dt innocentiam amabilitati consocient. Regina cleri, no· in terris militantes ipM moderare; ad metam appellentes, et ultimum spiritum exhalantes refove ; coelestem patriam ingressis, /esum, ftsnedictwM/ructuas *ventri» tui, nobi»* post Aoe erstZium *attende:* cui, eum Patre et Sphitu sancto, sit gloria et honor in saecula raecUlorum. amen.'

Post concionem, instantibus concilii protnoCoribus. ad mandatum illustrissimi ac reverendissimi praesidia, a secretariis lecta sunt, e principali eccleaiae suggestu, varia capita decretorum, ut sequitur: sub titulo quarto, rfs auasmo poHti/fca ; sub titulo secundo, *de cultu beatae Mariae* airyiwts *et de iptiu» immaculata conceptione;* sub titulo primo, da *tana et de pereerea doctrina;* sub titulo quinto, *de altiorib>u etudii» theologigi» et de gradibu» obtinendi»;* sub titulo sexto, *de boni» operibu» inetituendi» aut fovendi», praetertim de ebeietatibu» dicti»* Propagatio fidei,'Sancti-Vincentii a Paulb, et Sancti-Francisci-Regia; demum *de ii» qua» praestari pouept ut ad religionem adducerentur aut in'ea foverentur operarii et milite».*

Quae decreta, cum a patribus fuerint probata, gratiae Deo actae sunt.

Tum, ad instantiam promotorum, designati sunt testes synodales, quo sequitur modo :

Pro dioecesi Burdigalensi: domini Taillefer, canonicus; de Langalerie, archipresbyter ecclesiae Sauetae-Fidia.

Pro dioecesi Rupellensi : dominua Tbibsud. archipresbyter ecqjesiae cathedralis.

Pro dioecesi Petrocorensi : dominus- Maset, superior seminarii maioria.

Pro dioecbai Aginnensi: dominus Trincaud, canonicus.

Pro dioecesi Engolismensi : dominus Bruneliére, archipresbyter eccleaiae cathedralis.

Pro dioecesi Lucionensi : dominii·Soyer,canonicus.

Pro dioecesi Pictaviensi: dominus de Larnay. canonicus.

Deinde, ad instantiam promotorum, de mandato illustrissimi praesidia, nominatim vocati sunt ab uno • secretariis ii omnes qui concilio adesse tenebantur*; qui omnes reipsa aderant.

«Et etatim, instantibus iterum promotoribu», mandavit illustrissimus praeses ab uno e secretatÿis alta voce perlegi decretum *de eubteriptione.* Quo perlecto, de moreque a patribus probato, subscripserunt ad altare concilii decretis singuli patres.

SUBSCRIPTIONES EPISCOPORUM.

No· Ferdinands·-Fraamacua-Augustus Donnât, archiepiscopusBnrdigaleesis^ oomss Romanas, solio penttBoto Mstotbha, hase ^Mswto. o nobis doEnite

t Furdinandus, archiepiscopua Burdigalenai·.

Ego Clemens Villecourt, epiaeopu· Rupelienaia, subaeripm.

f Clemens, epiaeopu· Rupelienaia.

Ego Ioanne·-Baptista-Amedaeiu George, epiacopua Petrocorenaia, aubacripai.

t loannea, epiaeopua petrocorenaia.

Ego loannea * Amatus de Levexou de Veaina, episcopus Aginnenaia, aubacripai.

t loannea, epiaeopua Aginnenais.

Ego Renatus-Francisco· Régnier, epiaeopu· Engoliamensis, ad ecclesiam metropolitanam Cameracenaem nominatua subscripsi.

t Renatus-Franciscua, epiaeopua Engoliamenai·.

Ego lacobua-Maria-Ioaephus Baillis, episcopus Luciopensis, aubacripai.

+ lacobus-Maria-Iosephus, epiaeopua Lucionensis.

Ego Ludovicus-Francisco·-Desideratus-Eduardus Pie, episcopup^Pictaviensis, subscripsi.

t Ludovicus-Eduardua, episcopus Pictavienaia.

Ego Antoniua-Adolphua Dupuch. episcopus olim Caeaaroiuliensis, vocatu· adfui et subscripsi.

t Antonius-Adolphus, olim episcopus Caesaroiuliensia.

Praemnte» etiam nomina dederunt:

f Iosephus-Armandus, episcopus Bellovaceusis;

t Bernardus, episcopus Lemovicensi· ;

Antonius-Carolus Couaseau, presbyter Pictaviensis, nominatus ad edclesiam episcopalem Engoliamenaem.

Subscriptionibus absoluti·, ad instantiam promotbrum, et de mandato"illustrissimi praesidia, lectum fuit decretum *de procincta Burdigalensi eaeratieeimo cordi /esu eonteepanda,* ac alterum *de non fypi» mandandi» deeretiF,* deinde *de prorimo concilio provinciali habendo po»t tre» anno»,* et* decretum *de fine condlii ;* quibus a patribus probatis, illustrissimus praeses concilio finem iam tum factum ease decrevit, et' patres concilii otnnesque adstantes sic est allocutus:

„Nihil forte, fratres dilectissimi, nobis addendum esset sublimi eloquio praesulis huius provinciae senioris, cuius verba omnium animos commoverunt. Sed *„charilo» Ckritti urget* nas", ut libere sensa pandamiis quibus anima superabundat.

Ac primum, solemnes gratiarum actiones sitissimo, *„a quo descendit omne donum perfectum,"* quique, per-dles adeo velociter elapsos, et favoribus amplissimis et suavissimis consolationibus pectora Mitavit.

Grates etiam «vobis, illustrissimi ac reverendissimi patre·, de virtutum ac scientiae thesauro quo nos amplisvistis.

Vos quoque, septem dioeceseon veteris Aquitaniae honorandi presbyteri, qui miro nos-pietatis odore respersistis, estote benedicti.

Cuiusque aetatis et conditionis fideles, qui ad hunc solemnem quasi familiae coetum accurristis, intueamini vestrorum episcoporum et sacerdotum •anctam concordiam: nec frustra huius intimae cbaritatis exemplar vobia ostensum remaneat. Diligite voa invicem, ut se invicem diligunt. Praeceptum enim Domini est: *„i/geest praeceptum meum,* inquit, *ut diliguti» invicem tient diletti v m."*

8i quosdam ex vobis, fratres carissimi, inquirere iuvat quinam fuerit deliberationum exitus; quid,ve boni dioecesibus nostris inde sit adventuram ; quae tandem remedia ,morbidae societati faerint prosperata; responsum habetbipenmquam nupse aaribua

eiplinam ecclesiarum wmu moderati; defendimus fidem vestram; pro robie oravimus. Ultorius progressi, infenso» habuissemus ipso» etiam qui noa terrenis rebus miscendos exoptare videbantur.

Nee tamen diffitemur, fratrea amantiaaimi: aegrotat mundus, et periculotiua quam dici queat. 'Venit hora et forte nunc eat, quando, agnita malorum gravitate, et remedia quaerent, mundu» tste tam violenter commotu» ad Deum ecclesigmque, ima ex abysso. piaa effundet tupplicationet; et clerum, exorabit, ut, mediantibua concilii», societati opem suppeditet, non quasi dominaturo» aut terrenam invasurus potestatem, aed ministerium paci» erga omne» impleturus.

Qua die ecclesiae plena liberta» dabitur mundum illuminandi, manifestum fiet nec xelum, nec sapientiam, nec amorem, nec scientiam ipsi deesse.

Hic gradum sistamus; sed antequam unanimes nostrae acclamatione» in hac basilica perannent, ea» proferamus lingua omnibus nota.

Acclamationes ergo ecclesiae, supremae opitulatrici societatum humanarum; ecclesiae semper impugnatae. semperque invictae: ecclesiae, quam fastidia et iniuriaa conviciatorum benefactis rependere iuvqt!

Acclamationes Pio nono! Eius sanctioni mox decreta sunt aubiicienda; conatibus nostri» henignus arridebit. Laboribus vires abdebat sola spe» consolationis ipsi ex synodo nostra exoriturae.

Acclamationes vobis omnibus, concilii venerandi praesule» ac presbyteri, scientia necnon virtutibus splendente»!

Acclamationes' Galliae christianissimae, tam praecelsae, tamque nobili!.

Acclamationes tibi quoque, Burdigala, sensibus· adeo generosis dotata, hospitalis civitas! Moenibus tuis, per aliquot dies, sitissimi legatos et mysteriorum Dei dispensatores obumbrasti, filiali obsequio ac laetitia prosequens. Vota suscipe, quae ad coelum emittunt hospites grati, gloriam et prosperitatem imprecantes.

Acclamationes bellgtoribu», administratoribus, operarii» indefessis civitatum et agrorum hic praesentibus!

Vobis demum, dilectissimi provinciae nostrae dioecesani, quos specialiter divina providentia nostros effecit; vobis, vobis, acclamationes!"

Post haec, illustrissimus praeses *Te Dmunjm*choavit. choro' alterni» vocibus provoquante.

Hinc decantatae sunt ab uno e secretariis, choro respondente, acclamationes quae sequuntur:

Soli Deo honor et gloria in'saecula saeculorum!

Resporisio.* Laudamus te, Domine, qui, illuminans mirabiliter a monfibus aeterni^ istud provinciale concilium ad optatum exitum mira benignitateperduxisti. Tibi laus, tibi potestas et imperium ia saeculum saeculi!

Beatissimo ' Pio papae et domino nostro, et sanctae Universali· eoclepiae pontifici, anni permulti, ut cuncta» gentes in obsequium Christi, pro sua pastorali sollicitudine, pertrahat!

Reeponeio: Impleat Dominus omnes petitiones sanctissimi , patris, et ita omne consilium ipsius adversu» inimicos cruci» Christi confirmet, ut ad nihilum deveniant, tanquam aqua decurrens, et sicut deficit fumus, deficiant!

Reverendissimo domino huius provinciae metropolitano, et episcopis omnibus, quos Christus fecit regnum et sacerdotes Deo et Patri suo, accuratissima. in creditos sibi populos vigilantia!

Brsponrto. Anticipent vigilia» oculi eorum, et annos aeternos ή) mente habeant; intendant ad visitandas omnes gentes, quas lavtt agnus in sanguine suo!

Patriae nostrae, et omnibus qui in sublimate sunt, ob' xelnm domus Domini, et quoniam salvum ■fecerunt Christum eius, perpetua et illibata felicitas!

Rrepmtmo: Deus primogenitos ponat illos excelso» prae regibus terrae; in aeternum servet illis misericordiam suam, et dies super dies eorum, ad dissipanda consilia impiorum, adiiciat!

Fidelibus provinciae nostrae et populo christiano universo, pax Christi aeterna!

Reepontio: Vias tuas. Domine, demonstra illis; et dirige eos in veritate tua, ut non obliviscantur operum altisSimi. et mandata eiua exquirant!

Reverendissimis huius provinciae episcopis ad ecclesia» suas reditus, cum iam hauserint aquas in gandin de fontibus Salvatoris!

Kerpdkrio.· Prosperum iter faciat eis Deus salutaripm nostrorum, ut immolent ei sacrificium laudi», et benedicant populo suo in pace.

Nos, Domine, memores mandatorum toorum et' decretorum huius consessus, ad faciendum ea in sanctuario quod firmaverunt manus tuae, corpore tibi pariter famulemus et mente, intercedent^ 'beata virgine Maria, sanctis apostolis Petro et Paulo, et Andrea, et omnibus sancti»!

Reepotuio: Arnen!. Anien.

His peractis, omnes ad anlam seminarii maioris* ex ecclesia cathedrali, hymnum *Magnificat* alterni» vocibus cantantes, processionaliter redierunt, equitum turma pandente iter, du'm longo ordine armatorum peditum copia progrediens, hinc et inde comitaretur. Pontifices autem, pluviali induti coopertique mitra, quibus praeiverant variae piarum pongregationum turbae et multa totiq» dioecesi» frequentia, ipnumerabili populo benedicebant, qui undique confluxerat, et omnes vias et plateas, imo et domorum fenestra» omniaque loca repleverat unde prospici poterat, 'omnibus genua vel caput flectentibus, laudantibusque Deum qui in ecclesia sua facit mirabilia.

APPENDICES.

LITTERAE

doeiim Dubwg, parochi 'occUeiae Saneti-MtchaeUe, ad ilbtttrieeitntun ac reeerendieavntun prowucialit egaodi praeeidem, de qttibtu in relatione actonun wssioms *III.*

Illustrissime ac reverendissime praesul. ·

■Non pomum quin vividissimos grati animi sensus, tum meo, tum dilectorum parochianor^m nomine, coram oelsitddine vestra deprotaam, pro insigni quo nos praevenire dignata est favore, cum unam ex provincialis synodi sessionibus in ecclesia nostra haberi voluit·

'Qnemaidmedum ipea protulit, petinde etiam ao qdoo taoudentae edixit ilhmtrissiama episcopus Piotaviensis, haec dies, in nostrae parochiae annalibus, inter, caetera» elucebit insignior. Paternitatis vestrae necnon circumcingentium clarorum antistitum praesentia gregi meo fausta omnia certo certius praenuntiaverit. Quod quidem ad me spectat, nullum aerumnis uberius solamen poterat contingere. '

Millies ergo milliesque vestrae celsitudini adstantibusque benedicat omnipotens Dominus!

Per ipsam, illustrissime m reverendissime praesui, coram venerabilibui in episcopatu collegis, necnon provincialis concilii patribus, eadem aenea pandere, ipsonamque danuo ac imprimi» 'vestrae paternitatis benedictiones expoeoere liceat, simulqne me summa, qaa par eet, observantia profiteri, cel·

....

Mtudinia ›«tree, iiψııбíηήıη ac 'reVArendwAütie 'pme«ul. humillimum' *c de*<<tiu>mum >er%am uti ilium Jiuburg. par«ehui^*n<ti-Jiich»eli"

-* λ INSTRUMENTA

ad doqbrataie *inacti 'Hilarii cpcctaatia.*,

bittarac 'patruui tpnodi BardigatenM ad tummam dominum noitrum Pium papam *'f.X..-*

' *■' i BeatisMimc pater. *

a Provinciae Burdigalensis episcopi* in^hmcilio sedentibus. *int<T* 'multiplices run*», «yr won niit ultima. M Romanae hturgiae ' unitae, cjmtum fere' ablpnc anni;* nÙM'ro 'abrupta, gune tandem repara^ retur *Qu<»d cum errh'?»!aê utile et sanctitati vestrae grAtum inlelligeremus, nobis ideo sacrum esse communi decreto statuimus

Nec obstitit quorumdam, timor ne illorum sanctorum <|tM ecclesias nostrils ortu vel^Hicolatu. morte B aut miraculis nobilitarunt, minueretur honor et cuttus. quo maxime continetur et fovetur popubi^pM** fides in promptu enim erunt officia horum sanctorum propria, ex libris authenticis desumpta, et MâcriiP rituum congregationis examini ac iudicio subjicienda.

('num tamen est. beatissime pater (libere coram fleo et sanctitati* vestri confitemur), quod Aquitiinnrum 'nostrorum.imoG aliorum omnium animos offendit. eorum etiam quibus maxime placent officia Romana, quique ea omnibus placere pernptarent. nempe in istis officii», suintho illorum pawn ac ductori Hilario. Pictavorum episcopo, solitum honorem m»r< esse reddendum, eiusque festum non iam ut de doetore. sed ut de confessore pontifice fore celebrandum.

Moveat sanctitatem vestram, beatissime pater, haec piorum hominum et sanctorum sacerdotum »rvligio Qu**d de Petro <'hryso|ogo. de Petro Pa- C miano. aliisquo viris illustribus (si eo «omine erga sanctos uti fas est) praeclare statuerunt Romani pontifices, de viro illustriore statuere dignetur beatitude vestra, et Hilario docturi* honores in universa ecclesia decernat.

Hic est enim illo Hilarius, inter mundi procellas magttus sustentator ecclesiae, sermonis latini tuba rentra Arisnot^^çai, teste Hieronymo, *ft confcitionin war merito,* et ritur iadiatrÂT, et tdo^wen- *iiae daritat?. HbicMHiquc Homamtm* pnxdrrafwr eloquentissimos libro* inoffenso pede decurri posse7 testatur idem Hierofiymus. vel •ino ulla erroris suspicione, ut habet breviarii Romani verissima* lectio. Nec minor in Hilarii laudibus clarissimum illud ecclesiae lumen, Augustinus, qui eius praecipue doctrina Pelagiapos haereticos qrget ac refellit: nec quidquam taiiti. viri verbi* addendum putans: „('a(Ao/icus *loyùtnr, aiti ùwù/mt B* err/esmrMm *doctor lotpiitnr; Hilari*» lof*it*r"'.

Quid plura? Vix ullum a quarto saeculo reperire eat ecclesiae patrem, sive apud-dfttinos. sive etiam apud Graecos.* in latinorum laude parcissimos, qui Hilarii fidem et doctrinam summis laudibus non extulerit. Hanc miram de eo orientis atque occidentis consensionem luculenter testatur sacrosancta et oecunieinc.a synodus t'halcedonensis. in qua, audientibus et probantibus quingentis episcopis et sancti Leonis pitpse legatis, pronuntiatum est bene fuisse fidem disceptatam et firmatam a sanctis patribu* Athanasio. Cyri|lô. Caelestino. Hilario4.

1 S. Hier>u.. A/rM. *Nt, uti iiartfUam.* (al. epMt. J/. a. 3, 9PP· * Hicroi».. e,!. Migne. Ii].

' Id.. *Kftùl. U*',* ad *Ijiet'im* [n. 13. sd. Migns, I, 877].

1 S. Anaiut., CuMm /idtasam, lih. II. cap. 8. a. 98 (ed. ■X . Beard. X. M4 K|.

' V-li-ni» U «Msns» HβOI». VI. MMl> W»A1

Quae, cum ita sint. tyc nostro episcopatui sala-, tium, tribue. hoc fideli Galliarum ecclesiae decus, hunc religioni triumphum, ut nostro aevo infeftei. quo vetus «Irianurutn error xëviviscît. çt multorum anipios spiritus timoris'frangit, acerrimus Mwinitatis Christi defensory q^cm nullus unquam hibqanac {Attestatis timor vincere potuit, universae erMesiae doctoris titulo insignitus ostendatur

t Interim, affusi saçratjs peàibu*. multos et 4eli-^es annos tanto pontifici adpjeramur. sanctitatis vestrae, beatissime pa^ir. devotissimi atque ohedientissimi filii. , *

Fcrdinandus. archiepiscppu* Burdigalensis. '

l'Iemtqia.· epijcopu/ Rupellensi*.

loannes. episcopus PetrocorenM*.

loaniies. episcopus Aginnensis

Renatus-Franciscua. episcopus Engotismcnsis. ad archiepi*copHtum Camcracen*0m nominatus.

lacobus-Maria-loRUplius. episcopus Eurioiiensi*

Ludovicus-Eduardus. episcopus Pirt^ensis.

Antonius - Adolphus, ohm episcopus Caexaro·iuliensis.

Antvnius ^'andus* ‹'ou«m'hu. preshvter Pictaviensis. nominatus ad *<<lc*iant episcopalem KngolisMtvnxem.

DECRETI M.

Quod potissimum m «otis erat fidehbu* non minus quam universo Galliarum clero. a‹' praecipue Aquitaniae 'provinciae, ut Minimo nimirum illorum patri, sancto Hilario. Pictavorum episcopo, debitus honor, sicuti et cavteris eiusdem mariti ac dignitatis. demum decerneretur ab hi‹' sancta apostolica aede, quo laude ac titulo dortorts. siruti apud quasdam peculiares ecclesias iamdudum gaudet, in universa ecclesia coli queat cum officio ‹'t missa ntu duplici; illud ipsum statuendum humiliter postularunt patres notissimae synodi Burdigalensis. eo modo quo non multis abhinc anni*, summi pontifices de sancto Petro ('hryaologo. Petro Damiano, episcopis. ac Bernardo abbate praindarr^statuemnl. Sanctus nempe Hilarius, inter mundi procella*, magnus fpit ecclesiae sustentator, occidentalis tub* contra Ariane*. ac teste Hieronvmo. confessionis au* merito ac vitae industria et eloquentiae claritate ubique praedicatur, eiusque libros eloqueXjtissimo* inoftenso pede decurri ac legi posse sine ulla erroris suspicione: qui pariter a clarissimi· ecclesiae inmine« sancto Augustino, in *libro contra* sumtftis laudibus extollitur: ›uWh demum fides ac doctrina a caeteris patribus latihis et *^rneci** magno in honore habetur. Sanctissimo* dominus noster Pius papa IX, enixis hisce precibus attentif, ac volens hoc solatium episcopatui reddere. a‹' peculiare decus fideli Galliarum ecclesiae tribuere, hoc potissimum aevo, quo vetus Arianorum error reviviscit, negotium de more sacrorum rituum congregationi librandum «Bmmisit. Quae, in ordinariis comitiis, apud Vaticanas aedes, subscripta die coadunata. referente eminentissime ac reverendissimo domino cardinali Ludovico Altieri, visis obiectis per reverendissimum patrem dominum Andream-Mariam Frattini. sanctae fidei promotororo. oppositis in animadversionibus in medium prolatis, iisque omnibus per defensores solutis, re maturius perpensa et examinota. ea fuit unanimis eminentissimorum ac reverendissimorum patrum sententia, ut scilicet rescriberetur: „pro gratia confirmationis tituli doctoris. et extensionis eiusdem tituli cum officio et missa ritus duplicis ad universam ecclesiam^ in honorem sancti Hilarii, episcopi Pictavorum, si sanctissimo placuerit/ Die 29 Menae martio anno 1851.

Horuny omnium et xingoloruni.fuct» postmodum eidem sa/ictissimo. dpmino' nostro Pio papae IX. per me sqbscripttfm secretarium fideli |facta' relatione. sanctitas^siia sacraq congregationis rescriptum in \umnrbus adprobavit et confirmait, ac desuper a'pôstolicas litteras in forma brevis expediri iussjt.

Div I mense aprili a|n<»^e<»dem. i

ž' A . eardjnaljs Lainbruschpii. sacrae rituumreon-
< grygAtioni» praefectus.

Fatati. sacrae rituuin congregationis serrvtarius. x –»

I'll S PAPA^> ?

Jd perprfw«*m re» *turmoriaiu.*

Si. ab ipsis aurgentfs ecclesiae temporibus, haud dcMitit- inimicus homo, in agro Domini super* seminare urania. .nimirum ope haereticorum falsas propagare doctrinas, providgntissimm* tamen Deus, qui ecclesiae usque ad coiftiunimationem saeculi se promisit adfuturum. insignes excitavit siros, qui sanctitatis doctrinaeque \altdissitnis quasi telihaerestim pq^vagantium monstra confoderent, ac late diffusas errorum tenebras veritatis luce dissiparent. 'Sane, ubi Atiana ‹ rupit haeresis. qua nulla horri< bilior in perniricln animarum grassata est pestis, praeter Athanastum aliosquv inactos heroos. Hilarius. Pictaviensis antistes, contra haeresim illam exacuit stylum, scriptisque edicis, sapientissimia. divinitatem Christi ab Arii hlasphcmiis vindicavit. Ipse in Gallia tanquàm arx exstitit catholicae fidei, quae furori obsfaret Arianorum: ipse Saturninum. Arelatensetn episcopum, impiae doctrinae sectatorem. necnon antesignanos haereticorum. Vrsaciuni et Valentem, anathemate confixit: quorum potissimum opera pulsus in exsilium, nihil de studio atque alacritate remisit asserendae catholicae veritatis; quippe relegatu» ' in Phrygiam, minime fractu» aerumnis exsilii, egregios protulit libro· de synodis ac de*Trinitate. Exinde, cum Seleuciae orientalium episcoporum synodo interfuisset, ubi integritatem fidei defendit antistitum occidentalium. Constantinopolim. quo Ariani episcopi convenerant, commigravit. ut t'amdem fidem coram Constantio propugnaret. Quinimot fortis atque animosus, veniam ab imperatore postulavit cum Saturnino Arelatensi publice disceptandi ; qui tamen, cum suis gregalibus sanctissimi antistitis doctrinam veritu», una cum ipsis, turbarum praetextu quas per orientem Hilârii causa excitari dicerent, suasit imperatori ut ipsum in dioeceeim suam remitteret. Tunc Hilarium, de haereticorum certamine revertentem. Galliarum ecclesia complexa est. suoque gregi redditus, catholicae doctrinae propugnator studiose id egit atque aseequutus est. ut Saturninus Arelatensi» et Fortunatus Petrocorensis deponerentur; quibus loco mi*tis deiectisque. Gallia universa AriChum virus evomuit. Cum tot ac tanta pro catholica fide Hilarius praestiterit, haud mirum est si ab ipsi» patrum doctissimis laudum praeconia fuerit promeritus. Enimvero ipsum. Hcoh/esMoa»s ism merito ·/ rifoe iadortria, c/o^Mwitioe e/aritote ubcumfue praedscari, riwsyMe *libret inoffeuro pedo decurri fertt,* testatur Hieronymus; ipsum ^^rrieriae *catholicae* aderrans Aaerrtieos acerrimam *d^feneorem*"* appellat Augustinus, quinimo llilarii doctrina Pelagianos refellens, haec ait: *„Catholicue loquitur, toclfiiantu dector lo^tulnr, Hilorim loquitur."* Pari laude llilarii fidem doctrinamque probarunt graeci patres; quam quidem graecorum latinodhmque patrum consensionem testatur 'luculenter oecumentca synodus Chalcedonensis, quippe in ea catholica fides firmata eut, *rrpo6ti<me* jmMonux f>atrv.K, (irrforü, Baoilii, Atltuuaèii, Hilarü, Auùrooti ot CqrilH."* Quae cum ita sint, «t praestantissimo ac sancUMimo an-' tistit». cuius doctrina veluti fax. enituit ad fugandas errorum tenebras, doctor» titulus, quo iàmpridem gaudet apud nonnullas Galliarum ecHesia». auctoritate sanctae huius'aedis confirmetur, tftquv ideqi titulus illius^ honori, cum officio ar misas ritus duplici», per universam extendatur ecc)ôsiant.| a nobis postremae synodi Burdigalensis patres umlia' precibus postularunt. Qua'super re antequam aliquid statueremus. illam iudicio retuisimus venerabilium fratrum nostroruna sacrae Romanae ecclesiae cardinalium, legitimis fitd>u*^uvndis praepositorum J qui. ordinariis habitis in Vaticanis aedibus comitiis.^ die ·^kmarrii anni vertentis,, visisquv obiectis per promotoren? fidei in medium prolatis. Îisque omnibus per defensores solutis, re mature perpensa. libratjaqno rationibus concordi suffragio rescribendum consuerunt: rPr«» gratia confirmationis tituh dectnris. et extensionis eiusdem tituli, cum officio et missa» ritus duplicis, ad universam «*ci)lesq|n). in homitfm sancti llilarii. episcopi Pictavorum, si sanctissimo placuerit * Nos igitur votis prvcibusque patrum nuperrimae synodi Burdigalensis obsecundare volentes, debitumque praestare honorem sancTtsiomo antistiti. quT rcriptis^ suis catholicam doctrinam illustravit, de . consilio praedictorum cardinalium. certa scientia ac matura deliberatione nostra, deque apostolicae^ auctoritatis plenitudine, sancto Hilario. Pictaviensi episcopo, titulum doctoris. quo gaudet apud peculiares ecclesias, ratum habemus atque confirmamus, cumque sanctum antistitem eodem doctoris titulo ac dignitate, cum officio ac missa ritus duplicis, ab universa in posterum ecclesia coli volumus ac mandamus: decernente· has praesentes littera» firmas, valida» et efficace· esse et fore, suosque plenario» et integros effertus sortiri se obtinere, et ad titulum ductoris sancto Hilarp» Pictavorum episcopo ab universa ecclesia tribuendum plenissiinç suffragari, sicque per quo·* cumque iudices ordinarios et delegatos, etiam sacrae Romanae ecclesiae cardinales, iudicari ac definiri debere, irritumque et inane quidquid aecus super his a quoquam, quavis auctoritate^ scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus apostolicis. ac in universalibut^provincialibusque et synodalibus conciliis editis generalibus, vel speci··, libus constitutionibus et ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub an* nulo piscatoris, die T3 maii anno MDCCCLL pontificatus nostri anno quinto.

A., cardinalis Lambruschini

Die l-^ianuarii.

IN FESTO SANCTI HILARII.

rpiteopi ron/essoris doctoris, *dupler.*

Additio ad vi lkctioxkm.

Eutn. a multir patribus et conciliis insignem ecclesiae doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot dioecesibus cultum, tandem, instante synodo Burdigalensi. Pius IX* pontifex maximus, ex macrorum rituum congregationis consulto, universae ecclesiae doctorem declaravit et confirmavit, ac ipsius festo die, missam et officium de doctoribus ab omnibus recitari iussit

VRBIS'ET ORBI8.

Pottquum, ntprriori owao *18ôlt* aoncàM *HÜerwt, tpùcoput co*fr»9or,formuhtrrdeelarahu conjirmutuo-*

*que fuit unitiirealfe ecdeviaet-doetor, Jocat factat ^et probavit, memorataeque textae lectioni*addendam adprobationi additionie ad textam lectionem, quam m ordinarii» tacrontm rituum congregationi» comitii», ad Vaticanum hodierna die habitio, refdrenit eminrntmiiw et reverenditrimo domino cardinali Ludovico Altieri, huiut cautae rotatore, ad initantium reverendittimi Piclaoientit epitedpi, tacra eadem congregatio adprobandam connut, praevia regfitioue. Qua tandem expleta^ per eumdtm eminentiuimum doti 'midum cardinalem retHorem, una cum metendo 'patre domino Andrea-Maria Frottini, nanctae fidei » promptare, eacra rituum congregatio leam] ad-*

coneetvit, declarant fuodCfieheept, in fntd 'temeti Iliihrify dero αηινηοΠν ecdeeiae, officium cum mitta pertolvi Hdnat de communi doctorum, et ana Uciionibtu primi nocturni de tcripfura occurrente. Die 10 ianuarii 1852.

A., cardinali· Lambruachini. sacrae rit*um congregationia pcaefectua.

l/bc»» f'signi.

Dorjnnicu» Gigli, sacrae rituum congregationi* prosecretarius.

SYNODI S DIOECESANA REMENSIS

1850 .iulii 17.

Synodu*' diocesan* RVmenwie in Gallia, ceihbrats die.17 iulii 185<l nub Thoma*Maria-losepho Gouiwet. archiepiscopo Remensi.

De liac synod· confer opera quibu» tituli:

1) .Hynodi, Remensi». ab illustrisaiiuo et reverendissimo dd. Thoma- Maria - Joaepho Gousset archiepiacopo. anno Domini M DCCC L habitae, statuta. Remia. ex typi» L Jacquet, bibliopolae. MDCCt'L. In-8'. 40 p. — Lyon, séminaire; Pana. Bibl. nat. B 19881; Paria. Saint-Sulpice; Reims. cille.

21 Histoire du acnode de Reima de I nn 1851·. contenant le cérémonial qu on y a suivi. par M. l'abbé Delan. curé de St-Marcel el mombr^ du aynode. Acer la permission de «on éminence le cardinal Gouiwet^archevéque-de Keim*. Parii», cher «lacque* Lecnffre et Cie. libraires, rue du Viem* B Colombier» 2H. %i - devant rue du Pot-de-fer-Saint-Sulpicv. 8. 1851. Paris, typographie de Firmin Didot frère·» Aie alaewb. 56.

In -8". M5 p. Lyon% séminaire.

3) Indice* synodorum Remis habitarum annis 185o. 1851. 1853. 1858 A I*6|. *[In fine:}* Remi·, ex,typi» P. Dubois

Sine anno, in · › 'aris. Bibl. nat. B WW

Pag. III. index synodi anni 185^,; pag IV. synodi anni 1851 ; pag VI. synodi anni 1853; pag. VII. synodi anni 1858; pag IX. synodi anni 1861

SYNODES PLENARIA EPISCOPORUM HIBERNIAE APU4> THURLES

1850 augusti *22.*

Synodus plenaria episcoporum Hiberniae, celebrata in Thurles, die 22 auguati 1850. praeside Paulo Cullen, archiepiscopo Armacano L ,

Bibllegraphia.

1) Decreta synodi plenariae episcoporum Hiberniae apud Thurlea habitae, anno 1850. Dublin, Jac. Ouffy. 1851. in-12. XVI-80 p. Baltimore, St. Mary .s seminary; Roma. Vaticano.

2) Acta et decreta sacrorum conciliorum recutitiorum. collectio Lacenaia. auctoribus presbyteris a. J., e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Lacum. Tomua tertiu» . . Friburgi Briagovyae. aunitibu» Herder. MDCCCLXXV. col. 78M-8O4 et 1289 :112

Venerabilihut fratribut, archiepiecopi» et epieeopi» totiu» Hiberniae

Pire vxex (X.

Venerabile» fratre», salutem et apoatolicam benedictionem.

Magno quidem cum' paterni animi nostri aolatio cognovimus eoa in 'noatrae aollicitudini» partem vocato» consilium iniiase de plenario conventu episcoporum totiua nationi» celebrando, ut gravioribua nonnuftra-^ejcleaiaaticia negotii· conaulatnr. Pro certo enim habpmua maxima· inde utilitate· vestra· ecclesias eue perceptura·. Quod quidem conailium no· vehementer in Domino probante·, Armacanum antistitem, totius Hiberniae primateqia virum probitate, doctrina, ac prudentia speetatiadimbrn, attenti· etiam peculiaribu· adiunctia, delegatum apoatolicum renuncivimua, qui. eo quoque nomine, synodum convocet, eique praesit cum facultatibu· omnibua neceaaariia et opportuni·. Erit proinde veatrum, venerabile· fratre·, Armacano antwàti hoc munere aucto obaequi; ac volumus imprimi· ut facta ab eodem synodi convocatione, omne· adeaae teneamini. niai legitimum obatet impedimentum ad tramitem aaerorum canonum. Licet vero eidem delegato apoatolico peculiare· initructionea tradenda· curaverimua, voa tamen generatim monito· volumua, ut non modo reaponaia pro gravioribua nonnulli» negotii» dati·, quo par eat studio inhaereatia. »ed illam potissimum curam geratis in synodo, ut disciplina decretis et rescriptis ab apostolica sede vel congregatione Propagandae fidei praeposita, pro nonnullis praesertim gravioribus istius regionis negotiia, alias editis consentanea ac uniformis per omnes provincia· et dioeceses collati» consiliis cone •tituatur. Acta vero et decreta synodi ad sedem apoatolicam transmitti volumus, ut. examine de more instituto, iudicium de illia feratur, ac. si opportunum visum fuerit, suprema nostra auctoritate confirmentur ac roborentur. Caeterum, venerabile» fratres, firma •pe tenemur fore, ut stuceptam huius celebrandae synodi curam sic ad extremum studiose geratis, ut eam in maximam catholicae religionis prosperitatem eessies» robiacum laetari pesaimns.

Datum Romae, aub annulo piscatoris, die 6 aprilis MDCCCL, pontificatus nostri anno quarto.

De spociali mandato sanctissimi :

A. Piochioni. substitutus.

Venerabili fratri Paulo Cullen, archiepieeopo Armacano, ae lotius Hiberniae primati

PIW PAPA IX.

Venerabili· frater, salutem et apostoltcam benedictionem.

De firmanda augendaque catholica religione pro apostolici muneris ratione sollicitis ea nobis plerum-

' Seqaemur editionem aaao 1861 fbetaau Caaramimlaa hui·· synodi ex actis wqmntis concilii Caaaalismaia, quod aaadam nanrpavit. oognoad poaauat. — Nota aditaram VolL Lac.

quo probanda occufrunt, quae in utilitatem ipsius religioni· cessitfa videntur. Porro illud certum eat aetate qualibet maxima· ia ecclesia Dei utilitate· importasse episcoporum cotAenfus seu coneilia, in quib* vel defensa catholica fides eat a graaaantibus ^haeresum monstris. *r& ea* salubriter instituta aunt,, quae ad inataurandam tuendamque. pertinerent vitae morumque disciplinam Quapropter, animum nostrum magnopere recreavit eonsiliilm per venerabiles fratre· Totius Hiberniae antistites initum, de celebrando, consueta synodali forma, plenario conventu episcoporum totius nationis, ut gravioribus nonnulli· ecclesiasticis negotii· provideatur. Quod quidem consilium hos commendantes et approbante·, de consilio venerabilium fratrum nostrorum sanctae Rompnae ecclesiae -cardinalium Propagandae fidei praepositorum, pro synodi huius convocatione et celebratione perficienda, attentis Retiam peculiaribus circumstantiis, tibi delegati apostolici munus demandandum censuimus. Te igitur, venerabilis frater, 'a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, quovis modo vel quavis de causa latis, si quas forte incurreris, huius tantum rei gratia absolventes ac absolutum fore^ç^nsentes ad huiusmodi synodum convocandam et celebrandapi delegatum apostolieutu per has nostras litteras eligimus et constituimus, tibique facultates omjtes ad hoc necessarias et opportunas tribuimus et impertimus Tibi vero peculiariter demandamus, ut instructiones a memorata cardinalium congregatione pro synodi celebratione traditas, nec non decreta et rescripta ab apostolica sede., vel supradicta congregatione alias edita pro nonnullis praesertim gravioribus negotiis regionis istius exsequenda cures, studeasque demum ut disciplina eiusmodi in praxi servanda admittatur, quae et memorati· decretis consentanea existât, et uniformitatem per omnes provincias et dioeceses inducat. Denique, synodi acta et statuta ad apostolicam sedem transmitte·, ut eiu· examini subiiciantur. ac. si opportunum videatur, eiusdem auctoritate confirmentur ac roborentur. Iam vero confidimus ut, pro tuo eximio religionis studio, doctrina |et| prudentia, sic recte commissi muneris partes gesturus sis. ut huiusmodi synodi celebratio, Deo bene iuvante, in maximum cedat catholicae religionis incrementum. Non obstantibus etiam speciali atque individua mentione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, sub annulo piscatoris, die 6 aprilis MDCCCL. pontificatus nostri anno quarto.

De speciali mandato sanctissimi

A. Picchioni. substitutus.

INSTRUCTIO

sacrae *coxgregationu de gua in bretiba» tttpra.*

Illustrissime ac reverendissime domine.

Cum in litteris apostolici· pro synodo nationali episcoporum Hiberniae mox celebranda mentio fiat de instructionibus per sacram congregationem tradendis, amplitudini tuae illa· statim significandas duxi, atque ea ratione ut collegii quoque ptterent

Primo itaque, admonendo· cures episcopo·, atque alios etiam qui quovis titujo synodi participes sint extituri, ut super deliberationibus secretum servare studeant. Id profecto duabus potissimum rationibus praestandum patet, primo quidem ex. eo quod synodi acta et decreta sedis apoatolicae examini ac iudicio eunt reservanda; deinde vero qujd cum in regione ista praesertim oonsnetudo invaluerit, ut de quibuscumque causis, etiam sacratioribus, polemics· quaestiones in puMras ephemeridibus exagitentur, si id contingeret ex vulgatis imprudente^ iis, quae 'in synodo pertractantui*. periculum adest, ne .graviora etiam mala ex> ipso prolibant remedio. Ea vero occasione episcopi videntor admqnendi generatim ut, cum de ponnullis quaestionibus naud inter se conveniant, abstineant.* ab" ineunda pablica controversia · per documenta typis 'edita, ac demesticM querelas ad maternum sanctae Romanae ecclesiae sinum potius, deducant, non vero palam dxhibeant, atque ipsis catholicay fidei inimicis revelèht

Secundo, licet synodus ex episcopis potissimum coalescat, attamen iuxta praxim saepius servatam, valde Opportunum vidptur si presbyteri* nonnulli veluti consultores atque administri adhibeantur: quod modo ad uniformitatetfi'disciplinae constituendam in collegiorum negotio imprimis Commendandum videtur. Attamen episcopos-peculiariter admoneas, quatenq^ecclesiastico· viro· aetate ac probitate graves, solida ecclesiastica doctnna praeditos, ob labores in vinea Domini exantlatos cunctis venerabi(es. eosque demum seligant, .qùos certum sit episcoporum coetui benevisos existere. eorumque fiduciam promerituros.

Quod demum spectat liturgicum ordinem in synodo servandum, nil obstat q'uominus illum aequi cures, qui pro syqodis in pontificali vel caeremoniali Romano continetur; vel ad normam eorum quae in aliis probatis conciliis acta sunt, providendum cures.

Demum, si alii· deeausis controversiae enascantur ob ea. quae formam synodi spectant, vel quoad nonnullorum iura in. controversiam forsitan adducta, ipse interim prout melius videbitur, aftentaque potissimum collegaruhi sententia, iudicium proferas, addita etiam si opus fuerit declaratione quod nullius iuribus praciudicatum censeatur.

Precor Deum ut te diu sospitem servet.

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus.

ŀPh.. cardinalis Fransoni. praefectus.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 18 aprilis 185(1.

Panina. Ilei et apoetolleae aedis gratia arehiepineepan Araiaeaaaa, primas tetius Hiberniae, delegatas 'sedis apostslieae, ete.

Jlln»tri»timi» et reoerendittimi»Jratribu», arrhiepitcopi» et epitcopi» Hiberniae, et alii» omnibtu gai de iure concilio nationali intere»»» debent, tahtiem in Domino.

Cum consilium, a cunctis Hiberniae praesulibus proxime elapso anno initum, de synodo plenaria totius regni celebranda a sanctissimo domino nostro Pio papa IX feliciter regnante fuerit approbatum: cumque nobis idem supremus ecclesiae pastor (ut ex eius litteris brevibus die 6 apriiis datis et huic decreto adnexis constat) potestatem concesserit, qua ad normam sacrorum canonum, eandem synodum convocaremus, etdemque praeessemus, etiam tamquam delegatus apostolicus; nos, vi potestatis benigniter sio concessae, synodum nationalem totius Hiberniae in civitate Thurlesia, in aedibus seminarii, qui locus omnibus huius regni archiepiscopis commodus et opportunus risus est, ad XVIII-kalendas septembres, in festo beatissimae Virginis in coelum assumptae, quae inceptis nostris'sit .propitia, .incipiendam, et diebus subsequentibus prosequendam, et, Deo optimo maximo adiuvante, ad eius gloriam et laudem, et huius fidelis populi salutem, absolvendam perficiendamque, indicimus et convocamus. Conveniant itaque, prout in brevibus pontificiis iam. citatis praescribitur, praedicto die et loco omnes Hiberniae archiepisoopi et epiaoopi, et ,« qui alii inveniantur, qui ex iure huiusmodi conciliis

intéresse debeant et possint, ut, collatis consiliis, ea omnia statuantur, quibu| fides apud nos firmetur et .custodiatur, et pericula arciaotur quibus in hac Yegione exponitur, Dei cultrfaugeatur, «aeramentorum decus promoveatur/ ecclesiasticarum personarum munera et onera definiantur, denique omnia praestentur quibus mores emendàri, controversiae componi, vineaeque florentes. nostrae curae com, mimae latidp dare omnium virtutum odorem poOsint. Cinguli potrok praesules in suis dioécembuk tempus et lOcum in quibus synodus est habenda omniMis significent, ut si qui alii ius habeany ut intersint, notitiam convocationis opportunam habeant, et ius suuin tempestive 'asserant, ut synodo admittantur. Caeterum, toto temporis intervalloj]U.od inter praesentem synodi c^nvvcayonem et eius celebrationem interoedfet, praesules omnes enixe rogamus et bortamur, ut preces privatas ipsi effundant, et publicas praescripio sacrorum canonum per suas dioeceses indicant, ut Pater, coelestis dives in misericordia. visitare vineam suam in benedictionibus suis, et consilia actusque nostros aspirando praevenire et tidiuvando prosequi dignetur. Mature

Datum Droghedae, in festo corporis Christi, die 30 maÿ 1850. -

Pailas, Dei et apoutelirae aedis gratia archiepiaeepas Armacanaa, primas totlaa Hiberniae, delegatae ■ aedia apeatelicae, etc.

lUu»tri»»imi» et reverendiieimi»fratribu», archiepucopi» et epitropi» Hiberniae, et alii» omnibu» gui de iure concilio national» interetfe detent, ealutem in , Domino.

Aliis nostris litteris die trigesimo maii detis, plenarium Hiberniae concilium die decimoquinto augusti in festo assumptionis beatissimae Virginia Mariae, Thurlesiae habendum, indiximus. Cum vero, ob graves causas, id celebrare ad praestitutum diem non liceat, praedictum concilium eadem auctoritate qua illud indiximus,' in'diem vigesimum secundum eiusdem\mensis augusti differimus et prorogamus. Itaque, eo die, omnes archlepiscopqs et episcopos, caeterosque qui concilio intéressé debent, rogamus in Domino et requirimus, ut in dandem civitatem conveniant, initium synodsli actioni praediqto dip vigesimo secundo augusti sqlemniter daturi. Interim Deum iterum atqbe iterum exoxandum optamus, ut suae spiritum, sapientiae mentibus nostris infundere dignetur qultenus eo inspirante opportunis modis quae recta sunt exsequi et malis omnibus Obaiare possimus.

Datum Droghedae. dio 6 angusti anni 1850.

/RESCRIPTVM

yao decreta approbantur.

Decreta concilii Hibernenxis apud Thurles superiore anno habiti, praesidente reverendo patre domino Paulo Cullen, archiepiscopo Armaeano. Hiberoiae primate; ac delegato apos^olico, ad quod **ex universa Hibernia episcopi convenerant, sacrae** congregationi de Propaganda fide exhibita fuerunt. vero omnibus perpensis in generali eiusdem sacrae congregationis conventu habito die 38 aprilis huius anni, eminentissimi patres consuerunt, nonnullis adhibitis emendationibus|IIiuxta tradendaln instructionem, decreta omnia esse probanda, atqüè execution! mandanda. Hanc vero sacrae congregationis sententiam sanctissimo domino nostro Pio papae IX, ab infrascripto eiusdem saerde congrega, tionia secretario relatam in audientia die' 4 maii, sanctitas sua eandem in omnibus confirmavit ac servari praecepit.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, die 23 maii 1851.

I.-Ph. cardinalis Fransoni, praefectus.

Locus t sigilli.

Alexander Barnabe, a secretis.

Emendationes litteris ennivis insertae propriis locis sunt.

DECRETA.

1. *De aperienda npnodo.*

In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus sancti.

Nos. Paulus, sanctae sedis apostoljcae delegatus, archiepiscopus Armacanus, et totius Hibmmiae primas, ad laudem ac gloriam omnipotentis Dei et Salvatoris nostri lesu Christi, ad honorem beatissimae virginis Mariae, sanctorum apostolorum Petri et Pauli, sancti Patritii et omnium sanctorum, ad incrementum fidei ac religionis catholicae, ad pacem et unionem ecclesiae huius regionis promovendam, et ad reformationem cleri et populi, ata- tuimus ac decernimus, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum Hiberniae, hoc ipso die, qui vigesimus secundus eat mensis augusti, adiutrice divina misericordia, initium fleri atque iam factum esse concilii nationalis Hiberniae; quod rite et auctoritate etiam a sancta sede apoatoliea, cuius delegatus sumus, accepta, litteris datis die .30 maii proxime elapsi, convocavimus, atque aliis postes die 6 augusti datis? ia hunc praesentem diem prorogavimus; quae eoneilii inchoatio felix ait ac fausta, et in religionis incrementum et maiorem Dei gloriam bene Vertat.

II. *De mada maendi.*

Cum omne datum optimam et omne donum perfectum desursum sit, descendens a Patre luminum, cumque, nisi Dominus custodiorit'civitatom, frustra vigilet qui qustodit eam, synodna haec nationelis fideles omnes, praecipue vero episcopos et sacerdotes monet et hortatur, ut assidye divinam implorent opem, etfoine intermissione preces Deo effundant, rogantes ut sapiehtiam assistricem aedium suarum de coelo mittat, ut patribus huius concilii adsit, et cum ipsis laboret. Omnes porro qui concilio intereunt in meditationem divinarum rerum sedulo incumbant; missae sacrificium vel quotidie celebrent vel eidem devote assistant: preces horarias divini officii digne, attente ac devote studeant recitare, et iisdem, cum in ecclesia solemniter celebrantur, intersint: ea demum omnia, quae de ratione vivendi iam a sacrosancta Tridentina synodo tam plene eunt tradita, et prae mente habeant et exacutioni mandare curent. Cum autem in eum finem haec synodus sit congregata ut promoveatur Dei honor atque gloria, ecclesiae decua augeatur, atque concordia sacerdotalia firmetur, omnia sedulo 'aunt evitanda.,quae ad animoa concitandos, aut ad caritatis vinculn* violandum tendant. In sententiis itaque dicendis magna verborum , moderatio adhibenda est, et ab omni viqleâtia et 'perturbatione abstinendum. Magna tamen libertas in iia quae sentiunt proferendis, est omnibus in Domino concedenda.

111. *De praeiudiao* ws q^ermdo.

Quod ai cui oontigerit in hanc nationalem synodum non iure admissum fuisse, ve) ano proprio looo non sedere aentontiamve dicere, aut aliud quidpiam agere; vel ai forte aliqua ratione, propria

alicui privilegia non condedgntur declaramus ac decernimus nullum ipsi ius novum'^esse idq^aequirendum vel praetudicipm inferendum : omnium enim iure sarta tectaque esse volumus.

IV. *Da offieiaUbuf.*

Cum autem ad huius national!· concilii acjiones et tractationes ministri 'nonnulli requirantur, ideo sequentes eliguntur: nempe —

Promoter: reverendissimos dominus episcopus Clonfertensii^.

Secretarii, reverendi domini Dominico* O'Brien; Patritius \eahy, Petrus Cooper.

'Caeremoniarii: reverenaj^ domini Laurentius Forde, Matthaeus' Keogh, Thomas M'Haïe"!

V. *De indicebat cUeuarum* jursOMoHum in synodo oecurrva/ium.

Ne vero ^singulorum causae rerum graviorum, quae a nobis in hoc nationali concilio agi debent, cursum impedire possint, ideo reverendissimi domini episcopus Clogherensis, episcopus Ossoriensis, et episcopus Kilmorensis huic muneri praeficiuntur, ut absentium excusationes, causasque ante dimissam synodum abeundi, si quae a quopiam allegentur, cognoscant, easque ad nos deferant.

VI. *De* non *diecedendo.*

Demum universis, qui ad hanc synodum nationalem convenerunt, in virtute sanctae obedientiae et sub poenis in iure statutis praecipimus, ne antequam syftodus ad exitum perducta fuerit, et eius acta subscripta, discedant, nisi ob iustas et rationabiles causas facultatem recedendi aliquis a patribus obtinuerit.

VII. *De fideeatholica.*

I. rNullae sunt' maiores divitiae*, inquit sapienter Augustinus. rnulli thesauri, nulli honores, nulla -mundi huius maior substantia, quam est fides catholica, quae peccatores homines salvat, infirmus curat, catechumenos baptixat, fideles iustificat, poenitentes reparat, iustos augmentât, martyres coronat, virgines et viduas et coniuges casto pudore conservat. clericos ordinat, sacerdotes consecrat, rdgnis coelestibus praeparat, itf aeterna haereditate cum angelis sanctis communicat.* [1] Quae quidem verba tamquam in compendio ea omnia exprimere videntur, quae in sacris litteris de fide traduntur, et clariskime ostendunt quatito in pretio praeclara illa virtus sit habenda.

Itaque, constitutiones nostrae initium sumant a fide oportet, sine qua impossibile est placere Deo, *„et mti qua nihil eanetum, nihil cattum, nihil* m-rum.“[1] Licet enim in Domino gloriari possimus regionem hanc nostram, divino beneficio, nunquam foedatam inventa nova aliqua haeresi fuisse, tamen in re tanti momenti vigilare nos oportet, et contendere ut depositum tam pretiosum omni cura et quam accuratissimo custodiatur.

2. Imprimis itaque, cum concilio Tridentino dicimus. fidem esse' humanae salutis initium, fundamentum et radicem omnis justificationis, sine qua impossibile, est placere Deo, et ad filiorum eius consortium pervenire*. Deinde, firmissime et constantissime eam profitemur fidem, atque ab omnibus nostrae iurisdictioni subidetis teneri volumus, quam, a Christo domino per apostolos acceptam, sacrosancta apostolica Romana profitetur ecclesia, quae omnium ecclesiarum giater est. et magiatta '. extra quam nec vera fides, neque salas aeterna inveniri pofeqt; efiiua quidem ecclesiae visibile in terris caput est Romanus' pontifex, succussor beatr Petri principis apostolorum, in "universum orbem tenens primatum, et verus Christi vicarius, ompiiim Christianorum pater e't doctor, cui paseendi, regendi et gubernandi-universalem ecclesiam ' pleha a .domino nostro fAu Christo potestas in busto Petro tradita\pat *.\, Itaque, quidquid Romana ecclesia de Ade divina credendum proponit, ex iptima cordis sententia credimus et 'credere debeniurr^t quidquid reilcit et damnat, reiieimus et damnamus : ac propterea errores 'prone*. quos Romani pontit\cek tamquam fidei adversos proscripserunt, nos proseri-, bimUs et daiiinamus. atque ppo uirili parte conabimur ut nullum eorum Vestigium in nostris diodeesibus inveniatur.

MU. *De fidei pn/mmne emittendo.*

Cum iis. qui corde in tide firîni sunt et stabiles ad iustitiam, ore insuper confessio facienda sit ad salutem ; concilii Tridentini decreto adhaerentes, professionem fidhi a Pio IV praescriptam, quam nosmetipsi, cum synodus haec solemniter aperiretur, publice edidimus, et quam huic decreto, ut ad manum habeatur, subnecti curabimus, ab infrascriptis in suis respective dioecesibus emittendani decernimus. Illam nempe emittant:

I. Episcopi aliique de elero, recens de beneficiis ecclesiasticis provisi., aut sacris ordinibus initiati, in dioecesana synodo primo celebranda.

2. Dignitates aut canonicatus obtinentes, post possDasionem obtentam, tum in manibus episcopi vel euis vicarii generalis seu officialis, tum in capitulo infra bimestre.

3. Beneficia cum animarum cura recipientes post possessionem infra idem tempus, in manibus tantummodo episcopi vel vicarii generalis.

4. Item novus vicarius generali*.

5 Docentes public* vel privatim theologiam, philosophiam vel ius canonicum.

Quodsi ii qui hic recensiti sunt, aut alii qui de iure tenentur (nam oimies hic recensere nqbis necessarium non est), professionem fidei emittere negligent. sciant se subiacere noenis quae advenus contumaces a l'io IV in bulla *In* soerosuiseta, anno 1564 latae sunt, et aliis episcoporum arbitrio ferendis.

Profettio fidei catholicae, iujrla formam Pii IV.
/ Vide tupra eoi. 36 A - 38 A.

IX *De fidei periculit eoiiandit.*

I. Cum fidem omnibus thesauris rebusque humanis longe antehabendam esae pateat, facile est hinc concludere eam omni-cautela et vigilantia esse servandam et evitanda esse peridula quibus exponatur. Scilicet thesaurum in vaais fictilibus portamus, et vaferrimiXboates generis humani nos perdere quderentes insidias nobis struere nunquam desinunt. Cum vero notum sit perditos quosdam homines et ecclesiae catholicae infensissimos hostes in quibusdam huius regni regionibus pecunia, elargitionibus et omni corruptelarum genere conari, ut pauperiores et fame et aliis calamitatibus afflictos catholicos ab avita fide seducant, quo scilicet eos apostatas, hypocrita», et filios gehennae efficiant, episcopos illorum locorum et alio» omnes viros ecclesiasticos in Domino hortamur. Ut saepissime populo exponant fidei praestantiam, et pericula et

[1] *Sermo I, de sert· Dei* [si. 3M, *de Triuitate*, sd. Bened., V, isaeF).

[1] S. I*o. *Sermo 4,* m *net. Dommi* (ed. Bslleriai. I, fig).

[1] Se·». VI, *de mettf.,* cap. &

[1] Trid.. «-. VII, ru. 8, *de haft.*

[1] Coae. Flor, (decretam unioaia. M»a»i. *Cone.,* (lOOttl. XXXI. 1031 ■).

damna denuncient quibus apostatae « exponuntur. Curent etiam episcopi ut parodbi diligentissime de i'ndem'rebus agant, uti^ie omni prudentia-et cari-. Jdtejte hunnmodi *maffiiMt Errori»* opposant. Ho£ tentur qupqu£omÿes,ut aaepe mente recelant, quant insigne ait beneficium <quod gratuito Dei donqsuht çonsecuti, dum adhuc tot alii inter qüo» ipai vivunt, abdito, sane bominiitusquf imjiertriq concilio, *eWo-Hear eccietia»* eocraj audire . rsênxMt' Hac enim ratione fiet*ut, dum debitae largitori optimo pro. fidei munere grates maiori' quovalenp-ntuàio red-'dant et habeant, auxilium ,a Di^ad fidem conservandam Consecuturi sint et.firidBm veritati-revelatae adhaesuri.

,2; Quo facilius finis imponi posait eorum conatibus, qui fidetn catholicam eradicate .copantur, hortamur episcopos, ut quam «aepisMfije optimos divini. verbi praecones in loca .mittant ubi praedicti conatus fiunt, qui populum fidelem instruant, ei errores irrepentes refellant. Videant quoque ut, si fieri possit, in iis locis sacrae missiones a sacerdotibus congregationis Sancti-Vincentii, a patribus societatis leau, aut ab aliis fiant; utque praeterea piae squalitates inter fideles instituantur, quae finem istum habeant ut fidem pauperiorum servent eosque a periculis custodiant.

3. Optandum quoque'est, ut libelli pii, et qui fidem catholicam defendunt, quamplurimum disseminentur. Reiigfëndi. autem omnino sunt libri damnati, et qui' ad errores disseminandos conscripti sunt,

4. Catholicos laipos cum acatholicis hortamur de rebus ad religionem pertinentibus non agere. Vetamus ne publice, a^Sque ordinarii licencia, ab aliquo, sivfe laico sive clerico, c.um iisdem disputationes ineantuV; quippe ex eiusmbdl· disceptationibus vix quidquam boni fructus exspectari potest, et ferme semper accidit ut chriatiana pax ct caritas violeqtur.

5. Cavendum vie ii, qui heterodoxis famulantur, precibus acatholicis a suis heris recitari solitis assistant, aut alia in re fidei detrimentum patiantur. Nisi famuli praedicti ius retinehnt libere religionem catholicam exercendi, et omnia peragendi quae â sancta ecclesia praescribuntur, servitium dimittant quod sine periculo aut conscientiae laesione retinere non possunt.

6. Videant episcopi ne nautaé-aut milites catholici rei sacrae heterodoxorum adesse cogantur. Cum enim ii parati sint vitam et sanguinem pro republics tuenda profundere, id certe ipsis debetur, ut libero Deo iuxta avitae fidei dictamina inservire possint, quin conscientiae labem inuraAt. De eorum etiam filiis, praesertim ai orphani sint, pia pastorum sollicitudo eat excitanda, ne. in aliena religione educentur.

7. Si qui catholici ex hac in exteras regiones profecturi sunt, eos hçrtandos esse existimamus ut in loca minime se conferant ubi copiam exercendi religionem suam non habeant. Anteqnam vero proficiscantur cavendum ut sacramenta poenitentiae et eucharittiae suscipiant, utque etiam litteras testimoniales a parochia subscriptas aecum deferant quibus eoa baptixatoe fuisse constet, neo non solutos esse, prout res,se habeat, vel legitimo coniunctoa matrimonio.

8. Catholici haereticorum templa invisere, ut cultui eorum adaietaat, omnino prohibentur. Ab haereticorum etiam concionibus audiendis prorsus abstineant, et eorum libros de religione tractantes nunquam legant.

X. *D** MeramsaA's.

Cum proxime elapsis saeculis fides catholica in hac recinne. gravissimis propositis poenis, proscripta éaaet, et ritue sacri in apgulisjBt tatin.âlis saepis-*| time exercerentur, fieri non potuit)5t da omnri quae ad decorem et maiestatem 'divini cultus eb dcclceia aunt statuta,, sqrvarentiii;.

? Optaret haec jynpduaut' ea omnia quae' obi temporum calamitates,-ecclesiae legibus minita xonformin' 'praesertim in sacramentorum administra-Iiφιi, inducta shnt, ad formam generalia disciplinae quam;.citissime reducerentur; 'verum cum, ut ait sanetus Auguftinus, ô^uas utilitata *ineant, novitati* ftMndojM perturbent," 1 sequentia tantum ad reno-. rptiofiem disciplinée, hac in re spectantia, monenda aut statuenda censet.

J. Rilus omnes praescripti in rituali Romano, v rubricis missalis et pontificali Rqmàno pro sacramentorum administratione, quantum circumstantiae huius .regionis permittunt, accurate observentur^

2. furandum est ut- typis edhtur rituale. Romanum integrum, quod omnes sacebdotes nostri adhibere teneantur, fn appendice,'partes, quao anglice in 'quorumdam sacramentorum adtqinisfratione adhiberi solent, edi poterunt, nec -no^^g^ortatioAes quaedam quae cum fructu in iisdem sacrameqtis administrandis Jegi..poterunt; et has exhortationes speoialis congregatio, ad hoc posthac nominanda, parandas suscipiet.

3. Volumus ut praxis administrandi sacramenta in ecclesiis, in quantum commode fieri. poterit. introducatur.

4. Cum magni momenti sit ut vis, efficacia et dignitas sacramentorum rite a fidelibus intelligatur, ea quae habet sanctus Carolus in sacramentali Ambrosiano, seu instructionibbs generalibus pro administrations omnium sacramentorum, in mentem 'pàrochprum revocartius ^Sacramenti quod ministrabit [sacerdos) vim, rationem, usunf salutares.que fructus, prout temporis ac personae ratio et praesensum multitudo tuldrit, diligenter explicabit, praeeertim' catechismi Romani doctrinis inhaerendo. Cum vero caeremoniae, quae ad sacraments adhibentur, mentes illorum qui eas intuentur accura-'teque observant ad sublimium rerum cogitationem erigant, fidemque et caritatem in iis ipsis' excitent, earum, etiam vim aanctioresque significationes, ut diligentissime poterit, idem populo exponet, 'cum usu venerit.“'

5. In oblationibus, quae ex veteri et recepto usu fieri solent occasione administrationis quorumdam sacramentorum, caveant parochi ne aliquid fiat quod simoniam aut avaritiam sapiat. Sacramenta vero nunquam denegentur eo sub praetextu quod oblationes istae dandae non sint; alioquin noverint delinquentes se aiLarbitrium ordinarii esse puniendos.

XI. *Dt bapliuu.*

?1. Cum baptisma ad salutem necessarium sit. Dei benignitate factum est, ut a quolibet homine valide conferri possit. Curandum itaqne eat a parochis ut singuli fideles, praeeertim vero obstetricae. modum et formem illius ministrandi norint, ut in easu necessitatis illud rite conferant.

2. Ob praeteritorum temporum calamitates, usus in hanc regionem inductus est baptisma in domibus privatis conferendi. Cum sine magno incommodo ,in pluribus locis haec consuetudo aboleri nunc possit, praecipimus ut in locis praedictis hoc sacramentum In ecclesiis in posterum conferatur. Quodsi infantes in periculo mortis sint, aut si longe degunt ab aacleaiis, ita ut ad eas tuto ferri non possint, tunc morem iam inductum necessitas mutari non sinit

* *Kp.* M, sd /sanor·, si. Bsasd., II. IM D.
* *Acta cccUt. iMieiamtuit,* (Patav. 1754, fol.), 11 P- 420.

. 8. Meminerint parochi rituale Romanum et eode- A aiae consuetudinem exigere ut aqua in baptismo ^adhibenda, infuso oleo êt~<hrismate benedicatur, vel sabbato sancto. vel sabbato pentecostes. vel. xi necessitas exigat,- alio tempore ante baptiftnjyad- minietrationem. Caveant itaque, ut,quam primum fontes'baptismales in j'ccleaüs parochigjibua erigantur et cuatodiantur. apud quoa baptismus conferatur. et omnia quae ad huius «aeramenti adminiatrationem ^lii rituali Roqiano praescribuntur. accurate ferventur.

9. Si quia acatholicua ruo» infante·"' aacerdpti catholico baptixandos offerat, et spqs adsit eoa catholice eaae 'educando·, omnino bàptixentur. adhibitia tamen patrimi vel matrina catholica.. Quodsi infahte,· hiriuamodi in proximo aut-probabili morti· * sint periculo, aacerdotea, ai ÿccaaio ae obtulerit, eoa baptixare abaque ulla dubitatione debent.

10. Raptitantur sub conditione hi qui ad reli- B gionem catholicam in noatra regione convertuntur, eo quod constet plurimo· eaae inter proteatantea qui baptismum nihili faciunt, aliuaque eaae qui illud haud servata propria materia aut forma administrent. laum itaque istum. retinendum eaae vqlumUH, niai plane conatet ex fide dignia teatimoniia personam de qua agitur baptixatam valide fuiaae.

11. Baptixari etiam sub conditione volumus infantes expositos a parentibus, atqUe etiam eos qui a nutricibus aut obstetricibus in domibus privatis abluti sunt, nisi similiter fide dignis testimoniis constet baptismum fuisse rite collatum.

12. Occasione baptismi oblationes quaedam parocho fieri ex vetusta 'et recepta consuetudine solent. 'Hanc consuetudinem secundum praxim dioecesium ab episcopis probatam retinendam esse arbitramur. Verum, ne ex alicuius avaritia abusus C hac in re introducantur, et ne sacramentum ad salutem omnino necessarium alicui non confqratur.' nullus parochus aut eius vicarius pactiones de oblationibus praedictis ante baptismi collationem ineat. Vetamus quoque, et sub poena suspensioni» latae sententiae, ne infantem baptixare recusent sub praetextu defectus aut subtractionis oblationum praedictarum.

Sedulapr operam dent sacerdotes ut. quantum poterunt, impediant nefandum illud scelus quo, adhibitis chirurgicis instrumentis, infans in utero interficitur. Omnis foetus, quocumque tempore gestationis editus, baptixetur, vel absoluto si constet de vita, vel sub conditione, nisi evidenter pateat eum vita carere.

XII, D« *confirmation*

13. Cum tristissimis temporibus vivamus, quibus D fides innumeris periculis exponitur, parochis singulari cum cura cavendum est, ut pueri et puellae omnes ad confirmationis sacramentum recipiendum accedant, quo gratiam ad fidem confidenter profitendam accipiant.

14. Nisi adsit periculum mortis aut alia iusta causa, pueros anto septennium ad confirmationem ordinari# non admittimus.

15. Nemo ad hoc sacramentum admittatur nisi in doctrina Christiana sufficienter institutus' sit; et curent parochi ut omndt doli capaces antea ad tribunal confessioni· accedant

XIII.. Di *mtdtarittia.*

16. Ad normam decretali* Innocentii III in concilio Lateranensi editi, statu,imus ut magna cum cura et sub fideli custodia, clavibus adhibitis sanctissima eucharistia conservetur.

17. N« autem diutiua asservatae eorçutripanti»| particula;, a parochi· et alii* sacerdottb^i· adjjuos •pectat,' renovandae aunt, octavo quolibet die.

18. In" omnibus indisçrimiuatiw<sacri*' aedibu· nequaquam permittitur asservare sanctiskimaUt eucharistiam 'Ecclesiae cathedrarie·, 'parochialeL et. ·> quae aint in quib'us, ex consuetudine immemorabili, assidue hactenus asservata fuerit, hoc iurT fniantur. 'In reliquia eceleaiia,- niai adait'privilegium.apoetolicum, servari non .poteat.

19. |n ecclesiis in quibua sanctissima eucha* riatia aaaervatur, diu. .et ubi tutu Heri, potest, noctu, una saltem lampas sccvnsa colluceat.\

.20. Sedlilam, dent operatn parochi ut fideli·· Christum 'sub tspeciebus qpcfiaristicis »in templis deliteaeentem*frequenter iviahtit. pronique adorent ac venerentur, ac eapropter eccteaiarum suarum fqrea patente*. Saltem per aliquot horas, singulis diebus^felinquant. ubicumque id cooiniode et aine ullô irreverentiae^ periculo fieri potest.

21. Tempus paschale pro tota-Hibernia ex induito Pauli V a die cinerum usque ad diem ascensionis Domini extenditur. Cum vero, ob multitudinem fidelium, intra illud tempus omnes praeçpptum adimplere non possint, supplicem libellum pdntifici exhibendum esae ybitramur. ut ulteriorem prorogationem eiusdem temporis usque ad octavam festfsanctorbm apostolorum Petri et Pauli benigne concedat '.

22. Parochi, tempore aestivo cuiuslibet anni, per aliquot dies pueros eos, qui ad primam communionem, accedere volunt, erudiant de natura, virtute effectibusque sanctissimae eucharistiae, ac de necessariia ·ad illam rite et digno suscipiendam dispositionibus.

Missa, in qua prima vice pueri sacra synaxi reficiuntur, ea. qua fieri potest, maxima solemnitate celebretur.

23. Parochi magna cum reverentia sacram eucharistiam ad aegrotos deferendam in domibus suis servent, ubi id necessarium et permissum eat. Singulis autem enixe commendamus, ut sacellum aut saltem tabernaculum constituant ab omnrusu profano segregatum, in quo eucharistiam reverenter custodiant. In fotmulq 6. numero 21, sanctissimum sacramentum hoc in casu sine lumine servare permittitur.

24. In eadem infirmitate, si'tyngius protrahitur, parochi saepius sacro viatico aegrotos reficiant, cum illud iterum et saepius licite dari possit.

2f>. Benedictio solemnis cum sanctissimo sacramento dari non debet nisi temporibus ab episcopo definitis, et eius accedente consensu. Forma autem benedictipnem impertiendi, quam in appendice edemus, ab omnibus adhibeatur '.

26. Sacerdotes diligenter se disponant sanctissimi sacrificii celebrationi, et debita* postea gratias semper agant.

. 27. Ne liceat unquam sacerdotibus sine veste talari missam celebrare.

28. Sacra snppellex in hoc incruento sacrificio adbibenda, si pretiosa, ut par esset, haberi nequeat, munda ssRem et nitida sit, et convenientis materiae "et praescriptorum colorum; non sordida, non obsoleta, neque indecenter compacta. Episcopi mandent *uis vicariis foraneis, ut non solum tempore visitationis, sed et aliis statis temporibus, denuntient sacerdote* quos bac in re graviter négligentes deprehenderint.

29. Calices sint aurei vel argentei; vel saltem cuppa, quae debet esse intu* deaurata, ait argentea.

1 Vide spfsadlesa a. 1.

■ Vide sppeadittM s. 2.

30. Nulli lapide, nICTtin po,terum conaeorentur .niai >int iuatao magnitudini,,' ot commoda calicem, «aeram huefiam et pyxiden» fontinere .valeant,

3*1.' Cum mina celebratur, polluceant duae vaftem candelae cereae.

3'2' MaximaAr diligentiato. adhibeant aacerddtea 'ut pani, consecranda» ait recen», puru» et alba·. Hontiae 'pro communione populi aint rotundar et non nimia parvae. Curent epiacopi ut. ratio aliqua adhibeatur^ qua <1nbm «inceriim pro micae celebratione obtineatur, utqire jaacerfiotea nullum hliud adhibeantur.

33. fn oppidis, ubi adeat Copia sacerdotum, missa sit <|uotkliana et hora fixa, ad fovendam pietatem fidelium.

34. Miasjio post meridiem non celebrentur.

3q. In sacro peragendo nullus sacerdos saecula% ritu» alni» aut aliae caeremonias et preces adhibeat, praeter eas quae in missali Romano praescribuntur.

36. Onvra perpetua missarutp a nullo rectore ecclesiae, aut alio sacerdote sacculari eueeiniantur, niai speciali* ab eius ordinario ad id concessi fuerit licentia*

37./Missa bis in dominica vel die festo non celebretur, nisi episcopus id nehessariuni existimaverit. et vi facultatis a.sancta sede sibi concessae fiVri permiserit.

38. Nullus cantus nisi gravis et ecclesiasticus in ecclesiis adhibeatur. Rectores seminariorum curent, praepositis etiam praemiis, ut alumni in cantu gravi et ecclesiastico benq instituantur, utque sacras caeremonias probe ediscant.

.39 Intra missarum solemnia nihil nisi latine cantetur, nec extra missuri} in ecclesiis nfti quod in ecclesiasticis liaris probatis inveniatur. ve| ab ordinario fuerit probatum.

XIV. *De poenitentia.*

49. Volumus, ùt quam primum in omnibus ecclesiis erigantur sedes confeaaionalcs. eaeque cratibus informentur.

41. Hortamur parochos ut, quantum fieri potest. confessiones in ipsis ecclesiis audiantur; et nullibi audiantur niai in locis decentibus, et ianuis patentibus; *mulierum vero, praeter* canon *neceeùtatû, nonniei in eccleeia, et ad erdem* eon/sssionalem.

4'2. Stobi violacea et vestis talaris adhibeantur a sacerdotibus, cum confessiones in ecclesiis aut stationibus excipiunt.

43. Sacerdotes ad confessiones excipiendae ab ordinario in qualibet dioecesi approbati et iurisdictionem consecuti, possunt valide ac licite quoslibet poenitentes ad se confluentes absolvere, sive sint ex sua. sive sint ex aliena dioecesi aut paroecia. dummodo in taAdem legis seu reservationum non adveniant.

44. .|dem dicendum est de confessionibus fidelium, quae ad praeceptum semel in anno confitendi adimplendum fiunt.

45. Volumus ut omnia quae a .Romanis pontificibus et^praesertim a Benedicto XIV, in bullis queincipiunt *Sacramentum poenitentiae* et *Apostolici muneri»*, de sollicitatione sunt praescripta, accurate observentur.

46. Curent episcopi, ut parochi eurumque vicarii statutis quibusdam diebus et horia populo opportunis, in singulis hebdomadibus, in ecclesia publica ad\onfeMiones audiendas se sistant.

47. Hortehtur quoque parochi fideles, ut quam saepissime aa hoc sacramentum accedant.

48. Hortamur pArochos, ut, praeter consuetas statione*, hsbeantalia* aliquoties, et saltem bis in anno, in eccleaia parochidli, ad qua, preabytero, viciniore, «eu extraneo, convocare expedit.

49. Ne omittantur interrogqtionep. praecipue de doctridd chriatipna, praesertipi cum de rudiorum audienda confeaaione agitur.

XV. *De extrema unctione.*

5*1' Extremae unctioni, Aeramentum, in' iolatium aegrotorum a Domine inatitutum, non animae aolum. ,ed dtiam cor|q>ri interdum salutare, ohini diligentia cuilibet catholico gravi morbo periclitanti

51. Orationes et unctiones omnes, iuxt^ normam ritualis Romani, in sacramentp hoc conferendo perficiantur.

52. Cum fy)C sacramentum administratur, nulla a fidelibus oblatio petatur.

X-VI. *De matrimonio.*

53. Parochi "moneantur ea accurate servare, quae in rituali Romano de matrimonio contrahendo praescripta sunt, (^aveant imprimis, ut uterque contrahentium sciat rpdimenta fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

54. Admoneant coniugos ut. antequam contrahant. suai peccata diligenter confiteantur, et ad sanctam eucharistiam atqne ad matrimonii sacramentum accipiendum pie accedant; et quomodo in eo recte etyehristiane conversari debeant diligenter eos instruant.

55. De vagis statuimus ut ea, quae in concilio Tridentino praescripta sunt, observentur. Magnam curam adhibeant parochi ut certiore* <lo eorum statu libero efficiantur; nam. ut ait idem concilium. „ΛΛi *improbi ingenii et primo relicta uxore aliam et plerumque plures, illa virente, diversis in locis ducunt."* 1

56. In hoc regione, solent parochi littera* testi-'*' moniales de 'statu libero viri* mratrimonium contracturis hac vél simili forma tradere: FLator N. N. Uber est ad matrimonium contrahendum eum quavis muline sftniliter libera.* Declaranfu» huiusmodi litteras non esse habendas ut continentes sufficientem delegationem vi cuiu» quilibet indiscriminatim sacerdos possit latoris matrimonio valide asuistere.

57. *Matrimonia fidelium, extra* catum *necessitatis vel gravem aliam causam per episcopum definiendam, fiant .semper* m *ecclesia;* et episcopi in singulis dioecesibus, in quibus talis lex non viget, legem quandam statuant,^qua oblationes occasione matrimoniorum fieri solitap *vel omnino tollantur, -vel callem intra' ituto* limitée conectentur.*

58. Sacerdotibus omnibus huius regionis in memoriam revocamus, antiqua ecclesiae lege, quam summi pontifices non desierunt inculcare, vetari matrimonia catholicorum cum acatholicis, eum sanctitas sacramenti postulet ut uterque fide et aliis animae dispositionibus gratia· sacramenti suscipiendae idoneus sit, et plura graviaque incommoda et mala ex huiusmodi connubiis saepe sequantur, nempe discordia domestica, et catholicae partis et, prolis perversio. pQuodsi rerum adiuncta aliquando suadeant ex auctoritate apostohea ea esae permittenda, imprimis curandum erit ut conscientiae securitati et libero religionis exercitio a catholica parte consulatur, aicu^ et prolis utriusque sexus in fide catholica educationi, aolemni coram Deo promissione iis de rebus emissa; secus, nullatenus licebit sacerdoti iis connubiis adstare. Meminerint insuper sacerdotes pluribus summorum pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis

1 8c m. XXIV. up. 7, *de ref. metr.*

sacra adhibeantur, dum foedera buiusmodi inean-tur;quae neqbe, inira peclesiam inebnda aunt." [1]

XVII. z>< *vita rj honeatate dtricoàm.*

1. Cum. Jaqtieua rujnae^populi \it sacerdos malus. salus vero gregM integritas pastaris, studeant, clerici, meinobes vocationis qua illos dignatus ea| Deus< ita vitain moresque componere,- ut rint in omni loco, ßoni) odor Christi, facti forma gregis ex animo; nee ewmmunehi fidelium vitae honestatenisibi sufficere expriment. sed eluceat in iis tofiUH forma iuatitiae; et in alto gradu »poaiti 'in' sublimi quoque Ÿirtutum culmine aint erecti, ut sicut ordine ructo 4 reliquia hominibus seiuncti sunt, ita n* ßommuni fidclium^vitae usu aeiuncti, praecipuum quoddmn utque hoc praestantius vivendi genua sequantur, quo ordinis, dignitate praecellunt

2. -Fugiant igitur ea oinnia quae non solum <|e-\urpant, verum etiam dedecent illos <pii in terris pro Christo legatione funguntur.

3. Convivia proinde saecularium frequentiora. praesertim intempestiva, haud aucupentur, nec ament, memores istius salicti Hieronymi consilii: mNmnçuow« *patentes, rar&>4p:cipiaiMtta ßogati"*

4. Ab otnrii specie intemperantiae et ebrietatis, omnium vitiorum fomitis ac nutricie, prorsus abhorreant.

5. Choreas et saltationes {Hjblicas omnino fugiant. nec vas instituant vel ullo modo promoveant, sacerdotes sive sacculares sive regulares. Et privarim cum foeminis vel coram iis nunquam ipsi saltent.

6. A publicis cursibus equorum omnino abstineant.

7. ^Ne intersint etiam venationi quae eum magno clamore fit. quaeque equis et canibus geritur.

8. Theatrorum pubHcoruin quorumcumque spectaculis uynquam intersint.

9. Cum in chartis lusoriis hai^L modicum aliquando tempus teratur, et desidia turpiter foveatur, caute admodum adversus huiusmodi lusum se munire debet sacerdos, praesertim ubi de pecunia agitur, ne aleatoris illi nota inuratur.

10. Conviviorum festivitatem, vel chartarum lusum, vel alios huiusmodi lusus, ad intempestam noctem producere viro ecclesiastico orçtnino indignum iudicamus. nec cum debita ad .orationem attentione, nec cum decenti et devota sacrorum mysteriorum celebratione ullo modp conciliandum.

U. Ab omni luxu et fastu mundano sacerdotes se alienos omnino ostendant, memoria retinentes ße ossë ministros illius, qui his in terris degens non habebat ubi caput reclinaret.

12. Omne studium et gloriam suam non in luxu et fastu proprio, nec in divitiis mundanis, sed in eo reponant, ut domus Dei rite ornata, et omni decore plena sit. utque vineae spirituales sibi commissae virtutibus floreant et opportuno tempore dent fructum suum.

13. Licet habitus non faciat monachum, tamen clericos vestes proprio' congruentes ordini semper deferre oportet, ut per decentiam habitus extrinaeci. morum honestatem ^intrinsecam ostendant. CJericorum itaque vestitus nec sordes, nec luxum sapiat. 8it semper nigri vel subnigri coloris, et eiusmodr^, ut facile eius ope viri ecclesiastici ab aliis omnibus' distinguantur. Decernimus ut omnes sacerdotes collare, quod Benedictus XIV sacerdotam *inaigav* vocat, deferant. Volumus ut in omnibus collegiis eeeleaiasricis, superiores, professores et alumni statui Aclericali destinati. - intra moenia collegii, Romano «ollari et hireto quadrato simul curi veste talari, vulgo dicta soatama, induantur.

" 14. Alte animo infixum habeant sacerdotes in vanum se sibi proponere' eximiam istam virtutem castitatis, sbçerdotii decas et ornamentum, intactam servare, si cum -jnulieribus, etiam devotis, nimiam consuetudinem, nedum familiaritatem, colejre velint. Quisnam Samsone fortior, Davide sanctio^, éalotùone sapienrior? Et qnia sacerdotes non soluiii innocentes, verum etiam ab omni mali suspicione immunes esae debent, ancillae, quae illis ministrant, sint aetate provectiores, spectare morum honestatis, ei quae nulli incontinentiae suspicioni locum praebere possint.

15. Quodsi in eadem domo.cum parocho habitent eiusıcoadiutoreÿ seu vicarii, volumus ut parochi in praedicta domo nullo modo consanguineas vel affines iuniores retineant, nisi permittente ordinario.

16. Nullus sacerdos in domo conducta aut privata resideat, absque praevio episcopi consensu.

17. Caritatem vero imprinfis foveant, qua tamquam discipuli Christi dignoscantur, scientes fructus eo uberiores ex laboribus suis esse provecturos, quo ärctiori pacis et caritatis vinculo, astringuntur; ab obtrectationibus omnjno abstineant. neśc invidos illos spargant sermones, praesertim coram laicia, quibus fama et existimatio illorum etiam leviter laedatur, qui eiusdem ministerii sunt consortes. Quaecumque denique vera, quaecumque pudica, quaecumque sancta ao religiosa, ea cogitent eaque agant.

18. Et ue tentationibus et periculis, quae undique grassantur, succumbant, ut labores et onera orcinis clericalis strenue perferant, ut ex oratione hauriant quod in populum refundant, ut gratia uberes in oves sibi commissas a patre luminum descendere faciant, orationi indesinenter insistant, et mentalem, sine qua pastor animarum salutem vix consequi potest, quotidie exercere non omittant.

19. Et quoniam ordo, iuxta sanctum Augustinum, dux eat ad Deum ideo quam maxime consulendum videtur, ut officia quotidie peragenda certo aliquo ordine, quantum fieri potest, disponat sacerdos; ita ut ipsi tempus suppetat vacandi orationi. nec non studio et meditationi sacrarum litterarum, praecipue sacrae scripturae et theologiae moralis. Optandum quam maxime est, ut horam aliquam parochi statuant, qua in suis domibus singulis diebus vespertino tempore tertia para rosarii, assistentibus coadiutoribus et tota familia, recitetur. et aliae preces vespertinae peragantur.

20. Frequentem sanctissimae eucharistiae visitationem omnibus sacerdotibus enixe commendamus, nec non singularem erga Dei matrem cultum et amorem, quae semper fuit patrona generalis Hiberniae, et quae in posterum speciali quadam devotione erit invocanda sub titulo Immaculatae conceptionis.

21. Et quoniain cavendum est illis, qui inter tot inquinamenta vitiorum et rerum mundanarum tumultus ministeriis exterioribus necessitate officii sunt addictione tepescat ardor spiritus aut Sordescat nitor animae, ideo ad pietatem refovendam et gratiam Spiritus sancti resuscitandam, praecipiendum iudicamus, parochos et coadiutores annis vel singulis vel saltem alternis in secessum spiritualem convenire, ubi ad rerum aeternarum meditationem. ad vitam priorem emendandam, et perfectionem promovendam, animos seduft intendant.

22. Et quoniam ea quae semel in scholis didicerunt pastores, e memoriajacile excidunt, nisi usu conpiknti recolantur, ideo collationes theologicas

[1] Excerpta ex coaeilio provinciali Baltimorrnsi IV. [Maaai, (0ɹɹ„ (1907K XXXIX, 887 A.)

[2] S. Car. Borrotn.

[*] *iKpûA. ad Nipotia**., a. 16, opp. a Hieron., sd. Migne, I. M·.]

[1] Dr ordme, 1.1, cap. ft, ed. Bened., 1, 825 F.

wtea· quater. ¹ iaita eooMetudiMai hie «hique A vigaoiem. magalia aaaia iadiecoda· rs—li···, ia qoibot de ita qaaeadoaibaa traetatar qoaa ad praxim praecipue portmeat, lilia oollatiouibus tum'^ parochi, tum coodiutores. tum etiam regulares re* •poudere parati adesae teueaatur; nec stadio dispa* taadi. sive quaestioni iautjies aut vanos sermones intermiscendo, exercitia theologiae tam fructuosa perturbare alicui permittatur. *r* ¦

23. Lectioni praeterea attendant, et supcHectilem librorum ecclcsiastjcorum^iibi compdrent: saltem «aera biblis, et unum int^nm theologiae oursum. canones concilii Tridentini, catechismum Romanum. et vitas «anctorum habeant et assidue versent.

44. Hortamur vero omnea sacerdotes, ut a librii romantici* aliisque. qui ad passiones infiammaudai ronscripti sunt, nec non a libris quibua religio lu* dibrio vertitur, aut in quibus doctrinae periculosae insidiosc et latenter inculcantur, 'omnino abstineant. B

XV41L De *parocKte.*

1 Qui ad ecclesiarum parochialium curam stfnt promi/fendi. tales case debeat *idonei* sint aetate, morioMS, *doctrina, prudentia et alite retate ad* ea* *canlept ecrleeiam gubernandam apportante"* Ma* xirrfi momenti eat. ut parochi hisce omnibus dotibus praediti eligantur, atque ad id consequendum forma quaedam concursus a concilio Tridcntino est proposita. ⁸ Verum, cum per circumstantias huius regionis, concursus, quamqj* optandus, vix introctaci possit. episcoporum hac in re diligentia et xelua est exercendas, ut omni rura et prudentia. Tη tam gravi negotia procedant, eosque seligant ad. paroecias tegendas quos digniores esae post diligens examen invenerint Ne vero quia existimet «e ius ad paroeciam ea tantum de causa habere, quod inter alio» sacerdote* «it ordinatione antiquior, declaramus in collatione paroeciardlti rationem aetatis, morum, zeli animarum, doctrinae, facilitatis contignandi et aliarum omnhim dotum, quae pastorem populi decent, esse habendam.

2. Quite. de residentia, de administratiune sacramentorum. de missae pro populo applicatione, et alii* parochorum muneribus in lege canonica 'aut statuti* provincialibus aut dioecesanis definita sunt, accurate observari vMùmua.

3 Parochus mi«*am in ecclesia parochial·. nisi legitime impeditus sit, diebus dominicis et festivis de praecepto ordinarie celebrare tenetur; aliter muneri *un non satisfacit.

4 In festi* apostojica auctoritate reductis apud no*, ex dispensatione «edis apostoltcae. parochi missam pro popul·» applicare non tenentur, habito episcopi consensu. Non sunt tamen exempti iia diebus , ab obligatione missam celebrandi, eum in rescripto apostofico iubeantur commemorationem populi praedictis diebu* in missa facere. Cum vero aine magno incommodo missae in plurihu4 ecclesiis celehrarf non possint, supplicandum arbitramur aedi apoatolicae, ut parochi ab obligation· celebrandi praedictis diebus eximantur: licet eodem tempore siptemu* ut parochi, cum id commode possint. celebrare non omittantl.

6. ('urent parochi ut non tantum diebus dominicis. sed etiam festivis de praecepto, populus ad missam audiendam confluat. Hortentur fideles ut in diebus festivis praedictis ab operibiqi servilibus abstineant. et abusus hac in re vigente· corrigant.

fi. Nundinae, quae ex veteri ac recepto usu in diebus festivis fieri solent, impbdiri non possunt.

¹ Cvac. TrwL, sees. XXIV. cap. 18, de rqorwu

⁹ Vide appeadiceai q. &

Curet tam·· paroeh··. ut popahts alita wagotiia im* paditos miaaam son Mgligat.

7. Parocho· hortamur, at speciali quadam ratione ouraui gemat pauperum et miserabilium permutarem. quae m suis paroeciis degant; prudentia et caritate apud oppreeMres agant, eoeque « pauperibus ve* nandis dissuadeant.

Diligenti etiam et freqigmti visitationi aegrorum provideant. Singulis dominici· et diebus festivis, ^olumu* ut pabulo doctrinae Christianae pastores fidele* populos enutriant. Hoc officium.per se parochi adimplere tenentur, nisi legitime impediti ftierint1; implere autem debent, iuxta idem concilium. ⁹ ,tcum ôrwsiafe <t *facilitate errmtnte"*

8. Ad sacrorum canonum tramitem, prohibemus ne in posterum n««*ae ecclesiae sine consensu vpiscopi erigantur. 6

Si nova aliqua ecclesia sit aedificanda, voIonius ut eiusdem ichnographia. a perito quodam viro confecta, episcopo exhibeatur, antequam prima aedificii fundamenta ponantur.

10. Si veteres ecclesiae sint diruendae, aut magna ex parte immutandae, statuimus etiam ut parochus in antecessum debitam licentiam ab episcopo obtineat.

1J. Statuimus praeterea ut*ubi aedificanda est domus parochial·*. res ad episcopum deferatur, eiusque consensus obtineatur ne m ineo parum opportuno erigatur.

Quodsi iam exstet domus parochial·*. eam dirui vel plurimum immutari, nisi accedat episcopi consensus. prohibemus; volumus autem ut buiusmodi domus «artas tcctasque teneant pqrochi

12. (-avendum vero omni diligentia est. ut tituli ecclesiarum et domorum parochialium ita conficiantur. ut perpetuo ea aedificia in usum debitum conservari possint

13. Optaret haec «\nothi*. ut in singulis pstoreo* domus parochiale* exstarent, quibus decem aut quindecim iugera terrae adnectcrentur Parochorum hac in re industriam excitamus. ¹

14. Cum gravissima damna religioni et rcipublicae ex. societatibus secretis oriantur, parocho* monemus ut maximam diligentiam in eo ponant, ut huiusinodi societate* in sui* paroeciis non instituantur.

15. Cum vero maximopere dolendum sit non pauco* catholicos damnatae societati liberorum muratorum nomeh dedisse, parochi eis in memoriam revocent, omne* iure meritoque excommunicationem summo pontifici reservatam ipso facto incurrere, qui audent vel praesumunt huiusmodi societate* inire, vel propagare, aut confovere, receptare, occultare. ant iis etiam intéressé, prout statuit Clemens XII constitutione *In eminentil,* roborata ac confirmata a Benedicto ᵛᵛ in conatitutione *Prnndu',* a Pin VII in conatitutione *Ocdttiem';* a I<eoqe XII in conatitutione Ve *gratiore*;* et ab alii» pontificibua.

Quodai catholici aliqui in alia* aocietatee accreta» nominatim a aede apoatolica non 'damnata» eonTcniant. ai,e iuramento aive mera promimione ad aecretum aervandum ae obligent, eoe parnchua ad epiacopum deferat, ut re perpenaa^rariaaimia poeuia eccleeiaaricia contumace» puniantur.

16. Cum nemo militana L)eo negotiia aaeculari^bua ae implicet. cumquet periculum ait ne ii qui

¹ '<«<. Tnd.. ·μ » V, ⟲ . jt de r^era
' Gor. rit.
. ▮ IHa UH aprili» anno 17M.
Ihe te aaaU anno 17SI.
• Die 18 aeptembria aaao ISII.
▮ 16» IS mariti anna ISSS

htifUndia oondnoant,'·temp·· ta iis nntoaiih, qood •piritaali populi oarae debitam est, ⁴—gτηder*. vetamaa ne quia paraehaa coadneat aat rotineat phaa qaam qaindeeim ingéra tarraa sine raaraaia >pine»pi.

17. Vioarii natem pereebonua a·· eoadaeaat aliam portio··· egroram. niai aoeedat apiaeapi con•aaaaa.

18. Na vero ooateatioaaa, lit·· aat alia acaadala ex imprudentia alicui·· aacerdotis orienter, district· prohibemus, ·« quia paroehna aat ali·· •acerdoa aliquem pracauœat nominati· declarer· excommunicatum, niai pria· licentia· huiusmodi declarationi· faciendae in aeriptia ab epiacopo habuerit

19. Vetamus etiam ne quia aacerdoe, quacunque de cauaa. nomine prolato in aliquem ex altari invehatur. aut publice aliquem -denuntiet.

20 Hortamur parocho· in Domino praecipua quadam ratione in id operam impendere, ut pueri et puellae inatituantur in rudimenti· fidei christianae. et omni virtute imbuantur.

21. Parochi vel cqadiutorea visitent aingulia hebdomadibua, in quanffln fieri potest, acholas approbat·· aat tolerata·, quae in auia paroeciia exiatunt; curentque ut ludimagtstri bonum exemplum verbo et opere (Aeria exhibeant.

22. Caveant ne libri male olente· aut legitime non approbati in acholas indroducantur; et ai qui dubiae notae sint, de iis proprium episcopum con•ulant.

·23. Conentur omnibus viribus impedire* ne in auia paroeciia erigantur acholae. quae ad fidem puerorum labefactandam aint deatinatae; et ai acholae eiuamodi erectae fuerint, ab iia frequentandi· puero· catholico· prudenter. «ed efficaciter retrahant.

24. Si acholae etiam aliquando erigantur, im quibua iura parochi non admittantur, aut ad quaa (visitand·· ipae non admittatur, caveat ut eaa pueri catholici non frequentent.

25. Quodai parochus animadvertat in aliquam scholam ulji catholici erudiuntur, miniatroa protestante· aut' alio· heterodoxoa admitti ad pueros catholico· vel protestante·, praeaenlibua catholici·, in rebus ad' doctrinam Christianam spectantibus examinandji· vel docendos, aut eiusmbdi iu« «ibi vindicare, a tali schola, ne periculi· exponantur, volumus ut pueri catholici retrahantur.

26. Denique, in toto boc educationis negotio, parochos hortamur ut magna cum prudentia ac xelo •e gerant, atque ut in rebua difficilioribus consilium •aepiasime cum epiacopo proprio ineant.

27. Ex praescripto concilii Tridentini. et ad normam ritualia Romani, registrant teneant parochi baptismorum et matrimoniorum.

XIX. *Dt coadiutoribtu* poroehorum.

1. Parochis in Hibernia dantur coadiutorea seu vicarii ob amplitudinem paroeciarum et multitudinem populi. Hi aoadiutores seliguntur ab epiacopo, •t ab eodem de paroecia ad paroeciam removentur.

2. Eoram iura et munera definiri debeat ab episcopia.

3. Teneatur tamen generarim in munii· curae parochiali annexi·, parochum adinvare, ideoque praedicare, sacramenta administrare, residere, et caetera officia adimplere ed quae fuerint ab episcopis destinari.

4. Meminerint coadiutores parochum ease rectorem paroeciae, et proinde erga parocho· reverentiam et sublectionem exhibeant, illo· semper consulant de rebus in paroecia ordinandis, et nihil ▪paie invitis innovent, niai aliter ordinario visam fiaerit. Ita debit·· ordo aervabitar, contention·· iqaae oriri poaaaat c·· aeandaln fideliam •vitabantur, at pax, qano dabat exister· inter ··· qui vinea· Doaniai axoohant, aervabstar.

6. 8i qaod sxanrgat diasidiam inter paroeham •t viearia·. tota rro iadime ordinarii coamittatar. Interi·, cuaro aoa finita, rodat vicaria· aenteati·· parochi.

XX. *D·* qriarsyJ

1. Çpiacopi paaaim a anaetia patribua prineipea eecleeiae, apoatoloram suceeaaorea et Chriati legati vocantur. Quam difficilia aint eorum munera, concilium Tridentinnm aio explicat: «Optandum eat ut ii qui episcopal· miniaterium auacipiunt, quae ana· aint parte·'agnoacant. ac ae non ad propria commoda, non ad divitia· aut lucrum. »·4 ad labore· et ad sollicitudines pro gloria Dei vocato· eaae intelligent. Nec enim dubitandum eat, et fidele· reliquo· ad religionem innocentiamque faciliua inflammando·. ai praeposito· auoa viderint non ea quae mundi aunt, aed animarum aalutem ac coelestem patriam cogitante·* ⁴.

2. Epiacopia id in primia curandum, ut sibi ex praescripto «ancti Pauli attendant. Verum id non •ufficit. Cum enim «peculatore» domua Israel aint conatituti. pro aliorum saluto invigilare omnino tenentur. Ante omnia opua eat ut aaudue laborent ne. quae humanae aaluti· eat initium et fundamentum. fide· detrimenti aliquid patiatur. Fortiter itaque eorum conatibu· ae opponaiA, qui triatiaaimie hisce temporibua paupere· inedia, calamitatibus et miseriis omnibus afflicto·, oblata pecunia, «educere conantur. Curent etiam ut populua accurate religioni· principia ediacat. utque errore· et depravatae opinionca inter eoa non disseminentur.

3. Episcoporum munua eat etiam praedicare. Hac do re recolenda aunt quae concilium Tridentinum praescribit: «Quia vero chriatianae reipublicae non minua neceaaaria est praedicatio evangelii. quam lectio, et hoc eat praecipuum epiacoporum munua; atatuit et decrevit eadem aanctp synodua epiacopo·, archiepiacopoa. primate· (f patriarcha·) et omne· alio· eccleaiarum praelato· teneri per •eipaoa ad praedicandum «anctum leau Chriati evangelium. Si vero contigerit eoa legitimo detineri impedimento, viro· idoneoa ««««umore teneantur ad huiuamodi praedicationis officium aalubriter «xaequendum.* Et alio in loco³: «Cupiens annota aynodua illud miniaterium. quo frequentiu· poaait, ad fidelium aalutem exerceri, mandat ut episcopi in alii· eccleaiia per parocho·, aive, iia impediti·, per alio· ab epiacopo deputando·, sacras scripturas divinamque legem annuntient.*

4. Quae de residentia a concilio Tridentino D praescripta aunt, accurate aunt observanda.

6. Synodua dioeeesana aingulia anni·, ai fieri potest. habeatur, in qua stafiuta conciliorum provinciathim out nationalium publicentur,' eaque omnia agantur quae ad rectam dioeeeais adminiatrationem •pectent.

fi. Quae de cura pauperum et miserabilium personarum, de legatis piis exsequendis. in aacria canonibus et praeaertim in concilio Tridentino habentur, accurate ab episcopo sunt servanda.

7. Tenentur episcopi Hibqrniae aingulia decennii· viaitare limina èpoatoloram,' niai dispenaati faerint, et relationem atatus auaram dioeoeaium exhibere iuxta formam* traditam a Benedicto, XIV in auo opere *D** synodo dtiwosaana, in fine.

¹ Uasc. TriA, ama XXV, aap. t. *i** *nf.* '
• Saas V, cap. 2, *A r^*.
• XXIV, eap. 4, d« r<. -------,
• Call. Umax. I, 4SS-&.

8. Inter epistnpalie officii mmwrn, preoeipaai eat ot ad salutem pp- marlme mmmvU, visitatio.' Idee, hues synodes atwt effisoopos (MM, at singuli, ex duratu semi eaaeilii Tridoatiai, oeoionia· seam m dineoesirf visitant intra tempos ab oodem concilio pruestitatam. Ut aataai dissessis visitatio rite peragatur, seqaeatia monita ex prime synodo provinciali a saacto Carolo Bonomaoo habita excerpimus: .Meminerint episcopi risitatioaom ad salutem eorum qui visitandi rant institutam mho: quamobrem, illis maxime propositam eoae debet, ut in iia incorruptam orthodoxamque doctrinam, probatam morum disciplinam tueantur ac restituant. Studebunt verbi Dei praedicatione, vehementi exhortatione, ad religionem, vitae innocentiam, paeemque et concordiam omnes adhortdn'.|ᵗ

9. 8i vero privata admonitione opus esse intelligent, in eam docendo, arguendo, obsecrando, pro rei, personae ac temporis ratione, incumbent Confirmationis sacramentum, ubi opus erit, ministrabunt.

1◇. In singulis locis a viris aetate, usu et probitate commendatis, de omnibus subtiliter inquirent quae eos pro officii sui munere scire oportebit.

11. Ecclesiam et omnes eius partes inspicient: an in eo cultu et nitore teneantur, qui domum Dei deceat; et si quid restituendum, reparandum reeoncinnandumve sit, iubeant ab eis, ad quos pertinet, resarciri.

12. Videndum etiam an desint vestes, libri, calices, patenae, corporalia, et reliqua eius generis instrument et ornamenta, quae ad altaris ministerium, et sd divina officia sunt necessaria; an illa munda et purgata serventur; an ecclesiae .'libri, vetera scripta, instrumenta et privilegia custodiantur ; an eorum exstet ratio quae in inventarium relata sunt.

13. An parochi resideant, et administration!| sacramentorum, et missarum ac divinorua? officiorum celebrationi, et anniversariorum persolutioni, aliibque oneribus et muneribus satisfaciant; quae sit vitae eorum ratio; qui vestitus; quibuscum versari, soleant: qualis sit eorum familia.

14. An parochi libros habeant in quibus baptisatorum, compatrum, et eorum qui. matrimonio ooniunguntur nomina et cognomina describantur.'

15. An rite sacramenta praebeantur; en sacrosanctum eucharistiae sacramentum, sacrum chrisma et reliqua sacra, ea munditia, cura et custodia qua debent, conserventur et suo tempore mutentur.

16. An legitime matrimonia contrahantur.

17. An suae curae commissas eceloaias, maxime diebus festis, deserant.

18. An Dei verbum praedicent, et pueros rudimentis fidei instruant,

19. An libros, quos nos in hac synodo habendos praescripsimus, habeant.

20. Denique dispicient, an in populo sint aliqui fiagitioai homines qui scandalum praebeant; an sint usurarii aut concgbhsarii.

21. An sftit qui legata pia aoa axsoquaatur.'

ᵗ 22. An domestica disciplina petrumfhmiliM in educandis liberis, diligens, pia et honesta sit.

23. An scholae reete geranturl; an pHe etcatholicis disciplinis pueri erudiantur; aa saltam aliquando in hebdomada parochus vel vicarius scholae invisat.

24. 11is exquisitis, cognoscere studeant quinam ex regularibus et praedicandi meacre tagaatur, *et* fidelium eoafeesiones audiant; an et eorum probata sit doctrina, et probatae doctrinae vita respendeot; aa hospitalia ct alia pia loca reete administrentur; eorumque' been pradeMqr Ideütorque ia «ɳ usasa, 'sui addicta suat, distribaMtur.

26. Aa qui ia hospitalibus suat pio vivant.

De aehoha usinât, quos fibros discipulis magistri iutarprutaetur: et aa illi ofleio sao satiefamaat.

26. Aa magistri idonei sint Do bibKotheoto diligenter quaerant, aa ia iis viat libri pii atqac utiles; et aa excludantur periculosi; si quid in hia omnibas tollendum oorrigoodumvo fberit, tollent et corrigent: et ad puniendos delinquentes censuras, et alia iuris remedia, adhibebunt.

27. Omnes vero summo studio monebunt et hortabuntur ut Officii sibi commissi munus fideliter ac diligen|er exerceant.

28. Neque solum haec, sed quaecumque a concilio Tridentino. a summis pontificibus, vel a nobis in synodis praecipiuntur, et alia multa, quae pro eorum prudentia ac pietate ad utilitatem ac salutem populorum eis in mentem venire poterunt, exquirent et exsequentur.

Caveant vero, ne legem de victu, procuratione et muneribus a sacro concilio Tridentino definitam transeant.

XXI. *Dt architit nutihmdu.*

1. Cum ecclesiarum utilitati maxime conferat veterum instrumentorum custodia, plurimaque eorum in hoc regno dolere debeamus malo quidem fato deperdita esae; hinc decernimus uf iiu posterum media adhibeantur, quibus tanto malo obvietur.

2. Episcopale itaque archivum in loco quo. possit tutiori simul «et commodiori, episcopi stabiliter in singulis suis dioecesibus erigant et constituant. In illo omnia documenta quae ad suae dioecesis originem et historiam spectant; ea quoque quae ad dispensationes matrimoniales, ad presbyterorum ordinationes pertinent; quae ad controversias et indicia {eferuntur; quae ad beneficiorum provisiones, paroeciarum uniones et divisiones; privilegia et indulgentiae, quae dioecesi ipsi, ecclesiae cathedrali, vel parochialrconcessae fuerint; quaeque quocumque modo ad rectam dioecesis administrationem pertineant, otùnine reponantur.

3? Ne vero post mortem episcopi archiva dispersant, cum ipse se ex hac vita migrare perspexerit, eorum curam duobus sacerdotibus committat, qui in eius testamento sunt nomiqandi, quique ipsa archiva episcopi demortui successori fideliter consignabunt.

4. Quodsi quis documenta, quae in archivo conservantur, violaverit, subtraxerit, aut suppresserit, omni sit dignitate, efficio et beneficio privatus, ad futura obtinenda inhabilia eo ipso, sicut statutum legitur in actis concilii Romani ᵗ anno 1726 sub Benedicto XIII; ai vero laicus fuerit, excommunicationem ipso Ihcto incurrat

XXII. Da taris eceiasMuticss.

1. Cum res ecclesiae, seu bona eeelssiastioa, nihil aliud sint nisi vota fidelium et patrimonia pauperum; cumque praeterea ea ad cultum divinum exercendum, et ad sacrorum ministrorum sustentationem necessaria sint, facile quilibet intelliget quanta fide et diligentia riut custodienda ab iia quibus eorum ministratio et fruitio eat commissa. De iis itaque sequentia statuenda eoae existimamus, praeter alia quae a Iure canonico statuta sunt

2. Primo praecipimus omnibus parochis, aut paroeciarum administris, nec non locorum piorum quae ab episcopis poadeat curatoribus, ut, étatisa post publicationem huius eoaeilH constitutionum,

ᵗ isrSssss mpsutar.

ᵗ «mnb Oma, (max SCOT, uin A

boaoruxs, tea mebibam quem jjnssobilinm, quae ad mtaiu suas vol pareeeta·, vel ad loca pia praediata ipeetat, inventarium coaficieat la beo iavoatario'diHgaater vasa nacra, aaMumquo aeneae aepelleetilom, quas ia suis ecclesiis existât, deteri beat: ei qaaa sint praedia eeelmiae, ri deama aut scholae parochiales, ai reditus denique permanentes, eoe emam ruoensebant Onera autem eoa omittent quibus ecclesia vel loca pia enbiiaiaatar___

3. Secundo, confecto inventario singularum eqpleaiarum et loooram piorum, aea· exemplar, a parocho vel ab alio ad quem spectat subscriptam, episcopo dioeeeai· mittetur ab eo in archivo epicoopali custodiendum: alterum pene· ipeam ecclesiam de qua agitur in loco tuto aeeervabitur. Yarn nacra aurea vel argentea, nominq illius eocleeiac ad quam pertinent, insculpentur. Si sint nova, id fiat antequam ab episcopo consecrentur.

4. Tertio, ai quae bona in operibus piis et 'ecclesiaatiois insumenda poet confectum inventarium parocho elicui vel. alii cuicumque catholico donata vel legata forint, statim parochus vd aliae sacerdoa episcopum moneat, qui curabit ut piae donationes et legata pie effectum sortiantur.

b. Quarto, ne, ob legia defectum, bona ecclesiastica in alienae manu· transeant, curae erit epincopo ut eorum tituli adt instrumenta accurate iuxta legem civilem, cc in nomine trium aut quatuor curatorum conficiantui^Hi vero curatore· tint epiacopu· dioeeeai·, paroehua aea ditia moerdoa cui bona commiaaa, viearina generalis aut alius vir prudena et vitae integritate conspicuus, et (in) hujusmodi rebus versatus. Hi curatores semel in anno convenire debent, ut securitati bonorum praedictorum providere possint. Et si aliquis ex eorum numero e vivis discesserit, alium in eiua loco aubrogare teneantur.

6. Quinto, ne lites aliquae, de bonis, quae ab episcopis et a parochis tenentur, post eorum obitum cum scandaRr) fidelium oriantur, praecipimus ut singuli episcopi et sacerdotes omnesYestamenta sua rite confecta et signata teneant

7. Si quis autem sacerdos testamentum sic conficere, et loco tuto episcopo cognito consignare neglexerit, suffragiis publicis consuetis post mortem •privetur, nisi aliter episcopus judicaverit.

8. ,Ut haec omnis quae respiciunt sive archiva,' sive bons eccleaiastica serventur, ab episcopo secretorius dioecessnns instituendus videtur.

**. In mentem omnium revocamus poenas, quae in concilio Tridentino! in bonorum euiuscumque ecclesiae aut pii loci occupatores latae sunt.

XXXIII. *Dt eelhfii» rtfàti.*

1. Cum in Romano pontifpe, Christi in terris: vicarium et sancti Petri successorem agnoscamus Se veneremur, cui divinitus munus optimis doctrinis fideles instituendi, et e pestiferis et veneno infectis pascuis arcendi, commissum est; 'libenti animo, et eo, quo par est, obsequio monitis et rescriptis assentimur, quae respiciunt quaestionem de collegiis reginae apud nos nuper erectis, quaeque, ipsius Christi vicarii auctoritate munita, a sacra congregatione de Propaganda fide nobis sunt communicate.

3. Non solam litterae, sed spiritui horum rescriptorum inhaerentes, dederamus nullum Hibernius epiecopnm partem ullam assumere sibi posse in praedictis collegiis gerendis aat administrandis.

3. Sacerdotes omnes aHoeqae clericos prohibemus,· no means aliquod, quod ad administrationem horum collegiorum spectet, assumaat aat retineant; neve profiseeeeea, aoa deeaai reaideatiaa, in fie fiant aat mamanaat.

4. Quodai quia memfisa aat tlerims ad id temeritatis voaarit, at, spreta sedis apootoBeM aaeteritaASp èt ommÜÜ MblioMhKe StetOtaq sMtov agere «sm fimrit, saspoaaieeem ipso facto incurrat.

fi. Praeterea, collegia praediata, ob gravia et intrinoeea porieuh, quibus, ex indicio aaaotao sedis, ia oie fides et merta studiosae catboUeae ieveatatis exponsstsr,' talia eeee doelaramua, quae ornei ratione a fidelibus oatboiieia, qui fidem commodis omnibus et emolamouûa temporalibus anteponere debeat, sint relieleada et evitanda.

6. Ne voto fideles populi nostrae curae ĕommisai, de quorum fide et aeterna salute ratio districta nobio Deo eat roddeads, detrimentum aliqdbd ex noatro silentio patiantur, ia epistola pastorali nomine' haine synodi edenda, gravia et intrinaoca pericula, a sancta sede memorata, quibus iuvenea catholici in hisce collegiis exponuntur, indicabimus, et omnes fideles gravissimis et caritate plenis verbis monebimus et hortabimur, ut ab his eollegiia frequentandis, ne eorum'fidei aliqua macula inuratur, aut pestifera aliqua doctrina inficiantur, omnino· abetineant.

7. Episcopi locorum, ubi exstant collegia, invigilent ut haee statuta a sacerdotibus omnibus serventur, et ut debita ab ei· veneratiq sedis spoatolicae mandatis et huius concilii statutis observantia et veneratio exhibeantur.

8. Denique, ad perpetuam, rei memoriam, rescripta et monita sacrae cobgregationis de Propaganda fide, quae ad collegia reginae spectant, actis huius concilii ĩnserantur

9. Ut sanae tandem educationi iuventutis catholicae provideamus, et iteratis commendationibus c nobis a sedo apostoliea datis inhaereamus, muneris nostri esse arbitramur totis viribus conari ut quam primum, eollatis consiliis, universitatem catholicam in Hibernia erigendam curemus.

XXIV. *De tcÀoli»· MtiefuMu».*

1. Prudentem agendi modum a sancta sede servatum respectu systematis ĥattenalt sducotisait, quae abstinuit a iudicio super ea re definito proferendo, et a nobis servandum esse arbitramur. Attamen nostri muneris esse ducimus declarare, separatam catholicae iuventutis educationem esae omnimode ei anteponendam. Auxilium a' gubernio Britannico nuper in Anglia collatum, ut soparatim, et iuxta normam catholicae religionis, prolis catholicae educatio fieret, lubenter conspeximus. Ius ita agnitum nobis vindicamus. Si enim catholicos Britanniae iuatum et expediens mt adinvUro ex aerario publieo in separata educations suae iuveetatia, nulla exstat ratio cur erga fideles Hiberniae catholicos similiter non agetur. ¹

3. Quoniam autem de Cacto adhuc nobis huiuomodi auxilium denegatur, e< nonnisi medianto systemate aetionalw edncotimri· participes sass possamne redituaps publicorum, qui assignantur educationi, oportet omnes opportunas cautelas adhibere ut istud quam minime periculosum evadat, et praesertim prae oculis habere quae consilia et quas providentiae episcopis Hiberniae, omnibus rei periculis et utilitatibus Mcnrate perpensis, commendavit sacra congregatio de Propaganda fide, litteris datis die 18 iannarii 1841.

3. Haec autem sunt quae consulenda.duxit.

I. Libros omnes, qui noxium aliquid sive adversus sacrorum bibliorum eaaonean aat puritatem,

¹ 8am XXU. cap. 11, ds tufaris.

VHsnniili ir

rive contra catholic*· mc Mm doetri**m vd m w * tarife*, vol la n^mm agtarii wmi qai eahaMa ooatiaeat, · eeboN· rwnovori fefert. Hoc aatam oe feriBaa effet potato, quia nulla memorati aytoomati· lex rimtat. -

II/ Dandam aaaa pro viribua operam, at pra^ raptor trananti· paedagogorum catholicorum ia elaea· religio··, morali at hfetoriea, rei catholicae, rei auttaa ait. Nam oatholioam ab eoatholico religioni· tradendae methodum, vel religioeam biatoriam doceri indeouram eat

III. Tutiua malto eme at literaram tantummodo humanarum magiaterium flat in aeholie pramiecui·, quam ut fundamentale·, at aiunt, et commune· religioni· ehrietiauae articuli reatriete tradantur, reeerrata ainguli· «ectie peculiari 'aeoraum eruditione. Ita enim cum pueri· agere periculorum valde videtur.

IV. Qeneratim epiacopoe et parocho· advigilare oportere, ne ex hoc «yetemate xettemriw *ùutitutienù* pueri· catholici·, -quamlibet ob cautam, labea ob- B veniat; eorumdem etiam eme, enixe curare, ut a aupremie moderatoribu· meliorem in dim rerum ordinem et conditione· aequiore· impetrent Illud quoque perutile fore cenaet aacra congregatio, ·› loca ipea «choleram in epiacoporum vel parochorum potentate ac proprio'iure manerent Exitoimat »imitl permagnae futurum eme utilitati·, epiacopoa de tam gravi negotio in provindalibua aynodia invicem aaepe conferre. 8i Jiutem quid adveraum accidet, aede· apoatolica certior fiacienda aedulo eet, ut' ip·· aimul provideat

4. Hi· moniti· inhaerente·, improbandam oen•emuc regulam nuper a commimionarii· latam, vi cuiua prohibetur ne aliquid auxilii praebeatur ad erigenda· «cholaa et ea· «uppellectili informanda·, niai in ipaorum potqatate ae iure proprio conetituantur loca ipaa acholarum. Hanc regulam plurimum obetare quominua acholae erigantur a tatho- C licia patet: eam itaque - gubernio atatim reeeindi rei catholicae quam ataxime iatereet

6. Inhibemu· catholici· pene· quoa eunt loca acholarum quae, antequam haec rogata ad effectam perducta fuit erectae erant no a* ad eommiedonarioe tranaferant. Quoad impen··· procurandi· et reparandi· aedibua et aupeUoctili acholarum aappleqdae necemariaa, putam·· eue omnino % oommiarionariia eme farieadaa, etiam catholici·, quorum Idoi loca acholarum committeutar aqt commi··· eunt taa et pomemionem eorumdem ratiaeutibua.

6. Periculo»·· eeae ranoernua Rberia eathelieia, •i achola· adaaat quibu· coti pretaetantoe praaauat; ideoqea, omniao neeeme eat ad tatam earum educationem. at ia ainguli· ab iia frequtatataudia addi ■ullam anna cMbohcua ladimagiater kat magitora.

In aeholie ubi' neaier para paarorum vel puri-* larum oatholie· eaeet, oportet tadimagiatrum volD magiatram priacipaiiorem «·· catholicam. Hea autem aoloo cathaUoeo aeheU· praedei mritaM qui ab ordinario probati ffeertat

7. Oportet Ubraa, etiam ia tittaria huaraaia doceadia adhibeudo·, my· ia aehotia eemmnaibua, rive in acboba normahbu·, qao eatbritai eamvuaiaat approbari ab ordinario. Bpiaoopi aoB eeaaaodi aaat indice· raepeeta libraram qai ht raMgta·· edaeafirme juventuti· catholico· adbibaatar.

8. Ia acboli· aiagulta qua· froquoataat oatboHet haboatur liber in qao iaacribaatur eerua, noaaiaa •t religiqj et ludimagietri .tormantar impediri m catholici 'intoniat religio··· cutaamqM «xanitattaai *f* qaae habeotar a miaietro pretaetaata vol ab alo quocamqu· quem peatar eathpRpM ame apprabaeurit Sit aateui paetarto ex ofltata tavtaitare ae aNquM praedduatar, fefeirit, de qao opperta··» iudieavmrtt ap«4 nmmirdinailn reeiamore, aaiaia· ηiurnarium aat aiaa reehaaotieaea, atpote patria aptataaife atamaorum, μ η excipiendae.

Nullo modo ia lia qnae attineat biatoriam, raHgioaaai eat moralia iaatitaaatar catholici a proteataatibua

». Permitti minime poteet protaeeorem hietari·· protaetaatem abhinc ia achola quacumque normali ludimagiatro· catholico· hiatoriam docere. Hia cauteHa praemia·!·, et ad effectam a gubernio et commimionarii· perducti·, adhue necem* erit proportionem aequiorem eervare, quam huc uaque •ervata eat, in deaignandia oommimionarii» catholici·. Dum enim hi numero longe aunt inferior» proteatantibuajn conailio «upremo (board), longe maxima para puerorum et puellarum pro quorum B educatione inatitutum eat, catholica eat

10. Haec autem quo feliciua effectum aortiantar, volumua ut fratre» notori .venerabile·, arehiepiacopi nomine, noetro gubernio ea nota faciant, et apud illnd enixe agant, ut eiadom eytoema Mtioitalir •duoatmma (accommodetur.

XXV; *Di éùmifeikii inter nirot eocMattioo* «vitaMii·.*

1. Ne diaaennon·· inter epiacopoa aut alio· eooleaiaatioo· vira· in Hibernia oriantur, atatuimu· nt •i quae lex in potoeram lata aut proporit* a gubernie pro toto regno fuerit quae ad catholicorum educationem, bona eccjeaiaatic· et iur* eocleaiae pertineat aut quacumque ratione eocleaiam in omnibue et ainguli· dioeceaibua reepiciat, nullua epiaoopu· manu· ribi aeaumere poaait huiuamodi legem ad •xecutionem deducendi, 'neque eam acceptare. C niai antea alii epieeopi legem ad examen vocaverint et acceptandam eaee declaraverint.

9. Quod» •ententiaram diveraitaa ait hac in re iatar «ptooopo·, aut ai agatur de cau··· maioribu·, qa·· ab epieeopi»- dirimi non poaaunt tota contraveni· ad aededi apoatolicam deferatur, iuxta voterum caaoaem eecleeia· Hibentiae a «ancto Patriti· latam: „S fuca puoaatieae· in boe innUa eri•ater, ad mdam aprafalitum rqfarewiur,**1 et iuxta oouaaetadinom eocleaia· naivenali·.

KLKNCHU8

daerrierwm aeneüü nmfieneli· *fiitarni··, TAurkaiae baliti, eian* aumira artieulerum.

Decretum de aperienda eynodo: artieulu· unicua.
do modo vivendi: articula· unicua.
do-pruoiudicio non afferendo: articula· uaieua.
de oflteialibu·: articula· unicua.
do iadidbue eaaaarum peruonaiium in aynodo eoeurraatium: artieulu· unicua.
do aoa diaoedeude: articula· aaieaa.
do »da catholic· articuli aadetim.
de aammeatia: artieali quiaqnagiata octo,
de vita «t boaeatate darieorum: articuli vigiati qaataer.
de parochia: articuli vigiati eaptem.
d· ooadiutoribua parochqram: articuli quiaqa·.
de epiaeopia: artieaS vigiati octo.
de araMvie eonetitaeadfe: artieali qaataor.
de boni· «edaeiaatiei·: artieali aov«m.
de oaltagita ragtaM: artieali novem.
4· μ Iμ Mι μ MAv μ BIμ μ ! vttoeM 4μ μ β·

Omnia et singula ia hac φ·Aβ netionaH etatata, limata et acta, qua doeet obodiontiabi revmoutia, iiHintta^. eeavuetieui et smeedntieni sanctae Ramea·· ecclesiae. emi·· eeeleaiaram mairie et magistras, et Romaai peatHMe, Chriati vicarii, irihicio anieedandu. corrigenda, mutanda subsicimua

Ego . Paulas, arthispiaeopiM Aresacaaus, totius Hibernia· primqa, sedis apoetolieae delegata·, deflnieas Subscripsi.

Ego Daniel, srchiepiscopus Dabliaieaaie et Hi* berniae primae, definiens subscripsi.

Ego' Michael, arehiepisoopus Casseliensis. de* ■nient subscripsi.

Ego loannes, srchiepiscopus Tuamensis, definient subscripsi.

Ego Patritius, epiacopu· Rapotensis, definient tabecripti.

Ego loannes, episcopus Limerioensis, definient tabecripti.

Ego lacobus, episcopus Kilmorensis, definient subscripsi.

Ego Guilielmus, episcopus Ardacadenais, definient tabecripti.

Ego loannes, epiteopnt Midensis, definient subscripsi.

Ego Georgina, epiaoopnt Elpbinentia, .defindent subscripsi.

Ego Michael, episcopus Dromorentia, definient tabecripti.

Ego Cornelius, epiteopnt Dunentit et Connarensis, definient subscripsi.

Ego Patritius, episcopus Laonensis. definiens subscripsi.

Ego Nieoiant, epiacopu Waterfordiensis et Litmorentit, definient subscripsi.

Ego Francisons, epitcopua Kildarentit et Leigh* tenait, definient tnbeeripti.

Ego Thomas, epiteopnt Alladdtuit, definient subscripsi.

««· Carotaa. epiteopnt CToghorensia defiaiene subscripsi.

Ego Laureatius. epiaeopoa Galvisasis. defiaiene tnbeeripti.

Ego Bdnardus, epioeopaa Omorieuma, definient sabsuripei.

Ego Gniliehnna. epieeopae Coreagianût. definient subscripsi.

Ego loannes, epiacopu· Closfertessis, definient ■ubscripai.

Ego Timotheo·, epitcopua Cloynenais et Kossessis, defiaiene tabtoripei.

Ego FrancisCus, epiacopu· Titopolitaaus, et dioecesis Décrierait spostolicus administrator. definiens subscripsi.

Ego Milesii^nepitcopus Fernensis, definiens subscripsi.

Ego Bernardus, procurator reverendissimi epi-
B scopi Achadensis, eius nomine subscripti.

Ego loannes, procurator reverendusimi episcopi Kerriensis. e|us nomine subscripsi.

Ego loannet MwErily, procurator reverendissimi episcopi Duaeentit et Fbnaborensis, eius nomine aubscripei.

Ego fr. Bruno, ' abbas Cisterciens»· de Monte Melleario, privilegio admistus, definiens subscripsi.

Dominical O'Brien, vicariat generalis Waterfordiensis;

Patritius Leahy, praecentor Casseliensis;

Petrus Cooper, canonicus Dubliniensis: a secretis synodi:

Ç Praedicta statuta accurate ia omnibus cum authentico exemplari respondent, et emendationes a congregatione de Propaganda fide, probante sqmmo pipntifiee, praescriptae, locis sais insertae eunt.

Paulus Cullen, arehiepiscopus Armscanus. etc.

APPENDIX

1. RESCRIPTUM'

Uayav patriUK.

Hiberuenses antistites, ex concilio apud Thurletiam habito, preces in hanc modum sedi aposto* licae exhibuerunt:

«Tempus pasclmle pro tota Hibernia, ex induito PaaK Vfa die Cinerum ttsque ad diem Ascensionis Domini extenditur. Cum vero, ob multitudinem fidelium, intra illud tempus omnes praeceptum ^* imploro non poteiat, supplicem libellum pontifici exhibendum esse ubitramur, ut ulteriorem prorogationem eiusdem temporia usque ad octavam festi sanctorum apostolorum Petri et Pauli benigne concedat.*

Ex mrdwutsx aanctMstaw Aebiin dsa *4* asoti 1851.

Sanctissimus dominus noster Pius ' divina providentia papa IX, referente ma infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fido secretario, iuxta votum eminentissimorum patrum eiusdem sacrae congregationis benigne induisit iuxta petita; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum'Romae, ex .'aedibus diotae sacrae congregationis de Propaganda fide, die ot anno quibus supra. Gratia, tine ulla omnino solutione quocumque titulo. Al. Barnabe, a secretis.

II. RITU8 8ERVANDU8

m espMifi'mw *tt httudiefitu* **aanirfiirinw Menrmsnli.**

Prima pars huius instructionis a concilio Cineiamatensi (9» apriiia 1881) relata, a nobis edetur infra, ad diotam annum. Panes tamen haec diverte eunt, ia exemplari m m HU Hiberniae:

Omron- ommaaa. roues·XUV.

Ad verba n. 9: Bursa eontineat corporeis, adnotatur · concilio Hiberniae: „Bursa non eat stricte necessaria, et corporale potest prsecedenter praeparari super mensa altaris; immo pro oorporaii potest adhiberi simplex p»tila."

Ad n. 4, omittitur ultimum verbum duhuutie»·, ot adnotatar: «Iuxta regulam ministri sacri adhibendi non sunt, niai cum benedictio datur ab episcopo vel cardinati»; quo in casu utantur dalmaticia abaque manipuli·.*

Ad n. 6, pro verbia: aeemfee oaristeM, iMsumpta stolo, mu aitneomaa, m udamt *mimatri aaars,* dicitur: aecsrdas easstoiw, .» edrat, ammnptu stola, ot ad-
ii uotaturt «Si adsint ministri sacri, haec actio fit a diacono, et tanc opus non est sacerdote assistente.*

Integer n. 7 omittitur a concilio Hiberniae et poauntur haec: «7. Dum praedicti hymni cantantur verba Fswrsmur csrwo', ab omnibus persistendum est in inclinatione profttnda (quae tamen nunquam ait prostratio), et ad reliquos versus sola perdurabit genuflexio. Cavaleries apud Gardsllini da isstrweftsea Cfementine, fol. 160. Ad initium sequentia strophae Gsmtori pantlefur; surgit sacerdos cum aaarsteatibus, imponit incensum ot thnrifieat ut antea; redditoque thuribulo, remanet gsnnfiexuS usque ad orationem exclusive*

Ad ultima verba n. 8. adnotatar: «Forma oonclusioais potest esae indifferenter vel fss» eiesa at repues m aaeeute seecufortma, vel atoss at reyMS

11 i. 8, verba Catalaai per sa aesiieat ri sina nMarvne eeraiatorie eum adaotatioao omittantur, poni*

ter vero b»« nota: «Saoerdoa aMÎata·· val misdstri •acri, quando adsunt, aseoadnat earn aaaardeto priacipait, et remaneat genaflexi la aM-oappadanai, elevaate» fimbria» pluvialia tempora beswdietionis. Hi· defieleatibu·, hoc mua·» impleat elariai aaparpelliceis induti. Dipoonua porrigit oalabraati o»teaorium, si is ait epfseopus, aat ai flaeienda ait prooemio.* Praeterea, fini» a. 9 ita aoaat: .Thurifera riu» ter incensat, at abi non est organi sonus, per clericum datur signum benedictioni· cum tintinnabulo. ter illud pulsando.'

N. 10 omnino omittitur; item Unis n. 11: gaa· in rxpon/ioiw rte.

MODUS

' in tj>M teiwdtdiM· «ereandut

Sacerdos ostensorium, ut supra descriptum est, manibus tenens, vertit se a parte epistolae, its ut ih medio altari» populum rpopiciat. ' Time iltud elevat decenti mora, non supra caplyt, «ed tantum neque ad oculo», et eodem mbdo illud dbmittit infra pectus: mox iterum recta illud attollit usque ad pectu»; et deinde ad sinistrum humerum ducit, et reducit ad dexterum, nec ante pectu· reducit, sed continuo se convertit ad cornu evangelii, perficiens circulum, nec tamen, dum crucem efformat. movens pede».

Si episcopus hung sacrum ritum peragere voluerit, aerventur que superius descripta aunt, praeter sequentia:

1. Adhibendi aunt miniatri sacri, dalmaticia abaque manipulis induti; inter quo· epiaoopu· super pulvinari in infimo gradu genuflexu· manet, dum cantantur hymni etc.

2. Cantata ab episcopo oratiode *Dnu gni nati»*, diaconus ipsi aMstens Vel sacerdos auperpelliceo indutu» et stolam assumens, deponit a throno sanctimimum sacramentum, et reverenter collocat in C medio altaris. Episcopus velum super humero» habens, cum diacono et subdiacono, aoeedit ad · suppedaneum altari», ibique omnes gennflexi adorant (caeremoniario pulvinar praebente). Diacono» surgit et utraque manu capit oatensorium, illudque, adhuc stan», reverenter collocat ia manibus velo coopertis episcopi genuflexi: qui statim surgit, diacono · contra statim genuflectente. Episcopus ae vertit ad populum in medio altaris, et trinam .benedictionem impertitur: scilicet primo .versus latus* epistolae, tunc in medio altaris,' tandem versu» cornu evangelii, ubi perficit circulum. ' Tunc ostenorium tradit diacono ad .eiu» dexteram geaiiflexo; qui statim surgit et illnd reverenter collocat super' co-porali. episcopo immediate genua flectente. Detracto 'ab eius humeris vélo, surgit episcopus cum ministris, et descendit ad ^infimum gradum; ubi genuflexu· manet, dum a diatono vel a sacerdote fiasi- D tente, qui stolam asaamit, reponitur sanctissimum sacramentum modo supra deacripto in tabernaculo. » surgit tunc pontifex, et post genaflexionem assumit mitram et baculum, ae radit in saeristiam.. A simplici sacerdote nunquam datur trina, sed aniea tantum benedictio.

III. RESCRIPTUM

dt teiteU in /eetil redueii.*

Episcopi Hibernenses, in synodo apud Thurlesiam habita, petitionem hanc sdnotae sedi apostolicae exhibendam eensuerùnt:

„In festis, spostolica auctoritate raducti·, apud nos ex dispensatione sedi» apostoHoaa parochi missam pro populo applicare no·.' tenentur, 'habite tamen episcopi eonsenau. Non »uat taaran axampti iis disbu» ab obMgationb missam odabrandi, eum __ja-jfrSripto_jpo«tpBt^ri>eantar eemmeusata*ie»em popuh praedictis diebae in mia·· facere. Cam veta sine aaagao iacommodo miaaw ia plariba» eoderii»' tetobrari aea poaaint, aapplioaadnm arbitrate·» aodi •peateEcaa at parochi ab obligatione celebrandi praedicti· diabas «ximeater: licet eodem tempore optem·· at parochi, cam id commode poaaint, celebrare aoa omittant*

dit i tuùi idàl.

Sanetisaimus domina· noster Piua dirina pr». videntia papa IX, referente jnfraacripto aacree congregationi· de Propaganda fide secretario, ac iuxta votum eminentiasimoram patrum eiusdem sacrae congregationis, benigne petitioni episcoporum induisit, ita tamen ut re· arbitrio ot 'conscientiae episcoporum remittatur. Contrarii» quibuscumque minime obstantibua.

Datam Romae, ex aedibus dictae sacrae c<m- ! gregationis de Propaganda fide, die et anno quibus supra. Oratis, sine ulla omnino solutione quocumque

AI. Barnabo. a secreti».

IV. RESCRIPTA

de cellegiie reginae.

Illustrissime ac reverendissime domine.

Mirum ' fortasse videbitur quod sacrae congregationis responsum de collegiis academic;» tatndiu dilatum fuerit; verum et negotii ipsius de quo agitur gravitas et rerum pertractandarum copia effecerunt ut diuturnum tempus effluxerit antequam, documenti» et rationibua pro utraque sententia rite perpensi·, iudicium tuto edi posset. Illud vero ante omnia significare debemus ne cogitasse quidem •aeram congregationem aliquid ininus rectum'sibi proposuisse antistite· illos, qui collegiorum iniititutioni favere visi sunt: diuturna siquidem experientia illorum probitatem compertam habet, eosdemque in eam fuisse mentem impulso» existimat ■pe i tantummodo maioris boni assequendi, utque religioni» prosperitati in Hibernia consulerent. Attamen, ye mature.et quolibet sub respectu penitu» considerata, fructu» huiusmodi ex ea collegiorum erectione aaers congregatio haud sibi audet polliceri; grave imo periculum fidei catholicae inde obventurum timet; uno verbo, religioni institutionem huiuamodi detrimento existera arbitratur.

Monitos pyoinde voluit arehiepwcopoa et episcopo· Hiberniae, ne ullam in eiusdem exceutione partem habeant: quemadmodum vero exoptasiet ut, antequam ex ei» nonnulli apud gubernium agerent ad legis praefata collegia respicientis mitigationem aliaque in eorundem favorem obtinenda. sedi» apostolieae sententiam postulassent; ita pro | summo obsequio quod erga eandem Hiberniae antistites iugiter prae se tulerant, haud dubitat quin iidem ea, quae in contrarium praestiterint, sint retractaturi. Haec omnia vero haud efficiunt quominus, si aliqui eq vobis nonnulla graviori» momenti ulterias notanda habeant,' sacrae congregationi libere patefaciant, ut de omnibus rite diiudicari valeat.

Caeterum, saora congregatio probe noacit quanti intervit adolescentium, civiliori» praesertim coetus, scieftificae instructioni consulere: proinde amplitudinem tuam et snffraganeoa simul episeopos hortatur, ut media omnia «legitima quae in vestra sint potestate ad eandem promovendam adhibeatis. Curandum erit ut collegia catholica, quae tam con·· •tituta raperiuntnr, magi» magtsque floreant, eis additi·, in. philosophica praesertim facultate, utilioribus catbadria, qua» fortasae desiderentur, atque ||a ea odtegia dtepeunatar, ut maiori adulescentiam nwnara, 'prout tagipOMt adtanota «xigaat, petere

goesint Imprimis veri» opportunum sacra oongro-g gatia for· dueerut, «L eoUat» viribus, nstholicsm aeadesSiam ad illi·· instar quae par Bsigii aatistit·· in civitate Levanieasi foedata eat, iniflibernia quoque erigendam episcopi eurareatS

'Haec raro omnia ut ex voti· feliciter oontiagant, «aera congregatio episeq^os hortatur, qaatonus mutuam unionem maximamqus concordiam perpetuo servent. neque se partium studio abripi sinant ob hegotia quae saeram 'ministerium ipsis creditum haud attingant, cunctisque pateat Dei cultum, religioni· bonum, animarum demum salutem eoadein tantummodo quaerere.

Haec vero eo maiore atudio vos praestiturae arbitramur, eum eadem in omnibua sanctissimi domini noetri' Pii IX sententia extiterit; postquam enim accuratam de univereo hoc negotio notitiam •ibi comparasse!, «aerae congregationis conailium 'probandum cenouit„ eique supremum auctoritati· B •uae robur adiecit.

Precamur Deum interim ut amplitudinem tuam diu aoapitem ac felicem servet.

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus,
L-Phil, cardinallyFransoni, praefectus congregationis de Propaganda fide.
Alexander Barnabe, pro-secretarius.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 9 octobris 1847.

Illustrissimo et reverendissimo domino Micbaeli Slattery, archiepiscopo Caaseliensi.

i.

Illustrissime ac reverendissime domine.

Excerpta nonnulla ex statutis, quae pro 'bovis Hiberniae collegiis rediguntur, ao suffragia super C iisdem ab episcopis data, occasionem sacrae congregationi praebuerunt, ut eo potissimum sub respectu de praefatis collegiis iterum pertractaret, quidqae pro spirituali bono catholicae gantis Hibernensis esset rescribendum sedulo se mature perpenderet. Licet vero praefata statuta «a sub forma consistant, ut diiadicari non valeat quantae auctoritatis, attenta Anglicaai regni constitutione, sint fotura; omnibas tamen mature pensatis, sacre congregatio addnei non potuit, ob gravia et intrinseca eorundem collegiorum pericula, ad emolliendam sententiam de illis prolatam ac probante sanctissimo domipo nostro quatuor metropolitan» expositam nonis octobris anni superioris.

'Cum autem innotescat quanto studio clerus et integre natio pro iis adlaboreat quae ad bonum ecclesiae promovendum referuntur, de universitate catholica erigenda eminentissimi patre· haud D desperandum censueruat; 'imo consilium huiusmodi iterum iterumque commendarunt, ut in eiusdem oxeentionem omnes pro viribus operam suam conferant, sicque pleniori catholicorum instructioni satisfiat, quin ullum exinde eorumdem religio detrimentum patiatur.

Quam sacrae congregationis sententiam sancti»· simus dominus noster, omni maturitate ac prudentia perpensam, auctoritatis suae pondere probandam confirmandamque esse duxit, voluitque eam quatuor archiepiacopis remitti, respectivis per eoa suffraganeis communicandam.

Dum vero id exsequor, significare etiam debeo sacram congregationete, imo et dominum nostram illud imprimis, habere in votis, ut shcerdotalis concordia servetur, ac summopere cordi vobis existât unitatem spiritus eoiore, quam plurimum apostolis sais Christum dominus commendasse sacrosancta ·vaagelia testantur. Et quoniam antistites alloquor, qui soctesias historiam et sanctorum patrem praedant monita perspecta habent, sapervaeaneum profecto arbitrer vd ista adducere, vd commemorare quae bona episcoporum ennaearin eeeleriae contulerit, quanta vero scale ex eorumdem dissensione dimanaverint: cumque illam unanimes omnes quidem exoptetis, abs re tamen non erit vobis ia mentem revocaro, ut opportuniora quaeque media ad eam obtinendam seligatis alaeriterque adhibeatis. Ee vero prostant in sacria canonibus eaeterisque eccle·iasticae disciplinae regulis, quas quidem si exactissime in ministerio vestro peraequemini, et si in dubiis vestris àd apostolicam sedem provocabitis ut per sam quid vobis agendum sit tuto innotescat, supredieta unio magis magisque firmabitur atque consistet. Inter caetera, sanctissimo domino nostro probante, illud commemorandum vobis consult sacra congregatio, ut sacerdotales conventos ex ordine, et ad sacrorum canonum et librorum liturgicoram tramitem in posterum fiant: alioquio sententiarum varietas in dies augebitur, nihilque boni ex huiusmodi conventibus, qui potius saecularem quam religiosam speciem prae ae ferant, qxsurgut ad ecclesiasticam disciplinam, cui solummodo inservire debent, rite dirigendam. Proindeque utilissimum erit acta conventuum ad apostolicam sedem transmittere. aienti etiam statis temporibus' litteras dare de statu vestrarum ecclesiarum, prout sancitum est, ut opportuna hine responsa excipiatis.

Haee vero vobis significantur, non quia dubitatio ulla exoriatur fie obsequio vestro erga apostoHoam sedem (siquidem orbi universo exploratum est quam sit fervens et constans; novumque de eo testimonium litterae omnes pro supradicto collegiorum negotio redditae perhibent): verum, ut et significationibus istis faeto iterem 'comprobetur; cumque de gravioribus negotiis accurate ad eam ecclesiam referatur, unde unitas sacerdotalis exoritur, facilius et inter vos eadem unitas hac ration· consistet

Interim Deum precor ut amplitudinem tuam diu sospitem ac felicem servet.

Romae, ex aedibus Merae congregationi· de Propaganda fide, die 11 octobris 1848.

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus.
I.-Ph. cardinalis Frensonius. praefectas.
.Al. Barnabe, a secretis.

Illustrissimo et reverendissimo domino Miehaeli Hlsttery, archiepiscopo Caaseliensi.

3.

Illustrissime a» reverendissime domine.

Licet Hiberniae episcopi ea potissimum de causa plenariam synodum celebraturi videantur, ut quoad collegia uniformia disciplina par Hiberniam retinenda communi deliberatione statuatur, attamen id peculiariter per amplitudinem tuam commendari iisdem voluit mere congregatio; eoque praesertim, hortationes in apostolieis litteris contentas dirigi significes oportet. Id vero felieiter praestituros eonfido si a debitu erga apostolicam aedem einademque responsa obsequio v«l* minimum deflectant, atque in illud potissimum intendant ut religionis bono atqu· animaram saluti, nullo partium studio abrepti, optima ratione consulere studeant Interim per amplitudinem tuam episcopis significandum duxi miram videri' quod nonnulli assevsrere haud dubitaverint, post responsa de collegiis iam lata, preebyteris lieere officia quaedam in iisdeth

I Fsstssm; ase.

1»·

collegiis gerenda suseipere. Knimveeo, ai ob gravia et intrinseca pericula praedicta collegia In religionis detrimentum obventura declaratum aet'. ai admoniti Mont episcopi ne pilem partem habeant in erectioni eorumdem execution·; patet profecto see allia ecčlesiastici viris licere munus, qgod ad eadem referatur čollegi obire. Quod vero alias eonSoversiaa ® spectat eorumdem collegiorum eausa excitatae, epiacoporum erit, praefatio rescriptio sedulo perpensis, ut fidele ab iis collegiis frequentandis retrahantur, regulas eiusmodi proponere generatim ubivis servandas. .quae et> iisdem respondeant rescriptis, et aequitati ae benignitati, quam ipaa apootobea sedeo commendat exemplo, conformée existant. Interim Deum precor ut amplitudinem tuam dia aoopitem serent.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 18 sprilis· 1850.

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus,

I.-Ph. čardinali Fransoni, praefectu».'
y Alexander Barnabe, a secretis.

Reverendo patri domino Paulo Cullen, arehiepiscupo Armaeano.

L1TERAE SYNODICAE CONCILII NATIONALIS THURLES1ANI

„Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying; Thus saith the Lord; I have remembered thee pitying thy youth, and the love of thy espousals, when thou followed me in the deafirt. in a land that is not sown.

„Israel is holy to the Lord, the first fruit of his increase; all they that devour him offend; čvil shall come upon them, says the Lord."

-Hear you the word of the Lord, o house of Jacob, and all you families of the house of Israel.]

Very reverend and reverend Brethren, and you, our beloved children in Jesus Christ, the õbject of our pastoral charge and devoted affection, it is with feelings of profound gratitude to the ^Father of mercies and God of all čonsolations aa well ä of unspeakable joy at thé promotion of your best and highest interests, that we announce to you the happy termination and gratifying česult of the most solemn and important assembly that has been held by the Irish church since the days of her glorious apostle, saint Patrick. To you who are so identified by affection ä well as by principle with the interests of that church, whp are so feelingly alive C to all that čoncern her honour and her welfare whose attachment to her. neither distress, nor famine, nor nakedness, nor danger, nor persecution, nor the sword, ha been able to sever or relax — to you. our dearly beloved children, it must furnish a subject of heartfelt thanksgiving to the „giver of all good gifts", aa well as of inexpressible gratification to yourselves, to leant. that an assembly convoked^under the highest and most solemn auspice and charged with the most momentous interests. has happily succeeded in devising such measures and enacting such regulation for the renovation of discipline, and the promotion of piety and moral as cannot fail, with the aid of the divine mercy, and your čealou cooperation, to be productive of the most salutayy resulta. Our enactraents we shall immediately submit with the profoundest reverepee and submission to the judgment D of the apontolic see; and we will not publish them, until we shall have obtained the necesaal^fegjpprobation. We are persuaded that henceforward this council will become an epoch in the history of the national Church — an epoch, we humbly trust in a paternal providence, which will not only be found pregnant with immediate benefit·, but which will throw it directing light and influence on the future.

Charged in a special manner by Almighty God with thé guardianship of the faith, placed ä sentinels on the watchtowers of Israel to warn the faithful by day and night of the approach of danger, imperatively bound, as we are, at all hasarda and šacrifice to denounce those ravening wolves that appear in the clothing of sheep — those špostle of infidelity and error, who veil their unholy đesign

„Fod«, st «tenta te *auribue lerutalem, dicent: Hare dial Dominae: Stcordatut* sum tui, miserans adolsscmttam team, *et caritatem detpontationie tuae, juando tecuta e»* ms in *deverto,* in *terra quae* non B seminatur.

„Sanctae lerael Domino, primitiae frugum eiue; ǒmw qui devorant earn, delinquunt; mala venient taper ear, did! Dominae.'·

„Audite verbum Domini, domu» lacob, et omnee cognationee domue lerael."l

Admodum reverendi et reverendi fratres, carissimique in Ipsu Christo filii, qdos cura nostra et amor complectitur, gratissimis in *„patrem mieerieordiarum et Deum totiui coneotationisf"* animis, gaudentesque, supra quam dici potest, amplius iam maxitfii vestri bonis et commodis esse consultum, nuntiamus vobis feliJem exitum lactosque fructus gravissimi *meximeqfe* solomni» concilii, quod in eoclesia Hiberniae, post aetatem gloriosi apostoli Patritii, celebratum sit. Ac vos profecto, quos cum hac ecclesia non caritas magi» quam indicium tanta rerum omnium communione eoniunxit. quosque ea omnia, quae ad eius honorem uc prosperitatem pertinent, tam acriter movent, ut vestri in illam amoris vincula nec *„anguetia,* nec/antes. nec *nuditae,* nec *periculual^ec pereeeutio,* nec *gladiue"* · divellere aut relaxaro potuerit; vos igitur necesse est. carissimi filii, largitori ornais *dati optimi* summas gratias agere, et vobismet ipsis vehementer gratulari, eum audietis, conventum, tantis tamqne solemq^bus auspiciis convocatum. cui maximarum rerum imposita esset cura, tam prospere successisse, et ad renovandam disciplinam augendamque pietatem et morum integritatem ea cepisse consilia, easque leges constituisse, quae, adjuvante divina benignitate et vestra conspirante industria, non possint non ůberrimo fructu» šaluti afferre. Et nostra quidem decreta-vontinuo cum summa veneratione et obedientia subiiciemu» sedis apostolicae iudicio. nec prius promulgabimus, quant necessaria approbatione firmata sint. Sic vero ňobi persuademus, huius concilii insignem posthac in ecclesiae nostrae annalibus memoriam fore, ita ut, quod ňo quidem a paterna providentia pie speramus, npn modo in praesens bona fruge abundet, sed etiam in posteros salutarem suam lucem vimque diffundat.

Quoniam nobis praecipue credite est ab omnipotenti Deo fidei custodia, et, tamquam vigiles in speculis Israel collocati, ut" diu nortuque, si quid discriminis ingruat, fideles moneamus; gravissima lege obligamur, vel maximis cum periculi et iactaris ad đenuntiando rapaeee ňupo in pellibus ovium circumeuntes, id est, illos incredulitatis et errori magistros, qui nefariam suam voluntatem

' Ima. H. ît.,

• Rom Via M.

uader aa appearaaee of simplicity «e goiilueaa; th" measures neceeeary' for the préservation aad diffbaios of the, foitk formed, m yon Bay bave naturally anticipated, the Brat object of oar anxiona deliberation. Profoudly impressed with the convictio· that .without foith it ia impoaaibte to plene Ood". that .he who believe· not will be condemned*, and that, according to the apoatle, every other acquisition ia to be esteemed aa loan, compared .with the excellent knowledge of our lord Jeaua Christ**, wo bare viewed with alarm the perila by which it ia surrounded in these daya of difficulty and trial, and given to the tfieaauree necessary for ita defence the mature reflection and patient examination which the momenta)·" importance of the aubject required. Aa faith constitutes the fountain of all those grace» and bleaainga by which the myatical spouse of Jeaua Chriat ia vivified and adorned, the moment ita current ia "topped or defiled .the whole head become" aick and the whole heart sad. From the aole of the foot unto the top of the head there ia no soundness therein*. Thoae broken cisterns, of wbic|i the prophet apeaka — thoae vain devicea of human wiadom can furniah no substitute to the thiraty aoul for that atream of life, which flows from the throne of God, reflecting hia purity and imparting hie immortality. Ita possession ia more than sufficient to compenaate all the aufferinga of thia life, whilst' there ia no amount of thia world'a wealth or glory that could counterbalance the calamity of ita loan. Hence, when the Almighty punishes a people in hie anger, when it ia not the chaatiaement of a father reeking the amendment of hie children, but the vengeance of an inexorable judge, it ia no longer the famine that kill· the body, the pestilence or the eword he employe, but the famine of the word of Life — the apirit of error — the falae prophet, that become the instruments of his fury in desolating the moral world.

No wondeV, then, .that your forefathers, recognising and appreciating, as they ought, this most precious gift of God, generously encountered chains, and exile, and death for its preservation, that you yourselves endured so long the most galling civil disabilities rather than compromise ita principles, or endanger its purity; and that, during the late visitation of famine so many heroic souls were found amongst your destitute brethren, to prefer the agonising death of hunger to the bribe of the tempter, who proffered the food and the life of this world as the reward of apostasy.

There is not a page of your history, however dark and disastrous in other respects, that ia not brightened by the heroic fortitude, the generous selfsacrifice. the persevering devotedneaa which youP have exhibited in the defense and preservation of the faith. Ita memorials are to be found on the mountain top, and in the depths of your valleys, not the less dear because inseparably linked with the holiest affections and moat touching traditions of a persecuted people, nor the less enduring because crimsoned in the blood of ita martyrs.

It is this all-vivifying principle of Faith which, working through charity, has, in the midst of the poverty and desolation of modern times, covered the land with those countleaa institutions of benevolence that strike; the eye on every aide — which has -raised up so many noble temples for the

apeci· quadam simplicitati· et benignitati" occultant; illud primum nobia sedulo deliberantibus propositam hit (id quod facite potuistis ipai conticere), ut ad conservandam et propagandam fidem aeceaaaria iniremus coaailia. Nam, ut erat nobia penitas inqjfa haec persuasio, „smw *JUe* impamiMr asse *platen Dto,"* | et, „fw> aoa *erediderit, cmdtau»a»dn*»Mte,"* * et, secundum apoatolam, quodeumque aliud acquiratur, id pro <f«trtm«nto eaae habendum, ai comparetur cum ./nuasati «cirntia Zata *Chrieti DomimT** nostri; non aine gravi metu vidimus, quibus periculi" obticeretur fide» in hac tanta difficultate et iniquitate temporum ; quaeque ad eiu» praesidium decernenda eaae duximus. ii» meditandi· et examinandis tantum atudii patientiaeque impendimua. quantum autnma rei gravita· postulabat. Cum enim hic fona ait omnium gratiarum donorum· que coelestium, quibua mystica lesu Christi sponsa viget ac splendet, sicubi forte eius aquae consistant vel corrumpantur, continuo fit „omn« *capot lanyai*·dum *et omne cor maerent; a planta pedi» tuqne ad eerticem non eet* ibi *eaniiae"* *, *„Cieternae illae diteipatae,"*[1] quas commemorat propheta, inania videlicet humanae sapientiae commenta, nihil afferre possunt animae sitienti, quod compenset *^fluoium* illum *oitae, procedentem de cede Defi'* *, ex quo resplendet divina puritas„ hauritur immortalitas. Sicut enim hac una possessione satia superque compensantur omnia huius vitae mala, ita nulla est in mundo tanta prosperitas aut gloria, quae sarcire possit eiusdem amissae calamitatem. Quare, cum iratus omnipotens aliquem populum ita punit, ut non patris ea castigatio sit filium emendare cupientis, sed inexorabilis iudicis ultio, tum non iam fame, quae perimit corpora, non pestilentia gladiove utitur: fames vitalis verbi, spiritu» erroris, falsi prophetae, haec sunt arma, quibus eius furor mundum vastat animorum.

Minime ergo mirandum est. si maiores ve»tri, eum pretiosissimum illud Dei donum, ut oportebat, agnoscerent magnique facerent, eius conservandi causa, cateni». exilior morti, fortissime obviam iverunt; si vos ipsi tamdiu acerbissimam civilium iurium interdictionem perferre maluisti», quam fidei vel praecepta deserere vel integritatem in discrimen vocare; aut si nuper, cum saeviret fames, tam multae inter egenos fratres nostros fortissimae animae sunt repertae, quae miserrimum mortis genus anteponerent corruptorum muneribus, qui alimenta vitamque corporis mercedem defectionis offerrent.

Nullum eat in vestris annalibus tempus tam lugubre et calamitosum, quod non collustret insignis illa fortitudo, illa generosa vitae contemptio, illa constans caritas, quam in tuënda et conservanda fide praestitistis. Quae fides tum in verticibus montium, tum in vallium vestrarum recensibus, perennem sui memoriam impressit: neque aut eam minimam habet apud nos commendationem, quod cum sanctissimi» studiis carisaimisque monumentis divexati populi inseparabiliter cohaeret, aut illud minimum patientiae incitamentum, quod martyrum suorum sanguine purpurata est.

Atque haec vitalia est via fidei, quae, per* caritatem operans, in summa paupertate et recentium temporum asperitate, patriam nostram innumerabilibus illis replevit Christianae misericordiae institutis, quae undique intuCntium oculos ad se convertunt: haec item tot praeclara templa ad cultum

[1] Hsbr. XL e.
[2] Mare, XVJ, 1«.
[3] Phil III, A
[4] Isa. I. s a.
[5] 1er. II, IA
[6] Apec. XJIII, 1.

worship *of* the moot-high, and which Mods, at the present day. ît missionaries to ẗh eastern and western worlds, ä formerly to the various countries of Europe, to announce the Aiding of salvation to those «who sit in darkness and the shadow of ẗeath May that glorious distinction be for ever associated with the name of Ireland. May neither fraud nor force be able to wrest from her the emblem of that «victory which overcomes .the ẅorld — which has been the pride of her prosperity and the consolation·of her sorrows; but may' her deathlew attachment to the most sacred of principles. and her generous selfdevotion ip the noblest work of charity.· form the glory of her future history ns they have been the brightest record of the past.

As rulers of the church of Uhrist. chief ƥastor of his Hock, rigorously responsible to the—Prince of Pastors for every soul committed to our charge, it forms, as is obvious, our first and paramount duty, to attend to the pastures in which they feed — the doctrine with Which they are nourished. And. surely, if ever there was a period, which calliul for the unsleeping vigilance, the prudent foresight, the intrepid and self,sacrificing seal of our august ministry, — that period is the present. 'The alarming spectacle which the Christiap world exhibits at the present day;. - the novel, but formidablc. forms in which error presents itself, and the ẗhurch,·"! encompassed, must be evident to the most superficial .observer. It is no longer a single heresv. off an eccentric fanaticism, the denial of some revealed truth, or the excesses of some extravagant error." but a comprehensive.' % 11-pervading, well-digested system of unbelief, suited to every capacity, and reaching every intellect, that corrupts and desolates the moral world. Is not such th# calamitous spectaele which the continent of Europe offers to us at this moment? Education, the source of all intellectual life, by which the mind of man is nurtured and disciplined, his principles determined, ẗi feelings regulated, his judgments fixed, his character formed, has been forcibly dissevered from \every connection with religion, and made the vehicle of that cold scepticism and ẗearties indifferentiam which have seduced and corrupted youth, "and by a necessary consequence, shaken to its centre the whole fabric of social life. Separated from· her heavenly monitor, learning is no longer the organ /('•that wisdom which comes from above, which',. accWvt^t I» saint James, is «chaste, peaceablv. nitident, easy to be pemu^gđ contenting to the goqd.'full of mercy and gooflbtaits, without ẗissimulation but rather of that wUBtn "which he describes as «earthly, scnsual. ^nd devilish4.

It is. we feel assured, unnecessary to observe to you that, of all modes of propagating error, education is the most subtle,and dangerous, furnishing. ä it does, the aliment by which the social body is sustained, which ẗirculate through every vein, and reaches every member, and. that, if this aliment fthould prove to .be corrupt rf deleterious, it will not fail to .carry moral diseaise and death to the entire system. Tllence the awfiil obligations we are under, at the peril of our souls, of watching over the education of the people, whom God has entrusted to our charge

Listen to the pathetic-words in which the present illustrious pontiff seta. forth the dangers to

altissimi excitavit; haec tot viros apoafblic^·. nt olim in ẗiver .Europae regione·, ita nunc is orientis et occidentia orsa mittit? qai .^sdeetsisu m ẖswshn st «mhvw mertw" 1 bonum salutis nuntium perferant. Utinam haec tam^excellens gloria perpetuo cum Hiberniae nomine societur! Utinam neque fraus neque vis eripiat illi signum eius «mrirwi, puas *dndl ẗ̈uadum, 1* quod ei ẅum prosperitatis omaiqentum fuit, tum calamitatis solatium; sed sacratissimam omnium legum sic inviolata fide teneat, sic ae omnium nobilissimo Caritatis operi devoveat, ut. quemadmodum haec laus maxime elucet in "eius pristinis annalibus, ita futuram illustret historiam!

Quoniam sumus rectores ecclesiae Christi, primique pastores eius gregis, severissimam principi pastorum rationem reddituri uniuscuiusque animarum npbis creditarum: apparet, «primutp et praecipuum esse nostrum officium videte, quibus illae in pascuis versentur, quibus nutriantur doctrinis. Quodsi ullum unquam fuit tempus, cum augustum hoc ministerium assiduam vigilantiam, sollertem providentiam. impavidum impensissimumqiie studium a nobis posceret, hoc illud profecto est. quo vwimus. Muae enim nunc undique in Christiano orbo cernuntur periculi plena, novae illae horribilesque"— formae, in quas se vertit error, tam multa tamque varia mala ac discrimina, quibus circumdatur ecclesia. haec vel levissimi spectatoris oculos feriant necesse est. Neque enim iam singularis aliqua ^haeresis, aut fanâticus furor, non certae alicuius doctrinae revelatae negatio, aut vesani cuiuspiam erroris intemperies, sed amplissima quaedam, pervadens omnia accurateque digesta incredulitatis disciplina. eaquè ad omnium intelligentiam accomrilodata et ad omnia permanans ingenia, humanam societatem corrumpit ac vastat. Nonne huiusmodi est miserem spectaculum, quod nobis praebet hoc tempore Europae continens? Fons ille omnis vitae mentium, educatio, qua hominis ingenium alitur et ad disciplinam exercetur, ratio dirigitur, moderantur affectus, firmantur iudicia, totiusque animi velut figura formatur, violenter ab omni religionis societate distracta est. et ubiecta ad usum propagandi frigidi illius scepticism! durique indifferentismi. qui iuventutem cpmpuit infecitque. et. quod necessario consequens erat, id, quo tota soeialis vitae quasi structile continetur, labefactavit. Ita coelesti sua duce destituta doctrina, non iam *„deturmm detemdmtit"* sapientiae est interpres, quae, ut ait sanctus laoobus, *„padica nt, pacifica, mode-da, tnadibilit, bond contendent, plena miieru ordia el frnchbut bond, non indicant, tine ditoinuiiatione* sed magis illius, quae *„terrena, animald, diabolica"** ab eodem appellatur;

Nihil opus esse arbitramur vos admonere, ex omnibus modis disseminandi' erroris unum maxime subtilem et periculosum esse educationem, ut quae quggerat id alimentum, quod societatis corpus sustentat, per omnes venas diffunditur et in omnia membra permanat; quodsi idem forte vitiosum'aut venenatum ait, fieri non posse, quin toti corpori morbum exitiumque importet. Quapropter, gravissjmo illo officio, cum periculo nostrarum animarum, obligamur, ut pro educatione popu[i nobis a" beo crediti vigilemus.

Audite, quam gravibus verbis gloriosus pontifex noster cum pericula, quibus hoc tempore ob-

I Ig *LX,* *
1 I Ioan. V. 4.

• Iac. III. 14. IV

which youth ia sxpoasd at the preaeut time, aad t the duties which ara placed upon the pastore of ths people ia thia regard : — ,ři ia incumbent upon you,* he says, «and upoa ourselves, to labour with all diligence aad energy, and witli'great ffrmaem of purpose, aad to be vigilant in every thing that regards schools, aad the instruction aad education of children aad yoaths of both sexes. For you well know that the modern enemies of religion and human society, with a most diabolical spirit, direct all their artifices to pervert the minds apd hearts of youth from their earliest years. Wherefore they leave nothing untried, they shrink from no attempt to withdraw schools, arid every institution destined for the education of youth, from the authority of the church, aad the vigilance of her holy pastors.*

Such are the words of the vicar of Jeràs Christ, which show the responsibility under which we are placed, and point out our duty to protect from the insidious snares laid for their destruction, the lambs of the fold — that most helpless but precious portion of the flock of Jesus Christ, which the prophet represents ss carried in his bosom.

It is by the sternest sense of duty — by a pyiofol, but irresistible feeling of necessity — that ^e are compelled, dearly beloved, to announce to you that a system of education fraught with grievous and intrinsic dangers, has, within the last twelve months, been brought to your own doors. It is presented to you. we deplore to say, in those collegiate institutions. which have been established in thio country, and associated with the name of our august, most gracious, and beloved Sovereign. Far be it from us to impugn for a moment the motives of ils originators. The system may have been devised in a*spirit of generous and impartial 'policy; but the statesmen who framed it were not acquainted with the inflexible nature of our doctrines. and with the jealousy mith which we are obliged to avoid everything imposed to the purity and integrity of our Faith. Hmice those institutions, which would have called for qur profound and lasting gratitude, had they been framed in accordance with our religious tenete end principles, must now be considered ss an evil of a formidable kind, against which it ia/our imperative duty to warn you with all ftie bnergy of oUr sea) and all the weight of our authority.

v In pointing out the dangers of such a system, wc only repeat the instructions that have been given to us by the vicar of Jesus Christ. He to whom were given the «keys of the gingdom* — to whom was committed the chargi, not only of the lambs, but of the sheep, that ia qf the entire flock, pastors as well as people — be, for whose foith the prayer of Christ was offered — whom* saint Chrysostom so approprisfoly decimates as the teacher of the whole world — hI, Peter^hSa spoken to us by Pius as he spoke to the fathers of Chalqedon by Leo, and pronounced this ^system of education, too fraught ', with irgrievous intrinsic dangers* to faith aad morals a— has- declare** that «religion can expect nothing but loss from it* »— and that your «Bishops should take no part in carrying it into effect*.

Following the invariable practice of onr own church as well as that of evgry church connected with the centre of Unity, and, in particular, the instructions given in one of those synods convoked and presided over by saint Patrick — ,if any

iieitar inventus, describat, tum officia, quae, bae in parta, popah pastoribus iaiuncta aunt. .Prudentiam vestram.* iaquit, «minime fogit, periculoso hoe tempore, vobis nobiaque ipsis ornai industria atque opera ac magna animi firmitate eouuitaudum et invigilandum esse ia illis omnibus, quae seholaa ei plierorum ac iuveaum utriusquo anxus institutionem et educationem attingunt. Nostis enim, hodiernos religionis humanaeque societatis inimicos. diabolico plane spiritu, in id suas omnes artes conferre, ut iuveailee mentes et corda a prima ipsa aetate pervertant. Idcirco, etiam nihil intentatum, nihil prorsus inausum relinquunt, ut scholas et instituta quaelibet juventutis educationi destinata, ab eedesiae auctoritate et a sacrorum paetorum vigilantis omni ex parte subducant* '.

Haec sunt verba, quibus lean Christi vicarius conditionem, qua tenemur, reddendae rationis declarat; sic nos doçet oportere agnos ovilis, maxime destitutam eamdemqus pretiosissimam gregis Christi partem, quos ille apud prophetam „ia sinu suo *Ir*sens"' describitur, adversus insidias et laqueos paratamque perniciem tueri.

Severissimi offloii cpnscientia et aoerba,' sed ineluctabili necessitate cogimur, carissimi, vos certiores facere, genus quoddam institutionis plenum ingentium et inhaerentium periculorum, hoc anno, paene in domos vestras illatum foime. Id vobis offertur, quod moerentee dieimps, in illis oollegiia, quae per hanc regionem constituta sunt, et augustae, clementisaimae dilectasque regiiAe nostrae nomen prae se ferunt. Multum abest, ut ea, quae huius consilii auctores moverint, ullo modo reprehendamus. Exstiterit id sane e liberali studio civilis euiuedam aequitatis: at certe* illi viri, a quibus set excogitatum, parum intelligebant, quam flecti non possent C nostrae doctrinae, quamque diligenter vitandum nobis emet, quidquid fidei nostrse sinceritati atque integritati repugnaret. Itaque, haec instituta, quae, si ad religionis nostrae dogmata et leges accommodata ement, perpetuam a nobis gratissimi beneficii memoriam poscerent, eadem nunc exitiosissimi mali loco hebenda sunt, a quo vos quanta maxima possumus vi atque auctoritate prohibere debemus.

Cuius quidem ut disciplinae declaremus pericula, ea tantum monita repetenda ducimus, quae lesu Christi vicarius ad nos dedit. Ille igitur, cui datae sunt «cteeee rvywi eoriorwm*'*; cui non modo agnorum, sed totius gregis, id edt et pastorum et populi cura commisse est*; ille, pre quo, ne de- D fioeret eius fides, Christus rogavit*; quem sanctus Chrysostomus * tam apte totius mundi doctoretu appellat; ipse Rptrus nobis locutus «t pef Pium, sicut patribus Chaloedonensibua per Leonem, illamqyte educandi rationem per se ipsam gravia fidei , et moribus pericula creare pronuntiavit declaravit- .que. religionem nihil aliud ex eo nisi damnum exspectare posse, vestrorumque episcoporum nullam in ea exsequenda partem ease oportere.

Secuti enim, cum perpetuum morem ot nostrae et alius cuiusvis cum unitatis sede coniunctae ecclesiae, tum imprimis id. quod praecipit una e synodis, quibus, a se convocatio praefuit sanctus Patritius, ut. *„ri φ/at guarMionu* in huc insula

1 Kacyd. Pii IX. 8 deoeuihri· 1848.
* Ia XL 11.
' Matte. XVI, 1».
* Issa. XXI. 1«.
» Lac. XXII. N
* Hom. <■ /os». ed. Migse. VIII. 480).

questions arise in this island (IrelaadX they are te be referred te th· apostoHe ❦·· — ws laid ä tho teat of our present vearcable and beloved pontiff the plan of instruction that had been -prepoood te a», with a statoawnt -of tho diversity' of opiate· that prevailed oa the sabjeet; baeama ws kntv, to use the language of saiat Colambaaue, addressing oae of the great pontiffs of natiqaity, that it was out· „to call upon, to put qaeatioaa, to haoaeeh him; and hia aot to withhold what had boea freely bostowod, but to pat out hia talent to interest, to give, at Christ's behest, the bread of doctrine to those who sought for it from him

After a most searching and protracted examination (f the statement· and facta that were urged on either side, availing himself of every resource of council and information which he could procure, demanding aad receiving from every member of the Irish episcopacy bis individual opinion on tho subject, making it tho object of bis long aad anxious deliberation, and pouring forth his soul in prayer to him who promised .to abide with hi· church even to the consummation *of* the time, tbo successor of Peter pronounced his final judgment on the subject. All controversy is now at aa end — the judge has spoken — the question, io decided.

Recognising with reverential awe, in that decision the voice of Him who hath said ,he who heure you, hears me, he who despise·, you despise· ❦e thi· synod b·· received, not only with profound respect, but with unanimous acclamation, the decisions· and instructions which were asked for in the name of the Irish church. This synod now solemnly communicates to you the rescripts of the holy see, which we hsve received on this important matter, that they may serve to guide aad regulate your conduct; we do not add anything to tho instructions that have been given; neither will we suffer anything to be detracted from their importance.

That you, our faithful children in Jesus Christ, will exhibit the same spirit of faith aad docility — that you win recognise in the supremacy of Peter and hia successors not the work of a maa, but the appointment of heaven — not a civil tribunal, but a divine institution — not an area· for controversy, but the judgment seat at which every controversy io to be decided, is amply guaranteed to as by the unswerving and untarnished allegiance wh^ch has bound the Irish people to tho holy see from the first moment it was plighted through its envoy and apostle saint Patrick, to the present day, in tho midst of every trial and temptation that could sever or relax it, as well as by your uniform and filial obedience to those pastors to whom you well know your happiness is far dearer than their own existence; aad who in the day of peril and suffering, have so often proved the extent and self-devoting spirit of the charity they bear you by «laying down their lives for their flocks

,It is then, in our 'conviction, quite unnecessary to assure you that everything which concerns your welfare, all that regards the advaaoemeut of your interests, whether temporal or eternal, is bound up with our warmest affections; that there te no exertion, no sacrifice, compatible with principle, which we would not cheerfully make, to ameliorate your condition and promote your prosperity. Ae a pledge of the sincerity of those sentiments, we bave determined to make every effort in our power to establish

Ille, di· maltumquo versati· examiaatisque argumeati· er faetfo, quae utrinque proferebantur, adhibita, quantum potuit, eonsuleadi et inquirendi diligenti·, petita aceeptaque uniwouiaeque Hibernorum antistitum de proposito negotio sententia, post diuturnam et aoeuratiqpimam deliberationem, cum interim animam suam precando effunderet %team illo, qui se cum ecclesia su usque ad consummationem saeculi fore promisit: ita domum Petri successor de summa rei sententiam pronuntiavit Omnis iam controversia desiit; index locutus cet causa finita est

In qua pontificis sententia eum haec synodus illius voeem agnosceret ac venerfiretur, qui dixit: ses oxdri, sm «nM, ot ptti ses qprrmt, mo ❦psrnsf, * non modo summa reverentia, sed etiam consentienti omnium acclamatione, ea decreta et praecepta saaoepit quae ecclesiae Hiberniae nomine erant expetita. Nunc sanctae aedis rescripta, quae super hoc gravi negotio accepimus, synodus vobisoum solemn! more communicat, ut ad eam normam actione· vestrae dirigstia. Noo quidem, ut iis, quae in illis praeseribuntar, nihil aditoere volumus, ita non patiemur quidquam de eorum gravitate deminui.

Vos quoque, fideles nostri in Christo filii, eamdem fidem idemque obsequendi studium osso exhibituros, ot in primatu Petri eiuaque sucesrcorum, non humanum opus, sed coeleste·! ordinationem, non civile aliquod tribunal, sed divinam institutum, non arenam quamdam controversiarum, sed iadiciale forem, ia quo omnie controversia dirimenda sit, agnituro·; id nobis plano spondet cum inconcussa et inviolata fides, qua Hibernia· populus sanctae •edi diviqctus bst, ex quo primum huius legatus •t apostolus Patritius hoc vinculum dedicavit, usque •d hodiernam diem, idque inter tot vexationes uollicitationesqn·, quae idem dissolvere auV relaxare porcent; tum etiam vestra constans pietas et obedient!· erga eos pastores, quibus non ignoratis fèlicitatam vestram sua Ipsorum vita malto esse cariorem; quique, ingruentibus periculi· et calamitatibus, saepissime probarunt, quam ampla quamque effusa in vos caritate ferrentur, ita ut „pre gregibus suis

Itaque, piare «apervacaaoum esse ducimus vobis persuadere, quidquid tilad ait, quod commoda vestra promoveat et, vel sd lan·, vitam vel ad aeternam, Vestra intorsit, id nobis haerere ia medellis; neque quidquam eese tam laboriosam aut grave, modo idem per conscientiam liceat, qaod non libentissime fecere velimus, quo melior ot felicior fiat vestra čonditio Cuius sincerae erga vos benevolenti·· id pignus fuit, quod decrevimus omni ope, quoad ia nobis sitam esset, contenders, at- condenda uni-

[1] c.sre a Artrita, apte WUkias, (.tentis, I b,
[2] *XfittoU I* ad *Ong.* nepem sped GaUsad., MH. vet. *rotr.*. XII. SM *fPotr.* sd. KigM, till, am).

• Lac. X, IA
[4] I Issa. III, IU.

• sound Sad comprehensivo system of uaiveroity] education, that will eomhiao all that it penstieaBy ueoM lathe precoat. system with all that ia pare aad edifying ia roUgtetn dectriae. A oomntittes has bean appointed by thia synod ta examine' Ma the details of thia aaaat important prajaet aad ta *tarty* it iata exseatiea. The diffieeities to ba ooateedod with are, indeed, great; bat if we aaaat them ia the spirit of foith, if we aet with Christina aaiea, they will aoaa disappear. We bare withia ourselves here at borne, aad ia the ppraoaa of- oar b^threa, who are scattered aet only threagh tha sister kingdoms had the British eoloaios, · bat throughout the continent of America, ample resources — aoal, learning, talent, aad the poeaaiary meant for the accompliahmsat of such an object

Ae great undertakings cannot be realised in a ammoat, some tiare will bo necessary for eollectiag and combining these reeouroes, aad giving maturity > and orgauixation to the plea. Dering the brief interval that matt intervene previous to the realisatioa of thia moat desirable qbject, you can procure for your children, aa you have ever done, the advantages of a liberal and comprehensive education in those excellent collegiate establishments of your · own ehatch, that are to be found in this country .. end the sister kingdom.

But, as in the days of primitive fervour, so now ia those latter times, there are to be found .spirits of ẹrror .disobedient, vain-talkere, and ṣeducere „wise in their own ċonceit aad paflbd up with the little knowledge they possess — men, .whoso speech oreepeth like a ɟtaker aad whoso aacrèd consciences see dead to every osmo hf duty aad every fooling of remorse — men who, tike the trot tempter, hold out the advantages of nuperior enlightenment as the reward of disobedience, aad C who, apostates in all but the name, dare to preach contumacy aad rebellion agafost that church, of which oar Lord hath said, that thooe who hear her not are to be ranked with the heathen aad the publican. 8iaee each men are to bo found, it becomeo 'our solemn duty to remind you how rigorous the obligations are by which the parent is bound, to watch over the salvation of his children- You are aware that thooe children are only a sacred deposit entrusted by God to oar cans for, a abort time; that, although bo made See of yoa to give them existence, they are entirely his property; that, being indebted to him for ail they pbmafo, both aa to soul had body, and-made to hto image, and re· deemed by his bfobd, your 8rst groat duty is to provide, at for aa Boe ẖ your power, for the saL v >tion of their souls. It matters not how blameless your life maybe^Ha other respects, if you negieetD this duty through a criminal ambition, or an inordinate desire of fllthy Inore, yoa expose thé soul of your child to grievous danger, then assuredly, do you iaeur the reprobation pronounce^ by the apostle on .the man who has ao care of hie own, aad oopedally of thoop of his owa ẖousehold aad who, by snob conduct, .daaies the faith, and is worse than an ẖntdeL The man who bid Ha talent was condemned.' What, if he had loot or destroyed it? What, if ha had given it to his master's enemies? The faithless paster must answer blood for Hood, soul for soul Can ths treacherous aad unnatural pareat, whose 'cruelty is for worse than that of

versitate eaaam ot amplam £eciptiaao rationem HmtitaeeomM, quae, quidquid fat retiens neper ẖn duets neeet utile, ad roBg^man dortrinae etaeeritatam ae salubritatem adiungerot Conetitutum eat ah has synodo delectorum virorum oonsiBum, qui gravissimum hoc Mgetium ot diKgeatissime perpeadereat et exMqKadum curarent. Lactandam profecto erit cum magnis diflouhatibas; quibas si obviam imaa^de freti, ei eam Christiana reaoordia opus aggredimur, brevi ovaMoeent. Praesto enim nobis eant, 'eam hic domi, tum ia frntribas nostris, qui non modo per ooaianeta regna et Britannicas coloaios, sed etiam per omnem Amerinae continentem diffusi eant, ampla subsidia industriae, doctrinae, iagouM; itomqeo pecuniarum copias, quae ad haiasmodi consilium exsequendum pertineat

Sed quoniam ree magnae subito eMei non possunt, aliquanto tempore opus erit, cum ad illa auxilia colligenda et componenda, tam ad totius rei digerendam -elaborendamquo rationem. Brevi autepi hoc intervallo, quod intercedet-noceuse est, priusquam illud tam expetendum opus perfectam sit, est vobis integrum flliio vestris, quemadmodum adhuc fecistis, liberalem et sais numeris absolutam educationem comparare in ẹgregiis illis catbqlicisqne institutis, qaae tam hic tum in vicino regno reperiuntur.

Verem, 'st illis primi fervoris temporibus ita ae hae quidem novissima aetate desuat „oWsnd»atso

i/ il

ɗuctores, fpMe aspienfot—* et exigua eofeetia sua inflati; quorum ɨtr at osmesr ṣerpit · quorum ^awtsrMa cmmmiUm* neque moneatis officii aequo remordeatis uHo iam sensu movetur; qui, ut primus iUe testator, exquisitioris eruditionis commoda taaquam inobedientiae meroodom offerunt; quique, excepto nomine, apostatae, contumaciam ot seditionem praedicare audent adversus eam scclo_siam, do qua Dominus acetor ait, qui illaia aea" aadiaat, orno ethnicorum et pubBcanorem numere habendos Cam igitur huiusmodi homines «operiantur, sanctissimo obstringimar officio admonendi parentes, quam gravi lege obligentur ad vigilandum pro liberorum suorum salute. Neque enim ignoratis, liberos nihil aliud eoae, nisi sacram depositam a Deo custodiae vostrae ad breve tempus creditum, et quamvis vostra opera osas ait Deus ad vitam eis dandam, tamen ipsius omnino osse proprios; namque, omnia, quae possident, cum corporis tum animi bona eidem debeant, et ad eius imaginem creati, eius sanguino redempti sint: idcirco, primam e) maximam esso vestram efficiam, eorum aeternae .saluti, quoad ia vobis situm sit, providere.' Nihil refert, quam sit vita vestiti cetaria is rebus integre, hoc unum si segligatis; si enim, scelerata^ ambitione aat prava sordidi Insri cupiditate, (horum yootrornm animas obieoeritfo gravi periseio, sine dubio incurretis in sententiam apoetoB de eo, qui

tti MWM IMU A·

hoot ""; quem ait hoc foeto jIdsm asperes st esse ■qgdsti ɗeteriore Dio, qui talentum saum abscondit, eoademnatus est. Quid igitur, ai iUpd perdiderit aat destruxerit? quid, si domini sui iaiasicis tradiderit? Ab infideB pastore sanguis pro eaqgaiao, aaims pro anime reposcetur. Nam igitur potest perfldns ot inhumanas pareas, multo deterior et crudelior Herede, qui parvulorum corpora tantum mactavit, impune so abiturum sperare?

• I Tim IV. 1.
•Ttt.1,10.
"Bam XL».
• II Ttm II, IT.
I'nwu.. nrwwiAi.. tomth JCT.TV

• I Ttm. IV, A .
• Batth. XVm, 17.
*ITImV, A

IS

Herod, who only laerifioed the bndtae ef Mi yetah fol victim», expect to «ηηορο with impnaityf

.Ho*, «nye deeu· Ohriat, „that «ball aaaadalfoe one of thooo Uttlo onoo who belfowo bi me, tt wore better for him, that a mlifoteno ohewM be hanged about hi· week, and that he aboutd be drownod ia the depth of the «ea. Woo to the world became of icandab. For, it maat aooda bo that Mandate come; bat, nererthele·», woe to the man by whom the «Modal rometh.* That the woo· the* proaouaoad againat the mao of «Medal ma«t foil with aggravated force oa the head of the parent who, after having been aolemnly warned by tb· authority e«tabli«hed by Chrfot for hi» dirootioa, threat· hie child into the fornaoe of danger, immolating him to the moloch of avarie· or ambition, ia eo obvioaa a· to require neither proof nor illutratioe. If the teaming, riche·, or honour· to bo gained by «nob a aacrifiM be pleaded in exoeae, we mu only reply with Jean· Chri«t in the Ooapel: ,What doth it nroflt a man to gain the whole world and to loan hi· own «onl? or what «hall a man give in exchange for hi· «oui?*

Nor i· it to be doubted that, even in thia world, •ueh conduct would be vUited by the retributive juatice of. God — that the daring diaobedionco, which trampled on the authority of the Church, would not be unlikely to remive it· Iraavy eh«iti«o· ment from the ungrateful and rebellion· child, and that tie pride'which «punted the tainted roatreiuto of religion would meet it· deepeet and moot bitter humiliation from the very object in which it had centred it· fondent affectio··. That a ayatem of •duMtion, the danger· of which have been publicly •ad aolemnly pointed out by the church — which fo the pillar and the ground of truth — a ayatem againat the danger· of which the hiatory of modern Europe bear» witne·· — will meet with your marked reprobation; that you will not yield in encouragement or patronage of nay kind, but that you will eave your children from it· influenee, fo an aaoaraaoe •applied to u» by your uniform and devoted obedience to tbo voice of that church, and atteatedby every page of your hiatory, and. by every act of your livea.

The aolemn warning which we addruua to you againat the danger· of thoee collegiate inatitutioaa extend·, of cour··, to every aimilar eatabtiahment known to be repleto with danger to the foith and moral· of your children — to ovary acbool in which tbo doctrine· and practice· of your church me impugned, and the legitimate authority of your pantaro aet at nought Alaa! our country abonda with too many public ioatitatioa· of thia kind, which have boon the oocaaion of ruin to thouaaada of thoael •oub that were redeemed by the precio·· blood of Jean· Chrfot, bat «till they boar the peril· with which they are replete iaaoribed upon their front, and they are known by all to be moot daageroua and antiMtholie. It fo not neoamary, nor waa it ever neceaaary, to rafoe our vote· againat eatnibliabmenta ao avowedly hoetile. It i· whan th· wolf aMumea th· clothing of tha cheep that the paator ha· meet reaaoa to tremble- for hi· look and to exert all hi· courage end energy for itr define·.

In guarding yon againat the path of error — warning you againat thoae deceitful light· which lead to the loweat depth· of montai darknaaa, and to the wont and mMt fatal apoeiM of ignorante — you cannot fail to reoognixe that character of true

« mandaHaaoertt, iaqnit laeaa Chriata·, «em db pwOb fotia, fta tama erodunt, wpidit at, ut

M* JMm W |MP fMM MNuMbNB Qm* autem mêla intentantur anefori Mandait, ea multo etiam maior· cum impeto «ruptor· ana in caput aie» pereutia, qui, quamvi· graviter admonitu· ab iit, quo· oum auctoritate ad eum rcgendnm Chrfot·· eoaetitait, tamen libero· mm in pertentum inOtadinmqne coniicit, «t, tanquam alicui. moloch, »ic avaritiae et ambitioni mactat; re· eat profecto ita manifeata. ut nullam probationem aut declarationem deaidaret. Qupdai qui· impii aaorifieii hanc excuMtioncm - afferat, quod tali ratio·· acquirantur doctrina, divitiae, honore», unum illud roapondnre ponam··, quod ait Chriatu» in evaageKo: „*Q*U*

AMMM/g' β· ANNMIₚ M IMβMΓMMI AfWVteTp mar »ero anna d«tamMnlmn potiatarf *eut* fuom

AmW βMMM μ I'

Neque voro dubitandam eat, quin, vel' in hac vita, huinamodi improbita· dignam relatura «it a iuatiaaimo Del» mereedem; quia dagitioea parentata inobedieetia, quae eceteaiae auctoritatem oontomp•erit, graviter nae immerito plectenda «it ab 'ingrati· «t oonthmaeibu· filii·; aut auperbia, quae ■alutare» religioni· freno· .abieceriVrammam acerbiaumamqu· contumeliam acceptura «it ex illa ip»a re, in qua una omnem anum amorem defixerit Voa igitur id genu· educationi·, quod quam üt periculoaum, cum eceleaia, ,zolamiM at Jtrmoawttwm *etrileti**,''** aperte graviterque denuntiavit, tum reoentior Europae hfotoria teatatar. liberrime ene repudiaturo·, neque eommimuro·, ut illud ullo modo iuvotfo aut commendetia, »od pernfoionm eiu» vim a filii» veetrfo prohibituro·: hoc no· certo «peraro iubet conatan· et iaaigne VMtnim ecelteiae parendi •tudinm; hoc omni» veatrorum annalium memoria, omnia vitae veatrae facta confirmant.

late quod vo· palam de boriun collegiorum periculi· adinoaemua, idem Milieet ad quodvia aliud aimil· inatltotayn pOrti.net, in quo liberorum veatrorum fidem et more· periclitari eonatet; item^ue ad oaaaea eaa roholea, in qnibua eccleviae doctrinae moreaque oppugnantur, legitima paatorum veatrorum aoctoritaa evertitur. Patria noetira, id quod dolemua, abundat publici· huiu· generi» inititati·, quae multi» milliba» animarum protioeo Chri»ti «anguine redemptarum exitio thorunt Quanquam haec quidem pericula, quorum plena eant, tanquam in fronte inacripta praeferunt, neo qdemquam fagit, quam •tat pernieioM et catholicae religioni tafeata; ut neqbe noeeaM «it, neque unquam fuerit, advorqu» tam aperte taimite in*tjtata vocem noetram extollere^ At cum lupa· ovium pellem induit, tum ••t profteto, cur paator timefit gregi ano, et omnem •uam fortitudinem vimque animi ad eam tuendum •xpromat.

Quod autem monemini, ut onori· viam vitati», MVMtfoqtie ab eo fallaci lumine, quod te denatarimam menti» caliginem poaeimumqn· ac faneatiMimum ignorantiae genu· abducit; non potaatia in m re non agnoaeere illud taaigne verae «apieatiae,

› M»«h. xvni, e-7.
' M«tth. XVT se

• II Tim. III, IS.

•nglightaMMnt, and aealoM concern fer the real iatereeto ef knowledge, which have invariably distinguished the religion to which you belong.

The inatraetreas of Korop· «n arte and titantor· — the civitiaor of every barbaro·· nation into which the has carried the goapol' — pho foudre·· of thoao innamerable aohoob of learning, which illretruted thia ialnnd in fonner/tgee, aa well aa 'the Cinapirer of tho·· heroic aadruleaa, and of that deathlaaa struggle in her cauae when, at a Mbeequent period, a barbaroua policy punished educatio· aa a erim·, and «ought to extinguiah the intellect of a people, th· catholic church baa contiaually borne the torch of knowledge in her hud, during her missionary career, or ■haltered it in her aoaotuary, when the stormy panioa· of the savage horde or (tha calculating cruelty of th· oppressor •ought to quench it for ever. And if aha cannot, · like other forma of belief, vary at will the immu- II table truth, of which »he is the depositary — if •he oaauot blend, and faao its inflexible principi·· into a community of creed ud doctrine — if no kum consideration can induce her to «aerifice an jeta of that gospel which will outlive the heaven· and the earth, it it not because the charity with which her heart continually bun· is let· comprehensive, or. the work· of benefioesce in which her hand· are unoeaaingly employed, are leaa numerous ud various than thou of other religio·· inatitutiona, which arrogate to themaelvea th· possession of a mor· liberal philanthropy. Thia adhérence to the can·· of truth is not only perfectly compatible with the exercise of charity, but a condition indispensable of it· exiatenoe. He who waa charity itoelf, who·· lipa continually preached ud who·· life ao beautifully and touchingly illustrated ita dootrine, pronounced the woe· that were to light upon C the proud and self-sufficient pharisee, ud denounced with unmitigated aeverity the teacher· of error.

The same .irréligion· apirit which by ita cold indifferentiam, chill· and deadua our moral nature, ud then leave· it a prey to corruption, after having vitiated the education of the continent, haa, aa might naturally be expected, difhaod itself through it· literature; for uti-ehriatiu philosophy, ••earning the moat popular forma, haa devoted all ita reasoning ud research to tapping the foundation· of Crith; ud genius, sedeoed ud corrupted by' its suggestions, haa Iqrìàlfô ito highest gifts in adorning with All th· embellishments of taate ud eloquence the groaaeat sensualism qad vice Chat could corrupt ud degrade even the eooiety of the pagan world. There it no medium for ita diffusion, from the philoeophic aaaay to the work of Action, on which the apoatleahip of infidelity haa not drawn, D in order to extinguish the truths of ehriatiuity in the understanding; or to banish it» pure ud exalting morality from the heart Unfortunately, muy of thoee work· have been translated into our own language — circulated in every* variety of form, from the moat ornate to the cheapeat and moat aoceaaible— ud, we bitterly, lament to state, are. occasionally to be teen even in the precincts of the domestic circle, where nothing defiled should be permitted to ester, when the anxioua vigilance of parental love, as well ·· itafewful reepoulbilify, ought to have, been ptempt in banishing, with indignation, everything calculated to taint the purity or unflx the principle· of ito youthfal charge.

Nor are works of a similar spirit ud tendency wanting in our own literature, adapted to every A illud germana· doctrinae·providaedi atadiam, quod ornai tamper· «em eceleaiam, euias' mmabrs aetia^ oraariL

Haoe «aim Europae magiatra oxatitit artium ot titeraram; haec cultrix emaiam barbararum gentium, in qua·' «vaagalium invaxit; haec par··· «arum scholar··», qua· iuamarabil·· quondam hane ia·•alam aobilitaraat; haoe* illam impoaeieaimam caritatem iUadquo immortal· oertaaaea, ipaias causa •aaeeptam, excitavit, eam, inaoqMnti aetate, inhumaaa prudeatia eduoatioaem, tanqaam crimes per·eqaerittar, at'populi mentem exstinguere studeret; haec denique doctrina· fecem palam praeferre non destitit, dum su propagandae,fidei manere fungebatur, ut ia loco «aneto ooadidit, cum eam vel impotens barbarorum furor vel oppretaoram astute crudelitas in perpetuum ooaabatar obruere. Quod si eadem aon potest, quemadmodum aliae religioaea, immutabilem, cuius, cuafoa eat, veritatem ad arbitrium tuam fisgere, ut eiua inflexibilem diecipliaam in ullam fidei et doctrinae eocietetem ebafundere atque conflaro; ai nulla humana ratione iaduci puteat, ut vel unum icta remittet de evaagelio, quod, transeunto coelo et terra, aoa.eat traaaitarum; hoc profecto non idcirco fit, quod ut carite·, qna.aemper ardet, minus ampla, ut beneficentiae opera, quibus aaridue occupatur, ημηη· multe et varia aint, quam aUarum religionum, quae aibi ipsi· liberalioris humanitati· laudem arroguL' Nam huc ia retinenda veritate constantia adeo nod abhorret a stadio exercendae caritatis, ut haec aiae illa consistere non possit. Qui enim erqt ipsa caritas, oaritatisque doctrinam et verbi* aaaidue praedicabat, et vita tam praeclare tamque «naviter illustrabat, idem ipee pronuntiavit illa eos, quibus, petebantur •aperti aibique confidente· phariaqm, et acerrima aeyeritato erroris magistro· notavit.

Eadem autem illa impietas, quu religioni» negligentia, quasi qiiodam frigore, omnem honestati·aenaum hebetet et exstinguit, atque ita hominem tradit omnibus vitiis, postquam in continente educationem infecit, litari· quoque, quod erat exspectandum, latius diffusa eat. Nam Christianae doctrinae inimica philosophia, induens maxima popularo· formas, omnem suam ratiocinandi atqu· excogitandi vim contulit ad convellenda fidei fundamenta; cuius fraudibus decepta ac perversa vel summa ingenia praeclara· suat facultate· in id effuderunt, ut omni elegantia et eloquentiae eultu foediaaima vitia libidiNtequo ornarent, quibua vel apud ethnico· humana aocietaa corrupta fuerit ao perdita. Nullum eat huius pervulgandi mali iaatrumentum, si a philosophorum commentationibus ad poetarum fabulas deveneris, quo non aint uai infidelitati· magistri, ut vel in montibus hominum lumen Christianae veritatis restinguerent, vel pura •t excel··, quae tradit, bene vivendi praecepta ex •nimia evellerent Male autem actam eat nobiacum, quod multi horum librorum in sermonem noatrum verti aunt et in maxima formaram varietate disseminati (nam et ornatuaimos videre licet et rarsus minimo protio parabiles); ut, quod vehementer deploramus, nonaunquam etiam intra domoraat penetralia, quo nihil impari admittendum eat, reportantur; cum vigilans et intenta parentum carite» graviaeimaeque reddendae rationi» memor id omne, quod ad violandam integritatem tuorum vel fidem •olUeitaadam pertinet, promptittime aeveriatimeque arcere deberet.

8ed ne in nostri· quidem literis aimili consilio et animo oonacripti deaunt libri, ad omne lectorum

th«(o(reader» sad to every grade ef iateOeet — reviving the old error»; aad ferti» ia th· production of new one· — flattering the pride *et* the CMter-•tanding, and stimulating the paasieasofthe heart,— diffusing their moral poisoa ia every **iipMlaul** of loupriag, and through every for· of pabBeatio· by which the popular miadf eea be reached. 'that bad 'book· form a meat powsrfal instrument of •ataa in parverting aad destroying aot^a, io a melancholy fact proved ovary day by the rain not only of individual», but of whole communitio»; and hence tfib rigorous obligatio· of every pastor, parent and guardian, to save, a· far à», ia their power, those under their charge from 'th· dMnotalhring influence of thorn impious and liceatious book·. ,A· revelation proclaim» to u« „that thoaa who lor· danger.qhafpperAb therein*, and .that We ahould incessantly „watch and pray, 'loot we enter into temptation* and that we carry the treasure of divine 'grace in earthen vessel·, as in. flue the whole tenor of its teaching i» to inculcat· the humility and •elf — distrust that fly the occasions of sin, not the pride'and selfsufficiency that·court them — all should be studiously on their guard against the daring curiosity of intellectual pride that would spent a restraint, which the church in every age has deemed so hecessnry for the moral government • of the faithful.

We exhort you, deayly 'beloved, with all the fprvour of our souls, to be more vigilant than ever, in these days of error aad infidelity. Avoid all books.in which your holy religion is assailed, oast •way those corrupt -and condsmned versions of the scriptures, those tracts teeming with calumpy and misrepresentation that are so industriously circulated by ths agents of the bible and other sueh societies. We caution you also against those publications in C which loyalty is treated as a crime, a spirit of sedition ia insinuated, and efforts are made to indues you to make common cause — to sympathise with those ^ppostles of socialism and infidelity who in other countries,' under the- pretence of promoting /—civil liberty, not only undermined the foundations of every government, but artfally emailed the rights of the apostolic see and sought for till destruction of the holy catholic church.

The heroic sacrifices made by our destitute brethren in defence of the faith present to the rich and the comfortable an example as touching aa it is edifying; for it ia to be borne in mind that we 'have but one' gospel for the rich and the poor, and that this gospel imperatively demands of both the sacrifice,.not only of the goods, of this world, but even of life itself, -rather than to inMag· its D laws. When ia spirit of proselytism, more bligd and fanatical than that denounced by our Lord in gospel, outraging not only the Jatrs of hummdity, bat all the decencies of public opinio» — which mor· destructive than the famine in whose footsteps it followed, endeavoured to smite with -the seeond and everlasting death thoee, who eeeape to first — . which visited the widow and the orphan in their desolation not to mitigate their suffering·, bu^to rob them of that immortal hope that redeems bU the miseries of this life, and brightens the prospect of the fature — which aggravated with ihe horrors of roligous persecution the darkest calamity that ever crashed a people and scattered on every side ths seeds of infidelity, hypocrisy and fraud —

genua, ad onsnam quasi iatalligentiae gradum aeoomssodati, qùi veteras reuoveat errors·, afbraat neves; qui superbi·· intelleeta» blaadiuatur, pravos, •almi motus concitant; quique vaMonm Suem in omnes doctriaaram parte· diftndunt, ea editionis ferma, quaocureqae attiageadis popularibus ingeniis apta videatur. Iam vero pravo· libro· valid* esse •П·· satiuie· ad depravandas perdendasque animas, daploraada calamitas «dt, qua· quotidie, non modo singulorum hominum. Sed etiam totorum conventuum exitio comprobatur; et fdoireo pastores, parentes tataresque gravissimatenentur lege, ut suos, quantum possunt, ab hac impiorum Ot impudicorum librorum peste defendant Cum oaim «lirina· literae restentur, *eunt periaAtm, fa iiie peritmn,·'* nosque assidue „sqpàarv *et entre* debere, *ut* non Mstertees te tatlstesns" ef divinae gratiae *„tke-*smrnim haters m *eeeie Jictilituu"*; cumque earumdem summa in eo uno versetur, ut nobis inculcent huihilitatean et nostri diffidentiam, qua· peccandi occasione» fugit, non superbiam et temeritatem, quae easdem.consectatur; omnes diligentissime caveant necesse eSt a superba et praefidenti curiositate, quae id frenum abiiciat, quod regendis fidelium animis adeo necessarium omni aetate indicavit ecclesia.

Vos igitur, narissimi, quam possumus vehemep-' tissime hortamur, ut. si unquam antea, his maxime erroris et infidelitati» temporibus vigilantes siti». Vitate omnes libros, in quibus sancta religio vestra impugnatur; abiicits pravae illas et damnatas sanctorum librorum translationes, illos odumniis et malevolis interpretationibus refertos libellos, quo» taqta industria disseminant societatis *UNieee* et aliarum similium administri. Neque minus vo» cavere volumus ab illo scriptorum genere, in quibus ■fidelitas crimini vertitur, sparguntur seditioni» semina, magnoque opere contenditur, ut inducamini ad causam vestram ac studia cum illis socidistni et incredulitatis praeconibus roniungenda, qui alii» in regionibus, per speciem augendae civili» libertati», aen modo omnia reipublicae 'fundamenta labefactarunt, sed etiam artificiose impugnarunt aedis apostolioae .iura, et sanetae catholicae ecclesia· perniciem machinati sunt.

Quas fratres nostri pauperes in defendenda fide summas fecere iacturas, eae sunt eiusmodi. ut et divites et, quibus satis lauta res est. non minus commovere, quam ad imitandum excitare debeant. Meminisse enim oportet, unum esse et divitibus et pauperibus evangelism, eoque utriaque praecipi, ut non modo huius vitae bona, sed-vitam quoque ipsam profundant potius, quam illius leges violent. Kt quidem eum proselytos faciendi studium. 'idque illo stultius atque insanius, quod Dominus noster in svangelio notavit, nec sohtm humanitati· iura, sed etiam omnem pudorem hominamqne vereoundiam oonculcM·; quod fame ipsa, naius vestigii» 'instabat, exitialius iis mortem secundam et perpetuam inferre «enabatur, qui primam efflagisaont; quod viduas orbosque lugentes adibat, non ut solaretur, sed ut illa spe immortali, spoliaret, quae et huius vitae miseris· omnes redimit et fatUrse aperit elpritatem; quod «ionique acerbissimam calamitatem, qua nilus unquam populus conflictatus sit, atroci ob religionem, vexatione cumulabat, et omnibus loci· incredulitatis, simulationi» et fraudis semina spargebat: cum igitùr ille nequitiae et corruptioni»

1 Beeli. ПІ, W.
' WMtb XXVT «I
• ncsr. iv, т,

when thia mnHganat spirit ef seducti·* stood amongst them to tempt and to destroy, how oft·· ba· the beteie parent, like the Bother of th· Maohabew, eeoeurnged her offepricg to dMpiw th· heath aad Hfe of thia world for the «eke of that creator who would oertainly restore them oa a future day! Aad how oft·· haa that offspring suffered, not th· torment· of th· executioner, hat the more aetere aad lingering death inflicted by 'starvation rather than transgress the law· of God,' received from oar father·? To the erodit of the respectable aad enlightened portion ofonr proteatant brethren be it «aid jhat none have been more load and indignant in reprobating a system so scsndalous and degrading to ¡any form of religion, a system that doea not even pretend to conceal the corruption •nd profligacy, which it employ· as the instruments of pbrveraioa, bat which drive· · sacrilegious traffic ia the noonday and before the pabiio gate, offering it· ata·· of pottage for the glorious inheritance it seek· to purchase. Yet we deeply lament to state, that np to the present hoar its frenay continu·· unabated; from the crowded city to the most »e-dadad hamlet, its unscrupulous agent· are to be •een offering the reward· of apoatacy to the destitute or to the venal, wbilat it baa spread its proMtytixing school· like a network over the length and breadth of th· land. Childhood, weak, defenceless childhood, ia the great object of it· unhallowed «peculation· and insidious effort·, aad it doe· not hesitate to avow that it is satisfied with making an unprincipled hypocrite of the parent, provided it aueeeeded in perverting the soul of the child. It seeks above all thing·, to «tamp naan the mind those first impressibns, which -ate aWay· ao durable and co bard to be effaced, and ha· recourue to every expedient, which ingenuity can suggest, and to every resource which wealth can purchase, for the purpoae of preserving and perpetuating the fruit· of its unholy exertion·.

To you the pastors of the people, our venerable brethren in Jeaus Christ, who trough evil report and good report have been ao vigilant and indefatigable in the defence of your floÀs, who have maintained with auth unshrinking courage '•nd fidelity one of th· most severe and unequal contests that ever exercised the patience or tested the devotedneaa of our ministry, there ic np language wc can employ adequate to express the high sense we entertain of your services, labours and sufferings in the cause; and it only remains for us'to exhort you not to relax for a moment in the fervour of your seal or the energy of your exertion·, but trusting in the mercy and omnipotence of him, whose hand » with you, rather to redouble those efforts to increase as much as possible the number of schools for the young, to be assiduous in visiting and inspecting the schools already erected, to organise and direct those pious association· for the diffusion of catechetical knowledge and for visiting, consoling and instructing the poor and the abandoned — such as the lay-society of Saint VinCent of Paul; associations, thap^ivs 'been always found so efficient ,in promoting *thi* interests of religion. We exhort you to be indefatigable in preaching the word, in season and out of. seaaon, sustaining the faint-hearted, consoling the afflicted, rebuking the inqqiet, always remembering the high price at which the souls entrusted to yon hnvs been bought, and shrinking from no labour, danger or sacrifies for their .preservation. '

artifex daemon inter miser·· vsrssrster, at toataret ae perdaret, quam aaope fortissima· matres, quemadmodum ilia Machabaeorum, cohurtsfas seat Ubero·, st huae spiritum et hanc mertalem vitam dsspioereat propter creatorem, a quo corticatae essent aliquando haec receptari! Quam saepe ipsi fllH. non tormenta illi quidem carnifici·, ssd acerbiorem et tardiorem morte· fame exstincti pertolerant, ne Dei lege· a patribus nostris acceptas violarent Ceterum, illud honesti» et prudentiba· viris, qui ■Unt inter fratres nostros aeatholiooe, laudi tribuendum est, quod nomo his Uberius improbarit indigniusque tulerit adeo flagitiosam et cuivis religionis forma· probrosam rationem; qua qui utuntur, ne dissimulare quidem curant illiberales corrumpendi artes, quibus pernicious* animis machinantur; ped luce palam et in oculis omnium sacrilegum negotium exercent, et suas pultis patellas gloriosae hasreditatfo pretium miseris obtrudunt Verum magno cum dolore testamur, usque ad praesens tempus nulla re fractam esse hominum insaniam. Nam, A freqnentissimis urbibus usque ad remotissimos viculos, ubique cernuntur improbi administri egenis aut venalibus hominibus defectionis meroedem offerente·; cum interea scholae captandis proselytis longe latequo per totam sint regionem, quasi quoddam rete; dispositae. Videlicet aetas puerilis, tenera et imbecilla notas, potissimum petitur nefariis fotis stadiis st insidioeis conatibus; nec dubitant boni homines opnfiteri,- satis sibi esse, ai parentes vel vanissimos simulatores fecerint, dummodo contingat liberorum animas pervertere. Illud enim super omnia contendunt ut animis prima illa imprimant quasi vestigia, quae diutissime haerere, et difficillime obliterari solent; neque vero quidquam praetermittant quod aut sollertia excogitare aut pecunia efficere possit, ut nefandae industriae fructus conservent ac perpetuos reddant.

Vobis vero, populi pastore·, venerabiles nostri in Christo fratres, qui, „psr in/am«om rt howmn /«·«·'' t, tanta vigilantia et assiduitate vestroe greges defendistis, quique unum e molestissimis et iniquimirau proeliis, quae unquam noetri ministerii v·Γ patientiam exercuerint vel caritatem comprobarint, tanta constantia et fide sustinuistis, nihil plane dicere possumus, quod satis declaret quanti vestram operam et, quae pro hac eausa egistis tulistfoque, faciamus; neque aliud nobis superest, nisi ut vos hortemur, ne quid omnino remittatis de vestri studii ardore aut laboris contentione; sed eius misericordia et omnipotentia, cuius munus vobiscum est freti, actins etiam intendatis animum ad multiplicandas, quoad fieri potest pueriles schol·*, in iisque, quae iam exstant visitandis et inspiciendis sitis assidui; itemqua pias illas ordinetis regatisque societate·, quarum munus set doctrinam Christianam diffundere, et paupores destitatosque homines invisore, consolari et erudire (euiusmodi Mt Vincentiana laioorum sodalitas); quibus tantam inesse vim ad amplificandam religionem semper nsu cognitum est Hortamur vos, ut nunquam remisso stadio ,^rosdtcstig ssrtnm oppsrtans •tl«mporttm<“*, sustinentes infirmos, consolante· moesto·, inquieto· obiurgantes, semper memores, quanto pretio redemptae sint animae vobis creditae, neque ullum pro earum salute laborem, periculum aut incommodum recusantes.

•II Cor. Vi, A .5 • π Tis>. rv. ɤ.

But it ia uot only the spiritual aflUetfotta of th· A poor that call for our sympathy and relief— their corporal want* and aufferinga appeal to our moat tender oommieeratioe and prompt aaaiataaeo. The inestimable favour conferred upon ua by almighty Go^, in th· gift of the true faith, will only serre aa the subject of our greater condemnation, if not illuetrated by worka of charity. wFor what ehall I profit, my brethren, if a man say he hath faith, but hath no worka? Shall faith betable to eave him? And if a brother or aiater be naked, and want daily food; and one of you aay to them: Go in peace, be ye warmed and filled; yet give them not those things that are eeoessary for the body; what shall it profit? So faith also, if it have no works, ia dead in itself.** ,W« charge the rich of thia world" therefore with saint Paul, not to be high-minded nor to trust in the uncertainty of riches, but in the living God (who giveth to ua abundantly all things to enjoy) — to do good, to be rich in good works, to give easily, to communicate to others, to lay up in store for themselves a good foundation against the time to come, that' they may lay hold on the true life.** — And to all we say ^according to the ability, be merciful; if thou have much give abundantly; if thou have little; take care to bestow willingly a little. For thou atorest up for thyself a good reward for the day of necessity. For .aims deliver from sin and from death and still not suffer thp soul to go into darkness. Alms shall be a great confidence before the Moat High, to all them that give it".

Now if such be the spirit and the law of charity· for all times and places; for evfiry age-and every nation, what shall we aay of the force and stringency with which they apply to a country, whose ordinary and characteristic sufferings have been C so intensely aggravated by the awful visitations of the last years? Surely, if ever there was a people whose manifold miseries and privations could pierce the heart of charity to ita core, and call for her moot devoted exertions and dacrifices. our suffering countrymen at the present hour are preeminently entitled' to that afflicting distinction.

Let your contributions and exertions then, dearly beloved, be proportionate to the wants and calamities you have to succour or alleviate. Enlarge your hearts with the greatness of the occasion, which presente itself to you. «Give and it shall be given unto you; good measure and pressed down, and shaken together, and running over shall they give into your bosom. For with the same measure you shall mete withal it shall be meted unto you.** For „he who soweth sparingly shall also reap sparingly; and he who aoweth in blesaings D shall alqo reap in blessings. Every one as he hath determined in his heart, not with sadness or of necessity, for God loyeth a cheerful giver. And God is able to make all grace abound in you; that ye, always having all sufficiency in all things, may abound to every good work. As it ia written, he hath-dispersed abroad, he hath given to the poor. His* justice remained *ior* ever. And he that ministreth seed to the sower, will both give you bread to eat, and will multiply your seed and increase the growth of the fruits of yoiir justice**.

For our parte, did we omit, on thia important occasion, admonishing and exhorting you by all the motives, which religion can supply, to succour

Neque solum spiritualibus pauperum mali· moveri et succurrere debemus; sed corporum etiam necessitates et miseriae intimum misericordiae sensum promptamque opem a nobis requirunt. Nam inaestimabile omnipotentis Dei beneficium, verae fidei dono in nos collatum, graviori nobis damnationi erit, nisi caritatis operibus illustretur. *„Quid* stem *proderit, fratre** mei, s› *fidem* qtea *siicat* -ss Aoberv, oprra autem s m Aabrat? *Nmnquid poterit fides salvare* rumf Si autem *frater* «t soror nudi stet, st tedigemit rictu *quotidiane, dicat autem aliqui** *ex* vobis *UU»; it»* te pace, st eals/arimtei *et satuηφύι',* non *dederitis* autem ri», *quae eMUene* sunt corpori, paid *proderit? Sic ei fide», si* aoa Aebeat opero, mortaa eat te srwrfipao.'*1 Quare *divitibus huius saeculi* praecipimus, auctore sancto Paulo, „non sublimo *sapere,* nepae *sperare* in incerte divitiorum, sed in Deo vivo *(qui praestat* nobis ornate abunde od /ruendum/ deae *agere, dimtn fieri* in bonis *operibus, facile tribuere, communicare, thesaurizare tibi* /undamentam bonum in /alarum; ut *apprehendant nta» veram."*1 Omnibus autem dicimus: *„Quo modo potueris, ita* esto misericors. Si multum tibi *fuerit, abundanter tribue;* si ezipuum *tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. Praemium enim bonum tibi thésaurisas in die* necessitatis, quoniam eleemosyna ab omni peccate *et* a morte *liberat, et* non *patietur* animam *ire* in *tenebra». Fiducia magna* erit *coram summo Deo eleemotgna omnibus facientibus earn."**

Quodsi omni tempore et loco, apud omnes omnium aetatum nationes, haec est caritatis vis, haec lex, quanto, potius ac iustius eadem convenire dicemus in eam regionem, cuius perpetua et insignia C mala tantopere aggravarunt horrendae superiorum annorum calamitates? Profecto, ei ullus unquam fuit populus, cuius multiplices miseriae atque aerumnae ipsas quodammodo caritatis medullas foderent, eamque provocarent ad maxima et generosissima quaeque praestanda; miseri populares nostri hoc tempore longe optimo iure hunc luctuosum honorem sibi vindicant.

Facite igitufT carissimi, ut vestra beneficentia atque industria certent cum necessitatibus et miseriis, quae a vobis opem aut levamentum exspectant. Dilatate, pro oblatae occasionis magnitudine, animos vestros·. „Date, *st dabitur eobis: mensuram bonam, et confertam et coagitatam et supereffluentem dabunt in linum vestrum. Eadem quippe mentum, qua mensi fueritis, remetietur* vobis.'** Nam upnt *parce seminat, parce et metet; et qui seminat* te beasdictionibas, *de benedictionibus et metet. Unut*ptespM *prout destinavit* te cordis suo, *non ex tristitia aut ex necessitate; hilarem enim datorem diligit Deu». Pbtens est autem Deus omnem gratiam abundare facere* te vobis, *ut* te omnibus *temper omnem nffidenliam habente», abundetis* te varas *opis» bonum, sicut* scriptae· sqt: *Dispertit, dedit pauperibus;* tesfitia *eius manet in* sascutam *saeculi. Qui autem administrat semen eemmemd, et panem ad manducandum praestabit, et multiplicabit semen vestrum, et augebit incrementa frugum iustitiae eestrsse'''.*

Ac nos quidem; nisi vos, hoc tam gravi temporis, iis omnibus rationibus, quas religio suggerere· potest, moneamus et hortemur, ut afflictis fratribus sub-

* lsc.II, 14-7.
' I Tim. VI, 17».
• Tok. IV. 8-1».

• Lee. VI, 88.
• II Cor. IX, 8-ML

your afflicted brethren, and to treat them with all possible kindness and compassion, we should not MMtly M1 tn one of the moot obvious and essential dation of the episcopal charge, but þas over, in criminal silence, one of the subjects with which þrelate when assembled in synod, are obliged'to occupy ħemaelve On the day oa which the church placed the pastoral staff in our hands, she made merey to the poor one of the subjects of that solemn examination to which she subjected as: hence the constant remembrance and concern for the poor expressed in her caoOns, and hence those decrees and regulations of such frequent recurrence in her councils from Chalcedon to Trent, whereby the various charitable establishments for their relief are placed under the authority and control of the episcopacy. The council of Toledo (an. 633, c. 23) amongst others admonishes bishops of the charge placed on them by God to protect and defend the people, and accuses them of criminal neglect, if they suffer the poor to be oppressed without raising their voice in their defence and vindication. Whilst then the miseries of our destitute brethren appeal to the charity and compassion of all at the present time, they press with peculiar force and weight upon our ħeart

We behold our poor not only crushed and overwhelmed by the awful visitation of heaven, but frequently the victims of the most ruthless oppression that ever disgraced the annals of humanity. Though they have been made' to the image of the living God, and are purchased by the blood of Calvary — though the special favourites and representatives of Jesus Christ — we see tljem treated with a cruelty, which would cause the heart to ache if, inflicted on the beasts of the field, and ? *for* which it -would be difficult to find a parallel C save in the atrocities of savage life. The desolating track of the exterminator is to be traced in too many parts of the country, in those, levelled cottages and roofless abodes, whence so many virtuous and ' industrious families have been torn by brute force, without distinction of age or sex, sickness or health, and flung upon the highway to perish in the extremity of want. But let not the oppressor and the wrongdoer imagine that the arm of the Lord is shortened in Israel. Foy „he will not accept any person against a poor man and be will hear the prayer of him that ia wronged. He will not despise the prayerà of the fatherless, nor the widow, when she poureth forth Her complaint. Do not the widow's tears run down her cheeks, and her cry against him that causeth them to fall? For from the cheeks they go up even to heaven, and the Lord that beareth will not be D delighted with ħem 1. — And again : „Do no violence to the poor man; because he is poor, and do not oppress the needy in the gate. Because the Lord will judge his cause and will afflict them that have afflicted his ŝȏul. — Hence the woes pronounced by saint James against the perpetrators of such cruelties. „Go now ye rich men, weep and howl ,in your miseries, which shall come upon you. Your riches are corrupted, and your garment are motheaten. Your gold and your silver is cankered, and the nut of .them shall be for-a testimony against you, and shall eat your flesh like fire. You havb stored up for yourselves wrath against the last days. Behold the hire of the labourers who have reaped down your fields, which

veniatis, summamque benignitatem et misericordiam praestetis, non modo anum e primis. maximiaquo muneris episcopalis officiis negligamas, sed etiam, non sine gravi culpa, praetereamus unant ex iis rebus, quaa epieeopi, enm ia synodum conveniunt, tractare debeat. Nam quo die pastorale baculum nobis tradidit ecclesia, inter ea. de quibas solemni more interrogati sumus, fait misericordia ia pauperes; atque hinc assidua illa pauperism memoria atque cura sanctis canonibus consignata;- hinc illa, quae in conciliis, a Chaleedonensi ad Tridentinum, tam multa leguntur decreta atque praescripta, in quibus pia iis sublevandis instituta epiacoporum auctoritati et custodiae committuntur. Concilium Toletanum, habitum anno 633 (e. 23). inter alia episcopos admonet de. iniuncto a Deo munere protegendi et defendendi populi, eosdemque gravis negligentiae accusat, ai pauperes opprimi patiantur, neque ad eos tuendos, vindicandosque auctoritatem suam interponant. Quemadmodum igitur destitutorum fratrum nostrorum angustiae hoc tempore omnium caritatem et misericordiam postulant, ita nos praecipua quadam vi sollicitant atque anguat.

Bed pauperes nostros non solum ingentibus a Deo immissis calamitatibus afflictos mersosque cernimus, sed etiam saepe immanissima crudelitate, quae unquam annales humani generis foedaverit, oppressos. Qui, quamvis ad imaginem Dei viventia sint creati, et fuso in Calvaria sanguine redempti^ quamvis praeter ceteros et diligantur a Christo et ipsius persdnam gerant, nihilominus tamen illoe tanta inhumanitate tractari "Videmus, quantam ne in bestias quidem adhiberi aequo auimo feramus; ut vix quidquam tale, praeterquam in summa barbarie ac vitae immanitate, roperiri possit. Cuius - inhumanitatis foeda vestigia, nimium multis terrae nostrae locis, facile peraequare in illis solo aequatis tuguriis et tecto nudatis domunculis, ex quibus tot egregia probitate et industria familiae per vim atque. iniuriam exturbatae sunt, nulla habita ratione aetatis aut sexus, morbi aut valetudinis, eiectaeque in publicum, extrema inopia perituraе. Verum ne sibi persuadeant oppressores et iniuriarum architecti, „aMrematam esse menam Domtm" 1 in- Israel, t *„Noη* enim *acdpiot Dominue pertonem* tn pauperem ; *et dfprmtinrti latd nmlirt.* Λτοη *detpiciet proem pupilli,* nec etdwam, ri *efundat 'loguriam* yemitire. A'cnae *lacrymae viduae ad maxillam deeeendunt, et exdamatio dut taper deducentem eaef A maxilla enim accendunt ad codam, et Deminue exauditor* non *delectabitur in illic."* * Et rursus: ħN *jeȃu dolentiam pauperi, guia pauper eet;* neque conteras. *egenum in porta; guia indicabit Domiant caneam due, et configet eoe, gui copfixenmt animam ĕñă.* Hinc illae sancti Iacobi plenae minarum voces adversus talium scelerum þatratore : *„Agite mette, drvitee, plorate ululantet* tn ħntaerit *metrie, guae advenerunt cobie. Didfioe metrae putrefactae* sunt, *et metimenta metra* α *finde eomeeta eunt. Aurum et argentum metrum aeruginavit; et aerugo eorum m teefimomum cobie erit, et manducabit carnee metrae tient ignit. Theeaurieaetie cobie iram* tn ħostuum ĕwM *Ecce meroet operariorum, gui m^euenmt regionee metrae, gum fraudata mt a cobio, domat, et domor'eorum* in *auree Domini Sabaoth introimt.* AjHtili *eetio euper terram, et* tn *bucuriie enutriefie corda metra* tn *die ooeieionie."* *

' la* LXI, 1.
' Kocti. XXXV, 1β-1».

* PVov. xxli, m-a.
' Ise. V. I -a. "

by frpud has been kept back by you, crieth, and a the cry of them hath entered into the ears 'of 'the Lord of Sabaoth. You have feasted upon earth and in riotousness you have nourished your hearts in the days of slaughter.*

But whilst defending the rights of the poor, mud announcing the woes with which the gospel threatens their oppressors, it becomes our duty also to admonish the former that the merita, privileges and rewards which God had annexed to they· state, can only be secured by' the exercise of patience and resignation. The moment, they become their own avengers, enter into secret and illégal combinations, condemned so severely by the church, and have recourse to deeds of blood and violence, they lose all resemblance to that divine model, who, in suffering for them, left them an example that they should tread in bis footsteps, as well as all rights to that future joy in which none can B participate save ohose who have shared in his afflictions hete below. Instead, then, of being impelled by the promptings of that sanguinary resentment. which far from alleviating their sufferings, never falls to aggravate them with tenfold bitterneM and inteiAity. let them treasure deep in their hearts, and constantly recall to their remembrance those consoling promises of Jesus Christ». rBlessed are ye poor, for yours is the kingdom of Heaven. Blessed are ye that hunger now, for you shall be filled. Blessed, are ye thift weep now. for you shall laugh. Blessed shall you be when tnen shall hate you. and when they shall reproach you. and cast out your name as evil for the Son of Man's sake.'* — t ine of the worst fruits of the false teaching of the age has been to generate a spirit of contempt. hardheartednew. and hostility to the ρόψ The mammon of iniquity, not the spirit of chtj-l' etianity. and the avarice which the apostle denounces \s. the root of all etil. not the charity of Jesus Christ, have furnished thq principles and the ptakima, by which thqy have been estimated and ranked in the social scale. Whilst the gospel everywbdre breathes respect, love, and commiseration for the destitute, pouring its heavenly consolations into their desponding hearts, and shedding its undying halo over their darkest sufferings, contiphally dissipating the clouds, which the arrogance and terror of this world hav| cast around them„ .and ravpaling , the dignity and privileges with which their divine master has invested them: the spirit of error, on contrary, either denounces them as the great nuisance of the moral woyld„ for wjtose' removal or abatement the laws of nature and religion are to be outraged, or. by endeavouring to give them an undue and extravagant exaltation in the social D ' scale, seeks to counteract the order of Providence, and thereby considerably augmenta the prejudice and aversion with which they Are regarded. How admiVabfo is the teaching of the catholic church upon this· important matter! Guided by divine charity, she eahorts the rich to put pn bowels of compassion for the poor — to consider them as brethren — to- respect them as members of Jesus Christ; and. at the same time, ahe teaches the poor to respect the rights of property — to honour the rank and station of the great and powerful — to be obedient to those in authority — to be grateful for favours received — and 'to pour forth fervent prayers for their benefactors.

Instructed, dearly beloved, ia the true nature the relation in which you stapd towards the

Sed ut pauperum iura defendimus, et denuntiamus mala, quae evangelium eorum oppreoooribtw intentat, sic nostrum est .admonere pauperes, ita dumtaxat posse eus adiuncta divinitus suae conditioni merita, privilegia et praemia consequi. si patientiam et animi aequitatem servaverint. Nam cum ae ipsi ulciscuntur, ineuntque occultas et vetitae coitiones, quas tam severe damnat ecclesia, et ad cruenta et violenta consilia decurrunt, continuo omnem divini illius exemplaris similitudinem amittunt, qui. pro ipsis passus, et exemplum eia reliquit, ut sequerentur sua vestigia, et haeredes eos instituit futurae felicitatis, ad quam nemo admitti potest, nisi qui de amaro eius calice biberit in hac vita. Ne igitur sinant 'impelli se aculeis illius atrocis iniuriarum doloris, qui eorum mala adeo non lenit, ut multo etiam graviora et acerbiora reddat: sed alte in suis animis recondant perpetuoque recordentur plena illa solatii promissa lean Christi; *„Btati* pwuperrs, quia vestrum eat regnum De·. *Beati,* gut kmc esuritu, qwsa *tatardUiaiin. Beati,* nunc *liitu, φόα ridebitit. Beati leritu,* cum vos oderint Aouuhvs et rwm *aeparaeermt* ros, *et erpro*hravsrint, et oieeerint nomen vestrum fnnyuom malum propter jilsum Aominss.*"J* Nam ex falsis huius aetatis doctrinis cum alia exstiterunt ingentia mata, tum spiritus quidam arrogans, durus, infestus in pauperes. Mammona iniquitatis, non Christianae religipnia ingenium; avaritia, quam apostolus „ rldicrm ornatum mtUorum1** esse testatur, non t'hksti caritas, decreta ista et placita suggessit, ex quibus illi· 'assignatus est in. hominum societate locus et gradus. Cum enim totum evangelium spiret reverentiam, .amorem. misericordiam ptuperum. desperatis eorum animis infundens divina'solatia, teterrimas etiam miserias immortali splendore illuminans, assidueque dissipans eas nubes, quibu^ eos involvit mundi superbia atque terror, et dignitatem ac .praecipua iura. quibus a divino magistro ornati sunt, aperiens: contra artifices erroris aut illos Unquam maximam humanae socieutis pestem criminantur/ad quam removendam ac tollendam naturae religionisque leges sint conculcandae; aut rursus, dum ad altiorem Coe gradum, quam ferunt aequitas et ratio, ·in hominum societate evehere conantur, id agunt, ut providentiae firdinem invertant: ex quo quidem magnopere augentur iniquae eti^featae opiniones in eos pervulgataq. O mirandam «in re tam gravi ecclesiae catholicae doctrinam! Haec enim, divina caritate ducta, hortatur divites, ut *„ei»cera* srisericontaw** in pauperes suscipiant, ut eos tanquam fratres intueantur, tanquam Christi membra venerentur; eademque rursus docet pauperes proprietatis iura sancta habete, magnorum et potentium conditionem ac dignitatem vereri, parere lie, qui'cum auctoritate praeeunt, grata memoria prosequi accepta beneficia, et pro bene meritis ferventer orare.

Quoniam igitur probo nostis, carissimi, tum quae et qualis ratio vobis cum -pauperibus Intercedat,

poor, m well Sa 3› the duties which you owe them, it should bethe object of »11 to mitigate, as much as possible, the severities of their lot; those amongst you who fill' the responsible office of guardians of the poor should weigh well the sacred obligations of your stewardship, and the rigorous account you must render of it on a future day — whilst those who are charged with the office of supervising and administering to their wants in the asylums and workhouses where they arq placed, should be careful to treat them with the consideration, mildness, and humanity that are due to the suffering members of Jesus Christ.

But as it is impossible to discharge our duties ‹› the poor, or to fulfil the other engagements, of our Christian vocation, without the assistance of divine grace — and as prayer «nd the sacramenta are the medium instituted by almighty. God for conveying that grace to the soul, all should be fervent and persevering in employing these ineetimable and consolittg means of mercy and salvation. One of the principal objects of the present assembly has been to. render these resources more abundant, and accessible to all — to stimulate the seal and piety both A>f pastors and people for the accomplishment of so desirable a purpose — to diffuse as widely as possible the kuowledge necessary for a due preparation for the sacraments, in order to ,remove every obstacle to their efficacy — and above all. to animare the faithful to * worthy and frequent participation of the bread of life. Humbled by the recollection of the manner in which we have hitherto abused those precious graces — of the base ingratitude with which we have repaid the favours of the best of benefactors, and of the scandals which have drawn from his paternal hand those heavy chastisements, by which he seeks our correction and reformation. Idls us pour out our hearts before him in penitential sorrow — recall in bitterness of soul the sins by which we have outraged his divine majesty — fervently resolve on a perfect change and /amendment of life, and approach with the requisite dispositions to that fountain of mercy in the sacrament of penance, where the guilty and perishing soul is cleansed, purified, revived. and strengthened by the blood of the lamb.

An opportunity most favourable for the accomplishment of all these objects will soon be offered to you. His holiness has been pleased to grant to us the indulgences of a general jubilee, which will commence on sajnt Michael's day next, and will continue for three months; we exhort you to avail youryelvea of the treasures which are *thus opened to you by the church, in a spirit of true penance and compunction, Aat God, appeased by our repentance; may look upon us with compaseion, and deliver us from the evils that, overwhelm us.

That our prayers msy be more efficacious, let the everblessed and immaculate Virgin, so faithful to all her Disciples; so compassionate to the afflicted and the erring: so merciful to all; whose nsme is enshrined in the .hearts of our people; the never-failing star of hope, that has cheered the sorrowfill vigil, and dissipated the darkest storm that ever threatened the distinies of our church — she, — under whose gracious auspices this synod wsa opened, and under whose maternal protection it now doses its labours — let this help of Christians be fervently aad constantly invoked by you in all your devotions. This most holy mother has been long recognised) and venerated by our predecessors, as the gu*M*KpatraMss ot «U Irolaad; aad it is

tum quibus officiis erga illos sitis obetrieti, omnes operam dare debeat, «t eorum ooaditionie molestias, quoad poesuat, Isuiaat. Ilh «x vobis, qui curatorum ' paupera· eaao gravi officio tanguntur,, sedulo cogitent, quanta sit religio sui muneris, quamque severam eaao praefecturae rationem sint aliquando reddituri; itemquo illi, quibus mandata eet, in pauperum hospitiis ot ergasteriis, hos custodiendi et his ministrandi cara, videant diligenter, ut eoe cum ea observantia, mansuetudine et humanitate tractent, quae calamitosis lesu Chriati membris iure debetur.

Sed quia neque officiis nostris erga pauperes recte fungi, neque cetera Christianae vitae munere explere possumus, nisi divina adiuvante gratia, oratio vero et sacramenta fontes sunt ab omnipotenti Ileo instituti, ex quibus gratia in animas dimanaret; omnes praeetantiasimia illis et suavissimis misericordiae aalutiaque subsidiis studiose st perseveranter utantur. Inter ea autem, quae hic conventus imprimis spectavit, illud quoque fuit. ut. ii fontes fluerent uberius et omnibus facilius peterent; ut, tantae rei causa, et pastorum et populi stimularetur studium ac pietas; ut quam latissime propagaretur ea scientia, quae requiritur ad sacramenta digne percipienda, sublatis videlicet iis omnibus, quae salutarem eorum vim praepediant; ante omnia vero, ut fideles ad pium et frequentem vitalia panis usum excitarentur. Reputantes igitur submisso' animo, quam male adhuc pretioais illis donis simus usi; quam malam gratiam retulerimus maximorum in nos beneficiorum auctori; quibus nostris flagitiis coacta sit paterna eius manus graves 'illas plagas nobis infligere, quibus id spectat, ut resipiscamus et emendemur; effundamus coram illo corda nostra dolore contrita: recogitemus in amaritudine animae peccata, quibus violata est a nobis dfeina maiestas, statuamus ex animo vitam nostram plane mutare atque corrigere; et sic rite praeparati accedamus ad poenitentiae sacramentum, ad •fontem illum misericordiae, in quo criminibus foedatae pereuntesque animae sanguine agni abluuntur,' mundantur, recreantur, roborantur.

lam vero ad haec omnia perficienda opportunissima vobis mox afferetur occasio. Nam sanctissimus. pater dignatus est nobis indulgentias generalia iubilaei concedere; quod proximo sancti Michaelis festo dijf incipiet, et sd trium mensium spatium extendetur. Hortamur vos, ut thesauris, quos sic nobis aperit ecclesia, vere poenitentibua et compunctis animis utamini; atque ita lacryipis nostris placatus Deus nos miserando respiciet, et de mali^, quibus obruti, sumus, liberet.

Quo vero efficaciorea sint nostrae preces, facite, ut semper beatam et immaculatam Virginem, omnibus clientibus suis tam fidam, afflictis et enantibus tam misericordem, omnibus tam benignam, cuius nomen popularium nostrorum animis inscriptum et consignatum est; illam stellam nunquam deficientem, spei nuntiam, quae tristissimas noctes vigiliaaque exhilaravit, et teterrimam procellam, quae -unquam perniciem minata sit huic nostrae ecclesiae, disiecit; illam, cuius laetissimis auspiciis inchoata, materno praesidio iam terminata eet haec synodus; illam, inquimua, auxihatrieeiq Christianorum ferventer et assidue in omnibus vostris ora-' tionibus invocetis. Haec mater sanctissima iam pridem a Metris doeooMrihM totiw Hibendge

our wish that the «hall be fortha fatura invoked as such Mghr *tht title ofAe* /ssmaeutato *ooetcepdon.* To obtain more offseidaily tho sssistaats of thia our powerful advocate ia the proaeot weata aad calamities that overwhelm us, we have determined that her litany shall be recited before the parochial mass on every Sunday aad holiday of obligation, in the churches and chapels throughout the kingdom for the next twelve months, together with the collect *pro puaopu tribulatione,* which collect is also to be inserted in the masses of each day during the same period. Let that glorious apootle, to whose charity, labours, and sufferings you are indebted under God. not only for the bleasings of the faith, but, in no small measure, for the preservation of this divine gift, be also earnestly supplicated by you when appealing to the throne of grace. nor forget those other holy advocates to whose efficacious intercession the voice of the church and your own experience beer testimony.

Receive once more, dearly beloved, the assurance· of our devoted charity and heartfelt interest in all that concerns your welfare; and in bidding you farewell, and imploring the benediction of heaven on .yourselves and on all who are dear to you, as well as upon all your labours and concerns, suffer us to exhort you, in the words of the apostle. „to walk worthy of the vocation in which you are called — careful to keep the unity of the spirit in the bond of peace. One body and one 'spirit; as you are called in one hope of your calling. ' One Lord, one faith, one baptism. One God and father of all; who is above all. and trough all, and in us äll. — „Loving one another with the charity of brotherhood, with honour preventing one another. To no man rendering evil for evil. Providing good things not only in the sight of God. but also in the sight of men. If possible, as much as *iff* you, having peace with all ℳen. — ..Let every soul be subject to higher powers; for there is no' power nut from God: and those that are. are ordained of ℊod.

"Render therefore to all men their dues. Tribute to whom tribute ia due; custom to whom custom; fear to whom fear; honour to whom hohour. Owe no man. anything, but to InA one aqother. For he that loveth his neighbour has; fulfilled the law." "May the grace of our lord Jesus Christ, and the charity of God, aad the communication of the holy Ghost, be with you all. Ämen.

This pastoral address waa read in fail synod, and unanimously adopted, and ordered to be published.

Thurles. monday Within the octave of tl^e feast of the nativity of the blessed virgin. Miry, in the year-of our Lord, 1860.

magna patrona et habita est et eo nomine honorata; eemdnmqae m» in posterum sub titefo Immaculatos csncsprieuM invocari cupimus. Cuius potentis advocatae quo certius opem impetremus in hia, quibus premimur, angustiis et calamitatibus, staMndum duximua, ut eius litaniae ante sacrum paroeoiale, singulis diebus dominicis festisque praescriptis, per aannm proximum recitarentur in omnibus huius regni ecclesiis et sacellis, una cum collecta pre pwsapo trihutattoue, quae per idem tempus omnibus sacris inserenda est. Ille quoque gloriosus apostolus, cuius caritati, laboribus et patientiae, secundum Deum, non modo fidei beneficia. verum etiam non minima ex parte divini huius doni conservationem debetis, sedulo implore-.tur a vobis, eum *ad* thronum *gratiae* acceditis suppliées, non praetermissis ceteris illis sanetis patronis, quorum intercessionis vim et ecclesiae auctoritas testatur et ipsimet estis experti.

Denique, quod saepe iam vobis significavimus, carissimi, noe totos esse vestros, et, quidquid ad vestram prosperitatem pertineat, vehementer nobis cordi eoae, idem nunc denuo confirmamus; et dum robis valedicimus, ac coelestem favorem tum vobis ipsis et iia bmnibus, quos caros habetis, tum etiam operibus rebusque vestris imprecamur, sinite vos hortemur verbis apostoli. „u< *digne ambufetii vocatione, gua vocati eetie, tolliciti eervare ttiltlm •piritut* m stneuto *paci·*. Usum *eorpue et unut* spiritus, *tient voeati ettit in* uno *tpt roentiouis mirae. ümu Domiant, aoa fidet,* unum' *baptiema^ Unut Drut rt pator* Miment, *fui eti taper omnet, et per* omnia, *et in ateibtt* nobis '. — *Caritate fratemitatio* inmrrm *diligentet, honore* insicrm *praerenientet. HdH malum pro malo reddmtee, prorideatee boao* aoa tentum eorum *Deo, ted etiam coram omnibut hommibtu; si Jieri polett, guid* sx *cobie ett, cum* omnibus hominibus *pacem habeniet '. — Omnit anima potettatibeu tuUimioribut tubdita tit: non ett enim potevtav* nisi *a Deo; guae autem tuât, a Deo ordinatae eunt. Reddite ergo ommbtu debita: cui* tributum, *tribuAtm; em vectigal, vectigal; eui timorem, timorem; em honorem, honorem. Nemini guidgtuem dobeatie,* nisi ut inoieom *diligatit; gm enim diligit proximum, legem implevit·. — Gratia domini* nostri *Ictu Chritti, et caritatDei, et communicatio eancti Spiritut vit cum* omnibus *vdbit. Arnen."* [8]

Hae pastorales litterae coram frequenti synodo lectae sunt, et uno,ore probatae, easque in lucem edi placuit.

Thurleeiae, feria 2 infra octavam nativitatis beatae virginis Mariae, anno Domini nostri 1850

[1] Kph.iv'. i, a-p.
[2] Rom. XII, 10. 17. 18.
[3] Ibid. XIU, 1. 7, A
[8] II Cor. XIIT, 18.

8YNODU8 DIOECESANA SANCTI-LUDOVICI

I860 mense augusto.

8ynodus ßioecesana Sancti-Ludovici in Foederatiy Statibus Americae septentrionalia, oelebrata mense auguato 1860, sub Petro-Rieardo Kenriok, archiepiaoopo Saneti-Ludovici.

Exstant ooaetitntionee iynodalee in opero cui titulas;

Statuta lata et- promulgata ab illustrissimo ac reverendissimo Petro-Rieardo Kenriok, archiepiscopo Sancti-Ludovici, in synodo dioeceaana habita mense august 1860. Saneti-Ludoviei, Philips, I860.

In-12, 20 p. — Washington, catholic nniver-' atty. — Ipso pen sidi.

KM?

Concilium provinciale 8ENONEN8E
. I860 septeabris 2-16.

Concilium provinciale Senonenafi ia Galli*, celebratum ▪ die2 ad dieat16 septembria 1860, sab Mellono Jolly, archiepiaeopo Senonensi.

HiblisgrapMs.

1) Concilium provincias Senoneasia, Beaonia habitum. anno Domini MDCCCL, mense aeptembri, V autem pontificatus Pii papae IX. Bononia, e typi· Car. Duchsmin, illusi, dd. archiepiacop. et cleri typogroph. et bibliop., 1862.

Ia-8*, 170 p. — Lyon, abM Martia; Lyon, miasionairoa diocdaains; Paria, Bibi, nat B 83718; Paria, 8aint-8hlpiee; Sens, séminaire. '

2) Acta et décréta eacrora· conciliorum reeentiorum, collectio Laeenais, auctoribus presbyteris ·. J., e domo b. v. M.aine labe conceptae ad Lacum; tomus quartus . .. Friburgi Briagoviae, sumtibua Herder, MDCCCLXXIH, coi. 871-864.

1ND1CTIO
CONCILII PROVINCIALIS 8ENONEN818.

JfeUomu *Jolly,* miarnMibu» jisaen· et aanetoe *eedie apoetolicae gratia archiefucbpue Senonenme, Autieeiodonneie epiooopuv, etc., tie.,*

Revrrendiemmie in *Chrieto fratribue, Nirtninii, Trerenei* et *Molinenei epieeopie, comprovincialibae talrii,* nes non *venerabilibue abbatibue, capitulis, aliieque eecUeiaetide pereonie, quae d* iure* vel *conеutudine concilio provinciale ieeteruvedebeeet,* salatem in Domino.

Provinciarum concilia primis a saeculis et fere ab ipsa christianae societatis origine frequentata et usitata commendant oxempla patrum, utilitas multiplex. vox- canonum, summorum pontificum auctoritas; et sacrosancta Tridentia· synodus, pro moderandis moribus, *corrigeeediv executive, eontrovereiie compoeteeedie, concilia provincialia, eicubi omiua sunt,* renovari, atque · metropolitano suae provinciae episcopos *quolibet vallem* triennio convocandos esse, statuit. Quae ob causas tam salutaris, tamque sancta lex noatris in Galliis obsoleverit, non indigemus *veribere robie:* sat 'erit, si vos, venerabiles fratres, hisce, verbis sancti Caroli fuerimus allocuti: *„Nota nent robie ecdeeiae Dei* vulnera *quae libenter praetereo, quia «ne acerÎiuimo dolori»* sensu nec a me commemorari, negue a vobis *audiri poeee ejriefimo."*

Ex illa luctuosa cessatione tanquam ex infausto fonte, quae videtis et quae nobiscum defletis, venerabiles fratres, ortum cepere: inquieta scilicet animorum commotio, regularum antiquarum neglectus, imminutum 'erga superiores obsequium, obscuratus sacrae doctrinae ' splendor, et plaga, huic aetati propria, quae vel clerum invasit, novitatum cupido, et illa ingenita cordis humani sub nomine libertatis audacia iugum omne detrectans: venere tempora *periculoea;* insurgunt *cupidi hominee, elati, eeipeoe amante», inobedientee, vaniloque,* a veritate *auditum avertentee, ad fabulae converti, qui dominationem contemnunt, maieetalem blaephemant.*

Quamnam tot ingruentibus malis promptam ac praesentem medelam adbibere possent antistites, ,nisi, cum *ubi eunt duo vel tree congregati in nomine Cbrieti, ipee ait in mfdio eorum,* per illos conventus in quibus inest splendidius lumen, purior doctrina, tutius consilium, sapientia sublimior, auctior vis imperii maieathsque venerabilior!

Atqui,- venerabiles fratres, insperatae libertatis faustus ille tandenr illuxit dies: *Poet tempeetatem tranquillum* fecit Dominus; gratias immortales *Deo et Patri qui triuulphat not* m *Chrieto lene,* qui n'obis non modicum hoc largiri dignatus est solatium ut possimus os ad os loqui, et mutuis sublevari êt illuminari sermonibus, hoc in sacro 'conventu, ubi, praesente et adiuyante Deo, quae utilia perfici, quae desueta restitui curabimus, ubi tam bonum nobis iuemtdmafu* fuerit qongregari/ratrss ia mens.

Vos igitur, venerabiles fratres, et simul omne· qui e^ privilegio vel consuetudine iua habeat in concilio sedendi, per praesentes Htteraa hortamur, ac, in quantum opus est, mandamus atqne praecipimus ut ad hoc concilium, quod feri· secund· intra octavam sancti Lupi 8enonen»is episcopi, quae dominicam decimam quintam post penteeoaten proxime Subsequatur, die scilicet 2 mensis Septembria celebrandum indicimus, conveniatis, nisi legitime impediti· et excusatis concedatur dispensatio.

Vos etiam rogamus, venerabiles fratre·, ut unusquisque propriae catbedralis ecclesiae capitulo praesentia istius, indictionis decreti copiam facere dignetur, quo, db episcoporum consensu, si opus fuerit, congregati canonici, aliquem e gremio ad concilium de iure habeant delegatum.

Hoc in nostro provinciali concilio, si placuerit patribus, invente Deo. quaedam de hierarcbia ecclesiastica. de sacra liturgia. de sacramentorum administrations, de praecipuis parochorum officiis, de monasteriis et piis congregationibus, de seminariis et studiis levitarum. de tribunalibus ecclesiasticis. de nonnullis ad vitam et honestatem clericorum spectantibus, de utilitate unius in tota provincia pro rudibus edocendis catechismi. fusius disseremus.

Quid restat, venerabiles fratre·; nisi ut enixe vos obsecremus: concilium hoc nostrae provinciae in precibup et sacrificiis Deo optimo maximo commendetis: Patri qui *„operatur* m nobis velle «l per-Jieare": Filioque eius domino nostro Ictu Christo rine quo *nihil* possumus /acere.· Spiritui sancto *„qui* omma scrutatur, ftiam *profunda Dei"* ut nobiscum ait et nobiacum *laboret,* ut mentes illuminet, corda succendat; utque nostra actio et operatio bene incoepta, bene et feliciter ad exitum perducatur, ad maiorem Dei. omnipotentis gloriam, in honorem beatae et itiiimvculatae virginis matris Mariae, cuius tunc glorios· recolitur nativitas, sanctoiiunique omnium, ad utilitatem sanctae ecclesiae, huiusque provinciae fructum peculiarem: ut inde virtutes pietasque promoveantur, ecclesiastici ordinis decus augeatur, plebi christianae salus oriatur; utque nos *evangelio* collaborante· in maritate, in verbo veritatis, in rirtute *Dei, per* arma iustitiae a *dertrie* et a *einietrie, bonum certamen* certantes, reportemus /nem *fidei* nostrae *salutem* animarum.

Datum Senonis, in aedibus nostris, sub signo sigilloque nostris ac secretarii nostri ueneralis chirographo in festo sanctorum apostolorum Petri et Pauli, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo, die vero mensis iunii vigesima nona.

t Mellonus, arcbiepiscopus Senanensis.

De mandato illustrissimi ac reverendissimi domini domini arehiepiseopi.

Mcrotariui gMmlb.

mva Arrigi, ψη* «·noUnun,

lib

EDICTUM DE CONÇILIO 8ENONENBI.

Jitilonm Jcllfi ***tritmSmu*** **4Mim rt torts·** *aadi» —»pa»Mi»at 'praka arckitpittapul StnttMtui»,*
JtrtÛMMforsMM yftwjMM, 4fa* «fc.[

Vnnrabilibut datant **(ut) capita/·** *teciniet outrât St-*
noarasu, *»lü»fu»*>eU»ia»ticit pernod», T——d» ütn,*
tfl **eonsastadii» praawtc*·^' sywarfa** *interet»» debout, teinte** **in ZWw.**

Notam robi* facimaa, venerabilM fratre·, quod nos, pro nostri maner» offieio, necessitatibus eoole•iarum totiua provinciae nostrae, iuxta Merarum canonum praeeeripta, providere cupiente·, provincialem synodum in ecoleaia nostra metropolitan» Senonenai ad diem tecundam mena» ■eptembrin, quae, intra octavam fosti aancti Lupi Senonenai· episcopi, dominicam deoimam quintam poet pentecosten proxime iub«equetur, praesenti» anni millesimi octingentesimi, quinquagesimi, deeravimus habendam et ineboandam; et ad euro finem reverendissimos domino· epiaeopo· pfovinciae 'noatrae per littera» ad «ingulo» directa· iam evocavimus, ac denuo evocamus.

Proinde vo·, venerabile· fratre·, hortamur et peramanter vo· moneam ut quamprimum duo» · gremio vestro viro» ad praedictam synodum de iure habeatis- delegato».

Mandante» interim ut hoc praeaen» edictum nostrum ad valva» tum eccleciao metropolitanae, tum singularum cathedralium, ut omnibus innotescat, affigatur.

Quod in Dei gloriam et honorem, feliciter. Dei iuvante gratia, cessurum confidimus.

Datum Senoni», die secunde men·» iulii Muni 1864), sub signo tigilloque nostris et. «ecretarii generalia nostri chirographo.

t Mellonu», archiepjscopu» Senonenai».

De mandato reverendiaaimi domini domini archiepiacopi,

Sicardy, canonicua, .«ecretanua.

Dfc APERIENDA SYNODO.

In nomine sanctissimae et individuae Trinitati·, Patri· et Filii et Spiritu· aancti:

No·, Mellonu» Jolly, eccleaiae metropolitanae Senonenai· arehiepiacopo·, ad laudem et gloriam Dei Patri· omnipotenti· et aalvatori» Ie»u Christi domini nosyi. ad honore/n beatissimae, immaculatae ac semper Virginia, Dei gefiitrici» Mariae,- «anctorumque angelorum, nec non sanctorum Saviniani. Potentiani. Peregrini, Senonenai· et Antissiodoranais regionis apostolorum, aliorumque omnium Minctorum qubrum, tum sanguini» effusione, tum virtutibus provincia haec inclaruit, ad Nivernensi», Tracensis et Mutinensis ecclesiarum decoram, «tatuimu» decernimusque, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium nostrorum, hac ipsa die tertia septembres. initium fieri atque ideo factum esse concilii provincialis quod nostra metropolitans auctoritate indiximus et convocavimus; lesum Christum ecclesiae sponsum humiliter deprecantes. ut,quod coepit et ipse dignetur pei ficere.

DE MODO VIVENDI IN CONCILIO.

Nos. Mellonu· Jolly, misericordia Doi et apoatolicae sedis gratia archiepiscopus Senonenai»,

Reverendissimos episcopos, fratre» nostros, universos et singulos qui in hoc, quod indiximus et iam incoeptum eme modo declaravimus, concilio versantur, pro nostra sollicitudine monemus, hortamur et peramanter obsecramus, ut toto huiusoe Concilii tempora, nihil de sedubtate ra» remittente·,

A parfogiaat, a que ι h II spiritus scientiae et draeundit

QUoeires, M ioiprimis hebeant omne· summopere sibi commendatam ut, a negotii· «Mpularibua prorsus abatreeti, divini· toti ineambaal Et, si quidem omni tempore oportet epiaeopoe esae irraprahen■ibilee ae omnimodae sanctitatis exempla praebere, [tunc vero] praesertim cum in eynodo e· quae maxime apertant ad vitam iuxta evangelic» praecepta informandam, meditantur ac decernunt.

Omne· etiam clericali* ordini· viro· monemua. ut, qua par eat, vitae innocentia, integritate morum, fide, religione et pietate, sicut luminari· praelucente·. »ui» orationibus et sacrificiis. mentibus nostri» gratiae lumen exportaient, quibus illud noatrum concilium peragi ac finiri prospere impetrant, uti iam impetravimu· feliciter inchoari.

Praeterea, huiusee civitati» Senonenci» incola» paterno animo admonemu» atque adhortamur, ut chriatianae pietati» operibus «e dedant impensius, poenitentiae «aeramento a mundano pulteçe contracta» aorde» eluant, auctori gratine «aera synaxi •eae coniungant. „rirrs»o«yaam tn «inn pauperum" effundant ut ipsa exorat' Deam pro· nobi».

Contestamur demam in Domino, ***„eheerationti, mlmtl,*** *poetniatione», protiamn» actito*^' fieri! pro eccleaie «ancta Dei. pro beatiaaimo papa noatro Pio IX, pro episcopi» in hoc concilio congregati·, pro cuncti· popali» «hriitianis, pro gubernatoribus et caeteri» fui in *»Miaùtate toni* constituti, ut quietam et tronqutUam vitam agamu», fruamur pace et fidei videama» incrementa.

Et cum acriptum ait, „omnia aecuurfum ordinem *jiant,"*1 et alibi gari rrete ravit, *Deo fiait,* hanc vitae 'disciplinam ab omnibu» tenendam proponitnu·:

Hora V matutina, pulsante campana aeminarii. «urgemus, orationi mentali, recitationi breviarii. mimae celebrationi vacaturi.

Hora VII, pulsante eccleaiae metropolitanae campana maiore, in sacello privato domini domini archiepiscopi celebrabitur mima synodalis, cui intéresse debent omne· qui in concilio admittuntur.

Hora V111 cum dimidia, congregatione· privatae, quae intra septa maiori» aeminarii. in aedibus deaignatia. habebuntur, et hora undecima terminabuntur.

Hora XI cum dimidia, omne· conveniemus in refectorium aeminarii ad prandium, quod sacria lectionibus Conditum„ post visitationem sanctissimi «aeramenti, relaxatio sequetur.

ilers. XII cum tribus quadrantibus post meridiem, finis relaxationis indicabitur, et unusquisque vacabit recitationi vesperarum cum completorio.

Hora III, congregatio generalis, nisi aliter statuerint reverendissimi patre·. Ob congregationem. indicante campana ecclesiae metropolitanae. conveniunt omne· in sacellum privatum palatii archiépiscopal».

Hora VII, coena in eodem loco et eadem ratione àc prandium, quam sequitur visitatio sanctissimi sacramenti et relaxatio.

Hora VIII cum dimidia, oratio vespertina communis in capella seminarii.

Nunc vero omnes obtestamur, ut in congregationibus. sive privatis, sive generalibus, unusquisque ad gloriam Dei cum modestia et lenitate animi, opportune, servatoque ordine suam opinionem libere proferat, proof *Spiritu» lanetui dabit eloqui;'* et quidquid dicatur, sic mitissima verborum prolatione

' ITim.IL I.
11 Cor. XIV, «. a

temperetur ne andientas offiradaatar, nae recti. MMi aoiea perturbato aahao iaflaotatar, naea *Bun emiMii··· *

laaapar deelaramua ac decernimua, quod ai forte contigerit aHqaeas, durante concilio, debito ia loco aoa «odero, nulli propterea praoiadicium gaaeretar, anili iua novum acquiratur. In qualieumqne enim ordine quisque comparent et sedeat, iora illita· calva eaae volumua.

Denique, aab posais a iura statutis inhibemus ne quia eorum, qui ad nostrum hoc concilium evocati huc pooeoaorunt, ex hac civitate Senonenai ante dimiaeam synodum diacedsre praesumat, niai dieceeana causa a patribus cognita, approbata, ac legitimo procuratore suffecto.

Quoniam autem ad huius concilii progressionem nonnulli adiutorea et miniatri requiruntur, constituimus:

Promotorem: reverendum dominum Nicolaum Roger, vicarium generalem domini archiepiacopi, archidiaconum Aballoneoobm.

Vioe-promotqram: reverendum dominum Marinum Rouohauce, canonicum, capituli eccleaiae Niveraenaia decanum.

Secretarioa: reverendum dominum Stephanum Chauveau, vicarium generalem domini archiepiacopi, archidiaconum Autisuodorenoem, et reverendum dominum Emmaauelem-Iulium Ravinet, capitulèrent canonicum eccleaiae Pariaienaia, vicarium generalem domini archiepiacopi Pariaienaia, vices officialia dioeceeeoe Pariaienaia gerentem.

Notarios secretariis adiutoraa: reverendum dominum Stephanum Rollet, parochum eccleaiae Torigniacensia, et reverendum dominum Auguatum Pnsoh, ooeieaiao Saaoti-Seviaiaai in suburbio 8eaonaaai parochum.

Magistrae caeremoniarum: reveroadum dominum Adoiphum Carlier, canonicum oodeaiae motropoHtaaao et reverendum dominum Fcrdiaaadum-Guatavnm-Adrianum do Coney, officialitatie metrapolitanae Pariaioasia promotorem.

Adiutoraa caeremoniarum: reverendum domiaum loaanem-Baptiatam Laureae, in seminario minori Antiaaiodorensi directorem, et reverendum dominum Ludovieum Thomas, eccleaiae Saneti-Theobaldi vicarium.

DE PROFESSIONE FIDEI

Cum, iuxta Tridentinum, fides «it humanae salutis initium et fandamentum, an sine illa, dicente apostolo, *uimpoeaibile* ait placere Dao,"[1] primum ac praecipuum munus pastoralia sollicitudinis eat illam integram illibatamque servare fidem catholicam, quam «ancta Romana ecclesia colit ac tenet, nobis in votis est ut. in hac provincia, incorrupta sinceraque semper vigeat, et ideo in hoc nostro concilio hinc praecipue exordiendum duximus, ut quae ex eodem spiritu eat fidea, eamdem una oris confessione profiteamur. Quocirca, «acri concilii Tridentini decretis ituiatentea, professionem fidei. Pii IV pontificia maximi constitutione praescriptam, a nobia et reverendissimis coepieeopia, caeteriaque in hoc concilio. insidentibus. palam et publice emittendam decernimus.

Forma profrtMtu fidei catholicae, apottoHcae ' et /temones.

Ego N., firma fide credo etc. *[Vide eupra, eaL* 36 A-38 A.]

[1] III Ree. XIX. 11.

[2] Hsbr XI. H.

DECRETA CONCILII.

TITULUS I.

De-hlerarohia et de personis aoolMlsaticis.

Caput I.

De eccletia et de Romano pontifice iptiut capite.

Ut inter tot errorum tenebrae, fidelibus noba commissis rectum tramitem ostendamus, quo securi ducantur ad veritatem, ante omnia ipeoa rogamus ut oculos dirigant ad civitatem in monte positam, ecclesiam scilicet Dei a Christo in Petro et aupra petram fundatam.

Cum igitur per Christum, cui *,idata eet omni» poteita** in *coelo et* in *terra"* condita fuerit ecclesia. meminerint omnea illam ease audiendam non tantummodo docentem, sed etiam praecipientem, eodem Christo contestante: *„Si at^em ecdetiam* non *audierit, sit tibi vicut ethnica» et publicana»;"** et: *„Eunto», docete omne»jentet... eervare omnia quaecumque mandavi* eo6is.'>*

Doceantur etiam fideles eamdem ecclesiam minime a populis aut principibus, aut ab alia qualibet terrena ..potestate, sed et ab ipso Christo domino immediate et plenarie proprias praerogativas accepisse propriaque iura, scilicet: docendi omnea gentes, sacramenta administrandi, .sbipsam regendi, proindeque haec omnia exerceri independenter a cuiuslibet alterius poteatatia auctoritate vel* permissu: cum, e contra, a primo ad ultimum, quacumque fulgeant dignitate, obsequium ipai praestare debeant omnea, in tie quae eunt ad salutem, perC suasum habentes, hac pia et filiali obedientia suae auctoritati plurimum addi, nedum aliquid detrahatur.

Sed Christus ut unitatem manifestaret, ecclesiamque faceret inconcussam, fundamentum posuit Petrum dicens: „7b *et f^tru» et taper hanc petram aedificabo eccUtiam* meem, *et portae inferi* non *praevalebunt adverto» eam*l et: *„Tibi dabo daret regni 'codorum„;"* et: „Poses *agno» meo»*, patet ovet mea»*;"* et: *„Rogavi pro te ut* non *deficiat fide» tua, et tv alifüando eonwntu, confirma fratre» tuo»."** Ideo,' Romanum pontificem, Petri successorem agnoscentes, ecclesiam Romanam omnium ecclesiarum matrem et magistram profitemur, in qua fidea Petri vivit et praesidet numquam defectura, ad quam, propter potentiorem principalitatem, neceaae eat omnem convenire ecclesiam. D

Quocirca, nos provinciae Senonenai» metropolitenus et episcopi in concilio congregati, volumus frequenter fidelibus inculcari hoc 'solemneFlorentinae synodi decretum: *„Dgfinimu» Romanum pontificem* m *univeroum orbem tenere primatum, et ipeum pontificem Romanum tucceuorem etoe beati fttri. apoetdorum principi», et verum Chrieti vicarium, totituque ecdeoiae caput, et omnium chriotianorum patrem ac doctorem editor»; et ipoi* m *beato Petro patcendi, regendi, ac gubernandi universalem eededam domini nottri letu Chritti, plenam potestatem traditam eeve, quemadmodum etiam ήρ ge»ti» oecumenieerum conciliorum et in tacri» cdnoniba» continetur."*

[1] Mttth. xxvm, 18.
[2] ndd. xvm, n.
[3] ibtd. xxvm, i»-»
[4] Ibid. XVI, IS.
[5] Ibid. XVI, 1».
[6] Iouas. XXI, 18-C.
[7] IMd. XXI, II.
[8] •Uaxxn,».·

Igitur niant omne·, ai qua exoriatur circa fidem aut more· controversia, Romani pontificia ***zzz 9fpf9b9ff wi* WFWW* Isnsmi· d»t«rasw»ors,“| tam ’ in ii· quae «poetant ad disciplinam, eiusdem earn sive leges novas condere. sive antiquos canone· redintegrare et urgere, •ive eosdem relaxare vel immutare, prout locorum vel temporum necessitas expostulaverit; ideoque, •anctae aedi· constitutione· «ive dogmatica·, «ive practice·, minime a potestati· saeculari· placito ■uam vim ducere agnoieimu·. ,

Nec grave cuiquam iugum videatur, aed suave, per quod aie omne· ad unitatem compinguntur ut ad singulo· descendat pastori· supremi sollicitudo. ideoque illud Claraevallensis cuilibet usurpare liceat: *„Tu prineept epitroporum, tu haeret epaticiorum,* tu *poteetate Petrut, unctione Chrittu».* 7W, esi daret traditae, eui ores *creditae; habent alü tibi aeeignatot greget einguli tingulot; tibi* wuwrri ere- B *diti;* uni tmue; nee modo orium, eed et pastorum, tu uaue omnium *paitor.”* *

♦

Ÿ«p“«U

4 De epitroporum dignitate et iuribu».

„Praeter eaeterot ecdeMaeticoe gradue, epiteopot, pui in *apottolorum locum eueeeeeerunt, ad hierarehicum ordinem praecipue pertinere, et poeitoe a Spiritu* •ducto, *eieut apottolut* ait, *regere eeeteeiam,* targue preebgterie euperioree eeee“ declarat sacrosancta Tridenfina synodus *. ,

Quod igitur in sola characteri· sacerdotalis plenitudine reponenda non sit episcoporum, qui canonice instituti et mini fuerunt, praeeminentia, sed etiam in iuriadictione et gubernandi auctoritate manifestum est; quia scilicet, ut ait sanctus Cyprianus, *„ecire debet epiteopum m eedetia ettt, et ecelieiam* in spiseopo, *et ti guie* hmm *epiteapo-non tit, in ec-.clssia non eete.“**

Ad hanc autem episcoporum dignitatem ipsorumque iura commendanda, ipsa plebis Christianae pecessitas cogit. .

Quotidiana enim experientia ' confirmatur haec Hieronymi sententia: *„Eccleeme valut in tummi eacerdotie dignitate pendet; cui ti non extort gnatdam et ab omnibut eminent poteeta» detur, tot in eccletiie efficientur tchitmala guot eacerdotet.”*|

Sic autem episcopo certam ac determinatam partem dominici gregis esse creditam intelligendum est, ut ipsi curanda sint non tantummodo ea quae pertinent ad totam dioecesim in communi, sed etiam quae ad uniuscuiusque ovis individuae salutem referuntur.

Ideo sacerdotum cooperatio summe utilis, imo necessaria, eo magis est profutura, quo erga episcopum docilior fuerit et devotior.

Nec quemquam pigeat ilfym eanonem apostoliciim prae oculis' semper habere: *„Pretbgteri et diaconi tine eententia et voluntate„epitcopi nihil peragant; ipee enim eit cui concreditur fuit populat Domini, et a guo de animabat eorum ratio reparcetur.”** Quia vero :plura sunt iura episcoporum et amplior dignitas, simul intelligatur gravissimum *et angilicie etiam bnmerit formidandum orne impoeitam,* Ideo temper illtfd prae oculi· habeant et cleriei et Mele·: pretpomiù MStr·· ot ssA· •oMs su; tp·· «m·· pers^stail pisa ratio*··· pre aatmahrs ussiris rmiditari, ut cam pmaKo Aoe/sçtaaf «t mm› paawisfr·, Aoe ·»··» aoa «xpedit m Hs.m * Rogamus vo·, fratre·, ut aoveriti· eoa qui prae•unt vobi· in Domino et monent vo·, ut habeatia illo· abundantius in caritate ’. '

Caput III..

De officdt epitooporum.

Enumerati· pontificiae dignitati· iuribus, intentam et infixam mentem in haec concilii Tridentini monita episcopi temper habeant: „0p4amiMut est ut ü qui episcopale mimslerium eueeipiwnt, puae tuae sint partes aguoMaat, *ad* ss non ad proprie commoda, mou ad *dieitiag* aut fusum, sed ad labor*· et *ullidluliitu, pro Dei gloria, vocato» cete inteUi-*B pant *Nec* enim *dubitandum* est, «t *fidelee religuat* ad *religionem* innocentiamgue *facilia»* indammandoe, ei praepositae eues *viderint,* non *ea guae mundi eunt, eed* animarum salutem, ac coelestem *patriam coai-*<·*·“

Magnopere ergo studeant, ut se moresque suo· ab omni specie mala temperent et ad omne bonum ordinent, qtque ad eam formam quam praecipit apostolus componant, in id potissimum incumbentes ut, non modo sint vita irreprehensibiles, sed in verbo et conversatione, *„fonna facti gregit ex* I*animo,”** in divinis negotiis semper sint mancipati, a terrenis alieni, humilitatem et patientiam in seipsis custodire et alios similiter docere satagant. Abundet in -eis constantia fidei, puritas dilectionis et sinceritas pacis, et in se exhibeant *„omnem hominem perfectum in Chritto leta”**.

Attamen ipsis, utpote speculatoribus et domus Israël custodibus, non foret satis sibimetipsis attendere, et providere bona coram Deo et hominibus; sciant se in excelso ' positos, ut vigilantiae ■hunus quod ipsis proprium est, fheilius adimplere valeant, in his praesertim quae ad fidem pertinent. Episcopis enim dictum'est: *„bepoeitum euelodi;”** ipsorum' est ergp ante omnia catholicam .fidem episcopali robore tueri, Afendere, ac summa cura invigilare ut grex ipsis commissus in ea stabilis et immotus permaneat7.

' Et quoniam non minus in fidei ruinam vergit crassa illa culpabilist|ue catholicarum veritatum ignorantia, quam earum per haereses et errore· depravatio, pari cura, huic operi incumbant ut et errores confutentur, et ignorantiae vitium, quantum βγi poterit, extinguatur.

Quoniam alitem magna, pietas sit, ut ait sanctus Leo, impiorum latebra· prodere, episcoporum est D omni opera multiformes inimici hominis insidias et fallacias fideli populo detegere, eumque a pestiferis doctrinis diligenter avertere, ut ea omnia studiosissime devitent quae fidei, et morum integritati adversantur..

Nec praetereat episcopos, ad formam sacrorum canonum et praesertim concilii Tridentini *, mandatum esse omnibus fidelium pastoribus, ut in ec-'" clesiis sibi commis·!· assidue resideant, quo facilius et commodius sibi subiectos regere, et omnibus muniis suis, satisfacere valeant, nisi absentiam

¹ 'une, prev, Senunensi· 1394,?)

• Fort·»· tam.

1 S. Bern., *De connd.*. 1. U, c. e. opp. ·. Bern , ed. liigue, I. 761.

• Art. XX, 98.

1 Trid., ses·. XXIII, d< seer, *urd.,* cap. 4.

³ KpisV e·, *ad Plorent. Puppian., de obteeet., off.* a typr., ed. Balux,, psg. 198.

’ Adv. Lueiisr, a. », opp a Hier··., sd. Mlgas^U, 1« A.

' Hebr. XIII. 17.

³ S. August.

1 Sew. XXV'. de *ref*'., cap. 1.

■ I Petr V, A

• Colom. I, 98.

„ · I Tim VL 90.

.·· BrnnAJUV. /

.... ı...ώ.

suam legitim· requirat causa, quae a sacris canonibus probat· ait.

Sed illud pritaum eos admonendos censet saoroaaneta Tridenti·· synodui, ut se pastore· et patre· esse meminerint, et ita subditi· praeeaee, ut nqp in eia dominentur, aed illostanquam filios et fratres diligant. Quae tamen, ei quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, arguant, ottseerent, increpant „m omm bemtete *et patientia".*l Quia vero, ut aiunteiidem patres Tridentini, Christianae reipublicae non minus necessaria est praedicatio evsngelii quam lectio, et hoc est praecipuum episcoporum munus, statuit et decrevit eadem sancta synodus, „episcopos *et omnee alio» ercleeiarum prae*lalos tenrri *per ee ipeoe ... ad praedicandum nanctum Iew Chrieti eeangelium. Si aero contigerit* eos *legitimo* detineri *impedimenta, . . . eiror idoneos assumere teneantur ad kuiuemodi praedieatiome af*jficmsi sohiiriter «nequendum.**1 Quinimo, cupiens * B eadem dénota synodus illud ministerium, quo frequentius posait, ad fidelium salutem exerceri, obsecrat episcopos haec Seoonensis provinciae synodus, ut praedicationi verbi constanter invigilent; ipsamque ita peragi curent per rectores animarum, ut plebs ipsis commisse divinis praeceptis in iudicio et veritate salubriter pascatur,

Cum autem omnibus dqbitores aint episcopi, capientibus et insipientibus, doctis et indoctis, eosdem hortatur vehementer haec synodus, ut ad fideles suos'omnes animum intendentes, ad singulas visitandas parochias accedant .per seipsos, aut per delegatos, si ipsi legitime impediti fuerint. Sed neque satis sit episcopo dioecesim perlustrare; restat illud enixe ab ipso perficiendum ut, quae in visitationibus constituenda . vel emendanda decreverit, vere in effectum, teippore opportupo, adducantur. ,

Constanter «tiam servent episcopi salutarem illam C consuetudinem convocandi suae dioecesis presbyteros, ut in spirituali-secessu piis exercitiis per aliquot dies vacent; ibi recte sancteque^ivendi formam, et quae sunt pastoralis officii munia, vel per se, vel per conspicuos sacri eloquii praecones, in memoriam revocare curabunt.

Peculiari insuper sollicitudine provideant episcopi, ut quotannis, determinato tempore, synodus dioecesana habeatur; in hoc pio conventu, antiqua renovare statuta et nova etiam condere satagant, quae ad abusus tollendos, defectu reparandos, excessu· reprimendos et disciplinae ecclesiasticae vigorem fovendum, magis apta indicaverint.

Verum, inter multiplices gravesque episooporum obligationes, nulla maior quam seminariorum cura ipsis cordi esse debet In his nerfipe ecclesiasticis scholis spes sacerdotii tota reponitur. Sed quo uberem lautissimamque * Christianae reipublicae segetem | seminaria tum maiora, tum minora proferant, ea interdum invisant, ae singulorum alumnorum indolem et more·, atque in pietate et studiis profectum, ad sancti Caroli exemplar, paterne explorent

Caveant etiam summopere, iuxta apostoli praeceptum, ne *cuipiam cito manue* imponant, sed eos tantum sacris initient ordinibus qui, accurate explorati, et virtutum ornatu, nec non scientiae profectu commendabile·, spem afferunt se utiliter ecclesiae inservituro·.,

Illud quoque,non minoris est momenti, ut.iis animarum cura committatur, qui, iuxta Tridentinum, doctrina, pietate, et praeclaris bdnorum operum exemplis, gregi sibi commisso praelucere, atque dominicum agrum diligenter valeant excolere. Igi tur, ad ' parochial· officium obeundum eligantur ii tantum 'qui ad Christi fidelium regimen, merito videntur aptiores; melius eat enim profecto, secundum effatum Benedicti XIV, pauciore· habere ministros, sed probo·, sed idoneos atque utiles, quam plure· qui ia aedificationem corporis Christi nequicquam sint valituri.

Praeterea, cum nihil sit quod magis conferat ad conservandam augendamque inter populos vitae Christianae rationem, quam pia puerorum educatio, curabit episcopus, ut parentes admoneantur saepe saepius de stricta obligatione ipsis imposita, in hac pane, legibus naturae simul et religionis; nihilque omittat ut in sua dioecesi instituantur et multiplicentur scholae, in quibus, una cum litteris humanioribus et artibus liberalibus, scientiam religionis Christiana inventus edoceatur '.

Quod si charitas, quae est perfectio legis, omnium fidelium et maxime sacerdotum mentes' accendere debet, qupnto magis episcoporum? Sint ergo in pauperes et peregrinos, omnesque indigente·, propter nomen Domini, affabile· et misericorde· *(pontificale Romanum);* nullusque praesuli titulus carior sit et potior quam pauperum advocati nomen et patroni '.

Caput IV.

De metrppolitano.

Archiepiscopalem dignitatem quasi novo splendore illustrat conciliorum ^provincialium instauratio. Monitos ergo volumus clerum et fideles nequaquam .inanis tituli gratia institutam'a primaevae ecclesiae saeculis fuisse metropolitanam dignitatem, variisque auctam praerogativis, sed ad totius provinciae bonum, ut scilicet commune existât vinculum per quod colligentur illi qui communes, ut plurimum. habent necessitates: et secundum canone· aliquis existât qui possit indebite omissa supplere, appellationes in casibus a iure statutis suscipere, opemque\ benignam illis praestare qui se laesos putant, demum fidei et disciplinae illibatae conservationi in provincia sollicitius invigilare.

Caput V.

De ncariie generaliiue, arcHidiaeorue et decanit ruralibut.

„ Cum eaepe contingat, good epitropi, propter euoe occupations multiplicet, vel oceaeionee aliae, per ee ipsos non sq^ficiont *ad* osmws numeris *tui porter, matrime per amplae dioeceeee et diffruan, idea mandat Laterauenee concilium guartum, ut* episcopi *error* ûtonoos assumant, potentes in *opere et termone,* fui *ipleiee cibi committat, rice ipearum, arm per re idem negvioerwt, eollidte* risitantes, *eae terta aedificent et exemplo."*

Instituuntur vicarii generales, ut in omni foro voluntario episcopum repraesentent, eumgae, si necessarium fuerit, suppleant. Unde fit ut nusquam proprio, sed praesulis nomine cuncta peragant, moraliter enim una persona cum praesule efficiuntur. Cum igitur in iis, quibus demandata est, auctoritatem propriam quadam observantia exornent ipsi episcopi; multo magis convenit ut caeteri omne· presbyteri episcopum in vicariis geneyalibu revereantur, iisque honorem praestent et obsequium. In choro et extra post episcopum primum locum obtinent, st episcopi impediti vicem in festis solemnibus supplent

ff

l Ssss. xm, te r<, osp. L
• fism. V, te rvf., cap B.
• Fsttams mpg... «tes stewset sta.
l < VlltMK-lMiiHltaMlMMfc l

' Cens. Bmsress [Mansi, Cbas, XMII, em
* Ctafc ntaML ***** MBAL.....
.... %
. i.....

Permultorum episcoporum vestigiis inhaerentes, a statuimus unamquamque dioecesim maiores partes habituram super quibus eonstituantnr, sient oculi episcoporum, viearii generales, nomine et munere archidiaconorum genehkliter insigniti; sub archidiaconis certus archipresbyterorum ve) saltem decanorum ruralium numerus, qui, iuxta mentem concilii Tridentini, caeteria invigilant parochis, sive illi sint titulares, sive tantum amovibiles.

Decani igitur caeteria presbyteris mandata episcoporum, sacraque olea transmittunt, certorum negotiorum rationem accuratam'excipiunt et referunt; ipsorum est etiam sive parochos in possessionem mittere, sive iisdem aegrotantibus sacramenta ministrare, sive demum defunctorum exeqUias celebrare; sacerdotales congressus et collationes dirigunt, custodiendis ecclesiasticae disciplinae regulis invigilant, ecclesias visitant aliaque adimplent quae statutis dioecesanis determinantur.

Visitationum autem istarum scopus est sanam cythodoxamque doctrinam inducere, bonos mores tueri, pravos corrigere, populum cohortationibus et admonitionibus ad religionem, pacem innocentiamque conducere; caetera, proqt locus, tempus et occasio feret, ex visitantium prudentia, ad fidelium fructum constituere; quo facilius feliciusque succedant, monentur praedicti omnes et singuli ad quos visitatio spectet, ut paterna caritate, christianoque xelo omnes amplectantur.

Non ut molesti exploratores excipiantur sed ut amici et fratres; accusationes haud- facile excipiant, sed maturo et districto examine perpendant, quad saepius contra 'presbyteros confingit impiet*·, accipit credulitas, disseminat malignitas. Ab omni vero humana éonsideratione alieni, testimonium reddant fideliter, unice gloriam Dei et ecclesiae bonum intendentes.

De caeteto, visitationis factae infra mensem episcopo rationem reddere, et integra acta ei exhibere tenentur.

Declaramus enumerata munia tqli vel tali personae indissolubiliter annexa neutiquam esse, sed eadem episcopum posse cui libuerit committere. quinetiam eadem auferre, aut ad arbitrium re-, strlhgere.

Caput VI.

De capituli et* eaaoqicM.

Certissimum est capitula ad illud inprimis esse constituta ut publicas proces nomine ecclesiae peri solvant, et cunctis rite psallendi ac divina officia peragendi normam praebeant. Hoc igitur sacrum muuus magni pretii faciant canonici, siquidem, dum sunt orationi instantes, non minus ecclesiae utilitati inserviunt quam si muniis pastoralibus darent operam. Dei igitnr caritate et religionis eultu'commoti, ad chorum conveniant, 'ut attente, studiose, rite et pie, divinas laudee concelebrantes, illud ex animo concinant: „ *Voluntarie* Mcr^ficobo tibi si cmi-/tsbor nomini tuo, jnemem bonum sat." [3]

Canonici episcopo celebranti, aut alia pontificalia exercenti, assistant et inserviant; quin etiam ea sint animi promptitudine,l reverentia et obsequio,. ut sese praesulibus utiles, consilio, aliave opera praebeant.

Ea polleant morum integritate, doctrina, rerum hominumque experientia ut, secundum concilii Tridentini dictum, ecclesiae senatus merito diei possint [4]. Ideo, sic omnia disciplinae offioia.adimpleant, ut- canonice, 'nempe ad normam legum ecclesiasticarum, oongruentbr' vivant.

Porro docet summus pontifex Romanus Bene* dictus XIV ','„»wr»ri»s emomms *eanctionibut* pros*dpi,* ta, staytais dwbus ta sectatis eatbrdralibus, tam bores cmmncos *Miti** modo ot/orata rsciteatar, tam etiam missa conecntaabis eoMretar," quam pro benefactoribus in genere esse applicandam ibidem monet pontifex.

Et illa quidem eunt iure commuai constituta: sed ea fideliter in omnibus retineri non permisit hucusque, nec adhuc permittit in nostris ecclesiis sive paucior canonicorum numerus, sive etiam tenuis rerum copia; ac propterea ad sanctam sedem pro opportuna utriusque oneris reductione erit recurrendum.

Quae eum ita sint, declaramus ab unoquo'que nostrum post huiusce concilii promulgationem, faciendam este accuratam revisionem statutorum capitularium per capitulum conficiendorum ut, scilicet, etf constituantur quae magis erunt opportune, retenta religiose sacrorum canoqum observantia, babita etipm usuum et laudabilium consuetudinum antea vigentium'ratione, prout praesentibus accommodantur circumstantiis.

Interea, illud fieri praecipimus ut bis in unsquaque dip canonici iju non'fuerint legitime impediti ad chorum conveniant, tum ut intersint missae conventual), tum ut certam partem publici .officii canant aut recitent, obtenta apostolica venia supra reductione choralis servitii, quatenus ex integro satisfieri eidem non possit.

Asüidue igitur resideant, èt secundum concilii Tridentini legem: „Noq *liceat vigore cuiuelibet etatuti aut coneuetudinit ultra tree* nteases ob sisdeta' *eedaeii», quolibet anno abeeee, ealvie nikilominu* earum eceleeiarum conetitutionibue, quae tonqiu* eervitii* tempus *requirunt* Caveant canonici ne simultanée eo absint numero, quo impediatur assidua et conveniens officiorum celeSratio.

Provisi de canonicatu, secundum Tridentinam legemv fidei catholicae professionem, iuxta formam a Pio papa'IV praescriptam, coram episcopo vel eius vicario seu officiali et capitulo, faciant, quando possessionem adipiscantur.

Sede episcopali vacante, sic ad capitulum dioecesis administratio et iurisdictio transferuntur, ut infria octo dies, teneatur constituere vicarium, aut, secundum receptum in Galliis morem vicarios plureo, non eo tamen numero id fiat, ut ipsummet et per se dictam iurisdictionem exercere videatur.

Cauterum, in praefata statutorum capitularium revisione, ea omnia decernentur quae pertinebunt sive ad capituli singulorumque canonicorum iura, aife ad dignitates offioiave et eorumdem praerogativas, sive ad coetus capitulare·, quorum aliis episcopus per se vel per vicarium generalem praeerit,' alii vero libere haberi poterunt, certis sdb. conditionibus, quarum praecipua debet esse ut resolutiones capituli episqpporum approbatione in casibus a iure statutis sanciantur.

Caput VII.

De paroebit, vicariie, capeUmti ei preqbqterit tin* . titulo ta parochii* deqentibu*.*

Quam grave et veneratione dignum sit parochorum munus, satis indicant haec sacri concilii Tridentini verbo,- „*Mandat eancta* synodus *epUeopie, pro tutiore animarum* «s commiMorum -aetate, *uty* disttacto popula ta certas *propriatqu* parochia», unicuique* mtaas *perpetuum peetdiareuique parochum aeeipneut, qui* oos rsynososrs *salsat ei* a yuo *liai**

secrewsele ntserpÙNU, *eut ali» utiliori* modo .. . A *protideaul*[3]'

Sic igitur parochus commissam sibi plebem pastorali suscipiat affectu, ut int^lligat suum esse munus, secundum Geraonii verba, *„purgare ptr correptionem, illuminare ptr praedicationem,* «t *perficere ptr tacramentorum ădminutrationetf.* Cum oinnee parochi subesae debeant episcopo, sedulo caveant ne fines praefixos praetergrediantur: nec fideles ullo modo inquietent circa ea quae eunt ab epi«cppia concerna aut atatuta.

Meminerint parochi teneri ad oblationem miaaae pro populo aingulia diebus festis Miam suppressis anno 1801. niai apoatolieam diapenaationem obtinuerint.

Vicarii parochialea ideo aunt constituti, ut parochum iuvent, eiuaque vices auppleant. Nihil proinde peragant quod non a parocho fuerit comlhiasnm aut indicatum.

Capellani aeu 'eleemosynarii non quidem parochi aunt; sed. in quibuadam, parochia aaaimilati certa 'et determinata munia exercent. Cum autem privilegia non eunt extendenda, ab eia obaervetur id quod fuerit ab epiacopia qfdinatum; caveantque ne iüriadictionem aliave iura paroebialia usurpent in eaa personas quae non aunt de familia sibi čoncredit

Presbyteri quibua nuljum speciale officium commissum fuerit, modo aint ab epiacopo approbati, aemetipaoa paratos exhibeant, aive ad confessiones audiendas, aive ad caetera munia obeunda de consensu parochorum. Caeterum reverentia erga parochos, assidua in divinis officiis.praesentia. denique omnium virtutuiq exemplo, fidelibus se praebeant commendabiles.

Quoad sacerdotes senectute aut aliqua infirmitate gravatos, cum solatio et subsidiis maxime indigeant. huic necessitati sublevandae iam opportuna conati sumus adhibere remedia, *aerarium* scilicet instituendo, quod ex consacerdotum voluntariis oblationibus praecipue conflaretur. Congratulantes igitur illi quam affeetu comprobaverunt promptae voluntati, fratres nostros carissimos M filios adhortamur, et etiam per viscera misericordiae Christi obsecramus, ut quod fieri coepit et facto perficiatur: „0st«>UMm«m *ergo guae ett caritati» rutra», et noetrae gloriae pro robi», f illo» attendit»* m */aeiem* «cctoriamm

Caput VID. ?

De auditorio epiteopali ae metropolitano.

Quoniam episcopum decet patrem se magia quam iudicem praebere; qUoniam insuper episcopi innumeris propemodum negotiis vacare tenentur: in unaquaque, nostrae provinciae dioecesi, auditorium episcopale constituatur, quod de Causis adD contentiosam iurisdictiohem pertinentibus agnoscat, delicta clericorum inquirat, examinet ac etiam canonice coerceat.

Officialis itaque ab episcopo eligitur qui, episcopi nomine, causas instruere, testee audire, sententiaaque ferre valeat; adiunctis etiam aasessdribus, W caeterisque ministris, quorum numeoim et officia episcopus determinabif.

Nulla causa ad hoc forum deferri poterit dt in I eodem expendi absque iussu aut consensit episcopi. Serventur vero ad amussim omnes regulae canonum, aive circa citationem, sive circa causae discussionum, sive circa sententiatfi, sive etiam circa poenas infligendas, prout natura causarum et temporum circumstantiae permiserint.

Ab 'officiali episcopali . dabitur appellatio ad Metropolitanum vel ad Romanum pdutifieem. Appellatio autem noq suspensivom, sed devolutivum offectum habebit, exceptis casibus a inre determinatis.

Canonicis legibus prohibitum est, ne in rebus ad focum ecclesiasticum 'pertinentibus ab auditorio episcopali ae metropolitano recurratur -ad forum saeculare.

Caeterum, salva remanet potestas quae competit episcopo extraiudicialiter inquirendi et · sententiae ferendi ex ihfortnata conscientia.

8i, ob delicti gravitatem, virga opus fuerit et acriora adhibenda fuerint remodia, tunc opera dabitur ut rigor mansuetudine, iudicium mjsericordia, sevefcjtas lenitateitemperetur.

Insuper, reqifiritur ut in metropolitans ecclesia unum etiam instituatur auditorium, ad quod deII ferantur iuridicae appellationes a iudiciis suffraganeorum officialium.

TITULUS II.

De fido, do erroribus pressentis aevi, atque do librorum examino.

Caput I.

De fide.

Quoniam, docente apostolq, *„fidet etttperundarum tubitantio* rerum, orpumstltifm non apparentium et iuxta Tridentinum, totius humanae salutis initium fundamentum et radix .omnis iustificationis, *tine gua Mpouibilt* «si *plactrt ?beo ;* nos agnoscentes quot et quanta impietas in fidem Dei quotidie moliamur, id nobis praecipuum videtur, si ab exi ordio providemus ut omnia quae fidei sunt Christi fidelee apprime edoceantur.

Quapropter, mandamus omnibus nostrae provinciae presbyteris commilitantibus nobis in Christo, quatenus doctrinam verae fidei iuxta Verbum Dei, sanctum lesu Christi evangelium, apostolicae Romanqeque ecclesiae traditionem teneant et sequantur, m omnihsM Mawntes seuhtm *fidei* in possint ousma *tria neguiuimi ignea extUngutre* ; et fidelium mentes contra impiorum artes et effraenos impetus praemunire.

Praeterea, attentis quae hodie non solum ut cancer serpunt, sed audacius attolluntur, erroribus. plura iudioavimus esae notanda quibus aut ab errore avertantur fidelee, aut iam anitpo Conceptum noverint depellere.

Caput II.

Dt trroribu» praecipui» praetenti» aeri.

Sane non diffitendum vere *apertum uu puitum abg»»i,* et homines in *peint profidentu,* eo devenisse, ut, omni seu divina, aeu humana postposita auctoritate, seipsos sibi magistros constituerint: hinc in humanis, opinionum sibi invieem pugnantium colluvies, commenta portentosa, *dituniionu, ltd»· Hone», rixae,* perturbationes, et *hi» timilia,* quibus itu omne et potestas aut concuti videntur aut funditus evelli; hinc, plurima etiam de divinis erronee excogitata, totam ipsam religionem et ipsum -religionis fundamentum, fidem scilicet, labefactantia.

Igitur, pro officio dsmdat haec nostra synodus et damnare 'intendit inprimis nefandum istum et omnium errorum principem et caput *rationaliemum,* ut aiunt; quo homines verbum Dei et «oaam ecclesiae *doetrinapt* non sustinentes, nullam credendi et

[3] 8esa XXIX, *de* nf, cap. 15, vanna fins·· '
* II Osr. VIH M. .

• Hebr. XI. I.*
• Beta. XI, &

agendi normam, nisi sensum?mnicuiqa·' proprium agnoscunt /st proclamant, ✗

a Ex hoc venenato et inexhausto fonte manasse deprehendbntur et quotidie manare tot inaudita usque nudb. simul et in◆pia systemata, quad omnia auadeque facere moliuntur et jrremediabiliter oppri-, mère.

7 t Quorum praecipua.,» nobis jycgnsen^a. denun·» tianda et profliganda, haec aiint:

Amthrismits aive spirituali» site materially. quo Deù». eat omnia et*omnia Deus; ita>iit4)cus sotaf *Dominm, eredn» coelo* et firmatu teVTaia-.eJ* omni· yuae *in ei» eunt, tribuent omnibtu vitam etineiliratfonein, et omnia; cuius* est *gloria quam alteri* uou *dabit:* iam ait finitus simul et infinitus, spiritus et -materia, *univertale* illud *ego,* ut aiunt., et sutetentM *univermli»,* creator e£ creatura, ae proinde tiihil.

Nhturalitmu», qui, |>ostquany<Deua maxima *et pretiota nobi* promiua donavit, ut per haec* efficis- mur dirinoe *contorte» naturael,* hominis ad^adffum supernaturaleni ordinationem, et etiam huiu» ordinationi» possibilitatem non erubuit abnegatam -.

Mgthitmu», audaci cuius et mirum in modum ementita interpretatione, patriarcharum., prophetarum. salvatoris etiam nostri loau Christi et apostolorum vita.' actu», miracula, ad figura» inane» 'redacta penitus evanescunt; quasi homo Deus, *cuiu» diem detideravil Abraham videre, .vidit et gavitu» eet, de guo toruli eunt *t prophetae et ptalmi,* Vere *parvula» nobi»*non mitas *fuerit,* vere *naitro»* non *tulerit languore»,* vere *inclinato rapite* non *rmieerit ipiritum,* non *lurrexerit vere et apparuerit Simeni,* nec apostolis verum corpus suum praebuerit, sed phantasma, palpandum.

Indifferentiemue, iuxta quem omnes omnino religiosae societates aequaliter verae, aequaliter falsae. aequaliter Deo gratae nuncupantur et hominibus proficuae, monente frustra Domino, *„ego eum via et verita» et vita;'''* unde necessario evenit plerosque religionem omnem abiicere; alios, servato Christi fidelium nomine, plurima tamen et ad credendum et ad agendum proposita contemnere *dividentt» Chrittum,* et ad illud non attendentes: oQta *ofendit* in uno, *fS&lu e»t* omnium reu».'‘‘ De quibys Psalmista; *„Salvum me fàc, 'Domine, quoniam diminutae* sunt *veritate» a lilii» homtmsm.*** '

Materialiemu», qui totum hominem ad aurum *organitmum* revocans, *hunc ad timilifudinem Dei* conditum eo ignominiae detrahit ut, «aima, fine, dignitate penitus omissis, *homo comparetur* famsutia *intipientibu» et timili» fiat illi»;* cuius igitur cor cima, apea *terra, vita ludat, Deu» venter ttt,* et lucrum r *undequaqu» acquirere etiam ex malo* suprema lex. summa sapientia, unica felicitas.

Communiamus, sub quacumque fdrmavel nomine, cuius inter sequaces alii ad perditionem depravant evangelicae perfectionis consilia et illa totidem esae praecepta, sub Deô optimo, iusto et provido necessaria mentientes affirmant; alii non erubescunt praedicare finem hominis ultimum in hac vita sistere, et omnibus ad terrenam felicitatem, spretis etiam societatis legibus aeternis, aequale io» natura inesse; sicque illud a se et a populis miserabiliter deceptis prolicientes: *„Hon fertum facie»,* urns ean- *eupuee» domum proximi* tui, mm uxorem, neu orysu- *tum, nec omnia quae illitu *unt,*‘‘* sub specie bonorum aequationis nihil nisi omnimodam servitutem

et,miseriam foedamque promiscuitatem et facinorosa latrocinia praetpntant.

Quae iaania'forsan -tarn multi, non ratghfati futeaent et locuti, 'nec tam miti acMptssent. si melius iatellimerefur et âdrpnetn reduceretur ab omnibus illud Ctriati: „Mundata··jvoMaiWe *vobi» *at diligati» invicem* ricut *dileti* «M.‘‘‘ Fideles igi: tur exhortamur ut, viscera misericordiae induti, dos pauperum visitent, verbis piis fraternoque aQectu dolores eorum leiriant, apertiori manu trP -buant quo subleventur: matres, puero», sene», opj^ fice» adiuvent et ament. Hoc sane modo' meltaa reviviscet aegra adfhodum et infirma sOcieta», quae, deficiente- in dies caritate, pene deficit, et quae, per hanc Solam in pluribus redivivam, convalescere potest.

^*Peeudochrittianitmu»* denique, i^jjst. illa huc usque inaudita impietas, quae sacrosancta dogmata. evangelic· dicta, verba ecclesiae U|* sancita, ad sensus et usus profano», sed et criminosos perver»am' hypocrisi detorquens, quin ipsum salvatori» le»u Christi ηοφοη. satfiilega quadam audacia usurpati». Dominum nostrum sibi vindicat, hodiernisque sectariis antesignaqpm blasphemare non refugit.

Quos omnes supradieto» errores et alios quotcumque ex his scaturientes, scripturae sacrae, ecclesiae doctrinae, documentis patrum, doctorum testificationibus, intimisqne mentis humanae sensibus tam aperte contrario», nec non religionis et societatis bono imo et existentiae plus minusve infensos, quis non Videat omnino damnandos et reprobandos, sicuti reapse damnamus et reprobamus' *Rogante» per Deum et in vieceribu» Chrieit obtecranle»* omnes huius provinciae fideles, quatenus se ab emptione, venditione, lectione, conservatione librorum in quibus huius modi errore» continentur. penitus abstineant et a subditis curent abstineri-

Caput 111.

De librorum examine.

Cum episcopi aint fidei iudiee». doctrinae a< morum integritatis custodes et defensore». ‹ertuni est officii sui esse libros examinare, noxio» 'bibere et condemnare, utile» commendaro et propagare.

Propterea. iure cautum est ne libri typi» demandentur et gd usus publicos in lucem prodeant, nisi prius ab episcopis aut eorum delegatis examinati fuerint, quô populus ipsis commisauHbibo salutari pascetur, non autem lethifero inficiatur.

Quae cura episcopis praecipue incumbit circa libros' de rebus sacris tractantes, vetante Tcidentina synodo ne imprimantur aut vendantur libri de sacri» rebus, nisi prius examinafi probatique fuerint ab ordinario'.

Sed propter improbitatem temporum, eum has aapientiseimaa sandke matris ecclesiae leges urgere nullatenus in promptu sit, facilius ad obsecrationem quam ad imperium inclinantes, omnes Christi fideles exhortamur ut in seligendis libris profanis, quando opus erit, ooneilium exquirant a viris doctrina et religione conspicuis, libros autem de rebus sacria non legant nisi ab ecclesia approbatos.

Verumtamen. iuxta mentem ecclesiae, prohibendum censet haec synodus ne quis- in fidem proposât prophetias, visiones, miraçula sive ad rem politicam, sive ad faturum ecclesiae statum, aive ad alia eiusmodi spectantia, absque recognitione et probatione ordinarii.

ı U Petr. 1. a.
* Fortasse *abnegare.*
* Ioan. XIV. a.
• Iacob. H. 10.
• P*. Xt, 8ł
‘ loan. XIII. M.

Quoad vfros çecleaiSeticos autem, ipsis expresqp inhibiturl volumus ne librum uflum. aut scriptum qhodeujgqud^fidem aut mores respiciens, absque ordinarii praevio examine et permissu quam citius 'et gratis impertiendo, typis mandent, in quo ewhibeaqtur et proponantuf fiflelibus religionis dom mata'aut histiiffa, ad scholarum-et catechi^ordm ustKn. aut orationum formulae aut cantica apiritualia, indulgentiae, novae, praxes devotionis/ aut tandem novorum miraculorum non rite Recognitorum narrationes.

TITULUS III

Do aaoramentia et do ouitu divino.

Caput I.

De tacramentie. 9

Sacramenta novae legis septem aunt fontea Salvatoris unde hauriuntur *agnae eieaa ealientee* tn ctawa *aeternant.* Per ilia, ut ait concilium Tridentinum. „omms *vera iuetitia tel incipit ret coepta augetur, rtl amieea reparatur."*]

In ae continent spiritalem alimoniam aimul et medelam, pro vario hominia statu et. multiplici moTbo. ab ipao vitae exordio, usque ad extremum agonem accommodatam. Unde praqcipuum pastorum muniïs est docere populos sibr-aubditps de institutione, utilitate, necessitate, efficacia sacramentorum. eiaque aimul fidem, reverentiam, pietatem et ornneo dispositiones instillare, quarum defectu non tantum sine, fructu, sed saepe cum gravi peccato reciperentur.

Et cum pia mater ecclesia in solemn· sacramentorum administrations quosdam ritus et caeremoniae adhiberi mandavit, praecipimus omnibus animarum rectoribus ut illa non solum diligenter, sed etiam summa cum animi'attentione et religione observent, nihil omittentes, nibil mutantes; in ipsorum etiam sacramentorum administrations manus puras ab omni simoniae labe et avaritiae suspicione continentes. Omnia tam decenti gravique actione peragantur, ut adstantium mentes ad coelestium cogitationem erectae, rem divinam agi facile intelligent.

Cbput II.

De baptinto.

Baptismus est sacramentorum ianua sicut Christianae religionis et aeternae vitae. In illo rite administrando summam adhibeant diligentiam sacerdotes.

Prohibemus ne sacramentum hoc solemniter privatis in aedibus conferant; nec etiam extra mortis periculum illud absque caeremoniis *(ondgyer)* administrare praesumant, sine episcopi licentia scriptis mandata, quae non concedetur nisi gravibus de causia.

Unus ad summum patrinus et una inatrina infantem e sacro fonte suscipiant ad formam aacri concilii Tridentini. seas. XXIV. cap. 2. *de reform, matri*».* Neque ad hoc munus admittantur infideles, haeretici, excommunicari denuntiari et interdicti, aut publice criminosi, nec qui civili tantum contractu adunati, matrimonium coram ecclesia inire nolunt. Non idonei iudicentur, saltem ordinarie, nisi unus aut alter ad primam synaxini accesserit. Vetamus ne illo munere fungantur monachi, sanctimoniales, et clerici saeculares absque noetra speciali licentia.

Infantea expositi baptixenfpr. sine conditione quidem, ei nulla aecum habeant collari baptismi indicia: sub conditione vero, si dubia* tantum et non omnino cectajieprehendantur; idem faciendum. si baptisaverit obstetrix, et.Xacta inquisitione, aliquis sit dubio locus.

Quoad eos qui ab haereticis bapti^ati fuerint. sub conditione baptisentur. nisi constet Mrectam baptisandi formam servatam esse. Saepe'exponant pastores parochhtnis suis ritus baptismi 'essentiales et tmprimis' satagant ut eos probe calleant *>b«te>trices. quibua baptitandi neCemitaa ex officio saepe saepius incumbit.

Caput 111.

De confiru/pliotte.

Expedire duximus pueros ad confirmationem generaliter noit* admitti nisi post priifiam-communionem. confidentes eos tunc intelligenlia. doctrina et pietate màgis probatos, certiorem indy et uberiorem fnictum esae percepturos

Provideant parochi ut fideles, tanti sacramenti excellentiam >'t dignitatem edocti, rite illud susci piant, cis'ad gratiam eius fovendam atque am|\-'ficandam efficaciter inducantur. Nomina atHem patrinorum et episcopi describantur in regesto ad formam ritualis.

\JLmeant ut omnes confirmandi adsint, incipiente caeremonia, néque exeant nisi post benedictionem episcopi

De eueharietia.

Nullum sacramentum est illo .salubrius quo purgantur corda et illuminantur, virtutes augentur, et mens otnnium spiritualium charismatum abundantia impinguatur.

Doceantur assidue fideles de summo ineffabilis huius sacramenti pretio, de exhibenda illi adoratione. eadem quae vero Deo debetur, de desiderio consequendi tot tantasque inde profluentes gratias, de reverentia et sanctitate quibuscum ad illud accedendum est.

Enixe adhortandi sunt Christi fideles ut frequentius. pro cuiusque maiori devotione et perfectione, ac. saltem in solemnioribus festis, ad sacram mensam pie accedant.

Iuxta antiquam ecclesiae consuetudinem, sancta eucharistia administretur, quantum fieri potest, intra missaruln solemnia, potius quam ante vel post missae celebrationem.

Pastores, in praeparandis ad primam communionem pueris, omnpm curam et diligentiam impendant ut illi Christiana doctrina imbuti, morum disciplina informati, toga innocentiae conservatae vel reparatae induti, probati et digni ad mensam Domini admittantur.

Quoad aetatem admissionis et tempus per quod fieri debent catecheses, stricte adimpleantur statuta cuiusque dioecesis. Expresse prohibemus, ne ullus pastor vel sacerdos puerum externae parochiae ad primani communionem, sine proprii parochi aut episcopi licentia admittat.

Ante sanctissimum sacramentum lampas diu noctuque luceat et ardeat. nisi pro tempore episcopus. ex induito sedis apostolicae, dispensaverit.

Viaticum summo studio et diligentia àeferatur aegrotis, nec denegetur nisi ob gravissimas causas.

Potest quandoque dari sacra eucharistia amentibus. si lucida habeant intervalla: surdis et mutis. si possint in fidei elementis erudiri, nullusque sit irreverentiae timendae Itlfeus. In dubiis casibus consulatur episcopus.

Pueris gravi et periculoso morbo decumbentibus concedatur, modo sufficienter edocti cornus Christi a vulgari cibo discernant.

' Seas. VII, *dt ncrtK.,* prooem.

Illi qui capite damnati sunt sacria mysteriis non A iudicentur semper indigni, sed ad suscipiendam eychariaiiam admittantur, si vere poenitentea sint bt nihil indecoram tigiendum sit sacramento.

De caetero, pastores non facile agpoaat etiam peccatores a sacramentis et inconsideratae repulsae scandalum praecaveant. Quoties ovaturam illam denegandi occasionem praevidere poterunt, nulla interposita mnra. '^iscopum consulant, nihilque. quoad per tempus licebit, illius iniuasu statuant vel etiam moWantur.

Caput V.

Dt sacramento *potniicntiat.*

Macramentqni poenitentiae Christus dominuj instituens dixit; „(hsorwn *rtmutrHi» peccata remit*tuatur 'eia, *tt*. yuorum *retinueritii retenta* suat.!*' Voluit ergo in eccleaia esae sacramentum in quo contritis. confessis et ad satisfactionem paratis remitterentur omnia peccata post baptismum commissa. Quod apprime declarans, docet sancta synodus Tridentina .sacramenti poenitentiae formam, in qua praecipue ipsius via sita eat, hia ministri verbia exprimi; *Ego* ta *abtolro*, etc. Sunt autem quasi materia' hiiius sacramenti ipsius poenitentia actus. nempe contritio, confessio et satisfactio ; cuius sacramenti effectus, reconciliatio est cum Deo. quam praeterea interdum in viris piis et cum detotione hoc sacramentum percipientibus, conscientiae pax ac serenitas, cum vehementi spiritus consolatione consequi solet.

Qmttnobretn. non satis deflere possumus hanc exitiosam fidelium indifferentiam, que salutis curam parvipendentes, et tantum charitatis Christi beneficium despicientes, nunquam aut non nisi raro ad salutiferum hunc gratiae fontem accedunt.

Igitur non possumus quin vehementius hortemur omnes Christi fideles ut saepe saepius poenitcntiae sacramentum suscipiant; ad minus memores sint huius praecepti concilii generalis Lateranensis quarti : „Omnu *utriutgue texat Jidtlit, pottfuam ad* annos *diteretionie peruenerit, omnia tua peccata confiteatur fideliter,* saltem *temel in anno, proprio eaeerdoti.*" Quod ut facilius praestare queant, volumus et declaramus eos annuae confessionis praecepto satisfacere, qui peccata sua cuilicet sacerdoti ad confessiones excipiendas approbato confitentur, ita ut ea de re nemo debeat inquietari, non obstante qualibet alia bonsuetiidine.

Quamvis presbyteri, in sua ordinatione a peccatis absolvendi potestatem accipiant, nullus tamen potest confessiones audire, nisi aut parochiale beneficium, aut^pprabationem ab episcopo obtineat.

Episcopo .etiam integram est ut concessae spprobationi eum, quem velit, quoad tempus et locum, D quoad personas et peccatu, modum imponat. Caveant igitur sacerdotes ne facultatit^hdultae limites excedant; a casibus eensurisque reservatis non nisi de expressa reservantis licentia absolvant; monialium convuniualiter viventium confessiones non audiant nisi specialiter approbati. Quoad coûteras autem religiosas personas in paroecia commorantes, parochus earum confessiones excipiet, aisi alium confessorium specialem designaverit ordinarius.

Episcoporum quoque est quaedam graviora crimina sibi reservare, sed cum in aedificationem, non in destructionem istam facultatem habeant, ea parce utantur, ne, propter nimiam severitatem, suffusi rubore subditi peccata retineant; ea tantum sibi reservent quorum reservatio ad bonum animae subditorum conducit.

Cum entem Christu^lotninus potestatem absolvedSftbpoetoÿs tribuens, ipsis ad boe manu* easequendum Spiritum sanctum dederit, patet stfpremum illud ministerium digne a presbyteris exerceri qon posee. pisi spiritum Dei habeant, spiritum veritatis quo illuminentur, spiritum charitatis quo aci" condantur.

Hoc spiritu ducti, sacerdotes ad audiendam confesaionem vocati, promptos facileeque se praebeant, et poenitentea sine acceptione personarum admittant. Eos„ quantum'in ipsis est, ad absolutralem recipiendam diuponant, ne ia longius dilati tempus, conceptam volyntatembonam deperdentes, in peccatis consenescant.

Fueros ad confessionem blando allicient: eos ter saltem auf quater in anno oonfitentea audiant; ad gratiam absolutionis, in quantum poterunt, illos praeparent, ne vitium pro natura inolescat.

Praeterea, meminerint iconfessarii se iudicis pariter et medici personam sustinere, ac divinae iustitia'e simul et mieeriodrdiae ministros a Deo constitutos esse; ut, tanquam arbitri inter Deum et homines, honori divino et animarum saluti consulant.

Equidem recte iudicare debent inter' lepram et lepram, et tanquam periti medici, animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare; sed sciant pariter erga Aoe qui per humanam fragilitatem peccaverint, hanc apostoli servandam esae praescriptionem, srf *Mot arguant, obeecrent. increpent* m casi *bonitate, patientia tt doctrina.* Non enim ad arbitrium proprium, sed ad sensum et voluntatem Christi, iuxta sanae theologiae regulas exercenda est potestas clavium et moderanda.

Reliquum est ut in hoc sacratissimo ministqyio. legem sigilli religiosissime servent, et ponant *ori* suo *cuttodiam tt oetium cèramutantiaa labiit mi».* Vicem enim Dei gerunt, a quo tegitur id omne quod homo detexit.

Caput VI.

De eacramento extremae unctioni».

„In hoc maxime *apparuit benignita» taleatoru nottri Dei"* quod cum fidelia cuiusque vitam ineuntem et progredientem copiosissimis adiuverit salutis praesidiis. eam brevi defecturam novo gratiae subsidio sanctificari voluit, ut ad felicem consummati cursus exitum perduceretur.

Sacramentum hoc. extrema scilicet unctio, iam apud Marcum insinuatum, per lacobum autem afostolum fidelibus promulgatum ac. commendatum. „mjirmotw *quit in robie,"]* infirmis periculose aegrotantibus cüm ad usum rationis pervenerint. aut iis qui prae senio deficientes proxime videntur morituri, praeberi debet, non modo in animae, sed etiam in corporis levamen.

Amentes, qui olim sui competes fuerant et verisimiliter petiissent, sacro oleo ungendi sunt, nisi in suscipiendo sacramento aliqua irreverentia timeatur.

Impoenitentibus vero et aliis, qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis sacra unctio denegatur.

Videant parochi diligenter ut extremam unctionem tempestive suscipiant aegrotantes parochiani; cunctando enim imprudenter periculum incurrunt vel sine extrema unctione moriendi, vel ipsam in huius modi statu recipiendi in quo prinus utilitatis percipietur.

Cum infirmus (in] tam instanti periculo versatur, ut timendi locus sit ne singulis perficiendis unctionibus tempus desit, tunc ungatur in uno sensu

I

^ui ae primum ob*un dederit sub unica forma, ut in rituali Rnmaan; oculi tametj. quantum fieri po? Urit, elinatur.

Nulro infirmus sacro^oleo ungatur quin prius confessus fuerit, nisi 'forte tanta morbi violentia laboret ut confiteri non posait.

Sacrum autem oleum pro extrema unctione habpat parochus diligenter custoditum, loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, seu stanneo, ab aliis vaacqlia oleorum sacrorum speciali insoriptione distineto; quod quidem oleum, singulis annis, veteri reverenter combusto, accurate rènqvandum esti

Caput VII.

Ds-sacragsrafo orduu·.

Sacra ordinatio constituit legis evangelicae sacerdotium, cuius caput eqt Christus, „secerrfos ia arisrmrat;** in varioe autem gradu et ordines mira dispositione distinguitur, unde exsurgit ecclesiae hiérarchie, quae constat as spiseopss, *pmifteri»* st •umstris.· episcopi tanquam ecclesiarum speculatores necnon putores ovium habentur,- ppfabyteri inferiores episcopis iure divino sunt, lupconis vero superiores, spiritualibus fidelium commodis collaborant; subdiaconi et reliqui ministri (t qui) diaconos in suis officiis sublevant.

Haec est illa divina ordinatio unde exsurgit sacerdotii fortitudo et dettir: cuique assignato munere „nt MStroram acts· ordinata" consistit ecclesia.

Cum tanta ait sacerdotii dignitu, quicumque.verendum hoc ministerium' suscipere intendit, illum eximiis dispositionibus praepollere perquam neeease est.

Pastores in Domino hortamur ut si quis inter pueros felicis indolis et pietatis clericalisve vocationis signa prae se ferre videatur, has novellas et bonae spei plantas sedulo foveant et. excolant, ad sanctam gentem multiplicandam et ecclesiae laetitiam magnificandam.

Ordinandi probsntar primaon «i sic «MMrswt, nullum crimen habentes, Christum dominum sanctum, innocentem, impollutum in semetipsis exhibeant

Nihil obstat, in praesenti rerum statu, quominus renovemus, sicut renovamus, praescripta multorum conciliofem, maxime Tridentini, scilicet; nullum admittendum esse ad sacram subdiaconatus ordinem nisi promovendi nomen intra missarum solemnia ter fuerit proclamatum et nisi constet de titulo clericali, id est de honesta sustentatione constituta vel in possessione fundi seu reditus annui, vel in professione religiosa.

Quoad pauperes clerico·, a lege Tridentino, annuente sede apostolica, dispensent episcopi, ne scilicet plurimae parochial·· ecclesiae omni sacro priventur ministerio. Veram satagant episcopi, ut simul ac ecclesiis provisum fuerit rodentur ad praedictam legem: cuius etiam exeeutioaem urgebunt iam nunc, et in posterum erga eo·, quo· bonis patrimonialibus pensionem sibi creare poese constiterit.

— Quando iuaiores clerici aut leritae, sacri tyres cinii domo ad tempus egressi, in domum paternam remeant rectoribus parochiarum, in quibus commorantur, diligenter invigilandum est ut vitam et more· ad normam clericalis disciplinae componant .feste talari et tonsura semper insignee in publicum prodeant decoris domus Domini curam habeant, cum multa pietate, atque in habitu chori officiis intersint

Cum autem solo parochorum testimonio per tempus feriarum, nobis, ut plurimum, innotescant pietas et moram integritas clericorum, ipsos parochos in Christo lesu obsecremus ut testimoniales litteras iis duntaxat concédant q®* P·· et religiose vixerint, qui parochialibus officiis assidue interfuerint qai sacramenta conpsaienter frequeatavenat. qui per decentiam habitus sxtrinséci morum honestatem iatriaseeam osteadsriat.

Ipse autem parochus propriae perfectioni diligentius incumbat, eoque qtudeat exemplo sanctitatis praelucere, ut vivam semetipeo exhibeat vitae clericalis regulam, ndc sinat unquam indiscretis carpi oblocutionibua, aut seminarii tunHlîsoiplinam, toro pios Osus pessumdari.,

Caput VIU?

Df socremstito dratnasonn.·

I Matrimonium„ magnum utique foedu», quo ndT lum antiquitate venerabilius nec firmitate ia violabilius, Deus ab initio instituit, cum humani generis protoparente· coaiunxit. illisque benedixit.

In ecclesia autem et in Christo magnum est sacramentum, quo gratia C[illegible]ibus confertur, ut per fidem, sanctitatem, indiasolubilitatem et prolem,' unionem Christi cum ecclesia repraesentent /

Quos de matrimonio contrahendo cogitare noverint parochi, sedulo pioneant ut in re tanti momenti se Deo, in euiua manibus sunt sortes nostrae, commendare, et piis precibus yitaeque innocentia divinam benedictionem impetrare eurent: *„Filii pnpp»* «aaetontas «toti, *ti* non possunt omsumj» Meut psntes foo* tpwomnt Deust" *

Doceantur insuper fideles impedimenta matrimonii propter bonum societatis et religionis sapienter ab ecclesia faisse constituta, nec super his nisi gravi de causa dispensari. I

n* Manis.

Antequam matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium parocho tribus continuis diebus dominicis, vel festis de praecepto, in ecclesia, inter missarum solemnia. publice denuntietur inter quos matrimonium sit contrahendum. Quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem matrimonii in facie ecclesiae procedatur.

Si vir et mulier 'sint diversae parochiae, in utraque parochia fiant denuntiationes. 8i non semper commorati sunt in paroecia quam nunc incolent, denuntietur insuper matrimonium in ea ex qua veniunt, nisi acquisierint domicilium per habita-

•erretur haec regula etiam pro iia qui ex aliena veniunt dioecesi.

Si sint minores, bsnna publicentur in paroecia ubi domicilium de facto habent, et in paroecia eorum quorum auctoritati subeunt: maiores autem reputentur quoad matrimonium qui annum vigesimum quintum pro viri·, et vigesimum primum pro mulieribus impleverunt. Si vero non habeant ascendente·, uterque sponsu* maior reputatur, dummodo vigesimum primum annum impleverint

Famulorum banna, qui maioritstem attigerunt, promulgentur in parochia heri, ai a sex mensibus 'apud eum famulentur; sin minus, in parochia in qua antea habitabant Si vero sunt minoras, serventur quae dicta sunt de minoribus.

Quoad milites, proclamanda sont eorum banna in praesidiis ubi degunt et insuper in domicilio parentum si sint minores.

■›· esMrsUsas sutrfcaealL

Etsi usus, et quidem commendabilis, obtinuerit ut in sponsae parochia celebretur matrimonium, decernimus illud in parochia sponsi vel sponsae valjde et licite iniri posse.

I Tsb. vni. &.

His qui duplex hahant dojnieilium, facultas datura matrimonii contrahendi sire in parochia abi rerum suarum summam constil eunt, sire in. parochia ubi sex menses 'commoip rant; notandum aHnndo 'quod quiris domicilium habOre tabsratar in locƌ ubi ηėηό versatur cum animo manendi.

Qui ad tempos jtommigrant domesticiŝ rebus fnrigilaturi, aut aliud negotium acturi, ut onerarii, artifice·, nite non fundi, nubere potaudt in prima qua degebant paroecia. *

Pro ragis et ignotis, Tridontina synodus parochia praecipit n^ittorum matrimoniis intersint, nisi prius diligentem inquisitionem feeei\nt, et ab ordinario licentiam id faciendi obtinuerint ·

Iliebus dopiiriicis«aut festi· nullum matrimonium celebretur, nui sciente et consentiente epiecopO.

Prppter infringendae legis ecclesiasticae periculum. vehementer exhortamur, ne diebus abstinentiae nuptiae celebrentur.

Valde exoptandum est, ex ecclesiae mente, nullum absque missae sacrificio matrimonium celebrari; nunquam autem vespere, noctu, rei ante auroram, nisi ab ordinario facta potestate, detur benedictio.

Caput IX.

De *taotUficatioat diti dauuaieat tt aliarum fttiiti-Ulih i goat* «unt de prweepto.

Cum, ex scriptura sacra, septima quaeque dies, quae sabbatum nuncupatur, requies Domini sit, et in Christiana religione dies resurrectionis, scilicet dominica, rite suooeeserit sibbato ludaeorum, nemo non ridet singulos Christi fideles diem dominicam sanctificandi lege adstringi; ut cultum Deo debitum reddant, doctrinam Christianam addiscant, morae ad normam eraagelii componant, et vinculo charitatis in unam gregem coadunentur. Moque irnmcrito aie Deus ordinarii, ut vireo corporis debilitatae refici queant, mirumque in modum promoveatur tum societatis, tum familiae bonum.

„Fms *Sita higtat, to* f«ed non *miit* pari evatant •d •otanattatasi,"| et tantopere imminutae ait Dei cultus. Etenim„ temporalibus curis dediti homines, nihil da salute solliciti, unicum Deum minime cogitantes nec colentes, sanctissimum hunc diem, pnrtim assueti· laboribus vacantes, partim libidinibus inservientes, ab eocleeiae prorsus officii· et ab ipso missae sacrificio alieni, penitas violaro non reformidant.

Tantis igitur malis opportunum remedium afibrro peroptantea, hortamur et ohe»eramus singulos huiusce provinciae fideles, ut diem dominicam, et alias de praecepto festivitate·, plane et perfecto sanctificent (hoc autem gravissimum praeceptum adimplebunt, si abstinuerint ab omni opere servili, praetor casus a iure vsl a legitima conraotadiaa determinatis, atque, nui legitimo impediti fuerint, sacro mie* aae sacrificio interfuerint); illos tamen adhortantoe .ut ad suam parochiam, ia qua missa pro Ipeb offertur et .ia qna saa officia edoceatur, frequenter accedant A^tamsn declaramus praecepto ecdeeiae satisfieri per auditionem cuiuslibet mistae; saeminorint autem pastores verba eoaoiMi Trideutini: pg *tUMFV*

Ut autem populis aegligendae parochialû mieras subtrahatur oesario, optamus at nulle massa is sacelli· exterioribus per tempus missae paroehiaH· celebretur. Communitatum quae parochia· ambita continentur ipsimet invigilent superiores, ne ulla in stas seelesife priUsta jnissa ianuia apertis celebretar, dant cantabitur missa parOchiatis.

Inter ooe qui saaetum hoc ecclesiae praeceptum saepias pesramdars solent, milites praoeiptto appellare dsbemus.. Quapropter, monemus duces praeaidiqpam qt disciplinam militarem eo modo accommodest, quo subditi a missa non absint, aûi propria aut'mala Voluntate.

Item magistratus omneaqus in cirili potestate constitutos, per Christi cbaritatem enixe deprecamur, ut,· pro ano munere,, procurerft observnptism magni illius et Dei et ecdeeiae praecepti; officinaripa etiam pal

'games ut omnem curam adhibeant quatenus opera servilia die Mominica et diis festis diebus omnino cessent.

Quoad festa suppressa, mandamus ot parochi ilia annuntient sicut alia festa, et ad mimam audiendam, oaeteraque opera persolvenda pietatis fidele· invitent; declarent tamen missam illi» diebus non esse de praecepto, nec iis ab operibus servilibus abstineadttm esse.

Sciant quoque ecclesiarum rectores, diebus illis, missae sacrificii fructum gregi suo applicandum esse, nisi a sancta node dispensationem obtinuhrint, ut lam pluries responsis apostoliris cautum ost.

Parochi vero qui eocleeiae vacantis curam ab episcopo susceperint, et qui hanc ob causam duas missaa celebrant, pro parochia vacante missae fructum applicare non tenentur.

Festa, quae confraternitates aut operariorum •ocietataa, ut aiunt, celebrare solent, et -quae in diebus abstinentiae occurrunt, ad aliam diem non impeditam ordinarie transferantur.

Caput X.

A liturgia.

Nos, illam considerante· liturgiarum diversitatem, quae in provincia nostra, et in singulis etiam eius dioecesibus viget, utpote ex antiquis dioecesibus coalescentibus, ducimus opportunum ut „«u pues /asnutt · saertoeneta Des·ena sedss·· cesieremt secMarusi raolrs *at magittra traditg, abigat oomfltetaaiar obatntat*“ ut scilicet, quamprimum fieri poterit, admittantur a singulis provinciae dioecesibus breviarium et misaale iussu Pii V et Urbani VIII edita.

Dum aafem · dioeoesanas liturgies sic dimittimus, tendimus ad illam unitatem demonstrandam, qnam Christas moriturus oppetebat, orans ut discipuli sint ranimas· sti «a urnae; sectamur smamast-Msm *sedi· aftttalicao* st sanctas Des eccissfoe *fati-*Jfcem esneerdieas a patribus nostris celebratas'; provides·» ut firmius et eacarina Ispsm crsdraA istatuta 1« tappbeand·„secundum sancti Coeleatim monitam ad episcopos GalHas; ^eessmus dsauuu ta sssest perirafosMma hir·nae litarpirarum *im*mtaaadfi /ssMitaa*· Proinde Bomaai breviarii, itemqus srisestis uram ab omnibus, ad quos spectat, teasri, unusquisque .nostrum curabit pro temporum et locorum qpportasitfrts.

TITULUS IV.

Do dtostplti» st stadiis

Capnt I.

D»fmtftu purseharum st rsctorwn *gffkii».*

Memorias tradidsrnnt^prisca saecula quam tranquilla, quam fiorana, quam fructifica·· soeUsia fùcrit,

Bds a η V 9» jirtan·, IS iaiu Uta

• CUftt hqaiagr. anai ffifi («sp. n, Msrai, Can·., XVII U·, me d;

TOT -- swMep. ItasSMSSL SBBS IMI.

TVs·. I. <

^um talibus asset pastoribus foecun^a, qui evangelic»» informati rpgulia, non tantun nominalaad at facto praestabant quod dicabantur. Ut felicia haec tempon reviviecant de praecipuis parochorum offiqji» haec statuenda judicavimus.

Imprimis, memoranda est residentia; quippe quaq pmniqo necessaria sit, ut caetera pastoralis muneris officia rite possint adimpleri. Idcirco, 'decretis Tridentinis adhaerentes, statuimus omnes curam animarum habentes ad 'residentiam personalem et contingam in sna parochia stricte obligari; decernimus· ergo parochos abesse non posse ultra hebdothadamAnisj ex causis qi^ae a sacris canonibus legitimae declarentur. 8i vero iusta necessitas illos abesse cogat, tunc primum discedendi licentia petita, et ab ordinario probata et concessa, sollicite provideat rector peregrinaturus, ne ex absentia sua quantumvis brevi, ullum/fiarochiani detrimentum patiantur. » Attendant parochi non otiosam residentiam a sacria canonibus requiri, sed opeZosam. qua se totos indesinenter suis muniis devoveant.

Quos habuerint in adiutorium vicarios, illos ut fratres et filios diligant parochi, conversationem cum eis habeant bonam, et miti benevoloque animo ■Hos complectantur ut suos cooperatores et in evangelicis laboribus adiutotea.

Pastorale onus, viribus animisque conjunctis,' dividant et sustineant, graviora in se munia saltem ex parte suscipiant, quo facilius et suavius opus Dei consummetur. Vicarium praesertim iuniorem et imperitum, paterno studio et affectu,' in pastorali officio erudiat parochus et informet: si quid autem in vicario sud minus rectum deprehendat, de hoc ipsum semel et iterum in mansuetudine admoneat et oorripiat, et ad meliorem frugem revocare cenetur. Quod si paterna _ monita',spernantur, àut a vicario parvipendantur, hac de re episcopum certiorem faciat.

Vicarius pio obsequio erga parochum, et diligentia in omnibus muniis commendabilem se praebeat, saepe saepius cogitans ae non ad sua commoda partem ministerii ease sortitum, sed ut totis viribus in humili sublectione aptum se reddat ad gerendas utiliter omnes rectoris vices, ^tudeat ergo parochum honore debito. et obedientia filiali ut superiorem agnoscere, diligere ut patrem, audire ut magistrum, et in sacri ministerii scientia practice doctorem sequi. Doceri amet ut aliquando docere potens sit, nec praesumat esse magistrum, qui vix coepit esae discipulus; in casibus gravibus nihil agat, nisi cum paroçho deliberatum et ab ipso approbatum, et nunquam e parochia, illo non commonefacto et aaaentiente, discedat. Hoc nobis maxime in votis est ut parochi simul et vicarii, si qui sint, in eadem domo habitantes, ad eamdem mensam sedentes, una vivant, quo melius et efficacius tum regulari observantiae, tum morum integritati consulatur.

Quoniam, hisce luctuosis temporibus, dierum Deo dicatorum sanctificatio ubique negligatur, quod magno cordis noetri dolore deflemus, pastores enixe rogamus, ut omni sollicitudine et industria fideles excitent et urgeant ad sacros illos dies inter religionis exercitia et pietatis opera transigendos. Porro, quia cultus his diebus Deo exsolvendus maxima ex parte in divinorum officiorum celebratione consistit, praecipimus ut' divina haec officia omni cura et religione celebrentur; ut nihil non ordinatum, sit, nihil cursim, perturbate et oscitanter peragatur, sed omnia secundum ritus et caeremonias ecclesiae antiquis institutis praescriptas, pio affectu serventur; et statis horis officia quoque persolvantur. Constanti selo eurent singuli rectores ut divinis officiis sacrosancta restituatur maiebtCs, omniaque in bis vivam atque porfectqm io Deum religionem rodoleant, et astantibus inspirent. Arceantur ergo saeculares actiones, vana atque profana eofloquia. deambulationes, strCpitus, |ta ut domus Dei vere 'domus oretisms esse videatur et diej possit. AVeeantur etiam musicae illae in quibus.' sive organo, sive eantu, lascivum aut profanum aliquid- miscea! tur. Divini autem cantus ars nputiquam parvipendatur, eums' melodis animos populi circumstantia ad memortpm amoremque coelestium, nôtusulum taMumCets prrbobui·, sed etiam suavitate tonorum erigat. Ecclesias ornent congruo decore pardchi. domus Dei decorum diligant, mundam et nitidam' consonent; vasa sacrificii, sacraque jjnteamina. nec ndq et paramenia sacerdotalia integra sint et nitore splendida resplendeant, ita ut *ùnùMtia* Dçi per *titMtia* in templo eius tnffiUscto donspicsastar. ,Quam enixe et sollicite commissae sibi animarum saluti invigilare debeant parochi, facile "mtelliget qui iis de suo grege rationem reddendam esse noverif. Stent ergo perpetuo super eius custodiam, ne ipeie dormientibus, superveniat inimicus, et in agro patrisfamiliaa sitaniam superseminet. Eam. si nasci aliquando coeperit. ftotinent evellere, sed , tempestive et prudenter, ne eradicent simul et triticum. Habeant gelum Dei, sed secundum scientiam; caveant ab isto aeri, amaro et praccipiti selo. qui nedum homines Christo lucrifaciat, eos exasperat et abalienat.

Ab omni etiam avaritiae suspicione vel levissima caveant parochi, et in fidelium oblationibus percipiendis pastores se. non exactores et mercenarios, demonstrat; gratis acceperunt, gratis dare gaudeant.

, Petenpbus sacramenta, si sint aliunde dispositi, ex *cordo* magno **t animo rolonti* administrent. Cum praecepto divino mandatum sit omnibus, quibus animarum eura commissa est, pro his sacrificium offerre, orationes et lacrjmas effundere, bonorum omnium operum exemplo pascere, eos 'admonemus et hortamur, ut, divinorum praeceptorum memores, /octiqu* *forma grtgii,* in iudicio et veritate pascant et regant.

Cum non sit potestas nisi a Deo. omnes et singulos qui in aliquo auctoritatis gradu sunt constituti, parochus honoret, projriii tamen gradus nusquam immemor. Quoties decuerit, aut quaedam utilitas poposcerit, comiter eos invisat; cum illis, quantum poterit, pacem et concordiam foveat et custpdiat,· salva tamen in omnibus conscientia. In iis quae suht civilia regiminis nunquam interveniat, sed nec laicos spiritualia usurpare patiatur.

Quoniam vero boni pastoris sit oves suas agnoscere, volumus ut, certis temporibus, singuli parochi plebem ..sibi commissam visitent; sic ae utiles praestabunt omnibus, in 'monendo et consolando, prout prudentia Iri caritas suggesserit. Semper in mente habeant buiuevvisitationis scopum, scilicef. bonos mores .tueri, pravo» corrigere, pacem et concordiam stabilire, moerentes consolari, prostratos sublevare, peccatores blande allicere, nullum e parochiania verbo laedere, et pertnmseundo omnibuo benefacere. Haec autem omnia sequentur, si. sicut oiscM *Dti mmeti tt Macti,* induant modestiam quae „ŋoM *tit* ommdsM *Immimiitu";* si sint in eunetia boae morati, in loquendo discreti, in incessu et vultu graves, in conversatione mansueti, et singulis misericordia proximi.

Sed inter praecipuas muneris sui partes non postremam esse- aegrotantium curam noverit parochus. Quapropter, eum primum audierit quempiam *o paroobisnis aegrotare, non exspectet ut ad eum vocetur, sed ultro tot festihanter adeat eum mtUe

\eit eeeuritae ubi periditatur aeterhitae: Ipsum ηή À peccatorem confessionem prudenter benigneque alti- 'eiat, et .omni solertia' disponat 'ad ecclesiae' sacrp- 'menta recipienda, poehitentiam scilicet, extremSm unctionem yst sacram viaticum, quod quidem de praecepto divido est-suscipiendam. Nec 'pufef'sud *se* ministerio fecisse satis, cum aegrotum idviserit, donec ei sacramenta >dm'inidtraverit; /sed*: quam diutispime eun> cofiboletur et rolorét, iteratis vicibus absolvat, êique. tandem, pro posse, 'as»isiatt qUbusque •eu sanitati restituatur, seu e vivis .sxpesserit.

Unusquisque reetor ahipiarud^ad apostoli Oxem- plar„omnid»ossmajtafi«s'', .viduі4Vrplrin>', pupilli*, aliisque omnibus qui humanis sunt auxiliis destituti^ provide opituletur, et alios verbo et exemplo ad id . officium praestandum studeat allicere. -Sciat enim, ut ait sanctus Gregorius papa, q praedicatio multofum' plerumque despicitur, quia dum .delta- quentium facta corripiunt, necessaria 'tamen eisB praesentis vitae non-tribuunt, ideoque nequaquam libenter audiuntur.

Maxima tandem puerorum cura parochis com- mendatur; meminerint ex officio suo scholas saepe àb igsis Visitandas; caveant ne qui^ irrepat, mali; alumnos, tum de studiis, tum frequentius de iis quae religionis sunt, interrogent, et ut scientiae nec non et virtuti incitamentum et mhrces non desint, praemia et munuscula quaedam largiantur; ipsorum enim est invjgflare. ut pueri salutaribus documentis imbuantur; et -non nisi bona, sancta et christiano nomine digna pencipiant, ita ut aetate, gratia et sapientia crescant apud Deum et homine·, et ex ista generatione creetur (Apulus qUi laudet -Dominum.

Capbt' II.

De praedicatione'

„Qma i» Dei capientia non *cognovit mundae per C-excedet* sopwHtfMi *Deum, placuit Deo per etultitiam prae- dicationi** salvor*facere credente*.''' Hinc apostolus; *„Praedica verbum, ineta opportune, importune; argue, obmcra, increpa in omtei patientia et* doctrina/*' et insuper: *„Vae mihi ei non evangelioavero, neceuitai enim mihi incumbit.''**

Et vero per praedicationem fides fovenda et morum conservanda integritas aut instauranda est. Non desunt enim, his praesertim miserrimis tem- poribus, qui sibi videntur sapisates esse, scientiam tamen salutis haud satis exploratam habent. Ideo, mandamus omnibus et singulis i» hac provincia Benonensi curam animarum*gerentibus, ut ministerio *verbi* instantes sint

Unde, decrevit Tridentina synodus *fuieumgue parockialee vel aliae curam ammarmu habente** coele- eiae *guocumgue* mode ₀MûmmI, *per ee od per aHoe idotuoe, ei legitime impediti fuerint, diobue ealtem* D *fiiÜi tibi* ftMffiUM

Et ne inani· efficiatur praedicatio Matra et non •Mcttriur erwt *Chrieti,* haac de verbi divini pras- dieation· statuenda decsavimus:

1. Qui saeri huius ministerii munere tanguntur,

•tapis puom *aedificationem Dei; praedicent* Cbriatum cnactdznm, *M* rirtatea» ri *Dei capientium,* doctrinam

1 I Cor. I, SI.
* π Ti·. tv. *a.*
• I Cor. IX, 14

evangelii sinceram, ptaqam.^scilicet mysteria fideX praecepta, sboramenta et orationbm ddlhinicatn fideli- bus tradant, -iliaque interpretentur et doceant eo sensu quem catholica ^ecclesia pt consentiens sano- ?torum petram adctqritas comprobavit

U. Memores K^oatolioi <erbi: *„Sermo metu et praedicatio mea, non in permuuibilibtu humanat *»- ^ifntiaeoorbiei ud m Mtendone epiritue et virtutit,''* .auditorum plausus'et laudes non quaerant, sed doinpubetionem cordis ei lacrynsps; ambitiosum cendi^genus non· consCctentur, sed loquantur in {siriplicita^ -sermonis, quaerendo verba utilia et bonscribendo *urmonee rediuimoe ae veritate plonge.* Cgvesnl ae unquam decipiant, fideles *per inanem pWoeophidm, et profanae vocum ndvitatu, non adul- .terantee verbum Dei,* sed recte tractantes et ^xh6r- tante· in doctrina sana.

3. Memore· caritatis ChriAi, errores et vitia, non personas reprehendant et *,dingui» eui» tanguam flagellée non utantur''*.* Verum loquantur digne, simpliciter, dilucide, non abiecto modo; nec ineptias, facetias, anilia proverbia unguam P**SLnt' ne *„vitu- peretur minieterium metrum''.*

A rebus politicis, quaestionibus et controversiis inter saeculares agitatis sedulo abstineant; sciant insuper ae muneri suo perfectius satisfacturos, si, continuato ordine, Christianae dottrinae summam, iuxta normam *eatuhiemi ad parochpa,* fidelibus exponant.

4. Videant ministerium quod acceperunt in Do- mino ut illud impleant. Meminerint quod dicit sanctus Hieronymus, ut*qui pastor est, esse debeat et magister, nec pastoris sibi nomen assumat nisi possit docere quot pascit. Brevitatem populis nimia ■prolixitate minusl nocivam esse cum experientia Constat, horae dimidiae spatium -plerumque non concio, et saltem in ruralibus parochiis ÿltra^horam cum quadrante tota missae parochial», inclusa 'concione, celebratio minime protrahatur.

Denique attenta gravi qua plerique etiam adulta aetate ignorantia laborent, summi pretii imo et prae- sentis necessitatis ease iudicamua, ai, loco praedica- tioni·, eatechismus pro hia omnihua habeatur, tempori ot audientium animi· accommodatu·; ideoque, paro- cho· enixe rogamus et adhortamur quatenbs hoo sanctissimum opus intra mimarum solemnia peragant saltem bis in mense.

Meminerint praedicatore· quod riri desideriorum *tue* debeant, neo populos edocere praesmant, niai diligentiori accuratiortque studio, ad hoc tantum munus digne Deo adimplendum, sese praeparaverint.

C t III

*Pa

> *''dechitandic pueri*.*

Praecipua parochorum cur* sit catechisare pue- ros, spem optimam religioni· ac Christianae rei- pnblicae.

Itaque, aneri concilii Tridentini statutis inhae- rentes, mandamus singulis parochis ut pueros fidei rudimenta et obedientiam erga Deum et parentes diligenter doceant, singuli· diebus dominius et festis, et frequentius quando opua erit, sub inter- minatione suspensionis, si per tres dies dominicas continuas, praeter tempus a consuetudine et statutis determinatum, sua culpa nsgligentiaque id muneris omiserint.

Huic igitur ministerio, quod aliunde tantum paro- chis affert solatium,^totis viribus incumbant, ut pueri iam a tMCris annis fidei rudimentis imbuantur, etiam anil tempus primae communionis. In anno

1 I Cor. II. 4.
1 Γη«"Π Anr

X/.

prilnam communionem praecedente, frequentius ca-a techiaentur. nec unquam tain sacrum officium laicis*, inconsulto, episcopo, 'in ecclesia–a,dimplendum cummittatur.

· Peracta autem prima communione, puerbrutfi c»techizandorum rcufani non deserant,. ideoque horiamur utr-quantSm fieri poterit, ollis dominica qualibet die, fusius evolvant quas antea brevius exposuerunt veritates-et illam quam catechesim per-. reverentiae vocamus instituant.

Proinde, in maioribus saltem paroeei».7res iilstituantur catechizandorum ordines, primus incipientium. secundus eorum qui mox ad primam'svuaxim tsunt accessuri; tertius denique eorum qui iam ad sacrum convivium fuerunt admissi.

De aetate autem primae communionis statuimus qqod. ante annum duodecimunveapletum pro pueris, undecimum vero et etiam expletum pro (luellis, ordinarie non admittantur.

Quantum in docendo uniformitas ad unitatem doctrinae conducat et ad aedificationem fidelium inserviat nemo nescit; proinde, vehementer optamus ut deieceps in omnibus Galliarum provinciis unus idemque sit catechismu». iuxta fohnam *catechi»mi Tridentini.*

'Caput IV.

De vita et moribu» clericorum.

Tridentinorpm patrum vestigiis insistentes, omnes et singulos-in sacris ordinibus constitutos admonemus et obsecramus ut *exemplum fint fidelium, in verbo, in concertatione, in fide, in ea»titate,* in *charitate non ficta,* memores verbi quod ipsis praecipua dictum est: *„Sancti eetote, quia ego eanctu* nus.'"* Nihil est enim quod alit» magis ad pietatem ac Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita et exemplum qui se' divino cultui dedicarunt; in C iis namque Sumunt fideles quod imitentur.

..Quapropter fie decet omnino clerico» ia tortem· Domini vocato», vitam moretgue euoe omne» componere ut habitu, gettu, inetttu, termone, aliitque omnibus *rebut, nil* nisi *grave, moderatum ac religione plenum prae *e ferant; levia etiam delicta, quae in ipfi* maxima* essent, *effugiant, ut eorum actione» cuncti» afferant venerationem."*[1]

I't autem piqtus in eorum animis perpetuo crescat, peculiari cura, orationi et meditationi quotidie vacent, divinum officium digne, attente et devote recitent, missae sacrificium quam maxima cordis munditia et devotione peragant, ad reconciliationis sacramentum frequenter accedant, neque se propter suorum munium sollicitudines, aut labores, a tam utilibus exercitiis excusatos habeant: sed iis fideliter instent, ut inde mentis acies ad coelestia contemplanda vividiores et voluntatis vires ad omne opus D bonum .amplectendum et prosequendum robustiores evadant.

Nec satis est ut bene agatur: omuia secundum ordinem fiant; certa sit regula; nec ab ea. niai necessitas imperet aut charités urgeat, unquam recedatur.

Quo melius ecclesiastici ordinis sanctimonia retineatur seu recuperetur, provideant omnes clerici, ne spiritualium exercitiorum <salutare opus, quot) annis praetermittant, et. quos àutorales secééeus indixerit episcopus, iis intéressé "sedulo curent,

üt autism sapienter provisum 'omni tempore et a conciliis cautum est de habitu et vestitu clericqrum, omnibus ecclesiasticis personis in sacris ordinibus constitutis iniungimus vestes proprio oon-

1 Lent. XI, 44.
1 Trid. Maa. XXII, de re/., cap. !..

X

gruentes ordini semper deferre,' ut, per decentiam habitus exjrinseci. morum honestatem ihtrinsecam ostendant. Itaque, praeter tnnsuràtn. qjiàe a sacris canonibus praescribitur, cleribi omnes veste talhri — in loco siiae. renidentiae et ip Ufta· dioecesi. iuxta cuiusque dioecesis statuta supetindutj incedant. Qui vero iter-faciunt, quamvis vestem talarem retineri ab. eis omnino praestet, si nequeant absqqe incommodo» saltem veste oblongiori itantur: nigrantis coloris -inodestaeque' formae, unde eorum status omnftius innotescere possit. Semper autem meminerint clerici ut in. suo vestitu et habifuqiimprirein -praebeant gravitatem, tam.ab omni fastu quam alr' incuria'alienam.'

Ab ecclesiastics viris hon modo crimen, sed et omnem, ab omni parte, suspicionem abesse oportet, nimirum ut *„i* qu(ex adrvrto'ett vereatur, nihil habent malum' dicet» de nobi»".* Omnibus ergq^in, sacro ordine constYtJitis prohibemus ne in domo sua. sive fdmulitii. sive qpovle alio titulo, mulieres etiam propinquitate' coniunetas retineant, nisi vita probatas. fama integras, pietate commendatas etvaltem quadragesimum annum assecutas. Ab illa prohibitione excipimus matrem, amitam, sororem et neptem. Caeterum. omnes instanter obtestamur ut in familia sive constituenda sive degenda valde providi sinlT' cauti et circumspecti; caveant etiam sollicite ne cum ancillis vel aliis personis feminei sexus unquam familiarius agant, nec quidquam patiantur unde scandali oriri possit occasio.

Et qutmiam sacerdotes Domini, etsi plerumque conversentur-ip mundo, tamen.*de fnmtdo non »unt,"* vetitum est eis a sacris canonibus in taberna» divertere. nisi sint in.itinere, et urgeat necessitas; illos coetus fugiant qui sive mundanitatem sive immodestiam, sive intemperantiam redolerent; publicis spectaculis numquam intersint, nundinas non ~~frequentent,~~ ~~ludos~~ a sacris canonibus ~~prohibitos~~ devitent, non obliviscantur eorum quae sanxerunt canones, vel de illiciia venatione vel de medicinae et chirurgiae exercitio. Deinde, quia „aemo *militatu* e *Dee implicat te negotii» Mecularibu»'',* caveant ne lucri eausa negotientur. nec ullo modo usuras exerceant. Pro aliis fideiussores numquam se constituant; intra fines parochiae suae bona immobilia non acquirant, nisi consulto episcopo.Λ

Quemadmodum *„multam malitiam docuit* oftosta»", ita et studii indefessus amor maximi erit ad bona/" quaeque adjutorii. Unusquisque ergo sacerdotum omni conatu *attendat lectioni et doctrina»,* et sciat se non ad inertiam et ignaviam, sed ad spiritualium et ecclesiasticarum disciplinarum labores vocatum esae, iuxta haeé scripturare sacrae verba: *„Labia tacerdoti» cuitodient tctenliam."* Quapropter, adimpletis sacri ministerii muniis, si, concessa iusta relaxatione, aliquid supererit tempus, illud non in rerum saecularium colloqujis, aed in ecclesiasticae disciplinae studiis. noverint impendendum.

Horum autem studiorum zelum et amorem maxime fovebunt collationes ecclesiasticae. Neminem enim latet quaenam et quanta sit ipsarum utilitas, non solum ad mutuam inter sacerdotes fovendam charitatem. sed etiam ad ipsos fidei praecones in doctrina sacra confirmandos; ideo vehementer optamus ut clerici omnes muniis pastoralibus addicti hisce collationibus ecclesiasticis fideliter strenüeque assistant et collaborent, eo modo et tempore quo ab antistite suo iam ordinatae, aut in posterum ordinandae sunt.

„Ut tecure prae»»»»poitmt eaeerdotee, ait sanctus Bernardus, snÁmm st tpsi esu' debeat non dad></neniHr.“

1 Mslarii. 11. *t.*

Suo igitur episcopo revere'nltam promissam, et dabi- *kiiei* Msunorsa, *meantutie,* srwdûMfa· ft moribus m-
. tum obsequium semper, ubique, in omnibus prae- /ermamta· emqn,
■tent. Qpidquid retat fugiant, qùidquid praecipit. Et ideo eligant episèopi magistro· morum inh>- r
prompto et alacri animo fideliter exaequantur, -ita gritate. doctrina, pietate ét prudentia maxime
ut omne· in humili subtectione, summaque animor, commendatos, qui .ut diligànlur, diligant: qui disci-
* . rum' cunr' epiicopo ^consSnfione, collatis in unurn^ pulos ut filios-carissiroob foveant: gravitateve-
studiis, „in opus mnristrru; ia asdi/CpeliOMM eor^oris nerabite·, mansuetudine amabiles; jn quibis sit auc-
Cbrieti," virps suas unanimiter'impendant.- toritas, sed modesta: vigbp. sed non 'exasperans:
Clericos oihnee insuper obsecramus Ut ad eam- amor, sed non emoHiens: ut segnitie· excitetur.
dem ministeni tortem vocatos caritate fraternitatiA. levitas reprimatur, ardor laudetur et crescat., Ne^
diligant. Sint, inter se·concordes, unanimes.' „tdip- de caetero ullum cù'ricorûm praeceptorem. latere
/ sum *eetlUente», konare invicem 'pranenieMie."* In-, potest, religiqnem in ipaiamet hwpanioribus docendis
firmiores in fide et pietate relevent et sustineant, litteris, suas et quidem praecipuas partes retinere:
afflictos consolentur, delinquentes blande ac suaviter studia sic quasi divino sale condiantun bt inter ·
adnymeant. De bonis propriis non negligent op- profanas veterum voces„ audiatur et superemineal
portune |eatamentum. conficere, ne unquam dubiis vox unici animarum magistri et praeceptoris Christi
vel etiam discordiis dent occasionem. Infirmos "^lesu
^pnsacerdotes, praesertim, aegrotantes non pigeat Inter alumnos seriam solidamque doctrinam,*
assidue visitare, vigilanter providentes nè. qui B simulque disciplinae et laboris vigorem quam fideliss-
Christi- fidelibusjit) hoc ipso vitae discrimine spiri- sime promoveant cum virtutum et pietatis augmento.
tualia praebuerunt auxilia, iisdem, instante mortis Linguam vernaculam, styhim. elocutionem, *imo
periculo, miserabiliter destituantur. ⧹ pronuntiandi modum accurate doceant, sed et lin-
Tandem sanctissimi,domini nostri Pii papae IX guarum vetèrum honorem et usum, latinae linguae
verbh usurpantes. „riros *omne» eecleeiaetieo» huiueee* praesertim, quaq^ est ipsius ecclesiae Ron^nae lin-
proqfririae monemus, hortamur st *excitamu»* quo gua. et scientiae catholicae instrumentum, omni
orationi inetantee, tpiritu fervente», ac pie nncte- conatu foveant ac tueantur; nec ullus ad philo-
qur *vivente/, praebeant in omnibu» ve ipeo» exemptum* sophicas aut theologicas disciplinas admittatur qui
⧹ *bonorum operum; et Dei gloriae et animarum ealutie* satis plena et perfecta huiusce linguae intelligent)*
telo incenet, atque aretietimo inter ne caritati» rin-. et usu ᵗ^n polleat. Ideoque. vehementer optamus
culo obetricti, accipiant armaturam Dei et ctmcor- in rhetoVicis. 'semper autem aut fere semper in
diuimie' animi», coniunctieque viribu», tub proprii philosophicis ac theologicis exercitationibus, latine
antietiti» ductu, in aciem prodeant et praelia Domini loquantur tum magistri, tum discipuli. Sunt enim
fortiter proelientur." ᵗ vetera illa idiomata traditionis anYiquae fontes; hic
vere doctorum virorum hodieduni sermo, hic aditu*
Caput V. ad immensos graecorum latinorumque patrum
} De eeminariie. thesauros, inexhaustasque pietatis et sacrae eruditionis divitias, haec, ut ait Augustinus.
Cum. Deo misericorditer providente, seminaria C rata aurea, quae non perire, sed in cultum DeiVt
episcopalia, illa ecclesiasticarum virtutum simul et in honorem nanctae ecclesiae, colligi et converti
scientiarum tirocinia, sint nunquam satis fovenda decuit.
et protegenda/ summopere commendat synodus ut Quae autem doceinja erunt per totum litterarum
ad pietatem, orationem, humilitatem et ad caeteras hqgpanrorum curriculum, programpna certum et »·χ-
egtegio sacerdoti adeo necessarias dotes ante omnia plicitum ab ordinario probatum indicabit, et. post
accuratissime informentur a tenera aetate ecclesiae absolutam quaincumque classem, ad aliam nem·»-
alumni: nec patiantur clericalis juventutis mode- ascendat nisi, post serium et maturnm examen,
ratores fervore studiorum gut doctrinae acquirendae vere se idoneum et capacem probaverit.
xelo. intepescere in corde discipulorum pietatis et Scientias mathematicas et physicas, quae ho-
solidarum virtutum amorem. Haec enim interiora diernis temporibus adeo celebrantur, ut religioni .
sunt, quae hominem cum Deo conjungunt, et a librisque sanctis non nihil decoris et auxilii afferre
quibus ad exteriora vim et efficaciam permanare queunt, tradere alumnis non praetermittant pro-
necesae est. « fessores. Qua in reAoptaret synodus ut saltem
Nunquam igitur sibi satisfecisse videantur ii communi doctrina. qua£ ad liberalia munia adim-
omnes qui tam pretiosum et grande erudienda^ plenda requiritur, pollerent quotquot ad theologi-
clericalis iuventutis munus, tum in minoribus, t\»m cum curriculum sunt admittohdi.
in maioribus seminariis suscepere, nisi veros firmos- Nec certe in seminario minori omittendae eunt D
que orandi et cum Deo colloquendi habitus, cari- de historia tuftt sacra tum profana, suis temporibus
tatis, obedientias^t humilitatis sensqs in animis sedulae praelectione·, quo melius iuvenum mentes.
alumnorum, qualum fieri potest, indiderint et gestorum Dei et hominum notitie praeeunte. et
statÿliverint. auctorum sensum et religionis ipsius vim et seriem
Sed, cum studiorum et scientiae splendor pluri- introspicient.
mum etiam omni tempore auxilii et gloriae in opus Tbeologidis vero disciplinis ac sacrarum scriptu-
ministerii ecclesiastici contulerit. Domino Jta · dis- rarum studii·' addantur, sicubi non vigent, de hi-
ponente, qui *„Deu» eeieniiarum"* in scripturis sacris storia ecclesiastica et de iure canonico proprie dictae
voluit appellari, vehementer hortamur et in visceri- scholae, nec non practices at frequentes eloquentiae
bus Christi obsecramus eos ad quos. grave illud sacrae exercitationes, de ritibus^ caeremoniis, cantu. C
spectat officium, ut magno et alacri qpimo ad hunc sacramentorum et rerum temporalium in paroeciis
doctrinae in clericis amplificandae scopum vires administratione, cbngrua documenta, ita utquatuor
suas omnes impendant. anni integri theologicis disciplinis impendantur.
„Quemadmodum enim," aiebat concilium Remense, Servent autem assidue magistri, in doceqdis tum
^-anno 1583 habitum, *„agrieola, mei tereti iempeetite,* philosophicis tum tBqologicis disciplinis, formam et
non poteet metere, ita eeeleeia Dei ex /aeramenti» fructu» uberte per idoneo» operarie» afferre nequit, methodum quam scholasticam vocant; qua deficiente.

deficit recta solidaque theologi viri institutio, et tuta iudicii formatae regula

Denique, ne quid praetermissum videatur^n hoc tanti momenti docendi opere. statuimus in qualibet pfiitosophiac et theologize schola bibendas 'esae, pîaesento et duce magiserf». unaefuaque hebdotpada. disputationes ; Motemniore» vero interdum, quo magis ac magia exerceantur, ueuantui. et ad mtj+iora provocentur alumni.

In fine semestris priori* It annp peracto, nec non ante · ordinet» susripieitdo». seria pror»ua-examihrt habeantur, ita ut ab examinum bona vel malo exitu pendeat ' reipsa uniu»euiu»que almnrii ad Macros ordines electio.

Virtutibu^ doctrinisque clericorum excolendi» eum dpheant imprimis seiniii.Hiornm rectores e^ professores incumbere, non ideo contemnenda aut negligenda urbanitas illa ac morum elegantia et con\tas gravitate mixtu, quae Jumper in clero B gallicane enituit, quae de earitute proredit, quae gratiam et aestimationem in ecclesiae bonum parit. veneraixdosqiie simul efficit et amabile*, et nesen» quid pietati ef doctrinae splendori» affert et ornamenti. —.*J*

De ordinibus relitjiosis et de piis eonyreijationibuf.

Inter praecipua episcopali» qffiçÿ munia, iuxta praeclara sanctitatia miae domini nostri Pih papae IX nuper effata, nihil antiquius quaiU religiosa» familias singulari paternae charitatis.affectu complecti, vmnique studio prosequi et defendere, ae maiori eorum bojjo et splendori toti» viribus consulere ac prospicere. Ipsae enim, ad maiorem Dei omnipotentis gloriam et animarum salutem promovendam a sanctis viris institutae, multiplici forma pulcherrimam illam varietatem efficiunt. qua\mirifice ec- C clesia circumdatur et ornatur. Siquidem, omnes singulari Dei beneficio evangelicae sapientiae concilia profiteutes, *omnia detrimentum este existimant propter eminentem scientiam Christi Issu,* et animo invicto terrestria despicientes, coelestiaque unice exspectantes, iis piis operibus et gloriosis laboribus perfunguntur, quibus de catholica ecclesia nec non de societate'civili bene merentur. .

Sed. ne in ecclesia Dei. sub specie maioris boni vel praesentia necessitatis, aliquid periculi vel incommodi.suboriatur. ex mente Tridentini, statuimus ut nulla nova religiosa congregatio sive virorum, sive jnulierum in hacce provincia absque ordinarii licentia et expresso consensu instituatur. Magis enim expedit si augeantur iam probatae congrega-^tVones quam novae constituantur, nisi, omnibus mature perpensi», propter evidentem animarum utilitatem. huiusmodi novas congregationes visum fuerit D inducendas esse.

Provideat episcopus ne maior, quam par fuerit. ' in conventu numerus suscipiatur, ita ut vel ex reditibus propriis, vel ex consuetis oblationibus commode possint omnes sustentari. Curetetiam ut clausura monialium. si neglecta fuerit, diligentqr restituatur, si custodita, omni ope servetur.

Per »c vel per delegatum vota recipiat episcopus. habitum religionis induere volentes examinet. eligendis superioribus praesit, abusus tollat, reformanda reformet, disciplinam regularem observandam procuret, vel. si necesse fuerit, restaurandam.

Si instituatur nova aliqua congregatio, vel iam instituta in dioecesim admittatur, ante omnia diligenter observentur canonicae sanctiones, èt praevia episcopum inter et superiorem seu fundatorem conventione, statuta 'et rtgulae episcopo tradantur. Huius enim synodi ea mens êst quod nulla sit in quavis provinciae Serfonensis dio/cesi x<j»ngtegatiu aut ordo, cuius rpgulas non pernoscat 'episcopus, ne quid irrepat ab instituto, alienum, privato vel publico bono, mipus accommodatum, seu quod pt*r excessum vel per defectum peccans. drsfrjtctiuwrm *praestet potiu^^unmzaedifirationem.'* ·

, · Episcoporum offipium est et superiorum ab ipsi» ,u delegatarum. praeter ordinarium confesaariutç designandum specialiter , et approbandum, alium, bt». · aut ter aut pluries iti anno.'ex.-Tridentino praecepto, confepsarium extraordinarium deputare, qui omîtes et singulos in congregationibus degentes audire praesto sit, nulla tamwXhnie contesmirio faciendae exomologesi» imposita lege, sed adenndi'rantum et coram eo sistendi.' Utruinque ronfessarium aetate maturum, quantum fierkpoterit,·sanctitate vitae cou-, spicuum. moribus et doctrina praecellentem ad id \munus eligat episcopus Uaeterum. ut sapienter monet Benedictus XIV. episcopi et superiores piarum familiarum ergo religiosa» quae, legitima de causa, alium, praeter solitum, confessarium postulant, non m· praebeant- difficiliores

Ilis autem congregationibus quae iuventuti» informandae aut -infirmorum sublevandorum curam susceperunt, sollicite providentes, mandamus novicias in varia» domus et primariae .subditas n<«n prius immitti, nisi sufficiens probationis tempus episcopi iudieio exegerint, ne contagione Maeculi aliquid detrimenti patiantur, et *mundano pulrt-re etiam religiosa corda sordescant.*

Quae vero iam pridem existunt instituta, m quae sint exempta, ea episcopus summi pontifici» auctoritate et tanquam sedis apostolicae delegatu», iuxta ïridentinum. in casibus a iure determinatis, visitet; nec, ex eodem Tridentino. nisi consentiente episcopo. admittantur.

· Caput VII.

P» *sepultura ecclesiastica.*

Quanta sit defunctorum corporibus praestanda reverentia, et natura et religio proclamant.· Ex pietate enim in iis sepeliendi» exhibita et crescunt : suffragiorum adiutoria mortuis et vivis solatia sperandorum. ('urent igitur parochi, ut cuncta fiant iuxta ordinem a rituali praescriptum ea. qua par est, modestia et devotione, et eiusmodi ritus non ad quaestum, sed ad aedificationem instituti videantur.

· Caveant ne quid etiam a divitjbus pro exsequiarum stipendio exigatur, praeter id quod consuetudine ab ordinario approbata dari tolet. atque pauperibus quos propriis impensis familia decenter humare nequaquam potest, gratis et honeste sepeliendis ipsi invigilent.

Sedulo videant ne praecipiti celeritate et perfunctoria peragantur officia pro defunctis; et sic. loco decentis modulationis, interturbetur cantus promiscua volubilitate.

Vetamus ne quis alienus parochus humandum suscipiat ullum cuiuslibet parochiae incolam, nisi prius corpus a pastore defnncti sibi rite traditum fuerit.

'^'oemeteria in quibus crux firmiter stare debet, bene septa, rite benedicta, et ab omnibus sordibu» aliena" sint. Distinctu» assignetur locus, non benedictus. his qui sepultura ecclesiastica privandi sunt, quae quidem infidelibus deneganda est aut non baptisatis. nominatim excommunicatis (quorum $epultuija coemeterium pollueretur), publice haereticis, schismaticis, apostatis a Christiana fidi* in conflictu duelli vel in actu evidenter criminoso pïœeuntibus, nisi signa^wenitentiae dederint; his quin rationis suae compote», sibi .violentas mano» intnle/nnt. «ut

qui com mU·)· at eeram tsatibus iitnai Mate- A aiaa aaeraaaaMa impia abaaernat; pfae emuibqe partear deneganda rant paWa· aeaiaaiaa ■ufihngiiL·'

Cum aatam ia dubie adie stat raatriagaada, qaatiaa ia pruafirtfe aaaibaa ahqnid dubii oeearrorit. saagis indulgentiae qutfm severitati oaasuloadum eat. at, qnaatam teri poterit, aihii episcopo iaooasuho ntatueudum. f '

TITULUS V.· '

▾oSa reversaittaelwimei paanum, dsorsrsqus pro Mmonoasta ooaoUU ooMiaalon·.

Caput 1. /

Zta *Mto arc* LsntwsMtns swynus *ittnoacoUlato* coMuptiMWM rswrtvndo.

De beatissimae ae glorioqissimae virginis matris Mariae immaculata conceptione perantiquam existimationem ex Christianae religionis incunabulis et I ex intimo fidei sensu exortam, a patribus ad filios ainf intermissione per saecula transmissam et traditam. ecclesiae pretiosam, Mariae ipaique Christo tantopere honorificam, per totum orbem Christianum diffusam et propagatam, ex traditione efflorescentem. · tot summis pontificibus et specialiter ab Alexandro VII commendatam, institutis ad hoc festis ét M<ris officiis celebratam et consecratam, nunc demum a sancta sede apostolica, christiano populo aocipiendpm. tenendam, credendamquo definiro velit votis ardaaitimimis et ore unanimi exposcimus. Quae definitio ,et declaratio, tot miraculis gloriosae virginis potentiam et quasi coelestem voluntatem manifestantibus praeparata, et a Domino ad nostros dias dilata ei reservata, ut singulare tot malis remedium fiat, confidimus, clarissimi pontificatus quaedam propria et peculiaris gloria, ecclesiae tutela et praesidium : ut, quae rsyine *e/rrit rgfeyium* C *pseeotqram, amitum ehrirtimormt* merito nuncupatur omnipotenti apud unigenitum supplicatione, · maiohqs gratiarum divitias effundat: unde clero virtutum et pietatis decus accrescat, peccatores convertantur, fastorum augeatur numerus et charitaa multiplicetur, et sic *tUla atari» e* coelo effulgente, fiat tranquillitas magna et ad felicis exitus portum res animique perducantur.

' 'Caput 11.

Dr racretiNvmo cordi *Im totiu»* praefactas SmensMw eoaseeratisns.

Dominus noster lesua Christus, „CMn *rlilennrt* mm ytu srant in munde, in *fan»» dilsrit* soa," et uaque ad consummationem saeculi perpetua et ineffabili charitatq diligit, ut omnes qai laborant et- onerati suntg pane coelesti, corpore scilicet aao et sanguine refecto·, sublevet, et ad immarcescibilem D coronam invictos pefducat. Mbmariem igitar /scii mtreMfam assorum, convescendo aocfas, moriendo victima et pretium. Hoc in croce, hoc in altari, hoc in eucharistiae sacramento, ChriaMM operatur. Hunc aperuit, dum caput reponens exspiraret, inexhaustam ex corde suo amoris fontem, nee nos Kcot infensissimos unquam abiecit Verum tot et tantis benignissimi salvatoris beneficii· ingrati et immemoree, indifferentiam, impietatem, irriaione· repen-» dimu·. Quqesivit enim dominus lesu· gw sfaral contristaretur, st noe *fait,* qui'affiictinimum cor et •msntissimum, omwotarstar, s* sei *imnrU.* Nos igitur, episeopi regioni· istius Senonensi·, fido nfim •t pietate percelebri·, et quae prima erga cor Im·. devotionis signa exhibuit, nos, inquam, deploranda nimis illa, advena· divinum in augustissimo praesertim sacramaato amorem, contradiction· pernoti,

. ..... n.htat

pmrpetwm «Mate expiationes affer····, tatam haac pravinsiam nostraas, ineolas omasa, praeeipasq*e iuventatsm. patria· spam st rsligioaia. pias congregatioara. parochias, olorum roetoreeqne animarum. noequs tandsm ipsos, saeratistimo eordi les·, aaeaoa cordi Mariae immaculato, devovere et eonseerare decrevimus, atque hoc nostro solemai décrût» devovemus et in perpetuum consectam·· mandantes omnibus et singulis caram animarum habentibus, ut, die ab ordinario praefigendo, coram sdhetisaimo sacramento ad genua provoluti, sacratissimo cordi lesu ipai se et omnes soon in perpetuum consecratos pronuntient: quo ad digniores christiano nomine aeneus, et ad veram fidem pietatemque revocati dioeceseon nostrarum filii, factorum poenitentes. pio gratoque animo erga benignissimum Salvatorem, debitas laudes, debite chsritstis fraternae officia quae „epsrit multitudinem proratorwm", persolvere non desistant, et sic ad montem qui Christus eat. ad inexhaustum gratiae et gloriae fontem pervenire mereantur.

Caput III.

Dr protmtlfetioor trotium synodo/rum.

* Nos. Mellonus Jollv. archiepiscopus Henonensis. antiquum atque probatum de testibus synodalibus institutum secuti, ad hoc' officium, de consilio et consensu reverendissimorum coepiscoporum nostrorum, deligimus, instituimus atque pronuntiamus hos quorum nomina sequuntur.

Pro dioecesi Senonensi ; reverendum dominum Oeorgium-Franciscum Collinnft canonicum necnon ecclesiae metropolitan·· Sancti - Htephani archi presbyterum; reverendum dominum Florentinum-Franciscum Fortin archipresbyterum ecclesiae ‹»■ thedralis Sancti-Stepbani Autissiodorensis

Pro dioeceai Nivemensi. reverendum dominum N. N. Lavemhe. canonicum, vicarium generalem: reverendum dominum N. N. Guillaumet. archipresbyterum eccleaiae Sancti-Martini Clameciacii.

Pro dioecesi Trecenai : reverendum dominum Roisard. canonicum nec non eccleaiae cathedraiis archipresbyterum: reverendum dominum Petrum-Alexim Dollat. canonicum.

Pro dioeceai Molinenai:- reverendum dominum Martin, canonicum: reverendum dominum lluillau met. parochum ecclesise Montis-Lurii.

Caput IV.

» *Dr tMnhun tgndi* dtorotMuwe.

luxta decretum aneri concilii Tridentini. dioeeesenn synodus quotannis, quantum fieri potest. eelebretur.

Ad synodum quicnmqae in litteris convocationis indicabantur, fideliter fioeedant

Caput V.

Dt meoUtot irtrrtrnm tmeilii.

Sic autem omnia. quae ad fidem aut ad morum reformationem statuta sunt, sancita suato, ut uuu·- quisque episcopus, neu solam herum deeretoram exeeutioaem urgeat in premia sua dioecesi, sed etiam ea de re in proximo concilio provinciali rationem reddat. z

Caput VI*

D, inUcftUlf JWWMCMiM·

„/¥o»faetalfa eeusstie pre *ondrmrdi» unribut,* CtlrfVWFWÎâ CVMJMIMMlie* *oUiffue n neri»* euMuilw peraiMM," salubriter instituta, iubet seueta synodus Tridentina qualibet saltem triennio renovari'. .

1 TiH, «qaxnv, dt a.

Cuias mandarin obseqiwates aoa, MoUoaaa Jolly. a arohiephseepus ReooeeMss, de oeaaille M ooasoeou roveroedisoimoram eoepiseeporam. proximam eueihum provineiae Saaoaeaaia, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio, mease septembri ineunto, in orbe Nivernensi. celebrandam denuntiamus et iadieinae.

Caput VII.

Defut mvilu.

Cum absoluta aint quae pro temporie ratione agi, gerique posse videntur. cumque cura pastoralia reverendissimos dominos episcopos, qui huic synodo interfuerunt et intersunt, ad oves sibi commissas revocet, noa, MeUonus Jolly, archiepiscopas Seoonensis. consentientibus patribus, provinciae Senonensis concilio finem faeimus. et iam nunc factum esae declaramus. u

Caput VIII.

De decretorum nbacriptione. ,

Noa. MeUonus Jollj^ archiepiscopas Senonenais, admonemus reverendissimos patres omnee qui huic synodo iure intereunt et interfuerunt, ut post nos. singuli, loco et ordine auo, ad altare accedant, et dis quae in nae synodo decreta eunt, subscribant.

Noa, Mellonua Jolly, archiepieoopue Senonenaia. haec decreta, a nobis definita subscripsimus:

t M. J.. arehiepiscopus Senonenais.
t Ego D.-Augustinus, episcopus Niverneueis.
+ Ego K-Ludovicue, episcopus Trecensis.
t Ego P.-8.-Ludovicus-Maria. episcopus Molinensis

LITTERAE

rrverradtMtmorMtn ρα/ram *concilii ad eanctiiatem auam Pium. divina providentia papam IX.*

Beatissime pater.

Ad pedes sanctitatie vestrae provinciae Senonenaia episcopi in concilio congregati, quae coram Deo et in Christp. ut sperant, confinxerunt decreta, deponere festinant: siquidem optime ttpverunt sibi ad hanc principalem cathedram conveniendum esae, unde Petrus *it* successoribus, et ipse Christus in Petro loquituii ' Quapropter, constitutioni Sixti papae quinti .filiali affectu obsequentes, ea recognitioni vestrae libenter submittimus, ut si quid irrepserit ecclesiae legibus non satis accommodaturi. si quid patrum traditionibus minus consonum, si quid sanctae sedi ingratum, illud emendare, corrigere. auferre, pro certa et suprema seientia velitis.

Beatitudini vestrae animadvertere erit quae et quibus ex causia, de liturgis sanximus. Illam orationis publicae unitatem tantopere exoptatam, si noa statim, sed in faturum, et quam primum fieri poterit, amplectendam censuimus; huic pro-D crastinationi, quam peculiares suadent circumstantiae, animorum scilicet dispositio, qui ad hanc mutationem non suat sufficienter parati, parochiarum paupertas et aha huiusmodi obstacula insuperabilia, sanctitatem vestram benigne confidimus indulturam.

Nobis in mente fuit ea quae sunt de beatae Mariae virginis conceptione immaculata, unanimi ore acclamantibus, antiquissimis sanctitatis vestrae respondere votis, ut quasi novis, ex hac nostra simul et omnium ecclesiarum testificatione, additis viribus, exspectatam definitionem pronuntiare annueritis, beatissimae virgini gloriosam, daemonibus terribilem et reipublicae Christianae proficuam.

Absit ut sanctitatem vestram edocendam arbitremur, Molinia ia hac provincia, primum in honorem sanctissimi oordis altare consecratum et primum nunc attolli templum eidem adorando cordi dedicudam.

Nec vestram heatitudinsm Utere iadseamaa quanto stadio et doctrina. praeriartim vooorabilU Mariae Margaratae vita hseaUater enarrata, bonae memoriae loesphoe Languet, archiepiscopas fleooaeacis, tuendam haac sussepit devotionem, aade nobis quam gentilitiam patrimonium merite dici possit. Decebat igitur provinciam Reaoneesesn arctiori prae eaeteris religione, sanctissimo cordi devinciri, cuius cultum et prior accepit et prior propagavit.

Detternendum ideo duximus solemne fieri votum quo tota provincia domini lesu Christi salvatoris nostri cordi sacratissimo, inexhausto divinae et fraternae caritatis fonti. laborantium perfugio. desolatorum consolatori, peccatorum asylo, dedicaretur et consecraretur, vestram beatitudinem enixe rogantes ut bane consecrationem et dedicationem approbare dignetur et gratam habere.

B Insuper, a sanctitate vestra impensissimis precibus expostulamus ut supradictae venerabilis Mariae Margaretse beatifioationis causam promoveri aaoentiatur et accelerari. Quod si annuerit benignissimus pater, nihil supereat amplius, nisi ut. beatissimos pedes humillime osculati, nobis et gregibus commissis apostolicam benedictionem enixe effingiternus.

Sanctitatis vestrae, obsequentissimi et devotissimi filii: . *

t MeUonus. archiepiscopus Senonenais.
t Dominieas-A., episcopus Nivernensis
t Petrus-Lud.. episcopus Trecensis.
t Petrus^.episcopus Molinensis.

Senonis. die 15 mensis septembris 1850.

J PU S PAPA IX.

venerabililme fratribua MeUono ", archiepiteopo Sono-
C *nenti, Dominico, epiacopo Nivtfnenai, Petro·Inidooieo, epiacopo* TVecrosi, *et Petro, epiacopo Holinenai.*

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem.

facundissimae nobis fuerunt vestrae litterae die 15 proximi mensis septembris datae, atque intime singularis vestrae erga nos et hanc Petri cathedram pietatis, amoris et obsequii sensu conscriptae, quibus, venerabiles fratres, felicis recordationis Sixti V decessoris nostri constitutioni quam libentissime obsecuti, nostro et huius sanctae sedis indicio subiicere properastis acta provincialis synodi *a* vobis nuper concelebratae. Quae quidem acta nostrae concilii congregationi ex more examinanda mandavimus, quae suo tempore congruum de eisdem actis dabit responsum. Interim vero vobis significamus non levi certe consolationi nobis fuisse ex ipsis vestris litterim intelligere quantopere inter alias praecipuas curas et sollicitudines, vobis cordi faerit statuere ut Romana liturgis in vestris dioecesibus. pro temporum et locorum opportunitate, quam primum fieri poterit admittatur. Nihil ergo* nobis gratius contingere poterat, quam ex eisdem litteris agnoscere quo ardenti sue studio incensi estis, venerabiles fratres, ut istius provinciae fideles ad cultum erga sacratissimum divini nostri redemptoris Christi lesu cor magis in djee 'excitentur et inflammentur, ac summa quidem laetitia accepimus. Molini eidem sanctissimo cordi templum dedican-^dum nunc primum attolli. Neque minori gaudio excepimus vestras de immaculata virginis Mariae conceptione postulationes et vota, quae mirifice ostendunt quanta vos pietate et veneratione eamdem sanctissimam Dei genitricem omniumquenoa

1 Utw.'.MeUoai.
I *nete:* etiam

strum amaatimimam matrem prosequi gloriamini lai· vero, quod attinet sd osaspm beatifieatfarab venerabilis Dai eorvaq Msriao Margaretes, 4a qua ia iprie btteris verb* fseitia. persuaMm vobie ait nostrum eosgregationsm. aaem ritibus tasadie pros poeitam, omni stadio In eamdem causam traeteadam incumbere. Nos tamoe, vestris desidoriis obsecundantes, mandavimus eidem congregationi, at rebus omnibus diligentissime quidam, at maiori qua fieri potest celeritate discussis, quid sentiendum existimet, nobis, aulis interposita mora, declaret Pergite autem, venerabiles fratres, maiori usque contentione Dei eiusqué sanctae ecclesiae causam strenue propugnare, omnesque vestras cogitationes et curas in id potissimum intenderant fideles vobis concrediti magis in dies enutriti verbis fidei, crescant. in scientia Dei et cognitione domini nostri lesu Christi, et per gratiarum charismata confirmati, alacriori usque pede incedant per semitas Domini. Nos quidem haud omittimus clementissimum bonorum omnium largitorem Deum humiliter obsecrare, ut pastoralibus vestris curis et laboribus benedicat, atque uberrima suae bonitatis dona super vos propitius temper effundat, quae in dilectas quoque oves vobis commissas copiose descendant. Atque huius superni praesidii auspicem, et praecipuae nostrae in vos benevolentiae testem apostolicam benedictionem, ex imo corde profectam, vobis ipsis, venerabiles fratres, cunctisque istarum ecclesiarum ‹ lericiA laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die b decembris anno 1850. pontificatus nostri anno quinto.

Pius papa IX.

LITTERAE

easmantiuimi A.l cerdutalw Misti, eongruputioius Meri concilii Trideutini Mterpretotiom *prufteti, rrclurpitcofo SnoNui ttntpùctfu preeiHeMihu, ffrr »ppreMûm»* dservtorwm eoneilir provincialis Senoaeaats.

Perillustris ac reverendissime domine, uti frater.

Magnam de tua ac coepisooporum Senonensis provinciae excellenti virtute laudem apud sanctissimum dominum nostrum excitarunt litterae illae, quibus amplitudo tua de habita istic provinciali synodo diligenter referebat, atque ipsius, synodi acta de more cognoscenda ac expendenda transmittebat. Vidit enim ipse quae pastoralia sali, quae eximiae doctrinae, quae singularie pietatis observantiaeque erga apostolicam sedem, omnium ecclesiarum matrem ac magistram, in huiusmodi ecdesiasticorum coetuum reintegrations argumenta edideritis, ex quibus plurima quidem in rem catholicam commoda emanare confidit. · Recitatis autem matureque perpensis in solemni patrum cardinalium concilii Tridentia) interpretum conventa iia, quae a vobis in Domino congregatis acta et constituta sunt; iidem eminentiasimi patrue officio suo ad normam ooaffiltatioais Sixti V Inoaus1 fungentes, haec vobis significanda demaadamt. *i*

Laetati ia primis ipsi vehementer una mocum sunt, quod, post scerbiosiaMm et nunquam sutis 'deplorandam rerum omnium in Gallia eoavormonom. quae,' labente praeterito saeculo atque hoc nostro ineunto, evenit, postque tot taataqae damna, aerumnas, persecutiones, quas nedum in vestris regionibus sed in toto qua patet orbe religio passa est, ae hodiedum patitur, cum teterrimum bdlum ab iniquis et insanientibus poeudo-phitosophis adversus Christum et eius sponsam ennieeiam geri videamus, vestra pietas ac solertia neu sine Dei impulsu loqueatis per Christi rieartam, qui vos ad tarn aahatere opes oxeitarit, opportunam anete fiterit ooooaieeern iamdfa iatsrrapta preriaeiaba eonciiia celebrandi Quoram ceoveetaum coavoaatioao nihil proleete aeesmmndatiue, nihil utiMaa, aiMi effiearius ad peeuHerierimoc tarpiaaiaaeeqaa erreras bac notera aetata giisoentea e fidelia* montibus depollendeo, atqae ad aenam doctrinam aaoerenda* propagea» damqfie excogitari anqnam potnimet Quamobrem, pro vestra exquisita prudentia ae religionis stadio, quo coelesti robore suffulti, provincialem synodum congregastis,' in qua saluberrima decreta sanxistis tum ad fidem fovendam, tam ad ecclesiasticam disciplinam partim instaurandam, ubi lapsa erat, partiin confirmandam, ubi adhuc viget, meritas accipite laudes ab hae sacra congregatione Tridentinis decretis interpretandis tuendisque praeposita, quae vestrae vigilantiae diligentiam comprobavit. vobisque in primis gratulatur quod, maiorum instituta secuti, rem tanti momenti cum pontifice Romano communicare officii vestri esse duxistis. Equidem haud vos latuit beatissimum patrem, in sublimi culmine positum, omnibus ecclesiarum negotiis providere, capitis officio recte fungentem, cuius est caeterorunq corporis membrorum sanitati atque integritati consulere. Atque huc spectat, caeteris quae ad rem faciunt omissis, quod lustinianus imperator scribebat ad loannem III: „Nse num potimur puidquem quod ad eeclesteram statam pertinet, jtMUtou mom/itatam atqtw tmfaMotam tit, ut non vratrar tnaotaecat sanctitati, ytoo eoput *tft onuuum*

Iam vero singula vestra decreta expendentes, multa quidem a vo*bis apte constituta deprehendimus, sive Romani pontificia supremae, quam divinitus tenet in toto orbe, auctoritati asserendae, unde in omnes ecclesias venerandae communionis iura dimanant, sive fidei catholicae veritati undique ab errorum monstris oppugnatae vindicandae, sive liturgiae Romanae in vestras dioeceses introducendae, quemadmodum sanctissimus dominus noster eiusqun decessor Gregorius XVI, ad quosdam Gqlliae antistites rescribentes, apertissime commendarunt. sive honestarum artium sacrarumque facultatum studiis in seminariis promovendis, unde Christiana et civilis respublica laetissimos omnique ex parte excultos excipiet adolescentes, qui. accedentibus. annis, divinarum litterarum atque ecclesiasticarum disciplinarum laude florentes, magno pOrro ecclesiae erunt ornamento et auxilio; et custodientes ecipatiam. sicut decet Christi sacerdotes, in aciem prodire et praslia Domini fortiter praoliari valebunt.

Periucanda quoque acciderunt eminentissimis patribus quae in ipsa synodo de librarum examine, ut si mortiferum venenum contineant, e fidelium manibus' amoveantur: si utiles tint, diffundantur; de sacramentorum praeetantia et administrations; de diebus festis oboorvpadio deque esita Deo'praestando; de7elerioorum vita et moribus, nt nil nisi grave, moderatam ae religione plenum prae eo ferentes, in vocatione sancta, qua vocati suat, semper ambnlent; deque praecipuis parochorum officiis ac de cateehisaadie pueris radteribuoque statuistis. Quarum sanctionum si omnia capita, tam praesertim peculiqri Motitia nos porffidetant quae ad parochorum alioramque animarum enratoram sedulitatem acuendam spectatit, ut plebes sibi commissas pro sua ot earum capacitate, non ia persuasibilibus humanae eapieatiee verbis, sed ia ostensione spiritus ot vMntis pascant, poerosque

^Oav^a^^BW ^WBBRwR
■MtBN 4tttMt» M BtoMB Mt*It| i· BÛMVBÿ Λ
*MW|ty MV** *4 IttlwtMB Ült BMN*·*
sari··, igMntiMM vanaatar. QaW «ata. Mm-
ptriitbaMi temparibas, ht qaibas tM mimm ac
Mudth ta popatan disseminantur, magis «ppar.
tuaaa, imam MMariaa, qanm verbum Dai frn-
qnentiae fidelibus aaautiare, eaoctum Issu Christi
•vaagvliam praedicare, pueros, taaquam infitatos
modo gaaitM in religiosi· at societati· apaai aao-
«naeaatM catechixars, eornmqse teneros animos,
antsquam vitioram cooao inficiantur, gsrmanas pie-
tatis et coeleatie doctrinae laete imbuere?

Quod provida episcopalia sollidtado facili·· ab animaram curatoribus consequatur, ai roe ante eorum oculo· ponatis quae concilium Trideatinuml et Benedictus XIV, tum ia constitutione JRM ▪ύ ύ ν', tam in encyclic· *Uti friem»*[*], circa[1] huiusmodi onus omnibus animaram rectoribus im- B potitum, praecipiunt. Ita fideles a teneris unguiculis addiscent quanta ait in vitiia deformitas.

[1] Boss. V, de *rtf.*, cep. S.
[•] Die 17 Mr. 1741.
[*] Dis 18 decemhris 1748.

io vivtKfcO bMBMtiMtaBOO
voloptatii sopio· vtrtotfboi m»

imum in nebto eemetitanat: »£«■· JM erudeads

de vaatrarum sviam ^rsfesta uberea freetaa per·capiatis, Dee vestris vigiKis ae endsribns abunde, at speremam, benedicant·..

Hisee Kttaris leam fodmne pauca adnotaado, uti ex pagella baie adieota coUigsre beabit, quae ia vestrae synodi actis expeadeadte moderanda suat visa sacrae- baie congregationi; coins etiam nomino amplitudini tuae, eaeterisqae provinciae * coepioeopis fausta omnia ac salutaria adpreoor a Domino. ·

Amplitudini· tuae, uti frater studiosissimas

A. cardinalis Maius, praefectus.

Hieronymus d'Andrea, archiepiscopus Melitanus, secretorius sacrae congregationis concilii.

Romae, 13 martii 1862.

[1] 8. Aut-, senso XXVII, si. XX, [opp. s. Asg., cd. Besed.. V. 148 BJ.

ACTA CONCILII.

Urilmmt Jellf, mtseratioaw dsstss ***tt tmutat rniit efmtelice» fr*ti· trehitfù&ftu StmttmtU, tfiteoftu AutiuMennM, tte., tie.,***

SUMMO PONTIFICI PIO IX.

Beatissime pater.

Cum ad nos pervenit vestrae sanctitatis,' favente Dei misericordia ac iuvaate nostrae militiae virtute. ad limina apostolorum felicia fanatique reditus ramor, obedientissimus ego filius vester, procul ab C urbe metropolitana, munus episcopo peculiare adimplens, extrema arebidioeeeseoe urbes et pagos perlustrabant p

Tum id mtin caram fuit ut, pro fortunato tamque ardentibus votis exoptato reditu, solemn·· per totam arehidioeoesim Deo optimo maximo gratiarum, actiones persolverentur et pro vestra sanctitate praeacutius ab eo efflagitaretur auxilium ac tutamen.

At mihi, quem nunc tandem excepit urbs metropolitans, nihil magis in votis est quam ut ad pedes vestros et meae proprias et cleri mei ac fidelium oongrStuiationm deferre festinem. Nunc vero, beatissime pater, cum post tot et tantas calamitates, non modicam hoc largiri dignatus est Deus solatium, .ut insperata libertate tandem ecclesia ebriati pons frueratar, mihi ac venerabilibus provinctae Senoaensi· mtifraganeis dpiscopia visum est D necessarium, iuxta Tridsntinas praescriptiones, benigno nobis annuente 'vestra sanctitate, tot annis in (lallis praesertim obsoletam conciliorum provincialism seriem renectendam ssss; quibus in ooncilиis, si quas stilis perfici, si prava corrigi, si debilitata corroborari, si desueta restitui, Deo pressent·, una curabimus, ideoqus nostram concilium provincial· feris secunda quas dominicam decimam quintam post pentecostes proximo subssquetnr indiximns incipiendum.

Quod quidem grando opus at bene fsliciterque peragatur, ad maiorem Dei omnipotentis gloriam, ia honorem beat·· et immaculatae virginis matris Mariae saoetoramq·· omnium, ad oxaltatioesm sanctas scelesias, sostraeque provinciae psnolisrem utilitatsm, snpplsx ege deprecor ut vestram et siero ·< pqpulo provindas 8eaoosnais apaataUaarn bemo-

Sanctitatis vestrae, beatissime pater, devotissimus et oboeqnentissimus servus et filius,

t Mellon··, archiepiscopus Seaonensia.

Senonis, in octava sanctorum apostolorum Petri et Pauli, die scilicet sexta mensis iulii 1860.

PIUS PAPA IX.

Venerabilis frater, salutem et apoetolicam benedictionem.

Tuas, IV idus[*] iulii datas, quam libenter accepimus litteras, in quibus illam ipsam qua erga nos et hanc sedem apoatolicam adeo excellis pietatem et observantiam confirmas, et valde do nostro ia hanc urbem reditu nobis ipsis gratularis. Qui sane bonis omnibus optatissimus eventus maiorem in modum animum tuum excitavit, quo solemnee Deo optimo maximo gratias cum tuo isto grege persolvere·, aimulqu· eoniunctis precibus ab ipeo secundissimo· raram nostrarum exitus summo studio postulares. Haec sane eiusmodi sunt, venerabili· frater, quae nobis consolationem afferant, quaeque •peraro no· faciant, ut pia' fidelium supplicatione placatu·. Dominus velit super nos et soelesinm uni- .versam misericordiam suam multiplicaro. Quod scribis de provinciali synodo cogenda, dignum revera set tuo ae venerabilium fratrum saffrngnaeoram tuorum studio et sollicitudine. Magni enim interest ut difficillima hae conditione temporum mutuo oossilio ia Concordibus animis ses· invicem episcopi sastsntent Nos quae in eiusmodi conventu 'consilia consueritis ineunda, ex actibus iatsUigomas quos ad sanctam banc sedem mittere procul dubio festinabitis Uter··, patrem misaricordiarum fervidis precibus sxoramus ut ts sbosqus ecclesiasticas istius provinciae episcopos suo spiritu ducere, suoqno ingiter dignetur mudra patrocinio. Bt grati tibi pro officio animi nostri pig··· apostolieom bene dictionem, cum verse omnis prosperitatis voto oonisnctam, ipsi tibi, venerabilis frater, gragiqno tuo peramanter impertimur.

Datam Roseae, aped Sanctam Petrum, dio 10 aagasti anno I860, pontifirntae aoatei aamp V.

Has papa DL

[*] Ihrimm: .VI dfe* qsia Udam· pritis MM tfistin mafi-v XsSa sdtiae'CtetiMt, Lsemsia

rill prWMiM
•MtOMMiara
φIβI^^βλφ ram, queram MudM peaamniinbaMar.

pentito papa neatro Pta mm laaaiata, Mttnria supra mamoratis qaiba· iltaatrissimM M rsverea diseimaa dominas destinas KeUoaua Joily, srcfo-eptaopu» Baaoaaaaia, eoneiliam indixerat, pia- primum alaoritarqae obaeqnantes, ia perantiquam Seuoneneiam oivitatom qairamque eaaeilie provinciali de iure aat de consuetudine adaaae isaebaatur, convenerunt, nempe illustriasimMMrevereedíasimM dominae dominai Domiairas-Àugustinas Dafotra, episcopus, Niveraeâaia, ilhestriseimu· ae rovcvondis-linui domini» domina· Petras-Ludovica» Cour, B •piMopae Trecentis, illutiristimM ao revstodiasi-mue domina· domina· Pcirus-Simon-Ludovic···Maria do Dreux-Brdsé, opiscopa» Molfoeasi·, admodum reverendo· pater Stanislaus, abba· monaatarii de Trapp· «ancti loci da Septem fontibus, ordini· Ci-tercienaia, e diodced MoKnenai, vicaria· generalia antiquae reformationi· abbatia de Batted, ouiusque accleriae catbedralis capitulorum procuratore·, et inrapar theologi plure· qt canoaistae.

Patre· eonoilii et omne· qui una eonveaeraat ' capitulorum procuratore·, theologo· et eaqonieta·, tam in palatio archiepisoopali, tam in aedibu· licet imparibui maioris «eminarii, hoepitahtatem secta·· dominus dominus arehiapieeopu· quam honeatiaaime excepit.

Hac eadem dip, illustrissimas ae revereadMmus dominus dominus spiseopa» Niveraeacis, domini domini arehiepiseopi, clari ae tdelinm, pro sua con- C neta benignitate, voti· antisfoeimm, e snggoata metropoHtaaae eedeaia· populum Boaeorasem intra veeporarum solemniaalloquea·, otexUbspaahaMtM: Mf istud *A Mt* miroMi ia «uti· nootri·,** exordio assumpto, ia eoaeinM laealoatoqa· sermone, et praelia et victoria· dixit lanatae eodaciae oatbpiieae quae, sapra petram posita, rabiem persecutorum ia oanabulia, hiareticoram anlamaia· in virili aetata, ot hiaee iamporibi·· phiiooophiM, impietatis et iadifferoatiemi aggressieam ihvielata •speravit,

PRIMA OONORBGATIO PMVATA.

Die seranda lepiembri·, id set foria seesnda int^s hebdomadam dooimam quintam post poats-cMten, hora octava eam dimidia ante meridiem, in principali aede palatii arebtepisoepaba eoagregati ' rant, praeside domiao demise arehiepissepe, rev·· D rondMmi episcopi patres eoueilii et reveraudu»

ut ia pontitoli, hae in praoparatoria congrégation· da soqaaatibn tractaverant

' sedet oapitalam aeeieaiM mitropiHi
patates capitalarum eodeaiarum imtbedrnllum, «n

a. Nominata» 'at daaigMta· foit revereadaa domina· Stephana· Cbauveaa, visariun goMt·*·

ngMmniiMe

nritam *4»* *JUti,* quae aaaaiauter a patriban admittantur.

d. Quoad ordinem, placuit patribua quod ia •eaaionibaa at proeecaionibus, habita'ebori proprio, precnratorea capitaloram, theologi, eanoaiataa at ofltaiarii coOeilii; ia eoagregstionibu» vero iiva privati· «ive generalib·· et mieeia synodalibua, omne·tunic· talari, pallio longiori induantur cum bircto.

7. Prima secsio pro crastina die, foria scilicet П1, hora octava matutina, indicitur, et in mima quae a reverendo domino arehiépiaeopo celebrabitur, omne» de manu illiae communionem rament, patre» eeilieet, deputati - capituli·, theologi, canoaiatao •t oite^hrii ooneiliL

Haec prima privata epieeoporum congregatio abooluta iMt par orationem ad beatam Mariam

Tui ad valvu palatii archiépiscopal» haec ailxa eat tabella':

niaathmimu» ae reverendissimus domino» domina· arehiapieeopu· Banonensis, reverendissimi domini domiai episcopi, patre» concilii, univorai» et tingatis qui concilio provinciali de iure vel oon-•aetudins iatoraew debent, mandant et praecipiunt, ut, hora tertie post meridiem, die seranda mensi» •eptembris anni I860, io palatium archiépiscopal· conveniant pro congregatione generali in sacello dicti palatii.habsnda; et at procuratores et deputati procuratoria ibidem examinanda afferre non praetermittant

De mandate illaatrisoimi ae reverendissimi domiai domiai archiopieeopi Banononus :

K. Chauveau, socretarius.

ooNoutMTio nuta obnbbaub.

Die secanda eaptombri», hora torti· post meridiem, ia capella privata palatii arehiopiscopalis, in qua, supra suggestum deoeater ornatam, expoaita erant sancta evaagelie-et eacroeaMti concilii Tridentim decreta, habita eat prima congregatio generali·. Hic, praeside illaetrimimo ac revsrondietimo arehiepieeopo Boaononti, eoMaderant domini domini episcopi Nivernsaaia, Trsosnsis, Molineatis eum roebeto ot moneta, admodum reverendus dominus abbas moaaatarii de Trappa macti loci da Septem foatibaa, *t»* rite convocatis omnibaa canonicis, tbeolagb M mnnnisti» prnaeoatibas eum veste ts-

Ineboaato démina daatira archiepiaoopo, reci-

scripserat ut saaotitatom suam pro Mid relita ir nrbem gratularetur, iBamquo foeeret certiorent 4· prexinsa eyaodo Beneeoeai, laeta Mt pariter epistola, qan respondeu ad dominum arohiepiaeopam MBBM pontifex mnlta precatur pro Miri coarilii oAeta ttsua apoetoBeam beaodietionom patribu concilii impertitur 4ie 10 augusti 1850.

Tum, iubente domiao arehispiacopo praosido, secretaries, qai de consensu patrum coaeilii ia prae» via episcoporum congregatione nominata» fuerat, ea quae in ilia congregatione atabilita fuerant aie enuntiavit:

1. Examinati· a patribu delegationibus et litteris procuratorii· capitulorum metropolitan·· ecclesiae et ecclesiarum cathedralium provinciae 8enonenais, tanquam procuratore· capitulorum admissi •unt:

Pro capitulo metropoliteno: reverendus dominu loannee-Baptista Bidault, canonico· poenitentiariu·; reverenda· domina· losnnes-Petrus-Iustinu Lallier, canonico·; reverendu* dominu Georgios-Franciscu Collinot, canonice·, necnon ecclesiae metropolitan·· Sancti-Stephani archipresbyter.

Pro capitulo Nivernenri: reverendu· domina· Marinus Bouchauce. canonic» decanu·; reverendu· dominu· P«tru*-Ludoviou· Lejeune, canonice· prdbeentor ac seminarii «uperior.

Pro capitulo Treoensi: reverendu· domina· N. Roisard, canonicus et ecclesiae cathedralis Sanctorum Petri et Pauli srchipresbyter; reverendus-dominu· Petn»-Alexius Dollar, canonicus.

Pro capitulo Molinenai: reverendus dominu· Francisous-NioolauGueullette, canonico· et ecclesiae cathedralis Beatae Mariae Vifgini· parochu·; reverendu· domine* Coelestinu· Martin, canqnicu.

Qni ptaefati omne· procedent et sedebunt in ordine coneecrationi· sui respectivi epipeopi, praeter-.C mias· omni quaestione dignitati· uniuscuiusque eocleriae.

2. Derignantibus reverendissimi· patribus, sdmiari sunt tanquam theologi et canOnistae:

Blustrimimi ac reverendissimi domini domini archiepiacopi: reverendae dominus Stephanas Chauveau, vicarius generali·, archidiscoau· Autimiodorenria; reverendu· domine· Nicolaus Roger, vioariu· generali*, arehidiaeonap Aballonenai»; reverendus dominus loaanes-Baptista Laurent, presbyter congregationis Missionis, vicarius generalis jet superior maioris seminarii Senosensi·; reverendus dominus FIorentinus-Ioannee-Fraaeiseus Fortin, arehipresbyter ecclesiae cathedralis Sancti-Stephani Autissiodorensis; reverendqp dominae Alexias Beadier, presbyter congregationis Missionis, in maiori' seminario theologia· moralis professor; reverendas dominus pater Hieroaymap, ·. monasterio de Trappa sancti loci de Septem fontibus ordinis Cistereieaai»;

niustrisaimi ac reverendissimi domini domini episcopi Niverneasis: revprendus dominas losephas Ganme, vicarias generalis, arehidiaconas; reverendus dominus Carolus-Hubert» Violette, arâüpresbyter, parochu Sancti-laoobi Coadateaaia (Cosae);

Illastrisaimi' u reverendissimi domini domini episcopi Treesasie: reverendus dominu loaanea Roger, vioariu geasraha; reverendu dominu Claudiu SdbiUe; reverendu dominu Iqennm Franciscos Maria Loqaeux, vioariu generalia, superior maiori·seasiaarii Suemioaeasfo;

nhastrieeimi m reverendissimi episcopi Moli·easis: reversed» dominu lunam Jaeqeet, vioariu (momMbï AmUmm Vismîmm GLbert; reverendan pater Gestavtas-Xaverian de l dominu Gutaviue-Adrianu de Coaaj. effieialitati· motropolitaMM Paririeneb promoter.

5. lUaitrisrimo ne reveremdissimo domino domino arebiepisoopo proponente, et iUuetrimimis ac revereadiarimia pa|tribe« eooeilii eoaMstieatibae, designati eunt:

Pro officio promoters· concilii: reverendu» domina· Nicolas» Roger, vicarias generalia domini archiapisoopi. archidiaooa» AbaUononsis.

Pro officio vico-promotoria: reverendu· dominus Marinus Rouchauoe, canonicus, decanus capituli Nivernenri·.

Pro officio secretariorum: reverendu· dominu· Stephanos Chauveau, vicarius generali· domini arehiepiscopi, sgehidiaconu» Autissiodorensis, et reverendus domnjl Emmanuel-Iulius Ravinet, canonicus capitularis ecclesia· Parisiens!·. vicarius generalis domini aréhiepiseopi Parisien·!·, vices officiali· dioeceseos Pariaiensi· geren·.

Pro officio notariorum secretarii· adiatorum: reverendu· dominus Stephanas Rollet, parochus ecclesiae Thorigniacensis; reverendus dominus loannes-Ioseph-Augustua Puech, ecclesia· Sancti-Saviniani in suburbio Senonensi parochus.

Pro officio magistrorum caeremoniarum: reverendus dominus Adolphus Carlier, canonicus ecclesiae metropolitan··, «t reverendus dominu* Ferdinandus-Guatavius-Adrianus de Conny, promoter officialitatis metropolitanae Paririenri·.

Adiutoree caeremoniarum: reverendu· domina· loannes-Baptjata Laureau, in seminario minori director; reverenda· dominu· Ludovicu· Thoma·, eccleaiae Sanoti-Theobaldi vicarius.

4. Quoad ordinem procedendi et sedendi in concilio, ■tatutum fuit quod in processionibus tantum .unusquisque episcopus suos vicarios generales sdiutoree habebit;'

5. Quod in congregationibus, tum privatis, tam generalibus, omne· tunica talari et pallio longior· induti erunt cum bireto; in suasionibus vero unusquisque suo hsbita chori proprio;

6. Quod a patribus et ab omnibus qui congregationibus sive privetis, sive generalibus intererunt, erit admittenda secreti promissio iuxta sequentem formulam, quae a secretario- legetur et cui. aasentient omne· et «ingulatim dicentes: Avaritte;

Ayo X. *prvmitle* me strf d» ssl ds dsAherstwmias, guu m esngrvyaümisiu· stes pri·stw, *sis· ftemmiihu AeMuntar,* rvesletarum, good possit *tl eerilaitm* «rys psrteass tesdsrv, *ml Mitem concilie* rvssrvatimB sHmwrr·

Tunc, omnss singulatim, elevata manu dextra, dixerunt: Aventi·.

7. Perlecta «unt postea · secretario decreta de spenbnda synodo, de 'modo vivendi in concilio et de profusione fidei, quae iam ia congregatione privata a patribu recognita fuerant et recepta.

8. Annuntiata fuit prima seeaio pro eraetiaa die, tertia Mptembris, in navi ecclesiae metropolitanae, hora octava matutina. In mis» sine cantu, qua aperietur haec prima seeaio, omne· qni concilio intersunt et etiam elerici qui ministrabunt, iuxta synodorum satiqsum morem, in signum unitatis et caritatis, sacram eucharistiam sument de manu domini archiepiseopi oelobraatis. Ad hanc seeaionem, hora uptime matutina cum tribu quadrantibus, anivena synode· in eapella palatii arobiopiseopeli· congregate ena oum capitulo motropotttaao, ad ooeleeiam motropolitaaam per viam magnam et plateam 8**Cti**St*piM*i pTOMMMOMUittti pofffoC·

IntaU». noitite MBtiMW âbè

> ' PRIMA 8M8SIO. J

Aim Domini millmima eetingontoateao going»* goaim·, aonetMmi doaaiai watri PH pagM EL· paotidcataa aaao quiuta, di· tertia iifWIrii, fM •rat feria Π1 hqbdomadM daeimae quinte· poet poutoeoateu, habita aat prima oaaaie eaaeilii provincia· Senoaenci·, aa que· aaquitar forata$

Maa·, poet dimidiam horam a saptima, in aaoello palatii arehiepiscopalis, adfeara iUuatriaaùni ac rovorondimirni domini domini epiaoopi Nivernouate, TreoensîiTet Molinenai·, admodum raveroadm abbaa monaaterii de Trappe Septam-Pontiam, ordini* Ciateraienai·, canonici omne* metropolitanae eeolenae et deputati cathedralfam oapitalorum, theologi et oanoniatae concilii; ibi reverendimimu» dominua archiepiscopus aeaa ad altare poatifioalibua induit, reverendiaaimi vero episcopi oappea rubri eoiori* induerunt eum mitra; eanoniei metropolitanae eo-l cleaiae pariter induerunt cappa* rubri eoiori*.

Hi* ita ordinati·, itum eat prooaaaionaliter ad metropolitanam eoolmiam eo ordine:

Armiger cum duobu* apparitoribu*;

Thuriferariu* cum naviculario;

Duo crucigori, cruce* gerente* eccleaiae metropolitanae, duobu* hinc inde stipati acolythis;

Sequebatur nua*eroau* elerua tum ex omnibu* etiam remotioribus dioeee*eo* Senonenai* partibu·, tum ex vicini* dioecesibus, live in nigri·, *ive ia habitu ehori ordinario, olera* urbi* metropolitanae vieinaramque parochiarum in habitu ehori;

Theologi et canoniatae, aecundum antiquitatem oonaecrationis aui epiaoopi procedente*, in habitu chori proprio cum bireto;

Deputati eccletiaram cathedralfam, in habitu ordinario et capitulo proprio;

Dominua praecentor eccleaiae metropolitanae C baculum cantoralem dextra teneo·, cum duobu· •uocentoribua, in cappi* rubri colori·;

Reverendus dominus abba* monmterii deTrappa ' Septem-Fontium, in habitu regulari, cum mitra et baculo;

Canonici capitulare* eoelaaiae metropolitan··, in eappi* rubris;

Keverendisaimi domini epiaoopi, ordine antiquitati* consecrationi· auae incedente·, eappa «upra rochetum induti, mitram gestante*, pedum pectorale ■iniatra gerente·, praecedentibus duobus ministri·, et hinc indeque aaatetentibu· vicarii· generalibus oram cappa· sublevantibua:

Diacono· et aubdiaoonua canonici;

Crucem gerens clericus arohiepiacopalem cappa indutus, mediua inter duo* acolytho·;

Insignia deferente·, domini arahiepteoopi bini et' bini; ** ' 1 D

Deinde, qui pedo arahiepteoopali daatinatur, in oappa; « '

Dtastriaaimu* ac reverendimimus domina· domina· srohiepieoopu· pontificalibus indutu, pedum psstorale manu geetaak, modius inter duo· vicario· generales arohidiaeonoa.

Per maiore· graaaua, palatii e oap«lta exanntea transierant per hortum palatii, viam magnam, et per plateam Sancti-Stephaai, eireumfcaa iaganti populi copia, ingraaai aunt in navim -μ Mμ metropolitan»·, quam tem invaserat immenaa fidalinm turma.

Ibi videte erat eam tatnmarabffi otera, etaraa tuenda· •mnervaadaaque magistrate·, tatttaa aafo .inaignibto doaoratea, gui huiwoo tagnatiaatewo ffin, ob pobtiaam commoditatem, maga· apparata comptage* areatam temnat, texta partam chori i*··,, altara doeoataaimo oraatam Non promtl ab altari, a latara *pi*tates, feldtetorium tab baldaehiao pro domino arehiepieeop·, et foldfotorfam •oram plutee deprecatorio oireomvolntj* aulaei* ornato, eum tapete aatrvraam poaito, et pulville* geuibua eubitiaqu· destinâtes pro unoquoque episcopo.

A parte epiatolae. bead longe a aede domini archieptecopi, canonici oocleaia· metropolitanae •aderant *uper «caumate quam ornatimimo; ad sinistrum vero altari·, «ederunt deputati ac capituloram procuratore*, eam theologi* et canonist!·.

Suaviter modulante organo, domina* archiepiacopu·, facta ante altare brevi oratione, thronum aacendit, in quo cappa mitraque depoiitia, et pontificalibus ornamenti» assumptis eum pallio, altare petit, mimam de Spiritu caneto celebratura*.

Dicto *Affuu Ottj* praecedente magistro caeremoniarum, reverandiasimus epiaeopua Niveraenai* aacendit altara, et acceptum a reverendissimo domino arehiepiacopo oeculum paci·, tradit *ucce**ive reqerandiasimia episcopis Trecensi et Molinen··.

Interea, dignior capituli metropolitan· eodem modo acceptum' a domino arehiepiacopo osculum paci·, tradit primum docano capituli eccleaiae metropolitanae, deinde admodum reverendo domino abbati et deputato capituli eccleaiae Niverneosis.

Peracta celebranti* communione, accedunt ad altara, accepta stola, raverendimimi episcopi, unus post alteram, et reliqui 'de clero, bini et bini, ut «aeram communionem de manu domini arehiepiacopi percipiant.

Finite mima, dum cantatur, alternante organo. paalmua *Qtuun* dilscta tadarnocuta, dominua archiepiaeopua in throno exuit pallium, casulam, msniputam et tunicellas, et, reassumpta cappa, sedet in fqldwtorio «upra «uppedaneum altari· posito. Interim, reverendiaaimi epiaoopi accipiunt cappam mitramque, «edent in foldiatoriia in modum hemioycli dispositis, ' et crux metropolitan· coram domino arehiepiacopo prope gradum aanctuarii defertur.

Tunc recitantur prece» et hymnus pro prima •eaaione praeacriptae, «t reverende* dominua archi•pteoopus hia verbi* concilium allocutu* est:

Vénérable* père· et collègue* bien-aimé», messieurs et cher* coopérateur·.

. Telle eat la deatinée de la sainte égliae sur la terra; enfanté· par le sauveur dea homme·, Jésus-Chrtet notre Scignonr, au milieu de· contradiction* et des peine*, des tribulation· «t dm tortura·, il font qu'è travers lea siècle· qui s'écoulent, elle 'accompli··· aa miaaten, tantôt eu milieu de· per•doutions et dea orage·; tantôt aoua an ci·! plu* pur, «ou* un apteil plu· radieux; toujour* combattue, toajouri vietariewo, toujour* triomphante: ce· trois moto renferment toute l'histoire de l'égliae.

Elle est divin·, au miaafou! C'e*t la continuation de l ouvre d· Jéeue-Chriat data an mystérieu»e incarnation, dan· an rédemption douloereu»·: réconctliar le. oi*l >vm la terra, déchirer l'arrêt de proscription lancé ooqtyo noua; rapprocher la créature de son Dieu, l'unir lutimameut èlui non seulement par la foi, l'aapénmo· st la charité,, mate «acore la rimiHtnd· dm nation·; établir antro tow le· hgmmm eoa Nom adaatroblo· do la dUoetiou qui

aveuglé par laa passieas, onblia la bat da ae·. extetoaoa, at méeoaaatt lm moyoM qai devaient l'y Madeira, naawr ha ehooM i tear état primitif, sax vum qae m propoM la eréatsay at la rédempteur, par ano régéaératioa aoaraHe^ oa, Mton Isx-praesioa de Mint Paul, par ana noavelte at aaiaM rastanration an Jdeaa-Chriat: -,/asioarera music ta *ttrioto'':* Telle Mt cette miasma vraiment divine et par eon origine et par lm flax sublimM qu'elle doit atteindre. »

Pourquoi donc lm peuplM de la terre ont-ila frémi d'indignation contre elle? Pourquoi donc lm maître· du monde ae sont-ils soulevée contre le Seigneur et contre ton Christ? N'en aoyei pas surpris: le disciple n'est pas plus que le maître. De nombreuses persécutions attendent ceux qui veulent vivre en ce monde conformément aux principes de la foi. Pour parvenir h la gloire, il faut passer par beaucoup de tribulations; mais rassures-vous aussi; des promesses ont été faites h cette religion Minte; dix-huit siècles se sont écoulés depuis qu'il a été dit: les portes de l'enfer ne prévaudront pM contre elle; et depuis dix-huit siècles, seule, seule contre tous, seule attaquant toutes les erreurs, mais seule aussi l'objet dm traits acérée de toutes les sectes, monta m'as contre sauws, asan> osuriam· *contra cota,* l'église catholique offre la démonstration toujours nouvelle, la preuve toujours subsistante de l'assistance de son divin fondateur, en présentant aux Mprits, même les plus prévenus, la merveille renaissante d'une église toujours combattue at toujour* victorieuse, d'une église toujours persécutée et toujours existante; d'un siège, centre de 1' unité, toujours agité et toujours inébranlable. Paiena et chrétiens. schismM et hérésies, passions et intérêts, artificM et violences, tout s'Mt ameuté. s'est insurgé, a pris fee armes contre elle, et tout C a été vaincu par elle, et le sera toujours: H/WtM *iaftri* non preascLèwit."

Qu'est-il besoin de rappeler devant cette vénéruble assemblée tout ce que l'égliM naissante eut *' souffrir de la fureur dm césars, qui mirent en œuvre tou· les efforts de leur puissance pout étouffer le catholicisme dans son berceas? Qui ne M souvient do cm jours si malheureux, mais en même tempe si glorieux pour l'église, où sm fldètes enfants plongés dans lm cachots, tourmentés sur Im chevalets, exposés aux bêtes féroces, livrée aux flammes, expiraient en eonfsssaat leur foi dans celui qui avait dit: *Ayca* esq/fenw, *fai cainta U* srnuds, et scellaient, par l'effusion dé tour sang, lm vérités dogmatiques ou pratiques du Catholicisms.

Ah! le sang de om généreux martyr· une semence de nouveaux chrétiens, et déjà leur nombre remplissait une grande partie de la terre lors- D que la croix, Tarbre do la véritable liberté et do l affranchisoement de tous lm peuples, vint couvrir et protéger de son ombre tutélaire 1e diadème dM souverains et dM monarques, lorsque te christianisme s'assit avec Constantin sur te premier trône du monde.

No vous dérobra plus eux yeux du monde, sainte pontifes; asses longtemps vous svex demandé aux profondeurs de te terre an asile pour Mnver vm enfants; paraisses, heureux Sylvestre, Constantia vous cherche pour vous faire recueillir dM fruits qui ont coûté tant de travaux, de termM ot de sang; te maître du monde Mt devenu votre brebis; celui qui voit l'univem h sm pieds, ne croit pas ▮abaisser en venant baiser humblement lm vôtres.

Mais, bêlas!, vous te mvm encore, l'époque do la paix rendue h l'égliM fet aasm l'époque de cm ptaa douloureux eomhato, et dana cotte peix, q)fe trouva m plus grande amertume: „Ɛces m pco·

Déjà tes paassoas fermentent· elfes s'agitant ot enfantent des tempêtes: l'ambitio·, la cupidité, l'esprit dp parti, tes inimitiés partieulièros eut porté le fer st le fealjasqne dans Rome'.

La croyance doit être une, comme Dieu est un: Cnee Ame, mm *jUoo:* Et fee croyante m sont divisés par le schisme ou par l'hérésie: --- et il faut, mot terrible, qu'il y ait des hérésies'

Tantôt appuyée d'un Constance ou d'un Valens, on fee voit, les armes * la main, aux portes de ia Ville éternelle pour extorquer du souverain pontife une eonfemion de foi captieuse; tantôt assemblant* quelques apostats, l'erreur se croit triomphante quand elle a eu l'audace de prononcer quelquM blasphèmes; tantôt portant la discorde dans le Mnctuaire dont elle a réussi à ébranler quelquM colonnes, elle lui suscite des ennemis dans ceux qui naguère· étaient ses défenseurs; tantôt, par des appela schismatiques, le· Pélagiens. les Luthériens s'efforcent .de suspendre, jusqu'à la tenue d'un concile incertain, et qu'ils espèrent bien no jamais voir, des coups mortels dont ils sentent toute la force.

Mais c'est en vain que l'insidieux serpent ▮ensevelit dans lm ténèbrM pour répandre plus facilement son venin; la lumière la plus éclatante ira déconcerter ses projets; cest en vain qu'il cherche h dérober sd tête sous sm replis lortueirx, la foudre l'écrasera. *La* vérité apparaîtra plus brillante et plus belle, comme le soleil apparaît plus radieux, lorsqu'il parvient h percer le nuage sombre qui le*' cachait à nos regards.'

Que des royaume· mtiers, l'Angleterre, la Suède, le Danemarck, aient le malheur de se soustraire à sm lois; Dieu fera naître, dm pierres mêmM, de nouveaux enfants d'Abraham. La terre fût-elfe ébranlée toute entière, le Seigneur affermira sm antiques fondements. Mais, quelle redoutable punition vient fondre sur em nations qui méconnaissent la vérité! Hétes! un royaume qui abandonne te centre de l'unité devient nécessairement la proie de toutes lm erreurs; l'irréligion n'y trouve plus do barrières, et laisse h peine le souvenir que l'on fut autrefois chrétien.

Qu'Mt devenue cette église célèbre qui enfanta lm Athanaee, tes Basile, lm ChryeMtôme? Elle est assise dans les ombras de la mort.

L'égliM grecque a, dans son orgueil, arraché.la haie et détruit tes retranchements qui faisaient sa sûreté; elle m plonge dans la plus avilissante servitude: Dieu ne la eonnatt pins que pour la punir; il arme lm bras de Mahomet II, comme il avait armé autrefois 1e bras de NabucbodonoMr, pour faire sentir * l'empire d'Orient toetra lm rigueurs et le honte de son esclavage.

O Dieu! pourrait-il, un jour, en être ainsi de notre France, do cette nation autrefois si chrétienne, te Allé aînée de l'église, sur laquelle voua vous êtes plu k répandre lm bénédictions lm plus abondantes, lm faveurs Im pten signalées' Ah! •ans doute elle Mt bien coupable, mais elle paie bien chèrement des moments d'oubli et d'erreur. Que de factions déchirent 1e sain de cette mère commune! Que d'opinions monstraeusM la dévorent! En serions-nous venus à cette époque malheurauM do la décadence d'une nation qui, minée depuis longtemps par dM principM destructeurs, croulé enfla sur elle-même par l'affsisMment dM saiaM idéM?

Non, moa Dieu, noa, vous ne te permettras pac Tons vom souviendras que maintenant, de torn tes pointa do cet état, aatrofefe le premier du monde, »

• élèvent ver» ion en aa fovear de forveaMb priés··; A elle, ta· passions humaines ont voulu couvrir as tom vous rappelleras qu'eaean peapie m préeeata aa plu» grand nombre de verte· héroïque·; vous • oublieras pu qae dan» son seta, la charité eat inépaiaable, qu son or m répand pour propager ta connaissance de votre nota jusqu'aux contrées le· pin» reculées, et qae, dernièrement encore, vou vou· êtes aervi de ta valear de eu généreux enfant·, pour l'exécution de vos promeesee, pour ouvrir au pontife, votre vicaire exilé, le· portu de 1a ville de vu premier· apôtres, et le foire asseoir de nouveau aur le trône et le (iège de aaint Pierre ' dont il ut le "successeur-

Vou· entendre· lu gémisseinent» d'une nation qui, comme un malade désespéré, ee débat convulsivement au milieu du angoisses d'une cruelle agonie, et qui s'écrie dan· »a détresse: voua seul. Dieu tout-puissant, pourer me sauver, venex à mon aide, et n'effadu pu mon nom A denus la face B de la terre.

Et le Seigneur ne aemble-t-il pas avoir incliné favorablement l'oreille à cea accents lamentables' Entender-vou· dans tous les siècles, car chaque siècle enfanta son erreur, entendex-vous cette église, mère désolée, sans autres armes que su prières et ses larme·, mais confiante dans les promesses de son divin fondateur, s'élever seule contre tous les enfant» dénaturés qui déchirent son sein, ou contre ces enfanta non moins malheureux qui. dans leur hideuse indifférence, méconnaissent les gémissements de son cœur maternel' L'entendês-vous combattre les erreurs en proclamant la vérité, et en dictant au monde étonné de sa propre obéissance, de· arrêts solennels auxquels se soumettent tous les peuples de la terre'

Tantôt dans des assemblée» générales, dans les conciles œcuméniques comme le· virent Nicée, Con- C stantinople, Ephèae. Chalcédoine, Lyon. Vienne, Florence, et Trente, elle défend la divinité de Jésua-Christ. la divinité du Saint-Esprit, la sublime dignité de Marie,' mère de Dieu, la nécessité de la grève, le libre arbitre de l'homme, et terrasse toutes les autres erreurs en matière de foi.

Tantôt, dans des assemblées particulières, dana des conciles nationaux ou 'provinciaux, comme à Rome, h Arles, à Tours, a Soiwon·, à Paris, à Sens, Je» évêque· réunis en communion avec le souverain pontife, condamnent le· doctrines perverses, s'occupent efficacement de la réforme des mœurs, et retracent les règle· immuable· et sainte· pour rendre à la religion aa première beauté et •on heureuse influence.

Les concile· ont parlé, et les souverains pontifes ont envoyé leurs décisions, comme Céleatin h Ephèae et Léon à Chalcédoine, toua les pèrhs y D souscrivent par acclamation: Print· *per Ltcitm lo*cwtws *ni:* Pierre a parlé par 1a bouche de Léon: et encore, avec aaint Augustin: la catMl est terminée, plaise au ciel que l'erreur finisse aussi: „CeatM *fuùta »>t; ntinaet fimatitr error.*"

Le bras du Seigneur n'ect pas raccourci: maintenant, comme toujour·, forte de son appui divin, au milieu de nos dissension·, de nos perturbatione, au milieu du chaoa des doctrine· et de ta plu· déplorable anarchie des intelligences, l'église catholique lève encore ,'» tête vénérable; sa voix puissante domine les bruits de ta guerre et de· révolutions, elle appelle à elle toua ses enflant· et Mmble leur dire:

Voyea-vous votre mère* Après dix-huit siècles de combats, elle e«t belle encore, et toujours pure, toujours digne des regarda de son divin éfrâux:

JggjjBnnjg.nn enet, de,tenta· perta/nenievd·· centre

tête du voile de l'ignominie; mai· lo Seigneur s'est levé, U n'a paa pris en sa main puissant· ta foudre vengeresse, il a regardé raalement, il a abandonné à. ollee-mémes ot l'erreur ot les passion· turbulent·· dm homme·, et voilé que les digue· de la société, battues par leurs flots, sont ébranlées jusque dans leur fondement.

On avait dit: l'égliM catholique a tait son tempe dans ta Franc··: et voilà quelle survit aux génération· qui passent, aux dynasties qui di»-paraissent sous le souffle de ta colère des peuples: voilà que, layes enfin d'agitations, de mouvements, d'incertitudes, les nations ont compris qufomtast en vain que l'on veut lutter contre le Le peuple français s'est retourné vers le cathmMsme: c'est en lui seul qu'il espère, c'est au Dieu de se· pères qu'il veut revenir enfin. Et c'est lorsque l'impiété soulevée contre le Seigneur semblait être à son comble, lorsque déjà elle entonnait le chant du triomphe et de la victoire, que. contre toute attente, contre toutes les prévisions humaines, la liberté renaît pour l'église, «fin qu elle puisse continuer aa grande mission de sainte régénération. Et maintenant encore, comme autrefois, ses pontifes se sont réunis en présence de Dieu; ils sont venus inaugurer pour nos église» une période nouvelle qui, noua l'espérons, sera féconde en bénédictions et en fruits de salut.

Déjà la France a offert le spectacle consolant des conciles provinciaux sur une vaste étendue de son territoire ẽ déjà la voix du prince des pasteurs y a dongb son adhésion; Pierre a parlé fpar la bouche de Pie IX.

Antique métropole de Sens, tu ne seras pas deshéritée! Tu fus autrefois la gloire des Gaules: tu vis nombre de fois les pontifes de la province, réunis sous tes voûtes sacrées, faire entendre leurs saint» enseignement», afin de fortifier nos églises en les unigant plus étroitement, afin d affermir le règne de W foi. de resserrer le» lien» de la discipline, et de travailler par là plu» efficacement au salut des âmes, et à la guérison des maux de la société. *

Vbus les voyes encore, no^ très chers frère», assemblés, réunis au pied du saint autel, ce» vénérables pères du concile, vos maîtres dans la foi. nos frère» dans l'épiscopat. Heureux en ce jour de jouir de leur présence, vos yeux ne se lassent pas de contempler, ici, le sèle ardent et infatigable de Paul '. dont le coeur, plus vaste que le monde, aurait voulu conquérir l'univers entier à-Tamour de son divin maître; là*, l'éloquence des Basile, de» Grégoire et des Chrysostôme; ici. encore '. un pontife, dont le nom bien connu et béni au milieu des bons ouvriers de ta capitale, auxquels il avait consacré sa vie, rappelle de grands et glorieux services rendus à ta patrie. Autour d'eux sont venus se grouper ces hommes de science profonde, d'étude constante, de vertu éprouvée; ces digne· enfants de saint Bernard, dont ta vie pauvre, laborieuse, pénitente est un reproche vivant au sensualisme des chrétiens de nos jours: nouvel Antoine, le chef vénéré* de ta sainte colonie a quitté le désert oh, loin du commereo et des passions des hommes, il pleurait sur leurs égarements et priait pour eux. parce qu'il a vu ta religion et ta patrie attaquée·, menacée» par des doctrines perverses; et ce dis-

' Mgr Dufttr·, èvèq·· 4« Nsv·».
* Mgr Cour, èvtqas ta Trvysa
* Mgr ta Dreux-BHat, M," ta Msallau
* I<s r. p tasutass, abM de ta Tmpps ta fispt-Joeta

ciple d'Ignace* qui, à l'exemple de celui qu'il nom·»· ton père, · renoncé aux flatteuses eapérance· du siècle pour chercher dan· la folie de la croix *la fhu* jrurfs *flnn Dion,* et devenir l'apôtre, le conaeiller, l'ami d'une jeunesse toujour· •vide de l'entendre, toujours heureuse de suivre •es avis; tou· ces homme· de Dieu enfin, le· ancien· du sanctuaire, le· vétéran· du sacerdoce, le· dépositaire· de la sagesse et de l'expérience, dont la vie entière a été consacrée à faire le bonheur de· peuple· confié· h leur· «oin·. Il· «ont au milieu de voui, habitant· de Sen·, et dan· l'exereice légitime de leur· droit·, de leur liberté, qui ne Muraient nulle part, entouré· dfe vos respecta et de votre vénération, être en pli* grande sécurité que ■ou· la garde de la renommeude votre antique et loyale hospitalité. Leur liberté/Tous le saves, ne sera jamais ia licence: la liberté de l'église ne ressemble h nulle autre; elle est marquée d'un caractère sacré; ce n'esf^pas le torrent qui, franchissant toutes ses rives, porte partout la désolation et la mort, et va se perdre, Mns honneur, dans les dernières terres qu'il a ravagées. L'église eh possession de M liberté, c'est (on -l'a dit avant nous), le fleuve magnifique qui contient dans ses rives ses eaux puissantes et les porte à l'océan. après avoir répandu, en tous lieux, sur son passage, l'abondance et la vie. Vous applaudissez à cette liberté, et vous la protégeriez s il en était besoin.

Magistrats, dont (active vigilance s exerce avec zèle dans cette cité, nous nous reposons entièrement sur vous; par vos soins, nous en sommes assurés, le calme, la paix, la tranquillité, ne cesseront d'environner le nouveau cenacle où l Esprit-Saint, que nous venons d'invoquer, nous convie.

Et tandis que là. dans le 'silence de l étude et le recueillement de la méditation, vos pères en Jésus-Christ occupés, sous les yeux de Pieu, de vos intérêts les plus chers, s'efforcent de rendre, parmi vous, toute leur action et toute leur puissance à ces belles vertus que la religion commande, à ces ressources infinies que I on trouve dans les vérités saintes, dans le culte du Seigneur, dans le ministère pastoral, vous, nos très chers frères, continuez à faire monter vers le ciel dep vœux ardents et des prières ferventes; souvenez-vous devant le Seigneur de vos guides dans les voies du sahit; ne cessez de demander pour eux ses dons de conseil, d'intelligenee, de force, de science, de piété plus que jamais nécesMires dans les jour· où nous vivons; afin que tous, réunis dans les mîmes sentiment·. comme nous le sommes dans la même foi, et liés plus étroitement encore par une sainte affection, nous ne fassions qu'un seul troupeau sous 0 la houlette du souverain pasteur de· pasteurs de· Ame·, en l'unité du Père et du Fils, et du Saint-Esprit: *„Vt tint contnmmati* M tmttm." Amen.

Qua oratione peracta, promulgantur et · patribus sanciuntur, cum caeremoniis usitatis, decreta quae sequuntur:

1. Decretum *dt aptrienda tpnodo.*

2. Decretum *dt modo tirtndi* m *concilio,* in quo proclamantur nomins officialiorum concilii et diurnus exercitiorum ordo indicatur.

Facta fuit appellatio patrum concilii, cui responderunt omnes: Adsum, et tunc 3. proclamatum fuit decretum *dt prqftuion» fidti,* quae quidem a patribus et a singulis membris concilii emittitur.

Indicitur postea, consentientibus patribus, secunda sessio pro dominica, decima sexta post pentecoaten. recurrente foato nativitati· beatae Mariae virgini·, die scilicet octava septembris, nisi, pro rebus concilii bene gerendi·, aliter judicaverint patre·.

Demum, benedictio·· solemni data · domino •rehiepiseopo, indulgentia centum dierum · patribus concilii concessa, e suggestu proclamata, prooessioaaliter redeunt omnes eadem via, eodemque ordine quo ventum erat, numerosiore populo affluente, mirantibus omnibus ac benedicentibus Domino.

SEi IMIA CONGREGATIO PRIVATA.

Dic tertia septembris, habita ism solemniter prima semione, hora prima cum dimidia post meridiem, congregatis in loco ordinario patribus, cum reverendo abbate et secretariis, oratione praemissa, legit secretarius acta primae congregationis generalis. et exponit dominus archiepiscopus ea quae in secunda congregatione generali erunt agenda. Statutum fuit primo, quod unusquisque reverendissimoruln patrum, domino archiepiscopo excepto, et reverendus dominus abbas suam haberet congregationem privatam, sub his titulis:

Congregatio *dt dtertiit,* cui reverendissimus episcopus Nivernensis. congregatio *dt hitrarchia,* cui reverendissimus episcopus Trecensis. congregatio *dt ditciplina,* cui reverendissimus episcopus Molinensis. congregatio *dt rtbtu tacri»,* cui reverendus abbas praesides erunt ac moderatores, suffectis tamen unicuique congregationi vice-praeside. secretario et viee-secretario. Designati sunt deinde theologi et canonistae, qui his in congregationibus erunt adunati.

Cum iam hora esset tertia in qua habenda erat secunda congregatio generalis, uti a patribus statutum fuerat. interrupta foit ista aecünda congregatio privata, quae post secundam congregationem generalem et ordinatas, et dispositas ab unoquoque episcopo congregationes privatas continuatur, et rursum, congregatis patribus in aedibus archiepiseopalibus. leguntur ac discutiuntur nonnulla decreta, nempe:

Decretum *dt erroribu» tempori» nottri, dt administratione eacramtntorum; dt monialibut; dt eccltia; dt hitrarchia; de otjicii» tpitcoponm; de metropolitano; dt capitali».*

Statutum fuit a patribus quod deinceps, non ad horam sextam cum dimidia, sed ad horam septimam indicabitur refectio vespertina, ut rebus concilii gerendis et studiis longius opportuniusque tempus concederetur.

Statutum fuit etiam quod regula diurna vivendi, curante secretario, affigeretur diversis in locis, ut omnibus innotesceret illa mutatio, et dicta oratione, hora sexta, absoluta fuit secunda congregatio privata episcoporum.

CONGREGATIO GENERALIS SEITNPA.

Feria tertia, die scilicet tertia septembris 1850. hora post meridiem tertia, in capella palatii, eodem ordine et apparatu quo heri, habita est secunda congregatio generalis, cui praesentes adfuere, excepto domino Roisard, praeter reverendissimos concilii patre· et theologos, qui praecedenti congregationi aderant, reverendi domini Ravinet. secretarius alter,. Lallier, Martin, Gibert, de Conny.

Recitata oratione Adsumus, leguntur et approbantur acta praecedentis congregationis generalis. Tum secreti promissionem emisere qui heri absente·era«t, et proclamantur nomina theologorum qui diversis congregationibus ascribuntur, scilicet:

1. Pro congregatione *do dtertti».*

Praeside: "reverendissimo domino domino episcopo Nivernensi;

1 L· r. p. [d·] Bavignsa, As la esavagnis As JAsas.

Domini Gfeam·, vicp-prMM·; Oibort, Mcretarina; Doliat, pro-aecraterina.
Roger, Treceaai·; Boiaard; Bidenlt

2. Pro congregatione da haararchta.

Praamde: reverendiaaimo domino domino opi-
. acopo Tracenai;
Domini Lequeux, vioe-prueee; Lallier. oecrcta-
rine; do Coany, pro-eecretariu·.·
Rouchaucc; Martin; Carlier..

3. Pro çongrcgatione dr dumpling **t* «tadii».

Praeaid·: reverendiaaimo domino domino epi-
eeopo Molinenai;
Domini P. de Ravignan. vice-praeaea; Lejeuna.
•ecretariua; Rdbille, pro-aecretariua.
Roger, Renonen·»; pater Hieronymua: Laureau.

4. Pro congregatione dr rate* *tacrit.*

Reverendiaaimo 'patre abbate, praevide;
Domini Laurent, vice-praeeea: Jacquet, aeeretariua: Violette, pvo-aecretariu·.
<<uenllette; Fortin; Baudier; Thomae,

llarum congregationum opua erit, quaeetionea diacutere quae illi· proponuntur a patribua concilii, •eilicet' congregatio d« *dterttit* tractabit de librorum examine, de erroribu· qui hodiedunr-pervulf gati aunt, de celebratione conciliorum provimtialium; congregatio *4* Mtrarehia:* de hia omnibu quae ad •aeram eccleaiae conatitutionem epectant. conjugatio d* *tucifUiu tl 4» tt»4iu:* de aeminari>K\de vita, de. religioaia aaerarum virginum eongregntioinbua; congregatio da rete· Meri·; de adminiatratione •aeramentorum. de religione docenda, de aanctificatione diei dominicae et featorum quae aunt de praecepto, et de aepultura eccleaiaatica. C

Diacuaaionqpi auarum brevem relationem, et, ubi locua erit, debreti formulam patrum examini aubmiftent, qui. ei opua probaverint, ih congregatione generali legendum cprabunt ut nnuaquiaqna theologorum quid aibi sentiendum videatur eum integra libertate dicata

Theologorqm aententiae a aecretariia notabuntur, qui illae patribua referent, u» ipai pro aua 'prudentia statuant, et decretorum formulam dafiniant.

Hig expositis, reverendiaaimua domina· domina· 'arehibUiacopua theologo· admonet ut eum praalato praeame, loca petant auia oongregationibua dmtinata. Ut aulfer ci^iua et plenti» opua aibi propoaitum aggredi poaaint theologi, craqmnlla »rit congregatio genèfnlia, aed et hora octav^^mm dimidia mane, ei hora tertia poet meridiem, cx^^regatidne· patrum et theologorum privatae-dRu^t.

Hora quarta, poat orationem *3A* ftmm proe-D ridiMn, recedunt omne·.

· TBRTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Die aeptembria quarta, shora octava earn difeidia, pteaaentep' adaant omnee reveraadiaaiiii patreo eum Admodnm reverendo abbate et jacratariia.·

Diota oratione Jrfaumui, leguntur et approbamtur acta congregationi* privatae praecedenti· et •eaaioni· primae, quae heri in eocleaia matropolitaaa habita «et.

'Circa oMinem quo diapoaiti ftieraat patrea concilii in celebratione illino aeaaionia, dubiam emittitur annon antiquior eonMcration· apjocopaa a parte •vangelii. aedere debperit, quae, quidem qaaaatio non oolvitur.

Poetea leguntur: 1. decretum . da «roMtarü·; 2. decretum *4t pr^teiftàt rtcttna»9n* peraehtrum nrtWia. quae ambo ad congregationem th*ologoram A d· deeroti· traaamitraatar; 3. doeretam dadeaanda *rtUfiett»*, quod admodnm reverendo abbati traditur nt iUad eoagragatioai d· rabe· aatria MmaraaiMt;

Her· amdacima cam dimidia, poet oratioaaat congregatione, privata, hora eeounda aaque ad horam quartam, at hqra quinta ad eeptimam aeaanri.

QUARTA ÙOXORBGATTO PRIVATA.

Dic quarta aeptembria, hora aecunda poat meridiem. conveniant omnea concilii patrea cum aecretariia.

Lectio et approbatio actio congregation» privatae praecedentia, leguntur décréta: 1. da praodacatioao; 2. d» aiearMO pmmnalih», arehapprretytori* *tt dtreKit;* 3. da /ero «paaeepali; 4. *4t fmlyttrit ittfirmi*; &. 4t pmbtfttri» inffr4ietit;* 6. *4»* effa *tt* dioeceaaiM qyiaodi· ev/adrwndi*. '-x

Varia haec decreta diveroia theologorum congregationibuo tranamittuntur. f

Horn quarta recedunt patrea. \

f QUINTA <OX<<RBHATI<I PRIVATA. \

Eadem die, hora quinta, conveniunt omnprxjj,· cilii patrea eum aecretariia.

Oratione praemia·· et opprobatia actia praecedentia congregationi·, discutiuntur aliquot decreta quae h diveroia theologorum congregationibua ad patreo remiate aunt. 1. d* *tcdnia; St. dr tedetiatUca kmrtlui;* 3. *4t eett/rtfatiembiu rtliyiotu; 4.* da •acreaaaalormu odmimaCrorioiw.

Hora oeptima, ^recibua dicti·, discedunt patrea.

SHXTA IVNOBSOATIO PRIVATA.

Die aeptembria quinta, hora octava eum dimidia, •daunt omnee coneilii patreo cum oeeretariia.

Dicta oratione ^dauaoua, approbantur acta congregationi· privatae praecedentia, et continuatur diacumio decretorum.

Dum autem legitur hoc decretum, vice» promotoria in concilio gerene in patrum coetum ad- —. miaana, exponit quoedam ex theologia plurimqm expetere ut inter decreta concilii aliquod de atmittenda/per totam provinciam Benonenaem liturgie Romanr promulgetur: et patribua aeiacitatur 'utrum, pro ana munere promotoria, aliquid a concilio circa ' bane qnaeationem requirere expediat. Reopoadit reverondiaaimua domina· archiepiacopua concilii officiarioa non theologorum, aed patrum nomine, oAeio auo fungi; m proinde minime decere ut promoter concilii ullam quaeationem in medium proferat, praeter e·· quae a patribua truetandaa definiuntur:'theologo· vero et oanoaiat·· ad id'electo· «·■· a cui· «piaeopi·, ut dubia propoaita volvar· at-cequiaitam eoaailium, pro Ma rapientia, impendar· admtantnr, non •'•tam ut patribua quid tractandum, quid d«cratia «tutandam «it iadigitent; •i daaiqna a capitatorum depatatia qnaaetio haec moveratnr, inquirendum mm aat· omnia atrum aliquod apeciala mandatam a auia capitalia circa hoc punctam aooaparint: qnod ■■ nullum, ut veri•imile aat, habaaat, ipai· aaadaadam eaae ut «idui •t alii qui ad ooacilium admiaei «unt, patrum aa- plentia· _confidant circa tractandarum quacationum opportunitatem. Tune, r«eod«nte promoter·, oontinaatur lectio dacrati quod iterum oongrogationi. d· docratia trammittitar.

Diacatiuatar poatea dacrota aequentia: 1.*4tjUt;* 2. da urvemauhraim «dmimitratiiwa; 3. *4t* wmiur' Urorum,' 4. *4t* Macte wd« apcatefico; 5. *4»* metr··petttea·.

t

Han •■doetma *vue* dimidia, recitati* preeibua disoodut patra*.

SEFTJMA CONGREGATIO PRJVATA

Dia quiata Septembria. hora. seeuada, adsunt omne* concilii patre* etua «ecretarii·.

Precibus raeitati· et probati* acti· congregationi· privata· praecedentia. legitur decretam de fide. quo diaeusao, hora tertia. discedunt patra·.

CONGREGATIO GENERAL!8 TERTII.

Dia quinta (eptambri·, hora tertia, congregatis omnibus coneilii patribus, concilii officiariia. capitulerai· delegati·, exceptis domiao Roiaard Trecenti, •t domino Martin Molinensi aegrotante, theologi· et cenoniatia in capella archiepiaeopaiia palatii, precibueque ad Deam effatis. leguntur aeta primae sessioni· et Meandae congregationi· generali*.

Exponit poatea reverenda· dommua archiepiacopu· ordinem, quo procedendum erit in diacaaaione decretorum quae in generalibus congregationibus prbponenda sunt

Ab uno ex secretarii· concilii legetur primum tota-decreti aerie·; quo facto, diversas illius parte· 'resumet, quae singulatim theologorum examini subiicientur.

Legitur primum, iubente domino archiepiacopo, decretum de *fide* et illud quod «equitur *de* prn··*eipuie imtnbtn freeeeeme eeei.* Interrogatu· quisque · domino archiepiacopo, ex ordine suam opinionem libere dixit, «ive pauci·, *ive pluribus verbi·, quae · secretarii* collecta notataque, patrum congregationi tranamittentur.

Leguntur poatea decreta de eeeiesso, *de hiérarchie, de librorum eramiue.*

Hora «exta cum tribu* quadrantibu·, dicta deprecatione 8*6 tauun proetidiam, recedentibu* patribu* et theologia finem habuit tertia congregatio generali*.

OCTAVA CONGREGATIO PRIVATA.

Die «exta raptembri*. hora octava cum dimidia adsunt omne· concilii patre* cum. secretariis.

Approbantur acta praecedenti* .congregationi* privatae, et leguntur/lecret* d* atmcti/toatfoa* *diti domimcue et fitrim* yuo* *euul d» praecepto,* et *d** *eepultura ecdefiaetiea;* quae ambo qdmodum reverendi abbati, congregationi* d* rrhur socru praetidi, traduntur.

Sententia·, quae heri in congregatione generali a theologia expoaitae spot. jcirca decretum de dd« ·< vrrervAa* *praeeeuie^aeei,* leguntur a secretariis.

Quibus aentantiis perpensi*, tranamittitur decre-'tam congregationi *de decretu* Cum noti* patrum, ut, emendttt* quae emendanda rant, in definitiva forma redigi poatiL^j,

Legitur poatea decretum novum sub titulo *de eeoleda* Remano, *4f* fntmo ponlfgc* *et de hiérarchie* «oeiaeMetira.

Quodequidem, ex hi*'coale*cen* quae heri proposita fuerant, eorum tenebit Jocum.

Hara undecima eum dimidia, diaoedunt patre· poat orationem *Sui* twa pnratidsum.

NONA CONGREGATIO TriVATA.

Die «exta septembria, hora secunda poat meridiem, adaunt omne* concilii patre* cum secretarii*; dicti· precibus, leguntur decreta; 1. *de fide et de erroriheu receniionim temftntm*; 9. d*' cemmimi*tatibue retiyieeie;* quae rnodn in congregatione generali inter theologo· discutienda aunt.

Hora tertia recedunt omne·.

CONQMGATIO GENERALIS QtARTA.

Die sexta soptembem, hera terti· peat meridiem, congregati· eum revereadistiaeis patribaa omnibus , eoaeilli membri·, praeter dominos Roiaard et Martin, qai morbo detineatur, et recitata oratioue ddwms, leguntur acta praecedeatia congregationi*.

Quibo· approbati·, dantur a reverendissimo domino archiepiacopo quaedam monita tiro· diae···tionem decretorum ia oongrugationibus generabbus.

Poetae, exquirantur theologorum sententiae cire* decreta qaae aequantur. 1. *de eeoleeia;* 9 *de* metrepetitimo; 3. d* remmumtetihws *reiifiaeie;* d. *de* «•cremantis.

Hora «exta eum dimidia, dicti* precibua. recedunt omne·.

DECIMA (ONGREGATIo PRIVATA.

Die raptim· septembria, hora octava eum dimidia. adaunt omne· concilii patre· cum «ecretani*

Dicta oratione *Adntmue,* expenditur decretum *de fide,* et definitiva ipaiu* forma statuitur.

Discutiuntur poatea aentèntise a theologia emissae cire· decretum *de eeoleeia eathoUee* etc., quod congregationi de decreti· eum notia patrum traasmittitur.

Expenditur decretum *de erroribue* Aedwruorwm iemporwn et definitive admittitur. ~

Statuunt patres hodie, hora ^prtia. non hroendam esae congregationem generalem, ut absolvi possint decreta quae in sessione secunda cras legenda eunt.

Hora undecima cum dimidia, recedunt patre*.

TNDECIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die raptim· septembria, hora aecunda, adaunt omnes concilii patre* cum secretariis. et. dictis pre-'cibus. expenduntur aententiae theologorum emi*··· in congregatione generali hesterna eirca decreta quae sequuntur: 1. *de ordiuibue rolegioeie et de piie oongregationibue;* '2. *de metropolitan»;* 3. *de* Utrarum *examine.*

Hora quarta, auapenditur congregatio uaque ad horam qqintam.

Hora quinta, legitur decretum *de uacrameutu* et patrum examini aubmittuntur sententiae theologorum circa hoc decretum.

Proponitur poatea decretum *de praecipuie parochorum ojficiie.*

SECUNDA SESSIO.

Die octava aeptembri*. quae erat dominica decima «exta poat pentecosten, recurrente fasto nativitati* beatae et immaculatae ramperque virginis Mariae, hora septima eum dimidia, ia saeellum privatum domini *domini arohiepiacopi oonveniuat omnes patres concilii eum deputatis capitulorum, theologia et canonietia, absentibus dominis Roiaard Trecenti et Marti· Molinensi. Mox, «aeris ornamentis indutis, omnes ad ecclesiam motropolitanam. eodem ordine ac in prima sestione, pergant proceaaionaliter. A reverendo domino episcopo, NivpK"' nausi, cum castu, ob diem dominicam, missa celebrata fuit, domino domino archiepiacopo cum dominia episcopis sedentibus in faldistoriis, admodum reverendo abbate vero in sedili, a latere evaagelii.

Missa finita,- precibus ut in pontificali decantati·, incepit sessio, in qua sic dixerunt promoter et vicepeomotor concilii:

„niuetriaaim* et reverendissime domine, revereadiaaimi patre·, cum in praesenti omnium rarum · perturbatione, homines cupidi, elati, superbi, aeipoos amante·, in denaiaaimia errorum tenebris versasto*.

divini et humani ieris nnt contemptores Mt m o n·, societatem onssn sHe reHgtosam, sive poHtieam, sive domesticam indefessis ictibus evertere nitantur, quo facilius et liMrius impia coasilia partsera, et perniciosissimos errores propager· poerint; pronam est ut omnes pastores et Idoleo ad hoc concilium, non sine quadam inscrutabili et admiranda Dei providentia congregatam, ia his eaprsmis tempes tatibus oculos convertant, quatenus a patribus decreta obtineant, quibus et huius provinciae derue, ecclesiasticae disciplinae tat obserYMtior, et plebe in dies magis eniteat tam integritate tdei, tant pia sacramentorum susceptione, et morum religiosa gravitate et puritate. Exierunt enim noetrie diebus paeudo-prophetae poeudo-doetoeeeqae in mundum, de quibus dixit Dominus; „A'en mittetem priptrtae, *et ipai nrrtial,* non lepsmbor ed eoe *et* φoi prepAstatoat,'* ut variis doctrinis et peregrinis Christianorum animas depravarent: quonun quidem impietas, omnibus satanae artibus instructa, tam longo profc grease eat, ut nullis fore certis Suibus contineri posse videatur. Ideo, nos huius synodi promotorea, ab amplitudine vestra humilitor petimus ac requirimus quatenus decreta, iam in privatio congregatioq:bus communi ˈpatrum studio comprobata, in hac secunda synodi sessione legantur, definiMtur atque solemniter edicantur.

rll*ec ad sex revocantur, scilicet:

1. da *fide*;
2. *de erroribua* preeeipsHf *praeaeatia aeri;*
3. *de aaetropetiiaao;*
4. *de ordiaibua reUgioeie et de piia eoagregatioaibua;*
5. *de librorwa extumae;*
6. de *eacroateatia.*"

Tunc promulgata sunt a secretariis e suggestu, sancita a patribus, decreta *de fide, de erroribaa* proeevpvw *proeeeatia* sacs', «ia *atetropedteae, de librorum examine, de ordiaibua nligiaeie et pHa eongregotionibua, et de tunuadu;* quae cum approbavissent patres dicendo: *Placet,* indicata fait proxima senio ad diem iovia, scilicet feriam quintam hebdomadis decimae sextae post pentecosten, quae erit duodecima mensis septembris: et, promulgata a secretario e suggestu centum dierum indulgentia a patribus concessa, eodem ordine et eademvia reditum fuit prooeesionaliter ad capellam palatii archiépiscopaux, Saviniens et Potontiana, maioribus ecclesiae metropolitanae eampania, resonantibus.

DUODECIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die octava septembris, hora quinta, adsunt omnes concilii patres eum secretariis.

Recitatis precibus, et lectis et approbatis actibus undecimae congregationis privatae episcoporum et secundae sessionis, proponuntur a reverendissimo episcopo Trecensi nonnullae quaestiones circa obligationes ex iure tam ad officium publicum, tuih ad residentium pro canonicis; quaedam autem de ittribus eorum, praesertim vacanto sede episcopali.

Leguntur etiam decreta de qpwceporwm *dignitate ac attribua; de meoriia generaUtu.*

Hora septima, recitatis precibus, patres discedunt.

DECIMA TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Die nona septembris, hora octava cum dimidia, adsunt omnes concilii patres cum secretariis.

Dicuntur preces, leguntur et approbantur acta duodecimae privatae ' episcoporum congregationis.

Examinantur decreta quaedam: *de oioariia ge·aeralibae, de orthidiacoaie, erehipreabgieria et docente; de eacraauata poenitendam; de epiteaporum*

l ' r ⁽ *rfp*

MÉmMnmK* ptW^t;

Hora uedocixsa cum dimidia, dictis precibus, recedunt pqtres.

DECIMA QUARTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die uoaa septembris, hora secanda, adstaat omnes concilii patres eam secretariis.

Oratione praemissa, legitur decretum *de eudi-*

Hoca tertia, in congregationem generalem recedunt pitres.

CONGREGATIO GENERAU8 QUINTA.

Die nona septembris. hora tertia poet meridiem, congregatis, cum reverendissimis patribus,, cunctis theologis et cauoaietis, exceptis domino Roisard Trecensi et domino Martia Ifolfaensi, recitatur oratio .irfmmui, et approbatio actio secundae sessionis concilii qyae heri habita est. et congregationis generalis quartae, discutiuntur inter theologos decreta quae sequuntur: *de pretripmt rectorum paetanaugue efitdia; de epiuapenaa dignitate et iuribtu; de doetrina ehrietiena; de eateebieaadie puerie; de matrimonii eaeraateate.*

Notantur a secretariis dicta quae ad congregationem privatam patrum referentur. Hora sexta cum dimidia, dictis precibus, recedunt omnes.

DECIMA QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die decima septembris. hora octava cum dimidia, adsunt omnes concilii patres cum secretariis.

Dicta oratione *Adeaeaue,* discutiuntur theologorum sententiae in congregatione generali emissae circa decreta quae sequuntur: *de epiacoporum di*guttate *et ieiribua; de peetedpuie* rsetorust *et paetorum t^fieUe; de oacramento moirùnouii; de ecdena et llomano pontifice ipeitu capite.*

Patribus eoncilii deinde communicat reverendus dominus archiepiscopus litteras a ministro a cultibus acceptas, quas ad arohiepiicopoe direxerat, ut ab ipsis et per eos ab ipsorum suffraganeis consilium exquireret circa facultatis theologiae canonicam institutionem in Oaliiis.

Hora undecima cum dimidia, recitatis precibus, discedunt patres.

DÇCIMA SEXTA CONGREGATIO PRIVATA.

Hora secunda, adsunt bmnes concilii patres cum ▪secretariis.

Dictis precibus, et approbatis actis congregationis praecedentis, statuunt patres novam-de decretorum revisione e'ffbrmandam esee theologorum oongrogationem, quae, praeside reverendo domino episcopo. Molinensi, complectebatur.' ·

Dominum de Ravignan viee-prnesiddntem. dominum Lnjetme, dominum BAbille, qui usque nunc congregatioms *de* discipline membra faerant. Haec enim congregatio, opero absoluto, dissolvitur, et alia eius membra inter cantatae congregationes distribuuntur, scilicet, dominus Collinot et dominus Roger ad congregationem *de UerarMa,* et dominus pater Hieronymus et dominas Laureau ad congregationem *de rebua aacria.*

Leguntur decreta *do* enaonteoriMt *offieiia, de eeteehiaaadia pueria, da eida et taoribua olerioorum.*

Hora tertia, facta oratione^ recedunt patres, in congregatione generali mox sessuri.

CONGREGATIO GENERALIS SEXTA.

Die septima septembris, hora tertia, congregatis, cnm reverendis eoncilii patribus, omnibus concilii

membrie, praeterdominée Bonard at Marti·, dieitar A oratio jUaaa, at approbaatu note praeoeieatia eoagregatioaie genereHa

Bxpoait reveroadiaaiaMe doaiiaaa aiehiepteoep·· quod modo a' patribaa datait·· aat, eiiaa nova· theologorum Coagrogationam, qaae tab titala da duvotsrom reasarosw instituta fuit

.Legantur poataa at a theologis diaoutiutar

ardiaa; dr aiaaraa jsurmlihi»,· dt aadifarfa *epio-*
dr MMMTM.

Hora aeptima, recedunt omncs.

DMCIMA SEPTIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die undecima aeptembria, hora octava ou· dimidia, adeunt omnea concilii patrea cum aecretariia.

Dictio precibua. approbantur neta congregationia privatae praecedentia et congregationia generalia.

Patrum examini aubiiciuntur eententiae *t\tto-* logorum, in heaterna congregatio·· generati exposita e, circa decreta quae coquuntur: ***it potuitentia;***

liées; da *eapitulii tt ctmomcit;* ***it*** *mtiitorio tpiocopoli,* quae congregationi da dacrvtara· rsewâans transmittantur.

Hodie congregatio generalia, bore quinta, bebabitur. Hora aecunda. omnea privatae congregatione·, usque ad quintam., operi sibi commisso instabunt.

Hora undecima cum dimidia, dictio precibus, recedunt.

DECIMA (KTAVA CONGREGATIO PRIVATA.

Die undecima aeptembria. hora aecunda poet meridiem, adaunt omnea concilii patrea eum secretariis.

Pont prêcha recitatae, approbantur acta congregationis praecedentia et leguntur decreta: de ·Mtnmonia; de *epitcopontm officiit; io toprttura ebrietiema;* ***it*** *mmctificatiort* ***iiti*** *iomMeot tt /tcti-HtahuH futt* ***it*** *praecepto;* ***it*** *irtictiooo firttri eoactUi prooiucinlie;* ***it*** *paroebit, aicertu* ***tt*** *eapollemt;* ***it*** Mcnmwiato *potaittrtiae.* Quorum alia theologorum diacuaeionibua in sequentibus congregationibus generalibus aubiicientur, alia vero pro sessione qnae erae erit, admiaaa revereantur.

Hora quinta, recitata oratione *Sub harm prat-* aidaam, diaeedunt patrea, in congregatione generali

CONGREGATIO GENERALIS SEPTIMA.

Die undecima aeptembria. hora quinta poet meridiem, congregatis, una eum reverendiaaimia concilii. patribua, omnibua capitulorum deputatis, theologia et eahoniatia, exeeptia dominia Roiaard Treoenai, Miufin Polinenai et Cartier recitatqtuHdM *Aniimuê* de more, et approbantor acta praecedentia congregationia generalia

Theologorum diaputationibuaaubiiciunturdeereta: ***it*** *temmoriù;* ***it*** *attribue tt oita clericorum,* quae libere et fusius agitantur, interrogante domino arcbi-·pieeopo.

Hora aexta cum' dimidia, dicitur oratio *Sub* tauas *praefidium,* et discedunt omnea

DECIMA NONA CONGREGATIO PBIVATA.

Die duodecima' aeptembria, hora aecunda, adeunt omnea concilii patrea cum aecretariia.

Poet recitatae precea, approbatis' actia congregationia privatae praecedentia, ,et congregationia aextae generalia; atatnitur a patribua ordo, qui inter decreta concilii nervandua erit

Hora tertia, dictia precibua, accedunt patres in congregatione generali sessuri.

CtMtOMRAno (WMBALB OCTAVA

Dia daadaaiaaa aaaaaia aaptaaabria, here tertia paat■aridiaai, ia laaa ordinarie, «■revvaadiaaimb patrib·· oeacitii ataaibaa *aaMa, praeter demiaee BMaard Treeeaeem O Martia Matiae·»·, w^ra gatia, poat prOM recitatae, aata ningrigitiiali giairttii beeteraee Ugaatar, O tbatligara· die-
MbUwMtBT mjmÜmf- ufcriuiih

Qaaada· poetae qaamtieaea araditatiombea thaolegonua prqpeait ruvnrendiaaima· deaûaaanrehi-·pieoopaa, da quibae «raa seateetiam ipaora· re-
MÎBoot: rf· dr aoaar-

alùait f/tAMt reclasses *^fftoiic iattrmitetrtur*; da
|R FUÿUtMWMU ·$ ifl

*^e^r**uii*; 4t rcbolit puerorum o taeoriotibut repon-*

Hora quista, dietie precibua, recédant omnea.

8B881O TERTIA.

Die duodecima aeptembria, quae erat feria quinta intra hebdomada· decimam sextam poat pentecoeten, hora septima cum dimidia, congregantur in eapella domini domini arcbiepiaaopi omnea revarendiseimi patrea eoneflii, cum deputatia capitulorum, theologia et eanonistif, exeeptia dominio Roiaard Treoenai et Martin Molinenai et caetaria alii» qui vel reverondiaaimo domino arohiepiacopo vel reverendieaimia dominia opiacopia miniatrare debent.

Eadem hora, eodemque modo ac in praecedenti-O bua aeaaionibua, dum cantantur gravi modulatione litaniae . aaactorum, pergunt omnea ad metropolitanate, aed per viam breviorem, nempe · per aacrarium.

Celebratur miaaa aine cantu a reverondiaaimo .domino epiacopo Molinenai. Deçantatia precibua ut in pontiticali, requirentibua promotoribua concilii, leguntur a aecretariia · auggeotu, definita ia» et aancita a patribua quae aequantur deereta: ***it*** *tceltie et Romano fortifico iftrtt tapitt;* ***it*** *Oenunti potrtttrtiat;* ***it*** *protrtertiout;* ***it*** *tfittopttmm iigrttatt tt rtribut;* ***it*** *oiearíu ftutralibut, arehiiacomt tt iteortt ntrrtihu;* ***it,*** *frottifrtt rectorum tt fonebtnem tffieüt;* ***it*** *toermatrto oriinit;* ***it*** *tacramtrto matrimonii;* ***it*** *auiitorio tfitcofali;* de *tacramtrto ertrtmat tmcUonit.*

Quae cum approbaviaoent patrea dicendo *Plaett,* indicata fuit quarta et ultima aeeaio ia diem do-D mineMD proxunatt· qum> ··· opcibm Mptma φo·i penteeoMten. *eiheet diem decimam quintam menai· aeptembria, ita tamen ut ad alium diem tranaferri vel prorogari povait, ai pro mbua concilii bene
wnducOe'?idebitar.

Benedictione aolemni data a metropolitano, promulgata indulgentia centum dierum a patribua concerne, aolemniter revertuntur omnea pd ·capellam palatii archiepiacopalia.

VIGESIMA IXINGREGATIO PRIVATA.

pie decima tertia menaia aeptembris, bora octava cum dimidia, adauqt. omnea concilii patrea cum secretariis

1 Dictis precibua, et- apppibatie actia. praecedentia congregationia privatae, et eongrpgationia octavae generalia, patrum, examini aubiiciuntur eententiae a theologis emissae circa décréta: ***it*** *mtribrt tt mia eltricontm;* ***it*** *irminariit;* ***it*** *mmet^Scationt*

fi99fif9Î9f£9 ' ^B4^Wi4iig 9^9β9Θ& 9i 'Aeaptia taahti· Belaard Trrarad et Marti· Mek-
i^^βiiBi^^B

'MOI®M4IB4B®4IÎ^ JM0VM^L ' 4^M (NMkttiBV -XMMB^w Av

Congregati· geratrab· hodie, bora quarta, haboMtar.

Hara udeeim· «m dimidia. raaadaa* patraa.

vigesima ntnu cosuaoAno pmtata

Dia decima terti· MMto raptambri·, bora roranda, adauat «meto eoaeüii petrae «te eeeratarüe.

Poet praeeo, probatio acti· eaagregatioab privatae praroedeatia, admittantur deerat·: de «api-
Iuliiti ' if Biiwyie ' 4m mmvw* Mvηvo eerd» damM aeeiri /ora Orta.

Hora torti·, praeibat diotio, reeedaat patra·.

conoudgatiogeneualM noxa.

Die daeima tertia menai· aeptembria, hora tertia, eongrbgati· com rovoroadiraimi· patrita· cunctieoncilii membri» praetor domino· RoiaerdTreocnaem, Martin Molinenaem et Oaume Nivernrcneem, lecti· et probati· acti· praooodeatn congregationi* generalia et «eraioni· tertiae, diacutinntur intér theologo· decreta: *da tata* otrca fatmaeutetai roarrytiaarat booto* *Mariât airyiaia; dt litarpia.*

Requiruntur poatea a reverendiaaimo domino •rchiepucopo aententiae theologorum: *dt tottrdatibaa iajhraûa; dt tattrdtiibaa iatardictia.*

Hora 'quinta, recedunt omne·.

VIGESIMA*8BCVNDA CONGREGATIO PRIVATA.

Die decima quarta menai· aeptembri·, hora octava cum dimidia, adeunt omnea eoncilii patra· eum «ecretariia.

Dicti· precibua, admittuntur decreta: *dt* N]Hdtnrw *ehrittiama; dt aaaet^eaiiuaa diti daauaieaatt* •ila/vat. Emendantur poatea et corriguntur nonnulla iam approbata deorata.

Hora undecima cum dimidia, recitati· precibua, recedunt patra·.

CONGREGATIO OKNKBALIS DBCIMA.

Die decima quarta menai· •eptembrfa, hora tertia poat meridiem, congregantur omnea concilii patre· cum deputati·, theologia et eanoniatia, ab•entibua domini· Roiaard Trecenti et Marti· Molin«n«i.

Dicti· de more procibu·, leeti* et approbati· acti· heaternae congregationi·, requiruaturaeatentia· theologorum a reverendiatimo domiao archiepiaoopo: *dt eaaücit ia Kagaa aaifari* per *^0Ua Hiaryiae; dt aûttivaitat a* peraedi· */aiitadia ia aiaa parat dii; dt tcMa facitada* α «tarti· gratadam; *dt attda aptrariM addaatadi ad* pnurim *rtUfitaia.*

Hora quinta eum dimidia, dieti· precibua, recedunt omnM.

SESSIO QUARTA ET ULTIMA.

Anno milletimo oetiagantetimo qniaqaagaaimo, die vert menai· aeptembri· decima qainta, quae erat dominica decima aeptime poet penteeoetan, recurrente octava die natjvitatia beata· Maria· virgini·, habita eat, ut aequitor, quarta «t ultima •etaio concilii provinciae Benonenaia.

Hora «optima eum dimidia ante meridiem, in aaoello privato raverandiaaimi domini arehiepieeopi. congregati· de more reverendiatimi· patribu· eoanilii, admodum reverendo abbate, canonici· capituK eceletiae metropolitan··, deputati· capitulorum ec-
,-1.eithodraliiiTn. theoloriv et eanoniatia. ax-

twptMfaa, qnaa· iam fideHum tnnua iavaaerat tara·····

•aat· * Aotttas 4μ βIβφ docaatati· paalmia, hynroo FM «rantor et •eptioaibba «t ia poutifieaii, raquiraatiba· eoacUii preuwtoribna, lecta tarant! e oaggarta, a ••«retorta ooaailii, deorata quae •dquaatar: *dt* pranQraii peractarum *at* rue-
4w m b 4· *tfititfffmi Λ9 ttfiMi tt eaaaaiaiadt* eita ut *ataribaa rfiiriraram; dt ttaditertiti it fiiwiû,* ceppMÎfanfo 'mi *Iwit* ·i·M *Ukrf·* in jmvwAmb 4φμ £t0μ ; *dt* Mwti* *^Î9i* 4m4mm* elteraM

Imi 4m *prmtpto;* ^fo MpUtairv «μ Mμ £μ ; 4m K-Invite*f* 4m cetMeAt09M4iM ; 4m mnMm mn'os 4m®" ÜββiβMM PtryWNf iflMMClUeteM 4NMCMptfoMM •antirad·,' *dt aaaratiaaiaia* eerdi f«aa tara pruoràoi·· âMMMMBMÎM CWMéMMWÛMAM· 4m jW'MMtlyetMMM (mWMMI M^VM4miMmN ' 4m CM^mAmwAMAM *ffiuii ÜttCtMUHMf* 4m wr»rati'··· *daeratanaa eaatilii; dt iadiadaaa fatari etatitii pratiaeiaUa; dt fat etatilii tt dt aabaeriptitat.*

Tunc omue· reverendiraimi domini epiaoopi poet metropolitaaum, ducente megiatro caeremoniarum, aaeiateutibuaque concilii aeerataria. auper ipaum altara, a cornu epiatolae, aubacripaerunt decreta, •t ponte· illuatriaaiœu· ac rarerendiaaimua dominu· archiepieoopu· plura quam eloquentiMime dixit, quibua et patribua concilii, et theologia, et magi•tratibu· et urbi» antiquae Senonum incoli· gratina •git; qua· quidem verba ·χ omnium oculi· lacrymaa elicuerunt: tune genufleii* omnibua, alta et pia voco dominua archiepiacopo·, uti decretum fuerat, totam provinciam Senoneuaem, aed praecipue iuvantutem, aacratiaaimo cprdi leau devovit aub hac forma:

Caaaicratiaa dt toute *la pratiact reeUaiaatiqat da Staa at aattadt hoatrabU aa aatri etaar dt Jinn.*

Cmur aacré de Jé*u·, proaternéa devant voua, en ce moment «olannel, noua venona offrir A votre amour outragd notre adoration, no· regret·, no· humble· réparation·, too· 1·· vsux, toua lea hommage· profond· de no· cceura. C'eet voua qui area prodigué aux 'homme· le· ineffable· bienfait· de la charité divine. Pour eux, Seigneur, voua avea voulu voua abaianer voua-mème, juaqp'A voua anéantir «n quelque aorte, en pronant la forme de Teaelave, en voua revêtant dae infirmité·, de· miaéree, de· doulraro d· notre nature pécherewe. Pour non· voua av·· vonln naître, vivre et mourir dan· la pauvreté, le mépria et la aouffrance; pour noua aanvar ton· »i non· racheter de la damnation éternel!· voua area enduré I·· travaux, le· ignominie·, !·· tourment· lea p!·· oràab; voqa ave· Si votre corp· h la mort et h la mort de la », veroé juaqn'A la dernière' goutte d· votre rang, afin de laver noa iniquité· et de réparer toua no· crime·. Et pour combler encore la mecura, pour noua prouver l'excèa de votre amour, von··vea, dan» le aaerific· et le aacrement adorable de voa autel·, perpétué vo· divine· expiation· et l'application de voe mérite· infini·. Par la miraculeura et permanent· participation à votre corp· et à votre rang dan· la divine communion, von·noua ave· aurai comme identifié· avec voua-mème. avec vo· grfioe·, voa perfection* infinie·, avec votre amour, avee votre cœur.

D· M WW MMt4 ·«*··< SW U croix, TOM ■via* hit Jaillir la source iatarimahte 4* cette «au at 4a m saag divin qui >oaa purifient, nous réginêreat, now donnent, non· cnnaervont la via 4a aaa fimee.

Mate noua, *A* mon Di··, qu>vons-nop· taitT Qa'avoaa-aeaa rondo à vatrot adorable cœur pour tant da bien·, poar tant d'aytoarT

La terra a été en proie i la déeolatio·, parce qne pawoaaa a* a'aat aoaveaa de voua. L'indif-Mraaaa, la méprix h violatio· de vos loi· et daa précepte· do votre sainte église; l'oubli de la prière et da celte de vo· autel»; lee sacrements profiled· ou complètement abandonnés; l'égoïsme Ot 10 haine; lee déchirement· et les divieione; lee péchés en un mot, et les crime· de tout genre; voilé, ,4 divin .Sauveur de noe êmes, ce que noue avoaa offert en retour de tant de boutée, et· comment non· avoua reconnu vos ineffable· bienfait·, payé votre .amour et consolé votre cœur abreuvé d'amertume·. Pardon, Seigneur, pour tou· ces sxeès d'ingratitude et d'impiété: A agneau de Dieu, pardon pour le· iniquité· du monde. Noua voulons en ce jour non» offrir, noua dévouer h éotre cœur adorable pour expier avec lui, autant qu'il est eu noua, la déaolante indifférence de· homme· et l'incompréhensible persévérance de leur· offenses •t de leur· crime·.

Réuni· en votre nom, .dan· cette aolennelle assemblée, confondu· dans un même sentiment de foi et de aile pour votre gloire, noua avoua résolu, décrété avec toute l'autorité que noua tenon· de voua, de noua consacrer h jamais h votre divin cœur, comme aussi au cœur immaculé de Marie, votre glorieuse mire.

Cœur ancré de Jesus, noua vous offrons donc, noua voua consacrons nos personne·, notre vie, no· poncée·, nos affection·, toute· le· fore·· de notre ime. Évêque·, nou· voua offrons pour toujours les pasteurs et leur· troupeaux; qu'il· soient i jamaia reconnaissants, généreux et dévouée i votre culte et h l'honneur de votre nom. Non· voua oonaacron· toute· les églises unie· à cette antique métropole. Que, par la puimante efficacité de votre amour, tou·, prêtre·, fidèles, magistrat·, peuple, que toute· lee famille·, que la jeune··· surtout, espoir de la religion et de la patrie,'oubliant et répara^ le passé, vou· «ervent en eeprit et en vérité, dan· la foi, la iuatioe, la paix, la charité, pour arriver eMn au repos et aux joie· éternelle·. Ainsi aoit-il.

ACCLAMATIONES.

Qua peracta consecratione, surrexerunt omnes; tunc secretarius alta voce, clero ac fidelibus miro concentu respondentibus, acclamationes sequente· decantavit:

Summae et individuae Trinitati, uni et trino Deo, Patri omnium conditori, Filio omnium salvatori, Spiritui omnium sanctificatori, virtus, honor et benedictio in saecula saeculorum. Amen.

Bufoaeio: Virtus, honor et benedictio in saecula saeculorum. 'Amen.

Icbu Christi, sacerdoti· et victimae, sacratissimo-cordi, indeficienti . diqinae *caritatis et fraternae fonti,, totius mundi peccatorum expiatori, omnium coelestium charismatum auctori, amor et dilectio •t nunc et in perpetuum. Amen.

Beepeeeie: Amor st dilectio «t nunc et in perpetuum. Ames.

Beatissimae et sine labe eoaeeptae virgini Mariae, Dei genitrici, angelorum dominae, ecclesiae matri, ··unctarum haere····· interwpiriei, eleri regina·, tutela· erbia. Oalüaram patron··, gloria, wbilatie, deces et sapw angelorum ut b«et«rom obère· •xsHatfo, à è m b.

Urtpenw'i: Gleria, iubilatin, d»«ua, et sapw ··gelorum ot beatorum choree exaltatio. Amen.

laviotie Christi martyribsm RavHane et Petastiaao, hsius provincia· apestaüa; quorum «agnino roaeo fslix ager Renonirneis eoèseerntus fait et fiseeundatas, supplicatio, fiducia et.gratiarum aetio. Amen.

Beepuitit: Supplicatio, fidscia e| gratiarum aetio. Amen.

Beato Bernardo, eoneiiiorum splendori, haereticorum profligatori, disciplina· propugnatori, per Blioi in hae provincia redivivo, laus perpetua. Arnen.

Rvspovus·.' Laus perpetua. Arnen.

Sanetiaeimo patri, beatissimo domino nostro Pio papae nono, sanctae et univenalis ecclesia· pontifici. in urbem feliciter reduci; anni multi, multa pax, multa·' prosperitas, multa consolatio. Amen.

Hufdui»: Anni mulli, multa pax; multa prospérité·, multa conaOlatio. Amen.

Illustrissimo ae reverendissimo domino Seno-, nenti metropohtano, omissorum in provincia conciliorum reaovatori, cuius congregati munere et benignitate recreati cantavimus: *Beet* ynarn éwrum *et fttem* âmmrfum Aatstar* *fratn»* m wHsh, cum multis annis, magnae gratiae. Amen.

Resplnmo.- Cum multis annis, magnae gratiae. Amen.

Reverendissimis episcopis Nivernensi, Trecenti et Molinensi: qui adduxit illo· Deus ipse et rediktat, benedictionibus eorum benedicat Dominus, •t qui benedixerit ei·, benedictionibus repleatur. Amen.

R«spostaso.- Qui benedixerit ei· benedictionibus repleatur. Amen.

Omnibus deputatis et ordinibus, qui sui boo concilium secesserunt, benedicat Deus, ut eum paco, gaudio et salute ad propria revertantur; et requiescere eo· faciat Dominus a laboribus, et reddat eis retributionem quam retribuerunt nobis; Amen.

Responsio· Reddat eis retributionem quam retribuerunt nobis. Amen.

Universo provinciae clero et fidelibus, impleat Dominus benedictionem suam in illis, et abundare faciat fructum isstitiae eorum. Amen.

Responsi·.- Abundare faciat fructum instiii·· eorum. Amen.

Patriae nostrde, et omnibus populis Christianis catholicae religionis selus, iustitise et pacis foecunditas, et contra christianae fidei hoste· vietori·, Amen.

Beeponne: Zelus fidei, iustitia, pax et victoria. Amen.

Civitati Senonensi, conciliis inclytae, hospitio incolsrum amabili, magistratuum tutela securae, benedicat Deu· benedictionibus coeli desuper, et benedictionibus patrum praesentium benedictiones antiquae confortentur. Amen.

Beepwuie: Benedictionibus patrum praesentium benedictione· antiquae confortentur. Amen.

Haec provincial·· synodus legitime convocata, in catholica fide et obedientia celebrata et absoluta, ad Dei omnipotenti· gloriam, et perfectiorem moram disciplinam omnium voti· cedat, et eius décréta unanime* scrvwua. Amen.

Reepetuie: Omnes ita'medimne, onm idipsum sentimus, omnss consentientes et ampleeteatos subscripsimus. Amen.

Oαϊαα deered» inhaerentes abandonne in omni- a boa boni», et gratia Dsi et domini nostri Iceu Christi et communicatio saaott Spiritus, per interoeOsionem beatae Mariae eempsr- virginie, et canotprum apostolorum Petri et Pauli, qt omnium sanctorum 'aii eum omajbu* nebia Arnen.

Fiat, fiat, amen, amen!

Quibus perasti·, rsverendiasimi patro* concilii osculum paci* receperunt a domino *robiepiscop6, seaq mutuo amplexi sunt, et poet benedictionem •olemnem ž reverendissimo, domino arohiepiseopo datam, *Seeedeeuu* «■ pec* cantato a ditoono, et Zs mosmm· CtrMi reeponeo ab omnibus, dum cum choro, alternante orgaao, deoantatur *Te Oeeee,* omnes, ad palatium suae episcopale, ubi reverendiaaimua dominus episcopus Nivernen·!·, pauci· sed facundia verbi·, domino archiepiacopo gratiaa egit.

Peracto prandio in refectorio seminarii Senonepaia, ubi sedebant cum concilii patribus et theologi·„ canonici omne·· ecclesiae metropolitan*· et omnee alii de clero qui in hac aeaeioiie tum reverendissimo domino arehieplaeopo, tum reverendisaimi* dominia epieoopis ministraverant, reverendus dominus Chauveau,'vicarius generalia Benonen•i», archidiaoonus Autiaaiodorenaia, concilii' secretario·. e suggestu'haec'habuit:

.Anno ab incarnatio*· Domini milleaimo octingentesimo quinquageaimo, a fide in territorio Benonenai «anctorum Saviniani, Potentiani »c «ociorum laboribu* «ominata et fecundata milleaimo qexcentesimo quinto, ab interrupta Beaoaeoeium conciliorum aerie trecenteaimo vigesimo occando, a restaurata sede metropolitan* Benoneaai tr^oaimo nono, ecclesia catholica libertate longius exspectat* redditaque tandem gaudente, reboa in melina con-C versis, applaudentibus populis m Deum magnifioantibus, in antiqua eocleaia primatiaii ac meofopolitana, praesidente iUustriaaimo ac reverendissimo domino domino arohiepiaoopo Benonensi. episcopo simul Autissiodorenei, praesentibus reverendisaimis episcopis Nivernenai, Treoenai et MolineUai, absolutum fuit provinciae Senonensis concilium.

»Uade, poraotù primum laudibus Deo optimo maximo, qui hoe non' minimum nobis largiri dignatue est solatium, aolemnea grate* aguntur illa»triesimo ae reverendissimo domino domino' arehiepiacopo Senonensi, cui nihil caris· fuit quam venerabilee fratre* suos ia tamdiu optatum concilium coadunaro, ut antiquem veteria ecclesiae dignitatem ao disciplinam restitaerst, et unitatem ia tot* provincia Senonenai redintegraret ac stabiliret.

.Vobis, venerabile* patre· concilii, reverendissimi provinciae Benonensi* episcopi, solemnee etiam gratiae quod oorde magno et animo volenti, eum motropolitano uniis spiritus effecti, ipao vocante aeoeaaietia, ut illum sapienti* et consilii· in hoc grandi opere adiuvaretis.

„Nec te silere licebit, Bernardi Claraevallensi* admodum reverende fili, quk ut vbstum mare tranirea^ prudens onus exuisti; qui noxio procul a B tumultu mandi vitam degeta akperam, huc advocatu* ociu· advenisti ut. quae in solitudine locutu· est ad cor tuum Domina*, haec · eordi· plenitudine effunderes.

,Hac et vos acoe«sistis, venerabili* corona sooerdotum, pietate, scientia, prudentia, rerum eccle•iaaticarum peritia et experienti» adeo commendabile·, qui in hoc «aero coetu, congregati ex varii· dioeccribus.» tam amabile· in. vita vestra faisti·, ut qposi· fratre* in paterna domo fuqriti· oonversati.

.Nunquam e cordibus nostri· evanescet'illarum memoria dierum, in quibu* nobis viderq et audire fttif quae patre* nostri videre 'desideraverunt et non viderunt, scilicet gentem illam cui benedixit Dominus, regale nempe sacerdotium, unanimem in domo Dei, eadem «ontientem. et ex hoc quasi Ooenaculo exeuntem, ut supereffluentem gratiarum abundantiam ubique diffundat.·

¥eapere. inter veaperaa et completorium, rcvcrendiaaimas domina* episcopus Trecensis ad populum undique affluentem et mirifice quasi ab illius ore pendentem, eloquentiasime dixit; et aie finem habuit illa die* quam feçit Domino·, et in qua visitavit et feèit redemptionem plebi* *uae.

LETTRE

d* nosaripneur* *Perdteeifee iUnfUltiii et Ue* Wpw d« *la preeùtee d» Seee peer* la *peblieetioe* d*s *Ment»* dit comti*.

Mellon Jolly, par la miséricorde divine et la grâce . do saint siège apostolique, archevêque de Botta, évêque d'Auxerre, etc.;

Dominique-Augustin Dufêtre, par 1* miaérioord· divine et la grâce du saint siège apostolique,D évêque de Nevers;

Pierre-Louis Coeur, par la miséricorde divine et la grâce du saint siège apostolique, évêque de Troyes;

Pierre-Bimon-Louis-Marie de Dreux-Brésé, par la miséricorde divine et la grâce du saint siège apostolique, évêque de Moulins;

Ae elrryi et aer fiddU» de aes *dioehe»; palet et bMdictio** en *Notre Seigneer Jieee-Chriet·*

Nos bien-aimés coopérateur* et no* très cher* frère·.

Il y a longtemps que noua eommee obligé· de comprimer au fond de nos âme· lee sentiment» de joie, de bonheur et de consolation dont elle· ont

LITTERAE

F*e*mnd***^uerum demsaorum nostrorum areâi'spwcopi m*fropelte* *et ffùnporw proeieeiae* Sraomwu, gvtbw concslM *decrete* promnlpantur.

Meilonua Jolly, miseratione divina et sanctae sedis apoatblicàe gratia archiepiscopas Senonensis. epiacopus Autieaiodorensia, etc.;

Doihinicus-Auguatinus Dufêtre, miseratione divina et sancthe aedis apostolicae gratia episcopus . Nivernensia;

Petrus-Ludovicus Cœur, miseratione divina et sanctae sedis apostolicae gratia episcopus Trecensis;,

Petrus-Bimon-Ludovicus-Maria de Dreux-Brésé, miseratione divina et sanctae aedis apostolicae gratia'episcopus Molinensi*.

Clero et fidélité» nottrenue dioeeteieie, ealetem et bnedietieme m domdio aosfro *leee Chriete.*

DHectiasimi adiuiorea et fratres carimimi.

Iam diu cogimur sensus illos gaudii, laetitiae et conaoletioni· intra noa continere, quibu· tum perfusi amnii*, cum, duobua ante annis, noe *tfieeepi*

été inondée·, lonqss, il y a deux ana, bom, Im a *tit* ms dates, to- pasteurs an Jésus-Christ *l* prince de* tew Im *patteure,* réunis sous lm vofites de notre antique métropole, «n présence d· Dieu et an pied de· aaint· autel·, noua aomnM venM reprendre pMaeæion d'une liberté toujours chère è l'église, parce qu'elle est le prix du sang de Ma divin fondateur, et parce qu'elle lui Mt néoesMÏre pour atteindre ici-bas ac· haute* destinées, l'union de· esprits ot de· cour* dan· une même pensée,' dan· un même amour: *„Vt* «fat *emmmmàti fa*

1 Qu'il était beau le spectacle qu'offrit la ville de* concile·, l'antique cité.de Sens, lorsque, •ou· un ciel toujour· pur et serein, «'ouvrit cette réunion aolennclle dan· laquelle vos évêque· entonnèrent l'hymne de la délivrance, reprirent la série des concile· ai longtemps interrompue, et dan· l'unité d'un même Mprit, «'occupèrent de ce qu'il· ont de plu· cher au monde, de vos Ames et de vo· intérêt· éternel·! Habitant· d· Sen·, nous -navons point oublié, noua noublieron· jamai· votre aimable hospitalité, votre pieux respect, votre religieux empressement; c'est pour noua un besoin de vous en témoigner encore notre sincère et bien vive reconnaissance. Oui, nos très chers frère·, nous aimons à répéter avec vous, après deux année· écoulées, ce eri de remerciaient et de gratitude qui fit retentir le·' écho» de l'église métropolitaine: *VA M, cille dt* Sens, *ilbulro par tri «ncilii, aimable par fboepitalitl de tel habilaati,. paieible* roua *la garde de tel magiitrah!"* d *tpi, la rôtie abondante dee MeMietiim du del; gue tar toi le ripandent* le» *UMidiau dee pontifie* fea tu <u repus *dont teef^'·"1*

Lorsque noua noua somme· séparés, nos très chers frère·, nous avion· à eœur de vous faire connaître, le plu· promptement possible le résultat de nos travaux, et, pour votre consolation comme pour la nôtre, de vous rendre participant* de la grande œuvre que noua veniona d'accomplir. Nous l'espérions . . . Mais noua avion* d'abord un devoir è remplir; ai *„lu irdguu ont Ht Hablù, par Jieue-Chriet mime, pour gouoemer H^Uu de Dieuut,* ils •ont auaai lm fil· soumis et respectueux de l'auguste chef de l'église'universelle, de celui è qui il a été dit dans la personne de Pierre: „ΛΙμ μ «λ *brebie;"** notre obéiMance aux règles de l'église, notre filiale soumission, notre tendre dévouement au vicaire de Jésus-Christ sur la terre, nous imposait l'obligation de déposer à ses pieds et de soumettre au jugement de celui qui doit „«»-*firmer eu firiru"**, les décrets du concile provincial; aussi avons-nous attendu M réponse dans un respectueux silence. Maintenant Jésus-Christ a encore .parlé par U bouche de Pierre; Rome a fait entendre m voix; nos décrets ont obtenu la sanction pontificale; nous les publions aujourd'hui, et en les remettant entré vos mains, en lm livrant è vos méditation·, nous avons la confiance que vous les recevras avec les sentiments 4e l'enfant bien-né auquel un père communique ses volontés. Nous nourrissons dans'nos cœur» une douce et •uavo espérance, qui^dop· soutient et nous console dans Iqs sollicitudes *m* notre pénible apostolat; c'est qu'après avoir travaillé pour vou» dans nos 'sainte· réunion·,· nous vou» verrons fidèles observateurs de ee que Dieu nous e. inspiré de vous recommander pour la gloire de son saint nom, 'pour la sanctification de vos fanes, pour votre bonheur dans cette vie et dans l'éternité.

MfaMriM· *eutrurum,* vMtriùe in Christo Issu pasterum omnium *principe* pastores, in antiqua metropoli noetra ante Deum et sancta altaria congregati, rursus aliquando libertate potiri atque uti coepimus; quae quidem ecclesiae semper est carissima, eum et divini eius conditoris sanguine wmi. parate sit, et ipsi necessaria ad sitissimum suum in his terris finem consequendum, qui Mt mentium et animorum in uno senbu atque amore coniunctio: *„Ut eint coueummaii fa* «nuar'* 1 Quam insigne •pectaeulum praebuit urbs *eonciliie inetgta, sntigua* cfatfo* Rnraaensts, cum, puro semper ac sereno coelo, initus Mt solemni» ille coetu», in quo episcopi vMtri, laetum pro liberatione concinentes carmen, tam diu intermissam conciliorum seriem repetiverunt, et un6 omnM impulsi studio, ad earum rerum, qua» in mundo habent carissima», id est vestrarum animarum atque aeternae saluti», cursm totos se contulerunt! Necdum, o SenonentM, vestrum eome hospitium, vestram piam veneration em, religiosa VMtra studia obliti sumus, nec obliviscemur unquam; neque enim poMumus, quin vobis rursus singulares ex animo gratias agamus. Enimvero gestimus, fratres carissimi, duorum iam annorum intervallo, iterare una vobiscum illam nostram grates agentium habentiumque acclamationem, qua aedes metropolitans personuit: *„Ciritati Senonenei, eonriliie indgiae, hoepitio, incolarum aauMi, neagietratuum tutela eecuriu, benedicat Doue benedictionibui. coeli ddeuper, et benedietionibue patrum praeeentium benedictionu antiguae confortentur."1*

Cum autem e concilio discessimus, magnopere cupiebamus, fratres csrissimi, quamprimum vos eorum, quae egissemus, facere certiores, et, ad vestram pariter nostramque consolationem, grande a nobis perfectum opus communicare vobiscum; idque brevi sperabamus fore. Bed nimirum erat, quod prius fieri oporteret. Quemadmodum enim *„Spiriiue eandue posuit epiecopoe regere ecdeeiam Deill**, sic ipsi obsequentes et submissi filii sunt augusti ecclesiae capitis, cui in persons Petri dictum est: „/teree *oeet meae;"** et ideireo cum legM eoclMiae tum nostra erg* Christi in terris vicarium pietas et singularii devotio cogebant, ut décrétai concilii provinciali· deferremus ad eius pedM, et iudieio subiiesremus illius, qui iuasus est *confirmare fratru euoe*;* cuius responsum pio silentio expectavimus. Nunc, quia Christils iterum Petri ore locutus Mt et Roma edidit vocem suam, nostraque decrets pontificali auctoritate firmata sunt, ea proferimus in Iuomb; quae cum vobis habenda et meditanda tradimus, plane confidimus fore, ut ea •io suscipiatis, quemadmodum patris sui voluntatem optimus filius debet In eam enim iucnndissimam spem adducimur, quae nos inter laboriosi apostoistus nostri molestias erigit et recreat ut, quoniam vobis in Mnctis illis congremibus operam nostram navavimus, vo» es studiose observetis, quae, Deo auctore, ad sancti eius nominis laudem, ad salutem vestrarum animarum, ad vestram cum in hac mortali vita tum in illa aeterna felicitatem, commendanda vobis esse iudicavimu».

'loaa. XVn, *·.

' Acebunt Ia boe eoae. Sèaoa. sass IMO habitae. Supra. eoISTOI)

• Act XX. *8. -

' loan. X,XI, 17.

' Lse. XXII M

Oui, nos tria cher» frères, non» avoas travaillé, A comme nom travaillons toujours, pour voua Nous ne sommes pas évêqaoe pour noua-mèœes, o'eet pour vous; si, prosternée *„tutrt h oftiiMr ti* l'ssW"1 ou dans h solituds de h retraite, noue répandons nos prière· et nos larme· en. présence du prince des pasteur·, e'eet pour vous; si'du haut de la chaire de vérité non· annonçons les saintes paroi·· de l'évangile de la paix, ai nous disons: *„Jutttt,* sancti^ss-eosu sneers,"' *„Fidum,* rentre dons scire ℰè' *„rnna, mmAi* d Disu,"4 e'eet pour voua; ai de aérieux travaux non· préoccupent dana le silence et la méditation de l'étude, c'eat pour voua; ai, pour voua connaître tou· comme *„It* éon *pattour connati ttt ℌrobit"* ai, pour ramener au bercail *„ctUu dt la maitoa ƒTtrail,* put *tt tant ℌgariet"* à l'exemple du peateur par excellence. noua parcourons les ville· et les campagne·, c'eat pour voua; ai noua imposons lea main· B aux jeune· lévite·, ai noua les consacrons prêtre· du Seigneur, ai noua lea envoyons au milieu dea populatione, c oat pour voua; notre vie toute entière voua eat consacrée, elle voue appartient, elle est vôtre; et, s'il fallait la'sacrifier pour voua, *„Ditu ta ett témoin,"'* noua ne failliriona pas devant l'accomplissement de ce devoir *„du bon patitor ftri douât ta oit pour ttt ℌrtbit"* C'eet pour voua auaai que noua sommés venue au concile; votre pensée noua y a conduite; votre peneée noua y a accompagnée; votre penaée noua a dirigée dana non travaux; noua avons vu lés maux qui désolent la société et dans notre sollicitude noua noua gommes efforcé· d'y apporter remède. v

Héla·! il· «ont bien gaands, nos trè· cher· frère·, lea maux de la société! Qui ne lea connaît paa? qui n'en gémit paa tou· le· jours? Ne faudrait-il paa désespérer de la société, „·> *Dita* C *n'avait fait puirittaUtt Itt nation» dt la ℌrrtf"* Ne sommes-nous pas arrivés h cette époque malheureuse annoncée dans les sainte· écriture·, où, rempli· d eux-même·, ne voulant reconnaître aucune espèce d'autorité, «e livrant à toute· Ibsfolles pensée· d'une imagination en délire, les homme appellent bien ce qui est mal et mal ce qui eet bien; croyant tout «avoir, ils négligent de s'instruire de ce qu'il leur importe le plu· de connaître et consument leur vie dana l'omisaion de· devoirs les plus essentiel» et dans une effrayante sécurité? Et voilà les plaies de la société auxquelles nous avons voulu apporter un remède par les décrets de notre concile provincial.

I. On l'a dit mille'fois, nos très chers frères, mille fois on en est convenu: un des malheur· de notre eociété moderne, e'eet cette horreur qui se manifeste de toutes parts pour tout os qui s'ap--D pelle *autorité,* cette impatience du joug de la soumisùon et d'une sage dépendance. Voe évêques, réunis au nom de Dieu, devaient se souvenir qu'ils étaient, malgré leur faibles··,)«■ sacoesseun de ess glorieux pontife· qui, *atOrtfait, tmutruïtinnt la Franc»,* et que la poetérité ne leur pardonnerait paa de l'avoir laissé défaillir.

Aussi avons-nous commencé par proclamer ces principes éternels d'ordre, de eoumission, d· dépendance, base unique de la prospérité des institutions, en montrant aux yeux étonnée des hommes do nos jours cette admirable constitution de l'église catho-

Ita eat pforeus, carissimi fratres; vobis impensus est nostar labor, sicut ssmper impenditur; neque •aim «obis episcopi sumus, sed vobis. Vestra causa, Mfafar sosMufans *ti altam"* * prostrati, vel certe in solitudins ae reesssu, coram principe pastorum prece· nostras et laerymas fandimus; vestra causa, ex cathedra veritatis divinum verbum et evangelium paci» annuntiamus ac dicimus: .,.O-•tutas *toi, iuotifiettur adJute,"* * et: *„Btditt pratoarieotomt ad* cor,"· et: *„Rmtritrt ad* Demunon,"'4 veatra cusa, in secreto ne studio saepe abditi, grave· meditamur et molimur labore·; veatra causa, ut voe omne·, quemadmodum „bomu *pattor* ores sur"1 cognoscamus, utqu^ *„omt, qua» ptritruni, domat ℌtrad"* reducamus in ovile, summi pastoris exemplo, urbe· vestras et rura lustramus; vestra causa, iunioribus levitis imponimus manus, eoaque sacerdotes ' Domini consecramus et medio· inter populos mittimus. Denique nostra omnis vita vobis dicata et addicta est ac plane vestra; quum si opus esset pro vobis profundere, *„Dtut tttti» tti,"*] non recusaremus profecto illud *boni patlori»* officium, qui „αηπMαίH *tuam dat pro aeibut fuir"*.* Itaque etiam vestra causa in concilium convenimus; eo nos vestra deduxit cogitatio, eademqué nobis et assidue ante oculos versabatur et in rebus agendis praelucebat. Vidimus enim, quibus mali» laboraret societas, iisque pro nostra sollicitudine succurrere conati sumus.

Heu! quam gravia sunt, fratres carissimi, humanae societatis mala! Quis haec ignorat? Quis non quotidie queritur? An non desperandum esset de rebus humanis, nisi Deus *',tanabilti fveiutt na-Uontt orbit torrorum"'?* An non ad funesta illa pervenimus tempora, quae sacris litteris nuntiantur, cum homines, sui ipsorum amatores, cuiusvis auctoritatis impatientes, omnibUs delirantia mentis insaniis obnoxii, id bonum quod malum est, quod bonum id malum appellent, et, omnia scire se putantes, quae maxime nosse interest, ea potissimum discerewiegligant, suasque aetates in summa maximorum officiorum incuria et horrenda securitate consumant? Haec igitur sunt ·societatis vulnera, quibus mederi concilii nostri decretis voluimus.

I. Res est iam saepe multorum sermonibus usurpata, fratres carissimi, et ab omnibus facile conceditur, unam esse maximam huius aetatis labem, quod homine· vulgo, quidquid auctoritas appellatur; abhorreant, et iugum obedientiae atque obtemperandi modeetiam non farant. Episcopi vero vestri, Det nomine congregati, non poterant non meminisse, se, quamvis per ae infirmos, successores tamen esae clarissimorum illorum pontificum, qui •but Oo Ilmm» *oonitroutmat,* neque posteritatis veniam merituros, ai eandem oollabentem non sustinuissent.

Itaque nihil prius faciendum esse duximus, quam ut immortalem illam legem ordinis, obedientiae ac disciplinae, qua una constet societatum prosperitas, palam enuntiaremus, et stupentibus huius saeculi hominibus admirabilem constitutionem . catholicae

* last II, 17.
* Apos. XXII, 11.
* bel. XLVI, A
•SoelLXVn.se.
' I ». Y 1;

* Msttk. XV, M.
'I ThsassL H. ».
• Issa. X, 11.
•Se». 1,14

lique, qui, depuis, dix-huit siècelee, invariable dans son unité, perpétue le prodige toujours nouveau d'une société immense, répandue sur toute la face de la terre, toujours attaquée, toujours combattue, toujours victorieuse, même dans ses passagères épreuves, parce ' que, si son berceau est presque noyé dans le sang de ses enfanta, ai b chaque *g· elle voit se ruer sur elle de nombreux ennemi* acharnés à sa perte. Dieu, qui l'a fondée, qui l'a constituée, la soutient et la protège, et la sou-v tiendra et la protégera toujours: *„Lee port»» de l'enfer ne prévaudront point contre elle."* ‡

Paraisses donc, sainte église Romaine, la mère et la maîtresse de toutes lej églises; c'est vers voue que'nous commençons par tourner nos regards; c'est sur cette chaire vénérable, sur laquelle Pierre vit toujours dans ses légitimes successeurs, que nous nous appuyons; c'est vers elle que tous. pasteurs et fidèles, nous dirigeons nos humbles B hommages d'amour filial, de respectueuse obéis-aance, de soumission sans bornes.

Admirable constitution de l'église, qui fait sa beauté et sa force éternelle! Elle embrasse le monde entier dans les liens de son invincible unité. Dans les lieux où se lève le soleil, dans ceux où il se couche, partout se sont produites d'innombrables églises, qui ne flottent pas au hasard comme des astres égarés, mais qui toutes se rattachent à la même source de vie, et viennent se confopdre dans la communion de Rome. Chacune a son évêque, supérieur aux prêtres par son caractère sacré et son autorjté, mais soumis au souverain pontife dans l'exercice de sa juridiction. Sublime dignité de l'évêque! Nous vous l'avons rappelée, mais nous avons surtout aimé â nous rappeler à nous-mêmes les obligations et les devoirs qu elle nous impose. et nous avons demandé et vous de- C manderes avec nous et pour nous, nos .très chers frères, la grâce de les accomplir fidèlement.

Autour du trône épiscopal est placé le chapitre, aujourd'hui comme autrefois l'ornement de l'église, sénat vénérable par son âge, ses vertus, ses travaux, sa science, son expérience. Ses membres. l'élite du sacerdoce, chargés par devoir du ministère de la prière publique, réunis plusieurs fois le jour pour la sainte psalmodie, font monter vers le Seigneur l'encens de la prière, et attirent sur toute l'église, dont ils sont les députés, des grâces abondantes.

Dans chaque paroisse .de nos villes et de nos campagnes, sont les pasteurs connus sous le nom de curés. Sous l'autorité et la direction de l'évêque, ils exercent le saint ministère au milieu de voua, nos très chers frères, ils voue édifient par leurs vertus, vous instruisent de vos devoirs, vous consolent dans vos peines, viennent s'asseoir auprès de votre lit de douleur, bénissent votre dernière heure, reçoivent votre dernier soupir et accompagnent par leurs prières votre âme jusqu'au pied du trône de Dieu.

Et si une nombreuse population, des infirmités prématurées glorieusement acquises en travaillant pour vous et au milieu de vous, si de pressants besoins nécessitent pour ces hommes qui ont bien mérité de la religion et de vos âmes, des. coopérateura et des aides, le jeune prêtre, toujours sous la dépendance du pasteur, viendra s'instruire de ses exemples,et de ses conseils, en même temps qu'il consacrera, au service du peuple de Dieu ses premières forces et ses talents naissants.

Ainsi le fidèle est soumis â son pasteur, le curé à ton évêque, l'évéque au souverain pontife,

exhiberemus eccleaiae; quàe, a duodeviginti iam saeculis in sua unitate stabilis ac conatana, illud perpetuum et semper novum praebet miraculum, immensae euiusdam societatis et per universam terram diffusae, semper vexatae, semper impugnatae, et, quamvis laborantis interdum, semper tamen victricis; quia, etsi iam eius incunabula filiorum sanguine redundant, et omni aetate numerosissimi hostes ad eiué perniciem incumbunt, illam tamen, qui condidit et constituit Deus, idem tuetur ac protegit, et porro tuebitur semper ac proteget. *..Et portae inferi* non *praevalebant advertat eam."*]

Consurge igitur, sancta Romana ecclesia, omnium ecclesiarum mater et magistra: ad te enim primum convertimus oculos; huic venerabili cathedrae, quam Petrus semper in legitimis successoribus suis tenet, innitimur; ad hanc universi, tum pastores tum fideles, testimonia nostrae pietatis. obedientiae plenissimique obsequii humillime deferimus.

O mirabilem ecclesiae structuram, qua perennis eius decor ac firmitas continetur! Haec mundum universum indissolubilis unitatis suae nexu complectitur. Quascumque enim regiones vel oriens sol vel occidens illustrat, in iis innumerabiles exstiterunt eccléaiae, quae non huc, atque illuc, more errantium siderum temere vagantur, sed omnes cum eodem vitali fonte cohaerent et inter se romans communione sociantur. Earum unicuique suus praesidet episcopus, ut sacerdotibus ordine et auctoritate praecellens, ita summo pontifici in exercenda jurisdictione subiectus. Magnum profecto episcopi nomen, magna dignitas: de qua quidem vos admonendos putavimus; de eo vero nosmetipsos multo magis, quibus illa nos officiorum vinculis obstringat; quae ut possimus fideliter explere, gratiam a Deo et petivimus ipsi et. ut vos nobiscum petatis, oramus.

Episcopalem sedem circumstat capitulum, nune etiam, ut olim. ornamentum ecclesiae, eenatusqua aetate, virtutibus, meritis, doctrina, rerum u* venerabilis; qui ex omni delectus sacerdotali ordina, publicaeque administrandae precationi praepositus et quotidie saepius ad sacros psalmorum cantus conveniens, qrationis Deo adolet incensum, et i« totam ecclesiam, cuius vice fungitur, copiosum Reducit imbrem gratiarum.

Singulis tutn urbanis tqm ruralibus paroeciis praeeunt singuli pastores, quos parochos votamus. Hi, episcopi auctoritate ac ductu, fratres carissimi, apud vos sacra administrant; hi virtutum suarum odorem inter vos spargunt, vos ad bene'vivendum 'erudiunt et in rebus adversis solantur; hi vobia lectulo affixis assident, novissimam cuiusque vestrum horam fortunant extremumque excipiunt spiritum; denique migrantem animam usque ad sedem Dei suis precibus prosequuntur.

Quod si populus numerosior, aut praematuri, inter vos âc pro vobis laborando gloriose contracti morbi, aut aliae necessariae causae postulent, ut viris de religione vobisque optime meritis submittantur auxilia; tum veterano pastori iunior ad-, iungitur sacerdos, qui, ei semper subiectus, eius exemplis et consiliis ad sacram erudifitur militiam, simulque in usum populi fidelis primas vires suas, primos ingenii fructus impendat.

Ita fit. ut fidelis eubiaceat pastori suo, hie episcopo, episcopus summo pontifici, ipse denique

le'pape h Jésus-Christ; voilà cette Uérarshiq obéi·- saute, soumis· et aimant·,- qui s'offre sans 'estas aux homme· d· notre siècle et leer révèle le eeeret de la beauté et de la force toujours renaieeaatee de l'église, et qui, contrastant tana casse ares· le désordre de l'insubordination et les malheurs qui en sont U suite nécessaire, leur fait comprendre, par des exemples, journaliers, là vérité do cette parole du maître: *„Un* royaume *djriti ttra dittU."*‡

Vous ne voudres jamais, nos très chers frères, voir cette désolation dans le sein de l'égliee votre mère; foin, bien loin de vous la pensée de contrister jamais le cœur de Ceux qui sont chargés et „placés *par* 1« *Saint-Etprit pour* s o m diriysr" */ Ah! nous le savons, les enfants de l'église doivent livre au milieu du monde; dans cette région où se forment trop souvent de terribles orages, l'homms semé des discordes dans le champ de l'église., et son cœur s'épanouit d'une, joje détestable lorsque „ls *prftrt rtt* dssM· eemèlaWe an peuple!'·; et notre cœur de père s'émeut péniblement quand nous voyons des enfants que nous avon^ douloureusement engendrés au Seigneur, méconnaître leurs devoirs, leurs saintes promesses et nos droits sacrés; ajors nous ,ηβ portons plus *atuc joit* le fardesu du commandement, nous le portons *ta* yémùMnl, et ces gémissements ne sont ni „pow cotre *arantaft"**, ni.pour notre consolation.

II. La constitution de l'église est. pour ainsi dire, la charpente de ce divin édifice élevé depuis dix-huit siècles sur Jésus-Christ et py Jésus-Christ. *„la pitrrt angulaire;"** le principe de sa vie est dans la foi: „*Sont la foi U t»t impotMe de plairt* d Pieu,'** dit l'apétre; et adleure.il nous avertit que ,^*ett ta* rrpsuuant *la foi qu'un byroad nombre oat fait* tut *triait naufrage."'* En ' effet, C retranches le principe d'autorité, le principe de soumission .qui, -lorsqu'il **slglf** lie la foi surtout, doit s'élever commS une digue insurmbntable pour Xrrèter les flots d'une orgueilleuse raison, et il faudra nécessairement que la parole sainte s'accomplisse: „/ls te sont foànmus datte *Iran propret ptatitt et leur* cœur tnsetud a *M thnni"** Or, „ρvιîMα-rotia *'fut* m *le Fût* d« FAomme *venait sur la* terre, *il dût* trtntwr encore.de *la foi"** dans les cœurs? Quel temps fut jamais plus fertile en fausses idéesl en grossières erreurs! Qéelle anarchie dans les intelligences! . Quel désordre dans les imaginations! › Et n'avons-noua pas eu raison de vous signaler cette autre plaie dsz'notre société? Aussi il ne suffisait ' pué ' h vos évêques placés comme des sentinelles avancées pour veiller A la conservation du précieux trésor de ia foi, de voue faire connaître le mal: après avoir solennement cou- D fessé, do cœur et de bouche, la foi antique du symbole catholique, telle quelle fot définie par les «conciles généraux,. telle que la tradition la plus vénérable nous Fa conservée, lea pères du concile de 8ens se sont élevés avec force et autorité contre les principales erreurs répandues db nos jours; ils ont condamné, ils ont flétri tous ces malheureux produits du rationalisme moderne, qui, .des hautes régions d'une science qui n'eat pas selon la-foi et d'une fausse et sourent bien ténébreuse philosophie, sont venus s'abattre jusque dans l'atelier de l'ouvrier, jusque dans la chaumière du pauvre, pour lui ravir avec ses pieuses croyances. Ses consolations, son espérance, son bonheur. Nous les indiquons sommairement.

A jtontifex Christo. Atque hic ill· est ordo Mer·· hitaureUM, obediestia, subtectione, amore eonstana, qui oculis hominum hâtas saeculi semper oltrere··ter, ax quo sffioreacere vident nunquam senescentem ·oclesiae pulchritudinem ac vigorem; ut, cum illi •x adverso perturbatum et confusum rei publie·· statum et quae hine emergunt calamitates conspicient. non possint quotidianis hisce «xemplis non inteliigere, quata vere'dictum sit a magistro: *„Omne* repturas *dieieum contra ot detolabitw."*]

Quod, quidem tantum malum in ecclesiam pervadere, nec vultis, fratres carissimi, nec voletis unquam: longissime enim abestis, ut, quos *Spiritu» tondu»* instituit et *potuit* ad vos *regendo»**, moerore afficiendos putetis. Non ignoremus quidem, pro dolor! eam ease filiorum eccleaiae conditionem, ut -medio in saeculo vivant. Hic porro, ubi foedae nimie crebro concitantur procellae, *inimicat* Aorno discordias in . agro ecclesiae «seminavit: idemque pessimo exultât gaudio, si quando fuerir *„»icut populat, tic tacerdo»"**. Nos vero vehementer angimur. ut patres necesse est. ei quando videamus filios, quos Christo cum dolore peperimus. desciscere, «ab officio, et promissorum anorum nostrorumque iurium sanctitatem violare. Tum profecto onus auctoritatis non plane rem *gaudio·* ferimus, sed *gemente»;* quod udique, non *expedit rotas**, neque ad nostram consolationem pertinet.

H. Ecclesiae constitutio velut coegmentajlo est atque compages divini aedificii, ante octodecim saecula a Christo et in Christo ^*angulari lapide"* · constructi: vitalis vero eius vis est fides, cum dicat apostolus: „Stas *fide impottibile nt* p/acerJ *Deo,"* · et alio loco moneat, *fidem guoedom rAiellentet* naq/reyavûs·.] Et profecto.' sublata auctoritatis et sublectionis lege.' quae, in fide maxime, tanquam insuperabilis agger superbae ratjonis fluctus retundat nOceese est. iam nihil relinquitur omnino, nisi ut impleatur illud: *„Ftanuerunt in cogitationibut* MUS, *tt obtatratwn ut intipient cor eorum."** Iam vero, si veniret *„Filnu kominit, putae, iaeeniret fidem m terra"** et in animis hominum' Quod enim tempus unquam plure· opinionum pravitates, plura errorum portenta extulit? Quae ingeniorum effrenata temeritas! Quam ompia in hominum mentibus perturbata! An non merito videmur hanc alteram rerum nostrarum labem vobis denuntiare? Nec vero satis fuit episcopis vestris, pro fidei pretiosissimo thesauro excubantibus,^ mali vos admonere. Postquam enim antiquata fidem, a conciliis generalibus definitam et sanctissime traditam nobis ne servatam, solemni ritu ex formula catholica cordff atque ore professi erant, conoilii Senonensir patres praecipuos errores nunc pervulgato· graviter ac pro auctoritate aggressi sunt; suisque sententiis nofarunt et confoderunt, omnes illos infelioes hodierni rationalism· partus; qui, sx sublimitate quadam profanae scientiae et cum falsae tum saepe tenebricosae .philo·sophiae, demum eruperunt in medium, et vel ipsam operarii officinam pauperisqu· tugurium psrvase-^ξ runt, ut miseris hominibus, una eum pietate ac fide, consolationem, spem, felicitatem suam eriperent Qui errores hic brevity à nobis recensentur.

‡ Bate. XL α·
'IT|iχ.I.T».

1. La doctrine du *panlhritme,* qui affirme quo Dieu est tout et que tout eat Dieu. Doctrine impie, qui ne :tend à rien moins qu'à anéantir'Dieu. s'il était possible; à supprimer la création, à confondre les notion» de l'esprit et de la matière: doctrine également funeate à ia religion et à la société.

2. La doctrine du *natetralinee* qui met Dieu en dehors de toute action sur l'homme, de toute intervention. de toute influence sur see destinées et qui refuse à l'homme cette participation à la nature divine promise par Γ apôtre saint Pierre: ..Dis ô u m *contorte* notera*."]*

3. La doctrine du *mgthûme,* produit étranger à notre sol et récemment importé en France, qui ne voit dans les faits et sous les personnages de l'ancien et du nouveau testament que des figures ou des symboles créés par une imagination poétique et ardente: doctrine' qui détruit › tout principe de certitude historique et ne voit, dans nos livres saints, que des romqns plus ou moins ingénieux.

4. Ia doctrine de *VindfftrenUtme,* qui. répétant «'ans cesse que toute» le» formes de religion, nonobstant leurs contradictions mutuelles sur le dogme et la piorale. sont également indifférentes ou également agréables à Dieu, amène nécessairement l'homme à n'admettre et à ne pratiquer aucune religion.

5. La doctrine hideuse du *maUrialitme* si répandue Me nos jours, qui. dépouillant l'homme de ses titre» d'honneur et de gloire, ne voit plus en lui une intelligence, une àme, un co-ur. mais une machine plus ou moins bien organisée, qui, sans espérance et sans avenir, ne doit avoir pour maître et pour précepteur que son intérêt, et pour règle de ses devoirs, que ses appétits grossier».

fi. La doctrine -du eomunuuMie, qui confond le» préceptes et le» copsçils de l évangile, et. sous prétexte de poser, pour th société et les individus qqi la composent, de meilleures conditions d'existence, sape les fondements de' toute société, en n atta*, quant à la religion, à la famille et à la propriété.

7./Enfin, la doctrine d'un *fanx chrittianieme,* si 1 on peut donner le nom de christianisme à une monstrueuse doctrine qui parle de l'évangile sans le connaître, scinde cet.évangile ou le défigure; et qui. anatbématisant au nom du Christ le» principes sur lesquels repose l'ordre 'social, fait, de celui qui est venu apporter *„la paix nr la terre aux homme* de bonne volonté"** un chef de parti dont la parole serait la justification de leur» rêve» coupable».

Nous vous conjurons donc, no» trè» chers frères, de *prendre garde gn'on ne* roux *faue tomber dont ferreeer au riogen d'une fauete philooophie et de eee rationnement» trompeur* ·*. ÿotre paternelle affection pour vous, lê déair que nous avons d'apprendre que *'„nos enfant* marchent dan» la virif",** ne nous portent pas seulement à vous dire: Évites oes hommes à la langue perfide qui veulent se poser comme vos maître», comme si vous aviex d'autre mettra»que celui qui a dit: „Je *ni* la trie, la* vérité *et la vie,"** évites-lA. fuyex-le». Mais noua nou» sentons pressés de vous dire encore: ayes une profonde horreur pour ces livres qu une presse impie vomit, pour ainsi dire, tous les jours, pour servir de pAture aux esprits inquieta, pour faire circuler plus promptement le poison des pernicieuses doctrine» qui les ont enfantés; fuyes ce» livre» dont le titre seul fait monter la rougeur au'front. Père» et mères, maître» et mitres·»», que vos maisons

1. *Paniheitauu,* eui Deus aat omnia, omnia sunt Deus; sacrilega doctrina, quae nihil aliud spectat, niai ut Deae, ai fieri posset, redigatur ad nihilum, creatio tollatur, spiritus et corporis notiones .confhndantur; qua impietate non magis' religionem quam societatem everti necesae est.

2. *Katnratiomei*,* qui, sicut Deum •b homtaé plue divellit, ne quid divine via in eo efficere ut ulla ratione eiua vitam ae sortem regere crsdatur, ita homini detrahit illud divinae naturae consortium, quod praedient beatus apostolus Petrus *„Ut ι/βήηάi Mut contorte** estera»." '

3. *Hftkinm*,* peregrinum inventum et nuper in Galliam illatum; euius haec sententia est. rea gestae et illustres personas tum veteris tum novi testamenti meras esse figuras ac symbola. fervidis et poeticis ingeniis conficta; quo fit, ut omnis prorsus historiae fides convellatur, sacri autem libri nihil aliud esae rideantur. ni»i utcumque solerter excogitatae fabulae.

4. *Indiffejrentitmn*,* qui. cum omnes religionum formae, quamvis inter se in iia. quae credenda et facienda eunt, repugnantes, tamen a Deo vel aeque negligi vel aeque probari assidue iactet. id necessario efficit, ut hominea nullam omnino religionem aut recipiant «ut exerceant.

5. *Materialitmeu,* foeda nunc late pervagata doctrina. quae, hominem insita dignitate' atque honore spolians, non eum mente, non anima, non pectore praeditum facit, sed ad machinae magis minusve artificiose coagmentatae conditionem abiicit; ut. omnis in posterum spei expers, unam magistram ac praeceptricem agnoscat, utilitatem suam, unam officiorum normam sequatur, abiectam cupiditatem.

6. CommuniraMM, qui evangelica consilia totidem praecepta esae statuit, et per speciem melioris conditionis et societati et singulis hominibus comparandae. religionem, familiam, proprietatem impugnans. opini» societatis fundamenta subruit

7. Denique *ptettdochritMninttu* quidam, si, quid tamen Christiani habere dici potest monstrum doctrinae. cuius sectatores, de evangelic. quod ignorant, disserentes, illt^d lacerant atque deformant; et. cum lege», quibus nititur sociali» ordo, Christi nomine exsecrantur, illum scilicet, qui *pacem* in terram attulit *Jiominibeu bonae volantaM'* factionis ducem easet volunt. cuius auctoritate'scelerata sua somnia conunneat.

» *'Videte* igitur, obsecramus vos. fratre» carissimj *„ne* yuu vos *decipiat per philotophiam et inanem /ollariam"**. Nam. quia vos diligimus ut patres, et *maiorem gratiam* ᵾ *babemeu, gttim ni andiamn** Dyttios *noetroe in' m itate ambedar***, non ♦solum hortamur, ut vitetis ac fugiatis fallaces homine», qui se Vobis magistros obtrudunt, quasi non unum habeatis magistrum eum. qui dixit; ..Epo sum *ria et veritae et rita:"** verum illud etiam vos monere compellimur, ut longe abhorreatis ab ii» libris, quos imp pietas paene quotidie typis spargit in publicum, ut his inquieta pateantur ingenia et celerius exitialium doctrinarum, quae eosdem pepererunt, venena grassentur. ' Fugite huiosmodi libros, quorum ne tituli quidem sine rubore legi possunt. Videt», patres matreaque familias, vosque heri et herae, ne bis unquam vestrae domus pateant. His legendis libris fidem, quae in vobis vigebat, vacillare sensiatia, ac tum primum aversari coepistis

ne leur serrent jamais-d'asile. C'eut après avoir lu ces livres que vous ares senti naître des dont·· sur la fol qui vivait dans roe Ame·, et ces préjugé·, jusqu'alors inconnus, pour des pratique· ds religion dont vous vous faisiez gloire dans les jours do votre piété. C'est en se livrant Al· lecture de ces livrée que vos enfants perdraient avec l'innoeencè, l'amour et le respect qu'ils doivent aux auteurs de leurs jours; que vos serviteurs apprendraient h méconnaître ce qu'ils doivent A Dieu leur premier maltre, et, par une conséquence obligée, ce qu'ils vons doivent A vous-même·; c'est par ee· lectures que •e propagent ces doctrines désolante· qui ont porté partout le désordre et la corruption, te libertinage dans les esprit· et dans les «rurs.

III. Par une suite nécessaire des erreurs qui désolent les esprits, et surtout de cette indifférence systématique, fléau de notre société actuelle, résulte un autre mal qui fait d'affreux ravages, *findiffirente pratique.* Nous sommes parvenus A une époque où il n est pins de bon ton d'être irréligieux A la façon du dernier siècle; chexles hommes qui se respectent, comme ils disent, l'urbanité, la politesse, les convenances ne permettent plup les fades plaisanteries, les grossiers et ridicule· sarcasmes contre la religion et ses pieuses pratiques. On respecte I· prêtre, parce que l'on commence A comprendre qu il est le représentant et le défenseur-né des principes et de l'ordre qui en est la conséquence; on va même quelquefois jusqu'à demander dé bonne foi son concours; on proclame avec emphase et en style pompeux que sa mission est grenue et belle; on l'entoure même d'uné certaine considération que l'on croit lui être nécessaire; on s'extasie sur la sublimité du nos livres saints, sur la beauté de. la morale évangélique, sur l'architecture grandiose et mystérieuse de nos temples anciens, sur la magnilicence des pompes de la religion: on y parait même volontiers quelquefois; mais on s'arrête IA: on croit en avoir fait asses; et il semble que pour un grand nombre de chrétiens de nos jours. Dieu notre créateur, Jésus-Christ notre rédempteur, la sainte église catholique dont le baptême noua a fait les enfants, n'ont paa droit d'exiger davantage de nous. On oublie que le catholicisme ne consiste pas dan» des théories, dans des dpXculations, dans des exaltations d'une brilianté imagination, dans de noble· pensées, dans de beaux et affectueux sentiments du cour: mais qu'il consiste essentiellement dans la pratique de certaine devoirs qu'il impose; on oublie que *la foi tenu le» teuero» eet* uns *foi mortel* qui ne peut opérer le salut; que es *n'ett* jtaa estai gui *Sit: Seigneur, Soigneur, gui entrera dan» le royaume du ciel, mai» estai* foi *fait* ïq *oolontd du Pire* célssis ;1 on oublie, ou du moins on vit comme si on avait oublié, que, de même qu'il y a pour le catholique *gui oeui parvenir A la oie tteréelle* un· obligation d'admettre un symbole et *de garder, le» commandement»**, il y a aussi une obligation pour lui de recourir aux sacrament·, qui, institué· par Jésus-Christ dans «on,église, «ont *toute»» dfeaua* vies» qui *rejdUiment jtugtid la oie itomeUd'.**

De IA cette coupable et mortelle négligence qui nous porte h nous éloigner des sacrament· établis pour nous et pour chacun de nous; de IA le peu de dispositions dans ceux qui s'en approchent et qui n'en retirent pas le profit spirituel que s'était proposé le Sauveur. Ahl'^u'il est déplorable de voir ainsi rendues inutiles cos source· de gréoes qu· le Sauveur avait ouvertes pour l« bonheur de s·· enfanta.

ill·· religionis exercitatione·, quas olim, quamdiu mansit piet··, honori ducere solebatis. Iisdem porro legendi· tum liberi vestri innocentiam pariter ac parentum caritatem reverentiamque exuerent, tum Cernuli ea primum, quae Dbo supremo domino; mox, qnod oonseqnen· eet, qnae vobis ipai· debent, dediscerent Denique horam librorum lectione «erpnnt ac manant illae doctrinarum pente*, ex quibu· tanta ubique perturbatio et moram labe·, tanta ingeniorum animoramque licentia emersit.

III. Errore·! quibu· mento· pervertuntur, atque imprimi· illa, de qua dictum. est, *indifDreHtitmi* doctrina. qua una maxime laborat nunc societas. aliud perniciosissimum malum, sieuri erat necesse, invexerunt, religioni· in ipsa vita usuque neglectum. Ea «unt quidem haec tempora, ut iam non elagan· vulgo habeatur genua illud impietaps superiore saeculo in morem receptum; eo· enim, qui suae, ut Ipsi aiunt, dignitati consulunt. prohibet nunc urbanitas quaedam et decori ratio, ne religionem ac pietatem insulsi· illi» aalibu· atque e trivio arrepti· facetiis aspergant. Videlicet sacerdotem reverentur; iam enim intelligunt. eius^esse proprium ac velut innatum officium, ordinem et principia, ex quibu· is oritur, tueri; quin videas interdum, qui eiu» operam bona fide expetant. Efferunt »mplissimisque verbi· praedicant grande (illius praeclarumque munu·; quare etiam illum honore aliquo, quem ipsi necessarium putant, prosequuntur, lidem dilaudare natis non possunt sqnctorum librorum excellentiam, moralium evangelii praeceptorum pulchritudinem, antiquorum templorum plenam admirabilitatis mysteriorumque structuram, denique divini cultus et sacrorum rituum niaiestatem; quibus interdum etiam adsunt non inviti. Neque vero progrediuntur longius: sic enim satis se fecisse existimant; ac videntur multi nunc christiani ita sibi, persuasisse. nihil esse ultra, quod conditor noster Deu». Christus lesus redemptor, sanet· catholica ecclesia, nostra per baptismum parens, iure · nobis requirant. Nimirum obliviscuntur illi, catholicam religionem non nudis et a vita seiunctis doctrinis, qon fervore quodam excitati ingenii aut quamvis Cgregiis cogitationibus, non denique praeclaris quibusdam commoti animi sensibus contineri, sed in certis officiis, quae praescribit, explendis proprie consistere; non recordantur *fidem tine optribn** «tortae·· <**·,* nec salutem operari posse onutsiR, *gui dicit Dentine, Domine, intraturum* «sa» m *regnum oaelorum,* ssd *gfû facit eoluntatem Patrie* caelesti·*; non cogitant, vel certe ita vivunt, quaai non cogitent, quemadmodum catholicus, si wU ed silam aeternam tagradi, deoet fidei formulam amplecti et Mrrare mandat·*, ita eum obstringi ad sucipieuda sacramenta, quae, · Christo in ecclesia instituta, fontes «unt «aqnas vivae ralMnti· ta sitam erismam"*.

Atque hinc mala ilia et mortifera socordia, qua a sacramenti·, nostra omnium causa instituti·, arcemur; hinc vel i· iis, qui ea,percipiunt, ut minus, quam oportet, comparatu· animus, ita minor fractus, quam ptopositua fuit Salvatori. O rem deploNmdam, quod sic frustra exuberent fonte· gratiarum?* quo· ille ad salutem suorum aperuit'.

* M«Mh TП, 11

Lee pères du concile de 8ens ont été vivement préoccupée de ce malheur. Ile ont cru qne leur tendre effection pour roue, noe très' cher* ffibrea, leur faisait un devoir tout particulier d'y remédier. Aussi, après avoir rappelé A vos pasteurs lee soins, le aèle qu'ils doivent apporter dans l'administration des sacrements et les règles de conduite qui leur sont prescrites, ils ont voulu vous faciliter, autant qu'il a^été en eux, la fréquentation des aaeremeata. Us ont cru devoir déroger à certaines règles anciennes d une discipline respectable, mais qui, par le malheur des tempe, pouvaient tourner au détriment des Ames; ils ont cru sage et prudent de no plus vous astreindre à certaines formalités dont les bons et fervents chrétiens ne « abstiennent paa ordinairement. mais qui, dans des circonstances où *la cluiriii* de *pttuifarf t'eet refroidi** *, deviennent trop souvent une pierre d'achoppement contre laquelle vient se briser φo volonté peu ferme, quand il s'agit de l'accomplissement d'un devoir qui distingue essentiellement et a distingué dans tous lee temps le vrai catholique du chrétien infidèle.

Pouvions-nous passer sous silence, nos très chers frères, la grande prévarication de nos jours, la violation de la double loi du repos et de la sanctification du dimanche? Cette loi, faite dans l'intérêt 'de la famille, dans l'intérêt de la société; cette loi aussi ancienne que le monde, renouvelée sur le mont Binai, consacrée par l'autorité de l'église, sanctionnée parties lois civilés: cette loi qui donne à l'ouvrier laborieux le repos qui lui est indispensable pour reprendre, avec joie et courage, le travail et la peine de chaque semaine, le tempe nécessaire pour essuyer la sueur de son front et reposer ses bras fatiguée, pour relever un peu vers le ciel, sa patrie, ses yeux et son cour trop souvent fixés sur la terre; cette loi qui le rend aüx C douceurs de la famille, aux devoirs' du chrétien; cette loi qui 'l'amène dans le temple "saint pour adorer son Dieu et recevoir de la bouche d'un père et d'un ami les leçons dp la divine sagesse, qui loi apprendront à être un fils soumis et respectueux, un vertueux père de famille, un bon et honnête citoyen; cette loi, peut-elle avoir d'autres ennemis que ceux qui cherchent è matérialiser l'homme doué d une Ame immortelle, qui ont sans cesse h la bouche les mots de liberté et d'affranchissement et qui exercent une insupportable tyrannie, qui enfin pratiquent pans cesse, dans leurs rapports avec ceux qui vivent sous leur dépendance, ce contre quoi ils n'ont jamais asset de réclamations, d'invectives et de clameurs, ce qu'ils appellent Z'«- *ploitation de l'hoauoe par l'keoeul*

Aussi, nos très chers frères. 'nous, vos évêques et vos pères, nous vous rappelons avec force parce 'D que nous sommes vos. véritable· amis, avec confiance parce que nous savons que vous écouterex notre voix qui vous est connue, nous voua rappelons ce précepte de la sanctification du dimanche par la cessation d'un travail défendu et par l'assistance aux saints offices. Nous vous disons:

Maftree de maisons, chefs d'ateliers, nous vous en conjurpas; si vous ares à coeur le bien moral, le bienintellectuel, le bien physique de vos serviteurs et de *jo** ouvriers qui voue, doivent leur temps, mais non pas leurs Ames qu'ils ont reçues de Dieu, si*vou* comprenes vos véritables intérêts, observes, faîtes observer la loi du dimanche.

Magistrats, dépositaires d'une partie, des pouvoirs du chef de l'état, qui vailles au maintiep de l'ordre et des bonnes moeurs dans no* villei et nos

Quod quidem mata· patres eoaeilii ^enoaensia vehemeater sollicitos habuit, nique ut mederentur, fratres carissimi, qui eeram est ia vos amor, omnino sibi faciendum eoae duxerunt. Itaque, poetquam pastores vestrae.admonuerant, qua diligentia, quo stadio ia saerameatie admiaistraadie uti oos oporteret, quaeque eis hac do re sint praeeeriptae leges vobis ad eadem,-quantum in ipsis erat, facilem aditum patere voluerunt Derogandum igitur consuerant quibusdam legibus veteris disciplinae, quae, quqmvis per se bonae, videbantur tamen, propter iniquitatem temporum, in animaram detrimentum posse vertere; id qnoqae rati prudenter se facturos, si. vobis remitterent quaedam, quae, licet a bonis et ferventibus Christianis fere non omittantur, hoc tamen tempore, cum iam rqfnnt *tanta» totd*·torum!, nimium saepe absterreat infirmae voluntatis homines, ne id officium praestent quod verum cptholicum ab infideli christiano potissimum discernit semperque discrevit.

Illud quoque insigne huius aetatis nefas, que diei dominicae tum legitima quies tum sanctitas violantur, num licebat nobis, fratres carissimi, tacitis praeterire? Utramne lex illa, familiae aeque ac societatis gratia condita, mundo antiquitate par. in monte Sina rénovata, ecclesiae auctoritate sancita civilibusque legibus.confirmata, cuius beneficio impiger operarius necessaria requie «ese ad hebdomadae cuiqsque laborem reficit ac recreat, nec solum vultu- abstergere sudorem et relaxare manus ab operis contentione potest, sed etiam oculos animumque, in terram nimis saepe deiectos, ad caelum ac patriam paulisper erigere: atque ita. domesticae iueunditati et Christianis officiis redditus, in sacram aedem venit, auditque a patre et amico, divinae sapientiae interprete, quibus rebus pius et obsequens filius, egregius pater familias, bonus et honestus civis effici possit: utrum igitur talis lex ullos alios habeat inimices, nisi eos potissimum, qui hominem immortali anima praeditum rebus corporeis. mergere cupiunt: qui. cum nihil nisi libertatem omnisque iugi depulsionem loquantur, intolerandam exercent tvrannideA. et, quod magnis clamoribus detestari non desinunt. Aoetmem *ab kmoiat eeetigaUa* habtn,* illud ipsum scilicet in iis. quos.sibi habent obnoxios, semper usurpant?

Noe ergo, fratres carissimi, episcopi vestri ac patres, admonemus vos eum graviter, vere amici, tum fidenter, ut vobis noti nec de vestrq obsequio dubii, ut diem Dee sacram vetiti laboris intermissione et divinorum officiorum frequentatione religiose colatis.

Vos igitur, heri et officinarum magistri, obtestamur, si curae vobis sunt animi, mores, corpora famulorum operariorumque vestrorum, qui suum tempus vobis, non animas a Deo acceptas, debent, atque adeo, si vestris rationibus consulere vultis, legem diei dominicae servate servandamque curate.

Vos quoque, magistratus, quibus credita est pars publicae potestatis, quique per urbes et rura tutelam geritis, ordinis atque morum, si vultis auctoritatem

campagne·; n voua roule» que votre autorité «oit reepepue, que l'ordre régne, que lm mcsut· s'smé liqrânt, donne» le· premier· l'exemple; obaerves, faite· observer la loi du dimanche.

Notre sollicitude ne pouvait t'oublier, brave armée, ia gloire de notre France; toi que l'on retrouve partout et toiyoups ia même, toujours loyale, toqjoun fidèle, toujour· vaillantq, toujour· vietorieuM sous le beau eiel de l'Italie comme sur le sol brûlant de l'Algérie; nous savon· le able que montrent te· enfante pour la religion qui bénit leur· drapeaux et demande pour eux la victoire ou *Dion* de· orssé·» *; nou· aavon· quelle· coMoiations ils donnent aux homme· apostolique· qui se «ont dévoué· plu· partioulièrement •u salut de leur» Ame». Chef· de» différent· corp· de notre généreuse milice, les évêque» de la province de Sen· ont foi dan· votre sagesM: il· ·»-vent que vou· voulez des soldat· fidèles h la religion comme h l'honneur, h Dieu comme h la patrie, qui n'oublient pas le· nécessité· du «alut et le· noble· devoir· du cbrétieif; vous redoublerez de zèle pour concilier le cervice du roi d» roi·' avec lis exigences du service militaire et la sévérité de la discipline: facilites à vos soldats le moyen de sanctifier le dimanche, et ils deviendront encore plus intrépides dans le danger, plus fidèles h leur· drapeaux, plus «oumi» à la loi. sans p«ar et mu» reprocA·.

Chrétien», no· très chers frère·, venez chaque dimanche vous réunir autour des saints autels dans *la* moûon d» *la* prière *, dans votre églisb, dan· votre paroisse, la patrie du chrétien. Ah! que de touchants souvenirs, que de douces émotions se rattachent A l'église de la paroisse! Enfanté, vous y avez reçu la naissance spirituelle; jeunes, vous y avez été réconciliés avec votre Dieu, on vous y a distribué le lait de la doctrine et le pain des C fort·; c'est lè que priait votre tendre et pieuse mère dont le nom fait encore palpiter votre oesur; c'est là que la religion bénit et consacra de· liens indissolubles; c'est lè que vos 'bien aimés enfants viendront yn jour prier pour vous quand vous ne seres plus; c'est là que se forment et se resserrent entre le· enfants de Dieu les liens de la véritable fraternité. Réunis par les mêmes pensée·,' par le· mêmes affections, la même prière nous unira encore avec l'église romaine, avec l'église catholique; et si la *„pfürt du JIUU peut* Αναηοοηρ*** sur le.cœur de Dieu, Si *Jtnu- Cbridf te trouve a» neilieu* d» *ceux qui tout rtunif* en «en nom,* quelle ne sera pas la force de notre prière?

IV. Enfin, nos très chers frère·, une autre plaie de ta société non moins affreuse et non moins générale a attiré l'attention dM pères du ooneile wde Sens;, c'est l'ignorance. Il semblerait au premier abord que ce mal Mt imaginaire. En effet, jamais peut-être l'instruction n'a été portée h un plus haut point. Ce siècle ne s'appelle-t-il pas le siècle dM lumières? L'instruction n'Mt-elle pas généralement répandue? Dans toute· les localité· ne fait-on pas d'énormes sacrifices pour faciliter b tous le moyen de s'instruire? Dm maître· habile· n'imaginent-ils pas mille méthodM ingénieuses pour inoculer l'instruction aux intelligence·, même le· plus rebelles? Que de progrès n'a point fait la science, et ses résultats prodigieux ne ·· présentent-ifs pas tous· les jour· è nos yeux étonnée? Nous aimons è le reconnaître, et non· donnons de juste· éloges aux administraient· éclairé· qui oomveetram sanctam haberi, si disciplinam vigete, d more· refioresoere, praeite oaeteria exemplo, aervats diei dompiieae religionem, curate •errandam.

Nee veto te praetermitti n nobis fa· erat, fortissime exercitu·, Galliae decus et ornamentum, cuius omni tempore et loco similis sibi rpperitur honestas, constans fide·, par virtu·, idem vincendi impetu·, sive in luce Italiae, sive inter aestu· Algeria· bellum geri·. Scimus quo studio milite· tui ferantur in religionem, quae eorum signa dedicat ipaisque victoriam a *Deo* precatur; «cimus, quibu· gaudiis afficiant spostolieo· viro·, qui eorum se saluti devoverunt Vos. generosae- huius iuventuti» ductore·, appellant episcopi provinciae Senoneuais; vestrae enim prudentiae plane confidunt, neque ignorant, vos milites quaerere religionis pariter et honoris tenaces, nec minus Deo fideles quam patriae, qui, quid salus, quid summa Christianorum officia postulent non obliviscantur: incumbite, ut facitis, in eam curam, ut militiam *regie* rayurn ' cum raeculari· militiae muniis et disciplinae severitate societis; date militibus vestris colendae diei dominicae facultatem sic enim fient ed pericula fortiores, vexilli· suis fideliore·. 'legi parentiore·, denique af^|«« «netu *et probra.*

Ergo agite, 'carissimi nobis in Christo fratre·, convenite singulis dominicis ante sancta altsria. in domum •rwrionw', in vestram paroeciam, quae patria est christiani. Quam multarum rerum quam dulcem memoriam animis effundit paroecialia ecclesia; hic vix nati meliorem hausistis vitam; hic adolescentes cum Deo estis reconciliati, doctrinae laete et robore panis nutriti; hic precabatur pia et dulci· parens, cuius nomine etiam nunc animus vester iucundimime commovetur; hic inviolabile foedus sacravit et sanxit religio; hic carissimi filii pro vobis aliquando, cum hinc migraveritis, preces fundent; hic inter filios Dei nectuntur et confirmantur verae fraternitatis vincula; hic nos, eadem mente ac voluntate coniunctos, eadem quoque oratio cum Romana et catholica consociabit ecclesia. Quod ci „«ntltwm *calet* apud Deum *deprecatio tueti*"*, si Christus, *ubi eunt duo tel trot congregati* M *nomine oint, ibi ret in audio eorum,l* quid tandem nostra non efficiet oratio?

IV. Aliud denique nihilominus foedum ac pervulgatum, societatis malum patres Senonenses commovit: ignorantia. Quod quidem prima specie auditu incredibile videri potest; nullo enim fortasse tempore diHgentiu· exculta sunt ingenia. Nonne hoc saeculum a doctrinae luce nomen invenit? Non vulgo agitantur studia? Non ingentes ubique sumptus fiunt, ut omnibus praebeatur discendi facultas? Non sexcenta solerter exqogitant periti magistri, ut vel tardissimis ingeniis doctrinam inserant? Quo non progressa Mt scientia? Quae quam incredibilia effecerit, quotidie miramur; neque enim id non ultro fatemur, aut non merita laude impertimus prodentes rerum administratore·, qui quantum «it in doctrina boni, perspiciunt. Cur iidem tam saepe ingemiscere cogimur, quod praecipua illa disciplina, quae hominem meliorem efficit doeetque, quae sit eius origo, qui finis, quae iura

• IssLI, M.
'IltaRlê
imm»

· lM«b.V, IC
*M»Mb.XVni,«.

prennent |e bien de l'instruction. Mais pourquoi a faut-il que nous ayons si souvent h gémir de ce que la science par excellence, celle qui rend l'homme meilleur en lui apprenant son origine ot aa fin, ses droits ot ses devoirs, ce qu'il est et ce qu'il doit être, la science de la religion soit trop négligée? Oh! qu'il est douloureux pour notre cour de trouver dans nos campagnes et bien souvent jusqu'au milieu de nos villes des enfanta qui ont dépassé de plusieurs années l'ége de raison, et qui n'ont jamais entendu parler de Dieu, qui ne connaissent pas même les premiers éléments de la foi et de la morale chrétienne, et qui n'ont pas encore appris à former sur leurs fronts le signe auguste de notre rédemption! Quelle peine, quelle amertume, quelle douleur pour un pastenr. lorsqu'il voit de malheureux parente, peu soucieux des devoirs les plus sacrés de la paternité, laisser croupir de pauvres enfanta dahs une épouvantable B ignorance! Et puis, lorsque ces pauvres petits êtres commencent à prendre de la force, venir les jeter entre les bras de la religion pour précipiter le grand acte, qui doit les initier h la vie pratique de chrétien par la participation aux divins mystères, la première communion! Et si un pasteur consciencieux veut, comme il le doit et comme le lui prescrivent les saintes règles de la discipline, prendre du temps pour défricher cette terre jusqu'alors inculte, arracher les mauvaises herbes qui y croissent en abondance, y répandre la fécondité par la rosée salutaire de l'instruction chrétienne et y voir germer les principes de la vie surnaturelle, que de plaintes alors contre ces sages délais; que de murmures sur ce qu'on appelle exigences, intolérance, injustice; que de menaces quelquefois!

Le pasteur, dont le cœur est toujours celui d'un père, n'a épargné ni ses peines, ni ses fatigues, ni c ses prières; il a cru remarquer dans ces jeunes cœurs de la bonne volonté, des efforts, les dispositions essentielles; il a espéré leur persévérance; il a eu égard è leur position sociale; il leur a ouvert la porte du sanctuaire; il les a admis au banquet divin pour la première fois! Et bientôt, son cœur est douloureusement brisé, lorsqu'il voit ces enfanta pour lesquels, comme l'apôtre, il ressspti tes douteurs <te fra/antement spirituel,| oublier peu è peu ce qu'ils ont appris, ce qu'ils ont promis, fuir l'ami de leur enfance et les autels du *Dite φά avait rfjvtà Iter j*uu*ttt*\ Pasteurs, nos bien aimés coopéreteure, diteo-le, n'eat-ce pas là la plus grande affliction de votre laborieux -ministère? N"est-ce pas là ce qui abreuve vos âmes d'une indicible amertume? Nest-ce pas là ce qui a.bien souvent arraché de vos cœurs oppressés ce cri d'une grande détresse: Mon Dieu! mon Dieu! auriex-voua frappé D de stérilité le ministère sacré auquel voue m'aves appelé?

Est-il surprenant, nok très chers frères, ; qu'une affreuse ignorance de ses devoirs envers Dieu, envers le prochain, envers soi-même soit le résultat obligé de cet abandon de l'instruction religieuse? Et n» comprend-t-on pas qu'à sa suite vienne se placier le hideux cortège de tops les vices?

Nous avons rappelé aux pasteurs les obligations qu'ils connaissent, et (nous leur devons ce témoignage qui yst selon notre conscience) qu'ils remplissent avec ardeur. Nous leur avons retracé les règles de prudence qui doivent diriger leur xèle; nous leur avons répété, avec l'apôtre, *„dta*tt*a**r* m m ***** *la parai» taûU*, d* pridiar tdvaagil» d* J4*at~CKrM.“** Noua leur avons recommandé d'une

ot officia, qui sit et qualis esss debeat, id est diaciplina religionis, nimium negligntur? Quanto eam nostro dolore, tum ruri tum saepe in ipsis urbibus, pueros iam a pluribua annis usum rationis adeptos reperimus, qui nihil unquam de Deo audierunt, nihil de primis fidei et vitae Christianas elementis, ac ne augustum quidem redemptionis signum frontibus imprimere didicerunt! Quomodo angitur et cruciatur pastor, cum videt indignos patentes adeo paterni nominis sanctissimorumque officiorum oblitos, ut infelices filios in horrenda ignorantia marcescere sinant; qui, postquam miselli illi iam adolescere coeperunt, tum demum eos in religionis manus abiiciunt. ut in iis festinetur scilicet magnum illud sacramentum, quo chriatianae vitae initiantur prima communio! Quod ei diligens pastor, sicuti debet et disciplinae leges sancte iubent, spatium sumere velit ad rudem hunc agrum excolendum, ad vim nocentium herbarum evellendam, ad instillandam chriatianae doctrinae salubritatem et fovende caelestis vitae semina: quae tum querelae adversus prudentes eius moras; qui fremitus importunitatem, intolerantiam, iniuriam accusantium; quae interdum minae!

Sed ille, sicut est csritafe pater, non operae, non labori, non orationi pepereit; et eum viderejur aibi in his adolescentulis bonam voluntatem, cohatus et, quantum neccsse eet. paratum animum deprehendere, et in posterum perseveraturos speraret, conditionis eorum rationem habendam esae' ratus, ad sanctum altare admissos divino convivio primum excepit. Verum, non multo post, incredibili afficitur vulnere, cum cernit eos. quos, sicut apostolus, spiritu iterem *parturivit* *, quae didicerunt, quae spoponderunt. paulatim oblivisci, ac deserere amicum pueritiae suae et altaria Dei. qui *laetificavit* eorum Ssentatem *. Ex vobis ipsis quaerimus, pastores, lecti adiutoree nostri, num in laborioso vestro ministerio quidquam hac acerbitato acerbius? Nonne hoc illud est, quod vobis graviorem, quam dici potest, inurit dolorem, ac saepenumero moerentibup plenam illam angoris vocem expressit: Deus meus, Deus meus, utrumne forsitan sanetum ministerium. ad quod me vocasti, sterilitate damnaveris?

Mirumne cuiquam videatur, fratres carissimi, sic deserta religionis disciplina, ai exsistat officiorum erga Deum, erga proximqs, erga seipsum, tam turpia ignorantia; aut si hanc rursus sequatur foedissima omnium vitiorum colluvies?

Ac nos quidem animarum pastores admonuimus officiorum suorum; quanquam ea et iam norunt et. id quod non possumus non ex animo testari, strenue exsequuntur. Redegimus eia memoriam salubria praecepta, quibus se in munere administrando regere debent; inculcavimus illud apostoli: *„Pro*· dica vrrbtaa, uuta apparttau,* importans * diligentissime commendavimus, ut iuxeatutem christiaaa

manière tout particulière Fintraetion religieuM de la jeunesse, depuis la première oahace jusque bien après la première communion. Nous muinOH vos pasteurs; et nous savons avec quel rehgioex scrupule ils exécuteront les prescriptions du concile. Mais Iss efforts de leur xèle et de leur piété seront infructueux si les parents ne les secondent pas. Le petit enfant recevra donc cor les genoux do sa mère cette première instruction qui ne s'effacera pas plus que l'amour de son père. La Jeunesse trouvera au sein de la Camille des encouragements pour s'instruire encore; longtemps elle fréquentera les instructions familières ; chaque dimanche, assidue autour de la chaire de vérité, elle viendra se fortifier dans la connaissance et dans l'amour de ses devoirs, et présentera ainsi h la société le spectacle d'une *„gMraiien Uni» per le Seigtteetr"l.*

A doctrina fan » teneraaotata ac porro diupoat primam oommnnionem erudirent. Novimus pastores vestros, et, quanta religione eoaciiii praescripta exsecuturi sint, ranu. Verum frustra illi omnes industrias saae ae pietatis nervos oontaadont, nisi parentas sum eum iis operam eoniungant Itaque, parvulus iam ia materno gremio prima illa imbuatur disciplina, que tam au delebitur aetate, quam patris caritas. Adolescentia domi inveniat, quae eam ad discendi studium porro excitent, diuque ad thmiliarem sacrae doctrinae institutionem ventitet; neo deinceps ullam intermittat diem dominicam, quin, evamgelieo suggesto circumfusa, ad maiorem officiorum cognitionem amoremque proficiet. Atque ita demum hominibus spectandum offeretur »srm*n esu heftmMnf Zhsowrw"*. t

Nous nous sommes encore occupés, nos très ehera frères, dans notre concile provincial, de nos B séminaires destinés h perpétuer le sacerdoce au milieu des peuples, et de ces communautés de vierges chrétiennes qui, répandues au milieu des populations, prient pour vous, élèvent et instruisent 'vos enfants, visitent et soignent vos malades et .vous donnent l'exemple de la charité, de la régularité, de l'humilité, du dévouement et de la pati- , ence. '

Praeterea, curae etiam concilio fuerunt, fratres carissimi, tum nostra seminaria, quibua sacerdotium Inter populos propagatur, tum illae chriatianarum virginum familiae, quae, passim diffusae, vos precibus suis iuvant, liberos vestros educant atqtie erudiunt, aegrotos visitant curantque, et caritatis, disciplinae, humilitatis, oblivionis sui, patientiae vobis exempla demonstrant.

Enfin, pleins de confiance dans *l»* père des *mieiricordee et le Dieu de tonie eoœolatiou',* noua n'avons pas voulu nous séparer sans mettre nos travaux sons la tout-puissante protection 3e Notre Seigneur Jésus-Christ Nous les avions commencée sous ses divine auspices, nous les avons terminée en son nom: à lui seul d'en assurer le succès. Nous avens invoqué le coeur sacré de Jésus, cet asile dans les peines, ce refoge dans les malheurs, -ce rafraîchissement dans les travaux. Nous, vos C évêques, nous avons consacré h ce divin coeur nos personnes et nos diocèses, nos âmes et les vôtres; nous lui avons-consacré toutes les familles de cette province, mais particulièrement cette jeunesse qui sera toujours l'objet de notre plus vive sollicitude et de notre plus sincère affection. Marie, dont le coeur immacMé est la plu parfaite image ducaiur . . de Jésus ; Marie, que nous avqns. invoquée dans nos saintes réunions; Marie,'dont nou avons, avec une ferme persuasion, proclamé la conception toute pure et sans tache en exprimant le désir do la voir, définie, comme enseignement de l'église catholique, par lé saint siège apostolique qui a favorablement *accueilli* nos vœux*; Marie, que vous invoqueras avec confiance, que vou aimeres avec ardeur, que vou imiterea avec générosité, sera la protectrice de nos diocèses et notre puissante avocate auprès de Jésus-Christ Notre Seigneur qwt *tait la gloire* D dons'tou 1rs *eiieiee de» tiMetf"*.

Ad extremum, spem nostram omnem in *patre mieericordiarum tt Dea Mine eoneolationie'* collocantes, non discedendum e 'concilio ease duximus, nisi prius laboribus nostris domini nostri Iesu Christi omnipotens exoraremus praesidium; quo auctore ac duce illos, uti coepimus, ita absolvimus; cuius etiam in manu est eorumdem prosper eventus. Invocavimus igitur sanctissimum cor Iesu, illud in angustiis solatium, in rebus adversis perfugium. in laboribus levamentum, Cui divino cordi nos et nostras dioeceses, nostras vestrasque animas, omnes totius provinciae familias, imprimis vero iuventutem, semper nobis 'longe commendatissimam carisaimamque, nos, episcopi vestri, devovimus et consecravimus. Maria vero,'cuius immaculatum cor simillima "est eordis Iesu imuo; Maria, quam, in sanctis congressibus nostris prçoari solebamus; cuius conceptionem parissimam omfniaque labis immunem firma persuasione pronuntiavimus, supplicantes, ut ea tanquam catholicae ecclesiae doctrina a sancta sede apoatoliea definiretur (cui quidem haec vota acceptissima fuerunt *); Maria, quam ut fidenter invocetis, ardenter diligatis, generose imitari studeatis hortamur: ipsa dioecesium nostrarum tutrix et potentissime omnium nostrum patrona erit apud letum Christum dominum nostrum, cui *„gloria in eaeeula saeculorum"* . ·

Sera la présente lettre synodale lue au prône, en tout ou en partie, dans· tontes lu églises et chapelles de nos diocèses.

Atque hae litterae aynodicae ex toto vel partira pro concione legentur in omnibus ecclesiis et sacellis nostrarum dioecesium.

Donné en la fête de la Nativité de Iq trèe-sainte Vierge, le 8*-jour du mois de septembre-do l'an de grâce 1859.

Datum in festo Nativitati» sanctissimae Virginie, die 8 mensio septembris anni Christi 1859.

f Mellon, archevêque "de Sens.
f Dominique-Augustin, évêque de Nevér».
f Pierre-Louis, évêque de Troyes,
t Pierre-Simon, évêque de Moulins,

t Mellonus, archiepiscopns Senonensis.
t Dominicus-Augustinu», episcopus Niverneneis.
t Petrus-Ludovicus, episcopus Trecensie.
t Petrus-Simon, episcogus Molinensis.

Par mandement de nosseigneurs l'archevêque métropolitain et les évêques do la province de Sens:

E. Chauveau, vicaire général de Beu, sossé - taire du concile.

De mandato dominorum nostrorum archiepiscopi tnetropolitae et episcoporum provinciae Senonensis:

E. Chauveau, viearius generalis Senonensis, concilio a secretis.

'MM,IXI,M.

1

CONCILIUM PROVINCIALE AQÜEN8E

I860 leptembrii 8-23.

Concilium provinciale Aquense in Gallia, eel·- A bratum a die 8 ad diem 23 aeptembria 1850j cub Petro-Maria-loaepho Darcimoles,. archiepiscopo Aquensi.

Bibllegrapbia.

1) Mandement de monseigneur l'évêque d'Alger, qui prêter* dee prières à l'occasion du concile provincial d'Aix. Alger, imprimerie du gouvernement, 1860.

In-4*. 11 p. — Lyon Fourrière.

Sub data 14 iulii I860.

^2) Discours prononcé par monaeigneur l'évêque de Marseille, dbna (église métropolitaine d'Aix, à la session de clôture de concile provincial, 16 23 septembre 1850. *[tnrigne,]* Marseille, Marius Olive, imprimeur de Mgr l'évêque, Maxade, 28, 1850.

In-4*, 16 p. — Paria, Bibl. nat. B 18362.

Oratio habita ab epiaeopo Maaailienai.

3) Concilium provinciae Aquenaia, in urbe metropolitdna celebratum anno Domini MDCCCL, pontificatus Pii pp. IX quinto, a sancta aede approbatum. Aquia-Sextiia, typis Vitalia, archiepiacopatua typography MDC0CL11.

In-8*, 173 p. — Aix, séminaire; Autun, séminaire; Grenoble, aéminaire; Lyon, abbé Martin; Lyon, aéminaire; Paria, Bibi. nat. B 6806; Paria. Saint-Sulpice; Bens, aéminaire.

4) Acta et decreta nanctorum conciliorum recentiorum, collectio Lacenaia, auctoribua presbyteris a. J.. e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Lacum; tomua quartus ... Friburgi Briagoviae. aumtibua Herder, MDCCCLXXIII, coi. »55-1026. ,

PUBLICATIO CONCILII.

Petra»-Maria-Iouphu» Darrimolu, Dei tt udi» apoitolioae gratia arehiepiiupu» Aguen»i», Ardatenti» tt EMtKtuiii, unicorne provinciae nottrae fidelibu», tajutem in Domino.

Concilii noatri provincialia decreta, quod in hac civitate anno pene ultimo habuimus, nummi pontificia auctoritate recognita et corroborata nunc edimua et aolemniter publicanius, ut a quibua eiua celebratio tanta exultatione excepta eat. vobis ex eiua publicatione uberes fructus' salutis proveniant.

„0mnia enim carissimi, *propter aedificationem miram*l; bocque *minieterii* nostri opus, ut occurratis *omnei* in *unitatem fidei et agnitioni» filii Dei, in drum peqfectum, in* mensuram *aetati» plenitudini» C Cbri»ti.“ l* Quo adimplendo operi, cum venerabilibus nostris comprovincialibus .episcopis, unanimi mente, sicut et communi labore in concilio congregati, ea declaravimus et atatuimua quae sive ad ı fidem tuendam, sive ad disciplinam accuratius instaurandam, ad caritatis pietatiave opera fovenda, ad iuventutehi optimia doctrinis et virtutibus imbuendam et instituendam, salubriora temporumque nostrorum necessitatibus magis accommodata, in Domino visa sunt.

Haec quidem potissimum in eorum gratiam sunt comparata, qui in sortem Domini vocati, sacris altaribils et ecclesiasticis muneribus deputantur; ast ad omnea etiam spectant quae ih omnium utilitatem constituta sunt; quorumque servandorum unicuique fidelium, pro gradu et conditione sua, onus incumbit.

„Sciente» itaque, *fratre» jilecti a Du, fidem* D wstram *qua» ut* tn *Chritlo le»u,“** iis ipsis verbis quibus venerabilis memoriae praedecessor noster Alexander Canigianus in publicatione, concilii sui usus eat, omni cum fiducia hortamur vos et alioquirnur „Suscipite . . . haec caritatis monumenta, haec sollisitudinis nostrae pignora, eo animo et studio, quod bonos atque obedientes filios decet Pro eo quanti divini nominis gloriam, et animarum vestrarum salutem' facitis, accipite haec synodi nostrae decreta, haec publicorum incommodorum remedia, ea animorum alacritate, quam quidem speramus atque confidimus vos allaturos esae ad ea servanda atque exhaurienda: *abundant»»*, ut apostolus ait, m *omni opere Domini temper*, redimente»* B *tempu», quoniam diu mali toni* *. *Remiua»* mumu, *et ulula genua erigit», et greuu» redo» facite pedibu» veetrie, contemplantu ne qm» deeit gratia» Dei '. Deiu autem* paris . . . aptet eoe ut omni fcono ut *faciati» eiu» uluntatem: fodent in ubi» quod placeat coram u per letum Chrittum: cui ut gloria* ıα *taecula eaeculorum. Amen.è* * .

Datum Aquis-Sexliia, sub oignit sigilloque nostris ' ac secretarii archiepiacopatus noatri subscriptione. anno Domini millesimo <|ctingentepimo quinquagesimo secundo, menais iunii die vigesima nona, in festo sanctorum apostolorum Petri et Pauli.

t Petrus-Maria-Ioaephus, archiepiacopua Aquensia, Arelatensis et Ebredunenaia.

De mandato illuatrissimi et reverendissimi domini domini archiepiacopi:

Contestable, canonicus secretarius.

\ LITTERAE AD CONCILIUM ATTINENTES.

I. — *Edictum de concilio provinciali Aquenei.*

Nos Petrus-Maria-Ioaephus Darcimoles. miseratione divina et sanctae sedis apostolicae gratia archiepiscopus Aquensis, Arelatensis et Ebredunensis.

Synodorum provincialium celebrationem omni aevo ab· ecclesia reputatam, ut institutum quo nihil ad doctrinae diaciplinaeve ecclesiasticae fructum conducibilius, multoties tum a summis pontificibus, tum a conciliis etiam generalibus et praeeertim a sacrosancta Tridentina synodo. Spiritu sancto inspirante, commendatam et praeceptam, a duobus fere saeculis in Gallia revera interruptam, redamantibus licet summo consensu et incessanter venerabilibus episcopis praedecessoribus nostris; cum, divina favente providentia, instaurandi nobis tandem plene libera sit facultas, haticque instaurationem in votis habeat in Christo pater et dominus Pius papa IX;

Volentes, quantum in nobia eat, et mandatis et votis praedictis debitum praestare obsequium, concilium provinciale in ecclesia nostra metropolitana Aquensi, ad proximam festivitatem nativitatis beatae Mariae semper virginis, quae incidit sexto iduo septembrie, celebrandum indicimus et decernimus. Quocirca, ad id illustrissimos et reverendissimos episcopos comprovinciales nostros Massiliensem. Adiacensem, Vapincensem, Foroiuliensem, Algerieasem

› II Cor. XII, 1«.
• KpA IV. 11
• inmL 4; Oetaea I, A I
| ⁸ IUte.XY. M - .l

· «pA. V, IS.
· Hate. XII, 13, 13. IA
imavm ea at
.....i...

et Diniensem convocamus, et universis et ungulis, , qui de iure vel consuetudine concilii· provineÜibua interesse tenentur, mundanus et praecipimus ut, sub. poenis in iura latis, ad condictum diem adbsaa curent. Pios quoque totius nostrae provinciae fidelee, per viscera lesu Christi domini nostri, hortamur ut assiduis precibus reliquisque ebristianae pietatis officiis, a Deo misericordiarum et patre luminum, nobis negotium tam salutare tractantibus, quaecumque .necessaria et utilia implorent et obtineant.

Ac ne quis inscius a concilio absit et deficiat, neve ignorantiae excusationem praetendere possit, praesens edictum confici, sigillo nostro muniri itissimus, idque in sacristie capitulari tum metropolitans· nostrae, tum singularum cathedralium huiusce provinciae, praesqpte capitulo legi, ibique per quindecim dies affixum remanere voluimus.

Datum Aquis-Sextiis, die vigesima nona mensis iunii, anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo.

t P.-M.-Iosephus, archiepiscopus Aquensis, Arelatensis et Ebredunensis.

De mandato illustrissimi ac reverendissimi domini domini archiepiscopi:

Contestable, canonicus secretarius.

II. — *Ad eanctiaeimum dominum nostram Pium papqm IX.*

Beatissime pater.

Synodum provincialem quam, voce vestra noyepte, indixeramus, summa cleri populique laetitia habuimus atque absolvimus.

Quae in ea confecimus decreta, sanctitatis vestrae recognitioni,, iuxta antiquae traditionis exempla et constitutionis Sixti papae V placitum, submittere C satagimus.

Velit sanctitas vestra sapientia- sna meliora facere, atque apostolica auctoritate confirmare et munire quae quantum mente orthodoxa tantum erga omnium Christianorum patrem et doctorem reverenti et .amanii animo decrevimus.

Deum interea deprecamur ut ecclesiae suae beatitudinem vestram diu praestet salvam et in- *columem, et paternam vestram benedictionem nobis gregique, nobis, commisso humiliter pqotulamus. Beatissime pater, sanctitatis vestrae obsequentissimus et devotissimus filius:-

t P.-M.-Iosephus, archiepiscopus Aquensis. Arelatensis et Ebredunensis.

Aquis-Sextiis, die 36 ianuarii 1851.

III. — *Pii papae IX litterae euper actif concilii provincial" Agueneie.*

Pros MPA IX,-

Venerabilis frater, salutem et apoatolicam benedictionem.

Gratae nobis admodum fuerunt tuae litterae VII kalendas huius mensis datae, atque a venerabili fratre Carolo-Iosepho-Eugenio, episcopo Massiliensi nobis traditae, quibus nostro et huius apostolicae sedis iudicio subiicere properasti acta provincialis sypodi, quae a te aliisque venerabilibus fratribus istius ecclesiasticae provinciae aqtistitibus nuper fuit concelebrata. Atque eadem acta nostrae concilii congregationi examinanda commisimus, quae rebus omnibus ex more mature perpensis, congruum, maiori qua fieri poterit celeritate, dabit responsum.' Interim vero non mediocri certe iuoun- ditate ax iisdem tais Htteris aaeayimM syaetam laetitia esa· habitam et absolutam. Dum autem tibi atque iiadom venerabilibus fratribus tuis coepiseopis de hae re summopere gratulamur, pro certo habemus tibi, atque ipsis venerabilibus fratribus, nihil unquam potius, nihil antiquius futurum, quam maiori usque cura et studio vigilare, excubare, allabordra ut ,sanetiasima nostra religio in istis regionibus magis in dies vigeat et floreat, et fideles crescant in scientia Dei et cognitione domini nostri lesu Christi, atque incedant per semitae Domini et instent viam quae ducit ad vitam. Denique, hac occasione libentissime utimur, ut praecipuam nostram in te benevolentiam'denuo testemlir et confirmemus. Cuius quoque pignus sit apostolica benedictio, quam toto cordis affectu tibi atque iisdem venerabilibus fratribus tuis coepiscopie, cunctisque istarum ecclesiarum clericis, laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, die 13 februarii anni 1851. pontificatus nostri anno quinto.

Signatum: Pius papA IX.

IV. — Emmestissisri *iardinalit Aiaii litterae euper approbatione decretorum concilii prooinciae Agueneie.*

Perillustris ac reverendissime domine uti frater.

Acta synodi provincialis Aquensis, ab amplitudine tua una cum caeteris comprovincialibus episcopis anno superiore celebratae, expendit et recognovit haec sacra congregatio Tridentini concilii interpres ac vindex, cui, ex praescripto constitutionis Sixt) V incipientis *Impenea,* pro eximio vestro in gpôstolicam sedem? obsequio ac veneratione transmittenda curastis. Hac itaque sui muneris parte dum rite una mecum /lingerentur eminentissimi patres, haud levem accepimus voluptatem non, solum quia in tristissima hac temporum conditione, in qua omnia iura divina et humana in discrimen adducuntur, revocata per vos >veteri consuetudine, praestitutum ex tnore, maiorum et sacrorum canonum praescripto simul consilia conferendi remedium aptissime adhibuistis, sed etiam quia in'examinandis articuiatim' synodi decretis, plurima nacti sumus argumenta laudandae pastoralis vestrae sollicitudinis, qua exundanti malorum eluvioni, aliorum Galliae episcoporum laudabilia exempla' aemulati, repagula opponere in vestra quoque provincia studuistis.

Ut enim summatim nonnulla percurram, optimo consilio quae ad doctrinam fidei ac morum, quae ad potestatis-ecclesiasticae auctoritatem et praesertim ad supremam Romani pontificis jurisdictionem ■pertinent, veluti fundamenta concilii praeiacere D voluistis. Subinde, de civili societate concordiaque sacerdotii cum .imperio sermonem habuistis, atque opportunissime monstruosa ^rrorum capita 'quae ubique a vaferrimis hominibus disseminantur, <religionemque ac societatem turbant ac miscent, damnastis atque reprobastis. Rei sacrae negotia dein penitus aggressi, de disciplina ecclesiastica, de personis Deo mancipatis, de sacramentorum administratione, de verbi Dei praedicatione, d« cbaritatis et pietatis operibus, de reverentia iri cultus divini celebrations, de pueris catechisandis, de librorum bomxrum propagatione, ac de bibliothecis parochialibus, deque sacra liturgi·,, iuxta Romanae ecclesiae rubricas,' in omnes. istius ecclesiasticae provinciae dioeceses introducenda saluberrima decreta edidistis. Gratum vero fuit quam quod gratissimum edoceri tua quas de ooeoilio provinciali stato' tempora raaovaado al odia ab unoquoque api-

culiare vestrum studium quo ! solidae clericorum A institutioni in minoribus et maioribus seminariis degentium ad quaslibet virtutes et disciplinas ad- , discendae- prospexlstis. Equidem spondeum eosdem ut ea fluerent tempore quae apostolicae sedi sinerent vestris votis obsecundare, ad veterem formam ac splendorem revocando scholas quibus clericis ad studia superiorum facultatunl perficienda atque ad gradus academicos sibi comparandos via pateret. At, quoniam huiusmodi negotium grave quidem et salebrosum in praesenti visum est, ita ut cum sacra haec congregatio rescriberet ad litterae patrum synodi Remensis opportuniori tempori illud reservaverit, vobis exemplum patrum, synodi Burdigalensis, quod et ipsi sacrae congregationi placuit, sectari licebit, qui interea selectos iuvènes ad aliquam ex approbatis ecclesiasticis universitatibus mittere sibi proposuerunt.

Quandoquidem vero divina miseratione contigit B novis ac salutiferis plantationibus dominicas vineas culturae vestrae concreditae locupletare, nihil aliud restat nisi ut omni contentione satagatis, in maius ecclesiasticae rei incrementum et decus, uberrimam bonorum spiritualium segetem curare et urgere. Onavd seduloque pstrifamilias satis non est agro semina committere, sed omni assiduitate ac industria satu excolit usque dum sui laboris fructum ahquando consequatur. At vero alacres curae quibus redintegrastis certq nobis spei pignori praebent, fore ut vos una cum clero quae prudenter sancita sunt nullo non tempore observanda efficaciter enitamini; omnium bonorum largitore Deo in agrum vesfro sudore irrigatum coelestis roris abundantiam effundente.

Quas caeterum animadversiones eminentissimi patres, post accuratum synodi examen, ex auctoritate sanctissimi domini nostri perfunctum, e re esse consuerunt, eas folio heic adnexo adnotata» reperietis. neque dubitant quin, pro vestra in apostolicam sedem Reverentia, easdem execution! mandetis antequam concilii acta promulgentur.

Quod relicuum est, ego peculiariter omne meum studium et 'propensissimam voluntatem profiteor amplitudini tuae atque egregiis episcopis, vobisque omnibus faueta omnia ac prospera precor a Domino.

Amplitudini· tuae, uti frater Studiosissimus.

A. cardinalis Maius, praefectus.

Hieronymus d'Andrea, archiepiseopus Melitenus, secretarius.

Komae. 30 septembris 1851.

DECRETA CONCILII.

TITULUS I.

Decretum de aperienda synodo.

In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis, Patrie et Filii et Spiritus sancti. Arnen.

Nos Petrus-Maria-Iosephus Darcimoles. ecclesiae metropolitanae Aquensis archiepiseopus, ad laudem et gloriam Dei omnipotentis, ad honorem beatissimae immaculatae semperque virginis Mariae Dei genitricis, cuius hodie gloriosa nativitas celebratur. ad ecclesiae decorem, decernimus, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum nostrorum comprovincialium, hac ipsa die mensio septembris octava, initium fieri atque ideo factum esse concilii provincialia, quod nostra metropolitans auctoritate indiximus, denuntiavimus et promulgavimus.

Decretum de modo rtesndi *in concilio.*

Cum, docente beato lacobo apostolo, *„omne datum optimam et g/nne donum perfectum desursum* ait, *descendens a patre luminum,"·** qui iis qui postulant a se sapientiam, *„dat omnibus Affluenter,"* ' universos et 'singulos in concilio isto degentes, pro pastorali nostra sollicitudine hortamur ac monemus, ut toto concilii tempore ad eum confugiant,' -Unde venit *..spiritus scientiae et fortitudinis" ·;* sapientem enim qui *„cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, et m conspectu altissimi deprecabitur,* D *spiritu intelligentias replebit* Deus, *et' diriget consilium eius et disciplinam, et* ia *absconditis suis consiliabitur"**.

Praeterea, civitatis Aquensis incolas, quorum et totius provinciae gratia, salutaria decreta concilium meditatur, paterno animo admonemus atque hortamur, ut pietatis officiis se dedant imppnsiüs, poenitentiae sacramento contractas sordes eluant, auctori gratiae sacra synaxi sese coniungant. et sobrie, oaste, iuate et pie. ut decet sanctos, vivere satagant; obtestamur demum in Domino *„obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones"l* fieri pro sanctissimo domino nostri) papa, ac pro episcopis et presbyteris in hoc concilio congregatis. ut omnes in charitate radicati pacem foveant, sectentur iustitiam, et quae sunt Christi sapiant et quaerant unanimes.

Iam .vero, ut omnis praecludatur altercationi locus, circa sedem quam quisque tenere debet in concilio, hortamur ut in spiritu humilitatis accedant omnes, *„nihil per contentionem,* aeqwe *per inanem ploriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantes, non guae sua eunt singuli considerantes,* wd *ea guae aliorum."l* Quod ut felicius assequamur, in qualicumque ordine quisque comparcat et consedeat, salva illius iura decernimus.

Praecavendum deinde, ne quis saqrum hunc consessum tumultus interturbet. Omnes ideo modestiam induentes, in spiritu lenitatis suam sententiam, prout Spiritus sanctus dabit eloqui illis, servato tamen sue .ordine, proferant in congregationibus, sive privatae illae sint, sive publicae, âc potissimum in sessionibus; „non enim in *commotione 'Dominus."* '

Denique, sub poenis a iure statutis inhibemus, ne quis eorum, qqi ad istud concilium nostrum vocati huc accesserunt, ex hac civitate Aquensj. ante dimissam synodum discedere praesumat, nisi discessus causa a concilii patribus cognita et Approbata.

Decretum de professione fidei.

Cum inter, omnes pastoralis officii sollicitudines, illa potissimum prima ease debeat, ut fides catholica quam sancta Romana ecclesia colit ac tenet, incorrupta in hac provincia sinceraque permaneat, et'omnes in eius puritate immobiles inviolatique persistant, nos. in hac nostra synodo provinciali, hinc praecipue exordiendum esse duximus, ut quae ex eodem spiritu est fides, eamdern una oris confessione profiteamur. Quocirca, sacri concilii Tridentini decretis inhaerentes, professionem fidei Pii IV pontificis maximi constitutione acceptam, a nobis et a reverendissimis coepiscopis, caeterisque in' hoc concilio ipsidentibup, palam et publice emittendam decrevimus.

Ego N . . . firma fide credo et profiteor etc. *[Vide suflva, eoi.* 36 A - 38 A.|

' · iac. 1. 17.

• lac. I, A

, * Is. XI, a »

V-Bmll. XXXIX, A A 10.

• iTh^a 1 ,

' PUL II,' A 4.

' m lag. XIX, 11.

ΊΫΤυξΑ'8 11.

bu» dootrinâm fidet «it sérum.

Caput I.

Cum sancta catholica et spostolica fide». quam inviolatam tenet Romany eocleaia,' JbamumM *ealutie/ indium"* et cbristianitoliu» aedifipii ait fundamentum, et cum praecimnim munua epjhcoporam ait, huiu» fidei deposirtmeïtstodire et contra errore» omnee 'defindere: nobi» autnma Dei/benignitate in concilium caqonice eon^3gatu(ante omnia opportunum visum' fuit, quasdaiy veritate» ad doctrinam (fidei et morpm pertinente», a noittiuïlia vel aperte oppugnata», vel in. dubiiUh hodie revueal , declarare et profiteri, errore» graaaante» condemnare, regulasque tradere quibu» fide» ab omni labe iqimuni» •ervetur.

Caput II.

/· Dr profeetione fidei.

Quoniam. ut nit Apoatglu». „κ κ ιμ *eet Domina»* et una *fidet,"*1 et *„eordferedttur ad iuetiliam, ore autem cox/etMO fit ad ealutem"* ut qui Deu militant. eodem. quem habent, spiritu fidei loquantur omne», noa. sacrosancti Tridentini concilii decreto inhaerentes. ninndamus ut profeaaio fidei aub formft iuramenti. a felicia recordationi» Pio papa IV praeaxripta. et a nobi» huiuace synodi initio publice praestita. auo loco et tempore emittatur qb omnibus infra designandi».

Hanç/ergo professionem in provincia Aquensi emittent:

1. Novi vicarii generales, aut canoniçatum obtinentes ante adeptam poaacaaionem. in manibus episcopi, vel. eo impedito, coram vicario generali, ad hoc specialiter deputato, 'praesente capitulo;

2. Omne» curam animarum habente». »ub quoclinique titulo, scilicet: parochi, rectore» et etiam capellani. in rnanibu» episcopi. aut coram preabytero ad hoc specialiter deputato. »ive ante, aive post adeptam possessionem, sed infra bimeatre;

3. Superiore» etiam tum maiorum, tum minorum seminariorum. et quicumque collegii» aliiave institutionihu» ab ordinario praeficiuntur, in rnanibu» episcopi aut coram eiu» vicario generali, intra duo» ^Ttlense»;

4. Qui clero ascriptu». theologiam vel philosophiam quovia nomine docuerit, et etiam laicu», qui in inatitutione auctoritatis ecclesiasticae regimini •ubieeta. philosophiam doeeqdi munus susceperit:

V Tandem novi concinnatore·, etiam regulare», qui. prima vice, ad atationem soletmiem quadragesimae «ut adventua. vel ad alia spiritualia exercitia deputantur, niai conatet epiacopo illo» iam, professionem fidei emiaiue.

Caput III.

De rccteciae autitetmi dirina et immutabili.

Quod Christus ocelesiam Suam. ut societatem in suo genere perfectam, externam »emperque visibilem, in qua alii praeeeseat, subeasent alii, instituerit, dogma catholicum, simul et factum, omni ex parte certissimum et olarimimnm eet. Ex discipulis quo» primum «ibi devinxerat, duodecim elegit, quibu» ecclesiam suam in universo orbe propagsndi et gubernandi curam demandavit. Id tota evangeliorum librorumque apostolicorum series narrat et demonstrat. Ne autem tanto muneri implendo impares essent apostoli, ipsam potestatem, quam a Patre acceperat, eis contulit, ut in eius qomine et virtute docerent, sabra mysteria dispensarent, leges ferrent, fidiiea indicarent, contreversis» dirimerent, eaqu* tand^nt» auctoritate ecclesiam regerent, ut qiq eos audierint. Chrj/tum audierint, qui eoaUpreveriht. Christum) spreverint, et qui eis^pon obadierint. tanquam ethnici et publicani habendi »in^ Cum ipsi» tandem docentibus et mifi^stfiantibus ae adfuturum promiiit, non ad tempus, non disrupt!» intervallis, apd *„omutbue diebue u/pue ad'coueummationem eaeeuli"'*

Postquam vero Christus—a-d Patrem reversus. promisit Spiritum sanctum in apostolos effudit. Hi praecripto aperi toti incumbunt. Quaecumque Chrieto sibi mandata aunt exsequuntur: docent scilicet et baptizant, ec<*lo*itieque instituunt quibus certas, tum de cultu divino* tum de disciplina, leges imponunt, necnon delinquentes redatguunt et iudicant. Viros tandem rite ordinatos, distinctis dignitatum et oMelorum gradibus insignitos, diversaque pollentes i^etoritate. in ecclesiis constituunt. quos scriptura sacra rotaque traditio episcopos, presbyteros et ministros, suo quosque nomine, nuncupant. Sicut iatitur o)im. Deo^ dictante, in ecclesia iudaica. sic nunc. Christo iubente, in ecclesia christiana. „*umwio sacerdoti sua munia frttata suut, *et eacfrdotibbt» latu* propriu* asiiynatuu eat. et lenti»* sua miHistma *incumbunt; laicu» autem, homo, inttiiutie laieùt conetrin^tur"*

Hanc ecclesiasticae constitutionis formam, non ab hominibus, non ex serie temporum, non ex mera necessitate rerum, non progressu quodam hpmano. sed ab ipsomet Christo"immediato institutam et determinatam, immutabilem esso credimus et profitemur.· Quod enim Dei ipsius sapientia et auctoritate ordinatum, fundatum atque sancitum fuit, ab humana sapientia et potestate nec perfici. nec mutari unquam potest

('«put IV

Quod potretae eccteriartiea ne</ur a /Opulo, nrque a priucipibu» rit mutuata.

Regimini» ecclesiastici auctoritatem, non alii» quam pastoribus, quo» qcclesiae «uae praefecit. Christum commisisse, non minus tota evangelicae historiae serie», quam omnia traditionis divinae et ecclesiasticae monumenta, proclamant. Nulla quippe fidelium multitudini, ne minima quidem, huiu» auctoritatis par» a Christo concessa fuisde legitur. Non eia verbum traditum, non huiu» praedicandi cura demandata; non iqjgis claves datae; non alligandi et solvendi, non remittendi retinendive peccatu, concredita potestas.

Haec quidem auctoritas propter fideles, non autem ab cis nec per eos exercenda, constituta fuit a Christo ac tradita. Vana igitur est. cf verbo Dei contraria illa, a quibusdam neotericis excogitata, distinctio inter potestatem ipsam ecclesiasticam gt eius exercitium. Nam Christus iis soli» suam commisit potestatem, a quibus voluit eam exerceri. nec Petro solum usum clavium, sed ipsa» regni coelorum elates dedit.

Idcirco, doctrinae felicis recordationis Pii papaeVI firmiter obsequentes, cum ipso damnamus ut haereticam,' propositionem synfidi Pistoriensis, qua affirmatur: „Potestatem a Deo datam esse ecclesiae, ut communicaretur pastoribus, eo sensu intellectam quod ecclesiastici ministerii et regiminis potestas a communitate fidelium in pastores derivetur.“

i Epbes. IV.
ı Ro*. X. 10.

ı Manx. XXVUi, ao.
ı (Ils*. Ho*.. Jÿ. t. oap. 40, |upp., «.d. lliguv, l. ano A '
ı Eg bslla ductorem *fUei,* prop X.

Fide çtΐam catholica certam eet. ipsis principibu· a •anularibus nullatenus eompqtere potestatem ec-^ cleaiMticarn. noc eius exercitium. Eori/in iura in rebaa quidem humanis Christus agnovit; nullum vero in rebua divinis. nullumque in ecclesiam suam imperium ipsis concessit Hinc'quoties principes et mfigistratus saeculare* jury ecclesiasticae potestatis propria- invadere ^tenfarunt. toties ecclesid *Hlia fortiter obstitit, hisco JIosii verbis illos redargued: „AV Ce r'côa* *dis<rej eeefcriastieis, wen noAis A«> *de rebut praecepta \fande», ted a nabit potiat bate ediscat. Tibi Deuwmperium tradidit; nabit ecdtXiartica concredidit'; ac quemadihodunt qui tibi imperium tubrip^Ùeo ordinanti fepugnat, ita^netue ne ti ad te effletiattira pertrahat, magni eriminit reut fiat.**

Ca^itt V.

De independentia potettafit ecclettasii^r.

* ('u'm, ex dictis, -ecclesia divinitus condita fuerit tanquam societas perfecta, prorsusqne ad finem suum assequendum sibi sufficiens, nullanaque in eam principes saeculares habeant potestatem

1. Holius est ecclesiae dogmata fidei definire et fidelibus doctrinam ('hçisti credendanhita proponere, ut ii teneantur internui" «eu cordis et^njenti* obsequium et assensum d< retis eius illico praestare. Vnde. et iure sibXuiol» pfoprio valet illa errores Christianae ej catholica*· fidei adversos denuntiare ac damnare; voces determinare quae a doctoribus scriptoribus et concinnatoribus debeant in exponendis .et propugnandis dogmatibus usurpari; declarationes exigere qyas a*i tuendum fidei depositum necessarias duxerit vel nfilo*.

Nulli ergo hominum, nullique humanae potestati, sub quocumque praetextu, licere declaramus et profitemur decretorum ecclesiae suspendere effectum, C et prohibere ne seriho Dei *„currat et clarificetur****. Non enim fas est ecclesiae doctrinam haberi ut verbum *hominum,* sed praedicanda est er suscipienda. *tient vere* est tanquam *verbum Dei***l,* cum pastores illius in apostolis et per apostolos gratiam et apostolatum acceperint ad *„obediendum fidei* in omnibus *frentibut***.

2. Ecclesiae ius est proprium leges condere, sancire. promulgare, quibus omnes fideles cuiuscumque sint conditionis, stricte obligentur ad ipsam proinde solam pertinet leges suas authentice intefpretari. mutare, abrogare, ab eia dispensare et pro ratione locorum et temporum iudicare an earum integra observatio relaxari et non urgeri debeat.

3. Pastoribus ecclesiae non tantummodo in fom poenitentiae vera inest iudicandi potestas, sed et alia ipsis competit, nempe regiminis externi, quam nemo, absque gravi* piaculi reatu, impedire aut Il suspendere p<Kest: et vi cuius in. reos tum 'propria confessione; tum aliorum testimonio criminibus convictos verum exercetur indicium, eisque licet invitis, poenae etiam externae decernuntur et infliguntur. Id enim muneris, quo Christi nomine functus est apostolqs. ecclesiam, dum saevirent etiam persecutiones. in conventu fidelium exercuisse testis est Tertullianus cum ait: *„ Ibidem,* id est in ecclesia, *ezhortationet, ravtigatione» et Centura divina;* aaw» *et indicatur cum magno pondere ut apud certo» de Dei contpectu.44*l Quantum ista visa fuerint Augustino fofntidanda ipse perhibet dicens. *„Alligetur homo amarùto et infoticiuo eafdetiae clacibut, quam quibnolibet gravitoimit et durittmie ferrei* vel adr amantinit neribut.*4*l

4. Ecclesia plehgm item potestatem habet in eligendis pastoribus et imstjtuendis _ ut *,Kfuret* quippe *et tttrouee hahendot etot44*l paetores ab ecclesia non .vocatos aut institutosvdocetl concilium Tridentinum. Ipsa insuper- summo statuit regulas iuxta quas tmiaaio. et iurisdictm conférai debeAt et. 'exerceri. Cum igitur dioeerseon et provinciarum ecclesiasticarum institutio, circuthscnptio. divisio. pluriumÆd unatn reductio fieri nequeatMi^in prae- * suium afliplietur auctoritas aut contrahatur. manifestum est haec omnia ad solam oedema? pertinere potestatem. Quod si qui ad munus pastorale provehendi sunt, designandi sêu notnirfaiH^ aut praesentandi' privilegio gaudeant aliqudndo principes saeculares, id unice ex libera et sapienti ecclesiae indulgentia fieri nos ducet concilium generale octavum statuens: *laicomm principum vel potentum* posse *temet interere electioni aut promotioni patriarchae velmetropoUtae rei cuiutlibet epiteopi."]*

Caput VI

ha quibat revideat eccleviatica poteeta».

Ad Romanum pontificem et epidenpoa exclusive, iure propi%>. ecclesiastica pertinet |Mitestaa. Aψ Romanum quidem pontificem. Christi vicarium, cui in persona beati l'etri totius gregis pascendi et regendi cura demandata est: ad episcopos vero de quibus *proprie**, teste Coelestino papa, ait apostolus. *„potuit Spiritu» tanctu» epitropo» regere ecciotiam Dei**** Ad coalnsuper. eodem sancto pontifice declarante et concilio generali tertio assentiente. commimr *mandatae praedicationi» cura pervenit; haereditario in hanc eollicitudinem iure* constringuntur; dum apostolis dicitur, *ite, docete omne» gente»,** acceperunt generale mandatum, et Decease est ut subeant eorum labores quibus omnes süecesserunt in honore.*"

Aliis vero, etiam presbyteris, ecclesiam iure proprio docendi et regendi munus nullatenus concreditum est EpiscoprVffTm^supimo pontifici, velut capiti membra.'inhaerentes, utpote. non Petri quidem. sed apostolorum.caeterorum in potestate ordinaria successores, horum vices, locum, gradum, in ecclesia Dei iure tenent haereditario. presbyteros autem in septuaginta discipulis designatos invenire est. IJli summi sacerdotes, qui regendis populis praefecti sunt; hi vero episcopalis cooperatores ordinis et adiutores electi. Illis principalis honos sacerdotii, pontificalis apex, cathedra episcopalis. iudicandi et interpretandi potestas est data; hi* autem secunda dignitas et in minore ordine sacerdotium. In hierarchia quidem computantur presbyteri. at episcopi *„ad hunc hirravthicum ordinem praecipue pertinent" '.* FU ab initio *„per temporum et euc^'cttionum* ctcrs, *epitroporum ordinatio et redeeiae ratio decurrit, ut ecdetia tuper epiteopo» contituatur et* omais actas *ecdttiat per modern praepottton gubernetur" '.*

' Hoeins. *Kp. ad* < i«/ spud «anctum AthssMiiun. *Hiet, arian. ad monacho»,* u. 44. [opp. «aucti AtbXQSsii. rd. Miimr. 1. 74H D;.

' 11 These. Bl. 1.

« 1 The··. 1J. 13.

* Rom. I. 5.

* *Apologet,* :»* [opp.. ed. Migue. 1, 4M A).

' *(\mtro ndrer». legi» rt* Ilk I. ti. 'U». i«p|·. ed Hrticl.. VIH. M7 Ri

» Trid.. *mue.* XXUI. *de eaemm <»rd.* cap 4

' I'ML.ftt. IMsnai. Cone·/.. XVI. 175 Λ |

* *Kpn».* XV1I1. n. 4. *ad rvue. Kphcu.* *Λucd*. IV. IWH p|.

* ActNKX.

« Mstlh. XXVH1. 1K

' *EpύΛ.*-XVHI. n. S. [Nsaai. < *mcU.*. IV, 1*A3 E|.

' Trid.. «**·. XXXIU. cap. 4.

* K v'ygnaa., *Kpul.* X7, (opp. «. cypr., ed. Haiosu. p. d7j.

Kin *ergo*miimmorum ppntificum et aanotonun patrum docutnends instructi, et praeaortie IJn papaeVII definitioni parentes. declaramus piutt^peiia nullam de rebus fidei4 iudicandi auctoritatem proprio ittre competere, nec ipaoe in consortium gubernationis Vcclesiae *eodem* twre esse vocatos.

f Caput VII.

Pe eapremd^ Bomaai ponti/ücü aqftoritate.

Mp Inter apostolus quos-Dei Film duces et magistros ecclesiae suae dedit, unum pfae ceteris elegit, quem primum, caput et'principem eorum constituit. qùeni'Ccphani stve Petrum a se vocatum, in ρφ-mfam emissae ab ipso confessionis, fundamentum ecclesiae suae posuit. cui r/oees *ceteris* commani.-*candus* soli commisit"; pro tjuo singulariter rogavit ut non deficeret fides eidi, et quem fratres ooBfir-. mandi auctoritate insignivit; cui tandem totius gregis pascendi curam ita *absolute* et *indis&ete** demandavjt. ut. yaamns *in populo Dei multi* sacerdotes *sint multique j>aetores. omnes tamen proprie regat Petrus, quot principaliter reyit et* CAristasA

Hic primatus Petri pro statuenda, fovenda, illaesa<{Ut< servanda ecclesiae unitate institutus, non minus quam unitas ip*a, perpetuus esse debuit : perpetui enim aedificii perpetuum esse fundamentum. perpetuae societatis perpetuum esse duceni oportet. Ideoque Petro Romae, ubi suam sedem fixerat, defuncto, iw Ro^nanos pontifices cius successores. baereditario divinoque iure. suprema haec potestas transiit. Hinc, ab incunabulis ecclesiae perpetuo et ubique dictum et creditihn fuit. Romanum pontificem esse Petri successorem; hinc illa Romanorum pontificum seriei nunquam interrupta, toties contra haereticos et schismaticos invocata; hinc Romana cathedra semper et ubique vocata cathedra Petri et «edes propria in qua *„ Petrae in suie euecessoribus vivit et iufiicium excreet".**

Haec eut illa sedee unanimi plausu a patribus conclamata; *,t cathedra unica, prima de dotibus*, unde unitae sacerdotalis exorta est[et in qua* una? «niM· *ab omnibus*[¹ servanda*. Haec ecclesia „omnium ecclesiarum mater et magistra* 4, in qua *semper apostqlirhe cathedrae viguit principatus l*f et ad quam propter pptiorem principalitatem necesse est omnem convenire ecclesiam* A Haec *felix ecclesia cui totam doctrinam apostoli cum sanguine prqfuderunt "*[*ubi fides non potest sentire defectum*[*; et in qua* /Iβvμt-*culgta est semper servata religio et sancta celebrata doctrina"*t4. Haec tandem petra *ffsuper quam ecclesia est* Domini voce *aedificata* I\ et *in qua est integra et vera Christianae religionis soliditas"*[*.

' Hanc ergo patrum, conciliorum et summorum & pqntiecutn doctrflun toto animo Implex«Bte<yM- et declaramus: *„<φo*Iolv·a»* wdra mtmfw pout^Cem in *tnuitrtwil orbem tOftere primo* tum," et centrum ene totius cowvhnionia ecclesiasticae .necessarium ; *Jtommui»* pouta-*/cm esrum Chrieti mcaripm tufuuqw erdeeioe copot ot ometiom ckriotimrbnim patrem etdoetorem emetere*[xuyie ‹r *boato Petro paoemtdi ot regetedi et getheraadi^ UHieereaiem gcdfoiam a domixo nostro temt Cirioto plexam poteetatefo eooe traditam."* · [

Haec autem doccndL pascendi et regenüî^po-festa*, cum sit suprema. pSna. numerisque omnibus absoluta vera est hoc ipso, non solum dirigendi, scd'iubendi. leges ferendi et sanciendi; iudieandi et poenas decernendi Auctoritas, cui omnes obedire tenentur, et veri nominis jurisdictio cui populi populorumque pastores subjacent: ^deo ut in iure ecclesiastico summus pontifex nihil non possit ubi & id exposcit necessitas aut ius^a ecclesiae utilitas. iPraAqrca. cum- divina sit et ecclesiae omnino necessaria auctoritas illa et iurisdictie. nemini fas est illitis exercitium suspendere aut restringere. Qui autem liberam inter Romanum pontificem et fideles, praesertim episcopos, qualicumque modo, coiumunionem interrumperet, hoc ipso divinam ecclesiae const itutronem evertere et ipsius unitatem dirimere attentaret

f Caput VIII.

De episcoporum aucturdate.

Episcopi *„per terminos terrae definiti ej-* /».vw *Christi sententia*, et pro patribus apostolis ecclesiae nati' constitutique principes super terram'*4* in dioecesibus sibi crediti*, immediatam tum iu olerum tum in plebem auctoritatem habent.

Ad eos attinet regere, «docere. de moribus et C doctrina 4 iudicare. leg»"› et..statuta condere, sacramentum confirmationis administrare, ordines conferre, paroecias instituere, clerici* iuriA<licti<>nem quam et qualem exercere possunt, dare, restringere vel etiam auferre; *,/td* episcoporum enim *ojnetum,* teste Innocentio IH. *tam tnstttutio quam detditetio sacerdotum noscitur pertinere.*'*

Haec autem episcoporum potestas non arbitrario, sed ad normam aut mentem canonum exercenda *canonum enim statuta ab omnibus custodienda sunt, potissimum autem ab episcopis qui sunt custodes sacrarum regularum*

Tantum autem munus illud et officium non absque consiliariis exercendum, quos eligunt episcopi, sed quorum neque inhaerere fudiciis. neque assentire consiliis adstringuntur non omisso consilio capituli in casibus a iure praescriptis.

Praeeminentem hanc, nullatenusque a clero de-D pendentem auctoritatem in episcopis semper agnovit ecclesia; sancti enim patres una voce proclamant *„episcopum* ‹ms «n *ecclesia et ecclesiam tn episcopo*: ecclesiae saluutm ia summi sacerdotis dignitate penderet cui si* ron *exsors quaedam et ab omnibus eminens detur potestast .tot in ecclesiis efficientur schismata quot sacerdotes"*[*.

[Bulla .iM'-fcrrm *fidei,* prop. 10.

[S. Optat.. *De sebismate Donatut.,* l. VII. c. ii. *(Pair, bit..* ed. Migne, XI. 1087 A.)

1 S. Bern., *Ite consid..* I. II. c. R [opp, ed. Migne. I, 7·^11)].

[S. Iλo, tSerwi.\nj de *ussumpt. sua,* c. Il |al. serin. IV. opp. S. Leon., ed. Hallerk I. Iti.]

[Philippus presbyter, in cone. Ephes., act. III {Mansi, *<\mcii.,* IV. Iawir.)

[S. Opt., l. II. cap. B. *IIWr. lot.,* ed. Migne. XL «48 A.]

' S. Cypr., *Kρ* M |opp.. ed. Balusii, p. 88).

[S. ' >pt.. ibidem.

I Trid., sees. VH. *de bapt..* can, 3.

'· S. Atur·. *Kl>.* 48. n. 7 [opp. S. Aug., ed. Bened.. II. «I E).

" 1res.. *Adr. fiaer,,* l. HI, c. 8.

II TerùlL. *De* praeecr.. c. 38 [opp. Tert., ed. Migne, IL 4«B'.

" S. Bern , *Kp. CXC ed Innoc. II* [opp. 8. Bern., ed. Migue. IL IOMiη.

" Formula Hormisdae. [Mansi, CoariL, VUL 407 D.]

'· & Epiph., *In Anchor.,* n. 9 (opp., ed. Mif·*, III, MAJ. S. Hier., *Epist.* XV ad Demswim, n. 8, [opp. 3. Hier., ed. Migne, I, 883).

'· Form. HoroUdac. [JLnsi, *Concit.,* VTÎI. 4MA.I

' t one. Florent. (Mansi, *Condi.* XXXI. 1031 E.]

1 Pius VL Besp. saper *nundat. apast.,* e. g

[8. Ign.. *Ep ud Eph.,* «. λ *[Pair gr.,* ed. Migne, V. 847A.|

[S. Aug·, *In p».* XLIV, n. 3j [upp., ed. Bened.. IV. W7 F. etc.].

[Ex brevi Pii VI· Qaod *aliquantum,* die 10 martii 1791.

[Cap. Cam ex wwaacto, 18. de *haeret.* (V, 7.)

1 Bened. XIV. De spn. dioee., XII, 1.

[E* brevi Pii VI Qaod *aliquantum,* die 10 ssartii 1791.

[8. Cypr., *Ep.* 88 (opp.. «d. Balux., p. 118}. s

*· 8. Hieron.. *Did. adv. Ludf.* [η. 9, opp. S. Hier., ed. Migne. IL lOSAV

T1TULU8 III.

De societate tam domaottou, tua otvtll et da ' aaoardotll cum Imperio oonoordla.

Caput I.

(*Dr eocirtale domrttica.*

Cum Deus sacrum viri et mulieris foedus ab initio constituerit, humanam non tantum voluit propagari sobolem. sed multo qiagia innumeros ad sanctitatem et beatitudineA electos praeparari. Finem igitur matrimonii duplicem, alterum quidem naturalem, alterum vero subfernaturalem, a conditore. mira sapientia, inttm&m esse profitemur. Porro societas domestica, seu familia, iuxta naturae finem, ad filios mundo procreandos civilemque in, formandam societatem destinatur. Quatentis vero ad superiorem dirigitur finem, est veluti societatis christianae elementum ; eo enim spectat ut filios ecclesiae regnoque coolest? indesinenter parturiat.

In principio enim cum creasset Deus ..hominem *ad imaginem* suam" *, ut praecanet universae terrae, dixit: ...Voh est bonum homiaem esse **solum**' dedit 'ergo ei *..adiujal'ium *imile tibi"* mulierem, ex eius latere divinitus sumptam, .quae „os er *attibtu* et euro *de earne"* · eius meritu diceretur et esset. Cui parens Adamus. ita firmo atque inviolabili connubio a Deo copulatus est. ut ipse vinculi matrimonialis unitatem et indissolubilitatem statim posteris, divino afflante spiritu, sic praenuntiaverit: *..quamobrem relinquet homo patrem nam et matrem ruam, et adhaerebit uxori' >uae, et erunt duo in* carite «««.''·

..Matrimonium, ut ait Innocentius 111. *fait ante peccatam, in paradito a Domino conetitutum, propter propagationi* humani generi* fructuml. Propterea benedixit illi», et ait: Cretcite et multiplicamini et replete terram."* ·

Trino igitur personarum ordine, iota essentialiter constat et completur domestica societas, quarum inter se relationes sic a Deo stabilitae et sancitae sunt, ut non aequalitas, sed subvrdinatio ex iis oriatur. Potestas familiae in viro praecipue residet : ..ctr *enim caput e*t mulieri*; mulier autem ex riro et propter rirum,"'* ideoque ipsi subdita est. ita tamen, ut non tanquam serva, sed socia ab ipso habeatur, 'et in partem veniat eius potestatis in communi domus ministerio. Sicut enim mulier ex viro, ita et vir per mulierem, quam Deus fecit adiutorium simile viro. Liberi autem, cum ab utroque parente originem ducant, genitoribus tum naturali, tum divino iure subiiciuntur.

Ex hac divina societatis domesticae constitutione dimanant obligationes variae, quibus eius varia membra obligantur. Si enim mulieri vir praeeminet ac praeeat. *..tenetur eam diligere ut eorpu* tuum,"* · absque xelotypia. ac proinde honore et mansuetudine prosequi, protegere atque defendere. Si mulier est sub potestate viri, id statutum est ob illius bonum, ut *..ambulant ad manum ciri non cadat"*. Saepe saepius etiam mutuus et religiosus amor viro fuit aeternae principium salutis, exemplis praeeunto coniuge pia necnon precibus.

Si tandem utrique iura competunt in natos, utrique vicissim inviolata incumbunt offleia erga eos implenda: adeo ut, dum ipsos habere debent

' lien. I. »8.
• Grn. II. 18.
* tien. II, 83.
* tien. 11. M.
▮ *EpiU.* I. III. ep. 81» ('l.
• ties. I. ≫-
' I Cor. XI. 3,8, ».
* Ephes. V, ≫

A tanquam benedictionem divinitus acceptam et sacram depositum a Deo sibi commissum, sese- obligatos sciant et intelligent ipsis de omnibus providt'nijüm. quae bono animae ac corporis necessaria sunt ; eos speciatim ad pietatem et -honestatem informando, ipsisque.. pro- posse, quaecuibdue ad praesentis et fu^tirae vitae felicitatem conpucere queant, subministrahdd.

Matrimonium epquae in ipso fundatur domestica — societas, quantum post -peccatum ab eo -stafif ;trctderiflt in qgo primum fuerant a Deo cbnstjliila. satis probpdt totius antiquitatis monumenta Huius infaustiZlapsus nec ipse populus hebraeus 'detrimenta 'qonx sensit, .ex dispt^itione divina, qua, ob rationes speciales et prae imperfecta Temporum illorum conditione, dominium iusve viri in mulierem auctum fuit et ampliatum, ius autem mulieris in virum restrictum et.diminutam. Verum, pro eximia B sua sapientia et bonitate, divinus humani genens reparator societatem coniugalem et domesticam, non solum ad pristinam Revocavit dignitatem^cum dixit: *„quod Deu* coniunfit. homo non teparef* sed ad gradum altiorem longeque perfectiorem sublimavit, ubi et matrimonio sacramenti virtutem efficaciamque simul indidit, et ipsos sponsos eodem voluit charitatis vinculo inviolabiliter uniri, quo ipse suae, quam sponsavit, ecclesiae perenniter adunatur.

Hinc nata sunt.. sub dvangelica lege, pro singulta societatis domesticae membris, nova illa praeclaraque officia ah apostofo in suis epistolis passim enumerata, quae si fideliter ab omnibus observarentur. mox unaquaeque christiana domus, ad normam ecclesiae feliciter instituta, non humana, sed angelica, non terrena, sed coelestis societas verissime dici et haberi posset.

C Quantum vero nostris diebus, *tpiritu**. ut aiunt. *familiae* exciderit, non satis didendum est. Vita ergo parentum ad domus interiora redeat, ut labores et sollicitudines, sic preces ac gaudia, in conspectu Domini, communia sint et intima. Patqr sudori non parcat, ut filiorum, pro conditione, felicitati consulat. MaterJsaeculi deliciis et vanitatibus abrenuntians, natos foveat, enutriat, doceat atque ad bonos mores informet. 1'nus et altera filiis .virtutum exempla praebeant. Filii autem *„patrem* et *matrem* honorent w? sint *longaevi «aper terram*ll *; fratresque et sorores dilectione fraterna se invicem prosequantur.

Caput 11

De tocietate civili.

Non solum societas domestica a Deo condita fuit, sed etiam ab illo ut auctore naturae causam D et originem habet societas civilia, quae ordinatur ad hunc finem, ut homines *„quietam ei tranquillam vitam* agant *in omni pietate et eaetitate''*.*

Ex istius originis oblivione innumera profluxere mala, ex quibus *..conturbatae eunt gente», et inclinata eunt regna''*.*

Nec populis ulla fiet pax. ullave prosperitas, nisi sciant et recogitent Deum solum ease a quo (et per quem constare potest et finem suum assequi civilia quaelibet consociatio.

Qualiscumque sit gubernationis forma, societis civilis necessario constat, ut per se manifestum est, ex uno pluribusve hominibus auctoritatem gerentibus et exercentibus, et subditis obedientibus.

Noverint ergo principea et magistratus ae *„Dei*

' Matth. XIX. 8
• Kph. VI, ». 8.
• I Tini. II. ».
• Ps. XLV. 7.

MMMlrM ewe suis subditis m isnw¹ ; eosque se-^A cufadum justitiam *regen* debere, memore· verbontm scripturoe: *„ragnantibua* râspüs, ruinas ÄoSsûtum."

Nbrerint periter populi sc *Dei ordinationi rosi·tier/ si potestati* rMistant/aibique horrende· parere calamitate·„ et tandem dassaorionm ẍçmisrvrs

Si vero populorum duce· eliquid Montrai legem divinam 'praecipient, tune certe *„obedire oportet Dae magis gapm* hoauniiM"

Caput III. ''

,De eaegrdotii at imperii concordia.'

„Duofuit, inquit sanctu· Gelas|às papa, qtubtu *principaliter mundus hic regitur:f tsdetoriios* sa^to *pontificum* ẗdyalis *potestas."*

• Quantumvis autem differat utraque poteetaa tum obiecto tum fine, attamen, cum utriuaque Deus ait auctor, dantur inter eas multae relatione· quae infringere non licet Etenim, sicut tenetur ecclesia B divinam poteatatia civilia originem docere,'obedientiam magistratibus -praestandam promovete, animia inculcare praecepta iuatitiae et charitatis, quibua bonum etiam temporale societatis maxime constat; ita vicissim tenetur poteataa civilia eccleaiae prosperitati pro viribu· favere, ipsius auctoritatem ac libertatem contra impugnatorea defendere.

Unde, TridentinUm concilium: *„saeculares principea Deus mactae fidei eccleaiaegue protectores esse coluit."* Deinde admonet eoa sacrosancta synodus ut officii aui memores ẍint et Gregorius XVI, ut *pluria aibi suadeant fidei causam eut guam regni '.*

Quapropter, licet eccleaia semper nec minua valide staret etsi infensam elbi terrenam potestatem haberet, certum est tamen illum rerum statum noxium fore tum maiori bono ecclesiae, tum praesertim ipsimet reipublicae. *„Nam,* inquit Ivo Car-‹ nutensis, cum regnum *et aacerdotium inter ee conveniunt, bene regetur* mundus; *fioret' et fructificat ecclesia. Cum tero inter* * *discordant,* non solum *pareae res* non *crescunt, aed etiam magnae rea miserabiliter* ẗilabantur." Quod contra neotericorum quorumdam figmenta his verbis declarabat Gregorius XVI:

„Nec (niai infausta) et religioni et principatui ominari pausemus ex eorum cotis gui ecclesiam a regno separari, mutuamgue imperii cum sacerdotio concordiam abrumpi discupiunt. Constat quippe pertimesci ab impudentiuimae libertatis fautoribus concordiam illam game semper rei et sacrae et assit *fausta extitit et* ẗalutaris."

Hinc, quidquid ad optatissimam illam ecclesiae et regni concordiam et pacem stabiliendam oonfirmandamque confert, qualia sont concordata, est eerte legitimum ac saluberrimum; sicque sentiendum ac pronuntiandum esse de concordato anni 1801 declaramus.

. Concordata autem, utpote quae vim habent conventionis, inter duas potestates suprema· initae, •o usque civilem potestatem· obligant, ut huic, non liceat, sub praetextu cuiuslibet supervenientis mutationis in forma regiminis politici, eontra ipsa quidquam statuere, eaque interpretari, ecclesia non consentiente vel non approbante.

• Rosi. XIII. 4.
• Prov. XXVIU, I(L
• Rom. XIII. X.
• Act. V, S».
• *Epist. ad Assart.* [Maari, *Condi.,* VIII, 31 A.)
▮ Trie, MS· XXV, *de rrf., rnf.* M
1 Lita ewyel. *Miredi, Ha* 13 sagesti 1MK
• A>. UN [spp. a Ivvsfa, ·< Misas, II, MSB].
• Utt. «aoycL *Ittreri.*

* TITULU8 IV?^ *

Da quibusdam erroribus damnanrtla. .

Capiat IV. ' '

. Feriorum erbonun *condemnatio, rationalisms nsmpe,* ' HsdyfrreatMam, *mgtbissm, panthaismi, eocsolismi* ‹4 commumssti, *Isousimungue impiorum gui asseris ecriptaru et szemplia^CIlriati abutuntur.*

Ut fldet depositum, episcopis diviqa benignitate concreditum, integrum servetur, satis eia non .est ut veritatem catholicam doceant et declarent: aed ▪paie eat quique studendum ut errores detegantur et condemnentur quod luctuoaia hioce temporibus maxime neceaaarium, ubi libertae errori·, quam ' *„peiorem animae murtam"* Augustinus I vocabat, quasi pleno idre regnat. Huic officio,-quantum m nobia eat. satisfacere volentes, praecipuo· errore· apud nos gcassantes, fidelibus denuntiandos et reprobandos, iudicavimus.

S 1.

De ratlsaaUsms.

Primum damnanda occurrit illorum doctrina, qui humanam rationem ut *lumen omnium luminum, auctoritatem omnium auctoritatum* immerito proclamante·, efua supremum ius ef.independens imperium profitentur, nullumque alium ducem aut iudicem, nullam aliam regulam in materia religionis agnoscunt, omniaque divina ad sui intellectus captum metiuntur. Haec quippe doctrina, tum Dei loquentia et revelantia auctoritatem, obligationemque credendi, tum ecclesiae, quae est *„columna etfirmamesstumeeritatis"',* magisterium explodit,sicque totum' ordinem supernaturalem funditus evertit; cunctis erroribus circa fidem et more· viam pandit, cunctaque mentis humanae deliramenta consecrat, hominesque ad amorem sui caecum et effrenatum impellit.

Hanc ergo doctrinam synodus reprobat, reiicit et damnat. χ

Cum autem ad erroribus suis patrocinandum, fucumque faciendum, aevi nostri scriptores quidam rationalistae, quamsaepissime vocibus utantur catholicis, revelationis, mediatoris. Trinitatis, incarnationis, etc. nomen usurpantes, synodus, as *eircumeeniantur fideles* m *astutia* ẗrroria, ipsos admonitos vult, a supradictis scriptoribus, etsi voces usurpent catholicas, his tamen vocibus sensum affigi a catholica veritate prorsus alienum.

8 2

De qssdaai dsetrlaa progressas ia nmterla rollgisshu

Non desunt hisce temporibus philosophi qui doceant quaacumque humanitati vicissitudines et transformationes legi **nécessitai** absolutae invincibilisque subiacere; christianismum autem esse naturalem necessariumque mentis humanae evolutionis foetum; ipsum innumera olim mirandaque beneficia populis contulisse; aune vero aetatis nostrae necesoitatibus votisque explendis imparem existera: indeque, pro ratioaia humanae progresau, pro scientiffiim ac politicarum institutionum statu, novum dogma, cultum novum 'temporum hominumque necessitatibus mhgis accommodatum postulari; novamque' illam religionem a philosophia esse depromendam.

Porro, huinsmodi commenta providentiam divinam, hqminis libertatem, omne inter bonum et malum, iustum et iniustum, virtutem et vitium, discrimen tollunt; suparaaturalem religionis chriatianae

' CV, a 10, («fp. a Aag- * B««1. II, »00 D).
• 1 Tim m, 1».
* Ifh.IV, M.

originem mstitiltifnomque avertunt; doctrinae Christi A utpote quam perfectiaaimdÎ, omni ex parte divinae, et beritatea omnee felicitati tum ı privatorum tum societatis ñeceaaaria «complectenti, summam infe'runt ininriam, aicut et Chriato ipai. qui eet „Aur auusdt, eia, ſavite *at vita'''*. ſPraedicta 'ergo delirantia impietati» commenta . synodus reprobat, reiicit et damnat.

g jj \ k
> A V' V
* I>e mjlMarn. y

Mytbiatarum doctrina haec eat · nullum in ,bibliia sacris contineri factütn aupematurale, faota vero quae in illis narrantur, et a christiania ut aupernaturalia habentur, nihil aliud esae. ut.plurimum; niai ñdea qussdam forma hietorich expoaitaa, et etram actiones mere naturalea, poetici» imaginibus adumbratdk, qiiae lapsu (eiçporum, bona fide, ut facta hiatorica et aupernaturalia habitae aunt. latius- B modi ayatema, non aolum doctrinae ecclesiae catholicae plane infenanm eat, quae multa aaerorum librorum facta, ut totidem fidei articulo» profitetur. aed ipaam chriatianam religionem, totam prophetiis et miraculis innixam, funditus destruit, historicae certitudinis fundamenta concutit et convellit. Deumque ipsum tanquam erroris auctorem arguit. Exitiale illud et erroneum ayatema aynodua reprobat, reiicit et damnat.

i <

I> Indifferentiam».

Pari reprobatione dignum declarat aynodua impium iilud systema, indifferentiami- nomine designatum. quo videlicet, veeane asseritur omnba religione· neque verae et Deo grata», aut aequç falsas, proindeque'aequaliter aut colendas, aut nihili facienda» esae. ,religionum ^ogmata. ac diversa divini -cultus officia, utpote vanas et inanes religionis naturalis formae, ab uniuacuiuaque conscientia, aut locorutn et temporum circumstantiis, aut nativitatis sorte, aut legibus inatitutisve politici» gentis cuiusque pendere. Portentose haec doctrina, omne veri ac falai discrimen in religione tollens funditus ac delens, aequa iura. eademque veritati et errori commody tribuens. Deum verum ac sanctum blasphemat.. divitia» bonitatis eius contemnit, fidei Christianae veritatem ac necessitatem perimit, et hominem ad veritatem natum, in re omnium gravissima ac maxime necessaria, errori miserrime tradit.

Nefando autem lugéndoquo syntempti, quod tam late hodiernis temporibus in animarum perniciem grassatur, omne effugium praecludit Christu» dicens: *„Uaec eat vita aeterna tat* copnoaeont *te tolum Dem verum et juem mieieti letum Chriütmn,"* et alibi: *„Qui crediderit et baptieatut fuerit, talvut erit:* jaii; › *vero* non *crediderit, condemnabitur."** Pariter princeps apostolorum, cum ait: *„Et* aon «·< m *alio aligna tabu: nec enim aliud* hoswm *eat nb eoelo datum kmimbu, in* fuo *oporteat noe ealvoe fieri;"* et divus Paulus affirmans unum esae Dominum, unam fidem, unum baptisma;· *„guam fidem niai* gtMfiM *integram invielatamgue tornaverit, abtgue dubio* m *aeternum periltit."* ·

8 5.

B» paatbsitM».

Unicam in mundo existera substantiam, nempe Deum, cuius alia entia merae essent modificationes,

• lusa. VIII. IS; XIV. e.
• loan. XVn, 1
• Mare. XVI, 1«.
• Aat rv. 11
• Kph. IV, 5.
• Syxsb. Athana»

non minks ^mpie qtlasl absurde asserunt hodierni ^gpntheiatae. lutta ipeoa, omnia 'eraqtura. natata' univorsa, ipaaque humanitas non -discrepant. -nec aecerni ~~ppaaunt~~ ~~m~~ Deo qui ~~-,mundum, noni libere aed~~ *t 'necessario. non in tempore aed ab aeterno^ non dko nihilo aed ex aeipeo; neu ex àua subatantia se ipsam naturaliter evolvente, produxit, ita ut Ðeu ait »ubatantialiter omnia, et Amnia substantialiter Deu·

Quae doctrine, ex impio AmalriCO renovfla. licet novia coloribus aucta, pon aolum.divini laedit attributa, -aed et' naturam'ipaam Dei perimit, unde mq \purum putidumque atheiarnum recidit.

-Itaque, vestigiis magni'concilii-Lateranensi» IV, tub Innocentio III, insistentes. perverrisrimum illud ayatema reprobqpius. etiam et dhmqamui^ Pater enim mendahii. auctorum istius-doctrinae mentem aie. excaecavit, ut. „uen *tam kaepetica centtnda ut. intact."·'*

8 ''ı
J>e''weiellMw.

Socialism! aumma. haec eat. hodiernae societati»' tum dumeaticae. tum civilia constitutionem basesque iniquas psae. hominia felicitati ae iuribua contraria·, ideoque prorsus ſmmutanda aut radicitus evellendas novaeque societati» formas, instituendas ease Ex iia vero qui commenta ista protulerunt, multi eo devenere ut asserant finem homini» ultimum in aula huius vitae felicitate constitui, omnep-naturales hominis appetitu· legitimo· esse, proindeque ipai» indulgere aine modo esse licitum, llancee doctrinam documentis fidei .circa finem hominis supernaturalem et originale peccatum, necnon praeceptis ' ' evangelicia de aui abnegatione, de crucifigenda . carne, plane repugnantem, omnium cupiditatum incentivam, legem naturalem omnemque mqralem aeneum subvertentem, familiae tandem aocietatique evertendae natam, aynodua reprobat, reiicit et damnat aed paterno moerena affectu inauper fidele» adiurat ut. *„confitentee quia peregrini et hoepitei eunt taper terram,"* ı carnis renuntiante» operibus, felicitatem inaniter in hac lacrymarum valle non anhelent, sed corda sursum habeant, memore» horum apo-' atoli verborum: *„non habemut hic manentem civitatem aed futuram inquirimut* ;1 sieque *per patientiam* currant *ad propoeitum certamen,"* tit* seminante» hic in lacjymia. in exultatione metant in coeli»

S 7.
Dr r«»iMenisa···.

E socialism· principii» «ponte Huit eorum doctrina qui privati dominii iura. necnon. receptas societatis domesticae leges abolenda» e»se asserunt. Ili. veterum gnosticorum errorem renovantes, cum ipsis inclamant: *leget Hominum peculiaret tummae legit · communionem abratitte;* meum et tuum per ea» subiisse; sieque iam amplius non licere iia quae natura communia sunt, terra, poaeeaalonibu» ipaoqueunatrimonio ñti.

Ithec autem opinionum monstra, quae variis sub formis temporum decursu apparuere, semper detestata est et reprobavit ecclesia. Praeceptis etiam divinis quibus nedum ab alienarum occupatione rerum, sed ab ipao quoque earum deaiderio prohibemur. maxime adversantur; universaque tum religionis, tum etiam doctrinae moralis principia subvertunt. ˢ

ı (Up. II. (Mɜmm. *Concit.,* XXII. MSD.|
• Hebr. XI. 18.
ı Habr. Kill. IA
• Hehr. XII. 1.
• Ap. Q···. Alasaadr., Atom., lib. A cap. g [app., ad. Migaa, I, 1107 K).
t * Kde^al PH IX *fhedt et* neWarasi.

Quos omhes erroris adeo Cuique societati' infeneos, cum summo pontifice feliciter' regnanto, damnamus et omnino reprobamus.

* x N .
--. ð·8· , i '

paasuatis ᴡsa nefarias tsmdritatis sal scriptaris, sxsmpllsqsc Christi ae «aaqtsrs· ad ŝtaMflea socialisai ys dgyt aS^aatsr.v.

y. Inter tbt neffinda quae, ab haerqticia, decursu saeculoruip, in/religionis animayrndque ruinam 4ttentata ' sunt,. temeritatem ·.illam semper^ summeque ' . detestata èsffheCclesŝa, .qua in suqyudierrorjim fui-, cimentupi.. ρηφi» pervexisque ihtorprejationibus, scripturam sacram depravare 'ausi, sunt *„ad tuam .. iptoriim perditionem" t.*

Aat perditorem .hominum hodie adeo excrevit audacia„ ut imAfi^ibus socialismi et, communiami commentis ex doctrina qgemplisque Christi,-apostolorum, primorumve christiahorum, auctoritatem favorenique apud populos conciliare aggrediantur. Quem ut finpm tam pravum assequantur, modis viisque omnibus, libris, diariis, picturis, sermonibus colloquiisque' privatis utuntur.

Idcirco, decreto concilii Tridentiniinnixi,, quo ii,, damnantur qui scripturam sacram „ad *euoe tenmu* contorquent, contra man sensum patent Cernat *ac tenet tancta mater eceleiia, cuiut* est *iudieare de tero* sensu *et interpretatione eeripturarum tanetarum "*,* item iudicio lato a feliciter regnante Pio papa IX contra socialiami et communiami errores, (in enéyclica quae incipit *Nottit et nobiteum,* pleno consensu adhaerentes: detestandam nefariamque imi^etfitem qua, iustitjl^m cum iniquitate, Christum cum Belial sociantes, scriptura sacra, exemplis Chriati primorumque Christianorum. iyi. ftananüa propagandaque socialism! ac cothmuqjsmi 'commenta perversi homines abutuntur, omnino damnamus, et immanem hunc abusurp ait omnibus reprobandum esse ducimus.

Caput II.

De iuttitiae et caritatie officii».

Damnatis socialiami et cOmmunismi erroribus, opportunum duxeruntXynodi Aquensis, patrea doctrinam de iastitiae caritatisque obligationibus declarare Itaque, iustitia prohibentur homines ne proximi boqa^ furentur, detineant, aut ipsius iura alio quocumque modo violare audeant; caritate vero iubentur pcpximi necessitatibus ex suis subvehire. Quae diversi generis officia semper agnovit et docuit sancta mater ecclesia. Qui igitur contrarium asserit, furtum oonaecrat, .ordinem a providentia institutum subvertit, evangelio et apo·» •toll verbis contradicit,. laborem iusta mercede fruatratur ac totam omnino pessumdat societatem.

Caput III. ?

Jfonita ad scraptqrss pau rss, saSe *iieolopiau,* saw *ρΑϋΜορΜοβ» trudent.*

.His omnibus sive 'declarationibus. sive condemnationibus, quaedam adiungore monita ad scriptores qui de rebus, tum ecclesiasticis, tum philosophici· aut etiam politicis disserunt, opportunum nobis visum est Non equidem ea mento, ut sive scribendi studium comprimatur, sive praecidatur, aut restringatur legitima opinionum libertas, verum ut exinde scriptoribus via securior pateat et ex eoriun scriptis uberiores ecclesia fructus percipiat.

I. Illos ergo qui doctrinam fidei et morumJfractant, paterno affectu et episcopalis eollieiMunis iurq-mongpdos censemus: qp sujier his saribast, priusquam optime instituti, *operarii ŝnepnjfutHiler* ease possint, ut .'fides ipsa ex .eorum operibus illustretur,. non labefactetur·„ et nullus detur pe- ÿtracU^fonibus locus, quae, pro nativa montis humanae «superbia, semper 'sunt asperae et scriptori edituro saepius periculbsà'e. Recurate diocern^nt fidem a, ratione, ŏpinionem a. dogmate; men-

'suram'fidei ita servent, ut non/subtrahatur fidpi .quod est .de ffde, nec attribuatur fid.ei quod sub fide' non est. Regulis tandem fidei ita attenti sint, ut non solum sacrorum dogmatum calleant mentem, sed etiam /ormum sdaoritm esrfioram * habeant.

Caveant praesertim ne ita 'braeconceptis opinionibus, aut systematibus/confidant, ut ab his fidei catholicae certitudinem omnino pendentem exhibeant. Concussis enim humanae mer^i» opinionibus, ooncuti etiam-videretur fidos catholica; et, cum in rebus dubiis quamdam emittunt opinionem, ne innitantur proprio iudicio, add ad. obediendum ecclesiae iudiciia paratos ae aemper ostendant.

Sin.verO scridffiftl de rebus ad djacjplinam. vel ad agendi rationem episcoporum erga' potestates civiles spectantibus, attendant summopere ne de summi 'pontificis vel ecclesiae antistitum sensu temere praeiudicent; multo magis, nel iis agendi rationem praescribere, aut eoa quâe sint sui muneris partes docere· quodammodo videantur. Non enim anteire, sed subsequi; non dirigere, sed obsecundare eorum est.

II. Scriptores vero qui de rebus philosophicis' dissefunt, ne in alterutrum horum scopulorum incidant, ut,' aub fidei magnificandae specie, nihil rationi permittant, nihilve ipsi certum esae iactent, eiusque omnem, tum in illustranda et vindicanda fide, tum in motivis credibilitatis exponendis, usum adimant; aut, ita rationis vires et iura extollant, ut divina revelatio iam minus necessaria videatur, eiusque dogmata ac leges ad normam et modulum humani intellectus exploranda et definienda sint. Quod-certe non aliud foret quam coelestia terrenis, fidem rationi. Deum tandem homini subiicerp.

Meminerint ergo 'rationem non esse fidei adversam, nec fidem rationi; veram philosophiam veramque religionem non esse aemulas sed concordes; sibique invicem in· indagatione et demonstratione veri naturalis opem ferre, lucem praestare, apprime consociari. At, ubi ad divina et ab ecclesia definita vel probata ventum· est, ita ratio partes agat suas, ut divinas non occupet, ut sequatur non .praeeat, ut ancilletur non regnet. Ipsi enim in iis sola obsequii gloria relicta est.

. III. Qui rebus politicis studia sua impendunt, civilis et politicae potestatis primariam originem, quae ab ipso societatis auctore est, cum variarum regiminis politici formarum origine non confundant. At vero, ex eo quod hae formae a Deo determinatu non sint, ne eae, quae legitime sunt institutae, pro arbitrio mutandas esse existiment. Nec etiam ita formas politicae, cui sunt addicti.' religionem annectant, ut huius sors et virtus ab illa omnino pendere videatur.

IV. Omnes tandem qui res, sive divinas, sive humanas mente vere Christiana, scriptiq/ tractare volunt, caritatem in omnibus sectentur; non quidem pavidam illam falsamque caritatem, quae, ne hominibus displiceat, fovet errores, veritatem erubescit, sed eam quae, *veritatem simul et pacem diligant,* omnia pro veritate, omniaque pro fratrum salute tolerare et libenter subire novit; quae etiam, *tine*

* U Petr. Itt IA
£ . ' Trtt, mea IV, ds *tfifi et* ass titra··.

' II TUs. tt IA
•II T Iα I IA

superbia de veritate praesumetis, has. *saevitia pro* seritote', certans, errantes qoaart potiul vuH quam *oppugnari*?"·quae tandem, quantum *Jieri fUttl, cum omnibus hominibus pdeem* 'habet; quod ut aaacê-quatar, ex sancto Augustino, ,4e *interii» non indicat, incognita* non *confirmat, proclivior evt ad bene* cre-*denduri dehomine quam' ad male suspicandum; non ve multum dolet errare cum bene tredit etiam de malo, perniciose autem eum n^ale sentit forte de bono.*"

Hisce vero monitis 'praesidium, quantum fert temporis nécessitas, praebere .volentes, 'patres huius concilii, clericis, cuiuscunque sint ordinis, inhibent; ne libros libellosve in rebus quae ad fidem et mores spectant, typis dent., antequam ab ordinari» vel ab*· apostolica sede licentiam obtinuerint. Licentia autem detur grati£ quanuitius et in prodromo uniuaeuiua^ que libri excudatur.

Hortatur insuper haec synodus clerieoa, neS in-conaulto episcopo, de rebus «aeria, uliiave gravi* momenti in diarii* scribere facile praesumant.

Caput IV.

De dueflô et -ii» qui sibi necem inferunt.

..Detestabilem, or *divina naturalique lege damnatum duellorum usum, fabricante diabolo introductum, ut cruenta corporum morte animarum etiam perniciem lucretur,*"' necnon. caecum furorem quo vitae pertaesi. vel desperatione, acti aÿt *„illius cavendi carendive mali couva"* *, perditi hommes, cuiuaeumque conditionis et aexua. etiam debilioris, sibi necem inferuht. exterminare summis in votis habens synodus Aquensis, .omnes huiusce provinciae fideles monitos vult, ab his flagitiis nos prohiberi divino praecepto quo dicitur: „Λ'ο η *occidet;"*]* nec solum per haeo summam societati praesertimque familiae iniuriam inferri, sed etiam supremum ius Dei in vitarp e(.C mortem usurpari, cum scriptum sit *„Ego occidam, et ego vivere faciam."'*

Si qui autem, falsi honoris umbra delusi, aut etiam magnitudinis animi ostentandae causa, ad alterutrum horum facinorum animo'sint comparati, haec perpendant sancti Augustini verba, quae, licet ad eos solum qui sibi necem inferunt dicantur, non minue ad eoe qui in duello pugnam committunt spectant: *„Magis menv infirma deprehenditur, quae ferre* non *potest vel duram sui corporis servitutem, vel stultam vulgi opinionem: maiorque* αηήηîM *merito dicendus est, qui vitam aerumnosam magis potest ferre quam fugere; et humanum indicium, maximeque vulgare, quod plerumque caligine erroris involvitur,-prae conscientiae luce dc puritate contemnere.*"

TITVLVS V.

Da his quae ad dtooipUae» speoSant, maxime d» panoala eeolaalaKtala.

Regimen ecclesiasticum duobus constat, docenda scilicet fide et statuenda disciplina. Cumque de rebus ad fidem sive docendam, sive indicandam, in praecedentibus actum fuerit, nunc ea stabilienda veniunt, quae ad disciplinam confirmandam et per-Sciendam pertinent.

Capbt I.

·· De episcoporum officii»-

Quanta sit dignitas «orum quos Spiritus sanctus posuit episcopos regere ecclesiam Dei, ex superius dictis satie Apparet, Eurum auctoritati.ftûnl^am derogari passa est sancta sedes; nam. fiebat sanctus Oregorius Magnus, *„si sua unionists episcopo iurisdictio non servatur, quij aliud agitur, nisi ut, per ■no», per quo» eccÎefiçsticûs custodiri debuit ordo, eonfimdatur f*

I. Episcopalem ergb dignitltem colere studeant sacerdotes' summa reverentia episcopos,' non solum prosequantur, sed etiam illis arctiori obedientia, devinctos se meminerint, illa sancti Ignatii martyris verba saepe^reeolentes. *„Omnev episcopum sequimini ut levuv Christus Patrem . . . .S'oîs episcopo* n>mo *quidquam faciat eorum quae ad ecclesiam spectant ... Nam memorabile veetrum presbyterium, dignum Deo, ita eoaptathm evt episcopo, ut chordae citharae;"]* necnon constitutionum apostolicarum dicta pensantes. *"Episcopus' robis praevideat, ut digitate Dei cohonestatus, qua clerum sub potestate vua tenet, et toti populo praevii.*"

II. At episcopi, sicut auctoritate ceteris eminent. ita virtutibus in ecclesia praelucere dçbent. Satagant igitur ita suos niores componere, ut defici ab iis pietatis, *„ modeetiae, ac quae no» tantopere commendat Deo, sanctae humilitati» exempla petere possint."* sjihil in eis appareat *„quoda nancto* eorum *instituto vit alienum, quodque non simplicitatem ac .vanitatum contemptum prae se ferat ...*"'.

III. Divinae scripturae ac sacrae theologiae lectioni pie attendant, scripta patrum et ecclesiastica documenta sedulo pervolvant, ut populum „ia doctrina *sana"* exhortari (quod est praecipuum eorum munus), et *„ eos qui contradicunt arguere",* potentes sint9.

IV. Officii praeterea sui esse putent, eoa omnea excipere atque audire, qui ipsos vel tanquam iudices, vel tanquam patres, vel consultores adiutoresvn adeunt, iisque sese faciles benignosque praebere.

V. Xieminerint, iuxta Tridentini concilii verba: ita *„praeesse sibi subditi» oportere, ut non in Vis dominentur, sed illob^tanquam filios et Jratres diligant; slaborentque ut hortando et monendo ab illicitis deterreant, ne, ubi deliquerinfi- debitis eos poenis coercere coguntur. ⌈Quo» tamen, si quid per humanam fragilitatem peccare contigerit. Hia apostoli est ab eis servanda praeceptio svt illos arguant, obsecrent, increpent* in omni *bonitate et patientia ... Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, eum misericordia indicium, cum bonitate severitas adhibenda est*"'.

VI. Resideant in dioecesi sua, gregi invigilantes, quasiy rationem pro animabus reddituri; et cum inter episcopalis officii munera, praecipuum teneat locum visitatio, utpote ad salutem animarum maxime necessaria, propriam dioecesim assidue visitent; et muneri satisfecisse minime existiment, nisi in visitandis paroeciis canonum praescriptione» servaverint, tum de spirituali animarum cura, tum de temporali ecclesiarum statu. Interea, prohibet haec synodus,

1 S. August, *lia. IVtU..* 1.1. c. 8». [opp., ed. Bened., IX. BWABJ.'C

* S. *Angf de moribus erdfcath..* I. I, u. ». (opp. I. 888 A).

‡ Koa. MI. 18.

* *In* flt.DXI.VU. a. 1«, (opp. S. Aug·, ed. Bened.. IV, HOOD).

* Bened.. XIV, coast. *Mtstabilem,* (dis 10 aoveatbris 1788), Trid., MOS. XXV, de *ref.*. cap. 1».

* 8. Aug., de ont *Dei,* 1.1, e. 80.)opp„ ». Aug., ed. Boned.. VU, SOB.)

' food XX, 1A

‡ Deal. XXXII, SO.

* 8. Aug, de ciel *Dei,* UK I, a 88; V. et de pat, ·. 10, lopp. a Aug., VII, »1 «, VI, M7g, 8MJ.

Cosrat. esmu. root» XUV.

1 8. Greg.. I. 11. c. 87. [vel potias *Eput.,* 1. XI. ep. 87. opp., ed. Migne. HI. 1180A).

' Ad Ctayn»., c. 8; *ad Kph..* c. 4 *fPatr.* gr.. «d. Migve. V. 714 B. 'H) A).

‡ *Const, ap..* I. II, c. 88 *[Pair, gr.,* ed. Migne. 1. 887 A].

* Trid.. sese. XXV, de ref., cap. I.

* Til. I. ».

* Trid, asm XIII, ds *rtf.*, cap. 1.

ne parochi inutilibus sumptibus, h»rtc visitationem sibi gravem «t onerosam reddant.

$'II». -Cum ecclesiis oeterisque muneribus, ad animarum curam spectantibus, providendi tus et officium episcopis incumbat, ipsis magnopere commandamus, ut iuxta mènrem concilii Tridentini. non assumant nisi quos aetate, moribuso doctrina, prudentia et'aliis dotibus, \d haec munera obeunda magis idoneos indicaverint. \

;VIII. Episcopi comprovinciale» in communione orafioninfi, operumqu<S"*int. Graviter aegrotante aliquo ex episcopis, accurrat vicinior maxime metropolitanua, si possibile sit, qui oonfratrem in Domino soletur et adiuvet. Mortuo autem episcopo, solemnioribus eius exsequiis intorsit. Omnes comprovinciales pro ipsius animae refrijjeritf tres misM* privatim dicent, inissamque sOlemnem celebrandam curabunt. Episcopus autem qui mortuo successerit. /jpro ipsiu» anima, singulis annis, in die obitusjmniversario. sacrum funebre faciet.

Uaput II. b

3 I *De capituli* iâthedralibu*.* r

Cathedralia capitula, antiquitate, eximiis muneribus. necnon praerogativis, maxime commendantur. In prima dioeceseos ecclesia, orationis publicae nlunus adimplent canonici, divinae maiestati quotidie hymnis et canticis laudes offerunt, d^hi sunt *qui. multum* orant *pro populo ot unieerta èieitate'.* Synodis intersunt, ad concilia provincialia advocantur, ibique per delegatos repraesentantur. Consultores sunt episcopi, in casibus a iure et consuetudine deter-. minatis: et primum, poet episcopum, necnon vicarios eius generales, te,nent Iqcum.

Sede vacante, omnis ad capitulum transit ordinaria iurisdictio episcopalis, et iurisdictionem istam exercet per officialem, seu vicarium quem, vacatione cognita, infra octo dies constituere tenetur1.

Plure* eligere valet vicarios, *ed non co numero, ut iurisdictionem suam collective videatur exereere, et ita menti ecclesiae adversari.

1. Canonici, cum sint dignitate praestantiores, virtute, pietate et doctrina, eaque morum integritate polleant, ut fratribus sint exemplum, et merito ecclesiae senatus dici possint.

2. Pristinos igitur, sanctosque de residentia canones, sedulo servent: nullus, nisi legitima et probata causa, abesse praesumat, praeter tempus vacationi* nuncqpatum et a statuti* praefinitum. Assidua sit officio capitulari praesentia, nec a choro quis exeat, etiam ad alia munera ecclesiastica obeunda, nisi urgeat necessitas.

3. Horas canonicas, tempore competenti, et loco debito digne, attente, distincte ae devote persolvant tnonici. cantante* quae a choro cantantur, quae, D isllunlur psallentes; provideant Dominum in eonspectu suo semper, et ita sint toto corporis habitu compositi, ut *modottm* illorum aota *oil .ouutibuo hominibu*·.* j

4. Missam conventualem pro benefactoribus quotidie offerendam noverint, nisi a legitima auctoritate dispensationem impetraverint.

5. Renovetur, iuxta veterem ecclesiae consuetudinem. modus ille vulgo pmelotnra dictus, quo constabat de canonicorum in officio praesentia; mulcts autem ab episcopo instituatur ex quota civilium pensionum ad- formam, seu saltem iuxta mentem Tridentini concilii*.

»». Epi*copo_adunati, sicut'membra capiti, eum singulari revprentia fllialique obsequio prosequantur, eips praescripta sincero corde servantes.,

- *7' Concordiam,* paoqm et mptuam dilectionem habeant, „amamaM*,^</>pMiiH meieces smtientcs?'1 Meminerint enim, quod in eadem domo ! regularem et oommgnem .vitam, primaeva institutione, degere coniUeverant. Si vero non adest- eadem vivendi donna, ,ad*it tamen idem spiritits. (t ' - ◆

. 8. 'Statuta sua reverenti ac diligenti custodiant pietate, nOilusque canonicus admittatur, qui solemniter et sincere se ilis .servaturum promiserit.

Synodus Aquensik in memoriam revocat responsa data a sancta sede, ut nimirum nova statuta, si episcopis opportuna visa fuerint, per capitulum conficiantur, et ab iisdem episcopis approbentur.

2. Quoniam ex ecclesiis pietropolitana vel cathedralibus, aliae cuiuslibet* dioeceseos ecclesiae,' exlemplum sumendum habent, in sacris ritibus et caeremoniis observandis, canonicis curao sit diligenter ea discere quae ad cultus celebrationem pertinent, ne haesitantes, sed -rectis certisque modis, sacras caeremonias expleant./

10. In capitularcs conventus, in casibus a iure praevisis, in casibus vero ajure non praevisis, episcopo vbcante, vel annuente, diligenter accurrant canonici; horiim enim conventuum observantia, tum ad mores clericorum, et aliorum ehoro inservientium, componendos, tum ad legitimos usus servandos, necnon ad abusus in choro, in cantibus, in caeremoniis praeveniendos aut corrigendos, perutilis esse noscitur. Quae vero ibi dicta et tractata fuerint. alto teneantur silentio.

11. Mortuo episcopo, tres primi de capitulo vicinum episcopum (si forte iam non accesserit) vel eo impedito, alium invitent, et,si fieri potest, maxime metropolitanum, qui statim veniat, et mortuum una cum saeculari et regulari clero, sojemni mort,', ad sepulchrum prosequatur. Eidem capitulo hoc munus inibpgimus. ut primo quoque tempore, provinciales episcopo* omnes de episcopi morte faciat certiores, qui iu ecclesiis cathedralibus missam, solemni caeremonia, pro eius anima celebrandam curabunt

12. Sede vacante, non debet aliquid innovari, omnia autem servanda fideliter, usque dum accedat 'hovus episcopus, cui administrationis ratio reddetur. Eidem quoqiie episcopo, teneatur capitulum scriptura*. si quae pervenerunt, caeteraqCe omnia ad ecclesiam pertinentia, restituere*.

t.

f Caput III

Do parochi ot eorum rooidentia.*

Parochi, in certa gregis Christi parte regenda, episcoporum quodam modo vicem gerentes et coram supremo iudice de omnibus*et singulis fidelibus sibi creditis rationem reddituri, semper meminerint gravis illius praecepti quo mandatum est „ο μ ν ι Α κ * *quibu* animarum cura commi**a oot, ouoo ouao agnotcere, pro hio eacrijicimn offerre, eerbique dieini praedicatione,* sebrentsnlorum *adminioiratione, ao honorum omnium operum exemplo pateor», pauperum aliarumque mi»erabilium peregemrum curam gerere, ot in cetera munia paetoralia incumbere"*.*

Cum vero Jiaec omnia nequaquim ab iis praestari et impleri poaaint, qu) gregi suo non invigifisnt neque assistunt, sed eum mercenariorum more ' deserunt, cum sacrosancta synodo Tridentina admonemus et hortamur rectore* paroeciarum ut di-

1 II Machab. XV, 14.
' Trid., seas. XXIV, ‹ir *ref.*. cap. Iβ.
• Philip. IV, 5.
• Sees XXIV, *de mf.,* &((**! potie* asm XXI, *de ref,,* a. S, st, asm. XXII, *de* r«f, «· «I

Ron. XII, 1β.
• Coee. Aqusass, aaao 1MB, *tit. de epioc.* Msaax *Concil.,* XXXIV, WSD.
• Tri< Maa XXIV, *de ref.,* oap. IS-a.
• TrMQ asm. XXIII. d* rsf., cap. 1..

^vinorum praeceptorum" memoret, factique forma gregi»?.in iudicio et veritate pateant et regantl,

Et declaramus eoe obligari *„pd 'perianalem* m *(erritgrio reridentihm ubi iniuncto tibi qffido defungi* («naaoAÿ·“ "

Neo ullo etiam vitae periculo terreantur; quinimo Christi vestigii» .inhaerente» qhiem Secuti sunt quotquit fuerunt, etiam nostri» temporibus, veri nominis pistores^ pro ovibus parati sint animam ' nuam ponere. . '

Quod si'rationabili de causa iter aggredi conveniat. non discedat parochus niti ad paucos dies, et »i dominica inciderit, nonnisi permittente episcopo, aut «altAn. urgente abeundi necessitate, ante discessum praemonito. , . /

Statuimus insuper renidentiae officio non satisfacere parochum qui saepe saepius abest, etiam ad tempus breve'; .et ab eo. in quolibet absentiae casu, paroeciae sollicite providendum esse.

S 1. .

0e verbi Itel praedleatisae.

„Duid(tpque parochialei rei alia/ curam animarum habenti» etclesia» Obtinent, diebue laltem dominicil et feiIit lolemnibui plebei tibi committal, pro, na et tarum capacitate pascant talutaribui verbi»; .docendo quae tetre omnibu» neeeuarium »»t ad talutem, annuntiandoqu» eil 'cum *brevitate et facilitate lermonis vitia quae declinare et rirtutee qua» tectari oporteat, ut. poenam aeternam eradere et eoelettem gloriam eontequi valeant."**

Memores sint *eublimitatie* verbi divini, ne illud imparati praedicent; *prudentiae* et *caritpti»,* ne quis incautis verbi» offendatur; *ordini»,* quo gradatim audientium mentes ad doctrinam et vitam Christianam informentur: *fervori»,* quo omnium corda ad Dei amorem accendantur: et etiam quando vulgari et t' plebeio idiomate utendi necessitas est. necnon in collationibus publicis, dignitatem in sermone servent, quae omnem facetiam excludit, et vocem, motusque corporis omnes moderatur.

8i quando in ministerio verbi ' adiutores sunt accersendi. ii pietate sint ac scientia conspicui, diligenti sacrarum, litterarum studio exculti, non sui, sed gloriae Dei unice amatores, animarum salutem, et non *turpe lucrum* sectantes, verbum Dei fucato sermone inanive philosophia aut mundana politicorum systematum admixtione non *adulterante»,* sed veritatem ab ecclesia traditam fideliter. cum auctoritate et gravi argumentorum pondere pro populi captu asserentes et confirmantes.

Sacerdotem ab episcopo non approbatum minime ad condonandum admittat parochus nisi forte apprime notum, nec tune etiam nisi semel aut iterum.

Quadragesimalis autem vel Adventus stationis et etiam exercitiorum spiritualium concionatorem advocare non praesumat, nec illum quidem praemoneat, nisi prius consenserit episcopus.

Magni ieiunii tempore, viris et quidem solis, peculiares, si res utilis et opportuna, ducatur, cotq ciones habeantur et duobua saltem diebus, praeter dominicam, fideles cuncti ad ecclesiam vocentur, de vitae ehristianae mandatis ac praecipue de annuae confessioni» et communionis paschali» praepraecepto instruendi.

H

D» eatechisaaib sacri».

Cura docendi pueros fidei rudimenta inter praecipua parochorum munera locum tenet: non etoim

huiua officii pretiudf et excellentia eunt humano tentu diiudicanda atque pen»anda;"et ni ad praetent humile illud rideatur, eausa tamen laetandi in posterum erit pro. fructuum qui ex eo percipientur saluberrimorum ubertate. Npminem quippe /ugit quaai tub pastoris hui manu omnino fisse puero», adeo ut expeditu», pro tenerae setatis docilitate, sanis instruantur doctrinis (t ad religi-,'onfim 'virtutemque informentur.

Parochus eximio atque perutili de catechizandia pueris operi incumbens, prae oculis habeat aeterni Pahqs sapientiam quap in terri» conversans- pueros ad advenire iubebat. nec unquam taedio vincatur si labor fit arduus, sed illos tanquam parvulus *in* nw^io eorum, et velut nu/ruc fovens *riliot tuât* lacte verbi pascere gaudeat.

Vicarits huiusce muneris partem accipientibus, non exoneratur parochus ab obligatione quae ei potissimum incumbit. Ut enim catechixandi munus congrue, digne atque fructuose impleatur, exquisita opus est prudentia et experientia..

Quanta sint catechismorum de *pfrseverantia* dictorum commoda, nemo animarum curae addictus non intelligit. Ideo valde exoptat sv nodus Aquensis ut, quantum fieri potest, in omnibus parochiis instituantur.

, Caput IV.

De scholarum cura.

Vigilanti animo provideat parochus ut in scholis et sana doctrina tradatur et boni foveantur mores.

8i deprehenderit parochus, in scholis irrepere, in animarum detrimentum, abu»u» quibus facile mederi non possit, ad scholastrum ab episcopo constitutum recurret eiuaque consilii» fideliter obsequetur.

Caput V.

De aegrotantium cura.

Magnopere curabunt parochi ne quis in paroeciae suae territorio e vivis decedat sacramentis ecclesiae non munitus. Ideo nihil praetermittent quo de statu aegrotantium certiores fiant. Ubi primo resciverint aliquem gravi morbo laborare, ad domum illius quantocius accedant, licet non fuerint vocati. Aegrotum in spiritu mansuetudini*, verbis et agendi modo sic allicere conentur ut vel obstinatum in malo proposito, Deo lucrentur. Saepe illum visitent, egentem eleemoqjni» invent, anxietatibus vel doloribus vexatum paterno solentur affectu. in discrimine salutis positum ferventi prece necnon missae sacrificio ad saniora consilia reducere nitantur.

Caveant autem ne procrastinent in beneficio absolutionis impertiendo, praesertim cum periculum mortis aderit probabile; sed, in quantum sinent temporis angustiae, confessum et aliunde efficaciter dispositum absolvant; quamprimum etiam sacro viatico et extrema unctione ipsum communiant.

Ingravescente morbo et urgente ultimo agone aegrotum licet sacramenti» refectum non de»erant, sed per ae aut vicarios omni ope et' precibus necnon iterata absolutione ei subveniant.

Caput VI.

Di tuceurialium eceleiiarum, rectoribut.

Licet minorum ecclesiarum rectores immutabili apud .nos titulo non gaudeant, sed ad episcopi nutum »int revocabiles, vere tamen parochi nominantur et sunt; ipsi» ergo iura parochorum omnia necnon et officia oomhetunt.

S

* TvM., assa XX1П, *de ref.,* caf. 1.

Cam gravieaimam *4o* horam «tata quaM0su>m «hi reservaverit aaae*· aede· ', ia pvaeaeoti syaoda. M de re nihil decernendam occanit.

Caput VIt\

Dr teeuadorii prrtbftrria,* era dr poreriberum rieeriw.

Vicarii ab episcopo eliguntur. Parochi· in quorum auxilium missi eunt, in'his quae ad paroeciae regimen pertinent, fideliter, obediant. salvo tamen ia rebus graviori· momenti recura· ad ordinarium, qai dubia aolvsf. Consilia sero et monita quae nonnisi benigne dari debent arbitrisque semotis, humili animo ac reverenti suscipiant

Ad omne opu· bonum, in parochorum obsequium et solatium se paratos semper et expeditos exhibeant. ı

Parochos hortamur in Domino ut paterno effectu sui muneris adiutores prosequantur: eos ad variae pastoralis officii partes prudenter informent: de eorum scientia et virtute, laboribus et successu episcopum certiorem faciant.

Memores sint tum rectores, tum vicarii, sermonis qui scriptus est: *„alter aUeriu» ottrra portate,-“* ut commune iugum, onus animarum, suavius fiat et levius per mutuam caritatem.

Maxime commendat synodus exoptatque ut in eadem domo maneant et ad eamdem mensam consedeant parochus et vicarii, sicque securius et efficacius unanimes sint, pacem in paroecia foveant et serpent, mores habitusque ecclesiasticos retineant.

Caput-VIII.

Dr caprliani» tt uUundit preebyteri».

I. Capellam curam animarum habentes, moniales aliosve sibi commissos fideles, ad legis normam et consuetudinis, secundum concessae ab episcopo facultates verbo pascant et sacramentis, salvis, ai quae sint, paMchorum iuribus. salvo item recursu, in dubiis, ad ordinarium, a quo consilium accipiatur aut etiam auxilium.

8. Presbyteri adiuncti qui'alicui muneri in parochiis exercendo assignantur, parochorum aubiaceant regimini et divinis intersint officiis. Quos autem aat aetas provecta, aut adversa valetudo alisve eaasa ab animarum cura removet, hortamur ut aacerdotibus caeteris adunati, per pietatis opera et devoïSh in choro assiatentiam aedificationi consulant ,

ı

Caput IX.

Dr eita rt honntate daricorum..

1. Veterem et ubique vigentem innovantes Hisciplinam. omnibus clericis in Meris ordinibus constitutis. sub poena suspensionis prohibemus ne in domicilio suo aut famulatu detineant muliere· quae uuuum aetatis non expleverint quadragesimum; Antummodo exceptas volumus, secundum patrum Nicaenorum decreta, matrem, sororem, amitam et neptem: base autem non jtaconsulto episcopo.

3. Ne quia militant Deo implioet ae negotiis saecularibus, aut nimia aed inqauta cordi· facilitate imputai· varii· ae obiieiat molestiis, prohibetur aacerdotibus, ne absque episcopi licentia pro quocumque spondeant.

lidem noa contrahant debita per quae invadendi corpus ios datar: medicae arti ant chirurgicae operam non impendant: venationem cum armorum stqepitu non exerceaqt› nec nundinis intersint.

3. Ad omnem avaritiae suspicionem amovendam, et dignitatem ministerio pastorali servandam, nulla· presbyter, epiecopo inconsulto, domum vel agrum, •hi curam habet animaram, «ibi audeat acquirere. '

ı 4. Ut digne Deo conversari et merito ad tremenda valeant aeeedere mysteria, sacerdote· portu eensaum accurate custodire, neenoa frequenti ac diligenti confessione conscientiam mundare adnitantur, eh ut in vocatione sancta sanctos se exhibere queant, ordinem quotidie eervsndunfsibi praefiniant a quo quam minime recedant.

5. Sic denique „decet riericos ettam tnoresyur coaqponerv ut Aetti/u, *geetu, uterttn, Umtru, aliirque omnibu»* rvbua *nd ni›i grave, aatrrolra ac* religione plenum pnr» *tt ferant''l.* Exinde corona clericali omnes sint insigniti, veste ecclesiastica semper induti cernantur, ner nisi femoralibus, iuxta formam antiquam, brevioribus. Conversatio cum saecularibus nec nimia nec incauta: visitationes inutiles, colloquia cum mulieribus superflua aut prolixa resecanda existiment

Conieasationes lususque publicos aversari convenit. nec licebit nuptiarum conviviis intéressé aut baptismatum, nisi gravi de causa ab episcopo probata. Perversorum quoque hominum in societatis et ecclesiae perniciem coniumtortim laqueis irretiri non se sinant presbyteri; armis vero iustitiae. fide et scientia d*oertantes. victoriam reportabunt. Christi bonus odor per eos diffundetur, et ita se ipsos et qui eos audierint salvos facient.

TITULIS VI.

De monialfbua ao plie sodalitatibus.

Caput I

** Dr monialtbu».*

Quoniam ex monasteriis pie institutis et rite administratis in ecclesia Dei multum utilitatis atque splendoris oritur, iis paterna et assidua sollicitudine invigilabunt episcopi.

I. Nullum in provincia Aquensi instituatur monasterium monialium absque ordinarii licentia, praecognitis ab eo regulis atque sffitutis. opportunitate temporia et locorum comperta, perpensisque facultatibus an sustentandae domui sufficiant.

II. Nulla puella in monasterio habitum regularem suscipiat, nec professionem emittat quin prius diligenter *exploraverit epiteoptu,* aut *ritu eiearttu* generalia, *ani aliqui» . ., ab' ei» deputatu», virgini» voluntatem, . .* en *»ciat quid agat,* an sit plane libera, an habeat *conditione* requirita» iuxia illitu ordini» regulam.* Ne veto, epiecopo inscio, puella habitum religiosum sumat vel professionem emittat, tenetur *praefecta* monasterio eam de die praefixa *ante* mensem *certiorem facere* *.

III. Quaelibet domus superiorem habeat vicarium generalem aut alium ab episcopo designatum. •isi eibimej curam istam reservaverit episcopus. Ille autem fion ait oonfessarius ordinarius monialium qui et «aperior.

IV. Memineriat sanctimoniales vocationis suae, pretieaaque illius charismata serio méditantes, ad perfectionis apicem pre viribus, nitantur. Haec •ancti Bernardi verba grato et laetanti animo secura revolvant: *„in* religione Aome *vivit purùu, cadit* rarius, *turgit* nliNfc», *incedit oaudu*. irroratur frequmiitu, quieeeit securius, moritur fdueiut, purgatur eitùu,* prasesietur *eqfio*ùu.„“

V. Ad suae igitur regulae praescripta vitam , instituant At componant, atque imprimis sancta

• Urar. XVI. trm *at rpue. beod.*
• iIsta. VI, ».

ı Trid.. seas XXII. dr *ref., tap.* 1.
• Trid., sasa. XXV. As *regular.,* cap. 17: Bsned. XtV, coast, riutoralù; Ais K srartfi I7SI.
• b Astat. m *1ÛM.* XIII. «a, S. Bvra.. est. Miras. BII. 11*1 B],

paapertaria. castitati· et obedient!·· rota. vel si A que alia ant pacaKaria. fideliter obeervant.

VI. Nulli ante· monialism liceat poet professionem exire a monastario clausura· aabiecto, etiam ad breve tempus, niai legitima de causa ab ordinario approbata et de eina licentia scripto data.

VII. Nemini etiam cuiuscumque sexus, aut condition» et aetati· fuerit, intra septa monasterii ingredi concedatur niai ex episcopi vel superioris permissu.

VIII. Tenentur episcopi vel alii superiores bis aut ter aingulia anni· confeaaarii extraordinarii aanctimonislibus copiam praebere, <pá oauuam eoe/esm'-onea audire *debeat* *.

Eodem modo provideant epiacopi aliarum qusrumcumque puellarum in communitate degentium coetibu».

IX. ' Quoniam ex bonorum temporalium usu inutili aut illegitimo disciplinae regularis imo et ipso- B rum quandoque monasteriorum ruina oritur, episcopo aut eius delegato, secundum cuiusque ordinis reguMb. reddatur ratio ab iis quibus commissa eet bonorum temporalium monasterii administratio.

("aput II.

Dr poenitentium confratemitatibu» ac aliti pin eodalitatibu» virorum ac mulierum.

t'onfraternitates poenitentium. necnon aliae piae sodalitates, per communia precum exemplorumque adminicula, sodalibus valde prosunt et in parochiis aedificationem cultusque decorem promovere valent.

Quem ut tam pium tamque optabilem finem attingant, concilium haec statuit et decernit:

1. Nulla erigatur confraternités aut sodalitas in provincia Aquensi absque ordinarii licentia.

2. In admittendis sodalibus, maior de integritate C vitae quam de numero ratio habeatur,

3. Quaelibet confraternités statuta habeat ab episcopo approbata quae, ut facilius a singulis nosci ' . et observari queant, quotannis saltem, in conventu generali legantur. »

4. Confrsternitatum superior sit ecclesiae paro- y chus, nisi ad hoc munus sacerdos alter ab episcopo *I* deputetur.

5. Nulla in poenitentium sacellis absque legitima facultate celebrentur exercitia, nec unquam missae parochial» hora vel officii vespertini.

•i. Prohibemus ne. occaajone festi cuiuslibet, comesaationea et convivia praesertim aere sodalitio in posterum fiant; quem pessimum, quibusdam in locis abqsum introductum omnino, damnamus.

7. Sodalitates puellarum et mulierum parochi foveant, ut sexus debilior e profanis coetibus evo- D catus securius in innocentia servetur et in via pietatis non deficiat.

Sed et plurimum incumbant instituendis fo'Vendisque sodalitatibus virorum ac adolescentium, praesertim eum nihil illos aeque moveat, nihil alliciat ad officia religionis adimplenda quam ipsorummet sodalium exempla.

TITI LU3 VII.

De sacramenti· in genera.

Vt sacramenta quae Christus Dominus pro immensa sua caritate ad hominum sanctificationem et salutem instituit, qua par est reverentia tractentur, et qua decet veneratione a fidelibus suscipiantur, nonnulla· salutares 'regulas referendas aut etiam •tabiliendas duximus.

1 Trid.. sua XXV, *de vapidae,* csp. 10.

Caput I.

De minixfrsiwm *obiipatiaeuiue.*

1. Meminerint parochi omneeque alii ad quo· cuiusvis sacramenti spectat administratio, Macta nonnisi seacfs tractanda, ideoque convenienti reverentia et praeeerti|n cum conscientia pura tractent, ne *.dethalii peccati late infecti, d«m* alterum salari *ttudent tibi aeternae ml* «femnattenss munsfri'* '.

2. Quacunque diei ac noctis hors ad sacramenta ministranda vocati, nullat^in qffieio suo praestando moram interponant, praesertim si necessitas urgeat, et ita promptos fheilesque se exhibeant, ut omnibus manifestum sit. se nudius laboris aut incommodi habere rationem. e

3. In ipsa sacratnaplorum adtqj|istratione. ritus omnes ab ecclesia praescriptos religiose servent-, verbis rebusque dd essentiam sacramenti pertinentibus attentos se plurimum praebeant, actualemque. quantum fieri poterit, intentionem efforment id faciendi quod facit ecclesia.

4. Cum sacramenta eo uberiores animabus gratias conferant quo maiori pietate 'ac religione suscipiuntur. parochi frequenter eorum vim, maxime dum ea administrant, explicare curent, et ad iHa pie reverenterque suscipienda, fideles adhortentur.

Caput II.

De baptiemo.

1. Parochi, verba Salvatoris *„niei qui» renata» fuerit* ex apua *et Spiritu eancto non potiet introere* in regnum *Dei"*] prae oculis habentes, summopere csveant. ne sua incuria quispiam hoc sacramento non recepto e vivis excedat. Denuntient parentibus obligationem ipsis incumbentem filios suos quantocius baptizandos offerendi, ne male consulta procrastinatione. periclitetur illorum salus aeterna.

Sedulo invigilent, ut omnes, praesertim obstetrices. de baptismo rite conficiendo edoceantur.

2. Infantes expositi, quique domi a laico in necessitate baptizari sunt, sub conditione iterum baptixentur. nisi testimonio omni fide digno, constet baptismum fuisse rite collatum.

Qui ex haereticis ad ecclesiam veniunt, ne', inconsulto episcopo, rebaptisentur. X

3. Priusquam ad aliquem baptixandum accedant parochi, sciant, quantum fieri poterit, quot et quale· susceptores a parentibus electi fuerint, nev forte indigni, inepti admittantur, vel publice repellantur, quod aegre ferent.

4. Ab hoc arceantur officio infideles, haeretici, schismatici, nominarim excommunicari et interdicti, notorii concubinarii et ii etiam qui civile contraxerunt matrimonium, nee illud in facie ecclesiae inire curant; infames, hi qui sana mente non sunt, et muti quos sufficienter, de religione edoctos non constat.

fi. Praeterea unus tantum sive vir, sive mulier, iuxta sanctorum canonum instituta, vel ad summum unus et una baptisatum de baptismo suscipiant '. Eos autem petrinos saltem in aetate pubertatis ac sacramento confirmationis consignatos es*e maxime convenit *. eorumque nomina rite describantur in regesto, iuxta idem rituale.

fi. Doceant paroehi patrinos quam cognationem et affinitatem contraxerit et ad quid obligentur, *n» ignorantiam* tn *«no munere praetendant**.

1 Kx oosc. Assessi sano IAHA. iit. *de* *·. *ramewtw.* Mas·.. *Concit.*. XXXIV. MgC.

* Issa. III. A.

* Trig., seas XXIV. *de ref. mate..* cap X.

' Kit. Bast. *de mer. baft., de patria.*

* Ki osas- Aqssaai sas» IM&. tit *de bapt.* sacr. Maasi. *CenetL,* XXXIV. M1.

7. A ritibss «t eaeramoniie baptisma'ara dteiungatfir absque iterati· episcopi; Iterati· aatoas •erepta. hsptisuns in eceleei· conferatur, aisi aliter concessum faerit.

fi. Acta te qnibus baptismi, matrimonia at sepulturae inscripta aint, sedulo «errentur.

Insuper, in codice scribantur qui primo ad sacram mensam accesserunt, aut confirmationis sacramentum susceperunt.

Horumce actorum duo erunt codices.' quorum unus in officio episcopali, alter sero in archivis parochialibtis deponetur.

Caput III.

D» confirmatione.

1. Sacramenti confirmationis, in quo Spiritum «anctum accipiuqt fideles, et milites Christi efficiuntur. naturam ac effectus populos sibi commissos doceant parochi.

2. Sedulo disponant eos omnes qui congruentem aetatem et rationem habent, ut digne sacro chrismate signari valeant, ne quis maiori aetate provectus, tanto defraudetur auxilio, scientes culpabilis sane negligentiae restu teneri fideles, si cum possint ad confirmationem accedere, illam renuunt aut omittunt.

3. Praemissis spiritualibus exercitiis confirmandos praeparent, ac ita res omnes disponant, ut cum aderit episcopus, omnia secundum ordinem fient.

Caput IV.

De euckarietia.

8 i.

ne missae IUM-riSel·,

Quanta cura adhibenda sit, ut sacrosanctum missae sacrificium omni religionis cultu ac veneratione celebretur, quivis facile existimare poterit, si consideret *„nnllum afted* opus adeo *oanctvm ac divinam a Chrieti fidelibne tractari* posse" quam hoc tremendum mysterium *. j

Quocirca, omnes et aingulos sacerdotes hortamur et obsecramus in Domino, ut frequenti ad' sacramentum poenitentiae recursu, cordis -munditiam foveant vel reparent. Enixe commendamus, ut nullus ad illud sacrosanctum missae sacrificium celebrandum accedat, nisi prius per aliquod temporie spatium in ipsa ecclesia, si fieri possit, meditationi vacaverit. Volumus insuper caeremonias ac ritus quos sancta mater ecclesia in missa servari statuit, 'accurate a sacerdotibus custodiri; nec certe habendi sunt a peccato immunes ii qui irreverenti praecipitatione (etsi ab onerosa prolixitate cavendum est), aut inconvenienti corporis situ vel gestu adstantium pietatem contristant. Curent igitur ut praesertim 'dum ad altare s,ccedunt sacerdotes, nihil nisi grave, moderatum, religione et modestia plenum in sui ac populorum aedificationem prae ee ferant

Cum pro parochianis offeratur missa paroehialis ffiicta, ibique vsrbum divinum praedicetur, ieiunia, abstinentiae, festa denuntientur, mraitaque specialia dentur fidelibus, et omnes tanquam cor unqm et anima una sint te conspectu Dei, super Christi altare oblati: hortentur parochi plebes sibi commissas ut, quantum fieri potest, hanc missam audiant, licet vi praecepti ecclesiastici non teneantur; animis insuper eorum qui praecipuas veritates ad'salutem necessaries ignorant, huic missae interesse propter verbum divinum ibi praedicatum teeulcrat, iUoeque ad veritate· istas addiscendas, iure aatafali et divino astrictos esse, monere non negligent.

* Trid., «est. XXII, ds «tetre. *et* ritead, m esMr. Jfiss.

» »

De eulto nega sanetisrimam rasberistla· mrrsmistam,

Cnm ad divini amoris ignem te cordibus fidelium accendendam nihil eSeneiua sit quant intimus devotionis affectus erga sarattetimam encharietiaui, omnes ac «tegulo· animaram pastores obsecramus per viscera misericordiae Dei nostri, ut cultum ae debitum honorem tam eximio sacramento, verbis, actibus omnique xelo promovere cenentur.

Quapropter, in suis parochiis pias sodalitates instituendas curent, vel institutus foveant, quae finem peculiarem habeant sanctissimum sacramentum colere, illud statutis horis adorare, et cum defertur, religiose edmitari, fidelesque sibi commissos instantissime etiam adhortantur ut venerabile sacramentum in ecclesiis frequenter visitent, quibus ipsi exemplo praeire studeant.

8 3.

De sacra emamsntone.

Quoniam vero per pium atque frequentem sacrae communionis usum, a Christi fidelibus eucharistiae perfectissimus exhibetur cultus, «d sacrum convivium saepe saepius eos invitent et uberrimos gratiarum thesauros in tam praeclaro sacramento absconditos explicent. Illo· tamen praemoneant pro frequentiore communione fervidiores requiri dispositiones.

. 8 4-

De cemmaal··· pssehall.

Caeterum, cum tot Christiani non alliciuntur eucharistiae amore, imoque super cibo isto caelesti nauseent, ad ipsum desiderandum et sumendum urgeantur praecepti ecclesiae denuntiatione. Ideoque,' bis in quadragesime, id est. dominice prima, itemque palmarum, a parochis populo christiano summatim promulgetur quartae synodi l^teranensis decretum, *Omnie utrieuqae oene, etc.,* et unusquisque fidelis admoneatur se saltem semel in anno, et in paschate, in sua parochia communicare teneri, nisi de licentia ordinarii, vel parochi, sive a iure aut consuetudine facultas adsit alibi communicandi.

8 5

De prima «emmauteae pserursm.

Provideant parochi ut pueri prima vice ad sacram synaxim admittendi, ad tam praecellens opUb·rite disponantur. Sint igitur maxime solliciti de 'de pueris isti* docendis et informandis, ut optime probati ac sane corpus dominicum diiudicantes. de pane illo edant in rectam ebristianae vitae compopitionem.

Prima communio in propria parochia fieri debet, nisi, ut alibi fiat, legitima obtineatur dispensatio.

8 fi-

De ssaetisslaw vlatiee et sitim· eemmual···.

Memores stet etiam parochi omne» Christianos in periculo mortis constitutae ra.discretionis annos adeptos, praecepto diviao ad communicandum teneri; ideo diligentissime eoaauleat ut aegrotantes parochiani sacro viatico muateatur, imoque, si perduret morbus, pluries aageteram para reficiantur. Nec pueri viatico illo ooelceti, dum ad mortem infirmantur, priventur, propterra quod sano» ad primam communionem praefixos non attigerint; sed eos parpehi eximia cura praeparato· ae scientes sibum illum discernere, ad praeceptam divinum implendum •ddaeaat.

Iis qni extremo 'supplicio sunt plectendi, 'sacra communio non denegatur, hoc vero efficaci muniti auxilio, cqatra torrore· ultimo· .opportune roborantur.

Infirmi· astern ad p»seha at pluri·» i» ana·, pro ipaorom piatote ae diapositionib··, sacra communio defarotar, ut flat ia illorum aaiaa robori» aagwaatum. daa corpus tabaeeit vel morbo dissolvitur.

Caput V.

be poenitentiae sacremro/o.

Dira· in misericordia Deu·, magnum infirmitati humanae contulit remedium, poenitentiae videlicet •aeramentum, quo lap··» post baptismum mortis Christi beneficium applicatur.

Apte omnia igitur ad hoc divinum opus accessurus sacerdos, munus suum, suasque partes apprime cognoscat ac recogitet, ut peccator, cum «d illud misericordiae tribunal gratiaeque fontem confugerit, liberari, sanari et Dei pace ditari possit.

Nec tamen idem sacramentum solummodo valet ad remissionem peccatorum, sed âd gratiae virtutumque incrementum et ad animarum in sanctitate profectum.

Ad Deum autem, a quo descendit omne donum perfectum recurrat sacerdos, ut, ad illud divinum' officiunt exercendum, medici scientiam, iudicis aequitatem. pastoris affectum ad se per orationem de coelis attrahat.

Alacri animo et in multa patientia suscipiat poenitentCs, praesertim viros, qui ad, sacrum tribunal summo studia omnique caritatis industria alliciendi sunt. Ne vero cuius spiritus sit obliviscatur, et non solum iuatitise. sed misericordiarum Dei ministrum se esse meminerit. Itaque, erga omnes et omni tempore se gerat ut ad illum quasi ad patrem, quantumvis a Deo hactenus remoti vixerint, peccatores recurrant '.

Attendat tamen, ne indulgentius cum poenitentibus agens, eisque indiscriminstim reconciliationis beneficium impertiens, peccatis conniveat; non enim animae curaret.' sed illa» et seipsum in ruinam aeternam daret praecipites. Nec tamen severius erga -peccatores agat, ne eos desperatos remittat; sed illos benigne adhortetur ut quamprimum dispositos absolvat.

De paersra· eeafemisae.

Accurate et studiose puerorum confessiones audiat parochus, utque ipsum tam praecellentis operis nunquam taedeat, illud Spiritus sancti effatum mente recogitet: ..adoieaosn» «arta stem mura, etiam eum senuerit non recedet *ab* ea," · quo perspicuo oraculo ebristianae societatis, bonum e puerorum institutione pendere demonstratur. Et quidem, dum parvulos peccata confitentes audit putor animarum, pietatis et sancti amoris semen inserit, sanctimoniae formam imprimit, naeeentem suffocat malitiam, vitiorum radices evellit. Sic populus sanctorum praeparatur «•^perficitur. Pueros igitur rite dispositos, ne in n peccatis languescant, etiam ante tempus pnsnae communionis absolvant eonfeesarii

Caput VI.

*D** astrvma uaciioue.

Clcmentiaeimua Redemptor noster, qui servis suis quovis tempore voluit de salutaribus remediis adversus omnia omnium hostium tela esse prospectam, quemadmodum suxilia maxima in sacramentis aliis praeparavit, quibus Christiani conservare se integros dum viverent, ab omni graviore spiritus incommodo possint: ita extremae unctionis sacramento finem · vitae, tanquam firmissimo quodam praesidio, munivit .*

[4] lar. I, II.
[5] TH4„ ses». XIV. eap. a
[6] Pros. XXII, C
[7] THL, asss. XIV, *it eatr. uuct.*

1. Ecclesiarum rectores parochiaaos gravi morbo laboraataa adhoHatieaibas iterati», ai opus est, aUiciaat et iadaeaat ad maturo devoteque suscipiendum hoc ultimum misericordiae Christi aaerameatum, quo aUaviatar et purgatur anima, peccata quandoque remittuntur, at, ai ad salutem aeternam expedierit, aanitaa restituitur.

2. Curent etiam crebris monitionibus imperitum vulgus ab illa inani et impia opinione abducere, qua plerique de 'virtute huiusce «aeramenti inepta sentiunt, perinde ae ai mortem aegris acceleret '.

3. Omnem operam adhibeant animarum pastores ut divina eucharistiae et extrema*· unctionis subsidia infirmis simul, iuxta rituali» Romani praescripta, conferantur. Attamen* pro opportunitate temporum et aegrotantium commoditate agatur.

Caput VII

D« noeris *ordinatioMibue.*

1. Omni tempore meminerint episcopi nemini cito manus imponendas: ac ideo nonnisi per notabile tempus probatos ad sacram ordinationem admittant.

2. lubeant parochos testimonium in scriptis dare de vita et agendi ratione clericorum qui in suis parochis, quavis de causa, per mensem integrum vel diutius remansere.

3. Noverint autem «parochi se gravis peccati reatum effugere non posse, ai quolibet praetextu, ea scienter retinuerint quae vel indignos vel attentius probandos expressa demonstrarent.

Caput VIII.

be matrimonio.

Quoniam hisce luctuosi» temporibus non pauci sunt qui verbi», ve) scriptis, multa moribus et doctrinae evangelicae contraria asserant, veritatem catholicam circa hoc sacramentum strenue vindicent parochi, populosque accurate doceant:

1. Matrimonium in se spectatum ex primaria institutione esse quid sanctum et a Deo ipso institutum : cum vero ad dignitatem sacramenti a Christo domino evectum fuerit, coniugium Christianorum veteribus connubiis sanctitate sicut et *gratia* praestare'-': ideoque maxime *eut honorabile-in omnibeu*.*

2. Fide catholica certum es»e ecclesiam „a«mper *potuiiee ae potae* in *ehriotianorum matrimoniia tare proprio impedimenta conetitnere, guae matrimoniam* non *eolnm impediant, eed rt nnllnm reddant guoad rinadam''*;* ideoque cum decretum Concilii Tridentini irrito» nulloaque statuens contractus connubiales. non inito» coram proprio alterutrius contrahentium parocho et tribus vel 'duobus testibus, in GaUiis promulgatum fuerit, matrimonia catholicorum apud nos inita coram civili tahtum magistratu, neque in. ratione sacramenti, neque in ratione vinculi sustineri aut ullo pacto valida reputari posse.

3. Matrimonium ex primaeve sua institutione, •t speciatim ob rationem sacramenti ipai '» Christo eollatam. ita' esse indissolubile, eam ratum simul ep consummatum fuerit, ut nec à eoniugibus ipsis, nec ab ulla potestate humana diseolvi posait

4. Cum plura exstent impedimenta canonica quibus irrita vel illicita reddantur Christianorum matrimonia, de his. quantum prudentia permiserit, doceant populum sibi commissum parochi; et ubi de matrimonio in sus cuique parochia contrahendo agitur, sedulo attendant ut omnia ad normam canonum informentur.

[1] Ic esae. Burdigaleasi anal IMS. c. XIII. Msaei. *Cone.*. XXXIV. *n»c.*
[2] Trit. ^ess. XXIV. *io noeram. mair.*
[3] Habr. «П. 4.
[4] Balla *indoram* /Usi, prspos. ·»

5. Canat speoiatim at altat matrirèoutas abequo anoerdotafi beeodictioao eeetruhatar. Caraat pariter at aa eerreatar aaae a petostats saeoulnri preeseeipta net, no atatn|u>aiiUB sffaetibas drillbaa eareal.

TITULUS VIII.

De quibuadam tattatioaibM eeeiettaMaia.

Capet I.

Dt toftuio otttdlio ftooinoM Afttui

Antiquam de coneilii· provincialibiu oogendia diaciplinam, iam a trecenti· prope annis desuetam, nunc rero, Deo favente, apud not redivivam, eo magis «ibi gratulatur haee noetra metropolitans Aquensis ecclesia, quod, praeter Arelatenoem ao Ebredunensem tam antiquité· perillustres, transmarinas insuper eoeleeia·, Corsicae scilicet, imo et percelebri· Africae, poet tot caecale resurgentis, ad se de longinquo venire gaudeat, atque miretur.

Itaque Chriiti salvatoris nostri promissis inhaerente·, quibua «e congregati· in auo nomine adfuturum promiait, conatanti veterum patrum uaui obsequentes, conciliorumque decreti· parenda, confidente· etiam non ultra nobia defutnram eam libertatem, qua, Deo benigne providente, recens fruimur, statuimus iuxta Tridentinum coneilium1 pro uodmm*dit monitu, corrigtndit txcttttbtu, conirortriut eompoitttdit,* et pro erroribus, qui biaoe noetri· temporibua, undique debacchantur, condemnandi·, pro tuenda disciplina, necnon erctiua inter pe devinciendi· episcopis, presbyteris et fidelibus, elapso post approbata decreta triennio, nisi obatet rationabilia causa, provinciae Aquenaia cogendum eeae concilium.

Caput II.

Dt ttptodo- etMrmd».

Consuetudo salutaris invaluerat in eccleaia, -ut epiacopu· quiaque sacerdote» suae dioeceeeo· interdum solemniter convocaret, cum quibus de rebus ecclesiaaticis colloqueretur, et pastorum simul et ovium naceseitatibus, docendo, monendo, vel etiam arguendo, provideret.

Totam quidem potestatem et vim synodi obtinet episcopus, qui propria auctoritate et absque cleri consensu, statuta condere et promulgare, et, •i opportunius duxerit, condita mutare vol stiam abolere potest: sed non ideo synodi nulla utilitas. In illa enim ree multae elucidantur, abusus facilius tolluntur, sacerdotes cum episcopo, necnon inter ao arctiori vinculo religantur, legesque coram omnibns propositae, examinatae et praelassatae propensius pbtiuent obsequium.

Quamobrem synodus dioeceeaaa, proximo anno, poet recognita atque approbata a snmmo pontifice concilii decreta, celebrabitur, et annis subeequentibus. pro temporum et locorum opportunitate, in exercitiorem spiritualium decursu.

Caput III.

Dt etuutit spsrititsKhu sessrdetMU sasreitiis.

Sancta est. nbe sati· laudanda eonanetndo, in plerisque Galliae dioecesibus obirmats, sacerdotes invitandi ad exercitis spiritualia simul peragenda. Nihil quippe saluti, tum pastorem, tum oriam procurandae, accommodatius invenire est, qum ut sacerdotes per orationem, lectiossm, colloquia mutua, piamque -«collectionem in Domine pusillum requiescant

Quotannis igitur ad exercitia spiritualia voces tur, in quantum fieri poterit'. Qui satam conventui publiée assistere H· potentat, privatus hieee sxeesitiia, ia smniaario, aat in aha domo pia, aliquot

m Mm b v m a n

Qui vara, abeqae legitims caesa, nitra btaniua exercitii· pabUds adesse neglexerint ab episcopo arguantur.

TITULUS, IX.

D· atadtti MtkMiMtiafcL'

■•sita praevia ad parmtm st Mfasairiatros.

»e ears et edeeattas peararma.

Quaato dulcissimus Salvator noster amore parvulos amplexus fiierit, ex evangelio liquet. Per tantum igitur timorem Christi, parentes.et praecipue matres obsecramus ut parvulos suos Dei nomen et timorem, quod initium eat sapientiae, amoremque, vel ab ipsis infantiae exordiis, edoceant; quaecumque scandala ab eorum oculis longius avertant et amoveant, eorumque tam pretiosam coram Deo et hominibus innocentiam quam maxima sollicitudine tueantur ac reverentia: „Tal»ta «sim *frit* regnum eoslsrem.ll

Magister vero oui sua parentes munis cum filiis -commiserant, paterno erga discipulos animo sit; patientiq vigilantiaque praefulgeat simul ac doctrina ; tenellas puerorum mentes ad fidem et pietatem tum verbis tum exemplis informet; regulariter eos ad officia divina et ad catecheses ipse ducat, consulatque ut tempore opportuno, peccata sua pie confiteantur.

Caput I.

Dt dtrieit educondu.

Seminaria persapienter a Tridentins synodo praescripta, quanto studio instituerit eccleaia gallicans, quantosque tum in cleri decus, tum in aedificationem plebis Christianae, fractus inde perceperit, nemo est qui nesciat. Pueros enim ab humanarum litterarum rudimentis ad divinam usque scientiam gradatim erigere, per pietatis, religionis aitque virtutum omnium Christianorum habitus, ad virtutes ecclesiasticas velati sensim allicere et a teneris informare maxime necesse eat; atque in his reponitur matris ecclesiae firmissimum robur speaque dulcissimi.

Quibus attendens, synodus Aquensis clericorum magistros omnes et singulos hortatur in Christo et obsecrat ut muneri suo, prudentia maturi seloque indefessi semper incumbant

1. Ex virtutibus eas enixius alumnos auoa edoceant quas,' temporibus hisce nostris, in oblivionem, ne ia despectum dieamus, incidi··· valde dolendum •st. In primis igitur obedientiam debitamque superioribus reverentiam commendatas volumus. v)israptis enim iam usquequaque vinculis quibus olim ima summi·, miro mutuorum officiorum ordine, religabuntur, omnis fero evanuit auctoritas.

Propriae libertatis immoderatus amor inconsultos multorum animos, in sui aeenon societati· perniciem, sollicitare et quasi in&tuaro videtur. Quibus ab illecebris alumni nostri eaveaat omnimodo decet. Praepositis suis, cutaoumquo gradus aint aut tituli, sese verecundos praebeant et plano subditos, non verbo tantum 41 opere, sed et intellectu· obsequio ao mentis affectu, ^asa ad eeubm· *tortitnlto,* sed ut serai Christi, /aetates ostatatai *Dti* ea sausao."l

Episcopum ut pria»· animarum pastorem ot pareatsm religio·· venerentur pioque amore prosequantur.

Sacerdotes honorent sicut Dei ministros, maximaque soaas, quorum'canitiem pro meritorum oorona revereatur habeant

[1] Trit, ass·. XXIV, d> rtf, «. X

Magistros suo·, vet inniores quorum probata vita, •*enectus* sit, aoa mina· venerentur quam diligant, bonaque eorum officia, par totius vitae suae caniculam pie reminisoaatur.

Ut autem biace reverentiae aimai et obedieutiae eenribus imbuantur et habitibus informentur alumni, eoa magistri doceant non sibi multum confidere, aeniorum consilio lubenter uti. featinatamque sibi maturitatem, non per stultam praesumptionem, sed per humilitatem suique diffidentiam comparare.

Doceantur etiam alumni non suis commodis aut ingenio mollius indulgere, sed victu simplici severoque regimine laetari, ne forte posthac, in vitae' luctamine, virili constantia, ut saepius evenit, simul et abnegations sacerdotali deficiant.

Dum autem virtutes illas, quibus in aevo nostro viventibus maxime opus est, alumnorum animis altius defigere curabunt, ceteras quoque illis inculcare meminerint praeceptores; *pietatem* scilicet qua< pronnsnoaem *habet citae quae* nunc *eet et faturae* divitiarum contemptum, levitis adeo necessarium ut Domirib firmius inhaereant; zelum animarum, *ignem hunc perpetuum qui nunquam deficere* debet iu *altari;* castitatem demum cordisque munditiam sine qua nemo *Deum videbit,* quae fragiles in iuvenibus et tenella, non modo sollicitam, sed et prudentem nimis vigilantiam a magistris exsphetat, quamque per timorem Dei et pios affectus potius insinuare est. quam monitis aut praeceptis docere.

2. Supersunt adhuc externa quasdam in educandis clericis non modo non negligenda, sed et magni facienda, quae paucis indicare satis erit.

Cultus veatium et corporis mundus sit, sed et simplex. Quaecumque pene· se sunt, aasueacat alumnus iuxta debitum ordinem rite componere.

Habitus et actuq probatorum usuum peritiam cum modestia redoleant.

Sermo sit emendatus, facilis et excultus.

Lectio distincta et suave modulata.

Scriptura lectu facilis et accurata, regulisque saltem grammaticis apprime consentanea.

Utinam hisce cum internis tum externis adornata virtutibus, iuventns nostra proficiat sapientia et gratia apud Deum et homine·!

Quae omnia clericorum animi· et trioribus eo facilius et altius illabcntur quod viva horum exemplaria in magistris contemplanda reportent et imitanda.

Magistri igitur, in seminariis tum maioribus tum minoribus, ab oculis alumnorum, si liceat, non magis .recedant quam a corde: "cum illis divinis ofticia intersint, et sive in colloquiis, sive etiam in ludia aut soliti· deambulationibus, salva semper dignitate, illis se comites libenter praebeant.

Caput II.

De tcholie dericalibue.

Scholas elerieales, quae florescunt in parochiis, ad fidelium aedificationem, per solemnitatem cultus divini et cantus melodium, multum prodesse fausta nos docet experientia. Accedit etiam quod pueri in innocentia, modestia et pietate nutriuntur et adolescunt, eorumque parente· ad benevolentiam erga religionem et sacerdotes, imo, si opua sit, ad ecclesiae frequentationem usumque «aeramentorum sensim et leniter .adducuntur.

Illud autem in primis huiusmodi scholas commendat, quod sint quasi fontes sacerdotum indeficientes et seminaria. Pueruli enim in presbyterio, ut ita dicamus, ia domo Dei, degentes et instituti, divinam simul ae humanam doctrinam haurientes, luge Christi, ,ritibus ecclesia· elerieorusquo moribns assueeeant ab infantia, et gradatim ad maiores scholas ecclesiasticae ascendunt.

Idcirco, concilium Aqueuse parocho· vehementer adhortatur ut, iu sua quisque parochia, schola· huiusmodi quamprimum instituere curent, aut instituta·, si iam Sunt, amanter foveant, pro certo habentes de ecclesia ee esse optime merituros.

Caput 111.

De efeneornm studii·.

Saepe saepius audire eat, licet immerito dictum, seminaria nostra scholis externis, ratione studiorum, esse imparia. Quidquid vero sit. ad meliora Îerpetuo tendamus oportet; ideoque tria reqiiira-

Lus, nempe magistros in dies magia idoneos, discipulos ad discendum .alacriores et regimen studiorum forte perfectius.

I. Eo magis idonei, procul dubio, magistri fient quo stabiliores. Iam ergo frequentioribus non subiaceant mutationibus; et saltem humanas litteras, rhetoricam, philosophiam, historiam, 'matheses, scientias naturales aut physicas et praesertim theologicas ex professo doccpdas accipient non qui magisterium quasi pertranseant. sed ii tantum qui. zelo discendi et docendi piaque in alumnos caritate permoti, eximio huic officio tempus et vires, ad Dei gloriam* lubenter impendere sint parati.

Ne autetn vel praesentis conditionis taedium vel de futura iusta quaedam anxietas illos a sancto proposito detorreat, episcopus, per honorem eis delatum, curabit sapienter ut omnibus innotescat magisterii dignitas, et rei eorum temporali sive ad praesens sive in posterum, ita paterno providebit affectu ut coaetaneis et aeque meritis unde insideant generaliter habere non possint.

Professore· vero muneri suo sic amanter inhaereant ut ne zeli quidem opera, quibus ab illo distrahi possent, extra seminarium aggrediantur.

2. Ad conferendam discipulorum in studii· alacritatem, arte· omnes adhibeantur iamdudum in scholis adhiberi solitae; nec eos incitare desinant magistri motivis supernaturalibus. utpote quibus inest maior in mentes Christianas vis et efficacia; nec tamen negligantur alia incitamenta, nempe 1. examina coram consessu, de quo infra dicetur, subeunda: 2. graduum sive in litteris sive in theologia impetrandorum spes; 3. demum solemniora quaedam praemia quae, tum inter scholas eiusdem dioecesis, tum intra diversa totius provinciae seminaria per concursum, iuxta regula· ab episcopis determinatas, referenda proponentur.

3. Studiorum regimen, ut confidimus, in melius evadet instituto *eaneeteue* qui *de etudiie* vocabitur. Iste vero consessus ad mentem concilii Tridentini ' constituendus, paucis, gravioribus' et idoneis viris eonstet. Hi autem eligentur ab episcopo, qui eis vel per se vel per vicarium generalem ad hoc specialiter deputatum, praesidebit. Istud vero, erit eorum officium: gradum scientiae in unoquoque studiorum cursu attingendum, definient; *meilando* prout opus erit, et examinando *operam dabunt* ut iam statuta *temper obvertentur, et alia ad rem opportuna vel necetearia ttertuent; omniaque impedimenta auferente·, quaecumque ad augendum tampium et temetum,* nempe scholarum ecclesiasticarum iasritatwm, pertinere videbuntur, nomine episcopi diligenter curabunt*.

Vicarius autem generalis, huiusce consessus, pro episcopo, praeses, *magni teholaetri* nomine erit insignitus, atque ex hoc titulo iis omnibus specia-

› 8«. XXÏΠ, *de ref.,* sap. IA

' CoatTri*., im citato.

ÆMMffiMhMW.W.

litor invigilabit q«M ad adular*· regime* aat A ieapactioBam ab aeeloaiastieM sxeroeedamperttoeut, et enat parochis aa de ro sodulo ooafarei.

De anatMrwa nwnsrifius.

1. Seminari* minora, pro loeorum opportunitate, pleno, ut aiunt, fruantur exercitio omnihuaque diecipulis pateant etiam externi*, dummodo abiaternis, ne hia detrimento dut, sedulo «eparentur et debitae vigilantiae, etiam extra seminarium, subiacere poaaint. Quo enim plure* ad no* venerint alumni, eo pluribus fidei virtutumque documenta haurienda praebebuntur, eoque plure·, fpventibu·, magistri·, quorum hoo munn* eet, sacerdotes exibunt qui deinceps a Isicia, cum quibu* adoleverint, non pro ignoti* et alienis, ut *aepe evenit, habebuntur.

ɪ t. Praecipua igitur magistrorum opera .«it ut alumno·, pro eorum aetate, religionem edoceant. Pueruli catechismi rudimenti* velut lacte nutriantur; adolescentiores vero gradatim sio ediscant ipsa fidei fundamenta ut e* argumenti* confirmare, neonon errare» adverso· refellero sciant.

3. Cum primum episcopo opportunum ' visum fuerit, instituetur in seminario minori philosophiae cursus, qui sufficienter alumnos praeparet tum ad gradus in litteris suscipiendos, tum ad seminarium maius adeundam.

Professor autem, omni Conatu et cura discipulo* eo adducat ut, ex confutati* philosophorum erroribus, fidei veritatem necessitatemque firmis animi* concludant.

4. Quoniam historia nonnisi ut mendacio foveat iam pridem ab impii* auctoribus usurpatur, suus sit unicuique seminario professor qui, per certum annorum numerum, alumnis studio et aetate maioribus historiam fusiU* et doctius demonstret scriptorumque commenta detegat et diluat.

A. Linguam gallicam, tum miscendis colloquiis, tum concionibus ad plebem habendis necessariam, Q ad amussim perspectam habeant clerici, Graecam, prsesertimque latinem accuratius ediscant, per quas verbum Dei sanctaque traditio ad nos usque devenerunt et oratio nostra quotidiana ad Deum ascendit.

In librorum veto delectu, solitis suetoribus «diungantur saltem exquisita quaedam a sancti* patribus aut scriptoribus catholicis, in triplici idiomate, quae vel interpretentur alumni vel memoriter teneant. 8i enim, ob insignem formae venustat·», profanis delectamur, ecclesiastici*, ob praedaram rerum veritatem ac celsitudinem, insistere non pigeat.

β. Mathesi et scientiis tum naturalibus tum physicis suus "non desit locus.' Iis enim intolli- D genti* perficitur, ea* ignorare probrum esset, et ad gradus parti» saltem requiruntur.

7'. Ne pueri latina* grammatice* «lomenti·, de-' fecta aetati· aut intellectas, diutius immorentur, ad ea admittendi non sunt quin linguam gallicam ita noverint ut exinde latina* rudimentis facilius imbuantur.

Unde, submoti* dassibus octava et septima, forsan * sexta tantam latiais element» initiari poeeent.

8. Ut autem ad quam plurimo· axtendatar educationis Christianas beaefidum, pro sapientia •na dispicient «piaoopt utrum, praeter semitet tam, scholam primariam gradue superioris iastitaer· aoa •xpediret te qua, praeter sestet», tenuas reeen Morum docerentur alumni, etteasqua, pro temporibus et k

Hae d* studiie systema, nonnisi pro temporum *et* l*o*ram oomsrodis et ad natam *Biu*euia*qe· spisoopi, qaoad ea quae ia illo cernuatur aora, •xeeetioai mandetur.

Caput V.

f)» aaariaartia «wwribu.

1. Qui seminarium maius ingredi voluerint, examen, coram studiorum eonseesu, iuxta programma ab ipso consessu determinatam, subeant, duoeque sermones oratorio·, unum e-latino, e graeco alterum, i» gallioum vertere teneantur, unde illo· satis apte rhetoricae cursum absolvisse constet.

Exoptat insüper synodus, ut in seminario maiori cursum theologiae proprie 'dictum antecedat annus quasi praeparatorius, in quo alumni ad argumentationem scholasticam informentur, et prolegomena scripturae sacrae looaque theologica aut alio· ab episcopo designatos tractatus ediscant.

3. Theologicarum institutionum cursu», tribue annis, praeter praeparatorium, absolvatur. Alumno* autem scripturam sacram, theologiam tum dogmaticam tum moralem, historiam ecclesiasticam, praedicationi* artem, ius canonicum, diaconalis. ut vocant, et parochiarum administrationem edoceri volumus.

Quae omnia sic ex ordine et gradatim alumnis ediscenda proponentur, ut scientiae fructu* quam uberrimo* exinde percipiant. Praevium materiae in qualibet lectione tractandae studium et lectionis auditae compendium, quantum opus fuerit, ab illis exigantur, et de omnibus praedictis, in solitis examinibus, habeant aeque respondendum^

3. Latino sefmone accuratius uti consuescant et ad argumentationem theologicam, per theses etiam publice proponendas et tuenda», frequenter exerceantur.

4. Tractatibus de vera religione et de ecclesia, propter temporum necessitatem fusius quidem insistere licet, et quaestionibus quibusdam velut emortuis levius imfnorari; attamen meminerint professore* praecipuo· de dogmate tractatus quasi summum ease theologiae, ex iis praesertim attente perlectis, hauriendum esse sensum quem vocamus theologicum, iisque argumenta contineri quibu* errore* hodie grasaante* plerique refelluntur utpote ex antiqui* hapreticis, ut plurimum, renovati.

Quaestionibus quoque de morali serio attendendum decernimus, iisque praesertim quae ad praxim attinent et ad casu* quotidiano·. Ex earum enim quaestionum recta vel devia intelligent·*, magna qx parte, pendent ministerii sacerdotali· fructus aut sterilitas, virtutum aut vitiorum cultu·, praeoeptórnm v- observantia aut neglectu, animarum tandem talus aut infanat* perditio,

Caput VI.

Domo· Institai, in quibus clericis nostris liceat studia *ua aemulo ardore perficere, valde optatum nobis est Sic eaim ad canonico· gradua, iuxta veterem formam, at fieri posset, restituto·, et exinde ad munia ecdesia»tiea via facilior et legitima pateret; episcopi varo curam animaram sacerdotibus suis non committerent nisi aooepti» sanae doctrina* pignoribus, derusque noster, ad maiorem Dei gloriam, doctrinae simul' ac pietati· laude insignior appararet

Quapropter, provinciae Aqueusi* episcopi, supremae somni poatificto sapisatia· omniao confidente·, beatitadtesm suam hosMitsr exorant ut, haec acrem

LggSK..e***”^

Caput VU.

De eoljatipeeibete errfeeiattirie

Ideo iMtitutaiT sunt collation·· eoelsaiaaticae at saeerdote·, eouuauai opera laborant··, maiora *tudendi sale fugrusnt, et quasi fiuibaa eollaeti·, praeclarior cuique, de rebu· divini·, lux effulgeat; atque etiam ut epiaeopi· occasio nascatur opportuna presbyteros suos, de quibuadam difficilioribus, variae solvendo quaestiones, edocendi, et uniuscuiusque meritum aut facultates, perlectis singulorum operibus, tectius cognoscendi.

Harum igitur collationum tam utile institutum synodus Aquensis laudat atque confirmat, episcopisque suadet ut, in sua quisque dioecesi, huiusmodi collationes instituant aut perficiant, regulas praescribendo quae in iis. ut fructus crescat uberior, accuratissime observandae sint.

Sacerdote· etiam singulos hortatur'ut, iis assiduam operam dantes, in sancta doctrina proficere satagant.

Caput VIII.

De exaatimbeee a iwtioribeu preebpteris enbeandi».

luniores presbyteros, a studioso seminarii regimine. ad vitam in mundo non adeo strictam transeuntes, contra negligentiae pericula munire inten,dens synodus, iubet ut/per quinquennium ab elapso primo presbyteratus anno, quotannis examen subeant, coram theologis quos episcopus delegaverit et iuxta programma ab illo determinatum.

Totidem etiam annorum decursu, concionem unam sub forma familiari et de materia praefinita, quotannis conficere, et episcopo, v^l eius delegato, examinandam subiieere teneantur.

De praedictis autem examine et concione in tabellis specialibus iusta inscribatur nota, quae episcopo, tempore opportuno, exhibenda erit. /

TITULIS X.

Da salo, de pistati· atque caritatis operibus.

Quicumque, Dei misericordia segregati a populo, in ministerium sacerdotale assumpti sunt, mento saepissime recogitent se a vocatione sua sancta deficere, ni, in dilectione Dei scilicet et proximi fitndati, .salutem animarum summis in votis ac cura praecipua habeant; scientes fidem* operibus demonstrandam esse, atque coronam iustitiae apoatolicis viris non esse reponendam, nisi, xelo succensi, multiplicibus pietatis necnon et caritatis actibus opus consummaverint. Contendant igitur indefeaso labore dilatatoque corde ministerium suum adimplere, nihil eorum praetermittente· quae sibi pràwto sunt ad salutem quamplurimorum procurandam.

Caput I.

Dt mieeionibeu et exercitii» eperitnaUbat.

Quoniam, experientia teste, missiones ac spiritualia exercitia, praeter solitum indicta, non parum cedunt ia bonum fidelium, quibas et aliquando sunt necessaria, populos sibi commisso· non sinant parochi diuturno temporis intervallo iis defraudari. Talibus «aim auxiliis, vel sopita fides multorum suscitatur, vel eorum voluntas peccatis aut male oonsqltaa verecundiae vinculi· constricta, liberatur, vel plurimorum fervor tepefactas ac remissus iterum accenditur. · Nec silendum pastor·· animarum multimode invari in sui sicut et ovium profectum a fratribus evaagelixantibus pacem. Hortatur ergo •ynodna Aquenaie omnes ac singulo· parochos et •ccleaiaruai rectore· ut, quaai periodico m aut And summum decem annorum decursu, missionaries plure· advocent 'qui. aolemnioribu· ac diuturnis exercitii·, agri dominici partem sibi commissam totam quasi de novo pffodiaat.

' Hortatur etiam ut saepius aliquOs praedicator·· aut missionaries adseiocaat, quorum ope. (ministerii pastoralis fructus brevioribus exercitiis ad perfectum deducetur. Parochi misaionarioe fraterna benevolentia excipiant; miasionarii parochos honore praeveniant; eos oorumque ministerium debita observantia extollant; et fidelium in illos amorem atque fiduciam omnimodo conciliare aut etiam augere nitantur.

Ut autem liberius fideles peccata confiteantur, in misaionum aut exercitiorum spiritualium decursu, parochi, vicarii aut alii confessorii ordinarii, sapienter a suis poenitentibus audiendis abstinebunt.

Caput II.

De cateckieemdie paerie villicorum.

Invigilent parochi et speciali xelo obtineant ut pueri villicorum doctrinam Christianam edoceantur; sunt enim filii Dei,' Christi sanguine redempti, et eo attentiori cura prosequendi, quo plura obstant, ne ecclesiam parochialem adeant.

Quapropter, pium opus de pueris villicorum catechisandis. quale in- urbe metropolitan· laudabiliter existit, instituendum curent in suis paroeciis. 8i autem pro locorum circumstantiis institui non possit, adhibeant media, ad subveniendum hujuscemodi 'puerorum spiritualibus necessitatibus accommodata et efficacia.

Caput III.

De pia eodetaie pro reparatione blaephemiamm ae did dominicae KucHfialim.

Inter praecipua et lugenda nimium quae partem gregis dominici nobis commissam infestant mala, illa equidem denuntianda est effrenata consuetudo in Deum sanctum blasphemies proferendi, labent· ultimo saeculo introducta; necnon caeca illa rental terrenarum cupiditas, quae legis divinae de sanctificatione diei dominica· oblivionem et transgressionem parit. Ad extinguendum duplicem illum nefariumque peccatorum atque calamitatum fomitem, hortamur ut in omnibns provinciae nostrae Aquensis parochiis vel civitatibus, pia societas canonice instituenda procuretur, ad instar (Ilius quae in dioecesi Lingonensi, auctoritate reverendissimi episcopi instituta, a sanctissimo domino nostro Pio papa IX spiritualibus favoribus ac indulgentiis est aucta, et in eminentem confraternitatis gradum evecta. Huic autem praecipuae societati in participationem uberiorum gratiarum im|>etrand· drit aggregatio.

Caput IV.

De coneoeiatione Propapemdae fidei.

, Cum nihil Deo aeque placeat ac salus animarum, ad quam multum iuvant eleemosynae unde tot viri apostolici sustentantur, non praetermittendam indicavimus hortationem ad sanctissimam et saluberrimam pro fidei propagatione institutionem commendandam atque donis uberioribus augendam.

Quamobrem, obsecramus in Domino omnes parochos et singulo· ecclesiarum rector··, ut consociationem de fide propaganda frequenti sermone collaudent Illos etiam hortamur ut numerum sociorum iam deeeriptum sollicite conservent, ac omni xelo, in profectum operis, multiplicare nitantur, cum creverint impensae prae multjtndine infidelium quibua evangelium hodie praedicatur.

Caput V.

De librinn ***Kum*** *preptgatiene* st ds MKethsew

Libro* entem pietate· et divinam doetrinam redolente* eum semper utile, fuerit diffhndere, videtur nunc Inaxime neeeesarium, tum 'ad praeveniendam et impediendam malorum loetioneut. librorum, qui bono* more* simul et Idem'corrumpunt et ex quibu* venena scaturiunt infinita,· tum ad arma fldelibu* praebenda, praeeertim iunioribq», contra errore* 'undique grassante·, necnon ad fidem servandam. defendendam et propagandam.

Concilium -ergo probat, imo et laudat qualecumque genu* piarum bibliothecarum quae ab episcopis instituerentur sive in civitate episcopali, sive in paroecii* paglrum primarii*, ant etiam in quibualibet vici*; hortaturque fidele* et hortando» vult ut impen»a* ad libro» compardndo* necessarias, B quantum in ipai* eat. suppeditent.

Caput VI

De .operibu» caritati».

Ecclesiam catholicam in suis etiam aerumnis et angustiis materna sollicitudine pauperibus sublevandis semper providisse nemo, nisi iustitiae et veritatis immemor, inficiari potest. Non enim nescit ecclesia pauperes a Christo paupere primos in regnum Dei vocatos fuisse et eminenti dignitate prae caeteris insignitos. Paupere* quippe, ecclesiae thesauri sunt, illosque expansis ali* amanter tegit ac refovet. Unde ii* omnibu* benedicit quicumque pauperibus aliquatenus opitulati sunt, hospitia et omnimoda caritatis instituta creanda voluit; pauperem ipsum, qui latet et effugit, quaerendum iubet. et mirabili quodam caritatis ingenio, omnes quotidie excogitat et adhibet artes, quibus dolores aut C infortunia paupertatem consequentia subsidium ancipiant et solamen.·

Deo igitur misericordiarum patri gratias agentes, quod, hisce miserrimi* temporibus, in nostris (faillis, dignatus sit, multiplicato caritatis ardore, ecclesiae filios adiuvare in afflictae matris solatium,'pia instituta regulariter existentia sub variis denominationibus: *Societate» videlicet caritati», eancti Vincent»* α *Pindo, tancti Frmcuei Regi», Boni pariori», Putroeiniorum direni generi» a pii» nndieribu»* assumptores·, *Providentiarum* ia *paupere», i· tincto»,* etc. iudicamus affectu paterbo fovenda, atque sic utiliter distribuenda et moderanda, ut firmiter stabilita subsistant in solamen pauperum et in aedificationem animarum

TITULU8 XI.

De raltd Mivino.

Caput I.

De reterentia tervanda ia *cultu» dieini celebratione.*

Pateant ad ***mdeerm'*** sacerdotes, ut videns eos populus paveat et ipse. „0us«cdum4 prosespto *et eaeremonieu gnat Deu» ttandatil at fodant."**

Nihil unquam in sacris caeremoniis vel addatur, vel adimatur, vel immutatur: mnaicam miaus gravem quae profanas resonaret cantilenae, a choro arceant parochi; nec aliud quidquadt latina aut vernacula lingua in eocleaiis decantetur, niai prius ab Ordinario approbatum: ne quid forte contra fidem aut divini cultus decorem, vel per ignorantiam, vel per inconsideratam mentem irrepserit

• Urit. XXII i.
• Dratsna. VU, 11.

Caput II.

De sacre *hturgia.*

Cam foysm .tredsndi statuet tat saipptamdt', proindeque libri liturgici non minua doctrinae fonte* sint quam pietati·, summopere optandum estait, quemadmodum per fidei unitatem miro splendore ineat eeoleeia, ita per ritu* et precum uniformitatem omnium oculi* effulgeat. Ideoque, eamdem ac ecclesia Romana, omnium ecclesiarum magistra materque, fidem habente*, eamdem disciplinam et eumdern officii divini modum habeamus.

Renovantes igitur synodi Aquensis, anni millesimi quingentesimi octogesimi quinti decretum, quo, iuxta mentem concilii Tridentini et sancti Pii V constitutionem, praescripta fuere in tota^provincia breviarium miasaleque Romanum, haec statuenda iudicavimus:

Curent episcopi provinciae nostrae ut, pro opportunitate et sapientia sua, ritum Romanum in sua dioecesi, si forte alicubi non vigeat, introducant, iliumque ab omni clero, sive in privatis, sive in publicis officiis servari iubeant, salvis tamen a sancta aede concessis vel concedendis. ·

Caput III.

D taedii» ruralibus.*

Nulla in vicis aut agris erigantur sacella, absque **3tia** episcopi. Quae autem iam erecta sunt. bus ad missae sacrificium decenter celebrandum isitis instruantur. Parochi, inconsulto episcopo, sacramenta in sacellis administrare non praesumant, invigilentque ne desint ea quae ad congruentem eorum munditiem atque decentem ornatum pertinent.

Caput IV.

De »anetarwn reliquiarum cultu.

Sanctorum una cum Christo regnantium reliquiis cultum semper exhibuit ecclesia, et quidem a primaevi* religionis Christianae temporibus. Ideoque ut sacris hisce pignoribus debitus honor habeatur, -iubet haec synodus, ut in theca^decenti semper deponantur. ne(\ unquam fidelium venerationi exponantur, neve in processionibus deferantur reliquiae quarum authenticités episcopali approbatione non constiterit.

Caput V.

De pietate catholica erga defuncto».

In mortuos producere lacrymas et quasi dira passos plorare, et non despicere sepulturam illorum nobis suadet scriptura divina', vultque ut iis *„qui* cum *pietate dormitionem"* acceperunt opem feramus, dicens: *„pancta et talubri»* «st *cogitatio pro defuncti»* D *exorare, ut a peccati» tdtontur."**

Firma ergo fide tenente* quod *„cathoiica eceleeia, Spiritu* «snete *edocta,* m sacris *litteri» et antigua patrant traditione"*‘ docet, nempe: *„purgatarium tree; anûttaegue ifc* detenta» fidelium euffrogii», po*tisssmnm a«r* *aeeeptabiti altari» taerifdo tutari,"** fideles hortamur et enixo obsecramus, «t frequenter subveniant defunctu in Christo, nondum plene purgatis, per „aris*aram *taerifida, trutiene», deemo*synas", indigentiarum applicationem *, *„d per alia pietati» opera,"'* quae divina benignitas simul et

' 8. Coslmtiaas. dacSoritat·* *de frutia,* a. 8.. [Maasi. Coa. riL, IV, MID.]

* Keeli. XXXVIIt 10.
‖ II Macta*. XII, 45, 4·.
* Trit, cam. XXV, *de purget.*
‖ Trit, IMtaa.
‖ Ix tali* dadsren Ata, prsp. 4*.
' Trtt, iSMass; «*M. Lata. IV.

mortuorum refrigeria et dulcia voluit eeee vivorum λ solatia.

Bt si, pro ordine caritatis vel iuatitiae. propinquorum, benefactorum et 'amicorum animabas sublevandis impensius studendum, non tamen dilectas solummodo animas Deo commendent recordantium et procantium affectus,' sed pro sanctorum communionis iure et officio, omnes in Christiana et catholica societate defuncti, precibus aliisque piis operibus iuventur; quod, sancto Augustino monente, „«taui tacitu nominidus eoruM, sni *generali commemoratione tuseipii* oeeisSm, ut quibus *ad ista desunt, parentes, aut filii, aat* quiconque *cognati vel antici,- ai ana eis exhibeatur pia* «tutet, *communi.*"[1]

Curent etiam episcopi „ut quos *pro fidelibus* defunctis *eu testatorum fundationibus,* vel oblationibus fideliam, *debentur, non perfunctorie, sed.a sacerdotibus et ecclesiae ministris et aliis qui hoc praestare tenentur, diligenter et accurate persolvantur*"B

Caput vY

De exuetisl et coemeteriorum cura.

8 1.

De sepultura ecclesiastica.

Pia mater ecclesia fidelium defunctorum exuvias ministerio sacerdotum sepulturae mandari curat. Sollicite igitur ii serventur ritus quos ipsa instituit.

In parentum solamen eas funerum pompas adhibeant, vel adhibitas non repellant, quae religiosum hoporem defunctis praestant, nec sacris interdicuntur canonibus.

Feretris'laicorum qui aliqua dignitate civili aut militari honestati fuerunt, eiusdem dignitatis insignia apponi possunt. Signa vero cuiuslibet societatis aut sodalitatis et praesertim ab ecclesia damnatae, ne ulli superponantur feretro omnino vetamus.

Meminerint parochi misericordia in pauperes C redimi, peccata; et ideo quos parentes, propriis impensis, decenter humare non possunt, ipsi gratis ac honeste sepeliendos curent.

§ *i.*

Quibus deneganda est sepultura ecelMiaatica.

Denegetur sepultura ecclesiastica infidelibus et nominatim excommunicatis.

Denegetur etiam publicis haereticis, schismaticis, apostatis a fido: iis qui, ex professo, fidem catholicam. sive scriptis, sive publicis disceptationibus impugnant; concubinariis manifestis, nisi dederint signa poenitentiae; iis qui, in 'conflictu duelli, vel in actu evidenter criminoso periere; hio qui, tinnis compotes, sibimet mortem intulerunt; iis tandem qui, impie et coram testibus, extrema ecclesiae sacramenta repulerunt, non falsa praesumptione sanationis, sed fidei contemptu. D

Quatrivis ecclesiastica sepultura infantibus mortuis absque baptismo non sit concedenda, obtinere aatagant parochi, ut non promiscui sepeliantur cum haereticis, vel manifeste criminosis, cum ipsi sint filii catholicorum, ae nonnisi negative infideles.

§ 3.

De coemetoriernm cara.

„Curet episcopus diligenter, ut coemeteria sta muro ianuisque muniantur, *ut ingressus bestiis oedufiaiur, neque per illa accessus et transitus sit ad profanae ree.*"* Custodiantur a sordibus et vepribus, crucemque in medio habeant firmiter erectam.

1 *De cura pro mortui»,* c. 4 [opp. u Aug.. ed Bened., VI, 51» F).

* Trid., iHdsaa.

* De sxequUs Coii. Locmuis.

* Coac.A,aenee aaao (886. [Mansi. *Concit.,* XXXIV, tod A)

TITULUS XII.

Caput I.

Super temporali Semoni pontificis ditione, potam *ei dederoti».*

Procellarum autem non immUmores quae in sanctam Petri sedeti, ex perditorum hominum malitia et impietate, nt$er irruerunf; omni vero laetitia nunc exsultantes quod catftlicarum gentium ope. maximeque Francorum armis, summi pontificis tanta cum laude regnantis restituta fuerit dHq> temporalia; illos non possumus debito stigmate non notare, totisque viribus reprobaro et condemnare qui potestatem hanc, divino nutu, tam legitime acquisitam, per tot secula possessam atque servatam, omnium gentium praesertim catholicarum diuturna veneratione consecratam, tamque demum ad universae societatis Christianae bonum omni ex parte conducibilem, et imprimis ad tutum, liberum et expeditum muneris apostolici exercitium nedum utilem, sed et pro temporum et circumstantiarum ratione necessariam1, verbis, scriptis, aliisve magis etiam infandis artibus, attentarunt aut unquam posthac attentare praesumerent.

Declaramus igitur sacrum illud sanctae sedis dominium temporale non posse sine detestando sacrilegio *„invadi, rapi, ad saecularia revocari"* et ab iis qui id nefarie molirentur, incurrendas osse poenas iure decretas ac determinatas.

Immota igitur stet desideranda illa summorum pontificum potestas, et labentibus usque seculis illaesa semper praefulgeat quae. Domino providente. °lim a patribus nostris adaucta et defensa, hodiernis etiam victoriis mirabiliter instaurata cernitur, et quam divinitus confirmatam obsignatamque laetamur.

Haec nobis maxime sunt in votis: haec a Deo optimo maximo, unanimi corde instantes, petimus et imploramus; haecque per Christum in eccleaiae tutamen et decua perpetuum impetranda summopere confidimus.

Caput II.

Fotam *de immaculata conceptione definienda.*

Cum dignitas beatissimae Virginia matris, in laudem et gloriam Filii sui omnipotentis Dei proxime redundet, dubium non est quin Virginis cultum maiori devotione foventibus, uberiora potioraque dona conferat ille, qui ab aeterno genitus, eam sibi, caro factus, in habitationem elegit, matremque consecravit. Orbis Christiani pietas, a multjs iam seculis, celeberrimam habet conceptionis Virginis sanctissimae diem. Omnes nunc, unanimi ore, conclamant Mariam ab originali labe fuisse praeservatam, Deumque, praeveniente et operante gratia singulari, sublimiori sanctificationis privilegio, illam D redemisse. Unde, uberrimos salutis fructus'sibi sperant obventuros, si tam excelsum et mirabile privilegium, speciali sententia, ab apostolica auctoritate definiatur. Nos igitur, circumstantiis mature perpensis, cum olim agitata iamdiu corruerint dissidia, cumque doctrinam hanc nutriendae gugendaéque pietati plurimum profuturam censeamus, ad gloriam omnipotentis Dei, ad maiorem beatae Mariae virginis laudem, ad fidelium aedificationem,, totiusque Christianae rèipublieae felicitatem et pacem, humiliter a summo pontifice nostro Pio exposcimus, ut pro suo erga beatissimam Virginem devoto affectu, illam ab omni peccato originali prorsus immunem, sanetamque et immaculatam semper fuisse, solemniter declaret et definiat. [1]

Quod autem iam antea unusquisque sua in dioecesi episcopus provinciae' nostrae votum ex-

* Pias IX.

* Idem.

presserat, atque litteris ad sanctam sedem detulerat, a selemnius nunc atque una voce, de novo exprimendum eeasuit Aquensis haec synodus.

Caput HI.

CoMserwKo *lotitu,* Àgwnsû *provixeia» cordi ucraiiuioto tmpirpn tdorendo detmoi nostri* lu» Chritti;* use non cordi brotiMMno somperyuo immeeuteto *Dti guiMeit Meriet.*

Pater misericordiarum et *Deiu totius consolationis. ut ostenderet abundantes gratia^suae divitias, cor dilectissimi Filii sui salvatoris nostri Iesu Christi in nos peramanter' inclinavit, ex quo immensae caritatis fluenta in sitientes animas nostras dimanarent.

Cor igitur illud, in quo sibi Pater bene complacuit. cor angelorum delicias et tamen in terris attritum propter scelera nostra, laudamus, benedicimus, adoramus et omni gloria et honore dignissimum proclamamus.

Cpr yero nostri sic amantissimum. et in nos tum in cruce, tum in sancta eucharistia tam abunde pn fusum omni amore redamantes, hecnon. pro tot et‘tantis iniuriis. quibus lacessitur, satisfacere cupientes:

Nos, Petrus-Maria-losephus Darcimolps, archi, episcopus Aquensis. Ardatensis et Ebredunensis, de consilio et assensu illustrissimorum ac reverendissimorum dominorum in Christo fratrum et- comprovincialium nostrorum episïoporum,

Csroli-losephi-Eugenii deAIuenod, Massiliensis,

Xaveyii-Tusaani-Raphaeln Casanelli de Istria, Adiacensis.

Iqpnnis-lrenaei Depery. VapjncMsis,

Casimiri-Alexii-losephi Wicart, Foroiuliensis,

Ludoviei-Antonii-Augustini Pavy, Algeriensis.

Mariae-Iuliani Meirieu, Diniensis,

. Huic sacratissimo cordi nos ipsos dioeceseonque nostrarum clerum atque fideles dicamus, devovemus et in perpetuum consecramus; humiliter exorantes ut nos et nostra contra adversa omnia tueri dignetur. ut dubios confirmet, debiles reficiat, devios ad se rdducat, dolentes consoletur, morientes abscondat in se, et regni coelestis efficiet participes ia aeternum.

Cum vero ad cor lesu nota tutior pateat aditus qbam cor Mariae' immaculatum, per matrem ajF filium confugimus, ut meritis sanctissimi eordjs genitricis Dei, quae et mater nostra est, in intima -cordis fllii penetralia feliciter perducamur.

Ijleoque nos omnes totamque provinciam beaMssimo cordi Mqpae affectu filiali etiam in perpetuum consecrsfl^

Decretum de mdirfieae *fidui ooneilu fruituMu.*

Nos, Petrus-Maria-losephus Dareimolee, archiépiscopat Aquonaia, Arelateasio ot Ebrodapoeaia, do eoas»lionet oonsentu reverendissimorum dominorum episcoporum comprovincialium, proximum concilium provinciae'Aquenam in ipsa nostra ecclesia metropolitana, elapso poet approbata a summo -pontifice huius ooneilii decreta triennio, celebrandum ■am denuntiamus et indicimus omnibus qui praesentes adesse debent

Deeretum de /ne coaeiUi.

Cum absoluta sint quae, pro temporis ratione, agi gerique posse videbantur, cumque pastoralis cura reverendissimos dominos episcopos qui huic synodo interfuerunt et intersunt, ad ecclesiarum suarum pastorales vigilias revocet propterea huic concilio flnem imponendum censuimus et imponimus,

TESTES SYNODALES.v-

Pro Aquensi archidioecesi: dominus Antonius-Natalis Reynaud, canonicus theologus.

Pro dioecesi Massiliensi: «dominus Marcus Cailhol, canonicus.

Pro dioecesi Adiacensi: kdominus Modestus Ronticoni, canonicus.

Pro dioecesi Vapincensi: dominus Claudius-lulius-Iacobus-Achilles Joubert .canonicus.

Pro dioecesi Foroiulienai: dominus loannes-Franciscus Isnard, canonicus.

Pro dioecesi Algetjenai: dominus loannes Piasse, canonicus.

Pro dioecesi Diniensi: dominus Hieronymus Bondil, canonicus theologus.

8VB8CRIPTIONE8 EPISCOPORUM.

Nos, Petrus-Maria-losephus Dareimolee. archiepiscopus Aquensis, Arelatensis et Ebredunensis, de consensu et assensu coepiscoporum nostrorum haec decreta a nobis definita subscripsimus.

t P.-M.-Josephus. archiepiscopus Aquensis. Arelatensis et Ebredunensis.

t C.-I.-Eugenius, episcopus Massiliensis, subscripsi.

t X.-T.-Raphael, episcopusAdiacensis, subscripsi,

t l.-Irenaeud, episcopus Vapincensis, subscripsi,

t Casimiruo-Alexius-Iosephus, episcopus Foroiuliensis. subscripsi.

t Imdovicus-Antonius-Augustinus, episcopus Algeriensis, subscripsi.

t Maria-Iulianus, episcopus Diniensis. subscripsi.

ACTA CONCILII.'

In* nomino Domini nostri Iesu Christi. Amen.'D Annb a nativitate Domini 1860," dip vero septembris septima, iam in Aquensem civitatem convenerant quicumque per litterae diei 94 iunii ab illustrissimo ac reverendissimo dominp P.-M.-Ioeephoi Dareimolee, Aquensi arehiepiscopo, ad celebrandum concilium provinciale indictum ad diem septembria octavam, festum nafivitatia beatae Mariae virginis, convocati hierant.

Aderant itaque:

Illustrissimus et reverendissimus dominus domi-,nus Petrus-Maria-loeepbua Dareimolee, Aquensis archiepiscopus, cum dominis Raynaud ot Rondon canonicis, Aquensis capituli legatis, et dominis Oinoulhiac, Pasquier et Mille, vicariis generalibus, atque dominis Reynaud, arehipresbytero, et The* nqron, facultatis theologiae decano, arohiepiseopi theologis;

Illustrissimus dominus dominusCarolus-losephns-Eugenius de Masenod, Massiliensis episcopus, queux comitabantur domini Jeaoeard, vicarius generalis, «t Ouien, canoiffau, legati capituli, atque domini Tempter,' vicarius 'generalis, et Bicheron, canonicus, theologi;

niustrimimus dominus ddAinus Xaverius-Tuesanus-Raphael Casanelli de letria, Adiacensis episcopus, quam secuti erant domiant Ronticoni, canonicus, legatus capituli, St domini Bdrrabayrouxe, Magnan, Chevalier, vicarii generales, th.eologi;

Illustrissimu /ominus dominos loaaneo-Irenaeus Depery, Vapinoensis episcopus, cum canonicis dominis Julien et Lfipine, legatis capituli, atque theologis Chabrand, vicario generali, Blanchard, canonico, Joubert, seminarii professore;

Illustrissimus dominus dominus Caaimirus-Alexius-Iosephu Wioart, Foroiulienaia episcopus, eum

caaoaiei* i^omiai· laaard μ Manure, legati· oapitali, atque theologia dominia Pona. vicario generali, et laferaet, aeminarii moderatore;

lUnetrieaiaiaa dominas domina· Ledovicae-Antbniu-Augustua Pavy, epiaeopu·' Algérien···, cam canonici· PelleUir et Phase. legati· capituh, atque theologi· domini· Girard, canonico, maiori· seminarii moderatore, Compte-Calix. minori· «eminari! superiore, et reverendo patre Jordan, praeposito leauiti· Algerienaibu·;

Illustrissimus dominus' domina· Maria-Ialianaa Meirien, Dinienai· episcopus. cum domino Bondil, canonico, eapituli legato, et theologi· domini· Jordany. canonico, et Deni·, seminarii moderatore;

Reverenda· pater Regi·, abba· monasterii Trapistarum Btahueli in Algeria.

Praeterea, e domibus religiosis: domina·MaUgne. •eminarii praefecta·; paler Martine·, e societate leeu; patet Courtès, missionarionim «aperior; pater I-aurent, Capucinorum provinciali·.

Invitati tandem aderant illustrissimi ac reverendissimi domini domini loanne·-Maria-Mathias Debehy. archiepiscopus Avenioneasia; Franciacua Cart, epiaeopu· Nemausensis; illustrissimus dominua dominus loanne· (luigue. Bytonensis apud Canadien··· epiaeopu·.

iVXGRBiATlo GENERALIS PRIMA.

7 srptrashris.

Eadem ipsa die. septembria septima, circa secundam poat meridiem horam, omnibu· praedicti· reverendissimi· dominia dominis episcopi· et venerabilibus viris in aedibus maiori· seminarii congregatis. palam ab illustrissimo et reverendissimo domino domino archiepiscopo denuntiatus et recitatus est ordo singulorum quotidie concilii tempore C agendorum, communi episcoporum sententia definitus atque statutus, prout bic legitur:

Hora quinta matutina, «urgent omnes.

Hora quinta et semis, una et simul in sacello meditationi vacabunt in habitu chori.

Hora sexta, horas ibidem recitabunt.

Hora sexta et «emis, sancto missae sacrificio intererupt. eodem in. habitu.

φ llUra septima et semi·, privatae congregatione· eogeptur.

Hora decima et «emis„incipiet prandium post quod sanctum sacramentum adorabitur.

Hora duodecima et «emis, vesperae recitabuntur.

Hora prima post meridiem, .privatae congregationes.

Hora tenia, generales congregationes cogentur.

Hi>ra sexta et semis, 'coena incipiet, quam aequetur sancti' sacramenti adoratio.

Hora octava tet semis, vespertina oratio recitabiUir.

Hφκ^ιοη·, ibunt omnes cubitum.

Deinde, concilii patre· septem privata· eongregat^^a constitueront, nimirum:

!.. Epitetporwt,

Praeaidepte archiepiscopo. secretariis dominis Jeancard et Internet;

9. Dt ptrtttit tedttittUeii,

constantem: illSatriaaimo reverendissimo domino domino de Maaenod, Massiliensi episcopo, praeaide; domino Tempior, praeaidi· vicario; atque dominia Mille, Jepnosird.lulien, Internet et Chevalier;

3. DtJUt,

coaetant··: illuatriaaimo ac reverendiaaimo domino domino Caaanelli de latria, Adiaocnm epiacopo. praeside; domino Sarrabayroue, praesidia vicario; atque dominia Muraire, Reynaud. theologi·. Blanchard. Léptne et P. Pierre;

4. Dt imriiti,

cenitantem: iDuatriaaimo ac reverendiaaimo domino domino Depery. Vapineensi epiacopo. praeaide; domino Chabrand. praeaidi· vicario; atqae domini· Reynaud, archipreebytero. Jordany. Isnard. Rondon et Joubert;

5. Dt itcrtnlu, tt pitietu ctnleiupu tptriktt.

constantem. illustrissimo ac reverendiaaimo domino domino Wicart. Foroiuliensi epiaeopu. praeaide; domino Pona. praeaidi· vicario: atque dominis Thaneron. Pelletan. Phase. Peni». Guien et patre Inurent;

Dt rttfJitt,

conatantem: illuatriaaimo ac reverendiaaimo domino domino Pavy, epiacopo Algériens!, praeaide; domino Oirard. praeaidi· vicario: atque domini· Paaquier. Malègue, patre Jordan. Bicheron. Comptp-Calix et Ronxiconi:

7. Dt Jrentit,

conatantem^ illuatriaaimo ac reverendissimo domino domino Meirien. Dinienai episcopo, praeaide: reverendo patre Regia, abbate Trappiatarum. et reverendo patre Martin, praeaidi· vicarii·: atque domini· Ginoulhiac. patre Lagier. patre Magnan et Bondil.

Officiale· vero cyncilii designati sunt: promotor. dominus Ginoulhiac: promotoris vicem gerens: dominus Sarrabayroute, secretarii concilii: domini lupine et Compte-Calix; notarius concilii: dominus Bondil; magistri caeremoniarum: domini Jordan) et Dessuehes.

Tunc, silentio circa quae praefatis in congregationibus quisque dixerit vel opinatu· fuerit omnibus iniuncto et ab omnibu· recepta, statuitur ut venerabile· canonici et concilii theologi privati· quidem congregationibus veste talari et pallio induti. generalibus vero et sessionibus. ut solent in choro, intersint.

Poatea. iam tunc declaratur quod si forte contigerit aliquos debito in loco non sedere, tum in congregationibus, tum in publicis sesaionibus et caeremoniis, nulli propterea.generetur praeiudicium. nullique novum, ius acquiratur1.

Tandem confirmatur indictio primae seasionis ad diem sequentem, septembria octavam.

Huic ut faveat Deus, pridianum non praetermittitur ieiunium

SESSIO PRIMA.

8 sspteashris.

Die septembria octava, dominica autem poat pentecosten sexta decima, festo nativitatis glorio·iafimae semperqüe virgini·' Mariae, iam a primo mane universa commovebatur et exsultabat Aquen·>· civitas, quo ex agris et pagis viciniaque imb longinqui· 'urbibus ingens et religio·· multitudo * confluxerat. Ne autem impedimeato tanta populi frequentia foret, via ab archiepiacopi domo ad ecclesiam denao militum ordipe eptf oircumaepta; armatique equite· quatuor aocerditi herant ad iter per civitatem pandendum. His ita compositu, et omnium animis exspectatione suspensis, incedere incipiunt equite·, comitante non modica tubicinum et aeneatorum manu. Hos subsequuntur praeter haatatum. haitorem et ecclesiae ministro·, mngiater caeremoniarum eiusque adiutor, thuriferarii, sabdiaooaaa crucem parochial!· eocleaiae ^aMhtiaaimi-

1 Trid.. sa U. ia 4m.

Salvatori· feren·. acolyti·. aoceasis bunpadibas, comitatu·. et pueri choro addieti. Tunc, longo dupUcique ordine, progrediuntur elerici, provincia· sacerdote·. parochorum vicarii, ecclesiarumque rectore», superpellicei· induti, et ecclesiae metropolitan»·rantores. Protinus. hora ferme octava, de archiepiscopali palatio, quo convenerant, solemniter procedunt: primo, episcoporum theologi et capitulorum legati, tunicelli· linei· et epomidibu· induti, secundum ordinem epiacoporum suorum incedente·; deinde reverendus monachorum Africanorum archimandrite, mitra lanea et acupicta, pedo ligneo, et eruo·pectorali itidem ex ligno «pectabili·, cui sficius monachus ampla laueaque veste amictu·; pdqtea reverendua ("«purinorum provincialia. At Aquenii capitulo crux arcbiepiscopalis antefertur; ipsam sequuntur canonici titulare·, quibu· illud constat. rubri» pluvialibus decorati. Hia «uccedunt, in habitu chori, invitati praesules. nempe Avenionensis archi- II epiacopua cui latera cingunt epiaedpu· Nemsusensis et epiacopua Bytonenaia, Tandem apparato splendidoque ¹cultu progrediuntur illustrissimi et reverendissimi patre··: epiacopua Dinienaia. epiacopua Algerieuaia, epiacopua Foroiuliensis, epiaccpua Vapincenaia. epiacopua Adiacenai· et epiacopua Massiliensis. secundum ordinem consecrationis incedente·, mitria chlamydibusque aUreia corusci et pedo innitentea pontificio. Singulis praeeunt duo clerici portantes inaignia; itemque duo cuique aaaiatunt de auia theologia vel capitulorum legatia. Postremo, •ex clerici· inaignia praeferentibus. duobus aubdiaconia duobuaque diaconi· praecedentibus, medius inter duoa archipreabyteroa pluvialibus induto·, religiosum agmen claudit illuatriaaimua et reverendissimus Aquensis archiepiscopus, vestimenti· pontificalibus amictu·, fulgente chlamyde, mitraque pretioaa inaignia, et pedum paatorale.ainiatra tenens. pone quem aliquot ministri.

Non autem via breviore pergunt in ecclesiam, •ed. tum ad favendum pii· plurium desideriis, tum ad augendam solemnitatem, longo habitu ¹ circumflectente·, per via· Adansonis, seminarii et trium Ulmorum, et per plateam beatae Magdalene·, descendunt infra curiam, inde reversuri per via· Sanctiepiritus. Officialis et Aurificum, per forum Olitorium, turrim et viam maiori· Horologii et plateam Universitatis. Interea, sanctorum litaniae decantantur, identidem succinente militarism musicorum choro. Quacumque transeunt denso concursu circhmfunduntur: in plateis autem et biviis ingeminant multitudini· undae. Avide quippe exquirunt et religiose contemplantur universorum oculi (electum totius provinciae clerum, at illo· in primis epiacopo·, quantum dignitate eminentes, tantum meriti· praestantes, tot antiquarum et insignium ecclesiarum II onera portante·, tot populorum saluti invigilanto·, tot homine·, moribu· et lingua, studiis et cultu diversos, ultra citraque mare, ab Alpium verticibus ad Atlantea, ab algidis Druentiae fontibus us^toe ad sitiente· Numidia· plagas, caritate et sollieitadm· complectente·, et in quibu· cernitor Hippo regius cum urbe Sextii religione devinctus, Africa deauo cum Gallia arcta piaque societate coniuncta: dignum cui de coelo Augustinus et Caeeariu arrideant spectaculum.

Accedentibus ad ecclesiam episcopi», cohortis milite· in laevam arma sr'tollunt, et elaseiea bellica festive clangunt. Ex quo vero eeelaaiae limea crux transmiserat, grandiore voce insonabant · organa, immenso reboante templo. Iam iUno spectabiliores civitatis aliorumque locorum homine· concurrerant. inter qnoa cerner· erat praefectum regioni· Rhodani ostii· adiacentia, ipaiua vicem fungente· Aquis et Arelate, magistratum urbi praepositam cum soeiis, consiliario· municipale·, multo· maiore· praesidii duce·, duo· · legat» ad nationi· comitia a populo missis. Hi aede· congrua· occupabant; reliqua autem ecclesia innumero concursu replebatur, excepta chori parte ad concilium reservata.

Illie pridie, ex utroque latere, aedium ordine·, ab altari ad populum porrecti, parati fuerant, quorum in primo seu interiore, cathedrae, cum plutei· de moro ornat», instructae fuerant, ut «edere et orare oommode possent episcopi. Ad hsa accedunt venerabile· praesul·· eaaque occupant, ita ut digniore· altari «int viciniore·. Iuxta illo·, at aliquanto poat. «edent qui ipsis assistunt; ante autem «tant insignia portante·, intermedio inter utrumque ordinem interiorem «patio vacante ut pateat ad altare aditu·. In eodem ordine, at populo propiore· «edent metropolitan! canonici: in alii· autem, itidem pro dignitati· ratione, capitulorum legati et epiacoporum theologi. Tribu· invitatis antistitibus locus decens in angulo sinistro paratus fuerat. Coetum aynodalem a laicia sacerdote· et clerici dividunt.

Omnibus ita locum suum occupantibus, simul atque reverendua archiepiscopus ad gradus altaris advenit, «anctorum litaniae per cantum Ayiuu *Dei* concluduntur.

Tunc ad thronum accedit pontifex; et pluviali deposito, «umptiaque tunicellis. casula et pallio, ritu solemni missam de Spiritu sancto incipit. Post evangelium, liber osculandus ad episcopos et «d archimandritam a «ubdiacono defertur, qui subinde a diacono thure honorantur Ad offertorium autem hic honor illi· a duobus anistentibu, exhibetur. Dum elevatur et adoratur sacra victima, *O tolutarie hostia* modis musicis a pueri· cantatur, concinentibus organi·, chori cantoribus et ophicleide. Post *Agnae Dei* episcopus antiquior, a magistro caeremoniarum'ductus. osculum pacis a celebrante accipit et ad collegas suos defert. Eodem modo pacem, quam a« celebrante accepit, decanus canonicorum metropolitanorum caeteris. affert. Sumptis a pontifice corpore et sanguine Christi, ad coeleste epulum ordine accedunt episcopi; tum, recitato per diaconum *Confleor,* altari· ministri et omues ad concilium vocati.

Miasa peracta, in medio suf^r thronum evangeliorum liber ponitur, et crux arohiepiseopo obversa erigitur.

Interea pontifex ex'bit pallium, casulam, manipulum et tanicellas, indutusque pluviali'et mitra pretio·» baculumque pastoralem manu ferens, recedit coram altari, ip«um associantibus ministris et II archipresbytoris, indutis ut prius

Tunc, mitris depositis, concilii patres cum omni consessu genua flectunt Diacono vero inclamante *Orate,* aliquantum orant Inde archiepiscopus incipit. acnola provoquent·, antiphonam Amnidi nos Deaiiw», etc. quam excipit pealmus LXVIII fiUsstm ass *fae, Deae.* Quoad cantator, episcopi".sedent mitra tecti.

Finito psalmo et recantata antiphons, episcopi, deposita mitra, surgunt; et archiepiseopua, ad altare versus, dicit: Adsumus, *Doaùne, mete Sfiritu»* •t reliqua ut in pontificali; reeponaoque ^rrrrt ab omnibus, recitat orationem OassMpoteM asequism· *Deae* et reliqua ut ibidem, Qua finita, episcopi, mitris sccepti·, genua submittunt, caeteris paritor genuflectontibus: et litaniae cantantur. Poat haec verba *Vt tnutAeee jUotihee etymetie* etc., arahiepiocopus surgit, et baculum pastoralem sinistra

A

Imu, versus ad synodum dicit: *Uthen* presssafMH
0miIW| ft AfNMiMtW
simulqus dextro cig··· crocio super omnaa produdt. Quo facto, iterum procumbit. cantoribus titanias perfioieutibua.

Litaniis expiatis, surgant omnes, episeopi mitrae deponunt, et praeses ad altare ae sertit, ad dioeadum orationem *D·*, fwssswssws, etc. Qua recitata, rurans sedent omnes: et, incenso a praeside in thuribulum de more immisso, cantatur a diaoonoj ritu solemni, evangelium secundum Lucam, c. IX: *In Uh Itmftrt,* cmsomIw /es» dtmateeim apostolis, etc. Quo Suito, liber a subdiacono primum praecidi, deinde episcopis et archimandrites osculandos offertur, quos poatmodum thure honorat diaconus. Tum patres et omnis consessus genua flectunt: praeaea raro incipit hymnum Fem erector, etc. Finito primo Tersu, surgunt omnes et stant consent ad altare. Expleto hymno, patres, mitra accepta, aliique omnes sedent, quos praeses sic statio* alloquitur:

FswsroMes roaaoerrdotes et patres Mrisoimt, et reliqua ut in pontificali.

Postea, illustrissimus archiepiscopus, comitantibus duobus archipresbyteris, accedit ad ingressum chori, et, do suggestu ibi parato, concionem habet, in qua, actis Deo gratiis de libertate ecclesiae reddita ad celebranda concilia, tam diu potestatum insidis, intermissa, luculenter ostendit hoc esse proprium et inhaerens ius ecclesiae, ut, quoties expedit, illius pontifices congregentur, quo de re Christiana agant inter se . Duo nempe eme, iuxta sanam avitamque doctrinam, quibus mundus hic regitur: auctoritatem sacram pontificum et civilem potestatem, quarum utraque suprema.et suos intra limites independent Ad conciliorum utilitates postea deveniens, illa remis aequiperat quibus procellosum mare sulcans ecclesiae navicula, scopulos transmittit, freta aestuantis traiicit, et ad portum roluntatis eius illaesa' tandem appeMit. Trifariam autem ecclesiae prodesse concilia demonstrat: primum arctioribus vinculis episcopos et sacerdotes devinciendo, chm inter se, tum praesertim cum Petri successore et sicario Christi, Romano pontifice; deinde pastorum selum fosendo et accendendo, ut gregis bono' modia omnibus consulant, adversus universa mala remedia parent, atque cunctis calamitatibus refugium, cunctisqus infirmitatibus auxilium praebeant; tandem sisaniam de patriafamilias agro eradicando; errores repullulantes eruendo et profligando. Quae Cuncta, de quibus rebus agendo, quantum in se erit, Deo faToute et opitulante, praestare intendat Aquenae prpTinciale concilium, illustrissimus pontifex facuhde perstringit.

Absoluta concione, revereoque praeside et in piano altario sedente, promoter, qui cum sicario D suo sedebat iuxta infimum altaris gradum ab evangelii latere, surgens, instat et requirit ut illustrissimus et reverendissimus dominus arehipraesul, reverendissimique concilii patres declarent concilium hac ipsa die incipose et iam inceptum ease. Tunc decretum promulgandum *ît nftritni· tyneia,* de manu praecidis acceptum, legit secretarius; rogatoque arohipraesulis et reverendissimorum episcoporum consensu, decernit praeses initium concilii provincialis fleri et iam factum esso.

Ipde,. pressos incipit ·hymnum *Tt Daetn;* quo expleto, promulgatur decretum *ît »ei»* eteswdt m rowstlis, quod excipit .lectio decreti do aostmendu episcopis· H>· peractis, eodem modo quo supra, promulgatur decretum *ît pryfttêentjliiti!* Deinds, lecta forma professionis fidei a Pio IV edita, archiprassul, reverendissimi episcopi, dextre libro ovangehorum superposita, innat, itemque ex ordine,

canonici ecclealae metropolitan», capitulorum legati, et episcoporum theologi. Post iuramentam. indicitur simie secanda, arehiopmooptm solomniter benedicit, et indulgentia quadraginta diorum publicatur.

Tuae patroa concilii, quo ordino ad metropolitaaam scnissism atesqsimnt, eodem, per arehiepiseopsde palatium. revertantur. stipati militibus imA· monaoqee turba, ut, transqcto iam meridie, in aaoelhun seminarii ingrediantur, ante inanem tubis et aeneis, instrumentis sonantibus.

9 arptemhns.

Post diem septembris 8, quotidie, dominicis diebas exceptis, missam synodalem ex episcopis uno celebrante, caeteri patres et ad concilium socati sacram eucharistiam percipiunt.

Nona die septembris, mima synodali a domino de Masenod celebrata, incipiunt, horis ab initio praefixis, privatae congregationes, de personis ecclesiasticis,· de fide, de erroribus, de sacramentis et piis operibus, de studiis, ut supra dictum est constitutae, quibus praesunt singulatim episcopi, tunica linea, epomide. et stola induti. In his. tractandae quaestiones perpendi et agitari incipiunt: ibique digeruntur decreta quae ad reverendissimos episcopos deferantur, ab ipsis examinanda et perficienda.

10 teplteArit.

Die septembris decima, misse tynodalis a domino Casanelli do Istria celebratur. Priratae congregationes, ut pridie, habentur. Praeterea, incipit congregatio episcoporum, in qua pripio retractantur decreta in aliis elaborata: item congregatio de decretis, in qua expenduntur decreta iam ab episcopis excussa, et unde ad illos referuntur recognoscenda, antequam in congregatione generali legantur.

11 _ttpinnbrit.

Die undecima, missam synodalem.dominus Depery celebrat. Ante et post meridiem, -privatae congregationes omnes habentur; deinde vero, congregatio generalis seçunda cogitur.

CONURBGATIO GENERALIS StITMU.

In hoc generali conventu et sequentibus, decreta, iam iterum ab episcopis recognita, expendenda sunt et excutienda, ut ad episcopos remittantur, et ab illis tertium recognita definiantur.

Hora ergo tertia, omnibus in aula seminarii praecipua congregatis, recitataque ab illustrissimo Aquensi archiepiocopo oratione AdswwMM, Domsnr, sancis *Sfûritnt, aitmuu, etc.,* principe in loco, crues coram erecta, sedet reverendissimas praeses, tunica linea, epomide et stola indutus, ia hemicyclium ipsi assidentibus a dextris quidem reverendissimis Massiliae, Vapinei et AJgeriae episcopis, similiter indutis, necnon reverendo Stahuelitarum monachorum archimandrite; a sinistris autem, reverendissimis Adiacii, Foroiulii et Diniao episcopis. Deinde, iuxta reverendissimum arohimandritam, sedent promoter et eius vicem fungens; tum notarius 0* ad unam mensam, e regione vero duo concilii secretarii ad alteram; tandem, circa reliquam aulam, canonici et. theologi.

Tunc surgit promoter, et, more solito, instat ut legatur propositum decretum *ît praftttiont JUti* in posterum exigenda. Quo perlecto, monet astantes reverendissimus archiepiscopus omnibus iam esse et in futuris generalibus congregationibus similiter fore copiam loquendi, interrogandi, disquirendi et disputandi' cirêq. decreta, sUa quaque privata congregatione per quos «legerit explanante vsl propugnante. Protinus, disquiritur quinam censendi sint *neti eencbntiertt,* qui ex doereto ad professionem

sa

fidei adigeadl Mit; et etna exaipteadi Mat μ μ τ› dot·· reHgteci, qui quotaaais istam prefsssteuem la masibus saparteram suorum reuovndt.

Deinde, sodem mode ae rapra, regunto premetere, teguntur decreta ia quibus dociarutar: 1. eceteaia· constitutionem diviaam mm at immutabile·», atpete ab ipeo Christo immediate iaetitatam at ditenaiaa tarn; 2. nec - populo christiaao, nee a priaeipibus potestatem eeclMissticam ewe mutuatam. Sequitur, at superius, disquiaitio.

Tandem tegitur decretum de epieeoporum/auctoritate, quod item subsequitur disquisitio. \

19 UftMtiri».

Die Mptembris duodecima, mineam synodalem celebrat dominus Wicart. Hora ante et poet meridiem euta, hqbentur privatae congregation··, deiade congregatio generali·.

IOSORBOATIO 0ESKHMJ8 TKHTIA.

Hora poet meridiem tertia, congregati·, at pridie, patribu·, et oratione dd*Nmn·, etc. recitata, refart illustriMinius archiepisoc|>u· concilii Aquensis anni 1686 decretum, quo a regularibus omnib·· professio fidei indiecriminatim, cam in diooooeeim pruqdioatari veniunt, exigitur. Haec suut concilii rerba: «Neminem etiam regularem, ne in «ui quidetn ordini· •ccleeia concinnari permittat episcopus, antequam •ibi aut eius vicario„ ille quicunique contionatura· eet, fidei professiondm praeetiterit. Ubi vero Minei praeetitit, non erit opue iterum ob eam. causam eidem epiacopo praestare; aed sati· ait profecsionis ei eo nomine praeatitae testimonium scriptum, atque obsignatum scriptum afferre et exhibera, quod illi gratia concedatur. Hoc idem intelligatur de confeaearii·.*' l

Deinde, more colito, leguntur decreta d» tM-dependeniia pofrrtnrir eeeiMMutaoM, *d»* sublecte Auiuses potestatis, et ds capitalis eathodruiibus.

Tunc quaeritur: 1. Nilee possint capitula intra die· octo ante vicarii nominationem T '

Respondetur nihil poaee; et ideo quam primum nominandum vicarium. , .

Deinde, disquiritur num ad capitula pertineant episcoporum vicarii generale·, quamdiu suam tenent auctoritatem. Postquam ea do re aliquamdiu concertatum eet, istud constare videtur: quoedam, ex peculiaribua statutis, canonicorum privilegii· donari, licet, iure communi, ad capitula non pertineant; insuper illis in Gallia, usu praetenti, primum poet epiacopoa locum concedi.

13 sqptambris.

Die Mptambris tertie decima, missa synodali a domino Pavy celebrata, privatae congregationes ante et post meridiem habeatur.

14

'Dio Mptambris quarta decima, missa synodali· a domino Meirieu celebratur. Mane, 'hera septima •t Minis, incipiant privatae congregatio···, et ultra horam decimam protrahantur. 'Post mmidiem vero, simul omnM congregantur. ”

CONGREGATIO 0RXKRAU8 QUARTA.

/ter» prier.

Hora post meridiem prima, congregatis patribus in aula maiore Mminarii, recitata oration· synodali AdanatM, sedeatibusque omnibus, ut «apra, dominas archiepiseopne declarat voces consultera· sui spiscopi, quae non legebantur in proposito decrete da canonicis, huic decreto inartans iri.

‘ Aqueuse ooueUtau suo 1MB, de euriuitee. (Msaei, *CtHuil,* XXXIV, »7»K.)

Poetae, legit Meando eoerotarina decretam *4»* MpÜüiMi y***^»* »***^

per MbetitataM eflWt· mm* foltràhui implore Heeat mom. Canunt put··· ceacttii reffieieado sibi Maeaicam titularem eat saltem heaoreriam, quibusdam tat easibas, Hear·. Tu·· integratur dispatatte, -in praeeedaate congregations iasepta, d· capitnforem iaribua.

Abaetet» dispatatio··, leguntur decretum pro-

M|MГ 4**

abradi·.

Daiad·, promoter requirit ut tegatur pfopoaitum decretam ds/ore spiasqpaH. Aanuit archiepiscopus. Legitqae Mcratariue dacratam. ax qao statuenda io uaad|uaqM dioecesi offieialitas conata·· official·, dnobas aseeseoribus (ad consilium tantum) et actuario. Illud vero dooretum, aegro et invite ab iia quibu· demandatum fuerat inceptam, et urgentibus •pitbopis excusam, aimul atqae lectum oot impugnatur. . Non admittendum officialitatis tribunal contendunt quidam, tum propter sacerdotum famam, qua·, etsi non Mmper contaminaretur, non posMt quin «altem obecuraretdr, non solum per testium relatione· et indicium, sed per solam in iudicium vocationem ; tum, propter forenses trica· et argutiae, ad quaa contegere eolemne habent rei et quarum ope tecum faciunt damnatiohemque devitent; tum propter testimoniorum consequendorum difficultatem. cum teste· nonnisi volente· advocari, nunquam autem cogi posaint; nec aliunde nonnisi sub sigillo confessionis ad testificandum adducantur: hoc ipM iam est expertus. Tres enim tantum, officiali· iure. Metentia· protuli··· asserit, e quibus duae per appellationem infirmatae sunt.

Alius, quia honestorum laieorum iudicio, periendo scandalo aptissimum, imo unice aptum videtur.

Alii plure·, quia satius eet sacerdotibus, episcopis suam oansam committere, qui patres sunt et quibus paterne statuere atque indulgere licet, quam indici, qui ex officio tenetur ad normam iuris immisericorditer decernere et pene· quem non est tegis rigorem inflectere.

Propter haec, ab omnibus singulatim interrogatis repellitur officialitas, uno excepto.· cui officialitas,' pluribus iudicibus constans, quibusdam in casibus profutura videtur, praesertim in amovendis, quando 'opus eat, parochis, quibus ad episcopi nutum munus sunm adimi non poteeL

Hora cnm sit quarta' et · quadrans, prorogatur congregatio in horam quintam.

Pen eliéra.

Repetitur congregatio generalis hora quinta. Recitata synodali oration·, surgit promotor et more solito requirit ab illustrissimi ac reverendissimi archiepisoopi et reverendissimorum patrum amplitudine'ut legantur 'proposita monita ad ecriptores qui ros sive thedtogfoas l^ve philoeophteng tractant

Aanaante arohispisoopo, legit eooretarius monita illa, ineàtuitnrqae disputatio eiroa approbationem librorum'poeaaaque ia tecto decreto proposita·. Ad licentiam vero ab ordinario .petendam, contendit unus e théologie non mm constringendos quoslibet quoties typis aliquid mandant; praesertim quia saepe responsione prompta opus .set tum ad refutando· libello· diunm, tum ad facta quaedam restituenda; praeterquam Xglmd multos non iuvat agnoeei. Respondet arehipplSqop·· agi tantum de illis qui M ooneuibtmXe dfaritemaaetpant; aliunde lioeptiam semel tantam exigi,\pmHcet cum m huic' scriptioni dare inmpiunt. /

Hora sexta et «emi·, solvitur congregatio.

A

U nfimhù.

Di· aeptetdbria quinte decima, dominica vero poat penteco«ten aeptima decima, misse aynodslia nulla celebrator; abeunt enim eoncilii aaoerdotoa alii alto, per civitatem, at sacra quique faciant

CONGREGATIO GENERALIS QUINTA.

Eadem die, hora poet meridiem tertia, inoipit congregatio generalia quinta. Oratione 4^MM*M* recitato, more aolito, legitur propoaitum decretum de epi«ceparum *officii».* Legitur etiam deeretam ds ftotuedam arrorihw demw—dia, rationaliami nempe, etc., quod excipiunt grave· doctaeque eonaiderationes super proprio horumce errorum caractère.

Deinde, legitor decretum de perochte *tt* corion rsautentia, nec noti de corte Dei proadieetioite.

Hora quarta et.aemis. discedit coetu· in aeminarii aacellum ; ubi, poeito auper altare aanctiaaimo «aeramento, et cantato hymno *Ungua* integro, aolemniter epiacopalique ritu reverendua archimandrite Stahueli aatantibua benedicit. Hora quinta, in •num quiaque conclavium ae recipit.

SESSIO SECUNDA.

16 tepiembrit.

Die. aeptembria sexta decima, poat meditationem et horae canonicae, omnea in aulam aeminarii maiorem ae conferunt. Ibi reverendisaimi prieaulea et reverendua archimandrite pluvialia induunt, mitra· et baculp· pastorale· accipiunt, et inde, praecedentibua acolyti· cum latnpadibua, clerici· quibiu· mitra· et baculo· portare incumbit, theologia et canonici· ordinatim, auia quique oapellania atipatf, in aacellum revertuntur. Ultimui vero, duo» inter archipreabyteroa pluvialibus induto·, incedit et'intrat reverendissimus archiepiacopua, quem crucem et inaignia portante· antecedunt.

In choro medio, ab altari ad cancello·, hinc atque hinc, ordine sedent illustrissimi antistite·, digniore· videlicet altori viciniore·. Paulo poat episcopo·, sedent qui illi· assistunt Canonici vero et theologi chori sedilia occupant. Clericis autem. mitram et baculo· portantibus scamma ad cancellos parata sunt.

Mox missam aine canta reverendua archiepiacopua incipit, ipsi arehipreabyteria assistentibus. Lecto evangelio, miasale ab altero arohipresbyterorum reverendisaimi· episcopis et arohimandritae deosculandum offertur. Ad *Agttu Dfi* unguli episcopi et archimandrite, osculum paci· ab archiepiaeopo accepturi, ad altare ofdine accedunt Tunc praeantea sacrum Christi corpus accipiunt; deinde, re-D citato *Cepfltter,* caeteri.

Miaaa peracta, abaque benedictione, cantatur antiphon· *„frepitûn tttt“,* etc., praecinente archiepiscopo; deinde paalmua LXXVHI: *„D»tu ttntnu»t ptttftt,* etc.; poat oratione· IVostrorann *tibi, Dttrn„* etc.; *'iftMtibtu* neateas, etc.; *Dttu* pan noa iurti'tïmn *Itfti,"* etc., ritu solemni. a diacono cantatur evaagoHum aecandum Lucam : „DMtjmnaat Deminui *tt aiiag ttptuepmt» duM,“* etc;¹ Quo finito, liber, osculandos aingulia epiacopi· a subdiaoono defertor, quoa subinde thuribulo fumante honorat diaconus.

Tunc, omnibus genua submittentibus, illustrissime· praeeM incipit hymnum Fsm enantor fjririta·, quem caeteri prosequuntor. Finito primo verna, •urgent omne· et stant ad altare conveni. .Expleto

¹ Lee. X, 1-».

A autem hymao canctisqus aedentibua, praeaea aliocutioaum de libra legit Qua perlecta, promoter ad reverendiaaimum praesidem et ad revereadiammoe patre· conversas, ait: .IIluaMaaiaa· et revereadiaetme domine, revaeendiaaimi patre·, décréta i· proximte congregationibus aaneita et commaai omniam patram aaeensu comprobata ia hae cecuada.aynodi provincialia keecione edici ac promulgari, omni debita reverentia instante· reqairima·.*

Respond·! arohtepieeopaa : tepentur.

Continuo, apeeiatim rogat promoter ut legatur decretum da «pvcteatvteM ed dartrwiem jfdm, et primo quidem quod circa profbaaioaem fidei ia posteram exigendam atatatom fuit. Idcirco, alter secretariorum, a magistro caeremoniarum ad praesident ductos, decretam de manibus eius accipit, in suggestam ascendit, 'ibiqtfe, praemisso preoem!*^ „C«m Macta *cetkeKea tt tp»»toli»e fUtt,"* etc., Iqgit B caput ..Quonanm, nt eit «pestohu, anna set Damiens" 'et reliqua.

Hi· perlectis, et obtento de more patrum consensu, eodem modo a secretario leguntur quae de ecclesiae constitutione divina et immutabili, de potestate ecclesiastica, eaque potientibus, deque Romani pontificis et episcoporum auctoritate sancita sunt.

Quae postquam sibi placere declaratum est a patribus, leguntor etiam, ante singula rogante promoter·, décréta contra hodierno· errore·, rationalismum nempe, mythismum, etc., de iustitiae et caritati· officii·, monita ad scriptores qni rea aive theologicae, aive philosophicas tractant, decretum de capitalia cathedralibua 'et decretam de episcoporum officiis.

Hia aingulia assenas patrum, ut eolet rogatorum, comprobatio, proponitur a secretario decretum de habenda aeaaione tertia, die vigeeima prima menai· aeptembria. Quo comprobato et publicato, requirit promoter ut omnibus in aeaaione praesenti peracti·, secretarii unum plurave conficiant inatrumenta. Quod •e facturo· «pondent secretarii.

Sessionem concludit reverendua archiepiseopus aatantibua benedicendo. Secretaria· autem quadraginta dierum indulgentiam, omnibua qui secunda· huic aeaaioni affuerunt a metropolitano concessam, denuntiat. Hora iam nona et semis, coetu· in aulam aeminarii maiorem ordinatim revertitur, ibique pluvialia exuunt reverendiaaimi epiacopi.

Eadem die, poat meridiem, ab hora prima ad quintam, privatae congregatione· opua suum persequuntur.

17 ttptunbri».

Die aeptembria aeptima decima, missa aynodali· a domino Caaanelli de latrie celebratur. Mane, ab hora septima et semis post decimam usque; post meridiem autem, ab hora prima ad tertiam, privatae congregationes habentur; has congregatio generalis subsequitur.

CONGREGATIO GENERALIS SEXTA.

Hora post meridiem tertia, incipit,, ut solet, congregatio.

Et primo quidem, rogante promotore, legitur decretum de societate tum domestica tam civili. Quo perlecto, animadvertit unas ex sacerdotibus .concilii viri potestatem in uxorem non esae *pitaem.* Plenam esse illam potestatem contendit alter, eamque regiae et pontificali auctoritati aequiperat At parilitatem negat interanee qni sententia praeiverat: nam 1. certum eat parem eaee utriuaque coniugis in altaria· corpus potestatem; 3. mulier, etsi viro •abdita, non tamen ana nec ministra illius habetur, sed seeM. Vir autem, etsi caput ait mulieri·,

non tamen rex. PraMipua Haqa þoU· finetocitate, j non vero tota, qaia illim· partioep· pat aiaBte.

Doind·, «odom modo rugante prïsante»·, legitur decretum dp *atatrittii* ·at tagMadt aaaaatdie. Ia hoc pitres cenaent definienda prineipnm etteia; illis. **uaina** reUgionein penri non'habere ne·» aaea; varum ad-iftam, quantum threat tempera, ferendam at protegendam illaa teaeri; ssçum tMMa hoc repateatos: priasipem extsraum eptoeopam paca, eaiaa cet proinde canon·· dsfeadsre non natote condere; ad fer·· templi, districto gladio, stare, aoa entem aaaetapriam, ad interni «pisoopi partae praeocsapanda·„invadere.

Poet haee legitur ddcratam de «opeade eeoeüio *prttittitli* Aftwari, de tynede MUreado, de oa-'naie eperiteaKhM Mesvdetam esrereitiie; item votam ÚMMKIlteta þ tM^Mi d·· cretum de moaiaAfaM et de poeadeptmm *cttfra-*m sitit *MMiitiiiit firtnuH 9C*1 wurlienaa, necnon decretum de eaeeUie raraMus.

Poet horam quietam, abscedit coetui.

18 eeptemhrta.

Die èeptembrie duodevicesima, missa synodalia a domino Depery celebratur. Ante et post meridiem, privata^. congrpgatio.ne· habenfar, aliquot exceptis qqibus iam pensum pernotum. Cum sit ferì quarta quatuor temporum, prandium incipit hora undecima et ßemi Post prandium, bora tertia et •emis, incipit congregatio generalia.

CONGRfiUATIO GEfKRaUS SKPTIMA.

In hac congregationi, postulante modo aolito promoture, relegitur decretum da earM *Dti frttiicaliotu;* postea leguntor decreta *it* eafsedtreadir *pttrric, it teMtntt cura, it* MocursalMm sectariorum ſsetorita *it* sseuadorris prestyisris, ■ *it* parochorum asearws. Quibua auditis, auctor est unus e theologia concilii ut, in proposito deoreto da sarit Dat praadtoetieas moneantur ßacerdote ne illud imparati praedicent, alii autem ut arguantur qui ;;tarp faonan ⁵»Meator

Deinde, leguntqf decreta *it* aqrrwmawti* m peser», tum da ispfiWmi, da csiÿfrmatisna *tt it tttckarittia.*

Hora quinta et semi·, solvitur congregatio.

19 ttfitt&rit.

Die aeptembria undevigesima, missa ajmodalta a domino Wieart celebratur; nonnullae privatae congregationes habentur; has excipit coetus generalis,

CONORKUTIO GXXttALB OCTAVA,

Hora post meridiem tertia, in aulam maiorem. patrea conveniunt, 1›

Tunc, recitata de more orations, rogat promoter ui legantur decreta *it* pasmtonti·· mtvumiate, *it tadrtioa anetitut,·tt it* ßr imſ ii.

Quibua a Moratorio. þerlecti·, ßaaurgen domiou>···· petit ut sibi lioeqt ciroe sa ąua in praecedente congregations expensa sunt unum adiicare. Advertit ergo, quod de mima paroohiali dictam est, ad illam scilicet frequentandam ** teneri *JUtitt pmcfftf* scriaßtis ", non videri adeo nsoessarium, cum pastores illa monitione non indigeant, fideles vero concilii ßecret non aint lectari ß a pastoribua edocendi. Respondet ßrehiepiseopu hoc non ob fidei·· tantum, sed obi pastor·· etiam dictum, quorum nonnulli monendi ae ſigidi ohHgationem urgeant. Responso naMutitar nans · theologi·, monendoaqu· censet st laicos, quia metuendum ne multi, ea do re, faba laborant coaaelaatia, et itu peeoata maltipHoeater. At 'alias reponit: a se, qaaatamvis doctum piamqae theologum admiratur et revereatar, propina, ut tibi, videtur, quae in paroohiie aguntur conspici; iam. nimio þin a laicis mimam paroohialam aègfigi; ßllo autem multo minas, freqsaator aflteturoe, ai moneantur se, vi praecepti oededastioi, non teneri. Roapoadet patrum nomine rsrsrendus atchieptooopas: mimae parochial!· ntilitatm populo diligenter ęxponenda et fideles ömne ad illam enixe čohortando eme. Ad hanc quidem, vi< praecepti ecclesiastici nominem adigi; verum quamplnrea, Deo et natura iubeate, compelli, ßllo nempe (quorum tantae numerus) qui religiosis' aunt inscii, nec alio pacto in hac erudiri valent. f

Deinde dispicitor primo: utrum extrema unctio eoaiunctim eam eucharistia- an interieoto ſempori •patio, gravi morbo laborantibus sit ministranda; deinde utrum expediat [illam] priorem ab infirmis accipi. Aquis, .Mamiliae et Foroiulii, sive quia parochis ad aegroto· saepe difficili· eat aditu·, et longe difficilior faturus esset ai disjungerentur, sacramenta, praesertim si seriq^ extrema unctio ministraretur, sive ad .sacri viatici reverentiam, ambo aimul ministrantur; et quidem extrême unctio prior. Diniae idem fit] deiente nec repugnàmtî «pisOopo. qfiamvis aliud pér statuta suadeatur.‹ Attamen, quantums·! profatarum ait, attenti· locorum et temporum difficultatibus. baeo sacramenta praedicto ordine conferri, exietimat ßomina· ** nihil ea dp re s concilio praecipiendam, eum Romae contrarius usus vigeat.

Iwqta eumdem, statuendum esset semestre domicilium in parochia, quamvis alterius dioeceseos. sufficere, ut ibi celebranda matrimonia proclamarentur; Quod ad ius spectat impedimenta statuendi quae matrimonium dirimant, illud soli ecclesiae demiñtte vindicat, atque expreeae vindicandum censet. At reponit alter theologus quidquid de illa quaestione sentiatur, cum adeo nubila sint tempora, •eduloque praecavenda quaecumque þrocella ciere poeeent, intempestivum fore decretum quo ius impedimenta matrimonium ßirimenti statuendi civili potestati abiudicaretar. Insuper, in praesenti rerum. conditione, perinde agendum ac si ius illud indubitatum esset; ·■ enim, stantibus impedimentis civilibus, matrimonium in facie ecclesiae celebraretur, filii inde nasoituri spnrii · magistratu haberentur et iure filiorum frustrarentur.

His expositis, promotoris rogatu] leguntar decreta: *it pititlt eathtiica trft itfiateiot; it exttftUt tt* rsamstsn'srwm «wn; *it* Mactarum *rtUpianaa ttUtt; it trit itftt fittest tt caritatu tptribat,* in quo apeeiatim *it* mfraismUna *tt tttrcitiii tpirittaliius; it ttttMtetiit fttrit tiffitamti; it pta societal ftt rtftriitu Hc^httitna ti Uti dotùaifiiti* agiter.

Cum autem px decreti verbi· ab excipiendis oonfessionibaa, missionum tempore, viduantur penitas excludi parochi et consueti sacnunenti poenitentiae administri, declarant patres hanc varam mentem esse suam, dt illi tene ab audiendis poenitentibus qui solent illo· frequentias'adire'sibi temperent.

Ad reparandas blasphumis·, credit dominus *** •ovis consociationibus opus non ease, dummodo in his quae iam constitutae sunt orationes eo ànimo fiant. At alii autumant quamplurimos Virés esse consociando·, qui «aeramento ■· obligeât ut a blasphemiia abstineant diaaqne dominicos rite colant

Tandem, leguntar decreta *it Mpslfeм tt tiitMiu pNtifttrit tt ii.* sita, *it.* honutete *Utritt*nm. Venationem autem generatim vetitam audiens

unus ex sacerdotibus concilii, quaerit nam vkaatio- A nem quamlibet prohibere patree in aaimo habuerint. Respondetur: Eam tantum interdictum iri quae cum armorum strepita **It** Dehinc quaeritur vetita»· sit etiam piscatio. Respondetur: Minime.

Post horam quintam, discedit congregatio.

XO leptembri».

Die septembris vigesima, feria sexta quatuor temporum, missa aynodalis a domino Meirieu celebratur. Hora autem antemeridiana decima, congregatio generalis exorditur.

CWWRSOATIO GKNERAL18 SONA.

Recitata consueta oratione *Adiumut,* etc. dominus* * * ad concilium sacerdote· in univorsum defert qui in o6nc<onando, metaphysioa, philosophica, politica, quin etiam democratiea evangelieis documentis 8 intexunt; iHeoque congrus admonitione, decreto de *verbi Dei praedicatione,* iam antea congregationi generali propoaito, inwrenda. ad officium suum revocandos eme opinatur.

His diotis, roganteque promotore. leguntur a secretario decreta *d» deride educandi», do derioorum etudii», de* seminariis minoribus ot *de* seminariis *maioribu».* ♦

Hinc, unus e theologis haec Leonis X constitutionis in concilii Lateranensis V sessione octavi promulgatae, verba laudat: ^Insuper omnibus et singulis philosophis in universitatibus; studiorum genmalium, et alibi publice legentibus, districte praflipiendo mandamus, ut, cum philosophorum principia aut conclusiones, in quibus a recta fide deviare noscuntur, auditoribus suis legerint aut explanaverint (quale hoc est de animae mortalitate aut unitate et mundi aeternitate, ac alia huiusmodi), C teneantur eisdem veritatem religionis Christianae manifestam facere, et persuadendo pro posse docere: ac omni studio huiusmodi philosophorum argumenta, cum omnia solubilia existant, pro viribus excludere atque «Ivere:* cppitque ad illorum normam, in decreto *d» eeminarii» minoribpe,* definiri officia quae philo«phiae professoribus incumbunt iipponendaque sunt.

Paulo ante meridiem, congregatio in coenaculum. ad corpora prandio recreanda, discedit.

· Pan altera.

Hora quinta pomeridiana, in aulam congregatio generalis revertitur, ut circa decreta, mane iam proposita, inceptam disputationem persequatur. Nunc itaque agitur de anno studiis theologicis addendo, per quem, in **ip**« maiore «minario, adolescentes logicae peculiariter incumbant, argumentatione D «holastica exerceantur, locos theologico· et scripturae sacra· prolegomena praelibent, tractatum de Deo et quosdam alios ediscant, et sio ad canum theologicum ingrediendum ·» accingant. Super quo decreto, docta' simul et accurata instituitur disceptatio^

Qua expleta, rogat promoter ut legatur decretum de *studiis* superioribus. Quo Jecto, prosequitur *secretarips,* legitque decretum de scholis clericalibus et monita ad'parentas et ludimagtstros.

Recitantur etiam decreta *d» collationibeu occledatdeie, do eteemihi a iunioribui aaeordotibu» lubmmdi», do librorum bonorum propagatione d do biiiiitJutii ptfiikiêÜiUf tit wàweHéihbw,*

de *dudio d ii» guf »ibi* neosm iq/bmat.

Circa examin a'iunioribus sacerdotibus subeundum, exposcit dominus*** ut serio, nec privatim sed coram pluribus theologis, quos episcopus obgerit, fiat; eique suffragantur alii. Do libris autem variant sententiae: abi censeat illos gratis esse dandos: alii, commodandos.

Post horam septimam, ad caenhtam discedit congregatio.

SE88IO TERTIA.

tI leptembri».

Die septembris vigesima prima, aabbato quatuor temporum, post meditationem, horae communiter non recitantur, sed absque mora ad aulam seminarii maiorem, universo comitante coetu, accedunt reverendissimi episcopi; indeque pretiosis vestibus induti, in sacellum, ut in die sexta decima, revertuntur, 'ubi, eodem ritu ac praefata die, re sacra per reverendum archiepiscopum peracta, ab omnibuaque sanctissimo Christi corpore perrepto, decantato postmodum psalmo IJCXVIII cum orationibus: *„Ad* ta Domine, etc.; Omnipoteiu *tempitorne Deu»,* etc.: *Deu» gui populi» tui»,a etc.,* necnon evangelio secundum Matthaeum, *„Si poceaoerit* m te *fréter* tans,* etc. *, et hymno Pam creator, etc.; postulat promotor, ut decreta, in proximi· congregationibus sancita, in hac senione promulgentur, eui petitioni annuit reverendus praeses.

Cum autepi plura oint decreta quam ut ab uno recitentur; e suggestu, per partes, servatis quaecumque praescripta aunt, roganteque ante parte· singulas promoters. a secretariis alternantibus leguntur:

Primo, decretum de socirioie domestics et *civili,* et do *eacerdotii* eum imperio concordia, super temporali Romani pontificie ditione votum et declaratio; decretum de eopendo *concilio provinciali Aguenii, de *ynodo celebranda et do annuit tpirituaibus eacerdotum ecereitiii;*

Secundo, decreta do *parochi» et eorum relidentia et de terti Dei praedicatione, do luccunalium eccietiarum reetoribu», do tecnndarii» pmbgtori» ten de parochorum vicarii», d» capoUani* ei adiuncti»* pree*bytori», d» cita et honeetat» dericom, de monialibu», de poenitentiam confiviomitatibeu ae alii» pii» virorum ac mulierum eodalitatibu»;*

Tertio, decreta do *telo, de mumonibu» et* aeorctliis eptritaolibus, de *cateehuandi» filii» villiconem, de pia toeietaie pro reparatione blatphemiarum et diei dominica» eanctificotione, de librorum bonorum propagatione et do bibUotheci» parochialibtu, de* operibus *caritati», de reverentia eervanda in cultu» divini celebratione, de locelli» ruralibus, de eanctormn reliquiarum eultu, de esnegtii» et de* coemeteriorum cnrdTde *duello ei ii» gui sibi* necem *ùÿonmt;*

Quarto, deereta *de* eorum gm *mearomonta mutidrant obligationibui, de baptièmo,* et *do confirmatione;* depretum de *eueharittia,* guod cirpo missae *lacrifieium, eucharütiao cultum,* cooummienem primam, *paeehalem et ultimam vereatur;* ot decreta do *poenitentia, de extreme unctione. do* sacrio *ordinationibas,* de matrimomo;

Quinto, monita ad parentes et ludimagtstros, et decreta do *dorifi» educandi*, de scholis doriealibe», de dorioorum stadiis, do seminariis maioribus,-ds itudiu tupenoribut, do coUaliombu» ecdeeiaetici»,* et de «xsmûubtu a taatoribw *eacerdotibue*

Perlecti* autem singulis partibus. patres, ut «let. rogantur consensum, placereque pibi decreta denuntiant.

Postremo, modo eolemni. per decretum a patribus comprobatum, indicitur sessio' quarta in feriam

1 Matth. XVni, 15·M.

•ecundam, quae erit die 93 monsis eeptcmbris; caetera vero ut in flue Mcudad scetioni· loot '

Paulo ante horam decimam, recedit, eoetue.

(In «aeellum antem brevi cum suis revenue dominus do Masenod sacria operatur, et ad sacerdotium quidem Massilienses quinque et Aqueuses •ex promovet, ad diaconatum vero etsubdiaeonatum alios aliquot, inter quos nonnulli Minimi, quorum conventus Massiliae recens est restitutus) ›

Post meridiem, congregatio episcoporum tantum •b hora quinta ad septimam habetur.

33 ttpimbru.

Die eeptembris vigesima secunda, dominica post pentecosten octava decima, post orationem discedunt alio alii ad sacra facienda. Post meridiem, ab hora prima ad secundam, episcoporum habetur congregatio, quam sequitur congregatio generalis.

IXINOREGATIO GENKRAUS DECIMA.

Hora pecunda pomeridtana, incipit congregatio. In hac legitur a secretario decretum de pietate catholica erga defunctos; et ab ipso promoters, catalogus quorumdam casuum,posthac in tota provincia' A,quen»i. reservandorum et consecratis totius provinciae cordi sacratissimo lesu et cordi immaculato Mariae. Dehinc reverendus srchiepiscopus, praenuntiatis qi(se postero die »unt agenda, omnium qui concilio provinciali interfuerunt, studium, modestiam, pietatem patrum nomine laudibup effert. Transacta iam hora tertia, diq&dit coetus in sacellum, ubi, cmtato hymno Ztoiys *lingtte* integro, ut dominica praecedente, reverendus Stahueli archimandrite omnibus solemniter altoque tono benedicit.

SE88IO QUARTA.

23 ttpinArit.

Die septembris vigesima tertia, meditatione et precibus expletis, paulo<-pest horam septimam, reverendissimi patres cum universo comitatu, praecedentibus amplius ducentis presbyteris qui aliunde convenerant, de seminarii sacello egrediantur; eodemque apparatu et ordine ac dia mentis octava procedentes, eadem via nec minore celebritate, decantato interim hymno Fsm creator, pergunt in basilicam Sancti Salvatoris, ubi per reverendissimum archiepiscopum res sacra de Spiritu sancto ritu •olemni, nt in sessione prima, peragitur, cunotaoqne synodo sacrosanctum Christi corpus praebetur.

Postquam autem diaconus inclamavit Orate et non nihil oraverunt omnes, cantatur psalmua LXXVIII *Dnu rtntrmt* ycates, etc. eum antiphona Auptefa· et orationibus; deinde erangelium secundum Lucam Destynesti Dsetimu, etc., eodem ritu ac in praecedentibus sessionibus; tandem'hymnus Fmti creator.

' Quo finito lectaque de libro · revsreado archrepiscopo allocation· latina, rogat' promoter ut nondum promulgata decreta legantur. Respondet reverendus arohiepiseopu·: Lcgcsttar.

Itaque, alter «eoretariorem, a primo oeeremonisrnm magistro .ductus, a reverendo praeside aecipit decreta, in suggestam ascendit, indeque legit decreta: d* eatecAtsemiM*/oiru, i»κM»ηΛ tun, it atfntantiwK* cura, *it* eoMoeiettoac Aopapoados *fiiti, it* suero *litur/ie, it pietate* octiMtea *trft itfimeitt,* et votum *it* rmmecatete CMcqtitene *itjL·* metute.

His entem lectio, secretaries atins, · aeeeado caeremoniarum magistro duetas, patres modo solito consensum rogat, quo ad reverendissimum praoidem relato et ab ipso cnm gratiarum actione reeptc, omnss nan ore gratia· Deo persolvunt Tune reverendas Musilieosi· spisoopas, nitra et pluviali induto·, ia aaggestum ssoendit orationemqae habet in qua eoacilioram utilitatem (Ueet provinciale· synodos non aeque ac olit· necessaria· ipee arbitretur) «amatam eeee entrait; quantumque in moderandi· moribns, corrigendis excornibus, controversiis componendis, imo ot populis e barbarie educendis et ad humaniorem cultum adducendis profuerint, commemorat, illnstribusque confirmât exemplis. Hortatusque ut flant obsecrationes, orationes et postulatione· pro episcoporum patre et episcopo, Romano pontifice, pro venerando metropolitan» et caeteris concilii patribus; ipse, synodi nomine, divina precatur beneficia eximii* sacerdotibus qui praesulum adiutores fuerunt in concilio; Aquensi civitati, patriae suae, cuius studia, cultum, urbanitatem et in primis religionem peramanter laudibus ornat; tnm carae Mamiliae •uae; et Corsicae inaniae et nobilissimae Africanae ecclesiae, et totius provinciae dioecesibus.

Orationem hanc excipit provinciae consecratio sacratissimo cordi lean et Mariae.

Continuo, promoter instat et requirit ut legantur decreta de eligendis testibus synodalibua et de nominatim vocandis reverendissimis episcopis. Itaque seeretarins legit hoc decretum:

'„Nos N ... antiquum atque probatum de testibus synodalibua institutum secuti, ad hoc officium, de consilio et conAenau reverendissimorum coepiscoporam nostrorum, deligimus, instituimus atque pronuntiamus hos quorum nomina sequuntur?

Pro Aquensi arehidioecesi: dominus Antonius-Natalis Reynaud, canonicus theologus. ,

Pro dioecesi Massiliensi: dominus Marcus Csilhol, canonicus.

Pro Adiacenoi dioeeesi: dominus Modestus Ronticoni, canonicus. ~

Pro Vapincensi dioecesi: dominus Claudiu··lulius-Iaoobus-Aohilles Joubert, canonicus.

Pro Foroiulienri djoeceei: dominus loanneeFraaoisces lanard, canonicus.

Pro Algeriensi dioecesi: dominus loannes Piasse, canonicus , .

Pro Dinienoi dioecesi: dominus Ludovicus-Hieronymus Bondil, canonicus theologus.

Tandem ecclesiasticae disciplinae legibus innixi, volumus at reverendissimorum episcoporum et aliorum qui, de iura aut consuetudine huius provinciae, synodo intéressé tenentur, vocentur nomina et contra absentes, qui legitime non eomparaerant, agetur et procedatur.

Quo decreto perlecto, nominatim vocantur episcopi singuli et archimandrite qui respondent: Mdrem, Omittuntur. varo alii. Statim ait promotor: Illustrissime at revsrssdissime donÿne, reverendissimi patres, cam haec synodalis actio ad finem iam psrvsaiat, iustamas et petimus, sicut sacris canonibus sancitam est, omnea episcopos ad hoc concilium vocatos, non prius discedere, quam omnia eius decreta sua manu subscripserint.

Secretaries autem ds suggesta legit quod sequitur decretam:

.Illustrissimus et reverendissimas dominus dominus Petrae-Maria-Iosephua Dareimoles, arohiepiscopus Aquensis, Arelatensis et Ebredunensis, admonet reverendissimos patres omnea qai huic synodo iure intersest et interfuerant, ut poet se, singali, loco st ordia· sao, ad altare accédant, et iis, quae ia hae synode decreta sant, sabseribent*

Quod cum de men rogati patre· approbarent, praisn, salutati· petriban, sapra altare decretis eab·eriWt.' Sedente praeside, accedant tiagnlatim eam

•ibi assistentibus episcopi, et salutato praeside subscribunt

Sedentibus omnibus, requirit promoter ut legatur decretum d« mdtctsM* /tUari asaetAi pnomeMs. Quo decreto lecto et e patribus, modo solito rogatis, comprobato; promoter ait; „Cum ea quae •d restitutionem et conservationem Christianae disciplinae in ieta provincia, pro huius temporis ratione, egenda videbantur, Deo auctore et adintore confecta sint, et pastoralis cura reverendissimos episcopos qui huic synodo interfuerunt et intersunt, ad eodesiarum suarum pastorales vigilias revocet: propterea, nos, huius concilii promotoree, instamus atque petimus ut huic finem imponere et iam imponi decernatis.·

Tunc alter secretariorum legit decretum de jtite *concilii:* RCam absoluta sint quae pro temporis ratione agi gerique posse videbantur, cumque pastoralis cura reverendissimos dominos episcopos <jui huic synodo interfberunt et intersunt, ad ecclesiarum suarum pastorales vigilias revocet, propterea huic concilio finem imponendum consuimus et imponimus.*

Postquam autem patres, ab alio secretario rogati, responderunt: *Placet;* praeses ait: *Decretam plaeuii patribui;* nes proetscM/i *Ajuenii* eon*cilio finem facimai et iam mmc factum tue decer*maras.

Protinus,' archiepiscopus hymnum inchoat *T* Deum,* quem prosequuntur caeteri. Hymno finito, ab eodem recitatuç oratio: *Nulla eet, Domine, humanat eonecieatiae virtue,* etc. ut in pontificali libro.

Tunc firma resonaque voce de suggestu praecinente, vice secretarii, promoters, succinepteque miro concentu universo concilio, sequentes fiunt acclamationes:

Secretariat: Deo optimo maximo, in substantia uni, in personis trino, coeli et terrae creatori, honor et gloria in saecula saeculorum.

Retpoadeiur: Dignus es, domine Deus noster, accipere gloriam et honorem, quia cuncta, Pater, tua providentia gubernat.

Secretariat: Domino nostro lesu Christo. Deo vivo et vero, hominum salvatori, regnum, gloria et benediqtio.

Reepondetur: Gentes accipiant haereditatem eius, reges Arabum et Baba dona adducant, dominetur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Secretarial: Sacratissimo et amantissime cordi lesu. vulnerato propter, iniquitates nostras, attrito propter scelera nostra, fonti amoris et gratiarum inexhausto; laudemus illud in saecula.

Reepondetur: Hauriant omnes sitientes aquas de fontibus Salvatoris, et dicant: Notas fecit Dominus adinventiones suas; cantemus Domino, quoniam magnifice fecit; laudemus et exultemus in eo.

Secretarial: Beatissimae virgini Mariae, sine labe originali conceptae; illibatae'deiparae, vitae, spei, dulcedini nostrae; beatam dicant omnes generationes.

Retpondeiur: Dominare, o Maria, et loquere regi pro nobis et libera nos de morte.

Secretarial: Sanctis.Laxaro, Marthae et Mariae Magdalenae. amicis et hospitibus Domini, provinciaeque patronis, laus sempiterna.·

Rnpeeedetur: Qui habet .amicum regem glorificabitur.

Secretarial: Sanctis Maximino, Trophimo, Marcellino, Victori, Euphraaio, Demetrio, Arnulpbo, Leontio, Augustino, Domnino et Vincentio, patronis omnium provinciae dioeceseon; sit memoria eorum in benedictione.

' AMpqwMw: Laudemus viros gloriosos et parentes nostros, qui in generatione gentis suae gloriam adepti sunt; filii eorum propter illos in aeternum maneant; semen eorum et gloria eorum non derelinquetur.

Secretariat: Memoriae tot (anctorum qui fidem rei plantaverunt, vel illustrarunt, eripti·, operibus aut fuso sanguine, tum in antiqua Provincia aut Delphinatu· ditione, tum 'B insula Lirinensi, tum, in iaaula Corsica, tum in ecclesia Africana, laus perpetua.

ffrspomMwr; Nos tantam habente· impositam nobis nubem testium, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen; hi, testimonio fidei •plendeafit quasi stellae, in perpetuas aeternitates.

Secretarial: Beatissimo domino nostro Pio papae nono, vero Christi vicario, Christianorum omnium patri et doctori, anni multi, obsequium universorum; pax urbi et orbi, et ecclesiae libertas.

Reepondetar: Tribuat ei Dominus secundum cor eius et omne consilium eius confirmet; notam faciat filiis hominum magnificentiam regni sui.

Secretariat: Illustrissimo ac reverendissimo archiepiscopo Aquensi, Arelatensi et Ebredunensi, huius provincialis concilii praesidi. cum annis multis magna· gratiae.

Bsspondetw.' Anni multi, magnae gratiae; Dominus retribuat, multiplicet fructum operum eius, eumque ecclesiae suae conservet.

SrerstoriM.- Illustrissimis ac reverendissimis huius provinciae episcopis longa vita et felix ad ecclesias suas' reditus.

Kespondstar: Angelus Domini illos comitetur in via, et cum pace, salute et gaudio, ad sua suoeque redeant; otnnesque post triennium incolumes ad synodum reducat.

Secntariui: Omnibus deputatis et ordinibus qui •d concilium accesserunt, in Deo felicitas.

fisspoMirtvr; Prosperum · iter faciat eis Deus salutarium nostrorum, et cum gratiarum actione petitiones eorum innotescant apud Deum.

Secretarial: Francorum populo qui Romanam ecclesiam, ut matrem filius, semper adamavit, protexit atque defendit, salus a Deo, honor et gratiarum actio.·

Reepondetur: Dominus diligat eum et protegat eum; mittat ei auxilium de Mnctb, et ds Sion tueatur eum.

Secretarial: Clero et fidelibus provinciae Aquensis et univenae christianaé plebi, pax Christi aeterna.

Bespondstisr: Deducat eos Dominus per vias rectas; ostendat eis regnum suuin et det illis gloriam sempiternam.

Secretariat: Vrbi Aquensi. pacis et litterarum inclytae civitati, antiquae provinciae çapiti et nostrae ecclesiasticae provinciae metropoli, prosperitas in Christo,

Reepondettir: Caritas, beneficentia, selus et incolumitas in dies apud eam crescant, et benedicat. Dominus omnibus habitantibus in ea.

Secretarial: Haec provincialis synodus ad gloriam Dei omnipotentis, ad .tutelam fidei <et morum perfectionem. 'ad integritatem, disciplinae celebrata, votis omnium succedat et eius decreta serventur,

Bupondetur: Ita credimus, ita sentimus, ita speramus, ita volnmus.

Secretariat: His ergo inhaerentes, crescamus in gratia, in cognitione « amore domini nostri lesu Christi, intercedentibus immaculata virgine Maria •t omnibu· Macti·, ut immarcescibilem 1>ercipiamus omnes gloriae coronam.

Xeifondetur: Fiat, fiat. Amen, Arnen.

Hia alto succedente silentio, episcopi singuli mitra operti, comitantibus qui «ibi assistunt, ad archiepiscopum accedunt; osculoque paci· accepto

et reddito, ad subsellia revertuntur; et alii alios * oeculantar.

Iam plene' feliciterque peracto concilio, ravirendu· arehiepiaeopue pfiteae gratiae agit: prîtes episcopis qui tanto studio operam suam ad concilii celebrationem contulere; tum piis oSeaobitia quorum orationes aient incensum auaviaaimum ad Dominum aaeendenvit; etgnavie sacerdotibus qui patrum aaaidui indefeaaique fuerunt auxiliatore». „Castorem nulla, inquit apud 'boe oblivione delebitur memoranda illa congregatio, cum, oficialitatum restauratione proposita, omnea, quasi vir unus eonaurgentes, nullos aibi indices praeter patreo suoa, id eat epiaeppea, opua eaae testati aunt Spontanea significatio haec multo nobia splatio fait, laetitia noe afiscit,'altaqss permanebit mente reposte.*

Tandem,' omnibus et ninguli· faustam fslioomque precatae reditum, aolemniter benedicit Denuntiata vero a secretario indulgentia, diacone· clamat: Baoademua ia pees, cui respondent omnea: Za Motiiw.Cbrw*·.

' Tunc discedit coetu·, et per archiepiacopi palatium, ut die aeptembria octava, in aeminarii sacellum revertitur ; quo. iam transacto meridie, intrat.

CONCILIUM PROVINCIALE TOLOSANUM

i860 septembria 10-9.

Concilium provinciale Tolosanum in Gallia, celebratum a die 10 ad diem 19 aeptembria 'I860, sub Paulo-Thereaia-David d 4»troa. archiepiscopo Tolosano.

Bibliegraphia.

11 Concilium provinciae Tolosanae, in urbe Tolosa habitum, anno Domini MDCÇCL. pontificatus Pii papae IX quinto, a sancta sede approbatum. Tolosae, tvpis 'Matthaei Douladoure. typographi et bibliopblaé, MDGCCLI.

In-8·, 1*9 p. — Autan, séminaire; Avignon, séminaire; Chambéry, séminaire; Luoca. grande Chartreuse: Ilyou, abbé Martin; Lyon, séminaire; Paria, Bibl. nat. B 681*; Paris, Baint-Sulpice ; Sens, séminaire; Toulouse, ville.

2) Acta et decreta sanctorum conciliorum recentiorum, collectio Lacensi», auctoribus presbyteri» ». J., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomu» qitartu» . . . Friburgi Brisgoviae. •umtibus Herder, qiDCCCLXXIll, ' coi. 1027-82.

LITTERAE AD CONCILIVM ATTINENTES.

Edictam de concilii *publicatio*».'

Nos. Paulus-Theresia-David d'Aatroa, miseratione divina et sanctae sedis a^ostolicae gratia, sanctae Romanae ecclesiae presbyter · cardinalis, archiepiscopus Tolosanus et Narbonensis, Gallia'rum primas; universo clert>. et omnibus provinciae nostrae fidelibus, Alutem in Domino,

Provinciale concilium, quod coepiacoporum nostrorum conciliate* ,assensu hac in urbe superiori anno habulmua„ iam a «arieta aede approbatum, in lucem publicam prodiiaae, more institutoque maiorum1 vobis significamus. Hoc igitur aecipite, atque ea anipii pietate proaequamini, quam tantopere commendat veneranda unde dimanat auctoritas. .Neque enim dubitandum quin Dominua noster, qui in.nomine auo congregati» aeee medium .amiatere frofitetur' in baee sacra comitia libenter /illapsu»,' estrospraepositos Spiritu sancto afflaverit; ut quae vestrae omnium saluti putiora aunt, probarent ac saneirent. Accedit et praestantia rerum quae inibi decernuntur, quaeque ad summi Dei cultum, eccleaiae eonatitntionem, 'fidem ac doctrinam, verbi divini praedicationem, sacramentorum adminiatratibnem, morum reforinationem et ecclesiasticam disciplinam restaurandam, tuendam aut ooaservaridam pertinent Non nova sane, nec nostro ingenio vel arte excogitata reperietia; sed'quae ex altiasimis purisoimisque 'fontibus, ex divini» scilicet litteris, summorum pontificum constitutionibus, conciliorum decretis, sanctorum patrum scripti» hausimus atque descripsimus; ita n| aaorap antiquitatis' oracula in nostra hac synodo vehiti congregata, vos alloqui, et suam doctrinam..suas sententias, snasque voces auribus vestris adhuc insonare videantur.

Rogamus ergo vos, filii carissimi, et per vjscera misericordiae Christi domini obsecramus, ut has constitutiones quanto maximo potoAin amore amplectamini, totosque voa ad eorum normam accommodare atadeatis. Tanto siquidbm maior est commendatio eorum qui colunt, quam qui tulerunt leges, quanto est obedienna praeceptione praestantior '.

At vos prae caeteris. qui smtis in domo Domini, ~~in·atriis domus Dei nostri~~', ws sanctae ecclesiae ministros hortamur et obtestamur, ut in iis quae in vestram potissimum gratiiun in concilio stint edicta, earn conferatis industriam quam ipsa vestri muneris ratio deposcit. Nihil levis momenti in his arbitremini; ut-enini parvi sumptus, »i frequentiores sint, magnas opes exhauriunt; sic modicae transgressiones statuta firmiora ^issolvunt. dum occulte serpit ac sensim grassatur legum violandarum prava consuetudo. Hinc quippe accidit, inquit sanctae memoyiae Innocentius papa I, ut „ὑηρτο&ά usurpatione . .. *flet di contuttuduu* rejuZo, yaae uoa senti ai ipsa yuae titiaris mandala *eti difeipUual'*

Seniores praesertim, qui in vobis sunt, obsecro. Consenior* et ego. Pascite qui in vobis est gregem Dei*, iuxta regulas a vestris episcopis sapienter constituta/: quas ai accurate moribus expresseritis, forma facti gregis ex slninyr*, iuniores Christi mi-, nistros ad-pas servandasnpqovocabitis et adducetis; et euç apparuerit .princeps paetorum, percipietis immarcescibilem gloriae coronam

Datum Tolosae, pridie idus Septembria, anni ab f incarnatione Domini millesimi octingentesimi quin-, quagesimi primi.

f P.-T.-D. cardinalia d'Astros, archiepiscopus Tolosanus,

D* mandato domini domini emineMseimi cardinalis, archiepiacopi Tolosani: V

Caujolle, canonicus honorarius, secretorius generalis. 4

' VU· caecilia Msdielaamti· I, II, III, IV. V. '[Maaai, (tata, 1XXIV, 1, sta]; Bothamàgema sans 1««, [ML, cot an]; Bsmsw aaao ISOS. [iM*., M»]; BarMuaMmanas UM. [M£. 7«]; Ntaricanm anna IM*, (MA, *T»]> Aqeaana saw IMt,(MA,M7];Trisstinsssaaeie M [MA, 1M*J; Nartotaq·· MU* MA [MA. U77J. .. -Si

1 S. (tant. Bérrom. JMitiwm puéticetimus «mtaii prmtarisfls *L* (Mead, (tata, XXXIV. 1001)

• Ps, exxxnl, ».

• l|tet. a lasoesaL I, «piswfis Teletas. ·. 5. aped (tastsat, Jfatael gsms». «saW., col 767.

• I IMr. V, 1.

• ip»tr. V, »

• tteA».

'AH.*.

'Mi

LITTERAE

An, aascnaancx ooioxcm **xoeracn rarsn Pim IX.·**

Beatissime pater.

Dulce ae pretiosum valde fuit animae nostrae solatium, ia his potissimum temporibus, tamdiu interruptam provincialium conciliorum seriem resumere. Nec mediocre quidem «ali incentivum ed ea amplectenda ex'eo percepimus, quod salutare hoc antiquitatis institutum a sanctitate vestra nuper commendatum noverimus.

Itaque, unanimi voluntatum affectu inchoatum opus in Tolosana provincia, auxiliante Deo, nunc absolutum est. non tam nostris 'qUatn venerabilium •uffraganeorum antistitum laboribus, praesertim vero dilectiseimi nobis in pastorali munere coadiutoris, cuius pietate, doctrina · aliisque eximiis dotibus plurimum recreata senectus nostra ultra spem aliquatenus convaluit.

Unum adhuc supereat, beatissime pater, sicuti certo iure debitum, ita et devotissimis sanctae sedis filiis omnino iucundum : scilicet ut, iuxta constitutionem felicis recordationis Xysti papae V, quaecumque circa fidem, reformationem morum, strictiorem ecclesiasticae disciplinae observantiam statuenda duximus, ea omnia apostolicae auctoritati subiieiamu*.

Dignetur sanctitas vestra nostrum illud obsequii et amoris munusculum benigne intueri. Velit quoque supplicantibus ndbis. nec non gregibus sollicitudini nostrae commissis, paternam elargiri benedictionem, quam veluti omnimodae donorum coelestium ubertaris feliciseimum pignus grato animo accipiemus.

Et hoc sibi praecipue vestris jam beneficii· cumulatus confidenter efflagitat, beatissime pater, sanctitatis vestrae, obsequentissimu* et addictissimus filius et.creatura.

f P.-T.'jD. cardinalis dAstros, archiepiscopus Tolosanus.7

IS kalendaa ianuarii 185(1.

SUMMI PONTIFICIS PII PAPAE IX *littera· inptr Ktu η/nodi.*

Prc» rarx IX.

Dilectq fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Gratae nobis' admodum fuerunt obsequentissimae tuae litterae, 13 kalendas huius mensi· datae, ac tuo aliorumque venerabilium fratrum istius ecclesiasticae Tolosanae provinciae antistitum ηοΓ le' scriptae, quibus nostro et huius apostolicqysedis iudicio acta provincialis synodi a te, atque ab illis miper habitae subiicera properasti. Quae quidem acta nostrae c^icilii congregationi recognoscenda commisimus, cuius adiutrioem operam in eiusmodi expediendis negotiis adhibere solemus, veluti probe noscis. Hinc, eadem congregatio, rebus omnibuq accurate ex more perpensis, congruum de actis ipsis maiore, qua fieri poterit, celeritate dabit responsum. Dum autem tibi atque iisdem venerabilibus fratribus vehementer grdlulsmur. quod eiusmodi provincialis •ynodus post longum temporis spatium fuerit concelebrata, plane non dubitamus, quin tuae omnes atque eorumdem venerabilium fratrum curae, studia, cogitation·· alacriori usque contentione in id potissimum conferantur, ut sanctissima nostra religio in istis dioecesibus magis in dies vigeat; floreat, utque fideles, tuae atque eorumdem antistitum vigilantiae e«ymissi, insidiaatium hominum fallacias, fraudes, errores, agnoeoaht ac sedulo devitent, ot . qdotidie magis enutriti verbi* fidei, ereseant in J smeatia Dei et noguMbue domiai noetri Iesu Christi, ac per gratiarum charismata confirmât» declinent a malo, ot faciant bonum„ et alacriori neque pede incedant per semita· Domini. Interim vero haud* omittimus in humilitate cordi· noetri clementimimum aÛMrieordiarum patrem orare ot obsecrare, ut uberrima suae bonitati* dena auper te twtaqje ooepiscopos propitius temper effundat ac tuiAet illorum pastoralibus laboribus benedicat. Ae superni huius, praesidii auspicem, nostraeque praecipuffe beaevolentiae testem apostolicam benedictionem toto cordis affectu, tibi ipsi, dileete fili noster, atque eisdem venerabilibus fratribus, omaibntque istarum ecclesiarum clericis, laieisqhe fidelibus peramanter impertimur. re-

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 30 ianuarii.· anno 1851. pontificatus nostri aano quinto.

Pius paps IX.

£sunenti«*im> eardutalu *Maii litttm rmintnlittiato cardinali d'Aitro·, archiepiscopo Toletano,* «ttprr *if/rolntixu decretonua concilii.*

Eminentissime et reverendissime domine observandissime.

Atta synodi provincialis, superiore anno isthic habitae, de more recognoecenda accepit haec sacra congregatio Tridentini iuris interpres ac vindex. Laetata profecto est dum ea perlegit decreta, its concinnata ut et elegantia locutionis et dignitas docentis ecclesiae servata fuerit. Placuerunt ingenui amoris, reverentiae et obsequii sensu* erga apostolicam sedem summumque pontificem. Vel maxime etiam probata fuerunt saluberrima decreta, quibus portentosa deismi. naturalismi.indifferentismi. communismi et socialism· aliorumque errorum monstra, queis undique ecclesiq impetitur, oppugnantur ac profligantur. Praeclare quoque recensitae fuerant tum episcoporum curae, ut forma gregis facti. derelicta visitent, dispersa quaerant, contrita sanent, et quod stat nutriant; tum parochorum aliorumque secundi ordinis ecclesiasticorum, ut ipsi quoque recte dominicum gregem pascant, quod infirmum est consolident. quod aegrotum sanent, cunctique digne kmbulent in vocatione qua vocati sunt, cum omui humilitate et mansuetudine, cum patientia, sqlliciti servare unitatem.

Si multas hinc eminentiae vestrae caeterisque provinciae istius episcopis laudes tribuendas esse conduit sacra congregatio ob ea tam recte constituta, quae catholicam fidem personasque respiciunt, non minores imo maximas attribuendas esse iudicavit ob ea tam prudenter «apienterque. in tanta temporum calamitate, edicta quae ree ecclesiae respiciunt. Ad haec referuntur opportunimima.decreta quae prohibent piarum fùndatiodu* neglectum. pravorum librorum lectionem vel retehtionem,. cantus profanos in ecclesia ; et vicissim promovent .bonorum klibrorum diffusionem, pectam, iuventutis institutionem, cantum ecclesiae proprium, festorum observantiam, conventum cleri singulis annis spirituali· secessus gratia. Huc quoque «pectant monita canoniei· calhedralium data, ut vere episcopi «enatu· dici possint. ac parochi* et coocionatoribu·, ut cum «cientia simul et simplicitate sermonis divinae doctrinae pabulo Christiana* plebe· reficiant, rectaque methodo et iuxta normam catecbiami Romani fidele* instruant ; nec non ,ut aancte et rite sacramenta administrentur. De hi* omnibu* summopere gratulatur sacra congregatio, ac sibi amplissimos in provincia ista fructus pollicetur, ita ut convellantur error*·, iuniore* clerici, sicut olivae frugiferae, crescant plantatae in domio Domini, singuli ecclesiastici viri strenui ministri Christi sint; ac fidelas cuncti, reiecti* erroribus et impietatibus, aemuisstue quotidie charismata meliora.

Si quid aliquantisper in deeretis synodi mod»-. randutp deprehenderunt emineutissiari petrae, H in folio repetitur heie annexe.

. Hase erant nomine sacrae congregationis rescribenda. Ego vero ad omnia in commodum at utilitatem totius pMriaciae episcoporum atque eminentiae vestrae, paratissimum me profiteor, cuius manus humillime deosculor.

Eminentiae vestrae humillimus et addictissimus famulus,

A. cardinalis Maius, praefectus.
A. Tomassetti, secretarial.

Romae. 38 iulii 18S1.

DECRETA

de *indicenda et aperienda eynodo. de modo rioendi in concilio, de non praeindicando, de non diocedendo, ei de prqfmeione fidei.*

D& BtTVM INDICTIONIS.

No». Psylus-Theresia-David d'Astros, miseratione dirina et sancta» sedis apostolicae gratia archiepiscopus Tolosanus et Narbonensis, Galliarum primas, comes Romanus, solio pontificio assistens.

Reverendissimus fratribus episcopis, nec non venerabilibus capitulis metropolitano et cathedralibus nostrae Tolosanae provinciae, salutem in Domino.

Ab ipsis ecclesiae incunabulis, maximi momenti habitus fuit frequens conciliorum provincialium usus, cum ad propagandam fidem et excessus corrigendos, tum ad concordiam ct mutuam charitatem fovendam. et ad, ea demum omnia ordinanda quae cunctis fidelibus, et praesertim clericis, facienda vel fugienda sunt.

Neque ullussane est, quantumvis levi antiquitatis notitia imbutus, qui ex iis purissimis fontibus quot scientiae et pietatis -fluenta in Christianam segetem dimanaverint non videat, non miretur; nullus religionis studio vel paululum captus, qui sacros horumce fontium rivos βή nos remeare non exoptet, non efflagitet.

Desinant aliquando suspiria et vota quiescant, fratres reverendissimi. Reflorescit enim tanrdiu collapsum sanctum illud institutum, quod proxime intueri im.o et amplecti vobis erit laborum dulcis refectio, n<dfa autem'qui iam laborando, sed non certe amatfflo, impares sumus, hand mediocre solatium senectutis. *Domino foetam eet iotud,* «m psalmista exclamare iuvat, *ot eoi miraHto-in ecubc noetrio."* *l* ergo secutorum immsrfull', *ineieit^i, eoli Deo honor et ptorie."** Huic gratias, et quidem amplissimas, unanimes, uno ore rvhnais qui perillustrem Gallorum ecclesiam et gentem eximio di(ectam ^*do* Contis *perieulie* rripurt *ei mit; in* fusm . *eperamm pnoniam,* scopes ait, *ot adhae eripieC"**.

Ne idcirco nos 'divinae providentiae et canonicis 1 i praescriptionibus deems videamur, gloriosissimi atque amautissimi ia Christo patrie, summi pontificis Pii IX, hortamenta * toto cordis m montis affectu excipientes, provinciae nostrae episcopos congregandos duximus, ut eorum ope simul ot consilio, quae ip rei christiaudo utilitatem vertant definire ac statuere valeamus. Quid enim nobia, quotquot tumui fidei antistitae, felicius contingeret, . quam hisce temporibus, quibus seouli vitio sacerdotalis auctoritas eet imminuta, ot antiquata morum austeritas. ecclesiasticum splendorem innovare, et, prout Spiritus sanctus suggesserit, fidelium integritatem et pristifiim fervorem restituere 1

Itaque, propitiante Deo. auspice Deipara, et suffragantibus praecipue omnibus sanctis, quorum patrocinio gloriantur ecclesiae nostrae. consultisque reverendissimis episcopia comprovincialibus, concilium nostram provinciale, Toloeae. in seminario dioeeeoano, quarto idua septembris anni decurrentis, videlicet feria tertia infra octavam nativitatis beatae Mariae virginis, decrevimus habendum et inchoandum, ac per praesentes litteras indicimus et convocamus.

Omnee et singulos fratres coepiscopos Montalbanensem. Appamiensem. Carcassoneusem, nostra auctoritate archiépiscopal! monemus, hortamur et requirimus ut ad dictum provinciale concilium, per se aut per procuratores legitime delegatos, die ac loco praestituti*, conveniant.

Noverint venerabile capitulum metropolitanum, aliaque cathedralium capitula, se quoque per decretum nostrum speciatim convocari ad provincialem synodum, ita ut. iuxta apoatolieas et canonicas sanctiones, eorum respective nuntii seu deputati, ad tractatum in synodo pdmittantur. maxime super illis quae ipsa capitula contingere dignoscuntur.l

Atque, ut conspirantibus nostrum omnium studiis coelestis gratiae favor aspiret, illuc convertendi sunt oculi unde procul dubio nobi* auxilium veniet. Et cum universorum saluti serio diligenterque sit providendum, indictis opportuno tempore precibus et supplicationibus per suam quisque dioecerim, uberrima divini Spiritus dona enixe imploremus. Sic probatio nq^trae fidei invenietur in laudem et gloriam et honorem in revelatione lesu Christi. qu<>. protegente, quo duce, forma facti.gregis ex animo, exultabimus laetitia inenarrabili et glorificat*, reportantes finem fijlei nostrae., salutem animarum.

Datum Tolosae, quarto idue iunii. anui ab incarnatione Domini millesimi octingentesimi quinquagesimi.

+ P.-T.-D., archiepiscopus Tolosanus.

De mandato illustrissimi ac reverendissimi domini domini «rchiepiscopi Tolosani .

Caùjolle. canonicus honorarius, secretarius genera|i*

DECRETUM

de operienda oynodo.

In nomine sanctiasihtae et individuae Trinitatis. Patris, et Filii, et Spiritus sancti.

Nos, Paulus-Theresia-David d'Astros, miseratione divina at sanctae aedis apostolicae gratia archiepieeopus Tolosanus et Narbonensia Galliarum primas, comes Romanus. solio pontificio assistens.

• Ad laudem ot gloriam Dei omnipotentis, ad hoeovem beatissimas, immaculatae semperque virginis Mariae, Dei genitricis, ad ecclesiae catholicae decorem, decernimus. de consilio et consensu revereediaoimorum çoepiseoporum nostrorum, hac ipsa die mensis septenioris decima initium fieri atque adeo foetum esee concilii provincialis quod, nostra metropobtaaa auctoritate, indiximus, denuntiavimus et promulgavimus.

DECRETUM

de modo eioendi m concilio, de noa *prpeiadicando, et de non diocodendo.*

Nos. Paulus-Theresia-David d'Astros, miseratione divina et sanctae sedis apostolicae gratia archiepisoopus Tolosanus et Narbonqnsia, Galliarum primas, corneo Romanus, solio pontificio assistens.

Reverendissimos episcopos, [etc., *eide decretam* . t. XLIII. 470 B, *fnocnm* decretam Totommum *plane eongrait, nisi* jued *pro*

' Λ. cxvn.
' I TUU, IT.
• nosr.l, Λ
VI^ad8riito»mtas,daimQQstaql3mtillM(L *[MMsL*

civitate ParUienM *ponitur* civitas Tolosana. *tt ft»* *rerbie:* -in hac caritate radicati fcjster.' in caritate radieati]. DettfOe, m Jtac, *poet eerbl:* salve illius iara decernimus, *eedditur:*

Deinde sab pofcnis a iure statutis inhibemus, ne quis episcoporum, aut eorum qui provinciali huic eyrodo intensae debent, ex civitate Tolosana dis- A cedere praesumat, nisi discessus causa a concilii patribus cognita, a nobis approbata, ac legitime deinde procuratore suffecto.

DECRETUM

dt prefeeeioeu fidei.

[Vide supra coi. 35D- 38A idem decretum.)

DECRETA CONCILII.

TITULUS I.

Dt hiérarchie ecclerioetica.

NihiL hisce periculosis temporibus, concilio provinciali necessarium magis visum est, quam ut 4« hiérarchie ecclesiastica, et praesertim de summo pontifice et episcopis doctrinam a rOcentioribus novatoribus impugnatam, omnes fideles edoceret, eamque ad memoriam clericorum etiam sacerdotum revocaret.]

Caput I.

Dt iseao *pontifice.*

Christus salvator noster regressurus ad Patrem, domum suam, columnam et firmamentum veritatis, ecclesiam scilicet Dei vivi ' in omnes gentes, diffundendam,' super unum Petrum, apostolorum principem, tanquam supra petram solidissimam * ac immobile fundamentum.* aedificavit; cui omnimodam in spiritualibus concessit potestatem, his verbis: *„Ego diet tibi quia tu tt Peina, tt taper hetnc petram aedificabo eedeeiam meem; et pariete inferi* nom *praeoaUbunt adeertue eam: et tibi dabo cUtttt regni coelorum. Et guodctmgue Uyattrit creper terram, erit ligatum et in coda; et quodcpnque eolcerie euper terram, erit ealutum et* <■ coolû."* Et: *„Ego rogati pro te ut non deficiat fidet tua; et te aliquando concerna confirma fratree* teos.“* Et: *„Pasce agnoe meos,. . . Parce oene meae."*[

Hia scripturarum testimoniis edocti, et sanctorum ' patrum traditionem sequentes, ac praecipue co.ncilii Florentini definitionem, patres concilii provincialis Tolosani haec de summo pontifice tenent et praedicant:

1. Sanctam apostolicam ,set|em, et Romanum pontificem in universum orbem tenero primatum. et ' ipsum pontificem Romanum successorem esse beati Petri principis apostolorum, et verum Christi vieartam. totimque ecclesiae caput et omnium Christianorum patrem et doctorem existera; et ipsi -in beato Petro, pascendi, regendi ae gubernandi universalem ecclesiam a domino nostro lead Chrieto plenam potestatem traditam esae*.

2. Haec igitur apostolica supremaque sedes, omnium ecclesiarum mater et magistra * iure djvino constituta, centrum est indefectibile catholicae unitatis, in quo, velut in arce inexpugnabili, Petrus per Romanum pontificem loquitur ", semper in suis successoribus vivit, et indicium exercet”, atque praesidet, et praestat quaerentibus fidei veritatem ",

3. Ad hanc ergo ecclesiam, propter potiorem pripcipalitatem, neceeae est omnem convenire ec- B clesiam *. non solum pro eiusdem fidei conformitate; sed etiam per illam reverentiam, subjectionem et obedientiam, quae eius supremae in ecclesiam universalem gubernandam potestati debentur. Quapropter, declaramus et contestamur, apostolicie constitutionibus, independenter ab omni seculari sanctione, ita ineese vim ac nativum robur, ut sint noftàa credendorum ageiidorumve regula qua vere et coram Deo omnes obstringuntor.

4. Maiorum exempla, et maxime saqcti Exuperii, Tolosani episcopi, veneranda vestigia sectantes '. statuimus in causis maioribus, aut gravioribus et anxiis quae suboriri possent quaestionibus, nihil a nobis decernendum quin huius supremae sedis oraculum consuluerimus. Cuncta etiam eius responsa atque mandata, veluti ab apostolico culmine *, vel potius ab ore patris patrum * delapsa, humiliter accipiemus, quam diligentissime exequemur. totis viribus observabimus et faciemus ab .omnibus observari*.

5. Nec sane hic praetereunda vesana opinio eorum, qui affirmare non dubitant ditioqem temporalem spirituali Romani pontificis auctoritati subnexam, legi evangelicae adversari. Hunc errorem ihm a pluribus seculis damnatum *. denuo reprobamus atque damnamus. Quinimo, et antecessorum nostrorum votis vota nostra tangentes. C conclamare iuvat: Urbia aliarumque terrarum con-ıcessam ditionem, quo liberior et tutior potestatem apostolicam toto orbe exereeat non tantum sedi apostolicae. sed etiam toti ecclesiae gratulamur, votisque omnibus precamur omnibus modis incolumem esae.

6. Antiquis ac satataribue institutis, et maxime constitutioni *immmeea aeterni*ı felieis recordationis Xysti V obsequentes, praedecessorumque nostrorum via insistentes', decernimus huius Uynodi decreta non . ante promulganda quam a Romano pontifice recognita et approbata fuerint.

Caput 11.

De rpiceopie.

Episcoporum auctoritas ex eo praecipue commendatur quod episcopatus per apostolum Petrum in Christo coepit exordium*. Christus quidem apostolis, in quorum locum successerunt episcopi ", suam potestatem his vérifie tribuit: „Nкvıl *merit me Pater et ego mitto* sos”? *Eeentee docete omnes*

ı I Tie. III. 16.

• Pa II. 8; Is LIV, 1 et seq.; Matth. XXV1U, 18 et seq.

• Origen., /a enrt, hem. V, n. 4. t II, edit. Beaed., p. 146.

• S. luann. Chrysest, De*jioetut.*, hem. III. s. 4, ▮ II, edit Mened.. p. «XL

i Matth. XVI, 18 et seq.

· Lae. XXII, 88.

' loan. XXI, Ie st seq.

• lOadinonatin dsteitioas, [Maaù,O««i,XXXI,l081 E].

• CsmU. TrtL, stas. Vn, *de* teptea·.,. esa. 8.

“ CaaeiL CbaMse^ act. II, [Mansi, CtaciL, VI, »71 *].

» CenciLIphee. Mtm. (Mansi. Cmcsl. IV, 1M5C).

·» & Pstr. Chrysei, >M. ad *BΛρΛ,* OsiLesta. Hart., ID, esLM.

ı s. 1res, <Wni *Karres.*. lib. III, cap. 3, a. A edit Based., p. 176 et eeq.

* *'Kpiėt.* a Innocent I, *adKruper. epiee. Tetanus.*, a 1, spud Constant. *Kpiet.* Mom.*pontiff* col.TSO. (Maaai, Ome.. III. IteSCj.

* *Kpiet. spier. Afrie. ad TKeador.pap.*, Concil., (latar. Masai, Cmkil., X, «18 B|.

4 i'uscil. Rostan. anno 581. (Masai. CoaciL, VU1. 741 B).

* Poatif. Roaua.. *De consecrat. decti* tn *epos.*

* Widef.. propos. *M* et 88. dnmaat in eondL Constantieati. [Menai, Gmctl, XXVU, 785]

' [Die >» iansarii 1688.] *Butter, 'Bom.*, t IV, part IV. p. 888. col A

* Coadlium provinciale Tolosanas» M cartiaaU de loyern, anhiepiee. Toteeano (ooaetam). IMansi, Omni., XXXIV. 18M>B,J

▮ *Kpid.* ▪ Sirirt papae ad «pose, d/ric, a. 1, spud Constant *BpUt. Bammu peetif.*, esL 851, (Msaai, Choc., III, 888 C).

** CtMfl. Trtt sees. XXIII, ds iiAii cap. 8,

'▮Issa. XX, «1.

gmttt, baptisent» ... £ew spe wdÜMM nsa eaaaf- a tau diatass *tufut* immuumstfiaiw aseosK,·**'

tsmen, ut unitatom manifestaret unitatis standees originem ab uno incipientem sua auctoritate diepoauit '1 Atque illa prorsus dirina ordiaatioae. sicut Deus unus eat et Christos unus, ita et grex unus ostenditor, et una ecclesia, et cathedra una Domini voce fandata *.

Hinc, per temporum et successionum vices, episcoporum ordinatio et ecclesiae ratio decurrit, ut ecclesia super episcopos constituatur, et omnia actu» ecclesiae per eosdem praeposito» gubernetur*. Ipsi enim positi sunt sicut beatus Paulus ait · Spiritu sancto regere ecclesiam Dei*. Unde'manifestum est episcopum inecelesia esse et ecclesiam in episcopo, et si quis cum episcopo non sit. in eccle»is non esse*.

7". Itaque, qui in ecclesia sunt presbyteris obaudire oportet bis qui successionem habent ab B apostolis, qui cum episcopatus successione charisma veritatis certum, secundum placitum Patris, acceperunt'. Qui «ecus fecerint non solum ecclesiae, sed ipsius Christi et Patris, a quo et Christus missus eat, mandata spernunt, ipso dicente: *„Q»i* eos *tptmit,* m» «paruit; qui autem me spenrit, spernit

8. Haec sacrarum litterarum et apoatolicse traditioni» documenta secuti, et praesertim definitionibus eoncilii Tridentini * et summorum.pontificum, imprimi» Pii VI oonstitutiobi Aueterwn jW»» '* inhaerentes. patres concilii provincialia Toloqani declarant quod ecclesiae catholicae firmissimum dogma sit episcopos esse presbyteris superiores, non solum potestate ordinis, sed etiam iurisdictioni». Ipsis proinde eompetit ius et auctoritas docendi, regendi ac gubernandi ecoloaiam sibi commissam; logea et statuta condendi, quae vim omnem obtineant inde- C pendenter a consensu aut approbatione cleri, vel etiam capitali; uipi in casibus a iure expressi» "; iudicandi causas spiritales quae ad clericos aut fideles attinent; atque caetera episcopalia munia exercendi. secundum apostolioas et canonicas sanctiones.

9. Verum, quanto epblimior est episcoporum dignitas, tanto etiam purior ac sanctior debet esso eorum vita. Quare., moras suos ita componere studeant. ut omnibus exemplo eoae poesint"; assidue sibi proponentes episcopi formam ab apostolo descriptam: *„Opertet'* spiscqpum rrvqprutatriHsm

Aospttotem, doetorsm, non etaolsntam, neu parea»
f IMH MMI CMptAMlg
aed mus domni tons praepositam." '* Quam eximiam formam ut plano assequantur episcopi, aa omnia quae de residentia'*, do vita et honestate

episcoporum, de ipsorum vestitu, rapeilectiH, mensa, & de domestica» familiae cura in superiori proviaoiae Tolosanae ébadlio praescripta eunt *, quaeqae synodus haec innovat ab iisdem religiose observoatar. .

10. Cam in custodia .sufetoarii oos excubare taaaerit, epeoutatoroaque domua aaae praefecerit Doariaua, qua ataxia* patentât diligentia attendant at credito» sibi populo»' conservent, errante» in ▾ iam redocent, perdito» requirere et recuperaro poaeint'. Quotennia ergo auaa oedeaiaa notabili «altem ex parte visitent, in eoque munere ipaia propositum maxime ait ut, praeter «aeramenti confirmationis adatinhtrationem, incorruptam orthodoxamque doctrinam tueantur ae reatituant*. In ▾ item potiwrmum et moros ecclesiasticorum inquirant; eoa, ai emendandi faerint, corrigant*; caeteraque ad riaitationem «poetantia, in nuperiori concilio provinciali sapienter edieta *. diligentissime custodiant.

11. In visitatione potiwimum praedicationi verbi divini, quod eat praecipuum episcoporum munus*, quoad eorum fqcultates negotiaque ferent frequentius incumbant epiaeopiwain minus, probos saltem eraditosquo viros ad id Wineris seligant '.

19. -Cxpedit maxime animarum saluti a dignis atque idoneis parochis gubernari.[‡] * Quod ut diligenter ac recte praestetur, ubi vacanti ecclesiae paroehiali erit providendum, ex iis qui aetate, montas, doctrina, prudentia, aliisque rebus ad vacantem ecclesiam gubernandam idonei fuerint illum episcopus eligat quem, omnibus mature pensatis, eaeteria magi» idoneum indicaverit, verrats, in quantum fieri poterit lege concurans·, saltem ad paroecias primarias.

13. De clericis promovendi» ad minores et praesertim ad sacros ordines cum magna cautela, ae nonnisi rebus bene perpensis, no« apoatolus edocuit bia. verbi» ad Timotheum: „Nemini *dto* metnu iwposuvris.** *· idcirco, acriter vigilent episcopi be quia, niai indole, virtute, «cientia, vere ae voeatnm prae ae ferat in sortem Domini, «acri» ordinibus initietur". De hi» praesertim inquirere et diu multumquo investigare opus eat num ea doctrina, gravitate morum, et divini cultus studio commendentur". Qui ergo sanctitate morum non praestant, qui docti in lege Domini non.sont, illi» ad ecclesiasticam militiam nullu» pateat aditu»; aod ii» duntaxat, de quibu» certa apea affulgeat fore ut tanquam lucernae ardentes in domo Domini, ,eorum vivendi ratione atque opera, aedificationem et spiritualem domiaieo gregi utilitatem afferre queant

14.' Seminaria episcopi custodiant ut pupillam D oculi, et quicunque in spem adolescunt clericorum

I Matta. XXVin, 1» st «ta-
‖ S, Cyprias.. A imitate smtesiss, p. IM oper. adit Balas.
• 1WA, *Kfit.* XL ad piltus, V-W; *Dt* jUadate, «eclima», p. IM,
• Ibid.. Myta. XXVII *Ufu,* p. S7-S
• CoMil/TrUmU «eas. XXIH, d» ardtas, os»· *‖
• S. Cyprias.. Bpist. LXIX, ad ZtavW. Amtell., p. IM, ad. Balas.
' S. Iron- Cbutra tewres, Hb. IV, cap. M, a. S, edit Baaed- p. MS.
• Loe X, 1&
-· CosteL Trident, mas. M, d» ardis», wp. 4, « caa.0at 7.
'· Propos, dama. IX, X «t XL ia Adtar. Msm., coatis-. tix, F«o.
II Dette. s oeagrog. eoaciUi; ap. Benedictam XIV, *Dt* »paod», Ub. XOL «ap. 1, a. » st »»«. .
" (teatUtan prorisitate Ttaoanssm sub «asdta,ds lageas, part.L<**-L d»«ptoesp,a.«e,(MaaaL (tene, XXXIV, «MB).

J:. «ta L··

‹ Ibid- part. L esp. t, ». S. Id, « 1». SS « »«N·. (Mansi, Coee., XXXIV. «7».
• CoadHss» provinciale Tolosanusu part. L cap. 1. a 1, (MaasL Ornei, XXXIV, 1S7SCJ.
• Md- part. IV, cap. X a. 1 (et S. MaasL Cone, XXXIV, UUAJ.
• IMd- iS
‖ IMS-, passim ia tteo «ap.
• CsmO. Tridmt, ses». V, ds rsf- cap. 9.
GoaetUam provincial» Toloaaaw. part. I.' cap. S, u. 8, (MaasL One- XXXIV, IMOB).
‖ CsadL Tridsat, seas. XXIV, d» r#, cap. 1&
• Ibid.
" Mptot. .«Mfdta Leonis XII HMprfaiem, dis 5 maii IMS,

·* φ·*. «Mlriia. stand, snmaii panUM» ds srtsai InHL CtardMs Cbto dte M dssamtets IBM, ‖ Miluerim

institutio summae ilKa eurao «it *. Magnopere ergo attendant nt qni seminariis praeficiuntur id mbi anima* inducant, videlicet, aai eaao officii, iuxta concilii Tridentini decretam, non solum religiose educare, aed et occlesiasticis disciplinis inatitaero pueros qui in Ha oollagiia recipiuntur, et qnoram indoles et voluntas apem efferat eoo eodeeiutieia muneribus perpetuo inservituros'. Quare, moderatorum ae magistrorum menti perpetuo obvertentur haec tanti pondoria monita summi pontificia Pii IX ad episcopos, quorum illi vices gerant: Commendatam imprimis volumus educationem minorum clericorum; quandoquidem idonei ecclesiae ministri vix aliter haberi possunt, quam ex illis, qui ab adolescentia et prima ipsa aetate ad sacra eadem officia rite informati fuerint Pergite omnem impendere industriam atque operam, quo sacrae militiae tyrones à teneris annis in ecclesiasticis seminariis recipiantur, atque inibi tanquam novellae B plantationes succrescentes in circuitu tabernaculi Domini, ad vitae innocentiam, religionem, modestiam, et ecclesiasticum spiritum conformentur *.

16. Ut praecaveantur mala qaae ex immoderatis, et non approbatis ab epiaoopo expensis, oriri possent statuimus rememoranda oommondaBdaque haec sanctae synodi Tridontinae verba: Rationes redituum seminarii episcopus singulis annis accipiat; atque omnia et singula quae ad felicem seminarii profectum necessaria et opportuna videbuntur decernere ac providere valeat*.

16. Et cum magni momenti res sit plurimumque conferat ad religionis, sanctae ecclesiae, totiusque societatis conservationem et dignitatem recta Christianae iuventutis institutio*, episcopi sedulam navem operam ut in iis omnibus quae ad scholas puerorum ac iuvenum utriusque sexus instructionem et educationem attingunt, parochi et capellani in i collegiis aliisque institutionibus, hoc tam gravi pastoralis oneris officio sollicite defungantur. Curent etiam tum ut scholae parentum fiducia dignae in sua dioecesi, quantum licuerit, erigantur ac multiplicentur; tum ut ipsis parentibus denuntietur stricta iure naturali et divino illis imposita lex, nonnisi magistris morum probitate et sincero religionis amore bene notis suos filios committendi; tum denique ut parentes simul et magistri admoneantur de iis removendis quae fidei integritati vel innocentiae puerorum noxia esae possent aut periculosa, et de hio prospiciendis et adhibendis quae ad religionis ac pietatis sensus in eorumdem animis excitandos fovendooque aptiora viderentur. . .

17. Sacerdotes morbo aut senio gravati, (t eos) maxime qui praefuere et laborarunt in verbo et doctrina, duplici honore ab epiaoopih habeantur*. Digni sane ana moroodo sunt illi qui opus Domini bene sunt dperati, et praelia Domini strenuo proeliati sunt. ^Eos igitur toto dilectionis affectis amplectantur episcopi, omniqne sollicitudine curent ut, si iam non existant, erigantur in sua dioeeeai, sicut in quibusdam a pluribus annis erecta sunt, instituta quae suisses de seoeers appoUantar; sin minas, opportuniore qua poterunt ratione provideant nt ab iis sacerdotibus non solum do vita sustentanda anxiae curae amoveantur, sed etiam et iisdem praesto sint quae [ad] senectutem infirmitatemve allevandam aat consolandam adiamonto esos poterunt.

18. Diligenter quoquo providebunt episcopi no, per heredum aat legatariorum avaritiam vel incuriam, eeeleeiae, seminaria aat alia pia instituta bonis defraudentur quae Idoleo testamento ipsis reliquerint *; atqae fundationes praescriptae religiose exsolvantur. Sedulo itidem invigilent in his quae fabricaram constitutionem, rectam bonorum et redituum administrations*, nec non sacrorum aedi-Sciorum ae supellectili· reparationem et conservationem attinent

19. De enotaro, faciles adeuntibus se praebeant pauperum egenorumque inopiam ea qua poterunt caritate sublevent; eumqne modum audiendis, alloquendis adiuvandisque'omnibus adhibeant ut hominea non eorum magis humanitatem diligere, quam gravitatem venerari possint1.

Caput 111.

Dt nutnpiUa).

Quamvis episcopi ratione ordinis aequales otnnjno sint, tamen ecclesia, vel a prima aetate, ad magis magiaque fovendam' unitatem et facilius disciplinam conservandam aut restituendam, unicuique. provinciae caput constituit episcopum, qui mmropolita seu archiepiseopus appellatur.

20. Métropolite igitur habet in omnes suae provinciae episcopos inrisdictionem, cuius praecipua munia haec sunt: episcopos, iuxta canonicas Sanctiones, vocat ad synodum provincialem, cui ipse praesidet *, exacutioni decretorum, quae inibi sancita sunt, invigilat, oaque, si opus sit, provisorie interpretatur. Visitat provinciae dioeceses, modo propriam dioecesim' plene visitaverit, et visitationis causa cognita ac probata foerit in concilio provinciali *. Ius dicit inter eoo qui h suffraganeorum iudicio legitime ad illum provocant*. Ad ipoUm devolvitur iua constituendi vicarium capitulaient,, sede vacante, si, infra peto dies post- mortem episcopi, a capitulo vicarius non eligitur*. Poteat etiam in tota provincia crucem suae jurisdictionis insigne ante se deferre, benedicere, et in pontificalibus celebrare'. Ea omnia iura fatentur patres concilii, et ipsi metropolitano reverentiam atque obedientiam, secundum apostolioa mandata, libenti animo exhibent.

21. Maxime expedit et poroptat Synodus haec, ut inter metropolitanum et coepiscopos non solum perfecta in Domino eharitas et concordiq, sed et arcta perseveret semper necessitudo, quam fovendam curent per commercium frequens et mutua Consilia, ubi de gravioribus robus inciderint quaestiones; scriptura dicente: „A-siar ym odmeotar a /vafra › jwui civitas drms, *tt i*iicie* ptosi wotee artiu*.'' *

Caput IV.

Dt tynod» dtoresietta.

Synodorum episcopalium ad clericos continendos in officio, et depravatos populi mores reformandos. utilitas satis superqne ex eo comprobatur, quod earum ooactio a sacris canonibus et maxime a con-

1 Bpist. saeyeHe. Lvoaia XII. d« exi···. Mil CtariMs Or, f Aarinaris.

* Condi. Tridmt, asm. XXIII, *'it nf.*, <*p. IA

■Eprit. saqyciis. asaai poetidtis PB IX ad ItaL episcop. S JbAMb

• OscriL Tridmt- sms XXIII, dr i<, mp. IA

* '^Tiflf |iiTiedsliT-lnim—. r ~~l tw—l

• vO-3* *,. , ...

‖ Coctilia» ptoviadsls Tolosana, part. TV, cap. IA [Menai. Cteo, XXIV. IlteD).

‖ CoodHa· prMadals Tstomaum, part. I, cap. 1. » · st 10, [Maori, XXIV. 1ST* A).

* CoadL'Tridmt, sms XXIV, *it rtf.*, cap g.

›· IMA, sap. A

‖ Cep. Ataorcta afficit. 11, *it tflk. inti. trUn.* (I. <1). VU. eoastital Bernd. XIV *Ai* ■■Waatis, XLVm. dis 10eartil net. ⁄ A

* Osmo. Tridmt., saak XXIV, *it* ng, cap. IA

cilio Tridentino praescripta «it*. Fatendo· sane, illa cleri comitia, inxta forma· Mpientissi·· ab oceloda praefinitam, ob tempora· difltadtetea, dioeoeseon amplitudine·, «t - cordata· penaria·, in tota uoetra provincia pean oarioea feisee. Ad occurrendum haie iaoomaredo praedecessores noetri hunc moro· induxerant, ut singulis aania ia seminariis eongregarentnr canonici, parochi alicae meer dotes, tam at vacarent, ta sacro quoda· sscssssu, spiritualibus exereitiia; tata at episcopus facilius de totius dioecesis stata inquireret, et, eoilatis tone ipse consiliis, monita solatia daret, atque ideatide· decreta quasdam diaeipltaaa promulgaret; Moque, meliori qua poterat ratione, scopua ilhun obtineret quem ia synodia instituendis sibi proposuit oooloeta.

Huic autem oonsuotadini, ax qua maxima commoda dimanaro oomporiaua, nihil foro immutandum hucusque nobia visam set. Verum ia provinciali synodo rem ad trqtinam revocantes, haec statuenda in Domino duximdb:

M. Conventus oleri pro socewu spirituali, singulis annis, de more in tote provincia habeantur.

Quilibet episcopus, pro rerum ae personarum statu, synodum dioeoesanam, iuxta formam ab ecclesia praescriptam, restituat, statim atque id opportunum indicaverit.

S3. Qui vero obtenderent „rs/0rmatieiwm *ab-*. snsw *drea aoalaaiaatiçann atiadfdaa*^ sn synodis ApVMMNM·6 •c «toWiri- *dfbara, ae aiata libarlata daaïdaaia iatatabitad fera aabiaetieaaaa* supyeoft'eaitaf *at iaeaieaibtie* episcoporum"1; sciant haac doctrinam e. turbido haereticorum vetaram ao recentioram fonte derivatam, ab ecclesia, solemur et infoltibili indicio, damnatam fuisse tanquam *„falaaaa, taaaareriaam, afiacapalia aactoritàtia* laMteam, rvytmims *biaratrcbid aubvaraiaaaa, at faeantaai baaraai Atriaaaa a Calaùta'i*; ùworatas" '.

Caput V.

Da'cefitalia eatkadralibaa.

*» Omnino venerabilis est capitulorum eathodralium institutio, plurimumque confert ad Dei gloriam et ecclesiae dignitatem.

Sepionfor igitur a Trideatina synodo* atque aliis non paucis * cautum fuit ut ad saaonicatus eoligantur viri boni testimonii, disciplinae solo repleti, •cientia, moribus, pietate praecellentes, qui omni qua pareat diligentia et aedificatione officium suum perficiant.

94. Capitulorum iura et obligatione· sacria canonibus determinantur, mo non statutis conditis aut condendis a capitale et ab episcopo iuxta sacros canones et apostolica rescripta approbandis,

9b. Ad concilia provineialia 'eoavocantur ca-Dvitqp innocentia, sed etiam pietate non ficta, dépitais, et illorum delegati in iie concilii· ad tractatam admittantur *.

96. Quoad paroecias cpthodralea, in quibus parochi titulas toti eoninnetim capitulo attribuitur, non autem alieni individuo, episcopus uai inter canonicos pastoralia officia obeundi qommittit munus;

aequa altori caaouieo illa mania exercendi ina competit.

- 97. Canonicis ta aortis patienta constitutis, et ta quacunque civitatis episcopalis paroecia degentibus, ultima Moramenta deferantur sotamnitor a capitali praeside, omnibus aliis in habita ehori ordinato comitantibus.

Boram exoqaiao ab iisdem eum pari solemnitate flaat ta eodesia eathedrali.

M. Capitulum quoties eapitulariter assistit, praecedentia gaudet super quodeanqde corpus ecclesiasticum1: censetur enim cum episcopo unum corpus efficere.

M. Vaearite sede, statim omnis inrisdictio atque dioecesis administratio transfertur ad capitulum.1 Quam potestatem capitulum exercet per anum vicarium, aut etiam pluree, iuxta Galliarum usum, quos, intra octo dies post obitum episcopi, deputare tenetur.

Elapso hoc tempore, ad metropolitan· haec deputatio devolvitur; et ei agatur db ecclesia ipsa metropolitans, tunc antiqnior episcopus ex snffraganeis vicarios constituit1.

80. Vicarii capituleras, rite constituti totam accipiunt inriodictiomm, cuius nullam omnino partem sibi'capitalem reservare potest*. Proinde, ex officio dimoveri nequeunt, nisi iusta et summo pontifici probata causa sit*.

Hase vicariorum capitularium potestas, nulli conditioni sut restrictioni obnoxia, durat usque dum episcopos electus et canonice institutus litteras suae institutionis exhibuerit capitulo, et sic possessionem adeptas fuerit

81. Multa tamen sunt quae, dum vacat ecclesia, nec a capitulo nec ab eius vicariis exercq^r. vel defecta potestatis, vel quod<eis sacri canonesmodum constituerint

Nihil quoque, capitulum, sede vacante, ^circa dioecesis disciplinam innovet, m de iuribusEpiscopalibus imminuet. Non per se ipsum concedat littera· dimissorias, sed .per vicarios capitulates, et nanquray ante annum elapsum a die vacationis.

Cum iurisdiotio necessaria ad capitulum transeat, npn autem voluntaria, praelato successori reserventur quae ad liberam épiseopi collationem spectant, ut suat canonicatus; pariterque ab eo «olo conferantur tituli parochialea vulgo *caraa da 1· at da & dataqa.*

39. Quanto in dioeoesana hiérarchie cathédrale capitulum alios ordines officiis et honore-superat, tanto modestia, lenitate, omniumque virtutum splendore transcendat. Consonent canonicorum mores titulo, consonent nomini. Exemplo sint tum clero, tum fidelibus, non solum integritate fidei et

devota sanctuarii frequentatione, filiali erga episcopum obsequio, totius oocleaiasticM disciplinae observantia singulari.

33. Canonisera· est divinas laude· assidue decantare,'et publicas·prends singulis diebus persolvere*. Id angelicam munus angelicis cordibus adimpleri hortatur haec synodus.

Quoties ergo psallendi gratia convenitur, ibidem muta ut clava labia nemo tesneril; sed omnM una pariter, senes cum iunioribns, laudent noqsen

1 Comti. TriA, - - - XXIV, *da raf.*, ap. 9.

* Coast. XestsrSM *fdai,* propta tenus. ·, ia BsU. *Sata.,* sont., t. IX, peg. C00.

• IH4.

* Coacti. TrHsst, mm. XXII, ds *raf.*, csp. sess. XXIV, *da rtf.,*_ cap. ta

* Coasti. BithimM·** 1**L * «*«■ * *"T·i* Bsunam UM *da* «SP *at* smsmr.,· BartigstaM lMB; Tun··· UM; Tslsssams UM part. I, tsp. A eta, (Musai, On·, XXXIV, PM TM> Mi W «· **"!

> Barbs·, *Da* cmsa. si dipnit., cap ta a 44 st ssq. ·

* CsaèU. Tttetat^ ss- XXIV, *da rf.*, sap. ta

· BmeLXIV, Ds syaedsdiesa, fib. II, esy.A a.4; Barbest, *Da aaaaa.* si dip·*, ·». 4P, A 47, ubi ntat plans deta»oqiigia Mliii|iMi

Demini ia psalmis, hymni» et cantici*, Dso alacriter : . modulante·.

Deeemmat huius concilii patres in eingulis provincia· cathedralibu* integram ffficium decuteri sut reeitari, nhi apostolica dispensatio interemerit.

34. Λ; sisgulis etiam canonici* alteraatim mispa capitalarm qaotidie celebreturl. circumstanto iuxta aram corona fratrum, qui multam orent pro • populo et universa cbristiana civitate. Quantum fleri poterit, adhibeatur cantus ad huiu* quotidiani sacrificii oblationem', at saltem diebu* dominici· et festi* solemnibu*.

36. Assidua haec personali* et obligatoria cooperatio publici* chori officii·, aliam obligationom supponit et exigit, quae a permulti· conciliі· et repetiti* «aerae congregationi· coneilii decreti·' summopere commendatur, nempe renidentiam'.

Invigilabunt episcopi ne, ultra tempo* a concilio /' Tridentino et statuti* dioecesani* definitum, canonieorum vacatione* protrahantur; Cursbuntque ut *io per vice· absentia* suas disponant canonici,' ut nunquam ceeeet divinum officium, aemperque convenienti servitio celebretur.

36. Episcopo celebranti, aut alia pontificalia exercenti, assistant et inserviant canonici, sive in ecclesia cathedral!'. sive etiam in aliis civitati· ecclesiis ·.

Caput VI.

D» parochi», vicarii», capdlanii ct alii» prctbyicrit.

Insigne admodum est officium parochorum quibuscum episcopus, iam a multis seculis, curam ac jurisdictionem partitur suae auctoritati subordinatam, et intra fines parochiae iure proprio exercendam. Quanto igitur aliis sacerdotibus suo munere 'praecellunt parochi, tanto cum episcopis strictiori filialis obsequii vinculo constringantur oportet Ex i qua sacra ooniunctione quam multa bona profluant ab uno potest dignosci: nempe, singulis pastoribus cum sua plebe concordiae glutino, ut beati Cypriani verbis utamur, episcopo cohaerentibus et, per episcopum, supremo pontifici Christi vicario inseparabiliter connexis, omnium oculis splendescit suavis illa et decora ecclesiae unita*, quae eius adversarii· terribilis.est ut castrorum acies ordinata*.

37.' Ad tantam unitatem procurandam ac perpetuo retinendam, meminerint parochi caeteriqhe sacerdotes in partem sollicitudinis episcopalis vocati, nihil' sanctis patribus antiquius hisse, quam ut firmissimam banc regulam omnibus statuerent atque inculcarent, presbytero* scilicet, in iis quae ad ecclesiam spectant, episcopis esse obnoxio·. ^Episcopum, inquit illustris martyr Ignatius Antiochensis, sequimini ut lesu» Christus Patrem et quemadmodum Dominus sine Patre nihil facit ipsi unitus, ita et vos sine episcopo nihil agit·.!**

38. Sanctae huius praeceptioni» simul et promissionis in sacra ordinatione suo antistiti factae non obliviosi, parochi aliique sacerdotes reverentia· et obedientiae officia ipei studio·· persolvant; illud sancti Cypriani memoria recolentes, quod verissimum .esae tristi experimedto didicimus: Inde schismata et haereses obortae sunt et oriuntur, dum episcopus qui unus est et ecclesiae praeost. superba quorumdam praesumptione contemnitur, et homo dignatione Dei honoratas, indignus hominibus indicatur '.

Caveant ergo presbyteri et clerici omnes ne. superbia decepti, episcoporum acta, geeta vel decreta diiudieare aut discutere, multo magis vituperare ac carpere temerario quodam ausa aggrediantur: •ed potius sint semper parati in arduis aut perplexis quaestionibus illos fidenter consulere, eorum stare mandati·, salutari* moaita humili et submisso animo accipere, atque omnia sibi ab illis concredita quam fidelissime complere.

39. Post concordatum anni millesimi octingentesimi primi, invaluit in Oalliis consuetudo, et etiam nunc viget, ut qui succursalibus ecclesiis praeficerentur presbyteri, iurisdictionem obtinerent ad nutum episcoporum revocabilem. Quam disciplinam. | summo pontifice assentiente inductam, servandam osse ac retinendam censemus et iudicamus. Insuper et decernimus, ut, ad mentem summi pontifici* felicis recordationis Gregorii XVI. „m reprense *tede· liartua tucatnalicm* (nostrae huius provinciae) *nulla* immutati· .fiat· donec *aliter a umeta* apostolic· sede rtatataa» *fiunt."**

40. Parocho· omnes admonemus et hortamur, ut divinorum praeSeptOrum memores, factique forma gregi·, populnm sibi .commissum in iudicio et veritate pascant ac regant*.

Ut au(em fidelius officium adimpleant, statuta concilii huius provincial!· et suae quique dioecesi· •ynodalia praescripta frequenter legant; a quibus ea omnia quae ad suam populique vitam moderandam pertinent, excipere et agnoscere possint*.

41. Caveant ne unquam obliviscantur qui tabernaculo deserviunt, quia in his quae Patris eoe- | lestia sunt oportet eo· esse. Enixe igitur illos bmnes rogamus in Domino ut ab inordinato parentum amore se continuant; non pauca enim exinde pluri-* mi· provinciae nostrae eoelesii· provenire incommoda dolentes perspeximus, quibus promptum remedium afferri religionis maxime interest. Sciant' parochi domum parochialem non osse suorum parentum, cognatorum vel eorum familiae domum. Quod si parentes; aut cognatos, quos aecum habere ipais canones et statuta dioeoeeana permittunt, in domum parochialem perpetuo recipere voluerint:* id sibi non licere noverint, nisi gravissima de causa, eaque lege, ut praefati parente· aut cognati morum probitate conspicui, officio pastorali rite ac fructuose exequendo impedimento non sint, nec iis, quae quoquomodo ad 'parochiae regimen attinent, •ese admiscere praesumant.

43. Sciant quoque parochi ad quos noster hic › sermo pertinet, sacrorum canonum auctoritati et spiritui ecclesiastico omnino esse alienum* quod ex sacris eoclssiac reditibus rem familiarem suorum cognatorum augeant, aut, iisdem etiam pauperibus plus aequo largientes, non'habeant ipsi unde possint et honeste vivere, et suae parochiae egentium necessitatibus subvenire.

Omnibus parochis districte et in virtute sanctae . obedientiae inhibemus, ne pecuniam rtiutuo dent ", cum auctario suis parochiam·. Iis pariter inhibemus, nec non omnibus in sacris ordinibus constitutis, ne, absque praevio episcopi consensu, vades

1 Based. XIV oosilit (ta sosper, i. 10S, t *Huc ifitar,* die IS sagasti 1744.

ı Ibid.

* Coseü. Trid«at.'»flee. XXIV. de *rtf.*, osp. 13.

* *IbM.*

* Decreta· ·. ooagregsthmit is Ucies., spsd 'Besed. XIV, *M. UVO.* a ».

* Cant. VI, A-A

' dd astpnk. a. t, p M. JWr. apsaM., «dit CstsL, veL II. p.»7. /JWr.pr., ed. Mig*·. V, 714B.]

* QM. *4i~Mv»*, n. T, > l» [ed Kg·* p. Mt

* *Kput.* LXIX *ai ttenat. Pupiau.,* p. 123 operasi. 64it-Balas.

ı RrepoMio «uuai psatitoi* Gregorii XVI ad apiacopm LesttaMOB, 1 SMU 1S4S.

* ôonefl. Tri4*et, mm. XXIII, d> osp. 1.

* Oo mU.TshssMm ssas IMO, put.L cap.*. » 1 [MsasL Cime, XXXIV, imt)

· · CML Tridsat, mas, XXV, d» ■<, cap i.

j.... .. **

•t sponsores m constituant vel offeraat; Mt per argentariam syngrapham (galhco Mtr* de edeepe vel MM 4 ordre.) nat per Mail·. chirographum peeuniam mntaentnr.·

Si hase noa saffirinat, providebunt epieeopi, etiam per eeelotiastioM censuras, at M omnes abusus penitae eradiaeatur.

43. Quos ia adiatoriaai peetorslio oSrii vicarios hsbuerit, illos parochus paterno affecta suscipiat, fraternaque caritate ad pietatem, emeatiem, disciplinameccletiastioam, osmium virtutum, sxereitia et munersi paroohialia obeunda, monitis et exemplis erudiat ac informet. Id at fissilius ae plenius-praestetur, summopere optandum foret at veluti pater eam filiis, simul parochus at vicarii habitarent unius moris in domo ana. Quae communis vitae ratio, vel a primaevis ecclesiae seculis a patribus laudata et usitata, sc. etiamnoth in multis Oalliarum dioecesibus religioso servata, non pauca gignit commoda tam ipsis parochis et vicariis quam fidelium gregi cui illi praeficiantur; pleraque etipm damna et pericula sive spiritaalia rive temporalia longius propulsat Eosdem igitur omnes obtestamur ut huius commun» vitae consuetudinem, 'ubi primum commode fieri poterit, amplectantur, amplexamque firmiter, retineant.

44. Vicarios. ipsos monemus atque hortamur ut,- sui officii ac nominis memores, nihil, nisi ex consensu et beneplacito parochi, peragant; ipaam filiali reverentia ot-honore prosequantur, atque illius dictis et monitis attenti et dociles, 'ad omne opus bonum paratos semper et expeditos pro eiusdem nutu se praebeaht; quem, infirmum praesertim aut senio laborantem, omni cura et affectu sustentent ac consolentur.

46. Capellahi qui .in spiritualibus praeficiuntur monasteriis, collegiis, 'xenodochiis, oaroeribus atque aliis institutis, commendata sibi existiment quae de residentia, vigilantia, praedicatione verbi divini, aut puerorum m radium jnatitutione, aà de ceteris ad se spectantibus quae infra exponentur: sint erga se invicem, sint praecipuo erga parochum in cuius parochia ritum eat illorum domicilium vel institutum, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

46. Presbyteri, qui absque titulo alicui parochiae inserviunt, sacris ecclesiae otteiia, dominicis festisque diebus intoniat peroptamps, et parochos adiuvare pro virili' sint semper parati*: eoe adhortamur ut qqae de honeetqte et vita clericorum, do studio, aliisque rebus ad ipsos attinentibus nostra hac synodo vel statutis dioeoesanis mandantur, diligenter custodiant.

TITULUS II.'

Do fido st doctrina.

Caput I.

Dt βMAMι hodwnri temporis *tmrüttt.*

Nostra tempora maxime spectare videntur haec beati Petri verba: *„h* oeMs erant mopistri wmdessv, gui introduosat Met*· perditiom».*" Undique enim, ut olim querebatur sanctae Augustiana, urget- nae diluvium equarum multarum extollentium os adversus Deum et docentium superbas impiotataa*. Undique perstrepunt voces hominum perditorum, qui tanquam fluctus maris despumantes confttuones A mm *, omnigeno doctrinarum portenta in fideles populos diffudere oonteadut, et catholicam ro-Hgionoon labothetare, m, si fleri unquam posset, Auditas evertero commoliuntur.

Vernat, eu» nos Deas posuerit murum pro domo Israel ut staremus in prne&o in die Domini*, iue-Mcitque, veluti doctoree et pastores, non modo fldei depositum integram illibatamque custodire, et eontradioeatee arguere, sed etiam oves nobis qoaereditaa a malorum insidiis tueri et defendere, errantes revocare, nutàntesque confirmare.· idcirco, sacrarum scripturarum, conciliorum, sanctorum patrum, snmmorumque pontificum auctoritati, quae ocia docendorum et credendorum in ecclesia catholica regule eat, inhaerendo, nonnulla systemata quae eius fldei et doctrinae pronus adversantur, et animarum saluti maximopere officiunt, denuntianda, reprobanda se damnanda iudioaqns.

B 47. In tanta porro errorum quibus circumdamur colluvie, quasi aliorum fons et origo, existit systema illorum qui philosophorum nomen sibi arrogantes, humanae rationis vim et excellentiam ita extollunt ut omnino independentem illam statuant Unde, negantes ullam fidem ab ea deberi rebus a Deo revelatis„ quatenus ab inteliigentia summe veraci et infallibili dimanarent procaciter asserunt nihil de .leligione credendum, nisi quod ratione directe et immediate percipiatur ac demonstretur.

Hoc impium systema totius revelationis necessitatem, possibilitatem et auctoritatem, ipsamque (dem' Christianam et catholicam quae, apostolo, teste, waryumontMm eet non qppomiwm"* inficiens et. radicitus convellens, reiicimus et condemnamus.

4 Nec ideo, rationi quae suae sunt partes abnuimus aut detrahimus. Infideli enim totam suae rationis C vim in hoc impendere licet ut cognoscat et certam percipiat revelationis divinae credibilitatem; quatenus deinde gratiae divinae lumine et auxilio adiutus, postit actum fidei elicere, et eo modo credere, sicat oportet ad salutem. Quo facto, iam nihil illi superest, niti ut in captivitatem rediget intellectum suum in obsequium Christi, hoc fundamento 'inconcusso firmiter innixus quod loquenti Deo prorsus credendum sit, ut qui nec fallere nes falli possit: quod- quidem ipsimet rationis lumini et dictamini omnino consentaneum esae nemo infitiari poterit, qui Deum eoae optimum ac perfectissimum crediderit.

'Fideli vero et credenti iam nihil quaerendum est ut de fide certus fiat, et credere debeat; sed ut. melius percipiat et intolligat quam luculenter probata, quam certa et vera sint ea quae per fidem iam recepit et securus tenet.

D 48. Neque minori sano fallacia divinae revelationis osores indesinenter proclamant nullam hodie perfectas» existera religionem: Christianismurn quidem populis adhuc incultis ao rudibus olim profuisse; nunc vero antiquatum, statui novarum societatum, quae in dios ^rofidiiMt, non esse aocommodatnm.et ideo iam per philosophiam st rationem perficiendum. Illud autem impium systema totam religionis christianae amentiam perfide dissimulatione subvertit; haec enim non hominis est institutum, noq philosophicum aliquod inventumf sod opus Dei summe sapiqntis praestantiotimum, ab eiusdem Dei' loquentia et praecipientia auctoritate suam vim, perfectionem, et stabilitatem iam a principio suo obtinens. Falso igitur scientia religionis, cum

---

≫ -

¹ Cweüta Ksvtsstel· TolMsaass, sano 1400, pari. I, eap.fi, ». 14, [Masai, Oho, XXXIV, 117»C).

·. II fup; II, 1 rt m».

*_**rr·ripmha.XXXI,a.1»etso>, AW spUN, ori Mfi,

› M. IA

'femhXDI,·»

eciantiis humanis aequiperatur; due progredieatibua iatia at novae quqtidie veritates dstegsatiltaa et aequirantibua ipsam quoque religionis scioatiam perfici poeee ae debere, tuai novaram reritatam aeceaaione quae pdr rationem adinTeniuMtar, tam Tetonia dogmatum amandatione quae iam philosophicis progreesibus non annt eooomaodate, pooaai illi philoaophi contendunt et affirment. Immoto enim semper itat, atabitque omnibus numeris absoluta, neo aoceesioni, neo imminutioni, nec tranaX formationi obnoxia chriptiana veritas.

Nulluaae ergo in ecclesia Christi profectus habebitur religionis[1] Habeatur plane et maximus, inquit Vincentius Lirinensiel. Et vero valde optandum est ut omnes et singuli christiani in dies proficiant in cognitione et amore domini nostri lesu Christi, in conscientia bona, in fide non ficta, vera et viva, quae per caritatem omnium virtutum fructus operetar; ut mores ac leges populorum, ipseque totus B civilis status magis ac magis Christianae sapientiae spiritu imbuantur, et quasi divino sale condiantur; imo. ut doctorea et philosophi christiani omqes ingenii sui vires in hqc impendant, ut rerum a Deo revelatarum seriem ht iuncturam. inter se, et "cum naturalibus ipsius rationis principiis legibueque consensionem amplius atque' amplius percipiant, intelligant et patefaciant; quo semper maiori et vividiori luce omnium oculis clarescat sapientia, quae in Christo eiusque sanctissime religione est abscondita.

. Crescat igitur, et multum vehementerque proficiat, ait idem Yinoentiua Lirinensie, aetatum ac seculorum gradibus, tam singulorum quam omnium intelligentia, scientia, sapientia; sed in suo duntaxat genere, in eodem scilicet dogmate, eodem sensu, eademque sententia'. Ita profecto habebitur verus et ingenuus fidei et religionis profectus, sine permutatione, sine imminutione, sine ulla philosophica transformatione.. Non enim nobis curiositate opus est post Christum lesum, nec inquisitione post evangelium: cum credimus, hoc prius credimus, nnu esse quod ultra (aut aliter) credere debeamus*.

Quisquis igitur alium religionis profectam possibilem, necessarium et fidei non repugnantem esse contenderit, sciat se a verat*fidei regula, quae sola immobilis et irreformabilis* omnes dogmatum.novitates excludit vetustati atque antiquitati contrarias*, proreus aberrare.

Caeterum, crescat et ipsa, proficiatque humana ac secularis scientia; quo 'quis enim pleniores in philosophia ^t scientiis naturalibus haustus ebiberit, eo propius accedet ad percipiendum,et intelligeadum, et summo animi gaudio credendum sitissimum illud et nunquam satis admirandum consilium Dei in noa,D quod totam in revelatione Christiana comprehensum reconditur.

49. Eo tandem impietatis nonnulli nostrae aetatis philosophi progressi mint, nt tanquam suae doctrinae principium, statuerint, unicam esse substantiate, divinam scilicet; seu, Deum esse omnia et omnia esse Deum. Hine, Deum simphoisaimum ao purissimum spiritum cum vili et crassa materia confundentes, ipsum revera destruunt-: dogma catholicum de creatione, sen eductions creaturarum e nihilo, seriptararum1 ot sacrae traditionis* auctoritate firmatum, respuero non reformidant; hominis personalitatem propriam, ipsius Ubertatem ab omni necessitate 'expertam, aetaumquo humanorum meritam ao demeritam tollere non Terentur.

Adversus illud portentosum systema, coadunatis ▾ iribus palam contestamur; ipsiqab tanquam impenetrabile fidei sentam, definitionem magni concilii Lateranensia obiicioatea, .finaitor credimus, ot simpliciter confitemur, quod anas solus est reni· Deus, aeternus, et immensus, omnipotens, incommutabilis. Incomprehensibilis et ineffabilia. Pater, et Filius, ot Spiritus sanctas;' tres quidem personae, sed una eteeutia, substantia, seu natura simplex omnino. Pator a nullo, Filius autem a solo Patre, ac Spiritus sanctas ab utroque pariter, absque initio semper et fine. Pater generans, Filius nascens, et Spiritus sanctae procedens; consubstantiales et coaequales, ooomnipotentos et coaeterni, unum universorum principium, creator omnium invisibilium et. visibilium. spiritualium et corporalium, et qui sua omnipotenti virtute simul ab initio temporie utramque de nihilo condidit creaturam, spiritualem et corporalem, angelicam videlicet et mundanam; ac deinde humanam, quasi communem ex spiritu' et corpore coqgtitutam. Diabolus enim et daemones alii, a Deo quidem natura creati sunt boni, sed ipsi per se facti sunt mali; homo vero diaboli suggestione peccavit.'**

60. Verum, tot inter errores quibus ecclesia in praeoens afflictatur, latius ut cancer serpit *Mfftrn-*twmeos, seu to/sruntumw. Docet quippe in religionis negotio amplam unicuique a Deo factam evoe libertatem, ut quamlibet sectam aut opinionem, absque salutis periculo, amplecti vel adoptaro valeat, si mores ad recti honesiique normam exigantur. Illud systema iam primis ecclesiae seculis ab haereticis prolatum*, a recentioribus philosophis innovatum, ab iisdem ita extensum' fait et amplificatum, ut non solum sectas omnes complectatur quae extra ecclesiam catholibam sunt, et revelationem tanquam basim et fundamentum admittunt; sed etiam illos omnes qui, spreta divina revelatione, purum deismum, imo puram naturalismum profitentur.

Tenet autem et docet, tenuit ac semper docuit ab omnibus retro seculis ecclesia catholica, absque

[1] Coqemoag. 1, p. MO, edit. Betas., Paris, 180», ((JWr. 1st. ed. Migne, L, 6871

[2] Oemmmtff. L I ffil, [ed. Migae, p. 888].

[3] TertuU., *Dt*prasewgA, mp. A p. 808, edit. Bigslt, Lut. Parie., Itn, [sept 7, epp, TsrtulMnsi, od.MigM, II, 81 A).

[4] TwtaiL, Dt eiryta'wtaMl, tep. 1, p 178, edttBigalt, Let Puri». «M>TtetalBmd,ed.MjyIj.WA).

[5] If/esa. I, 1. rs· ifMesh. VII. 88.

[6] 3. Iren., lite. I, Centra feerea, osp. 88. a. 1, p. 88, edit. Besed. TertulL, *Dt ftetterifi.*, cap. 18, p. 80S, adit. Rigalt, Pari·., 1875 :ı et etiam Adrerew Hermopew., cap. 1 et 8, p. 888 [opp. Tertulliani, ed. Migne, U. 86 B, 188]; Origen., *Dt frineip.*, ». 4, L I. p. 47. edit. Based., s Dioays. Alexaad, ex primo lite. Contra SsMlwm, p. 84 oper, edit. Boa, *(Pair.ft.*, ed. Migae, X,' 1887); s Ambroo., DaMriwr., lite. I, csp: 4, a. IS, t'I, eoL 8, edit. Boned.; Theodor., fifoomtec. fatoL, Ub. I, *Dt Btr*mopes., cap. 18, t IV, p. 807, edit. Lut. Puis, 1848; et *In rpttt.* cd Hebraeos, t III. p. 448; et runes tfeeret. fatal, UK V, cap. ». p. Sqa (opp. Tbeodoretl, edit. Migno, IV, 886 B. 464 III, 677 st aoqq.). Refcrre hie levat uaum textam sueti Augustini: .fit *iit» Dtn» riMttùn» ertünr* ornais *<it niti» ftcittt,* foots otoomm osmis farmata *it itt· mnitri» facta mi,* faac tpos materos *team de* omnino mMo facte out. *Ifan mat* dodemwe ewe swales ierie fm omooipotattom Down Use.oredent allfoold de mMio facers *fotnutt,* cum *cantiitrint fair»» ℰ (aoeiitd »Hk»t* non poeee aMfaid/Uvicars, nisi bsiieerint unde fsbrieeat: A *Hfna* eaim odhamat fadram ... ut possit perjtcere Spera ran ... Omnipotent Salem Dew nuÛu re sdiinitadw srat. jusso ipoe now faesrat, st faod rolobst *tfIletnL 8i tmn* ad ess res face *fnctrt ttUbei,* edéienSot Cam shfae roe (asm ipoe non *ftetni,* am erat omaqèetow: pasd Mcrilepam sot credere* De Oowei contra Maaieiaooe, cap. 8. a. 10, 11, ecL 888, edit Beaad.

[7] CoaeU. Laterna. IV, cap. I, de */Ut* ratSotoa, [Maaai, Coac- XXII. bei-8).

[8] Bmtbfi, HK V, cap. 18, p. 144, edit, AmataM, 4888, (up» BweSti, 004. Migae, Q.4N Al; Hqte, *Ut. it* taarea, m» UXB, t. Vm. <aL M, edit. Btaad.

dubio in aeternum peritdeea' qui fidem suam 4af£_A gram inviolatamquC imgt'lervaverintnec magis <d aeternam Salutem perventuros esse, qtii ab eiusi-) deni ecclesiae sinu extorres sint,'quam temporibus' diluvii Lsalvari potuere qui extra arcam Noe retaanserunt *? Quicunque ergo ad salutem promerendam, aeiernasque ipferhi poenas devitandae sufficere contendunt, quod quis in leanjp^-CtaqQum erddat et telicitatem futurae ,ritae per eius merita ^rmiter pperet, modo* praecepta servet decqlogi.y aut etiam bonest.ei. vivat secundum legis naturalia dictamiim. ii omned pronus evertant diviitkm auctoritatem eecclesiae. «jrtrà *gnaat'aullut* esmrine. *ealniar*

"51. Nec ,eatis est,infensissimis religiom» catholicae inimicis ponere'in coelum os suum, sanctissima dogmata'a Ijieo revelata blasphemando; quin etiam lingua eorum transivit in terra, e} quibua innititur ac regitur humanq jocietae marum principia con; -jellere nituntur. Huc spect^at nefaria novi sorioluttuB et rommnniemi systemata, quorum assertores ac magistri non in eo siatunt. ut. exenjpMT*ceterum haereticorum, ecclesiae denegent ius proprietatis in bona temporalia: aed eo usque progrediuntur, ut. » sub velamine libertatis aul aequalitatis evangelicae. alias pariter aliorum proprietates occupari ac dispertiri. aut alia quavis ratione in omnium usum converti posse comminiscantur: imo et commentum istud, sacrarum scripturarum sanctorumque patrum auctoritate, ac primorum Christianorum exemplo fulciri, palam scribere ac praedicare non verentur.

Iam vero ementitum istud, plenumque erroris systema detestamur ac damnamus. Quis enim, vel primis doctrinae Christianae elementis imbutus, ignorare potest nullo libertatis, aut aequalitatis obtentu fieri unquam posse, ut aliena bona vel iura invadere, aut quomodolibet violare licitum sit? Perspicua certe sunt et passim inculcata in sacris c litteris praecepta, quibus nedum ab occupatione alienarum rerum, sed ab ipso etiam desiderio districte prohibemur*. Nec minus luculenta frequenter occurrunt hoc in genere, sive conciliorum, sive sanctorum patrum et doctorum testimonia *. quorum nnnnulla hic referenda duximus*.

. .Quod attinet ad exemplum chribtianorum nascentis eeclesiae, leroeolymis' detporantiutn. quod aetibu^. apostolorum perhibetur *. legenti patet eoi,. eg fervtdq aç plene libero^per^tae' charitatis ac t paupertatis chriatianrie affectilxnon aliena wane, wd aÿ* bop|, "knot agro*. auaa domos. agaaque possessi ones dendidiase. et eorum- pretium apostolis dedisse in egeno· ab ipaia dispertiendum. Quo facto, nedum infirmetur' iua ptoprietaüa. quin et evidenter demonstratur; cum légitima venditio et donatio apud omnesrint aqtua veri.et indubitati dominii Quod et aliunde baud /obscure aubindioatur hi<r» , verbis beafi I'etri ad Ananiam, qui de agri venditi pretio.-iam non auo, aed Deo per votum dicato-, fraudaverat: „Nonne manens *tibi manebat, ef* rrxu><- dn/HM *in)Un erat potentate ? a l*

De libri» ^ikibitie.

inter innumera scandala mundi istius. <juetn totum in maligno positum divina teetantur eloquia, nullum forte eat quod animarum integritati et saluti, imo 4 felicitati publicae detrimentum maius inferat, quam acilicet impreaaoriae artis effrenata licentia.

Quotidie enim exsurgunt viri non aolum Liquentes, verum etiam scribente» et passim seminante» perversa, quibus diversimode et aperte aut religio impugnatur, aut boni offenduntur^ mores, ipsaque civilis societas quasi repetitis ictibus ita concutitur, ut ineluctabili ruinae, nisi adunet Deus, proxima ease videatur.

Nec desunt, quod luctu dignissimum eat. avitae fidei et proprii honoris desertores, quorum opinione» et documenta, plena veneno mortifero, seducunt corda inhocentium. dicti huius evangelici inimemorea. „ *Vae homini illi per* yuem *tcandalnm* renit.'·' *

Quod quidem ecandalum. ai p<*r aolam* rpiecoporum auctoritatem penitua tolli nequeat, «altem iuria ac muneri» noatri eat illud fidelibus denuntiare. et omni ope allaborare iit exitiosi illius peatia effectua quam maxime impedianjur.

Quidquid lege civili nunc aut poateH sanciatur circa illimitatam scribendi et in vulguj» scripta •pergendi libertatem, nemini diffiteri licN quin pastoribus ecclesiae, quibus docendi munus a Christ» creditum est '. censuram exercere in religiosis quaestionibus merito competat.

---

l Ex «vmbolo' iewv^pfr. l

* S <>prian., Pr rrrirn.. p. lW <>per,, edit. Halus.: ». Hierun., *Kpirt. ad /tawi. papam.* a. 9. L I, p. M. edit Va* Iam.. (opp. a..Hier., ed. Migte. I, 366]: a Aquit. *Dr bap(uify<mtra dàôatirt.,* lib. V. cap. M, ı. M, L tX. cot 180. edit. Bened.. Pari»; ». FnlgeeU *Dr* remiss. pecnsL. tlb.J.cap. 90. p. »76 optr. edit. Pari», 1884 *(P*r. led.,* ed. Micae, LXV. AM).

* ioncil. lAteraa. IV, cap. I, de /Me cwtAsL. (Mansi, Os»r·» XXII. »81-9).

* Ex.wi XX, 15. 17; Druter. V, IM; Habac. II. 8, II. IS; I <\>r. VI. D « 10 etc vide spiel. eaeysL aaauai poatiftda Pii IX ad Italiae epiec., A'mim, | frinf praeterea.

* 8. Ambros.. *Dt affic^* HA. I, cap. 94. s. 115. t, II. od. 81. edit Beaed., et lib. III. cap. II, n. 73. dA. 198.

S. Hieroa., CowmmuL m ZacAar., lib. I, cap. 6. t. VI. cot 813. edit. Baaed., VeaaL. eteo etc., (igp. a Hier.. VI. 15481'

». Aagaat, Jurist od. Jtfaeedea.. CLH1. a. 90 et seq^ t. II. eel. 588. edit. Heard.

S, t'hryaoat., CeawacMt. ·« /oaa·»., Awi£ LX. a. 8. t. VIII. > 85», edit. Beaed.; et Amnii. LU mi MattA., t VII, p. AM et eeq.

8. Lena.. *Sfvd.* CXXXIU od Meet., epiec. ApnL. cap. 9, t. II. p. 44. edit, ('acciar., (al. *EfUt.* CLIX. opp. a. Leaaia, edit. Balleriai. I.J881].

* µ *actibru* epectoforwm.' ,7Wda aatem wrua f«i rredtdereat aaiaM ar aiente ana apeAat.·, M nec fWU^naM •MM·» *iadioabat* ar Aanie fnae ew rrant. eed /bmatf «0M tnama eommiMMa.'... Qno oafttaMafM rrwapte paî poeeeeeor in terrie redihM pr *fmcitm* «wee cwm fratermtade paKihar, daai larptfioniAwe yvatwtfû cominimù ar *nuhu at, M imitator at."* 8. ('ypriaa.. *De* eptrr M *tfamaym·,* opar. p. SM. edit. Balaa.

./htrhun certe jnmd Z«r twa, Demini, *dt 1er* eenpta ta eordiAwa Aomimw·, pwam *arc* φM pmdna *debt àifaitad.* Qbm* «m» *far aeçao* ovuµo *forem patiittr^* 8. Aa<u*t.. < ĸ‹/». *feet.* lib. II, cap. 4. a. », 1.1, eoi. R4. edit Beaed.

..Vepwe «www µ *afrit* Mtywe *at* /Mjioiim *iat'attn pwisfw* *wtetwv. *at a** *terarn frortibae largae rlermo^yna» f t-dot, idea* rapMpwi *iaatidetdi* aspws si Wins rwri *patent» re! übtte fttœadt avaro»* mciJUst, ideo *ndpavda ett* twru *cindt** repels, pwa possessor *lefitiat·» factor eat .. . ; abod eit* asmyar *àttotia fdfdde ioatr rtlie oti, at* abttid *cat ioata pduf<itf iabute oft** Ideal. *Dt* Asm eowf^p., cap. 14. a. Id. t. VI. cot 88».

.Asa *rider formede* esiMts <vsimmwis wuAis *fftor* permisât t Asm m *paaperat* sass perwusit, id ia dtrifiMa grstihai *feed, at geraiat per rhemotyaam peccata depeoert.*! >. i hlry-•est, *Hamid.* LXXVII m *harm.,* a. 5. t. VIII. edit. Beef-L r. «7.

* Act II. « s< ssq : IV, n. *

* A Hterssvs,.. «s··*. I'XXX ag *DemetriaJ..* a. 14. n I. ooL W0, adit. Benet. Venet., iTan, (opp. s. Hier., edit Migne, I. 111»! .

A Aagast, Sers,. <'XLVIII *ie eerbu act. ηρη».*. cap. 8, t. V, col. 704. edit Beaed.

S. Chrysost.. *1.* aria *apo*, bmit.* XII. a. H. I. IX. p. 9H. edit. Beaed.

A Falgeat., £p«ri. 1. de *Mil. rmwt'g.*. cap. 8. n. 17, p. 14*. edit. Paris., I«S4, (/tar. M,, edit. Migae. LXV. 800 A].

S. Krag. paps'. *Epi*.*, lib· L epi«t. XXXIV, t, II, col. ASH. edit Beaed., |opp. a Greg., edit Migne. HI. 488 AJ.

* Act V, 4.

* Matte. XVU1, 7.

* Matte. XXVUL M.

Ea quippe fuit, vel ab apostolorum aetate, die- crplinak cui apprime concordant leges in apnodo

' Lajeranenst V-eam'in rem datae, nec non consriCMtfo^déincep· a Leone X edita\ et a Tridentmis patribus innovata*, insuper et. epistola encyclica Vlementis XIH. de noxiorum librorum pro-^criptione4,-quae cu^ct/ fortiter ac luculenter confirmat feliita |^cordationis Uregoriua ^£1 -/ *®t—P* pagellas imprimi faciat et diffundgL qdibua laudarentur et commendarentur fidelibus novalia» solita et ehactenu* -in-'-ecclesia- incognita |ïetatis exercitia, aut· novae sodalitates, aut etiam novae indulgentiae, quarum authenticités .non canonice constaret. ·

52. Qu^pn>pter. omnes lihroq quovis^sermonis' genere et idiomate. compositos. ihipieVate. pravitate ^haeretica, vel lascivia-infectos, damimmus et reprobamus; illos proinde temeriter legere, absque necessitatis utilitatisye causa aaserfare, et legendod* indiscriminatim tradere prorsupdflicitum declaramus. Caeterum. quoad libros vetitos. serventur apoatoîica decreta de impetranda u Romano pontifice licenda eus retinendi ac legendi.

53. Huic reprobationi ac declarationi aubiiciuntur scripta ^tiam periodica quae iisdem vitiis Ç forent infecta.

54. Maxima vigilantia utantur parochi et confessorii erga parochianos et poenitentes. parentes et magistri erga liberos et albmnoa. domini erga famulos, ut in eorum manibus non versentur huiusniodi libri aut scripta quaelibet perniciosa vel suiu prefa. Insuper, et sacerdotes viride hortamin^ eorumque telum excitamus ut\ quantum locorum ac personarum ratio suggesseritSinter .fideles diffundantur ea solummodo- quae doctrinam sanam proferant, nec non ad virtutis 'cultum lectorum mente* accendant, aut saltem inoffenso pede decurri possint. · r

t'aput III.

l>f approbatione Hbrorum od reZiqioaem «pectautmiN.

55. Eos ante omnia monitos volumus qui in posterum scripta de religione tractantia edituri sunt, ingenii robur aut venustatem multo minus prodesse (quam cordis munditiem et sanam eruditionem. Ea propter «'ipsos prius exerceant ad pietgtem*; attendant lectioni et doctrinae; instent in illi·l; consilia a doctioribus et maturioris aetatis hominibus perquirant; humili imprimis oratione ab eo illuminari mereantur qui dat sapientiam sapientibus et scientiam intelligentifeus disciplinam*: ne forte a conscientia et fide aberrantes, convertantur in vaniloquium. volentes esse legis doctores. non intelligentes neque quae loquuntur, neque de quibus affirmant·.

56. Dent studiosius operam quibus aliorum regimen incumbit, ut ab indoctis praesertim et iuvenibus non legantur libri, etsi de religiosis rebus disserentes, authenticis tamen et enucleatis destituti. testimoniis: quandoquidem doceat experientia, sub mendaci aut fucato titulo cum bonis seminibus •pinas coalescere, et medicinis venena saepius inter- D misceri.

57. Diligenter inspicient provinciae huius episcopi. adhibitis, si illud expedire opinentur, nonnullis peritis viris, manuales et precarios libros, qui in quotidiano usu apud fideles sunt, ne quid contineant contrarium veritati catholicae et veris historiis aanctorum. aut superstitionibus affinv. «ut *qu<xf aliqua ratione disciplinam ecclesiasticam morumque probitatem iKficiat; atque ubi indigesta mlnusque rectae pietati congrua- repererint. quam proxime emendari curabunt.

58. Nullus deinceps, sive clencus sive laicus. absque praevio et-aperto ordinarii [termiaiu. libellos laudarentur et commendarentur fidelibus novalia» solita et ehactenu* -in-'-ecclesia- incognita |ïetatis exercitia, aut· novae sodalitates, aut etiam novae indulgentiae, quarum authenticités .non canonice constaret. ·

59. Sciant 'omnes^Atypographi sibi non lichre quosvis libros de rebus sacris, potissimum vero breviaYia. |tnissalia. ritualisé aut alio* id genua, et éos pariter in quibus cbristianae doctrinae exponuntur elementa. qui vulgo - catechismi vocantur. ant&|uam ab epiacopo. vel ab eiu* delegato recogniti et manus propriae subscriptione muniti fuerint, per ae vel alios excudere et imprimere; et ni «erus egqpnr. sè laedere etl Truentini* decretis refragari

TITI M S III

1^· ouJtu diviso.

Caput 1.

£>t Mcramen/is.

, Quaecunque sacramentorum institutionem, numerum. essentiam, effectus, necessitatem, usumque spectant definivit concilium Tridentinum Cuius doctrinae provincialis synodus summa veneratione inhaerens, tenendamque declarans, nonnullas tantum disciplinares tegulas statuendas seu . memorandas censuit.

Pe baptisme.

60. Attentis baptismi necessitate et innumeris quae vitae limen obstruunt periculis, infantes recens na/os quamprimum baptizandos parentes offerant. Caeremoniae baptismi, nisi instante necessitate, ab ipso baptismo non separentur.

fil. Excepta necessitatis causa, baptismus semper conferendus est in ecclesia ubi parochialia fiunt officia, et intra parochiae limito^ ia 'ifTTs natus est infans. Si autem, permittente episcopo vel parocho, conferatur in aliena parochia, actus collati baptismatis in utriusque parochiae regestis inscribatur.

62. Invigilent ecclesiarum praefecti ut obstetrices valide baptixandi modum calleant, et quando ab illis vel ab aliis laicis. instante necessitate, collatum fuerit baptisma, diligens fiat a sacerdote inquisitio de eius validitate. l«i dubio, conferatur sub conditione baptismus. et de collato sub conditions baptismo merito» fiat in regestis.

Ex'positi infantes sub conditione baptisentur. licet affixa reperiatur schedula quae eos baptizatos esse testetur. nisi indicetur parochia ubi baptisatus fuerit infans, et inventa schedula concordet cum regesto. t

63. Susceptores, qui patriot dicuntur, sui muneri· dignitatem edoceantur; non quilibet admittantur. cum patrini pro parvulis fideiussures sese constituant, nomine eorum respondentes·. Arceantur haeretici*, et ii omnes quorum admissio scandalum foret, vel quos non admittit locorum

' Act. XIX. Ia et «e^.

1 Conril. Latersa V. «esa. X. (Masai, ('owe.. \XX11. Wlyr).

' t'osai. TndeaL. «·». XVIII. *dtcrtl. dr libr, deieetn.* etc., et scm. XXV. *de uidic, libror.*

* Epi«t- encyclic. mhssû pontificia «'lestent. XUI (WrûtM· so», die Mi Boresbrii I*tw. in *Bullor.* JtoStos.. eostisnst.. t. 111. p. sati et seq.

* Epi«t. encyclic summi pontificis Gregarii XVI *Mirari.* 15 MUtsati 1888. * VrrMs» *lon^e.*

' 1 Tim. IV. 7.

' I Tiw. tv.'Tβ et ιβ.

* DaaieL II. «. ι ·

* 1 Tiw. I. C 7.

' ·'oncii. Trident., seas. IV. decret, *de edit. H* «acr- l*br.

1 t'uncil TridtaU ^ÿsa. VU.

' t'oned. Coloniense. anno 1MH. part. VU. cap. 4, Marna, tvw. XXXIÇ l»V

* Concil. Tolosannn. anno IMS), part. II. cap. X. s. 10. (Maasi, XXXIV. 1M4 BJ.

laudbbiljs consuetudo. Clerici' ia aacriÿ constituti a ausceptorea non sint. etiam per procuratores, nisi de licentia episcopi. Item, non admittantur suace|r-tores, nisi unus saltem e duobus prima communione fuerit refectus. In difficilibus casibus, consulatur episcopus.' vel Saltent decanus.

64. Habeantpr duo regesta, unum pro archivis ecclesias, alterum pro' archivis ^ioecesanis. Singula acta continuo et succesaive sunt inscribenda. Accurate potentur nativitati» data et locus, rorantis sexus et praenomina; item nomina, "praenomina, et domioiliutn patris, matris, et susceptorum; necnon matrimonium parentum canonicum aut civile. In ecclesia, non domi, teneantur regesta. Districte prohibemus^ ne rectores, vice rectores et vicarii alio, voeltyi ea aecum asportent, et ne heredes, mortuo rectore, ilfa e parochia auferant^

I 6.V Cum rationem reddituri sint pastores pro omnibus ovibus sibi commissis, diligenter inquirant an sacro «lavacro «fuerint renati quicunque ad primam communionem, aut confirmationem. aut matrimonium hccedere volunt: et ab eis testimonium scriptum de suscepto baptismo exigaitt. vel legitimam ile hoc faciant inquisitionem.

66. Fontes baptismales clausos clavibus teneant: iidem· nitidi sint et a quoeunque impedimento liberi !* Vascula sacrorum oleorum munda sint, et super unoquoque, non autem in operculo, exaretur integra inscriptio. ' t

I>» esuMnaatlsne.

ii' Neglectae impugnataeque fidei tum semper. tum hi» maxime temporibus, omnibus auxiliis' videtur esse «guocurrendumet cum ad id potissimum institutum fuerit confirmationis sacramentum. praecipimus omnibus presbyteris curam animarum habentibus, ut cum ad ecclesias suas episcopum venturum intellexerint, moneant populum sibi commissum ut ad illud suscipiendum se praeparent. quod tunc sine animae periculo négligera nequeunt.

68. Omnes confirmationis sacramentum recepturi edoceantur tum de illius natura et effectibus. tum de conditionibus necessariis ad ipsius legitimam suseeptionenq Nullus admittatur quin prima communione fuerit refectus, aut saltem proxime sit reficiendus. Quicunque vero ad illud suscipiendum accedent, testimonium scriptum exhibeant quod praescriptis conditionibus satisfecerint

Quicumque nomen aliquod ridiculum, aut christiano -minus aptum in baptismo sortitus est, aliud decentius convenientiusque ^b ipso episcopo in sacramento confirmationis accipiat

In?regestis inscribantur nomina et aetaa omnium qui confirmationis sacramentum susceperint nomen petrinorum, et episeopi. qui illud administraverit.

Vs eeaftssIsa» st eemmenlpae pasehaU.

69. Meminerint confessorii'' poenitentiae sacramentum laboriosum esse baptisma *, ac proinde non exiguam requirere curam, tum ex parte poenitentia, tum ex parte ministri. In praeviis ergo dispositionibus exigendis, in concedenda vel differenda absolutione et in satisfactionibus inungendis, regulas a rituali Romano, a sancto Carolo, et ab auctoribus probatis traditas sequantur.

70. Suspensionem ipso facto incurrunt oonfessarii qui citra necesaitatis casum, verbi gratia, morbi .aut surditatis poenitenda. confessiones fetniparam alibi quQg ad crates, et in loco sacra et ^ublioo excipiunt. 4

71.'paterno affectu admoneant ecclesiarum praefoeti, hortentur, rogent et obsecrent per visceri misericordiae Dei nostri, omnes et singulos tuae curae commissos ut, singulis tnnis. saltem in paschate, iuxta^cgeceptum sanctae matris ecclesiae, «divinum eucharistiae^sacramentum acpipiant; et in hoc unitatis signo, in hoc vinculo caritati», in hoc /concordiae symbolo iam tandem aliquando con-. veniapt et concordent *. 'f

72. Qpmmunio annua, tempore paschatis. et in propria parochiaH ecclesia recipienda est.

Ad hanc annuam sacrae eucftaristiàe receptionem tempore paschali tenentlir aegroti et infirmi: eoe proinde Ihvisere, et sacra communione reficere eur^t propriuu sacerdos.

Quantocius etiam ad primam huius sacramenti perceptionem admittantur pueri, quos congrua pietate et sufficienti mysteriorum fidei scientia praeditos-indicaverint parochi vel confessarii

Ite matriiaeal».

73 Sollicite occurrant pastores perniciosae .huius secuii contagioni, quae carnis libertati favens, sacramentum matrimonii vel spernit vel maculat, et totis viribys nitantur ut/qui nubere volunt, in Christo nubant.

Pastore» quamprimum futuro» sponso» moneant, per se. vel saltem per vicarium ad hoc specialiter delegatum, et nunquam per sacristain laicum. de iis omnibus quae ,ab ipsis requirenda sunt ut rite contrahere possint.

74. Cum impedimentum sive publicum sive occultum detegitur, ad episcopum illico' recurrendum est. ut de opportuno remedio citius provideatur. In inquisitionibus praescriptis circa naturam et gradum impedimenti, ac veritatem rationum in supplici libello allatarum, omne» ad amussim serventur Tormalitates quae ab- epiecopo vel ab officiali requirentur.

75. Matrimonii celebrationem semper praecedat. ubicunque de iure facienda eat, trina bannorum proclamatio. aut per episcopum dispensetur *.

Suspensionem ipso faeto incurrunt parochi et quilibet sacerdote» qui. sine licentia proprii parochi vel episcopi, alterius parochiae sponsorum matrimonium celebrant*.

Matrimonia non tempore prohibito, pon in privatio oratoriis, non post meridiem, nec ante'horam quartam matutinam tempore aeetivali. et quintam hyemali, aut extra missam, nec eodem die quo ultima baanoram proclamatio facta est celebrentur, absque licentia episcopi*. Optandum est ut missa dicatur ab eodem sacerdote qui mutuum consensam receperit.

76. Matrimonia mendicorum, vagorum, et extraneorum qui nullibi sufficiens domicilium habent, non prius celebrentur quam diligens facta fuerit inquisitio de eorum aetate, patria, religione, ac libertate quoad matrimonium, et speciale mandatum ab episcopo fuerit obtentum *.

77. Mandamus ac praecipimus, sub excommunicationis poena, omnibus qui civili tantum

1 Concil. Toloswuu. uno 1580. part. II. cap 2, a 8. |Mansi. ibid.].

4 I'oncil. Tolosanum. anno IMO. part. II. cap. 8. n, 1, [Mansi. line·., XXXIV. ISB5B).

* i"onril Tridant.. seas. XIV. de posait.. cap. 2.

1 ' oncil, TriteatH.MM. XIIÏ, ‹te tucAarùfù, cap. ft et can. 9.

* Totooiaam. amo 16W. part. II. cap. λ. (Manm, XXXIV. 1WÏ].

* Trideau, mm. XXTV, *de rtf. *wtr.*, cap. 1.

* ConciL TrideaL, ibU.

* ConciL EtadwwMe» uio I7Î7. cap. 14. eau. 3, [Maaai, Cane.. XXXIV, IMS B): otmeil. TelMaawau anao 1580. part. II, cap. 8. fManai. CW., XXXIV, 1S90).

1 CoaciL Trideat.. mm. XXIV, *de ref. vwdrim.*, cap. 7.

A.

matrimonio iunguatsr. ut quamprimum societatem •nam ooadhico matrimonio ratam faciant Fidele• bommI parochi de had censure quotannis, domi|ica tertia quadragmimsii.·. .

Patras eoncUii fauata quaeque precantur eximiae laieorum societati, qaaa, sub patrocinio' sancti Fraaciaci Regia, tollendi·' huiusmodi Kandalii Tolosae •ess devovit: eam hortantur ad telum ingeminandum. st omnM eocleriastico· monito· volant at fidenter ad earn recurrent, eique viriarim, qoeasione data, pperatn libenter praestent.

78. Accurate teneantur regesta, et it» ipsis mentio fist de anno, mense^die st lot» celebrationis matrimonii, de bannorum proclamatiotfe, de contractu civili, de impedimerttorum aive dirimentium alve prohibentium dispensatione, de delegatione sacerdoti concessa,'si fuerit .necessario; tandem de' nomine, praenomine, qualitate et domicilio tam contrahentium quam adhibitorum testium.

Caput II.

be domûn'cù *etfuti) rite, celebrmdie.*

Vehementer dolet providciali· synodos lugendam ;dierum dominicarum et festorum de' praecepto violationem ; singulosque episcopos, sacerdote·, imo et fidele qui telum legis hebent, oEaecrat ut unusquisque, in quantum valet, verbo, auctoritate, et exemplo allaboret ad tollenda huiusmodi Mandela.'

7 Sollicite ergo curent pastores ut, extra necessitatem, in parochiis suis ceaaent his diebus ruralia et servilid opera, ac etiam non necessariae rerum nundinariarum vecturae: utque claudantur officinae, et a publicis mercatibus abstineatur. Quapropter. diligentissime commendentur, fovriknturque sodalitates quae specialiter invigilant ne dieu dominica et festa de praecepto servilibus operibus profanentur. Populos etiam excitent parochi^ ut. praeter missae auditionem, ad. quam sub gravi tenentur. vespertini· praesertim cultus publici exercitii· assiatant.

80. In privati· capellis nulla celebretur missa in die caneto paschae et pentecostM, in natali Domini, in festo Corporis Chriati, Assumptionis beatae Mariae, Omnium sanctorum, et patroni titularis parochiae.

Quo tempore, dominicis fltatiaque ălii diebus, divina offieia celebrantur, edneioneeque aut in cathedral·. aut parochiali ecclesia publice habentur, nullae in oonfraternitatibua caeremoniae, nulla sacra peragantur?

81. Et canonum ratio et diariplina ecclesiastica id maxime postulat, ut ad ecclesiam parochialem fidelM quam frequentissime conveniant; ideoque, aacra Tridentina synodua ab epiacopia fidele· non solum hoc moneri voluit, ut frequentor ad proprias parochialM ecclesia· saltem dominicis diebus fMtisque maioribus accedant[1]; aed illud etiam diligenter detendit, unumquemque teneri, ubi commode fieri potMt, parochiae Mae interame ad audiendum verbum Dei Hie igitng eiusdem Tridentinae synodi decretis, ot veteri aalutarique exemplo adducti, cum populum urbis, dioeoeais provinciaeque nostrae rebus ad salutem necessariis instructum summopere in Domino cupiamus, eoa universos ac singulos cohortamur, ac per viscera misericordiae Imu Chriati obsecramus ot obtestamur, ut quamvis in suis viciniis, oratoria aut

[1] CoadL Tolosaaam aaao 16*0. part HI. cap. λ 11, IMsari. Csec., XXXIV, 1K1D).

[2] CosdL Tridsst, sass. XXII. decret dr *obeerr. et nit.* as *'eMr. miw.*

[3] Ibid., *nn.* XXIV, dr *ref.*, cap. 4

À capella· habeant, ubi «aaCtiasimo mimae sacrificio Intéressé possint, frequea'wr tamen, dominie» saltem aliisque eotomaibua fastis diebus, sd suam quique parochislsm eoeieeiam- eonvritiant: ubi a parocho, cui ! cura oommisM Mt, verbo Dei pascantur, fidei Christianae rudimentis, aliisqua aaimanup saluti necessariis praeceptis erudiantur, sd sanctissima "McraniMU relig^siss pereipieqda instrasntud'.

Caput IU

De Marii «i mMtce.

Meminerint episAtpi, rqftore· et quilibet ecclesiarum praefecti, cantuip.ecclesiasticum divinorum officiorum solemnitat/non parup inservire. Mens eqim nostra varios fidei\ amoris., supplicationi· et poenitentiae senaus canticis pie modulat» facilius elicit et eltiu effert; ideoque sacra liturgie tam veteria quam novi teatamenti cantum admisit, et conticia aemper memorsta fuerunt Dei/beneficia, relatae victoriae, felicM«eventu imo et calamitates. clades, exilia, et- ruinae; ut; populus animi sive gaudentis et laudantia, sive afflicti et deprecanti· debita Deo tributa melina praestaret./

Invigilandum autem semper tbit ne irreperent abusus et vitiaftturaixe sublimitas verborum, sive maiMtM et simplicitas sonoram, ac proinde nu laederetur cultus divinus nedum proficeret. Hinc prohibitum Mt ne admitterentur cantica a privatio composita, sed tantum cantica sacrarum scripturarum et hymni, prosae et offieia eanonice approbata. Prohibitum Mt 'etiam ne piis, gravibus et maie·-fuosi sonis subqtitueretur levis, lasriva et ridicula musica, quite mundi concupiscentias magis quam Dei cultum redoleat1. Hinc coneilium Tridentinum decrevit ut seminariorum alumni cantus ecclMiaatici disciplinam ăddiMerent Quibus diligenter perpensi provincialis synodus praecedentium conciliorum innumeris hae de re constitutionibus inhaerens, haec servanda statuit:

82. Reviviscant si non sint, et si aint floreant apud ecclesias cathédrales puerorum cboristaram scholae, iique iuxta mentem concilii Bituricensia instituantur

83. Ecclesiarum rectores provideant ut chorus regatur a peritis in cantu eoclMiastioo qui planus dicitur. seu firmus; is enim rite peractus, a piis et doctis libentius auditur et cantui harmonico seu musico merito praefertur

Liceat tamen, praecipuo diebus solemnibus. proferre supra cantum simplicem aliquas consonantias (gallice *faux bourdone);* sic tamen ut ipsius cantus integritas illibata permaneat, et nihil ex hoc de bene morata musica immutetur

84. In seminariis lectionem cantus omnM frequenter adeant, ut clerici, cum ad sacerdotium fuerint evecti et ad regimen siieuitu ecclesiae vorati, scholM cantorum instituera valeant, risque presesse, exemplo sancti Gregorii magni, non dedignantur; et ita, vel per m vel per scholares, publicum officium faciant expleri.

85. Cum necessitas incumbit laicos cantores ad pulpitum admittendi, curent parochi ut ii a choro remoMaatur qui donum ribi divinitus col-

[1] Ex mea lisdisUa. VI. cap. 4. [Masri. Orne.. XXXIV, UM A) ; ride Beeed. XIV, Dr rywgdr Amcm.. Ub. XI, dp. 14. a. 10, 19 «t IS.

[2] CmkiL TridmU, mm. XXII. *de oittrr. et eritand.* m

*r ('4NMÜ. TridesU mm. XXIII. *ref.*, cap. 18.

*Co»eü. BîUtrwaBM, uio 1W4, tit. 14. [MauL Cone., XXXIV, 8W}.

[3] Kacyd Besad. XIV. die 19 febnuri 174·, Dr rwtfw, 4 Alter·, ia Baiter.. t. III.

• Kxtrar. cuaua. *Docta, de vita at Itoaeet. cleric.* (HL IK

'latum publici· vitii· foedarpat, ut ii» qrudatur qui studiose quoad offigium oris, et dovoto quoad offie>nm cordi· hoc manuii adimpleant.

86. .Nunquam, iptn officia pardchialia, enatus' -audiantur vornaoulo /idiomats, nisi primai commanionis, vel confirmationis diobuC Cum autem hUee. disbu», vel is proeesmonibua, vel in missionum, aut mends beatae. Mariae dicati exercitiis, aliisque hpitis^iodi, puellarum canius a parochis admittentur, ita sinti st verb» et modulationibus simplices, ut plebs mente et voce illos comitari possit

87. Musice cum strepitu et instrumentis raro et caute^adhibeatur; atque ita institnatqr, ut nihil ptdfrnuù, nihil mundapdm aut theatrale ru-#, sonet ·. Sedulo igitur cavenda sunt lascivia./ vel inepti tun^ultte sonorum qui verba, penitus destruent· ßure tantum inaniter 'aut periculo·· delectant. Haec enim nedum fidelium mentes ad affectum Dei bxcitent et animos ardentius moveant B ad pietatem„ quin et veros adoratores quos Pater quaerit, vel sffiigunt, vel e templo.expellunt.

88. Organa, quorum usum ecclesia a patribus ad cultum servitiumque divinum ßccepit et campanas quae benedicuntur ut sint tubae eccleqjae militanti·, ßiuibu vocetur ⁵populu ad conveniendum in templum et audiendum verbum Dei ⁵ levibus sonis et inhonestis cantiunculis resonare . expresse prohibemus ⁵

TITULUS IV.

De dtootpUaa.

Caput I.

De curo, *rfgileatie,* et residentia *paitorpli.*

Salutis animarum procurandae obligatio grati· formidandaque incumbit iis omnibus qui pastorali bfficio addicuntur, dicent· Domino per prophetam: „Foe porioriter *Isrtel,* fM' poawtent «emetipso».· nonne *gregft a patteriitu pesmmter? , .". Eoe»* epe ip·· raper pastores requiram yrrjrm meum te moms , ĕðrum. *

89. Parochos itaque et omnes quibus animarum cura commissa est admonemus ut, iuxta divinum oves suas agnoscendi praeceptum, quanta maxima possunt diligentia observent sibi commondatum gregem, neque ab eo unquam oculos deiiciant, quid ei opus sit animadvertentes, ut, ex prophetae sententia, confractas partes alligare, infirma· consolidare. aegrotas sanare, abiectas oves reducere, perditas requirere et recuperare possint'. Novorum suae parochiae inquilinorum more·, vitam (demque diligentissime observent; deque meliorum quas aecum habuerint cognatio··, 'matrimonio, honestate, quoad fieri poterit, prudenter ƒnquinat

90. Et quia mon Christi, cuius mysterium incruente renovetur in altari ecclesia·, eauaa sst «omnium gratiarum, mimam oelsbrent'parochi, hora parochiani· opportuniore, etiam noti feriate diebus; quo fidele· habente· fiduciam in sanguine Christi et accedentes cum vero cordé in plenitudine fidei, A ampliorum misericordiam infsniant in auxilio opX pertono.' Λ

Mimam parecbialem čolobrat ot applicare debent pro populis sibi commissi» diebus-dominici^, et festis a iure praescripte

•1. Verbe saldti» populum wan aaaidue pp-■Mnt Quiconque ÿérochialqp, aut alia·'curam animarum habeat·· eccleeiaè quocunqq»4B0d^obtinent. Quamobrem, aon «olam diebu· doMMnei· et ftetis ■olemnibuS, iuxta «aoroaaneti copeilii' 'Tndentini praeceptum,"plebe· sibi commi···» instruant et exhortantur⁵: sed multo frequentius ea·, quadrageai-' mali tempore praesertim, de dirinae legis ob«er-, «ation commonefaciant, "Ut in' peccato fugiendo, virtuteque 'sectanda. promptiores et studiosiores existant." '

99. Nec solum suMitis ƒectores animarum sa€ramenta fideliter et diugentiasime dispensent, etiam eum vitae suae periculo, ubi 'occurrit extrema salutis necessitas: verum čo ad» illa rite suscipienda fervide cohortentur; per sacramenta etenim vera iustitia vel .incipit, vel coepta augetur, vel .amissa ƒeparatur Facilem proinde omnibus, pro temporum et locorum circumstantiis, ad sacrum poenitentiae tribunal aditum praestent. Utque fidelis populus maiori cum reverentia et animi devotione ad sacramenta decedat, illorum vim et usum, pro .suscipientium captu, pie priidenterqp· etiam Kngua vernacula, si opus sit, frequenter explicare non omittant

93. Omnibus experimento satis 'compertum est non parum proficere bono animarum, ei, praeter communié sollicitudinis pastorali· officia, incolite quaedam et extraordinaria salutis auxilia fidelibus praebeantur. Parochia igitur summopere commendamus ut sacris exercitationibus, quae gallice mu-·rim», retraite» appellantur, populum suum interdum reficiant

94. Ab animarum pastoribus Uon tantum peccata propellenda sunt sed etiam quaelibet periculosae peccandi occasione· eripiendae: vitis enip, ad quae adeo proni sunt homines, nulla alia re fiseilins quam fuga, sdiutrice gratia Dei, praecaventur aut superantur. Idcirco, qqpm diligentissime curet ƥarocho omnes publics· morum et religionis corruptelas prudenter tollere, aut saltem ab eis subdito· avocaro. Multum etiam invigilet ne .quid in domibus aut familii· existât quod fidei, pietati bonisque moribu periculo e···'possit.

96. Cum callidus serpens et hostis humani generis calcaneo insidiari, hominemque in extremo spiritu oppugnare maxime soleat, aegrotos parochi, quanta maxima potuerint caritate, visitabunt, consolabuntur, instruent; ultro sese etiam non vocati iis offerent Caveant ne aegroti confessionem peccatorum, «aeramentorum eucharistia· et extremae unctionis receptionem usque ia jd temporis procrastinent quo, vel morte praeoccupati, ii» penitus defraudati · vita discedant vel saltem vi morbi •t ƒnorti instantis doloribus afflictati et oppressi, •a miste fructuose snMipiaat

96. Nse ae pastoraUsriburae officiis quantum par est funetum existimet parochus, nisi pauperum aliarumque miserabilium personarum- miram paternam habeat Christus enim, euiu· personam gerit et opus operatur, cireuibat non solum docens in

⁵ Vite Maca BitariesaM, saao UM, tit I, can. > st ·, [Muri, <>«.. XXXIV, S77).

* Beari. XIV, «acyel vapr» dt., ĭ A

⁵ Coae. Paristsnas. sate IMS. teerst XVII, (Maaat Coae., XXXII. 11WC],

⁵ Coaeil. ColoaienM, uao IBM, put. IX, cap 14, [Maari, (tee. XXXΠ, IBIDI·

⁵ Coadl. Toieuva, u» iWO. put. IU, cap 1, a. M, [Maari. *Chk.,* XXXIV, HMD].

⁵ Emch. XXXIV, t, IO _

' Coaca Mriiolsaaai 1, part. II. csp M, [Kami, Cue, XXXIV. 41 B). »

⁵ I'vaeiL TolMsaua, uso 1BS0, part. I, csp I, el, [Maari, (tac, XXXIV, JS77BJ.

⁵ Coaca Trident., mm. UUI, te *ntf.,* mp. 1 ; Beari. XIV, coad tuM mmjmt oUate» [ite It angusti 1744], st tecreta a eosgng. madHi, apte Zuibsal, CWtet tecte»., t V] verbo Parocta», ĭ », st rpârint ptnassrte· 4M K iaUi 1S48. a a ». Omgorio XVI apptobnt.

⁵ Coaca Tritena, M»a V, te *rtf.,* cap. t.

⁵ Costa Triteat, sms VU, 4aent te Meram., proooaa

synagogis at praedicans hvapgglinm regni. apd et a sanans omsem. langaorom et omnem uifitÿitatemT Sit igitur sing&lis, ijs praecipae qui propter senectutis incommoda, morbum aut debilitatem mppniln petatis non valeat vietum tibi providere, eoynpassione proximus. et per pietati· viscera Inoe eorum trana* fipat infirmitate·'; atque ex «ui· facultatibus, ^nantum poterit, ei· opitulari studeat. Quiat vero' perse ipsos omnium miseriis sublevandis impare· sqpt parochi, sodalitates quae temporali*. et spirituali· misericordiae operibus incumbànt. instituere in sua paroeeifi. aut institutas fovere diligentissime curent. Stcque vigilans, in omnibus laborans, 'ministerium suum implens, pastor viva'erit imago pastorum principis qui pdrtransiit benefaciendo.

97. Quoniam mnnia pastoralia nequaquam ab ii· praestari et ' impleri possunt qui gregi suo praesentes non sunt, Tridentinae synodi vestigiis inhaerente*, omnibus animarum curam habentibus praecipimus ac mandamus, ut praesentia personati ibi resideant ubi iniuncto sibi officio fungi tenentur*; nec ulli eqrum abesse contingat, etiamsi vicarium adiutorem habeat, niai legitima de causa, et ab ordinario obtenta facultate, ai ultra quindecim dies absentia protrahatur. Discedendi licentiam in scriptis concedendam, ultra bimestre tempus, nisi ex grav? causa, non obtineant*. Discessur^autem ita gregi suo provideant ut, quantum fieri poterit, ex ipsorum absentia nullum ipsi spirituale damnum emergat.

98w Et quamvis qui aliquantisper tantum absunt non videantur abesse, quia statim reversuri sunt*, illi minime dicendi sunt residentes quibus mos esset, etsi non pro multis diebus, saepius tamen extra parochiam ragandi. Caeterum, vicarios nec diu. nec frequenter a-locis suis abesse permittant parochi. ĝ C

Caput II.

Dt prattlteotioit» vtrH diriiu. ,

Cum verbi divini praedicatio maximi momenti res sit. nullaque alia ad Dei gloriam et animarum salutem utilius instituta, ne ille Dei sermo vivus, et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti*. ministrorum vitio infructuosus evadat: provincialis synodus nonnullos abusus, quos regularum ecclesiasticarum ignorantia vel neglectus invexit, radicitus exstirpare cupiens, quae sequuntur oensuit decernenda.

' 99. Admoneantur consioaatoros, parochi, m>rumque vicarii, ipsis non esse munus demandaAm opiniones et commenta pbiloeophiea vel politica evulgandi aut propugnandi; sed evangelism '. ipsum Del verbum praedicandi *, doosndique omnia quaecunque apostolis Christus mandavit*. Plebes igitur | sibi commissas pro sua capacitate pascant salutaribus verbis, docendo quae seire omnibua necessarium est ad salutem *·, sive iweessttato nutat, sive nrosestfals *pretotpti;* nempe, Deum existera qui sempiterno praemio probos, vel aeterno supplicio improbos afficit; mysteria item sanctissimae Trinitatis,· incarnationis ac redemptionis; omnia quae in symbolo apostolorum continentur; tria sacramenta, baptismum videiicec>poetritentiam et 'èuehariatiam. et reliqua alia; orationem dominicam,:quse omnia vet speranda vel a Deo petenda complectitur: atque decalogi et ecclesiae praecepta.quibus xitam moresque nostros conformare, debemus: iisdem etiam annuntiando vitia quae eos declinare, et virtute· quas sectari oporteat1; peculiaria item officia et peeeata cuiusque status M conditioni·, impriflliis parentum erga filios, magistrorum erga discipulos, dominorum erga famulos, qt vicissitn. Accurate explicando.

'1.00. Frequenter itidèm Inter mistargun celebra- ‡ tionem' ex iihquae in missa leguntur aliquid ex-, ponant, atque m|er cetera sanctissimi huius sscritu ii mysterium aliquod declarent'; populos quoqne de tilysteriis quae diebus festhf* celebrantur pro c<mcione erudiant; doctrinam'de sanctorum intercessione et invocatione, de. reliquiarum honore et gitimo imaginum usu*, d· purgatorio ‡ indulgentiis ac iubilaeis. iuxta ecclesiae aehsum '. plebes ditigenter edoceant; uno verbo, omnès instruant ut declinent a mslo et faciant bonum, a Hagitiis deter* reant. ad pietatem inflamment; atque ita Ilei verbo fideliter, imbuti, aeternas poenas evadere et coelestem gloriatp consequi valeant*.

101. Hinc facile quidque intelligit aquam salutaria huius doctrinae e fontibus tialvatoris esse hauriendam; tum. scilicet, ex sacris litteris quae adeo utiles sunt ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum et erudiendum in iustitia. ut perfectus et consummatus sit homo Dei, doctor evangelicus, ad omnem bonum sermonem instructuq; tum ex sanctorum patrum scriptis, conciliorum decreti·, sc spiritualibus libris in ecclesia receptis et approbatis, atque imprimis e catéchisme Romano seu eoncilii Tridentini, quem, promovente sancto Carolo Borrotnaeo. ex decreto eiusdem concilii, a doctissimis viris' conscriptum, et sancti Pii V immortalis memoriae iussu editum, alii summi pontifices, ac nominarim felicis- recordationis 'Clemens XIII, cunctis animarum pastoribus denuo commendatum voluit. tanquam *„ad provenu** opmtenum *freedvt* rsmeecndus, et veram sanamfu* doctrinam propagandam stabiliemfam^M opporfunisstmum s«4eidr«m^'. Hoc aureum opus frequentissime illi prae manibus habeant. attente legant, pieque meditentur.

109. Caveant igitur ne e turbido et alieno fonte, nimirum ex tabularium historiarum, ephemeridum. aut heterodoxorum scriptorum paginis nonnulla arcessant fragmenta, licet in se n»n damnhnda. quibus suas conciones inferciant. Id enim omnino reprobant concilii ‡patres; quippe quod, sin inopiam aut imperitiam contionatoris, illius saltem socordiam ddsidiamve ostendit ac fovet. Accedit quod divinas veritatis et sanctitatis praeconem plane dedecet .haec e rebus divinis profanisqne concreta compositio, quae indignationem sapientibus moret, interdumque ad nihil utilis est *nisi ad offensionem audientium. \

M3. Sollicite etiam cavebit contionator de vento peregrinae ac novae doctrinae velati nubes sine aqua circumferatur; sed pastorum ecclesias episcoporum videlicet, et maxime supremi pontificis, quos ipse Christus dedit eeeleeiae ddetoree, institutionibus

‡ ftatth. IV. W.

* S. Gregor.. *Dt* enes pagond·. part. II. cap 4, (opp. a Grsg.. «Ut. MI»», UI, MC].

* Cosdl. Tritam, asm XXUI. ta rvf., cap. t.

* IHd.

* IHd.

• Hskr. IV, Ifi.

' Mare. XVI, 14.

' II Tt·. IV, S.

• Mstth. XXVni, 90.

'· Coscil. Tridest., ses·. V. ta *rtf.,* cap. 9.

‡ IHd.

* IHd.. ses·. XXII, ta *tacrtf. vuttet,* cap. 8. decrst. ta odrarv. rt rnf. w» csM. smmsc.

* CosdL Tritaet.. aem. XXV. tacrst. ta mrocxU. rt erase. rail*. send, «t sser. tmap.

* IM4-, tacrst. ta *pvrptt.*

• IHd., tamt. ta mtatlp

• IHd.. SML V. ta rsf., cap. S.

' MacyeL Clssmsl XIII In dominico. die U iaaii 17S1, I Quod igthtr. '

immobiliter adhaoreseat; eedùlo „M«µ Aµ prqfariM A iutona *, Chriati legptM/.-qa Dei ŋ&îM*. timenteeV vocm‹ HomtolM, *ft* opporittmws *faloi nom*i«* srien* qui M adeo grande m gravievmum hoceui mu-* *Une, .jaom* tfimfata jMOatütmia*, «rca jUm»‹ «·* '>«b officium» ad animarum ealntem institutum, J eid«nmiH›. ad 'captandam oratori» tamam, sacrilega quadam/

.104^ Ineptps porro'et anilesfabtilaa epodro usurpatione, adhibeant** Quod M accidati inculcaro devitabit,* si nihil, in suggestu referat ^nod foeti- non desinemus, imo et praecipimus, ut evhagelicim monio probati auctori» non fulciatur ;-srgo, ai fabq- iftdd ‹ministerium non in persuasibilibus humanae loea rideatur katorip, rfe'attingat quidsfe; ai ybrï^l/eapientiao' yerbia, non in pqtfano inani» et ambi-' aimilja, leviter, eaque dboerpat quae imitanda 'ttiooM eloquentiae apphratu, aed in ootenaione api- videantur. . Mirucula^quoque^pC referat niai .quae ritits et*virtutie,~exereeant, ut recto tractante» ve^* diVinid scripturis prodita aunt, put a non levibua bipn veritati»,-et hdn semetipsoe, aed leeum cruci- •criptoribu» summa 'eum hiAtiae fide tbadita'; vgl /Sxum JDei virtutem·et Dei sapientiam* praedicantes s'summo pontifice..aut,ordinant, rttcognito et pro'* non».-evacuent crucem Christi, quae pereuntibus beta .fuerint, ubi de recentroribu» ageretur. quidem stultitia eet, ii» autem. qUi aalvi fiunlV id \oat noble, Dei virtue eat'.

105.· Diptridte inhibemur omnibue parochia, .yi- 'cariia aliisque contionatoribus Ue, aub quocunque praetextu, sermonem in- eceleaiH^aboant de ullo negotio mere oêculari. ac,- praesertim da contentionibue quae inter ae et pàrochianbs, fabricarum B adminiatroa aut magistratus civilea suboriri possent Caveant itidem ne dum ih vitia invehunt, delica* tiorea aurea offendant, nove personas nominatim perstringant aut ea» directe vel indirecte designent. pullum denique verbum proferant ex quo.avaritiae, levitati», vel erga quemquam male infeiui animi* auapicio generetur. Hic enim maxime commendatum volumua apostoli monitum: *„Argtu, [oboocm) increpa* in omm *patientia et doctrina*;* et: -V«aum *dantM altam ojffenoionem, at non oitaperetar mmitteriam metram."**

106. Nulluq, inscio vel non approbante episdbpo, mortuum in faner» habita oratione laudabit: concio tamen aliqua habd^i poterit qua hùip|nae tantum miaetiae statua, morti»..iudiciique necessitas qualitasque describetur

107. Nec satis erit Chriati praeconi verbum' sanum, irreprehensibile, plebis auribus insonare, nisi ‹ coelestia ille cibu» in audientium mentem traiiciaty. Idcirco, mandat Tridentina synodus ut ooncionatores verbum annuntient cum facilitate sermonis*; quamvis enim' disciplinatus et gravia aemper ease debeat pastoris termo, adeo simplex sit .et apertus ut ab intelligentia adi nullos, quamvis imperitos, excludat. „Sobrium usitatumque se^nonem adhibeant parochi; sed veracibus ao ponderosis sententiis ornent ac commendent verba simplicia*: quam edocent doetrinam^^rgumentia validis et auditorum captui attemperatis corroborare, saevis historiis ae-exemplis confirmare» similitudinibusque e notissimis rebus deodmptis illustrare, atque adhortationes praeceptionibus intermiscere ita studeant, ut in omnium audientiam pectus oaim quadam delectatione oratio descendat: sioque faetores verbi et non auditores tantum instituent, quorum mentem nulla fucatae compositionis affectatione D corrumpant*.

108. At neqqaquam conoionatoribus sperandum ut captui audientium ultro se demittant, nisi serio meditsti fuerint ministerium quod acceperunt a Domino, animo reputantes seipeos eeee Dei ad-

109. Neque minuo profana et' vaniloquia devitabit parochus, inanem acilicet loquacitaten^ Quare, Ut monet aaactua Hieronymus, nolit.se declamatorem ease, garralumque «ne ratione, aed myateriorum peritum et sacramentorum Dei eruditiaaimum. Verba enim volvere, et celeritate dicendi apud imperitum vulgus admiqp^iggem au! facere, indoctorum hominum eet

110. Factitati sermonis brevitatem adiungat parochua, uti praecipiunt Tridentini patrea*, et maxime commandat tynodua haec. Prolixior enim concio fastidium persaepe generat, nedum gratiam praestet audientibus. Verum eompeneetur concionis brevitas rerum quae dicuntur soliditate, perspicuitate sobriaque varietate, quae animos moveat atque teneat attentos.

111. Praescriptas % nobis regulas servare frustra lentaverit parochup qui ad'contionandum diligentem non adhibuerit praeparationem. Huc igitur*con- $rat apimi vides, perinde ac.concionis felix exitu» ex. sua' sola penderet industria. 'Quae igitur habet dicenda cautus praevideat, aecum animo persaepe reVolvat, ac pie meditetur. Concionis partes apte ordinare studeat: adhuc inexpertus,' totam concionem; iam exercitatu», praecipua aaltem eiu» capita scripti» mandare non omittat: curet imprimi» ut serie et iunctura rerum, ac proprietate verborum, quae tamen omnium praetertim rudium [captui] sint accommodata, semper polleat etiam simplicissima concio; eamque tenaci commendet memoriae, ne lentius et quasi guttatim verba fluant, sed continuo currat oratio.

112. Nemo nescit quanta aptissimae methodi vis sit ad veritatem homines erudiendos. Optaret, propterea haec aytmdus ut conciones quae, iuxta praeecriptum concilii Tridentini, omnibus dominicis et feetis, inter missarum solemnia a parochis aut eorum vicaijie ad plebem habentur, certo ordine et naturali oonnexu procederent. Ex illa "enim rerum ediscendarum ' dispositione exsurgeret, intra pauooe annos, quasi cursus perfectus et absolutus studiorum ad religionem spectantium; undo maxima commoda fructusque tam ipois parochis, tum et eorum gregi certo dimanarent Huc collineare* visi sunt auctores oaMchismi Romani, indubie animadvertentes, quod deinceps a pluribus et quidem spoctatiasimia gallicaxia in re divisa eeriptoribua fait observatum, ooe scilicet qui audiendis concionibus. etiam per multos annos assiduam impenderint

‹ I Tu». VI, W et ssq.

* I osril. rdMiaan I. esae IU·, part. II, cap. M, (Maori, XXXII. ïaMA).

• II Tta IV, 2.

• n ‹ ».r. vi, a

‘ Condi. ToloMsnm, part. U. cap. 10, a. 12, [Maasi, CUm., XXXIV. 1W1B).

‡ Coad! TrMsat, Max V, *de rf.,* cap. X

' ' Is! Psaer., *De* mts *ooŋioowi,* Ub. 1, cap.M. iai-MHM. jHtr., t. VUI, p. W, »4it.Lac«m.. /Mr. let, edit. Migas, UX, Util

* Id. Poaer., *De eda coetemft.,* Ub. I, esp. M. ia: BiHwtA *pair,* t. VIII. p. M, adit Lagdu.

' ‹ I t er. HI. A

• II Car. V, ao.

• leraai. XV, IV; a lasaa. Cbryaaat„ Ad *poped.* Astiock. best. XVI, (ŋ. β, edit Mestfanoca. II, 170B)

• I Cer. I et H?

‘ * *Xpiet.* sd *NopeL,* a. β, t I aper., wl «N, edit Veset. 17M. [opp. a Hia», edit Migas. t, M<µ

• Ceeeü. TrMavt», N» V, 4« *nf.,* S.

' Fortem iWairrm‹on»m

• *BUtic:* eoUümOe

operam, omnium %eritatum, quibus vita Christiana A sibi dictam reputent terribilem hanc p

recte instituitur/ cognitionem nondum eom^vasse. Enixe igitur.excitamus In JOqmino omnes parocho· eorumque'vicarios, ut eatechismi Tridentini ordinem ac rerum seriem,· in suis concionibus pro ^irili teneant et studiose sequantur.

113.. Cqm bonae vitae, exemplum assidua sit •alutis .praedicatio, et doctrina sine opere non modo nihil lucri afferat praedicanti, sed ipsi magis noceat*; memore· sint parochi caeterique concidnatores h$ius moniti sancti Hieronymi ad Nepotianuiql .„Nqp confundant opera tua sermonem tuum, se rum in .eeclmia loqueris, tacitus quilibet respondeat: Cur ergo quae dicis ip*sè·nón faci·?l!** Sacerdotum Christi os, mens manusque concordent, ne in ipsos eadant verba quibus phariaaeorum vitia exprobrat Christus *i „Dicunt* st non *faciunt;"*^ et ne cum aliis praedicaverint, ipei reprobi efficiantur. . Lpnge magi· igitur se exerceant ad pietatem quam ad sermonis B concinnitatem; *„pt* »» gttts *indiget rapientia,* pMtulqt e Λo yvri *dat oautibtu affluenter, ti non improperat^ 'et- flabitur ri.“‘‘*

IM. Mandamus insuper moderatoribus et magistris maioris cuiusque seminqrii nostrae provinciae, ut hae nostrae constitutiones de praedicatione verbi divini, et quge sequuntur de rudibus catechixandis, in exeroitatiofoibus quae hac de Te in seminario habentur vel habendae sunt, quotannis legantur, fusius evolvantur; atquel a magistro huic muneri praeposito diserte explicatae, in iuniorum civicorum animis omni cura et studio inculcentur.

115. Superiori.concilio provinciali cautum est ne. iuxta canonicas sanctiones, quis concinnandi officium assumat, nisi id ex proprio munere ipsi competat, absque expressa episcopi approbatione. Decretum illud innovantes, districte et «ub poena suspensionis inhibemus, ne quis parochus, vicarius C aut superior loci, alienae dioecesis sacerdotem, vel etiam propriae sed ad praedicationem non approbatum. in sua parochia ooneionaturum unquam advocare praesumat, praesertim pro solemnibus stationibus adventus aut quadragesimae, nisi postquam illum episcopo ante designaverit, atque eiusdetai consensum et approbationem in scriptis obtinuerit.

Caput III.

Φi *patrie et rudibue cateMaandie.*

Quanta sit huius officii necessitas hoc uno satis comprobatur, quod a conciliis *et* summis pontificibus multoties praescriptum fuerit*. Experientia autem vitae magistra palam testatur, ex illo rite perfuncto pendere rectam parochiarum institutionem; ex. eo neglecto populos ad ihfidelium gentium conditionem paulatim redigi. Meminerint igitur parochi puerorum et rudium instruetionem ad graviore· sui mu- D neris parte· pertinere, eoque..magis quo hodierni religionis nostrae inimici suas omnes arte· conferre eonnitantur, ut indeailes mente· a prima aetate pervertant. Si vero in re tanta négligentes fuerint,

qb«re]am. „/'·ʏμ/> pstwriaU *el*

116. Itaq'ue, praecipibiu· universi· quibus agjmarum cura tradita Mt, ·£' ninguli· domiaicü et feetiq, et quandoque bis aut ter in hebdomade, iuxta' statuta aut antiquam coMuetudinem cuiusque 'dioesesi·, pueros in eocleeiam parochialem aut vicertain convocent'; ibique doctrinqm Christianam diligenter edoceant.

117. Noverint parochi civitatum, ubi inferioribus clerici· hoc mqnus demandari sotej^ «ê non ideo catecbiaandi' cura prorsus exonerari; eos idcirco enixe hortamur ut per •dipios.-yi non seAper. savent quantocie· illi· licuerit, 'hoc Aeracium implere satagant; sibi ob oculos ponente· . ecclesiae patres. pluresque sanctds .episcopo·'*, Augustinum praesertim, d^que facultatis Parisien·!· cancellarium Ger·onium, ~~kuae aetatic clariMimum luitaen, qui, matura~~ riam aetate„' chnbtisnse doctrinae elemdwa. festis diebus, in eccleaia pueri· declarabat*. Hi vero interdum alii· urgentibua occupationibus eo· distineri forte evenerit, ci^kehumum «altem persaepe visitent, semperque ipaia subrogetur vicatius ad hoc specialiter deputatu·; ut eorum exemplo et experientia, magis quam exercitationibus quae hac de re in seminarii· habentur, discant iuniores clerici qua ratione, quave methodo et industria, hoc tam gravi officio fructuose et ipsi defungi queant.

118. Parente·,' tutore·, et eos omne· ad quos perlinet, admonemus ea lege obstricto· esae ut. dominicis festisque diebus„ illos qui sub eorum potestate sunt, quique nec in scholis aut institutionibus Versantur ubi a capellanis cateehbses fieri •plent, ad ecclesiam parochialem adducant, ut chri•tiana lege informentur *.

119.. Advigilent specialiter illi qui montuosis papochiis praeficiuntur, ut· liberi et famuli qui pascendis gregibus in locis ab ecclesia remoti· per maximam anni partem degunt, singulis saltem quindenis diebus, ad catecheaim die dominico aup feoto audiendam, in parochialem ecclesiam conveniant.

190. Attendent etiam parochi omne· ne ludimagtstri negligenter' se habeant in catechisandis pueris sibi commissis. Curent pariter ut. ubi commode fieri poterit, instituantur catecheses pro pueris iam sacra synaxi refectis, quaeque catecbismi *pereererrmtiae* dicuntur. Ipsis etiam ctunmendamus sodalitates doctrinae Christianae quae ipsis non minimam praestabunt adjutricem operam, et quarum studium excitare non omittent, promulgando indulgentias a summis pontificibus iisdem concessas. Diligentem quoque curam impendant ut non pueri tantum, sed et grandioris aetatis viri et mulieres, maxime rustici, fi^ei rudimentis erudiantur.

191. Parochi, denique et eorum vicarii sedulo invigilent ut clerici minores, qui catechixandi munere in illorum ecclesiis funguntur, methodum sibi praescriptam ad amussim sequantur.

Caput IV.

De eita et baueetate derieama.

Quanta sanctitate quantisque virtutibus clarere debeant qui sacerdotali derieative ordini adseribuntur, Deus nos admonet, dicens de sacerdotibus Israel: *nSaueti erunt Dee tuo ... ; ineeneum*

' i*. loss*. Chrymst.. lib. I. Zk «Mjumrt., ia ia·; ft *ht* octa *afoet., baeuL* XXX. sum. alt. [edit. MoatfMcoa. 1, I40C, MB. M»l.

l *fyiet. ai Xefet·,* a. 7. eol'MSI. Mit. Vraet.. 17BB, [opp.· a Hieron.. eSil. Migse. I. tâ·).

' Matth. XXIII, 5.

•Isc.1, 5. J <

* l'oadl. pronae. TnMaaaai saao 1590. part. 1. cap. 5, k X. lMasri. Cmr., XXXIV, 1M0CJ.

* VHs imprimi· «aa^L TrideaL. ses·. XXIV. dr *retenu.,* cap. 4; eeast. saauBi poatlf. Pli V Mr drMts jsutsralw *efltcii* [die « set. 1571] la Butler. Bom., tom IV, part. Π1, cel MI et •eq.; cMStit CSsmsati· XII /Wsretts *ef/kii,* dis M aridi 17BB, ■M., teas. XIV. eoL MO; Beasdicti XIV coast. Airi «μιμ·μ, die 7 Mr. 1749 ia BuUsr.. Ma I, psg. 4»; et ooart. CUm rd··*fieri,* die it iaaii 1754 fa Badsr., tom. IV, psg.08, edit. Veaet.

1 Thna. IV, 4.

* Imi. XLI. 17.

* Cvnitit. Bfasd. XIV Ari mmisw, raprs cit.. f 3.

* Bsaelict. XIV. *Mit·* IX, s. II.

* IbHL.'·. 19.

«"i" ~Damifi sm ifftnrt, ft 'ideaA eorum appareat d|uod ηὸη mmpjex^c^pu^um sitT

•ancti erpmtl.

Quapropter, eleriei in sortem Domini vocati, levia etiam delicte, quie ip ipsis maxima eseeat, 'effur. gidht': iustitiam,. fideqi, pietatem, caotetasqne yir-tute», y c,fisri- confondant; ut reliqui in. doe,velufiicos specillum, oculos cdniraientes, ex iid sumehtqeod imitentur'. Quo.vero tanti'meriti bonum, quantum in ipsi* eat, msgis *e magis consequi Hleaht, anti-quorum .conciliorum canones de vita et hqnestete clericorum innovantes. apeeiatim hasp decernimus: , 122'. Clerici omnea rationi, meditationi, et lec-4i3ni singulis diebus, certis statisque horis Incum-bant: hia enim armis vitia comprimuntur; hia ali-mnntib. virtutes nutriuntur*.

f Singuli item ad horas canonicas adstricti, me-minerint eas digne, attente ac devote, tempdre 'co.ngruo recitare. tf ı -?

Ante missam saherdoteo se colligant, et orantes B mentem in tenti ministerii cogitatione defigant*, Adoranduni ('nristi sacrificium singulari religione ac pietate celebrent, caeremoniarum praescripta fideliter observent; et. peracte missa, pro summi beneficii munere'Deo gratias agant*.'

Quo pnriores ad divinam rem faciendam accedant, singulis hebdomadis aut saltem quindenis {diebus) peeeata sua confiteantur1.

Va]de esset' utile ut sacerdos unusquisque, atque etiam clericus, certum scdiruuim confessorium sacer-dotem haberet ex approbatis, a quo nisi in magna necessitate non recederet; siquidem animae solet non minus obesse confessoriorum mutatio, quam corpori medicorum ·.

A sacerdotibus, ob iisque etiam qui provectiori aetate sunt, omnino praestari peroptemus ut spiri-tualibus exercitiis operam dare non praetermittant, quo diligentius in via salutis sibi prospiciunt. C

123. Quia vero habitus extrinseci decentia mo-rum honestatem intrinsecam ostendit, a multis pec-catorum occasionibus avocat, maioremque conciliat ecclesiastico ordini auctoritatem: praecipimus ut presbyteri caeteriqu» eleriei eaeris initiati veste talari, quae dicitur galliee soute», perpetuo utan-tur. Nihilominus, si iter agendum sit, illis uti liceat habitu contractiori et id iter accommodato, in quo honestas et decorum ordinis serventur. In habitu autem clericali nec studiosius exquisite cultus elegantia, aut ornamenti novitas..nee nimis abieote negligentia aut affectatae sordes appareant.

Clerici omne» tonsura insigniantur ad eam for-mam quam ratio uniuscuiusque ordinis episcopi arbitrio postulabit. Comam vero no atudioee nutri-ant; capillis simplicem cultum adhib.aat*.

Modestam esae clericorum supellectilem sacri canones praecipiunt. Nihil igitur pretiosum'habeant D ecclesiastici viri, nihil studiosius elaboratum. Signs quoque et tabulas profanarum rdrum reiiciantl·, maxime libros quorum lectione bene agendi studium, qiorum disciplina, et timor chantaaquo Dei langue-scere possitl1. Caveant denique ne quid in domo

1 Levit. XXI, β.

2 ' Condi. Trident, mm. XXII, *iU rtfort*.*, cap. 1.

3 · Ibid.

* Tbeodalphaa Aerei.. Oapif., b. 8, ©oeciL collect. Hardaut, tom. IV. eoi. VIB.

* ' ont il. MMıo|µ µ µ I. sp^rt. Π, cqp. 6, (Ihfai. XXXIV. MM*;. Λ

* Ibid.. «IA. I

' Ibid.. *›‹». \

* *Actu uccUuw* IU, *Décret, rùü.efoiioi.*, tom. I. psg. 888. cil. t. «dit/Ugdua., IMS.

* ‹ondl. Madiot 1, part U. cap. 98, (Mnast Orne., XXXIV, ·»<'!· . t

" Concit Madiot I. part. II, sa» 1«, [ibte, M).

ll Coscil. ModioL IV. part. 1Π, cap. t, (iMd., «1 B).

1J4. Modeste itidem mensa et frugali victu con-tenti sipt eum dtidtai consacerdotes, vel honestos invitant; epulari quippe et de conviviis cum aliis quasi decertare„ ministrum Christi crucifixi-et pauperis maxime dedeceret.

125. Postulkf. clericalis ordinis dignitas. Ut a nimia laicorum familiaritate clerici abstineant. et nonnisi cum probis' et pietate conspicuis habeant eonsuqtudinem ·. . ·s,

Cauti praecipue aint m mulierum conversatione, sancti Hieronymi ad Nepotipnunf monitionem re-colentes: „JV«e ia prertento *oattitalf eoafiia». Nec Darii eaactior,* we *Salommtt potet rur rapitotior. Caveto* omnes sauptciones, *et φMφM probabiliter potffl,* <·»*fiagatar ante derita.*"*

12R. Parochi, aliive sacerdotes ancillas non habeaqt quae quadragesimum annum non attigerint. et quarum anteacta vita et praesens vivendi ratio omnem circa honestatem morum suspicionem non amoveAt.

Item .çec alias mulieres seeutn/habitare per-mittant. praeter eas quibuscum cognatione iungun-tur. et eo quidem gradu in canone et dioecesani» statutis expresse designato, quaeque insuper ,de bono nomine curam habeant.

487. Ut flagitii occaaionertt quae in cauponis et tabernis non deeaae solet adimamus, clericis in sacris constitutis districte prohibemus ne iis in locis edant aut bibant, praeterquam in itinere necessitatis causa ',

138. Memores illius beati Hieronymi: Facile contemnitur clericus, qui saepe vocatus ad pran-dium, ire non recusat'; huiusmodi invitationes. quantum poterunt, declinare studeant, abstineantque praesertim a nuptialibus aut publicis convisis.

129. Ab alea, venatione, profanis spectaculis, omni denique ludorum genero ecclesiasticis personis interdicto et idt^ecoro, prorsus abstineant7: ii» namque sine multi temporis Jactura, honoris eccle-^aiaatici dispendio, suaeque et aliorum salutis peri-culo indulgere non possunt. Nec unquam 'aliis quam honestis recreationibus aese exeroeant, nulla ducti sordidi lucri cupiditate'. Et cum sacerdotes imprimis dedeceat conformari huic seculo, et mun-danas subire consuetudines, omnem laicorum morem cum clericali modestia minus congruentem sedulo, etiam privatim. devitent.

130. Quoniam*.„nemo *militatu* Dso *implicat* ** *tugoiiii tfcxlaribtH it »i placral nd ff probatit*" ', inhibemus ne sacerdotes aut clerici sacris initiati quaestuosam ‹ negotiationem cuiuscunque generis exerceant aive per se directe, sive indirecte sub alieno nomine; aut aliena praedia lucri causa con-ducantl*. Vetamus pariter ne pro aliis fideiubeant. vel in negotiis et mercaturis se interpretes et me-

yl-oscU. Msdiol. I, part. II. cap. 18. [ibH., UA).

* CoaeU. Tridmt., sesa XXV, W‹ nfsrm, cap. 1.

* londL SsMMass sane 1(88, Userai, sssr. 88. (Maiui. Com., XXXtl, 11M).

* *Xfirt.U Nfffiiaa.* m. ». 8, sol. 8N ot asq., odit. Veut., 17M. (opp. ». Hialoa.. sdiL MigM. I, 881).

* Condi. Msdiol. I, part. Π, sap. 88, [Hanoi. ConcifT XXXIV, 87).

* *Kfùi. fī Xffot.*, ą. 15, eoL 988, edit. Venet. 1788. (opp. s. Hier- edit! Higas, I. 580).

1 Condi. Romesss aaso 1588. cap. *it citric.*„5, (Mansi. *CoadL.* XXXIV, 701 CJ.

* Ibid.

* Π Tie. Π. A \

** Bsaodktas XIV, be smwds. lib. X. cap. 8; st eoMtitndo *ifoctcUoM fcrdhilf,* dis 85 fsbrurii 1781 in Ballsr. t. I. a XIΠ, p. 1».

dio·· interponant *, · CaVeahta litibus et processibus, A^et dioqceais amplitudine, cèrpim. puerorum 'ipsiu· et nunquam, inconsulto 'episcopo, parochiani· aut* civitati· et dioecesi· numerum in collegio ad hoc clerici· actionem i&tendant. Nundina· quoque ac ab epiaeopu eligendo, alere, ac reti^ioee educare, mercatu·, praeter necessitatem. non adeant.z Nullus et ecclesiasticis disciplinis instituere teneantur.

c demum parechua intra parochiaeysuae Ane· botta 136. Declarat igitur haec synodus provincialia immobilia acquirat, niai obtenta prdinarii licentia, seminaria, »ive .maiora aive minora, ita pertinere

131, Magnam inferte sacerdotes Domini fove*, ad, aolam epitroporum auctoritatem, ut plenum iua ant neeeSsitadinem. Unjsnimes enim et fraternitatir habeant illa regendi et gubernandi, prout *ipai· in ·, amatore·, sibi invicem erunt in advefbis aotatio, in' Domine libuerit, tum quoad magistros pt rectore·· ardui· 'praesidio, fidelibus^ue bonum caritatia eiem- praeficiendo·. tuq> quoad disciplinam etl regimen, pium praebebunt. Utque valeant in hac desidera- tum quoad rationem studiorum. tum' quoad tem- lissima concordia perdurare, in memoriam revocent poralium administrationem.

habe apostoli verba: „Xiλϋ per *eontentiohem,* asj·· D* ·**^**» P»*>*yterem·. 1
per inanem ploriam,* *odd* in *humilitato ntperioree* Cavendum summopere ne. susceptis sacris ordi-
«ibi inoicem arbitrantee, non euoe sua ennt einyu/i nibus, in desidiam prolabatur aacerdo·. Non solum
*eoHeiderdnlee, nd ea quae aliolum."** enim in sacerdotalium morum ruinam et laqueo·

' 132. . Vitam denique, moresque suos omne· ita diaboli incidet; sed apud homines, labia eius non componere studeam omnino clerici, ut habitu, ge- custodient scientiam, quin ferventi et perpetuo . stu, încçsstf. sermone, aliisque omnibus rebus\nil, B conatu ea quae iam didicerit, memoria retineat, ea nisi grave, moderatum, ac religione plenum prae autem quae nescit addiscat.
•e ferant '. Meniores igitur vocationi! suae: „I'o» estis *lux*

! Caput V. *mandi,"* 1 divina sapiant sacerdotes necesse est; sed

De imlieiio eecletiatlicie. et hisce temporibus humanae scientiam docfos esse decet, ut audacis nimium scientiae erroribus, «icuti

Valde optandum eagpt. monente Tridentina et ignorantiae tenebriq praevaleat veritas. Quibus' synodo*, episcopos subditis suis ita praeesse posse, ut faNeamus'optatis, haec decernenda statuimus:
ut eos tanquam filios et fratres diligentes, hortando 137. .Per sex noç intermissos annos ab ordinis et monendo ab illicitis deterrentes, virgam rigorem- presbyteratus susceptione, quilibet recens ordinatus, que salutarem nunquam adhibere tenerentur. Sed quotannis sedulo examinabitur ab episcopo vel eius cum morbi gravitas aliquando postulet ad graviora delegato, de tractatibus theologicis et aliis materiis et acriora remedia descendere, in ecclesia sua con- iam antea designatis.
stituit Christus iudiciariam potestatem, summumque 138. Instituantur aut retineantur in unaquaque pontificem et episcopos iudices posuit ad delin- provinciae dioecesi de rebus ecclesiasticis collatio-
quentes plectendos, debitisque poenis coercendos, nes, quibus pluries per anuum aderunt congregati
ut caeterae saltem oves a contagionis periculo omnes eiusdem decanatus presbyteri: ibique trac-
liberentur. tanda et agenda erunt quaecunque singulis annis

133*. Quam quidem potestatem iudiciariam, ex<- ab episcopo praescripta fuerint,
ternam et coercitivam exercent, episcopi in sua
dioecesi, sive per seipsos, sive per delegatos, aperta DECRETUM
remanente via recursu» ad aummum pontificem, et *de eubeeriptione, Jine «t promulgatione concilii.*
in casibus a iure. definitis ad metropolitans.

134. Ideo, peroptat synodus provincialis ut in Nos, Paulus-Theresia-David d'Aatros. miseratione divina et sanctae sedis apostolieae gratia
unaquaque provinciae dioeoeoi, ubi nondum institu- archiepiscopus Tolosanus et Narbonensis. Galliarum
tus fuerit, instituatur officialis ab episcopo deputatus, primas, comes Romanus, solio pontificio assistens,
qui. retentis formis a iure determinatis, cognoscat Admonemus reverendissimos nostros episcopos
atque sententias proferat de causis ad contentiosae comprovinciales, ut singuli, loco et ordine suo, iis
iurisdictionis exercitium pertinentibus, quae ad tri- quae in synodo decreta sunt, subscribant.
bunal istud ab ordinario delatae fuerint. Insuper, de consensu eorumdem reverendissi-

‡ 13S. Concilio autem Tridentino·, Benedicti XIV morum episcoporum, decernimus huius provincialis
sententiae *. et sacrae congregationis concilii respon- concilii finem fieri, et iam nunc factum esse; atque
sionibus inhaerentes salvam volumus remanere statuimus ut, postquam concilii decreta a sede apo-
potestatem quae competit episcopo, extraiudicialiter stolica approbata fuerint, ea unusquisque episcopo-
inquirendi et ex informata conscientia sententiam rum, in proxima dioecesana synodo, iuxta canonicas
ferendi, quando ad communem, vel ipsius rei uti- sanctiones, faciat promulgari, illorumque exeeutio-
litatem magis expedire indicaverit. Quo in oesu, D nem urgeat in sua dioecesi.
secundum iuris dispositiones, ad sedem spostoHcam
duntaxat patet via recursus. SUBSCRIPTIONES EPISCOPORUM.

Caput VI. j³ Nos Paulus-Theresia-David, archiepiscopus
Tolosanus et Narbonensis, haec «decreta a nobis

De «iudiit clericorum. definita ^ibscripsimus.

De stndlte elsriesrnm ia seminariis. **t** Ego loannea, archiepiscopus Sardianus, co-
adjutor Tolosanus, subacripsi.

Cum adolescentium aetas, nisi resté idstituatur, **t** Ego loannes-Maria, episcopus Montisalbani,
prona sit ad mundi voluptates sequendas, sancta consentiens subscripsi.
synodus Tridentina statuit ut singulae cathedral·· + Ego Guido, episcopus Appamiensis. consen-
et metropolitanae ecclesiae, pro modo facultatum tiens subscripsi.

f Ego H«nricus-Marih-Gasto, episcopus Careaa-
sonensis, consentiens subscripsi.

1 l'ose. MsdioU.part. II, cap.W, lMaati.CoM., XXXIV,I8C|.
• Pbü. II, 9 st seq.
• Caedi. Trideat. sssa XXII, *de reform,* cap. 1.
' ' IbH., «a. XIII. *de* reform., cap. 1.
› INd.. m· XIV. *de reform.,* cap. 1.
• Benedicts· XIV, *De egnodo* dieocessao, lib. XII, cap. 8, 1. Set seq..
' Ibid.

/oncil. Trident, «em. XXIII. *deerform..* cap. 18.
Matth. V. 14.

»>·

ACTA CONCILII.

PROOEMIUM

' Teloaeaa ««eWa beati Ratumiai aai faadatoria. plariaiornmq·· ety· aaeemsorum Mutitat· praafolgaao *, a Martis patribua, pro «ea Me laudata *. tat purparatig praeaulibste insignita*A aoa minatataatia «t pietate peroelebris extitit, qaaa agmero e< aaetoritate conciliorum quae io ipsa urbe aat provincia oouеelobrata fuere. lia enim omissis. quibus ia alita provinciis* interfuerunt Tolosani antietitee, undeviginti, praeter hoc nostrum et ultimum, numerantur: quorum catalogum hic texere abs re aoa.erit.

1. Anno 829. iussu imperatorum Ludovici Pii et IjOtharii. Tolom· habitum eat concilium, cui praefuit Aigulfos, archiepiscopus Biturieensis. et in quo reeepta est confessio Ebbonis, Remorum antistitis *.

2. Anno 883. Higebodus. archiepiscopus Narbo-*f*nensis. concilio Tolosae congregato praefuit, et ia ε<> Theodardus subdiaconus. annuente astantium praesutum eomna. ludaeo· iamdtu contra catholi-/eos querentes publie· revinxit, et adversus eos darqnationis sententiam obtinuit, quae regia potestate Mneita est*

3. Anno 1005, concilium Tolomo fuit congregatum a Raympndo, episcopo ToloMoo.-^oontra abusfem quemdam qui regionem invaserat. Excommunicationis sententia lata full in illius fnutonsS '.

4. Anno 1056, Raimbaldus. archiepiscopus Arelatensis, a sancta aede delegatus, concilio Tolosae praefuit, iussu Victoris papae, ad extirpaudam simoniacam haeresim. ac reparandum ecclesiae statum secundum priseorrfh scita canonum *.

5. Anno 1068, concilium Tolosae Alit habitum •b Ilugone Candido cardinale, a sede apostolica delegato. Aderant archiepiacopi Auxiénsi· et Bituricenais. plure· episcopi, abbates et religiosi. In hae synodo non solum stipites, verum etiam radices •imoniacae haereseos faerunt exstirpati*.

6. Anno 1079, Guido, episcopus Diensis, a sancta cede delegatusenoncilio Tolomo praefuit, in quo, sub excommunicationis poena, fldelibus Narbonensibus veiftum Aiit ne Petrum Berengarium; huius ecclesiae archiepiscojium electum, agodecerent; quem anno ••quanti Gregorius VII, ia concilie Romae habito, at aedaai·· Narbonensis invasuram damnavit '.

7. Anno 1090, inses Urbani II et ab eius legati· celebratum Ibit Tolom· concilium, in quo» •piaoopns Toleoanua de criminibus, quibua impetebatur. eaaoniee expurgatur, morae quidam Gallicanae eccleeiae reformantur, et legatio pro restauranda christianitate in Toletana civitate, rege Hispaniarum supplicante, destinatur*.

8. Anno 1110, concilium Tolosae celebratum foit. cui praefuit Richardes, a sancta sede apusto-Kca delegatus Huius autem avnodi acta penitus interierunt *.

V. Anno 1118. concilium Tolosae fuit congregatum, de saera adversus Saraceno· expeditione*.

10 Anno 1119, ipse summus pontifex Calixtus II TolnMe coneilium habuit, cum quinqne cardinalibus, tribus metropolitis et pluribus episcopia. Decem decreta promulgata fuerunt contra simoniam et servitutis fautores*.

II. Anno 1124. auctoritate Calixti II, aliud concilium Tolosae fuit celebratum contra quosdam haeretiooa monachos tn bona eccleeiae et aacramenta blgsphemoa ·.

12. Anpo 1161. celebre Tolosae fuit habitum concilium, in quo tree aderant cardinales ab Alexandro JII missi, et alii duo qui secuti fuerant partes Octaviani, qui et Victor dicebatur. Aderant etiam centum patrea inter episcopos et abbates: immo et- duo reges, scilicet Francise et Angliae. simul ac legati Frederici. imperatoria augusti, nec non et regis Hispaniae. In bar synodo, solemniter auditis utriusque partis argumentis, et re diu agitata et mature perpenM. Alexander, reiecto Vie-C tore, «ummus pontifex agnoscitur

13. Anno 1213. archiepiscopus Narbonensis, s Mncta sede apoctolica delegatus, duo concilia quae ToloMna dici poMunt habuit. Primuml mense februario. apud Vaurum*; secundum, mense septembri. apud Murellum, insta Garumnam, cum episcopia plurimis, et imprimis Tolομno. ut placando Aragonum regi provideretur, qui. praesulum preces et decreta spernens, in acie corruit *.

14. Anno 1219. celebrata fuit Tulomc synodus, cuius decreta a domino Romano, Sancti Angeli diacono cardinali, fuerunt promulgata. Haec spectant haereticos et quasdam praescriptiones circa dierum dominicorum et festorum observantiam **.

15. Anno 1229. Tolooae celebrata fuit synodus a sanctae aedis legato. Tγμ aderant archiepiacopi. Narbonensis nempe, Burdigalensis et Auxiensia. plnreeque alii patrea. Actum est in ea de inqui-D tundis haereticis gt de quibusdam ecclesiasticae diMiplinae capitibus11.

18. Asso 1319, loaane* Raymundi de Conveni*, primus Tolosanus archiepiaoopa*. ia metropolitans

* Vide *MI* XΩ1, A A A 7. », M ·« *H·

8. Hiera·.. 3>ùi. UV ad ftrâm, 11, «L 9M, s41t· Baaed. Varos., 1788, (ofp. s. Hier., edit Mi<ax t, M4, 1OM. IβM. 141» st Mq.J. Ide·, IXXIII W Jpsrwe-, ibta, tel»14; CXXV «d B«ta»e^ coi. *47 «t *4*; 44 fbeisf. somswtasr. ia ZseAas· proptat.. t. VI. part. L ssL TTS st ssq.

* 3. Ulter. Het»v„ lib. «nates (butawhliw iiqparat., S. u, coi. »71 ; et lib, da apnsdo, a t, ia notia, eoi 4M, oper. X II. adit. Besed., Ver··.. 17BÛ·

S. Bsrasrd., *JtM* OCXLU «d ΓιB··»ιι, «-1 «tar- «sL M* st asq.. odit Hmit-. Puta.

* Qsstsortod· *(tie Mi»)* bedtoqa* «soRtoatar μ · » ; episcopes assa, ot dnedodta srebleytosept VMs do tasdatas prioribu. *GM dtatat.* XIII. M.M.,«0l4a,M.M.M.M; ibW., », 80, 70.

* laterstta MMasneatisorit talabra meHis· A*sltoa-sano MM. coi teteraat Honeltaana, Totoaaaas «pisespas: ia as tacta fait ». Isawestii I optatote ad s. Butporisa atros ooat&Mttea rtarieoras. Adussi estropolftM trss, st eptesspi sat •ore· prdmratores trigtato qMtaibr, qstbaa pesaMt » ttae* saris* Arstetesata, (Meata. *OxiaL,* Vm, <1· M ssq·)·

* Manat Cmct L. XIV, MI D.

* Maaai, XVB. »*; (M. adrtet, VI. M

' <ML edrta., VI. St st «K.

* Stat dtata., I, SM, 10S0. 1041. 1004, IIM, IIbl. 11*4 at th>7-, II, 0*0; VL M. MU. 4T, H4. «7». 7», «70 at IMS.

* Maaai. CteMil, XIX, 10M; <M— oMA, 1 «M MI, 1041. 1074, 1«M; II, 4*. Ml, MB, 10·. 1MB: VI. »1, 4M

› *GeU. Aήλ,* VI, MI

* Maaai. CbacB., XX. 1W; GaK-dMat.. VI. 41. 741.871; XIII. 14.

* Msaai, CtaanL, XXL IgA; (ML «And., XUI. 14.

* Msaai, IbiL. IM.

* Maate, ibiL. 2M; *W. Aήö.,* L HO. Mb. IMS; VI. 44. IM. 187. MI. »_ 74«. MO, KB, M3; XIII IA

* (Mteet-BinU. t-XXVU *4k te, p »1. /dswit raltad· ? refis. sM vers BiaUi.

' Mas·. ikK IMO; *Goll* ctota, II*. *00; VI. SM; XIII. 17.

* Meate, CbaeiL XXU, «N; collsct. BiaU. MIL n«·. L XXVnL p 110 /Mdaa (isUrstu/.

* MaaaL ML, Mt,

** MsrteM St Dusat fVst. *tri/t.* VIL 104-

" Xia*, CbacdL, XXHL »1; <ML dtataL, II. «M; VL M;

Xia BL

civitat· aoMÜiam habuit, cal·· «eta iatartatwaL Haie, aat·· leguntur adfirisee Araaldaa Roger, pri··· Lombarieosi* epiasopas. et Pilaafottis, aeeaadaa Riveasi· autist·· I.

17. Aaao 1337, arehiepmeopus Tolosana· earn •uffragaaei* eoaeiliam babait. ia quo, aab excommunicationis poena, prohibitum (hit no in posterum iterarentur supeqptitiosae caeremoniae quae, ipeo absente. concessae tolerantl.

18. Anno 1368, cdtebre concilium trium provinciarum. Nsrboaen··· nempe. Tolosanae et Auxitanensis. iumu Vrbani V. in ciritate Vaurensi habitum fuit, in quo decretff triginta supra centum promulgata fnerunt

1». Anno 1590. Franciscus de loyoaa. cardinali· archiepiscopus Tolosano*, concilium Toloaae habuit, a «ancta «ede apostolic· approbatum. In quatuor parte· dividuntur quaestiones quae in ipeo fherunt tractatae: prima, de peraonie: seeunda. de rebus, id eat de sacramenti· et aacnmentalibus; tertia, de loci·, id eet. de ecclesiis. altaribus, etc.; quarta, de poenis seu de jurisdictione ecclesiastica.

CONGREGATIO PRAEVIA,

a

I Anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo. pontificatus vero sanctissimi domini domini nostri Pii Dei gratia papae IX quinto, feria secunda intra octavam nativitatis beatae Mariae, quae incidebat in diem nonam mensis septembris, «g litteris indictionis illustrissimi ae reverendissimi in Christo patris Pauli-Tberesiae Daridis d'Astros. Dei gratia et sanctae sedis auctoritate archiepiscopi Tolosani et Narbonensis. Galliarum primatis, comitis Romani, throno pontificali assistentis, etc., convenere mane, hora sesquinona, in palatium archiépiscopale:

Illustrissimus «c reverendissimus loannes-Maris Mioland. archiepiscopus Sardianus, coadiutor cum futura successione illustrissimi archiepiscopi Tolosani;

Illustrissimus ac reverendissimus loannes Doney, episcopub Montalbanensi·;

Illustrissimus ac reverendimin^us Guido-Ioannes-Maria Alouvry. episcopus Appamiensis;

Illustrissimus ac reverendissimus Henricus-Maria-Gasto dt'Bonnechose. episcopus Careassonensis;

ibique praeviam congregationem habuerunt cum illustrissimo ac reverendissimo arohiepiseopo Tolosano.

Actum est in ei 1. de invitando* ad concilium illustrissimo ac reverendissimo Stephano-Maria-Brunone d'Arbou. episcopo olim Bayonensi, nunc Tolosae degente; 2. de ordine habendo in solemnitate inchoationis synodi; 3. de congregationum divisione et compositione: de indumento sive .patrum, sive deputatorum et theologorum: 4. de promulgatione in prima sessione sequentium decretorum; *de eperiettda eyetede; de* medo ssesndt m concilio; *de* non *preeiudieeede; de »« dieeedeude; de prqfeeeèaee fidei; de* indiriiews*futuree eeeeieeie;* 5. *de eiüpetiotte eeereti et de eUpettdie epnedi effieieriù.*

Inter»·, in loco patenti seminarii dioecesaai, ubi concilium celebrandum erat, sequens affixum est decretum illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi Tolosani:

,JttMIrwsiMw «e rissersndissisiM dearimw dsarimu ardHrpsaeqpw TstMenus, *de oetuiüe et* asemian *reee-*rniiisssnss episcoporum es«sproemeialMms,\Jf«tf-*eUeeetieie,* Appemimm· *et Cereueeeneeeie, msiseross et emfulie peti eentilii* prosmcMdi, *de* snrs eri cen-

·uetodàsc *iedereeee deleut, inundet et preeeipit ut, die tenue eepteedrie !#&', m eediiue* smsosw a*mimtK Tilismii, rntari *er ed eeuprepedienem peut·* ^vedsm, *ppe^ee* i^a ^pt^ee^^iee^r^^uttt ee^httt^e l^e^ie^e^d^t *eet, peu\fete dis. Aera peet meridiem tertie; etfue deputeti metrumente preeureterie* ibidem *eremineüda effare* nsn *preetermitUntf."*

PUMA tXA'UWBGATIO GEXKRAUS.

8uprodicti· die. mense et anno, hora tertia jomeridiana. iuxta praeeitatum edictum, intra maiori* seminarii septa, prima concilii provincialis Tolo«»ni celebrata est congregatio generali· Adfuerunt, rachète et moxetta induti. illuatri»*imu* ac reverendissimus archiepiscopus Sardiana*, coadiutor archiepiscopi Tolosani, et omnes reverendiasimi provinciae episcopi. Aderat etiam reverendissimus episcopus olim Bayonensis, in eodem vestitu. Intereraant pariter in veete talari, cum mantello longiori et berreto. deputati capitulorum, theologi et canonistae advocati a reverendissimis episcopis.

Porro haec erant conclavis ornatu* et dispositio: super explicato tapete, in modum coronae srant ordinata faldistoria praesulibus, et sedilia deputatis et theologis. Ex adverso sedium illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi Tolosani et reverendissimi eius eoadiutoris, eminebat crux archiepiscopali*. et patebant aaneta Dei evangelia «olemniter collocata. »

Dictis quae in pontificali requiruntur precibu·, et peracto examine delegationum ecclesiae metropolitans· et cathodralium ecclesiarum ·provinciae, capitulorum procuratores admissi fuerunt:

Pro capitulo metropolitano: dominus Augustus Belavalf eiusdem capituli canonicus, nec non promotor in tribunali officialitatis metropolitans*; dominus loannes-Stephanus Feral, eiusdem capituli canonicus, et in eodem ^officialitati· metropolitans· tribunali iudex assessor.

Pro capitulo Montalbanensi: dominus loannee-Paulus Tuffeau, capituli Montalbanensi· canonicus.

Pro capitulo Appamiensi: dominu· loannss-Psulus Faur. capituli Appamiensi* canonicus et theologus.

Pro espitulo CarcasMinensi: dominus Benedictus Ricard, canonicus et decanus, et procurator capituli Careassonensis. olim vicariu· generalis, et index in foro dioeceaano; dominus Adolphus Ricard, eiusdem capituli canonicus et theologus.

Nominati etiam et admissi faerunt theologi et canonistae · reverendissimi* praesulibus advocati, scilicet:

Ab illustrissimo et reverendissimo arehieptscopo Tolosano: dominus loannea-Maria-Ioeeph-Henricu* * Berger, viearius generalis, capituli praepositu·: dominus Bertrandns-Magdaleita Roger, viearius generali^ arehidiaconu· Raneti-Baudentii; domiaus Armandus-luatinus-Ioseph-Pantaleo de Pous. vicarius generalis, archidiaeonu· Murelli; dominus Ludovieus-Eamundus Ducray. sacerdos 8aaeti-8ulpitii, vicarius generalis et rector seminarii dioecesaai; dominas loasaea-Ludovicus Boisaid. capitali metropolitan! canonicus, et index in foro dioocesano; dominus Zepbyrinus Isae, canoaieos honorarias, promoter dioeoeeaaus. et superior selminarii minoris Tolosae: dominus Eluar Ruffat, canonicus honorarius, secretorius reverendissimi archiepiscopi eoadiutoris: dominus Mauricius Ogerdisa. rector clericorum regularium societatis le·· Tolosae; .dominus loannes, Caussette, superior sacerdotum sacratissimi Cordis Issa; dominu Benedietos-Hippolytus Viousse. sacrae theologiae professor emeritus, et director ia seminario Tolosano: dominus Ioaaae*-8topbaaus-Eugo-

1 Maaai. CbnriL, XXV, 04: *Odi. AΠA.*. XIII. IM st 181.
▪ Maaai. Omni, XXV, 807.
• Maaai, CtociL, XXVL 47>; *Ged.* I. M*. loai. ii» na», neo, ism «t ima

aius Fistrs. dirootae\ at eamue thbetegtae prulmeer, A ia sodom aaadaaria; **Mm** CMtet, - aosiototo mrordotam Bsnsri Irenssi, tmgdaai, tarie aaaaaiai professor; domfeua Guiintmus 8eeUa, oosretariao illustrissimi at rsvereadimimi nrehiopioeopi Jlaa eioaeie.

A revoroadiosimo spioeopo Koutalbaasnsi: doarinua Petrue Kabila, vicarius generalia Moatalbaaa··sis; dominua loansoa-Petrus JenqjMqaet, oeoeietste Iesu, rector seaunarii maieris Kontalbaaemis.

A rcverendimimo epiacopo Appamioari: domina· Franciscan Doubeaud, viearius generalia Appamiensis; dominus· Alexander-Ludovicus-Hearicas Saoterre, viearius generalia Appamiensis; dominus Ludovicus Vania, viearius gtaorelia, at rector ssaioris seminarii Appamiensis; qominu loannoo-Petrue-Ludovicua Dumas, oenonieus'hoaorarius, at rector aeminarii minoris Appaatienaia.

A reverendissimo epiacopo Carcsaeoaenai: domi- 1I nut Petrus Baby, viearius generalia Carcassooeusu; dominua Franoiscne-loMphns-Spiritua Granite, socretarius. et viearius generalia Caroeaeonenaia; dominua Casimirus Laprade, canonicus honorarius, rector. ecclesiae Banctt-lueti Narbonensis.

Tum, lecto decreto de otleiarila eoneilii, eorum nomina proclamavit reverendiaaimna episcopus Çaroassonensis. nempe:

Pro officio promotoria eoneilii: dominua Petrua Habile, viearius generalia Kootalbanenaia; dominua Zcphyrinua Ixac, oaaonicua honorarius, promotor dnecoais Tolosanae.

Pro ofBoio secretarii. dominua loanaea-Btapbanua Feral, eanonioaa, ot deputatae capitali metropolitan!, index assessor in tribunali metropolitano; dominua FraaeiMue-looepbne-Spiritaa Granite, secretariat, viearius generalia Careemoaenaie; dominua loannao-Stepbaauo-Bugeniqa Pietro, director, ot (sacrae theologiae professor ih maiori aemiaario Toloaano.

Pro ofIldo magistri caeremoaiarum: domiana Elsear Ruffht, oaaoaieus boaorariua, soeretarius illpstrisoimi arohiopiacopi ooadiutoria.

Proposita daiada oat, utpota ab-omaibas toaeada, promissio aequem; et reveea primum a Magalia episcopia, deinde ab omnibus concilii membris facta oat:

Aὸ ɵ ɳ Ilo mo *mini tu tit* qudo dicuntur sise in *etugrtguUtuitut* gcuamMue, *titt it ttugrtguHtuAut* perttoMiaribus *tttt ftttiuîuftuu* yuod *ftttii* drimberu *jgtrttuut.* Aomitte tMUptr mo matta decreta «on- , *(ÜÍÎ tenait* domeadatei fwrmt rveorwedisaieeemm pdfenas one* toritals.

Poetae, lectui oat iUnotrissimj d* revarudieoimi | archiepisoopi Tolosani, de ooasiHo ot asoeacu revorendiaaimorut episcoporum comprovincialium, decretum da invitanda ad oonoUiam iUuaitriasuno domino damiua Stephane-Maria-Brunova d'Arbou, epiacopo olim Bsyoneasi, at do mode vivendi, ut sequitur:

1. Illustrissimus ac rovereedimimus SOspbaaus-Maria-Brpao d'Arbou, episcopes oHm Buywaasis, ad concilium invitatas, omaiba» aiva privatis, riva 'generalibus coagregatieaibua et aoeeionibua interesse poterit.

1. Haec erit, donata synodo, tampdcio ordinatio:

Omaea qui concilio iatmmnt, sargout mm bon ooeqaiquiata, montait orationi privaüm vaeebaat,

Omaea adornat in bubita ahari minaam oynodaM,

CeagaagaMaAaa privatae hebebuntur ab bora

Psandtam «rit beta daododaa, quo daranta, legentur, peat mriptatam saeram, vita sanad Caroli

MOTMNSIli et MIMI niftMIfoa

Csagrogatitam gaaeralaa ooUbrabentar ab kora

* Hora oeeqeisepttata, onmotar coses ia qua legentar asriptara oner·, vita saaeti Caroli, at numerus aaaa da imitations Christi, et postremo reAabitar animae..

8ie ordinatae aunt. congregationes, turn quoad euamen quaestionum, tum quoad .distributionem personarem:

Prima congregatio de *JtertUt tt hurtrciuif'*

Dominae dominus archiepiscopus Sardianus^ praeeas.

Dominas Kabila, viearius generalia Montalbanensis, vico-praaees.

Dominus Belaval, deputatus capituli metropolitan; dominus Faur, deputatus capituli Appamiensis; dominua Roger, vicarius generalia, theologus advocatas dbmini domini archiepisoopi Tolosani; dominas Ogprdias, theologus advocatus eiusdem praesulis; dominus Ruffst, theologus 'advocatus eiusdem praesulis; dominus Pistre, theologus advocata» eiusdem praesulis.

Secunda congregatio *it JUt tt* deetrins.

Dominus dominus episcopus Montalbanensis, praases.

Dominus Berger, vicarius generalia, vice-praeooa.

Dominus Feral, deputatus capitali metropolitan·; dominae Sieard (Benedictae), deputatas capituli CaroaseoMMis; dominae Cansaetta, theologus advocatus domiai domini archiepisoopi Tolosani; dominas Viepasa, theologus advocatas domini domini arehiopieoopi Tolosani; dominas Callot, canonists advocatas eiusdam praesulis; dominus Joaajaoqaot, theologus advocatas domiai domini episcopi Montalbaneaeie.

Tertia congregatio *it tuitu* dteiao *tt 4t rutiuut etuüuruut.*

Dominas dominae episcopus Appamiensis, praeses.

Dominas Baaterre, vicarius generalia, viee-preeeee.

Dominas Duftaaa, deputatae capitali Koatalba-Msm: dominas Bioard (Adolphus), deputatus capitali Carcampu—*»; dominas Dacray, vicarius generalia, thoolegas advocatus domiai domini atuhiepiaeopi Tolosani; dominas Gme, tboologas advosatae dosaiai domiai archinpisoopi Tolosani; dominua Dumas, tboetegue advemtae ilimriai domini episcopi dppemiemdo; déminas GtaaBe, vicariae generalia, tbedtogas advocatas domiai domini epiooopi Car-

Quarta congregatio de disotpKnn.

Dominus dominas episeopue Careamsueaiis, 'praeses.

Dominus Baby, viearius generabo, viee-praesea.

Dominus de Pena, vicarias genorabs, thoolegas Toteuuu'

dominas Btarnid, eanoaiata advocatas siundem p«nosalis; itwMi 8Mtto| ·Iμ ÏÁμ β

DMbMSd| viMriBB

asieaais; dominao Vmda, stearins geeiribi, theologus

þ 4mbIMM

eeneilHt

Ornai ad quee pertinet. coevraient era· maae, horn ii«q»i«ptimi, ia palatiam arehtopiaeopal·, ai, hoca oetav< iaehentur lolemiit··..

Ind·, preeaprionaliter. proeed«tur ad eederiam metropobtaaam.

Mima wlemni·, «d »ine cantu, celebrabitur, et in e· «aeram communionem ««cipicnt reverondiaaimi epiaoopi, delegati capitulorum, theologi, et eanoniat··.

Soiemnitaa primae «euioni· flet, iuxta prae·cripta oaeremonialii epimoporum et pontificali· Romani.

Promulgabuntur decreta: 1. d« epartadn lyiiod·; 9. *it mei» tirmuli* m *eeteili»;* S. de non provwdiMml·; 4. *i»* neu *iuctitei»;* b, d« pra/riMM· *JUm* «mittende.

Senione perneta, «olemni modo et proceteionaliter in aede· maiori· «minarii, ubi celebrari debet concilium, omne· devenient.

In qualibet wlemni aeeiione, hoc erit indumentum eorum qui concilio intenunt, et hic praecedentiae ordo:

Reverendiiaimt patre· roeheto, «tela, pluviali rubri eoiori·, baculo et mitra pretiooa toignientur. Deputati antem. theologj/it canoniitae habita chori induratur, et de incedent: capitulum metropoUtanum cum ··» deputati·; deputati capitali Montalbanenai·, Appamienii· et CareaaeoneaM·, et deinde eloru· uaivetau·, iuxta coneuetnm ordinem.

8E88IO PRIMA.

Prima aaaaio «oient·», die décima eeptembrie, hora octava matutina, menti ia. priai· congregatio·· generali tarât definitam, celebrata cat.

E palitio arcbiepiaeopali ad metropolitanam eceleauM privatim praeivit, ob ■eatam et infirmant valetudinem, iUastriaaima· m roveteudimimu· domina· domina· arebiepwcopa· Toloaaaaa, quant max procaaaioaaUtcr leoeti ipat mitra, baculo et cappe imigaiti et medii iatar duo» eepellano·, revereediaaima· arebiepiaeoptu 8ardiaaaa, eoadiator. at •inguli provincia· «piaoopi; ax ordtee, prnoeed··tibaa capitale metropolitan·, caetororam capitulorum deputati·, theologi» at oaaoaiati·; plurimo oo-umitaate eivitati· ot arahidiimrii ehro; «tipantibu» tarn podeotrinm, tarn equoetrium miHtam agmiaibu·; at ubiqae featiya eirmUMtaata tanumnroram fido-

Sedit lyaedai la chore «cokeira matropohtaaae, hraorifieûttaime aibi mt alüa, inter iltaatrierM orbi· viro· ?Ll*ā prnni"m*gi»trata»«< variorum ordinnm prnotati. Tam, cuncti et ainguli ritui qui ia ponttitenM pro publie· aperiendo eeneitio provineiali prneaeribentar, ad amnmim et convenienter tarant obeervati.

liter leer· qu·· Ulwtrimium· ac revurandimimn domina· domi··· arohiepiieepu· Toloeeam peregit, qnetqeot aderant epieeopi moram euihi rtotinm ex ei« manib·· aeeeperaat; caetera vare cenoilii membra · manib·· reverandiaaimi dentini demini arohioptoeopi cendiutori·.

arohidineono, Utaëtrteriml ae teverendimimi demtai

cntte·· 4· MM redintegratteae, Am et ntiUtato

a eoMilii eenratarii·, poetalaate promoter· et tabente revera·flimimr arehiephrap· Sardtann, eoadiator·,

ml» * Pte IV prueteripteai.

demiaw demi··· arahieplitepu· ·nndtater, lexi»·que genibu· hnac Mem anpra aanet· Dni evan-

·imili modo prafcaai mat aiagaH domiui domini ·piaoopi comprovinciale», taudamqu· aim·! capitulorum deputati, theologi at ennentotae.

Tum legitur deeratam de indictione «eundae «MĬoɳi·. et data a domino domino archiepiacopo eoadiator· pontificali benedictione, et promulgata centum dierum indulgentia, iiadetn ordine, fietate, pompa «t magno populi coneurae, ad main» «minuriam. eoneiHi aedem, prooeamoaaliter et via longiori proceditur.

SIterNDA IXiNGRKGATp» OKXKBAU8. c

Die duodecim» menai· wptembris, hora tertia pomeridiana, «eunda habita «t congregatio generali·. praewntibui domini· domini· arohiqpiacopo coadiutore, omnibu· epiaeopu oomprovineialibu·, domino ,domino d'Arboa, epiacopo olim Bayonenai, et cuncti· canonici» deputati·, theologi» et canoniati· rite oonvoeati·.

Recitati· praeacripti· preoibua. «t patera» tata admonitione ·' domino domino archiepiacopo coadjutor· circa omnimodam libertatem limei et »implicitatem qulbu ia eauattauda wntontia utendam erat, humiliter roquiaivit promoter concilii, ut proponeretur titula· de diaeiplina, quem iam In privati· eoagragatteaibua «laboratum audiverat.

Tum «oreturi·· tertira congregationi· vuri· logit capit· de rara, vigilantia et reeidentia paatorali. d· praedicatio·· verbi diviai, de pueri· et radibu» ceterhixMdia. at de rite et boaeatat· clericorum.

Interrogati eiagalatim et taper quolibet capita onnaa qui «ynodo aderant, iuper ht· opiaioaetn •nam aperuerunt. et euneti· obeervationibu· diügentiwitne notati· a aecretarü·. at proviaerent patrea, abroluta «at haec «eunda congregatio.

8E88IO SECUNDA.

Feri· «xta intra octavam nativitati· beatae Mariae virgini·, que incidebat in diem duodecimam menai· «eptembri·, itenti fuerat indictum, celebrat· «t eeounda concilii ae«to in «ocello (eminarii maiori·. Hora octava matutina, ex ani· (eminarii proeemerunt domini domini arohieptooopra Surdianua, eoadiator, comprovinciale· epieeopi, et epi·eopoi olim Beyonenii·, praeeedeutibu· capitulo metropolitano, deputati· alteram capitatorum, theologi», eenoniati· et univeno olera.

Sacra ab ilhmtrimimo et reviriadimimo arehieptooopo eoadiator· peracta tarant,'et deinde can/ tatae variae quae praeeeribentar prece·. Tnne, humiUter mqairente-premotor·, inmit domina· deeaian· arohieptecop·· Mediator ut publtoarnntur · met·-tari» varia, qnae ad disciplinam >plitent, decreta: et revera publicata nuat pie aadientibu· cnactii concilii membri· (excepte domino Bnby, vicario generali npiaeopi Caronaaonenria, qui, ob rationabi-

warn. Tune indicate diee «at tertia· fatarne ·«· rienfa, date a domino demino areiktepleeopo eeadintora benedictio, promalgata oratam dierum indnlgentia, et eodenr ordine quo venraaat. tatra eeniiMrii eepta redierunt patre·, eum enteriHi Mem-

mtu coseMEuno «swui*

VMA,ÎB Mptettbtfitp ' bÎMA 'iMAttft

eri tertia lOOngrOgatie gemHmMe, Heder· oetvntia quae In praissdinti itngrigntiens HmaiMtar requievit eoneittj premotor, at tortit dombras demiMs archiopisoopus eoadinter at JegeTMtar; 1. unlvrases titulus *4» art didne seiHort: do eaanmentb quoad bepUsmum, confirmationem, ooefeadoMm, commuioaom pescbalem at matrimneium; 4* 4e-*fftricif et fttUt* FÜ· wtolvwMte} W 4f mbIn M auMw·; 2. initium tituli 4* kserorahto seriesiedtee, nempe: da summo pontifice, da opieoopis at da metropolithno.**

Quibus laetia, singnistim a secretario vocati omnaa eapi^alora· deputati, theologi at CMOaiatae, menjam soaat saper quolibet capita speraoraat, eorumquo diota [secretarii] «doliter potaverunt, at providerent patrue; et, dicta' oratione, aboolata act congregatio tertia.

QUARTA CONGRgQATTO GKMtRAUA

Postridie, nempe foria secunda, dio decima sexta mensis septembris, in quarta congregatione generali, praesentibus omnibus pro.viadM patribaa e* uiversi* concilii membris, lecta sunt, postulanto promoters et iubente domino domino aroUopieoopo ooadiutore, caetera capita qnae ad hierarohiam oododaaticam spectant, .nempe: do capitalia, de parochis, vicariis, capéllaais et aliis presbyterio. Singulos 4e moro capitulorum deputatos, theologos ot canonistaa vocavit secretaries, eorumque variae annotavit sententiae, qnae patribus tradidit ut providerent; ot, hymno dicto, recesserant omnes.

8E88IO TERTIA.

Die decima septima mensis septembris, foria tertia, celebrata est tertia sessio provincialis synodi Tolosanas.

Eadem hora,. eodem ordine, ex eadem anla ia idem raooUum ae ia praecedenti semises, proceseionaliter convenerant patres, eaaoaici, theologi, eaaonbtao et clerus.

Miste synodal* celebrata M| ab illnatriaaimo domino domino archiepiscopo ooadiutore, ot do mote peracti· coactio qnae notantor ritibus, consilii premotep requisdrit promulgationem decretorum quao do cultu divino et de hiararehia eeeleeiartira condita Itérant. Tum, iubente domtae demine arehiepiseopo ooadiutore, secretarii varia doqteta perlegerunt de sacramentis qaoad baptomúuà, confirmationem, ooaftadoaem et ooeamuadeaamgMehelem, matrimonium; de dnminfcto ot torti* ritoeetobraadta; do eMta et mimice; 4o numme, yentitle; de episcopis; de motropofitaM; de.oapitalb; do paraehfa, vicarlie, eapellaai* et ahis presbyteris. Omnibus patribra plneeorant décréta; et tadieta die atrims* pesttkwfei centum dierum todulgoetie aetaatibM autaorteb fidettbua, codées erdiM ae ventait erat, intra seminarii septa reditam set.

QJHltTA.COtWMGATIO GKOUU1

In quinta oongragatioM gMeraW, qhao die dedata octava 'anoMie aeptembria, hem mm et in esdsm loco habita eat, sens*dirent^ oient ia Mqtaria, omnee provinciae patrue, et insuper UbnrtritjÎM* ac reverendissimus deasiau* deminno MoohMteJdgustinus do La Croix d'Analotta, anUéptotapne Auecitaan*.

hrtnert® dkMttaw

, —■ Ill-y

Mv q Iμ β *ibefciilÎl·* * sweilMio

naa panda et graribne qeM tortue KtaMt ebeqr uaûaadbM, previsnroe patras dixit domina* destinas MehfopilMpOB tiens, absolute est quinte et ultima congregatio geaoralia

8EMI0 QUARTA ET ULTIMA.

Die dedam nona menais septembris, foria quinta, hora octava matutina, apparata ot pompa quam maximo solemn;, e maiori seminario proooasionaliter exiit ianameras e diversis provinciae partibus clerus, at poet ipsam variorqm capitulorum eaaoaici deputati, theologi, canoaistae, et non solum illustrimunus ae revereadinemus archiepisoopua ooadiutor et cuncti provinciae episcopi, sed insuper illustrissimi ae reverendissimi dominus dominus archiépiscopal Ausciteaus ot dominus dominus episcopus Tarbionsis. In hae ultima sessione, sicut et in prima, incedebat prooemio inter numerosa militum agmina.

Sedit· aondlinm in navi, insignis ecclesiae olim abbadalh Sancti-Saturnini, abi non intempestivo ordinatae toeraat reliquiae sanctorqm apostolorum, ot plurium Uhtistitam Tolosanorum, sancti Thomae Aquinatia, et aliorum sanctorum, quae in huius oeeleriao oryptb requiescunt. Huic ultimae sessioni, sicut et priman, adierant magistratus et cunctorum ordinem praefecti.

Sacra ab illustrissimo archiepiscopo coediutora peracta suat, ot omnibus quae in pontificali servanda notantur rite servatis, eloquens habita est ex amboM oratio ab illustrissimo episcopo Carcaaeononni,' do laboribus in concilio peractis, ot' de felicibus tum petrine tam ecclesia* sperandi*.effectibus. Postea, humiliter requirente promoter*. et iubente domino domino archiepboopo ooadiutore, promulgata saut e secretariis vsiria decreta do studiis clericorum ia seminariis, et presbyterorum; do indiciis iselsriastinis; de uomuINs hodierni temporio erroribus; do libri* prohibitis, et do approbatione Ubroram ad religioaem spectantium. Cunctis patribus placuerunt decreta, eaqM simul et caetera omnia synodi decanta subscripserant praesules qui doddvam in concilio vooem babaoraat

Plasmit deinde concilii patribu* cunctam provinciam Tofossuiam sacratissimo cordi Iesu solemniter devovere. Inanit itaque secretarius ut omne fieotorefar genu, et ipso reverendissima* archiepisoopus ooadiutor hanc alte voce consecrationis formulam legit;

„·^Aμ β4₀₀ ^Fano **iErirt^^ g*4 astperakrts^iMfsa essem-**MMKm **IUM dfivÜÎM λî WeiMto*** 4mmIjir>

d cor taum easrotMasmir^raoriM *JUUiht art *fnu* **MI *tt* cifltMI**

d nqurunpandcarar *ifti fr natosotoe eenyssin* tae**

an 4ÎMNMM *ft*

1 new.XByWo

<HIMIMM·«MMÎM·M1iMM·I^^

. „Car *heu* emontiaafamm^ ütaaM mafam •oatraaÿx praceaB, qaam fa poacuade gvoge aellicitu· aapioafafimd* amtrim eerdffaa aiafa'i, mm faJW- tiarimam adtatefam adaaivit
«fait JMar fa Farfaam fa ^rirdfaa rnnma «mm, fa

Jfaqpanfa·.· Utriqae aaxOfam a Domine, et de pcofaata oriam gaadia aetoraa pantacam.

Tfaa, fabareagaato 11trifam, Mtifa patribme plaçait aynode* laom impoai; daarevitqae ilhmtrio; mm domina· faniti areUopiacopaa oaadiator eoneiBo fiaom iam eaae facta·.

Hic, anaa e aecretariia ax ambooe varia· intoaat acrlamatioere, qaibaa ooata· anivanaa ardeatibaa voti» reapoadet.

Utraqae hie refaire iuvat:

ACCLAMATIONES.

Àc&UMtio: Regi ««calorum immortali, Deo ani et trino, laua, honor et gloria.

Bupiuie: Amen. Benedictu· Dena, et laudabili·, et gloriare·, et «uperexaltatu· in «ocula. Il

ricriauiat··; Divino mediatori Icaa Chriato, qui via, verita· et vita eat, poteataa et imperium in •ocula •oculorum.

Beapcwie.' Dignua eat agnua qui ooeiau· eat accipere virtutem, et divinitatem, et aapientiam, et fortitudinem, et honorem, ut gloriam, et benedictionem.

irioriemotie.' Inclyto martyri Satunriho,· Toioaotum apoatolo et protopraeauli; doctori angelico, atque hia omnibus aaactia qui vigil·· euatodiuat civitatem, lana et maxima devotio.

RaapoMao.- Laua et maxima devotio ; mala euncta a civitate provinciaque propellant

rirriomefia.· Beatiaaimo Pio, aammo pontifici noatro, qui tot inter tempoatataa, aniveraaiem eoclor •iam tam prudenter, tam fortiter auavitorq·· gubernât, omnium amor, obodiontia, memoria notorna.

Jfapanrii.· Domina· conaorvet eum, et vivificet C eum, atque illi de cuncti· hoatibça victoriam dextera potentiae aaae concedat l .

Aoctamati··' Illuatriaaimo et veueratieeimo hatua provinciae metropolitano, atrenuo fidei indafaeaoque dnciplinao defenaori, plena, bonorutiarima aMectaa. Conatana illi ait auxilium • Domino, aoe non eximio coaibac veritath, maki aaai, ataMa fattritae.

Jtoqpcaafo.· Ruledarum eaaram partie maaeaat dite· et honor, prapegaaimtam vorifatfa

: 0μ 4μ Aμ μ *μ *η μ Gaftfe·, erga ytrem aedamim aemper devotiaaiam·, aapor ia taoadte «ureeaaoria Petri iaribua giorioeiaaimo triumphanti, gratiarum actio, pax et proaporitaa.

Sttpùuie: Gratiarum actio, pax, eoaeordia, fidei et pietatiq angmaatam.

derfamfai».· Toloaaeae civitati, religione et •cientia ^ueberrimac, totiua provinciae elero et fideUbua, pax vera, ampliarim· ooeleatium donorum offario.

R««pwiri·.' Pax veta, ampliaaima ooeleatium donotum effario.

rieriamatio.' Deui totiaa gratiae det nobia hui·· concilii decreti· firmiter inhaerere, interoedentibaa immaculata virgine Ilei genitrice Maria, «ancti· •poetolia Petro et Paulo, beato Stéphane protomartyre, atque alii· huitta provinciae patroni·, et omnibua aanetia.

Rnpeamo.Fiat, fiat, amoo, amen.

Finiti· acclamatiouibua, pontificalia benedictio ab illuatriaaimo domino domino archiepiaoopo Mediator· datur, indulgentia centum dierum proclamatur a aecretario, et, invitanto diacono, recedant omnea eam pace; et cantante· hymnum *T* Dm»*, ad mai·· aomiaariam proeearioaalitar, eodemqae ordine quo venerant, revertuntur.

Haec eunt acta concilii provinciali· Toloaaai, quae, reqairefafoaa ptomotoribaa, iaboate illuatriarimo ac reverfadiaaimo ooadiatore Toloaano, a nobia •ocretariia ooncilij, aoearate, quantum fieri potuit, exarata aunt In eniua rei fidem aaboeripaimaa.

Feral, canoaicaa, aecretaria·.

F. Graulle, vicaria·' generalia, aacretaria·.

SYNODUS DIOBCRSANA PARI8IEN8I8

1860 aeptembria 80-oetobria 5.

Synode· dioooeaaaa Pariaieaaia in Galli·, celebrata a die M aeptembria ad diem 5 oetobria I860, •ab Maria-Domiaieo-Aagaato Sibour, arehiepieoopo Pariaieaai.

Exatant coaatitationea aynodalea in opere em titula·: *

Synode dioefaoin tenu h Paria par monaeignear Mario-Dominique-Atagaate Sibour, arebevfique deD Paria, depeia le 30 aeptembre jaaqa'aa 6 octobre 1860. *[huifK·.]* Paria, librairie d'Adrion le CTer· et Cie., imprimeur» de notre aaint père le pape et de rqrehovtahd, rua Camotte, M, prfa Saint-Sabpice, 1860.

In-8·, 48 p. — (Paria, Bibl. net. B 18364; Paria, Saint-Sulpiee).

CONVENTUS PROVINCIALIS FRI8IN0EN8I8 EPISCOPORUM BAVARIAE

* I860 Octobria 1.

Conventa· provinciali» Friaingaaai· epiaooporam Bayariao, celebratu» a dio I ad diem M oetobria 1860, aab Carolo-Auguato von Reireeh, archiepiaeopo FriaingeaaL

Denkaehitft

4«r vem 1.—88.8etahar 18W re FtoHag varaaaanattaa BraMaaMfa an4 MaeMf* Bayana.

Allordurehlaacbtigatar Grnremiehtigator K6nig, ABorgnidigator KSnig and Harr!

Ea nahon Betor Kfiaigiiehon MajreUt dio var·ammfatoa Enbieebdfa and Biaohefe Bayarna, nm Coaco. eaamaM. ^ou^re XMV·

vor dom Throe dio hoiHge Bach· dab Kirebe xa fibres mit joaer Bhrfaroht, die aie naah gdttlicher Anordnuag dem Monarchaa achuldea, mit *jmr* Freimfithigkeit, wolebe Dieaera Joan Chriati and Nachfolgera dor Apoetol geaiemt, mit jenem Eifae and Horaanadraag, die aa» dar 8orge ftf ee viole dutch daa Blet de· Heilandea erkaufto Sooleu eet·•pringen mfiaaen. Unaere VoDmacht, die Kiroho n

«

Tertratea, kom—t ree do— nll—BaMigo· θ·*A uns uhee 'neeer Verdteate ■■ HirtaÀdi·—■ Tboil— •ein— Heerde g—état hat; d—Oborhteipt der Kirab· bat un—— ZaeannaakaaR·gatgoM—·· «ad aae 1er Wnhraag 4— Caaeerdata· aa^atadart; wir (proches Mr drai Millio·— dar traoaatea üetarthaaea Ennor KAaigiieh·· Mpj—lit, aad — haadalt •ieh hier «icht an nng»—m—te, «rat m poÜtiaeb·· Sebwindol der Neuaeït a· ortrotaondo Fordemagea, eoadera un mtreriuo—rliohe, In Weeea der Kireite liegende Reehte, wotaho aie la abna nehr ab taueendjAhrigen Beeita in Bayera geaoteen hat, and in deren Heilighaltung du Haaa Wittebbech Md dai bayeriaehe Volk de· reichiten Begea· Gotte· theilhaftig geworden aind.

Dor Airehtbare Storm, welchard— oehon nacb mancher Seite hin bedenklieh untergrabone tuwere Gebiude der Kirehe in Bayera vor beinahe ftnftig Jahren ut—mmenri—, beraubte aie nieht bion ieit- B licher Güter in einem Manne, wie kaum anderiwo. •ondern erecb&ttert· auch ihr Innere* eo gewalt- •ain. dan ohne b—ondere HQlfe de· Herrn Klerae und Volk „«einem Verderben hltte entgegengehen mQeeen. Die Staataweiaheit einer rergangenen Periode nbmlich glaubte, wthrend *ie einer—it» ddn Prineipien der Rerolution don weit—ten Spielrautà in Lehre und Leben gewdhrte undwirkliehe Reehte der Monarehib aufe Spiel letxte, nnderer—ita der Krone dadhreh Errata an gewinnen, dan ihr ungemeaaener Einflu— auf die Kirehe gegeben und letitere in ihrer freien Lebea—ntwicklung beeagt und *o unfhhig gémacht wurde, die ihr Ton Gott gegebene Mi—ion der ohriatlichen Eraiehung der Velker nâeh allen Riehtungen hin tu vollaiehen. Denn eine Kirehe, die aelbat mit der Staatagewalt confundirt, nur éin Werkxeug in der Hand der politiavhen Homchaft geworden, iat nieht mebrC jene fraie, τοη oben •tammende Maeht, welche den irdiachen Gewalten helfend mtr 8eite ateht und ihnen in Allem, waa den Geboten und dem Willen Gottea aicht entgegen iat, den Gehoroani ihrer GUubigeh aichert. Wir wollen Surer Kdniglichen MajeaUt daa IrObe ôild der kirohliohen ZtMtinde nieht Tor die Augen führon, welche in Bayern aef die Steulari- •ation gefolgt aind — dio landecrtterHoho FOraorge eeinea eraten gOtigen Kfluiga Mhlte, daa· gehollbn werden rnOaee, und ihr, Teroiàt mit der Weiahéit de· heiligen Stuhlea. rerdankt die katholieche'Kirehe Bayera· daa Concordat: ein .Geaetn, deacen Tor- •ichtige Miteigung und gereebte Enrtgypig der in Frage atebendeu Intir·—·■ eine mehr al· dreianigjkhrige Ertehrang erprobt hat. AUein a— ein «brwflrdiger, Tielgeprtfter Papat und ei· edlee, kdnighohea Hen tin B—ton de· Lande· gewollt batte·, d— aollte neuerdingyia Frage gentellt warden.

Obgleieh daa Concordat dem Monarch·· ZugeaUndi—è gemncht hatt·, wie aie keinar aeinar •Itkatholiachen Vorfahren gahabt, obgleieh nu/jene morali—ben Reehte der Kirch· garaatirt ware·, ohne welche ihr B—tend gefthrdet w4rde, obgicieh •ndlieh ihre bu—ere Dotation im Vtegleieh mit don Reiehthflmera, die «ie cinat b—— en, nur auf ein beccheiden— Maa— nurtckgeflhrt war, ao ereehio· doeh auch dia— Veberoinkunft J—— aoch ra ghnatig, welche gehofft hatten, — werde d— gaaae, nacb ihrer Meinung varaltete Baawerk beeeitigt und auf dem Sandboden d— Indtfferentiamua ·ò> neuer Staatatempel aufgeMhrt werde·. Anch waltete bei Manehen die Anaieht ob, die Staatagewalt kS··· bei dem Prinoip der bhrg«riiche· Glaichatelluig der Cônfe—ionen nieht aile B—timmunge· d— Concordat— dnrobMhren. aine Anaieht, dore· Irrigkait τοη aêlbot oinlMohtet, da ja der Stnat di» Froihlit, dto ar dor kntWteoho·' Kireh· in Coaeardat gewihrMatet batte, aaob aadera, bffbatüeb aaerkaa··taa CaafcwioaM lageatebea koaata. 8a or—hio· dam •an garaebtoa B«fro—den dar Kathoiikea Bayann aakaa de· fbèoriteb·· Zaaagea de· CoaaaniAe die «weite Verfaerangabeilage. de» eegaaaaate SoRgianagdipt ia welcbam die «oobon dareh ei»e· Btaatorertrag gaMchartea Reehte der Kireh· anf* Nouo^yhoil· inrbekgeaonnen, theib ho—brkakt and Torktmmort jrurden. Die Kirehe —hwiog nieht ia d<<*em Verfahran; der heilige Vater erbob krdftiget aeine Stimmo, unaera in Gott ruhenden Vorfahror aûf den biecheflichcn 8t6hleo, Ton pfliehttrouen Pri—tern umgeben, venrahrten •ieh nachdrflcklieh und lie—en durch ihre Ordinariate bei. tahlreiehen tick darbietenden Gelegenheiten gegen dm Religionaedict nowohl im Oanten al· in —ineq ein—lnen Punkten Buachwerde fhhren. Wire damai* KSnig Maximilian I. durch dio denkwSrdige Erkltrang rom 15. September lg31 ' nieht wieder begfltigend in die Mitte getreten, der Bruch mit der Kirehe wOrde ein offener gevorden aein. Aber der Same der Zarietracht ear einmat auageetet, und ao gerae e« die allerunterthtnigat Ünterteichnetea anerkennen., daaa die Staataregierung im Gafhhl der im Religionaediet enthaltenen Wideraprüche gegen daa Concordat eraterem «ft eine mildere Anwendung gab. und data auch die wohiarollendaten Triger der Staatagewalt einmal Torhandeae Zuatinde nieht gewaltaam àndern kônaen, (o haben doeh die durch ein voile· Menachcnalter hindurch geMhrten Streitigkeiten dio Kirehe •o Mhlbar in ihrapi. Innern angegriflen und in daa

1 MM *her die laaxem RechtmrMItaieee de· Ki·«)<·reieka Bayera, in Beaichug anf Religion and kirdUicbe Geaallaehaft··. Dieaea Edict, erlaaaen Mtlnehea, den *t. Mai 181A hildeC die U. Bailage aa Titel IV, * H. der bayeriechen Vartteaaagaarkaada

1 Kteigliobe Verftgung. dae Coaeurdat and den Vértaaa—gaaid Ia Knaigreicba Bayera betregend. (Beg.-Blatt Itet. A 800)

Ηλχιμη,ιλχ Joaarn etc. etc.

SaeM—i die widrtigit— A—tiad·, welche biaber <leu ▾ eU—g d— Mit dem yCyetlkhe· Stable —term h. Juiaa 1817 abgTeckleaaeM· aad voa U— ait·»· M. October dee atanlicheii Jahre· ratideirtea C—cordate ««raegert hate·, auwehr beeaidgt aind; ao M ea i'aaer WUk da— dewelbe ia ail— MÙM· Tteilea in roll· Aaaebug gebracht, —d daaa hieraach der Pablioailù aad VeUaiehaag dar nr AaaiUraag der Circamacriptio· der eewee DWaeaea ia L'aaena Kteignicbe —tene L Apjil 1818 ergaag·—a Balle, wekhe aatbagt Mit dm Wort—: .Dei ж dowlai ao*tri le— i'hrieti.· eetet d— daraaf aieh b—ietead— Btecutieawd—nt— dee flr dieee· Gc-Mteft voa Sete«r yt—tlietea Heiligkeit — Vaaer Boflager in dar Peraea daa H«m Fraaa Serra, aaa dem tereogUetea Oeechleehte Oaaaano, Enbiaobefc· a— NMa, abg—rdaet—•p—toHtete· X—ttaa kaia welfare· Hinder·— ga—tat ward—•eU. Z—leieh Hg— Wir nr Ven—idaag aad Baeeitignag •Her MtaranUndatote tter dtama Gig—·taad aad die Be-Kteteateit d·· t— üaeera katteUtetea Untertbaa— aaf die Oa—titatio· etealagead— BMW die bfcllra— tel, daw iadem Wir üaeera gain—· üatertk·—· die Ca—titnti— gegab— bate·, üaoere AtehM nicht gew—— eei, daa Oewtoe—detaeltee te Oertagatea «te— Zwetag aaaatbaa, daw deter —eh d— BtetiMM—ig· dee Ceamitati— wtbat 4— t— ü—an katboÜMtea Uatertte—a atf dtoedte ah—lag—te BH Mg-Ute aaf di· MigattMten VwbU—kme ·M beteebâ, —d dew lie dadaroh — Xiehto weed— vwhtadlkh gamaeht ward—, w— dm gtetUete· Oeae—— edar dm taihaUaeb— Bircte··eatnagea —tgeg— wtre.

Ateb erkMi— Wit —— rdteg·. d—e d— Ce—ordat. weletee •b Staatagaarta Mil, ala ntta aageaab— ud rolllog—word— coll, aad daa· all— BeMrd— ohliege, eicb gee— aacb edn— Beedi——ng— — achte·.

Tegmeee, am IA 8—tomter Ittl.

Maitmili— J—efh.

Fuite— τη Z—teer.

Aaf Maigi. Iliwhlhtet— Bated det Ge—— i^eeretAr;

Matt d—ma:·

VnrUltaim swiacbea ihr aad dem Stante se mouche a Mbaetimma^ gebraeht, does die Fbrderaag veDkommea biWg sroebeiat, oe mdge durah verfamaagsmhsoige Boooitigang dee RotigipaosAiotm der Kirehe (hr vellee Beeht gegohea and se die Uraaeho siler Mbeventladaieoe oatfereL vordoa. Dor Epboepat Bayeras mam daher vor AUem Barer KOnigBchea Mgjoetdt die gehorsamste ErklArang su FAmea leges, 4·** der Papst, die BhehOfe and die gesammte katholbehe Kirehe Bayeras die sweito Vortueangobollage, in so forne oie in directam Widerspruche mit dem Concordate ist, niemab aaerkanat haben oder anerkennen warden, und dem ebeneo alio Alteren, die Freiheit der Kirehe beeintrkehtigenden Verordnungen, welche naeh der deutlichen Stipulation des Concordatae ale 'aufgehoben su botraehten sind, so urio die naeh dem Abechlusse deo Concordâtes suf Grund der widenprechenden Paragraphes deo Religionsedictm erlasoenen Gesetse B und Verordnungen nieht ohne BeeintrAchtigung der Kirehe su Stande kommen konnten. Auch verwahrt sich der Episcopat gegen jedo einseitige und nieht in Uebereinkunft mit dem Kirehenoberhaupte angenommene Interpretation des Concordâtes.

Nash dieser pflichtmhmigen Erklirung, deren Gereohtigkeit wir vor dem Ricbtentuhle Gotten dereinst getroet su verantworten gedenken, kSnnen wir Eure Kônigliebe MajestAt ehrfbrchtsvolbt versichern, dam wir innigot durehdrungen sind von dem Geiate des Friedens und der Versôhnliohkeit, und dam wir niehts mehr wflnschen, sis ein gfltliches VerstAndnis* der Kirehe mit dem Staate. Dies war der Zweck unserer Zusammenkuaft, dise ist die Abaicht gegenwârtiger treugeheroamstoa Vorstellung, in welcher wir Eurer Küniglichen Majeottt dio vorsügliehaten jener swisehen Concordât und Religionoedict beotehenden Wider- C eprilche beseichnen wollen, die gehoben werden mOsaen, so wie jene Punkto dm Concordâtes, duron ErfOllung vor AUem dringendm Bedgrteim ist.

I Gmtatten Allerhôehstdiooelben, dam wir sur klareren Uebersbht in einigen Hauptabtheiluagon daa Weaentliehe susammenfamea und ontwickela, wie die gebthrendo Froihoit der Kirehe 1) in ihrer Regierung und Verwaltung, 9) in ihrem Cultes und religidoen Lebon, 3) in der Eniehung dm Klems, 4) in ihrem Einflmme auf Ersiehung and Unterrieht im Allgemeinen, B) in der Verwaltung ihrm soitlichen Gates hersustellea soi, and wie 4) die Kirehe durch die bQrgerliche Gleichetellung der Confeooionen in ihrer innern kirchliehen ThAtigkeit nieht behiudert werdea darf.

MBgen uaoere Worte, vom Segea Gotten bogleitet, sam Hersen Eurer KSniglichen Majmtit dringen! Es ist ein ernster, entocheidender Augen- B blick. Von der vBliigen Auagleichung swbchen Kirehe und Staat gird die Zukunft Europae abhtngen; nur ihre veteinte Kraft überwindet die Anarchie.

I. Der ewige Hoheprimter undKdnig derKSnige, nnser Herr Jesus Christus, dem ollo Macht gegeben bt im Himmel und auf Erden, hat sich eus unendlichor Barmhersigkeit ein Eigenthum geochaKen und durek sein Blu» erkauft, deesen Beaits und Herrnchaft in Ewigkeit nur ihm gebOhrt, das er m>t oiforndor Ltebe hOtet und gegen jeden Angntf von Ausoen mit starhem Arme vertheidigt.

Eo ut dio hei|)ge ^atholhche Kirehe. Ihr, oeinem mystischen Leibe, hat er aUe Gewalten, die ihm selbst inwohnen, m so most ob sur Feibadung des _ftMrnt, freigebigst Obertragen, odor vielmehr dareÿ oie voUsieht er dieoalben; in ihr bt naeh dem kathoHschen Dogma nieht bleao dio beseligeado Heibvorttaduag des gottlichoa Iiehrore, nieht btem der maeroehOpfliehe Sehats dor Verdimmto dee Prioetora naehr der Ordauag MeL chioodeku ia Opter and Samamontea, coadora aaeh die nef daa gebtfieho Gebiet tessAgÜehe Rbhtoraad HemehOrgewait deo KBaige der Ewigkmt niodergelogt. Naeh katboheehem Dogma bt ia dor Kirehe der Epiaeopat Triger dieeer VoRmacht, und aie amteset die geeetageboado, verwaltendo and riehterliaho ThAtigkeit ia nagetheilter Einheit. Ihre Folle ruht in dem eoa Christo eingeoetxten Primate, deooen Jurisdiction sich Ober die ganse Kirehe, Abor Hirten and Heerde entreckt —; aber such joder Bischof, der in Vereinigung mit dem Pap^te in die Reiho der Nachfolger der Apostel eintritt. participirt an denelben, und er Ob» aie in der ihm angewiesenen DiSceoe, ab einem Theile der Kirehe Christi, aue — in Unterordnung unter ihr Oberhaupt naeh der in der Kirehe bestehenden hierarchischen Ordnung und nach den allgemeinen, auch ihn bindenden canoniachen Gesetsen. Disse ihm sustehende Gewalt ist an seine Person geknüpft, und or kann sie entweder aelbst naeh allen ihren Richtungen hin bethitigen, oder nach seinem Ermomen durch andere von ihm naeh canonioehen Gruadsitsen delegirte Personen auoflben laaseu. die dann nur an seiner Statt und in oeinem Namen handeln. Die dem Papfte und den BbehSfen vom Heilande flbertragene kitchliehe Regieningsvollmaêht aber konkmt von oben und bt gtttfiehon Uruprungs, und deeewogen frei und unabhiagig von der irdiochen Macht. Sie eratreekt obi mu· auf dasjenige, aber aueh auf «Km dasjenige, Was sam Bereiehe der Kirehe gehSrt and erforderloh bt, demit in ihr die Hinterlago dm Glauboao bewnhrt. seine Lehre verkAndet. due Gotteodieaet gerogelt. die Heibmittei gmpendet, die GUubigen *aaf* dem Wego do* Lebens geleitet, damit ihr ganser Organismus suf den Grundlagen ihret Verfamung entwickelt and sie selbst in der ihr vou Gott gogebenen Natur und Weoenbeit erhalten warden hOnne.

Indem daher der bayerioche Monarch sich mit dem hOehsten Triger dieeer eben nAher beseiehneten kirehlichoa Gewait. mit dem Papete. dutch eia feierliehee Concordat vereinbarte. hat er daa Beetehen dieeer Gewait und die hierarchbehe Ordnung der TrAger denelben in dor Kirehe aaorhannt. und dieoe Anerkenaaag dadurch nusgesprochen. dam nieht nur im Allgemeinen der Kirehe eHe Reehte. die ihr ex Dei ordinatione et canonicis sanctionibus inkommen, darin sngeaichert. sondera aueh im Einselnen die wiehtignten Bofagaime der Bisehôfe ausdrttcklieh gewBhrlebtot sied. Das Concordat spricht neben dieser Andrkeunung der kirchliehen Vollmacht sugleieh auch dio Pdicht nus. welche der Monareh Abernommea hat, die Kirehe su behdtsen und Ailes su entferaen, was die Bioehdte ia der ErfBllung ihreo Aœtee hindern kônnto. (Art. XIV.*)

Die BiochBfe Bayeras, im Gewiseea verpflichtet, die ihnen von Gott und Miner heiligen Kirehe Abertrageaen .Reehte ihree Amtee unversebrt su

I Art. *XIV.* .Seim MajesUt werdm nieM sngoben. dsss «e UthoUaehe BoUgioe. ihrs «Mrtaehe aad Utnrgte duret Werta, natas uder Mriftm veriehtUeb gessmht, odor dans die Vonuber odor Diener dor Kirehe ia AasUhaag ihreo msoadsr* te Wnhnmg 4or Qtenkem- and Sittmlehro aad der Kiitheasocht, (ohtetert werden. De Sstee KanigHobe MaissUt torner woUn, dms. dn Dieeen dsr Religion die tensa naeh gOttlichm Gebotm febuhreade Aehtung bamigt words; se werdm AltevMtlw»Misaltm nieht gmtattea. dus ligand etwm m deren HenAsrSrdlgwag odor Veraohinag gemhehs, sondons vielmehr vsrftgm, dam Qmm vm slim ObrigkaHm W Jodor Gsisgmbsit mit bemaderw Achtsae aad te der ihrem Naado geMhrmdm Art begegmt words**

W»

erhalterr und aich alte Befagaisda' an bewahren, welche daa Concordat Unaa mmpdebt, flMaa aiab dahor gedrangea, au fardera, data ia der Anaflbung daraalbaa ihre Freiheit nieht beeehriakt, vielmehr vote Btaate geoohfltat werde. Da eio nieht mehr wie frflher mît Territorialborriiehkeit aaagerflxtet aind, welche, vuhandea sait dar gemtlicbea Jurisdiction, bat daa Laadaafliratаa die Baaorgniaa von Ueberechreitung dar Greuxmarkea daa irdiaebea und geiatliehen Gebietea eotachaMigan konate, da vie vielmehr in alien aeitliclwn Dingen troue Uaterthanen ihrea Kônign aind und durch den voti Concordate btotimmten Eid aich jeder Forderung unterwerfen, welche der Staat hi politiMher Bexiehung an aie machen kann, einen Eid, den aie nioht minder beilig halten warden, ala den der Kirche geachworenen: ao glauben aie auch ihreraeita holfen und verlangen xu dflrfen, daaa jenea unverdiente Miwtrauen, gegen die KirolAngewalt schwinden werde, welches noch ao mannigfach in der Staatageaetagebung aich lusaert. Je mehr aie übcriteugt aind, daaa die beiden Gewalten, welche die tnenachliche Gesellschaft regieren, von der einen Quelle atammen, eus welcher allé Macht auf Erden ausgeht, und daaa beide berufen aind, mit gegenaeitiger Hilfe in Eintracht dan aeitliehe und ewige Wohl der ihnen Untergebenen au fardera, um co mehr werden aie, eingedenk ihrea Eidee, Allee vertneidcn. waa mit Ueberechreitung ihrea geiatliehen Wirkungskreiaea in den der weltlichen Macht eingriffe und geeignet wire, den Frieden xwiachen 8taat und Kirche xu eWren. 8ie kennen und Gbernêhmen freudig die Verantwortlichkeit, welche ihnen ihr Eid auflegt; aber aie glauben auch im Bewuaatsein dieaer Verantwortlichkeit verlangen au kônnen, daaa dieaer ihr Eid ala genOgende Gewihr betrachtet werde, daaa aie in der Auaflbung ihrea achweren Amtee, wihrend aie Gott geben, waa Gottea iat, auch dem Kaiaer geben werden, waa dea Kaiaeru iat

Im Bewuaataein dieaer ihrer doppelten Pflicht, und in der Ueberxeugung, daaa die Beatimmungen dee Religionaedictea mit den durch daa Concordat bexflglich der Leitung ihrer DiSeeaen gewflhrleiateten Rechten und Befugniaaen im Widenpruehe atehen und die freie Auaflbung deraelben.in Erfallung ihrea Amtee vielfach hinders und beechrflsken, halten eich die Biachofe Bayerna verpflichtet, Eurer KflniglichdifMajeeUt nachatebende ooncordatmAaaige Bordersngen der Kirche, bei welehen die hauptaflehlichaten einxelnen Beeintrflchtigungen der kirchlichen Freiheit in a Auge gefaaat aind, ehrerbiotignt vorxulegen:

1) Daaa naeh der Beetimmnng dea Coneordato Art XII, litt e* der VOrkehr der Bischafe, dee Klerua und dee Voikos mit dem hoiligen Stable ini alien geiatliehen Dingen nnd kirehlichen Angelegenheiten fret aein mflge, und die auf letxtere bexfiglichen Anordnungen, Geeetxe, richteifHhen Entseheidungen und aonstigen Erlaaee der obenten Kirchengewalt dem Weeen und den VerfaMungegrundefltxen der Einen, katholiachen Kirche gemiae frei und ungehindert und ohne vorhergohendo ataat-

' Art. *VI.* .In Lritmg der DKarnaa tend dis InbiaabMb and Btechafe batagt alien danjoaige aaantbea, wan Hana vemOge ihm Hirteaantee kraft dar Brfcldrang odar Anordnag der eanoaiachm Sausages each det gagaawArtigea and von beiligea Stable baoUtigtea Klrshaedloripltn sasuht nnd insbeeondare: a) aaeb Ertordernin daa gaietliahfti Hirtaaaniea etch den Kteras aad dem Voiko dor Diaeaae mitaathaUau and ihrea Vatorricht and ihre Anordaasgaa ia Hrnhltrihm eegeasuaden trei kaad an marine: Obrigoa· hteibt die Oaasnaaicatioa dor Biacbefe, des Klerua and dos Voikos nit darn beiligea Stable ia geiatliehen Diagne ud kinhUdna Aagelageaheitoa vtlllig frei."

Noho Genehmigaag verkfladot end earn Vollaage gobraeht warden kftaaen, woahalb auf Eatfernang dor hieber aich beaiobenden Stello dor Vorfaamaguarkunde Tit. IV, ‖ 9. ao wie dor H M and 59 dee KoUgioModictea ' gedrungea werdea aauaa. Der Episcopate verkeaat biebei nioht, daaa hiaaiehtlieh dee Vorkohra bait dem heihgen Stable aaf adminiatrative· Wage bereita Erleichterung gowlhrt iat', alleia ea mhaaon nothwendig die im Geaetxe liegen-Hindernieae beoeitigt warden.

Si· Daaa die ia der hierarehiachon Ordnung der Kirche begrflndete Metropolitanverfaaoung und die damit ip Verbindung atehenden kirehlichen Anatalten aich in freier Wirkaamkeit bewegen kSnnen, und deaahalb die ihr entgegenatehende Beatimmung des § 57 des Religionaedictes ' aufgehoben werde.

3) Daaa ex den Biachôfen vollkommen freiatehe, die ihnen xur Auaflbung ihrer Amtagewalt nothwendig eracbeinenden Delegationen nach Maassgabe der canoniecheh Vorachriften au ertheilen oder beaondere Stellen au errichten und au organiairen, ohne daaa aur Anerkennung derselben in ihrer amtlichen Thttigkeit eine vorhergchende ataatliche Genehmigung oder Beitâtigung der vom Biechofe gewihlten Peraonen, eingeaetxten Stollen und deren Organisation vonnâthen ist; wonach die Aufhebung

' I 88. .Hlenutcb dllrfeii keine GeocUe, Verorduunircn oder aonatige Anordnugen der Kirchengewnlt nach den hierftber ia dea keniglicheM Leaden-echos lAagat beatehesdeu General* mandates ohne AmrbAchate Eiasicht und Genehmignug publicist aad vollxogen wflrdea. Die geirtlichen Obrigkeiteu eiad gehalten, nachdem aie die knaigliche Genehmigang snr Publication (Placet) crhaltu babes, im Eiagaace der Ausechreibungea ihrer Verordauagea voa dereelbea jederxeit ansdrUcklich Erwkhntuig ea thna.*

I 8U. .Anaackreibeu der geiatliehen Beharden, die aich bloae aaf die ihaea uatergeordnete Geisllichkeit besiebea and aas geaeheücten aUgemeiaee Verordnangen herrorgeben. bo* dtlrta keiaer nenes Geaeheignng *

* In Folge dee dnrch Erlus des kdniglich rreassiechen MiaisterimB T0B1 ' Jenner 1841 in /Vn»·» freigegebenen Verkehre wit dem apoetolischen Stable eroehies folgendee ministerielle AUsechraiben: .Seise MajeeUt der Kbaig babes die Art, wie die Beatiuaag im Art. XII. Ut e, des Uesoordetea nach dem aUgemeinea MinistarialauKbreiben w>m 18. April 18110 Haber sen VoUsage-yekomiMa ist, AllerhOchst la Erwlgung ffeaommea, and ia Aabetracht, daU durch obea* erwthato. ia dem Coaoordate gegebeae vertAMUngamiasige Norm die Altérés Verordaaagen, insbeooaderv die vom 97. Febraar aad 98. November 180A DUpsameonche an pAp^lidna Stable be* trtflhnd. ate gtaaKeh'derogirt aa batrschtea aind. as beoehlieeMa genht: es sei daa *aaf* die gadaohtaa Verordnuagea sieh stfttaeade Miatelerialaanehraibea von 18. April 1880 anaaer Wirkaamkeit as eataaa aad der Verkahr des bayeriaeheu-lpiKopatee mit dam beiligea Stable (weleher daa daa Klerks sad des Volkes von solbst mit la stub begnift) ia alien jetetliehea Dingen aad MrvhHrhea Aagotegeabaitaa ohne Anmabme voa jeder VamitUaag sad Coatrote dar kbaigUchen Geaaadisehaft n Ben aad dar Obrigaa weKMahea BobCrden vMlig fini sa geben. win eokbaa dar Man Wortlaat dee tteacordatea vonehrribt, webei jadoeb die Bafagntea der Hama KnbteeMfe sad BtecMfe nr taneraa Baibabaltaag doe biaberigaa Coaunaieatioaawegaa ia daa ihaea biaftr aflantelte goasgaSt echaiaasdea FAUea aich van aalbat vwvtebt and die kMgiiabea Sullae and Bebfirdea eolebaa FaUae nr aoblannigataa Vemitulnag each wie vor verpdiehoat eiad.

.Setae MajeeUt dar Kcaig geben aieh biebei dan voltea Vartraaaa Ha, daaa vae dea Hama BrabinbMa ud Bieeblfaa die BeatiMUg in I M der IL VertMaangsbailage ia geaaae HrfUlaag wards gvbrackt and daa laadaebarriiabo Placet be* atgUch jasar oborMrtlfahaa Brlaaaa, welebe daa oboaorwUntea verihaaaagsaslMigsa Dsetimnasgta untariiegee, ia der Hobarigas Weise arbott winder MOaobaa, 98. MIn 1841. Aaf Seiner KOaigiiobsa MsjeeUt AlteiMahatoa BeMd a. AM*

' I »7. .Do die bobaiUicho ObenaMeht Aber allo inaerhdb der (Ireaasa daa Staatae vortUlaada Ilsntlangsa. Kreiguime aad VertUtaiaaa sieh eratreakt ao ist die Staatagewalt benobUgt van isetjuign, waa in dan Vemnutaagsn der KircbeagMelteohaflaa goiobrt ud verheadelt wird, Koutaiaa

▾on H β0 and 61 de· Raligtoaeediet··l gefordert j warden maea—

4) Dm· die Einmrachttng in die Beatellnng der Decane, eo wie die Beetdtigang dereeiben voa Seiten do· Stnnten wegfalle, da die DeeaaalverCauaag eia rein kirchlicher OrganiiaiM iat, and dM Aint der Deeana «ch ear naf Kirehiiehee beneht.

5) Da·· bexAglieh dor Beaetaung oiler kirohliehen Stollen, Aerator und Pfrtnden dor Einflau and die Mitwirkaag de· Stante· «eh lediglich naf da· beachrinken mAwe, ru in dieaer Besiehung in Coneordate featgeeetit iat.

6) Dau e· den BiechSfen.Bayems nach Art. XII de· Concordate· freiatehe, in der Regierung ihrer DiAceaen allé· daajenige atiaxuAben, wm ihnen vertndge ihre· Hirtenamte· kntft^der ErklArung und Anordnung der canonischen Sataungen nach der gegenwdrtigen vom heiligen Stuhle approbirten Kirchendiaciplin xuatei^. und dan, wie Art. XIV l deuelben Concordate· beatimmt, weder aie, noch ihre Delegirten in der AueAbung dieaer ihrer Amtagewalt gehindert werden ; wonach \

a) die Publication, die Xnerkennung und der Vollaug ihrer kirehengeaetaliehen Vorsehriften und Anordnungen Aber Gegenatinde ihrer kirchlichen Amtwphkre nicht mehr eon dem in Tit. IV, § 9 der Verfaaaang und in den §3 58 und 59 dea Religionaedicte· other beieichneten Placet abhingig gemocht werden kSnnen, vielnlehr dieae mit der Freiheit und Unabhingigkeit der kirchlichen Gewalt und mit der auadrAcklichen Beatimmung de· Concordate· im Widerapruche atehenden Geaetxe aufxuheben aind :

b) daa im Tit. IV, $ 9 der Verfaaaung und § 57 dee Religionaedictee erwihnte oberathoheitliche Schute- und Aufaiehtarecht nicht auf eine WeiaO veratandea und auageAbt werden darf, wodurch daa den Biachôfen nach dem Weaen und der Verfaaaung der Kirche xuetehende aelbatatandige und unabhingige Verwaltungarecht in kirchlichen Angelegenheiten aufgehoben oder willkArlich beachrtnkt wird:

c) die geiatliche Gerichtabarkeit und riehterliche Gewalt der Biachûfe, aie môgen dieaelben in eigener Person oder durch von ihnen delegirte Richter tur F.ntacheidung kirchlicher Streitaachen, vornehmlich xur Eritacheidung von Eheaachen, nach Art. XII, lit. c' auaAben, anerkannt, und ihre AuaAbung frei und ungehindert aein und *bleiben* mOaae.

Vermittelat dieaer richterliehen Gewalt, welche nicht nur ein •ogeaaantee Coneetieoareeht, aondern nach dem Weaen und der Natur dor hierarthiaehen Regierung and den Beetimmangen der Canone· aaeh eine wahre Strafgeaalt iat. mam ee den BiaehSfan anbenommen min, aowohl gegen die Kleriker wegen Aratevergehen oder Verleixung der Canon·· nach. kirchlichen Vorochriften tn verfahreu. al· aUch beaüglieh der Gldubigen jend geiatliche Jurisdiction in Aben, welche ihnen Art XII. lit d du Concordate·l xuaichert, und rich dabei aue·chlieeeend an die von der Kirche vorgeachriebenen und gebilligten Normen und Regeln xu halten.

Die Crtheile, welche in Sachen. die vor d.m biachfifliche Forum gehOren. gefUlt werden, mü»»cn •la Entacheidungen der competenten Behorde sngeaehen werden, gegen welche nur der canoniache Recur· in dem von der Kirche nach hierarehiecher Ordnung eingefthrten Inatanaenrug atattfinden kann. Deaahalb muaa gefordert werden, daw der in den 52, 53 und 54 dea Religionaedictea ' gegen Mi»··brauch der geiatlichen Gewalt xugelawene Recura •n den LandeafQraten um ao mehr aufgehoben werde. ala deraelbe, wenn er ala eigentliche Appellation anxuuhen iat, die eine Beatttigung oder Aufhebung der Sentent dea geiatlichen Richters xur Folge haben konnte, offenbar eine Jurisdiction in kirchlichen Angelegenheiten auf Seite dea Staatea vorauwetren wOrde, die ihm nicht xukommt: wenn er aber ala einfacher Recurs betrachtet wird, achon deaahalb weder ala nothwendig noch ala begrilndet eracheint, weil der Betheiligte nicht rechtlos gestellt iat. eundem durch den canoniachen Recurs an den hôheren kirchlichen Richter aoWohl bexAglich ma. terieller ala formeller Beachwerden durch reformatoriache Sentenx AbhAlfe erlangen kann.

7) In dur AuaAbung dieaer aua ihrem heiligen Amte hervorgeheoden Befugnisse der Jurisdiction glauben die Biachôfe den im Coneordate. beaondera im Art. XIV deaaelben, stipulirten ⁵ und nach S 51 des Religionsdictes* xugeaicherten Scbutx in Anapruch nehmen und verlangen xu kônnen. daaa die geiatliche Gewalt^iicht nur,'wie aelbat Tit. IV. $9 der· Verfswungeurkunde einriumt. in ihrem eigentlichen Wirkungakreiae nicht gehemmt, aondern daw ihr die Mitwirkung dea weltlicheb Arme· xur AuefQhrung ihrer VerfAgungen nicht vorenthalten werde,

1 J 00. .Die Anaftbimg der geiatlichea Gerichtabarkeit kommt awar nach f 88, lit h, dar Kirchengswalt an; die daftr angeordneten Gericbte, ao wie Hue Vertaanng inOraen aber ▾or ihrer Kinfthrug vea dea Ktaige.baatdtigt werdao. Anch aollen die euuchlggigen ktaigUchea JaadeaataUca antmerkaaa «in. demit die koniglichen üntartbaaea von dea gaiaAlicben etellen akht nit geeetawidrigen Gebohren beaohwert odar I» ihren Angelegeabeite· *»< eiae ftr tie Ukatige Art aafgehaltaa warden.*

I «I. .Die vorgeachriebana· Gaoahaiguge· Uaaee aar von den Ktalgs ralbat, mittalat dee ktaigUohea Staatamlniateriuaa de· Inner·, enhailt warden, aa welch·· die an pnblicirenden Geaata· and Verardanagea eiageeeadet sad eonitige Aaardnuagn anafkhrtieh aagwraigt warden ata·.'

l Art. XII. .In Lettsag der DiOeeeea Bind die KrsMaobMe Ud BiaoMfe betagt, alia· dujogt taraatbu, wan ihnea venndge ihrra Hirtaaaataa kraft der KrkUrnag oder Anordnaag d*r raaonierbra Batnogea each der gsgeawdrtig·· ud Tom beüigsa Stable braUtigian KirchendiecipUa xaMbt, and iaabeaoaden ; c) geiatUebe Sache·, ud tubrâudere Branche·. welche each de· Caaoa XII, Se··, M, dee beiligw ÇoaeiliaaM vu Trimt ver dm geietUeira· Bichter geheran, bei ihre· Gnriehte ·· varhaadela ud xa eauobeidea. Aaeuraiiwua dam eiad die rein Mcgeriicbu Aagelegeabdlra der GeiatUebea, a. B. Vertrtge, Scbnld- j»i Krhaohaftmachea, wortbar dea w*H1Mh- BMtera die Varhudlaag nad Kat·ebridaag «aeteht.·

1 41 -gegen Geiatliche. welche eine Ahndoag vetdieaea .oder Seine ebrtalv geiatliche. ihrem Stande ud ihrer WOrde uaUtodige Kleidug tragea, die von dem heiligeo Coacilium von Trient beetimMtan oder ihnen Knot iweckmaaaig scheineadeu Strafen uter VOrbebalt dee cwoniecben Reesrses an rvrtdtagec. ud dieeribu in die Seminarian oder audere dan beMimmte Hkuer an venetaan, aach gegen jeden der GUaHgaa, welche t sich der Vebartretnagen der Kirchanaataaagu ud der heiligen' lUouen acbaldig maeben. kirchliehe t'ensan· aaenwenden;*

⁵ I B6. .■· steht aber each den Genomes einer Kircbengeoellaehaft, welche dnreh Hudluges der geiatlicbon Gewalt gagea die feslgeaeute ilrdnnng beoehwert werde». die BefUgnira ··. dagegen des kSnigliche· landeaftlraUichea Schuta anannfen.*

f M. .Kin Kleber Recura gegen eioen Mtaabrsach der geiatliche· Gewalt kaan enlweder bei der einaehldgige· RegiereagabeMide, welche dartlber alabald Bericht an das ktaiglieha Staataminbteriam dee Innant in erstattea hat. oder bri Srawr Mgirattr dear *KSeift* naraittelbar aagebrmht ward··.*

f 84. .Die aagebrechten Borah warden wird daa .kdniglkbe dee Inséra utersachen laaeen und. eilige Faile aodgenoaunan, nur nach Versehmnng der betreffendsn geiatlichen BeMtda dw Geeigaete datant verAgao.*

⁵ Srabe obw (col. 489 Di.

* I 61. .8o lange deauaeh die Kitebaagawalt die Gransee ihr··· eigenUicbea Wirknngakreiae· nicht nherachreitet, kun dieaelb· fags· jade Varietnag. ihrer Reekie and Geaetae den Scbata der Staategewalt earn!··, der ihr von dan, ktaigiichen eiuchUgtgea beadeeatallen aicht vsraagt werden 'dart.' A

. wobei jedbeh ausdrOcklich bemerkt wird, daaa hie- A bei von **mi** bflrgerlichen Wirkangep ohnehin nieht die Rede win kann.5

Neben der richferlichen Vollmneht iat die sweite vonQglichate Thktigkeit der in der Kirohe eingeeetrten Regierungagewait die Sendung an geietlichen Stollen, die, wie oben im AUgemeinen bemerkt wurde, von ihr iu geaehfhen hat

■Dice gilt boaondera each daaa, ' wane dieae Stellen den .Charakter geiatlicher PfrOnden an meh tragen,. da daa etAndige Reebt, die Frflehte eue kirchliehen GOtern tu beaiehon, untrennbar an ein kirchliehen Amt geknOpft iat and beidea, Amt and Beaug, von der Kirohe auagehen. Duram iat denn auch im canoniacben Reehte der Grandeats anerkannt: Der Biachof iat der natOrliche Collator der PfrOnden in aeiner DiAceae.

Wenn. daher auch die Kirehe aua den von ihr in den Canonen anerkannten Grflnden oder ans be- B eonderen ROck^ichtgn Nominations- oder Patronatareebte Andern neben dem Biaehofe. namentlicb auch dem Landesherrn. OberlAast, so aind es immér nur von ihr verlfehene Reehte, die -nur in ihrem Geiste und Sinne und nach den von ihr vorgesehriebenen Normen ausgeObt werden kAnnen. (

VorsOglich behilt sie aich dabei die canonische Prüfpr.g der TOchtigkeit und Wflrdigkeit des Benannten oder PrAsentirten vor. no wie djb eigentliche Verleihung der Pfrbnde dureh die institutio canonica. *J·*

Dieae kirchliehen GrundsAtte aind imvonco/date, Art. IX, X, XI. feotgehalten. und eo bilden lentere im Zuaammenhkpge mit Art. XVII und mit Men dutch die beetehende und epprobirte Kirchendisciplin geltenden. Obrigen canonischen Norman den einsigen giltigen Maaaaotab. nach welchem bei Verleihung k>rchlicher PfrOnden in Bayern su ver-C fahren iat. weaahalb der Epiacopat nachdrilckliehet die Aufhebung dee g 64, litt. g. dee Religioneedictea 1 fordern muas, worin der weltlichen Gewalt' ausschliesslicb die Bestimmungen Ober die Zalassung su Kirehen'pfrûnden vorbehalten werden.

Dib Sorge Mr die Handhabung der kirchliehen Vorochriften bei Beeetsung der biachdfjiehen Rtflhle derWeiaheit dee Oberhauptes der Kirehe un<f dem Wohlwollen ' dee Monarchen ' Oberlasoend, werden es die BiachAfe ale ihre heilige Pflieht eraehteo, , bei .den ihrer Respiciens unte^liegenden Kirchen- Amtêrn und PMnden su waehen, dam nur WOrdige und TOchtige raidepaelben gelangen. Dieae WOrdigkeit aber ^u praren, iat **ni^t** Sache dee Staatea, sond^m der Kirehe.

Die unterthAnigst unteneMmeten . ErsbiachAfe ùnd BiachAfe Bayeras sehjafl aieh daher gedrangtkurende Eurer KAnigtiobea MajeatAt au erkUren, daaa dor D in Bayern Jennalbn beatehonde Pfarrooneura mit kirchliehen GrandaAtaon nieht vereinbar iat inaofern 'er vom Staate auageht and unverAueaorlicho Reehte der Kirehe beochrAakt. -\ ,

Sollten Eure KAnigHAbe MajeatAt ala Patron einer aebr bedoatenden Anaahl von PfrOnden ,eo bur* aweckmAaaigen · und gewiaaAhaften AnaObung diesea wiehtigen Rechtea Mr nothweadig erachton, darn fOr diejoni^n, die aich am PfrOnden kAniglichen Petronates bewerben wollen, ein allgomeiner Concurs in ,jeder DiAceee abgehalten Werde, co warden aich die BiachAfe dieaer Aufgabe mieht eataieben, mflaaen aber vermAge ihrer Pflieht verIsngen. daas dieae PrOfung von ihter AuetoritAt aaagehs end von ihnea geleitet werde, no wie aie aich die kaeanrfara PrOfung and esuoaiscbe Inatitation, die ihnea nach' dee Geeetneat der Kirehe und each Art. XI dee Coneoedatae * gebflhrt, ausdrfloklich vorbehalten. Dagegen kAanea die BioehAfo ea nieht aaerkeaaan, daaa ihr freine Collationereebt dumb eiaen eolehea Concuro eiageeugt werde, wean aie "Meh auf daa Resultat dieses von ihaon **n** leitendoa Concurses ROcksisht nehmea, und darin oinen Anhgltapunkt sur **Beurtbeilug** der um Collationopfrfladoa sich Bewerbeadea fladen warden, ohno sieh jedoch dadureh die BoMgnise sa schmAlora, each endere eanonieehe Mitte) hiesu aaaawendeo.

Eurer KAniglichen MajestAt hat Gott der Herr dorch Seine heilige Kirohe die wiehtige Aufgabe in die HAnde gelegt duroh AllerhAehstdero ausgedehntes Patronat Mr daa ewige Wohl so violer . katholiecher Unterthanenxmitsueorgeu; os iet ein B kirchliehen, personlichee RecKT AllerbAcbstderaelben. und aeine AueQbung berflhrt kaum daa Gebiet dek, Verantwortliehkeit der StaatabehArden. Ea iat indeasen unmAglich, daaa der Monarch, **un** Mr kirchliche Aemter wOrdige und tOchtige Manner auasueroehen, aelbat in die unerechApfliebeu Einaelheiten Mer Personal· und LocalverbUtniaae eingeÿe.\Ahr*nji ea auf der andern Seite doth bAchat **nothwendlglit.** darn eowohl allé Eigenschaften und Verdienate der Bewerber um eolche Stellen gereeht und wahrhaft gewflrdigt, ala aueh sugleicb die' Bedürfnisse der betreflenden Gemeinden ernatlicb erwogen und ao niebt blow abstract die WOfdigkeit dee Competentem sondera concret aeine Tauglichkeit au dem bestimmten Poeten beurtheilt werde. Ein eolchee Urtheil kann aber Niemand beaaer abgeben. ala der Biachof. in deeabn DiAceae die fragliche Pfrflnde liegt. der aich im Faile, dans Competenten aua anderen DiAcesen vorhauden aind. von aeinen MitbixhAfen besflglich der personlichen Eigenachaften derselben die nôthigen AufochlOase erholen kann, die LocalverbAltniese dee Seelsorgspostens aber am grOndlichsten kennen muss.

Die ehrfarchtavollat unterseichneten ErsbischAfe and BiachAfe bitten daher Eure Konigliche Majeepte^ es mAge bei Ausflbung AllerhAchstderen **Patron^**rechtes vorgAngig dag Gutachten der bischôfliehen BehArde Ober *J/io* Besetsung der fraglichen Stelle, reap. Ober die Wflrdigkeit der Competenten und Ober die Erforderniaae dee Postons vernommen und *to* dem Biaehofe Gelegenbeit gegeben warden. AllerhAcbatdenaolben die geeignetaten Individuen ap beaeichnen, womit denn au.ch fOr aile Zukunft der unangenehme und daa gute EinverntAndniae awiachen geiatlifhen' und weltlichen Bebôrden Fall vermieden wOrde. daaa ein von dem Laadeahorrn Prtaentirter von dem Biaehofe aua pflichtmiaeiger Bertckaicbtigung der Kirchengeaetae und wegen beeonderer VerhA|tniase in der betreflenden Gemeinde die oenonische. Institution nieht erhAlt. Dieee Bitte wird Eurer KAnigliohen MgjestAt urn co billiger eroeheinen, ala daa prot^ttantische Oberoonaiatonum ateta in Ahnlicher Weise aein Gutachten bei protestantischen Pfarreien abgibt, and ale a. B. in dem benachbarten . Oosterreich, achon* Ungat daa landeaherrliche Patronat, in dieaer Weiae geObt wird.

Ea worde oben nach katholiecher Lehre geaagt, daaa nor die. geiatliche BehArde die kirchliehe

' Art. XI. .Die InkiaeklMb and Natkefe warden <tea Haeentirtm Gstejlfchsa, wean tee die etforderikkea Bgaa· aekaftea' karitaaa. naek voigangiger Prefaag aber Wlaaaaarkaft and SiUea, weteke BtaekM aelket reawaaaekmaa babes, wane aa atek **u.** Hhmim'oAst Ceiatkamtetee baadatl, die casoatecbe KiaaeUaag arthrites.*

1 « C*. -Zur BeMitignag alter klattgaa latelnAs vrwiro aack sotebaa Beatekaagae ala wsWicAs OigmteAndl srtterv *f)* Bestissteugm Aber die 7alaaaug vae KirehaupMadan·*

Taagliohkeit ud Wflrdigkeit eiaes Individnurh» A η einem Ktrchenamte su besrthsilen habe. Wenn daber die Kirch· im Art. XI des Concordat·· dem Monarchsn dis wichtig· Çugesttndnisa gemacht hat, 'da»· di· frai·· CollationapMnd·· peracui· maiestati aaae gratia veriiehen werden mba···, •o hatte ai· dabei nur di· politischen and bûrgerlichen Eigenachaften im Auge, and -es kaan der Epiaeopat in der Uebung die··· Rechte· nur die landeaharrliche Erklirung. dam die betrèffend· Person in den «ben genannten Richtungen genehm •ei. niebt aber eine Sanction der bischSflichen Uelvertragung de· Kirchenamte» oder eine Beurtheilung dieeer Uebertragung and der geistlichan Eigenachaften de» Gewihlten erblieken.

lia die wirkliche Verleihung der Kirchenimter und Pfrdnden dureh die canoniache Institution oder Admiasisn geschieht, and aonach ven der Kirche ausgeht. so folgt hieraus. dass da, »o eine Im- B minion in die Tempornlien durch den Staat herkômmlich ist. dieselbe nicht ao angeaehen und in solchen Formen vorgenommen werden kônne. nia ob dadurch erst daa Recht de· PMndegcnuaaea verliehen werde, vielmehr nur eine Anerkennung de· bereits verliehenen. Rechte· «ei und daher a#iler einem in»eetirtpn Priester versagt oder aber einem nicht investirten oder nicht admittirten ertheilt. noch al· ein Grand geltend gemacht werden dürfe. einem auf canonischem Wege der PMnde Entaetxten ihren Gcnuss vonubehalten.

Endlich mu·· der Epiacopat verlangen, daaa es bei Resignation der Pfründen ihm freiatehe, die- •elbe ohne Einspteche Dritter au acceptiren, und daaa mit geaehehener bisçhôfticher Acceptation die reaignirte Pfrûnde al· vacant betrachtet werde, •o wie daaa bexOglich der Verweaung vacanter Pfründen im Hinblicke auf die Vorschriften dea C Concile von Trient den Bischôfen da» Recht gewahrt werde. die Verweser nicht bloM fret aufxustellen. sondera auch den Vicargehalt derselben ru bestimmen und die Intercalarien au bereinigen.

II. Die Oberhirten Bayera· anerkemien mit freudigem Danke gegen Gott, den Urheber aile· Guten. dam unaer Volk, wie e» aich in politischer Beriehung im Gpnaen trefflich·bewAhrte, ao auch •einer übe^rieohnden Mehraahl nach dem heiligen Glauben treu gnhingt und die christlichen Elemente in Eeben und Sitte erhalten môchte. Um ao grôsaer aber ist andereroeita die Bemühung Jener. die allen Glanben verloren und jeder von Gott gesetxten AuctoritAt den- Untergang geechworen haben. didbea guteYolk.su beirren und au verderben. Hieau weraeti aile Mittel angewendet. von .deneiÿ man eine Wirkung erwarten kann. Bald aind es Versammlungen, in denen aufregendeO Reden gegen die Grundsitae des Glauben· und der dyièt1ichen Moral die Gemüther entflammen •ollen; bald slQkJoe Vereine. die in gegliederter Ordnung des religiôse und politiache Gift verbreiten die Presse vmkOndet laut jeden Irrthum, and ihr Wort 'dring^Wa yur letxjen Hutte, und da man wofil erkennt, dam der geslinde Sinn des Volk·· durch gesprochene 'und gedrackte Angriffe und

' Art. XI. Der bstregeu^g Punkt lastct im lateiaisekm ‹irigiaal: .Beligaa vero beaeflei» omnia. tam parochialla qnam carat* se «implicia, qua· aatecemore» antistites Mto ««xlexxaraui regai Bavaria· coafenbaat. liber» ab arrhiepiacopi· M epiacopi· psnpai» malsstati «‹w gratis eoafbreatar ia der oAcieUea V»bsnetaaa< aber: -Allr Sbrigen Pfemim, t'arataad etnihcbar^BeasOeim, wakbe die vorigea BlsçMfe der aaamebrigrto acht Kirebm ia Bavwa fret bmetst babm. wardm ma d«a EnbiaeWfm sad Bnchn*m sa Per»ee«a. die ro» Seiaer Majesttt geeehmigt wardea. ta vergaben.*

Verdbchtigangen der Kirche nicht ao leicht berüekt werden kaan, so ancht der Feind de· Guten durch unendliche VervielfUtigung der die ainaliehe Natur dea Meuaehea im tiefaten Gronde aufregenden Luatbarbeiten und Gelegenheiten der Auaechweifung die Leidenaehaften aufauatacheln und die aittliche wie ôkonomisebe Wohlfahrt dea Volke» in untergraben — wohl wiaaend. dam eine entaittlich'ᵗʰ ᵗ und verarmte Menge allein das Werkseug de· Utn- •turaea eein kann. Der Erfolg dieaer traurigen Einwirkungen ist an verachiedenen Orten xer achieden — Oberall aber haben wir die Opfer d«- Verfllhrang und die Zunahme von l'allen verbrecheriacher oder suchtloaer Handlungen tief n beklagen.

Keiner weitlichen Gewalt *eilrin* wird e» n›· ^- lich sein, dieaem Verderben entgegen tu wirkvn •a greift in daa Inner· de» Menschen. und tnu·· demhalb auch «uvArderat durch die da» Inner· um· geataltend» Macht de» Glauben» beklmpft werden Die mit allen Mitteln de» ewigen Heile» von inr-m gôttlichen Herm und Meiater ausgerflstete Kirche béaitat die durch aile Jahrhunderte bewihrte Kraft, . jehe Feinde au übeptrinden und die Verirrten auf den W'eg de· I.eben» wieder turtcktufOhren aie bedarf hieau jedoch der vollen und ungeatorten Freiheit, *aü** ihr von Gott gegebenen Heilmittel antuwenden — aie mua· heute mehr ala je der unglaublichen Multiplication de· l'ebel» und seiner Verbreitungacanile gegenüber «*U*· ihre Iv^fte »n- •trengen. um su retten, wm gerettet werden kann und will. Aber der Staat. der jetât die l'nentbehr.- lichkeit ihrer Hülfe ao deutlich erkennen mum. hat ihr Hindernime geaetat. die aie Qberall I›eengen: nicht ohne Mieatrauen hat er daa innerlichste Eigenthum der Kirche. den Cultus, ao wie er aich im Leben lussent will, beüchritnkt und »o der Kirche das Recht verkOmmert. durch ihren erhabenen Gotteadienst. durch Verkündigung des gôttlichen Wortea, durch Spendung der heiligen Sacramente. wo. wann und wie aie ea fûr nôthig hilt. ihre gôttliche Mission su vollbringen. Der Staat hat ea aich angeeignet. su entscheiden, welche I^bensformen der Kirche in Gotteadienst und Vereinen wesentlich und unwesentlich. gewfihnlich oder aumergewôhnlich aind. er Hat dem Herrn des Hauses. Jesu Christo selber. und denen. die von Ihm gesendet sind. das Recht schmllern wollen, selbstatAndig Uber die Grente einer willkflrlich heachrinkten Gotteadienstordnung hinaus frein Verfügung tu treffen; er hat. indent er Gewalten in seine Hinde nahtn. die nach gAttlicfier Ordnung der Kirche gebahren. seine wahre politische Macht nicht gemehrt. sondera gemindert, da auf aolchen Dingen der S«gen Gotte· nicht rahen kann. Der Episcopat Rayeras mus» daher vermoge seiner gôttlichen Sending, deren voile Aésübupg ihm im Art. XII des Concordâtes garantir! ist. wo es heimt: Episcopia id omne èkercer· liberam erit, quod in vim pastoralis eorum ministerii sive ex declaratione, sive ex dispositione sanctorum canonum secundum praesentem et a .sancta sede approbatam' ecclesiae disciplinam competit, und der ihmgbendaselbst sub litt. g gegebenen Zusicheràng^und sugleicb im Hinblicke auf die Art. I. XIV et XVII des Concordâtes, das Recht det. freien Anordnung besdglich des gesammten Cultus der katholiachen . Kirche in aeinen verachiedennn Formen sich aus- •cbiiemlich yindiciren und erkldren. dam b· Niemandem ais der kirehlichen Autoritit sukomme. dardber au entscheiden. was im Cultus wesentlich * und unwesentlich. gewôhnlich und atimergewAhnlich «ei, und kirchliche Feierlichkeiten anxuordnen *

oder zu eriaaboa. Ee nos domhalb dio Aufhebnng aller Uohor beslgUebea Paragraphe· deo Religioosedietoe aad aanmatlieh der H 7# a aad h, 77. 78 aad 79 *, sowia aller daraaf befrtadetea Verordnangoa verleagt werdea, weboi die allerunterthAnigst Unteneichngt·· jeaer Hiadornim· mit boeoaderom Bedaaera erwlhne·, die leidor noeh ia noaerer Zeit dea Mimicissa oatgoge·· geeetst warden, was die uatarthAaigst Untorzeicbneten «a der gereebtea Bitte veranlsmt, Rare Kônigliche MajeeUt mbcbtea sogioieh die aaf Administrativwog geecbaffeaea Erachweraage· der Mimionen beoeitigoa lamea and dieedbea ledigiieb dem Ermomon dee Episcopates aahoimgebo··. Es (vcnteht rich von mlbet, date der Episcopat jedarzeit aaf billige Wûnsche doç Btaatsgewalt and aaf physioeho wie dkoaomisehe Wohlfahrt dee Volkm die mSglichste Rflekiioht nehmen end namontlich neue, sUndigo and bSrgorlich ansuerkeaneado Feiektage nicht einAhren wird.

Zugleich mfimen aber each die ehrfurchtïbelUt l'nteneiehneten im Hinbliek auf dea Concordat and auf die Iltern, bèztglieh der Feiertage mit dem Btaate geochloesenen Überoinktafto Rare Kfinigliche MajeeUt dringond and nachdrticklichst bitten, daaa von der.Staatarogierung eowohl dnreh gtns-*liche« Verbot jener Arbeiten, seiche aich mit der Bonntagsfeior nicht vertragen, aie aach darob Boechrtnkung and Vetminderuag der gerade dieee Tage co oft entwoihenden, bis in die tiefe itaeht dauemden Tansmusiken, Oelage and Evcosse eino der farcbtbarsten Quellen des moralisehen,' physischen and Skonomiochen Ruines des Volkee veratopft werden môge, wobei namontlich des Unfago unzthliger KirehweihUnze mit tiefem Schmene gedaeht werden muse.

Sind die dem Hem gewoihten Tage das wirk- C •smite Mittel, am das in den Mûhen des TagWerko ermattende Volk von den irdiochen Bergen hinweg zu bôberem Dassin au erhebon, seine morahoehen Krifte durch chriatlieben Unterrieht und Gotteedienst zu oUrken und ihm zugleich die nôthige kôrperliche Rohe zu sichern, so wird leider der gôttlichen Absieht bei Einoetzung des Rabotages und dem apsdritekliehen Gebote der Kireho dermalee aaf ersehreckende Weiss sntgegengowirkt and dadurch unnoanberer Sehadeu vsraalaast, der. nor durch gemeiasamee Haadaln dee Btaates and der Kircbe beseitigt warden kaan.

Der Cultus in seines versebiodeaea Fonaoa ist indessen nicht die siazige Kandgobàng und Tbttigkeit des kirchlicben Lebeau, nicht das siazige Mittel, welches der Glaube dem Geiate dieser Welt gegeaûber gebraucht.

Veae Aafhago doe Chrietoathamn aa ist coin erhaboQor Ewook der Ersiehaag dao Moamboa sam ewigoa Lsbe· aaf dea voranhliiiiaartigafea vue der Kirebo gabilMglea Wegaa mrfolgt wordea. En babea deh im Leafe der Zeitoa iaaerhalb deo grease·Christo·bandes aahlroiebe.

Rame· voe Bradenebaftoe, Btadaime· etc. beaeiehnote Veretae gaMdot, die ia Aaodbaag froauner Work·, deo Gobetee, dor Wehlthitigkeit ud soastigerChrietaepüeht··, wie a. B. der staadsemharige· Ehrbarkrit, süh darob gegeaaeitige· Beispiel aad Htlfe aneifera, ebne daae aie darob Commaaleben i· einem Haaee vorbaadea tied, aad ebne daae ihro IMgliedor ibre oonetigo sociale Btellaag aufgsbea. I'a wioderum bat die Kirebo zar Erreiehaag heberer Vollkommeabeit darob dio data Berafenen and zar wirksamstea Bethdtigaag der christlichsa Liebe nach allen 8eitea doe messchliches Bedfirfaimes hia each longer geschloeeene».geiatliehe CommaaiUten vom Btan doo Hejdoathame an bit jetât en alien Orton, eater allen Vdlkern erbldhen lemon. Beidea, kirehliche Voroine aller Arten and Klflster, aind Lebonstriebe dec Christenthuma, und es muse goaagt werden, dans de, wo dieoe Triebe nicht sar Eatwiekelung kommen kfinnen, jeno kircbliche Freiheit mangle, dio Ar dio Wirkaamkeit der Kirche weoentlich, and die daram aach auf Grand des Concordâtes za fordera iet.

Wie aber dao BedSrfnise, solche Genosoenschaften aad MQotorlicbe Inatitate zur FSrderung geistlicher and kirchlicher Zweeke za bilden. mit dem Wesen der Kireho innigst in Verbindung otoht, so gebûhrt es ihr alloin,' dweh pipstliche oder bischôfliche Confirmation aie zu regela, nach Vorschrift der KirchengeoetM zu leiten, zu beanfeiehtigen und. wo es nfithig werden oolite, aufzuheben.

Gab m je nine Zoit, welehe der Kirehe gebieteriaeh die Pflicht auflegte, dieoe eben genannten Lebensthitigkeiton durch Vereine und Klfister nach alien Riohtungon hin zu erutrecken, so iet ee die unarige, ia woloher durch das Vehikel der Anociation so viel sar Zentfirun^gearbeitet wird; dam die Kireho durch Ariitliche Association das Ihrige thus, ist im wohlvontandenen Intertime deo Btaates gleich aebr gelegen, und ore wird letaterem gewirn hinreiohende Garantie bieten, dam politiseh geflhrliche Tendensen in ihren Genosoenschaften nicht aefkommen und von ihr eelbet am entschiedenaten gpd wirkeamsten zarfiekgewiesen werden.

Miebtadeaiowemger sind in umerer baybrischen Gesetzgebang oowohl iltere und neuere Verordnangen, ale insbeaondere die H.76 b. und c. und 78 dm Roligionoedictm vorbanden, welehe die Freiheit dor Kirehe in Bildung soldier Vereine D hemmen aad ihre kirchliehe Verfamusg sum Gegenstaad etaatliohea Urtheils maehoa; eine ent kun vergaageao Zeit hat geseigt, wie' wait die Einwirkuag deo Btaates, die oich auf jene Gwetse grdadgt, grwifen and wie ompfindlich aie das kathoiischa Lobon verietzoa kdaae. Dio ehrfurehtsvollet unteneiebaehen Ersbiochfife and Bisehfifo hoffen daber zuveniehtlich, dam Eure Kflnigliche Mgjestit, AUerhSchstwelche jeae Hommnime auf dem Adminiitrativ- and Geoetseewege sum Tbeil ochon zu beeeitigen geruht haben, durch gdnzliehe Aufhebung der betreffenden Paragraphes dee. Religionsedictea and aller andern dahin bezfiglichen Verordnungen die toile coneordatmfimige Freiheit der Kirche henteUen werden.

Besfiglieh dor kUsterlichen Institute hat das Concordat nicht blom durch seine allgemeinen Btipulatienea Art. I; XU and XVII der Kirche ihr Reeht zugesichert, sondera auch noch ins-

' I 70. .t iter tieoeMUaOwi zvwlsrbter Sator wurta diejeaitsa writlitre, wotebi swar (siotUeh Us*, star dis Rrligioi aicbt wsmtUeh hstrvfca, nd za(Meh irgsnd siae Meiishuaa sat *·■ 8taat iwd das woltMsto Wohl der BnwotaMr dMesIhaa babsa. DaHa gebtna: a) she Aaeritmagse •Ur tea Samern Onttmdiisot, daman Ort. Mt. Zabi ate.; b) Bmehrtakaac sder AsA lisez der aieM aa dm wmmlicbas Thsiim dm Cults· zoMrigm MsriishlnMm. Proem·lo ms. Nibesoadachtae, Conmsalaa, KrseagOage sad Hisdii-Kbaftm.'*

I 77. .Bel diam.Osgsaetaadea dbrta voa der Kirchesgvwalt «has Mitwirkug der weltbebm Obrigksit brine sinwitigva Aivrdaaacvs gmcbabm *

I 7Z. .Der Staatigewalt steht die Badbgnim an. nicht asr vm slln Aaordaasges Zber dime Osgmettaie Tlhrirlbt n iihmea. lenders such durch Sigeae Verordamges dabri Sils· ds(>ai(e n binders, wsa dam efmUtebss Weble mehtheilig mia btaats.*

I 7». -Zi sammrdratUcbea birehBebm FrieriiehhriMa, besonden wean dimribea aa Werbtagsa gebaltm werdm, nom aUesei' die ipeeieUe kdaigUebe BewiUigsag stholtwerdm.*

bonondore Ait. VU * die bobo Nttalichkeit der KMoter Md daa Steal n aüugar Oenngthnung fte die Aufhobung oo violer KWeter verpAichtet, aiadaateaa aine Anaahl danelbea ta Zwaekaa der Beetoarge, daa üatetriehto aad der Krankeaptege aa doting, womit natAriieh daa Rochte der Kirche, aaa eigoeoa Mittaln odor dank Wohitbdtigkeit der Gliubigoa weiteea kldatariiehe Imitate aueh aa andin kirchlich approbirtea Zweekea ta errichten, keia Einttag goechebea colite.

Der EpMCMpftt will iat Hiablick aàf die Math der Zeit die Btriebtung von Kldaton aea 8teatemitttln hier, nicht argiren, obglaieh der Staat aieh der Abonommenen VerpAichtang bat ear daiah die grooamAthigea Privatetiftungee eiaoa die retigiAoea BedArfhimo aeinee Volkm ggrochtect wArdigeadoa Monarchs* Aberboben glauben kaan. Uat ta aachdrftekliehar m&aaen aber die aUeraaterthinigat Unteraeiehnetea boeonden un RAekblicko auf Eroigniaaa der jfingaten Zeit erkUren:

1) Date et aie unverAuaaorlichea Recht der Kircbe eei. aolcho kUSaterliche Inatitate obae Einmtechung dec Staatee au gründen aad darAber au urtheilee, welche KlSater fAr die Verhdltniaae and BedArfnimo der Kirche paaaend, wie viele und wo dieaelben aa errichten. und fût welche kirchliohe Zwepke aie. verweaden aeien.

2) Dam diy Kirche nach den Oeeetaen der Gereehtigkeit fordern kSnne, dam die KlAeter ao> wohl. ala die vorgenannteu auaaerkldaterlichen. kirehlichen Vereiae und Oenoaaenaibafted von Seitan dee Staatee nicht mit einem nachtheiligeroo Maaaeetabe gememen warden, gle andere Aaeociationen nichtpolitiacher Art und darn dnher die Verleihung corporativer Rochte an dieaelben nicht an oneroeo, eich auf ihr kirchliehee Weeen beaieheade Bedingungen geknApft und aie von allgemeinen Rochte- C wohlthaten nicht ausgeachloaaen warden.

3) Daaa elle inneren Angeiegonheiten der.Klôater, ala da aind: Aufatellung odor Wahl dor Obéra, Aufnahme, Einkleidung, GelAbdeablegnng und Auatritt von Kloaterindividuen, Ordeuaregoln und ihro Beobachtung und Handhabung, nor naoh Maaaagabe der canoaieehen Settungen geordnet warden, und dam die VerfUgung darAber auaehUeealich dar Kirche luetehe, weeahalb dor Bpiaeopat die Anfbebung dee S 76, litt c., und dor, ff 77 und 78 * and aller daranf baairten Verordnungen, aowie hiaber beaAgHcher Alterer Normen dringendat boantragt

4) Daaa, wenn kl^aterliche Ihetitute rar Seelaorge, Krankanpflego und tu Eniebung und Unterricht tu veiwenden aind, ihnen nicht Dingo ragemuthet warden, die aieh mit den Ordenaetatuteh nicht vertragen odor mit denaelben im Widerapraohe etehen.^^ D

TIT. rhe Grundbedingung dee Beetandea der Kirche Gotten auf Erden iat die ununterbrochene Forteettung der apootoliachen Sendung im Epiacopet und, da letaterer der IlOlfe von Jditarbeitern and einer VervielfUtigung eeiner aelbat durch ihm unter-

gaordaeta und auf gawieae Thttigkeitoa beachrdakte Orgue bedArftig iat, iat Preebyterate and daa Abrigea Waiboa. Dieoe Fortpdaaaaag der Miaaioa aetxt aber vor Aliam aine aorgtUtige Aaawahl end Vorbereitaag der aa 8eedeadoa vorana, trie aie aehea der Viikorapoetel ia grima ZAgea aagodoatet aad die Kirche darch allô Jahrhunderte hindareb, iaabeaoadere aber raletet darch daa CdMtkam von Trient, «mit hfiehetem Braete aagoordnet bat Nichta gehArt mehr aum inneretea, aurachliemlieh ihr vorbehaltaaea HaUigtham der Kirche, ab Vorbereitang and Ordiaatioh der Diener dee Altaree; koine Pflicht doe Epiaeopatoe iat creator und hoiUger, und durum each keinaa aeiaer Roohto weaentlkhor and unverAaaaeriicher, weil auf gAttlidrar Aaordnung beruheqd, ala dierag. Der Seta: Dear Nuamadaai Aaeirrra *i* *Jit* 4wtraAl, JfraMaay, LrAre and *frtfutf Jaur* mttcmmf, *ii** *>A m comer g Dideaaa dem yeutficAou Stande raidrara, raht anf dem katholiachen Dogma, and die Kirche iat 4a, wo diene Webrheit nicht anerkannt und praktiach gehnndhnbt wird, einer Freiheit Mraubt.die tie celbat tn den Zeiten dee heidniachen Rom beeeaaea hat und deaahalb mit Siechtham und allmlhliehem Verderben bedroht.

Ba cehmerat die ehrftrrchtavollat Unteraeiehneten innignt'Surer KAnigHcben MnjeetAt aagen n mAaaen, dam der katholiachen Kirche Bayerna in dieoer Betiehung noch Vieloa. maagalt und dam die ao fAhlbare LAeke baldigat anagefAUt warden muaa. Kein Artikel deeOoneordatea bat def Kirche ihre Rochte ao. vollattndig und mit ao beotimmten Worten gewahrt ab der ftnfte im Zuaammenhalte mit Art. XII, b.', Md doeh iat er nur gant ungenAgend vollaogen wordoa·

Man wird freilich eiawenden, dam ja wohl Aberall Klerikahominarien beatehen — aber aie beotehea nicht trie daa Concordat auadrtcklich atipuliyt, naeh der Vorachrift dec Trideatmuma. Dena dieoer heiligo Kirehenrath (aeaa. XXIII, c. 18. de ref.) hat in Er-

' Art. VII. .Seine Ktalgikbe IbjeeUU warden to Anbetrecbt der Verttale. welcbe die reUgiem Orden der Kirebe tad dee Steate gebraebt babra aad to der Polge each tech briagra kOenra, and ora einea Bewail AUerMehet Ihrer BereitwiUigkeit gagea M beiiigea Stahl ia gebra, «taiga KWeter der geietUdtm Ordra beideriri Gmehleehte mtwedm tara Vatarriehto dor Jagead to der Baligira aad dm Wiamcehaftaa, oder ear Amhdlte to det Seetoorge, oder ear KraakragAego. ira Bemtoom ait dea beiiigea Stable rail tagiraimraei Dotatiea beiatelta totem.'

' * (M Siehe obra loeL 4M Di. Za dieoea OegraeMndea geodaehter Netar gehlrea e) Brricbtaag geMUeta GeeeUKhaftra and erartiger laetitate and Bmtiaraaag itar Gellbde. I 77 and 7S, eiebe ohm (ooL 4SI At

■Oxen. oairaaAA. Totm XUV.

' Art. V. .Ia >4er Diteeae aeUm die biaeMflichm Somiaariea erhaltm a»4 nit einer hinreirihmim Detattee te eetm tad atCadigm Prada veraehm warden, ia jrara DiBtiara aher, in wekhm rnldw Aaetaltea niehl verhandm end, aeUm aie eheetena eût einer Dotatlra der aiwliebra Art hergrateilt warder

,Ia dea SoBinarim warden jene Ueadidatra rafgamamm and daria rack Vorwkrift dm beiUgm Cradlitae vra Trial gebildët and raterriehtet, derm Attentae die KnbtaMte aad IMeebBte naeh Arae BedArteita «der Matara der DiMem ter gat Indra warden. Die innere Hariehteag. der Uatarrieht, die Laitaag and die Vorwaltaag der Straln rira warden rate dm raaraiaohm Pontra der voUkeraaraa tnta Aetaekt der KraHachote and BirnMte antergtbra.

.Die Vortteher and Lehrat to dieeea Seralaarira werdra vet dan KrataehMra and Biaeheta armant, and. a» wte ràe ra ter aftthig oder attabeh craebMa raUtra, aaeh wMer ratferal werdea.

.Da dm BiackCfea oUiegt, tear die Otoabeae- end 8itteelebre .ea weaken, eo werdra tie to Anmbaag dtorar Aratepttdit each to-Bradehaag aaf die OfcotUoben Sebalra ketooewage gebiadort warden.*

Ira Zmararaeahalte rail

Art. XU. Ja Leitaag der IMoraen and die ErahieeMfe and BtocbUb behgt, allee. ttogjmlge aaeaMtea, wee ihnea verralge ihrea Hirtemratee kraft der KrkUraag oder Aterdaaag der ouMatortan Sataaagm naeh dar gegmwnrtlgra and vera beiiigea Stable beetMgta KirthradltrigUa earaebt. Bad toebearadere b) alie dieifralgta ia dea geiatltaoa Stead aateaMbrata. aad ait dm raaraimbm Titeto at dm koheraa Weibea m boArdera, yetao tie ter ihre Ditaee nothwoadig and ndtalieh erachta. wean dieeelta verber die rw dm Brabtabbta and B^mMA· ralta-oder vea ihraa Vtarim tut Heeirbaeg der Bjetdetoitalantràn venmrahamde PrUteag bemaadm hnbea. dagagtto diejmigra, wekbo tie eawlrdig laden, voat Bamteage dor Weibea aaanmUiemeo. ohne dent tie hlerto eater irgead «terra Verwaade gebiadert werdra kdaaea.*

M

wAgung der Oefebren, watebe dar Jugoad vue «11m Seiiea drohm, nad dm ferchtbarea üobeie Mr die Kirehe, wons eittlieh Vordorbeae ia ihrm Dimet eintreton. aabefohlea, daaa die vom Btothif sa leitendo Ersiehuag dm Klorm eoboa im Tmbm alter eût dear saAiftea Jahru begiama aad ia dem bioehAflichen DiAoemaeemiaar otattdadea, aad daaa der Biaehof dea Unterrioht ia diomr Aaotalt voa dan Rudimeaten aa bit ear Théologie himuf ordnen tell.

Dimer Voreehtift dea Tridmtianms, woiehe dareh dm Concordat atmtagruodgmetalieho Aaeritouauag hat, iet airgenda geuAgt. Die Dotation maaobor Seminarian and die bioherigo Eiariehtung dm Studies gmtattoto die Aubahmo der Caadidatea dea geiatliehen Standae ent i· lotstea Jahre ver der Primterwoiho, oder hAehetem awei Jahre vorher, — ein Umatand, trelehor de· Bioohof die ao etreag von'ihm au veraatwortendo Ersiohung dee Klerm geradezu unmAglich and aa gagea aeinea Willed unvermeidlieh nwoht, daaa aieh UnwArdige and aehlecht Vorbereitete ia daa Heiligtham einachleichen. In jenea DiAomea aber. wo es dureh milde Stiftungon von Privateh and' dareh die WohlthAtigkeit der GlAubigen gelungen iat, mit den mager dotirten Seminariae Convicte fllr die ÿtudirenden der Théologie oder Knabonconvicte Mr die Schiller der Oymnaeien and lateiniacben Sehulen an errichten, da aind dime Anatalten Mr die Bedürfniaae der DiAcemn nieht puereiehend, and — waa gana beaondera ia'a Ange au faaeen iat — die vom Tri'dentinum ao nmhdrtcklieh geforderte Anordnung dea Unterriehta dareh den Biaehof beeteht nirgenda. Die ZAglinge der biachAflichen- Seminarien machen ihre Studien an Alfentliehen Anatalten, Oymnaaien und Lyooen, aaf derea Leitung und Doctrin die BiaehAfa keinea oder nur aehr geringoa C Eintium haben. derea Profemoren aie aieht eraennen oder naeh Bedarf entfernea kAanen, «Ahrend daa Concordat ihnen dieom Rmht auabedungen hat: ja aelbat die Anatollung der Rectoren und Subregenten der Semiaarien, die Aufnahme voa ZAglingen in dieeelben und die Verwaltung ihrm Vertnôgena hat der Staat bmufaiehtigen und beechrAnken wollen. Dieeer Zuatand der Dingo kann aber nm eo «eniger fortdauern, ale die beklagenewertben MAagel der Eraiebung aad' dm Unterriehta aa don Affeatlichen Anatalten, weicho wir Rarer KAnig* lichen MajeotAt Oogleieb dantellm werdea, m dea BiaehAfen von Tag n Tag nnvenaeidlieher machen, aelbet fflr die Bildung dm Kleraa an eorgen. Dm Oberbaupt der Kirehe hat ebmfalta, wie Bare KAnigliehe MajeatAt am dem ia Abmhrift anHegm den Breve an die EnbiaehAfa Bayerae aa «ntnehmen geruhen warden, diem Aagelegmheit eruet D lich in ErwAgung gmogon, and m iat daher bobo Zeit, dam Art. V dm Coaeordatm gaaa erftUt «erde. Zar Vermeiduag voa Mimvènttndaimoa mAge die Betnerkung eriaubt min, dam der Epieeopat keinmwego die Anfbebuag dar aa den biaeMfliohen Seminarian echea bmtoheadon Lehranatalten bmbeichtigt, im Gogeatheil d*Tea Fortdaaor aad Hebnng vrAmeht, aber nugioioh vorlangen mam, dam der ,coneordatmAmigen VerpHohtang dm Staatee aur Dotation der Semiaanea durai Ueborgabe' dieeer Anatalten an den Biaehof, wo dim mftglieh iat, oder dureh Freigebung der Erriehtaag aolcher Studienamtalten in don bieehdfliebea Seminarian genQgt werde. Aueh dArfta nar Bmeitignag àdlenfallaiger Bedenken au erwAhnen soin, dam m sur beaeeren Krreichung dm Sominarawookm naàaentlich in grAmeren DiAeomn naeh dea Votaehriftoa dm Tridentinuma dem Biaehofe uabeaommen iat, die sar Bniohaag dea Kleraa nothwendige Aaotalt fai enbrere· Abtheitangm and ia venchiodeaen filmira* jedoeh in eageten moralimhen Verband mit eiaaader, an mrlèhtm.

Naeh dioaaa Vorbetaerknngm eriaaben aieh die aOeruaMrthiaigot Uetormiehaetoa die aaf daa Concordat bagrindetoa Pentetate dor Kirehe in folgeadea Mtaen niedonalogon. .

1) Ba iat eino heilige Pflieht der Kirehe, na fardera, dam dor Art. V don Coneordatea gana and oUo Rtekhalt amgeMhrt, aad der mtgegenatehende ▮ BA d * im Zmaanaenhalto mit den H 77 and 78 dm ReMgionoodietm, m wie aile Altéra and nouent V.erordaangea, wolehe die, BiaehAfa ia der Auatbaag der ihnea dareh Art. V dea Concordatm gewAhrieiotetbu Reehte hemmen, vAllig aufgehuben wordaa;

2) dam m, am dieee Beminariea naeh dem Worttaute dm Conobrdatm ad normam a. Concilii Trid. einriehten ni kAanen, don BimhAfen freiatehe und mAglieh gemaobt werde, jette Lehramtalten, welche nar Bildnng der sukAnftigen Prieater vom Knabenalter aa bie au den hAheren Weihen nothwendig aind, daa iat aaeh ' umerer Einrichtung tateiniache Sehulen, Gymnasium and Lyeeum, mit dieaen Seminaries untrennbar au vereinigen, reap, ia denaelbea au erriehtoa, die Seminarian aammt dieaen Lehramtalten au organiairea und den Unterrieht darin anauordnen, ohne aile Behinderung und Eiumiachung voa auaoea, und daaa ea doit Bioehefen unbenommen aei, dieee Seminarian je naeh den BedArfniaaeu ihrer DiAeeeen in veroehiodeaen Abtheilungen und an veraehiedenen Orton au grfluden.

3) Dam die VoratAnde an dieaen Anatalten auaachliemlioh vom Biaehofe ernanht und eine ataatliehe, m gawiaae Bedingungen geknApfte Oenehmigung dafllr nieht erfordert werde.

4) Dam die LehrOr and Profemoren an den Semination, reap, an den damit verbundenen Lehranatalten. wie m dm Concordat auadrücklich ruaiebort, vom Biaehofe vAUig ' frei eraannt warden, ohne dam eine kAnigliche Oenehmigung erfordert wird, end dam die Bedingungen von Pfarr- oder reinatnatliehem Profamoreneoneun wegfallen. wobei aieh jodoob die BiaehAfa dm Reeht vorbehalten, die Mr ein bmonderm Lehrfaeh ansuotellenden Lehrer oder Profemoren entweder aelbat su prflfen oder dureb eino von ihnen summmeagmetate Commimioa prtfea su laaam.

5) Dam die Aufnahme in dieee Seminarian und die defer aasuordneadea Prtfangea vAllig frei mien, und sa entmer eine kAnigliche Oenehmigung nieht mehr eintrete.

A) Dam die Ertangung dm Tiochtitels ale Vorbedingnng der Ordination dadureh vereinfacht werdea mAge, dam fer jodo DiAcme eino ergiebige Avormleummo fer die Tioehtitel geleistet werde.

7) Dam der StAat mine Dotatiompilieht. der Semination erfelfe, wobei jedoeh cm eo ,weniger su bernrgm ist, dam ihm aUsmehworo noue Lmten . sugemnthet werdea, ale dime Dotation theita, wo Jbe. thunlieb iat, dçreh Ueberiamaag bmtehender Gymnasial- und tatataiaeher Schubtiltungon oder Exigeasen, eowie von Lyoealfoade ud Exigenien, theila dareh BeitrAge am don Beaten dm Kirchen-. venndgone, theila dureh laampruchnahme der WohlthAtigkeit der GlAabigen gromentheile herbeigmehaft warden kann, und man neuoDotationesuachitaee nur

1 JkJe OogmotAada M^o0Mr Nhtar, Sbar welcho voa der KlNhammwaK ohm MIMMmc te weMghm OW«kait beta· «taaaNgm Aawfemçh gembabm tete 'arfclart atalieh' I 7Si> MgmiMbo AuriaOwlafla ter mûtfdU BaWmÿe-, VeryÀpmpe- «od teafen^taltm.* y

daaa begchrcn wird, «ni die ganaauten Kittel J| aieht anareiehea odar boaflist ward·· kSaaes.

8) Daw dan BiacMfea die »elUg Me Verwaltung der Seainarfonde each Kaaaagnbe dar kirekliobaa Geeetse ohno Curetai von Suite des Staatea 4bergeben warda.

9) Dam jedentelte dia Lyeeea, welch· aabaa biachdflichea Seminaries iHateba·, oagleiah ate bimhbfliche Aaatalten orkfart, mit daa Seminar»·· untieanbar verbunden, uad ihre Profaaaoraa aaah Art. V daa Ooaaordatea kflnftig roe daa Biachdfaa •meant watdaa, wobei ea aich von aalbat vmteht, daaa arworbaaa Reehte echos AagaateUter ·■·•ngetaatet blaiban.

Dia allarnaterthAnigst Unterseiehnoten warden aich beailaa, Barer Kôniglichea MajmtAt aaah Maamgabe vontehander Punkte VorachlAg· sur Heratelluag von Dieaaaaiieainiaariea ad normam a. Concilii Trid. each dan Bedflrihieaan dar aiaselaea |I DiAceaen an unterbreiten, *u welabon aiab Allerh&cbatdiaaelban flbersengen warden, daaa die Her•tellung aolcher Aaatalten Oberall mdgiich iat odar wenigateae Mr die Zukunft angebahnt warden kann.

Be flbrigt uns noch, «mb hddkst wichtigan Punkt besflglich der Bildug dea Klarue Barer Kfinigliehaa MajmtAt gaboraanat vorautragen. Auaeer den Setninprien and den damit su verbindendenAnatalten aind die thmlbgimhen FacaltAten an den Univeraitflten dia einflnaareiahatoa and angeaahanaten Unterricbtaanetalten Mr daa Klerikatetaad, aad aie aollen end warden die· immerhin bleiben, wie aie die Kirche von jokerbeaonden gehoben and mit reichen Privilégiai auegestattet hat Trots dor im Obigen eatwickeltea katholiochen Prineipien flber die Bniehaag doe Klerus aber, und trots dea waiter· aaf dea katholiacben Dogma von der Fortpflansung and tye- 0 wahrung der Lehr· Chriati dareh den Epiaeopat uater aeinea Oberhaupte, dem Papato, beruheaden Satsea-: daae Nieaand in der katholiachen Kirche daa kirchliche Lehramt in aeinen verachiedenen Formen von der Kinderiehre aa bia so den theologiachen Dimiplinen hinaaf anaflb·· kfi···, ea mi dean, dam er dasu dareh die geeetmnAaaig· AutoritAt der Kirche die im Faile der Noth naeh caaoeischen Formen such wieder eatsiabbar· Miaaion •rhaltea babe, trots dieaer nnnmatflaaliehan Wabrbetten, aagea wir, iat in Bayant der Kirche der ihr gebflhrende Biaflw· ·*! die Anetellung ia theologtachea Lehraat an dea FaoaltAtM uad auf den Unterricht an denaelbeh nicht gewAbrt; and so aehrwir Uraache babea, daa WohlweDeh dm Bteatea in der gegenwflrtigea Boaetsung dimer Anstalte· und die kircbenwimenacbaftlicben Leiataage· aa denaelboa daakbar aasuerkenaen, ·« kaau dooh dea D Staate uamflglich das Mr die Kirche unverAumerliche Reeht der Seadung aaa theologimhea Lehraat eingerfluat word··.

Die ebrftuehtavoltet Unteneichaeton aflaeea bier •iner doppelten Miaadeutttng verbeugea; sie wollea nAalieh erateaa daa Recht Eurer KAniglichen MajmtAt, die Protemoren der Théologie an dea Uaiveraitflte· su ernennen, keineawega bmtreitea, modern veriaagau anr, dam «a ait Gutaohten aad Zaatiamang der kirehliehea AatoritAt goflbt werde, and der araaaato LeBter von dieaer die Mimioerhalte, Bin Zagakfladnim, welohm aelbat daa proteetantiach· Prcsmea der Kirche gemaaht hat Zweitena aber verkobnew wir aicht, dam die Kirche •elbet nr nngeheaatorea Wirksaakcit der theelogischea FaeultAtea, and na aie sa allgeaaein aa•rkannten kirchliehaa Aaatalten rı erheboa, dieaelben enter die nnaittelbare Anteieht dea Papetee geatallt bat, dkr die·· dareh aig··· Organ· »u>nflban plagie. Btwaa Ander·· will dar bayemaehe Bpteeepnt nieht — abar ar knaa ·· uiabt tenter Mr But daa lateramen dar Eimke eareinbar kaltea, daaa die tkeotegteohen FacaltAtee ate eetebe keina Eirokliebo SteUung baba·; »r mum debar beaatragon, daaa dieaelbea wieder ia dan voile· kireMiehea Verbaad tret·· and ia alter abraavollar Wai·· der oberaten Anteiekt dee Papete· natarwartea warden, welcher oh·· Zweitel danu bowogua ward·· kdnnte, dieee Anteieht dareh, Mitglieder dee bayerteehaa Episcopate· na Sbaa ;; dam terser oh·· Zaatimmung dar kirehlieb·· Antoritflt, welebe die Minion tarn Lehmrnt an erthail·· hat, n«d ohae Gateebten der FacultAt keia Protemor . der Théologie ernannt werde; daae eadliah, aobald die FacalUten die vorguaannto valla kirchlicho Btalhtng eeteagt babea warden, der Doctorgrad aa dieStolie deaProtemoren- I concur»·· trste, ohae daaa jedoch dadureh die in Art. V de· Concordat·· eatbalte··· biseh'öflichen Rochte beaintrkchtigt ward··.

Solange aber dia VerhAltuia·· nieht in der angegebonenWetee goordnot aind, mflmen die Didoeaanbiachdte fordera, daae Ntemand ohne ihr· Zuatimmung and Miaaion in daa Lakramt tret·; aach eine Faatatellaag dar Ordnang det theologiachen Studien kann nar ait Einwilligung der kirehliehea Aatoritit etattSnden.

Bndlich glauben ea die upterthkniget Uaterneichnetea ate ein in die Freiheit dar Kirche be•flglich der Bildang dee Kiara· eingroifend·· Hearnnim beaeichaen sa eoUeu, wean theologisehe 8tadien ia Aueland, and namentlich an Rom. gehindart oder willkflrlich beachrgnkt werde·, weaahalb die Boeaitigung aolcher Hemmnime der Kirche nicht an verweigern ist.

IV. Indent die antarthAaigat untenaichneten BnbiachAfe and Bieehete aieh na dem effentlichen Schul- and Eniahaùgawaaen Wenden, aind aie vor Alien tief darchdrungen von dam BewuMtaCin, da·· hier ein Gegenatand berOhrt werde, von dewen Bahandlung daa kflnftig· Schickaal uneerer Nation weaentlioh mit ebbAngt, and tagleieh Mhlen aie die echware Laat der VeraatwortliehkmA welebe aaf ihnen celbtt ao gut wie aaf alien denen liegt, die mit der Ordnang und Laitang dieaer unerme···lich wiohtigan Angelegenheit betrant aind. Ba iat die traarigate Braaheinang «Bearer Zoit, daa antrflglioheto Zeiehan eiaaa groaeen Varteilea, daaa aieh in ao vieton Waiaen ait mebr oder Binder Bewamt•ein das Beatreben hand gibt, daa Chriatentham ana den ôffaatbehen Einriohtangen wie aaa der SpbAre dee Privatlabeae immer aehr su verdrAugen and sainen directiven Einflase aaf ein immer eager werdendea Gebiet sn beeahrAnken. Dime· Bestreben iat in Iteutaehland in dan letsten Jahren ofeaer and mit aehr Bereehnnng uad Zuaeamenbaag ah jentala frflhar aufgetroten, und wirkt nirgaada verderblichar ate ia Kr*i»e der Eraiehnng ud dea Unterriehtoa, Denn eine Witoenaohaft, die aich knanreiasen aaeht voa dea Fundaaente der von Gott geoffenbarten Wahrheit, earn in dept Maarne, ala ihr dieae Loareiaaang gelingt, dem Gciate des Irrthuam aad der Lflge v«rtell«n, and •in· Ersiehaag, welch· dea Charaktar der Jagead ohne die Hfllte der ohriatliehea Lehr· and Sitte an geataltou anternAhm·, wflrd· m·· Generation haranbiidM, welch·, nur von Motivan der Selbat•aaht and dm EigeuuUm baherrachk dee Faaili·· wie dea' Stanto anheilbar·· Stochthaa bereiten aflaate.

Die Biechflfe, beruten, die Pfleger aad Be■chfltser dea chriatlichen Element·· in alien Zweigen

und Besiahung·· de· Affntiieh·· wte das Printlebena su Hia, sataaea m sa ihna atrfg varbindendaa ObliagMhaiten reahn··, dahin n wirka·,' daw die relififi·· Grundlag· daa Uaterriebtea «ad der Eniohung aavenehrt bawahrt, and da, we tie baraita geaohwkeht und varkfimmert ward·, wiadar balabt and gekrAftigt ward·. Daa kathoBaobe Volk iit berechtigt aad aagawiaaa·, voa ihaea ala aetnegeistlichen VAtern aad Hirtea aa variaaga·, daaa •ia, aoweit di·· ear immar ia ihraa KrAften ateht, von dar Bildnng aad Untorwaiaaag asinae SOhaa und TAohter AUaa abiuwaadaa traobtan, was dia Reinhbit und Featigkeit daa Glêapeoa eu trtbda und su Maohfittern, .dsë' religid·· Bewuaataein dar Jugend eu verwirrea, dia ear -a·· dam Gisuben •rwaehaande und suf ihn su atAtsend· Bitte su hqflpokan geeignet wire. Daa Hecht der BiaebAf·, wié a» au» dieaer ihrer Varpflicbtuag aich mit Nothwendigkeit ergibt, hdt die Btaatagewalt im V. Artikel des Concordâtes auadrteklich gewAhrleiatet, •ber die Zeitumatlnde, die Gefahren, Welche such der Schale und der in ibr au bildenden Jugend drohen, die thefla offanen, theib verdeckten Angriffe. wejche auch auf die noch vorhandenen Reate und Bruchatfleke de· ratigiAaea Charakten, den' die Schule. nsmentlioh die Gelehrtenachule, ehemala beaeaaen, gaganwirtig gemacht warden — Aile» dieaea legt den BiacbAfan die NAthigung auf, hiemit feierlieÇ su'erklifren, dhaa ai· m'der Fttrsorge fOr daa geaantmte Behul- und Eniahugaweaen nach seiner roligiAeen uad ' aittliohan Bait· eine ihrar wichtigstan Amtapflichten erkenndn, und •ieh ebenso feierlieh su verwahran, daaa aie in der Auattbung dieaer ihrer Amtspfliebt eowohl an Affentlichen ah an Privatsnstalten in kbiner Weiae gahindert werden.

4

Es aiud sunAohst die *UfüttniUt*»*, nAmlieh jene C beiden ihrer Btiftung und uraprtnglichen Aus•tattung nach dem katholieohen Bekenntniaea vorbehaltenen und dieeae ibrae frAheran Charakters noch nieht vAllig entkleideten LehrkArper, welohe gemfiea Artikel V dea Concordate· innerhalb des Kreises der bisohAfliohen Verpfiichtuag fallen. Dann jener Artikel unterscbnidet nieht smschea hAharn uad niedern Scholen, sondera iMtet gnus allgameia von alien Affantliches Lehra*sslten. Ja, dieVerpfiichtnng und Berechtigoog dar BiachAfa eteigart ■ieh mit dar hhbecaa Bedeatang uad dem uaiveneUea L'mtaage dar Behal·, and da di· UaiversitAten die aigsntlicbn bob·· 'Behal·· aind, ia walehan die berrscbaad·· Btftade, dia HnMg·· Leiter, Ersieher uad Lehrer da· Valka· ikre BUdung uqd Geainnung empfangea, so lAast aiab aieht leicht ein Gegeoataad denken, bat weleham die Aufforderung an den Epieoopat, eorgfUtig· Uslter- Dd·· uad in. natArlieham Zuaammenhange hiemit wachung und Unheil abwehiwnde Fhnorgs mntrwtaa su laaaen, dringander wire. Dia aogenanntaa.phUoeophiechen Facultiten aind aa, welch· akmmttiohan Btudirenden ihra allgemeine whaenachalUiche Bildung ertheilan ablleu; innerhalb dieaar FaoulUten •bar atahan inabaaondere die Lehrflohar der Philosophi· und Geechiohta ia eiaem unaufldalichen Zuaammenhange mit der raligideen Uuberseuguag und Geainnung, und müaaen diaaa Uebersaugung And Geainnung ja nach der Richtung pad dam Gelate, in welchem aie vergatragan werden, eatweder begrttnden, Uutern und befeetigan, Oder untergraben und saratftraa. Wean dmnnaeh die Biachdfe sur Wahrung dee chrutlichen Glaabans in dieaen Diaciplinen ihra Btimaaa arh^ba· su mAaaen glauben, ao kdnnte nur darjenig·, dar da· arwihnten Zusammenhang •baichttich ignoriren wollte, etwaa Befremdeodee hiarin finde·; aia warda· 'abar hiebet anoh noch von fblgandan Brwlgunga· golaitat:

Atéana empOngt hier ein groeaer Theil der ktnftigea Theologia Stadirendea «nd Prieeter aeine wiaaaoMhafUiohe Vorbildaag;

XntUiH» Sind die BheMfa die aatOrlichen Wort-Mhrer und Vertrater slier jener Tatar and Matter, welok·, dam katholiacheu Glaubaa mit Uebersaugung sugatium and-.Mr die Ratigioaitkt and Bittliehkeit ihrer an dan Univaruitaten «tudirendsn BOhna Ingsttioh beeorgt, in ihrer Vereinseluag wader Gelegenheit nock Mittal baeitoen, ihra Stimme laut werden sa laaeea, und ibr· · WAttache, Baaorgniaae und Klagan vor daa Thron su bringen.

Der ante Wunaoh und Antrag alao, mit wclchem die Bieehfife, aingadenk ihrar die Univaraititen angehenden Borge und Pfiicht, im Namen der gansen bayariaehan Kirch· and dee katholiechan Volkea vor dam Throne Eurar KAniglichen Majeatit er·'•cheinen, iat dar: daaa an den beiden Universititen bei Beaetsnng der philoeophiachen und geechichtlichen Lehrfkehar auf Minner. walche ihre Wiaaenachaft in raligiSeem Gaiete auffaaaan und vortragen, Bedachi geaommcn werden mdge.

Ein swaiter Wunaoh betrifft daa Collegium, watahee an der juridhcben Facultkt Aber *Kirchntrrekt* leaOn w|rd. In diecen VSrtrAgen pfiegen die kAnftigan Staatabpaipten, wenigatenr sum groaoen Theile, Hire ' Anaichten Abpr die Rechi· lind die" Verfaasung dar Kirehe, aowie Aber ihy /Verhiltnisa sum 8teata su aehApfbn. WArden nun dieaa Vortrtga dasu benfitat, den Btudirenden falacbe und kirehenfaiadliche Grundsttse beisubringen, so würde damit ein Same dee Unheil·, der Zwietracht und endloaer ZarwArfhiaee'auageatreut, deasen Aufgehbn und Wuchern suletst fOr den Staat ebenao nachtheilig werden mAchte ala fUr die Kirehe. Die Biachdfe kdnnen dahar nieht umhin, der Königlichen Staataregierung gegenAber den Wunach eus-. susprechen, daaa aie hierauf ihr Augenmerk richten mAge.

Bia knApfen hieran noch den weitern Wunach, daaa daa firühér an den UniveraitAten eingefAbrte *Xtiifitiueelhgitu»* fAr Studirende dar philoeophiachen und andartr FacultAten da, wo man ea factiach anfg«hoben oder baaeitigt hat, wieder hergeatellt werden mAg·. Zuglaich glauben aie fllr kAnftige FAlle erianern su aollen, wie ee die kirchliche Ordnung mit aich bringe, daae die Aufstellung •in«a L'nivwsitAtapredigera nieht ohne biachAfliche Gawhmiguag gaeehche.

Wena die Biachfifa, endlich noch ea nieht un•rwAhnt laaaen, dead ihrer Wahmahmung nach der Varfall det Religion «*d Bitte noter den Studiren-.

Wena die Biachfifa, endlich noch ea nieht un•rwAhnt laaaen, dead ihrer Wahmahmung nach der Varfall det Religion «*d Bitte noter den Studiren-. Dd·· uad in. natArlieham Zuaammenhange hiemit der Hang nom MAaaiggang und sur rAckaichtaloaen BaHedigug ainnticher Laidanachaften auf eine wahrhaft erachrockend· Weiae sait dan latatan drei Jahten sugenommen hub·„ ao ganAgen aie hiemit nur einer echmersliehen Pflicht Di· That■acha aalbat wird fast tAglich von *to* vi«ien Beiten baatAtigt und erAtfn«t suglaieh eia· ao dlatere uad badanklieha Auaaicht in die Entwieklung «nearer kfinftigen ZaatAnde, daae' die BiaohAfa nieht sweifeln, die KAniglich·' Btuitaragiarung werde eelbet achon die Uraadun die··· baklagenawarthan Eraeheinung und die geeigneten Mittal, denaelben •ntgegensuwirkan, erwogaa haban.

In Besug auf. di· Gymnaaien aind die Beatimmungan daa Concordat··, die dock suglaioh feierIfoh· Verpfliehtaagea de· Staatea anthalten, un•rfllllt gablieban. Die BieehAfe aollen an alien Affantliehen. Bebul·· ihr Amt ala WAchter der

Glaubena- und Bittenlehre frei anatibM; aber «b 1'liage voraegaweiae rertraut* gemacht werden. ffir dM Gymaaaioa and Latoimchubn iat biaher aich*· geachehea, um ihnen di· damit verbtrgte Stelluag, ohne welche «i· ihrer Verpliehtuag MMechterdinga nieht genfigw kdnaea, «imrtaam. ASee, waa. die Religio· der Zftglinge, 'dea UaterriCht aowohl ab die gotteadieaotlicho and sacramental· 1'ebung betrift, iat ait waaigea Auraahmea ohao die gebabrende Theilnahme der BieebSfe ' eiaeeitig geordMt and feetgoeetat worden.

Éa'kana aber der KSnigliohen Staataregienag kaum verborgen Mia, daa·. Unaufriedeaheit aad Miastrauen hinsichtlich der an. den Btaatsgymaaaien gewfihrten Lehre und Ermehung unter den Familiravfitern immer waiter um aieh greift, daaa viale Eltern mit Sehnsueht auf die Erriehtang vou solchen Anatalten boffei^ odor auch gegenwfirtig achon ihre.Sôhne aolchen freinden Anatalten aavertrauea, welche Mr Religion und Sittliehkeit ihnen volle B BOrgrahaft gewfihren.

Die Annabme liegt daher nahe, daaa die Ein-'rfiumung jcner Befugnisae, ohae welche die Bbch6f-' nieht im Stnnde aiad, die Glaubena- Und Sittenlehre an den gelehrten Schulen au Qberwachen, auf dieae Anatalten aelbat eineu wohlthfitigen Einfluaa auaUben und daa geaunkene Vertrauen au denMIben wieder beleben wttrde.

Un nun ina Einselne einaugehen, iat ea aunbchat unverkennbar, daaa <die 'Btellung einea Religionalehrers Un êinem Gjmnaaium oder einer andern dem Gymnasium Ihnlichen, ftlrbesondere Ficher oder einaelne Btinde beatimmten Lehr- und Eraiehungsanstalt (Gewerbs- und polytechnbchen Schulen, Cadettencorpa) eine mit eigenthtlmliehen Bchwierigkeiten yarbndkne iat, und daaa ea keineewega leieht iat, aolche Winner aussuwihlen, welche alleu durch dioM Btellung an aie gemachten Ànforderungen C genfigen. Ea gehSrt hieau eine ao genaue Kenntniab der Individualititen, wie aie in der Regel den Organen der Btaataregierung abgeht, und. wie nnr der Biacbof aie beaitaen kann.

Wenn daher auch fernerhin wie biaher bei Anatellung der Religionalehrer an den dffentlichen Anatalten der Btaat mitwirken soil, ao mfiaran dock die Bisohbfe. aMndaataiu ein beatimmtea Vonchlagerecht in Anapranh nehmen.

Zugleioh kbnnen aie nicht unterlaasen, auf die im Geiate und Buchataben der kirehliohen Ordnung und Verfaeeung gegrfindete Fordorung hinauweiaen, daae ea dem Biachofe aukomme, dem ernannten Religionalehrer die kirchlicbe Mission an aeinem Lehramte au ertheilen und aie ihm, fella er ea fUr nothwendig hilt, aueh wieder au entxiehen. Ebenao iat ea in der kirchliehen, vorfawungamiaaigen Ordnung und in der Natur deeSaeramonteo der BaaaeD gégründet, daaa der Biacbof die dahin beafiglichen Anordnungen au treffen habe.

Auch die Behauptung darf ohne Beeorguim einea gegrfindeten Widerapruchea aufgeetelli warden, daaa ea der Beruf und dap Recht dor Biacbife sei, ,VerfQgungon fiber den .regelmiaaigen Gottaadionat an den ôffentliehdn Bohulen, ellerdinga, nut mit Zuatimmnng der betreffenden Bohtede, su machra; d^nn aber aueh>49| Zeiten durch beeondere auagewfihite Minner oigene roligidoe Vortrigè mit ent-•preobenden Uebungep verbunden ffir die aa dieaen Schulen atudirendd Jugend su veranataltra. Die Biaehbfe werden bei dieaen und den vorhergehenden Forderuegen eon dir Erwtgung geleitet, daaa dio geaammte modern· Lehr- und Bildungamethode auf die claaeiacha, alao altheidniache Lituratur gebaut iat, daaa ea die heidniechen Begriffi· und An-•chauungen aind, mit denep die Knaben und Jfing-

welche ihaM Neigung and Bewutdoruag eiagedoeet wird, daaa eadlieh die bfahrnagea der jfiugetea Zeit nur an deetlich geaeigt haboa, webin dieae eiaeeitige, allee Gegongewichtea ermaagelado heidaiache Bildeng ffihrt, welobe Ideenvonrimng und weleb eioe kraakhafte, eelbot ia politieebor Bfmehuag gefthrlieheVorliobe Mr aatike Abatruetionen aieh der doutachen auf dM Gelehrtenacbulen eraogenM Jugend maeeenhaft bemichtigt hat. J)er demecratiache oder republieaaiach· Schwindei würde in diaaer Jagued aiebt ao mfiebtig urn aieh greifen, nicht ao viole Thorbeit und Unheil eraeugt haben, weaa ein geiatigee Gleiehgewieht in den $ta*t»-•ehulen hergeatellt and bewahrt worden wire, wenn der heidaiaehen Lehre und Riehtung ateta dio chriatliche Doctrin und Uobung ala Corrective an die Seite geatollt worden wire. Diea iat hiufig unter- laaaea word··, und nicht minder hfiufig hat man die Uebung und Pfloge dor Religion an den Gymnaaien nicht nur auf daa kleinite Maaae beachrfinkt und in eine vdllig untergeorduete, eelbot dem argloaen Binne der Jugend auffallendo Btellung hinabgedrfingt; man hat each dieoea hôchat beochrfinkte Maas· von Gotteedienat und Religionafibung noch in oinen geibtloaen Mechanismi» und loeren Fonnaliamua auaarton laaoen und dergeatalt achon daa Gemfith dee Knaben und dee Jtknglinga mit dem Eindrucke errtlllt, daae die Religion nur ein Gegen-■tand der Miaoaohtung und Gerinçochfittung Mi, und' data ea aieh dabei nur urn die Beobachtung gewiaaer oonventioneUer Formalitfiton handle, die man èban deMhalb mit dem Auatritte aua der Schule ala Uatigen und nuamehr unnfits gewordenen Zwang von aieh werfen kbnne.

Daa iat der Zuatand, angMichta deeMn die Biaehbfe aieh die oben erwfihnten Rochte und namentlich auch daa Recht verbehalten müaaen, ndthigenfalla bei einreiMonder religibaer Ijothargie oder wait urn aieh greifender aittlicher Corruption jene auoMrordeutlichen Heilmittel ansaordnen, wobei µ eicb von Mlbat verateht, daa· aie nieht geeonnen aind, damit irgendwie atdrend in die beatehende Ordnung der Btudien und dea Unterrichtea einsugreifen, aondern nur im EinveratindniaM mit den Voralinden der Anatalten derartige religiôM Uebungen anauordnen gedenken.

Weiter werden die ellerunterthinigat L'nter-Michnoten nicht im Btande Min, den Verpfliehtungep, welche ihnen ihr Amt ala Wichter der chriatlichen Eraiehung und der Glaubena-. und Bittenlebre auferlegt, gehdrig nacbaukommen, wenn ihnM nicht auch noch daa Recht eingeriumt wird, die Lehrbficher der Religion, die Eintheilung dee religiôMn Unterrichtea -wad die Methode deeaelben an den genannten Anatalten au beatimmen. Und wie aie dieeM Recht hiemit in Anapruch nehmen, ao aind aie aueh von der Billigkeit de· eben in jenem ihrem Beruf· gegrfindeten Verlangena fibeneugt, daaa man aie hinaiohtlich der Lehrbfiaher der Geechichte gutachtlioh here, und dam ihnan gMtattet aei, darfiber au wachen, dam den katholiMhen Bchttlern nicht Bûcher in die Hand gegeben werden, welche Glauben und Sittliehkeit irgendwie geMhrden.

Die Biaehbfe glauben indeaa nicht, indem aie die ana ihren Pflichten mit Nothwendigkeit aieh ergebenden Rechte aur Bprache bringeh, da,' wo ee aieh um die bffentliche Eraiehung und Bildung der Jugrad handelt, innerhalb dee rein religibeen Gebietee allein atehen bleiben ra dfirfon; da ee Thataache bt, daM der Geacbichtauntorricht fast ia gleicbem Mmsm wie der Religionaunterricht die

religitee Uobemeagang dea atadimden Jfingliaga; entweder antergrabon, oder aber eatwiekaln and befmtigen hilft, m m&mea ai· aneh verlaagea, daaa mu ihnen voa dem Inhalte daa hbtorieehen Unterriehtea in goeigneter Web· Koutaba an. nahmea, die Entfernung eia·· vmdorblieh wirkandeu Lohren au beutragea uad geg·· die Anatellung oinof ab irreligifia.achon bekuntea Mana·· ehh na «rk|bra geatatto. Si· mfimen femar nooh beaondara daraaf dringen, daaa aa nicht katholiaohon Aaataltea dar Geaehichtauterrieht Mr katljoliacbe Soh&ler dem Religioaalehrer doraelben oder einem aadara hiesu beMhigten Geiatliehen fibortragen ward·.

Wifd daa Princip, ana walchem dia hiaher erwihnten Postulate pit unabwsiabarer Conaequana aich ergeben, ab wahr anerkaant, eo bodarf aa keiner baaonderen BewobMhrung mehr, daa· m auch in dar Stellung der Bimhfife liege, an der Abfuiung and Erlamug orguiacher Bostimmuagea fiber die Diseiplin, dia Bawahrang and Pflege dar Religiosittt and Sittliohkoit aa d·· Gelehrtsaachnlea Theil au nehmen. Ebenao aelbatverstfindlioh liegt ea dun auch in dem Krebe dar Befugniaae der Biechofe, wie ai< fiberhaupt bei dem groaaen Umfange, der Mannigfaltigkeit nad der Behwierigkeit ihrer Geschfifts uad Reehte einaelne denalbeo durch delegirte Stsllvertreter anafiben Issaea, eo each die ihnen obliegende Obhnt fiber dea religifieen uad aittlicben Zuatend dar gedachten Schulea dureh geeignete Organa verwalten au laaaen. Eodlkh wird es each keinem Auctande unterliegen, daaa die Biaohfife au goeigneter'Zeit aich dutch eigene Vhitationen von dem Zuatudo jener Anatalten in Beaug auf Religion und Sittliohkeit fiberseugen, wobei aie genie bereit% aind, der sunfichat auatandigen Behfirde die Vornahme einor aoiehen Viaitation, fella ee begehrt werden eollte, jedeemali vorhor anauaoigen.

Wird die Stellung dee Episcopate au den Gymnaaion und Lateinsehulen, wie au den fibrigen dieaen parallel laufaaden fifleatliohen Unterriehtaaaataltea in der hier beseichneten Weiae goordnet, ao iat demit vor Allem eine Pflicht der Qerèehtigkeit erffillt, ea iat Gott gegeben, waa Oot^ee iat, ohne daaa demit dem Kaiser entaogan wfirde, waa dee Kaiaers iat; und. die BiachOfe aehen aich nun erat in die Lage venetst, in welcher aie den ernatea Mahnungen und Pfliehtra ihrea Gowismns Grafige thun, einem der wiohtigaten Zweige ihrea nieht durch menachliche Willkfir, condom dureh gfittlieho Anordnung eingomtston Antes di· gebfihrende Sorge und Thfitigkeit widmen kôanen. Dann aber wird auch — dieee Hoffnung sprechra *trir* mit Zuveraicht ana — dean wird daa neeh glfiabige Volk den Staatsgymnaaien soin Vertrauea wiedor auwenden, ao viole jetât Mr don religifieea Ud aittlichen Zmtud ihrer Sdhno sohwer bskfissraertsn ufid in fingstlicher Unruhs dahin lebeadeo Eitan werden in der der Kirche eingeriumtea Obhut and Theilnahms cine beruhigende Btrgachaft Mr den guten Geiat, Mr die gowiaseahafto Plage ihrer heiligaten Intereaaen an den Ofiaatlichen Sehuien erblieken. Der Epbodpat aelbet bohfilt aich «war vor, da, wo hr ea nfithig halten milts, each eigene den Gymnaaion und Lateinachulen analoge Lehr- and Ersiehungmostaltu mi grind»; ar erwartet, daaa man der Kirehe, weieho ehemala die Grfinderin uad Bewahrerin aller derartigen Sohulen geweeeu, auch jetit daa Raeht, einaaln· Sehulan an atiften und aa leiten, nieht ward· abepreches wollen; aber wo aneh, ain Bieehof dim n thun aich veranlaaat aehen aollte, wfird· denelbo doeh von aeinen VerpSichtungea gegen die Staatainatitute aich ia hmnm Web· antbnnd·· glauben, und wfird· die Sorgfelt and wachaam· Pflege, welche die btatarea van ihm erwart··, durch daa Egtatehen •inar ihnliobea kirchlichea Anatalt nieht im Geriag·han bmintrfiehtigt werde·.

Nfihar noeh eb die getehrto Bohule ateht dioFotta-Mhwle dem Hen·· dm Bbohofe; lautar, dringeader, gebbtarbohar «rklingt di· Aufforderuag, welche am dea Stadt- and Dorfachalen aa ihn ergeht, aieh ihrer mit der ganmn Kraft aad AutoriUt miam oberhirtliohea Amtm aaaanohmen; denn hier bt m vor Allem der religifiee Untarrieht, die Eraiehuag der 80hne und Tfichter dm Volkm ra ehriatlicber Frfimmigkeit and Bitte, welche die Hauptbmtimmang, don Mitteipuakt der ganaen TUtigkeit bildot; der fibrige Untemcht bt im Vergleiohe mit dimer oratm und vornehmeten Aufgabe nar Nebemache, ana demhaib bt gendeau aadenkbar, dam dor Gedanke oder Verauch, die Kirche aua dor Volkeachule aa verdrfipgea, eue einor andoro, ab einer religionafeindliohon, mit Bewumtoein auf die Zerutôrang dm Volkagbubena gerichteten Gminnnng entapringep kfinno. Die Volkmchule bt ateta dor eine Arm der chriatlichen Kirehe gowmM; aie gehOrt ah weaeatlicbm Glied aum kirchliohen Organiamua, jodeTrennung awiachen ihnen wfird· Mr beido gleieh verderl^lich aein und dpr Kirehe aumuthen, ihrem Einflaaae beafiglich der Volkeachule au eataagen oder aich ana dereelben aarfickauatehen, hieam nicht mehr und nicht weniger, ab ihr aipeu .Act dm Hoehverrathm gegen ibren Hom ud Meiater, eine Haad)nng dm Selbatmordea anainnen. Ja wfirde m irgendwo uternompien, die Kirehe am der Sohule hioauaaudrfingen, und golfing· dieam Unternehmen, ao wfire daa Erato, woran die Kirche mit Eineetaung aller ihrer noeh fibrigen Kraft gehen mfimte, neue ihr gehôrige 8chulen gegraflber den entchriatlichten Stutaachulen au orrichten and jedem Glhubigen die Beechiekung der kirchliehen Schule aur Gewiuenapftieht au machen.

Mum m nun einerceita anerkannt werden, daaa in Bayern die Volkeachule in ao fern ihrem uraprfingliehen und natfirliehen Chatakter und ihrer Bmtimmug treu geblieben ht, ab aie, wenigatena aum groemn Theile, untar unmittelbare Leitung und Beaufaiehtiguag der Gebtliehkeit geatellt eraoheint, ao mum doeh auch udermib uf die aehr weaentlieh· Lfiek·, di· hier noch bmteht, and auf daa stdrende Mhoverhkltnba, welche· dadurch in die hierarchbeh· Ordnung dm Klerua gebracht worden bt, aufmerkaam gemaeht werden. Die Verfaaaung dm katholbchan Kirche bringt m mit aich, daaa jede einem Theile oder einer Klame der Geiatliohkeit fibertmgene, aaf die Paatoration im weitmten Since bmfigliche Fumtioa nnr in ateta einiuhaltender hierarchiacher Unterordnug, abo in Abhfiagigkeit von der biachôflichen Obargewalt, auagefibt werde. Demhaib kann m aur ab ein atfirudm Mimverhfiltnim betrachtet werden, dam ein Theil dee Klbnu in, der Perara der Dbtriete- and Localoehuliaapecteren nr Theilnahme an der Imitung dm Sehuiwemna berufbn, der andere aber, und iwar gerade der mit der kirchliehen Regiarungegewalt bekleidete, davon fane gehalten bt; dam die Pfarrer ab Priester ud Sraborger ihrem Bbehofe unterworfen, ab Sohalimpectoren aber ihm nicht nntergebea, aondorn bloaa Dieaer der Staabgewalt, weltliche Beamton amn aollea. Die Staataregierung acheint m in nonorer Zeit goMhlt sa habea, dam db HUf· dor Kirehe Mr daa Gedeihen der Volkeachule uontbehrlieh aei, ud dam die ihr, der weltliehen Gewalt, an Gebote etehenden

A

Mittal nieht auafeichen, end hat dewhalb mehrfaeh die gajatlichan Oberbehbrden sur Mitwirkung sufgefbrdart.

Allain ea fehlt dabei die Haupteacbo und daa reehte Hoilmittel Ar die Gebrechen der Volka•ehalon; uAmlieh die Anerkennung eine· bwtimmten autoritatiren Reehte· dee Episcopate, der nnr daan durch eeiae Viaitationen und eeinen kirchliehen Einflu·· mitwirkan kaaa, wens ihm hinaichtlich der Local- und Diatrictawhulinapeetoren ein Ahaliehea Reeht und eine Vollmacht eingerAnmt wAren, wie er aie hinaiehtlioh denelben MAnnor in ihrer Eigenschaft ab Prieater und Seeleorger hat

Ea dûrfte nieht su beaorgea win, daw hieraas Collisionen swiechen den biwhôflichen Weiaungen und den Anordnungen der weltlichen Behfirde sictr ergeben, und die Inapectoren in eine unhaltbare Doppelatellung gerathen mdohten; denn die Biwhôfs werden sich son wlbat schon innerhalb der das Gebiet der Religion und Sittliohkait umfaswnden Schranken halten.

Dabei glauben dio Biwhbfe Eurer KSniglichen MajestAt den Wunaeh und die Erwartung kundgeben so milawn, daw neue organische Verordnungen hinaiehtlioh de· Volkawhulweaena nieht ohne Zusiehung und Zuatimmung dee Episcopate getroffen werden môgen, da derartige VerAgungen fast unrarmeidlich daa Gebiet de·' Religidaen und Sittlichen nAber oder entfernter mitberAhren. Da ferner der Unterricht und die Ersiebung def Jugend in den Volkswhulen nur aolçhen Lehretn anrertraut werden darf, deren aittliohe und religiôw BeAhigung keinem gegründeten Zweifel unterliegt und auf sureichende Weiw constatirt ist, so mdswn die BischAfe pflichtgemAw dw Reeht in Anapruchnehmen. die ansustellenden Lehrer hinsichtlich ihrer Befthigung stim Rbligioneunterriohte und hinsichtlich ihrer religiiiwn und sittlichen Haltang einer PrAfung su unterwerfen und su fordern, daw ohne ihre Mitwirkung und Genehmigung kein Lehrer bestelit werde. Wenn ferner die BiwhAfe noch die naehfolgenden Befugniaw besAglieh dor Volkawhule in .Anspruch nehmen, so sind diew so augenseheinlioh auf das Aber die Sehule und dio heranwachwnde Jugend sich erstreckende Hirtenamt gegrAndet, dass eine speoielle Motirirung denelben als Qbertiüwig eracheint. Diew Befugniaw tind nAmlich:

1) Das Reeht, die Volkwchulen in Penon oder durch ihre BerollmAohtigten an riaitirea und auf Abatellung wahrgenommaner Gebreehen su dringen.

2) Das Reeht die' LehrbAcher der Religion und der bibliwhen Gewhiobte sn bwtimmen, uad die abrigen in den Behulen su gebrauehenden Bûcher hinsichtlich der in ihnan bemerkbaren religiflwn Tendons oder auoh einselaor bedenklicher Stollen der biwhafliehea Cenaur su unterwerfan.

Hiaaiit verbinden die BiaehSfe noeh die bereita oben other erArterte Erwartung, daw die Anstelinng der Local- und Dbtricteaohuhuapeetor·· state im EinreratAndniaw mit den Biwhefen erfolgen werde.

Die der Bildung der Volkslehrer gewidmeten Anatalten oder &MiaArsrsratanafiim atehen ihrer Beatimmung gemtw sn der Kirehe in domwlben VerhAltnisw, wie die Volkaechulen. Die- Staatsgewalt wlbat hat die· dadureh anerkannt, daw aie diewlben unter die Leitung geistlieher VontAnde geatellt hat, und'die Biachdfs when etch dewhadb in dor Lage, besAglieh diewr Anatalten im Wwontlichen diowlben auf dio gleiehen Prineipien geatttsten Aneprtche su erheben; aie beantragen ntmlieh, daw

1) organiwhe Beetimmungen Ober die Einrichtung aolcher Institute, namentlieh besaglich der religifiwn Uebungea. de· Religionaunterrichtea, der Sitten- und Hausdisciplin, nieht ohne Einreniehmen mit den Biachefen eriaawn werden mAgen; dam

2) den Biwhifen sur Anstellang der VoratAnde eine Mitwirkung eingerAnrat, sad kein Voratand und Lehrer gegen ihren Willen beetellt werde; daw

3) da· Reeht der BiachAfe anerkannt werde, diese Anatalten beeondera hineichtlieh ihre· religidsen uad aittliehen Zuetandee su rbitiren und wahrgenommene Miewtinde su entfereen; daw

4) die VoratAnde verpfliehtet werden mbgen, den BiachSfen Aber diew GegenatAnde aufErfordem Berkht su erstattan; daw

6) die Aufaahmaprilfusg eo wie die Jahresprüfuag der ZSglinge in Gegenwart und unter Tfieilnahme einee bischoflichen Abgeordneten atattfinde.

Ea leuehtet Abrigens ein, daw jene Venehiedenheit, wonach die Volkwchulen entweder 8taataanatalten oder Gemeindeanatalten win, und demnach entweder unter der Leitung der Staateorgane oder unter der der Gemeindebehârden atehen kônnen, an der Stellung der Kirehe und der BiwhSfe in denwlben nichte Wewntlichea Andert. und daw die Biachefe besAglieh der einen wie der andern <lieaelben Befugniwe anstuprechen sich geniithigt when, ao wie aie denn auefl aich daa Reeht vorbehalten. wenn aie im Hinblicke auf ihre Sendung und Amtept^icht es Ar nftthig orachten aollten, auch durch eigen· su orrichtende kirchliche Institute Ar den religtôaen Unterricht Sorge su tragen. . Ilieraa knApfen die BieebSfe noch' eine Wahrung ihre· Reehte· besAglieh der theib when vorhandenen, theila kAnftig noch entetehenden, ron Gemeinden odor Privaten -gegrAndeten Lehr- und Ersiehungaanatalten. Auch an diesen Inatituten inuw daa Reeht. den Religionalehrer su beatellen und die religiôaèn und sittlichen VerhAltnisw su Aberwachen, dem Episcopate suatahen.

V. Wenn ea irgend einen 1'unkt in unwrw gegenwArtigen bayeriwhen KirchenrerhAltniaww gibt, besAglieh deawn die Freiheit dor Kirehe beeintrAcbtigt encheint, ao iat ea die Behandlnng dea kirchliehen Eigenthum. Hier ist gAnslich ran den Prineipien der Kirehe ahgewichen worden, und hier muw grAndliehst abgeholfen werden. Geruhen Eure KSnigliehe MajeatAt aus dem Mundo de· Episcopates die' katholischen GrundaAtse Aber den Bo^ts ddr Kirehe an sernehmen.

Die gÿttlicho Heilaanatalt bédarf sur ErAllung und DnrohAhrang ihrer Zwecke such der seitlichen GAter, wail ii«, wenn aie auch nieht ron diwer Welt, dpeh in ihr iat und ihre Bendung vollbringen muw. *Di· Kirehe ist naeh ihrem inaenten, ron Gott heratammenden Wewn ein (lariiea; aie iat. wie ea das apostoliaehe Glaubensbekeantaiw ausspricht, nothwendig raw, und bildet in nnwrtronalieher Varbiadung mit ihrem unaichtbaren Haupt·, Jwu· Chriatus. unter Seinem BteUrértretèr auf Erden suw moralische Person, awwn mystiachen Laib. der allé GlAubigen ab Glieder ia aieh bogreift, welche, wann aie auch unter dam Einfluwe dgr daa Gaaw umfbaaeadan'und in der Einheit erhaltendea kirchliehen Gewalt sich in geeonderte Gemeinden abtheilen, auch in diewr Bonderstellung Theile dw einen Leibea bleiben, der ein nnwrtrennbaror Orgaaiamua iat, nieht ein Aggregat wlbatetAndiger corporatirar Vareinigungen.

Diewn ihren Grundcharakter der Einheit hat dio Kirehe anch ia Hinsicht auf ihr witlichw Gut immar featgahalten, und sich in ihrer Gaaama*theit ala *rm* Ganse·, ab «înr moraliwhe Parwn Ar daa Subject dw Eigenthum· de· geaammten Kirchen-

gules batraehtat, und anf diaaen Gruadaata ihre hieher bezügliche Geeetagebnng gataut

Insoferna non diem· ihr Eigahtbam di· Bo·timmtuig bat, ihr ab Goaammthait rar Erftllung ihrer Bedfirfnime su di·»·, iat aie aueh aie eolche sowohl Eigenthfimeria ala aueh allaiaiga Nutàaieesarin deaeejbdn. Wann daher aueh die eiuehie· Theile dieae· allgam·»·· -Kirchengutm ffir bastimmte kirchlieha Zwacka ody ffir baetiaunta Theile dee groaaan orgraisch gegliederten Ganann durch canonische GeeeUe, dutch beaondere von der Kirchenbehfirda approbirt· Statutes, dnreh atiftungsmAmig· Beptimmungen, privatrechtliohe Vertrig· oder geeetimfimiges Harkomman. gewidmet aind und ffir di· beeondern kirchliehen Bedttrfnieee der einselnen Theile verweudet warden mfissen, so haftet doch an alletn diaeem partieularen Kirehenvermfigen die Eigenschaft dee der etara Kirehe ala Geeammtheit sustehenden und nur zu ihrem Nutzen ra gebrauchenden Kirchengutes.

Hieraus folgt nothwendig, daaa die einaalne Kirchengemeinde, in abetracto betrachtet, nieht Eigenthttmerin dee Kirehenvermfigen· ist, und daaa •ie Aτ· in ihrer Verbindung nit der grazan Kirehe daa Hecht hat, ihre kirchliehen Bedfirfnieae aua demseiben beetritten au sehen, ferner, daaa ailes Kirehenvermfigen nur (fir kirehliehe; nieht ffir andere weltliche Zwecke verwendet werdèn dfirfe, und jede Disposition darüber nur der Kirehe ala Eigenthümeriù und den ‘sie rechtmimig vertretenden ‹irganen der kirchliehen Gewalt sustehen kfiune, welche daher auch allein fiber die RAntenfiberechOaeo dep partieularen Kirehenvermfigen·, die nach Befriedigung aller Localerfordernisse erfibrigen, cun Beaten raderer Kirehenawacke ui verfllgen hat.

Mit· diesem den leigitinen Organen' ^er kirchlichen Gewalt guatehendan und nach canoniachefi Geaetien auuufibenden Diapoaitionaracht iat auch daa Recht der Verwaltuag-eerknflpft, welches die Kirehe jederkeit^fllr die Biaehofe end ihre Stallvertreter bnanaprucht hat, ohne dabei d^e billiga ROcksicht au versAumen, die Auf'•tiftungamimige Anordnungen, privatreqhtliche Vertrfige oder reohtliche Gewohnheit genommen warden muae, woaehalb sie denn auch Dritte rar Verwaltung dee ffir particulare kirehliehe Zwecke bestimmten Kirehanvermiigens dugelasaen hat jedoch mit statam Vorbehalte jfider das Dispositionarecht ,berfihrendea Verwaltungsmaaearegel fllr die TrAger der kirchliehen Gewalt welchen stats jendr Antheil und Einflum ,und jene Aufsicht baafiglich der Verwaltung und Rechnungeablage eingeifiumt warden m'Qsaan, die ihneu nach craoniachen Sataungen au<*b bai aller Achtung dpr Reehte Dritter unverAusserlich gebilhren.

Ueber dig Verwaltung dee PfrfindevermOgens insbeeondere, die, wo nieht particulare von der Kirehe heetAtigte RechteverhAltnisee obwaltea, regelmAaaig dem 'PfrOndebasitsar salbst aukommt, bestekren kirehliehe Gasetse, deren Baobaehtuag der, Bischofau fiberwachen serpfliohtat uad berechtigt iat

Die VsrmôgensverhAltnia·· kirchlioher Corporationen aind nach den craonidch approbirten Stiftuagan und Statuten derealben tu beurthailan; wo di··· aber nieht ausreiehan, komman dia allgameinen Kirchengesetae rar Anwendung.

Das bayerische Concordat Ult alia dieae GrundsAtie fest, indem es im AUgemeinen Art. I at XII der Kirehe und den Bischôfën alla Reehte und Befurnisse wahrt, welehe ihnen nach gOttlichor As-
lUfnlwv waurv, wvlcuv lsawl umw ęwhwww «w-
g ordnung und each daa eaaoniachan Sataungen
•ukomman, and Art. XVII die· vigeatam at approΓ batam acclmia· diedpliaam ab allgamat·· Mam

in Beuag aaf rss at personas eccleeiasticas vorscheibt. inebaaoadara aber Art.-VIII1 dia vollstfipdige Con■arviruag der goiatliehan Gfiter stipulirt und aieh •aaaantUeh bestglich der Administration det in Art. IV at V baaaiehuataa beeondern Theile daa kirchliehen VernOgena graz den KireheHgeeetnen eoafornirt.

Der Staat bpt aonaeh dutch Abachlieaaung dee Concordâtes die GrandsAUe uad Vonehriftea der oaaonisehea Geaetagebuag fiber daa Kirchengut anerkanpt end die Verpfliehtung ram Schutx der Kirehe auch in dieaer Beziehung fibarnommen, vie denn -auch die Staataverfamung den gesanmten Stiftungavamfigen den beeondern Schutz daa Staatee ver-, heisst.

Inden die Biechôfe nit vollem Vertrauen dieeen .Schutz in Ansprueh nehnen, nfiaaeh aie im Hinbliek auf das Concordat und die dutch ea garantirte oanunischa.Geoetagebung, su deren Aufreohthaltung aie aich dutch atrengste Gewiaeenapflicht verbunden ffihlen, augleich Eurer Kfiniglichen MajestAt ehrftirchtevolht erklAren. daas der Staat die aup der Schutzpflicht alienfalls abauleitenden Reehte ycht auf eine Weise aaadehnen und auafiben dfirfe. durch welche er im Widereprach mit den canonischen Sataungen in dia aelbststAndi^e Administration des Kirehenguteaeingreifen, den kirchliehen Verwaltungsorganianup atfiren und die biachOflichen AmtsbdCugniaae aufhebea oder beachrAnken wfirde. vielmehr nur im Geist der Kirehe und im Einklang snit ihren BehOrden hradhaben kOnne. Sie mflasen freimûthig aueaprechen, daaa unaar gantes bisherigea Verwaltungaayatem, welches der kirchliehen Autorität hfichstens eine spfirliçhe Mitwisaenschaft dhne alien directen Einfluse gestattet, durchaus unodnoniach ist, und daaahalb dringendat verlangen, dass bei Revision dee Religionaadictee betfiglich des katholischen KirchenvermOgens .die canonjachen GrundsAtse als norfegebend su Grande gelegt werden, und die Vereinigung dee grasen katholischen Kirchenverwaltungawesens nach alien seinen Seiten hin concordatmfiasig und ih stetem Einverstindniss suit dem Episcopat stattfinda.

Insbeaoadere aber mfiaaen die Biechôfe begehren :

1) dass der Art. VIII dee Concordâtes, welcher ^jer Kirehe daa Recht cusichert, neues Kirchengut su erwerben, keinerlei. Beachrfinkung von Seiten dee Staatee erleide;

2) dees daa Recht der Kirehe, Stiftungen zu kirchliehen Zwecken ppranehmen. die Redingungen. untar welchen diè mit der Stiflutig yerbundenen Obligationen von ihr raceptirt werdenKOnnen, festzusetsen und die Stiftung selbatstAoftig ra conflrmiren, raorkanUt werde;

3) ~~dass die Biachofe die ihnen auf Verwaltung~~ dee Kirchen- und Stiftungsvermôgens nach den Canonen sustahendan Rachta da, wo aie dieeelben “«kt unmittalbar ausfiben, dutch Stallvartreter und Pfarrar ausfiben lessen, und die Kirehanverwaltungen in ~~Hflicht~~ nahmen kOnnen;

4) darn den Biachofen ihre Reehte bei ReguIirungfX kirchlidher Bezfige aller Art gewahrt bleiben;

1 Art. vm. .Die Gtlsr .Aer Asetfasrisu, Pfarreiea. Benetdeu, KircbeaMrikea sad al)er atagen Kinhrastiftungra wetAen Stets uaA aageschamlsrt etksAMe aaA kftaasa weAer vsrAassert sock is PeasiSM· venvaaAslt werAea.

1.Die Kinfie vrM each Ass Baeht hakes, aeue Besilnagea sa erwerbea, aaA was sis see ervrirbt. soil ihr Kigeathaai «W<*et Reehte wit Am Altera Kinbeataftaagm theil-

“**·. wAsk·. “ *. ” «'*<*'. ■*.
à·· AeeitoîtocÀ·· SUMk· leeab «lMWxoewi
„ ,^ù^oβτAβηliηββη,lβAββAvηvoAβηβHA^BvAio.
mm Am Miaitm aseh Awa hsüigm CwiUem vm Trimt nreMbm.’

5) aie müaaen endlich, da die kirchlichen-Ge-A bâuda einen Bestandtheil dea Kirchengutea bilden und den Zwecken der Religion gewidmet aind. daa Voile Recht in Anaprach nehmen, die kirchliches Bauten jeder Art. beeondera wenn aie aua dem Kirchenvermôgen beetritten werden. aelbat-«tAndig und ohne andere Dazwiachenkunft der Staatabebôrden, ala die. welche etwa sur Feetsteilung und. ErflUlung einer atreitigen BauverpHichtung nôthig werden mag. su.fUhren und fBhren an laaaen (wobei jedoeh die Biachôfe auadrücklich erkliren. daaa aie aich bei dieaen Bauten jederseit nur aach-veratÀndiger und bewkhrter Techniker bedienen und den far ôffentliche Bauten beatehenden ataat»-'puliteilichen Anordnuftgen unterwerfen werden). die Einriehtung und den Schmuck deraelben au ûberwachen. aber heilige .und geweihte GegenatAnde, wie a. B. Paramente etc., au verfügen und Allea feme tu halten. waa der Héiligkeit dea Cuhua B widerspricht. liiebei iat namentlich au erwâhnen, daaa es dfer Kirche vorbehalten eein musa, auch . bezüglich dur heiligen' Grte, wie a. B. Kirchhôfe, gana nach ihren Gesetsen Anordnungen au treffen, wo aua Kirchenmitteln Und Beitrigen der Glgubigen uird nicht aua denen der politiachen Gemeinden Begrhbniaaplâtae angelegt werden. und daaa ea Ptiieht dee Staatea iat. Kirchen und Kirchhôfe vor Entweihung au achütaen.

lUe allerunterthinigat I nterceichneten glauben Eurev Kôniglicbe_Majeatit_nicht mit AufxAhlung aller der vielfachen einaelnen Klagen behelligen su sullen. welche der bieberige Znetand dea Kirchen-verwaltunge- und Kircbenbauweaens veranlaaal, /diene konnen nach alien Richtungen hin aue dep Acten der ‹trdinariate belegt werden. und beweiaen genugaam. daaa die Staatacuratel. wenn aie auUh mit dem groaaten Wohlwollen geübt wird, aobald C aie eine ao ungeipeaaene Auadehnung erhàlt. atatt nützlich. achidlich) wirkt. Ein Bliek auf di« von der Kirche und Ihren Corporationen wthrond einea Jahrtauaenda unabhângig geübte Adminiatration ibrgk Vermôgena. auf die von ihr gefUhrten atgunena-■Wurdigen Bauten und DenkmUer genügt, um aich su ùberseugen. dam aie in beiderlei Besiehung der Bevormundung nicht bedarf.'

VI. Die katholiache Kirche hat seit achtaehn-hundert Jahren unter .den venchiedenaten Formen der Staalageaetsgebung und dea bOrgerlichen l^bena, unter allen Abatufungen ihrer kuaaern l<age von blutiger Verfolgnng oder feinberechneter l'ntergrabung an bia sur hôchaten seitlichen Begünatigung durch jene irdiechen ÜAchte. die aie aud-•chlieaayoh wajten lieaaen, daa eine Ziel unverrückt verfoigt, Jene, die aie nach dem Wort dea Apoatela zunkchat au BUrgern (es Himmêla su erheben hat, 0 auch su treuen Bürgern der seitlichen Grdnung s'u ersieben aie leistet dem jrdiachen Stante in rein bürgerlichen Dibgen pünktlichen Gehoraam. und aelbat da. wo ihr innerea und gôttlichea Recht verletat wird. Und wo aie aagen muaa: -ea gesiemt dvitt mehr su gehorchpn, ala den Menschen, predigt aie nie Empôrung. aondern nur atandhafte Geduld und Beharrlichkeit.

Die Kirche verateht auch in der heutigen Geataltung der -Dinge in Europa vollkommen ihre 8tellung und richtet deaawegen an den Staat keine Forderung, die er nicht erf&llen kann. Waa aie in Bayern auf Grand dea Concordate* verUngt, daa li'ej^t im wphlveratandenen Intereaae dea Staatea aelbat und krinkt Ach keiner Seite hin die Rechte Drifter. . Der Kampf, den aie gegen den Irrthum su Bimpfen hat,- iat ein auaachlieaalich auf daa geiange Gebiet boachrtakter; er darf nur mit den Waffen dea Glaubena und der Liebe. die nicht verwiinden. aondern retten wolleti. geführt werden; atrepge Achtung der bArgerlichen Rechte Anderer iat· mit Achtung der eigenen innigat verbunden.' und die chriatliche Nichstenliebe umfacet auch den Itrenden. wthrend aie verbietet. eeinên Irrthum au billigen.

Wenn aho der katholiachen Kirche Bavjgna ihre concordatmiaaige Freiheit gegeben wiru. ao kann der Friede mit dem Staat aowohl ala mit andern in ihm beatehenden Confeaaionen nur befeatigt werden; denn.alle Reibungen kamen nur daher. darn man jene Freiheit nicht anerkennen und der Kirche Dinge aumuthen wollte. die aie nicht gewihren darf. ' Die katholiache Kirche trâgt in aich daa auf ihren Glauben geatûlate Bewuutaein. aie mOeee daa Heil, welches Gott in Reiner unendlichen Liebe durch Hingabe Seines eingebornen Sohnea bereitet hat. im Geiat jener gôttlichen Liebe allen Menachen bringen und an allen daa groaate Werk der Barmhertigkeit dadurch üben, daaa aie. ‡ bekQmmért urn die Rettung ihrer unstcrblichen Seeien. Aile des Glaubena und der Heilamitlel theilhaftig macht, die aie annehmen und ihr Heil wirken wollen. In der Erfüllung dieaer ihrer Sendung. in dieaem Werk wabrvr Gotten- und Xâchatenliebe kann aie aich nicht heachrtnken lessen; und so wie aie Niemand, wem Standee, Geachlechtoa oder Alters er «ei. der aich mit freier l eberaeugung an ·›* wendet. uni an ihren Glaubena- und Gnaden-.achâtsen theilsunehmen. zurückweiaen darf. ao darf aie auch nicht dulden. daaa ihr die Aufnahme cinea aolchen veraagt werde. Hiebei ateht ea ihr allein au. die Bedingungen der Aufnabtne festzuaetsen und entacheidend su prüfen. ‹›b derjenige. der um ihre Gemeinachaft bittend 'su ihr kommt. jene geiatigen Eigenachaften. jene hôhere Berufung und jene Erfurdemiaae beaitse. welche nach gôttlicher Anordnung daxu nôthig aind. damit ein -aolcher Schritt ein Gott wohlgef&lliger und ihn aelbat sum Heile fjlhrender aei.

Su wie aich aber die Kirche verptiichtet fÜhlt, Allen daa Heil, anaubieten und mit allen rechtlich , und aittlich erlaubten Mitteln an der Verbreitung dea Reiches Gotten «u'arbeiten.. no darf aie andererаeita Jene. die nicht au ihrer Gemeinachaft gehôren und naclr ihrem freien. Entachluaa nicht daau ge-' hùren wullen. und sumit auch von ihr nicht aufgenommen werden kônnen. keinen Antheil an ihren .Heilsmitteln. Segnungen. Suffragien. .kirchlichen Ein-*mi*whtungen und geweihteir Gegenatinden gewihren. aua welchem wahrheitawidrig gefolgert warden künnte. aie betrachte die auaaer ihr Befindltchbn fDr dennoch su ihrer Gemeinachaft gehôrig mid befreie aie: stilleehweigend vonder Erfüllung jener Bedingungen de*. Heile, die aie von ihben eigenen Kindem fordert.

4lie beiden hier angefllhrten Gryndaktce liegen im inneraten Wesen der Kirche. und die Bischofs rnQaaen deaahalb verlangen, dans, naçhdem daa Concordât elle jene Rechte der Kirche anerkannt hat, welphe auf gôttiicher Anordnung und allgemeinen Kirchengeaetsen beruhen. ▮ dieselbe auch in dem Vollsug three gottgegebenen Berufea besüglich ihrer Auabreitung und Abgrentung nicht gehindert werde.

Der Epiacopat nut daher furdem. daaa jene dee Religioneedictee,· welche mit dieeen Grundaitsen nicht dbereinetimmen. eielmehr direct und indirect im Widerapruche etehen. und namentlich 8 8 dieaee Edictéel, aueeer Kraft geeetzt werden.

' IWs «write Capite) lies Beligiaasedkles haodelt .ton ' der Wahl dee tilaebenskekewataiasm'·. aad laatea die beidea

und dass der Staat flberhaupt ia seine Gesetzgebung keine Beatinuanngen sufnehme, welche in des Gebiet kircblicher Freiheit hinabargraife·.

In vorstehenden sache Punkten haben die allerunterthinigst Unteraeichneten Eurer KOnigliehen MajeeUt einen môglichat gedriogten Veberblick deaaen gegeben. was die kathoHache Kirche Bayerna von AllerhAchstdero Gerechtigkeit suveruichtlich erwartet. Ea wire leicht gewesen, daa hier Vorgetragene noch wetter theoretiach au begrdnden, oder aua den seit dreissig Jahren Ober dieae Gegenatinde gefOhrten Verhandlungen die Vnhaltbarkeit der gegenwirtigen Zustinde nachsuweiaen; allein es genQgt. die katholischen Principien aufgestellt zu haben. welche dem Concordat zuXJrunde gelegt aind.

In allé Einzelnheiten der auf das Kirchenwesen aich beziehenden Staatsgesetze oder Verordnungen einzugehen. und namentlich allo Bestimmungen dea Religionsedictes. die direct oder indirect die kirchliche Freiheit verletzen. zu erôrtern, ist hier unmôglich und muss deeshalb der weiteren Austragung vorbehalten «erden.

Solite irgehd ein Punkt dieaer ehrfurchtsvollsten Dsrlegung wcitorer Auakunft bedOrfen. so aind die allefunterthânigat 1'nterzeichnetvn gehorsamat bereit. l.ivstdbe zu ertheilen.

Es erübrigt uns nur noch vine ehrfurchtsvollste Bitte; es rnôge Eure Konigliche Majestkt geruhen. diesè hochet wichtige und ftir die Wohlfahrt der Kirche so folgenreiche Angelegenheit wohlwollend und gerecht zu prûfep, und die dahyn bczO^lichen Verhandlungen mi^ injiglichster Beschleunigung bewerkstelligen r.u lasaen. damit eudlich uach einem Menschenalter der Kirche jhr Rccht werde.

Zwei grosse Machte Deutschland?. ‹iesterreich und Preussen. aind ehrenvoll vorangeschritten und hahen es mit ihren politischen Interpsaen nicht nur vereinbnr. aondern ihneil fiirderlich erachtct. der Btimme desEpiscopates Aufmerksamkeit zu schenken und die kirchliche Freiheit an gewkhren. Bayern war beiden durch sein Concordat lingst vorauageeilt und braucht nur selbstgeschaffene Hindornissv r.u beaeitigen. um der Religion ihr voiles Gcdeihen zu sichern. .Vollenden .Euere Konigliche Majestât. unheirrt durch den Widerspnich. den elles Gate finden muss, was Maximilian Joseph I. begonnen und Ludwig 1. wdhlwollend befordert bat, durch ein Work des Friedens, welches, des Hauses Wittelabach wOrdig, Allerhôchstdero katholische I'nterthantm zu neuer innigeter Dankbarkeit verbinden. die Anerkennung der Nachwelt ernten. den Segen (lottes fiber den Monarchen und zein Land herabrufen wird.

Wir aber werden. die Entschlidssung Eurer Koniglichen Majeatit erwartend. unaere Hinde zu Gott erhebep und vereint mit unaern Heerden unabliaaig bitten, daaa Er Eure Kdnigliche Majestit mit dem Licht seiner Gnade erleuchten. sti'rken und segnen môge, demit des grosse Werk durch Seine Kraft vollbracht werde!

Es verharren in.-tiefster Ehrfurpht Eurer Kiiniglichen Majestit allerunterthinigatÇ treugehoraamate

ff Bobifaz. Errbischof von Bamberg;
+ Carl August. Erzbischof von Münehen-Freising;
t Heinrich, Biechof von Paeeau;
t Georg Anton, Bischof von Wartburg;
f Valentin, Biechof von Regensburg;
. f Nicolaus, Bieebof von Spèyer:
t Georg. Biechof von Eiehstidt.

Freising. am SO. October 1850.

f Peter. Biechof ron Augsburg: rfir daa Concordat — daa gante Concordat — nichts ale daa Concordat.a

Augaburg. am 31. October 185o.

entes H also; .Pic Wahl destilsubenabekraatnisaes ist jedeai .ataataeiswohner as. h seinar)eigeneu freiea rekerMugnag Uberlessen* t 61 .berselbe mass jedoch daa Mesa erfordsrUche I'aterscheidugsalter. wakkes ftr beide Gesohlediter auf die gesetshche Veiljahrigieit bestima)t wird. erreieM babes" (id).

Pius ρ*ɪ·ʌ IX.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem.

Nihil nobis gratius vestris obsequentissimia litteris die 20 octobris superiori anno datis, quibus. venerabiles fratres, ad nos misistis exemplar petitionia. quam carissimo in Chriato filio noatro Bavariae regt illustri dare existimastis. Summa enim animi noatri consolatiune ex iia. quae de eiuamodi petitione ad noa relate aunt, novimus. qua concordieaima animorum conaenaione. et qua epiacopali sollicitudine, sagacitate. prudentia, doctrina apud ipaum regem iuxta ardentissime nostra, desideria attende instare et urgere atudueritia. üt aolemnia conventio inter hanc apostolicam aedem et idem regnum inita integra et inviolati observetur, et veneranda catholicae eccleeiae iura earta tecta habeantur, atque ea omnia amoveantur; quae eidem eccleaiae eiuaque libertati et iur^bus adversari possunt Itaque, venerabiles fratres, vobis <|e hac re vehementer ex animo gratulamur a‹· meritas tribuimus laudes, ea profecto spe freti fore, ut Deo bene iuvante. nostra ao vestra desideria optatissimum consequantur exitum. Plane nutem non dubitamus, quin· vos. venerabiles fratres, pro perspecta vestra pietate et sacerdotali telo, vestra omnia studia atque consilia maiori usque alacritate et contentione ad hunc tam salutarem obtinendum finem colluturi sitis. Dum autem vehementer cupimus suo tempore pgnoscere qui fuerit commemoratae vestrae petitionis exitiis, pro certo habeatis velimus, nihil nobis potius, nihil optabilius epae posse, quam ea omnia praestare, quae ad maiorem sanctissimae nostrae religionis utilitatem prosperitatemque istic magis magisque procurandam pertinere noverimus. Interim vero hanc occasionem libentissime amplectimur. uC praecipuam, qua vos prosequimur, benevolentiam denuo testemur et confirmemus. Cuius studiosissimae nostrae in vos voluntatis testem et ,caelestium omnium munerum auspicem apostolicam benedictionem, ex intimo corde depromtam vobis ipsis, venerabiles fratres, eunctisque istarum eccleviarum clericis laiciaque fidefibus peramanter impertimur.

Datum Romae apud Sanctuni Petrum, die 2‹> februarii anno 1851. pontificatus nostri anno quinto.

Pius rara IX

Venerabilibus fratribua Bonifacio, archiepiscopo Bambergvnsi; Carolo-Auguato. archiepiacopo Monacenai et Friaingensi: Henrico, epiecopo Paaeavienai: Georgio-Antonio. epiecopo Herbipolenai; Valentino, epiecopo Ratisbonenai; Nicolao, epiecopo Spirenai; Georgio. epiecopo Eicbetettensi. et Petro, epiecopo Aqguetano in Bavaria.

CONCILIUM PROVINCIALE CLAR0M0NTEN8E

1860 octobria 6-21. .

Concilium provinciae Biturioensis celebratum j Claromonte in Gallia, a dia 6 ad diam 21 octobria 1850, rab Iacobo - Maria - Antonio - Coeleatino Dupont, cardinali archiepiscopo Rituricensi.

- **Bibliographie:**

1) Decreta synodi provincialia Bituriceusis. Claromontii in civitate Arvernorum celebratae, anno MDCCCL.

8. L n. t. n. a. (1850), in-4°, 84 p. — Roma, Vittorio-Emanuele.

Editio ad correctionem.

· 2) Notice aur le concile de la province de Bourges. tenu b Clermont-Ferrand en octobre 1850; par M. l'abbé Bergier. ■Clermont-Ferrand. librairie catholique. 1850. t

In-8·. 30 p. — Paria. Bibi. nat. B 18357.

3) Decreta concilii provincialia Bituricensis, Claromontii in civitate Arvernorum, celebrati, ânno MDCCCL, pontificatus Pii papae noni V. Biturigibus, typis P.-A. Manceron, typographi emiaentiaaimi dd. cardinalia archiepiscopi, 1852.

In - 8·. 180 p. —/Autun, séminaire ; Lucca, grandeehartreuae; Lyon, séminaire; Paria, 8aint-8ulpiee ; .Sena, aéminaire.

4) Lettre aynodale deo pères du concile provincial de Clermont, au clergé et aux fidèles do la , province eccléaiaatique de Bourgea. Bourges,, imprimerie-librairie de P.-A. Manceron, 1852. — *fSab date:/* 2 iulii 1852.

In - 4·, 16 p. — Lyon, Fourvière.

5) Acta et decreta nanctorum conciliorum reeentiorum, collectio Ijacensis. auctoribua presbyteris e. J., e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Ix - cum. Tomus quartus . . . Friburgi Briagoviae. sumtibus Herder. MDCCCLXXHI. coi. 1083-162

LITTERAE DE INDICENDO ET CONVOCANDO II PROVINCIAE BITURICENSIS CpNCILIO.

Iacobu»· Maria-Aatoaûu- CoalMtanaM, *Mali Sancta· Moriar d» Poptdo mincta· Romana· fceitnaa prtabfitrr cardinali» da Pont, mimrahont* dtatna »t Mwetoe *ttdit apottoliea» gratia architpitotpu» Bitaricangi»; ÏUtutriuietù oc rtatmdiMmu* eomprooraciaÛw *nortri», tpûcopû Claremonltnm, TnMtnti, Lrmoai-*«mi, *Anicianh,* et *Saeeti-Flori,* aa/uteai in Domine.

Quod, anno nuperiore, datia ad quondam Galliarum antistites litteria apoatolicia, maxime optare aiebat sanctitas domini noatri Pii papae IX, ut quiaque archiepiscopus provincialem aynodum a sacris canonibus tantopere inculcatam convocare velit, in qui cum coepiacopia suffraganeis auia. omni cura, industria ac atudio ea vel agere, vel proponere contendat quae valeant ad catholicae eccleaiae C cauaam tuendam, ad pietatem morumque honestatem fovendam et excitandam, ad catholicam eolidamque inatitutionem promovendam, ad tanctiaaimae nostrae religionis bonum in universa Gallia procurandum, ac praesertim ad grassantes propulsandos errores ac funestissima vesanae incredulitatis exitia evertenda quae, luctuosieaimis hisce temporibus, quahi torrens, undique exundans, universum pene terrarum orbem submergit: illud iam vidimus in aliquibus provinciis feliciter evenisse, ubi, summo omnium bonorum plausu, celebrata sunt concilia ex quibus, Deo adiuvante, plurimi fructus sunt percipiendi. Nec minor fuit vobis ac nobis, fratres reverendissimi, cura et diligentia, ut ex pluribus liquet instrumentis, horum praesulum insistendi vestigiis, nec conveniendi moram fecimus, nisi, ob gravissimi momenti rationes quae animos omnium nostrum ad D has inducias impulerunt, unde plus utilitatis cessurum videbatur. Re igitur mature perpensa, singulisque Comprovincialibus consultis antistitibus, de eorum nostroque iudicio. non eoae ulterius protrahendam dilationem decernimus, et in proximo indicimus agendam nostram provincialem synodum. Quapropter, cum id fore commodius plerique censuerint. et reverendissimus episcopus Claromdntensis libenftssime annuerit, omnes et singulos huius metropolitanae ecclesiae suffraganeos antistites, iam. ut par fuit, monitos, hisce litteris denuo monemus, ac rogamus in Domino ut in seminario Claromontensi die sexta octobria. dominica post pentecosten vigesima. qua fit solemnitaa sanctissimi rosarii beatae' Mariae Virginia, adsint nobiscum provinciale celebraturi concilium. Quod insuper et notum facimus omnibus et singulis qui. de iure vel consuetudine, intéressé debent tali synodo, et mandamus ac praecipimus ut, remoto quolibet praetextu vel causatione, in praedicto seminario, et ad praefatum diem, praesto sint ; volumuaque eoe haud immemores eoae pqenardm canonicarum quibus obnoxii forent, mandgto huic nostro obtemperare renuendo. Reverendissimos itaque coepiscopos fratres nostros deprecamur, ut quisque in dioecesi sua tum capitulum cathedralis ecclesiae, tum caeteroa ad quos spectat. admoneat, certoeque faciat de mandato nostro, nu quis desit eorum qui convenire debent.

De cetero, unusquisque praesul adhortetur clerum suum ac populum fidelem ut adiuvent nos in orationibus suis ad Deum, euius favente gratia non in vanum curramus, sed eamus et fructum afferamus. Quod eveniet nobis dum congregatos in unum illuminet Spiritus sanctus ad statuenda et decernenda quaecumque rei catholicae *jn* partibus noetris tuendae et promovendae magis sint profutura. Fiat! fiat! -

Datum Biturigibus, in palatio nostro archiépiscopal·, sub signo sigilloque noetris ac secretarii archiepiscopatus nostri subscriptione, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo, die autem Septembria secunda.

lx>eo sigilli.

t Coeleatiuua cardinalis du Pont, archiepiscopus Bituricensis.

De mandato eminentimimi ac reverendissimi domini domini cardinalis archiepiscopi Bituricensis.

Figier. canonicus ŝecretario

LITTERAE EM1NENTISSIMI CARDINALIS concilii praesidio

ad tanctitnimum dominam nostram

PifM Psrau IX.

Beatissime pater.

Nostri erat officii decreta synodi nostrae -provincialis examini sedis apostolicae et iudicio quam primum subiicere. Quod alacri utique anitno hodie peregimus, confisi non omnino ingratum fore sanctitati. tuae, quidquid, pro tuenda re catholica et eruendis erroribus, sollicitudinis et veli contulimus. Agnoscet profecto beatitudo tua impensissimum illud studium quo et metropolitanus et comprovinciales, in tractandis quibuslibet quaestionibus, concorditer sumus ducti uti filiorum observantissimorum amorem et obedientiam piis ubique et in-

rfubii· significationibus erga Christi vioarium ao 'totius familiae Christianas patrem profiteremur. Ea antem ,dsvotissimi obocquir unanimitas, quao qrihi maximo fait gandio, bead mediocre afferat solatium amaatiasimo oordi paternitatis tune qaam tot an tantae undoquaquC pramust cararum ssolestiae. Si quid vero minus recte aat indiligentia· dictam irrepserit, minime tribuendam peto· voluntati, beotissimo pater; aed benigaa ooadoaot at emendet sanctitas tua, et iuxta placitam eaam reformata et apostolica sancita auctoritate eo innate dignetur remittere decreta quae exinde ad utilitatem totiua huiusee provinciae rite valeant promulgari. Paternitatem tuam quae ita focilem 'ultro aurem prseantibua accommodabit ut'quam cito voti compote» faciat, optamu» non foginat summae illae quae ipsi intimi» cx medullis sunt redhibendae gratiarum actione». Interea din ae noctu non cessamus oranте», ut salvator noater Deoa ad promovendum totiua gregi» bonum pastoris sui Muti, incolumitati et prosperitati omnimodae Womenter provideat.

Enixi» autem precibus apostolieam benedictionem ex(fo»tulo ad sacro» pedes provolutu» sanctitatis tuae, beatissime pater, humillimus, devotiaaitnue et addictissimus servus et filius ae creatura:

t Coelestinu», cardinalia du Pont, archiepiscopus Bituricensi».

Biturigibus, die 30 oetobris 1850.

PII PAPAE IX
litterae ds ooaetfio praemcMli *Biturioenej.*

Dilecto filio nostro Coeleatino, aanetae Romanae ecclesiae presbytero cardinali du Pont, archiepiscopo Bituricensi.

Pros rara IX.

Dilecte fili noater. salutem et apoatolicacq c benedictionem.

(Iratissimae nobis friarunt tuae litterae III halendaa huius mensis ad noa datae, quibus, dilecte fili noater, provincialia synodi a te aliiaque venerabilibus «fratribus istius oooleaiaaticae Biturioansia provinciae episcopis tuis suffragansis nuper concelebratae acte nostro et huius apootolicae sedis iudicio subiicere properasti. Quae quidam acta statim ex .more examinanda eommiaimua nostrae concilii congregationi, quae maiori, qua fieri poterit, celeritate congruum do ipsis actia dabit roeponeum. Etsi vero dubitare nullo modo poteramus da singulari tua. atque eorumdem comprovincialium antistitum erga noa et hanc Petri cathedram pietate, amore et observantia, tamen gratissimum nobis fuit idipsum ex tuis iisdem litteris denuo agnoaoere. Ac summa quidem consolatione accepimus nihil tibi atque ipsis antistitibus in provinciali hac- synodo habenda antiquis» fnisae, quam concordissimis animis et intentissimo studio ea statuere, quae in hae tente temporum asperitate ad sanctissimae fidei nostrae depositum integrum inviolatumque custodiendum, ad catholicae ecclesiae oauaam tuendam, ad dori disciplinam fovendam, ad religionem et pietatem in populis excitandam;, atque ad tot undique serpentium errorum colluviem propulsandam magis magisque conducere pomint. Pro certo autem habemus nihil a te, atque ab iisdem venerabilibus fratribus intentatum umquam relictum iri, quo sanotisatma nostra religio in iati» dioecesibus magis in die» vigeat et fioreat, Uc fidele» curae vestrae com-, mimi crescant in 'scientia Dei, ot alacriori 'usque pede incedant per semita» Domini. Ne desinas vero, dilecte fili noster, una cum iisdsm 'venerabilibus fratribus assiduas fsrvidasqus Deo optime muximo adhibere preoes, et iafirmtatam neetrant gravissimo snpromi apostolat» onere laborantem omnipotenti aaa virtute adiuvet, roboret atque cenfirmet, oàactoeqao actu» aostro· ad maiorem aai nomini» gloriam ot oeoleaiao aaao «anctae utilitatem dirigere dignetur. Nos certe haud omittimus ab ipso elemeotissimo Domino humiliter exposcere, ut uberrima quaeque aaao bonitati» deda super te atque eosdem venerabile· fratre· propitio» semper effundat, qaae ia diloeta· quoque ^ovee tuée et illorum vigilantiae concredita» eopioee descendant. Cuius coelestis praesidii auapieem, noatraeque prae-, cipuae benevolentiae teatem apoatolicam benedictionem ex intimo corde profectam, tibi ipsi, dilecte Ili noater, eiedemque venerabilibus fratribus. cunctisqus istarum ecclesiarum clerici» laiciaque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 26 novembris anno 1850, pontificatu» nostri anno quinto

Piua papa IX.

EMINENTI88IMI CARDINALIS MAI.
litterae euper approbatione ieerotorum eoneilii proetnirioUs *Bitetrieeneie.*

Eminentissime ac reverendissimo^domino archiepisoopo Bituricensi caeterisque emnprovincialibua episcopis Claromontensi, Tutelensi, Lemovicensi, Aniciensi, et Sancti-Flori.

Eminentissime ar reverendissime domine observandissime.

Inter multiplices gravesque curas, quibus afficitur sanctissimus dominus poster pro ea qua premitur omnium ecclesiarum sollicitudine, non exiguum eius animo aolatium attulere fraternitatum vestrarum litterae, ex quibus intellexit miserrimae vitiorum errorumque contagioni hae tempestate graasanti opportunimimum adesse in instaurata istic synodalium conventuum ratione medicamentum. Itaque, iam per te ipsum, eminentissime ac reverendissime domine, assequi vales quanta animi iucunditate beatissimus patet acceperit acte synodi Bituricensi». quam omnibus istius provinciae coepiscopi» tecum in unum convenientibus habendam curasti». Neque minori gaudio perfusi sunt patres cardinales, quibu» aedem acta,'ex praescripto constitutioni» «aerae memoriae Xisti V ImmsnM, tradita sunt, ut singula decreta pro suo munere expenderent ac recognoscerent. Enim vero pergratum fuit praeclarum aminantiao tuas aliorumque provincias Bituricensi» antistitum obsequium, quo, antiquae traditioni» exempla servantes, ecclesiasticae memore» disciplinae, omnium ecclesiarum matri ac magistrae debita cum veneratione vestras «ynodica» sanctiones examinandas submisistis, in quibu» conficiendi» ea prudentiae, sell et eximiae doctrinae luculenta argumenta praebuistis, ut vere dicendum «it. vestra» mentes implevisse spiritum sapientiae et intellectu», spiritum scientiae ot pietatis. Ro quidem vera nihil vobis antiquius ac potius hit quam fidei catholicae veritatem per cunctas vestras ecclesias firmiter constabilire, atque in primis, iuxta oeoumenici Florentini concilii doctrinam, spiritualem in universam ecclesiam summi pontificis auctoritatem adserore, cuius libertati tuendae insuper civilem eiusdem principatum apprime inservire vestra declaratione palam edixistis. Optimo' dein eonsilio monstro·» horum temporum deliramenta, quae, velut pestiferum exhalantia virus, hominum recte sentientium in deteriorem partem corda pervertunt, totamque veri dogmatis rationem subruunt, quaeque nedum Christianae, aed et civilis societatis fundamenta misere

Pvioteroa, intelligentes „juod emas» prsphrifa, serÿfarw *prtprie MtrfttfetiaM* M« *fit4,* oontra vaferrimos biblinarum societatum propagator*· pastoralem vocem sxtuliatia, renovati» atque observantiae restitutis scitissimis synodi Ritiirinsneis anni 1584 constitutionibus, quibus cantum fait ne •aera scriptura privata auctoritate, vernacula lingua conscripta, a fidelibus legeretur.

Est etiam peculiariter commendatus vester ardor, tum ut clerici in utroque seminario commorantes Christianae fidei dogmata et germanae pietatis praecepta, una cum humanioribus litteris severioribueque disciplinis, edoceantur; tum ut ii praeceptores moderatoresque iisdem seminariis praeficiantur, qui ecclesiasticam inventutem apprime docendi artem calleant.

Gratulampr in Domino subinde multa sano salutaria decreta pro cnltu divino a vobis sancita fuisse, ac in primis quod neglectam foetorum dierum observationem sedulo restitui, regulasque liturgies Romanae, quae generaliter in ecclesia universa ex summorum pontificum praescripto servanda est, quaeque ut iterum in omnes Galliae ecclesiae introduceretur non semel sanctissimus dominus noster inculcavit, ubique vestrarum dioeceseon concorditer suscipere decreveritis.

Post haec, ne omnia enumerando longior sim, silentio praeteribo quae statuistis de sacramentorum administrations, de propagandis bonis libris, deque pravis prohibendis, de verbi divini praedicatione, de parochorum officiis, de eatochisandis pueris, deque sapientissimia regulis circa clericorum honestatem rectamque disciplinam, qua profecto servata, totus ecclesiasticus ordo non solum pietatis et sacrarum scientiarum laude florebit, sed et populo in salutis vihm per salubria fidei pabula procul a luporum morsibus secure perducendo idoneus ac strenuus eradet.

Iam vero, ut hi vestrorum laborum conatus exoptatum .omni tempore sortiantur effectum, allaborandum est ut, quemadmodum vos facturos minime dubitamus, quae verbis prudenter decrevistis, vestris in ecclesiis re, prout temporum ratio postulat, praestetis. Praesertim quilibet episcopus, quantum commode fieri poterit, sine mora clerum suum in synodum dioeoesanam congregandum curet, ut, collatis consiliis, omnes de clero viri, nominatim parochi, suarum singuli ovium morbos patefaciant, atque ad eoe sanandos, ne longius animis irrepant, opportuna remedia suggerant.

Et quandoquidem «,ηο* *nl»iu* nefas *nrmtu,* sed UMSereatis «H Dei" * omnia vobis fausta fortunataque profecto erunt, vestraeque ecclesiasticas provinciae bone vertent, m divinum adjutorium supplici cum prece imploraveritis, atque advocatum adieritis eum fiducia, quem habemus apud patrem leaum Christum iustum, qui coeptis vestris gratiae coelestis rore det incrementum, et levatis insuper oculis vestris ad Virginem sanctam sine labo conceptam, quam operum vestrorum sospitatricem elegistis, cuius in ista provincia plurima eaque insignia eius honori dicata templa recensetis, praesentissimum eiusdem patrocinium efflagitaveritis, cui freti et confisi, humanos poteritis vincere errores, vestraeque pastoralia vigilantiae uberes fructus colligere.

Quod supereat, ea quie in recognoscendis Biturioensis synodi actis, communi huius sacrae congregationia concilii iudicio, animadversione dign^ sunt visa, ex pagella deprehendet eminentia tua, quam una eum hisce litteris accipiet. Atque hisce de, sententia collegarum meorum, et summi pontificis auctoritate significatis, omnia me* officis et studia propensiesimamque voluntatem profiteor eminentiae tuae, cuius manus humillime deosculor.

Eminentiae vestrae.

A. cardinalis Maius, praefectus.
Hieronymus d'Andrea, archiepiscopus.
Melitenus,'secretarial.

Romae. 13 martii 185'2.

' Rusi. IX. S.

DECRETA CONCILII.

DECRETUM
dé aperienda synodo.

In nomine sahctiasimae et individuae Trinitatis, i'atris. et Filii, et Spiritus sancti.

Nos, lacobus-Maria-Antonius-Coelectinus, tituli sanctae Mariae de Populo, sanctae Romanae ecclesiae presbyter cardinalis du Pont, miseratione divina et sanctae aedis apostolieae gratia archiepiscopus Bituricenaia.

Cum in eo simus, ut, quod diutissime gravissimis de causia non licuit, tandem e voto iuxta pristinam ecclesiae consuetudinem peragamus, rem tanti mo-1 menti primo auspicati precibus ad Deum patrem luminum per Dominum nostrum ac salvatorem leaum Christum effasis, ^t invocato Spiritu saneto paradito qui docet omnem veritatem, nunc statuimus ae decernimus, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium nostrorum, hac ipsa die sexta oetobria anni millesimi octingentesimi quinquagesimi inchoari atque adeo inehoatiun esse hanc provincialem synodum nostram, in qua omni cura, studio et opera tractabimus quaeoumque nobis circa fidei et morum integritatem et rectam ecclesiasticarum rerum ordinationem utilia et necessaria pro temporum circumstantiis videbuntur, ea posthac favente ope divina, laturi decreta quae in partibus nostris religionem catholicam tueantur, promoveant et amplificent. 1?

Decernimus autem, omnes qui ad hanc synodum tione generali emissuros de secreto, in quantum chantas et prudentia exegerint, fideliter cenando.

DECRETUM
da modo otovndi m synodo.

Reverendissimos comprovinciales spisedpos. qui ad hanc synodum convenient, obsecramus in Domino, ut omni pietatis, doctrinae et virtutum qua pollent supellectile, commune totius huius provincias bonum operari studeant et annitantur, nec cessent orantes nt in toto concilii decursu vias nostras sua' luce) illuminet Spiritus sancti gratia, laboreoque nostros sui roris intima aspersione foecuudeL Cum autem oporteat semper et ubique episcopum esse irreprehensibilem, hoc magis ac magia incumbit antistitibus synodum agentibus, utpoto iis, qui dum caeteris bene et religiose vivetidi legem faciunt, ipsimet debent esae norma et exemplum.

Omnes et singulos monemus ecclesiasticos viros, et in eharitate Christi obtestamur, ut sancta conversatione, quae fidem ac pietatem redoleat, sollicite eurent se ipsos probabiles exhibere Deo, instantes orationi una voce et animo ud expostulandam opem supernam, qua freti.JJpeliora admittamus consilia, utiliora decernamus, decretorumque perstemus observastissimi.

Volumus autem, et enixe rogamus, ut omnes et singuli nil aliud prae oculis habentes quam gloriam Dei et aedificationem cerpqris Christi, memores sint in omnibua et singulis huiusos synodi tum privatis

tum publici· actionibus istarum «ancti apostoli Push. sententiarum: „Omme ua«Ai« ardtas··*fiant; omnia retira in eharitato fiant.*" Neo usquam salabrem illam praetermittent regulam a divo Ambrosio ih vocibus commendatam: .lingua tua menti subdita •it; ... ad mensuram ... sermoaes proferat libra examinato· iustitiae, ut «it gravitas in sensu, in sermone ' pondus, atque in verbis modus.*1* Quapropter, ut propositum finem tutius attingamus, salva cuiusque, quocumque ordine intersitae sedeat, iura declarantes, in primis hortamur omnes et singulos nt diurnum vivendi ordinem teneant et custodiant, iuxta quod a nobis constitutum promulgetur.

Hora quinta cum dimidia, dabitur signum ad surgendum. Tum unusquisque vacabit orationi mentali, horarum recitationi, aliisve piis exercitiis.

Hora septima eam dimidia, missa synodalis, cui intéressé debent quicumque ad concilium admittuntur.

Hora nona, congregationes particulares.

Hora undecima cum dimidia, prandium quod ' sacris lectionibus condietur. sVisitatio ad sanctissimum sacramentum, deinde animi relaxatio.

Hora prima cum dimidia post meridiem, signo indicabitur finis animi relaxationis.

Hora tertia, congregatio generalis, nisi aliter mandaverint reverendissimi patres.

Hora sexta cum dimidia, coena eadem ratione qua prandium; visitatio ad sanctissimum sacramentum et animi relaxatio.

Hora octava cum dimidia, oratio vespertine communis.

Statuimus autem, iuxta venerabilem patrum consuetudinem. neminem eorum ex quibus constat concilium nostrum, absque causa legitima et rite sibi . concessa facultate, discedere posse antequam dimissa S fuerit synodus.

Afflante Spiritu sancto, praecepit gentium apostolus ut omnia secundum ordinem fierent; mandatum igitur apostolicam exsequentes, decernimus ut incedent et sedeant ordine et ritu'congruo omnes aditantes concilio.

Sii· igitur incedent et sedebunt:

In eeuionibu» tolemnib»»..

Eminentissimus cardinalis metropolitanus, cum vicariis generalibus et ministris assistentibus.

Reverendissimi domini domini episcopi eum vicariis generalibus et ministris.

Capitulum Claromontense, in cappis rubeis, capitulariter'incedens et sedens.

Delegati canonici caeterorUm cqpitulorum, amicti habitu chorali, procedentes secundum or linam consecrationis sui respectivi epieeopi.

Theologi, secundum eumdem ordinem.

In congregationibu» generalibu».

Reverendissimi (patres, rochetto et. moaetta amicti.

Delegati a capitulis, in habitu ehorqfi.

Theologi, .palliolo ecclesiastico supra talarem induti et bireto cooperti.

In congregationilni» prirati».

Reverendissimi patres, rochetto et mosetta amicti.

Caeteri. palljolo ecclesiastico supra talarem iq,-dttti et bireto cooperti.

• Declaramus'autem in buiusmodi ordinatione praetermitti et praetermissam manere omnem quaestionem. sive de dignitate cuiusvis ecclesiae, sive de propria uniuscuiusque assistentis dignitate.

Et quoniam ad huiua concilii progremionem, nonnulli adiatores et minietri requiruntur, notum ait omnibns electos eoae et constituto· a nobis:

Ad officium promotoris in concilio implendum: venerabilem virum Ouillelmum Mercier, vicarium generalem illustrissimi ac reverendissimi domini domini episcopi Claromontensu.

Ad officium vices gerentis promotoris: venerabilem virum lonnnem-Baptistam-Leopoldum Dissaades de Bogenet, vicarium generalem illustrissimi ac reverendissimi domini domini episcopi Lemovir censis.

'Ad officium secretarii: venerabilem virum Guilleimum Bouenge, vicarium generalem illustrissimi ac reverendissimi domini domini episcopi 84neti-Flori.

Ad officium vices gbrentis secretarii: reverendum patrem Antonium-Laaarum-Mariam Reynaud. societatis lean, domus Vallis Aniciansia

Ad officium magistri caeremoniarum: venerabilem virum Petrum-Alfridum Orimardias, canonicum archipresbyterum cathedrali· ecclesiae Claromontensis, et reverendum 4on>inum Hilarium Jacquet, in maiori seminario Claromontensi directorem.

Mox vocabuntur reverendissimi patres domini episcopi, qui huic Biturioensi synodo provinciali intersunt et intéressé debent. Qui ordine nominarim vocari, singuli respondebunt: ^dssun.

Reverendissimus dominus Ludovici»- Carolus Feron, episcopus Claromontensis;

Reverendissimus dominus Fridericus-Oabriel-Franciscus de Marguerye, episcopus Sancti-Flori;

Reverendissimus dominus loannes-Baptista-Leonardus Bertbaud, episcopus Tutelensis;

Reverendissimus dominus Bernardus Buissas, episcopus Lemovicensis;

Reverendissimus dominus losephus-Augustus-Victorinus de Morlhon, episcopus Aniciensis.

DECRETUM
di profouion fidei.*

Cum sine fide impossibile sit placere Deo quae est initium ac fundamentum salutis, nostrique sit officii invigilare at in Biturioensi provincia teneatur incorfflpta vmitak catholica quam tenet mater et magistra sancta Romana ecclesia, inchoandam duximus synodum, palam faciendo ore quod corde credimus. Idcirco, iuxta sancti concilii Tridentini decretum, professionem fidei Pii papae IV constitutione aoeeptam atque promulgatam, a nobis et reverendissimis comprovincialibus episcopis caeterisque huic synodo assistentibus, publice emittendam decernimus.

Forma profationit fidei catholica», apoetolicae et Romanae.

[Vide supra, col. 36A-38AJ

In nomineAanctissimae et individuae Trinitatis, Patris ei Filii et Spiritus sancti;

Nos, lacobus-Maria-Antonius-Coelestinus, tituli sanctae Mariae de Populo, sanctas Romanae ecclesiae presbyter cardinali· du Pont, miseratione dirina et sanctae, sedis apostolicae gratia drehi-episcopus Biturieeasis;

Cum in banc nostrae Biturieensis provinciae synodum convenerimus, una cum reverendissimis comprovincialibus nostris <ynni alacritate, sollicitudine ot vigilantia elaboraturi qt, erroribus depulsis, yiriisque radicitus evulsis, et fides, et pietas, et virtus maiora ia 'dies inter concreditos regimini nostro populos suscipiant incrementa; de consilio et consensu venerabilium coepiseoporum nostrorum. quae sequuntur decrevimus, statuimus et sanximus,

1 (Mfic-Ubr. i.es.Blase.aAmbres-edMinas,MLfVCl» duuetn^USUs:stqjnim·· et snneimue.*

TITULUS I.

D» dieina ttutdlltwu rcdum ei hitrarchia.

'Decretum d* xutm· *pontifice.*

Primum quided manti· oculo· at cordi· affect·· convertimus nd «anetam illam apoatolieat) aedem beatissimi Petri, quem divinitati· sua· aaaêrtorem egregium Chriatu· Dominua posuit eceleeiae auae inexpugnabile fundamentum cuiua fidem nunquam defecturam promisit. mandans ut confirmaret fratre* cui clave· regni coelorum et plenam ligandi atque aolvendi commisit potestatem *, atque pascendos totius ovili· sui agno* et ove· concredidit*. Et quoniam tota a laquuli· conclamat traditio Petrum per Romanum pontificem loqui*, et semper in auia succeaaoribus vivere et indicium lexercere*, et ipaiu· cathedram omnium eccleaiarum matrem enae et magistram * ; ideo, plena fide et ex intimi· praecordii· cum aancto oeeumenico concilio B Florentino profitemur „aaactam *apostolicam sedem et Romanum pontificem* m m«'wr*Nm or&rm *tenere* priMatum *ft ipsum pontificem Romanum successorem, esse beati Petri, principis apostolorum, et verum Christi vicarium, totiusque ecclesiae eapul, et omnium Christianorum patrem et doctorem emetere, et ipei* iH *beata Petro pascendi, rependi et gubernandi universalem eedftiaia a domino noetro lesu Christo plenam potestatem tractam esse, quemadmodum etiam in gestis conciliorum oeeumeniebnm et in sacris canonibus continetur"* *. Quaecumque igitur credenda, quaecumque servanda decernit nimmui pontifex, haec credenda et aervanda amplectimur : quae damnat et respuenda iudicnt. haec damnamu· et reapuimus. declarantes insuper sanctione quavia potestatis civilis nullatenus indigere apostolieae constitutiones, tum dogmaticas, tuin disciplinares.

Summus ab. omnihua Christi fidelibus et ministris rependatur honor[1] et plenum peramanter praestetur obsequium beafi Petri successori quem omnium patrem et dominum fecit Christi charités et auctoritas: et haeresis nota affecti maneant qui primatum,eius figmentum humanum apostolicis sateculis ignotum ausi sunt asserere. Reprobata etiam maneat contumeliosa domini extranei appellatio qua beatissimum patrem nonnulli attentaverunt appellare.

Cum autem sanctae sedis (apostolieae liberta* et dignitas eum totius ecclesiae* libertate et dignitate coniuncta sit, omnipotenti Deo grati·· agente* agnoscimus singulari prorsus ipsius providentiae consilio factem esse ut. Romano imperio in plura regna variasque ditiones diviso. Romanus pontifex civilem principatum hac sane de causa haberet ut ad ecclesiam regendam eiusque unitatem tuendam plena ilia potiretur libertate , quae ad supremi apoatolici ministerii munus obeundum requiritur*. et externo praefulgeret decore quo circumdari decet et expedit Christi triumphanti· vicarium'.

Eos igitur qui principatum illum evangelicae normae seu perfectioni ease contrarium dicere non erubuerunt, errori· conficto· declaramus et redarguimus[1]. prorsus quoque alieni sumus a quorumdam hodiernorum opinione asserentium opportunam ease •acri huiusce principatus abdicationem.

Nec sane praetermittendum 'ducimus summum A illud gaudium quo *umua affecti, amantisaimo patra ac domino nostro Pio papa IX aedi auae. qua aaerilegia nefariorum hominum aua» pubu· fuerat, plaudentibua omnibu* boni·, feliciter restituto. Vidimua utique etiamnum geeta Dei per Franco*, etsupra modum exultavimu* quod eam nobiscum fecerit misericordiam ut ad debellando* impio· ponti/icii dominii invaeoree et Romanae eccleaiae iura vindicanda, ebriatianimimam gentem noatrasi praecipuam elegerit. Quin et maximae laetitiae quam inde perceperunt suffiraganei Bituricenais archipraeaulia epiaoopi, i* aeceasit cumulu* quod, divina providente gratia, ad mora· omne· abrumpenda· maturandoaque optatiasimoa· exitu· ait directu· eminentiaaimi cardinalia huiusce provinciae metropolitanu· et synodi praeses, qui in tractando abaolyendoque fiegotio tanto laudem omnium meruit et conaecutus eat.

Decretum *de rpiscopis.*

Epiaeopua apostolorum successore· ea>e legitimos non ambigit, qui Spiritu aancto duce eccleaiae seriem ab ascenaione Christi continuam agnoscit. Hi sunt enim quoa Spiritus sanctus poauit regere ecclesiam Dei quam acquisivit sanguine suo; bi sunt qui pro patribus apostolis nati sunt filii et constituti sunt principe· super omnem terram ad ecclesiam in Christi doctrina regendam ac fovendam '. Ecclesiae salus in eormn dignitate pendet, quibu· ai non exors quaedam et ab ojpntbus eminens detur potestas.tot in ecclesia efficientur schismata quot sacerdotes '.

Ex divina igitur inatitutione episcopi presbyteri· et dignitate et potestate praestant: unde sacrosancta synodus Tridentina decrevit: *„Si qui» dixerit in ecclesia catholica non esse hierarehiam divina ordinatione institutam, quae 'constat ex episcopis, presbyteris et ministris, anathema sit. Si quis dixerit episcopos non esse presbyteris superiores, rei non habere potestatem confirmandi et ordinandi, -rei eam quam habent illis esse cum presbyteris communem . anathema sit.“* *

Potestas autem illa tum ordinis est. tum iurisdictioni·; et haec praecipua laudantur utriusque munera: sacramenta confirmationis et ordinis conferre. clericos et fideles dioecesis non exemptos regere, graviorum quorumdam criminum absolutionem sibi reservare, leges pro dioecesis bono condere, synodum dioecesanam celebrare, beneficia conferre, in crimina subditorum omnium animadvertere. etc.

Cum vero hisce temporibus, quibus acerrimum contra rem catholicam universam bellum confiatur et omnigena erronearum opinionum portenta e tenebris eruuntur et disseminantur, non defuerint homines potestatem epiacoporum obscurare et ininuere satagentes, istorum sancti Irenaei verborum jugiter erunt memore· dilectissimi adiutore· nostri „Ass qei *sunt in ecclesia presbyteris obaudire oportet his qui succussionem habent ab apostolis, qui cum episcopatus successione charisma veritatis certum, secundum placitum Patris acceperuM."*

Nec istud divi Hieronymi praetermittent: suscipiendos episcopo· tanquam parente· animae : quanta enim ipsorum dignitas, tantum ipsi· portandum incumbit officiorum onus vel angelici· humeris formidandum.

---

[4] Mattb. XVI, IH.
[5] Luc. XXII. »t
[•] Mstth. X П I».
[•] Iose. XXI. Iβ.
[•] Coacil. ("balced., set. 9, flianti. (,'*wi!*.. VI, »71 A[.
[8] Concil. Ephes.. act. 3, [Masai. *Concit.,* IV. I99ΔΓ],
[9] c oacil. Trid.. mss. VII. *de bapt.*. can. 3.
[•] [Manti. *Condi.,* XXXI. IW1 EJ.
[*] Alloc. Pii IX ia consist. sacr.. Caiet·» habito dis 90 apri· Us 1β4».

[1] I ouLL Bitarioeiue. 1&84 (tit. 32. *de unÀteptu.* et epim?.. *Cincii.,* XXXIV. »12 Γ}.
[1] S. Hierun., *Dial.* *1* u. ». upp. ·. HièrvB.. edit. Vigne, U. ItâA].
[2] Se*·. XXUI, de Mcrtim. ordinù. où. · et 7.
[*] Lib.IV ,adr. Aeere*.. M [ft. 2. opp. ·. IrMk, pdtt. Véneta. ► ■*«). Λ,

Etenim ia episcopos, velat supra montem poeitoa, A omnium ocuK nolent ǂspicere ideoque eorum vite, ut praecepit apoetolus uterque, totius gregis forma esse debet et exemplum. De sanctitate quoque conviventium ooeleeiaeticorum, de domeeticorum moribus solliciti eme non omittent.

Istud beati Pauli prae oculis semper habentes: „£yo motans MeuMmimn tarpoadeeo «4 *tHperMpenMr ipu pre aeimehu futri»,"* parati quoquo animam suam pro ovibus suis ponere, nullum omnino quo Dei gloria procuretur oalusque populorum,' labbrem formidabunt.

Depositum igitur 4idei> custodient ǂ et omni ope atque opera multiformes inimicorum hominum errores et insidias fideli populo detegent, atque hunc ab haereticorum et incredulorum , familiari consortio eorumque pestiferis libris diligqnter ǂvertent

Et quoniam noverunt se pro Christo legatione fungi ǂ praedicabunt verbum ·, evangelisantes pacem, evangelisantes bona'.

In promovendo ecclesiastici ordinis decore eilpidissimi, elaborabunt episcopi ut ip universo clero eluceat vitae integritas, doctrina atque ecclesiastica disciplina. Ab ipsis eligentur ad curam et regimen animarum presbyteri moribus et scientia atque prudentia commendabiles et qui magis idonei fuerint ǂudicati Nemini cito manus ǂmponent sed eos tantum sacris initiabunt ordinibus qui. accurate exquisiteque fuerint explorati.- Ideoque, omnee aeli sui nervos in id potissimum- intendent ut adolescentes clerici, vel' a teneris annis, tum ad pietatem solidamque virtutem, tum ad litteras severioresque discipiinas, praesertim sacrad, fu seminariis per alios iam probatos et selectos sacerdotes rite informentur ǂ

Sacrosanctae synodi Tridentinae praescriptis obsequentes, dioecesis suae latius patentia ut uno tractu tota perlustrari queat, partem baud exiguam, C quotannis, sedulo visitabunt sive per se, sive impediti per suum vicarium generalem aut alios ad id deputandos11.

Quos in mandatis Domini delinquentes invenerint haud omittent paternis monitio corripere, obsecrare,- increpare in omni bonitate, patientia et doctrina.

Ut. autem torpentes renitenteoque peccatores facilius ad poenitentiam excitentur et efficacius reducantur, et vjnea Domini, eradicatis spinis ac tribulia, penitus instauretur, idoneos pro tempore. mittent! ad ecclesias verbi Dei praecones et oonfesearios extraordinarios.

Omnibus vero spiritualis misericordiae intenti operibus, charitatis in pauperes effundendae-erunt aeque studiosi, animo reputantes eam sibi, utpote ' Christi Dei vices in. hac lacrymamm valle gqrentibus, mandatam peculiariter ǂrovinciam.' dpre·, /ictas sst *paetper, erphen»* ta Sris ǂdfotor. ǂ Pia D igitur instituenda curabunt «t instituta fovebunt tum virorum tum mulierum sodalitia quae colligesdis et sapienter» impertiendis eleemosynis sedulam navent operam, pauperum quibnsvi» necessitatibus tum corporeis tum spiritualibus pari studio provisura.

Et quoniam oMciia tot ae tanth recte perfongi non valeant nisi in dioecesi resideant, praescripta super hoc a sacro concilio Trldsatiuo fideliter servaro pergenti. Viros quoquo doctrina et vita venerabiles sibi advocabunt, qui vicariam praestent operam et quam gravissimum onus levius efficiant Et quo melius primum sibi, deinde suis prosint ecclesiis, iuxta dictum apoetolicum, attendent lectioni et doctrinae, orationi instantes erunt, divinisque officiis intéresse et rem sacram quam frequentissime facere gaudebunt'.

Decretum ds nwteopoliteno.

Constat perantiquam esse in ecclesia dignitatem metropolitani, quae ab ipsismet apostolicis temporibus exordium sumpsisse ǂidetur Praeiipua autem quae ad hanc diem retinuit iura commemorare operae pretium est

Ad metropolitanum spectat comprovinciales episcopos et alios qui de iure vel consuetudine intéresse debent ad synodum provincialem convocare, locum et diem indicere et praeesee.

' Ad οψη etiam spectat ius dicere inter eoe qui a suftraganeorum indicio ipsum appellant, sed solummodo intra limites a iure statutos; nec non et sede episcopali vacante, .vicarium capitularem, si intra octo dies a capitulo non provisum fuerit, nominare.

Ad eum tandem pertinet per quaevis loca etiam exempta suae provinciae focientem transitum, aut ad ea forsitan declinantem, ut crucem ante se libere portari faciat, benedicat populo, divina officia privatim vel publiée ibidem audiat et ea etiam, in pontifiealibus celebret.

Decretum de synodo *procixeiali.'*

Haud mediocre ex eo gaudium percipimus, quod saluberrimas synodos illas, quibus iam a tribus pene saeculis caruit Bituricensis provincia, tandem renovare contigerit, et nobis in voto est eas iuxta Tridentinum decretum, singulis trienniis, dummodo rerum et temporum circumstantiae permiserint, studio quam d/ligentiwimo čelebrare Plurimum enim utilitatis habent ad emendandos mores, corrigendos abusus, componendas controversias, retundendos errores, et ea statuenda quae pro tempore magis ac. magis pietati ǂaveant

Ex eccleaiae disciplina indubium est quod synodi auctoritas uniuscuiusque episcopi auctoritati praestet; unde fit ut pÿnodi decreta in provincia tota obligent, statim ac legitime fuerint promulgata.

Metropolitano legitime impedito, fit ab antiquiori provinciae episcopo convocatio ǂ Omned autem episcopi, sub poenis a iure sancitis, intéresse debent, sive per sp, sive impediti per procuratores, et iis solis de iure ordinario competit vox decisive. Convenient etiam consilii sui adminiculum synodi patribus praestituri, ot si convenire renuant, 'poenis canonicis erunt obnoxii omnes qui de iure vel consuetudine intéresse-debent

Decretum ds synodo dseoosMae.

Antiquam et laudabilem synodi dioeceeanae institutionem instaurare gestientes^ aaapimus ut, saltem quolibet triennio, celebretur huiusmodi synodus ad promulganda eonciiii provincialis decreta et ea statuenda quae dioecesi suae utilia 'arbitratus fuerit

Concit. Kswrtese. sani IMS (cap. tt, A *tfitc.*, a. 1, Mansi.· *Gmcil.*. XXXIV, 708A).

* II Cor. XII, 1A

, · 1 Tie. VI, Mi

* Encycl. *flurihut,* tie S novembyis 1806.

II Cor. V, S0.

• II Tim. IV. A

' Roa. X. IA

• Conçu. Trid., sms. XXIV, A *rtf.*, cap. IA

• 1 Tim. V, tt.

" faoyel iam oit

" Sosa XXIV, A nf., cap. A

"ftAm.IX (XI 14.

1 Sens. VI A *rf.*, cap. 1.

ǂ CoaciL Rmmms, IMS (oap. tt, A *tpitc.*, n. A IA Ie. Maasi. *Cooal, VOaV,* ǂ8

* Devnti, Λμ «an. (1.1, t A soot A I A edit QaaiL, 1, IM].

l Sam. XXIV, A rsfo sap. S.

ǂ Comit ejmi QaUiarum aaao ǂ7

* Cad. *TM* Isos M|ra dt

episcopus; huic antem satius erit praemitti sacri Mcaaaua exercitia quae, prout flori quotannis nostrum oat solemne, synodi dioecMaaae quotannis iuxta Tridentinum celebrandael rices supplero possunt

At sero, aienti saepe saepias declaravit saera congregatio concilii', ad episcopum pertinet non tantum indicere synodum dioecManam et convocatos ad eam poenis canonicis cogere, sed etiam in er leges condere et promulgare absque consensu et approbatione cleri. Falsa ergo est, temeraria, episcopalis auctoritatis laesiva, regiminisque hierarchici subversive et ut talia a sanctae memoriae Pio papae VI damnata* propositio asserens: reformationem abusuum circa ecclesiasticam disojplinam in synodis dioecesanis ab episcopo et parochis aequaliter, pendere ac stabiliri debere.

Decretum «I« *vicarii» gcatrilibu».*

Unum moraliter sunt cum episcopo vicarii generales; propterea, ordinarii nomine comprehenduntur. Ipsis tamen non competunt canonicorum' iura, nec proinde incumbunt offieia, nisi sint titulo canonici. Vicarii autem generales arohidiaconorum dignitate insigniti, primi post episcopum, tam in choro quam extra chorum, sedebunt et incedent.

Decretum de *capitali» 'cathcdraliia».*

Capitulum ad. conservandam augendamque disciplinam, ad praebendum clero praecellentis pietatis, perfectae morum integritatis et virtutum omnium exemplum, ad episcopum opera et officio iuvandum antiquitus institutum est, et episcopi senatus dicitur*. Tales igitur esae debent qui ad canonicatus dignitatem assumuntur ut suo muneri respondere possinV

Canonici tenentur. divine per se. non autem pej, substitutos, nisi legitime impediti fuerint.' obire officia, episcopo celebranti aut alia pontificalia exercenti assistere et inservire, atque in choro hymnis et canticis Dei nomen reverenter, distincte devoteque laudare, et interesse missae conventual· quam quotidie. nisi adsit legitima dispensatio, unus ex eis, iuxta ordinem ab episcopo sancitum, offerre debet pro cathedralis ecclesiae fundatoribus et benefactoribus.

Quoniam vero, in praesenti rerum statu, pauciori-bus ecclesiae nostrae cathédrales gaudent canonicis qui integrum ad officium in choro dapantanduAt minime sint pareo, statuimus, postquam obtenta fuerit ab apostolica sede dispensatio, ut in omni provincia nostra singulis diebus capitularis missa vel sine cantu, ve) ei aliter statutum fuerit, cum cantu dicafur, praemissa tertiae et subséquente sextae psalmodia. Decernimus pariter ut in choro recitentur, vbl, si visum fuerit, decantentur nona et vesperae cum completorio; dominicis etvfMtis de praecepto diebus', servato cantu tum missae tum officii VMpertini.

Volumus tqndem ut provisus de canoniMtu non solum coram episcopo mu eius vicario generali, sed etiam in capitulo, orthodoxae fidei publicam faciat professionem iuxta praescriptum sacri concilii Tridentini*et formam aMnctae memoriae Pio papa IV assignatam: slioquin non admittatur.

Haec autem sunt capituli praecipua iura: ab episcopo consuli in CMibue canonica 'sanctione vigente expressis. ad concilium 'provinciale aecersiri sique intéressé; sede vacante, unum vol plum. numero tamen paucissimos, praesertim si e capitulo assumantur, eligere vicarios capituleras ad quos transfertur quidquid episcopalis iuriadictionis ad capitulum sqdis vacatione manavit, quique revocari non possunt, nisi iusta de causa a sancta sede probata.

Decretum ds, perodUs Mnanquc eicoriir.

In pascendis 'ovibus parochi sunt episcoporum cooperatores. Nullam alicuius momenti consuetudinem tollere aut inducere praesumant inconsulto ordinario, eiusque mandata et monita ad officium pastofale rite explendum attinentia prae oculis accurate habeant, ut servetur unitas tantopere a Christo et ab apostolis commendata, qua in singulis dioecesibus non minus ac- in universali ecclesia unum erit ovile et unus pastor.

Parochis ad arbitrium episcopi, secundum hodiernam Galliae ecclesiarum disciplinam revocabilM, haud fugit hunc praesentem' statum nihil prae se ferre quod divinae ecclMiae constitutioni contradicat. quidquid in Contrarium affirmare ausi fuerint nonnulli prorsus certe improbandi, cum idem status prioribus ecclMiae saeculis legitime viguerit. Ideo declaramus, iuxta mentem sanctae memoriae Gregorii papae XVI. nullam immutatiqnqm in eo faciendam eme donec aliter ab apostolica sede sancitum fuerit. Nec erit sane unde querantur huiusmodi reetorM de facultate qua utentur episcopi quam mature et moderate, nec ut dominentur in cleris, sed ut animarum saluti et ipsorum bono parochorum paterne consulant.

Declaratum autem volumus nec ipsos nec eorum parochias subiacere iuriodictioni parochorum regionalium: imo, citra inamovibilitatem. iisdem potiuntur iuribue. Quaedam honorifica tantum competunt regionalibus parochis, videlicet, convocare ad vollstiouM eoclMÎMticae iisque praeesse. olea sacra singulis distribuere, exequias peragere parochorum suae regionis, et de eorum obitu episcopum certiorem facere. Insuper, ad beneficium stabile promoti et peculiaris fiduciae testimonium ab episcopo consecuti, prae caeteris. tenentur eius ad notitiam quae ad suam devenerint graviora perferre.

Visitationi totius parochiae frequentissimam ppo posse dabunt operam parocbi, munus obeuntM boni pastoris qui cognoscit ovm sum et sb eis cognoscitur. Habeant autem libros ad formam ritualis Romani, in quibus notentur ii qui baptizati, confirmati et matrimonio iuncti eunt.

Zelum prudentia temperabunt et mansuetudine condient. Moysis vestigia insectantes, qui totius plebis, ut ait sanctus Ambrosius, mentM'sibi devinxerat. ut plus eum pro mansuetudine diligerent quam pro factis admirarentur.

E* autem non eat praetermittenda parochorum obligatio, qua providere debent materialium .ecclesiab suae bonorum administration!, fabricM instituendas curare, legeaque servare quae ad eas spectant et eccleeiMticis legibus non adversantur, ne supradicta bona detrimentum patiantur, et maximae oriantur difficultatM quae sacro muneri obsint. Statuto tempore conficiatur quotannis tabula redituum et expensarum ab-episcopo approbanda.

Sed et eoo meminisse volumus ipsis cooperatorM in ministerio esM vicarios. fratrM ordine, ideoque benigne et honorate tractandos, ot ad munia pMtoralis pffidi sedulo informandos. Vicarii autem nunquam obliviscantur quod sint adiutorM tantum; idqo parochorum auctoritati in sacro ministerio subsint, nec absque licentia eorum, quorum est exclusive regimen paroeciarum, quidquam innovare queant

1 Condi. Trid., loco sopra/dt.

' ▪ Beaed. XIV, *IM tpaoi»* dioM., (libr. II. oap. 6 et 1. XIII, ap. 1).

▪ Bulla Auctoro·· *tUû,* prop, dasus. U.

• Coad! Trid^-sesu XXIV, do *nf.,* cap. 18.

• Seas. XXIV, do cap. IS; cMstit. PU IV I» sscrosencM, tie I> nevsmbris 1M4.

0".

Notum tamen iis feriant quidqtHd^beitu utile'a ad bonum.proiqoveOdum arbitrati fueMt^Ppnaat custodiam oQ^mto et getium circumstantiae labiis suis, ne . quM-'unquanb de .parochia vitio vertanf, maxime' audientibus laicis. Omni ope âdnitantur Ut cum parochis efficiant cor unum et anima·) tinam: ei conterifione, diqsenaione, invidia omniqu^ scapdalorum' semine relectis, pro^idepnt bona non tantum coram Dmax-sed iftiam odram hominibus

Quod fut facilius pleniusque affingatur,' magnopere optandum est eohab^fant/vicarii cum parochis, eidem assideant mensae, una nonestia rqjaxationibus indulgeant. , ' *e*

Decretum *de eleemoegnarild^capejtanit, nliitgue racerdotibue* mhe *titula·*

Elcemosynarii, capellani quascumque facilitates spirituales ab episcopo solo mutuantur.

Nisi detineantur in obeundis propriis muniis, iuxta praescriptam superioris concilii lliturícenais. publicis parochialis aut cathedralie ecclesiae officiis interesse debent, necnon eJ^dKîcrdotes titulo carentes et clerici.

Instauramus prohibitionem a concilio Qlarom^itensi anno 1095 latam*: *„NuUut pretbgter capeUatmt alicuiur laid ette poeeit, abegue concernant mi episcopi:'*

Nullus itidem presbyter sacrum in oratoriis facere praesumat diebus paschatis et natalia Domini, pentecostes, assumptionis et omnium sanctorum.

Sacerdotes titulo carentes videbunt ut. excusso otio, indubiam vitae sacerdotalis notam prae se ferant. -Opem suam roganti parocho ad divini cultus amplitudinem libentissime praestent nec sacrum faciant nisi, tempore quod ipse indixerit.

Sacerdotes infirma valetudine aut provecta aetate fractos constanti sollicitudine paterne prosequamur, et nihil non aggrediemur ut ipsis levamen afferatur. Profecto totus clerus in idem consilium nobiscum conveniet. Suadent ordinis ecclesiastici decor et ipeamet religio, ut ex propriis, quantumlibet modicis fortunis, quisque detrahat unde fratribus egenis, auxilietur. Dum in singulis dioecesibus exstat aerarium quoddam subsidiarium, omnes ad illud sustentandum concurrent : quidquid morae aut repugnantiae quis interponeret, magno nobis esset moerori.

In signurfFuhionis et animarum levamen, quotannis. die ab unoquoque episcopo praefixa, cq|ebrabitur sacrum ab universis provinciae sacerdotibus pro presbyteris in praelaudata provincia anno superiore defunctio.

Eos autem sacerdotes, quos propter lugendam inordinationem a sacris removere muniis compulsi fuerimus, non praetereat remedium infortunii sui in promptu esse dummodo charitati nostrae se penitus committant.

TITUM 8 II.

'Dt congregatiombeu religioeit.

Decretum de eomprsyatsombœ *religiodt.*

1. Religiosas congregationes, utpote eximiam dominici gregis, partem, singulari semper affectu, peculiari et cura, prosecuta est sancta mater ecclesia- Istae enim ex iis coalescunt personis, quae non modo omnia divinae legis praecepta fideliter adimplere nituntur, sed et praecipua Christi domini consilia, quippe quae ad Christianam perfectionem spectant, sedulo exsequi studio, congruis se obstrinxerunt votis. In id ergo totae incumbant necesse est,'ut, quae eifiieerant paupertatis scilicet, âhstitatu et obedientiae v\ta, diligenti accuratione persolvant. ' In bis namque rite -persolvendis posita eot evangelicae. quam ambiunt, summa ^cffectidnis, sicut'et ab his rite- irsolutit tota pendet ppinnsrae ipsw, cum)amplio> Jlbria, salutis aeternae ratio.

Hie abe re nen eot qdmonere animatum -directores maxima utendum eme prudentia in definienda adolescentium vbcatione. ne forte, cum gravissimo salutis periculo, aut vocati ad religionem accedere renuant auction vocati accedere praesumant. <',ivèàtiit ipsimet parentes, ne minime aptos inducant filios ad amplectendum religionitrijnstituten). neque idoneos ab eo capessendo avocent: id enim ‹n' filiorum simul et, parentum perniciem vergeret.

Ex concilio Tridentino. statuepdum ducimus ..nri *de caetera loca rdigioea erigantur tine epiteopi,* ›‹‹ *' cuiut dioeced erigenda mmt, licentia print obtenta"* *.

Nova autem probangStion intendimus nisi mqturo examine praemitto, quia satius nobis videtur iam constituta lioredeere quam nova constitui: neque etiam congregationis in aliena dioeFbsi consistentis filialem domum admittemus, quin, prius et congAgationis huius regulas viderimus et moderatorem audierimus.

11. Ante votorum «missionem, novitiae puellae serio subiicientur examini ab ipso episcopo vel a delegato sacerdote instituendo.

Noverint conventuum moderatores domos sibi creditas ita esse regeudas. ut et gloria Dei promoveatur, et ecclesiae decus et civilis ipsius societatis bonum cui. tum precibus, tum charitatis operibus.' tam feliciter consulunt religiosae familiae, et animarum saluti provideatur, et circumstantium populorum procuretur aedificatio.

Confessorius ordinarius, isquv unicus, ab episcopo constituendus est ad excipiendas monialium confessiones, neque alius sacerdoa potest absque expressa eiusdem episcopi licentia varum sacramentalem confessionem excipere. Bis etiam aut ter in anno iis concedendus est confessarius extraordinarius, quem omnes et singulae adire tenebuntur, etsi sacramentalem apud eum confessionem peragere iussac non sint.

Si quae identidem hunc extraordinarium expetant confessorium, iis facile concedatur, sed non adoo frequenter ut ordinarius evadere censeatur.

Moniales claustri lege adstrictas monemus, ut hanc ipsae religiosissime servent et. ' quantum in eis fuerit, ab exteris violari non patiantur. Easdem episcopo immediate subditas et parochorum jurisdictioni prorsus alieffiw declarem

Religiosas communitates, quae parochialem ecclesiam froqusBtant, sedulis rectorum curis commendatas volumus.

De his omnibus consulendae et prae oculis habendae sunt praescriptiones sacrae congregationis Romanae.

TITILU8 III.

Dt fide.

Decretum de erroribus qua *rtligionic tt tocietatis fundamenta* c m m Ums I.

„)m noesMMsu dtsfou HMtahwtf tempore *periculoea:* enmt Aoumbss ss *ipeoe amantei, elati, mperbi, blatpkttu, eotuptptmn amatorii magie* yum *Dei, temper diecentee et* mmgueas od scientiam *eeritatie pervenientes, errantet, et* in srrsrem miOentss." '

Quis hodie hon terreatur quasi adsint praedicta ab apostolo tempora? Unusquisque enim in via

1 IΓ l'or. VIII, SI.

1 Cea. 18, iMsnsi· CoseW., XX, 817 E,

' Sms. XXV, *de regularibus d monialibsu.* cap. 8.

I ■ II Tim. III. 1. Ɣ, 4. 7. IS.

•ua erraverunt. ..yttin ejus ceynerusnit Amat fsmat À *aibi, wrUstu et erreris, hodeatatia, 'I* fatrpitnga·» *creatnrae^ab eteMa proedieaboa)* noa *aient* Asm- *aMato iuκτΛuûî,* hostias· im n>4*«rM rrfiÿvosM gtori/ietfemtist; *aed* seunamiai m cogtMtoaUus satis, M abacarstum rst MSijtira* *ear* contai ; *dieentea datat te aaae eapieatea, atalti /oeb* suat, *et tnataoeraetl 'ylorioat iacomptUntia 'Dei* ia timtiitatdtiwm imuguats *corruptibilia* hominis *et* coh*rritm ri *faadrupedtaa, propter ytid tradidit illoe Dena inMeaideria cardia* 'ror*|d, « MtmaadiVieai.**1 iustï/ine ou» *ùùfiutaie,* ont *aaeietae* /sci *«i tenebrae, et eonemtia C'kriati ad Deiiai"* '·

¹ Propterea. attendant nunc populi fluctuant·*·, et fidem amplectantur eCcleaihei Dei vivi. quae est columna et firmamentum vhntatis. Quod credit ecclesia credant,. quod, damnardamnent. ut, occurrentes omnea in unitatem fidei et agnitioni· filii Dei, ex huius miserae peregrinationis itinere ad coelestem patriam feliciter pervenire valeant. Caveant a falsis prophetis qui veniunt adfroa in vestimentis ovium, intrinsecus oiWm sunt lupi rapaces.

.Praecipuos eorum errorft notamus simul ac damnamus:

„Ex nobia prodierant, aed non- *erant er nobia,"* pravi homines. *„paŋa Deo eentire yloriantee, " 1* qui hominem non regi aut informari nisi a^aua jola et pura quidem ratione audacter affirmant; apostatae qui, sublata omni supernaturaha ordinis lege, cum recesserint a Deo, ipsi sibi, sunt lex, sed diabolico sensu. Damnamus buncC^rationa/i- *alarunt* errorem, ex Uuo. velut spurco fonte, scaturierunt omnia malorum genera.

Damnamus -üloa qui omnipotentem Deum summum et viventem in saecula, unum universorum principium, creatorem omnium visibilium et invisibilium 'negare aut minuere ausi sunt, dum affirmant mundum aut esse ab aeterno, aut sinu Dei emanasse, aut saltem non a I)i<> e nihilo factum, aut Deum ease omnia et omnia ease Deum.

Deereto Imteranensio concilii IV ore et corde adhaerentes, damnemus odibiles sophistas, qui Deum ver,ume aeternum, immensum. Patrem et Filium et Spiritum sanctum, tres quidem personas consubstantiales et coaequales et coomnipotentes *at* coaeternas. sed unam essentiam, substantiam, seu naturam simplicem omnino respuunt. et, dolose explicatione elucubrata, affirmant sanctissimam Trinitatem nihil aliud esse quam metaphysicam infiniti, finiti *et* mutuae eorum relationis abatractionem.

Damnamu· etiam eos qui unigeniti Dei Filii Ie«u Christi incarnationi totam Trinitatem cooperatam esae, enmdemque lesum Christum, ex 'Maria semper virgine.. Spiritus sancti cooperatione conceptum. verum Deum et hominem pro salute humani generis in ligno erucis passum et mortuum negantes, et hoc magnum pietatis sacramentum, quo verbum caro factum est. metaphorice accipiente·, in quamdam rationis divinae in nobis emanationem pervertunt; hypocritae, qui, subintroductis profanis vocum novitatibus, adulteratoque verbo Dei. aanctae ecclesia·, cuius synibolumperfldo ore tenent, fidem abnegant.

Dolendum magis quam mirandum ab istis impii· nil nisi suturale detegi in miraculis et in praeclaris sanctorum virtutibus, omnisqt» supernataretis ordinis explicari quodam sensu allegorico, vi euitis tota veteris et novi testamenti historia, facta nempe et homine·, sicut mera phantasmata, evanescunt.

Damnamus proinde hoc historicum et quasi universale dubium, ex quo plurima errorum monstra, inter quae indifferentia ciras res religiosas, nec noa lugenda tolerantia nuper exorta sunt. Inde fit, sicuti pontifex maximus ait. ut „omat ririutu *et*

Damnamus insuper ohne· qui hominum genita in die· qaerfectibile perpetuoqtie terrenis defixum proclamante·. mundum, incepiaae, hominem fuisse Upturn ab origine. existera infernumiet_paradi,um tiegant; idolcristfismque religioiieqrmisae relative veram, mundo naacenti et imperfecti* accommodatam, 'divinam autem Christi legem aeque |>erfi*ctihilriu et cadueatmjfiroindeque catholicam eecleaiam mhil alhld- eaae *)dam humani generis setalem, perfectiorem quidem, aed modo defecturam, ficte dolente·, gbique scripti· etr dicti·* diapeminanl.

Plia igitur aiimtni pontificia cohortationibus moniti. caveant fidelea ab hia infenataaimia chriiuhtn nomiuia hostibus. qui. ut facilius populis ifludant atque incauto· praeeertim et imperito·' decipiant. aibi unia prosperitatis vias notae eaae mentiuntur li aunt enim mali homine· dt sqductorea. qui infandam ac ve) ipai naturali lurimaxune adventam propugnant d·'rosHmtmsmo, uti vocant, doctrinam, qua aernel admissa. omnium iura. proprietate·, •anctae jnatrimonii lege·, ac vel ipaa humana •ocietas fuhditus -eveherentur.

Damnamu· et reprobamus hoa perturbatore·, qui •uos de aoci«dgte errore· nihil aliud eaae niai primaevae eccleaiae constitutionem autumant t'aeci. qui non intelligente· hanc eaatiaaimam et apontaneam chriatianorum communitatem, minime de praecepto, aed de consilio tantum fttisse. inde ecclesiam, divitiarum studio corruptam, hominum iura turpiter dereliquiaae blaterant. At v.ero. quaecumque ignorant, blasphemant. Nimis enim quae eoa movet conditionum imparilitas, non eat paucorum hominum •relu·, multo minus ecclesiae Christi iniquitas. aed naturae humanae labea, quam omnino tollere irrito conatu- laboraverimus.

Meminerint ergo populi grave iugum istud quod eat super filios Adam, s die exitus de ventre matris eorum usque ad diem sepulturae in matrem omaium *. iuatam ease poenam inobedientiae per quam peccatum in mundum intravij›__eaeg*T peccatum mora; sed id quod in goneaenti eat momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate, aeternum gloriae pondus operari, ia nobis 1

Itaque, etsi Deus sanabiles fecerit nationes, nullatenus sperandum ut unquam morbi, paupertas, aerumnae, omniaque malorum genera penitus terra exulent. At vero eccleaiae eat pie aingulia providere. pauperibua ac divitibua aeque conaulendo Nonne illa est immaculata aponsa quae egenum Christum in paupere veneratur, pisa congregationes virorum et mulierum sd obeunda omnia pietatis Christianae munia instituit ac fovet, esurientibus panem, nodis vestimentum, aegris msdelam. flentibus solatium, maternam omnibus curam praebet' Nonne illa eat fidelia eleemoaynarum exactrix,- quas dixitum eonacientiam urget et exagitat, ut redundantem pecuniam in pauperum sinum effundant* Beneficentissimae igitur et integerrimae Christi ecclesiae confisi, formidandisqne perversarum doctrinarum edocti tandem pUriealis. pusilli et magni, peritura contemnere, sursum corda erigere, fraternitatem deligere incipiant, ut qui flent tanquam non flente·, et qui poasident tanquam non poasi-

1 Rum. I. 11-4.
• I Ioan. II, I»;' 11 Mm. IX. 11.

1 Eury.I, 1'11 IX V** IdanS··. dle a o* IMS.
' Ecrli. XL. 1-
' II ' or. IV. 17.

_ dente·, omnes simul integra fide, spe firma divinaque x sapientissime statutum ^st, renbvihnus› «t Tolumus* ^ 1 Christi charitate locupletes fieri gaudeant in palute.

Decretum *de miraadit-et propbetii» non rotognitim et temere eulgati», et de iû qui opinione» gnati Mei s dogmata propugnant,*

' I. In mbmoriam tum*fidelium, tum (tristi sacerdotum. praesertim ÿvini verbi praeconum, revocanda iudicamus quaede miraculis non reoogpitis decrevit sanctissima synodus Tridentioa^j/idelieet: nulla admittende ease nova fniracda nisi recognoscente zet approbante episcopo, qui, simul atque de iis aliquid' compertum habuerit,Vpdhibitis in consilium · theologis et aliis piis viris, ea faciat quae veritati et; pietati consentanea indicaverit. Quod si aliqua / ^e iis rebus gravior quaestio incidat, qpiscopus antequam controversiam dirimfit, metropolitan! et comprovincialium episcoporum in concilio provin-^ ciali sententiam exspectet, ita tamen ut nihil, inconsulto ^sanctissimo Romano pontifice, novum aut in ecclesia hactenus inusitatum decernatur*.

Quoad privatas revelationes, visiones, prophetias, sive admittendas, sive praesertim propagandas, summa utantur prudentia, monita apostolica prae oculis habentes: *„Spiritum nolite extinguere/·* et: *„Nolite omni tpiritui erodere."'*

II. Omnibus, qui de divinis disserunt, mandat synodus ut quaestiones nondum definitas a definitis veritatibus accurate secernanf, et in controversiis memores sint iytorum sancti Augustini verborum : *‚is necettarii» unitd», in dubii» liberta»,* tn bsansbtM *cbaritat."* Solliciti ergo servare unitatem in vinculo pacis, nec sapientes plus quam oportet*, propositiones nondum damnatas nulla contumeliosa nota afficiant.

Decretum *de lectione et ueu teripturae tacrae.*

Omnis sCriptura divinitus inspirata utilis |est| ad docendum. ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia, ut perfectus sit homo Dei ad >>mne opus bonum instructus*. K

I. Hoc autem primum, ut ait princeps apostolorum. intelligente·, quod, omnis prophetia scripturae propria interpretatione non fit*, summopere studeant Christi fidele/ hanc saluberrimam prae oculis semper habere regulap, quae sine magno animarum dispendio praetermitti nequit. Quapropter, eoa commonemus ut caute abstineant a legendis illis tum veteris tum novi testamenti libris galbee. venis qui pretio 'vili aut nullo passim circumferantur; agnoscant lupum in ovina pelle, angelum satanae transfiguratum in angelum lucis; hoc enim feeit inimicus homo, et istos foStus nocivos, venenata dona, proferunt' vaferrimae Biblicae societates quae, vetaram haereticorum artem renovantes, divinaram scripturarum libros contra sanctissimas ecclesiae regulas D ‘vulgari lingua translatos, ae perversis eaopo explicationihus interpretatos, maximo exsmplarium numero ingentique ^expensa, omnibus cuiusque generi· hominibus, etmu rudioribus, gratuito impertiri et obtrudere non cessant; Ut, divine traditione. patrum doctrina ot catholicas ecclesiae auctoritate reiecta, omnes eloquia Domini privato suo iudicio interpretentur, eorumqne sensum pervertant, atque ita in maximos elabantur errores*.

Tantae malorum labis avertendae causa, quod anno millesimo quingentesimo octogesimo quarto ab antecessoribus nostris in synodo Bituricensi ut biblia sacra vernacula lingua scripta respuantur, nisi quao^ecolesiee catholicae velepUeopi auctoritas probaverit. #

Maximi autem momenti dueimus, et a fidelibus ducendum peroptamus, ut neMiquam legant huiusmodi biblia nisi versio probatis explanationibus sitillustratae

IL Tropter debitam eloquio Dei reverentiam, omnino ' damnandam iuxtc^Tridentinum censemqs illam temeritatem, qua ad profana quaeque coii— vertuntur jst torquentur, verbs\gt sententiae sacrae ^cripturae, vel ad 'usus malos impie adhibentur*.

Damnamus denique et repn hamus sacrilegam divini verbi usurpationem ' et interpretationem. qua quorumdam errorum fautores, ita fucum simplicibus e facturi, sua horrenda ausi sunt tystemam commendare, Ut autem fideles nullatenus exitiali laqueo B innatantur, saepe saepius ab iis, qui de animabus illorum rationem sunt reddituri, mucebuntur quod sanctorum librorum interpretatio facienda non ait sola ratione, -quemadmodum a aocinianis et hodiernis rationalist!· contenditur, nec revelatione immediata, uti somniavit quaedam illuminatorum secta, neque, veluti a protestantibus · asseritur, peculiari ope Spiritus .sancti privatim et singulatim cpncessa: sed ea sit interpretandi lex. illud quod credit aut tenet ecclesia catholica. divinarum scripturarum custos et interpres ab ipsomet Domino et salvatore nostro lesu Christo constituta.

Decretum *de propagandi» boni» libri» et de approbandi» ecripti» quae ad religionem tpeetant.*

I. *„Àd reprimendam pravorum librorum contagionem perutile erit ut quicumque fienee eo» tint* ‹n*tigni» tanaeque doctrinae* eiri, *alia, parrae item moli» c tcripta, a robi» teilicet antea probata, edant in aedifieationem fidei ae tolutare* populi inetruetionem. Ae rentra» bine euroe erit, ut* rades* *tcripto,* afi *et alii incorruptae pariter doctrinae probataegue utilitati» libri ab alii» eop»eripti, prout lororum ac pertonantm ratio »ugge»*erit, interfidele» ilffifiundantur."* 1

Hucusque verba sunt beatissimi patris nostri Pii papae IX. quibus toto corde adhaerentes, exoptamus ut in singulis provinciae paroeciis publicae instituantur bibliothecae, in quibus pii vel saltem incorruptae doctrinae libri pro uniuscuiusque utilitate inveniantur. Quod omni xelo et ope rectores ecclesiarum aggrediantur. Sodalitatibus itaque iam existentibus .utantur; quin imo. si magis expedire visum ftierit, novas condant ad notsnam earum quae nuper in aliis provinciis ortae, et a sanctissimis Romanis pontificibus indulgentiis ditatae, uberiores' salutis fractus in dies proferant. Sedulo invigilent parochi, ut caute et ordinate distribuantur libri,

Sed quo abundantius lux fidei diffundatur, solliciti erant insuper Christi sacerdotes ut, sive in scholis, sive in oatecheeum^xeroitiie, sive in congregationibus quarum cura ipsis commissa est, libri doctrina maxime conspicui praemio aint virtuti et scientiae.

II. Nomini liceat libros precatorioa in lucem edere, absque epiaeopi approbatione.

Ea natem quae clero addieti scripta vel libroa ad religionem spectantia componere satagunt, monemus ne typis mandent quin examinata probataque fuerint ab ordinario.

Quoad autem scriptores laicos. qui virtute magna proeliantur proelia Domini, dogmatum fidei et ecclesiae iuriurn- assertores et vindices, illos laudat haec provincialia synodus. Eos tamen non lateat quod

1 Ses*. XXV, de isrvr. seartor.

' KpK IV S; Boa. XII. A
* II Tiat. III. 17.
• II Pstr. I. «.
• Fn-v‹·' -li* « T·* 1M«.

▌Sms IV. *de edit, et um ». tibr.*
• EaryrL. 8 dec. IMS.

in Christiana societata. omnis ordinationis, emenda-. tiomp at enatantia· principatum teneant ii quos Spiritus sanctus posuit regare èc dwiam Dei Ne ergo montem sanctum propius accédant; periculum vitent suis ausis {orandi hanc effrenam scribendi libertatem, quam summa religionis ratio et sacra ecclesiae lum paritor explodunt. In materia adeo ardua nihil inconsulti faciant, ordinarii praesertim auctoritatis obrorrantissimi. ‹ ~

Decretum *d» libri» prohibiti» el^de* asediis contre *acatholieum proteiyiitmum adhibendi».* \

I. *„[»t»r ditorta intidiartun* jettera fiuiss *vaferrimi eeeieeieu hitmandOfue toeietaiie inimici populo» cedueor» m»i!nt»r. illuti certe* in *praecipui» oot,* good *nefarii» concilii»* suis iomdiu paratum, inmoeas *arti» librariae* praro w» ittesNsrant. *ftofueinfeototi* sunt, *ut impios libello» et ephemeride»,* ac *pagellae mendacii, calumniarum et reductioni» plena», edere* in *mlgu» ae multiplicare fuotidl»* non hittermittant. 1

Haec sanctissimi patris Pii papae IX gratissima verba, cunctis animarum pastoribus attente meditgnda commendamus;. quippe quae eo effieaciora videatur ad illos^eicitandos inflammandosque, ut a Christi fidelibus perniciosos ptyicul amendent libros, quod eo ipso tempore prolata sint, quo perditissimi homines,- sacrilegia factiopisque scriptis sollicitati, almam Vrbem invadebant disturbabantque. ipse vero 1'rbis .dominus, totiusque orbis pastoi et doctor supremus, in terra ' aliena, exui ac profugus consistebat.

Ista etiam monita eorumdem animis infixa volumus quod multo studio curare debeant, ut removeantur a suis ovibus libri obsceni aut de vitioso amore tractantes. Iure naturali sunt per se vetiti, propter grave damnum quod legentibus inferunt. In ipsis enim virus, quanto minue patet, tanto magis nocet '. -

II. Pastores ergo animarum totis)viribus lethali obsistant prosélytisme, et quo efficacius illum cohibere valeant, plebes sibi commise·· sacris dogmatibus salubribusque religionis Christianae praeceptis non minus clare quam solide erudire non desinant, iisdemque simul demonstrare studeant quam securum, quam et necessarium sit sanctae matris eccleaiae auctoritati dicto audientem esae firmiterque adhaerere. ./

Instituendas carent, ei fieri potest, sacras catecheses *poroooorautiao* nuncupatas, quibus, peracta prima communione, intersint adolescente·, et unde ampliorem solidioremque ebrietianae doctrinae notitiam adipiscantur.

Scholas identidem visitare non negligant et quos deprehenderint pueros addiscenda· religionis magis studiosos, hos benignis incitent verbis, et, si faeultes suppetierit, praemiis quibusdam munusculisque decorent. ·

Decretum *do docendi» ac diteondi», tua»* M *minorité»» tum in maioribeu »eminariu.*

Et prime, de decendis et dleeeadte la aUaeribne ssndaarlla.

Hominem in ordine ad sufim finem educandum esse compertum est. Ideo, prima aetas timore Domini, qui «st sapientiae fons et initium, quam primum imbuatur, et quotidie piis exercitationibus in omni patientia amanter a directoribus excolatur. Tota enim Christianae et civilia reipublioae apea, inventoria educatione proxime nititur.

In nostris igitur minoribus seminariis ea quae ad religionem spectant, doceri, laudari, et principem locum tenere volutnés Documenta, fidei gradïtim et pro captu ingeaii caute, ita tradantur, ut non antea pueri etKo solido qtum hirte pascantur

. Nihil s^iiud prius discant quam, memoria teneant catechismi catholici -compendium. Dein simplet, -catéchisai explanatio- addatur ad primam synaxim praeparatoria. Postha aetate provectiores utantur prolixiori catechiamo qui. ordinem ferunt sacrarum référén\ a principio. intégram religionis historiam revolvat, iuxta sancti Augustini methodum de e chiaandis rudibus.

Alumqis veto hiimanioree litteras assecutis. r'oi'^c pletam coflationum de religione seriem omni rurar enucleabunt djsartores. et singillatim de fundamentis fidei, legi^divinae praeceptorum necessitate Vt sapientia, dlgitiis vitae, gratiae jr gloriae in sacrathentis absconditis, cultus divini et caeremoniarum ecclesiasticarum maiestate dimerentes, potius i-.atoris quam syllogistica demonstratione utentur 1

Superiores et magistri mucoris seminarii, discipulorum mores semper et ubique afferment, iliisque 'aut ludentibus aut deambulantibus. qu>>· cumque perrexerint, misepri non dedignentur. Juniores alumnos -urbanitatem, necnon christianam maiorum reverentiam, verbo et exemplo doceant.

Ex methodo iam dudum probata et excolendis puerorum ingeniis perutili, immorandum in edocendis linguis graeca praesertimque latina, utpote ecclesiae · catholicae propria. Invigilandum autem ne profana veterum scripta magis moribus nopeant quam .ingeniis prosint studiosdrum. qui uberiori doctrinae fructu in sanctorum patrum excerptis versabuntur!

Stuaio priscae et recentia historiae operam dent, quo p/enius religionem a mendaciis et calumniis, quibus quotidie impetitur, vindicent, quin et idoneo i geographiae cursu historiam illustrare non negligant.

Eatenus iuniores minoris seminarii alumni mathematica et naturalium rerum elementa ediscant, quatenus-laicis scientia cedere non reputentur, nec ad probationes graduum praestandas confutandave incredulorum sophismata impares indicentur.

Piieri etiam ad nitide, distincte et alta voce legendum, et ad recte scribendum galbee sedulo exerceantur, et legentes latine servent syllabarum quantitatem.

Denique, ut alumnorum maior ait ad laborem alacritas, examen publicum semel saltem quotannis, aut, si libet, ludi academici instituentur, et. exeunte anno, qui diligentia at progressu caeteros in qualibet classe superaverint, praemiis donabuntur.

Neeaade, de deeeadle et dteeendls In ssaleribas seminariis.

Cum eiusmodi plerumque esse solet populus) euiusmodi sunt sacerdotes ; summa cura elaborandum est ut. in maioris seminarii alumnis sicut in saoardotibus, morum gravitas, sanctitas atque doctrina formentur, et maturo explorentur examine. Cumqu· saepius religiosa etiam corda de mundano pulver· sordescant, ad has virtutes instituentur, quibus hodierno praesertim tempore mundus abhorret et adversatur, carnis scilicet et mentis mortifloationem, humilemque sui ipsius subiectionem

De eastern. temporum necessitatibus consulentes, haec statuimus et decernimus

1. Nullus in seminario admittatur, nisi de vita et moribus bonum habeat testimonium. Volumus quoque ut. praevio orali et scripto examine, idonea candidati scientia comprobetur.

S. Quadriennium studio dabunt alumni maioris seminarii, ei · unius tantum ; triennium autem. H

' Eaeycl 8 dsc. 1MV

' S. Lignari. S append, de prohib. libr.J a 8 st V.

1 Litt, escycl. PU IX V» *plurdm·.* die » nor. IMS.

duorum annorum spatium philosophiae cursui impensum ^fuerit.

3. Is erit studiorum ecclesiasticorum ordo: collationes scrinttfrse sacrae, ·theologiae dogmaticae et moralis, necnoft rubricarum expositio ad sacramenta rite ministranda, et sacrae vices recte ftingendae, quod laudamliter Actum iam, non minôri làud^ penjgent pii et docti directores.

Veriim, cum accreverit iniquitas saeculi, et iam reveletur homo peccati secundum operationem satanae' in omni virtute et signis 4t prodigiis mendacibus et omni,seductipno iniquitatis, oportet et adverso sacerdotem maiori pollere doctrina, pt potens sit. eos qui contradicunt arguere. Ideo, duqa omnes in hoc consentiut^ gt studiorum qecldsiastioorum ratio sij absolutior, et cursus maioris seminarii do Inore habiti accessionibus| compleantur, satius ducimus addi quam proxime, consuetis theologiae praelectionibus, historiae ecclesiasticae, iuris canonici, bene dicendi et instruendi artis, temporalisque paroeciarum adminiatratipnis praelectiones.

4. Lex latine loquendi constanter servetur in collationibus theologicis, ut levitae linguae ecclesiae assuefiant, eamque, quasi nativam habeant.

5. ^uo in sermone et vernaculo, ut aeque perficiantur, latine et gallice alternando, theses bene multas e tractatibus iam habitis desumendas exarari expediet.

6. Exercitia vulgo dicta theses dominicales utilissime usurpabuntur.

7. Singulis semestribus, examini serio et soiemni 'coram episcopo subjiciendi theologiae alumni et qui segnius studuisse deprehensi fuerint, a sacris ordipibus arcendi, donec denuo, examinati satisfecerint.

Tertio, eommula utrique seminario.

Quod attinet ad cursum philosophicum, qui tantopere valet ad stabiliendas omnes alias disciplinas, hunc episcopus, pro opportunitate, vel in minori, ve) in maiori, vel in utroque simul instituet seminario.

'In utroque autem seminario, Gregorianum cantum edocebuntur alumni.

Decretum *d* dinetoribya ti nuigMrit ttoùnarionM* m/ormaadw.

Omnipotenti Deo rependimus gratias quod in tam arduo informandae seminariorum iuventutis negotio, nobis adiutores elegerit sive ex piiseimis congregationum religiosarum coetibus, sive ex variis cleri saecularis ordinibus, viros tum virtute, tum doctrina conspicuos, sui abieetioao et impensissimo in alios studio egregios, quibus non modicae vsrtetur gloriae quod in 'pristinum splendorem restitutae Galliarum ecclesiae pars magna fuerint Non praetermittemus quin, quotiescumque se dederit occasio, de eorum in ecclesiam meritis memorem animum effectu significemus.

No autem unquam deficiat in minoribus clericorum seminariis commendabilium pietate ot scientia magistrorum semen, omni ope annitendum erit ut mature instruantur, tum in sublimium dwcipliaarum gymnasiis, tum in ipsis minoribus seminariis, iuvenes iis 'dotibus praediti que spem afferant fore utrecedentibus moderatoribus idonee sufficiantur.

Nobia autem est in optatis, ut quaedam ab episcopis ad mutua superioris et professorum minoris seminarii officia praefinienda ordinentur, unde firmetur paterna praecidis auctoritas, filialis subditorum obedientia, omnia ad unftatem vergant et in locuplete pace conserventur.

TITULUS IV.

N . *D» ctdif* diemo.

Decretum d* aancttdealinM dias demdnteoe ot /rufimtotum de praobtpto.

.In ipjso mundi exordio septimum quemque diem Deus ipié sanctificavit et sanctifiea*dqm mandavit; quod cum Moyens ad- populi Israeiitici memoriam revocare iumua merit, „awmsnto," inquit, „ut *dùm tMtii* MwtyleM·*") , '— '

' Unde factum , eat ut,' quotquot ab orbe condito exstiterunt gentes, alibuius numini* haud promue ignarae, diem cultui divino dicatum nonnullis ritibus sacris celebrare minime praetermiserint.

Id igitur' valde luctuosum est atque uberrimi» prosequendum laerymis, quod, inter ' christianos catholicooqujr populos, praeceptum tot nominibus commendandum de diebus dominicis festisque solemnioribus sanctificandis, despicietur, contemnatur et ausu nefario proteramur. Hisce quippe diebus, multi Christi fideles, quos potius infideles dixerimus, et sacris deesse et servilia exequi opera non verentur.

Hinc tot tantaeque calamitates, quibua spretae legis ultor Deus, nos ad meliorem frugem compellendos afficere non desinit- Experientia namque constat supremum sceleris vindideni saepe saepius in hac ipsa vita, · in eos gravite»· animadvertere, qui dies sacros violare non metuunt.

Cuncti igitur parochiarum rectores omni ope atque opera enitentur, ut Christi fideles, diebus dominicis ac festis de praecepto, a servilibus operibus omnino abstineant, sacrosancto missae sacrificio pie ao devote intersint, et, quantum ipsis licuerit, sacram audient concionem.

Vivida suasione inducendi sunt omnea fideles ad audiendam missam parochialem, quia haec pro ipsi* speciatim celebratur, in eaque verbum divinum ac utilia monita ad eoa diriguntur, necnon iisdem foeta praenuntiantur diesque ieiunii et abstinentiae ; sed tamen ut huic missae potius quam alii intersint, non sunt sub gravi constringendi: nunc enim in confesso est illos satisfacere praecepto qui sacro adeunt in quacumque eoeleeia, maxime vero ai concioni captui suo accommodatae intéresse non negligent Ad haec sedulo attendant parochi et conoionatores, nd · animae inieoto laqueo in gravia peccata pertrahant

Plurimum refert ut quisque parochus, pro suo divinae gloriae animarumque salutis studio, sodalitatem de *tellmde Utupluntia tt dominica di» uutiji·* cande ipetituenda curet, et institutam foveat et prospérant efficiat.

Vesperae semper, nisi, attentis peculiaribus locorum circumstantiis, aliter visum fuerit episcopo, a missa paroehiali separentur, quibus ut intersint fideles caeterisqus piis exercitiis, pro temporis opportunitate, crebre et enixa utendum erit adhortatione.

Porro, ut populna pio simul et amidue sacris adsit officiis, diligentissime caveant ecclesiarum rectores, no scandalum nimia festinatio, nec taedium pariat prolixitamdpraeeertim ia concionibus.

Decretum d* unitate Wetryte· iaducsade.

Liturgicee, quae in provinciam nostram inducta est, varietati mederi et perieulooimimae commutandi libros liturgieoo facilitati obviam ire solliciti*, nec non et constitutionibus immortalia memoriae sanctissimi Pii pXpao V pronus obsequi*, et quod in

* Exed. XX. a.
* Litteras Grsgotii XVI ad areMspbc. Renew., 1848.
* Coaetit. 9«edaae*ù, 1M8, Keowtit. Qim› primas,, 1570

votis Mt saadtissimo ipsius suooesaori demiito nostro Pio papae IX, «ord· \toto. adimplere, ate iteratum am^ntiaaimo patri et pietatia tetflmonium'et solamen et gaudhtni allaturi; sanctae Romanae ecclesiae liturgiam antiquitate, stabilitat^ft universalitate Venerabilem, apostolica auctoritate sacram, quam citissime et in perpetuum suscipiepdam statuimus.

Extentibus autem quibusdam nunc pro locorum diversitate difficultatibus, cubabunt syfiodi patres' quorum in dioecesibus hactenus non viget praelaudata liturgis,iit, ubi opporiuna-occurret iduneaque videbitur occasio, breviarii mfsealitque Romani usus, in omnibus suis ecclesiis salubri ordiuationq instauretur.

Decretum *</« feformandie eitibua paetim centra regulae* introdueiis.

Quoniam caeremoniae ritusque ab^ecclesia adhiberi consueti in. sacris officis celebrandis, necnon in sacramentis conficiendis 'aut dispensandis, ad cultum divinum quasi.substantialiter pertinent, plurimumque valent ad Christi fideliam pietatem movendam animosque in coelestia erigendos, iis apprime addiscendis incumbere tenentur sacrorum ministri', ne autem memoria elabantur, iisdem reminiscendis novum identidem navare studium ipsa rerum nature iubentur.

Rituum legitimorum e*- ab ecclreiae praescriptorum probe gnari, insolitos procul dubio ac peregrinos, suis in paroeciis induci non patientur, multoque minus committent, ut vel rubricae auctoritate competenti probatae atque indictae, sacrilego ausu proterantur, vel, quod peius est, nonnullae portés sive officii canonici, sive missae tam privatae quam solemnis, sive tandemrearum precum, quae, tanquam de praecepto recitandae, sacramentorum dispensationi annexae sunt, parvipendantur et omittamur. Haec enim prohibita declaramus et, quatdnus opus sit, praesenti decreto denuo'prohibemus.

Decretum d« eanfitew ia *lingua oemaeula intra officiorum tolemnia et* de *mueica in eedeeiie.*

I. Quanto oblectamento quantaeque utilitati sit fidelibus perita et religiosa Oregoriani cantus modulatio synodus provincialis attendens,' -valde, optat ut hanc gartem omnes aemulatione pia exercere glorientur.

Omnibus ergo parochis praescribit ac mandat ut, sive per se, sive per alios, ad rite cantandum et psallendum in ecclesia informent idoneos iuvenes et erudiant.

Cantus in vernacula lingua canius liturgici vel minimae parti nequaquam sufficiantur; nec etiam intra missarum solemnia inducantur.

Arceantur pariter hi musicae profanae modi qui a piis ad prava vel extranea animum revocant.

Caeteris praeponantur cantica populo notiora vel ea quae facile addiscuntur; nova autem noti admittantur nisi ordinarii auctoritate approbata.

II. Musica, suadente psalte regio, templis sacris Dei laudibus adhiberi potest, sed ea tantum quae mentes sursum erigat et pietatem inflammet.

Ideo, curandum servetur omnino decretum Tridentini, quo ab ecelMiis arcentur musicae illae ubi organo sive cantu lascivum aut impurum aliquid miscetur '. Imo attendendum ad monita Benedicti XIV cupientia ita institui musicos concentus, ut nihil profanum. nihil mundanum aut theatrale resonent.

Decretum *de habita chorah derieomm.*

Unicuique hierarchise ordini distincta insignia et sacro cuique ministerio convenientem habitum sapientissime tribuendo,,indubitanter voluit ecclesia', clericos suar dignitatis tamper'eeqe memores, nec non suae potestatis gradum visibiliter piae se ferre. ut facilius popqlorum reverentiam kiUi concilient.

Sint igitu'r clerici regularum obseryantissieii. in , induendis sacris VMtibus, praesertim cum in choro*.' divinis officiis interesse debent.

. Ut autem-sit unus in tota 'provincia chorslis habitus, haec sfatuenda indicavit et statuit synodu.

' . Hiemali tempore, a festo scilicet omnium ssncto-\rum usque ad junctissimum'diem paschae, iuniore» seminarii aliunni omnesque de clero, tum îh cbonZ tum in processionibus, induantur lineo superǀ>ellic.c<>. cuius ampliores manicae, sed nullatenus aeu pi«-t<. nec denticulato. Superinduant etiam humerale oblungum, formae rotundae, cuius grandis cucullus de, missus, confectuum ex panno laneo nigro, çui tecture 'eiusdem coloris, minime serica, sit. intrinsecus assu'a'

AOstivali sero tempore, appradictp superpelliceo' solo, utantur. ^Birhtum ex panno extrinsecus et intrinsecus nigro confectum sit.

Superpelliceum sinb manicis, cantorum duntaxat et laicorum sit proprium, sed neutiqmm ipsius sacerdotis, nisi forte, cum ad audiendas confessiones, aut ad sbcramenta rusticanis longius deferenda, accersitur.

Episcopi, de habitu chorali pro.totius provinciae capitulis uniformi quamcitisaime proridebdnr. Interea. canonici habitu cuique capitulo peculiari utentur.

Decretum de *reliyiùit eanctomm et de eaerie imaginilnp.*

I. luvat Tridentini concilii verba clero ac fidelibus in mentem revocare: „Sanctorum *(nempe)* martyrum st otiorum cum *Chrieto* nuentium *corpora, guae* eiea membra/nerunt *Chrieti et temptem Spiritnt aancti, ab ipto ad aeternam citam euecitanda et glorificanda, a fiddibeu eeneranda tote, per guae mella bénéficia a Deo hominibue* praestantur, ita ut *affirmantes* sanctorum robquiis *eenerationem atgue honorem* non *deberi, eet eat aliagne* sacra monumenta a *fidelibut inutiliter honorari,* atyue rorum opis impetrandas causa *tanctorum memoriae fruetra /reguentari, omnino damnandae eeae, promt iampridem eoe damnant et* nunc etiam *damnat eccinia."*

Idcirco, ecclesiarum rectoribus studendum ut tum ab ipsis /uni a ceteris debitus honor sacris iliis pignoribus tribuatur, ac providendum ut theeis mundis et, condignis includantur. 8i in altari non remanserint, loco decenti et obserato asserventur. Pro temporis autem opportunitate, fidelium venerationi, qua pUr eat reverentia et pompa exhibeantur; sed in altari non exponantur in quo aanctissimum expositum est sacramentum. Nullae vero venerandae exhibeantur reliquiae quin fuerint ab ordinario rite recognitae, nec in supplicationibus publicis terantur, nisi obtenta.licentia; fracto autem sigillo quam cito iterum obsignandae praebeantur.

\I1. Hic etiam de sacris imaginibus referre est Tridentina verba; *„Jmaginet (nempe) Chrieti,* deiparas *Virginie et aliomm eanetorum* in *templit praeertim habendae et retinendae, eiegne debitum honorem et oenerationem impertiendam,* non *good credatur incite aligna in He dieinitaa eoi eirtue propter guam tint colendae, eel good ab* ns *eit aliguid petendum, eel good fiducia in imaginibue ait figenda, reluit -olim fiebat a. gentibeu, guae* in idolis *opem* suam *collocabant,* ssd quoniam *honor, gui eit exhibetur, refertur ad prototypa guae illae repraeaentant,"*

1 Hess. XXII, *de obtere.* rt erit, mtedebr. missae.

1 XXV. rWfif. *tenctw.*

1 Se··. XXV. *de* ». iMıpuë**·.

A'ccurste'seljgantur imagine· sculptae vel dépietae quae in -ecclesiis' tint ponendad. Requiratur ut nibi) mundanum, profanum et carneum référant, aed quit piutn, castum ac divinunk tpirent Posthabenda •iq'uidem arte voluptaria venustius foriqo»HUque conficta, potion autem duoenda chriatiana iolertiaverius et-tanctius elaborata. Iuxta intimae •ynodi nostra· provincial!» praescriptum„fractae imagine», mutilaüe ant v.etu»tale vitiatae m «aerario reponpntur, aut,*»i fieri potest, reficiantur. ht .restiy tuantur: nbvae· aipém nop 'exponantur, niai rite fuerint benedictae^

Crebro'*et* juc® enucleandi sunt ^rselaudata Tridentina (Jeereta. W^afom faCDndutn quid,mersit discriminis'jn cultii· tum Ileo, tum deiparae Virgini, tum sancti» eorumque .reliquii·, tum iihaginibu» 'praestando.

Decretum *de reterentia ii> fui ruat Deo ebneecratt debita.*

Meminerint fidele· «ibi in honore habendos *eeee* Christi ministro», misso» ad »e quo» erudiant, sanctificent, vitae aetqrnae parturiant. . Iis itaque redhibendum quasi Dei hominibus obsequium. Unusquisque veluti de anim/urum pastore, de e<> cui docendi regendique incumbit çura, dictum putet: *„Mittam angelum meum, pus praecedat te et cuetodiat i» eia, et introducat i» locum* pusm *parari. Oburoa eum et audi* svcsm *em».“* ' Promptior sit observantia, jdum animo recolitur series beneficiorum quae exdivino ministerio percipiuntur. Sint igitur grati erga dispensatorem mysteriorum Dei, et si quid humanius gesserit, facjle condonent'quod parum cavit.natura. Non abeVet utiqde a gravi^culpa qui, lingua et invidia pruriens, amplificaret admissa, proderet tacenda, et oontumétiopis ptoBria sàcerdotém Dei infamaret, minime veritus maximum inde scandalum ii» qui sunt fide infirmi oriturum. Memores putem sint sui officii sacerdotes: sciant se prspesse qon tam honoris quam oneris causa, et' ministerium curent obeundum in oetensione spiritus et virtutis. Reprehendant non dure, non aspere, nec iracunde, sed in omni patientia et doctrina, et ita dent unicuique monita saluti·, ut nunquam ab apostoli sententia recedant: *„eeniorem m increpaeerie, eed obterta ut patrem; meenee ut fratre», eum» ut matre», iurencula» ut eororee,* in m»b *oaetiiaie.“* ' 8i se tale· praestiterint, facilius ampGusque sui reverentiam facient fidelibus. Eam autem efficacius commendent exemplo, invicem praevenientes honore, alieni a cachinnis, a scurriloquii», ab omni geetu habituque parum decoro, sedulo vitantes quidquid, eum in comperto sit, videntium audientiumquo perit contemptum. ' Contabulantium sit semper sermo in numero plurali, et caute abstineatur a singulari qui, ut familiarior, sacerdotem dedecet ' Consacerdotes. aetate aut dignitate maiore·, in primis' diligenti obsequio et observantia omnimoda prosequendi ; itaque, quod suadet fide·, praeetet humilitas.

TITULUS V.

De eaerementie.

Cum per novae legi· (aeramenta, ab ipeo Christo domino instituta, omnis ver· iustitia, iuxta sacrosanctam ; synodum Tridentinam. vei incipiat vel coepta augeatur, vel amissa reparetur*, summopere intereat ut digne recipiantur et sancte dispensentur. Quo autem efficacius id utrumque contingat, nonnullas de singuli» praescjubenda» ducimus regulas ad eorumisive-^receqponem. sive diapejsatiçneta· spectantes.

Decretum *de baptiemo.*

. . Bapti/mi sacraæeQtum .est id salutem,^4.ipsius jChridft domini testimonio, omnino ^necessarium. Igitur,' diligsAtiesime curabunt tum .animarum,pustores, tum Christiani parentes, ut recen» nati'infante· quantocius yd ecclesiam, salutari aqua intingendi, deferantur.

Prohibitum Autem declaramus ne priyatim et •me caeremoniis ab ecclesia praescriptis abluantur, nisi- instahte mortis periculd aut accedente episcopi ». licentia,' quam raro et. legitinta' taqtum de causa impertiendam volumps.

Profana nomina bsptixandi· .t>on imponantur, et in actis ecclesiae publicis fidelium praenomina 'nominibus sempqr praeponantti^

Petrinos edocere non. praetermittent ministri saeraménti spiritualem quam contrahunt cognationem sive cum baptisato sive cum baptixati parentibus, simul et obligatione» quibu» erg.a filium aut filiam spiritualem obstringtaffitu.

Porro ad petrinorum officium admitti prohibentur, 'infideles, haeretici, schismatici, excommunicat! et interdicti- nominatim, necnon et ii qui contractu mere civili innodati, cohiugum more vivere non erubescunt.

Peccatore» autedi publici, doctrinae christianae nimis rude», ipsique* pueri sufficientem rationis usum nondum adepti, admittentur vel recusabuntur, prout statuta dioecesana providerint, religionis xelus vel prudentia suggesserint.

Hoc onus non suscipient voti» religionis constricti, nec cforici in sacris constituti, absque licentia ordinarii.

Denique, decernimus baptismum esse sub conditione iterandum, quotiescumque, praemisso maturo examine, aliquod remanet dubium de ipaius valore. aed ne sub conditione quidem iterari posse, quando eiusdem valor, est moraliter certus.

Decretum *de eonjirmatione.*

Cum vita hominis militia sit super terram, quolquot regenerati sunt ad vitam, confirmandi sunt ad pugnam. Moneant ergo parochi commisso» sibi fideles quanti ipsorum referat ut illud chrismatis sacramentum nec praetermittant nec protelent, hac nostra praesertim aetate, qua infirma Christianorum fide· tot tantisque est obnoxia periculis. '

Non offerantur tamen ad sacramentum confirmationis qui praecipue fidei mysteria et divinae religionis rudimenta non fuerint sufficienter edocti.

* Disponantur autem ad plenam hqjps consecutionem non solum humili peccatorum confessione, sed etiam crebris catechesibus, piisque adhortationibus. Tanti sacramenti dotes, vis et dignitas frequentissime commendentur, eo potissimum tempore quo illius administrationem episcopus indixerit.

Schedulae admissionis, parochi vel confeesarii chirographo munitae, prudentar extra'tribunal tradentur.

Decretum *de isdwriU**

In sanctissimo eucharistiae sacramento, salvator noster divitias divini sui erga homines amoris velut effudit, sicut ait Tridentina aynodua, memoriam taciens mirabilium suorum, . . . sumique -voluit sacramentum hoc tanquam spiritualem animarum cibum,vquo alantur et confortentur, vivente· vita illius qui dixit: „pm *manduoat me et* qms eiwt *propter me.“l* Ideo rectore· animarum nihil non

I Eiod.. XXIII. no.
I I TisuV, 1-t
I Sem. VII, *ie eacnuu.,* in proomn.

I Seas. XIII. *de u.* meh., cap. S.

cùnsbunAtr ut 'fidele, rite probati ad' id 'percipien- A dum sancte et pie accedant.

Praeaeribiniy· ut omnes quibqs' Incumbit.ammarum cura, ab Vneilnte quadragesimal· tempore, moneant .plebes. sibi commissas' ea de lege qua

*. *„omnie utriuoque eexne fidelie, fioetqQam ad annoe diecretionie peremerit) omnia ena peccata solus*

<· «„%'isri *fideliter„ ùmel ealtem in anno, propno sacerdoti, levetur, suscipiens* rtwrtqUr *ad* in *pascha eucharistiae* sacrarnaataiN44. -M-' tamen parochus pro prudentia et cantate, liwn- ' tiam communicandi in alia eocleeü petentibus far eile concedet. /

Qptavit sacrosancta synodua Tridentina w/ m *sinyulis missis fideles adstantrs non solum spirituali, affectu, sed sacramentali etiam eucharistiae* per- *reptione* eoMNtNMÙwreftl *quo ad eos-sanctiMhni huius sacrificii fructui Uberior proveniret* Frequentem igitur usum sacrae aynaxis' valde commendeirt ani-, B marum rectore*. x

Volumus puero*, niai catechese* in e^dle^ia pfcrochiali. «altem duobus anni* frequentaverint ad ». primam communionem; paucissimis iutrfa de causa excepti*, non admitti. Sacro autem muniendi erunt viatico pueri vita periclitante*, qui sufficienter edocti et parati judicabuntur.

Çltiino plectendi* supplicio non deneganda, imo ad solamen et tutamentum concedenda est sacra communio, dummodo omne irreverentiae periculum ' removeatur. ь

Dum huius venerabilis sacramenti ministri, viva tide eurndem Deum praesentem in eo adesse «redunt quem Pator aeternus introducens in orbem terrarum voluit adorari ab angelis suie, non dubium est quin omni cura satagant ut. pro locorum et temporie opportunitate, reverenter et honorificenti«sime infirmis viaticum asportetur. C

. Decretum *de poenitentia.* '

Omnibus ecclesiarum rectoribus onus incumbit exhortandi Christi fideles ad frequentem saluberrimi poenitentiae sacramenti usum, eosque praesdrtimi admonendi de pracepto annuae eonfesqionis, quod . nemo catholicus transgredi potest absque periculo, et cui satisfieri declaramus pqr confessionem, apud 'quemlibet sacerdotem ab episcopo approbatum rite < peractam.

Meminerint iidem rectores ipsos parvulos, ubi primum ad annos discretionis pervenerint, lege confessionis sacramentelle obstringi ac proinde identidem per annum ad sacrum tribunal esae vocandos et ad absolutionem omni studio disponendos. Hic enim fiet ut a peccatis commissis liberentur et a patrandis serventur. f

Nullum praetereat confessarium a sacrosancto D concilio Tridentino definitum esse episcopis competere potestatem 'sibi ipsis reservandi peccata. Hic enim jsancta synodus: *„Si* qsris *dixerit epiecopum non hebere* mu *reuroandi Mi cani, niei fnoad externam politiam, atfue ideo* eammm *rueroationem* non *prohibere piominae taeerdot* a rssssrsetu *fere abeoleat, anathema sit.“*[8] Qui autem episcoporum auctoritatem'ea dp re non negaret, sed cum synodo Pistoriensi asserere non vereretur *„ruèreaiionem* easMMM mdK temporiis *aliud* nep *eue piam improoidum ligamenkro inferiorilfiu eaeerdotibue et* msmmm sensu rocuampro peemtsntifius *auuetie non admodum, curare hanc relervationem,* is propositionem proferret, quam Pius, papa VI damnavit tanquam /alsam, *temerariam, male unantem, pernicioeam, concilio Tridentino eontrdriam et* superioris *hierar^hicae 'poteetatie laeeieoni“y'.* * ' *8 | f.

Nobis tandem minime praetereundum videtur quod poenitentia a apis respective confessariis sint monendi, in saqpo tribunali, de.' casibus Wservatia in quos incurrerunt.. —

t J '\ ;

D^retum *de exbem.lunctioneefoepalturaeeelee.ç.el.ca.*

1. Dnlemn» sacramentum extremae unctionis fere ignorari .à multi*, qut certe inarato animo ab suscipi/ ı Ðiscant fideles a rectoribus suis saltfbrrnmos huius sacrae unctioni* effectus., et ita M edoceantur ut vauam. qua detinentur, depellant formidinem. Prompti sint rectores MnimaVum ad offerendum istud supremum languori* apirituali| remedium, et. quantum Vn eis .est» piature ministrent illud. ' immerito denegaretur pueris eucharistico cibo nondum refectis. · si in t>xtrvnip. vitae positi, huius indolis e| aetatis mtÿ ut irttclligantur mali capace*,

Enixe commendamus tft- oleum intimorum cum suinnu^ reverentia tractetur. Recondatur in tfiecis argentei* vel stanneis, reponatur in loco decenti et obserato; asportandum non tradatur laicis et statis temporibus diligenter renovetur.

Iuxta praescriptum ritualis Rojpani. collationem viatici subsequetur extremae unctionis ministratio. Ita manj/estiu» apparebit infirmorum unctionem esse sacramentum exeuntium, ut adnotat Tridentinum ·'. Huic ritui in dioeceses, ubi opus fuerit, inducendo, quam citissime poterunt, providebunt episcopi.

II. Sepultura ecclesiastica est quid sacrum.' Non"'' est igitur mirandum quod denegetur notorie certo indignis. In natura rerum posita erat vetus regula : .quibus non «npmumeamw eins, non eowtmoniMmMS *defnnetie.'*

Verum iniquitas temporum exigit ut ius eccle- siae intra strictissimos limites contineatur. Igitur sepultura ecclesiastica non est deneganda nisi in casibus infra scriptis et quidem minime dubiis:

1. Infidelibus quibuscumque et pueris absque baptismate defunctis.

2. Haereticis, et nominatim excommunicatis, si contumaces usque ad extremum vitae permanserint.

3. Iis qui pertinaciter et publice respuerunt ecclesiae' sacramenta in supremo morbo quo e vivis sublati.

4. Morientibus in actu criminoso, praesertim duellantibus, et sibi violentas manus, dum compotes sui sunt, inferentibus, si signa poenitentiae non dederint.

Procurent parochi^ quotiescumque commode fieri potest, ut episcopi certi fiant de 'difficultatibus occurrentibus. ne ex temeraria praejudicandi festinatione damnum oriatur toti dioecesi,

Clero recedendum est prius a tumulo, si quae a laicis personis instituendae sint laudes defuncti, Id enim nihil attinet ad eccleeiaaticum ritum, et plerumque minus religioso* modo perficitur. Ipsis clericis non licebit huiuamodi encomia facere.

/ Decretum *de ordine.*

Ecclesiasticos viros hortamur valde ut sedulam ponant operam in inquirendis et dignoscendis quonim *.mdolee et oolentae spem afferat, eoe eecleMeticie* auNssfertw *aliptando ineerritaroe'* *, et a teneris annis ad pietatem et religionem informatos ad adeundum seminarium minus disponant.

Parochi, in parochia degentibus seminariorum alumnis, memores officii sui*culturam omnem impendant. verbo et exemplo nihil praetermittentes

' Sew. XXII. de' sacr. suasae. Cap. ·.

• Sees. XIV. «‹e pMmt., can. II.

1 Consr. *Auctorem fidri* ρπψ. dam». 44.

* Trid. ce»·. XXIII. 4e nf., cap. 1N.

quod tirdtnun hnimi^ maximim tractandi aliquando A /ministerii reverentiam incutiat.

Parochorum conscientiam in eo oneramus ut teneantur âdeliter.aeque et confidenter aperire quid sentiant circa, iuniorum clericorum vitam et mores rocationqmque divinam, habita tentum ratione notitiae extrinsecus acquiaitaOf

In-posterum, nullus ad. officiunt subdiaconi ,id- mittatur, nisi sub aliquo titulo, ecclesiastico, ad iiormam Tridentini *.. Ad singultis ordines sacros praemittentur banna.

Decrétum *de matrimottio.*

..Gratiam quae comuqes sanctificat, ipse Ckriotue oenerabdium eacramentorum institutor atque perfector sua notis passione promeruit.'' Itaque parochus apprime curet ut fideles de sacramerti .dignitate rite. edocti, ad illud ^kMcipiendxisn pie accedant; sancta enim res est matrimonium sancteque tractanda. B

) Denuntiationes a synodo Tridentina praescripta* fieri debent in ecclesia parochiali:

1. Domicilii utriusqueVontrahentia:
2. Quasi domicilii utriushup etiam contrahentis?

Quou si contrahentes in paroecia domicilii veî quasi domicilii «ex abhinc mensibus nondum permanserint. fiant etiam denuntiatione· in paroecia praecedenti· habitationi·; nullatenus vero, ai sex menaea iam habitaverint, sive ex eadem aive ex aliena dioecesi veniant.

. 3. In eecleaia parochiali simplicis habitationis. ei matrimonium in ea sit ineundum.

4. Banna minorum proclamentur insuper in domicilio parentum vel eorum aub quorum potestate versantur in ordine ad matrimonium.

Dum supersunt ascendentes. minor e«t, in ordine qtism ad matrimonium, vir qui annum vigesimum quintum, mulier quae vigesilhum primum non com- 0 pleverit. Defunctis ascendentibus, uterque. 'anno vigesimo primo exacto, maior evadit.

Sex mensibus elapsis ab ultima- denuntiatione, ante matrimonii celebrationem, iteranda est proclamatio.

Populum ohristisnum de sibi iniuoeta obligatione matrimonii impedirqenta, si quae noverint, revelandi edoceat parochus, nec attestationem tradat de bannorum proclamatione, nisi altera die post ultimam denuntiationem.

Admoneantur matyftnonio iungendi ut. antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur,

Decretum concilii Tridentini de parochi praesentis in matrimonio fidelibus explicent animarum pastores et animo inculoont non softcore, nec rstionem veri coram Deo matrimonii uUntenne habere contractum civilem, matrimonii, aomine immerito decoratum.

Proprius parochus, quoad matrimonium, est 1. parochus domicilii; !i. parochus quasi domicilii; a prima die qua quia in paroecia domicilium, vel quasi domicilium suum aliquo facto sensibili manifestatum constituit, statim ad illius matrimon^m procedere potest parochus; 3. parochus simplicis habitationis, dummodo contrefis·· unum saltem mensem in paroecia commoratus Aient; 4. proprius parochus minorum est ipssper parochus domicilii parentum aut' eorum quprum sybeunt potestati.

Provideant pastores ut flat benedictio nuptialis cum celebratione missae ab aurora usque ad meridièm, nunquam vero noctu, absque licenti· ordinarii rarissime et propter gravem tantum causam concedenda.

8i contrahentes impedimento dirimente ligati, sint· e divefsis provinciae dioecesibus, volumus ut sufficiat dispensatio ab uno tantunT concessh épiscopo auctoritate apostolic· suffulto. · Hanc dtepen- 'sationem 'alf ordinario mulieris iuxta constantem eurine Romanae praxim concedi decet.

. Tandem ; attendant parochi ad es- quae lege' civili praescripta sunt ad contractum matrimonialem. carent effectibus, civilibus.

TITULUS VI.

De disciplina.

Decrqtum *de episcopali.*

I. Ad bonum ecclesiae regimen, Christus dominus dedit potestatem ligandi atque solvendi omnibus apostolis, et episcopis qui in locum .apostolorum successerunt. Proinde, iure divino episcopi, ct ipsi soli, aunt iudices in rebus spiritualibus: et pre·-. byteri nullam, nisi ex mera delegatione, iudicandi facultatem habere possunt.

11· Cum autem, labentibus saeculis, tum per se. tum per iudices a se constitutos et ad nutum re- .^ocabiles. ius dixerint epicopi, etiamnum uniuscuiusque prudentiae permittitur, ut iudicium causarum spiritualium sibi retineat, ve) officialitatem mere ecclesiasticam constituat.

Quod si episcopus iudicium in spiritualibus causis sibi retinuerit, maximam impendat curam in inatruendis cauaia, praesertim in aelectu et scrutatione probationum. Nihil omittat quo veritas manifestetur ; insimulatis criminum capita innotescant, unico-testi fide· non adhibeatur. Defensio omnino permittatur et benevole excipiatur: non praetermittatur consilium eorum qui in partem sollicitudinis episcopalis vocati sunt.

8i autem cui episcopo videatur utilia ad bonum regimen ecclesiae et ad tutametitum disciplinae, cuiusdam tribunalis institutio, ipse summam cautionem afferat ad superandos omnes obices in constitutjoqe huius curiae ecclesiasticae, in describenda processus iudicialis,forma, in assignandis poenis ubi ius commune silet et deficit, in quacumque tandem specie ordinationis, nisi iam utiliter provisum fuerit iniure.

III. Quaeeumque sit officialitatis constitutio, nihrb detrimenti inde emergere potest potestati iudiciariae episcoporum, qui. stante officialitate. non amittunt ius sedendi in auditorio, officialis loco, causas «vocandi et sententias ferendi: et etiam, teste Tridentino, extraiudicialiter, et ex informata conscientia, inquirendi etpoenasdecernendi1.

IV. Datur equidem appellatio ab episcopo ad metropolitanum' vel ad summum pontificem, a metro- P pobtano ad papam, modo suspensive, modo mere 'd,evolutive: detur etiem nonnuHis m circumstantiis extraiudicialis recursus ed papam.

Ab officiali autem ad episcopum non datur appellatio, multo minus ab episeopq ad officialem, quie unicum tribunal efficiunt.

'Tandem h foro ecclesiastico non interponi posse 'appellationem ed forum saeculare, omnibus compertam esse debet.

Decretum *de oita et honestate* ctericorvpi ri *de* iix g«M« *deride probitentur.*

},Quoniam qui ce divino ministerio dedicarunt, a rshw *eaecedi* in WNorwn «nNat/lbewn eoMpÛMmtnr, in «os ianfMam in specnlun rdiyui *oculoe* coniiciunt, «r «afar Munnnt jnod imitentur. Çluapropter, sic «teeri msm'mo *dericoe in sortem Domini vocatoj.*

1 8τμ. XXI. ‹/e *rtf.*. cap. S.

• i'«nc. Trid.. *m. XXIV. *dt* Meram, ma/nmonit.

1 Seu. XXIV. *de rtf.*. cap. 14.

ritaet esorasque suos omass compMsra, *ut habita, gestat, infesta,* sermons, oluagMcosuribua *rebus, nihil* nui *grave, qioderatum ac religione plenum prae te terant."*[1] [redacted].

Ea autem le'gia novae sacerdote/ praecipua Ainctitate, qi^ta Albi tuni divina eloquià tum Meri canones adeo commendant, devera indigent, ' ut sapcta sancte tractent, fideles-.inveniantur dispensatores mysteriorum Dei, et mediatore·, apud -eum efficaciores effOcti. verboque et opere potente·, àd lucrandM anima· plurimum valeant. Idcirco, aine critpine esae debent, et levia'etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugere, atque, omnibus virtutibus ornati, *praebere in omnibu* exampium bonorum operam* in *doctrina,* in *integritate et gravitate"**

Verum, ut digne ambulent ek vocatione quk vocati sunt, omnia eorum secundum ordinem fiant *. Vitae rationem haud dissimilem instituant illius qua vixere regulae, dum in seminario sacris ordinibus suscipiendi· informabantur.

*„Modesta tupellectili et menta, ae frugali victu contenti tint; verum etiam in reliquo vitde genere ac tota eorum dbmo caveant ne quid appareat quod a -caneto hoc~tnititsdo fit alienum, quodque non deplicitatem. Dei telum ae vanitatum contemptum prae se ferat."**

Iuxta Mnctorum exempla et conciliorum praecepta. clerici convertis ,raro et non nisi rationabili causa intersint, eum modum semper tenentes qui aedificet. Sedulo autem vitandae epulae quae minus deceant, quibusque participare minime possint sine aliquo dignitatis suae ac famae detrimento. A conviviis vero quae nuptiarum die àut subséquente fiunt, omnjno abstineant, praesertim in, Ideo suae residendae, nisi fratria vel nepotis, sororis neptisve nuptiae celebrentur.

A sacrosancto contiho Lateranensi IV et ab ultima synodo provinciali nostra raneita renovantes, volumus -ut clerici tabernas et diversoria, praeterquam in itinere, devitent, ac prohibemus ne in sacris constituti bibant vel edant in cauponis, popinis, locis quibuslibet ubi veneunt varia potionum genera, eorumque pomariis ao caeteris appendicibus, extra casus determinatos et sub poenis in statutis dioecesis cuiusque latis.

Tabaci fumum hauriendi morem a clericis frequentatum improbamus; si cui tamen id sanitatis cauM necessarium fuerit, privatim eo utatur, numquam autem publice, vel aliis contuentibus aut spectantibus.

Iterati· prohibitionibus eiusdem Lateranensis necnon et Tridentinae synodi, ac praelaudati concilii Bituricenais, clerici nullatenus publice ludant; imo nec privatim alea mera et pecuniam committentes. Lusibus autem non prohibitis, unde et graviora aliquando emergunt damna, utantur ad animi, tantum relaxationem, nec ardore ludendi, nec lueri cupiditate abrepti, longius absumant tempus cum detrimento sui et proximi scandalo.

Ex sancitis a pluribus conciliis dioeceMnisve statutis, venationem cum armis omnibus clericis interdicimus; ac renovantes decretum praefati concilii Bituricenais, quo praeeeribitur ui mercatus et nundinas devitent, morem contrarium damnamus utpote omni reprehensione dignum, cum vergat in contemptum et vilitatem ministerii sacri et in offert·sionem fidelium.

Iuxta canones, iubemus abstineant ab omni mercatura vel negotiatiomn,Curent etiam ne incautius pro- alio spondeant, aut mutuentur pecuniam, nec ulli inferant litem nisi de licentia ordinarii.

Parochi vero, absque eiusdem 'oonUensu. nulla intra parochiae auaq^limites coemant bona immobilia. diei ad hoc ut sibi domum parochialem comparent , vel ahgustiprem necessarii· amplificent accessionibus.

Decrètum *de personi* apud clerico* commorantibus.*

Sacerdotem suae domui bene praepositum. oportet ita,domum auain regere ut nullam suspicionem incurrat «t testimonium bonum habeat ab iis qpi fori· sunt. Phuiinquoa nisi iusta de causa commorari apud ae [ne] permittat, operamque impendat ut sibi sint vitae integritate in bonum adiqtores. et ab omni parochial) negotio vel ministerio alipni maneant.

Vetera eanonum de castitate clericorum praescripta-omni selo renovantes, prohibemus ne elerjei· ullam famulam aibi mancipent niai quadraginta anno· natam et bene moratam, nec ullam aliam mulierem retineant niai matrem, vel sororem. vel amitam, seclusoque scandali periculo.

Ita conviventibu· advigilent •sororibus ut non culpae tantum, aed etiam omnia culpae auapicionia immune· serventur. Cum adventitiis mulieribus nullum privatum colloquium misceant, nisi utilitatis causa,, rarum quidem, breve et austerum.

Decretum da *agendi ratione clericorum cirfa* rea *politicas.*

Pro religionis honore, sacerdotii dignitate, bpnoque animarum, clerua eam semper circa rea politicae habebit agendi rationem quae vocationi sanctae aublimique ministerio sit consentanea.

Oculo fidei eventa omnia ipsi prospicienda, indicandaque, et inter variae rerum vicea et conflictationes quibus obversatur humana societas, id unum consilio et opere intendendum quod regnum Dei stabiliat, exaltet ecclesiam, propriae saluti aeternaeque hominum felicitati condncat.

Sacerdotum ex animo nunquam excidet quod ministri Christi sint et pro eo legatione fungantur. Idcirco, semper ae vere Dei homines praestabunt, omnibus omnia facti, ad instar apostoli, ut omnes Deo lucrifaciant. Videbunt igitur ut stent prorsus alieni a partibus, iisque favendi suspicionem minime incurrant, et curabunt in comperto ait se nihil aliud quam religionem tuendam ac societatem intendere, ut integram sibi asserant sacerdotalis officii libertatem. et auctoritati-suae, suorum qfnnium parochianorum. licet diveraa sentientium, gratiam concilient. Neutiquam expers criminis foret quicumque de clero opinione· fidei doeumentia adversantes et societatis deletrices palam profiteri non vereretur. Prae oculis autem et pro regula ab omnibna semper habeatur quidquid circa libertatem tum conacientiae tum artia librariae, et propositum eccleaiae a regno penitua separandae. Gregorius papa XVI, auia litteris encyolicia 15 augusti 1831 datia, declaravit.

Sacerdos, in utendo iuribua auia civilibus puliticiave. conscientiam rectam aequetur ducem, et utilitati eccleaiae ac aocietatia duntaxat consulet, attendee· non committere ut rninua caute dicti· factiave odia in ae conflet' quae miniaterium suum difficultatibus plenum ac fructu vacuum faciant. De iisdem iuribua obeundi· ai quia eum forsan interrogaverit, ita euatodite respondeat, ut aeque prudentem •icut serpentem et simplicem sicut columbam ae praestet.

Clerici nullatenus participent coetibus mere politici·. quoa adire non eat 'necease iuribua civium satisfaciendi causa; et ai quando ex gravibns improvi-

si ·

' Vess. XXII, <ie *rtf.,* cap. I.
• Tit. Π. 7.
• Ephes. IV, 1, I Cor. XIV. 40.
• Cone. Trid., ses*. XXV. de *ref.* ?ap. I.

risque cirrenmCaatÎM oriatur M toaip«s>—. StatataMs etiam at in Imo domicilii Mi, praetor participationis necessitas. ubi aoa Heaarit ceasuhsre restem taiaraas, («roro aaa intermittent aoaam episcopum. two «eia rea. nisi aoaaalta predeati laesam rd aarieaau ooUerem aauotaat, galerum eloriviro. aggrodiaatar. aalaau ate. Oeroaa uM, loegforee bracoes. pilai

Clerici da soleeta ephemeridem a to recipiendarum eonriHariam adhiboMt fidem; rqcpaendas da aaara graaaaraak paflhua apad trabea eritatuat. autem meminerint tam illas quae a summo ponti- aeeaoB aateaaa ac fonieuli Mpra vestem talarem fiee vel 'ab episcopo foariat damnatae, tum illas . oculis aubiocti. ot quidquid tandem iaiealo indumenquae doctrinas religioni et societati iafsesae praedi- tum reform videtur, proeel amandentur. cant' aut incessunt ecclesias instituta. Ephemeridum

Iisdem clericis oomtaeadamus usum pallioli talaris autem pagellas .fobulosis refertas narrationibus. e* calceorum non corrigiis, sed fibulis adatrietorum. scriptionis genus quod depravandae societati ho- Caetera quae superindunntur, ea sint, optamus, dierno tempore adeo inserviit, minime legent ubi sive quoad formem, iive quoad eoiorem, quibus uti religioni et moribus inimicas et cupiditatibus in- consueverunt in sua, respective, dioecesi, probi piique flammandis idoneas deprehenderint. Ut ab ea sacerdotes. corruptela ' fideles arceanturjparochi et confcssarii Caveant imprimis omnes clerici ab hoc novitatum omni cura et severitate invigilabunt. studio quo in leviticum ordinem usus moresque sae-

Legendis diariis tempus non protrahatur, «ec culares invehuntur, ac plane respuant novos vestium fervor afferatur nitnius; diligenti etiam studio at- B modos, qui mundanis quidem hominibus congruere tendendum ne diariorum praedicamentis ita im- possunt, Christi autem ministros omnino dedecent, buatur animus legentis ut non aliter sentiendum ..Ztarrqw, tale trsqwreatratom mtAibeent, inquit post- ac indicandum quam senserint et indicaverint, ipse remum Bitnricense concilium *td 19rd»* oeqar uc autumet brevi et proclamet. tmmedsnitam *tlofeotiam ritoot."*

Cu· opportunum et utile visum foerit in ephe- Optandum quidem foret, ut omnes clerici, sancmeridibus aliquid vulgare, praesertim circa res politicas, tiorum sectantes exemplum, iisdem vestibus, quibus ille circumspectius se gerat, ne quid detrimenti inde in loco residentiae, induti iter agunt, sed in conin religionem et societatem redundet. cessa aibi apaaeris canonibus facultate uti maluerint,

Christi tantum doctrina quae de coelo est. e ea saltem gerant vestimenta, quae nigri existant pulpito nuntianda. Esset igitur quid profanum, in- coloris, summam prae se forant modestiam, et fideles decoram ac prope sacrilegum politicis commentis eccleaiae catholicae ministros ubique prodant. evolvendis et fovendis partibus sermotiem detor- A pluribus conciliis et speciatim ab ultinio in quere. hae provincia celebrato praescriptam, iterum, qua-

Idcirco, verbi Dei praecones ullatenus de politicis tenus opus fuerit, praescribimus coronam clericalem. tractare omnimode vetamus: sed non interdicimus cuique ordini convenientem, et ita frequenter *reno*quin cum omni prudentia et caritate systemata fidei *vatem* ut sempdr appareat. documentis adversantia confutent; ac inpriinis eos Insuper, canonum prohibitiones instaurante», meexhortamur ut veritates tum dogmaticas tum morales C tamus ne clerici more saecularium, vanitatem prnr. ad haec speatantes et crebrius acriusque impetitas, sus redolente, capillos componant atque concinnent. menti fidelium saepe saepius ineuloent. caute tamen, ne inflammatis animis detur occasio blasphemandi.

Si quia autem concionatbr. quod Deus avertat, non sine ingenti eccleaiae et Christi fidelium scandalo. profiteatur e suggestu commendetque opiniones fidei contrarias neu ordinis civilis deletrices; poenis canonicis ab episcopo latis, pro gravitate delicti snbiggeat.

Decretum de *Migatimt pro tlrrtrit* studio roro„/· ei ds seferhi *librorum.*

I. Nini strenue ad atudiqm'se accinxerit, quomodo sacerdos unquam aasequetur ut fiat lux inundi et divinae legis interpres?1 Caveat igitur ad huer scripturarum verba: „qoHt *Iit teiootiam repulifti, rrpoUem* te as sacerdotio *fimgeru mibi,"* ' aut satiu» ad illa inardescat: „qui docti fuerint, yWpeAunt quasi splendor *firmemnti,* si qm ad iustitiem erudiunt multos, quest *oloUe»* m perpetuos aeternitates."4

II. Opus est studio ut sacerdos eam doctrinam adipiscatur qUa occurrentibus sui muneris difficultatibus congrue satisfaciat, ut concionetur sapide, discrete absolvat ut sibi comparet existimationem et fidem bonorum, a conviciis improborum se redimat, ut effugiat otiositatem, quorumeumque vitiorum magistram, suique a mundano tumultu (ecessua exornet silentium.

III. Quoniam >«* naturale, ius divinum et ecclesiasticae constitutiones in m conveniunt ut praecipiant studium, cum rea agatur ecclesiae, sacerdotii et sacrarum disciplinarum, monemus sacerdotum oonferestrios ut instent tantae obligationi.

IV. Nullus integram dieea traasmittat inoffensis libris, ai tamen ex musaee licuerit: caveant omnea no inanibus figgotiM g stadio revocentur. Ab ipso seminarii egressa, inator sacerdos ad privarim studendum se accommodet, nihil autem inconsulto faciat

V Argumenta studiorum ecclesiastioonim haec sunt. Scriptura sacra, theologia dogmatiri, moralis et ascetics, ius canonicum, liturgie, historia eccle-

pecretum *dr ékricaU bebitu st tonsura.*

„'Elri bobittu non*fiai mmc|h »,* inquit sacrosancta synodus Tridentina. «portet tomsa risrieos restes proprio eenprasntos ordtm M«φ«i *dofrrro,* ut per decentiam *bebihu oxtrûutoi* maram heneetetem intrmtocam ostendant. JVmta satem flsdie affgusrwm motant temeritas rotigioaisque eewtsmptae, ut, propriam dignitatem st honorem cisrieaism parsipen- II denies, restas etiam deferent pstitiee Wrnlu."1

Porro, praecipuam vastem, ordini clericali congruentem, talarem nigrique coloris debere esse decrevit postremum opneilium provinciale Biturigibus celebratum, et ipsa palsun testatur omnium piorum sacerdotum eonsudlado. Hanc igitur perpetuo deferre in renidentiae suae loco tenentur omnes clerici. strictius autem ii qui sacris ordinibus Sunt initiati, prout iam sancitum declaramus iterumque Mb poenis a sacro concilio Tridentino propositis sancimus.

Praeterea, poenas statutis dioecesMis in eos latas qui sacras obeqnt, functiones absque talari veste, stare semper ac valere decernimus, eimnlqne districte prohibemus ne quis, sacrum faciens, utatur sive crepidis e panno confectis, sive calceis vel ligneis vel partira ligneis partimque coriaceis.

' fissa XIV, d» r<., eep.fi.

(TH. XXV. «aa. A IMamt Gmsit. XXXIV. «07 R .
* Csm. XsAsL VL
• Oses IV, A
' Daa. XII. A

aiastie·, statut· dioeessaaa,admiaiatratio tamperalis, •rdemarem.

VI. Clasiei nullatean· oWiviscaatar aibi ··· U-mi« indiserimiaalim legwo ant apad ·· rotinee· libros religio·) vol aaoribus infaanoa, haeratieo· aat •b eceMa dMBMteo.

Qui lieentiam libro· prohibitu· lageadi et spud •e retiaeadi obtiansrint. praeeaveaat as, poat sbitum suum. in vdlgus diffundaatar. Caroat potius comburendos vel in bibliotheca· seminariorum deponendos, »

Decretum dr follatienMtt· eecfraisstiri·.

Collatione· ecclesiasticae quarum commoda nemo non videt in eo praesertim se commandant quod studii foveant amorem, scientiae augeant supellectilem. eumdem regendarum animarum inducant modum, arctiorique vinculo mutuaa charitat» sacerdotalem ita astringant familiam ut iam oculis fidelium appareat quasi-cor unum et anima una. Dum. autem adeo salutaria attendimus, vehementer optamu« ut in unaquaque Jfiturioenaia provinciae dioecesi npl instituantur vel institutae serventur.

Mandamus itaqùo, ut a prima die mait usque ad ultimam ootobris, ubique unoquolibet menae praefatae habeantur collatione·, quibus teneantur adesse parochi, vicarii, eleemoaynarii et quilibet alii sacerdote·. etiam quibus nullum sacri ministerii munus incumbat.

Donec quid agendum sit suo tempore statuat episcopus, sint hae generaleq regulae a quibus nemo se eximere praesumat:

Collationibus praemittetur missa sine cantu cui intererunt omnes sacerdotes, seroque non discedent quin antea paululum oraverint coram altari. Parva et brevi mensa utantur, et die qua collationes fuepnt habitae, lusus nullos, sive in ipso-congressus loco. sive in alio, exercebunt.

Imparatus nemo veniat: praeviis vero studiis unusquisque tum ad enodandas quae occurrent difficultates. tum ad alias quaestiones maturius'expqndendas se reddat aptiorem. Unus eligatur, qui, variis variorum sententiis expositis, castsrisque de quibus dissertum fuerit rite et clare coaptati· et coadunati·, omhia chartae mandet, quae ad episcopum mittetur. Constituatur ab episcopo concilium, viris scientia ecclesiastica commendabilibus coalescens, cuius examini labores subiiciaatur, cuiusque indicium, anni decursu, ordinario provident·, in lucem prodeat.

Urqtam nobis foret haberi ia minoribus provinciae seminariis, una vice per mensem, tota tempestate hiemali, collationes, in quibus, superiore praeside, directores sc professores de rebus disceptarent ecclesiasticis.

Charissimi nostri cooperatores totis viribus in unaquaque regionali pafoecia ecclesiasticae bibliothecae institutionem procurare satagent, rati [sam] plurimum futuram ut optime cedant collationes. Ad eam informandam quiaque pro sua parle concurrat. Pluribus autem «to voluminibus locuples fiet, dummodo singuli presbyteri e vita migraturi libros sibi sumptu magno paratos et pretio vili iam venum ituros, ad illam bibliothecam dirigendo· curaverint.

Decretum *dt* sansorem *teetnMtuu* unaria·.

Plurimi· i* dioecesibus sapienter se utiliter institutum fuit iuaiorum sacerdotum examen, nec sino magno ecclesiae proventa. fÛs snim examinibus aluntur stadia, parta servatur ampliaturqus scientia, ac superioribus eeelssiasticis sacerdotum doctrina st. ingeaium magis ae nugis iaaotescunt.

Quapropter, baec indicavimus statuenda:

I. Inaiaroa seeerdetaa, a die suscepti serordetii, •ornei in anno, «altem per quiaqaaaaiam, dio ab •piacopo pruedntta. earom ipsn vol deputati· ab eo •neordotibra stent rseponsuri eiroa vari·· quaestioeee pria· designata·.

1. Qn», at par eat qunratireibaa neo seri··feeerit sinpse quiaqaenaie. tot iterati· sebrieieror examinibus quot nulla et insaffieientia fheriat ab •xamiaatoribo· dedlarnta; iddm atatuimna erga eos qni, qaaeumqua ⁄1 eoa··, tamper· definito. examen praedictam adire aoa petaeriat.

S. Diligeater cuatodiatar horum examinum ratio, quaa ad eligendos pastor·· valde proderit et thesis publicae olim habitpe viro· praestabit.

Decretum d* *eltriei»* qm, ute*nssdio ordmnrie, *trhniat* aat yymaesvs msrilwmt aat regunt

Uniuscuiusque eat epiacopi in dioecesi locum et munia unguli· amignare presbyteris. Eos ideo promi··· obedieatia vetat ad inferre ultro et obtruderi in aliquod negotium ab officio «ibi constituto diversum. Scholam igitur vel gymnasium non aperiant, imo nec a potestate civili postulent scholae primariae vel municipali· magisterium, nisi, patefacto prius consilio, epiacopu* consenserit. Nullus insuper, nisi eum eiusdem consensu, sive moderatoris aut professoris in quolibet publieo instituto, sive liberorum educatoris in domo privata vices suscipere praesumat. Praefata autem volumus intelligantur de omnibus indiscriminatim clericis sc praesertim de iis qui in saens sunt constituti. Nec erit abs re pios parentes moneri eos nobis minime acceptos •t probatos fore clericos aliunde oriundos, qui in dioecesibus nostris, eo obtentu quod, circa hanc partem, nostrae non subiaceant iurisdietioni, inconsultis nobis, scholas vel gymnasia aperire aut regere non dubitaverint. Expedit neminem fugere quod hi litterarum ludi sint prorsus commendabile· omaique dignandi fiducia, quos epiacopi subesae moderamini vel ipsi caso pretio liquet.

Decretum d« prasdicefi«nr rorh' dt'svm.

I. Verbi divini praedicatio, quae, teste novissimo concilio I-steranensi '. ipsum Christum auctorem et institutorem agnoscit, quaeque, iuxta divum Paulam, fons est uberrimus divinae fidei et saluti·*, ad sacerdotes spectat, maxime autem ad xepiscopoa. quorum est. ex Tridentino. munus pramipnum *.

II. Nullus eorum qui non tenentur ex officio, ad pulpitum sacrum accedet, nisi anhuqnte loci ordinario.

Nihilominus, parochis caeterisque ecclesiarum rectoribus fas erit adseire quoslibet sacerdotes in dioecesi approbatos ad habendae eonetonea. exceptis tamen iis quae stationem missioeumve nomine nuncupantur. Extraneos autem aoa admittant inconsulto episcopo, nisi sint doctrinae et pistatis indubiae, ipsi· penitas noti, idqae Heebit ad naam alteramve. nee ultra tertiam coacionem.

III. Praecepto divino, a Tridentino iterum promulgato. mandatum est omnibus quibas animarum cura commisse est. oves suas votbi divini praedicatione pascere Istud agent per se. vel si fuerint legitime impediti, per alios idoneos, singuli· saltem dominici· diebus et festis solemnioribus, ' in mise· parochial) et i,n silera ubi plure· celebrantur, saepius etiam ' tempore adventas st quadrageaimaa' — Quolibet anno, sex hebdomadarum spatio, instantibas agricolarum operibus, quam brevissimo sermone

• ham. XI |rsast. Sbÿsrusr ssSMrtatri. IV 4k. ISISJ.
• 11-SV..I.
• irim XXIV. dr r<, cap. 4.

aoanuUa tantam Miuti· «cenita ad populum dHgtte-tar. Da eaetara, uMmoree Mt etteM aai, h m m aaimarum indigentiae at uenemnram, fMi fam turn untvemal· tem^ leeaie acuit ramierieram •egnitiom.

IV. PNaaeaaa verbi dtivfaai Mt imiifa ad tala mtaiatarinm iaptnli. Praesertim qui iaaitraa aunt, babrant ooneionra eno etarta taaftirtaa, |>leraM|M jeripto mandate· aat «altem adumbrate·.

V. Sanaa freqaeattee Sat 4a Obrinto tiu«qM doctrina, da eodeaia, ipdae origiao divtaa, ooa-•titution· at potoctato, aaa aadaa difiaiicei ia-•titutionum eine, propufai» aatan temerariorum obtrectatorum iaaaMbaa: da veritatibus ad aahitem necessarii·, nulla ex lie pnrilianimi tiaaore praata^ miasa; da «redandie quibeaoamqne at agradia, de aacramenti· quibu· utfopera· protium eat; do mirabili altaria aaorilara; de festi» et oaeromeniis cultae divini, profligati· interna erreribua qui in-•idiantur fidci, ac vitii» quae corrumpunt more·, ut fidele» ab omni oontagioae «ervratar, ad virtutum autem exercitium aooeadaatur.

Recte atqpe ordine praeeonoepto id fiat Ordo autem potior, illo quem delineat eatechiamu» concilii Tridentini. Adhibeatur, praesertim in priori mima, quae matutina dicitur, stiba vqlde forma oatochotica.

Omnino autem aequum eet et naceeiariuw, ubicumque plebs aliter instrui nequit, concionem fieri vulgari idiomato quod pastor·· animarum addiaooot, niai iam illiu» warn oalleaatv

VI. Praeco verbi divini agnoeoat dignitatem muneri» »ui; illud commendet ot decoret crebra oratione et sanctimonia vitae; ani immomor, devitet amentationem «ormonnm evangelic·· limplicitati inimicam, abriracta qaaeqae «t nitra modum epoeulativa, communem captam «nperaatia, convicia acerbaaque obinrgationea abaque commodo animo· incendentia, plebei»» voeee ram maiestato argumenti minim· congrua». Lucide, nec prolixo, eunt aalo ot suavianimb pietati» i---- ita eloquatur, ut amorem limai et reverentiam verbo divino comparat, fidele» non mina» movent quam «adierit, eoequn • coeno vitiorum eruat, ad integritatem autem vita· praemiumque aeternam perducat.

VII. Cum liqueat ordinaris»» pastoris animaram impar eme minieterinm oohiboadi· incredulitati· et indifferentiae progressibus, avertendi· quae imminent ecclesiae totiqse societati humanae perieuH», provideant ii, quibu· cutu iaoumbit, «annuito tam·· •piaoopo eiuaque obtento icbiiMu, ut ideatidam piabo· «ibi commi··»· extraordinariis mfarioeum aut «somnum exercitii» ad meliorem frugem revoeratur.

VIII. Inani· foret earn minmtrnraqt vwhj, niri praaeto. maet popnhm ad «noram oragraeoam veentam. Hum etiam cohortamur ni, Mitem douriaH· diebue •t fe»ti»< ad »oel«nia» praeeartim parnobial·· oonfluat, audiendi divini eloquii orime. DUoedon· «uim a templi» aneam dedit invaleeoMti inetigtonfoaenaui; ad tompla reverteM eulpnm oaam r»dim«r«t, imminijfita mala depreearatar, et ·o«Mlŋü» inoelumifiate vindicata, aripenm ad aeternae fieadia oivitaifo -aocingorat

Itecretum d» oeiacAiaondie -pnerte.

Puero» quorum ex obriotiaaa iaotitntion· pendet pene totum religioni· et Mcietati· bonum, a tenori· ad pietatem iaformare in primi· atadobunt paatora·· I» partem iatiu· op«ri» advoemrt poroqta· qnm qaaata «ibi erga filteo inoumbrat ofltafa crebre monito· faciant AuxiHarie· «ibi addant ille· «nam quibu· ia paroehii· ««ra mt paene edeqenM, piaequ» mulier··, vel eoagregatiennm aedalte la pagb varii·degratee, prawertim abi traata lang· timidinter pagi, ita et, ope oonuneai et labora, oe^eiM fidet

Sofiute invisant parrabi quas pueri Iboq^teatMt «irae eara^n ravum eeisatiMS quae ad retigienem speotaat, invigtiantqne at, prout aMeerit «at·», degesatum et praeeepterum imbeaater eognitioae.

Quia «t morare» aint paraaM domine lrau in terri· agnati nihil aooaptina tara quem eimemdari a parvuli·, qeo» amplexu et beeodiotioa· fovebat Frequeatar cage paeaeo etiam infantulo· ad ecele-iam aeeeraaat, praerartim ubi, parentum incuria, •ogtigeatiavo magiatrorum, quae «nnt religioni· omnino ancient

Catéchiste· partibu atreauo tangantur, et atato pro dicponeedi» proximo ad prinum communionem tempore, multiplicent Mtoobeoe·, qua· raouadum dioo Mraoa ttatata qnieque teneatur adire.

Quia vora ·»· coaetat nihil ad bonum paroeciarum »piritaal· magia profieere quam oatechew· egregie theta·, valde commendatur parochi·, ut aerio matureq»· eu praeparant, et ea aolorter et Industrie adhibeant incitamenta qua· libentius aariduo· faciant auditor··. Ita ver· re» dilucident catechiata· ut vel meatibus obtusi· aint intelligibile·, idiomato vulgari f phroeetia vigento, ai opu» taerit, usurpato.

Profecto valde exoptandam' foret, cieat requirit Tridratina cynodua, unaquaque dominio· die, ninguli» ia paroodi· haberi paMiea· catoebeee». Hortamur ergo ut, ubi noa «xistit mo» illo, »i fieri queat, inducatur; et ad illa· inviteatur cateche···, accurato parata·, non tantum pueri, »ed et caeteri fidele».

Sciant autem parochi per ee et per vicario· eatechiaendi ia eeoleela munua obeundum eme. non autem ad laiooe traacmittendnm.

Hic vara non ab» re vicum «at palam facere id nobie oeoo in voto, nt ad Tridentini formam nnu» exaretur oatochiamn· ab omnibua Galliarum eccleaii» reoiptoadu·.

Decretum d» cure ·< eMctatiew nyfrmaram.

In primi· memini··· debent ovium Chriati pactore» non poatrema» ---- muceri» »ai parte·, aegrotantium curaM habere. Nam, ut ait Tridenti»· nynodun,

QuafHpter, peraehum mu pigeat vinitare infirmo·, aed ut primum Mverit quempiam ex »ui» aegrotare, nitra aid Slam coeadat, idque ara eam·! tantum, —d eaeptae, qfaatanM όρη· taerit, omMmquo diiigMtiem in eo ponat ut ipotao fiduriam »ibi pria· comparet, q«a feoilte· ei «dfieaetae illam ia via alati· deineep· dirigere poeait; humnaie vera auxilii· deotitato ipae de eno owoewrat aut 4e- alieno ouret Meeurrondum.

tnteraa, qua per eet pradratia et «haritatu, infirmum ad oaeram eoufinoaioaom iaduoat, ot oonfiteatem audiat etiam ei vefit tetiu» vitae poeoata confiteri, illum adhortaa· ut aacrarnoata, dum mm mera, iatagrique μ μ μ , rriigioM auacipiat, oitra tall»··· ili·· «t pecnieiaaM pr»orariiaation·· quae, plurimo·*ad aetocua supplicia perduxerant.

Hi» omaibue dUgMter poraeti·, aegrum pactor ineaute era de·mat, ead petfan, durante praaeartim ot iavalmeaut· morbe, qaataun· open taerit, audiat

* fiam. XIV, da arin m A

at iterat· nbealvat, æ acte val qaimdrata» iaterieatte j

Ht· 4a|Mrit&B VWfVM MMHltell

wt ••tVHBtSttOOy

tftet· Wt·» BMÉB JBtririMtW -- ÎM· tBBt· boao privata· draodat.

Qaod ai ptimam Mhmm pü· adhartatiaeibra ad contteadn patrate âadaei ne· petoarit, aat adita iataratataae rahardra iavitra raaaaaarit, tnaa etiam rat ornai·· daaparanda aaa aat, tad ad Daum tetiàa ■irarieardiaa feateai oflhafo proaibaa, salira perauntem ovmu radacendi vira puater baara iatontota· raliaquat, iparnaqua aeruao ait virai at oSenx, parting··· ad diriiionem apiritaa at animae ita at aalatari divinaram iadieioram timor· partita· aat amora attractu*, nager propria· tandem conralat raluti.

Myataria qoaa aciro aaoaaaa aat et diapoaitiouea •aeramentorum receptioni praevia· ignaro· inCrmoa Chriati miniator braviuaet aolartar adooaat.

Prohibait Mediolananaa aorailiam anno 1564 habitum, at noa iterum prabibemm na eterieu· artem madandi faciat; ei autem nanaaaltea aut obtritae euaaerit innoxia quaedam indicar· remedia, id rariua, prudenter et eum aalutari dat moderamine.

Vatamua inauper no raoerdoa temporalibua aegrotantium ae implicat negotiia, niai ipaiua operam poeta-' lent et laeaa. proximi iura et eoraeientira lege·.

Decretum da raardantrâ.

1. Cum ait^ partium · noatrarum ut araroaaneti, coneilii Tridantini ranctipnibua omnimode aatiadat providere, daearnimaa cathedralium •cctaaiarum canonici· nequaquam licera, vigore ouiualibet «tatati aut conraetadinia, ultra tree menaaa, ab aiadam •ocleaiia. quolibet aaa·, abea··. ralvia nihilomia·· •aram Mclraiarum ooaatitutionibu· qara . longira aervitii tempua requirunt. Itaqn· nae diutina, etiam utilitatia cauaa, nim probante epiaeopo, abeaea poterunt, nec tandem eo aimul numero nt a praraantibua aaora ofdcia conaantimaa dignitate,expleri nequeant.

P Porro non materialia tantam remdeatia ite prae- •cribitur. aed plana formali· quae nimirum in eo po- •ita eat, ut canonici choro aaaidue interaint divinteqUe laudibua celebrandi· corde et ore operam praeetent.

II. Statuimua etiam ut eocteaiaram ractoraa a commirate aibi parochi!·, ultra duo· menaaa aive continuo· «ive intarmiaaoe. «iaguli· nante, abaiaa non praeaumaat, niai ex gravi cauaa at eum praevia •criptaque ordinarii licentia, ac «affecto aibi aaoordote approbato.

Prohibama· inauper ao, intra contumte menaaa, quindecim diebra eaatiauia abaiat ein· axpraaao epiaeopi ooraanaa, ia quo axpoacendo diaeadaadi ration·· proferant et iam praeterita· abraatira cofemamorabnaL

4peoa demuar iratanter mehraia· na brevea ab- Matia* multiplicant abaqua irata anum et cum animarum detrimeato.

III. Ctoi rectorum vicarii iura commuai reaidare non teaaaatur, Ipaia tamen pariter nea UeaMt, quind«cim diebua continui· a parochia abeoadara abaqa· ordinarii parmtera. Qaiuimo, eoa admonomna aa val una die a parochia dtecadaat aine proavia pareebarnm •mania.

IV. Vatamaa at oepollaai aoaooomioram, aaoaaatoriorum, at oaateri ad qaoa attinet rara ahimeram, iisdem quoad raoidaatiam legibua rabiaeenat, quibua ipai parochi.

T^A^^^teumaaam ■* w IwMRMi

Pranioai qaaa · gabaraia Chriati miaiatria oelveada monet bonorum a OaMaram oadaatia •Um pamamorum in loram auffrata, adduntur oblatio···

Ht· IMftfIMI faBorieMM MMBri·*·» MMBi «MBM ttMMBfWWBt; «»·I MB· «rit·»

BBraM^B^^ra BBBm Ô^VVVBBBBS

·ammaadnvit at aaaxit, undo «mate aa temarilatil

•t 00ftt - W^Htt··

papa VI, qui tarpto abaiaa aitMaa notera aaai ruât •ram iltam, at pintatia at iaatitina fendaeaeto i·· nixum; qui natam. ilium araaiao toUradum arbitrantor, aaa praraaa imprabaaraa. -

Ut autant inimici· aodteiaa aalla praaboetar in bac oaiamniaram aaaa, Idabbaa qglla iuatno ouanmonta· rama, at hanorabila aampar^maanat mimatariam aaerum, quidquid aimoaiaoam labem. val illiberalem quaaatum et temporalium capidi■tea rapit, devitabunt Chriati miniatri. Oblatione· veto quae, iuxta dfoaoaaaaam raguiam aut legitimam oonauatudiMm, ipaia obvaaiatt, eam atedaration· ■emper et humanitate percipient na Idelia uUua. praaaertim pauper, mora darehnqaendi, delendi, maledicendi praetextam nanciaoatar.

Cum vero piia fundationib·· «xaquendia ut iavigilamua «t religio «t charitaa iubeant; parochiarum reetocibua mandatam votamua 'ut quam eitiaaime rationem episcopo reddant et d· reditibn· annui* huiuamodi et d· iia annexi· oaeribua; nec non *t praecipimua inaapor ut jn aaorario appeaaa maneat accurate deacripte fundationum praelaudataram tabella.

Decretam da premWpeboor dacretenrm Aurna emtn/i· ••nuepua aratebant, ac Aratea Mrptma Jdartea aine labe aeneaptoe, pro cancilü teboriAua W pra/heta, in- •arahene.

Quaoeuknqae autem in haoe· noatra provinciali aynodo decreta auut. nemo praelo aubiiciat aut praMUlget, antequam *a a»de* apoatolica, iuxta eoaatitutioaem «ancta· memoria· 8ixti papa· V* axpanaa faerint. Apoetoliea autem récognition· habite, typi· oommittantnr et ab unoquoque apiaeopo ia ayuode dioaeraana. vel «xtr* hara aynodum, ai eatebrqri noquaat, promulgantur, exorationi ab amaihea ad quo· spectant cincara et prompta obediantia maadaetar, at hia ia aaa dioaoaai Ideliter aarvnadte invigilat ordinariae quinque, rationem aa de re ia proxima faturo concilio redditura·.

Bad ut copioaa, qua in adimplandi· ite omnibu· indigema·. daaeandat rapar eoa at aupar aoaeraditum •ollicitadini naatraa clarum ac papulam fldalam quadaaurram «at baaodictio at maneat aampar, tdacia maxima ia inchoando hoece eoaaiiio imploratam, in ooaaummnndo implorarnua imuteralatam virginem Dei genitricem gforioaun, qura maritaram vartieeaa aapra omnea angoleram -cheroe ed aeHam deitatte •vaxit', qaaa via mteerioordiae, mater gratia·, hamani ganaria coaaolatrix. pre aetata Idaliam ••data oratrix at 'pervigil, ad ragam qaam g«aUit iatoraadit', in qaa toti·· boni pfoaitadindm poaelt D··· qui totam noa habara voluit per Mariam^ Caltam ipaiua ia hraaa noatra, qaa late patet, provincia, priaraevte a aaoculte parralabram* magia ac aaagia «mai ope atqaa opara proaravondam ranette

* OaaM. /s- - - - «terrai, dte ■ tea. IMS.

* 8 drag, amen, *D· of.* m Mr. *rtf.* |L I. <.1. s. X •ra a One. ·*- MiCte, v· -Π-

* too·· IV, aaaatit On· pnMMim, *aao 147*.

* 8. Banart. *Dt* arm· dmta, .ia nativ. b. V. |ὐ *I.* app· a Bara, te. Mgna Π, U1B).

* Batea·· in ptevtetea. tertiam «aateMte·· atamrta, taatar vtegtateMrrirr antiptetaa dteete prnratte «rapte, pa·»— *·>«- rtyto hte qrarnn aptn· prate·*·*·, la «rote BMurtarad, ■Uh tinter X. a 4a Vaataarat. S. UAttMate. X. D. 4· Ctate. — b dtearàl Ctanraatrad: X. D. 4n Ptyt. X. D. AOtaini,

piari··· iade redempteris

•t Christum instituta, malorum pwmallta faite· 4m-tetur scelOote, eompoeeore at diaaipare, ehriatteute-•imam ganta· ampHmim·, uti «onanevit, «noterai amoris affoetu fovere dign«tur, et triatittea'noetram convertere ia gaudium. '

Fiat, fiat!

Decretum *fn»ulfatietù»* taorinm aynednifam.

Non, lacobue-Maria-Antonius-Cooleetiaua, tituli Sancta· Mariae da Populo praebyter cardinalia Du Pont, miaeratione tHviaa *at annota·* sedis apoetoHcae gratin arehiepiaeopns Biturioensia;

Antiquum atque probatum da teatibua «ynodafibua mstitutum aecuti, ad hoc dfBeium, d· consilio et consensu reverendiaaimorum eoepisooporam noatrorum, deligimua, inatitnimua atque pronuatiamua ooa quorum nomina aequantur.

Pro Biturioeaai arebidiooeeai: dominoa Pdlieat et^ Marandon, eanonicoe ecclesiae metropolitana·;

Pro dioecesi Claromontenai: dominoa Bouoaad at Bergounioux, eanonicoe eodeaiae oethedrnlia;

Pro dioeeeai Heneti-Flori: dominoa Fouilhoux «t de Pompignac,"eanoniooa aocleaiae enthedrnlia;

Pro dioeoeai Tutelenai: dominoa Duroux et Porte, vicarios general··; '

Pro dio«c«ai Lemovioenai: dominoa Brunet, vicarium generalem «t canonicum eecleaiae cathedralie, et Venaaaier, vicarium generalem et parochum Bancti-Michnalia;

Pro dioecesi Aniciansi: dominos Pocla, canonicum archipresbyterum, st de Morihon, canonicum, vicarium C generalem.

N. D. ds VassiriSce. — In «semai haasti-Reri. ». *D.* dm Mirate·. X. D. 4a la Faat Satate, ». D. 4a Laaeare. — ta «remri Tateleaai: X. D. dAMomnda X. D. da Bee de Servitas, X. D. da taiipaash, N. D. de Cantea — ta Unete W-ricanai: X. D. te Peni, X. D. du Sanvagnaa, X. D. da Psj. N. D. dm Pleam. — ta «maaai Antaaasi: pans malaria taelytn aedaah aak trials X. D. du Pay teSMmta. N. D. da lavent·. X. II. de Pradsüsa.· i

Peut, mtewuti··· diriaa ot aaaatea aedta apaataüaaa gratia arehiepieeopM Biturilmwir

.Admouemu· reverondiaaimo· patraa orna·· qui taie aynodo im internet at intorfitoruat, ut, paat aoa, ringnli loea at ordina aao, ad altero secedant •t ite qnae ia hac synodo decreta eut sabeeribant.

Noe, Coeleetinu· cardinalta Du Pont, arehiepiaoopua Bitarioooneia, omnibaa at Magalia huiuace nostri conCiHi provinciali· Biturioenaia decretia aubacripaimua «t aubeeribimua.

+ Coaleatinus cardinalia Du Pont, arehiepiaoopua Biturioensia.

t Ego Ludovicus-Cnrolua, episcopus Claromontenais, aubacripai.

f Ego Fridoricus-Gabriel-Msria-Franciscus, epiacopua 8ancti-Flori, aubacripai.

t Ego loannee-Baptieta-Petrua-Leonardua, epinoopua Tuteleneia, aubacripai.

f Ego Bernardus, episcopus Lemovioenaia, aubaeripai.

t Ego Auguatua-Ioaephua-Victorinua, apiacopua Anicienaia, aubacripai.

Decretum *ùulietitnû pruinu ceMraitdae protinfieiif tfnetli Bihtricanass.*

Bacroaanotae synodi Tridentinae praescriptum pleno obsequio ad maiorem Dei gloriam et provinciae noatrue utilitatem exeqni intendentes, de oenailio et consensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium, proxime foturum anno millesimo oetiagouteaimo quinquagesimo tertio, die et loco per nos designandis, concilium nostram provinciale indicimns et omnibus qui de iure vel consuetudine informa debent, indictum decernimus. ,

Decretum da fin· eaeeslM.

Quoniam placuit patribua, nos laoObus-Mnria-AntoaiM-Coetestin·, tituli Sanctae Mariae de Populo presbyter cardinalia Du Pont, miseratione divina et aaaeta· sedis apoatolioae gratia arehiepiaoopua Bitarieansm, declaramus huic provinciali nostro conciifo finem fieri et iam foetum esse.

, LETTRE SYNODAL*

dss pdras da> esnotfa preemaaari da OsrsMsai, eu dsryd «t *ettf jUHtt Λ·* In preeiaoa *ttMtiuiiift»*

'de Beuryae.

Jaequea-Mario-AnteiM-Cdleatin ju Ptipt, eardinal-prdtro de k Mint· 4gteo Semaine, du titre de Sainte-Maris du People, par te miefciooedo divine et te grdoe du anint eidge apiataMque, arnbevêque d· Baurgea;

Louie-Charte· Fdren, par te mfadriimrda divine et te grfiee du aeiat-etege npeateliqM, dvfiqn· de Cfonaoat;

Joan-Baptiate-Pierre-LOonard Borteaad, par la miadrteoede ·divine et te gagea du aaht attg» apostolique, 4v4que de TuBe;

Bernard Buisaae, par te miadriaorde divine et ,1a grâce du ' aaiat-aiôge apoetoBqse, dvgqM de. Limogee:

Auguate-Jeeepb-Victoria do Morihou, par la ·antaOrteordo dtaiâe et te grfioo du aaiut Mdgo apte r «teEque, Avdquo'du Puy; I

Joaa-Paul-Froasofo-Marte Lyouawt, par te miairi corde diviaa et te-gifioe da «niât aiâfie opeeteM^e, dvâquo da aaint-Fteur;

LÏtTEBAK 8YNODICAE ›

jKwimîii ββββïββïοβiiio® Bituncmii.

Inoobee-MariteAateaiuo-Ooeloettaue, tituli 8anc-ta· Marte· do Populo· preabyter cardinal» du Pont, % miseratioae diviaa et aaaetae aadia apostolic·· gretie arahiapiaeapue Biturieoaai·;

Ladorioas-Carotea Fteon, miearatioB· diviaa et UMtM aadia apeetoUea· gratte epiaeopaa Claromoataana;

Ieaane··Baptista-Petre-Laoaardas Berteand, miaeratione diviaa et aaaetae aadia apoetoheagratte opteoopue Tuteteates;

Bernardus Baissas, ariaerntfo·· divina at aaaeta··odio apoatobcao grati· epboopuâ Lemoviceasia;

Augustao-Ioeopbua-Viotoriaaa da Morihon, miseraüoa· divina at «Metae aedi· apoatolicM gratia •piaeoyMi

IoMaoo-PainhteVruaeiaoao-Maria Lyoawet, mi···rottoae divina et MMtaa 'aedi· apoatoiiea· gratia optecopua Banoti-nari;

* 'Vtari· attaaama CMmManta Laemata

Aa clergé'et' au fiddles da la province sodé eiaeciquo do Bonrgea, saint, grdoo, béaédictioa at paix aa notre ratgueer Jesse-Christ

Coat, non trie-chare frères, aa sortir usés» de co eéaade oè il nene a été dewed de nous réunir, il *j* a Jbiebtfit deax ana, qns none aurions voulu pouvoir roan faire part da résultat da toutes ace solKciludce at do torn aoo travaux paar la salat do too fimoL Maio quelque vive que Mt à oct égard notre impatience, noue devions la comprimer poor obéir è an Movoir racré que nous noua sommes empressés de remplir. Anjourd'hai noua sommes heureux de pouvoir la satisfaire, et comme il y a, colon le sage, tempe pour »e taire et tempo pour parler, noue voici arrivée au moment de rompre ce silence dont jusqu'ici notre conscience noua faisait une loi. Ea effet notre premier aoin avait été do soumettre au Jugement du aiège apostolique tous les décréta que noue avions formulée, et noua devions attendre qu'ite euaeent reçu la sanction sans laquelle ils ne pourraient avoir une légitime autorité. Maintenant donc qu'ils noua sont revenue, approuvée et confirmés par la décision suprême du vicaire de Jésus-Christ, nous avons bête de les publier et de les promulguer, en noua réjouissant dans le Seigneur de vous offrir ainsi un nouveau témoignage de notre séle pastoral et de notre paternel intérêt.

Ces saintes assemblées prescrites par le concile de Trente et instamment réclamées par l'église, noua ont enfin été rendues; le Seigneur a brisé les entraves qui no nous permettaient point de noua réunir, et noua avons pu rentrer dans le libre exercice d'an droit que d'ombrageuses susceptibilités noua contestaient. Aussi, à l'exemple do nos vénérables collègues, nous sommes-nous empressée d'en profiter, et la divine bonté a daigné bénir notre empressement: elle connaissait la pureté de nos intentions, la droiture dé nos vues. En effet, que noua proposions-nous? C'était d'abord de constater, pouf notre ministère pastoral, l'indépendance même qui fait sa force et aa dignité.

Pour accomplir le bien, il noua faut cette liberté que noua avons toujours revendiquée: liberté dont Jésus-Christ a doté son église, liberté qui émane du ciel et qui y conduit, liberté dont l'action eet toute bienfaisante, eaae avoir jamais aucun danger, et qui n'a rien do commun avec ua nom qui n'a été inscrit sur tant-do bannières que daaa le but d'amonceler des ruinas. H eet impossible de prendre ici le change: nous ne voulons qu'édifier et constituor, tandis que îes humus dont noue pAioas,' dénaturant cette liberté qu'ils préconisent tant, ne rêvent qu'aseerviaeemeat et tyrannie; leur règne ae aérait marqué que per le dévaatatioqj h l'ouvre, ils no sauraient rien de plue. On peut bien leur appliquer cette parole da prophète, ils ne ia justifient que trop: *„Çae*i Ira eeitettr ftntretio* mefru·**1 Car, peur eux, la société est une proie qu'ils menacent d'engloutir dans leur fureur. Qu'on nous laissa toute notre liberté sans la oir-' conaerire injustement, et l'usage <fue nous en ferons pe sera jamais que salutaire. On ne tardera pas À en recueillir les heureux fruits. Notre action d'ailleurs éet toute du domaine spirituel; elle ne s'exerce que sur les écran et sur les intelligences. Tous nos efforts ont pour objet de conserver intact le dépêt do la foi, do maintenir la discipline oeeMriaatiqu, d'extirper loo vices, do réformer lee abus, de faire fleurir les vertus chrétiennes. D est des gens qui ne voudraient point précisément

Clerieis et fidelibus provinciae écrirairatieoe Bitarioeraie, saintes», gratiam, boaodietioqom et pacem ia domino austro Iran Christo.

Bgredieatibos nebis ex IBo seesseuls, quo abhinc annis ferme duobus eouvenimua, crut sane in votis, carissimi fratres, continue de iis ad vos' referre, quae tanta sollicitudiae ae tanto labore, solatia vostrae causa, egeramus. Verum, hoc quamvis ardens, quo tenebamur, desiderium oostiueri tamen a nobia oportuit, dum, id quod studiosissime fecimus, sanctum expleremus ofleium. Nuce tandem licet, quod cupiebamus, exsequi; et quoniam, ut ait sapiens, tempus est tacendi et tempus loquendi, silentii, nuo noe religio adhuc uti iubebat, iam finem faciStas. Illud enim ante omnia nobis curae fuerat, ut, quaecumque essent in concilio decreta, iudicio radio apoctolicae eubiketomue ; ideoque exspectandum feit donec sanctione, sine qua legitima auctoritate carerent, firmata essent. Quae nunc, quoniam suprema vicarii Christi sententia approbata et confirmata ad nos sunt remissa, sine mora edimus ac promulgamua, gaudentes in Domino, vos novum hoc a nobis pastoralis studii nocti et paternae voluntatis hebere documentum.

Aliquando tandem reddita nobis eunt haec sancta comitia, quae et Tridentina synodus praescripsit et ecclesia cupidissime requirebat. Confregit Deus Compedes, quae, quominus conveniremus, obstabant, rursueque libere exercere potuimus illud itu, cui édversabantur inanes quorumdam suspiciones ac metus. Quare, venerabilium collegarum exemplo, hac opportunitate studiose utendum' esse existimavimufl ; neque studiis nostris defuit divina benignitas, quippe quas sciret quam recta quamque insta esset ratio nostra et voluntas. Quid enim agebamus? nimirum illud imprimis, ut pastoralis nostri ministerii libertatem, in qua eius posita est vis et dignitas, re. ipsa confirmaremus.

Et profecto ad bonum operandum ea nobis libertate opus est, quam ramper vindicavimus ; quae libertas, a Christo ecclesiae raae impertita, fluxit .e celo eodemque ducit; quae semper usu saluberrima eet et omnia periculi prorsus expers, neque commune quidquam habet eum illo nomine, quqd toties quasi quoddam vexillum usurpatum rat ad reo publicas evertendas. Neque hio ullus est omnino errori relictus teens: nos enim aedificare tantum et constituere volumus; cum isti, de quibua loquimur, libertatem, quam tantopere iaetant, depravantes, nihil nisi servitutem et tyfanaidem somnient; qui si' regno potirentur, vastarent perdorentque omnia: neque enim, cum ad rem ipsam ventum 'rat, aliud quidquam efficere possunt. In qltoeplane convenit illud prophetae, quod in ra ipsis nimium comprobant: „Qwnri *loo tuUtr* peraratis rastro." ² His enim tanquam praeda est humana cometae, eui ferentes imminent atque inhiant. Proinde, integre nobis relinquatur nostra libertas, neque iniuste circumscribatur; ea enim nunquam non salubriter utamur, nec longo sane intervallo felices eiua fructus percipere' licebit. Quid, quod nostrum munus continetur religionis finibus et'in solis animis ac mentibus exorentur? 14 unum enim contendimus, ut fidei thesaurus integer conservetur, ut .vigeat 'ecclesiastica disciplina, exstirpentur vitia, corrigantur pravi usus, ebriatiaaao virtutes reflorescant. Noa decant, qui evangelieum lumen, etiamsi noHst pror-

¹ Jsr. II, ao.
Conçu- pmnmai. font» XUT.

² Isr, II. M.

éteindre la lumière évaagéltes·, amie qpri tfiihentda la mettre eens la Maaaai paar l'easpèebe» de Jeter aa Ma aa viva ehrtoq Ib ne eeespreaneat point qe'eDe doit lair· 4 Mme toe regarda. Que cotat qui aa redoutent Idetot, taaNat laa yeux taat qu'il tour plaira, paar »'j dérober} quite ee faesdnt avongtoe volontaire·, none to dépïareroas •aaa dont·, Mia aaaa a'aataadaaa eullosseat toe contraindra à sortir tealgrd aa* dee tdndbroe quite préfèrent à la bnüère. Laiaaaa Hbroaseat briBer la flambeau qui, selon la pareto draagdttqae, doit éclairer toute la maison. 8i vous.vous obetinoe à rester dana une obacurité profonde, voua no le pourrai toujours que trop; mais n'y aondamnea point lea autre·, et permette· 4 la clarté qui voua offasque d'arriver Jusqu'è aux. C'set moi·» pour noua que pour voua, noa tria cher· Mree, que noua réclamons une sainte indépendance; ear sans elle, nous ne pouriona travailler avec la mêmel efficacité h la sanctification de vos fimss, produire le mémo bien, obtenir les mêmes résultats. Aux termes de l'évangile, nous somme· le sel de la terre; mais pour que ce sel agisse, il fout qu'il pénètre: là oh il n'a point d'accès, il est sans vertu. Il importe donc que rien ne s'opposa 4 sa diffusion, pour que le divin remède opère. Plus notre ministère est libre, plus vous y trouve· d'avantage·;' car lé but que nous nous proposons est alors mieux atteint, et ce but le voici: e'eet, oompreneslе bien, de ranimer votre foi, de vous porter 4 la pratique de tous les devoirs du christianisme, at de vous former 4 une vie digne en tout du titre auguste d'enfants de Dieu.

Notre patrie noua est chère, et noua voulons la servir. H nous semble que notre influence ne saurait être inutile dans un temps où il y a tant de besoins 4 satisfaire, tant de plaies 4 fermer, c Mais cette influeaoe que nos avons 4 eœur d'exercer dans l'intérêt de la société, est toute morale et religieuse. Loin de nous la pensée de vouloir une part quelconque dans la direction des affaires du pays: mais, sans entrer dans le domaine de la politique, nous pouvons être de puiseants auxiliaires pour la reconstruction de l'édifice social, sa rappelant aux peuple· les principes éternel· qui en sont comme la pierre fondamentale, ea leur signabat l'action dissolvant· de tant d'erreum Amestes, «t •n ranimant partout ce feu sacré que le Sauveur a apporté 4 la terre, ot que l'irréligion ot l'indifférence menacent d'étouffer et d'éteindre. Nous remplissons donc 4 cet égard une grand· «t salutaire mission; nous coopérons largement 4 nae oravre réparatrice, et non· avons la conscience de tout ce que vaut notre concours. Aussi, disoae-nous avae assuraaoe-qati'sans lui tonte· leqtentatives eatatoat D impuissant··, tous lee efforts infructueux; on aurait beau Mtir 4 grands (fais, o· serait toqjourn ear an sable mouvant: oa ne ferait par coaequent qu'a-maaser dea matériaux pour de nouvelle· reine·,

Nous avons, dans nos travaux, porté' d'abord noe regards pleins de respect et d'amour vers le rentre de Vanité catholique pour rappeler toute· les prérogatives du pria·· des apôtres, et proclamer tous 1·· devoirs de la grand· fomille chrétienne envers le père commua. Noue avons été bonreux de donner eo solennel témoignage de notre foi et de notre obéissane· h celai ,quo la eeigamar *iiete* a établi pour paître lss brebis ot toe agneerr, pusterne ·* troupeaux, oomm· paria Breenot agnèe saint Bernard, ot dans toquai nona reeenaaiseeate chef visible d· son égtiaa, to dépositaire fia son autorité. replète·. -, Noue -«voue répretiil, avoe la

m tterimiinim taeem onaai hte dithndat; neque fatelNgant, fltod nmalbsw ooaspienm eane operter·. Ostes, ai qui eunt, qui Mgeeem reforasideot, hi olaadaat aentoa quantum Mb·*, n· illud videant, fiaatqae sua sponte caeci: ddlbbimns ld nos quidem, HS taaM sogere illae alto modo volumus, ut ex terebris quas toei praaforunt, l «gradiantur inviti. At sinito taoraaa, qaa·, ut *eel* in sraageBo, mmA tas gad tn daata ana* lucara debat. Ubere collucare. 8i daeretum vobis aat in aplaaa caligine versari, scilicet id semper «rit in vestra potestate; at nolite caeteros in eamdem detrudere, neque Bs lucem, a qua ipei abhorretis, eripere. Neque vero tam nostra causa, quam vestra, fratres carissimi, sanctam repetimus libertatem'; sine qua nec tam efficacem operam in vestram salutem impendere, aec tentum boni praestare aut tam uberas laborum fructus capere possemus Evangelic· sententia sal torvos nuncupamur: hoc vero sel, ùt prosit, subeat ac penetret secesse eet; cui nisi pateat accessus, exercere vim suam non potest. Refert igitur plurimam nihil obstare, quominus quam latissime diffondatur, ut divinum remedium valeat ad salutem. Quo liberiore utimur ministerio, eo salutarius illud experimini;bie enim certius id, quod nobis propositum est,-assequimur; propositum vero nobis est illud, quod probe injtolUgi a vobis velimus, ut excitemus vestram fidem, ut vos ad explenda omnia Christianae religionis officia provocemus, et ad vitam augusto filiorum Dei nomine plane dignam instituamus.

Enimvero ducimur patriae nostrae caritate, eique operam navare cupimus. Nec supervacaneam esae opem nostram putamus hoc tempore, cum tot levend·· necessitates, tot sananda sunt vulnera; quanquam haec vis atque opera, quam ad societatis humanas salutem conferre volumus, tota in moribus ot religione versetur. Longe enim absumus ab ea cogitatione, ut partem ullam roipublicae administrandae nobis vindicemus. Verum, ut hunc civilium negotiorum campum non attingamus, plurimum tamen presumes ad instaurandum sociale aedificium. eum immortales leges, quibus illud tanquam fandamentis constat, populis praedicamus, cum sis tot exitiales errores, quibus idem dissolvi nscssss est. denuntiamus, eum ubique sacrum illum excitamus ignem, quem salvator detulit in terram, religionis vero inimici ot contemptores opprimere et exstinguere conantur. Quod cum facimus, profecto gravi et salutari, munero fungimur, opemque nostram ad rem publicam reparandam cumulate conferimus: neque sumus ignari, laboris nostri societas quanti ait aeetimanda. Itaque, non dubitamus profiteri, hoc unum si deeit, caetera frustra tentari, omneeque irrites ···· conatas. Nihil agerent, qui sic aedificare quantalibet moütioae vellent; omnis enim huiusmodi febrio· arabili area·· insisteret, nee aliud quidquam niai nova congereretur materia raiaarum.

Sed ne·, in actionibus noetris, primum omnium ad unitatis catholicae sedem .m domteiHum pleno· reverentiae st amori· oculo· oonvartimus, ut omni· eum principi·epostolerum privitogia, tum amplissima· Christianae familiae ia communem parentem officia pofiteremur. Singulari animi gaudio solemn· hoe fidei noebae st obodiaatias testimonium ei detulimus, quem dominae leeee constituit ad oves et agnos, pastore· et grego· pascendo·, quemadmodum ait poet sanctam Bernùdnm Bsâeaetius, «t in quo 'Christi oorioèto· caput visibOe summaaqua «tas auctoritati· mhristrnm voæremur. Quidquid ad mtaMadam andin aptotofftoo matoetotom periiaere

■M· de th soumis at dévoués tout co qai tondrait à diminuer la puhranrs a* abaisser la 'au^aatd da siège apratoHqM, aous montrant jateax da maintiea da aaa droits temporels qui naaraat atieax sea inddpoadaaee at aa dignité, at rendant par conséquent daa actio* da gréera à 1* souveraine bonté qui s'eet oravto da nos bravM anadaa paar essayer tes terms· da l'égliaa, aa rameanat aa triompha aaVatieaa la magnanime pontife, devenu en quelque aorta pl* auguste et plus cher par tout oe qae a* infortunes ont révélé ea lai de grandeur d'ême at de eablimee vert*.

Noua arque dû rappeler, aussi les droits de l'épieeopat; ils ne sont, hélas! que trop souvent méconnus. C'eut une autorité la plus faible en apparence, la plue forte en réalité, parce qu'eHe a un cachet tout divin; Le dépôt eh a été fait entre nos mains, et noue ne Murions apporter trop de vigilance pour conserver intact. Maie noue nous sommes principalement attachée h noua rappeler tous 1* devoirs, tout* lm obligations que no* impose notre charge pastorale. Quelle immense reponrabilité! Elle exige d* soins sa* bornM comme sans repos: sollicitude persévérante, travail incessant, .dévouement qui ne connaît point de limitM et qui Mt prêt a to* lm sacrifie* pour le bien du troupeau. Nous avons particulièrement h no* préoccuper de l'éducation de la jeunes*, qui exige si justement notre pl* tendre intérêt, puisque c'Mt sur elle que repose tout l'avenir de la religion et de la société. Maie que pouvous-no* h cet égard mm votre concours' AidM-no* donc de tout votre pouvoir pour préserver la génération naissante du double fléau de l'incrédulité et de la corruption, en lui amurant le bienfait d'un oueignoment moral et religieux. C'*Klà le seul moyen vraiment efficace pour opérer dans le monde un renouvellement salutaire, et reconstituer sur de solid* bare l'ordre social si fort ébranlé et compromis. Nom avo* revendiqué aussi un de nos plus beaux privilèges, le soulagement de toutes lm misée* qui no* Mt spécialement dévolu: nom sommM lm premiers ministras, de la provides* A l'égard du pauvre. Nous avo* h oet effet un mandat tout divin, no* no saurio* y renoncer: nous avo* été en quelque sorte établis tee avocats et 1* tuteurs de torn ceux qui sont du· la souffres* et le dénûmont. Nous réclame* donc contra toutes tes téméraires assertio* qui ont prétendu no* enlever oet apanage. La tendre rampaasion que te Sauveur a mi* dam nos entrailtes pour tout* 1* infortun* et tom 1* besoins, n'acceptera jamais te stérile inaction h laquelle on voudrait te condamner. No* n abandonneron point dm intérêts qui nous sont spéeiatemset confiés; nom provoquer»* toujours en leur faveur 1* libéralités dM fidèles, et non no négliger»* rien pour apporter quoique remède et quoique adoucissement aux maux do toute aorte dont nous avo* constamment so* tes yeux I affiigoant spectacle. Non accomplir»* ainsi une têohe qui no* eut bien chère.

No* ao* étio* entourée do oe sacerdoce si recommandable par m science et par s* vert*, da* lequel no* avo* trouvé teat te concours que ne* attoadioM do son sète et de sm lumièrra. Vo* I* eonaaisMs esa homm* de Dieu qui eût tant, do titras è votre vénération. Avec quel dévouement ils no* consacraient leurs jeûné* et leurs veille·! Ne*' n'avons pu que no* féheiter d'avoir appelé d* seepérataers qui ont si bien justifié notre snafienM. C'eut avec te esnecurs de e* prêtre fidèles que ao* ave* retracé te* tea patent, ut pi* oboeqaeatoeqao fili* decebat, studioso roteeim*. palam testantes quam sancte conservata vellem* temporalia illa iara, quib* communitur ei* libertas et dignit*; coque nomino grati* egim* divinae bonitati, quod foetimimonun militum noetroram opere, ebetoroia ecclesiae laerysais, triumphantem in Vaticanam reduxit magnanimum pontificem, tuto iam augustiorem quodammodo carioramque, quanto clarius in affiicta fortuna eluxit eius animi et virtutum magnitudo.

Epiacoporum quoque iura commemorari a nubis oportuit; quae nimium saepe heu! negligi videmus. Quorum auctoritas specie quidem infirhiimima. re autem vera omnium firmissima est. utpote plane divinis notis insignita. Haec in nostris manibus deposita est, ut ad eam tuendam ac conservandam nulla a nobis nimia cura possit adhiberi. Quanquam illud imprimis cordi fait, ut putoralis nostri muneris omnia · onera, omnia recoleremus officia. O rem gravissimi periculi plenam! Requirit enim infinitas neque intermica* cur*, constantem sollicitudinem, perpetuum laborem, voluntatem gregi pronus devotam eiusque ca*a omnia pati et facere paratam. Antiquissima vero nobis cura eme debet educatio iuventutia, quae, cum religionis et societatis in ea sp* omnis atque exspectatio consistat, merito 'summum a nobis studium exposcit. Verum, quid nos tandem in b* parte aine vMtra opera facere possim*? Itaque, omni ope incumbite nobiscum ad turgentem hominum progeniem ab„utraque hac labe impibtatis et licentiae defendendam, idque ei comparandam bonum, ut honMta et religioM imbuatur disciplina. Nam haec una Mt efficax ratio, qua r* human* salubriter renovari 'et societ* ex tanta perturbatione in suam sedem ac statum retitui poMit. Illud quoque praecipuum et pulcherrimum i* nobis vindicavimus, miserorum omnium curam, quae ad nos, tanquam prim* providentiae pro pauperib* administros, proprie pertinet. Hoc enim accepimus a Deo mandatum, e quo discedere nullo modo pomum*; nos patroni quodammodo et tutor* omnium calamitosorum et egenorum sumus constituti. Itaque, reiicimua eorum hominum temeritatem, qui hanc nostri patrimonii partem nobis auferre voluerant. Piet* et misericordia peetorib* nostris a salvatore indita in eoe omnes, qui malis et necessitatibus promuntur, nunquam m ad istam sterilis otii conditionem redigi patietur. Non deseremus eorum canam nobis potissimum creditam: pergemus porro ■dolium beneficentiam in ilioe provocare, nec quidquam praetermittemus, quo remedium aliquod et levamentum afferatur tot * tantis miseriis, quarum luctuosam colluviem assidue eeraim*; atque ita carissimum nobis officium exaequemur.

Aderat nobis in concilio ordo illo sacerdotalis, doctrinae et virtutum laude ornatissimus, in quo tantum auxilium asoti sum*, quantum ex ei* religione atque prudentia exspectandum erat. Nostis ill* homisM Dei. tot nomiaibu vestra veneratione dignissimos. Qui quanta voluntate ae fide ct diurnus laborem et nocturnum nobis dicaverunt! plane ut sim* iure teotati, era sene a nobis adhibitos curarum socios, qui nostrae exspectationi tam egregie responderint. Horum igitur fideli opera adiati, omaia vitae sacerdotalis officia ia diversis maniis

devoir· de la vio sacerdotale daaa lea divsceaa foeo- tiens et lea differente miaietdrw; mais M pneant ou renouvelant lm règtee qui doivMt aanarer la sainteté du etergé et l'édiflcatioa dM peuple·, noue ne faisions, pour aiari dire, qu'éaonear μ qui eat déjà admirablement pratiqué partout, pour l'hoaneur du sacerdoce et le bien dM ünee. ZMe, régulante, dévouement, voilà oe que voua pouveu reconnaître comme non· dans lm ministres du Seigneur chargée, à divers titres, de vous évangéliser et de vous ^iro entrer comme autant de pierres dans la construction do la cité céleete.. Quoique le succès ne réponde pas toujours à leur» efforts, vous ne sauries leur refuser un témoignage qui leur est aussi glorieux qu'il Mt consolant pour nous, et nous en appelons à cet égard avec confiance à votre justice et à voire impartialité. H faut des yeux aveuglé· par >· prévention, pour qp point se rendre h l'évidence.

Nou· n'entrerons ici dan· aucun détail dM différente pointe de discipline sur lesquel· nous avons insisté pour établir plu· d'ensemble,"plus de concert, et pour atteindre ainsi, avec plu d'efficacité. le but de notre commune sollicitude. Cm prescriptions s'sdresseqt plu directement au clergé, quoiqu'elles aient la plupart pour objet le bien de vos Ames. Vos pasteur» voqs expliqueront à cet égard tout ce qui vous concerne. Ils ne vou laisseront point ignorer lm décrets qui témoignent de tout notre ardent désir d'imprimer une direction forte aux étudM eeclésiMtiquM, de pourvoirpar le soin des vocations à l'avenir du sacerdoce, et de multiplier tou lm élémens d'une éducation chrétienne. Mais nous croyons à propos de reproduire ici le texte même du décret relatif à la liturgie.

Décret du concile do la produce do Bourgee, pour établir Funité liturgique. q

Jaloux de remédier à la variété de liturgie qui • est' introduite dans la province et de couper court à la facilité, toujours pleine d'inconvénients, de^| pouvoir changer lm livrM liturgique·: jaloux sus·; de nous conformer anx constitution· de saint Pie V, d'immortel)· mémoire, et de réaliser en même temps le vœu exprimé par son très-digne suooesMtv, le pape Pie IX, sfiy» de donner par là à notre bien-aimé père un nouveau témoignage de notre piété filiale, et de procurer à oon cmur un sujet de consolation et do joie, nous décrétons qno la liturgie de ia Minte église romaine, vénérable par son antiquité et son universalité, et consacré» par Vantorité du saint siège, sers adoptée, le plus tÂt possible et pour toujours. Toutefois, comme il éxiste dM difficukée locaiM dan» lm diooèaM où cette liturgie n'est pas actuellement en vigueur, lm évêquM demeurent juge* de l'opportunité du moment, et D sussitAt qu'ils trouveront l'oocarion favorable, ils • empreseeront d'introduireps^ar do salutaires ordonnance·, dan· toute· leur· églises, l'nsage du bréviaire et du mimel Romain».

Ce changement, une fois effectué, préviendra do nouveaux changements; il détruira le variété, amènera l'uniformité, amnrera ds nombreux avantagM. C ost d'ailleurs, en soi, moins un changement qu'un ratent; car noua répéterona alun lm mêmM prière·, lm mêmM chante que noe pères ont redite pendant tant do «ièclM. C*Mt une tradition. malheureuMmont intetjompue, qpe* nous aurons ainsi ia consolation de renouer et de perpétuer.

Maintenant, noe* très chers frère·, il nous parait aéceaaaire de voua signaler lm erreurs que notre ooneils a particulièrement oondamnéM. Puiaries-voua on bien comprendre tout le danger, et vou» miaisteriiaquo deearipaimu· ; quaaquaas ia statuendi· aat renovandi» rte legibus, quibna continetur cleri •enetita· at eultura populorum, nihil paeae feoimua •Had niai au aAxlmua, qua· iam ubique, pari oum saesrdotii gloria at animaram fraota, mirifiee uau ipao frequnteatar. 8aactum animi «tadium, intergerrimam vitam, impensissimam caritatem, haac licet robia pariter m nobis in hi· Dei miaistris agaosoere, quorum direr»» nominibus murrus aat, vos evangelica entdire doctrina, at tanquam tetideni lapide» in' structuram coelMtis civitatis inserere.. Quod ai haud temper eorum oonatibua respondet eventas. tamenteri non potent, nt iia testimonium ipsis gloriosum, nobia jucundissimum, denegetis; neque hac in re dubitamua ad vaatram aequitatem ac fldem provocare; oaeeu» enim pravo studio ait neceaae eat, qui id, quod clarius eet luce, non videat.

Supersedemus hoc loco singula persequi disciplinae capita, quae tractanda eaae putavimus, quo maior exsisteret in conailii» et conatibus consensio, idquo, quo nititur communis noster labor, certius obtineretur. Haec enim clero potissimum prae•oribuntur, quamyi* pleraque ad vestrarum animarum utilitatem spectent. Ex his. quidquid vestra scire intereat, pastorea vobis exponent; a quibus ea imprimis decreta cognoscetis, ex quibus apparet, quantopere cupiamus cum ecclesiastica urgere et excitare stadia, tum providere, ut colendis noris surculis propagetur sacerdotium, eaque omnia, quae ad obristiaAm institutionem pertineant, quam copiosissimejcomparare. Quod vero de liturgis conditum eat decretum, hic visum est totidem verbis adscribere.

Deerrtam cohci'lm *provinciae Bituriceneie de unitate liturgica inducenda.*

[Vide tit.IV, Col. 47« D-477 A.

Haec mutatio, cum aemel facta fuerit, novi» occurret mutationibus, et, dissimilitedine ad unitatem redacta, plurima· utilitate· afferet. Quanquun non tam mutatio haec quam reetitatio dicanda Mt; aio enim iisdem praeibua iiademqua cantibus rursus ntemur, quae maiore» nohtri tot saeculi· frequentarunt; morumqne - vetustate traditum, sed infeliciter intermissum, revocatum a nobia et porro propagatum eoae laetabimur.

Num neoMSarium mm arbitramur, fratre· carissimi, error··, quo· nominatim damnavit concilium, vobis daulararu; qui quam tint perioulom, utiaam plane mtelUgatia, at, advenu* exitialm prsMtigia·

teaant en garde contre de toneatea illnaiona, échapper à ton» lee piège· qui rone envirosBest! None vous moatroM l'écueil: daigae la divine bonté voua préserver du naufrage, et voua conduire heureueemeut au port à travers lee abîmes!

Décret dbv eonctfo rts *la pneiuee de Bmtrgee* sur *lot tmwi* yvu Mpent Iss /oMlsuwnis *de la religion et de la eodéti.*

„Dane lee demiere joure, il tiendra dee tempe pdriiltax; il y aura dre Aomium *amateure eFeux*-mémss, *fifre, euperbee, agant plue* d*emour pour *la volupté que pour Dieu,* apprenant touyenrs, *eane* parvenir *jamaie* d^ *la* eonaaiwanre de *la vérité, det* éowmee ronde d l'erreur et y Mtralnant *lit outrée."*[Qui ne serait aujourd'hui saisi d'épouvante, en voyant en quelque sorte se réaliser les jours prédits par l'apôtrel *„Ile* se sont tous *égarée dans leure* votes, parce gu*ayant connu Dieu, (tel que ('église B l'annonce à toute créature), ils ns font point *glorifié* comme Di«u, mais ils se sont éeanouis dans leurs pensées, et leur ccrur a *M obgaerei. En ee dieant* sages, *ile toni devenue /eue, n ile ont changé la gloire du Dita incorruptible* en *timage de Fhomme corruptible, en l'image tfoieeaux et'de guadrupédee. Ceet pourquoi Dieu lee a livrée aux détire de leur eaur,* d *Fimpureté."*' Que les peuples ballottés par le doute ouvrent donc les yeux, et embrassent, comme leur retoge, la-foi de l'église du Dieu vivant. Car cette église sainte est la colonne et le boulevard de la vérité- Qu'ils croient donc oe qu'elle croit: qu'ils condamnent ce qu'elle condamne, afin que, parvenue tous h l'unité dé ia foi et de la connaissance du» fils de Dieu, ils puissent, au terme de oe pénible pèlerinage, arriver heureusement à la céleste patrie. Qu'ils se défient des faux prophètes qui viennent h eux avec une peau de bre- c bis, et qui sont au dedans des loups ravissants. Nous signalons ot nous condamnons leurs principales erreurs.

Ils sont sortis du milieu de noua, mais ils n'étaient pas de nous, cea hommes pervers qui osent effrontément s'égaler h Dieu, et qui, dans leur audace, affirment que l'homme ne-se régit et ne se forme que par sa raison toute seule, apostats qui, supprimant toute loi d'ordre surnaturel, et rompant avec Dieu, sont h eux-mêmes leur loi, mais dans un sens diabolique. Nous condamnons cette erreur des rationalistes, de laquelle sont sorties, comme d'une source impure, toutes sortes de maux.

Nous condamnons ceux qui Ont osé nier ou amoindrir le Dieu tout-puissant, suprême, éternel, principe unique de toutes choses, créateur de tous les êtres visibles et invisibles, en avançant que le monde aat éternel, ou une émanation de Dieu même, D ou du moins que Dieu ne Ta point tiré du néant, ou que Dieu est tout, et que tout est Dieu.

Adhérant de coeur comme de bouche au décret du quatrième concile de Latran, nous condamnons les détestables sophismes qui rejettent le Dieu vrai, éternel, infini: Père, Fils et Saint-Eaprit, en trois personnes consubstantielles, égales en tontes choses, ayant même tonte-puÎManoe, et coéternelle·, mais avec unité d'eeaenoo, de substance et de nature;' et qui, par des interprétations artificieusement élaborées, affirment que la Trinité n'est autre chose que l'abstraction métaphysique de l'infini, du fini et de leur relation mutuelle.

Nous condamnons aussi ceux qui, niant que la Trinité tont entière a concouru à l'incarnation du coati, oauieo laqueoe, qui vos circumstant, effugero poeait»! Scopulua robia oetendimus: fbxit divina bonitas, ut vos a naufragio servet et per medio· gurgites in portée feliciter adducat.

Decretam ceacMi preeinciae BiiurieenM de erroribue, gui *religiomt «f eoeietalie femdamenta coneellunt.*

[Vide tit. III. col. 4fi8D-471A.

[U Tim ΠI, 1,8, 4. 7,1K
• Rom I, SI-4.

Fib unique d· Di·· Jéèto-Christ, »t qu· M mémo A
Jfafes-Christ a été conçu daaa la sain da Maria,
toofour* rierg·, par Vnptrettaa da 8atnt>ltaprita
que,'Dieu at -team· teat aaayaHa, U a aaaftat
»ur la croix, at art sort pour tasalut da gonre
humain; at prenant dab*mm acception métaphysiq··
aa grand mystère d'amonr da varba fait chair, la
dénaturent en une émanation de la rabon divin·
•n noua: hypocrita·, quy introduisant de profane·
nouveauté· d· paroi··, et altérant 1·· écriture·,
rejettent la foi de l'église dont leurs lègyos trom-
pée··· répétant le symbole. Il y a plus encore A
•'affliger qu'à s'étonner, quand on voit ces impie·
nè trouver rien que de naturel dans les miracles
et les vertu· héroïques des saints, et expliquer tout
ce qui est d'un ordre surnaturel, dans un sens allé-.
gotique, au moyen duquel toute l'histoire de l'ancien
et du nouveau testament, actions et personnage·,
n'est plus qu'un rêve. Nous condamnons en con- B
séquence ee doute historique et presque universel
qui a enfanté tant de monstrueuse· erreurs, parmi
lesquelle· l'indifférence en matière d,e religion, et
le tolérantisme, double fléau de oes derniers temp·.
11 résulte de lé, ce «ont les parole* du souverain
ponfife. que n'admettant plu·' de différence entre
le vice et la vertu,' le mensonge et la vérÿé, le
juste et l'injuste, le· homme· s'imaginent pouvoir
arriver au salut éternel dan· quelque religion que
ce soit, comme s'i| pouvait y avoir jamais quelque
rapport entre b justice «t l'iniqïité. quelque union
entre la. lumière_et les ténèbre·, quelque accord
entre Jésus-Christ et Bélial.

Nous condamnons en.outre ceux qui. .proclamant
l'espècê humaine h jamais perfectible re étemelle-
ment liée h la terre, nient la création du monde, le
péché originel, l'existence de l'enfer et da paradis,
et répandent partout, et par leurs écrits et par C
leur* discours, que l'idolâtrie a été une religion
relativement vraie, accommodée A un monde naissant
et imparfait; que la loi divine de Jésus-Christ est
également susceptible de perfectionnement et borné·
dans sa durée, et que, en conséquence, l'église
'catholique n'est qu'une époque du genre humain,
-plus parfaite, il est vrai, mais prête A finir, comme
ils le disent en exprimai* d'hypocrites regrets.

Qu'instruits par les, charitables avertissements du
souverain pontife, les fidèles soient en garde contre
les implacables ennemis du christtanbme qui, pour
mieux séduire les peuple· et faire-tomber' dans le
piège Àurtout les imprudents et les ignorants,' se
donnA^jppudemment comme ayant seuls connais-
«anèe des voies qqi mènent au bonheur. Car ce
sont des hommes utaen et des sédustaurs qui
propagent un· docoB faôesto, réprouvée mém·
du droit naturejr doctrine qu'ib désignent sous leD
nom de' communisme, et qui, une fois admise,
détruirait tout droit, toute propriété", la, sainteté
du· mariage, et jusqu'au fondement de toute
société.

Nous condamnons et réprouvons qjss perturba-
teur* qui présentant toutes leur* erreurs sur l'ordre
bocial comme une reproduction fldèl· de oe qui *·
pratiquait dans la primitive église. Agonglee qui,
ne comprenant point·' qu· cette communauté d·
bien* m pure et si spontanée cb·» tas chrétien·;
n'était point obligatoire, mais simplement conseillé·,
••usent hautement l'église de s'étro laissé corrompre
par l'amour de* riche···· et d'avqir fadignosseat
déserté ta -eau·· de l'humanité. Mab ib blasphè-
ment ce qu'ib ignorent; car eettn grand· inégalité
de condition* qui le* choque a'eet point I· crime
de quelques hommes, epcore moins la faut· de
l'église: mais elle tient Af l'infirmité même de ta

natare hnmal··, at h i «fllrt·, peor *J* appaeter «a λ rausêde oetppêet, aeseat to^jeelu l^apsdleMte.

jeng qei pêne aar ha aafcata d'Adam, dépote la je·» .eh üa ærtaat du, sain 4« tear mtee jëeqa'ae jaar 4a tear afipoltur· dans te aate 4« aa*ra aatea eoenraoe, aat te jorta paaittea 4« te déaobéteaa··· qei a mtrodnit te ptehé 4aaa te monde, «t par te. péehé te mort; mate qoa tea afltetteaa ai aaartea et ai tegêrrn 4a te rte préaeate preddrent «a æaa te peide éteroel d'une enUime et iaeemparubte gteira.. Qeoiqna Dieu ait tait guériseabtea toute· tea nette··, il n'eat peint panai» d'aapérer qua tea atatedie·, te pauvreté, te· aceidmita at too· tea georaa 4e souffrance· soient à jaaieis bannis 4a te terra. Mate il appartiaet à l'igMea d'embraaaar tonte· tea ooaditteaa dans aa tendra aollieitud·; «a prenant, avee ·· égal soin, tes intérêts de pauvre et da riche. N'ert-elte pas oatta éponae sans tethe qni. daaa l'indigaat, B honora te paavraté de Jéano-Cbriat, qni forme at soutient de pieeaee aaaeeiatiea· d'homme· et de femme·, daaa te bat d'accomplir tant·· te· ouvra· da la charité ehrétfoeae; qni daa·· da paie h ceux qni aat fai·, de·'vfiteameta à eeax qni aoat ans, d· aoategamaot à eaax qui aonflteot, de· eonaoiatioaa à eeax qei août afligéa, at témoigne h torn une affectio· tout· maternelle? N'aat-elte pas cette fiddle collectrice d'eaménea, qei eaaa aaeae aoUieit· fortement la eonacteace da riaha peer lobUger à varaar son aaperfln daaa te aéra daa malheureux? Qua toe·, »· oonfiant daa· la dévofimont ai partait de te sainte église, at instruit· enfin de ton· les terrible· danger· que refermant de pervetoaa doctrine·, apprennent, quelle qua naît tear coaditiea, à dédaigner daa bien· pérteaabtee, à élever leer cœur vers Dtea, à aimer lean frire·, afin que désormais ceux qni pleurent étant comme ·'■!· ne C pleuraient point, et eeax qni possédant comme ne possèdent point, ton· ansembla. par l'intégrité da leur foi et la fermeté de leur eapéranoe, ainsi que par la divine charité do Jéaua-Christ, aient te bonheur de devenir riche· en grée· pour le salut

il était de notre devoir de flétrir toute· ses déplorable· aberration· d· l'esprit humain et de voua prémunir contre l'iavaaion do ces déaaatrouaea doctrinale qui ne *H* renferment plus daaa le· ténèbre·/d'un enaeignement dont l'obecurité même atténuait te danger. Aujourd'hui elle· empruntant toute· le· forme· pour «e mettre à la portée de tou·. C'aet un poison qui •'inainue, •'infiltre, pénétre partout. Que da ravagea n'a-t-il paa faits! Où ■ arrêtera «on action meurtrièra? Écouta· de salutaire· avertMgjnnent·, et défiea-vou· de toute· cea tentative· criminelle· qui ont pour but de voue pervertir et de you· perdre. Non· somme· comm· D des sentinelle· préposée· i votre garde; nous pou··sens te cri d'alarme; ne vous laie··· point surprendre pt vaincre; mais déjoue· les projeta de ï'ennemRxïeades see effort· impuissant·, fermes-lui tout accès, et Atex-lui par là tout moyen'da faire déscnmgüs des depea et des victime·. Croyes done au 3m qpi*0 dévouement qui vous parlent par notre bouche; seiv·» la voie qni vous est tracée par dea guides strs: vous éviter·· les pièges qu'on voua tend, te· abîme· vote lesquels on se fait un'jen ornai de'précipiter voe pas. Von· vous sanvares aifli, et votre propre salut sera celui de la société. Ravivons dans les cœurs tonte· le· semence· do foi, et appliquons-nous h taire fleurir la religio·, sonree fécosd· de tous te· vrais et •olidee bien·. Pniaeeat tpmb·» tons tes préjugée, toute· les prévention· qni, trop souveat, font redouter l'influence même \η'oη devrait appeler de ton· ses

Noatrum erat munu. luctuosa haec humani ingenii deliramanta palam notare, voaque ab huiusmodi peatilantium doctrinarum contagione munire; quae iam non se continent tanebria, ut perobacnraa, ita mina· periculo··· disciplina·. Nane enim in omnea se vertant forma·, et ad omnium ae captum accommodent. Venenum eat, quod latenter serpit, influit, pervadit omnia. Qua· iam edidit «trage·? Quousque progredietur eiua mortifera via? Audite bene monentium voce·; cavete-ab his seateratorum hominnm machinationibus, qui nihil aliud quam vos pervertere ne perdere moditantnf. .Noc, taaqnam pro vestra salute excubante·, pericalnm dennntiamus. videte, ne voe hostia occupet atque oρprimat; eludite oins conaÿay frustramini conatus; omm illum adita excludite, ne quem omnino locnm reporiat ediitsqusm in posterum decipiendi atqao perdendi. Credite igitur studio et amori, quo per- φ moti loquiniur; inite visai, quam lidi duces demonstrant: sic insidi··, quaa vobis parant iaimim. certamqne perniciem, ad quam vos per crndete ludibrium impellant, vitabitis; sic vpe^ee eonanlatia •alati, quam ipsi·· societatis selas consequatur Dymas operam, ut in animis hominum reviviscant omnia fidei semina, et focnnda stirps omnia veri •c solidi boni religioai reflorescat. 1'tinam' avanoseaat sinistra· illae persuasio···, qnib··. nimis saepa prnooocnpati homine·, illam vim at aaetoritatam potisaimam timant, quam otanibna voti· upetora •t omni ope tueri dabobant. Nam ragnnlr Dei in animis mortalium stabilira. id esset plane omnia

vmax, at fovorfaar d« teM m- affert·! Atahdr la rigu do DU· dam tea flaw·, e· ««Mit tarminar tonte· 1«· lata··, toute· tea diaaaaafo··. Ateau, umma la dirait aatrafcte LneteM· aax palra·1, tea teami μ ragardarutenq to·· comm· tea «abate 4a Dtea, aa lie· «aéré et tevteteH· tea aaMt aate'aax: te charité divin· fenaarnit aa Baa. Taaa tea tetaaaa •t tara· tea déaordrna aanteat haute da te tana, da momeet que te Ariatiantema *y tifietU* daaa toute aa pureté. Laa paaateaa iiwiiat arnhatadaa, la cupidité at 1'ambitten ne «outevaratent phratut d'oragw. fl n'y a d· raaaéda h tea· tea ateax qui aoua travaillent qn· daa» tea «nMigMatanto prm tiqaaa de la foi. La mey«n da.gndrir, e'aat d'aA pliquer 1« remède. Apportona-y tenu do la honari volonté at da la persévérance, at, eve· te aaaoata da Ja diria· bonté, tea heureux réeultata a· tarderont point à aa fair· aoutir.

Pour appeler plu» partioal>tr«a«at car carte province laa auveraine· mteérteordam noua 1'avoaa conraerée aa «aéré otaar de Jéaaa^éa conjurant dépanch«r da ae rich· trdaor tea· tee dona de ana amour, comma aa flauve qui portera ia Mooaditd dan» une tert· deeaéehée, «t *y* fera germer dee fruit· de paix. RéuaiMoaa-aoaa daa· ce omar adorable cornai· daaa un reftiga aaearé contra te torreat de l'iniquité qui menace do tout engteutir, «t chcrchona daaa catte eouroe viri&aate tea eaux aalutairoa qui puriieront toute· tea aouUlnr··, guériront toute· le· laagueur·, fermeront toute· tea platea, .développeront ton· tea principe· de rte, tou· te· g«rmra de vertu, tou» te· élément» de bonheur.

Noua «von· aarai tourné aoa regard· at voua tourner·· aurai le» vôtre· rate Maria, la priant d'abaiaeer car eette porttea de l'héritag· de aoa divin flla, de· yeux pteiaa de cette tendra oompamion dan» laqnall· -- fondent notre eonflanee et notre aapoir. Daign· Mtte aouveraine diapea•atrice. de toute· te· gréera accueillir nu aupplication· et combler no· vau!

Sera, te présente lettre aynodate, lu· aa prdae d· toute» Ira égltera at chapelle· de ao· diochara, ·l dimanche qui en «uivra immédiatement la réception.

Fait le deux juillet, jour de te Viritatioa de la •ainte Vierge, d· l'an de grâce mil huit eut cinquante deux.

t Célratin, cardinal du Pont, archevêque de Bourg··.

t Loui··Charte·, évéqu· dé Clermont Λ

t J.-B.-Pierre-Léonard, évêque de Tulle.

t Bernard, évêque de Limogea.

t Auguate-Joaeph-Victoria, évêque da Pay.

f Jean-Puai-Françoic-Marie, évêqae de Saint-Flour'.

befia et dteaaaateae· exatiagnare. ^rar «nfaa qaeraad–medxm pngute dteabat e&n Lactantia· *, ^arireat

«aaritadfofe aaera «t *iaaialaMi* afaeafe aapatareatar...

que» rata· papulM Mater epavvtar·* Turn cupiditate· ■■■

8nia varo littoria paatorahbaa ot mandati· ill·· A •trmetmi aa revareadiaaimi domini aafltagnnei apd- acapi Chromontenaia, 8aaet>-Hoti,Ta*alaaaaia, Lawa vieaaaia ot-Anicionai·, eleram aa popahun Mateaa da proxim· habenda aynodo manaaraat, Marat·· haiaaeomodi comitiorum antiquam iaatitatiuaom a* ■ammam utiKtatom oommemornntaa, at ad imp·* traadam Bpiritaa aaarti 'gratia· omaium aaffragia require·»···.

lam venerabili· aatiataa Qataawataaaia. aa qua pallat eximia earitato, rovereadiaaiaria aynodi patri- baaeorumqua adiatoribaa ia aeminarii aai maioria Monti·-Ferraridi aedibua hoapltium paraverht. Bx- altabat Arverna oivitaa, aiuaqna praepoaiti quam honorifieeatiatime aynodi patrea excipere geatiebaat.

Die erga quarta octobria emiaeatiaaimn· aa re- rerandiaainBa cardinalia matrvpolitanua advenit naa earn iUaatrbaimo et reveroadiaaimo domino epiaeopo Saaeti-Flori, eademque die, illuatriaaimi ae reveraa- diaaimi domini epiaeopi Anioienaia at Lemovfoenaia; poatara autem dio illuatriaaimu· ae reverendiaaimo· domina· epiaOopua Tutelonaia.

Advenerant quoque canonici a capituli· tum metropolitan·* eocleaia·, tam catbedraliam pro- vinciae eocletiarum delegati, necnon theologi a reverendiaaimi· patribua advocati, ' qui omnea ah antiatite Claromontoaai atque a aeminarii moderatore caeteriaque directoribua perbenigne excepti aunt.

PRIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Sic igitur parati· omnibu·, die aexta octobria, mane bota nona, convenerunt* primam auam priva- tam habituri congregationem reverendiaaimi patre·, videlicet, eminentiaaimua cardinali· Du Pont metro- politanua, at illuatriaaimi ne reverendiaaimi domini Ludovicua-Carolua Feron, epiaoopua Claromontaenia; Fridericua-Gabriel-Maria-Franoiaou· de Margaery·, epiaoopua Sancti-Fiori; loannea-Baptiata-Petraa- Leonardua Berteaud, epiaoopua Tutelenaia; Bernardo· Bui····, epiaoopua Lemovieenaia; et Aaguataa- loaephue-Victorinua de MorUton, epiaoopu· Anicienaia.

Qui in haoce praeparatoria congregatione tracta- verunt de prima congregatione generali, de prima •eaaione, de deoretia ibidem protnulgandia, de re- cognoeoendia capitulorum procaratoribna; de aaau- meadia theologia aeu oanoniatia, da eligendi· aynodi oMciarii·, et de inatituenda aerie congregationum privatarum. Statuerunt autem reverendiaaimi patrea:

I. Quoad primam congregationem generalem:.

Primam congregationem generalem habendam eaae hac eadem die aexta, octobria, hora tertia pomeridiana, et in ea celebrandam aynodi inohea- tiobem minua aolemnem, traaalata ad feriam tertiam eiuadem hebdomadi· aolerani prima aoaaione et.con- cilii inchoatione, iuxta poatalatum reverendiaaimi femini epiaoopi Claromontdnaia enixi· cleri aui pro- eibua in hoc annuenti·.

II. Qaoad aeaaioaem primam:

Seaaionem primam celebrandam eaae, iuxta ritum •anctae Romana» eccleaiae in pontificali et caere- mpniah epiacoporam. deacriptum, die octava menam kctohria, in eocleaia cathedrali Claromontenai; aestima hora matutina profecturo· · aeminario maiori ad aeminarium minua Claromontenae raveren- 'diaaimo· patrea omneaque concilio aaeiatentea, et illine prqcemionaliter ad qccleaiam'eathedralem pro- graeoaroa.

III. Quoad decreta in prima eoagregationo gene- rali promulganda:

Ptopoaita uut ab emiuentiammo cardinali metro- politan· decreta: Da qpyrtmda apnode, D» erode aimadi m muriiii, quae asaaimi raverendiaaimorum petram conaenad accepta fuer·.

IV. Quoad deerata ia prima aaaaktaa promal- gaada:

Praetor dao aapra baaatfata, propoaita eant ab amiaaatiaaimo cardinal· metrepelitaae ot accepta a revateadiaaimi· patribn·: decretam de pn|f«eaie<w JM*; ·C W· IMIv IMM MMMIBψ NββίβMβ doaj^iea XXI poat peatecoeten, die eaüiedb-dediaa term octobria, in eocleaia paroehiaH Montia-Fervandi eelebraadae.

V. Quoad capitaloram'proearatoroe; rite recognito delegatio·!· titalo, admieai cant a reverendiaaimi· patribua procuratore·:

Pro eapitalo metropolitan·· cceleaiae Bituricen- •ia; venerabile· viri: Mariana· Pdlieat; Ludovic·· Marandon.

Pro capitulo oathedrelia ecolaaiae Ctaromonte·· •ia: venerabile· viri: Fraaciac·· Boacard, vicaria· generalia; Guillelmua Bergoanioax.

Pro eapitalo oathedraiia «oelamaa Sancti-Fiori: venerabile· yiri: Petrua-Ioann·· Foaiihoax, viearina generali·; Antonia·-Theoderna Lamoareux de Pom- pignae, vicaria· generalia.

Pro capitulo oathedraiia eeeleeiae Tutalenaia: venerabile· viri: Ioann·· Lavergne, canonic·· arehi- preabyter; Petra· Fouraat.

Pro eapitalo eath«dralia ereleaia· Lomovieenaia: venerabili· vir: loaaae^Baptmta Ohavaateloa.

Pro eapitalo cathedralia oeeleaiae Aaicienai·: venerabili· vir: Patrua Pdhla, canonicae arehi- preabyter.

VI. Quoad aaaamendoa ad aynodum theologo· •Mi caaonnta·:

Electi cant:

Ab eniiuentiaaimo cardinali metropolitano: vane- rabile· viri: Carolua-Adrianaa da Lutho, viearina generalia; loannea-Franciacna-Xaveriu· Caillaud, viearina generali·.

A reverendiaaimo domino domino epiaoopo Claro- montenai: venerabile· viri: Guillelmua Mercier, viearin· generalia; Nieolaua IMjkrdin, aocietati· Sancti-Sulpitii, viearina generalia et «aperior eeaa- narii maiori·; Petrua-Alfridua Grimardiaa, canonimm archipreabyter;.revereadi viri, praelaudatae aocietati· Sancti-Sulpitii, director·· inaeminariomaiori: Petraa- loannea-Adriaaua Maliae: Stephanua Anglarat; Hilarina lacquet; Dionyaiua-Ludovioua-Araeniua Vincent; Firmioua Gamon; Carolae-Maria-Edmundae Voirdy·.

A reverendiaaimo domino domino epiecopo Sancti- Flori: venerabile· viri: Ouillalmua Bouange, vicaria· generalia; loannea-Beptiata Vidal, vicaria·generalia.

A reverendiaaimo domino domino epiaeopo Ta- telenai: venerabile· viri: loannaa-Petrua Durons,rica, tina generalia; Dionyaiua Porte, aocietati· Saneti-Sat pitii, vicaria· generalia «t aeminarii maiori· auparior.

A reverendiaaimo domino, domipo epiaeopo Lemo- vicenai: venerabilaa viri: loannea-Baptiata-Leopoldn· Diaaandaa de Bogenot, viearina generalia; Proaper Brunet, oanonicua, vicaria· generalia; Petra· Bran, aocietati· Sancti-Sulpitii. vicario· generalia et aemi- narii maiori· auperior; Alexin· Venaaeier, viearina* generalia et parochua eccleaiae Sancti-Michadlia; reverendi viri: Tbeobaldua N'eveu, auperior generalia congregationi· virginum' de Sancta-Maria et de Sancto-loaeph nuncupatarapi; lacobua-Remigiua Texiot, aeminarii tqiuoria Dorntenaia auperior.

A reverendiaaimo domino domino epiaeopo Aai- eienai: venerabilia vir Florentia·-Franciacua de Morlboa, canonisa·, vicaria· generabili·; reverenda· vir: PetmVeraibre^aoeiotatmSaacti-Salpitii,director ia aeminariqr maiori; revOroadaa pater Aatoniaa- Limaraa-Maria Reyniud, aocietati· lean, doma· Vallia Anicienaia.

WMHbMIhI *WÎB* ImMMOB» BββρMβIβ»Iιβ·φ·Mμ ρINμ μ 4ββ 4b JBtftMts

Bearetaria·, vommMM» vit GuîMms Bsuiugo: MtWVtVÛ vkMB gMNNM) *BV*N*tv* JMltff ÀkiMiMh Imaaras-Mairi· Beynaad;

Magistri Mttmtthr—, venerabili· vit Petr·»-Alfiridus Grimnrdi··, et tuvexoadn· vir HBariua Jacquet.

VID. Quoad institueudam oongrugatioaum «facialium seriem;

Ut MHμ at acearatia· expendantur quaeeuatqne traetuda aunt ia synodo, ordinandas tea· varia· eeègragatieM· à revereadteteh patrib·· iudieatam aat.

8ie sutem ordinatae aaat:

Prim Magragatio.

Haie praeeee «it revaraadMama domina domina· pater epiacopua Claroatoatenaia.

Praecidis abeenth vice» (Oreadas habebit reaerabilis vir CaUlaad, Biturioensis; secretarii «a··· adimplebit veueraHBa vir Viaeea* Oareasouteaei·; aaahtent theologi: veaerabüi* vir Lavergae, Tutrieu·i»; venerabilis virVaaaaater, Lemovicends; Veaorabilia vir de Morihoa, Anicienrà; revereadae vir Vernière, Anieiansia.

Hae suat quaestioum tractandae ia hae prima congregation· d* dtene wstihrtfwu oecMae ei bfararrJMa, hmm- *de* «Myrsyatieirita· rdiyisri· nmataipafa; videlicet:

1. De summo ροηϋβο·; 3. de episcopis; 3. do metropolitano; 4. de concilio provinciali; 5. do synodo dioeoesMa; 8. de vicariis generalibna; 7. do cepitnlio oathedtelibu»: 8. de parochis ·orumque vicariis; 9. do eleemosynarii·, oapellaais, c aliisque sacerdotibus sine titulo; 10. do consensa ordinarii ad instituendam quamlibet congregationem ant domum religioeom; 11·. de voti* monialiam, clausura, superioribus, confessarii» in prasseati rerum statu.

Secunda congregatio.

Inquiret de fids et do stadiis eocleiiasticis.

Huic praeses erit reverendissimas dominus dominus episcopus Sancti-Flori;

Praesidia absenti· vioes gerendas habebit venerabili· vir Ddjatdin, Ctaromonteasi··, secretarii munua .adimplebit reverendas vir Tsxiar, Lemoviooasis; assistent theologi: venerabilis vir Pélicot, Bitarieanria; venerabilis vir Bergounioax, Claromontensi»; venerabili· vir de Pompigaae, San-Floraru»; venerabilis vir Porto, Tutelensi».

Quaestione· expendendae, hae «net:

1. De erroribus qui religioni· et soeietati· fandamenta convellunt; 3. de miraculi· acprophetiis aoa recogniti· et temero vulgati·, et de iis qui opiaioaequasi. Bdei dogmata propugnant; 3. de Isetioee et usu scripturae sacrae; 4. de propagqndis boni·libri·, et approbandi· scripti· quae ad religionem ·pectant. 4. de libris prohibiti· et modUe contre ·catholicum prooelytminim adhibendi·; w da docendi* et discendi·'tum in maiori tum in minoribu» ·dminarib; 7. de directoribn· et magistris «·miseriorum informandi·; 8. de ianioribus alumni· seligendi· et praeparandis, ut ia seminario recipiantur; 9. de clerici· qui, ineoaaulto ordinario, schola» aut gymnasia instituunt vel rogant

Tertia congregatio.

Operam dabit cultui divino et Moramenti·:

Bob reverendissimo domino doudao eptaeope

Brunnt T.rmn-

ÎBItlMtliNMi$ VBOBBBkÛl vto® 9μ 40NNKK*'ββB*ÏlβBiMBB· venetnlriBl vira Bemrnet, Tutsloasi3 ravaraa4a .viva Janquat, CtatnamotMiri; rwacaada vira Veirdye,

1, Da vaaittfiadiai dH dawlaiaaa, a* aliarum MviistM da praaeepto; ft da ümtia suppromi* aai traariati·; £ da lateri· at abatiaaatia; 4. da rafemaadia ritibns paarim oootra regnha introdaate; *. da uuitata Htargiaa iadaaaada; e. da ·aatiba· ia Hag·· varaaeala iatra attaionua aolamaia; 7. da asnriea ia aeeMa; 8. da habita eboraB, clericorum; 9. da ardiaa aarvaado intar oierices tam ia ebero qaaa ia ptueeerioaibw; 10. de reHqnii· et aaaria iuwginibaa, iiaqaa adI bibenda reverentia, praoeaveadioqw ea de re abarib··; 11. de reverenda hia qui Deo oonaecrnti enat debita; 18.' de baptismo; 13. de eoadnaatioao; 14, de edeharUtia; 14. de poenitentia; 18. de extrema aacdeae, et sepuitara eodesiastie·; IT. do ordia·; 18. .do matrimonio; 19. do oblationibus Cdotiam ot ossea».

Quarta Oopgrogatio.

Nomen habebit da decratw ot tta drea seriem totam quaeetioaum concinnandi* allaborabit:

Praeeee erit holas congregationi· reverendissimus dominae dominas episcopo· Lemovioeoeie; vices praesidia aget venerabilis vir do Lutho, Biturioensis; secretarii partibus fangetar venerabilis vir Bnm, Lemovioenris; assistent theologi: venerabilis vir Boucard, Claromontensis; venerabilis vir Bouange, Ban-Floraans; venerabilis vir Vital, item; venerabili* vir Neveu, Lemovioensis; reverendus pater Rcynaud, Aniciensi·; reverendus vir Oamon, Claromontensi·.

Quinta Congregatio.

Revolvet quaestione* de disciplina:

Sub reverendissimo domino domino episcopo Anicienai, praeside; praesidis vices supplente venerabili viro Duroux, Tutelensi; «eoretarii munus adimplente venerabili viro de Bogenet Lemovicensi; assiatentibus theologis: venerabili viro Chavastolon. Lqmovieepai; venerabili viro Pdala. Anicienai; venerabili viro Mereier, Claromontensi; reverendo viro Hahae, Claromontensi; reverendo viro Anglaret, Chromoatenai.

Expendet quaestione· infra positas:

1. D» rvsidsstie; 3. dspruMKemid· «*r6o dtrino,-

3· jnnvw/ 4« cw* *ec rifitotiom* in^rmentm; .5. d· *eftnii rutten· «rea rti politice»; 8.* de hohslu «isrieeli *tt tueur*; 7.* ds personi· epud elersew eemssereatih··; 8. d· etta *et* heuMtote dori-. *tenue, et dette* gam· rioriei» prsÀiiontw; 9. de oNi- *feUerte* pre d«rÛ· *etteiie eeeendi, et de eeieet» W4reneut;'* 10. de *eettetteuihee* eedeaieoti*i-; 11. de

Electi sont tandem a reverendissimi· patribus pro texenda aerie eolemuium aodamatioaum; quibu concludendum eat concilium, domini: de Lutho, Bituriosnua-. Mercier, Claromontensi·; Bouange, 8an-Flôraaû; Duroux, Tutelensi·; Brunet, Lemovicensi»; Reynaud, Aniciensi·:

His I autem expleti·, postulante eminentissime cardinali metr^obUtaso, eoncioaem ad populum «e habituros promserut ia prima semiona reverendissimus dSiHM· dohdans episcopus Tutelensi·, in ultima r«vereudMaimur<dominu dominus episcopus Ssnrti-Flori.

PUMA ÇONOSMATtO GKŒBAU8.

Die ergo sapra diota, beta poet meridiem tertia, habita oct prim* congregatio geaeralis ot celebrata eet ariaae Mlemais, at saaeitam erat, synodi ineheatio.

Oeaveaecant in scholam alemaoram pbiloeophia* oapitaloraai procuratores, chorali vestinianto amioti, et ooneilii theologti palliolo soelesiastiM npra vastem talarem indati. Jmper tabulam exornatam at taibae direamdatam eminebat eaaeti 8tremoaii Arvernorum protopresealis at spoetoli, Upeaaotheoa, sanctissima svaagslia et Uber oaaonum sacrosanctas synodi Tridsntiaae; parata erant reverendiseimis patribu· fialdi-·toria et tabellae ooneilii otficiarii·.

Prooeeeeraat igitar rite ordinati theologi et procuratores ad aulam sminentissimi cardinalis motropoHtani, oui assidebant reverendissimi domini episeopi, synodi patres, et, inchoante eminentissime cardinali metropolitano, decantatu· Mt hymnus Frei croetsr, dam proeeesioaaliter pérgeretar ad congregationi· generali· atria.

Genufiectentibus omnibus, eniinentissimus ooneilii praeeM orationem rirfsnqtns recitavit; et »a qua praMtat doctrina, pietate et animi lenitate, synodale comitium allocutus Mt, breviter exponens quae agenda in synodo, qaae operanda de aynodi laboribas.

Mox vero reverendissima· domina· episcopus Sancti-Flori. electo· nominavit ooneilii adiutores mu oflieiario·, ot ad etbi assignatas sedM deducti eunt promoter ao eebretarina eorumqus vicem gerente·.

Dein,> iubonte eminentiMimo cardinali, lecta eunt decreta de aperienda synodo, et de modo vivendi in synodo quae placuerunt reverendissimis patribus de more interrogati·; et declaratum Mt ab eminentiMimo psaeside inchoari et iam inchoatum mm concilium.

Pergens autem secretario» recognito· procura- C tore· capitulorum et electo· a reverendtnsimis patribus theologo· proclamavit; ot notam fecit seriem variarum congregationum.

Propoaita Mt tandem ab eminentiaaimo cardinali metropolitano et ab eo atque sb omnibus emi··· promissio de secreto, iuxta primi decreti praelaudati praescriptum, fideliter «errando.

Et absoluta Mt, oratione ad beatÎMiœam virginem Sub tamn prosssdsuas et benedictiom· sb eminentiMimo cardinali data, haec prima congregatio generalis et minus solemni· inchoatio concilii.

Et statim initium habuerunt, secundum reverendissimorem patrum placitum, congregatione» variae.

8SCÜNDA CQNGREGATIO PRIVATA.

Ilie septima octobris, hora matutina Msqui-nona, convenerunt ad eminentissimum praMidem reverendissimi patres, varia dubia et proposita in hMternis congregationibus emissa perpensuri.

Effusis ideo ad Spiritum sanctum «t beatissimam Virginem consueti· precibus, maturo examine libratis omnibus et singulis, haec sanxerunt, videlfoet:

1. Secretario· uniuscuiusque congregationis gallico idiomate exarabit brevem' singularum de quibus netum Mt quaMtionum relationem, mentione facta, de unanimi vel maioris partis astonsu et de rationibus qua· fuerunt allatae, necnon' de dimentienti· minoris parti· quae momenti oseent observationibus: haiusce retatiqpi· conclusio decreti fotmam aliquam indu·!· debet

3. Conclusioni· huiusmodi quinque exemplaria scribet idetq aecretariua, quorum unum earinentiasiaso cardinali; castora aliarum congregationum reverendissimis praesidibus tradenda, et ab iisdem leganda in congregatione privata antequam fiat congregatio generalis.

S. Ia. oongregattane geadrali legewmr a rtapeetivo eeerotarie relatio···, de quibu» eupra, ot deinde pMM eeerotarioe ooaoitii deponentur.

Quibu· lectis, assistsutiam procuratorum ot theologorum aaaaquiaqu· interrogatae, indicium suum do pertractata qualibet qaaeetipne plena libertate aperiet, sed abequd strepita verborum et eeeluM quaramqao oeatentioae.

lutarim voro concilii secretarii exposita singula adaotabunt

4. Abeolata congregation· generali relatione· ot adnotata a secretarii· concilii tradenda sunt eminentissimo srehtpraeeuli, ab eodem et reverendissimi· patribus examinanda.

Haec autem deinde ab eminentissime dabuntur reverendissimo praeaidi congregationi· peculiari· ds dsersti* nuncupatae. Elaborata ab ista congregatione decreta in congregatio·· geaarali lageatar, «t quatenus opna sit, redarguentur, domum a reverend disqimis patribus aboolvendai

Statuerunt tandem ia haec· secunda sua'privata congregatione reverendissimi patre· nota' facienda esse statim congregationi cuique quae modo sanxerant. ut rite in laborando ot disserendo procedatur.

SESSIO PRIMA.

A· seismm facdsaftsns concs/n.

Quam diligentissimam navante operam venerabili arehipresbytero csthsdralis Claromontensis, admodum solemni culta' celebrandae primae semioni synodi omnino provisam fuerat. Splendid· exornatam altare, expositae sacrpe lipaaaothecae, sanctorum evangeliorum libor supra tabulam congrue decoratam ot cereis circumdatam positus post gradus altaris, velis purpureis involutae sanctuarii column··, ad eas appensa sancta vexilla,' necnon raverendissimorum synodi patrum pontifici·· teMerae, ordia· disposita aedilis magistratibus et clero, faldistoria revsrendiMÏmis dominia dominis episcopis et thronus eminentiMinio cardinali metropolitano.

Claromontinm autem confluebat e tote dioecesi necnon · vicinis regionibus fidelium multitudo quanta nunquam a seculis convenerat. Die autem septima octobris, iterato eampanarum sonitu nuntiata mt proxime celebranda solemnitas.

Foria ergo hebdomadis tertia, octava supradicti mensis die, man· hora septima egressi e seminario maiori Montis-Ferrandi reverendissimi patre· eorumque presbyteri adiutorM, chorali vMtimento amicti, Claromontinm,ad seminarii minoris aedM perrexerunt, rhedis pia Claromontensium liberalitate prsMtiti» devecti. Mox autem procesaionaliter ad cathedralem occleaiam accesrenmt per plateM J. de Lille et Hispaniae, et per viam .Tabellionum, litanias sanctorum cantantes et ordine congruo <|ispositi, videlicet: Fratres scholarum Doctrina· Christianae, cathedralis ecclMiae crueiger, acolythis subeequentibu·. cantores, presbyteri plure· forte sexcentis, sive vicarii, sive parochi, sive canonici, spisOoporum theologi, dein capitulorum procuratore·, capitulum Ctaromontense in cappis aureis, episcopi suffraganei, Aniciensis. Lemoviceasia, Tutelensia, Sancti-Flori et Claromontensis, in Mppis «upra rochetam 'et stolam rubri·, mitram et baculum gerentes, vicariis generalibus comitantibus, praeeuntibus autem officiariis, tandemque eminentiMimus cardinalis metropolitano· rubra cappa super albam ,st stolam indutu·, praecedente craeigero caeterisque ministris, stipatus vicariis generalibus in rubris pluvialibiia, et solas beoediMns. Aderant copiae tum equestre·, tum pedestre·, tam concentum faciente·, et innumera toto decursu fidelium frequentia quae domorum aeque tecta invaserat.

Cum astem *4 pulsum euipuana «t argnaorem nuperrime structorum, MthedHÜ·· hgrMri, Wee aao' ringuli sediseeat, deenntata aat mi··· vetiva aalaauda da Bpirita snneto, cuius later aelaauria panto eecnlaa ab egrinmittorimo eardteaH ealsbranto aa· p*l-Ho» ia pontificalibus, data· ravamdiaaiwa domino domino epiaçopo Ctaroaaoateaai at aiaada· capitali decano;'epiaeopu» ante· aiagaHa dodit oaapiaeopia at capitali decstaes aai a oaaoaiab ab altera alteri communicandum. Mox, qnotqsot adaraat concilii turn patre» ta· adiutoros, aaora oommunioncrcfecti aunt ab amiaaatiaeimo cardinal!.

Absolute oratione Ftocenf,· cantate» abat atatao preces ot sorvati ritu» omnaa texte pontificale at eaeremoatalo Romanum pro inchoatione concilii. Cante· auto· evangeli! sn^eeeut» aat allocutio eminabtMmi oartytalia:

.Rererendiasimi praaaalaa eomprovinmalo· nostri; honoratiaeimi presbyteri adiutorea nostri in Chriato: .„Benvdictaa dominua Deus, qui, ova roti compote· tandem effieit, dam celebrandae huje aynodtuansun dedit. Optatae illuxit diaa quo saluberrima pristini temporie consuetudo, quae diutiae oesaavit, sublatu iam impedimenti» ae difficultatibus, initer iterum ae reviviscit. Undo, te primis bonorum amnium auctori aunrtnae exhibendae aunt gratiae, cum non poaaimua non agnoecere maximum, largiente divina provifientix, collgtum in eociesiainibenefieium. Quod' utique iuxta apem' conceptam proficiet, dummodo quae nos congregavit gratia congregator prqsequatyr, ut opua pari qua coeptam eat perficiatur felicitate. Quapropter, Deum enixe procemur qui inhabitaro facit uniua mori» in domo, nec cesaemue orantee, ut, fidelia in omnibua verbi» *uia, et promiaai memor, prope ait omnibua nobis in foete» nomine convenientibu», et in medio «tan» anctae huius synodi, oculo» menti» nostrae illuminet claritate superna, et induto» virtute ex alto adimpleat spiritu sapientiae et intellectu». Non valebimus utique eam adhibere medicinam, quae sanet tot tantasqub contritiones. turbinum et tempestatum diuturna vi illatas, et obducat cicatricem filiae populi nostri, nisi, ipso duce et auspice, ea quae magi» polleant ad depellendam luem jei tam catholicae tum civilis in exitium late grteMatem. inveniamus remedia. Quod fore confidimus dum aemulatote» antistitum illustrium qui in pluribus GalKarum provinciis sua iam habuere concilia, pari pietate ac velo allaboraverimus, strenuam navante» operam ad corroborandam fidem, purgandos mores, instaurandam disciplinam, retundendos errores, et sanctae matris ecclesiae promovendam auctoritatem. Ea igitap mente opus aggrediamur, reverendissimi praesule» comprovinciales nostri, et'honoratissiqti prepbyteri adiutorea nostri in Chriato, aingnliaque et omnibua] pro gravitate quaestionibus sedule enueleatia ac maturius perpensis, ea, de hoc seidutiae, doctrinae ac virtutis singulari promptuario, proferantur decreta quae apoatolicae sedi» magistra auctoritate sancita in lucem poatea prodeant, tan rei eatholioas ampliationi, tum sacerdotali» dignitati» decori, tum saluti fidelium totiusqne populi Christiani quieti ao prosperitati plurimum factura. Quem fructus laboris et «tudii amplissimum reportabimus, praestantegratia salvatoris npstri Dei, qui de nobismetipsis miniata praesumente» exaudiet clamantea ad .se, ot deducet ad portam voluntatis nostrae, aompo ad fia·· illsquem indesinenter toto sanctae huius synodi deeures prae oculis habebimus, gloriam. Dei et spiritualem uniusculusque nostrum, gregisque singulis 'praesulibus oommimi divinitas proventum. Piat!-Fiat!*

Tv,oncioncm riam' et luculentam habuit iTuteioMto, de divina institutione et auctoritate eeetestee, oeneiHusq»e omnium precibus commendavit, CtaromouteMi atritati gratulatas de antiquarum synodorum gloria et de hniusoe concilii gratia.

Abooluto aatem hymno Fsns sroeter, postulatis promotoris aanusna, eminontissimus' Cardinalis iussit logi decreta do aperienda synodo, de modo vivendi te coadilio et do professione fidei; qua» » suggestu promulgata sunt a concilii secretariis, et a reverendissimis patribus consueto verbo *Platti,* accepta.

Lecta deinde formula fidei professionis a sanctae memoriae Pio papa IV praescripta: quam fidem professi sunt, flexi» genibus, aingulatim, et super •ancta evangelia foraverunt concilii patre», et post eo» bini et bini omnes synodale* sacerdote».

pacta fidei professione, secretaria» e suggestu promissionem secreti postulavit, dicens: „Eminentissime pater et reverendissime domine, promittere dignetur eminentia vestra se nihil ex eis quae dicentur sive in generalibus rivé, in privatis congregationibus concilii esse rqyelataram quod possit detrahere yel reverentiae eoncilio debitae vel honori cuiusvis personae; nec ulla decreta concilii scriptis publicis divulgaturam antequam typis mandata fuerint legitima auctoritqte.

Enyuentiasimus cardinalis respondit: Promitto.

Pergen», nutem seoretarids: Eminentissime pater et reverendissime domine, digester eminentia vestra a reverendissimi· patribus et ahomaibus qui synodo intersunt eamdètn promissionem postulare.

Respondit eminentisaimus; Fiat *promittio.*

Rurrexerunt, omne· et facie ad altare versa, elata voce responderunt: Promitto.

Indicta tandem ad dominicam diem proxime futuram secunda sessione, benedictionem impertivit eminentisaimus cardinalis centumque dierum indulgentiam concessit, et processionaliter, ordine supra descripto, reditum est ad seminarium minus per viam Sancti-Genesii, plateas Desaix et Michaelis de Γ Hospital, et'per decursum Sablon dictum, decantando hymnum *T» ihttm,* et circumsecante densissima fidelium corona. Omnibu» autem expletis erat hora aesquisecunda pomeridiana.

t ONGRKGATIONCM UKNKKAUIM SERIES PRIMA.

A. sessione autem prima ad secundam quatuor habitae synt congregatione» generales, nempe diebus octobria nona, decima, undecima, et duodecima.

Hora tertia vespertina, in atria philosophiae alumnorum, conveniebant patres et capitulorum procuratote» in habita chorali, theologi vero palliolo eocleaiaatieO supra talarem induti: recitabatur ante craeem arohiepisoopalem, quae post evangeliorum librum eminebat, oratio Aslsimmm, legebantur a ••cretariis coaeilii decretorum adumbrationes lin congregatione de doeretis exarata·: mox autem aliarum congregationum secretarii relationes et conclusione» de quaestionibus ibidem agitatis et pertractatis legebant; et adstantium concilii adiutorum unicuique sententiam nuam aperire licebat;, quod summa animi atque «loqui! mpdaetih, Deo fave'nte, oetaper factum eat. Omnibu» autem perlectis et perpensis finem'faciebat oratio rinb lw» prossuffosi; at, si tempus suppeteret, succedebant congregationum privata comitia, mane habitio'superaddita. Patres vero tum decreta te congregatione generali proposita perficiebant, tam relation·· et conclusion·· de quibus ■apra accurato indicio amandabant, et,ad congregationem, de decreti» transmittebant. Quibus curi» •tadio tedefesao incnmbabant, cum opus urgeret, mane et post meridiem aeque conveniente», davidicae

deasM taas; at do siagnlis «a sapiaatiaümcMta qua· ifMttan· MetaKH· d«Mt d· quibas ait baataa Peal··: ùjparM «pûnip-- *dteiartat tut* AMt WytftfJIMW.

Haa Ma* aatea d· qaibus aetam .«* ia Mpradicti· quatuor congregationibus goueralibus quaestione·, rid·boat:

Ia prima, *it* «iiRaii *ptntÿkt; dt midtatia.*

Ia sècnada, *it tpiattpit, it* wriripilitmn, *it*

it taciarittie, it pttultilt, it ixfn--- *tuuütet* ~*tt* WjMrftVFW

Ib tertiftq ii# MM*βv**Aii* WiMMtf W *pratpartmdit at ia ttaunaria rMiptantar; it trdim, it tnairiatottio, dt Meitmhu JUtliaat tt ctttH*

Ia quarta, *it atiractdit tt prtflMit* m- rueo*fnitû tt itmtrt mJfnlù, ti dt iit fai tpùûttut* taupuem jfifi*·'. dogusata *propugnant; it IteHtnt ft ata tcriptarat taarat; dt proptfondit ionit Hint tt apprtiatodit tcripHt gnat ad rtligitntm tptciant, dt Hint proiMtia ft nttdiit eantra Ktlhdiaut pra*orfAifriJirftff-

Propomtae aunt etiam formulae decretorum quaa patribus absolutae in sessione secunda solemniter latae aunt.

SESSIO SECUNDA.

Dominica post pentecosten vigesima prima, die octobria decima tertia, in festo sancti Geraldi confessoris, Aurlliacensium comitia, et Àrvertriae protectoris, celebrata est secunda sessio eoncilii.

Hora matutina •Asquioctava, procesaionaliter adierunt parochialem ecclesiam Montis-Ferrandi synodi patres necnon adiutores. rite ordinati, sanctorufi litanias decantantes, praeeuntibus plurimis de clero, et concentum faciente militari agmine. Ecclesia autem concinne exornata, fidelium multitudine exundabat.

Sederunt reverendissimi patres et synodales sacerdotes et clerus omnis in cboro, et, missa privata ab eminentissimo cardinali celebrata, absolutisque cantibus et ritibus pro hac concilii sessione praescriptis, postulante promoters, et iubente metropolitano, lecta gunt e suggestu a synodi secretariis decem decreta, scilicet: *dt tnmmo pontifice,* de episcopis, de metropolitano, de sypodo provinciali. de baptismo, de confirmatione, de eucharistia, *dt poenUentia, dt retidtntia,* et *dt indicHont tertiae ttiionit* ad feriam quintam proxime futuram, diem nempe decimam septimam octobris.

Cum autem secretario sciscitanti respondissent reverendissimi patre· decreta sibi placere, eminentissimus metropolitanus Deo gratias agendas de more pronuntiavit, et dixerunt onines: *Deo gratiat.*

Tunc reverendissimus dominus episcopus Tute- D lensis, es qua pollet eloquii facilitate et vigore, adstantes commonuit, tuendae fidei, sacramentorum vindicandorum et fovendae disciplinae gratia, concilia celebrari, et Montis-Ferrandi fideles adhortatus est ,ut intra eorum moenia celebratae synodi nunquam ex eorum animo excidat memoria.

Bénediptionê ab eminentissime data, et centum dierum indulgenti· ab ipso concessa, prooeesionaliter ad setmpnrium hora undecima reditum est, hymnum *Tt Daan jdeeantando.*

t-ONGRgpATIONUM GKNERAUI K 8KRIKS MC1NDA.

Eadem die, necnon tribus subsequentibus, hora tertia poiheridiana, quinta autem foria, videlicet decima septima octobris, mane hora nona, habitae sunt congregation·· generale·.

In prima tractatam est ds erroribus qui religionis et societatis fiiqdamenta. convellunt, de synodis diêeeamn·, de vioarib goMrqlibus, da capitalia, da praedicando verbo divino, da cateehisaadis puaria, da aura ae visitatione infimorum, da agondi ratioae area rea politic···.

In «eeaada, da raformaadb ritibus contra régula·passim iatroducti·, da cantibus in lingua vernacula intra oHoioram solsmaia, et da musiohln eocleaii·. de paroobia aorwnqun vicariis, da sanctificatione dim dominie·· at festivitatum da praeeepp>, de feat» suppressu aut translati·, de ieiunio et abstinantia,-d· derioia qui, inconsulto ordinario, schola·instituunt vel regunt.

Ia tertia, lectae aunt relatione· de eleemosynariis. capellaaia, aliisqu· sacerdotibus sine titulo, de habitu clericali et tonsura, de pereonia apud clerico· commorantibus.

In'quarta, argumento fuerunt quaestiones de unitate liturgie· inducenda, de ordine servando inter dericoe tam in choro quam in processionibus, do reliquiis et sacris imaginibus, iisque adhibenda reverentia praecavendisque ea de re abusibus, de reverentia hia qui Deo sunt consecrati debita, de docendis ac discendis tum in maiori tum in minoribus seminariis, de directoribus et magistris seminariorum informandis.

s In quinta, de consensu ordinarii ad instituendam quamlibet congregationem aut domum religiosam, de votis monialium, clausura, superioribus, confessants in praesenti rerum statu, de vita et honestate clericorum et de iis quae clericis prohibentur.

Interea, advocati sunt a reverendissimis patribus in auxilium secretariorum concilii, domini Gabriel Virevaux, Antonius Ralliire,'Antonius-Paulus Faure, et Ludovicus-Maria Tardif, clerici dioecesis Claromontensiè, qui diligentem navantes operam, quatuor exemplaria describerent actorum historicorum syuodi a secretario exaratorum, necnon decretorum in sessionibus lectorum, unum autem ex his exemplaribus in archiépiscopal! Bituricensi cancellarie, alterum in archivis episcopatus Claromontensis servandum: duo autem ad summum pontificem mittenda.

Statuerunt etiam reverendissimi patres quaestionem de iunioribus alumnis seligendis et praeparandis ut in seminario recipiantur, quaestionibus de sacramento ordinis iungendam. Consilium autem habuerunt de precibus emissis a congregatione cui tractandae obtigerant quaestiones de festis suppressis aut translatis, de ordine servando inter clericos tam in choro quam in processionibus, de ieiunio et abstinentia; isti enim congregationi minime de his quaestionibus decretum efficiendum arbitranti, satius visum fuerat rogare patres ut ea quae opportuna iudicaverint tum a sancta sede postulent, tum uniformiter pro tota ordinent provincia.

-Gqnsuluerunt etiam synodi patres de uniformi habitu cborali in capitula sua inducendo.

SESSIO TERTIA.

Die octobris decima septima, celebrandae tertiae •essioni assignata, hora post meridiem tertia, convenerant in aulam eminentissimi cardinalis, reverendissimi patre·, rocheto et mosetta amicti, cappa autem magna et stola rubris indutus erat eminentmsimus; adiutores vero concilii in habitu cborali steterunt prope atria; mox autem recitantes psalmum *Saleaat tat* /oe, *Dent,* processerunt omnes ad sacellum seminarii ubi. aderant plurimi de clero, praeibant autem reverendissimis patribus ministri oeroferarinm et baculum pastorale eminentiasimi archipraesulis gestant··.

Sederant patres in choro, synodal·· autem sacerdotes in navi, et, recitatis precibus praescriptis.

eantatuB mt evangelium a diacono; mox «atom ab omnibn· hymnw F«m' erector.

Deinde ritu consueto, leeta anntin praeoodsntibua congregationibus generalibus proposita et a reverendissimis patribus absoluta decreta, numero decem et septem, scilicet de synodo dioeceeana; dé-.vioarüs generalibus, de capitulis, de miraculis et prophetiis non recognitis ot temere vulgatis; et de iis qui. opiniones quasi fidéi dogmata propugnant, de lectione et usu scripturae sacrae, de propagandis bonis libris, et de approbandis scriptis quae ad religionem spectant, de libris prohibitis et de mediis contra •catholicum proselytismum adhibendis, de reformandis ritibus passim contra regulas introductis, de cantibus in lingua vernacula intra officiorum •olemnia, et de musica in eeclMiia de habitu choraii clericorum, de extreme unctione et sepultura ecclesiastica, de ordine, de oblationibus fidelium et casuali; de clericis qui inconsulto ordinario scholas instituunt vel regunt, de agendi ratione cleri circa res politicas, de praedicatione verbi divini, et de indictione sessionis quartae ad' diem dominicam proxime sequentem.

Quae omnia decreta ab eminentissime cardinali caeterisque patribus accepta fuerunt solemni placito.

Sessioni finem fecit benedictio ab eminentiaeimo cardinali data et concessae centum dierum indulgentiae publicatio; et processionaliter reversi sunt omnes ad aulam eminentissimi, recitando hymnum *Te Deum:*

l'ONGREGATIONCM GENERAUCM SARIES TERTIA.

Altera, post celebratam sessionem tertiam, dio, habita est, hora dpeima matutina, congregatio generalis in qua proposita sunt nonnulla decreta leotaeque relationes et conclusiones quae supererant legendae de obligatione pro clericis studio vacandi et de selectu librorum, de collationibus ecclesiasticis, do iuniorum sacerdotum examine, de offieialitate.

Statuerunt autem in congregatione privata reverendissimi patres provinciam in ultime sessione sacratissimo cordi lesu solemniter consecrandam, conciliique labores et profectum patrocinio beatissimae Virginie deiparae sine~hrt>e conceptae rite commendandos.

Die octobris decima nona, in congregationibus generalibus mane hora decima, vespere autem hora quinta habitis, lectae sunt decretorum formulae. Iam laborum finem assecutae erant pridie omnes, citra eam quae de decretis; congregationes privatae.

Dominica vigesima secunda post pentecosten, die octobris vigesima (t secunda), hora decima matutina, habita est decima quarta et Ultima eoagregatio generalis, in qua leotae sunt quae supererant expendendae formulae decretorum. Qua D lectione peracta, synodalM sacerdotes humanissimis verbis allocutus est eminentissimus cardinalis pro laboribus gratias rependens, et servanda concilii decreta'commendans; atque fausta omnia a Domino precatus, effuso corde benedictionem impertivit

Hora autem post meridiem secunda, in eosgregatione privata, reverendissimi patres decreta qnae supererant omnia- absolvenda compleverunt

Decretum autem de docendis et discendis in seminario maiori perficientes, attenderunt quanti foret momenti pro ecelMasticae scientiae incremento et ecclesiae honore ao bono peculiare* seminarium institui, in quo ingenio praestantiorM clerici, iam studiorum theologicorum consuetUB eurriealum emensi, ecclesiasticis disciplinis perfectius comparandis nonnullos annos impenderent: sed propter temporum angustias alioeque obices gravo istud

8E88IO QUARTA.

Hora eiusdem diei quinta vespertina, oelsbrata est, eodem ritu quo sessio tertia, in sacello seminarii maioris, quarta synodi sessio, adatantibus plurimis do clero, nscnon quibusdam fratribus scholarum Doctrinae Christianae, et hora septima absoluta est.

In ea leeta sunt decreta viginti, nempe: de porocMa Mrwmfw eieerris; de eieemoeyaarite, oapsflams *aliiofue oacerdotibua sttw titulo; d** reserentia *iù* gim suet Dee consecrati *Milo ; de* conpregetiontduo *tdigiode, de etecendio d diooendu tam tu minoribua tum* m statoribus eearinerüs; de *dirodoribue ot* magistris Mstinarioram iq/bnuandie; *do oaudifieatione diei* desumat· *ot* /«stiettatam *do praecepto; do* «uritote tilnryica inducenda; do ratigMU rasctorenn *ot eacrio imoginibuo; 4** matrunonie; do *oatoehiMndie puerie; do cura ot* eiritatione is/irmoram ; de *habita* dericeli et *tournera; do poreonio apud clericoe* com*morantibuo; do cita ot honedate doricorum ot do iio quae deride prohiberetur; do obligatione pro deride etudio cacandi, et de eoledu librorum; do collationibue eedniaotido; do iuniorum eacerdotum examino; de offieialitate, et de indictione quintae ot ultimae eeeeionie ad cradinam diem.*

8E88IO QUINTA ET ULTIMA.

Dio vigesima prima octobris, finem habuit concilium. Hora septima, rhedis e seminario maiori aS seminarium minus, necnon et propter ingruentem vim imbrium, iifde ad ecclesiam cathedralem Claromonteusem perrexere synodi patres et sacerdotes adiutores.

Eodem, quo in prima sessione, ornatu fulgebat ecclMia, et aderant plurimi de clero et inifttmeri fideles. t

Missa synodalis privata ab eminentissimo cardinali metropolitano celebrata eet, sacraque synaxi ab eo refecti sunt et reverendissimi patres ac synodales sacerdotes.' Precibus vero praemissis et ritibus servandis servatis, perlegerunt e suggestu secretarii concilii decreta *de erroribue qui religioner et* socMlatis *fimdamenta convellunt, et de decretorum exoeeetione, promulgatione, atque beatinimae drginie Jdgrùm tine labo conceptae, pro concilii laboribuo et profectu,. invocatione;* qaae a patribus *Placet* respondentibus accepta fuerunt.

Mox lectum est, et placito reverendissimorum patrum acceptum, decretum *de tedibue egnodalibue ei do* escandi· nomtaatim *candie concilii patribue et odiutoribue* qui vocati responderunt: *Adeem.*

Tunc lecto et accepto decreto pro *oubeeriptione decretorum,* singuli post eminentissimum cardinalem ad altars aeoedentes, illustrissimi ac reverendissimi domini domini episcopi ibidem subscriptionis testimonium collectioni decretorum celebratae synodi apposuerunt.

Lecta sunt deinde et approbata decreja pro *indictione proxime futuri concilii* ad annum millesimam octingentesimum quinquagesimum tertiuip, et *de fine* proMsntis *eoncMi;* ot declaravit eminentissimus cardinalis metropolitan» huiooe concilio finem fieri ot iam factum eoae.

Postea, synodi patres st huic assistentes sacerdotes iis humanissime compellavit verbis:

„Reverendissimi praesules, comprovinciales nostri, honoratissimi presbyteri, adiutores nostri in Christo:

„Deo gratias, qui opus feliciter inchoatum felicius absolvit; nostro propitius adfuit labori, quem ipsius gloriae animanimque saluti omnino impensum non sinet abire fructu vacuum. Sed ea freti ope, quae

bona >ea hae noatra tam pie, tam unanimiter peracta A synodo proventura. Una transactos iraotandis tot tantiaq·· eoolesiaatioarum rerum negotiia diu haud imssorito dixerimus, favente suprema" misericordia, plenos hia·· coram Domino qui omnem solHcitudiaem vestram, doctrinam, oharitatem intuitus ut, fovit ot ampliavit, auctor idem et remunerator meritorum. Quae utiliter decrevimus pro temporum necessitate, pari vigilanti· et selo in dioecesibus nostris servanda singuli curabimus, quae maiorem sui observantiam ex auctoritate synodi sibi conciliabunt. Cum autem nullam vim habere queant, nisi a Romano pontifice approbata et odhfirmata, acta synodi quantocius dirigemus ad vicarium Christi examinanda et emendanda, ut, iuxta quod apostolico indicio stituerit, prelo mandentur et promulgentur. Beatus ille pater acceptam utique habebit fidei nostrae obediehtiam et pietatem, et ea in nos utatur, qua mirum in modum praecellit, benignitate; unde addentur uni-B cuique vires et animi ad faciendum strenue opus Dei. Ipsi vero praestabimus haud tenue solatium dulcissimae paternitati quae devotissimis filiis est corona gloriae et sertum exultation)·.

.De caetero, patres reverendissimi et honoratissimi fratres, gratiarum actio et vox laudis Deo optimo qui consolatus est Sion et omnes ruinas eius, et adimplevit in nobi· misericordiam cum, eo donante, tantam habuerimus fortunam. Non excidet animo gaudium quo perfusi sumus et etiamjiunc perfundimur, ex ea praedulci societate quae omnia fecit communia, studium, laborem, affectum, mentem omnium idem sentidhtium, idem orantium, idem optantium. Nec reticebimus quod nobis pudori est, veritati testimonium perhibituri, quod sciet omnino verum vestra fraternitas, nisi prae nimia charitate coecutiat, nec diffitebimur metropolitanilm, qui ex instituto 'ecclesiae praeease debet, multum cedere C coepiscopis qui tanta virtutis ac doctrinae praestantia supereminent, totius provinciae decus et lumen. Det nobis Dominus tam praeclara subsequi vestigia horum antistitum, quos ut patres colimus, reveremur ut magistros, diligimus ut fratres. Iam revertemur omnes ad propria; sed corpore tantum disiuncti, animo non recedemus pb invicem. Memores igitur estote noetri semper at ubique in Domino, ea membri· qua unumquemque vestrum pectori nostro insitum iugiter habebimus, et adiuvantes nos mutuo in, orationibus nostris ad Deum, in excolenda vinea noatra minuemus laborem, augebimus fructum."

Mox autem reverendissimus dominus dominus episcopus 8ancti-Flori e suggestu, egregio sermone evolvit collatam omnem concilii operam in profligandis exitialibus istius temporia erroribus, et firmande auctoritate, et emendandis fidelium uio-D ribus et fovenda ecclesiastica disciplina, ad Dei gloriam et totius populi Christiani salutem.

Peracta concione, omnibuaque genu flectentibus, eminentissimus cardinalis provinciam totam sacratissimo lesu, et immaculato beatissimae virginis Mariae cordi ea oratione .devovit.

„O cor amantissimi lesu, in quo sunt omnes thesauri bonitatis et misericordiae divinae, cor dulce, cor amabile, ex quo prodiit et effbrmata est sancta quae nos peperit ecclesia, humilis congregationis nostrae suscipe novissima vota. In nomine tuo convenimus et sub influxu gratiae tuae operati sumus, consiliis nostris et propositis regnum aeterni patris tui in dies promoturi. Spiritus tuus requiefit super nos, quos et sui roris, intima aspersione foecundavit. Perennes sint tibi gratiae quod non despexeris deprecationem nostram. Nunc autem, o benignissimum cor 1r s. ad onid letres istae quaa condidimus. et consilia quae comparavimus, nisi interna lex tui amoris flectat corda subditorum et acceptam faciat ordinationem nostram? Tu u illo oordium dominator et «istos qui aperis et nemo claudit, claudis ot nemo aperit Accipe corda noatra ot occupa plebem nobis commissam, ut quod infirmitas nostra non ▾ ■Init, id efficiat unctio omnipotenti· charitatis tuae. Te unicum regem volumua, te ducem, te putorem omnium ovium nobis concreditarum. Episcopatum nostrum in te refundimur Accipe has amplissimas dioeceses, quibus sponsa tua et mater nostra ecclesia humilitatem nostram praepotuit, hu civitates, regione· hu, totam hanc provinciam Bituriceusem quae nobis obtigit. Hanc tibi penitus dicatam intendimus et unanimi voto solemniter consecramus.

.Effunde super nos famulos tuos divitias misericordiae tuae, ut eccleaiae sanctorum digne praeeas? valeamus, et paternae charitatis in filios viscera induamus. Unum simus, o mitissime lesu, sicut pater tuus et tu unum estis, unum etiam nobiscum aint fideles cooperatores nostri in regimine animarum, universus clerus ille quem benignitas tua nobis comparavit et inexhausta sanctitas perficiet. Extende ad totum populam fidelem effusionem tuae gratiae. O. amantissimum cor lesu, serva illum ab ingruentibus malis; serva a perfidissima errorum pernicie, ab impurissima vitiorum colluvie. Arce a lateribus eius inimicum hominem;, arce impietatis contagium, indifferentiae lethal· frigus. Esto nobis omnibus refugium.et virtus, et in.altitudine sacratissimi vulneris tui reconditi, simus ab omni periculo liberi, ab omni labe immunes, accendamur mundo tui amoris igne, et ita te redamemus, ut frustra nos amasse non doleas, salvasse in aeterrum exultes.

.Adsis etiam, o cor immaculatum beatissimae matris; tibi quoque dicatam volumus provinciam Bituricensem: in hanc dominare, huic faveas, ad perfectum divini filii tui cultum hanc perducas. Arnen.'

Tunc, e suggestu cantatae sunt a secretario concilii, respondentibus omnibus, solemnes acclamationes:

1. Omnipotenti Deo. substantialiter uni. trino personaliter, a quo et per quem omnia, * sit al) omni creatura honor et gloria in saecula.

Sit --- .

2. Sacratissimo cordi salvatoris nostri Dei. ad emnes patenti ut super omnes effundat immensae charitatis suae inaestimabiles divitias, et cui ultra se vovet, consecrat tota cum hac synodo provincia, * sit oordium nostrorum pie redamaatium- devotio plena et arcta coniunctio.

Sit --- .

3. Immaculatae virgini deiparae matri nostrae ac dominae, 'quam summo pietatis affectu venerabundi prosequimur, * sit ore consono, mente concordi, canticum laudis et devotionis praeconium.

Sit.....

4. Summo hiCrarchae- nostro sanctissimo Pio papae IX, .quem, Gallorum ope fretum, almam in Urbem feliciter reduxit dextera Domini. * ait ad bonum totius ovilia Christi regimen, abundantia pacis et diurturnitas vitae.

Sit ---

6. Eminentissime *ft* reverendissimo cardinali arc.hiepiscopo Bituricensi, metropolitano provinciae, qui tantam sollicitudinem coadunandae synodo, exhibuit, et coadunatae tanta praefuit sapientia, •sit. ab omnibus gratiarum actio, et a Deo retributio multa.

Sit . . .

4. IllustriMimo ac reverendissimo Claromoatensi. episcopo qui comprovinciale*· Mtietit** et eecleoia sticos viros ad Opneilium convenientes humaaiseimo excepit ae fovit hospitio, necnon et illustrissimis ac reverendissimis praesulibus qui, unanimes in domo, curam omnem et operam contulerant ad promovendum in> haec* provincia regnum Dei, * sit omnimoda consolatio, larga meritorum copia, merces laborum amplissima.

Sit ---- .

7. Omnibus et- singulis presbyteris quos laboris in partem reverendissimi patres adaeivere, * sit. salus, benedictio, plurimus in diem messis aeternae proventus.

Sit . . . . ' .

8. Dilectissimae Galliae nostrae, tot procellarum exagitatae turbinibua, ac tot errorum morbis laboranti, oriatur a Domine sanitas et tranquillitas magna, et' * sit cum augmento fidei et charitatis. perennis prosperitas et iugis gloria.

Sit ---- .

9. Nobili et christianae Arvernorum civitati, conciliis suis percelebri et sanctis suis venerabili, quae cum iAclyti* viris illis qui ad eam tuendam et moderandam in sublimitate sunt, se tam religiose, tam pie gessit erga. hanc provincialem synodum, •sit altigsimi protqctip, sanctorum tuitio, bonorum omnium adeptio.

-Sit ----

10. Haec. provincialis synodus feliciter absoluta multos tum in clero tum in populo faciat fructus, sancitasque leges pari studio et observantia complectamur: }

Fiat, fiat, favente Dei gratia, qui)ianc nobis dedit voluntatem. .

II. Quicumque hanc tegulam Secuti fuerint, pax super illos et misericordia: ‖ (

Pax et taisericordia in saqcula saeculorum. Arnen. Arnen. .

Completis acclamationibus, osculo pacis se'vicissim osculati sunt emidentissimus cardinalia et reverendissimi episcopi et sibi dixerunt rale in Domino.

Benedictione quam solemnissima ut in pontificali describitur, benedixit omnibus emluentisaimus synodi praeses, et a se concessam centum dierum inAiIgentiam denuntiari 'iuaoit. $

t Dein, adstantibue reverendissimis episcopis occidentalem portam pertransfrns, benedixit solemniter primarium lapidem ad perficiendam, multis a saeculis interruptam, ecclesiae cathedralis aedificationem : benedictum lapidem posuit, de more malleo percutiens: quod et post eum omnes et singuli ' episcopi.

Eodem jnodo quo ventum fuerat reditum est. p .

Exeunto hora undecima, seminarium Montra-Ferrandi omasa raoeperat

Prand» finem imposuit lectio martyrologii qnae aio incepit:..

Duodecimo calendae novembris, anno Christi milleaimo octingentesimo quinquagesimo, in aedibus aeminarii maioris Claromonteneis, absolutum est quam eolemnisaimo ritu, praesidente eminentissimo cardinali archiepiscopo Bituricensi, assistentibus illustrissimis ac reverendissimis dominis dominis patribus episcopis Claromontensi, Sancti - Flori, Tutelcnsi, Lemovicensi, Aniciensi, concilium provinciale Bituriconse.

Deo gratias qui hanc restituit ecclesiae suae libertatem. Benedicat ipse de Sion synodi huiusce eminentissimo praevidi et reverendissimis patribua. et videant bona lerusalem omnibus diebus vitae suae, et rideant pacem super Israel.

Sit ab eb retributio gratiae et coelestis gloriae hominibus virtute» magnis et prudentia praeditis qui ad hanc synodum convenerunt. In viam pacis et prosperitatis perducat omnes omnipotens et misericors Dominus, ut cum salute et gaudio revertantur ad propria. Et utinam. favente Deo, et intércedentibua beata virgine Maria sine labe concepta cunctisque provinciae protectoribus, iterum elapso triennio, prabnidente praelaudato eminentiasimo cardinali, archiepiscopo Bituricensi. et iisdem assistentibus reverendissimis e^scopia. celebretur concilium ad maiorem Dei gloriam et ecclesiae sued utilitatem.

Concilii secretarii laboribus suis sero finem imposuerunt, codicity* omnibus tum actorum tum decretorum synodi confectis, et cui tradendi erant traditis, coqibustis vero eorumdmn codicum chartis praeparatoriis. ' *A*

Eminentissimus cardinalis; necnon reverendissimi domini domini episcopus Tutelensis Claromontio profecti sunt poster* die. caeteri autem episcopi die subsequent!., ,

Et absolutum est concilium provinciale Bituricense, sex et decem diebus celebratum, habitis quatuordeeim congregationibus generalibus, quinque autem sessionibus, et elucubratis sex et quadraginta decretis quae ad sanctissimum Dominum nostrum-papam ' ipsius examini subiicienda, per eminentMaimum cardinalem metropolitanum mittentur; et ab ipso emendata et probata in universa . provincia promulgabuntur et servabuntur, favente Dei gratia, qui concilii inchoandi -auctor fuit, et Spiritum sapientiae ejl intellectus, charitatis <;t pacis super omnes ibidem congregatos effudit, cui benedictio et claritas^et gratiarum Xadtio pro tanto beneficio in saecula daeculorum. m.

SYNODUS DIOCESANA CATALAUNENSI8

1860, ente octobris 18.

Synodus dioecesana Catalaunensis in Galli*, celebrata anno 1850, ante diem 18 octobris^ sub Marialosepho-Francisco-Victore Monyer de Prilly, episcopo Catalauqensi.

De hac synodo donfer opu* cui titulus:

Statuts synodaux- et règlements du diocèse de Chalons, publiés par monseigneur M-J.-F.-V Monyer de Prilly, évêque de CbAlona. Chiions, imprimerie de T. Martin, place du Marehé-au-BlM^M. 1850. In-8·, IX-39 j>. — Lyon, abbé Martin.

Pag. IX, haec .statuta edita sunt Catalauni, sub die 18 octobriq, 1850, post synodum dioecesanam.

CONVENTUS EPISCOPORUM PROVINCIAE MEDIOLANEÎfSIS

I860 aovembria 87.

Rm UIHp tmhltpyopt), Madl·

Milaao. Ii 17 novembre 1850.

PRIMA SEbUTA.

Lhetro jruiow invito di *ua aocoUensa l arci·veeoovo di Milaao. comnnieato ai vnncovi comprovinciali non léttera in data 19 nattembro anno corrente, ai riunirono gli illuatriaaitni · raveraadiaaiaù aufTraganei, menu gli illu.tria.iini e reverandiaaimi monaignori di Lodi e di Bergamo, a opnferenaa privata nel palauo arriveacovile. il giorno 17 novembre 1850. Dopo Uvere invocato i lauri dello Spirito aanto colla recita dei Frm *Crtaier* fatta in eomane nella cappella privata, raccoltiai da aoli nolle aala a cio deatinata, ai apri la aeduta con un diacono latino, tenuto da eue eccellenaa l arciveocovo. nel quale il métropolite ringraxiapdo i auoi reverendiaaimi auftraganei del loro volonteroeo intervento alla, conferente, felicitoaai con loro di quesla bella unione, e ne trasse- argumento di liete Il sperante pel bene delta chiesa.

Prima poi di entrare nella discussione delle materie, truvarono tutti conveniente di nominare un segretario delta confervnaa; i reverendissimi prelati a voti unamini hanno seelto il molto reverendu signor don Giuseppe Torehio. Tettore attuale del seminano maggiore di Milano, ritenendo i rispettivi segretarj come cancellieri seconde il bisogno.

Gli illustrissimi e reverendissimi vescovi hanno pur trovato opportuno di mandare una deputaaiane dei due veacovi decani a sua alteua il principe di Schwarsenberg. per presentargli gli ossequii dei veSeuvi radunati.

Indi, in base al programma stato spedito da aua eccellenia il metropolitano a tutti gli illustrissimi monsignori, coniinciossi la discussione delle materie, proponendos» in primo luogo:

I. *St tia f prontamtntt* - mawdarst a Ftemia tma depntamoNe *d^Wepttcopato Lombardo,* per *chiodort l'appUeanoao dtilt hÿÿi tovratu in faoor (Mia chiofy anckc prima dtiia pMficaziont (Mia ttatato. Kt nrl caoo afftrmaiioo^eomt ^ffuttnart tall·| drpuiaziont, tt* tn *amont ai mtcovi dclh provincit Venete, e principalmentt eon gualt mandato t ietrotione.*

Bopo varie osservaaiuni, convennero tutti nel aentimentu che. prima di spedire Ia «Teputasione. ai stendesse un ricorso ali imperature, diretto ad ottenere 1 appliçaxione delle leggi sovrane in favor delta 'chiesa anche prima della pubblicaxione dello statuto; che dette ricorso fosse mandatu al nuntio pontificio di Vienna, pregandolo di preseniarlo a sua maestà. e poi riferirc ai veacovi, se. utactL.it ricorso, egli trovi conveniente che venga Snjruta Ia suddetta deputaaione; che üna copia dei ricorso medesipo si spedisse pure ai vescovi delle provineie D .Venete invitiftidoli ad uderirvi; ed un ultra a sua aantiti per tenerla informata delle preMtati deter--rpinationi deli episc.opato Lombardo. Quando poi la deputation* avenue effvttivamente a spedirsi.^fu unanime sentimento di dare alia medesimia un mandate con ampie attributioni.

H. Fu prt^osto il secundo quesito del programma. *Sr la convocatione del concilio provinciale debit» farti anche prima délit nuove leggi dello etututo.*

Su questo punto convennero tutti i pretati nella rispoata negativ*, trovandosi da tutti conveniente di aspettare a tempo più opportuno. Percio fu omesaa la discussione dell* nitro articulo indicato nel programma risguardante la *commttvone da ietihurti per lo etadio t la diepoeitione dei prtliminari di ttto concilio.*

Apedrv mUT μ μ ν μ Mτ μ μ μ dm Mm aebaerte, < Mta *Itpgi* im prswiwif «I rsnisrrfafr, «M €MM MMMMMCB^ 4 <<MM, st- JMT trw ta avata node r MM moesta Γμ ή ^ο π

Poi sail· osservaata»··, eb< I· malaria aoae-disarm. ai convenue di aiendere due distinti memoriali. Γ ano 'risguardaate le Ie«i matrimqatali. I altro Γ amminwtraaione dei beni eeeleaiaatiek Quanto <1 primo fu suggerito di toccare i diversu punti in cni il codice Austriaco trvvaai o in diretfa oppositions, nolle leggi caaoniche, come sarebbero i paragrafi risguardanri Γ impedimento dei mtnorenni, eiagravidansa ecoperU nella moglie posteriormcnte al matrimonio, o non in perfetta coasnnanza colle medesime, come in ciù ebe riguarda leffetto det sponsali

Quatito al secundo ai stabili di espurre al aanto padre lu atato in cut truvasi attualmente presao di noi I' amministraiiune dei beni ecclesiastici.' arrrnnando in particulare quanto ai aubeconomi. che sebbenv siano nominati dall imperiale rvale govemo. sono perô proposti dai veacovi

Iλ redazione di questi due memorah *al aanto padre, come pure del ricorao a sua maesU I itnperatore, venne affidata al segretario della confrrvnaa con facoltà di valersi dell opera dei segretari: »escovili, intervenuti erai pure alia conference.

IV. Fe< si quindi la proposta: Sç « yaa/t pro·*todimenti* trano .ta ria 4* aryewza, owrAe prima def detAo coaciho, da adot/arat m romstne driTepMcopato LomAardo» *allo acopo* dt reprimere y/ï atairi defta stamp·; e promNoeerr 14s dt/7Writme die Auowt *l»brt.*

8i osservà dapprima non convenire neile attuali circoetanse il domandare la «oppressione della liberté della stampa. A diminuimc tuttavia possibilmente i danni e i periculi trovoMy conveniente che i vescovi in una eircolare al clero c al populo raccomandatesero caldamente il ris|H»ftu e Γ oaservanza delle leggi ecclesiastiche «ulla proibitione dei libri ; accennando particolarmente alta bibbia. del Ihodati. intorno alia quale essendosi proposti» se convenisse stabilire qualche pena o censura particulare, o farne oggetto di riserva. i prelati «ospesero Ia decisione |>er maturar rneglio ta cusa.

Quinto al promovere ta diffusione dei buqni libri, essendosi da tutti riconosciuta Γ importants, ed appretiati gli dltimi effetti che si potrebbero sperare da. siffatto provedimento. si accennarono diversi auiori ed opem giudicate più opportune in questi tempi, oltre le quali si convenue che riascuuo in seguito proponesse quelle che gli venisaero suggerite raighori per farne pot di comune accorde un elrnco. e di maiio in mano stamparle e diffonderle al minor pretro possibile, e nel mndo che si |r>»verehbe più conveniente.

V. Venne. per ultimo, letto dal segretanv il paragrafo rtaguardante glr accord» di pratica rondotta in lines^i disciplina ecclesiastic* neile present! circostante. Esseiid»» pero l ,'»ra gta tarda, si truvo più opportuno di diffenre la discussione d» questa ampia materia alta svguente M'duta.

Mitant». Ii 2M novembre IKAv

SECONDA SEDI TA

Riunitisi anche oggi in seduta gli illustristimi e reverendissimi pretati. meno ancora gli illustrissimi e reverendissimi monsignori di Bergamo e di LodY. e promesse le consuete preci in principm della congregatione. si cominciô dal logger· il processo verbale delle cose trattale nella aeduta antecedente, il qual processo venne approvato.

Easendosi quindi 4a sua eccellensa reverendissima propMto il dubbio, m il rioum dabba 4irigacm

all· imperatore o al miniatro dei evito, ai trovo più conveniente d' indiriaiarlo a ana maesti, uneadovi pcrù due sccompagnatorie. Γ una al miabtro dei eulto. pregandolo dei suoi buoni efBcj, Valtra al nuniio pontificio, a cui sarebbe «pedito 11 rieorao ateeM» colla preghiera di presentarlo, ae oosl trava opportuno, e poi riferire. ne oltre il rieorao. come gié ai disse. abbiafi anche a spedire a Vienna una dcputaxiorto dell episcopatu Lombardo.

I. Si passé in aeguito olla discussione jeri soltanto annuntiata eugii ueeord» d/ prutire coadorte m /iaea *di di»ciphna rcdfMHiet da adottarni atlk prttmti* circoaranae. — 8u di che, eaaendoai in primo luogo propoafo di stabilire qualche coaa interno allubitn ecclesiastico. dopo varie oaaervaiioni delluno e dell' altro prelate in aenao diverso. ai convenae,* che ai avessero a chiamare in vigore le leggi di ciaseuna diocesi. promovendone 1 esatta oaservanza in qiiei modi più efficaci <he 1« prudenxii drttasse a ciascun vescovo.

II. Venne in secundo luogo pruposto di richia-•maro in vigore resservants delle leggi ecclesiaatiche interno alla convivente dei sacerdoti con persone di sesso diverso. E per meglio promovete questa osser·vanta ai stabili di obbligare con apposito (ditto tutti e ciascun sacerdote a notifirare le persono di servitio colle quali convivono. produoendone Ia fede di nascita e di moralité al superiore, per riportarne il relativo permeSso.

III. Si parlé dipoi delle sagro. a cui intervengono dî festivi* i sacerdoti in cura d'anime abbandoaando la propria parroechia, e si decise di obbligarli a provvedere in tali occasioni che nolle loro parroccïtic' non siano omeswe le funuoni tanto della maltinA che del dopo pranzo. raccommandando loto in modo speciale il bu<»n aniUmeato della dottrina cristiana.

IV. Su questo puntn della aantifioazione delle feste ai convenue *d* indiriztare a sua altexza il principe luogotenente una letters, onde pregarlo a far osservare hl leggi gié promulgate su queMo proposito, acrennando in particulare il bisognn di far vegliare le poterie, massimente nella campagne, ne» ttonpi dentinsti aile sacre funtioni.

V. E<Mtendosi proposto in seguito ae, ad ottenere nei neminarj teologici un inaegnamento più sicuro ed uniforme. otaveniMo obbligare i profeMori a atarnpar·· il proprfc teito ; trovandoei in queato direree 1« opinioni a norma delle diverse circoatanxe di eiascuna dioneai. ai conchiuae che ciaaeun veac*»o «i atteneaae a quelle, che più trovasMi opportuno.

VI. Si leaae quindi una aupplica a aua eccellenxa e ai reacovi radunati. di monaignor Corrideri, arcipçete del capitolo di Santa Barbara in'Mantova. tendente ad implorare x buoni ufficj dei veacovi ateaai per la conaerxaiione di eaao capitulo e dei auoi pririlfegi. Su di ciù i veacovi pregarono aua eccellenxa a preaentare la aterna aupplica a aua altena. raccomandandola a nome, di tutti per quei riguardi che aaranno trovati del case.

VII. Fu letta pure una aupplica del direttore e di due, aacerdoti del aeminario per le eotere miaaioni eretto in Saronno, cola quale ai demandera; 1, la' formale erexione deb collegio per mexxo dei voto, capreaao di tutti i veaco.vi, in eaeeuxione dei decreto miniateriale ; I. che Ia nomina dei nuperiore delta caaa venga xpprovata dalla aacra congregaxione di Propaganda : 3. che ai deeigni alia caaa di Serotine una determinate provincia da erangelisxare, o preferibilmente la Microneeia; 4. che ai otteugaao dalla Propaganda di Roma letter, oommaudatisie proaeo i euarigii 'm*M1 di f*arigi e dl Ua«e; d. ae le in Milano. 6. Saalmento. ehe gli alunni dei seminario per ie missioni aieno considerati dai-proprj veacovi come appartenenti alio proprie dioceai.

Ai primi due capi di questa supplica fu assentite per acclamatione: al 3. fu pure aascntito ^»er quanto spetta ai veacovi, purchè sia dato il voto dalla Propaganda: al*4.* aflermetivamonte; riguardo al 5. Ia cosa fu rimes» ai giuditio di sua eccellenta e di monsignor di Pavia: al 6. fur puro assenfito per acclamatione.

VIII. Essendo stato da poco tempo sp»*dito dal govern»» ai vesrovi il progctto d'un piano dorganixtatione dei ginnasii e délit· «cuole tecniche nell' impero Austriaco, fu incaricato il molto reverendu segretario di tnnnsignore di Crema di fare un cstratto dei ponti, che vi si trovaasero in collisione coi diHtti dei vescovi. e riferire le sue oaservazioni.

IX. Hi fece rimareare 1 abuso non infrequente che bawi nell' amminiatrarione di beni ecclesiastici c di cause pie per parte degli amminiatratori subeconomi.i qfttali applicant» aile volte arbitrariamentc. e sensa la dovuta dipondenxa le rendite di un beneficio » vantaggiodi un a|fro. e ai stabili di fare anche au questo epresao reclamo all· autorité competente.

X Anche riguard·» ai sacerdoti che aono dall autorité civile pre*i in cattivo aapetto. e rimossi o impediti dal libero mo» ed eserciaio dei loro diritti e doveri si trovo necessario di fan* di nuovo presso 1 imperiale reale luogo|enenxa un riclamo concorde di tutti i prelati. onde nel procedere centro sacerdoti siano oaservate le forme legali.

XI. Propoatosi qtiindi qùaii tra i vescovi si dovesaero scegliere per la Reputatione a Vienna, ne!·caao che* il nunxio pontificio riferôme eaæfe opportuno spedirla. dopo varie oaservarioni ai rimiae la d»*ciaione aill indoçiani.

XII. Trovandoai conveniente 1 informare ddll operatn i vearovi délia provincia Veneta, 'ed interpellarli della kro adeaiono e consenso ai provvedimenti e allé miaure chc pi adortum· d:ill' ep,tacopato Lombardo, fu acelto il aegrotatio di mon signor di MaKtova per recarsi in deputitriono al patriarra di Venezia, unde conaegnargtt copia dell in£iri*zo a nua marMà. e interrogarlo ae i vpacovi \ eneti vi aderiacano. e etmaentano o di «ccghcre* un<» fra loro per recarsi a' Vienna inaieme al veacovo Lombardo, o in cas·» divers»» far comwere si due deputati Lombardi le loti» intentioni de signtfiesrsi a aua msewté.

XHl, Per ultimo si feccrn ale,ne osservazioni •ulla convenient* e wul modo di procurare al rlcro un facile mezzo di fartu laurearo in teolugia e dioitto ecclesiastico : e si conchiuse per »»ra durerai differire la decisione su ta! maieria Affine poi di prémunira il giovane clero contre gli errori del giorno, ai convene che i veacovi debannu rsccomandare ai riapettivi professori di dogmatica nei seminarj, che ne^Xrattino espressamente nelle loro •piegszioni.

Con cis'» renne chiuaa la seconda seduta.

/ Milano, li 29 novembre 1H50.

TERZA SEDVTA.

Premëase, corne jeri, le consuete preghiere in principio della congregaxione. unirons» per la tena seduta gli illustrissimi [e) reverendissimi prelati. meno "queDi di Lodi e Bergamo.

I. Bi lease dapprima il procem verbale della seduta antecedente, e fattevi alcune poche rettifieetioni renne approvato.

II. Ia Mgvito hi btta 1 mdirino da epedini a

... - 'ata

vanae approvato. Ecasntloai part manifestato ii deaUerio, che questo indirinao Vaniwe maturamsn^ eaaoanato da unappoaita commissione, tua eeoelleasa reverendissima. coi voto degli alfiri prolati delegô a questo uggetto i reverendissimi monsignori di Mantova e di Pagi* coi loro secretarj.

III. Si lease in tento luogo la letters da indirinarai a sua alteua il principe luogoteaente sulla santificaaione delle feste, e fattevi alcune aggiunte dal comun voto desiderate, venae approvato.

IV. Segul poi Ia lettura dei rapporte mille leggi matrimoniali contenute nel codice Austriaco'in confronte alie leggi canoniche. Fu approvato in maasima, ma si convenite di esaminarlo di nuovo e maturamente.

V. Sentite qtiindi Io osservazioni dei molto reverendo segretario di monsignor di Crema nul progette ^ovemativo per le scuole ginnaaiali o fattasi publieamente lettura del rapporte del ministro Thun mill' istrurtene, fu convenuto che ciaacun veecovo delegasse II rettore ◊ prefetto degli studj dei proprio seminario per Io opportune oMervasioni. le quali Verranno traamesse a sua' eccellenaa reverendissima, onde quando vi sia d' uopo. fare au questo un comune rapporte.

VI. Avendo Ia commissione delegata terminato Γ esame dell' indiriuo ali' imperatore, sene fece di nuovo lettura. e dopo qualcho diacusaione aopra aleuni punti. che furono ritoccati. 1' indiriuo venne approvato.

Vil. Si rilesae parimente il memoriale aul matrimonio. e si eaamino diligentemente in tutti i pjinti. ritoccandolo dove parve opportuno, convenendo da ultimo di sottoporlo di nuovo ad eaame.

Coei ebbe tine Ia tena seduta.

Milano. Ii 30 novembre 1850.

QUARTA SEDUTA.

I'. Apertasi, come di solito, la seduta, alia quale ancora non intervennero gli. illustrissimi o reverendissimi monsignori 'di Lodi e di Uergamo. si lease dapprima e si approvô il processo verbale della seduta precedente.

II. 8i lease in aeguito e ai approvô il memoriale da: dirigerai a sua Mutité null' amminiatraxione dei beni ecclesiastici.

III. Indi, st. passo a leggere il ?oto dei signor professore Vegesxi sui punto di discussione, se convenisse o no stabilire qualche Centura o riaerva contrd quelli. che sensa legittima faculté leggono o ritengono libri proibiti e massime Ia bibbia dei Diodati; e si convenne di stendere e firmare in comune una circulare di tutti insieme i vescovi al clero, con cui raccomandaro caldamente Γ eeatta D oaaervanxa delle preeeruioni pontificie sulla detenxione e lettura dei libri proibiti in generale e in special modo dellc bibbie non approbate, accennando tra queste particotarmente quella dei l)k>dati. e impegnando altresi Io celo c Ia vigilanxa dei sacerdoti a impedire con ogni sforxo possibile la diffusione det cattivi libri.

IV..Propostosi quindi di stabilire, quali tra i veacovi dovranno tiédirai in deputaxione a.Vienna· nel caso che vi foraero chiamati o dal nunxio, o dall' ünperatore. si convenne che prima a' avoue a determinare il mandato da darsi ai vescovi deputati. Ciô fatto. di comune accorde, venneru ace|ti per la deputaaione montignor vëaeovo di Como'quale anxiano dei vescovi radunati, e monsignor di Pavia come conoacente la lingua'tedeaca. I due prelati 'aooettarono eolla* eondiaioae nebieata dal primo ed IMMMtita dall' afao, ohe vi ai reomero MtnumH, anche nel caso cbe ai unias· alia deputation· un' veeeovo della provincia Veneta. Fu poi convenuto, che i da· inviati verrebbate muniti di apposita lettpra di mandato per part· degli nitri vescovi. · che io questa letters sarebbero indicati i titoh aopra aeeennati per cui farbno soelti.

V. Segul Ia lettura dell acoompagnaforia al nuntio pontificio, eoa cui ai' prega a presentare Γ indiriuo ali' imperatore e copia dei medesimo al ministro dei culto, e in pari tempo a riferire se giudichi opportuno di spedire a Vienna la suddetta deputaxione dei ' vescovi. Ritoccata questa accompagnstoria in aleuni punti, venne approvata.

VI. Easendoai richiamato ad e»ame se convenisse inoltrare al ministero il riclamo interno ai diversi abusi sull amminiatraxione dei beni ecclesiastici per parte dei aubeconomi, di cui ai paria al paragr. 9 ı della seconda seduta, ponderataai meglio Ia rosa, si trovô più opportuno di astenoraene.

VII. Fu letta ed approvata la'lettera al patriarca di Venetia che accredita il molto revérendo segretario di monsignore di Mantova e presentare al medesimo gli atti della conférants, e a richiederlo dell' adesione e consenso dei vescovi Veneti alie misure adottate dall' episcopatu Lombardo per ottenere le liberti religiose.

VIII. Monsignor di Pavia lease in aeguito l atto di fundatione dei collegio per le estere missioni, eretto in nome c coi voto di tutti i vescovi Lombardi, e Ia supplica in nome dei medesimi alia congregatione di Propaganda in Roma, per ottenere al collegio suddetto quelle domande, di cui si paria al paragr. ‹ della seduta dei giorno 28; e tanto al primo che alla seconda i prelati aaaentirono pienamente. ·

IX. Venne poi letta ed approvata la letters di mandato pei due vescovi che doveaacro partire in deputaxione per Vienua.

X. Segul poi Ia lettura della circolare al clero intorno ali osservania dellc prescririoni pontificie sui libri proibiti, e massimamente suile bibbie. e, fatte alcune modificationi, fu approvata,

XI. Fu pure letta, ritoccata ed approvata la letters al principe Ipogotenente. con cui Io ci intéressa a terminare.le pendente politichè sugli ecclesiastici presi dall autorité in soepettu e rimossi o impediti dal libero esercisio dei logo ufficj.

XII. Per ultimo, letta e ritoccata perimenti Ia letters al ministro dei culto, onde impegnarlo ad interporre i suot buoni ufficj presso Γ imperatore, coi quali agevolare il prospero esito dell' indiritxo spedito a sua maesté, fu pur essa approvata, e conchiuso di farla tenere al ministro suddetto per mano dei nunxio.

Con cio si acidae Ia quarta seduta.

Milano, ii 1 dieembre I860.

QUINTA ED ULTIM£SEDUTA.

I. Promenait, giuata il consueto. Ia lettura del processo verbale della precedente sedyta, ed approvatolo. i prelati intervenuti a queat' ultima seduta convennero dapprima. che per agire confermemente, pubblicassero tutti Ia circolare intorno ali' abito ecclesiastico nel medesimo tempo, e stabilirono di pubblicarla in principio dei proasimo gennajo. accennando nella circolare medesima che densa ai pubblica per determinasione preaa concordemente dai vescovi nella conferenxa.

II. Venne in seconde luogo letta, ritoccata ed approvata la lettera al pontefioe aocompagnatoria dai mamoriali · degli altri «tti Mb ooafsrsasa

~..

III. Furonu la aeguito dai ruvwoudiaaimi >eaiati A beaMtadiae vgatra. Fa nlla parafa dalla santité aposté le firme ai sottoindioati paaai A oui ai oou- «erra aaa copia autentioanegH atti dalla oàafcroâaa, a di oomune aoeordo fa. stabilito di apadirii aaebo agli ittestriasimi a rorereadioaimi a moaeigaori di Lodi a di Bergamo aaa intervenuti alla oonfarenaa modestae, proponendo lora eho oe adoriaeoao agH atti, li oaorino della loro itaa

IV. I pesai firmati dai reverendissimi prolati sono i seguenti:

I. Aceompagnatoria dogli atti della eoaferenaa al pontefice.

ii. Memoriale al pontefice sal matrimonio. (Allegato A.)t

3. Altro memoriale al pontefice nulle propriété eoclesiastiche in Lombardia. (Allegato B.)

4. Indirino a sua maesth. (Allegato C.)

5. Circolare al clero nulla lettura delle bibbie e dei libri, proibiti. (Allegato D.)

6. Atto di fandaaione del collegio per Io missioni estere. (Allegato E.y

7. Mandato ai due vescovi da spedirsi in depntaaione a Vienna.

8. Letters a aua altessa il principe luogotenente •ulla santificasione delie foete. (Allegato F.)

3. Letters al patriaroa di Venetie, con eui preaentare gli atti della conferente.

10. Letters al nunaio, con oui gli ai accompagna l' indiriaso da presenter»· ali' imperatore."

II. Letters a) ministro del culto interponendo i »uoi buoni ufficj presto Γ imperatore.

19. Letters anna altéras il principe die Sehwartenberg eui preti presi in sinistra parte dull' autorité politica. (Allegato G.)

Easendo gié stati eaauriti tutti gli argomenti. eui quali i prelati intehdevsno conferire, il métropolite dichiarô aciolta la ronferensa. Adora ai recarono tutti nella cappella per renders in oomune le dovute graiie al Signore, e implorare le benedition del ciélo .nulle dispositioni da loro prose in quests conferenaa ebene delle anime, e ad maiorsm *Dti floriet*.·

SottoicriUi: Bartolomeo Carlo, arciveecovo.
Carlo, vescovo di Cornu.
Giuseppe, vescovo di Crema.
"Giovanni, vescovo di Mentova.
Angiolo, veocovo di Pavia.
Antonio, veaoovd di Cremona.
Girolamo, veacovo di Breccia.
Gaetano, veocovo di Lodi.

Firmato: Sacerdote Giuseppe Torebio. *e-gretario della contenus.

Il oottoscritto, in adempimento dell" espresso iacarioo degli illustrissimi e reverendissimi prolati adunati nella' conferenaa, présenté gli atti della medeeima ali' illustrissimo e reverendissimo monsignor conte Gaetano Benaglio, veeoovo di Lodi, il quale presane cognitione oonsideratamente, vi aderl pienamente, apponendovi, in segno di queote ade-•ione la propria firme: e oib il giorno quattro dicembrè 1850. nel palaoo veseovile di Lodi.

In fade

Sottotcritto: P. Carlo Candiani, secretario areiveeeovile.

Concords· f Bartolomeo Carlo, arciveeoovo.

Beatiaaimo padre.

Adunati un" ultra volta in private ooaterensa, piano lo spirito nostro dalla gravasse degH episcopali doveri, neatimmo U eoaforto Ma amioae vostra, a oui noi profaaciamo ogni oeseqaio ed ^obbodioMa, come al vioario di Geoh Cristo, fa suite parole di rostra boatitudiao she noi ritornammo in argomento per la prospérité delia ehieaa, per Vonore dell" episcopate, per rieoadurre a miglior eondisiono le ooclesiaatiche com nolle nostro diocesi.

Ella vedrh, bestiasiuto 'padre, dal protocollo dello eostre oedute, del quale ci faeciamo un durera di preoentarie copia, quali foaoero gli oggetti ebe pib ei intereaaaao, e come abbia trovato di svolgerli Ia noatra pochette. 8i degni te aantité vostra di aoorgere in questa presentasione il desiderio sincero di rieovere dalla canta aede apostolica quelle intrusion! e quoi lumi, che essa sola pub autorevolmente dispensare.

Che se. di tutte le eoae nella nostra conferente ragionate, akuna dobbiamo spjscialmente raccomandare alia paterne soHecitudine di vostra beatitudine, ai h il oonoeguimeuto delle liberté religiose, e la conclusione di un concordato eoi governo di sua inaesté imperiale, reale Apostoliea negli affari dei matrimonio e delle propriété ecclesiastiche. Per questi, ultimi due argomenti ci siamo permease di racoogliere lo due distinti rapport! le principali differente delle leggia^ustriache di fronte aile canoniche; e la santita^iwtra li aggradisca aiccome une prova di più per mostrare la nécessité in cui siamo di un eambiamento per tali peculiari bisogni.

Noi abbiamo altre volte eaprcssa la nostra partecipatione più viva in tutto quanto sta a çuore alla santité vostra. Ora. ci compiaciamo nel aolennemente ripeterlo," e nel protestare ehe nui ci onoreremo sempre grandemente della pronta obbediensa e del figliale oasequio, col quale, prostrati ai vostri piedi, imploriamo supra di noi ed supra le nostre diocesi Γ apootolica benedixione.

Milano. 1 .diceinbre I860.

I)i vostra santité obbedientissimi. ussequiosiasimi. devotissimi servi e figli:

Bartolomeo Carlo, areiveeeeovo: Giovanni, vescovo di Mantova; Carlo, vescovo di Cutno; Angiolo, vescovo di Pavia: Giuseppe, vescovo di Crema: ,Antonio, vescovo di 'Cremona; Gaetano, vescovo di Lodi; Girolamo. vescovo di Brescia,

N. B. Il santo padre «i dcgnù rispondero il 13 gennajo 1851.

Allegato C.

Maestd imperials reals αρο»(οZὺ·α.

Gli ordinerj diooeeani di Ix>mbardia unitisi a privata conferensa nel maggio dello seorso anno 1849 per evviqare al provvedimento di bisognF spirituali del loro gregge, ooglipvano volonterosi quell" occasione per indirinare una collettiva attestasione del loro profonde ossequio 'e'fedelinima sudditanaa a vostra maesté imperiale reale apootolica, invocando pur con unanimi voti i favori dei cielo sulla vostra gié gloriosa giovineua. Non iMciarano easi inoltre, obbedendo ali" impulso dei sOBro loro dovere, di sollecitare con umili e vive istanae dalla vostra giustisia e religiosité Γ alleggerimento di quelle legislative dispoaûioni che, vincolando e imbaranando te salutare asione dei veacovile ministevo. ne impedivano o limitavano di troppo te benefica influente. E se le eoeesionali ciroostanse "dei tempi tolsero ai vescovi di Lombardia di eeshre aggregati personalmente ai loro oonfratelli dell' impero convocati in oodesta metropob centrale, essi porb vi si seanoisVono MffateMHIIte «m uaifarwité di daeiderj

ta.*

vraaa 7 - 18 aprile 1750, ia relaxions a questi voti dell' epiaoopato, aprivaao us' era novella di paca a. libiartb alia eattoUea ohieu ia tatte la Austrian· dominasioa·. Qamto atto grande, ch· baatarnbbe gib aolo a illostrereje immortaluumre aa regno, destà, com' tn debito, Γammiresioae a la più ardente gratitudine aon pur a·' vostri sudditi cattoliei, ma ia tutti i cuori dei figli della ohieu; • ne fan fade i tanti indiriui di lode · rieonoseenaa portivi dalle rappreuntanxe cattoliche di tutto 1'orbe. Il none di Francesco Giuseppe fu ecritto aocanto ai più insigni proteggitori della chieaa.

Ma il grande atto vostro, attende ancora (ci aia lecito il dirlo) per queste provinoie Lombarde una mano eaecutrice. Meotra Io atraniero invidia la aorte de' cattolici voatri audditi, e va maritamante magnificando la liberté ridonata alia chieaa in tutto Γ impero Auetriacu, not siamo costretti a gemere in una' doloroaa utniliaxione, vedendoci eecluai di fatto dal aovrano beneficio, e mantenuto il clero nella conditione antica, ae non aneo peggiorata. Dove un giornsilista potrebbe pubbliearo, tenta preventive Centura, maaaime erronee, ingiurie e calunnie, coma pur avveune non di redo a danno della fode e del boon contante (il quai abuso continuato pub eerto formare Γ oggetto di aerie nostro considerationi de umiliani alla maestb vostra per iapeciali provvedimenti nulle atempe), le voce del veaoovo invece è tuttora legata; tuttora la ooœnnicatione tra le vanta aede e i veecovi non è sciolta da vincoli; tuttora il *pladta ra/ia* é in vigore riguardo.agli atti veeeovili. Alie vieta di queste e simili gravette qui perduranti e tolte in altre parti dell'impero, ci sentiamo tentati a dubitaro doloroumente, che siasi per avventura rappresentato a vostra maestb od ai dicasteri ministerial! eon troppo sinistre tinte il ciete di queste provincie Italians, quasi inquieto, non ' amante dell' ordine, e men rispettoso delle leggi. talchè si dimostrasse non suscettibile o immeritcvole delle gib sancite disposisioni sovrane.

Quanto a noi sottoscritti, ci giova ripetere al vostro cospetto, o sire, la più sincera protesta di nostra fodeltb. cui sapremo anche guardare da ogni eorprosa, adempiendo formamento tutto il nostro doyere nel promovere sia nel riapettivo clero aubaltqrnol aia nelle populationi, Ia obbedienta al nostro legittimo aovrano. Crederemmo for torto al nostro sacro carattere. ae bvessimo ad insistere più oltro in siffatte dichiarasioni; e non ci sembra dopo cib temeritb il chisdere che sia interamente dissipata ogni ombra di diffidensa sulla lealtb de' npatri sentiment! di s'udditansa. Riguardo al nostro clero, godismo di poter coscienaiosamente attestare a vostra maestb che esso *i* nella generalitù ben disciplihato, amante e promotore della pace, de| boon ordine e deila osservanaa delle leggi divine ed umane, e che i più di quelji medesimi, i quali ograsiatamente illusi in addietro e traecinati dagli eventi, ^eydettero di vista ij loro dovere, ai sono gib ricroduti e rinsavirono. Per coloro poi che ancora abbisognano di emendatione, qual messo più proprio alio scopo, che di concedere ai veacovi quelle fritnehigie per le quali Ia loro autoritb fos^e più rispettata e validat

Radunati pertpnto i sottoscritti in questa metropoli Lombarde a privata conferens·, diriggono e vostra maestb imperiale reale apostoliea le più umili e ardenti istanse, onde, anche prima della pubblicaxione dello statuto pel regno Lombardo-Veneto sia roso oomune anche ad essi il benefisio dalle ansidette leggi sovrane; e oiù, diremo, a bene non men dello stato ohe della ohiesap ImporoocM i tampi .aeigoM la più apingata M amicbevole ooepiratioM di tutte le fond morali e di tatta le antorité contre quelle ipirito di anarchie ebe teata ia oggi penetrare dapertutto, o invadere la inter·odetA Ora più abe mai importa eh· i popob e' awedano per via di fotto eh· i dae potori roggsnti la société, le spiritual· - il temporale, anambù avversarsi e impodirai l'un l'altro, aginoooo oon reciproca confidente e perfetto accorde. Bolo nomini di rivolutioee, comecbè maacberati sotto diverse forme, poeaono rallegrarsi dalle diffidente e differente suscitate tra le due autoritb ecclesiastice e civile, sperando envi nella dissensione o inolamento di trover ciaacbeduna mono forte.

Ifb merita certo aleuna fode quel giornaliemo irreligioso ehe, eoa nabdola arte per seminare discordia, protean rappresentare la pubblica opinione dei clero atemo siccome contraria alie foanchigie della chieaa; prova aneor questa, tramutarai facilmente la libertb della ntampa in funesta licente.

Maestb, la etoria di tutti i aeeoli, ma in particôlare la contemporanea, attenta luminoaamente ebe Ia irreligione conduce aU'anarchia, che ben pooo o nulla poasono i principi contaro sulla fodeltb di coloro che si ribellano alia chieaa e a Dio, e ebe proteggero e fovorire la libera asione dei ministère ecclesiastico non % soltanto un atto di pietb. ma insieme di aaggia politica, coal a sanaro come a provenire le piaghe della société. E jfuaùto più pronto, tanto più efficace riuseirb il rimedio.

Gli ordinarii diocesani di Lombardia, se eredettero prudente il non allontanarsi flnora βροηtaneamente dalle loro sedi, tengonsi peri» prontissimi ad aooorvero ad ogni cbiamata di vostra maesti, o dell' eceelso suo ministère, per aggiungere ali' uopo quegli schiarimenti che mai potessero da loro desiderarsi; e urebbe questa una pur fausta occasione per Ossi di riconformare presensielmente que'sentiment· 'di oraequio e fodeltb che qui ripetono nell atto medesimo che ai pgegiano di prof^searsi.

Di vostra maesti imperiale rcale apostoliea umilissimi audditi

Firmati: Bartolomeo Carlo, arciveocovo ecc.

Milano, 39 novembre 1860.

Allecato D.

I veseevl della prsvtaela eeelMlastlea dl Lsmbardia salti a eeafereasa privata In ·Πβν·, al melts revereadf parroehl ed al dlletUssiaro clere delle 1ère dleeeel, pace e beaedlslese.

Dei travagli ai quali il Signore ci ha' serbati in' questi ultimi tempi, o venerabili fratelli e figii carissimi in Gesù Cristo, que|lo torna amarissimo al nostro cuore, di vedere inondate queste 'nostro contrado da un torrente di libri e di'giornali d'ogni maniera, che o gettano il dispreuo uopra quanto di più caro deve avere il cristiano. o rolgono in ridicolo le cose più' santé, o insidiano alla puritù della oristiana morale e persino alla intégrité, della nostra sentissima fode. Voi pure ne ciete testimonii, e speriamo arrête pianto innansi a Dio sui figli della sue chiese. che travieti dai pascoli delta Vita, non poasono, come prenunsiava Γ apostolo. patire la sente dottrine. ma, eecondo le proprie passioni, per prürito di udire, moltiplicano a se stessi i maestri, e si ritirano dell' ascoltare la vérité, e si volgono aile favole 1

Ed ad aggravare il pericolo dei fedeli ed il rammarico d<ÿ. veacovi. i nemici della comun nostra fede, sempre vigilanti per muoverle guerre, seppero

1 ' *Krit entas treps· rssi assess doctrinae non auâtsae-Vnat. ssd ad su desideria ooscsrvsbut «bi aasgistrw pre- s risatea aaribu ·* a veriteta qaidsa ssditam avertent, ad fotaiM aatmi sufotmnmr.· II Ttau O, 8, d>

eogiiere U tempo det politici seoavolgiaMnti, per introdarro ia qaeete aostro proviaei· aaa moltitadins di bibbie eorrotta, par insidiar· alia baona foda dei sempHci, a teatare aaobe tra aoi Tapera taaebroaa di oorrompere la aaaa dottriaa. B aaa lasciarooo iateatata akaa' arte, sia eel leaoeiai· dai tipi a dalle legatam, aia ooUa modieith del premn, per diffonderie a riaseiro aol lore iateate. Ci daele il dirlo: fosse per ptova della noetra eoetaium Bella fed·, fosse per castigo dai nostri traseorsi, 1) Bigaore ha panneam she Γ opera loro aaa feme del tutto vans : mantra in aleaae femlglle mttoHohe aoa solo dalle citth, ma dello borgate a det villaggi, questa aorta di bibbie êorre impaaemeate nolle aumipersino delle donne e dei gidvanetti.

E il male crebbe el innansi, pecdonate, o veaerobili fratelli, il sospetto alia tenera solleeitndine che ci stringe pel gregge di Goad Cristo, da ferae temere ebe taluni del nostro ciero abbiano mancato o di vigilans· nel provenire il perieolo delle loro pecore o dei loro peaitenti, o di sollecitudine nell' istruire i fedeli nolle sente leggi della chiesa, o di fermées· nl) eorreggero e riprendere gli indocili e inobbedienti.

11 nostro euore é rieolmo d' amarona al rodere disoonoseiute · ealpeetate le salutari proibitioni delle chiesa, da molli che le si professant) figliuoli. E crederemmo di manoare ad un gravissimo de' nostri doveri, »e non usaasimo di tntti i messi che ci porgo il nostro ministère, per arrestare un tanto male ed aUontanare, -per quanto èda net, H perioelo, e mottere in guardia i fedeli a noi affidati, contre le ineidie ebe loro si tendono da scaltri ne, mini della fedé.

Oli é per queeto, o venerabili fratelli. che radunati nel nome del Signore in privata conferente per svvisare di eomune aooordo ai messi di promovero il bene delle nostro diocesi, tra i molti bisogni ohe riclamano Γ opera dei nostro selo pastor O rale, questa ci parvo urgentiseimo, di fervi udiro Ia nostro voce, prima di ritornare alie nostro sedi, seongiurondovi per.T amore dei nostro signor Gesù Cristo, e raddoppiare oon noi la vigilans· e le curo, perché il nemioo non abbi· · gloriqrsi d' aver fatto conquiste in questa parte dei campe evangelioo,* che a noi é toocatta da enstodiro · ooltivare.

Non é d'uopo ohe noi vi rioordiamo, quanto ripetutamOnte la.obiem, per booea dei Romani pontefici, abbia interdetta ai suoi figli la letturo delle bibbie in quabivoglia lingua volgare, e non abbia permesso giammai neppuro le version! di aatori cattolioi e non sospette, se prima non fossero state •pprovate dalla sede, apostoUca, o corrodat· di annotasioni desuete dalle opere de' senti padri o di autori dotti e cattolici*. d

Assi 'il pontefiee Clemente VIII ha diehiarato, •ssere toit·, ai veseovi ogni faopltb di permettero la detonsione e la letturo di si fatte bibbie'.

V.i 4 poi «notissimo con quanto prorvide e più rigorose proibisioni, i Romani poutefiei abbiano in ogni tempo procurato che-non venisearo alie maei 'dei fedeli ie bibbie d' ogni maniora che eseoao dall officina degli etetici, quale appunto é ia tutts le sue parti quelle mutilata o in molt· guise arronea dsl Diodati tanto diffusa anche tra noi, oon danno lagrimevole dei fedeli · rammarieo nostro acerbissimo.

.Nisi quas tesriat ab'apostolis· seés adptvbatas est e4ttas oem adaotatioaibus 4soaa*tis si saaotis irrliriai patri, bus val << «MbriHs*» viris,* Dece, sscrab ssugt. lariats, U isaii IW et T isansrii MM.

Alle serie dispositioni dello ebiem a dei Rouseni poatntbi oeseqaioai ed obodioati, a voi oi rivolgiaase, o veusrubili fratelli e Igti earMmi la Gesù Cristo. Voi, eat il signore bn ehiaamti a eoediavaroi la direr·· amaiero mile fistiebe del pastoral miai- "stari·, a oolTseempio, - colla parole, noil· istresioni, noil· prodiebe, nei tribuaali di peniteam, nai privati eeüoquii, selete Toaservaam dette mvie proibisioai dêi Bornant pontedei. laoaleate «pesso, ebe quant· oi vien· dai seatiei della 'ebiem non edifice, ma corrompe e distrugge. Fate sentire la nécessité di obbedire allo leggi mutissime di questa madro, per esseris figliuoli e trovare in earn la. •alate, Vegbate sopra tutto ebe noil· femigHe cristiane non abbiano - penetrare bibbio riprovato nb libri oorvompitori della fedp o della sane morale. Leggaao puri U sacra bibbie i fedeli, ma tale quale loro la mette in mono la ohieea, nniee depositaria B ed interprete di questo libro divino.

La vostra parola risuoni calda e forte ai padri di famiglia, ai padroni e capi di casa, ai precettori delle gioventù, perché la vigilans· e le cure concordi riescano a pib efficace rimedio. E dore V esortasione non basta, impiegate i messi d'un salutare rigoro. Poneto particolare sollecitudine sella emtedia della gioventù che, per T inesperiensa dell été, é eeposta a più évidente pericolo, ed âpre più fecilmente i) coore al veleno della sedutione.

Unitevi, o dilettissimi, al dolore ed ai desiderii dei vostri *'veaoovi.* Aoooglieteue le parole come un invito dei divino pastore. Gesù Cristo. Cosi egli si degni esaudire i nostri voti, come noi lo preghiaino che tutti no assista della sua grosi· e rivesta delle fortesaa dei suo divino spirito a trovagliare dei continuo alia sua gloria ed al bene delle anime, Nell· sperans· per noi dolcissima, che alie, nostro uniate C le voatro preghiere, tutti vi abbraociamo nel nostro cornua pastore e padre Cristo Gesù, *'O'* piena effusione di euore impaftiamo · voi e · tutto il nOstro gregge la pastorale benedisione.

Dato in Milano, dai palasso arcivescovile, il giorno 1 dicembre delT anno I860.

t Bartolomeo Carlo, arcivescovo;
+ Carlo, vescovo di Como;
t Giuseppe, vescovo di Crema;
t Gaetano, vescovo di Lodi;
f Giovanni, vescovo di Mantova;
f Angiolo, vescovo di Pavi·;
t Antonio, vescovo di Cremona;
t Girolamo, vescovo di Brescia.

Allegato M

Avendo ia santitA. di Pio nono felicemente regnante aoeolto eoa singolare gradimento il progetto di un seminario per le esters missioni da erigersi sella nostra provincia, come rilevaei da graaiosisaima Jettera dei'illustriesimo e reverendissimo monsignore Barnabù, segrotario della sacro coagragaaione di Propaganda, ia data 9 maroo p. p., ed avendo pure Γ eeoelso ministère di Vienna eapreeea non che la sua approvaaione il più vivo interease per Tattivarione- e per il proeperamento del ^rogettato istituto, come apparo parimenti dal foglio di sue altesaa il principe di Bchwaraenberg, 98 agoeto p. p., , il sottoscritto arcivescovo di Milano in un con tutti i vesoovi sued comprovinciali, mossi da sincero desiderio di veder fliktato il regno saatiasimo di Gesù. Cristo nolle regioni degli infedeli per la' iqaggior gloria di Dio, · per il maggior. beae deUe anime, bum risolato di istitnir·, cesse di fetto istituisCono reel ■■<(»····» atte Ilfefe semiàarie dalle eater·

tmiei Vargiae immacolata, dei noti apostoli, di Francesco Serario, e di tutti i eanti patroai della Into dioeeai. Es·· intendono di dare at dette seminario tutto I'appoggio della loro autorité, ed assieura/io quegli ecdeeiastici. che ai. sentiranno chiamati ad entrerai, della loro benevolenn e prolatione. I n*eni di aueaiatenia «fella dette pia cata ai raccolgono dalla carité di privati benefattori. Si osserveré poi in «Mae' quel progetto di regole che gié ri è in corso, e eho è stato aseentito dalla autorité eirile, c da noi pure temporaneameute approvato. finchè emani sul medosimo il giudiaio della sacra congregatione di Propaganda.

Milano, dal palano arciveecovile. il I dicembre 1850.

Firmati: Bartolomeo Carlo, arcivescovo.
Carlo, vescovo di Como.
Giuseppe, vescovo di Crema.
Gaetano, vescovo di Lodi.
Gioranni. vescovo di Mantova.
Angiolo, vescovo di Pavia.
Antonio, vescovo.di Cremona.
Girolamo, vescovo di. Brescia.

Concordo; Bartolomeo Carlo, arcivescovo.

Allegato T.

Altena serenissima.

Radunati i oottoscritti ordinarii dioceaani di Lombardia a privata consulta sovra varii ogetti di spirituale pertinente, presero fra gli altri in consideratione anche quello importantinimo della santiflcazione. delle feste: e riflêttendo da una parte easere pur troppo un fatto. deplorabile il sempre più crescente dispretto pubblico delle cattoliche prescritioni intorno all' aatincnsa de' lavori in dl festivo, dal!' altra esistere precise leggi anche civili non mai abrdgate, ami pur recenteménte richiamate dall' eccelso gove'rno del regno Lombardo-Veneto, sul rispetto delle feste, crederebbero easi di venir meno a un sacro loro dovere. ae non cogliessero questa occasione per intoressare nuovanlente lo telo di vostra attesta seronissima ad impartira opportune dispositioni aile subalterne autorité, onde aiano faite eseguire le ansidette Jeggi relative. Vostra altena troveré ben giusto questo nostro profonde dolore alla, vista di un tale disordine, da cui deriva immense danno alla religiosité dei popoli eommessi aile nostro cure pastorali.

Nelle citté e massime in questa capitale, si redono ormai per quasi tutte le contrade in dl feativo aperte o semiaperte le botteghe di calsolaj, di cappellqj, di mercanti di abiti, e simili, mostrandosi in esse impudentemente chiai occupane'divietatilavori. In molti luoghi stanno pure esposti alla vendita quadri, libri ed altri oggetti di smereio non permeeso in dl feativo. Il traaporto delle mercansie e derrate si fa sensa verun riguardo, ineontrandosi a tutte Γ ore si per la citté che alla campagne carri e earrettoni detti bers di grave carico, a scandalo a disturbo delle popolationi. Anche le osterie, apeetolmente alla campagne, non sorvegliatediligentemente, si aprono in tempo delle fantioni parvoochiali a distoglierne molti. Intanto, le sacre fantioni rieecono meno frequentate; garaoni e fattorini vengono per una morale violenta allontanati dalle chiete ed oratoij. e, abituati a conculcare le leggi della chieaa, erescono accessibili ad ogni funesta aedutione; e il semplice popolo dal vedere si tollerato il disordine, passa a crederlo permeato, orvero diffida della atessa autorité quasi non vogliosa od impotente al riparo. Nè certo fra tanto scapito degli interemi religiosi ne rimangono intatti i civili e politici. Noi ci ssteremn dall esporre queste consequente, che gié non isfliggcno alla pentetraxione di vostra alterna.

Persuasi anti, come siamo, che vostra tlteiia medeaima partecipa coal al noatro dolore come aile nostre sollecitudioi. ci teniamo sicuri dei di lei invocato appoggio; eicchè le ne porgiamo anticipate gratie, montre pur godiamo.rinnovarle l'aaaicurasione della nostra omoquiosa atima e distintimima cbnaideratione.

Milano, dall' arcivescovado, li 30 novembre 1850.

Firmati: Bartolomeo Carlo, arcivescovo, etc.

A sua altena serenissima il signor principe Inogotenente di Lombardia.

CoHcurda: t Bartolomeo Carlo, arcivescovo.

Allegato G.

Alteata.

Per (a paterna sollecitudine che lega noi sottoscritti al bene'del nostro clero, ei troviamo in dovere di raceomandare ali' altena vostra un argomento che non .ei ρμό che intereasare alcuni sacerdoti accusati di coipe politiche si trovano dietro governstive determinationi lontani dai loro ufRcj e beneficj. Noi quindi ci rivolgiamo alla nota elementa dell' altent vostra, onde sollecitafe vivamente Ia definitiva risoluiione di quanto riguarda Ia loro sorte, certi che la bonté dell' altetsa vostra medesima ei toglieré alia sospenaione d' animo che per loro, ci inquieta. In questo modo saré possibile anche a noi l' applicare nei singoli casi quei provvedimenti ecclesiastici che il bene delle anime e-il nostro dovere domanderanno.

Pensando che ali'altena vostra non saré discam un occasione di più per conformera 1' opinione comune délia sua saggetta e génerosité, esponiamb confidenti questa nuova preghiera.

L' sggradisca, altena, come prova di quell omequio sincero che ei onoriamo di protestarle.

Milano, dall' arcivepcovado, li 30 novembre 1850.

Dexotissimi servi

Firmati: Bartolomeo Carlo, arcivescovo, etc.

A sua altena serenissima il signor'principe luogotenente di Lombardia.

Cmeorda: Bartolomeo Carlo, arcivescovo.

SYNODUS DIOCÉ8ANA DUBLINENSIS
1850.

Synodus dioecesana ' Dublinensis in Hibernia, celebrata anno 1850, sub Daniele Murray, archiepiscopo Dnblinensi.

De hac synodo confer: Gams, Series episcoporum,, (1873), p. 219.

8YNOI)US DIOECESANA LUDOVICOPOLITANA
1850.

Synodus dioecesana Ludovioopolitana (Louisville) in foederatas statibus Amagirae' raptmntrioaatia, rato» brata anno 1850, sub Martino-loaaae Spalding, spineopo Ludovieopolitaao.

Exstant constitutione· synodal·· ia opere cui titule··:

Synode· Ludovioopolitana I, oolebruta anno I860. Louisvilto, Lebb. M. Gill Covering, 1850. — *If·»* MN fMÜ.

SYNODUS DIOECE8ANA MKLDEN8I8
I860.

Synode· dioeeeeana Meldensis ia Galli·, oelebrsU anno 1850, mb Augusto Alton, episoopo Meldenri.

De hac synodo confer ope· cui titnlu··:

Statut· de diocèse de Meaux publié· A la retraite ecclésiastique de 1863, ptr · Mgr Auguste Alton, dvfiquo de Meaux. Meaux, A. Duboi*. imprimear do l'évéché, 1863.

In-8*, viij - 371 p. — Avignon, séminaire; Pari·, 8aint-8ulptoe.

Pag. vj, mentio synodi dioeoesanae. celebratap anno 1ß50.

SYNODUS DIOCE8ANA SUESSIONENSIS
1850.

Synodus dioeeeeana Suessionensis in Gallia, celebrata anno 1850, sub Armando Carden de Gar·ignies, episcopo Suesaionensi.

Exstant constitutione· synodale· ᵍiį opere cui titulus: »

Statuta synodi Suessionensis,'ᵗ anno Domini MDCCCL habitae, ab illustrissimo et reverendissimo dd. Paulo-Armando-Anacleto-Ignatio de Garsignies,) Suesaionensi et Laudunensi episcopo, provinciae Remensis decano et primo suffraganeo. /fanyiw-7 Sueasione. excudebat Em.. Fossé - Darcosse, typography dd. episcopi et bibliopola, via Murium n· 10, 1851.

In-8*, 31 p. — Bourges, séminaire; Lyon, abbé 'Martin; Paris, Bibl. hat. B 11374.

CONVENTUS ERIBURGEN8I8 EPISCOPORUM PROVINCIAE RHENI SUPERIORIS
ᵇ1851 februarii 5.

Conventus Friburgensis in GeVmania. episcoporum provinciae Rheni superioris, celebratus die 5 fe-„ bruarii 1851, sub Hermarino Vicari, archiepiscopo Friburgensi.

Iteatahrift
der veretaigtso BraMsehef and BbebMb Aiessr Provisa.

Au die AllerhOchsten end Hôchsten Regierungen ' der sur Errichtung .der oberrheiniechen Kirchenprovina vereinigten Staaten.

Wenn die gehursamst unteraeichneten Bischfife der oberrheinischen Kirchenprovina rich dahin vereinbart haben, den Allerhfichateo und Hfichsten Regierungen der Staaten, deren katholiacho Be-, vôlkerùngen den Inbegriff dieeer Kirchenprovina bilden, ihre ehrfurchtkollsteh AntrAge hinsichtlich der gesetriichen Bestimmungen, dumb vrelcbe die der katholischen Kirche gebflhronden Rechte ftr die Zukunft au sichern rind, in riner gemeiaaamen Ringabe aesauapnechen: so findet dieser ihr Sehritt in der .Vérfaseung und Lage der oberrheinischen Kirchenprovina seine ᵗ voile Rechtfertigung. Die vereinigten Bischfife haben erkannt, darn Einmal die Kirche. in den geeammtaa Dificeeen der oberrheinischeb Provins, der Bedingungen einer frsian, vollfin, lebenskrfiftigen Entvrtokclung jeuer ThAtigkeit entbehrt, welche mit derᵎ ihr gowordenan gfittlichen Sendung ihr wesentlioh vorgeaeiehnet ist, und daas sum Andern die staatageaetaHchoa Be·timmnngen, dureh welche die Kind» alao beengt erscbeint, im Wecentlichen au· gemoinsnmor Verabredung hervorgegangen sind; daa· damnach, wie das Bedttrfniss freier Lebensentwicktong bin glaicbmAaaig geftlhltea und das Hemmniss derselbpu ein gleichmfistig verordnétee ist, so auch die Bftte urn Beseitigung des Letsteren end Befriedigung des Ersteren durch gesetsliche Festatellnng der der Kirehe nothwendigen Freiheit eine gomeiniamo sei·

atob kaBieehMs

C iat der Drang der VerhAltnisse der Gegenwart, und ndaa daraus für rie hervorgehende, die Beseitigung jeder anderen I^ücksicht gebietende GefthI ihrer gomeinaamen heiligsten Pflicht. Seitdem gegen den Anfang des laufenden Jahrhunderts jene grosaen Ereignisse eingetreten sind, dureh welche der mehr ale tausendjéhrige Bau der katholischen Kirche in Deutschland scrtrfimmert wurde, — seitdem in.Folge hievon, und unter BegOnstigung des herrschenden Zeitgeist·· in vielen LAndern und insbesondere auch in den die nunmehrige oberrheinische Kirohenprovinx umfasaenden Staaten GrundsAtae fiber das VerhAltnise dp· Staates sur. Kirehe Geltung erlangten, welche von dem der Kirohe ala einer gSttlichen Anstalt gebfihrendon Rechte einer selbststAndigen Leitung ihrer Angelegenheiten oft kaum noch den Schein hbrig lieasen, haben die oboren kirchlichen Behorden — wie sie Anfanga ana jenem allgemeinen iusseron I'Ruin der vaterlAndiachen katholischen Kirche arch gerettet batten, — und spAter die durch Uebereinktlnft mit dem apostolischen ^tuhle eingesetsten Bischfife die sp fl%eraus bedeutande Minderung ihrer wichtigaten Rechte mit einer Geduld ertragen, worn die frfihero Kirchengeechiehte wohl kaum ein Betspiel aufweisen dfirfta. Sie gingea dabei unstreitig von der Ueberseugung au·, dam ntoht Manger an Gerechtigkeiteliebe 4uf Seitan der Hfichaten Staata-oberhAupter ·· sei, woduTOh' der Kirohe ihre gebfihronde Stellung vorenthalten words, sondera daas vielmehr die ZeitverhAltnisse selbst eine Einsetsung der Kirehenvorsteber ia den vollen Berita ihrer .geistitohen Adtagewalt sehr eraehwèrtM, und aie hioIten e* durum ftr gerathen, vor der Hand lièber daa Unvermeidlieho au erdulden, als durch Sehritte, wrick· die Kiaan hetoidigea, don Andorn als uuritig

mittelbar dla Heil violer Seeleu noth mehr xu geflhrden. Unterdeaaen het aber der unaufhaltaame Gang der Ereigniaae den Biaohflfen dringend eine andere Handelnawciae vorgmchrieben. Ee hat aich nlmlich — und in letxter Zeit aehr echhell and unverkennbar — herauageatellt, dan unter dem 'Einfluaae der biaher beatehenden Verblltniaae die katholiache Kirehe in Dcutachland einen nicht an berechnenden Scheden gfenommen hat, ao (war, dhaa, aeitdem die Kirche die ihr ala einer gôttlichen, ihre Befogniaae aua gôttlicher Vollmacht herleitenden Anatalt aukomuienden Rechte entbehrt, die unter den Eindrflcken eineraolchen Wahrnehmungheranwachaehde Generation allmlhlig auch den Glauben an die Kirche, ala gôttliche Anatalt,, verliert und theilweiae echon verloren hat. Ee aind Erécheinungen au Tage getreten, die nur xu aehr geeignet aind,vauch den letaten Zweifel darüber au zeratreuen, daja bei una die katholiacbe Kirche in ihrer dermaligen, ihrem eigenen Begriffe und Wesen nicht entaprechenden luaaeren Eracheinung, unter den Hemnrungen, deren Beaeitigung die Unterzeichneten in vorUegfinder Eingabe tiefgehoraamat au beaptragen die Ehre haben werden. auf ihre Angehôrigen imGroaaen undGanxen diejenige Einwirkung nicht bothltigen kônne, welche nicht nur daa wohlventandene Intcreaae der bflfgerlichen Ordnung aelj>at, aondern auch die SicherUng ihrea eigenen dauernden Fortbeatandee nothwendig erheiachen. Iat ee ja doeh ao wait gekommen, daaa unter den in den eraten Jabrxehnten dieaea Jahrhunderta überall noch ao gltubigen und ihrer Kirche ao treu ergebenen Katholiken unaerer Gegenden Sectenumtriebe aich, aufthun konnten, die auf ein Verachwinden eelbat der einfachaten phriatlichen *Pietit* und Gllubigkeit bei Vielen achlieaaen laaaen. Der beklagenawerthe Anbl\ck aolcheiL· Zuatinde muaate die ehrfurchtvollat unterxeichneten Biachôfe tief erachflttern. Sie linden darin die nicht linger zu verkennende Auflorderung, die Ablnderungvon Verhkltniaaen, unter denen aolche Uebel aich ent* wickeln konnten. mit allem Naehdrucke und unter Bereitwilligkeit zu jedem Opfer, daa etwa fUr aie hieraua entatehen môchte, zu beantragep, zugleich aber auch einen Grund au der fllr aie unendlich troatvollen Zuveraicht, daaa die Allerhficheten und Hfichaten Regierungen ihnen, den Biachfifen, eowte den Katholiken Hochatdero Staaten die baldige Beaeifigung einea Zuatandea gewlhren werden, der aich durch die Erfahrung ala uhhaltbar' und fllr die katholiache Kirche auf die Linge unertriglich erwieaen hat.

Uebrigena bedarf ee bei der erleuchteten Einaipht der Allerhôchaten· und Hftchatep Regierungen kaum einer Andeutung von Seitfin der vereinigten Biachfife, daaa die durch die jflngeren Ereigniaae in den verachiedenen Staaten Deutachlanda herbei^ gefflhrten ^neuen Verfaaaungabeatimmungen eine weaentliche Aenderung der durch die frfiheren Geaetagebungen ao vielfach in einlnder verachmolXenen Verhiltniaae der Kirche und dea Staatea unabweiabar bedingen.

Daaa ex bei der lebendigaten Ueberaeugung von der Nothwendigkeit ablcher Aenderung nicht im Willen der Kirche liege, eine Trennung.vom Staate herbeizufbhren dpaa dieaelbe vielmehr nur die, der neuen Ordnung der 'Dinge im. fiffentlichen Leben gegepflber, der Kirche nach ihrer uralten fiberliefertpn Verfaaaung gebfihrende Stellung aich xu wahren bedapht aei Mind aein mfleae: diea haben die im October und November 1848 xu Wfirxburg veraammelt goweeenen Erxbiaohfife and Biachôfe DeutaehlaBda Aia ihrer dnrch die ehrfurehtavoll deni Allerhfichaten Und Hôchaten Regierungen aeiner Zeit vorgelegten Denkachrift obne Rfickhalt auageaprochen.

Und wenn dieee Denkachrift eben no offen und unumwunden die Grandaltxe bexeichnet, welche einp uraaiehtige und gerechte Anwendung der neueren Verfaaaungabeatimmungen auf die Verhiltniaae der Kirche au berückaichtigen habe, co hegen die vereinigteh Biachôfe die Ueberaeugung, die Allerhôchaten und Hôchaten Regierungen werden ee nicht verkennen, daaa die katholiache Kirche ruhend auf dem in der Denkachrift hervorgehobenen unwandelbaren Fundamente gôttlicher Miaaion. ruhend auf dem featen, unerachflterlichen Bewuaatаein. die Grundzfige ihrer Verfaaaung nicht minder ala ihre Glaubena- und Sittenlehre durch gôttliche Offenbarung empfangen zu haben, ihre Grundgeaetze, eben weil aie gôttlicher Anordnung entaproaacn, niemala each der Zeiten und Ereigniaae Wechael zu indent im Stande iat, und daaa daher, die rechtlich wohlbegrflndete Exiatenz der katholiachen Kirche im Staate einmal v^rauageaetzt,jedeVeretIndigung fiber ihre Beziehungen zu demaelben nothwendig von der Anerkennung jener Geaetxe der Kirche auazugehen habe.

Daaa die frflheren, namentlieh die aua dèm ewig beklagenaworthen Acte der gewaltaamen Slcularisaation dee Jahrea 1803 emanirten Geaetagebungen dieeee weaentliche Moment minder berfiekaichtigt und den gnwandelbaren Grundprincipien der katholiachen Kirche nicht die gebOhrende Rechnung getragen haben, diea war-die Veranlaaaung zu mannigfachen,. loider allz'u btufig fruchtloa- gebtiebenen Beachwerden. — Die Biachôfe haben ee deaahalb ala einen Sieg derWahrheit und dee Rechtea begrfiaat, ale in den neueren Verfaaaungabeatimmungen durchweg der Grundeatz zur Geltung gelangte, daaa die Kirche ihre Angelegenheiten aelbatatindig zu ordnbn und zu verwalten habe.

Der geaetzliphe Beatand der katholiachen Kirche in Deutachland iet 'eine Thataache, deren Anerkennung rich in allen volktrrechtlichen Vertrigen wiederholt, unter welchen wir nur auf den weatphllischen Frieden und den Reichadeputatiouahauptechluea dee Jahrea 1803 hinweiaen wollen. Soil daher die neuere Zuaicherung dea Rechtea aelbatetIndiger Ordnung und Verwaltung ihrer Angelegenheiten flberhaupt einen Sinn haben, no kann ee kein anderer eein, ale der. daaa ihr uraprflnglichea Recht, nach den Anordnungen ihrea gôttlichen Urhebere und Meietera zu beatehen und zu wirken, nunmehr auch dur/h die Staataverfaaaung gegen jegliohen Eingriff in Schutz genommen aei; daaa die Verfaaaungen der verachiedenen Staaten Dentachlande der katholiachen Kirche Bfirge aein aollen fllr die fortan unbeirrte Freiheit in der Auaflbung ihrea Recbtéa, deaaen Quelle, weil gôttlichen Uraprungea von aller weltlichen Verfaaaung unkbhingig durch „alle blutigen und unblutigen Hemmniaae hindurch reich und unveraiegbar aich in ate.ta erneuten Segenaatrômungen fiber die Vfilker dee Erdkreiaea ergoaaen hat und ergieaaen wird bia an daa Ende der Zeiten.

Die vereinigten Biachfife der oberrheinlechen Kircbenprovinz haben f&r die Forderung dieaer Freiheit noch einen beeonderen RechtstiZel in der, aua den Verhandlungen der Allerhficheten und Hfiehpten' Regierungen mit dem heiligen Stuhle h^rvorgegangenen Bulle nAd dominici gregia cuatodiam“ vom 11. April 1827, in deren Art. VI eigene atipulirt iet: „die Biachfife werden, Jeder in der eigenen Difloeae, mit vollem Rechte die biacMfliche Gariehtabarkeit apafiben, welche ihnen each den

'#- ''' .

cinoqiscben Vorachoften untpjMr gegenwflrfigen Kirchenverlnasung xuMeht.*

4 Wflren doch dieee Bestimmungen der erwflhnten Bulle eine WArheit geqibrden! -Leider aber war die· in fceiner der verachiedenen Di&eetan der oberthoinhcben Kirebenprovinz der FaJLJlenn sind auch, *vi»* geme dankend SnerkannTwird, die Diôcepen und Fulda gegen ibre Abrigen Sbbwester-/ diAneaen in dqr Provinz in mchreten Beziêfiûngen gflnétiger geatellt. *eta* wird dock eine yirgfilltige Erwigung der numftehr von dçn vereinigtçn BiachSfen vwraiitragenden Punkte letcht die lebcrieugupg gqwfl^ren. wie Vieiea und 'Weaentlichoa auch in dieoen Didapaen noch fehlt. um »ie dér vollen Wohlthat de· Genuaaea der in jenen Bullcnxugeaicherten Rechte theilhaftig zu machen

Zu ^en *e«entlich«ten itedingungen der 8elbat-•Undigkeit in Ordnung und Ver^altung ihrer Angelcgenheiten 'gehfirt unatreitig due nach dem hieechenrechte den Bischôfen xuatehende Rechc allé geiatlichen Aemter und PfrAnden in ihren Sprergeln frei zu verleihen. Haas die weltliche Gewalt eine geiatliche Sendung xu vertheilen nicht vertnag. daa ist eine allerwege unbeatrittene Wahrheit. Wenn aber die Biachofe bei der Auailbung dea naeh gôttlicher Anordnung ihnen xuatehendon Verleihungarechtea (miaaio) für daa Heil der ihnen anvertrauten Beelen dem gottlichen IIerm unit Meister der Kirche verantwortlich aind, ^/o folgt von selbat. daaa aie hiebei durch kejnerlei Einwirkung irgcnd einer vom Staate angeordneten MIttelbehogde — Kirchenrath oder dergleichen — beengt. von einer BeatAtigung oder Decretertheilung der Staatagewalt nicht abhüngig sein dürfen Die vereinigten Biachôfe wiaaen jedoch. daaa oben jene Verantwortlichkeit ea ihnen auch sur Pflieht macht. Niemanden mit einem geiatlichen Amte zu hetrauen. der nicht mit den aonatigen aealaorgerlicben Erforderniaaen auch die. pfinktliche Erfüllung der Pfiichten gegen die bQrgerliche Obrigkeit vereinigt.

Daa Patronatarecht. daa von der Kirche einselnen Perannen oder Corporationen aua be»ondeYem Wohl-Wollen verliebehe Recht. zu gewisaen geiatlichen Aemtern uud PfrAnden xu pftwntiten, iat vielfacb in ein Hemmni·* dea katholiacben Leb«na und in eine drückende Beochrânkung der eptecopalen Wirkaamkeit ausgrfrlet Gleich'wohl werden die vereinigten Biachüfe daaaelbe da. wo ea durch Beatim--mungen dea .Kirchenrechte· begründet eracheint, heilig achten: gegen ein aua der Sucoemion ia die •Acularisirten geiatlichen BeaitzthAmer bergeleitete· Staatspatronatarecht — von welchem in der ober-'rheiniachen Kirchenprovinx au· den vcm heiligen 8tuhle hereita in der Note vom lO.^Augaat 1819 po·. 15 und 36 entwickelten principiellen. Grtnden nicht die Rede aein kanrr, — mflaaen ale dagegen die Freiheit -und SelbetatAn.digkeit der Kirche behanpten.

In engem Zusammenhange mit dem freien Ver-leihungnrechte steht. weil auf demselben Grunde der strengen Verantwortlichkeit ruhend, daa Recht der Biachôfe ihre Untergebenen frei. an prflfen and eanoniach xu beatrafen. Sind die BtechAfe fflr daa 8eel»nheil der ihrer Obhut anvertrauten Olgubigen dem gottlichen Urheber und Haupt· der Kirehe verantwortlich — und war mflchte dieeer Veraatwortliohl^eit sie au entheben uch venneaaen! — so ist durch diete emate Anforderung auch aothwendig die andere bedingt, da·· aie aowohl in der Prflfung der Ar die Uebernahme geutliehdr Aemter n Weihenden. ah auch in der Zarechtweisung und canonischen Bestrafung aolcher, welche der ihnen gewordenen biachoflichen Sendung aich unwflrdig erweiaen. vollkommen fraie Halid habefi mflacen.

J Daaa' in Bexiehung auf die xiaad<iwhaftbche Beflhigung det Alumnen di>« gaiatltbhen Stande· Niemand ein Wlherea Recht xu der Fordergpg vollkolnmener Tflchtigkeit haben kônqe. ala der Biechof, welcber nach gfittlieher Anordnung ihnen die>weihenden Hinde aufiegen. aie^ mit ' der geiatlichen Sendung betrauen -qud hiarfQr verantwortlich aein^| •oif. die· bedarf keiner Beweiafflhrung. und i»t deralialb jcdo Art von VerfaÎren.^Wodurch dii· well^·liche(Gewalt bei*der Prûfung der Alumnen »icb betheiligt und ao dieaelbe eigentlich zu einer Staat·-prüfung «tempelt. mit der Sclbatatlndigkcit de.r Kirche in Grdnung und Verwaltung ihrer Angelcgenheiten nimmer xu vereinbaren.

EOr die Beaetiyng erledigter pASratellcn bat der Kirchenrath von Trient iιη^Piβ. Kapitcl der 24. Sitxung de reformatione beaonderc Concur»-prüfungen angeordnet. nach deren Ergebni·» der Bischof amtdenen.a,wolche dem Alter, den Bitten. der kenntnw·. der Klughcit und anderen fiir die Verwaltung der erlcdigten Kirche geeigneten Dingen naeh für fihig erCchtet warden, denjenigen wfthlen •oil, welchen er für den Tauglichaten hilt/ — Hie vcreinigten Biachôfe werden. in den Vollgenu·» freier Selfestthitigkeit eingetreten. ea in Berathung rieben. wie bald dieae Anordnung des Conciliums von Trient in'» Loben xu rufen. die Gegenatinde der Concuraprûfung feetxuaetzcn. und so auch denjenigen,, welche durch Vertrage oder kirchenrechtliche Beatimmungen ein Patronatetecht beaitzen. die Môglichkeit xu, bereiten aei. «tel» den Wtirdigeren für eine xu besetaende Patronatapfriinde ru priaentiren.

Die AuaAbung der geiatlichenStrafgewalt.welche; wie geaagt. eine ebenso unerlâaaliche Bedingung der biachoflichen Vcrantwortlichkcit bildet. hat daa katbolische Kirchenrecht für alie Fall*·, wo ein Geiatlicher daa ihm verliehene Kirchenamt nicht pflichtgetreu uud wùrdig verwaltet, in ganx beatimmten Formen von der einfachen VerweiaertheiUng bia sur Enttiehung dea Beneficium» und der damit verbundenen Einkünfte u. a. s. normirt. Ea hat xugleiclL die Fille, wo flberhaupt Appellation xnliaaig in, und den Inatanxenxug deraelben von dem biachoflichen Gerichte an daa erxbiachôfliche und ton dem Metropolitangerichte an den heiligen Stuhl genau featgeeettt und ao gegen etw«igen Miaabrauch der Strefgewalt von Beiten einea Bischof» FOraorge getroffen. — Jeder Verauch. an eine audere ala an dieee kirchnchen Stellen tanquam ab abusu Berufung einsulegen. iat aomit nicüt» Geringeree ate *ftgn die* geaetalich normirta *Auivritet* der Kirehe; iin Unterfangen. welche· der heilige Stuhl mit excommunicatio latae sententiae belegt hat, und welchem keine weltliche Behdrde, achon im wohlreratandenen Intéresse aller AutoritAt flberhaupt, irgcnd Vorachub leisten aollte. wobl bedenkend, daaa dieaea nur AbWendung von etwae Schfldlichem oder ftlr aehidlieh Gehaltenam beliebte Mittel nur an oft aeUdliohor aiob erweiat. ate das Schfldliche, welchem begegnet werden aoll.^ Die vereinigten Btechüfe glauben aiob einfach auf die Erfahrung, wie derlei ip Schutx genommene Auflehnung meiat nur Verwirmng mid Unaegen gebracht. berufen und die suveraichtliche Vorauaaetxung auaaprechen au sollen, daaa die Allerhôchaten und HAchaten Regierungen, wait entferqt, dureh In-•chntanahme renitenter Kleriker der geiatlichen Gerichtsbarkeit Hemmniaae χη bereiten, im Oegentheile deraelben die nSthignafalla angerufene HAlfe de· weltlichen Arm··, al· welche die Obrigkeit

jedem ^rechUtnAaeigen Vorgeaetaten gegen wider-A aijebende'fntergebene ao leieten berufen iet, nicht veiiagen werden.

Da· bvete Mittel, eich aow ohl der Tfichdgkeit innbeaupdere auch der WfirdigkVit und Pflichttreue der

hat die Kirche in der *Erpiehung* denelben «a *Kt^benalter* an erkannt Und e· detehalb ah eihé heilige Pflicht der Biachôfe erklart, fj^r (MmentedAreiui*, *tytanyckul^ wdrdijftr IhenrT forgot* durch Errich^ung voa Seminarien, welche dem Sinne dea Wdrtea entfiprechend dazu dienén «ollen. die iglinge deaPrieateratandea achon imzarten Knabenaltv C aufcunehnien und zugleich mit dem erforderlichen .Vnterrichte deti Samen Achter Fromttiigkeit in «ihre Hersen au legcn, ehe noch auf glaubenaloaen, dem Vnchriat^nthum yerfallenen Schulen und Vniveraitâten ein anderer Same diVnelben vergiftet und GriroAMArit drr *Fthltr* rt> ia *tiffntz* <je· MONwnen AaAr.

Da· aind wdie Seminarien. wie ·ıβ der hohe Kirchenrath ru Trient in aeiner 23. Sitting c. 18 dç reformatione in eben*o au»fuhrlicher al· vindringlieber Weiw allen Biachofen vorgeachrivben bat : /'McAd/VirAe Erxiehungaanatalkm. in wrlchcn die künfligen Kleriker unter der^unmittelbaren Leitung dea Hiachof· -eoa drm *Knabtualter an* bia tu ihrejn Eintritte in da« Prcabyterat genieinaam und von der Welt rUrfickgerogen leben und init der wiiMienHchaftlichen zugleich ihre klerikaliache Au*- und Durchbildung empfangen aollen.Daa aind die Seminarien. auf welchen auch inabeaondere für die oberrheinisH'hc Kirchenpr<»vins AeatrArN «m mMfiflefi der heilige Vater in der. den Allerhochaten und lliM'heten Regierungen Reiner Zeit fibermittelten Noto vom 10. Augurt 1819 für eriae *fyieht* erklkrte; welche er in poa. 10 und II dieMer Note, alie C andureft Erriehungnmittel für den Klerua ala *abzolut Hftzulanylich* bezvichnend. ao beetimmt forderte welche er ondlich in der Bulle Provida aoleraque vom 10. Auguat 1821 art. V' *ad prtiffcriptum Sacri Concilii Tridentini pro cleri education** und wiederholt in der Bulle „Ad dominici gregie cuatodiam*4 vom 11. April 1827 art. V *ad formam decretorum S. Concilii Tridentini* aich auftdrücklich atipulirt hat.

Wenn der heilige Vater in der eraten Bulle dabei himugeffigt: *„cwnque m guatuor ex illit* (dioeceaibua) *iam adwe eciamuoC* und hierau· hervonugehen achvint, daaa demaelben daa Vorhandenaein vier •olcher Seminarien. *wie dae Tridentinum tie will,* berichtet geweaen, ao kann die· wohl nur in dea damaligen Berichteratattere mangelhafter Kenntniaa der Tridentinischen Vorachrift «eineErklarung finden. Die apdtere Bulle enth&lt jenen Zuaata nicht mehr. und ee iflt daa eben den vereinigten Biflehôfen ein D Gegenfltand beeonderen Schmenee. data aie dieae Seminarien im Sinne de· Tridentinischen Kirchenrathe· noch bia auf den heutigen Tag in ihren Sprengeln vermiaaen. Die eogenannten Frieater-•eminarien. in welehe die von den Vniveraititen lurückgekehrten Candidaten der Théologie fiif eine kune Zeit eintreten, um noch einige Auleitung für die Praxia in Cultua und Beelaorge au erhahen, aind. nicht· weniger ah Seminarien ad formant et praescriptum Sacri Concilii Tridentini, weaahalb auch •chon der heilige Vater in der vorgenannten Note vom 10. Auguat 1819 poa. 10 über aolche Prieater-•eminarien die beatimmte ErklArung geben lie··: „Eine Geataltung,' wefche jener von dem Trienter Concile featgeaetaten geradesu éntgegen iat, welehe dem Zweeke wideratreitet. den die Kirche bei Ericbtung der Seminarien aich yorateckte, und welche die Rechte der Biachôfe in Anordnung der Eraiehung und dta Vntemchte· der .Wehgeiatlichen in àen ihretn Stande oothwendigeh Kenntniaacn verlvtat^ kwRM ron dem Aedijrw Feter nieAl gmwAwij/t trrrdrn und aelbat von der Dtâceae Fulda, deren Jtünftige Kleriker doch wenigatJfa ihre throloghchèn Studien. im Seminare maVhen. kann nicht geaagt werden. daaJ dteaelbe om Seminar »m (rriate der TridrahinterAm^ Su/auN^en beatae.

Wie »chon die au Wfinburg verwammelt ge-*weaenen fcrabiachofe und Bhchofc Deutarhlanda ea.* abageaprochen. ao konnedk- aufh dic vereinigten Biachôfe der oberfheiniecllln Kirchenprovinc. r u'-gchend von der durch dio mehr angemgene Vor-«•chrift der Kirche ihnen auferlegteri PHieht. für Eraiehung und Heranbildung einea tûehtigen Klerua Sorge xû tragen. nicht umhln.'die Fçeiheit der GrXknduhg aolcher nach den canoniachon Satrungen eingerichteten ..immentvlArenden /Vf«*2fcÀuZen wirdiyer *DienerfGotfei<“* mit allem deni Nachdrucke au bean*|Hureh*en. mit wvlchem der heilige iituh'V tn doj when gedarhten Note vom 10 AugmrN1819· ditrauf beatehen an mh«aeh erklarte. rda·· die Seminarien in jener Form errichtet werden. welehe mit_*ji_groaaer Weiaheitvon dem heiligen Concilium au Trient vorgeachrieben wurde." Da. wo etwa der Errichtung wahrer eigontlicher Seminarien. in denen kfinftige Kleriker achtW ihre GymnaaiRlatudivn machcn. annoch *unUlwrwindliche* Hinderniaae im Wvge *tehen und deaahalb. nach dem Vorgange in verachiedenen Dioceaen Deutachlanda. aor </er *Hand* riNRtaei/eN die Gründung einc* Convicte· bei einem katholiachen Gymnasium hinaunehmen *ein •elite, müaaen die vereinigten Bischofe jedoeh um •o nachdrfieklirhcr darauf beharren. da·· Einmal die game Einrichtung und Leitung der Convicte, die Ernennung und Amovirung der Voreiftnde und Lehrer, au drinaeiu, sowie die Aufsicht und Entlaaaung dor Zoglinge ihnen in allo Wage unverkünimert zuatehe und demnAchat rum Andern die apecieli theologischen Studien unter der unmittelbaren Leitung dor Biachofe in ihren Seminarien gemacht, und an e· ihnen ermoglicht werde, diejenigen. denen aie dereinet die lliHale* iVfTegen und die Mitarbeit im M'einbergg-de· Jierrn anvertrauen aollen. ku heobachten. kennen xu lornen und wkhrend der hiezu erforderlichen Zeit' iu prieaterlicher Frômmigkeit. Tüchtigkeit. Wfirdigkeit heransubilden.

Aue der durch die biachoflirhe Verantwortlichkeit nothwendig und weaentlich bedingten Freiheit und Selbatatândigkeit de· Bischof» in der Erxiehung. Prüfung und. Aüawahl *»einrr* Kleriker folgt eelbetredend. daa· er in der Ertheihing der heiligen Weihen an dieRelben eben to vollkommon freie Hand haben mdaae. — Die vereinigten Bi»chofe wQrden die* beaondera hervorauheben aich kaum veranlaaat geglaubt haben. wire nicht hie und da der biachoflichen Weihefreiheif der Anapruch entgegengetreten. da·· datu ein aogenannter landeaherrlichvr Tiachtitel erforderlich eei; - ein Ahapruch. der. wie wohlwollend auch die Abaicht eracheinen môge, dem dienatunflhig werdenden Kleriker nine anatindige Subaiatena su 4ichertt. imraerhin die Hinde dee Biachofa feaaelt. die Ertheilung der heiligen Weihen von der Bewilligung oder Verweigerung dea aogenannten Tiachtitel· abhkngig macht, die Freiheit und Selbatatiniiigkeit der Kirche ineiner ihret*eigenaten Angelegenheiten, in Spendung einea Sacramentea, beeintrichtigt.

Die Kirche hat im 2. Capital der 21. au Trient gehaltenen SiUung de reformatione ihren Biachofen genau vorgexeichnet. wie fftr daa earn ehrbaren Unterhalte der an Weihenden Auareichende au

aorgen spi. Von einem aogenannten landeaherrlichen Tiachtitel iat da nirgenda die Rede; and wie aehr auch die Kirche de· ehrbaren Unterhalt jedea aa den hoiligen Weihen Gprufenen aieber geatellt wônscht uud — sumat im tyinblieke auf die dureh g 35 des Reichsdeputationahauptiehlumos den entschAdigteft FOr,ten auferlegteu RechUverbind^y lichkeiten — ' hie.fOr FOrsorge getroffen su .sehen wOnsehen mum: nimmer dgrf aie — wie dies der heilige Stuhl in poa. 12 der mehr gedachten Note torn 10. August 1819 klar auageaprochen — eiriwilligen, dam ihre Weihe, ihrer Biachôfe HAndeauflegung *tutd abkOiigig grtKackt* werde dureh In-'Aumic^te.tellung dahin aielender Subsi^ensmittel. welche, wenn aua dem eigenen Privatvermôgen nines 'WoblthAten gereicht, allerdioga mit Dank anruerkennen, wenn aber aua aogenannten allgemeinon. und nach den Beatimmungen des $ 35 dea gedachten Jleicbadeputationahauptachluaaes au, den Einkttnften aâculariairter geistlicher GOtpr. subvenirten Kirchenfonda. also aua kirchlichem Vermëgen bewilligt. am natürliehaten dureh den Biachof r.u' heatimmen aind.

Dmaelbe Recht der Kirche, ihre Angclegcnheiten frei und .elbataUndig tu ordnen und su verwalten; daa Reeht deraelben. nach ihrea gottlichen Vrhebers und Meisters Anordnungen su beatehen uîid (Ur die ewige Beatimmung dea"Menachengeachlechtea r.u wirkpn, welches die vereinigten Biachbfe in Bexiehung auf die Bildung, Leitung. Verwcndupg und Uebersrachutig dea Klerus in Anaprueb nehmen, daa gleiche Kecht mflmen aie auch beanapruchen und behaupten für Allee, was die Leitung und Vorwaltung ihrer Sprengel überhaupt. was die Erbaltung der krrchlichen Glaubena- und Sittenlehre. die Geataltung ihre. Cultus und die gan,e Entwicklung dea kirebliehen Lebena, die Handhabung der kirchlichen Diaciplin und der kirchlichen Verfamung in ihren Diiiceaen betrifft.

E* iat wiederum nur ein AuaHua. der atrengen Verantwortlichkeit der tiiaohôfe. für die Erfdllung der Miaaion, ɯ lehren Alles, was der gottlicho Meiater geboten hat, dam, wann und wo immer Angehiirigen der katholiachen Kirche Religionsunterricht ertheilt wird. dies nicht anders ala unter Leitung und UeberWachung dea Bischofs nach den aumchliemlich von tbm ru bestimmenden Lehrbilchern und von denjenigen Peraonen gesohehen diirfe. welche er mit dieaem Ufterrichte betraut.

Die vereinigten .BiachSfe aetsen voraua, dam dies^ von /len Allerbôchsten und HAchaten Regierungen in Bexiehung auf die untern :<d mittlern Schulen unbeHingt sugegeben und an den letsteren die Ernennung und Amovirung der Religionalehrer der biachôflichen Gewalt unbeanatandet wetde suerkannt werden. — >Aber auch davMprhAltuim- der theologischen Lehrer an den Hochnchulen su der kirchlichen AutoritAt beruht im Weaentliohen auf dem.etben Principe ; und abgesehen von den RechteansprQchen deraelben an die ihnen, ab vom Stoats bestellten VniversitAtalehrern, sustehenden GehaltabesAge kônnen die Bimbfife ea nimmer sugeben, dam in irgend einem, Zweige der kelholiaehen FacultAtawimenachaften Vorleaungen gebalten werden von MAnnern, welche nicht in jeder Beaiehung dee biachbflichen Vertrauena aich erfreuen. — Dies im Auge gehalten, wird kein Lehrer an einoc katholisch-theologischen FacultAt su aolchem Lehramte berufen werden kônnen. ohne vorlAndw* auodrAckliche Einwilligung dm Bischofs der Diôceee, und unter der VerpHichtung, vor Auadbung seines Lebramtes nub kirchlicher Vorschrift die profemio fidoi absulegen:

]K"An fB· die hôhere theologiodhe Wbeenaehafti po wichtigen Aa,taken die ganse Aubicht vorbehalten, welche die Reinbéwahrung der Lehre und der Dieciplin der Kirche erfordert.

Dam die au. dem Mittelpunkte dei*kirehlichén licbs'Angolegenheiten,.diel Bullen und Bjrpven des -heiligen Vaters so Rbm, ebenao wie die Auaachreiben der Ifachofe an ihren Klerus und die llirteuworte dereelben Bn ihre GlAubigen, iu. ihrer BcMnntmachung nichWerat der landeaherrlichen Genehmigung. de, sog. Placet,„-bédûrfen, daaa — çiit andern Wortcn — die nach giittlicher Anordnung bestellten zTrAger dor kirchlichen AntoritAt. Papst und Bi.chofe, umf" nicht die weltliehe Gewalt. riimal deren TrAget^und I'erwcaer leivht undern Glauliena aein mSgen, die auaachliea.lichen, dureh keinerlei^ Art ataatlichen Einfluasea beengten Hüter und WAchter dea katholiachen Glaubens aein nidaaon. die* iat eine Eorderung von m› eminentor Gerechtigkeit. daaa die vereinigten Biarhiife aich auch nicht den ieiaeaten Zweifol an deren bereitwilligiUer An* erkennung da erlauben, wo die Solbetatândigkeit der Kirche eine Wahrheit aein «oil.

Mit gleicL mveraichtlichcm Vertrauon aprvehen die vereinigten Bischofe ihre V&auaaetJiung «we. daaa die AHerhÔchsten und Huchaten Regierungen bei der, in den neueron Verfaaaungsbeatimmungen dorchweg alien Religionageaeliechnfren xugeaichcrtcn Freiheit der offentlichen Religionaiihung auch der katholiachen Kirche. d.»h. den Biachofen deraellwn. die bereitwillige Anerkennung der v.ollrn. dureh keinerlei Einwirkung beirrten Freiheit nicht werden venagen wollen, für den Gottendienat in ihren Sprengeln allea dnajenigv anzuordmti. wkk *ie der Feier dea katholiachen Cultu*. aowie der Weekung. Bntwicklung und KrAftigung dea kin-lilielien Lebena dberliaupt angemessen i-rachten. Sic re< hiicn dahin die Einfdhrung ctwa xweckdienlieh <'rach<inender GoBesdienstordnungen. Agenden. Gebet- und Gesangbfleher; die Anordnung ihrer Fest- und Fmttage, Procemioncn und Wallfahrten. «lie Spendung ihrer heiligenSacramcnte.die Abhaltuugvon Priesterexerciticn und V>>lk.mis,i««nen u. a. w: ; und wie die vereinigten Bischôfe mit hoher Freude die Thatsache begrdmt haben. dam in jhngste'r Zeit ihre demhalbigen Anordnungen seltener auf Hemmnisse gestossen, auch eon staatlichem Zwauge xur Vornahmc kirchlicher Handlungen und Feierliili keiten kautn noch die Rede gewesen : so vertraiien dieselben auch. dam auf dieaem ihrem aumchliemlich eigensteu Gebiete fortan die kirchliche SelbatotAndigkeit gegen allé Daswischenkunft der weltlichen Gewalt werde aicher geatellt werden. w<>gegen aie ihreraeits alleseit inge bedacht aein werden, dafllr Surge an tragen.Maaa dureh gotteedienatliche Handlungen and Feierlichkeiten nimmer die ôffentiiche Rohe and Bieherheit irgendwie geetort werde.

Die su Würsburg vetuammelt gewesenen Errbiechôfe Deutschland, haben ea bereita auageaprochen: .Eine mit dem Weaen dea Cultus innig snaamtuenhingende BlQthe dee katholiachen Lebens aind die dureh allo Jabrbunderte der Kirche in den mannigfachaten Geetaltungen eracbeinenden geiatliclben Vereine von MAnnera oder Frauen, die aicb mit Genehmigung ihrer kirebliehen Oberbirten dureh GelObde oder homme Gelôbnime verbunden haben. um in erhôbtem Streben nach ehriatlirher Vollkommenbeit, unter bmtimmten, ihren Verband und ihre ThAtigkeit normirenden Regeln, allé geistigen und leibliehA Werke der Barmbersigkeit in I'ntorricht. Pfteire der Armen und Kranken u. a. w.

J>nd tugleich einen ihr gana^a Thun und Wirken wegleiteaden Qotteadienat. in Gebet, Betnehtung und «ieh aelbat verfeugapndem Gehoraam tu flben. ** veraammelten Ertbiaehôfe und Biachôf» nehmen fOr dergleichen Vereine da^ gleiche Recht der Freiheit der Aaaociationen in Anaprucb, welche» die Vgrfaa»ung de* Staatea allen Staatabilrgern géwdhrt.* Bie vereinigten Biachôfe der oborrheiniachen IJirchenprovint, kônnen im Hinblicke auf »◊ manche dringende Zéitbedflrfniaae, welche nur durch die g»meintaroe, aufopfernde Thitigkeit «Mçher geiatlichen — Vereiae ihre Befriedigung au erhaltcn vertnôgen, nieht utnhin, der Grflndung und Eiufûhrung deraelben mit allem Nacbdrucke daa Wort redend. die Bitte auatueprecben, daaa daa Priricip der Aaaociationafreibeit. wefche» in den neueren Verfaaanngebeatimmungen allerwege ala oin politiachea I^echt proclamirt werden iat, auch den genannten im Weaen der katholiaehen Kirehe und ihrer Lebenaentwicklung liegenden und doaahalb aeit mehr denn einem Jahrtauaende in ihr beatehcpdeh und «egenareich wirkenden, geiatlichen Vdreinen nieht verk&mipert. daaa daa Reeht dereélben. al» eine digenthümliche Manifeatation de» kirchliehen Geiate» und Lebena au beetehen und au wirken. wolle inerkanqt und auageeprochen werden.

Wenn in Zciten. vto Zucht und Sitte in Verfall gérathen und aile Bande der ôffentlichen Ordnung gelockert aind; wu ea der weltlichen Gewalt mit dem Aufgobote ihrer.ihateriellen Mittel kaum noch gelingen mag. die Auabrilche von I'nordnungen jeglieher Art niederauhalten; wo die einfachate Rundachau in joder beliebigen Schichte der Geaellachaft laut und unabweiabar die Thataache verkfindet. dus» die Genellacbaft turn groaaen Theile glaubenalo» und de» Bewuaataeina ihrer Betiehungen au einem hühcren Weaen veriuatig goworden. auch au der weltlichen Autoritit kein anderea Verhiltniaa anerkennt ala daa der Gewalt de» Stirkeren; wenn bei aolchen geaellachaftlichen Zuatinden den Ijenkern der Staaten die I eberacugung aich aufdringen muaa. data nur eine hühero. geiatige Macht, welche mit dem Glauben an die Wahrheiten oiner gôttlichen Oifenbarung da» Gewiaaen der Memchen erfaaat und ihre Beaiehungen tu Gott ijmen verkündet. die Volker tu aittigen und die gewiebenen Fundamento der bürgerlichen Ordnung wieder tu befeatigen vermoge: dann wird mit dieaer Erkenntniaa auch daa Bedürfniaa fühlbar werden, daaa die volkeraittigende Thitigkeit dieaer geiatigen Macht aich kraftvoll erneuern moge.

Die vereinigten Biachôfe haben die· ailea klar erkannt, und von ihrem Entachluaae, die gante Fülle der kirchliehen Lebenatbitigkeit eintuaetaen, haben die in ibren Diôceaen von ibnen angeordneten Miaaiopen. deren aegenareiche Erfolge auch nieht verkannt worden aind, bereita beredtea Zeugnia» gegeben. Sollen aie indeaaen der Hoffnung nachhaltigen Erfolge» ihrer Wirkaamkeit «ieh hinguben dürfen. »o mü»aen aie auch wieder eintreten in den Vollgenua» ihrea Reehte». gegen Glieder der Kirehe. welche al» «olche ihre Pfiichten hintanaetaen oder kirchliche Anordnnogen miaaachten, von ihrer durch die Kirchengeaetae normirten Richtergewalt Gebrauch au machen.

Sage man nieht, durch die neueren Verfaaaungebeatimmungen tel featgeeetat, daaa Niemand au einer religiôaen Hàndlung getwungen werden dfirfe. Die vereinigten Biachôfe wiaaen, daaa dieae Beatimmung fOr die katholiache Kirehe nichta Neue» enthklt, dieweil dieae fûr die Theilnahme an ibren religiôaen Handlungen kuaaern Zwang fbr aich geltend tu machen, nirgenda den Wunach gehegt oder die Abaioht kund gegebea. Aber aie wiaaen auch. d^ae *Eûuael,* wenn éin Mitglied -irgend ejner Religione- oder aonatigen Qeaèllachaft die ihm ab aolchem obliegenden Pflichteinicht erft)lt,^e hinwiedarpm nieht verlangen darf. an den Vartheilen denelben Theib au nehmen; da^i alan hier jeqe Beetimfnun^ ihre Anwendung eben auf die Kirehe au "finden hat und dieae nieht aur Vornahme^ciner kirehlichen Sngtiung oder Feierlichkeït darf geawungen werden woUcn: — daaa'aber φî>η *Aiutm* Jeder. der annoeft eincr Religionagedellechaft angehôren mid an ihren religiôaen Hafialungen Thoil nehmen will, auch verbunden iat. aem Vvrhalten bei denelben nach den IJinciplinarvorachriften dcrKirchenbehürHon einaurichtén, bei deren Handhahung ûbrigena für die Berufung gegen etwaigen Minbrauch der Amt»gewalt von der untern an die hôhern kirehlkhen Behjrden eben ao auareichende Fûràorge getreffen iat. wie bei dem Strafverfahren gegen pSicbtvergemen* Geiatliche; und dan endlich, dadie Kirchenatrafen keinerlei ROekwirkung auf bürgerlichè Reehte mehr üben. diegeiatliche Gerichtabarkeit aich lediglich auf kirchlichem Gebiate-.bewegt.

Die vereinigten Biachôfe erlauben aich. die aurenichtlichate Erwartung auaaueprechen, daaa die «âmmtlichen Allerhôchat.en und Hôchaten Regierurigen, dieae I'eborteugungen auch au den ihrigen 'machend, die geiatliche Gerichtabarkeit in ihrer SeU>»tatHndigkeit anérkennen und nôthigenfalia achütxen werden.

Zu dem Reehte dar katholiaehen Kirehe. nach der gôttlichen Anordnung ihre» Meiatere tu beetehen und tu wirken. gehôrt unatreitig auch daa. anerkannt au aein in ihrer beaonderen. allerwege den Charaktcr der Einhéit auapHgenden Verfaaaung. und unverkOmmert in deren Handhahung.

Daaa die katholia.che Kirehe ala ein einigea. organiach gogliedertea Gante» von dem heiligen Vater, ala dem Xachfolger de» ApoatelfOraten Putrua. geleitet und regiert werde, beruht auf gôttlieher Anordnung. und ea aetit dieae oberate I^eitung und Verwaltung der ganten Ober den weiten Erdkreia verbreiteten Kirehe den, durch keinerlei Art von Daawiachentrctung gehinderten. freien Verkehr de» Hanptea mit aimmtlichen Gliedern — Biachôfen. Prieatem und Glinbigen — nothwendig voraua. Dieacn Verkehr hemmen, heiaat die Kirehe unterdrücken wollen. Die vereinigten Biachôfe überlaaaen aich der Hoffnung. daaa aile Hemniniaae der Art vollatândig und fbr immer beaeitigt werden erklart werden.

In gleicher Weiae iat die in dem baeAô/laeka·· Amte liegende Gewalt. nach der katholiaehen Glaubenalehre. von Chriatu» aelbat eingeaetat. und hat jeder Biachof in aeiner Dioceae' *dit* Sorgfalt und Gewalt antuwenden. welche dem Epiacopate — l'apat und Biachôfen — fOr die gante Kirehe aufgetragen aind; woraua dann aelbatredend daa voile Recht dea Biachofa. tugleich mit der vollen Verantwortlifhkeit. folgt. in aeiner Diôceae ailea daajenige · in Vebereinatimmung mit dem Papate. ala dem Mittelpunkte der Einheit und dem von Jeau» Chriatua geaetiten Haupte der ganten Kirehe — aniuotdnen. waa die KirchenverfaMung nacb den canoniachen Satiungen mit aich bringt. Wm nun hier fOr'a Erate die Beaetxung erledigter Htellen in den Domcapiteln betrifft. ao hat die mehrfach angetogene Bulle „Ad dominici gregia cuatodiam" vom 11. April 1827 Art. IV den Allerhôchiten und Hôchaten Regierungen die Vergdnatigung eingeriumt. aua dem alternirend von dem betreffenden Biachôfe oder Capitel auftuatellenden Venetchniaae von vier cauoniach befthigten Candidaten. ebenao

wie bei det in Art I stipulate· Art der Bhehofo- A wahl, denjenigan beseiebod^su lamen, Weleher etwa dem Landeaherrn der mander angenehme aein'eollte, wonach aodann der Biaehof, beriahuagswriM · daa Capitel, aur Ernennpng emea ans den Abrigen Candidaten achreiten, un<| dem Rrnannten die eanonhche Éinaetauhg durch den Biachof colle ertheilt hrerden.

Nach dicMr Bestimmung'iat UhtTblelbt die Aufatellung dea Veraeichni···· der vier canopiwA beflhigten Candidaten ein ebemo freier, aelbatatAndiger Act dea Biuboh oder Capital·, wie die Beieichnung eine· ettfa minder Angenentpèh auf Beiten de· Landeaherrn; und die vereinigten. Biechôfe haben m ala eine wpaehtliehe, d.en Art. IV dpr beregten Bulle verletænde Beeintrichtigung der kirchliehen 'Freiheit au betracbten, wann und.wo immer die weltliche Gewaltbei Aufatellung jene· Veraeichniape· interveniet; win rie ea ferner mit den deafallaigen .Beatimmungen der genannten Bulle nieht au ver- B einbaren im Stande rind, und darum fOr künftige Fille ehrfurchtvollate Einaprache dagegen einlegen mOaaen. daaa nach gehôrig gemachter Vorlage der Caitylidatenlirie un* nach erfolgter obenerwAhnter landeeherrlicherErklirung, die aladann demBiaebofe, beaiehungawehe dem Domcapitcl, aukommende Ernennung annoch von einer weiteren nachtrtghohen landeshprrlichen Beatitigung abhAngig gemacht oder. einer aolchen unterworfen werde. — Ganz daaaelbe gilt von der Aufatellung der Candidatenliate auf Wiederbenetaung eine· erledigten Biaehofaritzea, und die vereinigten Biachôfe kôpnen nicht dringend genug die Bitte auaaprechen, daaa hier wie dort in. vdrkommenden Ftllen die Aufatellung der Candidatdnliate, tria *übfrhaupl dat* ge«M *kireklieh» Wahlgtieh^fl,* vo'n jeder Art weltlieher Einmiachung frei erhalten werdo. /

Daaa der Biachof freie Hand haben mua·, uni aich 0 mit. den nôthigen Gehilfen fllr die Verwaltung *der* J^irhdiction zu umgeben, aein Ordinariat zuaammenzuaetzen, aeinetl Generalvicar u. a. w. au beatellen, die· iat wieder ein Poetulat der ihm oblipgenden Verantwortlichkeit. — Hierher gehOrt aueh die Be•tellung der Ruraldecane, welche daa kaiholhche Kirchenrecht nur ah Gehilfen de· Bhehof· fllr die Verwaltung der Jurisdiction kennt, und dprpn Wahl der Biacbof zwar den Pfarrern dea betreffenden' Landcapitel·, wie die· in maneben DiAceeen der Fail iat, anheimgeben, einen den eanonhehep Betoungea vôUig fretnden Charakter hndeaherrlipher Deeaae jedoch nimmer anerkennen darf.

In den biaher ehrfurehtavoll vo nea Antrkgen haben die vereinigten B kieht nur GrundriUae berührt, welebe der beili Btahl bereit· in der aum fiftern allegirten Note om 10. Auguat A19 ale aolche bezeichnete, auf riche er nieht D verzichten dürfe, ohne die -Pflicht da eeinea apoète- .iiaehen Amtee »u verletzen und ,eieh eehuldig vor Gott und.aum Gegenatande de· Aergernhaea bei der kathôliachen Kirehe an

Gerade weil dieae Grun •a dent Lebeneprincipe der kathôliachen Ki gehôren, aprach der heilige Vater Mine P· vereinigten Fflreten and Btaa eia Antÿeben derMlben en ihn nieht garineen wArden, end erkHrte rich unter dieeer Vorauaeetzung bereit, damit dean dringendaten BedllrfhhM der GUtabigen, die ao lange entbehrten biachefliclben Oberhirten wieder zu erhalten, abgeholfen Werde, einetweilen die BhthAmer einiurichten und »n boMtaep, mn hemech ia gntem KwearaMadaaMW den Kireben weiter vorzuehen. — «Leider! aollte die··· vertt*neu»volh, dureh. die beiden Balled .Provide aohraque' vom IC Xugu·! 1821. .Ad dominici gregia cnatodfam*'

vom IL April 18#7 verwirkliehte EntgAgenkommea nieht so glAcklich aein, einer gleich billigen Rdokuchtnahme nu non, und'. der heiligel Btahl aah rich aehr hnld nach der Errichtung der oberrhripiachep Kirebbnprbvina und der Beaetaung ihrer/, Btflhle genôtbigt, in dem etn hO, Juni 1830 An den Erzbiachof und die BhcMfe denelben gerichteten apeetollaehen Breve .Pervenerat non /ita .pridem' die feierliehe KrklArung xu yerdffeàtlichen, da» die jAngeten, einanitig er)afaenen GeMtzgebungen der gedachten Bteaten — daaÊdiet rom 30. Januar ItyÎO.da· landeaberrliebe Schlitz- unf-Auftichtareeht 'Uberidie latholhche Kirehe betreffend. u. A. — au· kirehenfeindtieher* Geainnung hervorgegangen, in ihrepi Principe wie in ihrerreinzelnen Beatimmungen verderblich und eine aoKmaehvoUe Knechtung der, nadh gôttlicher Anordnung freien und keinerirdisehen Gewait unterworfenen. makelloapu Braut de· unbpfleckten Lammea Chrhti Jeau aeien, und denhalb die Biachôfe mit dem ganaen Ernate de· bittenten Schmeraea aufaufordern, daaa rie Allea aufbieten kollten, die alabaldige Abrufung jencr Geaetac au erwirken.

Welche Bedenken der Lüaung dieeer Aulgabe bi· anher entgegentreten. wie· unatatthaft payer«cheinen mochte. die Abrufung promulgirter Geaatxe «u bewerkatelligen, weichen die Geaetzgebung eiber kathôliachen Groaamaeht Deutachlanda ao vielfach da· Wort au reden und eine rechtfertigende Unterlage au bieten «chien : die Wucht der jAngaten ZeitereigniaM, die mit denaelben über Europa hereingebrochene Gefahr, aile geaelliga Ordnung xerfallen, aile Bchltae Miner Civilisation dureh die wüiteate Rohheit und Barbarei aertreten au aeben. aie aind mit ao ernetem Gewichte eingetreten in die Wag«chah dee Reehte· und der Freiheit der Kirehe, daa· jene Geaetzgebung zu leicht befunderr und nun dort auf dem Boden eine· wahrbaft guten EinveratAndniwe· da» der Kirehe von Gott Verocdnete Gebiet anerkannt und zur Entwicklung ihrer aAhnenden, «ittigenden ThAtigkeit in gebührender Freiheit ihr dberlanen worden üt.

Die Grundpcincipien der kathôliachen Kirehe, welche aie niemala aufgebén kann, ohne rich aelbat aufaugeben; welche dav Oberhaupt der Kirehe in dem ganaen Verlaufe der (Jnterhandlungen, - áüi denen die oberrheiniache Kirchenprorina hervorgegaagen ht, al· aolohe bezeichnet hat, anf welche veniehten eine Blinde vor Gott und ein Aergernha vor der kathôliachen Welt sein wdrde; fOr welche einaustehen der au Würzburg versammelt geweaçne Ephcopat Deutachlanda al· seine heilige, unsbweisbare Pflicht erkannte und erklArte: — der Augenbliek ht ernst und will ein Hinauaachieben der Entacheidung nieht geatatten! — die,vereinigten Biachôfe der oberrheinhehen Kirahenprovini fühlen aich durch die VerWUtahee wie durch ihr· Pflicht gedringt tu der ehffarehtavoll auageaprochenen Anfordemng, da·· m den Allerhôchaten jnd Htehatea Regienangen geCriha wolh, die·· Gmwkprinapian al· aoiehe anauerkennen, «ad natar Abrafang aller Mit .der SAcularuation de· Jahrea 1803«rlaaMU«n, diaaelben vielfach beeintrichtigendon Geaetae, vor Allem de· Edicte· rom 30. Juranr 1830, aolche geMtriiche Beatimmungen «u treffen, welche daa Recht der kathôliachen Kirehe, naeh dec gSttlichen Anordnung ihr·· Gründera iu beetehen und frai zu wirken, gebôrig berôekriehtigend, hemmenden Einwirkungen in.die bhher antwiekriten Grundlinien der Reehte der Kireh· ia Ordnnag aad Verwaltung ihrer Augelegenhriten fllrdar keiaea Raum haaea.

£>··· der (ehriatliehe) Stent neben der Pflicht, Hindemhee, welche die kathoHeche Kirehe in der

K

\ AuaAbung ihrer Rechte atôren kônhteai au beæfligea, A auch die andere \habe, ihr diejenigen Mittai au gewlbren, welche- anr*Erreiebung ihrer Zwecke ,weoentlieh nôthig aind: dieeen Seta finden die MF- einigten Biechôfe der oberrheimachen Kircbenprovint in dem 9 2 der von den Vertretern der AUerhôchaten' und flôcbaten Regierungen im Jabrc 1818t entworfencn Gramdotya au «inor *Vrrrmbemng* Ater dïr Prrhd/tmMe-der telAolMcAm AiiçeAr «oinnpaaehrdnkt anegeeprochen und in dem § 3 alan-motivirt: TEine nihere rechtliehe Beatimmang erhAlt dieaer Satt dutch, den 35. und 62. paragraph <je« -Reichadeputationehaup Uchlunee, durcb Welchen die G0teri der Stifter, Abteien und Klôatbr awar dersvollen und frefen Diapoaition der Landeaberren, jedbch unter dem beatimmtee Vorbehalte Oberlaaaen wurdon. den Aufwand far den^ Gotteadienat, Unterricht und andere gemeinnôtaige Anatalten ehrnaut au beatreiten und jnabeaondere den Domkirehen II >eine fente und aiehere Auaetattung au bereiten.·

Die vereinigten Biechôfe aind der Ueberaeugung, daaa die vôlkerrechtliche Vertragaatipulation dea § 35 dea ReiehadeputationahauptachluMea ale *wektliekf BttÜKttnmg* der Pflicht, ftir die materielle Stellung der Kirche in den akenlariairten Landen Fttraorge tu treffoU, heute noch ebenao unbeatrittemrerde anerkannt warden, wie diee in dem gehôrten J 3 der *Grvmdtig** geachehen. und haben ee nur bu beklagen, dan jene Fttraorge bia anjetxt noch in mehreren Diôceaen nicht in auareichender Weiae getroffen ilt. Sie aehen aich nicht in der allemal miaalichen Verlegenheit, rom Staate Opfer fOr die katholiache Kirche nachauchen tu aollen, fttr deren Gewkhrung die Rflckaicht auf andere Religionageaollachaften immerbin alevin Hemmniu eracheinen môchte; aie aind in der gjttcklichen Lage, nur die auareichende Bewilligung deajenigen ehrfurchtavollat C antuaprechen, waa ein vôlkerrechtlicher Vertrag, der Reichadeputationahauptachluaa vom 25. Februer1803 in dem angeaogenen § 35, aua den eingeuogenen geiatliehen Beaitsthfimern fflr die Bicherung der materiellcn Stellung der katholiachen Kirche in den akculariairten Landen auftuwenden ftetgeeetut hat. Die vereinigten Biechôfe aind in dieeer Betiehung aowohl dem heiligen BtuMe ab ihrcn Diôceaanen, den Katholiken der oberreinbehen Kirchenprovina, gegenOber verpflichtet, mit der gansen Fflle reehtlicher Ueberaeugung eintnatehen fkr die Aneprtlohe der Kirche auf eine dem Bedttrfniaae und den Stipubtionen der Bulle .Provida aoleraque* ontapreehende, bleibende Dotation der Biathimer, damit dib den katholiachen Unterthanen der AHorMotetoe und Hôohaten Regierungen gegebene vôlkerreehtliche Zuaicherung eine Wahrheit, und don Biathfimern der oberrheiniaehen Kirchenprovint die D im $ 35 dea Reichadeputationabauptachlnaaee verheiaaene feete und aiohere Auaetattung aae don G&tern der eingeuogenen SÜfter, Abteien ud Klôater in Wirkliehkeit bereitet werde.

Der biaber beliebten Art der Fttraorge Mr die BiathOmer kann der Charakter der Feetigkoit uad Sioherheit gewim nicht tuerkannt warden, uad ao wird dieoer Charakter nnr erot dann eraeagt uad gewahrt erachainen, wenn in Wirküehkoit eue dea Gfltern der oingesogenon katholiachen SÜfter, Abteien und KMeter ain aur vollan Dotation der BiathOmer iuroichendor Complex auegeenhiedea aetn wird. Ea iat debar nur eine Forderang der Gereehtigkeit, weau dia vereinigten BboMlb die endliohe Varanataltung einer aolchen Auaacheidang ahrftuehtavoll beaatngen; — and da die neuerea Veriaaaungabeatimmnngaa durehweg dem in ddr Natur der Diage liegeadea Gruadoeteo huldigen. d^n jeder Raligionageaellaehaflanit dem' Recbte der freien Ordnung- ihre\Angelegedheiten auch dae dgr· Mlbatattndigen Verwaltung ihrei Vermôgen» mptebe. no iat ee wiederum nnr eine Folgeruag ana dieaem Principe, wena tie a'ueh die freie, aelbatatlndige A'erwaltung dieee· auatuacheidenden^ Dotationafondo, agjtie flborhaupt*allé· katholiachen Kirchen- und 8tiftung«verm6gene ia Antpruch nehmen-; ·dieweil. wie e» die BieehAfe Deutachlandf bereita in der mehr erwtthiiten VÎOrxburger Denkeehrift. auageaprochen. — dieaba Obérail tu den Ztrocken der Kirgbÿ nur be^tim'mte'Vermôgen Eigenthum der F.inen, aie einigea RechteaubjelQ tu erkennenüen, katholiachen Kirchengeeellachaft iat. welche die freie Verwaltung und Verwendung deaàelben ntfr i^den lltmlen ihrer lliachôf», ab der von Gotf vero>dneten Hliipter der. kirchlichen Gemeinde. geaichert tu erkannen hat. Due flbrigena die Biachôfe te Eührung der Oberleitung und .Àufaieht Ober daa. Xirchenvermfigen dutch die hierttber beatehenden und auf dieVerhinderung jeder WillkOr aorgfliltig berechneten Kirchengeaetae und caaoniachen Voracbriften aieh ala gebunden betrachten warden, bedarf wohl kaum einer auadrüeklichen Veraicherung.

Die Biechôfe der obercheiaiachen Kircbenprovint hgben ea im Vereine mit den flbrigen EnbiachAfen und Biachôfen Détftachlanda bereita in der mehrmala genannten, aua der WOrtburger Veraammlung hervorgegangenen Denkechrift auageaprochen, daaa unter den Rechten der Kirche daa gAttliche Recht der .Lehre und Eraiehung obenanatehe; data <Af von' Gott- der Auftrag gegeben aei, die Vôlker' dea /Erdkrciaea fBr die hôhere, ewige Beatimmuug dea Menachen an ertiehen, daea aie itn Bewuaataein dieaer ihr gewordeaea Miaaion aich nimmer auf dee Religionaunterricht allein beachrknkt, aondern den MenacheiT in der Totalitkt aller aeiner gelatigen Kr*fte tu erfaaaen und J ta aciner ewigen Beetimmang durchtubilden ala.ihre Aufgabe erkeant; and daaa nach dem Zeugninee der Geachiehte die hôheren wiaaenachaftliehoa An·taiten nicht minder ab die Volkmebulen der Kirche ihren Uraprung verdaakee. — Wir dArfen aad mttaaen, aa daa dort Geaagte aaknttpfead„bier frei und often unaem gerechten Schmera nuaapreehen ttber die bltteren Frttebte, welche daa aait mehrereiy Jahrtehnten allerwege varfolgte Baatrabaa, die kathelbebe Kirche three leiteedoa KtaftoaMe aaf dio katholiachen Volk»aehuloa. naaaoetBeh aad vot Allem aaf die Bildung der Latear, aa » .thleidoa aad dia gelebrtea Schuhrn daaweitea gdaaMi aa oMftemdéli. deai Staate eowohl ab der Kifebe getragea bat. Oder wo endura waraeltaa die la tea Rraohttttonmgen dor jtngatea Zeit a* Tage getreOeeea fttrehtbar kraakea aad uaterWMtea Zuatfade dot bdrgerüeben Geeelbehaft.

bmkMf ia Sehuh und FamiBoY Die Bobble wird ia der Regel aeia, wie die Lehrer goUldetl warden; wie aber, wean dieee ikre Bildang, faider! aar alteahtadg von Mttaneht erteekae, bei derwa AaeteUaag itee Religioaitlt

gene aut dea SdMuaatolhngea ihrer Uakirchlichkeit itee Sobttier argôtatea, dem meiet auf wealgeBtaadea eingeoohrhakton aad durum eehea aehr ktmmerlieh erthoiltea Religioaaunterricht bei derNotenortheilaag ·ber die Sehtlor aar eiae untergoordnote Stello aawiooen? — Und die FamiHe? wie eoltto tie bei einer m goartetea, dem Unehriatentbam verteBeaen Volka- aad Gelehrteneehnle die Macbt dee Glaabeaa sad die eittiiobo Zaoht and Kraft bewahrea, derwa Erhaltung den Beataad, derea Verfhll dee Untorgaag der Staaten bediagt! Soli die GeeoDaebaft gerettet warden, ter die Religion vermag aie ea ratten.

' Wie sehr daher' auch eia Theil 'obserer Zeit-i geeprochen lessen, dÔM^dae ix dieaenlahden eingenossen daa 'dureh Jahrhunderte begründeté und gcaogehe katholische Kirehen' und ÿchùlvérmSgen, «on allen ehristlicherf Staeten «tête enerkannt ge- insêfern «a nach^Xaugabe dot voriiegenden Ba- ^wesene \nrecht der. Kirehe anf das' chriatliche ' stimmuhgen vfllkerreelrtlicher .Vertrige dureh die UnterrichtsQeeen yerkennen'mag, die''vereinigten '?katholischè Kirehe jpa frêier Vorwéùdung wiêder'in Bischôfe lühlen aieh· ia ihrem Gewissen verpfliehtei, Anspmch genommen warden kann, sur W throng· dies_B»ch.t andureh ausdrücklich au verwahrkn, und .dee^eelenheils. von tnehr ale swei Millionen Kathd*· aieh. aur UnteratoUung, ihrer Verwahnjng tuf die' Ûldso-, die' unaprer C^hhut anvertraut aind, dureh irnnier noch in uoHugbarer GSltUng stehenden-Be- -Grflndung katholiacher Volks-und gelehrten Sehulen j, stimmubgèn dea jiéetphlliachen^rteJenj uhd, dea ' wôhl genttgen, und.J-wenû nieht, dock aur Grundstein- ÿ Reichsdeputstionshauptechlusses voq. 1803 Be- legtujg eine» Bauea aiureiehen wflrde, deesen Aafstimmungeni welche 'ditroÿ keifthrlei PrivhtgUsets- (fOKrung jâ'dieaen ZeitHufteri bin Hauptxiel der gehuîigen oder Verordnungèn .gilt^.uftd ohne-Ver- biachOflfchen Thitigkeit sein musa. . '< · · Irennung.der he\)ig»ten vCljrerrectrtlich eingegangenen , bie" vvreinigten'Biachôfe fühlen den gadaen Ernft Verpflichtungen. beseitigt werden kflanen — au. ihçerWorte, aber aie haben auch dep ganaen Ernst berufen. der wichtigen, tiefeingreifenden Fragen crkannt/von

Die vereinigten Biachflfe haben M|ieaen kuraen deren glücklicher Lôsung in Besiehung auf-Kirche Andeutungen nur wiederholt, waa bereita «0 viele und Schule-dié Zukunft der V)e»ellaehaft abhingt.· denlfende, geistvolle Mlnaer mit eberi no vieler B M5ge ea der orleuchtoten Einaieht der Allerhdchaten Gründlichkeit und -Klarheit aie rfihmlieh offener und Hôchsten Regierungen gefallen, ihrem* verEnteqhiedenhcit auageaprochen haben. Sie aind m trauensvoll auageaprochenbn Worte gerechte Würaieh aelbat. aie aind ea der katholiachen Kirche, digung angedeihen au laaaen, und\iaaaiir Erfifllung aie aind ea den Allerhûçhaten und Utehsten Regie- der hier ehrftirehtsvott auageaprochehenkntrlge'und ihing|'n a'ehuldig,. ihre Ueber?euguii£ unumwunden Bitten Erforderliphe baldthunlichat, und Gott gobe auaauapreohen, data aile Versuche, dem Vebel au in aegénareichera Zusammenwirken von Kirehe und nteuern, in ateta betrilbenderer Weise scheitern Staat, au-verantaaeen. werden, ao lange nieht der Kirche der ihr gfbührende Einfluss auf die Leitung der Volka- wie der gelehrten Freiburg, den 5. Februar 1851. Sehulen unvedrflmmert surückgegeben und augleich die materielien Xittel aur Entwicklung ihrer ale f. Hermann, Erabiachof von Freiburg. nothwendig erkanqten Thitigkeit in dieeer Beaiehung t Peter Joaeph, Biaehof von Limburg. werden gewihrt werden. f. Joaeph, Biaehof von Rottenburg.

f Chriatoph Florentin», Biaehof von Fulda. Wie diea auf dem hdptigen Standpunktqder staat- t' Wilhelm Emanuel, Biaobof von Maina. lichen Geaetagebung am .einfachsten und aicheraten tn'a Werk tu setsen, wir wissen nieht, ,ob des·hier Gum principe» postulate epiacoporum non concedeYent^ h) aliaa literaa ad illoe data 18 iunii 1853, anrudeuten am Orte: daa aber wiaeen wir, und nullo' tamen conventu habito, conscripserunt (editas dfirfen ea Angeaichta dea Abgrundea, an deaeen C Friburgi, typis Herder, 1853), sicut Bavarian epiRande. die Geaellachaft angelangt, Angeaicbta der scopi ex simili causa post conventum Frisingensem 'una obliegenden heiligen Pflicht, aur Rettung der fecerant (Arebiv für KR. VIII, 395, IX, 129). Seelen unaere Stimme au erheben, nieht unatta-

SYNODUS DIOECE8ANA LINGONEN8IS

1851 maii β.

Synodus dioeeeeana Lingonensis in Gallia, celebrata die 6 maii 1851, sub Petro-Ludorreo Parisis, episcopo Lingonensi.

be hac synodo confer opus cui titulus:

[Intignt] N° 110. Discours prononcé per Mgr* l'évêque de Langrea. eh 'aynode, pour la p'romulgation dea décrets du concile provincial de Lyon, le 6 mai 1851. *[ïh fit»:]* Paris, typographie de Firmin Didot frères, rue' Jacob, 56.

In 8*, 39 p. — Paris, Bibl. nat. B 18355.

SYNODUS DIOECFSANA NANNETEN8I8 I

1851 iuiii 16-7.

Synodus dioecesana Nannetenais I in Gallia,, celebrata diebus 16 et 17 iulii 1851, sub Antonio-n Matthia-Alexandro Jaquemet, epiacopo Nannetenai

Exetant constitutiones synodales in opere cui titulus: *

Premier synode diocésain, tenu h Nantes, par monseigneur Antoine-Matthias-Alexandre Jaquemei, évêque de Nantes, lea 16 et 17 juillet 1851. /Znsiynej Nantes, imprimerie de M"* V· Camille.Mellinet, 1852.

In-8*, 67 p. — Besançon, archevêché; Lucca, Grande-Chartreuse; Lyon abbé Martin.

CONCILIUM PROVINCIALE QUEBECEN8E I

1861 augusti 15.

Concilium provinciale Quebecense in America septentrionali, celebratum die 15 augusti 1851, sub losepho Signay, archiepiacopo Qnebeoensi.

BikHegragUa:

1) Acta et decreta prüni eoneilii provinciae Quebeoensia, in Quebeeensi civitate anno Domini MDCCCLI, pontificatus Pii papae noni VI celebrati, a aaaia sede revisa et recognita. *[Ituigne]* Qnebeci, apud Aug. Cété et soc., typographes ac bibliopolas, MDCCCLII.

I-8·, 88 - VIII p. — Québec, séminaire.

9) Concili aprovuiciae Quebecenais. I, II, HI, IV in Quebeeenai civitate celebrata et a saaeta sede révisa et recognita. Quebeci, apud P.-G. Delisle, typographum; port Dauphin, 1870.

In-8*, 390 p. — Avignon, séminaire.

P» Î3, eoncilitm Quebedpnae I celebratum, eat, tribus sessionibus, diebus 7. 10 et 15 augusti 18514 decreta hé4spUt p. 1-36. 14 mâii 1808; decreta habpntnr p, 135-31/.

P. 97, concilium Quebecenae II celebratum eat die 98 inaii ad diet 4 iunii>854; decreta bqbcRtur p. 37-97.

P. 109-et MO, eonciliqm Quebecenae I[I celebratum est a-die 14 ad diem 91 maii 1(863; decreta habentbr p. 99-133.

P. 15,9, 169 et\174, conciliuip Quebecenae IVj

P. 919-313, appendices ed quatqor concilia Quebeeensia.

Acta et decreta sacrorun>'conciliatum recentioruni, .collectio Lacenais, auctoribus presbyteria u J.>e domo b. v. M. sine.labe conceptae ad Icum. Tomus tertius ... Frihurgi Br^goviaq, sumtibus Herder, ^IDCCCLXKV, coi. 601 - 94.

v LITTERAE

ffs indicendo *et convocando provinciae Quebeceneie primo concilio.*

£ Flavian Targeon, miseratione divina et citu eedie apoeMicae yratia archiepiecopue Queheeenau etc.; reterendUeimie provinciae noetrae et Baltfeaeneie, Carolinopolitanae, Neo-Brunopolitae et Ariehatenai, dioeceeium epiecopie, nostro eorumdemius *clero et populo, ealutent* ia Domino.

0Um Sanctae aedi apoatolicae visum ait, bulla die 19 menais iulii anno 1844 data, in provinciam metropolitangm erigere et constituere Quebecensem, 'Marianopolitanam ‡ Regiopolitanensem ', Torontiuam dioeceses, sub denominatione provinciae me-j tropojitanae Quqbecensis. cuius metropolis est Quebeoensia ecclesia; et cum postea eidem auctoritati placuerit Terrae-Novae et districtus Nord-Ouist' dioeceses, bulla data die 4 iunii anno Domini 1847, eodemque anno Bypolltanam ‡ dioeceaim, bulla data die 97 iunii, dictae provinciae unire; cumque supracitata bulla, data die 19 iulii anno 1844, Carolinopolitanus Neo-Brunopolitanua Halifaxensis episcopi, necnon et Arichatenais episcopus (cuius dioecesin ex parte dioecesis Halifaxensis constituta eat), quahdo provinciale concilium Quebecenae celebrari contingat, iuxta concilii Tridentini piaescriptionem ad illud teneantur accedere; cumque aecundum eiusdem sancti concilii praescriptionem, aupradictae provinciae metropolitan! muneris ait tam suffraganeoa quam adiunctarum dioecesium episcopos in 'synodum vel concilium provinciale convocare, ut cum ipso, sub sancti Spiritus praesidio, de omnibus ^hie quae spectant ad reprimendos abusus, ad reformandos mores, ad augendum religionis honorem suis in dioecesibus secundum canones statuant;

Perpendentes, nobis, etsi nondum sacro pallio decoratis, concessam tamen fuisse, sanctae sedis induito die 7 martii 1847 dato, auctoritatem exercendi, eveniente illustrissimi antecessoris nostri decessu, quaaedmque functiones metropolitanas ipse exercere poterat, dum nobis praedictum sanctum pallium concederetur;

Noe, quantum in iiobis eat, hac in' pgrte. 'officii nostri muniis Satisfacere eupientés, re mature per^ pensa, et éaéro Dai nomine inyoclto, ayncftum sou concilium provinciale in eivitateAtfostra Quebécenai ecclesiaque nostra metropolitana indicere tt cqn-V(>c<n, decre„imp„ (||,dque, in dicU B„„Ua MCu.ia, ad diem ^ecitnam quintam mensis augusti prae-gaentj," anni. Meato Assumptionia beatae Mariae virgiiiia incipiendum, ot pactes quae in finem pre-sequendum, per praesense indicimus atque convocamus.

Quocirca, reverendissimos in Christo ac venerabiles fratres Regiopolitanum, Marianopofitanum, Terentinum. Tprrae-Novae. districtus Nord-Ouest et Bypolitanum episcopos, nostros chtfi-.provinciales, necnon Carolinopolitanum. Neo-Brunopolitanum seu Novi-Brundwikii. Halifaxehsem et Arichatensem episcopos dictae provinciae metropolitahae a sancta sede adiunctoe, eorumdemque coadiutores cum futura anoceaaione, ac alios quoacumque qui de iure vel privilegio synodo seu concilio provinciali interesse debent, enite hortamur et invitamus, et, in quantum neceese est, auctoritate nostra archiépiscopal! et ordinaria requirimus et admonemus, eisque. virtute sanctae obedientiae. districte praecipimus ut ad dictam synodum seu concilium provinciale celebrandum conveniant et personaliter compareant, niai forta iuato detenti impedimento, a procuratoribus ab eia legitime electis in hoc concilio suppleantur; et quoscumque suarum respective dioecesium ecclesiasticos, qdi de iure vel privilegio intereaae .debent, ad illud quoque eonvenire ot comparers faciant.

Datum Quebeci, in aedibua nontria archiepiaeopalibua, sub signo aigilloque nostris, ac eceretarii noatri chirographo, in Epiphania Domini, anno millesimo octingenteaimo quinquageaiipo primo.

t P.-F., arehiepiacopua Quebeocnais.
Lome f nplh.

De mandato illuatriaaimi ac reverendiaaimi domini domini Quçboccnaia arehiepiacopi:

. Edmundus Langevin, presbyter, aecretariqa.

ACTA CONCILII.

PRIMA CONUREGATIO PRIVATA.

Iuxta decretum indictionis, in Epiphania Domini, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo primo ab illustrissimo ac reverendissimo domino archiepiscopo Quebeeensi datum, convenerunt die decimaqoarta mensis augusti eiusdem anni, in aedibua palatii arehiepiscopalis Quebeceneie, eum praefato

‡ Ia albe epiacoperwn reçue: MariaaepoUtsana Civitas episcopi est Moatreal, oeleberrisiusi Caaalae emporiaA, elini VUle-Marie dicta·. — *Bee natal infroeeeiptoe eunt ediioruui* 1'oUeet LaoessU.

‡ la albo πημβo BsfiopeUtaaae (Kingston, ande sedes etiaas Kiagetonieuia dieitar). ',

‖ Districtae Nord-Oamt. postea dieecesls daaeti-BoaUbciL

‘ Civitas eUat Byton vacata, mac estate aeaiae Ottawa didter, aads dieeeesis Ottawieasu vpeatar.

• Nossen civitatis CbuMtmewa, ia iasaia prtadpis Bdaardi. aads dioooesb CareUaopoiitaaa dMtar.

• AUbi pansi· Nevi-Breaswikii, quad aamm |uoviMiM eat, mi lannti Danais (M MkaA quad no- - sst antstis,

‡ Xoa aliéna· erit. nuMTuai iaeolsnmi l aasdar, nominati· catholunra·. ex reeeaaioae aano 1871 hoc loco indieua. In asperiore Canada, qnae ooapteetitar dloeceoea.Toroatiaa·. Baqiopofitaaa·, Haasiltoaieasa·, SaadvrichieMe· et parte· Ottawisaaia, erant 1 «80881 incolae, 874 ISS csttoUd. I 888067 peotMtaatao pteria·»· nectara·; te teferiore Canada, qnae ooapteetitar dioMeaee Qnebecease·, TrUtevteaaa^ Mariaaopoiitaaa·, Snactl-Myadathi et partam Ottawtensto 1181 818 teoolae, 1 Oli888 oathobri, ISSUER praUsteaUa, te Nova-Seatte (Hatt&x at Ariehat) 887800 teoatee, 108017 oaUoliai, 884 888 prataeteatea; te Movo-BnmawiUo 888M4 teootea, SSOIS eatbeUd, 18SMS. prMoataatas; te tenete Priadpte Mwdi M8U teootea, 40448 catholici, 88817 protaataaua Praeter asthoitoee et pvataetaaios aderant ludant, “-Hiinr'—t. eU.

iHuatriaaimo ad reverendissimo domino arehiepiaoopo a otiium m venisse· fatetur ut patribua suae veneratione testimonium daret, et ut extraneus epiacopu» admitti exoptat.

Quebecensi, "Petro-Flaviano Turgeon;

Reverendissimus domihusepisoopu* Kingutoaien-, eia, Remigius Oanlin;

., Reverendiauininsdopiinus epiacopus Maçiênoço-bitanus, IgnatinaJIonrget;'

Reverendieaimua dominus episcopus Rypolitaaus (nunc Ottaviensis),. loaephus-Eugenine-Brubo Qui—gues;

Reverendissimus dommu· episcopus Torontinus, Francjscus-Maria-Armalidui Ja comitibus de Cbarbonne).

I. Placnit patribua coadiutorea episcoporum provinciae ad concilium admittendos cum voce decieiva, qui tamen agendi ratione nihil decernere intendunt pro futbria conciliis;

' Idcirco, admissi aunt reverendissl)hM domibus epiacopua Carrhensis, coadjutor aupradicti reverendissimi Kingatonieqpia epiaoopi, necnon administrator ICingstonienisa aioeoeoia. Patritius Phelan;

Reverendissimus dominua epiacopdk Martyrepolitanus, coadiutor supradicti roverendwuimi episcopi Marianopolitani? loannèd-Carolue Prince;

{teverendiuimus dominus epiacopua Tloanensis, coldiutor aupradicti illustrissimi ae. reverendissimi archiepiscopi Quebccensis, Carolue-Franciscua Baillargeon.

II. Reverendissimus loannee-Thomas Mullocl), ad concilium couvooatus ut suffraganeus Quebecensis, profert quoddam breve a sancta sede datum die octava mensis fctobris anno millesimo octingentesimo quinquagesimo, 'virtute cuius dioecesis Terrqe-Novae |8t. John's) distrahitur a· provincia ecclesiastica Quebecenai. Hoc auteip rescriptum sic se habet

Pťëβ PAPA IX.

dd perpetuetis res maaionom.

r Litteris nostris in forma brevis, die 4 iunii anni 1847 datis, quibus nova episcopalis eccleaia in insula Terrae-Novae fuit constituta, illud quoque continebatur. novae huius sedis antistites suffraganeoa esae debere arohiepiscopi Quebecenaia. Cum vero plura deinde sacrae congregationis de_ Propaganda fide fuerint exposita, quae evincant minus opportunum existera pro ecclesiastico regimine, 'attentis locorum et personarum adiunctis, unionem istam ecclesiaeTerrae-Novae cum provincia Quebecensi;'hinc est quod nos de ecclesiarum bono potissimum solliciti, eo in capite praefatis litteris ultro derogandum consuimus.

Proinde, de eiusdem sacrae congregationis consilio, tenore praesentium statuimus episcopum Terrae-Novae et successores eius haud esse vunpliua «ustrietos titulo suffraganeatus aupradictae Quebecenaia provinciae, prout per anpradietao litterae in forme brevis fuerat inductum, amplissima, ratione in eo capite iis derogantes, cum tamen in reliquia omnimodam iisdem auctoritatem servandam deoernamusi Decernentes hae praesentes litteras firmas, validas et efficaces existera et fore, anoeqne plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ae iltia ad quos spectat et spectabit hoc fsiurieque temporibus plenissime suffragari.

Datum Romae, apud Bsnctam-Mariam-Maiorem, sub annulo piscatoris, die '4 augustijl848, pontificatus nostri anno tertio.

Pro domino cardinali Lambruaehini

Sifitatum: A. Pioehioni, substitutus.

Concordat cum' originali. *Leetu f tifiOi.*

AI. Barnabo, a Meratis,

Die 8 octobria I860.

Non obstante hae exemptions a sede consessa, rovcrenilivsimu» episcopo» Terrae-Novae ad con-

TII. Reverendissimus'Bernardus-Donaldua McDonald, epiacopua Carolinopolitanua, etsi non ait àuf-'fragansua,*d conciiiumoonvopatua, virtute bullae a-.aauita aede datae die iuiii anno' 18df provin-eiam eeclesiasticam-Muebeoenaem erigentia, exponit locum 'eaae operandi, ex brevi supra memorato, gp provinciis sinus Bapcti-Laurentii proximioribus formandam *«φβ* provinciam eoelpsiusticam, in qys includeretul· dioecesis CnrolinopoKtana; itaque.concilin interesse deaidbrat solummodo ut extraheus episcopus.

Mature perpensis rationibus a reverendissimis z^pisoopisYurolinopolitano et Terme-Novae allegatis, plaeuit patribua admittere eoa cum voce conaultativa oiaque concedere facultatem eligendi preabyteros asqjstentee qui inter theologos et canonistes connumerentur.

IV. Aberant reverendissimus loaephus-Norbertua Provenchet? episcopus territorii vulgo, dicti Nord-Ouest, archiep^copi Quebecenaia suffrag^heua, necnon reverendissimi Oulielmus Fraser, episcopps Arichatensip, Oulielmus Dollard, episcopus Novi-Brunswikii, et Oulielmus Walsh, episcopus Halifaxensis, quorum dioeceses sunt extra limites provinciae eccleaiaeticacÇQuebeoeneis, qui tamen virtute aupradictae bullae provinciam ecclesiasticam erigentia, praesens concilium adire tenebantur. Aberat etiam admodum reverendus Alexander Taché, episcopus Aratiensis electus et aupradicti reverendissimi episcopi Provencher coadiutor cum futura successione designatus.

Litteris datis die vigesima sexta maii proxime elapsi, se infirma valetudine et itinere longiori impediri ' quin concilio adesset exposuit reverendissimus episcopus Provencher.

Reverendissimus episcopus/lollard. litteris datis die quinta mensis abgusti, respondit se ob instantia negotia haud posse concilium adire.

^Reverendissimi episcopi Fraser et Walsh nullum litteris convocantibus responsum dederunt.

Praesumitur 'quod admodum re.verendus episcopus Araticnsis electus, in missione longe dissita degens, serius, ut-ndiret concilium, litteras convocationis recepit.

V. Pertscto examine delegationis capituli eccleaiae cathedralie Marianopolitanae, tanquam procurator dicti capituli admissus est reverendus losephus La Roque, oar/onious poenitentiariue dicti capituli.

VI. Inauper admissi eunt tanquam theologi et eanonietM:

1. Illustrweimi ao reverendissimi domini-archiepisoopi Quebecensis. admodum reverendus Thomas Cooke,. parochus Immaculatae Conceptionis vulgo Trois-Rivières, et Alexine Mailloux, vicarii generale* dicti arohiepiscopi; at reverendus Ludovicus-Iaoobus Caaault, superior seminarii Quobeeeaeb; et Ludovicus Proulx,'parochus Quebecenaia;

9. Reverendissimi domini Kingtoniensis episcopi: admodum reverendus loeanes McDonald, vicarius generalis dicti episcopi; et reverendus Aeaees McDonald, presbyter dioecesis Marianopo-Htaaae;

3. Reverendisaimi domini Marianopolita^t episcopi: reverendi loennes-Floridus Baudrand, superior Oblatorum Mariae^immaculatae in Marianopo-

' fiaifi- » lUnfiriâaťimiKm aUhanmt st iam aats tussesUii mupM* Mgstia *vu4ssti seat. Paule vest poviada HaMadmat ssesMuSa, esaaitan aaa» IsH HalitsaiM oslsbratwm est

Jy.

litana dioecesi; Petro· Maria Mignault, orehipre·- byter, parocho· a (Paooto4oMpho vulgo Chatnbly; et Leonardo· Viaceotiui Villeneuve, presbyter'wminarii Sanoti-8ulpitii Mariaaopolftanonai·;

- 4. Roverendiaaimi domini .BypoH^ani episeopi: 'reverendi'Petrop Aubert, Miperio^pfilatoraiu Maria· immaculata·, in dioecdsi Îy^olitana [none Ottawienai]; Franciaca· Xaverius DeMge, parocho· a -Beata-Maria-Auxilii vulgo l'Islet in Quebeeenai archidioeehai; et lacobuf Hughe·, parochua a Sapcto-Paulo vulgo Aylmer, in dicta dioecaai Bypolitana;

5. : Reverendissimi domini .Torontini epiaeopi:, reverendo· Antonio· Parent, preabyter aeihinarii Quebeeenais: loaephua Marcoux, archipreabytèr, Saneti- Francisci- Xaverii vulgo Sault-Baint-Louie miaaionariue.Nn Marianopulitana dibeeeai; et Petrua-Henricua Harkin, presbyter doraua archiepiacopaUa Quebeeenais;

.6. Reverendissimi domini Carrhenaia epiaeopi :\B admodum reverendus Aeneae McDonel), vicarius generalis episcopi Kingatonienvia; et reverendi Olivarius Kelly, parochus loei vulgo dicti Brookville; et Iscqbua Chisholm, theologiae doctor, parochua loci vulgo dicti Lindsay, ambe eiusdem dioecesis;

7. Reverendissimi domini^/Mnrtyropolitani episcopi: reverendi Felix Martin, superior societati· lesu in Marianopolitana dioecesi; loannea-Sabinus Raymond, superior seminarii Sancti-IIyscinthi; et Petrus-Adolphus Pinsonneault, eccjpaiae oathedralia Marianopolitana· capellanus:

8. Reverendissimi domini Tloanenaia epiaeopi: reverendi Ludovicua 8aché, superior societatis lesu in arcbidioeceai Quobecensi; Georgius-Hilarius Bessereh archipresby ter, parochus a Bancta-Familia. in insula Aurulianensi; et losephus-Fortunatu· Aubry, presbyter seminarii Quobeeenaia;

Reverendissimi domini Carolinopolitani epiacopi: reverendus Potrua McIntyre.\pkrochus loci vulgo dicti Tegnisb, in dioecesi Carolinopolitana;

10. Reverendiaaimi domini Terrae-Novae episcopi: reverendua Kyronua Walah, administrator parochiae civitatis Saneti-Toannis, in dicta dioeceai Terrse-Novae.

VII. Illustrissimus ac reverendissimus dominus archiepiscopus Quebeeenais, de consilio et- conaensu reverendissimorum aliorum patrum concilii, designavit tanquam officiarios seu adiutores dicti concilii:

1. Promotorum concilii: reverendissimum dominum dominum Tloanensem episcopum;

Vice-promotorom: reverendum loannem-Baptistum-Antonium Ferland, domus archiepiscopalis Quebecensis presbyterum;

2. Secretarium concilii: admodum reverendum Carolum-Felicem Caxeau, vicarium generalem archiepiscopi Quebeeenais;

Vice-secretarium; reverendum losephum-Octavium Paré, canonicum capituli cathedralie ecclesiae Marianopolitanae ac secretarium dioecesis Marianopolitanae;

3. Magistrum caeremoniarum: reverendum Ludovicum Caaault, superiorem seminariDQuebecensis;

Adiutorem caerentpniarum magistri: reverendum Edmundum-Carolum Hippolytum Langevin, secretarium arohidioeceaia Quebeeenais.

4. Cantores: reverendos Ludovicum Proulx, parochum Quebeeënsem: et Eduardum-Gabrielem Piante, vicarium parochiae Quebecensis.

VIII. Hi omnes procedent et sedebunt ordine sequqnti:

1. Archiepiscopus, episcopi titular··, administratore·, coadiutores, epiaeopi extranei, omne· secundum ordinem, promotioni· auae; 2. procuratores •piaooporum; S. deputati a capituli· iuxta priori- tatem promotioni·; 4. vicarii'generales; 5. euperiore· Mminprioram et ordinem; JS^caeteri voro, pro iore ordinatiopi·, regular·· pool aadtalar··.

IX. Proponuntur ab illustrissimo a· reverendiasimo arehiepiaeopo doereta in prime sessions legenda: 1. Decretum ds aparwaddi aynada; 2. Daeratum d· modo" eteandi m *coaciha;* 3. Dacretum d* *prufttrieut jUfi.i*

Quap decreta a patribu· unanimi ronteuu admis·· Mint.

X. Quoad reaidântiam omnium qui intekesM ooneilio tenentur, nec non distribution·!» hornrum pre tempore concilii, reverendissimi patre· quod aequiter statuerunt:

1. Omnes in palatio Vrchiepiscopali- manebunt, nac quisquam indo in civitatem exire potent aina licentia illustrissimi ao» reverendissimi domini domini archiepiacopi.

2. Hora quinta, dabitur tignum ad aurgendum; tum unusquisque vacabit orationi mantali, horarum recitationi aliisve piis exercitiis.

3. Hora septima cum dimidia, mia·· synodali· cui -intéresse debent, in quantum fleri potest, quicumque in concilio admittuntur.

4. Hora nona, congregatione· particulares.

5. Hora undecima cum tribus quadrantibus, examen conscientiae.

6. Hora -duodecima, , prandium quod lectione scripturae sacrae et hiatoriae sqncti Caroli Borromaei condietur. Visitatio sanctissimi sacramenti; deinde recreatio.

7. Hora aecunda post meridiem signo indicabitur finis recreationis, et horae respectives recitabuntur.

8. Hora tertia, congregatio generalia, nisi aliter mandaverint reverendissimi patres.

9. Hora sexta, tempus vacandi recitationi coronae beatae virginis Mariae vel aliis piia exercitiis.

10. Hora sexta cum dimidia, coena. eadem ratione ac prandium: visitatio sanctissimi sacramenti et relaxatio.

11. Hora octava, oratio vespertina et leotio meditationis diei sequentis subiecti.

XI. De ordine servando in privati· congregationibus epiacoporum, sequentes regulas placuit patribus decernere:

1. Invocata divini luminis gratia per antiphonam Froi. sancta *Spiritu»,* et orationem ad beatissimam virginem *iimorart,* episcopi nodent iuxta ordinem temporis suae promotionis.

2. Secretariua acta congregationis praecedentis legit: episcopi, si quid circa illa mutandum vel illi* addendum putant, proponunt.

3. Promoter proponit unam do quaestionibus discutiendis vel definiendi·; legit vel legendum tradit secretario votura theologorum, quibus illius quaestionis examen commissum hierat.

4, Episcopi sententiam suam aperiunt ordine quo sedent.

5. Demum, statur maiori parti suffragiorum.

XII. Quoad regulas in congregationibus generalibus servandas, reverendissimi patres statuerunt: »

1. Nihil· ad synodum referetur praeter ea quae illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopus, consentientibus reverendissimis ali» patribus, tractanda iudicaverit.

2. Invocata Spiritus sancti assistentia per antiphonam Feni, sancte *Spiritu»* et orationem AdsuaMU, episcopi sedènt iuxta ordinem promotionis.

3. Promoter proponit quaestiones discutienda·, •t requirit ut votum circa illas legatur ab uno theologia congregationi· specialia cui illarum examen commiasfun fuerat.

, 4. L··*· vote theologorum onagpageMaaia parti- A eularia, vol quafibat quaaati··· pripsita, α4*M IbeatageraM dieendi MutentiaM, qne eodnt eedtaM, taeahaa. datnr.

S. OflMM*, 4wMl4o MOtMtlMB· UtaetviMfaMMl M fwr*rm4totoMw dotoimu* *rehtopftM*p«fli all*-qttMter, alterato eamoaib*· later m atetteatarat, atqae brevitati, quaatnm |ari potavit, fcaaaleat

4. Praelatotvua Mataatiaa ,ia aengregatioaiS·· (···railbaa.non rogabantur, a thoologia haw quid ···tiaat itenua exqnirere, ae fusiorem explicationem aaieeitari iptis lioobit.

Xffl. Statuerant patraa ordinandae ease ex iis qui eoneilio assistunt dirons· eongregstioqM, qnae •ibi proposita· a patribus queestiones expoadant, at scripto referant quid d· illi· sentiendum indicaverint; ita ut. varii» materiis iAter ilia· eoagregationes divisis, citiua abnolvi poaaint coaeilii labor··. Quinque autem efformanturcongregationes:

. *Prima teiliori* de dreretis.

I Reverendissimo Tlonnensi episcopo praeside; admodum reverendi Aenaaa McDonnell,' et reverendi Haché. Aubry, Villeneuve et Kelly.

' Secanda de doctrine. ‹

Reverendisoimo Bypolrtano episcopo praeside; reterendi Aubert, Parant, Delige, Aeneas McDonald, Harkin et ChisholtA -k

\ *Trrtia* dr litaryi··.

Reverendissimo Martyropolitano episcopo praeside; reverendi L. Casault, Piante. Pinsonneault et Langevin

Qaorta ds diset/dtn··.

Reverendissimo Marianopolitano episcopo praeside; admodum revenu* Cooke, Mailloux et I. McDonald, vicarius generalis, et reverendi Baud- C rand. Marcoux, Beessrer, Forland et Hughes.

^Quinta de stadiis iittsrariu et ecrieriosticss.

Reverendissimo Torontino episcopo praeside- reverendi La Roque, Martin, Mignault, Pronlxç Raymond. Walsh et McIntyre.

XIV. Circa primam generalem congregationem concilié secretaria· r tabetur omnibus qui concilio intéressé debent trottfm tacere, per publicum edictum. quod in aula palatii archieplscopalis, eadem die. tertia hora post meridiem habenda eat.

His peractis et.recitata oratione *&A* taton etc. recedunt patres. y

COWR»>ATI« PRIMA UKfKRAMS.

Anno Milesimo octingentesimo quinquagesimo primo, die decima quarta augusti, her· tertia post D meridiem, in congregatione generali consederunt, pr<eside illustrissimo ac rovsaendisaimo arohiepiscopo Quebecenti. reverendissimi domini domini Kingstoniensis. MarianopolitaauA, Bypolitaa··, Toroqtinus, Carrhensis. Martyropolitanua, Tloaaenaia. Carolinopolitanus et Terrae-Novae epiaoopi, omnes cum rocheto et mosetta.

Interfuere etiam deputatus a capitulo eoclesise cathedralis Merianopolitanqe, theologi et oMciam concilii rite, convocati, in habitq ordinario, in aula maiori palatii arohiepiaoopalis, »n cuius modio, super •uggestum decenter ornatum, expoaita erant sanet· •vangelia.

Inchoante archiepiseopo, recitatus eat ab omnibus, fimis genibus, facie versa ad esaoem arehiepiscopalem, hymnus Pom' areetec, eum oration· propria,,cui addita «at deprecatio AdaMsme etc., ut ia poatifioali.

Orati··· pnrMta, iastaat· rovetondissim· pre- a·»», iHeiirimiMM μ roverondiaaiMM arekiopieeepo· deolarot eeadiuterea · opieeaponun poovinei·· admin··· Maa·, mm vm* AmWt** et rerereadiaaipia· apiaonpna CaroliaopeHtaanm at Tarrae-Nova·, Beat extra-provinciales, eoMiNo taaoM adeeae optante·, omnium deliberationum at actioanm synodi. mm tom oousaltativa, participa· etiam admisso· fbiaae.

Hie declarati·, legitur prooaratio qua reverendus loaepbua Laroque a capitulo eedeaiae eathedralis Marianopolitanae ad concilium deputatur, et proclamantur nomina theologorum seu aanoniatarum necnon officiarioram aeu adiutorum concilii, ut leguntur in prima privata congregatione.

Poet hoc legitur quod statutum eat in dicta privata congregation· «uper ordinem praecedentiae.

Decreta 1. ds aperiendo synode, S. ds mode B rieendi tu rencdso, 3. dr peq/imsiene *jUti,* ab iltustrimimo ae reverendissimo domino archiopiseopo praeparata, atque a patribus in congregatione privata recognita et recepta, palam perlecta sunt.

Legitur etiam quod statutum est a patribus quoad residentium omnWlm qui intéressé concilio tenentur, neenon distributionem horarum pro tempore coqcilii. ,

Regulae iàm aliae a patribus in congregatione privata, quoad ordinem in congregationibus generalibus servandum, sancitae, recitatae sunt.

Tum proposita est promissio sequens circa secretum ab pmnibu· tenendum:

›rfVemtUo me *MU e* ii* qnat iimhir,* sire ia eamyreyntame yesisroli, stes in eoeyreya/iouitau *partieMribat, t*»* ropelaiunH», quod pouit drtrahorr* eri reeereatioe amabo dsiitar, eri *honori* cxfaeris personae. /Vomitio insapar me md/o deerria *eoneilii ttriptis puHsris dmdgattmm, entrouam tfpii drmandata furrint rrorrrndiuunonun patrum auctoritatr."*

Deinde proclamatae sunt congregationes *dr dr*erriis, de doctrina, *do lilurgia, dr ditriplina* et dr *Mdii* liittrarii** st eeelssiasficis, iam in privata congiegatione efformatae.

Indicata fuit prima sessio generalis, die sequenti hora octava ante meridiem habenda.

Huncque finem habuit, recitata oratione *Sui› huun* etc., prima congregatio generalis.

NK88IO PRIMA

vAnno millesimo octingentesimo quinquagesimo primo, anno pontificatus sanctissimi domini nostri Pii, divina providentia Papae IX sexto, die decimaquinta augusti, feria sexta, die festo Assumptionis beatiasimae virginis Mariae, atane hora octava, convenerunt in locum congregationibus generalibus destinatum: D

1. Illustrisaimus ac reverendissimus archiepiscopu› Quebeoenm, nm reveodisaimls episcopis King-•toniensi, Marianopolitano, BypOlitano, Torontino. Carrhensi, Martyropolitano, Tloanenm. Carolinopoiitano et Terrae-Novae, omne· rocheto et'moaetta violacee induti;

U. Deputatas a capiti* eccleaiae cathedralis Marianopelitaaa·, MU insignibus dicti capituli;

3. Theologi, oanonietae ,et concilii adibtoree ■uporpellieeo induti.

Ibi, postquam rsvereadisasmi praesul·· eeppp et mitra induti sunt, proeaasionaliter ad eoetesiam metropolitaaam, ia qua habenda erat sessio, perroseroat «atts, boo ordine: apparitor (Manti); tbariferariu·; risrio·· crucem fare··, medius later duo· alios elerieoe eandetabta et eareee gerent··; elotM «uperpettoee induti; aanteree cuppa induti;

àftWa - capitale eeelemaa aatbadreH· Mari···* à pelitaaM; epieeepi extraprevinaialea, epieeepi eoadietoeea, ap—aopi titolane, quiaqee iaeedeM iatar duo· aaypallaaaa; derieus toatea iadataa, wueam arebiepiaeopalem feteae; diaaaaaa at aubdiaceeas ax attaie; arebiepiaeopaa indutae at aapra at baeulum geraaa, at iatar daaa diaaaaaa aaaietontoa praeadaaa; pruabyter aaautaa· earn eappa. Clerici qni iaaigaia arébiopieeopi garant; matricularii (aiarjaiWtiri) eccleaiae metropolitaaaa.

*** Dam ad dictam eocleaiam proceditar, «anctorum litaniae cantantur.**

Ecclesiam ingressi. legatu» capituli eccleaiae oathadralis Marianopolitanae, ac theologi et cane* niatae adeunt «talio».

Patre» vero concilii pergunt ad faldistoria, ex utraque parte ehori disposita, et pone quemque «iatit unu· ex eapeUania.

Stant a parte evangel! reverendiaaimi epiacopi B Kingatonienaia, Bypolitanua, Martyropolitanua et Caroliaopolitanu»; Operte vero epiatolae reverendiaaimi epiacopi Marianopolitanua, Torontinus, Carrhenaia, Tloanensia et Terrae-Novae.

Reverqpdiaaimua archiepiacopua, praemissa oratione ad pedea altaria, pergit ad thronum, ibique cappam exuena, pontificalia ornamenta assumit, cum pallio, ad celebrandam missam de aaaumptione beatiaaimae Mariae virgini», cum oratione de Spiritu ■ancto «ub eadem conclusione.

Dicto 4gmu Dri, reverendiaaimo· epiacoppa Marianopolitanua. reverendiaaimo epiaeopo King·tonienai impedito, a praefecto caeremoniarum ad altare perducitur, et acceptum a reverendiaaimo archiepiacopo osculum paci· tradit eoeteri» patribua.

Ordinario modo oeculnm paci» traditur theologia et reliqui» de clero.

Finita missa, archiepiqcopua pallium, casulam, c tunicella» et manipulum deponit, et phiviale induens, aedet in faldiatorio quod infra gradu» altari» locatur; milùatri vero qui celebranti pontifici aatiterunt. sedilia prope eum, a dextri» et ainiatri», occupant. Diaponitur infra gradu» »anctuarii mena» ornata cum «aerarum bibliorum codipe, et prope tabulam crux archiépiscopal·· erigitur. Tunc cantantur 'autiphona £nnid« noa «re., et psalmus *Snleum me fac.*

Psalmo finito, repetitur antiphona *Emadi* do» «te., et deinde recitantur, · iuxta ritum in caeremoniali concilii provinciali» deacriptum, precee et hymni quae in pontificali notantur pro prima »e«aione concilii provincialia.

Sermo ad populum a reverendiaaimo epiaeopo Torontino factu» eat.

Promulgantur et a patribua sanciuntur,' cum caeremoniis aaaueti». decreta quae aequuntur: d

I. Decretum da *aporianda ogaodo;* 2. decretum de mode aaaandt ia *concilia,* in quo proclamantur nomina nfficiariorum concilii; 3. appellatione patrum concilii facta, decretum d» *pr^faaaiona fidei,* quae quidem a singuli· concilii membria, ad exemplem patrum, emittitur;

Indicitur poatea secunda aeaaio pro feria, quinta sequentia hebdomadae, die aeilioet vigeeima prima auguati, niai pro rebua concilii bene gerendi» aliud conducere videatur.

Demum, benedictione aolemni reverendmimi archiepiacopi accepta, et indulgentia quadraginta dierum publicata, proceaeionaliter recedunt omnea ad domum arehiepiaeopalem.

SBCCXDA OONGRUQATIO PRIVATA.

Sabbato, die decima «exta auguati, hora nona nate meridiem, eoevaeient patrea, legentar «t admittuntor aeta praooodeatiam oeagrugatisuum

Bequeetia ab iUwatriaaimo ae rivarindierimii deayeedo MUMtoeda, «eOieet:

1. H. BMVWMMBAL* S.

Quae pertecta et aemmatim ptobata ad eaagregationem theologorum da daarvtw perferuntur.

Septem quatotioai» circa litteraria et oodeaiaatica etodia ad eoagregatioeam da *atafiU»* referuntur.

Quaestio de opporteuitnte edendi, tanquam aupplemeatom rituali Romano, libellam ad dirigendoa presbytero» in administration· «aeramentorum et paroeciarum congregationi de disciplina communicatur. ?

Hora undeeima eum dimidia, facta Oratione, patrea recedunt.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Sabbato, die decima aexta auguati, hora tertie poat meridiem, adaunt omne» concilii patrea, excepti· reverendiaaimi· domini· dominis Carolinopolitano et Terrae-Novae epiacopi».

Leguntur acta praecedenti· congregationi» et approbantur a patribua.

Decreta quae aequuntur ab illuatriaaimo ac reverendiaaimo domino domino archiepiacopo proponuntur. a synodo sancienda, sciliqpt:

1. *Da oatachadhaa faciendi»;* 2. de *iuriadiriioae praotpterona»;* X d» *braaiario at ntioaaU;* 4. de •olemniletibu»; 5. d» casibam *reteroatie.*

Quae perlecta et aummatim probata aie perferuntur, aeilioet primum, secundum et quintum ad congregationem d» diaeiplmo, tertium et quartum ad congregationem de *litargia.*

SEtTNOA CONGREGATIO GENERAUX

A,ηηο milleaimo octingentesimo quinquagesimo primo, die dominica decima oeptima auguati, quarta hora cum dimidia poat meridiem, habita eat, loce ■olito, aecunda congregatio generali», cui interfeera omne» patre» concilii, cum theologi· et oflleiarii·.

Facta oratione praescripta, legitur et diacutitur prima relatio *(rapport)* congregationi· de *litvrpia,* super calendario provinciali, breviario et oaeremoniali edendo, ad usum provinciae eocleaiaaticae ; aed discussio finem non haben» in dicta oongregagatione. ad ulteriorem congregationem remittitur.

Hora sexta, post prece», desinit congregatio.

ÇVARTA CONGREGATIO PRIVATA.

Feria secunda, die decima octava auguati, hora nona ante meridiem, conveniunt patrea, excepto reverendiaaimo epiaeopo Carolinopolitano.

I-cguntur acta seasioni» primae necnon congregatioqi» privatae praecedendi·, a patribusque admittuntur.

Postea, quae sequuntur deereta ab illustriaaimo ac reverendiaaimo archiepiacopo proponuntur, a «ynodo aaneienda. scilicet:

1. *Da mnqantuii pnoiptororum* artraneomm 2. de *niatiomriu* a *paroeUa ad ordinariae» faciendi»;* 9. d» *coni» at ataaiea « oedoaii*.*

Quorum duo prima ad congregationem *da diaeipiiaa,* ultimum vero ad congregationem *da Ittarpta* referuntor, postquam a patribua aummatim probata sunt.

Quadrante ante meridiem discedunt pairs»

TERTIA CONGRBiATIO GENERAUX

Anno milleaimo oetiegenteaimo quinquagesimo primo, feria aocunda, die decima oetava auguati, hora' tertia poet meridiem, conveniunt petrae, ia

schola· h h u Im, de Mmitetimte atodierem ehati wna, worn eoDegiarnm «t achotaram aeev darianun;

a. Relatio prima eongragationia *th ditvpHite* de eaaibtu reaervatm.

Incipit diaeuatio parti· cin»dem relationi· qaaa iurisdictionem sacerdotum spectat, aad laem non haben· bora congruenti, ad prvilmiorcm congregationem remittitur. K

Notantar «Bia··· '· quibusdam theologia sententiae patribaa referenda· nt ab Uli* atatuatur prout ipaia opportunum ridebitur.

Hora sexta, poat precea aolitaa, deainit congregatio generalia tertia.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Férié tertia, die deeima nona augusti, hora nona ante meridiem, conveniunt patre·, excepto reverendissimo epiacopo Terrae-Norae.

Leguntur et admittuntor acta congregationum generalia et privatae praecedentium. ~

Discutitur pan primae relationis congregationi· d« stamps scholae mixtae «pectenti·, et doeretom in hac materia jubetur a congregation· da *jleertU»* formulari.

Peccata quae aequantur ut peccata reaervata admittuntur:

1. Concubinatu· notorio·;

2. Peceatum horam qui scienter aedea locant mulieribua publice,noti· ut meretrfaibua; C

3. Peccatum duellantium, et ad duellum concurrentium in officio tedtium.

Statuitur tamen quod, cum poenifena bona fida eoafeaaua peccatum reservatum aacerdoti qui potestate absolvendi non fraitur, ab illo huiu· peccati absolutionem recipit, reaervatio tollitur in gratiam poenitentia, validaque declaratur abaolutio.

Statuitur in hac materia decretum a congregatione de *dtertU»* praeparari.

Quadrante ante meridiem diecedunt patre·.

SEXTA CONGREGATIO PRIVATA.

Hora «ecunda post meridiem, feria tertia, die deciiba nona augusti, conveniunt patrua, excepti· reverendiaaimi·- Carolinopolitano et Terne-Novae episcopi·. C

Novo •ubiiciuntur examini qua· aequantur decreta, pria· congregationi da dssruâa submisso.' 1. *D· rituali;* S. d· cesrmaeuMli;' B. daantfdHame.

Quibus mature perpenaia, definitiva· Uloram de-•returato eeeflfctua admittitur,iuxta quem ia proxima seaaione proclamanda sunt. ?

. Hora tertia discedunt patra·

QUARTA CONGREGATIO GENBUUB.

Anno milleaimo octiagentoeitae quiequageeime primo, feria tertia, die decima noua augueti, hora tertia poat meridiem, conveniunt patree in Ia·· Sotite, cum theologi· et offidarim concilii, ad quartam eoagregationam generalem habendam.

Leguntar acta ooagragatioaiu goneraRa tertiae.

ContwMtar et finitor dleonetie partie relatiouto

Legitur «t diaoutitur etiam pan coeunda relationi· da litaryia, quae apeetat ad additionem novorum offiaierum ia breviarie, suppresaioaom quarumdam aolemaitotum et modum conservata· celebrandi.

Leguntur tandem deerat· da ratae*, da eeere·MuaeN et de aeiariiiami, iam in aexta congregatio·· privatu approbata.

Hora quinta cum dimidia, poat orationem factam, discedunt patre·.

3KPIIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Hora nona ante meridiem, feria quarta, die vigeeima augusti, conveniunt patree, exceptie reverendimimia Carolinopolitano et Terrae-Novae epiacopia.

Leguntur et admittuntur acta sextae congregationi· privatae et quartae congregationi· generalia.

Discutiuntur theologorum sententiae circa decretum da mrtadietion* aeeardotam, et jubetur dictum decretum ad congregationem da dacrvtw mitti formulaadum «icet emendatum.

Legitur et diacutitur decretum da 4/aaNdaiua Mesrdetmn et ad congregationem da daeratu refertur.

Examini patrant aubiicitur decretum da *aieduntia* sum·»· pentgfe· et definitivus illiua contextu· admittitur proclamando· in aeaaione proxima.

Quadrante ante meridiem diaoedunt patre·.

OCTAVA CONGREGATIO PRIVATA.

Hora tertia poat meridiem, feria quarta, die vigeaimn' augusti, adaunt omne· patre·, exrepti· reverendissimi· Carolinopolitano et Terrae-Novae epiacopia;

I Legitur relatio praecedenti· congregationi·.

Examinatis a patribua duobus decreti· quae sequuntur acilicet. 1. ds *ctuibtu rtttrtaiit; i. dt ttWi** mirti·, definitive eorum contextu· ab ei· approbatur at eorum proclamatio in seaaione proxime jubetur haberi.

Hora quinta discedunt patre·.

QUINTA* CONGREGATIO GENERALIS.

Anno milleaimo oetingenteaimo quinquagesimo primo, feria quarta, die vigeam·' auguati, hora quinta poat meridiem, conveniunt patre· in loco solito, cum theologi· et offieiarii· «oncilii, ad quintam congvegationom generatam habendam.

Sequitur relatio praecedenti· congregationis generali·

Legantur ot discutiuntur.·

1. Secunda relati· obugtogationia da dtsctpftae quoad incorporationem presbyterorum extraneorum et relation·· a puroehia «pieeepo faeieadns;

i. Prima relatio congregationis d» dectafae de qnibnadam mutandi· in nove eateeMnuo ad uaum provincia· eodetiaetieM edeedo.

DiMusai· uMmee relatieni· continuabitur iq ulteriore eongragatinne.

tafftMMy MMB NWBoAwisriB *VMÎKi pOtrikVBg MMN* tbMtofi'et «tlcUrii 4«! m M yriwn Mmat)DmM * βφφMOρΦ CMViMwri β®|φ· W*t*« CMtatar MtipIwM ^repM·* nÀk Ota, et beta aatiÿhoaia, rocitaatur oratieMa, evaaghium «t hjrmaM ia Moromoaieli comUü proviotealie praescripta, iuxta poatüeale Romanam. pro aecunda eoaaiooe ooaoilii provincialia.

Tune sacra concio, angle idiomate, Bt a rovèrenbmioro epieoopo Terrae-Novne.

Quibua peractis, in medium procedunt promotorea concilii, et postulant at decreta, ia proximis eongregetiqoilHn aaacita et comment petram consensu approbata, edicantur et promulgentur.

Tum secretarii, ritu Maneto, quae sequuntur decreta proclament: 1. *Dt* otadMetse ramoso pents-/a; 9. de eatedUmo; 3. de *rituali;* 4. de onera *tutuiali*; 6. de scholis *utixUt:* β. de *eaaibu» rraaraatit.*

Post proclamstionem cuiusque decreti, secretarii, modo praescripto, colligunt suffragia patrum qui responderunt omnes: Plecte?

Postea, instantibus concilii promotoribus, indicitur tertie et ultima sessio pro feria quinta sequentis hebdomadae, quae erit dies vigeaima octava eiuadem menaia augusti, nisi pro rebus concilii bene gerendis, ad alium diem transferenda videatur.

Demum a reverendissimo arehiepiaeopo datur benedictio solemnis, et, publicata quadraginta dierum indulgentia, ad domum archiepiacopalem recedunt omnes.

8BCTA (WGRUGATIO GRNBRAU8.

Anno (Dojnmi millesimo octingentesimo quinquagesimo pnmo, feria quinta, die vigesima prima augusti, tertia hora cum dimidie post meridiem, habita est, loco solito, sexta congregatio generalia eui interfuere omnea patras concilii (exceptis reverendissimis Carolinopolitano et Terrae-Novae episcopis) cum theologis et officiariis.

Leguntur nota praecedentis congregationis generalis.

w Discutitur de novo prima relatio congregationis de dostrusa.

Leguntur et discutiuntur:

1. Seconde relatio eiusdem congregationis supOr modum eocrdinandi materias quibus conSciondus est eateehiamM; Q

2. Tertia rdlqtio ooagregSionis da stadiis circa: 1. Sohotaa atrinsquo sexus mixtas; П. scholas a monialibue moderatae; III. programma stadiorum in dictis scholis servandum.

Qaadraote ante sextam horam, foeta oratione, omnes discedunt.

ROMA OONGMHATK) PRIVATA

Hora nona eum dimidia ante meridiem, feria aaxta. dia vigeaima eeeuada augusti, adeant omsu patras, exceptis tamen reverendissimis Carolinopolitaao otTemo-Movao episcopis,qui doflnitive civitatem, uugotieram sansa, die praecedenti rotiquerant

Leguntar neta octavae congregationis privatae, seaaioaia Meandae et sextae eougrogatiesta gsnsralls, a patribuoquo admittaatai

Discutitur eeeuada retetis eec<ragntionis ds *Ii-iurjia* teroa aeva eoaateMta etttia. breviario ed

Dinratiaadi ■tige theologorum oiraat 1. «a>

(sciendas; ·. intarperatisuam μ μ HMo ι oxtra-

labetur décréta, ia hb cnprndietio sebiootiA * oongrogatioae d* dcirvtis formulate.

Quinta bora patras recedunt. *

SBPTOU COMHUUATTO GtSDUUS. *

Anno Domini millesimo octingeuteaimo quinquagesimo primo, foria sexta, die vigeaima secanda augusti, qainta bora poet meridiem, incipit, loco solito, septime congregatio generalis, cui iaterfupre patras concilii cem theologia, canouistis et officiariis.

Fit relatio actuum congregationia generalia praecedentis.

. Legitur et discutitur tertie relatio congregationis de dssetptene, circa appendicem ritanii provinciali addendam.

Legitur relatio tertie congregationis da iitarpM, de' cantu et musica in ecclesiis, et itahoatar eiusdem relationis discussio.

Sexta hora, discedunt omnes, post orationem factam.

n.VDWCtMA OWOMGATIO PRIVATA.

Sabbato, die vigeaima tertia augusti, tertia hora post meridiem, conveniunt omnea patrea concilii.

Leguntur et probantur relationes decimas congregationis privatae et septimae congregationis generalis praecedentium.

C De facultatibus a sancte sede obtinendis pro praesulibus provinciae oeoleeiasticae agitur inter patrea. et summa harum facultatum admittitur pro maiori parte.

OCTAVA COXORRGATIO «XNXRAIJ8

Anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo primo, sabbato, die vigesima tertie angusti, quarta hora cum dimidia post meridiem, habita est octava congregatio generalis, cui interfuerant patrua et omnes theologi et otBciarii concilii.

Legitur relatio praecedentis congregationia generalis.

Continuatur et fluitur discussio tqrtiao relationis congregationis ds Ktarpw, de cantu et musice in ecclesiis.

Discutitur etiam qUaflta relatio congregationis de dissiplÛM quoad laâîvdas a parochia.in eorum D domna admittendae. .

Sexta hora, discedunt omnea.

nroDiciMA ixwomkatio putata

Dio dominion, Vigesima quarta augusti, hora septima eum dimidia ante meridiem, oanvpaiuat patrue.

Leguntur et admittantur aeta congregationis privatas et congregationis generalis praeeodentium.

De~ facultatibus a sancta sede obtinendis pro proaaulibaa provinciae oeotaeiaetieae do novo agitur inter petrae, et summa oaramdem flnaKter sdmittitar.

Disoatiaater isatastis· theologorum teras. 1. aeva otMa nantira· eateadarie addenda; *. mitam celebrandi quasdam annotaram faetivitatee.·

wma ixntMKano «momu* . MenuqraarAfOMwuBano Ah*a*a·
An·· Dearie! mitiaria

qaàrta bar· pact amridi·

Oontinaatar aeodaoia
aecnoB, pnraatum fomiaei aena qnna ia domlbut

DBCDU TUTU OONβKBOATIO PRIVATA

Her· bob»· cam Dimidia anta maridim·, foria ·aeanda, dia »ige«ima qninta angnati, adaunt omne· patron.

Loguntar et admittaetar aata aongrogationm privata· ai ooqgregationi· gaaornHa pteaoodaatiam.

Examinantur a patrii»·· dacrota qaaa aoquaatur: 1. *D* MteckMih»,* tin» ante, «fo· part priaiëm «M»- B *j* 9· *dt mlmmîWiliiii* S. *dt* Aw*' morio oc mwmrïï-, 4. *i» rtUHeniiM e pervetù tpiteepe* ***feeiniit***; S. *ti» Meerpentie»» pmtpifrtnK»* aeriwwommi.

Definitive aorum eontaxtaa a patribne approbatur, *t aoram proclamatio in tartia at ultima ce·· riona iabetar haberi. Λ

Admittitar forma aapplicatioai· ad taaoia aadam mittenda» qnoed nota ofBeia brariario «t miaaaii addenda.

Quadrant· aat· meridie· diaoodaat patra·.

MÇOU QOARTA CONGRRGATIO PRIVATA.

Hora tertia poat meridiem, die rigarima qaiata ·agnati, eoavouiàat patraa.

Logitar et admittitar relatio actorum oengregationia priratae praaoedaati·.

Ab illaatriaaimo et revereadiaeimo arehiepieoopo, de commm eliocum patrem, raverande loeepbo-Sabiao Raymoed, aai as theologi· a ruvarondieoim· ·piacopo Martyropobtano addaeto, Ueoatia dater, ·alotodiaio oaaaa, a ooncüio exeundi et ad prepria raeartandi.

Btataitar daerota de materiin qaaa aaqanatar, a congregation· d· drtratio form«fonda: |. de examine - Mcerdotibu· par quatuor aaaqa poat ordinatienMi eaboaado, et da ooeoioniba· ab oiadem ordinario axhibeadi·; fi. do oollatienibmi ia■titahadio.

Qeawtio ein» «oriotatM aocrataa ooagragatiaei d»_ diaripriaa nbmittitur.

" Hora quart» diaeedaat patro·. 'x

DBCDU OOMMOATη OBNBBAUÎ

Anno Domini miHaateo octingaatarimo qainqeagerima primo, foria aaaeada, dio· rigati·· qaiata anguati, horn qaarta poat moridiam, oaaVaeiant paire· ia looo aoSto, earn oaudbo· tboalagi· at ofMariia ooaailii, praatar rovareedum laaephum-Sabiaum Raymond mri Ueoatia axoeédi data frit

Legitur relatio praaaadoatia eengregatioei· geeo· ralU.

Leguntur: J. qaarta relatio ooagregetiaafo d· rtudti» dr·· etadia in oollogib aoeama O in aomiaarib·. fi. qaiata rdatia oaagragatioaia drdfoafptine eirca diTerea» qaaaatio··· ia appaadfoevitaaKnpe·· DamiM mortal mh*.

Legaatar Mtn oeagragatioeb privai·· at aaegragatioaii gaeateUa proMadantiam, at approbaatar a patribaa.

Diaoatiaatar aeataatiM tbaologoram oiroa: 1. aatatam et qaaüdaatioMm famularam qua» praabytari in ania doaübaa habara'poaeant-, a. oantum at maaicam in aoakaii·.

Stataitnr deorata in utraqao mataria a congregatione d· dernrtw praopanri.

Quadraata ante meridian diacedunt patraa.

UNDBCIMA WOMHATIO OKNKRAUS.

Anao milleaimo octiigantaaimo qainqaageaimo primo, foria tertia, dia rigeam· aexta auguati, hora terti· Cpeat maridiam, ooneanient, patraa ia loco ·olito, oem ofBotariia at tbaologia concilii.

Fit relatio praaoedaati· congregationi» generali·.

Lagiiar at diaoatitar aeptima relatio congregationi· d· diaripfom cire· aorietatea aacrptaa.

Diaentita· .altam aaxta relatio oioedem oongregationia in praaeadeati eoagregation· laeta cire· aaltatioaaa, apactneela at qaaadam qaaaatio··· maximi momaati ab apboopi· aabmiaMa.

Lagitar tertia relatio congregationi» d· doctrina do pabbeatioaa daorati TIμ μ M concilii Tridentini.

Horn qaiata oem dimidia, foeta oratione, diaoadaat omnaa.

DBÛDU «XTA CONOMBATIO PRIVATA.

Eedam die, bora ootara eam dimidia poat maridiam, ooaraaiant patre·..

Legantor et admittantur acta duaram praecedentiam oangregatiaaam.'

Baeataedimim·· opiacopn· Kingttoaienai» notam fooit eaatoria concilii patribqa quod, ob malefactam ·alotadiaem, ot monti aanetao aedi» npoatolioa· obtamparara eepien», Kbeatar ot volnntarie auae diocoeria adminiatratioui reaeatiet ia gratiam rcrereadierimi Oarrhenria epiaeopi, «ai coadiatorin. Quoddam laitrementam ad~boc praeparatam manu propria eebai^nat, una cum eui» ▼anerabiUba· collegi·. Sabaigaat qaoqaa Uttaraa, qaibua aammam pontificem aartiotam fooit da ana agendi.ration· in hm ^rmuBttMUüte

Daoima bora recedunt paire·.

DBCDU «BPΠMA OOSGRBQATIO PRIVATA

Hora aoaa 'eum dimidia aat· meridiem, foria qaarta, dio rigeaima.aeptima aaguati, conveniunt paire·.

Lagtmtar et approbaatar aata triam praecedentiam oengrigetiaaam,

IdttpMtw I· *dt* *tttttditp*

·ynadi di·····; b. de praarafoatiaM tmtium (gnadoüaiai,' qua· doerota a patriban approbata prodamauda aaat fat tertia O ultima aeedona ooaeiiii.

Hora daedecima ruaient patre·.

MCSMA OCTAVA COMtiMATIO PRIVATA

IMO* THRI BMt MMfi*

.Legtear «t **iiiMilm** dacnftM· *A iteattHeae* Aquta*·, habit· **Mt** tai ecetesia **mitripilltaaa,** cadam W WMFMMM **MBMM** *A9IIA9* IWyMMŷ M> P*** -MM· V* BppβnM* qwre* WWM v» ■■■<■«»·>■, **iobatar praeiaa*ari** fat **sasnie·· praxiçna goacraM.**

'Hara tare· «m dimidia diaoaduat patra·

DOODBCIMA IT ULTIMA ONKIRBGATIU GBNBRAU8.

Anne Domini mUaahaa octiagrateaiaaa quinquagesimo prima, feria quarta, die vigeaima septima augusti, bora tartia mm dimidia paat meridiss·, •daunt patre* in loco «olito cam omnibua thaoiogia et oMoiariia concilii.

Fit relatio praecedenti* congregationi* generali*.

Legitur relatio quinta congregationi* d* atadite quoad libella publica *(jaenaat)* ad defenaionem religioni·, gallico et anglioo idiamatibus, iam in hac provincia institute.

Leguntur quae «equuntur decreta in ultima sessione generali proclamanda: 1. *Dt eatreiteAat aias B riw postprimam eommimisMm/acsnidü,- b,itetadiu àntt,* mas poet paAnom commuatMam/eriidia,· *H. it fetealehnt* aarordotam· 8. *it* cant· *< anuiea ta *rocittüt; t. it tiaiutpre tœtrittibet retent trü-*itatia, *eeUatienibiufme tedttiaeticù;* 5. *it tecitiaiAat tterttù; ·fi.* *it* proandpetiane taatMM» *tgneiaiiaat;* 7. *it indictiont fittmri ttntHii pmimlii;* 8. *^t eeUbritiént ty*tii iAeeeeonet;* 9. d* puMwutûma *ieeretonan Utt eeneiUi preeineAlit;* 10. *it* Maacotrona at *etntreHtttt htMtetaiet Mariae eirpinit.*

Pro eraatina die denuntiatur tertia et ultima •eMio, bora octava ante meridiem incipienda.

Tandem illuatrisaimus ac raverendiaaimu* domino· domina· arehiepisoopus, nomine patrum concilii. gratia· egit omnibua theologi·, canonistia et officiariis, pro aelo et experientia quibu· concilium adiavarunt.

Hora quinta, facta oratione, otnne* discedunt

♦

DECIMA NONA ET CLTIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Eadem die, bora octava cuni dimidia post meridiem, adaunt omnea patre*. ·

Leguntur et approbantur acta duarum praecedentium congregationum.

Statuerant patre* opportunum eaae nova* dioeceae* erigi, quarum una eflbrmata foret ex diatrictu Triflurianeaci et parte districtu· inferiori* San-Eranciaci; altera ex territorio inter San-Franciaci et Richelieu amnm incluao; de quarum erectione ■icut et de promotione epiacoporum* poatulatio ad apoatoliahm Mdem poatea et tempore opportuno facienda erit

Munua edendi rituale et cateehiamuur ad uram provinciae attribuitur reverendimimo epiacopo Tloanenai, eui adiutorea erant reverradi I.-B -A. Ferlaad et P.-H. Harkin, domua arcbiepiaoopali· presbyteri, i.-F. Aubry, Mtninarii Quebeoensis prasbyter, et L. SacM, «aperior societati· Iesu ia Quebecensi dioecesi.

Generalis ordo decretorum statuitur, ot, die sequenti, in ultima seeaione, habebitur proclamatio eorum decretorum qaae nondum publicata su^t

' Statuitur quoque quod omnia decreta 'in duplici codice scripta, a singuli* patribus, propria mana subscribaatar, quoram anas ad sammam poatifleam traasmittetur, et altar in camera arehiepiacopali cum actis coneilii Mrvabitur.

Tandem reverendissimus Martyropolitanus epiaMpus sligitar ut Renum* adeat, summi pontificis approbatioai daerata M acta dicti concilii submissam*.

Hora decima, raeadaat patra·.

■BMK) HKU BT ULTIMA.

iNm mmî- mm UB proviaaiaB* OMbaornaate, ««i iaterftaaraat ■■>■ patron mm tbaalagte M afltetariin aoaeitii, ceram nmgM aiari pepaJiqan oeaeanm.

Aa·* tMMMm ak iftMtrMe·.« fiwaraftdttaatM· iγγMτ|·.—f- —i-t——— aMtMtar paaImM: &I-sum ma/bc, Dtae etc-, eum antiphoan et orationibus praaneriptin; evaagalinm Meandum Matthaeum: *Diaii Iam iueipeiit* mm.' ai psecnaarit *in te fréter* **% etdtyhuM Frai «raater.

Sacra eoacio ad populum a reverendiaaimo ||^ianopdbtano epiaeopo facta eat.

Poatea, unirent promoture* decretorum, qfIte in praeaedM^peaaione sancita aunt, promulgationem, que leguntur a secretarii*. ordine sequenti; 1. *Dt* irrotari· ae nriaaali,- Si. d* *telteutUaiAat;* S. d* cental at mastra «n *recMù;* 4. d* eatseAssteM risv *trie,* 5. d* *celebratione epntii* djaatnaaae*; 10. *it paUieetiane iecretermen haiat ctndlii* pronia-*cialif,* IL *it* inaaeatiena at anwratioa* iaaft'amma* *Jiariat tirpitie.*

Poat promulgationem huiu* ultimi decreti facta eat «olomniter, omnibua genuflexia, cooaecratio Dei aalvatoria matri omnia provineiae Quebaceneie, et .cantatur *Jfapnÿteat.*

Postulantibus deinde concilii promotoribua, publicatur decretum *it pneulfetuu tfttüan* synorfnlinm, et, iisdem instantibus, *iterthtat tmbtcriplietiit,* ad finem cuius a secretario proclamantur nomipa ainguloram pAtrum concilii, qui respondent: *Mtiak.*

Tunc reverendmoimus srchiepiscopus surgens cum mitra, accedit ad altare, et codicem decretorum superpositum propria .manu subsignat; quod fit eodem modo a eaeteri* concilii patribus.

Hi* peractis, edicuntur a patribus, ritu ***ueto, *iniietio* prorium eoerilii prorinciri··, necnon, post instantiam, a promotoribu* factam, decretum *βηὐ* concilii, quod decretum, sicut omnis caetera superius memorata, approbatur a patribus, modo ordinario, per' verbum: *Placet.*

Tum reverendi*simu* archiepiscopu·, aeaentieatibu» patribus, decernit concilium'abeolutuip mm.

Quo facto, brevi allocutione · reverendissimo arohiepiscopo pronuntiata, hymnus *Tt Demet* cantatur, et Secretarii, stantibus omnibus, *olemnes, ut in' pontificali leguntur, acclamatione·' pronuntiant, quibas respondent patres aolemni vooe.

ACCLAMATIONES.

Beatissimo domino nostro Pio papae IX, sanctae et universali* ecclesiae pontifici, benedictio Dai omnipotentia, ohristiani nominis in osusv tatoarum regiones propagatio, cunctarum gentium obadiantia at in anum ovile adunatio.

' *Keepaaietar:* Benedictio «aper illum, diaturaa prosperitas, sanctae Dei eeclsaiae exaltatio.

Reverendissimum dominam haiaa provincias Metropolitanum, et in hoc concilio praesidentem, rore gratiae suae perfnndat Deas, et ad gloriam aeternam reesrvet

EsepaudsMr.- Roro gratia· *tuta* porftaad^t eu* Dann, (at) ad gloriam Mtsream coacervat

Rsveroodiaaimoe apiacop··, quos Spiritus sanetu i* hu synodo aongragavit ad gloriam M atiiitatag· pwviMiM ftd φ μ Iμ Iμ mm MWIm Iβ μ IβMM» M SIWIBM MttM MVÎMfMt· JhNfMMeIMe. IbmHmm et ad malte·

Omnibus ia bm eoacilio eoagragati^ pas rare at copiosa baaadietie. ,

Hctftndttw: Dam aüaaraatar ·aoatri at beue- dieat nobia.

Patria· aeatraa, at omnibu· pepaü· ebriatiaaia catholicae religiosi* seins, imtitia at pad· feeunditae, at contra Christian·· ttdai host··- victoria.

Hiifon^titr: Zolas fidsi, iustitia, pax at victoria.

Civitati at prorinciae Quebeoensi tranquillitas, salus, et divinarum gratiarum abuadantia.

➨ *fUifoadttw:* Gratia nobis «tranquillitas multiplicetur.

Decretorum huiu* concilii observantiam salutaram omnea, qui adsumus, unanimi voto a Deo bonorum omnium largitore humiliter imploremus, intercedente beatissima Dei genitrice virgine Maria, cum beatia apaataHe Petra at Paa)·, beatis bairn proviaciae patraafa.at omaibus eanrtie

Bfapsadstar.' Fiat, tat Aaran, am*·.

Tune eam mitra sqaas rsvsreadissimas arcbiepueopaa afagaHs ooaoiHi patrib·· aaoalam pseis porrigit, at ab aia viciasim accipit.

Solemn» postea benedictio omnibus impertitur a reverendissimo archiepiscopo; quadraginta dierum indulgentia astantibus annuntiatur; çautat diaconus: Bsesdamas cam *fact;* respondent omnea: In nomine Chrisri, et redeunt processionaliter ad domum arehiepiecopelem, una bora cum dimidia post meridiem.

Approbatum et admissum a patribu·.

C.-F. Caxeau. p„ secretarius.

I.-O. Pare, can., vice-secretarius.

DECRETA CONCILII,

I. *Dt aptritada tpnodt.*

In nomine sanctissimae et individuae Trinitati·, Patria, et Filii, et Spiritu· sancti.

Nos, Petrue-Flavianae Turgeon, eccleaiae metropolitanae Quebecensis arohiepiscopus, ad laudem et gloriam Dei et salvatoris noatri lesu Christi, unigeniti Filii Dei. Patri consubstantialis, qni, pro nobia caro factus, uaua eat Dei et hominum mediator, et auctor aalutia nostrae; aub tutela et praeaidio matris oins beatae Mariae virgini·, sancti Petri apoatolorum principia, sanctorum quorum patrocinio noptrae ecclesiae cathédrales et dioeceses muniuntur, atque omnium sanctorum, statuimus ac decernimus, de consilio ac conseneu reverendissimorum episcoporum nostrorum comprovincialium, hac ipsa.die decima quinta augusti inchoari, atque adeo inchoatum ease concilium provinciale, quod nostra metropolitana auctoritate indiximu· et convocavimus; lesutn Christum dominum et salvatorem nostrum humiliter deprecantes, ut quod coepit ipse perfieia), ae quaeeumque ad nostram clerique et populi aedificationem stabilienda recognovimus, ab omnibus et singulis. Deo adiuvante, observentur.

II. *Dt* motto *titmdi* <· eoncîlto.

liaoc synodus provincialis, a beato apostolo edocta quod omne datum optimum et omne doaum perfectum desursum eat, descendens a patre luminum. qui eis, qui postulant a se sapientiam, dat omnibus affluenter, statuit omnes cfiristifidele· huiusce civitatis Quebecenaia, quorum, sicut et totius provinciae gratia celebratur, exhortando· eeae, prout hortatur, ut se a peccatis hactenus m-mfaissis emendare, ac de caetera in timore Domini ambulare, piis operibus instase, Jad sacramenta poenitentiae et eucharistiae frequentia· accedere, et quotidie pro episcopis et sacerdotibus Aio legitime congregatis instanter orare velint; eosdem vero episcopos et sacerdote·, ut amidue incumbant in laudibus Dei, atque singuli· diebus, in quantum fieri poterit, sanctissimum mimae sacrificium peragant, aut saltem mysteriorum celebrationi·devota interstat, facientes obsecrationes, oration·· et postulatione· pro ecclesia sancta Dei, pro sanctissimo patre nostro Pio papa IX, pro regina nostra, pro gubernatoribus et caeteris qui in sublimitate ooastituti saut, et pro omnibus hominibus, ut tranquillam et quietam vitam agamus, pace fruamur, et fidei augmentum vide- ,amus. Praeter··, hortatur il)oa ut innuent sfagaKa ·extis fefiia, fa memoriam paasioaia Domini, omnibasqae diebas mon·· frugali ntaatar.

Kt, qsoaiam opertat apiwapo· impsobeoaibite· ·me, bortatar eMam.Uto· ·* obeeSMSor fa Damfifo, --Méiili-fi Ifiiüfi trlim

B innocentia et integritate, fide, religione et pietate, omniumque virtutum ornamento 'praefulgeant, ita ut in' omnibua honestatem prae ae ferant, sicut decet ministro· Dei mysteriorum.

Cum autem synodi provincialis scopus est |sit), ut sacra conciliorum aummorumque pontificum decreta renoventur et custodiantur, illos monet summopere ipsis curandum esse ut ea accurate referantur, adiectis quibusdam, ei opus est. explicationibus; ita tamen ut non recedatur unquam a mente sanctae eccleaiae Romanae, caeterarum ecclesiarum matris ac magistrae.

In sententiis vero dicendis, nullus audeat aut immodicis verbi* perstrepere, aut tumultibus perturbare, variisve et obstinatis disceptationibus contendere; sed omnes ad gloriam Dei et animarum saluti (salutem] unice conspirantes, cum modestia et animi lenitate, prout Spiritus sanctus dabit eloqui, opportune. servato ordine, proferant opiniones, in actionibus tam privatis quam publicis; ac ita, quidquid | dixerint, miti verborum prolatione temperent, ut nec audientes offendantur, nec recta judicii acies perturbato animo inflectatur.

Insuper, ipsa synodus decernit ac declarat qnod. si forte contigerit aliquos debito in loco non sedere, sive in sessionibus, sive in congregationibus, nulli propterea praeiudicium generetur, nulliqUe novum >us acquiratur·. In qualicumque enim ordine quisque comparent et sedeat, iura illius salva osse vult synodus.

Demum,.universis qui, iure vocati, »d hoc consilium provinciale convenerunt, in virtute sanctae obedientiae praeeipit^jutcfintequam dimissum fuerit. , discedere praesumant, ni*i ob rationabilem causam, facultateque petita et obtenta a patribus: et insuper eos omne· hortatur, ut diurnum vivendi ordinem, in prima congregatione generali promulgatum et D statutum, fideliter exequantur.

III. *Dt prvftuitnt jUti.*

Cum fide· initium ait et fundamentum salutis, atque inter omnes pastoralis officii sollicitudines illa potissimum prima e··· debeat, ut fides catholica, quam sancta Romana aedesia tenet et colit, incorrupta in. hac provincia intograqus permaneat, et omnes illam puram illibatamqu· custodiant: nos, in hac synodo provinciali hinc praecipue exordium duximus, ut eamdem sanctam et catholicam fidem, quam corde credimus, una oris confessions profiteamur. Quocirda, ucrwsMti oehumeuiei concilii Tridentfai decretis fahaerant··, professionem fidei a Pio IV pontifie· maximo praescriptam libenter hic palam solemniter praestamas («t publie· profitemur], eamqUe fidsdes edoceri statuimus.

FORMA IURAMENTI

(Vide sspra eoLMA-38A.]

I. De eMieutia eumuio^foditfiei.

Vt later tot et teat* erroram perieula, eon simas sicut 'partali fluctuantes, et non circumferamur omni vento doctrinae, toti» praeeordÀ amplectimur sanctam ecclesiam catholicam, quae est columna et firmamentum»veritatis, et eontra quam portae inferi non praevalebunt.

Et, quoniam Christus ipse super Petrum eiusque successores tuam aedificavit ecclesiam, profitemur, cum sancto oecUmenico concilio Florentino, sanetam apostolicam sedem et Romanum pontificem in universum orbem tenere primatum, et ipsum pontificem Romanum successorem esse besti Petri, principia apostolorum, et verum Christi vicarium, totiusque ecclesiae caput, et omnium ehristianorum patrem et doctorem existeré, et ipsi in beato Petro pascendi, regendi et gubernandi universalem ecclesiam a domino nostro lesu Christo plenam potestatem traditam esae, quemadmodum etiam in gestis conciliorum oecumenicorum et in sacris canonibus continetur. Insuper, agnogdentes cum sancto Irenaeo Romanum *eecieeiam eam eue ad* fuam *oportet omieu eedeeiae eoneenire, propter potiorem eiue principalitatem''* *, et fidem Petri, *„qui* in *propria ude tint et praevidet et prautat quaerentibue uritatem''* * nunquam defecisse, nec in finem defecturam esse ; in omnibua sequimur .^*eedem apoetolicam* in *qua eet integra et vera ehrietianae reliyionie perfecta eoliditae* **. Itaque, toto animo adhaeremus omnibus et singulis apoatolicis constitutionibus dogmaticis, uti et illis quae universalem ecclesiae disciplinam respiciunt: atque declaramus et docemus eas ab omnibus chriatifidelibus tenendas eue. velut erodendorum normam et conscientiae regulam indepen- C denter prorsus ab oinni potestatis saecularis sanctione.

Propterea, sacerdotes et omnes fideles saepius monitoa volumus, ut omni quidem tempore, sed potiMimum quando ecclesia gravioribus quassatur tempestatibus, oculos convertant ad hanc cathedram Petri, *.„qui eet petra et crepido eatholieae eeeteeiae, et rectae fidei fundamentum''* unde unitatis vigor per totum ecclesiae corpus diffunditur.

ZZ. De breviario âc eirieli.

Iuxta constitutionem sanetae memoriae Pii V, qui breviaria et missalia in usum ecclesiarum romani ritus, ad -mentem concilii Tridentini emendatius edendo, abolevit quaecumque alia, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita, vel ab episcopis in suis dioecesibus pervulgata, nisi dioeceses a bis centum saltem annis uti consuevissent breviario aut miaaali ab illis diverso ;. statuimus breviarium et D missale romanum. iam olim in ecclesia Quebeeenai recepta, ab omnibus nostrae provinciae ecclesiis servanda, additis officiis iam concessis et postea concedendis a sancta sede pro bac provincia: salvis tamen religiosorum privilegiis. Haec autem sunt officia quorum concessionem aut ritum altiorem a sancta sede haec synodus humiliter expostulat:

Desponsationis beatae Mariae virginis, duplex maius, ianuarii 93.

Sancti Polycarpi, episcopi et martyris, duplex, ianuarii 26.

Sancti Ignatii, episcopi et martyris, duplex, februarii l.

Dratioau domini noetri Isea Christi, duplex maius, foria 3 poet dominicam Septuagesimas1.

Commemoratio paasiouis domini nostri Issu Christi, duplex maias, feria 3 post domiaieem Sexagesimae ·.

Sacrae spineas Coronas domini aoptri less Christi, duplex maius, feria 6 poat 4flmiaicam Quinquagesimae

Sacrae Laaeeae et Clavorurf domini noetri lesu Christi, duplex maius, feria 6 poat dominicam 1 Quadragesimae.

Sacrae Sindonis domini nostri lesu Christi, duplex maius, feria 6 poet dominicam II Quadragesimae.

Sacrae quinque Vulnerum domini noetri lesu Christi, duplex maius, feria 6 post dominicam III (Quadragesimae.

Pretiosissimi sanguinis domini nostri lesu Christi, duplex maius, feria 6 post dominicam IV Quadragesimae.

Sancti Patritii, episcopi et confessoria, duplex maius, martii 17.

Sancti loeeph, sponsi beatae -Mariae virginis, duplex I classis, martii 19.

Sancti loannis Nepomuceni, martyris*, duplex, maii 92.

Beatae Mariae virginis Auxiliatricis. duplex maius, maii 24.

Sancti Rochi, confessoris, duplex, iunii 17.

Purissimi Cordis beatae Mariae virginis, duplex maius, dominica post octavani Assumptionis.

Maternitatis beatae Mariae virginis, duplex maius, dominii i II octobria.

Puritatis beatae Mariae virginis, duplex maius, dominica III octobris..

Patrocinii beatae Mariae virginis, duplex maius, dominica IV octobris.

Sancti Stanislai Kostkae, confessoris, duplex, novembris 16.

Sancti Thomae. Cantuariensis episcopi et martyris, duplex, decembris 29.

Officium sanctissimi sacramenti, semiduplex, omnibus, feriis quintis: dummodo non sint impeditae iuxta decreta sacrae rituum congregationis 20 martii 1706 et 15 martii 1804.

Officium conceptionis beatae Mariae virginis, semiduplex, singulis sabbatis; dummodo non sint impedita iuxta decreta sacrae rituum congregationis 20 martii 1706 et 15 martii 1804.

ZZZ. De rituali.

Quoniam summopere optandum ac curandum est, ut in nostra provincia ecclesiastica eadem liturgie servetur, quae una sit cum. romane liturgie, ut, iuxta apostolum, idipsum dieamus omnes, et non rint in nobis schismata, sed simus omnes perfecti et in eadem sententia, idque non modo quoad fidei dogmata, sed etiam quoad ritus, preces et caeremonias tum in divino officio peragendo, tum in sacramentis administrandis servanda, coneilium decernit rituale romanum servandum ease in tota hac provincia, adiectis in appendice quae ad aedificationem fidelium, necnon et ad paetorum instructionem conducere visa fuerint, quod, priusquam edatur cum dicta appendice, aaneta sedis approbationi subiiciatur. Ne autem peculiares, ritus cuiusque arbitrio inducantur, districte vetamus ne sacerdotes a forma sibi in rituali 'praescripta, consuetudinis obtentu, vel alio Quocumque praetextu, discedant.

IV. De auremomali.

Edatur quoque quamprimum liber caeremoniarum •x probatissimis operibus desumptus, caeremoniali

' ddv. *beer.* I. Iit a A l0PP-· Irea, ed. Migae, sol. 84· A-l

* 8. Petri (Aryaolsgi, *Xpiet. ad Bdqdb.* [Hardsela, 11 MB.)

' Formais Horairt.· IHsHseta, V. 77S; TMst, ^mMss JsuaPirt., esi. 784-8}

• Osaa. CVIud, art. 8 (MarMa. H. 84SC.J

* *Xditie mendeee:* riria 8.

' *Idem.*

« •

episcoporum, poatifioali, ssisasti, ae rituaU immw a omnino ooaformis (senota sedis iadieie sabUeioadua); at sacerdotes elerieiqus oaiaaa par haac praviaaia· ritus eccleaiae usiversadi» accurate eallaaat roHgiooe- qua serveat

F. *Dt catibut* roarreotis.

„Magaoptrt ad 'Jiriatiam papadi dittipliuam partitura aatutia patribua noatria sisnm *tôt, at atroeiora gttutdam at gratiora crimina, non a ftdbutoit, aad a commit daataxat aacardotibua abaeteantHr."]*

Huic ergo auctoritati Tridentioae synodi inhaerente», praeter caaua autumo' pontifici reservatos, sequente» casu» nobia, reservamus, nempe peccata eorum:

1. Qui publice et notorio in concubinatu vivunt;
2. Qui acienter domo» suas meretricibus publice noti» locant.

Ne qui» tamen pereat occaaione reservationia, absolutionem poenitenti bonae fidei a sacerdote, iure absolvendi a casibus reservati» non gaudente, collatam validam ease declaramus Excipiendus eat tamen complicis* casu».

VI. Dt aolamaitatibiu.

Placuit ut, de licentia sancta sedis,. caeteris »<ileninitatibus festorum quae ad dominicam diem remittuntur suppressis, sequentes tantum serventur atque celebrentur, iuxta modum a sancta sede iam concessum pro solemnitate assumptionis, translata ad dominicam, scilicet: Purificationis beata'e Mariae virginis: sancti Joseph; sancti loannis Baptistae; assumptionis beatae Mariae virginis; nativitatis eius-' dem; sancti Michaelis Archangel;: sancti patroni vel titularis ecclesiarum parochialium.

F/J. *Do eaata at mutica* m *ecrlttiia.*

Quae in ecclesiis cantanda sunt, ad divinum cultum promovendum fovendamque fidelium devotionem 'tantummodo inservire debent: caveant igitur parochi, ne musiea levis vel indecora theatrumque redolens, a- divina contemplatione fideles avertat. Curent pastores ut cantus gregorianus. utpote ecclesiae proprius, maieatatique divini cultu» sua gravitate multo conformior, in missa solemni. necnon in vesperis, primas partes obtineat Invigilent autem diligenter ne cantus exponatur contemptui, modo quo execution; mandatur voces sint unisonae, nec plus aequo extollantur; cantus non sit tardior citiorve; chorusque a peritis in canto gregoriano regatur; quod vix obtinendum est, nisi studiosa iuventus prae mundana eccleaiae musieam ediscat. Dent igitor operam rectores collegiorum seminariorumque, qui tam admirabili selo iuventuti instituendae se devovent, ut cantum gregorianum alumni apprime edoceantur.

VIII. Da oataddaau.

Cum uniformitas, etiam in modo doctrinae Christianae tradendae, maxime optanda sii, decernimus ut catochismus, gallico sermone scriptu» atque a concilio provinciali approbatus, edatur ia' usum christifidelium qui hoc idiomate utuntur: oateohismu» vero, auctore Butler, anglico sermone exaratus, utpote ab Hiberniae episcopis approbatus, et iamdudum in nostra regione vulgatissimus, pro omnibus christifidelibus anglice loquentibuS usu servetur.

IX. Dt caltdutibut, m» aata, titt poat primam

Singulis diebus demiaima, integro uni cnrsn, quoad poeaMo fi—gue porôeNoM oooieuia, Mat aatsshssua, ia quibus grauinum eatoehimni proviaeialis sensum, simpliei sermone, eaimanun pastorss enodabunt

Carrat animarum paatoraa at puuri opportuni» instructionibus dispensator ad primam confessionem; 'et ot prima vice ad asenun synaxim accessuri, rite sint parati, atque ad diiudicaadum oorpua Domini fiaoii fuerint idonei. Idcirco per catechese» non paucas aut obiter factas, sed frequenter repetitas, serie) matoreqne praeparatas instituantur. Quoad autem tempus per quod fieri debent catechese», aetatemque qua pueri admitti possunt, praescriptiones rituali adiunctae ad amussim serventur.

Cum autem pueri parentibus ignotis procreati admittendi sunt, sedulo inquiretur an baptiaati fuerint; ai quidem prima illorum communio habenda sit postea ut authentica quaedam baptismi attestatio.

Pastores animarum operam daturos esae confidimus, ut catechesibus dominicalibus. saltem per unum annum post susceptam prima vice communionem, pueri adsint, ut melius praecepta Dei et ecclesiae ediscant, fusiusque dogmata catholicae fidei edoceantur.

X. Dt aacordotibtu rotatu ordinatu, eollatiomhtugaa eceloaiatticit.

Sacerdotes non piodo virtute, sed etiam doctrina pollere debent; labia enim sacerdotia custodient scientiam, et legem requirent ex ore eius. Scientia quidem congrua m seminariis instrnuntnr; nullus tamen existimet, sordine presbyteratu» suscepto, se studiorum cura igtn esse absolutum. Cum enim ad sacrum regimen animarum venit, tunc magis ac magis attendere sibi debet et doctrinae. Niai enim novis et fere quotidiani» instet studiis, quae didicerat brevi a mente elabuntur. et caecus factus caecis ducatum praestans, cum eis in foveam cadet.

Hisoe studiis ut faveat, concilium decernit ut sacerdotes recens ordinati exgmini supra [super] theologiae materia qmus assignata, coram episcopo vel eiu» delegatis quotannis subeundo, per quadriennium subiiciantur, et eodem temporis spatio, singulis annis, duas conciones scriptas episcopo »uo ebiberat.

Episcopos vero hortatur ut^ quantum fieri potest, collatione» de rebus ecclesiastici» a presbyteri» iirter se habenda» instituant, easque, ut bene et ordinate fiant, regulis muniant. A sacerdotibus autem qui hisce collationibus intéresse non valebunt, exigatur ut quaestionibus in collationibus discutiendis scripto respondeant.

XI. Dt famulabat tacerdotum.

Cum mulieribus nullam consuetudinem habeant clerici in sacris ordinibus constituti, nec domi apud se retineant, nisi matrem, sororem, aut amitam, neque sibi famula» accipiant vel retineant, nisi provectae·aetatis, iuxta receptam sacrorum canonum interpretationem, et famae illibatae, de quibus nulla possit haberi suspicio.

XII. Dt nlaUonibut facitndit tpiteopo α *parochia at* mtsstonorMS.

Ut. tanto munere pascendi animas et regendi bene fungamur, nemo non videt quanti ait momenti ut boni instar pastorie oves nostras cognoscamu». et apprime nobia innotescat quid in singulis paroeciis vel missionibus fovendum sit, quid corrigendum. Qua de causa, relationes in qnibus unusquisque parochus vel missionaries statum moram et religionis in sua paroecia vel missione, ordino 'exposuerit, quotannis ante eataodaa soptembria, ad noe dirigi tebemw. Qnao reMfoeea udonem quae fideles

st parochos cam epiaeopi· devincire dab·*, eoafir- asabsnt

illi. De M/erpomtiomefntifUrtnM **sateanisiw.**

Nalla· sxtraaeas sacerdos at membrast oleri dioeseesni admittatur, qain prias, praeter licentiam βχββαφ, exhibuerit litteras oommsndatitia· raesua ·criptas, et a proprio episcopo subsignatas.

XIV. D» eociotatiSuo asersti.*

Propter gravissimas rationes, vetuerunt uncti pontifices ne fideles secretas societates, quovis nomine nuncupatas, ineant, iureiurando eeee adstringentes ad arcana servanda, /iam foedera huiusmodi clanculum inita mali suspicionem et periculum prae se ferunt, et iusiuranduin temere adhibetur. Idcirco monemus sacerdotes omneTmeminem posse absolutione saèramentali donari, nisi ab huiusmodi societatibus prorsus recedat. Hortamur autem, et in Domino obsecramus fideles omnes, ut occulta illa foedera omnino declinent, mente revolventes se Cbristi membra esse, et ecclesiae quaq mater nostra est mandatis teneri, eoeque ut filios lucis debere ambulare, iuxta sanctissima et divina illa documenta quae Christus dominus tradidit.

XV. De tcMu murtis.

Scholas mixtas, in quibus scilicet pueri fidelium simul cum acatholicorum pueris promiscue admisai, nullam vel falsam religionem edocentur, utpote natas ad hanc impietatis luem, quae xulgo indifferentismus nuncupatur, procreandam, omnino periculosas iudicamus. Quapropter pastoribus animarum enixe commendamus ut fideles,' quorum cura sibi committitur. ab istis gymnasiis omni conatu avocent. Quodsi in quibusdam locis,, scholis catholicis deficientibus, mixtas scholas-pueri adire cogantur, invigilent pastores eorum atque parentes ne, erroris venenum sensim ebibentes, fidei innocentiaeque iacturam patiantur. Nobis vero nihil non emoliendum erit ut catholici, iura sua retinentes, scholis sibi propriis, sicut et collegiis universitatibusque. in tota nostra provincia fruantur.

In primis autem satagemus Ut scholam moderatricem (vulgo dictam normalem) ad magistros sana doctrina bonisque moribus informandos obtineamus.

XVI. De celebratione egnodi dioeceeanae.

Iuxta decretum sacri cdncilii Tridentini, dioecesana synodus quotannis, quantum fieri potest, celebretur. Huic autem synodo universi et singuli intersint quicumque ex iure vel ex consuetudine intéresse tenentur.

XVII. Do publicatione decretorum huiue coneUii proeinciolie.

Decreta huius synodi provincialis nemo prelo subiiciat aut promulget antequam a sancta sede apostolica, iuxta constitutionem Sixti V, quae incipit *Immenea,* revisa et recognita fuerint. Litteris autem quibus illa confirmentur a sanctitate sua obtentis, ea statim imprimantur; impressaque, a singulis episcopis, vel in synodo dioecesana, vel, si celebrari nequeat, extra synodum, quam primum promulgentur.

XVIII. De Mteeeatiotte *et eenerationo boatioeimae Mariae oiriginie.*

Eximia admodum et ineffabilis beatae virginis Mariae dignitas postulat ut ei peculiaris exhibeatur cultus, qui etsi non latriae sit, cultu tamen sanctorum tanto prssstantior esse dsbat, quanto gratia ·t gloria sanctos supereminet Maria? st hi quidem fidslss Dei famuli st amici, illa vero son ancilla taatam st dilecta, sed et mater Domiai sui exstitit, quae lumen aeternum mudo sfthdit, lesnm Christum salvatorem nostram. Unde illam beatam dixerunt omnes geaerntiones; iliam omne· oedentae tum patre·, tam doetoree tantis extalerunt lendibus; illius encomium tot celebrarunt ooacilia. Et ideo haec synodus, iisdem vestigiis insistere cupiens, hortatur et obsecrat episcopos provinciae, alioeque quoslibet saluti animarum incumbentes, ui pro viribus suis cultum beatissimas Dei genitricis magis ae magis propagare studeant, pro certo .habentes quod qui invenerit matrem illam misericordiae, inveniet vitam et hauriet salutem a Domino.

Unde huius primi concilii provincialis patres, in hac ecclesia metropolitans, sub titulo immaculatae conceptionis beatae Mariae virginis dedicata, ad pedes eiusdem Dei genitricis illibatae provoluti, illi se suasque oves offerunt ac devovent, eamque ponunt custodem in vineis suis. Oculos ad sedem apoatolicam convertunt, humiliter et instanter eam deprecantes ut in omnibus huius provinciae dioecesibus, in officio et missa conceptionis beatae Mariae virginis, liceat in orationibus et praefatione addere verba *immaculatae, immaculata ;* et in litaniis eiusdem beatae Mariae virginis. *Régira* «mm Zadsrow- *cepta, ora pro uoAie ;* atque etiam tanquam ecclesiae catholicae doctrinam definire velit beatissimae virginis Mariae conceptum immaculatum omnino fuisse, ac ab omni pronus originalis culpae labe immunem.

XIX. D» promulgatione testium synode/Htm.

Nos Petrus-Flavianus Turgeon, archiepiscopus Quebeeenais, antiquum atque probatum de testibus aynodalibus institutum secuti, ad hoc officium, de consilio et consensu reverendissimorum coepiscoporum nostrorum, deligimus, instituimus atque pronuntiamus eos quorum nomina sequuntur:

Pro Quebeeensi archidioecesi: dominos Thomam Cooke, vicarium generalem dictae archidioecesia; et Franciscum-Xaverium Delige, parochum a Beata Maria Auxilii vulgo 1'Islet;

Pro dioecesi Kingstoniensi: dominos Aeneam McDonnell et loanpeni McDonald, vicarios generales .episcopi Kingstoniensis:

Pro dioecesi Marianopolitanensi: dominos Iosephum La Rocque, canonicum ecclesiae cathedralis Mnrianopolitanae; et Petrum-Mariam Mignault, archipresby terum. parochum aSancto-Iosepho vulgo Chambly. in eadem dioecesi;

Pro dioecesi Bypolitana; dominos Petrum Aubert, superiorem oblatorum Mariae Immaculatae; et lacobum Hughes, parochum a Sancto-Paulo vulgo Aylmer in dicta dioecesi Bypolitana:

Pro dioecesi Torontina: dominos Petrum-Henri- cum Harkin, presbyterum domus archiepiscopalis nostrae; et Antonium Parant, presbyterum seminarii Quebeeenais.

XX De indictione futuri concilii proeiucialie.

Cum sacrosanctae synodi Tridentina· decretis statutum sit, ut quolibet saltem triennio celebrentur concilia provincialia, ut ecclesiae menti obsequamur, nos Petrus-Flavianus Turgeon, archiepiseopua Qnebeeenaia, de eonsilio et consensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium, proximum concilium huius provinciae in ipsa nostra ecclesia metropolitans. menae maio anno milleaimo octingentesimo quinquagesimo quarto, celebrandum iam denuntiamus et indicimus omnibua qui praesentes adesse debent.

XXI. De fine ooneiRi.

Cum placuerit omnibus patribus huius ooneilH finem fieri, nos Petras-Flavianus Turgeon,' archi-

d

epiacopo· Qvebeceaaia,$ provincial! concilie fluent A facitnu·. et iam nano factum eane decerSimn·.

XXII. D»

No» Petra·-Fl*vianu· Targeon, orehiepiacopa· Qaebecenai». admonemu* revanndiaaimoa patre·omaea. qui huie aynodo iure iétereunt et interfaenint. ut ppat no·. ainguli. loco et ordine ano, ad altare accédant, et iia quae in hae aynodo dA creta «ont. autwcribunt.

No· P'etrua - Flavianue Turgeon.* archiepiacopne Quebecenaia, haec decreta a nobia definita aub·cripaimua.

t Ego P.-F. archiepiacopua Quebecenaia.

t Ego Rem , epiaeopua Kingatonienai·, definiena aubacripai.

t Ego Ignatiua, epiaeopua Marianopolitanu·. definien· aubacripai.,

t Ego lo·.- Eugeniua. epiaeopua Bypolitanua, B definiena aubacripai.

+ Ego Arm.-F.-M . episcopus Torontinue. défi* mens supseripsi

t Ego Patritius, episcopus ('arrhensis, King* stoniensis administrator, definiens sufixscripsi.

Ego Inanues-Carolus Prince. episcopus Martyrepobtanus. coadiutor Marianopolitanus, .definiens subscripsi.

t Ego t'.-F. Baillargeon. episcopus/Tloanenei», coadiutor archiepiscopi Queberensis. dpfiniena subscripsi.

• - EPISTOLA

jxrtrum *concilii, Hornum, una* cum *decreti» eiuodem concilii poet eiut celebrationem, ad* summum positorem *mitea.*

Sâ V<TW8IM0 DOMiXO NOtfTHO Pjp PAPAK NOMO

Beatissime pater.

Sanctitati vestrae, tanta sollicitudine saluti omnium ecclesiarum invigilanti, gratum sane erit audire episcopos provinciae ecclesiasticae Quebecenais nuperrime formatae, sacrae Tridentinae synodi decretis obedientes. in urbe metropoiitana. ad celebrandum primum provinciale concilium convenisse, die 15 mensis augusti.

Illis autem episcopis congregatis haud fas erat ex.'concilio discedere, quin prius commune et solemnè,testimopjum eius qua erga apostolicam sedem san<'titatemq^-*veptrain venerationis, obedientiac et devotionis \afficluntur, exhiberent. Huius debiti, nq^is omnibus, utpote «V^tissimis filiis, quam maxime ' grati, solvendi i^Bia. reverendissimum 1.-1' Prince. episcopui^Martyropolitanuni, fratrem nostrum charissiinum, atque mentis animique nostri fidelem interpretem. Romam mittimus. Ipse ad sanctitati* vestrae pedes has litteras et vota nostra, una 'cum decretis quae, ecclesiarum nostrarum necessitatibus occurrentes, condenda ctmsuimus, deponet*

Ha4c apostolicae sedis iu^icio, ut par est, eu llicimus; ut, si sanctitati vesWae probehtur. hecessana, hac sanctione firmata, .optatum effectum feliciter sortiantur.

Pauca quidem decernenda iudicaviniUf, ast praesentibus· rerum nostrarum adiunctis accommodata, eiusque naturae, ut, si fideliter serventur^ una cum sedi sanctae sublectione ac concordia inter fratres. gloriam Dei, animarum salutem incrementumque religionis, divinae 'gratiae auxilio, in nostris dioecesibus promovere valeant

Et nunc ad sanctitatis vestrae pedes provoluti, eique multos annos et aeternam memoriam exoptantes. apostolicam benedictionem nobis gregibusqne nostris imploramus.

Sanctitati» veatrae obcaqocntMeiai filii:

t PF., arehiepiecopa· Qaebeeeneia.

t Remigio·, epiacopo· Kingutonienam.

+ Ig., epiacopo· Marianopelitanna.

+ loe.-Eug., epiaeopua Bypolitaaaa.

f Amandae-Fr.-M., epiaeopua Torontinaa.

+ Patritfoa. epiaeopua Carrhenai·, Kingatonienai· adminiatrntor.

t l.-C., epiaeopua Martyropolitanu·, coadiutor Marianopolitanu·.

t C.-F.. epiacopu» Tloanenaia, coadiator Quebecenaia.

Quebeci. die *28 augusti 1851.

LITTERAE

Sarchmimi ixmiini Ph IX.

Venerabiles fratres, sllutem et apostolicam benedictionem

Quas die vigesima octava mensis augusti superioris anni ad nos mittere voluistis litteras, grato prorsus et perlibenti animo accepimus\ sensibus enim sunt undequaque refertae deditissimi nobis et sedis huic apostolieae animi. Quamobrem. Rfartyropolitanum episcopum loannem-Carohim qUi-'-v-c litteras ipsas nobis reddidit, et acta provincialis concilii, quod nuper habuistis, huc attulit, trvnignissimp excepimus. eximiamqUe vestrum <onnium in fungendo pastorali munere sollicitudinem et alacritatem gratulati fuimus. Quibus de actis ubi primum necessarium examen fuerit absolutum, responsum accipietis. venerabiles fratres, interim vero nostra hac epistola officio vestro nos respondemus, ac stimulos bene licet currentibus addimus, quo uberior in dies creditis vobis ecclesiis exstet pastoralis vestri studii et sollicitudinis fructus l>mmc potentem dominum humilibus nos precibus invocamus, ut vestram in nos pietatem et observantiam omni remuneret copia donorum coelestium Quorum auspicent nostraeque erga vos praecipuae caritatis pignus adiungimus apostolicam benedictionem quam ex intimo corde depromptum vestrum ainguks'. venerabiles fratres, cum omni etiam clero xau»tro. fidelique populo communicandam intimo cordis affectu perannMfter impertimur

Datum Rontae, apud Ranctuin-Pctrum. die 7 ιβnuarii anni 185*2. pontificatus nostri anno VI

Pius pap* IX

LITTERAE

*«aper approbatione decretorum concilii provinciale * - Quebecenoio.*

Illustrissimo et reverendissime domine

In duplici tacra congregationis generalis conventu proposita sunt acta et decreta synodi provincialis Quebecensis, amplitudo tpae, atque aliorum eccle* ciaaticae illius provinciae,, antistitum nomine per reverendum pater dominum episcopum loannem Oro Ium Prince exhibita? Emorum' vero patres indicium a sanctissimo Domino nostro probatum haec epistola aeu instructio declarat. Primo vero haud conveniens visum est quod episcopis epadtutoribus votum deeisivum tribueretur, attento praesertim quod in sententiarum discrepantia, duplici suffragio una pars adversus alteram irrationabiliter iuvaretur. Hinc etiam tutius visum est ad cautelam a sanctissimo Domino actorum sanationem «isse implorandam quamquidem sanctitas sua benigne concessit. '

Quôd vero, ad. decreta pertinet, haec sagra congregatione animadvertenda oensuit.

Quoad tertian *do profuàoM fidoi* monitum voluit ut, cum decreta typis edantur, fidei professio

a Pio IV saaeta aoaiona praaaeripta per extensum A iaeeratar, eodeesque doereto tertio dariua etiaa eiguileatur profMaioneat illam a patribus eoleaaaitar ia syaodo praestita» faisee. Neque etiam praetereundum videtur in synodis decreta· de *fide* odi consuevisse, quo, Inoorum ae cirouqutuatiarum ratione habita, praecavetur ut fidei catholicae paritae intemerata servetur, atque erroribus aditas occludatar. Cum rursus concilium provinciale erit celebrandum, huic defectui occurrero lioobit.

In uaprhto quarto accuratius secernenda videntur verba sancti Petri Chrysologi ab iis quae addunt synodi patres; verba autem sancta doctoris ita exhibentur in editione Baherianiana operum sancta Inonis, t. I. eoi. 779: Quoasem isolas' Frira* ps m *propria* ssds *vivit et praecidet, praedat fueureutHue veritatem.* In formula orientalibus ab Hormisda pontifice proposita legitur: Srdss *optica ... in* yae *eet integra et vera ChritHaaoe religione perfecta* II soliditas. Demum Paachasinus aliique sancta Ixionis ■pemoria legati in concilio Chalcedonensi, actione 3 beatum Petrum commemorantes addunt: *gue eet petra et crepido catholicae eccleeiae, et rectae fidei fundamentum.*

tridultum pro festis de quibus in quinto decreto adiectoque supplici libello agebatur, concessum est ita tamen ut tituli ac dies pro iisdem festis ad calendarii romanae cleri normam sint reducendi. Quoad festum beatae Mariae de Victoria, petitio ad sagra rituum congregatio transmissa est : cumque ex responsione ea de re edenda, sit etiam dijudicandum circa diem praefiniendam pro festo puritatis beatissimae Mariae virginis roberipta pro iptegro supplici libello, suo tempore, tradentur. Significandum interea est festa sanctae Iiilarii Pictaviensis sub ritu duplici, nancta» Antonini item sub eodem ritu, pretiosissimi sanguinis dominus e noster lesu Christi duplex 2 classis dominica 1 iulii. septem dolorum beatissimae Mariae virginis duplex maius dominica 3 septembres, iam pro universa ecclesia vigere per decreta, ut inquiunt. urbis et orbis.

Examen deinde circa docrettim VI *de rituali* fuit institutum, quoad Qtiam additiones inducendas, ac novam editiogis frirmam. Porro cum dubium propositum eminentissimi patres fuerit, num decretum illud VI admitti posset, necnon rituale cum exhortationibus. translationibus ex latino in vulgaria idiomata. novisque benedictionibus per episcopum, Prince exhibitis, ac iuxta propositam distributionem, eminentissimi patres respondendum consuerunt *affirmative iuxta modum ab eminentiuimo. relatore propoeitum ;* nempe in exhortatione facienda antequam omissae baptismatis caeremoniae suppleantur, adiiciatur explicatio ritus quo aures et nares baptisati II a sacerAte tangantur. Delenda erit integra exhortatio circa mavhdonia mixta, cum matrimonia huiusmodi ecclesia aegre admodum admittat, et ab iisdem pm,ni o^mdidelea avertat. In ritualis titulo tollatur *ApprosKte .eanctiuimo Itomino,* quemadmodum et alia quae sequuntur post verbum *editum.* Interrogationes faciendae in administration» baptismatis edantur et fiant latino idiomate, haud vetito tamen quod vulgari idiomate repeti valeant, cum opportunum Videatur ut melius intelligantur.

Deleatnr *adnotatio* quae respicit omissionem unctionis lumborum seu renium. In ordine cons*mendationie animae,* haud tollatur ttextus latinus evangelium secundum loannem. Quoad benedictiones in rituali Romanb haud comprehensas, eminentissimi patres consuerunt episcopos remittendos esse ad sagra congregatio rituum. In reqn» autem, ritualis editio conformia ait rituali Romano

De Cearomsetarum Mra emiaoatuaimi patrue agentes oeoasione deeroti septimo numero lati, responderunt: «dite prias nasrvunuiali at Myra eoa-

4MWUM

Decreta» nonum inscriptum *De* sefommtafrtus admiasum eet: Numero astem primo indultum sanctitatis suae eidem respondens adiieitur.

In decreto 12, tempus quo cathechismas fieri debeat head visam eet pro ulla religione ooarctandum: hine praeeeribendum esset ut, quoad possibile sit. quemadmodum in civitatibus, ita etiam rure, integro aani euroa, catechetiea instructio fiat. Opportunis instructionibus pueri disponendi sunt, non modo ad primam communionem, verum etiam et ad primam confessionem. Documentum, quo fides fit aliquem' ad primam communionem accessisse. admitti potest velut probatio suppletoria seu praesumptiva recepti baptismatis; attamen in casu tantum quo haberi prorsus nequeat certius ea de re documentum, ac probatio magis directa. Hinc etiam episcopi agnoscXnt quanta diligentia, antequam fideles ad primam communionem admittantur, parochi seu miesionarii circa baptisma iisdem collatum inquirere debeant : tunc enim tantum admissio ad eucharistiam, suppletorio modo, receptionem baptismatis probare poterit. Paragraph» ^iltimo memorati decreti, ante verba *fpr* annem, sidatur *ealtem.*

Quod pertinet ad decretum 15. est ritè praecavendum ne annuae relationes transmittendae a parochis et missionariis ad suos episcopos habeantur loco pastoralis visitationis, quae proinde ad tramitem sancte canonum, in singulis paroeciis seu missionibus, ab episcopis peragenda.

In decreto numero 20, ubi dicitur decreta concilii haud esse evulganda antequam a sancta sede aplicationis iuxta constitutio sixti V, quae incipit immensa, approbata fuerint; iuxta tenorem ipsius constitutionis dicendum erit *reviea et recognita :* neque enim aplica, sedes omnibus decretis conciliorum provincialium positivam approbationem semper tribuere intendit.

Demum quoad decretum 21 eminentissimi patre transmittendam iusscrunt oncyclicam a sanctissimo domino nostro latam circa invocationem immaculatae conceptionis, eamque adjectam reperies.

Supereat animadvertendum, in synodis illud quoque generatim servari, ut circa sacramentorum administrationetn regulae, ex catholicae ecclesiae doctrina. ex Romanorum pontificum constitutionibus, aliispue ecclesiasticis canonibus excerptae, breviter accuratèque tradantur: licet vero id in prima hac synodo provinciali effici forsitan ob temporis angustias non potuerit ; opportunum erit ut in proxime habenda praestetur, decretis antea ritb dispositis, habitisque prae oculis aliis probatis conciliis, quae eo titulo peculiariter commendentur.

Decreta proinde iuxta hactenus traditam instructionem emendata vulgari poterunt, addito etiam sacre congregationis. Decreto quod bis luteri^ddiungitur: sperare vero licet, ex diligenti horum decretorum observantia, plurimum utilitatis rei catholicae obventurum.

Precor Deum ut Te diu sospitem incolumemque servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 8 iulii 1852.

Amplitudinis tuae ad officia paratissimus

Signatum: I.-Ph. cardinalis Franxoni. praefectus.

AI. Rarnabo, a secretis.

APPROBATIO DBCMTOMÜM.

ceagrepetsom· 4* fVepegoMIe jIdc deerstimk

Arehiepiaeopu· «t episcopi provincia· scaiaris «tie·· Queboeeads, «t eeehsiarum illarum regimini mslius provideatur, «aperior· aaae, mease anguste, provincialem synodum in ipsa Quobeoeeti nrb· celebrarunt, eiusdcmqus seta et decreta, per episcopum loannem-Carolum Prince, examini ae indicio sedi· apostolioM exhibuerunt Pom, in daplid generali conventu. diebus 10 ac 17 maii hnins uai, eminea-tissimi ao reverendissimi patres sacrae eongrogatiooie 4b Propaganda fids, referent· emiaentiasimo ae reverendimimo domino Ludovico cardinali Altierio, mature iisdem acti» no decreti· perpensis, praevia «anation· cuiuacumqne defectus in celebratione «iu«·dem synodi, quae a sanctissimo domino nostro nonce··· leat, «upradicta decreta, nonnulli· adhibiti· modificationibus*, quae peculiari instructione* traduntur, approbanda cenauerunt.

Datum Romae, ex aedibus dicti· sacrae congregationi· de Propaganda fide, die β iulii 1862.

Locet t tigilli.

Sigeahuu: l.-Ph. cardinali· Franxoni, praefectu·.
AI. Bamabo. · secretis.

IO8TULATJO DE XOVI8 "FFK'118.

Beatissime pater.

ft in tota nostra provincia Quebccensi laude· Deo una voce persolvamus, nos, archiepiscopus Quebecenai· et epiacopi dioececium eiusdem provinciae, in concilio congregati, supplicemus sanctitati vestrae ut dignetur indulgere, ut officia Quebecenai dioeceai iamdudum a «ancta aede concessa, eaeteris dioecesibus provinciae nostrae concedantur; et· in·uper ut alia officia, quorum catalogum adneetimua, possint ubique per totam nostram provinciam Quebecenaem recitari. Quod de indulgentia sanctitatis vestrae humillime speramus.

Officia de quibua agitur, haec aunt:

Desponsatio beatae Mariae virgini· duplex maius, ianuarii 29 etc. (Vide supra coi. 681 D sq.J

POSTULATIO DE 90LEMNTTATIBU8.

Beatissime pater. j

Ad fovendam fidelium pietatem, noe, arehiepiacopua Quebecenai· et epiacopi dioeceai··» omnium provinciae eocleaiaaticae, in concilio congregati, humiliter petimu·, ut «anctita» vestra indulgere dignetur, ut quaedam festa, nempe purificationi· beatae Mariae virgini·, «ancti losephi, (ancti Icaania Baptistae, assumptionis beatae Mariae virgini·, nativitati· eiuadem, UMti Michaelis Arcbangeli, «ancti patroni vel titulari· ecdeeiarum parochialism, quorum solemnitas fit tantummodo die dominica cive praecedente «ive sequenti, abaque missa et veeperis festo proprii·, eodem modo celebreutur, etiam in dominica aeenndae qlaaaia, quo beatae Mariae virgini· aaeumptionia foetum peragere «olemus, iuxta indultum die 13 martii 1819 e sacra congregatione de Propaganda fide concessum: ***Jitatil tueret*** o m-yreyotioni, *ut* m dontimea imamdiet· *ttfutuU* iisrsv *Mariai oirgiuit fttiouu,* m ametis *ttdttUt, enota et tttptrut reltetewt, ee ti Att preprint ttttuupiiauit ettrl, peragantur, aiAtit Ht* qua· *it* ritu tiutf ···»-*atmoriatiouibut; itnifut ut* m *tteittUt, eH nen odtiratur aure cum cantu,* una *utitte Aferte ateuatptioAt* eum *tuit rttptetiut* cimm»m»rutien>iu» esfe-*bretur."*

Quod de indulgentia senotitatis vestra apernmua. Quobeei, die fifi auguati 1861.

Ex aadieatia sanetisaimi, habitu die 20 iunii 1852.

IlhmtiMmns domiam noater Pine divina providentia Piae papa IX, referente me iafraacripto merae ooagregatioaia de Propaganda fide secretario, proem aqehiepiaeopi Qaebeeenai· et epi·oopeum eiaedem oedeaiastiene provinciae necnon votam m de re per meram congregationem latum, die 10 maii 1862, benigno annuit ut in eadem provincia pro festi· purificationi· beatae Mariae virgini·, uncti loaephi. uncti loannis-Baptistae, aaaumptioni· beatae Mariae virgini·, nativitati· eiuadem, «ancti Michaelis arebangeli, saneti petroni vel titulari· eoeleeiarum parochialinm, quorum «olemnita· fit die dominico «equenti, tunc etiamsi occurrat dominica «eeandae classis, in eunoti· ecelreiis miam et vesperae solemnes. ac ai dire proprius emet, peragantur, additi· ii· quae de ritu aunt commemorationibus; in eccleaii· vero ubi non celebratur miam cum cantu, una miam de praedicti· feati cum «ul· respective commemorationibu· celebretur, prout circa foetum aaaumptioni· beatae Mariae virgini· per reacriptum diei 13 maii 1819 proviaum fuerat. Id vero mnetitaa aua indul«it, contrarii· quibu··eomque non obstantibus.

Datum Romad. ex-aedibus merae congregationis de Propaganda fide, die et anno quibus, aupra.

Orati·, sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

Ltcut t tigilli. AI. Bamabo, · secreti·.

Pstititr *ut ubgue fart rttUiituur parocAorum attiguttur tpiteofit ei tenue tutteeletionrm.*

Cum redditu· ad «ostentandos episcopos in Canadensi provincia, praecipue fn neodioecesibus. sint exigui, et communiter ex fidelium pietate proveniant, deputatu· ad apoatolicam sedem, l.-C. Prince, episcopus Martyropolitanus et eoadiutor Marianopolitanentia, ad pede· suae sanctitati· provolutu», eam humiliter deprecatur ut facultatem sequentem, iam aliquibus episcopis, tam in Hibernia quam in Canada ooaoesmm, benigne et in perpetuum impertire dignetur.

Cuique episcopo titulari et episcopo coadiutori pro tempore existent!, liceat accipere tertiam partem proventuum unius paroeciae, aut duarum paroeciarum in dioeceai; vel quartam aut quintam partem, ·Ï inter tree «et quatuor paroecia·; vel, si melius videbitur, sumat episoopas decimam tantum partem reddituum, «i inter plure· et fere omnes paroecias dividatur onus sustentandi episcopum aut episcopo·; habita'Mnper eireumetantiarum ratione, at his paroeciis aliunde «uffitiantor provisi· oum -idonei· putoribus.

Romae, die 16 martii 1852.

t I.-C., episcopus Martyropolitanu·,
eoadiutor Marianopolitanua,
deputatus provinciae ecclesiasticae
Qnobeeensis.

'Decrettuu tueret cuugrt/uiiuuit it Pnptfmdt Jiit.

Archicpiaoopas et episcopi eodetiaetieee provinoiae'CaiMdensm par reverendam patrem dominum loaanem-Carohui Prinoa, epiaoopum deputatum ad apostolioam aedem, expoeuernat redditus ad sustentandos episeopo·, atque ad bpiscopalia obeunda

' Quas noAlAratinaas suscat·· hsraat ia daaratis «arr»

munia, praecipue in dioeomibiM reoentias erecti*, A ease exiguo· «t eommuaitar ex eduli·» pietate provenire. Oaaibaa vara rita perpeamia ia generali, conventu habito die 17 maii 1859, relevante emioeatiseimo ae revereadnaimo domino cardinali Ludovico Altierio, eminentissimi patre· ceaaueraat permittendum arohiepiseopo et episcopi· at pro decima parta reddituum singuli parochi seu mieeionani vioe* parochorum fungente·' onerari possint, donec aliter * •ede apostolica provideatur. Hanc vero sacrae congregationi· sententiam sanctissimo domino nostro .Pio papae (X ab infrascripto eiusdem secretario relatam, sanctitas sus benigne probavit servarique praecepit, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Rumae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 6 iulii 1869.

Loetu f tigilli. I.-Ph .cardinalis Franxoni. praefectus.

Ùrcrrtum sacrae eoayre<p>tioMU *dr Propoftude fait.*

Beatissime pater.

I -C, episcopus Martyropolitanus. coadiutor Marianopolitancnsis, deputatus provinciae Quebecensi·, exposuit ut infra. Per indultum a sanctissimo domino Gregorio papa XVI die 1 iunii 1884 datum, parochi dioecesis Qucbecensis iis festis diebus, quibas fideles ab obligatione audiendi missam apostolica auctoritate soluti sunt, ab onere applicandi tnissam pro populo in posterum exempti sunt. At obligationem applicandi missam pro populo iia diebus prius ignorantes, fere omnes parochi in Canadensi provincia hanc missae applicationem omiserant. Hinc petitur ut. sicut pro Belgicis provinciis factum est. sancta sedes presbyteros Canadenses solvat ab obligatione hanc reparandi omissionem.

Ex audientia sanctissimi habita die 28 februarii 1869.

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX. referente me infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fide secretario, benigne annuit pro petita sanatione, celebrato tamen aliquo numero missarum ab ordinario proprio designando.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, die et anno ut supra.

Gratis, sine ulla omnino solutiube quocumque titulo.

Loauf tigilli. Al. Barnabo, a secretis.

Pttiho <it mttiiu Trifititiatwnei» diotetrit.

SaxcTtMiuo domixo xoento I*io rarsa xoxo.

Beatissime pater.

Nobis, archiepjscopo et episcopis provinciae ecclesiasticae Qjtobecensis. ad religioni· bonum maxim· conducere visum est ut nova sedes episcopalis in urbe Trifluviana erigatur, quae territorium inferius designatum, ex archidioecesi Quebecensi extractum, comprehenderet.

Nova dioecesis Trifluvianensis continebit totum districtum Triflutianensem. comitatus vulgo djetos Champlain, Saint-Yfaurice, Yamase·, Nioolet et Drummond comprehendentem, et partem comitatae valgo dicti Sherbrooke, in districtu 8an-Francisoi, in qua inveniuntur- loca (tessnsAspql nuncupata Garthby, Hatford, Whitton. Marston, Clinton, Woburn, Stanhope, Croydon, Cbesham, Adstock, Linwick, Weedon, Dudewell, Bury, Hampde·, Ditton, Embarton, Drayton, Auckland, Newport, Westbury, Stoke, Windsor et Shipton.

Idoneos novae aedi regendaoc ommendaados duximus ···, et enixe rogamus at saaetitM vestra unum ex eis ad novam dioecesi» regendam seligere dignetur.

Qaod de indulgentia sanctitatis vestrae speramus.

Provincia Canadeesi. menae oetobri 1861.

BBKVg BUCTIONT8.

' Plos rara IX.

Ad futuram rei memoriam. Univorsi domiaiei gregis cora quae nobis utpote beati Petri apostolorum principis successori commissa divinitas est, illud exigit, ut, cam opportunum fuerit, novas per terrarum orbem constituamus ecclesias, novosqne praeficiamus pastore· ut saluti ovium facilius ae Mcarius ea ratione eoasultum sit. Iam vero cum archiepiscopus Qucbecensis. eiasdemque suffraganei episcopi ex synodo anno proxime superiori habita nobis supplicaverint, ut ad melius providendum spirituali fidelium bono ex satis ampla Quebecensi dioecesi partem quamdam seiungeremus ad novam ecclesiam constituendam, 'quae suffraganea esset B metropolitanae Qucbecensis, et cuius sedes in civitate Trifluviana statueretur, nos, de luse re deliberationem habuimus cum venerabilibus fratribus noetris sanctae ecclesiae Romanae cardinalibus Propagandae fidei praepositis, omnibusque mature perpensis, expedire in Domino indicavimus ut ad praedictae ecclesiae erectionem deveniamus. Itaque, motu pnipriu, certa scientia ac matura deliberatione' nostra, deque apostolicae auctoritatis plenitudine a dioecesi Quebecensi seiungimus ac dismembramus lotum districtum Trifluvianansem, comitatus vulgo .dictos Champlain. Sancti-Mauritii, Yamaska. Nicolet et Drummobd comprehendentem, item partem comitatus vulgo dicti Sherbrooke, in districtu Sancti-Francisci. in qua inveniuntur loca (7osnssAips> nuncupata Garthby, Stratford, Whitton, Marston, Clinton. Woburn. Stanhope, Croydon, Cheslram, Adstock, Linwick, Weedon, Dudswell, Bury. Hampden. Ditton, C Emberton, Drayton, Auckland, Newport. Westbury, Stoke. Windsor et Shipton. Has regiones igitur et praedicta loca a Quebecensi dioecesi dismembrata territorium efficere volumus novae ecclesiae Trifluvianae nuncupandae, cuius sedem episcopalem in civitate Trifluviana erigimus et constituimus, atque hancTrifluvianam ecclesiam sic erectam suffraganeam esse volumus arehiepiscopalis ecclesiae Quebecensi·. Haec volumus, statuimus et mandamus, decernentes has litteras firmas, validas et efficaces existera et fore, auosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, iisque ad quos spectant quovis tempore suffragari, sicque in praemissis per qaoscumque iudicea ordinario· et delegato·, etiam causarum palatii apostolici auditores ac sanctae Romanae ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter indicandi et interpretandi facultate^t auctoritate, iudicari ac definiri debere, irritumque D et inane quidquid secus super hia a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non' obstantibus nostra et cancellari·· apostolicae regula de. iure quaesito non tollendo et. quatenus opus sit, felicis recordationis Benedicti XIV praedecessoris nostri saper divisione materiarum, aliisque apostolici· constitutionibus Caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Roinae, apud Sanctum - Petrum, sub annulo piscatoris, die 8 iunii MDCCCLII, pontificatus nostri anno sexto.

Locus *t tifiUi.*

Pro domino cardinali Lambrascbini.

(Io. B. Brançaleoni Castellani, substitua.

PttUie de trttiiefte tKoeessû ^ptscb-HpacûslA»

fUacflMtao porao xoeno Pio fatax IX.

Beatissime pater.

Nos, archiepiscopas et episcopi provinciae eoele·iastieae Quebeeensis. animaram necessitatibus provi-

dora desiderantes, aovam sedem eptoeepataui ta toee J vslgo diète Saiat-Hyacaatb·, q··· tearituatam bfra ' designatam regat, srigsadsun daxhatas, iuarfo ■ta «anetab sedi apostoliaa· plaenerii.

Nova dioererie Baaoti-Hyaeinthi oenttaabit eoaaitata· dicte· Balat-Hyacinthe, BtaWta·, Reevill·, MissisqaOi. Stafford «t Btaaetead, ta dioMuei et diatrictu Mariaaepolitaaenai, et partout eeaaitatiaa vulgo dieti Sherbrooke comprehendentem loea (tosrn-•hipa) nuncupata Maihouraa, Bromptoa, Orford, Aaoot, Eaton, Clifton, Compte· «t Hereford, ia diatrictu Saneti-Franciaci et arehidioeoeai OneboeaMi.

Humiliter quoqa· petimM at illaatrimimaa ae reverendiasima· ioaanea-Carol·· Prince, epiaeopn· Martyropolitanenaia, iam ooadiater ea· fctnra saeoeaaione illaatriaaimi ae reveroadiaaimi epiaeopi Marianopolitauenai·, ad novam dioeoeaim rogandam •eligatur. Quod de indulgentia sanetitatia veetrae •peramua. 1

Provincia Canadensi, nente octobri 1861.

BREVE ERECTION»

Pica PtPA IX.

Ad futuram rei memoriam^ Ad Romanum «pectat pontificem, utpote apoatolorum principia in gubernanda univerua eoeleaia auoeeasoroni. novae per terrarum orbem conatituere dioeceaea, cum ree ae tempo· postulet, at nimirum aucta piatorum numero in tantia insidiia cbriatiani gregi· iecuritati conuulatur. Ismvcro epiacopi regioni· Canadenna in America aepfentri'onali, (ae t) provinciali concilio anno auperiori celebrato nobia eupplicarunt, ut, quo melius provideri poeait spirituali bono fidelium! novam epiacopalem aedem erigeremus in civitate Sancti-Hyacinthi, diaraembratia nonnulli· regionibua ex aatia amplia dioeoesibua Quebeoenai et Marianopolitana, quae nova epiaeopalia aede· auffoaganea eaaet archiepiaoopalia eceleaiae Quebecenaia. Noa, hac auper re cum veuerabilibua fratribua noatria •anctae Romanae eceleaiae eardinalibua Propagandae fidei praepoaitia deliberavimna ac mature perpensis omnibua dictorum antiatitum precibua adeuendum, atque ad erectionem novae eceleaiae praedictae deveniendum exiatimavimua. Itaque, motu proprio ac matura deliberation· noetra, deque apoatolioae potestati· plenitudine, ex arehidioeeeai Quebeoenai ae diatricta Sancti-Franeiaciaeiungimuaac diamembramua partem comitatu· vulgo dicti Sherbrooke, comprehendentem loca *(tetmAift)* nuncupata Melbourne, Bromptoa, Oxford, Ascot, Eaton, Clifton, Compton et Hereford; ex dioeceai vero ac diatrictu MarianopoHtano diamembramua comitatu· Baneti-Hyacinihi. Richelieu, Rouville, Miaaiaquoi, Sbefford et Stanateâd. Igitur, baa regione· «eu loca partira ab arehidioeceai Quebeoenai, partira a dioeceai Marianopolitana, ut D auperiua diamembrata, territorium efficere volume· novae episcopalis aoeleeiae, cuiua aed·· in civitate Sanoti-Hyacintbi erigimna et conatituimua, eamque •uffraganeam eaue volumus archiépiscopal!· eoeleriae Quebecenaia. Haec volumus, statuimus, mandamaa, daoernentea has litteras firmas, qalidaa et efficace· exwtere et fore, auosquo plenario· et integro· offsets· , sortiri et obtinere, iiaque ad quos «pectant quovi· tempore suffragari, aioque ia praemMa per quoecumque iudicea ordinario· et delegato·, etiam oanaanu· m mbM** Bammm*

•eaiaataa eardtaal··, aaUata aie et aoram aailibet qnavia aliter tadiéaadi «t interpretandi faenftnte at •Mteritata, iadtaari ae definiri dater·, irritamqne et la···, qaidqnid aae<M super Ut sqaequaaa, qaavia anetoritat·, aeîeatar vel igaorantor eeutigerit attentari. H·· obstantibus Beatra «t oaaeeUariae, etc.

Date· Borna·, die 8 iaaii 186S.

/
PtOiit mI* eeerflWÎWW

SavtmMtMo Doanro «oarao Pm parta IX.

Beatiaaima peter

Caaa iam aanetitati veetrae supplicaverimus at rogi··" aprae dioecema Sancti-Hyacinthi, cuius •rectionem, petiraa·, iliaatrieaimo ae revarendiaaimo loaannOarolo Prino·, epieoopo Martyropolitananai ac illustriaaimi-et reverendieeimi epipeopi Mariaaopolitanenaia ooadiutori, conferre dignetur, nunc aanetitatem vestram enixe rogamus ut eidem epieoopo Mariaaopolitaaeaai alterum coadiutorem eum fotura •aooeatioae, quo adhuc propter corpori· debilitatem valde indiget, benigne concedere velit.

Ad boe munua aanetitati veetrae tanquam idoneo· humillime oommendamua ***. ut ex eia. «i opportunum judicaverit, anna «eligatur.

Quod de indulgentia aanetitati· vcatrae speramus.

Provincia Canadenai, menae, octobri 1861.

(Sacrae congregationis dkj propaganda fide

AJptatota cmMantiaarm· *prwfreti cox^riyatianit dt fid* ii rlntimi rpitcoponn».*

Uluatriaaime et rcverendiaaime domine.

Iuxta epiucoporum vota aanctiaaimua dominua noater annuit pro erectione duarum eccleeiarum epiacopalium, Sancti-IIyacinthi nempe et Trifluvianae. quarum primae fuit propositus reverendus pater dominus loannea-Csrolua Prince, antea episcopus Martyropolitanus. alteri vero Thomas Cooke ab epiacopi· commendatu·. Litterae apoatolicae tum pro eccleaiarum erectione, tum circa episcoporum electionem praelaudato epiacopo traditae aunt, quemadmodum et facultate· formulae typi· impressae. In memorati· litteria circa erectionem novarum dioeceaium, limite· praefiniuntur iuxta diatrictu· in vestro •uppliei libello adnotato·.

8i vero .dainde neceaaita· oceurrat diversimode limite· eosdem definiendi, ea de re accurate aacra congregatio certior erit reddenda ut opportune provideatur.

Huic demum epistolae amplitudo tua adiecta reperiet brevia apostolic· quibus reverendus dominus loaephua Larocqae ad epwoopatum titulo in partibus infidelium promovenda· decernitur et, loco reverendi patrie domini loannia-Caroli Prince, ooadiutor cara fotura «aeeeaaione epiacopo Marianopolitano adsignatur. · Preoor. Deum ut te diu aoepitem ineolumsmqaa servet.

Jloma·, ex aedibua sacrae oongregationia de Propaganda fide, die S iulii 1868.

Amplitudinis taae ad officia paratissimus,

I.-Ph. cardinalia Fraasoni, praefectus;

Al. Barnabe, a' aecroti·.

CONCILIUM PROVINCIALE AÜ8CIT

1851 Mguuti 17 - aeptembria S.

Concilium provincial· Aasoitanem ia Qallta, eele- aub Kieotao-Auguatiao de La Croix d'ifisolette, arohi-

t ... | ,Fo Ml »<l«f· tq,I db'TTl ° «tonfnmhH· epnwMpn \

UNiagraphia:

I) Decrets ooneilii provincias Auecitaaae, anno Domini MDCCCLI, pontificate! Pii papae noni VL primum exemplar corrigendum antequam publicetur. *[In* Amcm. ex typ. G. Poix, via Balgueria. 8ine anno [1851], in-4*. 7pp. — Roma, Vittorio Emanuele.

9) Coneilium provinciae Auscitanae, in civitate metropolitana celebratum, anno Domini MDCCCLI. pontificatui Pii papae IX sexto, a uncta aede approbatum. Auscis, apud L.-A. Brun, bibliopolam, MDCCCLH. *[Fol. ante Multan:/* Ausci», ex typ. J. Foix. via Baigueria.

In-8°. 224 p. Lucca. Grande - Chartreuse ; Lyon, abbé Martin; Lyon, miaaionairee diocésains; Lyon, liminaire; Parie, Saiat-Bulpioe.

S) Lee décréta du concile provincial d'Aueh qui ae tint en 1851. traduite en français et publiée, avee l'approbation de moueeigneur l'évêque d'Aire, par M. Bébie, curé-doyen. Poitiers, Henri Oudin, imprimeur - libraire - éditeur, 1872.

In-8·, VIII- »5 p. — Paria, Bibl. nat. B 22538.

P. 1, hoc provinciale concilium celebratam est a die 17 niepeia auguati ad diem 2 eeptembria 1851.

4) Aeta et decreta unctorum conciliorum reeentiorum, collectio Laoensis, auctoribus presbyteris a. J.. c domo b. v. M. eine labe conceptae ad Ixicum. Tomus quartus ... Erihurgi Briagoviae. sumtibus Herder, MDCCCLXXIII. coi 1183.

EDICTI'M
tie concilii publicatione.

Nicolaus - Augustinus do L:i Croix d'Asolette, miseratione divina et nanctae sedis apostolieae auctoritate arehiepiecopus Auscitanus. Novempopulaniae et Navarae primae, cornea Romanus, solio pontificio assistens.

Reverendissimis fratribus episcopis. nocnon capitulis. clero et univereo provinciae nostrae Aiiecitanao populo, ealutem in Domino. ‘

Decreta quae anno puperiori, auxiliante Domino, in concilio nostro provinciali. unanimi patrum consensu sancita fuerunt, haec nunc sanctae sed» probata iudicio ad voe publicanda remittimus, reverendiuimi fratres. Quo altiori, supremi scilicet pastoris totius dominici gregis, auctoritate recognita et confirmata fuerunt, eo nunc maiori veneratione sunt suscipienda et studio excquenda maiori. Quid prodesset utilia sanxisse, nisi haec apprime custodi- ‹ anturi

Quapropter, reverendissimi fratres et dilectissimi coepiscopi nostri, sedulo nos ad opus ministerii accingamus. Nostri certe muneris est super nostrarum illarum legum exeeutionem invigilare. Caveamus ne quod conjunctis animis et communibus studiis ad gloriam Dei. cleri et totius populi salutem conditum est, per inobservantiam et negligentiam, in ruinam cedat multorum et condemnationem.

Pro ' eximia totius provinciae nostrae pietate plurimum in Domino confidimas quod omnes factores legis erunt, non autem iudicus legis insurgent *, nec in partibus nostris audietur vox antiqui et venenosi serpentis: *„Cùr praecepit* uoAis Deus." ’

Si quid igitur minus rectum apud nos invexit ecclesiasticarum legum oblivio, hoc omne quamprimum statutorum nostrorum observantia tollatur: *„Exkibeamue gloriaeam eccleeiam, non habentem maculant, aut rugam, aut aliguitl huitumodi."* *

Dum in terrena civitate, tenebrarum potestas impios homines infandis obstrictos sacramentis ad nova et inaudita forsan instruit praelia, tot et tanta adversus filios Dei parans mala in occultis conciliabulia, quis non miretur ex advenio sanctam Dei civitatem, id est ecclesiam Christi, quasi parturientem et totis enitentem viribus per concilia et pontifices. Molitur certe novum aliquid et salutiferum Deus . in servorum suorum .conatibus, idque est in expectations, ut convertat manum suam ad nos et exquat ac purget argenti nostri scoriam, id est pristinae ecclesiasticae sanctimoniae^etatnm restituat*.

„Sattabilee fecit Deue natianee orbit terrarum" l: ‡: propteres, tametsi tot plebes, in fide olim et pietate divites, miserrime nunc iaceant ab impia philosophia veritatibus despoliatae et iuxta viam plagis impositis semivivae relictae, potens est Deus vulnera et plagas alligare et fovere: -quinimo. ot osaa arida qaniibus et cute superinduere et spiritum denuo 'intromittere, ita ut campi niortiioruni castra fiant robustissimi exercitus

Sit ergo Dominua refugium nostrum et virtus in tribulationibus quae invenerunt nos nimis: propterva non timebimus dum turbabitur terra.

Dignetur Dominus e coelo sancto suo super has praesentes nostras constitutiones uberrimam impertiri benedictionem. Sint lucerna pedibus nostris, ovilium nostrorum murus et antemurale, ovium salus et .corona pastorum.

Datum Auscis, in palatio nostro archiépiscopal·, sub signo aigilloque nostris ac secretarii nostri generalia subscriptione, anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo necando, mensis augusti die vigesima octava, in festo sancti Augustini, ecclesiae doctoria.

t Nicolaus Augustinus, archiepiscopua Auacitanua.

De mandato illustrissimi ac reverendissimi domini domini archiepiscopi Auscitani:

I. I. Mendousse, canonicus secretariua.

LITTERAE
Qttibue egnodi deereta eummi pontificie recognitioni tubiicttttntur.

Ad aaRcrmeiuuM domixom noerum para· Pπ· IX.

Beatissime pater.

Mira admodum Dei optimi benignitate et provida D unctae apoetolieae sedis suasione, suum 'Auacitanae provinciae datum eat celebrare concilium. Decimo tertio calendas septembria anni decurrentis incoeptum, felicissime quarto nonas septembria absolutum est.

Peractis pro tam singulari Dei beneficio gratiis, nostra nunc, ut par est. afferimus decreta ad beatissimi Petri sedem, ut ab illo veritatis centro recognita et emendata ex hoc eminenti auctoritatis fonte firmata ovium et pastorum mentes et actus in viam ulutis tuto in faturum dirigera valeant.

Coram unctitate vestra cor nostrum ori nostro tacere non sinit nihil bonum magis et iucundum nobis fuisse quam habitare fratres in unum, ad Dei gloriam et gregis noetri profectum, Deo adiuveute, collaborantes. Pax Christi, quae exsuperat omnem sensUm, ita enstodivit corda nt intelligentiaa, ut quaeoumque vera, quaocnmqne uncta, ei qua virtus, ei

1 Coadl Toletàa. IMA
• Ou., HI. I.
• RpA, V, 97.
• Cradl Camerae. IMA Itiusi, *Comit.,* XXX1Π. 180» D.]

' 8sp. 1. 14

qua laus disciplinae, haec cogitaverunt euasprovia-. ciales nostri epiacopi a* ou· ipsis iafinrierin ordinis sacerdotes qui nobiscum fherant ad opue Metra· ·dseiti; utinam et haec eadem ia doorstis aoetris sancire pro Dei gloria valnerimMl

., Ante omnia, fidem qua· integra· Romaaa tenet eoclesiaprofeesi sums, depalat· impiis quibuscumque erroribus quod a prioris .teeporibus orto· ·ira eloqnii aut potius diaboli arte nuper innovare apud nos inquieti animi conati «ant ia rei christiauM et totius societatis ruinam. Nec alio qua· dudum probato armorum genere hostibss illis occurrendum esse consuimus, ecclesia· scilicet magisterio et illa limpidissima petra, quae ab ipeo Christo electa, iam non solum gigantem unum, deieeit, sed et quoecunique insurgentes boate· prosternere norit.

,Dip>i>am ecclesiae kierarehjam exponere curavimus, quam immotam altius.cerner· nunquam facundum magis et salubre esse potest quam eum infra quas- 11 nantur et nutant secularism potestatum fiindamenta.

Saluberrimos quosdam disciplinae canones tam de vita et honestate clericorum quam de aliis ecclesiasticis functionibus clero nostro regularum amantissime proponere non omisimus. Studia denique ecclesiasticarum disciplinarum, quae infaustis temporibus lapsa instaurare etfnati fuerant praedecessores nostri, magis ac magis promovere studuimus.

Non dedignetifr sanctitas" vestra, pro suo apostolico munere, errata nostra expungere, minus recta emendare, inopportuna tollere, deoiderata supplere.

Interim, ad pedes beatitudinis vestrae provoluti tam pro nobis, quam pro dilectissimis coepiscopis, pro his omnibus qui in concilio nostro oollaboraverunt, ipso clero et fldeli provinciae nosteae populo, apostolicam benedictionem humillime imploramus.

Sanctitatis vestrae, beatissime pater humillimus et obedientiasimus Atius:

t Nicolaus-Augustinus, archiepiseopus Auscitanus.

Romae, die 17 novembris anno 1861.

PII PAPAE IX

bitterao d» concilie proemeteti *Atudtano.*

Venerabili fratri Nioolao-Augustino, archi- * . episcopo Auscitano 4

Pio· papà IX. *

Venerabilis frater, salutem, et apostolicam benedictionem.

Non mediocri certe ineunditati nobis fuit, te in hac alma urbe nostra amplecti, M tua praesentia, et alloquio frui, venerabilis frater, atque audire qua animorum alacritate et concordia a te afiisqu· venerabilibus fratribus, ecclstiastioat. Ansoitanae provineiae episcopis, proviariel» concilium fuerit , concelebratum. Nec minori certe gaudio a te ao-D cepimus, nihil tibi, tuisque ooepteoopis in eodem concilio habendo antiquius faisse, qua· pro episcopalis vestri muneris rations curas osseos eogitationesquo vestras conferre ad fidei depositam in vestris dioecesibus integrum iaviointaaqM custodiendum, ad catholicae eoelesi·· doctrina· timendam, ad cleri disciplinam magis magieqae fovendam, et ·aerarum potissimum tarum stadia excitanda, ad christiani populi pietatem, religionem, honestatem quotidie magis procurandam, atque ad pendotossiara· profligandos errores, quibus ehristiaaa at civilis respublica miserrimis hisce tsenporibus tantopere affligitur. Meritis autem laudibus efferi··· egregia· tuam, atque sorumd·· antistita· erga nos et haM Petri cathedras·; cathoHeae veritatis et unitatis centrum, pietatem, amorem et observantis·, quas mirifice elucet ia tais litteris dis 17 haine Madi datis, quibus, tuo atque ipsorum antistitam aomins. eiusdem provincialis eeueOU acta nostro et huius apostolic·· sedi· indicio subiieere properasti. Quae quid·· neta libentissime prorsas aulae excepimus, ae nutrae congregationi Tridantinis decreti· tuendis interpretaadisqae praepositas examinanda ex more oommisians, ut de iiade· antis ad nos referat, et congruum suo tempore det responsum. Iam 'vero eu· haud ignoremus quae tua sit, atque eorundem venerabilia· fratrem Ausoitanae provinciae antistita· pastoralis vigilanti· et sacerdotalis scius, plane aoa débitâmes quia a te atque ab ipsis, maior· usque oonteutioue.omnes boni pastoris partes impleantur, et omnia suscipiantuy consilia, omnia adhibeantur stadia, ut propriae euiusque dioeceseos fideles a fabricatoribus mendacii, et perversorum dogmatum cultoribus aupes suas diligentissime avertant, utque enutriti magis in-' dies verbis fidei, crescant in scientia Dei, et cognitione domini noetri lesu Qhristi, et per gratiarum charismate confirmât· 'incedant per semitas Dotoini. Tibi autem atque ·isdem venerabilibus fratribus persuasidsimum sit, nobis nihil optabilius, quam ea praestare, quae in maiorem tuam atque illorum utilitatem 'cedere posse noverimus. Atque interim haud omittimus in humilitate cordis nostri Deum enixe obsecrare, ut in abundantis divinae suae gratiae tibi, atque eisdem venerabilibus fratribus semper propitius adesse velit, ' ac phstoralibps tais et il|ôrum laboribus benedicat, quo sanctissima nostra religio in Auscitana-p^ovincia maiora incrementa suscipiat, et quotidie magis vigeat et floreat. Atque superni huius praesidii, auspicem, et studiosissimae nostrae in te atque in eosdem venerabiles fratres voluntatis testem apostolicam benedictionem ex intimo porde profectam tibi, ac tuis coepiscopis, cunctisque clericis, laicisque fidelibus tuae et illotam curae concreditis peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum-Petrum, die 27 novembris anno 1861, pontificatus nostri anno sexto.

. Pius papa IX.

EM1NBNTI3SIMI 1'ARDIXAUS MA1L

*Iritiorae mp*r approbatione* dservtorm *concilii prooinaalie Auscitam.*

Ancutnmncopo Aoscrrauo.

Perillustris ac reverendissime domine uti ' frater.

Quod sanctissimus dominus noster Pius papa IX in suis eneyclicis ad omnes antistites litteris statim ab inito pontificatu maximo datis exoptare se aiebat, ut qui in partem sollicitudinis, qua ipse premitur, omnium ecclesiarum, vocati sunt, secum una impense stadio iuagerentar ad machinationes disiiciendaa, qnaa undique in clandestin·· societates collecti, Mactissima· nostrae religionis inimici oxtruere non desinunt, id egregio sane conamine eos episcopos potissimum aggressoS fuiaM nunc laetatur, qui intermissam hactenas syaodaliaa oonvsntaum oriebratioaem redintegrante·, oollatis consiliis viribusqne I confaactia, adversus potestates tenebrarum ·ese dederunt veluti <n aetietam nmfaa, *ot* - ·tarum ssnssm. Neque aliud uUum magis accommodatum oomritium ia, qui usque ad consummationem ssecsli oun spectetis fatarum se esse promisit, poterat inspirare, quam ut filii lucis contra tenebrarum filios, velat acis· ordinata, fortem illum ·rastam, gladio decretorum suorum superarent, et universa arma eius auferrent, ia quibus confidebat

Itaque, eum primam «idem sumito pontifici exemplar allata· est synodalium actionum, quas tu, amplissi·· domina, cum ceteris Auseitadae provisoias antistitibus habuistis, repletas eqt animus

eitu wUüo, saperabundavit (audio ia omni tribula- Umm mb, qua inter asperrimas heram temporum aeerbitates distringitur. Quia etiam miram in modum adanota «et «i iucunditas huiua laetitiae, eum eidsm, de mandato petram cardinalium, quibus, ex praescripto Bixtinae oonstitutionis, synottos provinciale· recognoscendi cera demandata .eet, par me annotatam ttit, eosdem patre·' ia huiusmodi. examine peragende, egregia sapientiae ae pietatis vestrae ■peetmin* oomperiaee, quibo· rei moram disciplinam, ▼el rei sacrae incolumitatem tueri eonati estis. Bivs snim eh respicientur, quae de flde ao doctrina, ■ivo quae de sacra hiérarchie, sive quae de cultu Deo exhibendo, vel etiam de disciplina inter ecclesiasticos viros' retinenda, ac demum do studiorum clenoalium ratione sancita sunt, undique elucet aptrltw *DmaM, rpiritiu Ufitolut,* etc. Quod vero peculiari suffragio amplissimus patrum cardinalium ordo probavit, studium vestram eat, quo humanae imbecillitati· viribus minime freti; sed ad fontem vitae oonfugientea, cuius in lumine videretis lumen, quidquid decrevisti·, ut plurimum haurire voluistis vel ab indubiis divinae scripturae oraculis, vel sb oecumeoioorum conciliorum sc praesertim Tridentini auctoritate, vel · pontificiis constitutionibus, vel denique a constante sanctorum patrum traditione. Itaque, laeto vqltu excipite laudum testimonia, quae de sententia Merae congregationis et ab auctoritate summi pontificis vobiscum lubens volensque communico.

Quoniam vero tam egregias ac salutare· ordinationes sd rei istic sacrae praesidium atque incrementum condidistis, nihil aliud superest, nisi, ut quemadmodum propositum vobis est, prompta alacritate, vigilique degentis, quod verbis decrevistis, reapse in vestris quisque ecclesiis praestare studeatis. Iam vero ut concrescat velut pluvia vestra doctrina, fluatque ceU ros eloquium vestrum, et lex Domini immaculata convertens animas uberiores spiritualium bonorum germinet fructus, adite cum fiducie thronum Dei, Deiparae intercessionem exposcite, deprecatores pariter adhibete caelites illos, quorum in tutela vestrae cuiusque dioeceses sunt.

Quae autem reecribenda censuepint eminentissimi patres, Tridentini concilii interpretes, tum ad amplitudinis tuae litteras ', tum ad ipsius synodi contextum ; scilicet ea omnia, quae peculiari adnotatione digna nobis visa sunt in nonnullis eiusdem synodi capitibus, habebis in separata pagella, quam hisce litteris inserendam curavi.

Quibus nomine collegarum meorum significatis, meum simul peculiare studium atque officium polliceor ac defero amplitudini tuae, oui fausta omnia, ac Mlutaria a Domino precor.

Amplitudinis tuae, uti frater studiosissimus:

A. cardinalis Maius, praefectus.

A. Quaglia, secretaries.

Romae, 93 iulii 1853, ?

DECRETA PRAEVIA.

•seret·· indictionis.

Ificolaat-AagaatÜMa di La Crabe#Aaalatta, auasrwtioM «iisMM st Mactos «dis spoatolteM *gratia ardûtfiaeofiM Aaaâtym», Jfoaaaepofalaaiae* st NosorrM primes, cernes Eosumtm, solio poatijtsss ossstMu; *mamfuaiaritfratrihat tpiaeofit,* .nssnen esasraMKhas *leapihtUt autnfolitaaa* st *eatkaéntUa» aaatraa* Xascitoaoe prssascso·, •elatem tn Dentiae. ↓

Benedictas Dominus qui hanc nostri· temporibus misericordiam facit ut soclesiarum praesules, per provincias in synodi· congregati, integritati fldei et moribus oorrigesdia, iam non distributis viribus, sed commuai poesiat allaborare eoantu.

Iamium nobi· oonapieers datum «et quaedam haec pulchra tabernacula laoob, quibu· per (amiliaa. et tribu· adunati· circa tabernaculum testimonii, id ' eat apoatolicam aedem, auro ordine acies instruitur Chanaaaois populi· formidanda. Nec modica sane hinc inimici invidia: sed potens Mt Deu· maledictione· eius in benedictione· vertere.

Et noe accedamus, venerabiles fratre· et dilectiasimi coepisoopi: extant enim hostes et ia partibus nostri·, quibus cum unionis robore Mt occurrendum : nec dMunt in pastoribus ipsis spiritualis morbi, quibu· medendi· qsdulam navare operam quam maxime internet.

Ex quo sacri huiusmodi coetus interrupti fuerunt, immanis irruit in nos tempests quae navm nostras, id est ecclesiarum nostrarum sedes, penitus allisit, sed has a Petro (eheu! sed non omnes), miserante Domino, restitutas et ab ultimis praedecessoribus nostris impensis curis retortas, iam nunc tempus Mt quasi in clasMm adunandi, ut timui navigante·, non veteres tantum, aed quotidie nascente· scopulo· communi vigilantia devitemus, et a valle lacrymarum ad felicM aeternae patriae portu· ove· et pastores tuto transvehantur.

Plurimum confidimus quod, tient olim ad'maiorem Dei gloriam, ad totius cleri et Christiani populi profectum celebrata profuerunt apud nos concilia, ita nunc restituta proderant ad dandam scientiam salutis plebi Domini et ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Itaque, propitiante Domino, auspice beata et immaculata Virgine deipara, alma totius provinciae nostrae patrona, suffragantibus omnibus sanctis, iis praesertim qui regionm nostras fidei pepererunt, ve) quorum patrocinio gloriantur eceletiae nostrae, •dhortante sanctissimo in Christo patre Pio papa IX *, concilium nostrum provinciale indicendum esse decrevimus et per praesentes indicimus Auscis, in sedibus seminarii dioecesani,, tertio decimo calendas septembris. feria quarta intra octavam Assumptionis beatae Mariae virginis, in festo sancti Bernardi, .ecclMiae docturis, anni decurrentis.

Quapropter, omnM et singulos fratres, reverendissimos coepiscopos. Baionensem, Aturensem et Tarbiensem, nostra auctoritate archiépiscopal: monemus, hortamur et requirimus ut ad dictum provinciale concilium, per se aut per procuratore· legitime delegato·, die ac loco praestitutis, conveniant

. Noverint venerabilia capitulum metropolitanum aliaque cathedralium provinciae nostrae capitula, •e quoque per praèsbns decretum nostrum speciatim convocari ad provincialem synodum, ita ut. de episcoporum consensu, si opus fuerit congregati canonici unum aut alterum ad concilium -habeant delegatum.

Dignentur itaque reverendistimi fratre· nostri praesentis decreti suis canonicis copiam facere.

Aooedamus omnM cum vero corde ia plenitudine fidei, et consideremus invicem in provocationem charitatia ', postulante· interim a patre luminum ut paraclitua, qui ab ipso procedit, nos illuminet et inducat in omnem, quam promisit filius, veritatem *.

Datum Auscis, io palatio archiépiscopal] nostro, sub signo 'tigilloqne nostris, necnon secretarii generalis arehiepiscopatus nostri subscriptione, pridie

1 Utter*· supw dseretis ommUU imtamtimiai· retritos e dsmins ismiao arohiepisosre dstss, unsqss '·* ssotiUi wsmfisri tmsmim··

1 Utt. arem, tie II asti IMS, CtistM.

* Hsbr. X. tt, M.

* Oratio ad syasdum.

nonas iunii, anni ab inearaatioao domini millesimi octingentesimi quinquagesimi primi.

t Nioolans-Augnotiaue, arehiepiscopna Aoaeitanus.

De mandato illnstrieaiini ac reverendimimi domini domini arcbiepieoopi Anscitaai.

i.-1. Mendpnsse, eanonions-seeretarinu

DECRETUM

d» opsrwMio synodo.

In nomine sanctissimae et inciduae Trinitatis, Patrie, et Filii, et Spiritus sancti.

Nos, Nioolaus-Augustinus de La Croix d'Asolette, miseratione divina et sanctae sedis apostolieae gratia arohiepiscopus Auscitanus, Novempopulaniae et Navarrae primas, comes Romanus, solio pontificio assistens.

Ad laudem et gloriam Dei omnipotentis, ad honorem beatissimae, immaculatae semperque virginis Mariae, Dei genitricis, huius provinciae patronae singularis, ad eocleeiae catholicae decorem, decernimus, de consilio et consensu reverendissimorum coepiscoporum nostrorum, Biionensis, Aturensis et Tarbiensis, hac ipsa die mensis augusti vigesima initium fieri atque adeo factum esae concilii provincialis, quod nostra metrojiolitana auctoritate indiximus, denuntiavimus et promulgavimus.

DECRETUM

de *modo* citvadi *in concilio, de non praeiudicando* ' *et de non diocoaendo.*

Nos, Nicolaus-Augustinus de La Croix d'Asolette, miseratione divina et sanctae sedis apostolieae gratia, archiepiscopus Auscitqnus, Novempopulaniae et Navarrae primas, comes Romanus, solio pontificio assistens.

Reverendissimos episcopos, fratres nostros, qui C in hoc adsunt concilio, obsecramus per dominum nostrum fecum Christum, et per caritatem Spiritus sancti, ut omnes pietatis opes, omneaque episcopalium virtutum facultates quarum ubertate circumfluunt, in commune ad spiritualia huiusce provinciae commoda simul conferant \

Imprimis vero illius memores beati lictrtri apostoli sententiae, quod omne donum perféctum desursum est, descendens a parte luminum, qui postulantibus a se sapientiam dat omnibus affluenter; sanctissimis precibus conciliares istas actiones quas hodierna die aggressi sumus adiuvare studeant, ut quod Spiritus sanctus incepit, boo ipse perficiat.

Et si quidem omni tempore oportet episcopos irreprehensibiles esse, et omnimodae sanctitatis exempla praebere, tuae vero maxime eum synodum celebrent, ubi pie religioeeque vivendi leges castoris do eorum consilio et suffragio praescribuntur. '

Omnee .etiam clericalia ordinis viros monemus, atque per viscera misericordiae Dei obtestamur, ut vitae innocentia et integritate, fide, religione et pietate, omaiumque virtutum ornamento praeluceant, atque concilio sub orationibus ot eacrifleiis divinum impetrent auxilium, meatibus nostris gratiae lumen expostulantes, ut optima suscipiamus concilia, salutaria sanciamus, et sancita fideliter, implere valeamus. '

Praeterea, civitatis Albicnsis incolae, quorum et totius provinciae gratia conventum hunc celebramus, paterno animo adhortamur, ut christianae pietatis operibus et officiis seco dedunt impensius, ut sobrie, caste et iuste vivere satagant,/eleemosynas in pauperes abundantius effundant, frequentius poenitentiae sacramento utantur, sacram synaxim peragant,, et ita sibi nobisque uberrimos, gratiae fructub consequantur. /

Commendamus denique ab omnibus fieri' obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro ecclesia sancta -Dei. pro beatissimo papa nostro Pio, pro episcopis in hac synodo congregatis, pro cuncti* populis christiania et pro omnibus hominibus, ut omnes in hac caritate radicati, pacem foveant, sectentur iustitiam, quae sunt Christi sapiant et quaerant unanimes.

Iterum vero reverendissimos episcopos, fratres nostros, obtestamur ut omnea, ad gloriam Dei et animarum salutem unice conspirantes, cum modestia et lenitate animi, prout Spiritus sanctus dabit eloqui, opportune servato ordine, proferant opiniones in actionibus, sive privatae illae sint, sive publicae.

Taudemque inanem gloriam, contentiones, iyrgia. episcoporum coetu exulare oportet. Omnes igitur in spiritu humilitatis accedant, superiores sibi invicem arbitrantes; quod ut felicius assequamur, in qualicumque ordine quisque comparent et consedeat, salva illius iura decernimus.

Deinde, sub poenis a iure statutis inhibemus ne quis episcoporum, aut eorum qui prAvinciali huic synodo intéresse debent, ex civitate Auscitana discedere praesqmat, nisi discessus causa a concilii patribus cognita, a nobis approbata, ac legitimo deinde procuratore suffecto.

DECRETUM

de profeeoioeee fidei.

Cf. supra coi. 36 A-38 A.

DÉCRÉTA CONCILII.

TITULUS I.

De fide ot doctrina.

Caput I.

De auctoritate eccletiae.

Catholicae ecclesiae divina auctoritas, haereticis omnibus scandalum, superbis philosophis stultitia, veris autem Christi fidelibus Dei sapientia est Hanc ideo, utpote optimum praesentibus rei christianae malis remedium, ante omnia exponendam esee oenoot Auscitana synodus.

· Profitemur supremum et infallibile ecclesiae catholicae magisterium a Christo domino," bis praesertim verbis iustitutum ; *„Bunlee, docete omnee genteo, doceniee* eos servers onMta *fuaecumguo mandavi* rotas, *et ecce ego* vohiscap» eam *omnibeu diotae eugern ad* consummetioNsm *occede."1* Ecclesiam agaooeimas D columnam et firmamentum veritatis* ad quam confugere debent omnee homines, ab ea veram et certam fidei doctrinam suscepturi, quae lumen et ductum iHis praestet, ut non sint parvuli fluctuantes neo circumferantur omni vento doctrinae*. *„Habfro iam non poteet Deum patrem, giei eceieoiam non tabet* ' *matrèm," ut* ait sanctus Cyprianus*. Haec enim sola illius sponsa est qui solus est *„eia, eeritae et vita"; unde concilium Lateranense* IV4*: extra hanc universalem eoefesiam nullas omnino salvatur. Idoirco:

1. Cum omnibus catholicis damnamus eos omnes qui, ecclesiae catholicae doetoralem auctoritatem reiicientes, liberum, ut aiunt, examen tanquam ulteriorum ot supremam veritatis regulam adstmunt.

' Matth. xxvm. te. so.

' ITiɳıIII,IA
' fiphse IV, U
' Lib. *de med. Omiee.,* (off. a. *On*., sd Baissa, *peg* leal
' Cap; JVasiSsr, I.

9. Similiter damnamus eos qui so superbiae et impietatis devenerant, ut magisterium «entem·· solis rudibus necessarium eaee dicant, vel pro aolis tem--poribus philosophiae lumine destitutis.

8. Praetor illud magisterium doctrinae, profitemur ecclesiam a Christo veram-accepieae potestatem iurisdictionis seu regiminis, qua fideles omnes cuiuscumque conditionis aut dignitatis regat et gubernet; et extra veritatem esse dicimus eos omnes qui illine potestatis divinam originem negantes aut eius a qualicumque humana dominatione independentiam, asserere non dubitant talem auctoritatem a principibus saecularibus esse mutuatam, aut nonnisi ad eorum nutum exercendam.

4. Potestatem ecclesiasticam non solum consilii et suasionis esse profitemur, sed et imperii; cum. ecclesia, in rebus spiritualibus, iubere valeat, ac devios et contumaces salubribus poenis coercere ⁝

6. Evangelicis institutis et conciliorum definitionibus inhaerentes circa ecclesiasticae potestatis plenitudinem beato Petro et legitimis eius successoribus a Christo immediate collatam, summorum pontificum constitutiones amplectimur tanquam veras credendi et agendi regulas quae fideles omnes, vi propria, obligant independenter a cuiuslibet potestatis sanctione aut acceptatione.

Caput II.

Dt prataptât horum teatpenaa errarilnu. ⁝

Nemo nescit quot et quam perniciosis erroribus et lugendis doctrinis homines perversi ordinem sive spiritualem, sive telnporalem perturbare, et societatis tum religiosae, tum civilis fundamenta, nostris temporibus, subvertere sint conati. Monitis ' et exemplo optimi pontificis qui tam praeclare beati Petri sedem occupat, excitata synodus ad huiusmodi errores profligandos, existimavit sibi incumbere munus eos percellendi expressa condemnatione.

fi. Credimus et confitemur unum Deum verum a materis prorsus separatum, aeternum et omnipotentem, qui omnia visibilia et invisibilia in tempore, libere e nihilo creavit; et ideo reiicimus et damnpmus monstruosum systema, pantheism· nomine dosignatum. unicam asserens Dei et creaturarum universalem substantiam; vel Deum varias materiae sibi coaeternae formas solummodo dedisse, aut eiua operationes ad extra fuisse necessarias. Similiter damnamus eos qui divinam providentiam in rebus humanis abiieientes, omnia cuidam ineluctabili necessitati seu /atelismo tribuunt.

7. Credimus et confitemur lesum Christum esse filium Dei unigenitum, consubstantialem patri, pro nobis hominem factum, ac proinde damnamus eorum blasphemies, qui in evangelib nonnisi mythicam narrationem agnoscunt, aut lesum Christum ut .merum ⁝ hominem habentes, divina eius eloquia tanquam humanae sapientiae documenta proclamant

8. Credimus et confitemur Deum hominibus multis modis locutum fuisse, olim in Prophetis' et novissime in filio suo, quem misit in mundum ut doctrina et exemplis viam salutis doceret; idcirco, respuimus rationalistarum systema, qui omnes fidei nostrae veritates rationi superbo subiicientea, reiiciunt omnem ordinem supernataralem, et solum rationis ductum sequentes, religionis Christianas mysteria aut prorsus contemnunt, vel humano modo explicaro nitantur. Non minori'indignatione repellimus eorum Maaphemiam, qui novam et excellentiorem religione· religioni Christi antiquatae et philosophicis progreeaibus impari substituendam ease contendunt

9. Credimus et conitamur unam «dem, unum baptisma, unum ministerium, ac proinde unam ecclesiam extra qnam nulla salus; quapropter, reprobamus indifferentias religiosas systema quod, sublato erroris et veritatis discrimine, suadere nititur quamlibet religionis formam Deo aoceptabilem esse, et homines manere posse ia ea' in qua nati sunt, m aeternam assequi salutem. ·)

10. Credimus et confitemur omnibu· debite eaee reddenda, iuxta verbum Domini: *„JteUitt ftuu eunt cettarit, cessari, et* guos suet *Dri, Dt».“* Agnoscimus a Deo eaee omnem potestatem; itaque, damnamus eos qui fictitiam. inter homines aequalitatem' somniante·, quamoumque subiectionem declinant, ius possidendi labefactant, et spoliationem ut quandoque legitimam docent. Damnamus nefariam communismi doctrinam qua omnium iure, proprietates, sanctum matrimonii foeda· et paternitas violantor, iptaque funditus subvertitur sociétés.

11. Parochi, verbique divini praecone·, vulgato· errores propulsare conentur; doceant eos qui habent substantiam huius mundi non claudere viscera sua super tribulationem patientes, praecaventes tamen ne pauperum cupiditatem adversus divites excitent; suadeant miseris patientiam, abundantibus liberalitatem, omnibus concordiam et caritatem quae aat vinculum perfectionis.

Caput III.

Dt praeii librit et diariit

Quis sincere Christianus non expavesceret prae tanta librorum contra fidem et bonos mores scriptorum multitudine, qui inter omnes societatis conditiones disseminantur? Sed. quo maiori astutia et furore spiritus malignus regnum Christi destruere nititur, eo maiori vigilantia ecclesiae praepositi eius fraudem retundere tenentur. Quapropter.

19. Conciliorum et summorum pontificum vestigiis inhaerentes, et irreligionis perversitatisque causam tollere exoptantes, prohibemus omnes libros qui contra doctrinam catholicam, vel bonos moras manifeste scripti dignoscuntur, maxime eos qui a •ancta sede vel ab ordinario prohibiti fuerint.

13. Pastores et confessarii ab huiusmodi lectidbe fideles avertant, adbortantes patres familias ut a suis hune corruptionis fontem amoveant; nec minori cura 'eos avertere satagant a lectione diariorum quae religionem convellere tentant, aut doctrina ' auctoritatis et omnis officii subversives propagant, aut lectores bt praesertim incautam iuveatatem ad .inhonestam alliciunt voluptatem.

14. Notum est quanta perseverantia biblicae protestantium societates suos errores undequaque diffundant. Âd hunc finem circumferantur sacrorum librorum truncatae editione·, versiones ementitae, dissertationes dolo et astutia plenae, libelli calumniosi in odium Romanae ecclesiae, summi pO··tificia, episcoporum et universi oleri. Pastores enixd rogamus ut huic diabolico prosélytisme opponant salum sacerdotalem, disseminentque, pro sua facultate, libros sanam doctrinam docentes, pietatem foventes, et praesertim eoa qui prae se ferunt epi- ⁝ scoporum approbationem.

16. Caveant sacerdotes ne minas de sua quam de aliorum salutis solliciti, venenum quod a fidelibus auferant, ipsi hauriant; meminerint igitar sibi esse , prohibitam seu legere libros et diaria contre fidens ' vel bono· more· notori· scripta, seu ea domi retinere; quod in scandalum vergeret fidelium et ipein· ·λγογῖlοH· ἠηττηηηττη

' Csast. AasCsvom *fUM,* prop··. 4 «t S; Bsns4. XIV, Utt. •post, 44 «smÂmu, 4 martU 17H.

· Alloetit. in eonnlirt. Onletar' 9Ô IMI»

Caput IV.

De Ubrie αὸ spiaespo αρρτοΑάβώ.

Cum «it episcoporum invigilare super,ea uinhia quae ad fidem edocendum., mures componendos et cultum exercendum attinent, haeq decernit Auscitana synodus.

16. .Omnibus prohibet, secundtun mentem concilii Tridentini, ne deinceps typis demandent sacros libros aut eorum interpretationem, divinorum dogmatum expositionem, catechismum. orationum formulas, cantica spiritualia libros ad religiosam in scholis instructionem, nisi praevia ordinarii approbatione quae scripto et gratis detur.

17. Haec autem approbatio prudenter concedetur post maturum examen, et perpensi» talium scriptorum utilitate et opportunitate. Ideo, in qualibet provinciae dioecesi statuetur, si iam non existat. consilium seu congregatio vironim doctrina. pietate et prudentia insignium, quorum erit manuscripts ipsis ab episcopo delata examinare, et eu <um adnq^inentis ad curiam episcopalem remittere

Caput V.

De ne quae obtervarf debent ficriptoren catholici, ubi de religione tracture volunt.

18. Ne scriptore* catholici in periculum incidant perperam tractandi quaestione* «d religionem allinentes, et ad coercendam effrenatam licentiam '«lodlibet loquendi et scribendi, eos admonet Auscitana ay nodus ut semper et in omnibus sequantur .doctrinam a conciliis vel a Humano pontifice definitam. vel a sanctis patribus traditam-.

19 Pios unus in ecclesia receptos vituperare non audeant, audiantque divum Augustinum dicentem: *„Sed ecclena Dei, inter multam paleam, x. multaque ζκαηια eonutituta, multa tolerat, et tamen* C *γ quae eunt contra fideifi vel bonam vitam non approbat, nec tacet, nec facit."*]

ıı 20, 8i forte Aliqui* aliurum opinionibus nAn assentiatur. eas non impugnet sermone duro, et notam inurere caveat, quamdiu do iis non iudicarit ecclesia Eximia prCesertim utantur reverentia erga praesules.et eorum sententias.

Caput VI.

De ejnittenda fidei pro/eeeiune.

Iuxta decretum concilii Tridentini: „Proris» *de beneficue qutbuecumqUe curam animarunt habentibue teneantur .. . in manibue ipaue epiecepi' vel, *o impedito, coram generali eiue vicario tau officiali, orthodoxae euae fidei publicam facere profeeeionem, et* m *Romande eccleziae obedientia te peçmanmtroe epondeant ac furent.*"

Auctoritate et exemplo huius sacrosancti concilii, haec statuit Auscitana synodus:

\21. Quilibet sacerdos aliquam dignitatem in ecclesia obtinens vel ufficium quoddam aut munus, cui animarytu cura aut verbi divini praedicatio annectitur, fidei professionem emittat iuxta formulam a Piv papa IV datam; alioquin effectu cAreat eius titulus donec huic obligationi'satisfecerit.

22. Ad hanc fidei professionem femittendam teneantur. 1. <jui ad eanomeatue. dignitates, personatus in capitulis ' cathedralibus promoventur; et hi quidem non solum coram episcopo, aed et in capitulo hanc professionem faciant3; omnes parochi, sive titulum perpetuum habeant, sive revocabilem; qui omnes in manibus decani vel alterius ab episcopo A delegati professionem fidei emittent in ipsordm ecclesiis, qaando in munéce constituentur: 3. theologiae professores, scripturae sacrae et sacrorum eanonum lectores, et quicumque io maioribus seminariis clericorum educationi collaborant; 4. verbi divini praecohes, quales oiissionarii et alii qui praedicationi praecipuam* operam dant.

TITULUS II

De hierarohia eoolosiaetioa.

Caput 1.

De eummo pontifice.

Christus, suam in terris ecclesiam constituens usque ad consummationem saeculi permansuram, et portis inferi omnino invincibilem. Petrum, principem apostolorum, fundamentum posuit '! Ille agnorum simul et ovium' pastor \ claves regni coelorum accepit cum plena potestate ligandi et solvendi super B **terram ·. Ipse contra quaslibet Satanae machinatione* factus est fratrum confirmator in fido indefectilis*. in quo firmum voluit Christus conttrictumque teneri unitatis vinculum, quo ecclesia per universum mundum propaganda., ex membris quantumcumque dissitis, mutua omnium in uno capite consociatione in unam corporis* compagem^ coalesceret ·.**

Mirabilem illam constitutionem. omnibn* retro saeculis toties et tam unanimi patrum et conciliorum concentu celebratam, summo cordis affectu suscipimus et veneramur. Profitemur qUod hodie, sicut wlim et in futurum. Petrus velut in propria *fik'de* vivit et praesidet*, nempe in Romano pontifigi' qui. iuxta fidem in concilio Florentino definitam/m universum orbem tenet primatum, successor est beati Petri, principis apostolorum, verua Christi vicarius, C **totius qst ecclesiae caput, ommufii chnstianorum pater et doctor, ot cui in beatu Petro pascendi, regendi ac gubernandi universalem ecchesiam a domino nostro lesu Christo plena potestas trsdita fuit' Quapropter:**

23. Damnamus eos omnes, qui sedi apostulicae nun consentientes, ab eius et ideo totius ecclesiae communione se sequestrant4; qui extra hanc domum agn^m comedit prufauus eat. et qui non colligit cum Petro spargit ⁵.

24. Damnamus eoe qui. solum nomine, p intificis primatum retipentes, hunc ut merum unitatis eyrnbolum habent, non autenf ut verum munus et officium divinitus collatum pascendi univerul^n ecclesiam. quasi caeteris episcopis honoris lanthpi gradu, nou autem supremae potestatis amplitudine antecellat ».

25. Damnamus eos. qui apostulicum primatum non ab ipso Christo immediate institutum dicunt. sed a communitate fidelium, quippe quae, deniucratico more, regiminis sui formam instituere putueritn.

'26. Non minus ecclesiasticae libertatis quam iustitiae boate* reputamus eos qui. inquieto nostro tempore, dictis, vel scriptis, vel etiam actibus Romanum pontificem sua temporali potestate et in-

4

' Rpbc 66, a. « ad Usserim, [opp. *8.* nd. Bsmt,

· ' Oas. Tk% MBA R^.SSfrll»'/<'/2'

' Mstth XVI. 18.
⁴ loaau. XXI, 17.
⁵ Matth. XVI. 19.
« Ἰλγ. XXII. ».
* Pii VI litt. apost. *Super niliditate, dis* 90 sov. 17».
4 Petr. Chrysei., *epiet. ad Eutgch.* [Hardosis II,
' CoaciL Ftor% decret, aaloah, [HaidoaU IX, 488 Aj.
* FormsU Hensisdaa, eptoA 61, Letts. tom. IV, est 1601.·» (Hardouia, U. 1617 C.]
* & Kieroa. ad Osmasaa (sp. id, epp^ ed. KifVt, I, SM-d].
** *fdt/b* apesA Agm* ssifdlta^i»

dependenti· «poliare nitantur, quam, provjdente à Domino, ad expeditiorem rei chriatianae gubernationem antiquitus iure optimo posaidet

97. Sacerdote· enixe hortamur in Domino ut ' populo· aibi commisso·, depulsis omaibua haereticalibua dicteriis, aenam de auctoritate pontificidoctrinam doceant. Memore· verbi «ancti Ambrosii: «M Atra·, ibi eeelcste, semper et in omaibua nobisontn immotae apoatolicae aedi corde et ore adhaereant. confidente· quod aicut, duetore Petro, praeterita· eccleaiae nostrae tempestates salvi evaaimua, ita in aoliditate Petrae firmati, contra quaalibet futura· diaboli fraude· subsistemus invicti.

Caput II.

Dr epiacopia.

Cum, hisce luctuosis temporibus nostris. audace· quidam eccleaiae hostes appareant qui et dignitatem epiacoportfm et ipsorum potestatem aggredi conaptur. in memoriam revocanda censet Auscitana synodus quae a concilio Tridentino ea de re praeclare declarata aunt. „Si put· omasa *chriotianoe promiecue* nam testamenti aucerdote· raw, oui omn·· *pari inter oe potentate epirituali praeditae affirmet, nihil aliud faerre ridetur quam eecleeiaotieam hier*orcAiam. quas *eet ut* costrorum octet *ordinata, confundere: perinde ae ei, contra beati Pauli doctrinam, omnee apoetai, omnee prophetae, omnee eoangelietae, omnee paetoree, oninee eint doetoree. Proinde, nancta epnodue declarat, praeter ceteroe eccleniaoticoe gradue, tepiecopoe qui in apoetolorum locum eucceenerunt, ad huete hierarchicum ordinem praecipue pertinere, et poeitoe, nient idem apontolue ait, a Spiritu nancto regere eccleeiam Dei; conque preebgterie teeperioree eeee, ac. eacramentum eonfirmationie conferre, minietroe eeeleeiae ordinare; atque alia pleraque peragere ipeoe ponce, quarum functionum poteetatem reliqui inferiorie ordinie nullam habent."* !

28. Credimus. cum concilio Tridentino, eo· qui auctoritate Komvni pontifici· instituuntur, esse legitimo· et vere epiacopo·; eo· vero qui tantummodo • populo aut «aeculari potestate vocarentur et instituerentur. et qui ea munera, quod Deus avertat ! propria temeritate aibi sumerent, non habendo· esse ecclesiae ministros, «ed fures per ostium non ingresso·

99. Episcopis igitur tanquam sibi praeposititubiaceant sacerdotes, 'eos ut patres diligant, honore et reverentia prosequantur.

30. Verum, quo sublimior episcoporum dignitas, rn maiora illis incumbunt officia quae assidue meditari debent ut munere suo digne fungantur. Ante omnia necesse est ut se exhibeant sectatores bonorum operum, sicque omnes mores suo componant ut reliqui ab eis vjrtutum exempla sumere possint. D Oportet enim episcopum irreprebens>bilem esse. *„Intellegant,"* inquit Tridentina synodus, *„ne* non *ad propria commoda,* non *diritiae aut luteum, and ad laborer et eolKcitudinee, pro Dei gloria nocatoe eene."* ⁸

31. Non satis est episcopos in sancta conversatione vitam degere, nisi pariter gregi sibi credito attendant, einsque moribus informandis prudenter invigilent. Satagere debent ut fideles in integritate fidei erudiantur, sacramenta rite administrentur, tollantur abusus et superstitiones, divinusquo cultus pie sancteque celebretur, et maxime, . ut clerici honestate et sanctitate vitae praefulgeant. Arguant, obsecrent· inferepent io omni "patientia et doctrina, atque adhibente· cum mansuetudine rigorem, delinquentea ad poenitentia· fruge· adducant, arceant eaetero· · vitii·, omneaque Chnalo lucrifaciant!

39. Cum autem pastoralem vigilantiam excreare nequeant epiaeopi, ove· suas deeerant. memore· •int aibi strictam · aacria canonibus ot praesertim a concilio Tridentino imponi obligationem in sui·, eccleeiia revidendi.

33. Habeant epiaeopi, ut praecipuum munua. populum aibi comiuimum praedicatione divina pascere. illudque frequenter exercere conantur. «ive per ae ipsos, vive per viro· idoneo· ad huiusmodi munua aalubriter exeqqendum. Invigilent ne parochi in ăui ecclesiis nancti evungelii praedicationem negligent, et ai impediti fuerint, eia deputent adiutores. ubi expedire censebunt'.

34. Iuxta patrum Tridentinorum praescriptionem, tenentur epiaeopi propriae dideceaia. per seipsos aut per vicarium generalem, notabilem partem quotennia vinitare, ita ut pauci· anni· tota compleatur visitatio

In buiunmodi visitatione. sopita vivificabitur fide·, corrigentur pravi more·, ad religionem, pacem innocentiamque inducetur populua Christianus. atque caetera constituentur quae prudentia ecclesiarumque utilité· postulate videbuntur.

35. Epiaeopi· principali «-urae erit ecclesiis praeficere paatore· «cientia coi. petenti et virtutibua pollente·, qui populum Dei «ancti· exhortationibus et exemplo perfecto paveant. Et cum vatiuv ait pauco·, ved idoneo· habere sacerdotes. quam multo·, ved pravo· aut incapace·, caveant ne sacris initientur ordinibuv nivi illi qui mature examinati fuerint et quorum vita probata.

. 36. Omnibus compertum est nihil magi· ad religionem et aocietatem proficere quam recta iuventuti· educatio. Curabunt epiaeopi. quantum fieri poterit, ut scholae dirigantur a probi· magistris qui iuvenum animo· aaniv imbuant doctrini· et salutaribus informent disciplinis.

('uncto· denique velo pastorali amplectente·. accendant caritatem qua adiuti paupere· levamen, moesti solatium, orphani perfpgium inveniant et ad bona coeleatia capessenda erigantur.

Caput III.

De metropolitano.

Ad corroborandam disciplinam et ad servandam regimini· unitatem, in unaquaque provincia ecclesiastica /PtHmtituitur metropolitanus. qui caeteros episcbjm· dignitate et praerogativis superet, ideoque pallio insignitur. Semper in ecclesia catholica ut saluberrima habita fuit haec metropolitan! praeeminentia, quam agnosfô veneraturque Auscitqna synodus, et inter alia ?us iura haec praecipue iuxta sacros canones profitetur.

37. Iure potitur archiepiscopus in auffraganeorum dioecesibus crucem ante se faciendi deferri, in pontificalibus celebrandi, populo benedicendi. Ad eum deferri possunt per appellationem causae ah episcopis iudicatae et summo pontifici non reservatae Eius est convocare concilium provinciale quo convenire debent suffraganei non impediti, eique praeeese. Sede suffraganea vacante, ad eum devolvitur facultas vicarium nominandi, «i capitulum, infra octo die·, eligere neglexerit; et si necessitas occurreret, iuxta ■ynodum Tridentinam. provinciae dioeceses, causa tamen prius in concilio provinciali cognita et probata. visitare posset

38. Suffraganei metropolitano adhaereant ut, unanime·, idipsum «entisntes, consummati in unum.

' Coma TrtL SM·. XXIII, *de oed., mq.* 4.
. · Com. ML, ama XXHI, *de* ani, ta*. 4.

'.OsM. Ttk, asm. XIII, *de ref*, ssp. L.
» ...

Iesum Christam, pestorum principem giorifiaeat, •oclesiamqus eine dilectam aponsnm, farte· ia fida, •icut ade· castrorum ordia·*·, laetifieant m taeantar.

Capot IV.

Do concilio prooêooioü ot de speeds dioeceeew.

39. Corn ad bonum ecclMiaram regimen, ad sacerdotalia militia· robor, ad diaeipliasa vigor··», •d unitatis vincalum arctius constringendam «altum conferant concilia provincialia, vetotvm patrum ••emplis et concilii Tridentini praescriptis fideliter insistendum ease censemus circa venerabilium hniusmodi coetuum celebrationem.

Quamobrem, dum tot foris pugnae, si qua intus, concedente Domino, pax eat, ad maiorem Dei gloriam et ecclesiarum nostrarum utilitatem concilii provincialia celebrationem taasdiu interruptam renovare intendimus. Decernimus ergo ut singuli· trienniis, prout · iure statutum eat, flat indietio provincialis synodi, nisi inopportunum risum faerit.

40. Synodus dioecesana celebrabitur intra sanum qni impetratam Romae concilii nostri approbationam pmxime subsequetur. Ad hanc invitantur canoniei cathedral·· ecclesiae; vocati autem accedent: 1. Parochi titulum perpetuum habentes: 3. ex aliis autem psrochis et presbyteria, ii qui nominatim fuerint ab episrppn designati. Hi omnes eonsultiva voee gaudeant super ea quae in congregationibus diecutienta proposuerit episcopus, salvo ampliori iure oapituli in iis quae specialiter sunt a iure determinata.

In actionibus synodalibus meminerint parochi- et sacerdotes abusuum, reformationem et ecclesiasticam disciplinam ab episcopo *et* parochis aequaliter non pendere aut stabiliri debere. Meminerint se non esse iure proprio eum episcopo iudioea, et decreta a legitimis superioribus lata non indigere ulla recognitione aut approbatione synodi dioecesana·. iuxta u dogmaticum decretum a Pio papa VI latum adversus synodum Pistoriensem.

Caput V.

Do capihdie.

Capituli, quod ex institutione venerabili et antiqua in singulis ecclesiis cathedralibus, quasi illarum •enatus ponitur, eximia sunt munera, honorabiles praerogativae et sanpta qdfiq ipsi incumbunt officia. Primum post episcopum tbcum tenet. Ad synodos invitatur; ad provincialia concilia voeatur, et per delegatos suos in illis repraesentatur. Sede vacante, tota spiritualis iurisdictio ad regendam dioecesim necessaria ad capitulum devolvitur, quam vicario seu vicariis a se electis transmittit Praelato pontificalia exercenti assistunt canonici et ipd inserviunt. In casibus. a iure determinatis, capitali consilium vel consensum episcopus exquiret. Ad laude· divinae maiestatis quotidie decantandas deputantur, apocalypsis senioribus comparati, qui, coram agno, immortali Domino canticum iubilant

41. Kpiscopo suo arctiori caritatis vere filialis vinculo- devincti maneant canonici. Ipsum summa veneratione *et* prompto obsequio prosequantur, circa illius gesta et praescriptiones reverentiae exemplum' omnibhs praebentes.

43. Concordiam et mutuam in Domino dilectionem servare curabunt; unanime· oamdern caritatem .habentes, honore aase invicem praevenientes; quibus applicari valeat illud fideliam primaevae ecclesiae elogium: *.neuUitndinio eradentium oret cor* tmnm *ot* omme «me.*

43. „Mtin«ntitsM in,eateadratifaa ---- tegnstotot, s » · ez bwi *Ün M*

. Menaea autem illi ita numerandi snat, st diebus absentia·, lioet non eostinsis, coalescant Kxcipiuntar eamm a iam statuti.

44. Hora competenti a statutis vel ab epiaeopo praescripta, ad ecclesiaai conveniant ibiqus horas canonicas persolvant attente, graviter, reverenter ac devote, enm choro paallente psallentes, eam eo eaneote cantant··, non natem privarim aliam officii divini partem vel preces devotas recitantes.

46. Missae conventual! quotidie intéressa pariter tenentur, qaam hebdomadarie· celebrare debet pro fandatoribus et benefactoribus, aingulis etiam diebus, nisi legitima obtenta faerit dispensatio.

Poenitentiarius et theologus munia sua adimpleant.

46. Quo maiorem canonici inter fratres adepti sunt gradum eo maiores eese debent in eis virtutum clericalium splendor, pietas, scius. humilitas, sacrarum litterarum cultura, disciplinae ecclesiasticae iuxta sanctos Canone· observantia; *in choro praesertim modestis et gravitas simul ac sacrorum rituum accurata praxis, ita ut non solum forma gregis seu fidelium, sed etiam totius dioecesis sacerdotum exemplum dici mereantur et esse.

47. Sede vacante, sive per obitum episcopi, sive per aliam legitimam causam, iurisdictionem ordinariam capitulo devolutam collective exercere non possunt canonici, sed intra octo dierum spatium unum vel, ut mos est in Gallia, plure· instituunt vicarios quibus integram potestatem, nulla sibi parte retenta, committunt, eamque irrevocabilem, nisi insta de causa a sancta sede approbata.

Quam quidem potestatem 'nonnisi ad normant et intra limites iuris canonici exercere debent vicarii capitulare·.

48. Post huiusoe synodi decretorum canonicam promulgationem, curabit quisque ordinarius ut suae cathedralis capituli statuta, ai opus fuerit, revisantur vel condantur ab ipso capitulo, postea ab episcopo, probanda, iuxta sanctos canones et apostolica rescripta. K

Caput VI.

De parochio.

Apud nos. in praesenti rerum statu, inter animarum rectores, alii, parochiis titularibus praepositi. tituluuZ perpetuum habent, et parochi titulares dicuntur; alii autem qui ecclesias vulgo succursales dictas regunt, habent titulum ad nutum ordinarii revocabilem; omnes vero eadem frunntur potestate ad gubernandas suas ecclesias, eisdemque tenentur obligationibus.

Formidandum certe aequî ac utilissimum psrochorum munus, cum ab eo summopere pendeat salus animarum et de illis quoqho dici possit, quod inter populos pro Christo legatione funguntur.

49. Meminerint parochi magna suis iuribus annecti officia, audiantque monita eoneilii Tridentini: „/Vaem>ptodieMe mewdstwm sst smnshns psritars ssumrum ears eommiaaa *oot,* «eas suas agnosorrv, pro *hia oeerifieiem» offerre, oorhi^ao* ditem prasdicatisa», secromeatonMn admmisfretisu», ae beneram auatarm *operam* «aumple paeesrs, pmqrirom atiaramqne (·«···rotalium peraanaram *aaretn* paternam *fororo,* te in *caetera* muni· paatarotia farômhsr».'' '

Haec assidue cogitent parochi, ne muneri suo desint, neque Spiritaq sancti advenus eos qui faciunt opus Dei nsgligenter, maledictionem incurrant, sed

1 Osas. TriÀ, mm. XXJV, d» nf, sap. A
* Orae MA, ana, XXZTI, dr nf, ssp. 1.

poti» meraantar at ds iHh dieater: *„Qai itat* pmemrat ffififtifi, Aflid lm« ifti t*r.u '*

50. Absit a parochis at tenia(owe pro populi· elbi mmmiasia; intar ae. fraternitatis oaritata uniantur; idem sentiant, vicarios sa» ai fratraa diligant; eia invigilent et qu» experientia didioarnnt, eia commendent ut et ipai valeaat aliea dooera et regere ia fia bona et recta. Cam autem ad hunc •nem assequendam multam conferat eokabitatio parochi et vicarii, enixe hortamur ia Domino parocho· omnea ut vicario· in domam preobjteralom recipiant; imo et ita fieri praecipimaa, niai ia caaibae particularibus et attentia quibusdam circumstantiis aliter indicaverit episcopo·.

51. In. quolibet dioeceai· districtu feonie·^ instituetur decanus cuius munus erit, nomine et auctoritate epiacopi, disciplinae vitaeque aaeerdotum invigilare, eoe paterne de defectibaa monere, pacem B unitatemque inter eo· fovere, parocho· in pos-•eesionem mittere, niai aliua ab epiaeopo designetur, ipsos ad collatione· ecclesiastica· convocare, eiaque praeesse, «acraque olea aolemaiter distribuere. Ordinarium de ebuaibu· in regionem invecti· certiorabit, aegrotant» aacerdot» sedulo visitabit curans ut ei· Moramenta ministrentur, et mortui deceqtem recipiant aepulturam. Defuncto parocho. ne ree ecclwiae diaaipentur, ea· accurate recensebit una eum matricularii·, gallioe *margmllirrt,* >

53. Improbat lynodu· em qui •uocurrolistarum amovibilitatem tanquam illegitimam vituperant; declaratque eam ordinationi divinae non advenari, nec a uncta ecclesia reprobari; imo huc disciplinam esse servandam, ex declaratione summi pontificis Gregorii XVI, donec apostoliea sedes aliter statuerit.

C

Caput VII. '

Dr vicarii» farochialiba» et eopsUani».

Vicarii sd parochos deputantur ab episcopo, ut ei· in racri· functionibus auxilium praestent; delegatam obtinent jurisdictionem.

53. Parochos existiment vicarii tanquam a Deo sibi praepositos, caritate, honore et reverentia praevenient» eos, et omni modo, sermone et exemplo, fidelium venerationi commendant». Nil Deo gratius et religioni utilius.

54. Meminerint se esse tantum parochorum adiutoras, in partem ministerii, non muneris pastoralis. deputatos, omnique reprehensione dignos si, indecore elsti, debitum parochis non preutant obsequium, ipsis molestiam magis quam levamen afferent». Caveant igitur ae quidquam alicui» momenti, ad parochiae directionem, aine eornib oonseneu sg- D gradiantur, aed unanimiter ad procurandam salutem animarum collaborent, io omnib» so praebeant ad obvdiendum paratos, modestos, non tanquam praeceptor» (quod iuniorem sacerdotem summopere dedocet), sed sicut dociles discipulo·, ut eorum experientiae consiliis informentur et ab eis discant artem artium, regimen animarum. Sit parochi vicariique irtto caritatis Christian» exemplar, ut sio agente* opua evangelistae faciant, ministerium suum impleant, reporlbntque immarcescibilem glori» coronam.

56. Capelldni hospitiorum, collegiorum, conv ntuum et aliarum communitatum specialem accipiunt inrisdictionem ab epiaeopo, eqrua est soror· facultates determinat· atque invigilare ne praescripto· limit» praetergrediantur.

Caput VIU.

Dt /raiftfrd i^nait tt ttait osqfsetis.

56. Qaando presbyteri ita infirmitate detinentur, vd ooaio conficiantur ut munia aaa decenter impier· noa valeant, noa serpe» decipiaat, e4d timeant quam rationem pro »imabns aibi eroditie rodditari. Tunc ergo suam impotentiam populique noeoaaitatmn ordinario aperiant; assignata pria· oongtbeati retributione, vicariam idoneum postulant Quod ai, omnibu· coram Domino perpoaeia. manna aaum abdicent, de illi· paternam curam geret epiaeopo·. Qaid enim epiaeopo aanctiua, quid Christo aooeptabilius, qàam eia opitulari qui de religione bene meriti aunt, et omnia aeque pro animabo· fidelium impenderunt?

Caput IX.

Dq ntMMdibiM *tt fût eoagregatioaibeu fatUanua.*

Coetu· virginum quae, apreto mundo, viam evangelic» perfectioni· ingrediuntur,sive contemplativam vitam degant, «ive in nosocomii· orphanorum, aegrotorum et pauperum curam gerant, aive tandem erudiendi· ‹puelli· operam deal, tum io domibns clausura canonica obsignatis, tum in «choli· urbium vel pagorum illi· eommiaai·, magna episcoporum sollicitudine digni sunt'

57. Nulla in provincia Auscitana instituatur nova puellarum congregatio sine expressa ordinarii approbatione. ; Nulla etiam nova domus erigi debet inconsulto episcopo, cuius est de talis erectionis utilitate sicut et de'loci et temporis opportunitate indicare.

58. Cuilibet monasterio, praeter capellanum missae et officii· divini· celebrandi· et oonfs»ionibus audiendi· deputatum, praeficiatur, nisi talem C curam sibi reservandam indicaverit episcopus, superior, vicario· general·· vel ali» sacerdos, ab episcopo specialiter institutus, pietate, solo, aetatis maturitate necnon rerum spiritualium scientia inaignia. qui domiim in spiritualibus et temporalibus secundum uniuscuiusque instituti rqgnlas regat et gubernet.

59. Iuxta concilii Tridentini praescriptum, bis aut ter in anno confessarius extraordinarius ad quamlibet domum monialium in claustro viventium deputetur. Idem statuimua de .^qualibet alia congregatione canoni» approbata. Huic entem confessorio singul» humiliter et pie » sistant etiam novitiae, Vel ut peccata confiteantur, vel religio» monita ab ipso petiturae et reverenter accepturae

60. Nulla monialis habitum religiosum suscipiet nec postea ad profemionem admittetur, quin antea ordinari» per ae vel per Mcerdotem deputatum D diligenter illius mentem et vocationem exploraverit, et ipsi constet de dotibus iuxta ordinis vel congregationi· regulas in ip» requisitis. Quod autem ut maturius fiat, ante mensem episcopum monebqt domus illi» praefecta.

61. Quoniam boriorum temporalium usus inutilis aut irregularis multum disciplin» religio·» noceret, vel etiam monuterii ruinam induceret, iciant moniales, acquisitiones, alienation» aliosque contracta*, nomi» monasteriorum mu communitatum, sibi non licere nisi consulto et annuente episcopo, servatis sacrorum canonum praascriptionibu. Curabit insuper episcopus ut quotannis, vel sibi, vel alii legitimo superiori, bonorum temporalium ratio reddatur a praefecta val ab iis qui haec bona administrant'

62. Sanctitati vocationis su» diligenter attan-

Êsaaotimoaialee, et ad parfoetioaem qiia pro- Λ tur pro viribus attingere iedeeiMater atadaoat; lertatis, castitatis ot obediMŪM rota ad aauio- sim implero ooaaatar. A manda «t oins eoUequiie aoa corpora tantam, aad spirita aliaaae remaneant · Multum et aaepo ea· Dm ; parum, rare et dieerate cam aaeeaiaribaa ad elathroa aeeodMtibas colloquantur. Saeculares magietros pro aimait, aoa nisi annuente epieoopo, etiam ia extariori dathrati loci parte *(parloir)* adaciseaat, diariorum lectiones arceant, [aoc] «aria aoe negotiis aaeeaiaribaa m implicent. Horn vespertine ab episcopo determlaata. monasteriorum oratoria et aha loea ab extent frequentata occludantur. Cam aoâ oint do mando, mundum neque ea quae de mundo suat diligaat Meminerint moniales puellis educandis praspoaitae deviem fore omnino alumnarum institutionem ti. humani· tantum dieoiplioia intentae, minime de iis informandis curarent, ad rectam domus guber-R nationem et rei familiaria euram quae matrifamilias praecipue incumbit

63. Ad fovendam vel renovandam disciplinam regularem in domibus religiosis, concilii Tridentini decretis inhaerentes, eas accurate visitabunt epieeopi. In qua visitatione per se aut per idoneum delegatum facta, sedulo inquirant de regularum observatione, necbon de neceositatibus quibuscumque ungularum monialium quae in illa domo vitam degunt

64. Sanctimoniales, quae iuxta iMtitqti aui regulas clausurae subiiciuntur, eam stricte observent Nemini illarum liceat -post professionem exire e monasterio, etiam ad breve tempus, quocumque praetextu, nisi ex aliqua legitima causa ab episcopo approbanda.

Insuper, nemini liceat, cuiusoumque generis Aut conditiqnis, sexus vel aetatis fuerit, nine episcopi linentia in scriptis obtenta, ingredi intra septa c mooasterii, quod, ad mentem ooneilii Tridentini, sub excommunicationis poena vetat Auscitans synodua.

Dabit autem episcopus licentiam in casibus necessariis, habita . ratione . cuiuscumque instituti.

TITULUS III.

De culta divino.

Caput I.

*D** McrcmswlM.

[a] Nihil certe in eeolssid! sanctius eat et pretiosius quam legis novae sacramenta, per qaae omnis vere institis vel incipit, ve) coepta augetur, vel recuperatur amisse *. Hic vere fontes salvatoris,' unde indesinenter manant aquae salientes in vitam Mteraam ·. Quanta igitur veneratione ad tantum minietoiinm „ secedere debeant saeerdotea, ex hoe intelligent quod sint vocati ministri Christi et dispensatores mysteriorum Dei*.

66. Munus parochi est animarum sibi commissarum curam gerere. Nullus ergo sacerdos extra necessitatem sacramenta conferat cheque «xprueeo aut rationabiliter praesumpto parochi consensa Vel ordinarii licentia. Poenitentiam admiaietrarp '·! ad matrimonii celebrationem procedere sine legitima potestate non praesumat, vel potestatis limites praetergredi, qua deficiente, invalida forent haec sacramenta; ipse autem sacerdos poenas a iure statutas incurreret ·.

M. NuUm peccati mortalis ooaaeiaa samrameata diapamaot, quia pria· «or suant - labo poooati onrandaverit. Caroat igitur sacerdotes immaculatam oarrare noasdtatiam, ne, afiio vitem daateo, ipai «ibi daauationem aequiraat Eximia pietete aageUeum muas» illud obeant, qua et miaistoi ooram Dm profidaat, et euooipieates ftuetas pereipiaat uberiores.

87. Meminerint aucraaiMtorum ministri eoUun «oolaaiaia habere potestatem ia Moameatoram dispeueatinae, ipeiqee seH ius oompotero ea statuendi et metandi, salva tamen ooram substantia, quae eoeoipieetium utilitati et sacramentorum venerationi magis expedire indicaverit. Idcirco, receptos et approbatos oeeleeiao catholicae ritus in soiemni sacramentorum administrations adhiberi consuetos nec omittant, nee in alios mutent*.

68. Caram omnem adbibebit parochus ut fideles eam debitis dispositionibus sacramenta récipient. 8i entem, quod Deus avertet! peccatorem indignum accedere contingat, has regulas dudum iu ecclesia probatas sequendas esse duximus.

69. Peccatori cuilibet, cuius aliter quem per oaoramentalem confessionem certo constat praesens indignitas, oeeulte petenti Aeramenta denegari debent dicente Domino: *„ Nolit* Jart teaetee»* oarndw."' V

Peccator occultus publice petens non creentur, exemplo Christi, qui proditorem ludam non repulit

70. Peccatoribus publicis quorum indignitas ita notoria est ut nulla tergiversatione celari queat etiam publice deneganda eunt sacramenta, nisi praecesserint sufficientia poenitentiae signa, scandali reparatio, vel conveniens retractatio, et ei opus fuerit ecclesiae fuerint reconciliati. Hanc autem regulam prudenter et discrete in praxi sequendam esse noverint sacramentorum ministn, nec mei perpensis variis circumstantiis et suscipiendi sacramenti natura- esse applicandam. Saepe enim ipsa sacramenti receptione sufficiens praebetur scandali reparatio. In casibus difficilioribus, ai per tempus liceat, consulatur ordinarius.

§ 1

De baptisms·

· 71. *„Nui feu molet fetrit* a* egw *rt Spirite levit,* non *po&tt ietroir* m* reynnss *Dti."** Hinc, quanta sollicitudine caveri debet ne quis e vita exeat, non suscepto salutifero baptismate. Cum autem in primo vitea limine mors plerumque immineat. decernit baee synodus recens natos quamprimum eese baptisande·, nec a peccato immunes fore qui puerorum baptisma sub quolibet praetextu tardius differunt*.

Parochi adhortantur parentes ut huie obligationi diligenter satisfaciant. Omnes doceant, sed praesertim obstetrices, baptismi necessitatem modumque hunc in necessitate eonferendi.

73. Nullus laicui, imo nec clericus alius quam sacerdos, absqao nseessitate baptisare praesumat. Sacerdotibus sub poena suspensionis ipso foeto incurrendae prohibemus ns, extra mortis periculum vel ordinarii licentiam, 1. domi aut extra parochialem ecclesiam baptismum conferant, 3. caeremonias a sacramenti substantia soiungant. Enixe hortatur synodus provinciae episcopos ut rarissime et non

• Coas. Trid_ sssa. VII, dserst. A sacram.
• IseLXII, X
• Issa. IV. 14.
•lOsv. Π. I.
• CtaA. Wd. saaaXXn. dt rq.auMa, <ap.L

' rswti. Trid.. sssa XXI, *it* CMumm.. osp. »; assa VII, ' da meram. m. pmra, ena. IX
• Matte. VH, ß.
* Issa. IΠ, ä.
' CStsA sans. TiH, part. II, ds tapt «r, a. M. — Oaaa 1MMI, part. Π. dtMA [«- . Mansi, Ctac, XXXIV, IM - Imaff, ««mu OmM *DteAt,* «s 4 Mr.im

■M giaiistimis do otuh huimmodi fecultatamA oouеedaat.

78. flab irregularitatis poena prohibât oocknia se iteretur baptismus. Cam autem Mina hominis periclitari non dabant, quotiescumque dubia erit sire collatio rive validitas sacramenti, aab expressa conditione „*ti* eon aa heptisstas" ooaferutar baptismus. Hine, aab conditione baptiaaadi aaat iaftiates etiam <mm scbeda teetimcaiali axpoaiti, vol a vagis derelicti; item qui a laicia demi, vol a proteataatibtn fuerint baptisati; niai, re in siagulis casibus mature perpensa, de validitate sacramenti certo conatet.

74. Cum patrini, qui, ex veteri eoeleaiaa more, in solemn! baptismo adhiberi soleat, fidei et vitae chriatianae pro baptizato aponaorea existant. non omrnee iudiocriminatim ad tantum munus aunt admittendi. Arceantur rationis exportes, infideles, haeretici notorii, excommunient! denuoeiati, eon-1 cubinarii publioi, quicutnqps civili tantam iuncti foedero cohabitant et matrimonium in fame ecclesiae inire renuunt, tandem peccatores notorii omnea quibua sacramenta publice denegarentur.

Parentes prudenter moneant parochi ne petrinos talea designent qui postea forent aegre repellendi.

t5. Meminerint monachi et monialea aibi sacris canonibus esae vetitum ne quemquam e sacro fonte suscipiant. Quam prohibitionem extendi volumus ad omnea clerieoe in sacria constitutos necnon ad eoo omnea utriuaque sexus fideles, qui, renuntiantes saeculo, vota emiserunt in aliqua congregatione vel a summo pontifice vel ab episcopo approbata.

76. Mandamus sacerdotibus, ad quos spectat huius sacramenti dispenMtio. ut librem seu regesta habeant parochialia in quibus ad foturam memoriam singula baptismata ex Ordine recenseant cum baptised, eius parentum et susceptorum nominibus, t; Horum authenticum exemplar quotannis ad archiva episcopalia transmittant. 8i quia in aliena parochia, cum proprii sacerdotia vel ordinarii licentia, baptized» 'fuerit, in libro suae parochiae inscribatur.

8 3.
De eeafirmatioae.

Charismata baptismi, per quem filii Dei nominamur et sumus, perficiuntur confirmatione, qua tanquam Christ milites ad fidei professionem et ad superandas diaboli, camis et mundi tentationea, accepto cum plenitudine coelestium donorum Spiritu sancto, roboramur.

77. Iuxta praesentem provinciae nostrae disciplinam, ad hoc sacramentum non admittuntur ii qui rationis usum non sunt adepti, et doctrinae chriatianae rudimenta non sunt edoeti. Imo, iuxta eamdem disciplinam, et quo molina confirmati memoriam et fructus confirmationis conservent, statuimus eos solummodo ordinarie praesentandos esse ad hanc sacram unctionem, qui corporis Chriati facti sunt participes, niqi aliter temporie rerumque adiuncta suaserint

78. Parochi in confirmandorum praeparationem sedulam navent operam, docentes eos nataram et efficaciam huius sacramenti, necnon maximam eius utilitatem praesertim infelici nostro, tempore, quo fides et mores -tot et tantis circumveniuntur periculis. Curent ut omses tantum Dei donum appetant et eum debita cordis munditie suscipiant, et nullus nisi prasmises sacramentel! confessione accedatl.

79. Nemo admittatur qui parochi aut eoafesaerii schedula non fuerit munitus; neque accedant illi qui de alioaa suat diosessi, niti de boantia expressa vel rationabiliter praMumpta proprii opileopi. Moeoaatar ornum confirmandi ut ad primam manuum tmpoeitiouem mut praeeeatao aee discedant niai accepta pontificia benedistioae.

80. Ooafirmatorum nomina ia parochialibu regestis sedulo inscribantur, notato confirmationis die. petrini et confirmantis pontificie nomius.

8 3.
Ds saebarMia.

Inter religionis mysteria supereminet sanctissimum eucharistiae sacramentum, quo pania angelicus, gratiae auctor Christus leans. fit panis hominum '. Cum <4 nuptiales illas coelestis agni epulae non vocandi tantum, sed et compellendi' tint homines, nihil non moliantur parochi ut omnes quamprimum et quam maxima pietate ad vivificam Chriati carnem accedant quae dat vitam mundo*.

81. Nihil pastorali cura, dignius quam puerorum ad primam communionem praeparatio. Pueri prima prima vice communicaturi munltiplioatia catechesibus sufficienter edoceantur de summa 'sacramenti huius excellentia, de eius natura et effectibus, necnon de praecipuis religionis Christianae veritatibus. Vividis exhortationibus et crebre confessione ad pietatem moveantur, et discant quanta reverentia et conscientiae puritate ad Meram synaxim sit accedendum. Ita demum erga illos se gerent parochi quasi hos iterum parturiant donec formetur Christus in ipsis*.

Quamvis nullam absolute assignemus aetatem admissionis sd sacrum convivium, cum discretionis dispoeitionumque potius quam aetatis habenda ait ratio, caveant tamen animarum rectores ne, incuria sua, tardius differatur prima communio qua impetui libidinum occurrere expedit. Propter parentum indignitatem non repellantur pueri.

8J. Quotannis, in fidelium memoriam revocent parochi sanctae ecclesiae praeceptum, quo omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, tenetur reverenter suscipere sanctissimum eucharistiae sacramentum. Mitem paschali tempore, nisi confessorius prudenter ad aliud tempus indicaverit differendum *. Paschalis haec communio in propria, non in aliena parochia fiat, nisi de ordinarii propriive parochi licentia, quae libenter tamen et facile concedatat. Nec ullus unquam inquietandus est subditus qui bona fide absque licentis alibi communicaverit.

83. Nunquam magis urget communionis praeceptum, nec ea magis indiget homo, quam in proximae mortis periculo. Ideo, caveant sacerdotes ne qniaquam, quantum fieri poterit, e temporali vita discedat, nisi corpore Christi refectus. Nullus sufficienter dispositus hoc sacratissimo viatico privetur: neo pueri, licet ad primam communionem nondum admissi, sed convenienter edocti ut hanc spiritualem escam a cibo communi, discernant, et reverenter suscipiant; nee illi qui recenter et etiam eadem di communicaverint, si in periculum mortis incidant; neo peccatores quantumvis flagitiosi, si conversionis signa dederint, reparaverint scandalum, et eucharistiae desiderium, peracte confessione, manifeetarinL Nec viatico frustrandi capite damnati, etiam ipso die quo plectendi suat; melina tamen passio ante diebus aut Mitem pridie M)rtie sacra eucharistia reficereatar. Perseverante eddqm mortis

' Hyma. tisti asactisu m c t m l
I Lee. XIV, M.

* Oeae. Latis. IV, asm Osums uMasfm mum (Nsaai,

1 data Mei. Msditi_ samdV. s. MU sd. MsdH. UM, . Ctas.XXH.M8fU. — OmaTIH. em XULMsmtiLma t.

periculo, iateriOetb aRqnot dMw, iaxta dioeaaah A uinacmnaq·· statut·, aagwtb «fiam non Mh V plan·* deferri pateat aaareeaMtam viitieam

84. Co aikU aflhMtaa ait ad viuseuda· UHdine·, ad fovandoa pietatb Haw at queeeumq·· •piritaaHs vitae program··, qua·· naMjailmai eucharistiae religioea perceptio, quae · quotidiaab peccatu liberat et prueaervat a mortaliba·*, hortamur omnea christiaao· at frequenter ia hoe caritati· vinculo oonvenieataa, vivifie· aliaaoaia antriaatur. Optarem» cum Trideatinb patribu, *jnt* in mAmi *afftefu,* Nd aacroawatafr «tan wcdarMiea *ftrttftient eeemnaiiemt, ft* *4 *** tentÜttM Mnt atr^aifnttu* adarier proeamM.***

Paroebi verbiqua divini praecone· frequentem communionb uum oommendoot, ita tamen at aimai congruente· dbpotitioM· requirent: docaatea quo frequentia· ao deroti» ease aeoadaadum et maiori ıı conata ad perfectiore contendendum.

86. Iuxta rituali· Romani preaacriptum, lumen diu noctuque ardare debet ooragi aaactiaaimo eucharistiae sacramento; quod quidem abique accurate •errari debet Si eccleaiae reditu· non auffieiant, per piaa eleemoajrnaa, ad hoc imploratae, de alendo hoc igne perpetuo providebunt parochi.

8 4-

Ba peaaltoatia.

Parochi et alii sacerdotes ad sacramenti poenitentiae adminbtrationem deputati prae oculi· aemper habeant ae in resurrectionem animantia eaae poaitoa. Sint ergo prompti at alacre· ad conferendum tam optabile sacramentum. Absit quod propter ministri negligsntiam peccator ullue queri unquam paraît ut languidae dioena: „fleeu<wm non Jto6ao.“ * Viacera miaerioordiae induente·, redeun- 6 tibus peooatoribu· Occurrant ut quamprimum valeant dicere:-„*Hic JiUnt merttuu* erat et *mûrit, ftrml* et Hvaenta» eat."4

Meminerint ae indicia quidem munua exercere in vindictam peccatorum, et tamen forum illud non eaae forum irae ot poenarum*, sed paterna· man•uetudinia. Quod perierat requirant, quod abieetam erat reducant, quod confractum Sierat alligent, quod ‘inermum oonaolident*.

Caveant pari diligentia in alterutram ex hia duobu· acopnlum incidere, vel in nimiam aeveritatem, qua, peccatorea a aacrameato ot paalatim a Ade.deterrentur et in vitiorum luto proflandi·· quia deaperatiua immerguntur1, vel ia nimiam abeolvaadi facilitatem, quae incentivum tribuit delinqnaedi *.

86. Ante, omnia anae inrbdietioub limita· perfecte noecat confeaaariaa, ae boa praetatgrediena •ire erga loca, aive erga pereoaaa, rive arga tem- D pus, aive erga coaacieatia· eaaua, ipae in aaapenaionem incidat*, poeaitena autem invalide aboelvatur1*.

87. Iuxta ritual· RomAnum" et aancti Caroli monita, eoa non absolvat, qui religioni· mysteria, •altem praecipua, ignorant, donec pro poaae didi-, certet'; qui odia vqi iafanieitta· deponere nolunt'; qui aliana, pro &oaitate\aatitMr· detrectant*; qui votaatariam ot vara praatamm oeearioaam mortaliter peeeaadi dauriri abluat*; eoo dautqua qui aalla dant doteris, eat MMudatteub rigua *.

(88. Boa ta^robama· taaqaam naiaaaram aaluti param eoamtlaataa, qui paaeatorm, quaatamvia do praeterito dolente·, non pria· abaolvi pome putant quam diutaruae eaaeadatioai· fruetaa dederiat; quivu imparatae qaaaqao dimittant donec parati aecadaat, ariaime da iaaeraadia in eorum cordo diapoeitioaib·· ipai euraatoa *.

89. Ne ouf aacraateatalb oonfaaaia, ia oonacieatiae levamen inatitata, tat in laquoam, deeernimaa omnee Chriati tdelea, prout cuique placuerit, ex approbatu aacerdotibua et ad excipiendae' coufeeaionea ab ordinario deputati·, oonfeaaarium eligere perna etiam pro ooafeaaione annuali a concilio Lateraneaai IV praeeeripta1.

90. Cum nihil ait aiagb delendum quam animaram innocentium raina et puerilu aotae aub diaboli torvitate tranaacta, aaepe cogitent oonfeaaarii quanta cura pueri contra primae Satana· incuraiohea •int praemuniendi, aut quam cito ad recuperandam gratiam aint praeparandi quicumque eam per peccatum mortale amiaerant; nec corte ad huno tnem exapectandam aaae primae communioni· aetatem.

8 s-

Da extrima umUm·.

Chriatua, redemptor humanae aaluti· amantia■imua, multifaria media ad eam aaaeeurandam nobia •uppoditavit Hinc vitae tnem munivit admirabili preeeidio extremae onction», quae aolia periculoae aegrotaatibua et eb qui prae decrepita aenectute defleiunt adminbtrari debet

91. Omnea animarum rectore·, fidele· aollicite docebunt huiaa «aeramenti utilitatem eiaaque efficaciam ad Animae et interdum corpori· aanitatem, moneat·· oo·, ut illud tempore opportuno expostulent; invigilabunt ut morbo decumbente· illud recipiant cum debitia diapoaitionibua, dum adhuc mentb aunt compote·, quin tamen qensu deatitutia denegetur. w *

99. Pueri doli capace·, tam* aalutari remedio, in •upremo vita· dbcriaune, non priventur, aed conceaaa abaolation·, et, propoaita huiua «aeramenti virtute, illb conferatur haec divina unctio quae eat poenitentiae complementum, quo alleviatur infirmo· et peccata remittuntur.

93. Semel tantam, in eodem morbo, oleo annoto ungantur infirmi, niai, pôetquam convaluerint, in aliud rimilo vita· dbcrimen ineidant.

Ei· denegetur extrema unctio qui «wm ration» certo nunquam aunt adepti, haeretieb et achbmatici· notorib qui nulla dant conversion» aigna, pqpoatoribua quikacandala publica reparare detrectant, necnon eu'qui in impietate decedente·, illud sacramentum obatinate reapuunt

» 6.

*- oH<a^

Nihil episcopali aollkitudiM dignius quam aaeroram prdinum collatio, unde praecipua eodemaram bona vel. mala oriri noacuntar.

1 Oene. THA, ama. XΠI, *tt «mA,* «p V.
* Coae. THA, maa XXII, *tt teertf.* miaaa·, cap <
• Ioan. V. T.
• Lv. XV, m, aa.
* Cone. TriA, aaaa XIV, *tt* ρ«ıб·, cap. 8, tan·· law.
• CbkL XXXIV, IA
' Ceman, laber *tt* ait· ipirit, Hot. 4 (eanUar. XI, app. Germai·, <A Dapia, m, 46A]
■ & Amtr. m *fttint.* lie, mama Vm, a. 6 [aL M, ·ρρ a Ambr.. oAXifm. L 1·06B).
* BMaaL anmit.
“ Cana NA, ana. XIV, *tt petk,* ««P V.
» rwofr·^ p«—» f trait

* BmteMm XIV, mt *Ktt* »·ıl·γ, 4b TMr. 17«. — Trap. dama, eb Ia»oc. XI, tenet, a msrtii im, pro». M.

94. Aateqaam maara ««ifaaa imponat, oaveat •paaeopna aa quid inexploratam aaaâcit oiron or·dinaadocua genus, personam, aetatem, isstitiitio-■em, stores, doctrinam *·< vocetiotteoa. Ex probatis aataa aoa plsros promoveat quam necessaries dieocesi aat utiles fora vident'.

96. Quidquid saaxorapt eaaoaaa de examine, do temporsm interstitiis, do atatis ordinationum temporibus etc., accurate aerveutur, nui eoneessione iam aat ηροφοHβo induito dispensaverit epiaeopua.

96. Quiconque ad aaoraa aubdiaoonatas ordinem •aat promovendi, habeant, nisi sint regulares, patri* moniale» titulant vel pensionem ude honeste qaeant austeatari*, ne, deficiente beneficio, oum ordinis dedecore vietum quaeritaro aut tarpem quaestum exercere cogantur. Titulus illo venu et non fictus,l instrumento publico finnatus, alienari aut extingui, aat remitti*, vel etiam commutari sino licentia episcopi nequeat.

Pro/temporis praesentis necessitate, super praefato titulo aut ipsius parte, annuente apostoBca sede, cum clericis promovendis dispensant episcopi*.

97. Tribue dominicis aut festivis diebus non continuis, intra mimarum solemnia populo denuntientur clerici qui ad singulos sacros ordines sunt promovendi. Denuntietur pariter, saltem semel, tenor tituli patrimonialis. Et ei quid obstans vel ordinationi, vel tituli firmitati compertum fuerit, ad episcopum deferatur. Denuntiationes istae fieri debent, per mensem qui promotionem praecedet, in ecclesia principalis domicilii et insuper ubicumque statuerit episcopus*.

β 7.

I>e nutrimento.

Cum inter Christianos matrimonium magnum sit in Christo et in ecclesia ' sacramentum ', lugenda valde est multorum temeritas qqi sacrum illud foedus e manibus ecclesiae penitus eripere eunt conati: illudque inter profanae res pro mutabili hominum nhtii, pleno iure regendas, non sine ingenti morum et totius societatis periculo annumerare ausi sunt. Ut hbic impietati secundum «vangelii documenta et eodesiae universalis traditiones occurramus. et ut in celebrandis nuptiis pmnia fiant secundam sanctissimae ecclesiae regulas, haec declarat ausejtana synodus:

98. Tanquam morum corruptelam summopere detestamur quaecumque prodiere systemata quibua vel virginitas et conjugalis fides deturpantur, vel pauperes a nuptiis contrahendis avertuntur. Nullam aliam carnis oohonestationem agnovimus praeter continentiam Christianam vel honorabile eonaabium*.

99. Ecclesia iure proprio impedimenta dirimentia constituere potest; haee autem eodeaiastioa impedimenta solius ecclesiae potestati subiieiuntur quoad abrogationem, extensionem, restrictionem et dispensationem *.

100. Profitemur illa omnia et sola.rata et valida coram Deo esee matrimonia quae secundum canonicas sanctiones celebrantur**.

101. 8i, obstaate quodam oaaeuioo impedimento, aliquod matrimonium iaeundua proponitur, ros ordinario epieoopo deferatur, lqui, psrpensis «ansis, vol ipso providebit, vel, si opes ait, ad dispos aatioMas apostolieam partae remittet. Tune autem ourot parochus na quid praetermittatur «x ordinarii son officialia monitis, aeva falsum aliquid subrepat, .rive ia supplici libello, riva ia inquisitionibus fariandis, undo irrita fiat impetrata dispensatio

109, Matrimonia oum acatholicis prohibet ecclesial. Ab ilUe igitur contrahendis pradaater fideles deterreant parochi. 8i qaa autem, impetrata Apoetotiea dispensatione, sint ineunda, «aveat parochus ne prius ad celebrationem procedatur quam sponsiones omnes apostolioo induito impositas a parte «catholica obtinuerit Insuper, ne quid praetermittat ex eis quae praescribi solent circa matrimonii contrahendi locum, cuiusoumque ritus sacri exclusionem et ipsius «t testium passivam praesentiam*.

103. Matrimonia non celebrentur tempore prohibito*, non extra parochialem ecclesiam*, non ante auroram*, non post meridiem*, non omissa trina baanorum proclamations', non absque missa, nisi snper. hia dispensaverit episcopus. De praevia saeramentali confessione regulariter faciende* prudenter et discrete moneatur uterque sponsis.

104. Banna proclamentur in loco praesentis domicilii utriusque sponsi; item et domicili praecedentis, si nondum pleni* sex numerantur menses a die transmigrationis de loco in lobum alium, etiam de una ad aliam dioeee^m. Erga aponaia viginti et uno annis minores, praeter locum proprii domicilii non omittatur proclamatro in domicilio parentum, vel tutorum, vel curatorum.

Eorum vero banne qui, transitorii officii causa, vel studiorum, vel famulati», in uno loco ultra sex menses resident, domicilium retinentes in alio, in utroque proclamentur.

106. Matrimonium celebrari potest coram parocho sive domicilii*, sive quasi domicilii** seu simplicis habitationis modo ista per me'nsem integrum perseveraverit*1.

106. Habeat parochus librum in quo conidgum et testium nomine diemque et locum contracti matrimonii describat*'.

Caput II.

Da seeltaüà, da «ornes essmditse «t ornata ac bonis *rite germdit.*

Post animarum salutem, nihil sacerdotali sollicitudine dignius quam rerum et aedium sacrarum cura, in quibua Deus ipse absconditus habitat, et Christiana plebs verbo Dei et sacramentis pascitur.

107. Nulla nova ecclesia aedificetur**, nulla

Isumsi Detattsira. 1« Mptsaabris 17M — Littana CSratatit XIII ses poti·· ·›■* stati! 17», M nartii. Bruxalita.

' Cora L*«L, esa. 10, (Matai. Cora, JI. M5C) — Coee. Agsth., eas. <7, apte Credra, osas M, qsssst t, esa. 1«. [Masai, Cora, VIU SMB). — Coae. Cbalosd, era 14. [Mraai. Cara., VI, 19M A1 — Bosifac. vm, «ap Doli soit 14 ie haeret. — Bsestietas XIV. const. Ms*ra> astet, d» « luati 174«.

* Tsaor iaSsIti.

* Cora TrU., mos XXTV, *it rtf.* arotnai., eap. 10. — Beaedietae XIV, iastit. LXXX.

* Atta acet *MtiitL,* Hb. V, esp. *it* starts*., a 87.

* IMA, a. 86

* Ibid.

Cora Latsrra IV, eap.51. [Maaai, Cone., XXII, 10« D.)

' tari. XIV, iastit. XXXIII,

XXXm.

notabili oporo resarciatur, ■■Ua veta· diraatar inconsulto opiaeopo. Si qua «utem vetustato aut alia· ita oollap·· fuerit «t refici «t instaurari uoa poeeit vel, alia' nova oonstrueta, facta fherit inutilis, poterit, annuente epiaoopo, in protara· aena, aoa sordido·, converti, imo et pépites .destrui, «recta tamen ibi ornee*.

106. Laicoram aedes ecoiesiis inniti aat adhaerere non permittatur*. Vitea, hederae, aliaeque huiua generi· herbae quae aueereeeentea exterioribu· puietibus adhaerent, item adcreseuntes arboree ot stirpes qnalsscumque quarum radice· muria officiunt, convellantur, omnino*, et aeria tecta iastaureatw.

109. Ecclesias ad actus forense·,conventus saeculares et profanus nana quosctunque adhiberi iuxta sacro· canone· districte prohibemus*.

110. In eecieeiia 'omnia munda unt Ot nitida: curent igitnr rectore· ne pulvere aut alio aqualore obsordescant non solum altaria et aacra supellex, •ed inauper pavimenta, perietee et teeta fornicata *(lee* vodtaj. r

Adverti wimiu, inquit Benedictu· XIV, eos *verba facere* non ds stnapteomtato *et uterorum 'fempIrnm magnificentia, tue de dicite et pretioea ntpelleetili;* non «mm ara *letet haec* non osmitos m *lacie haberi poeu, eed deeeettiam et* «nmdttium *deeideramue, faae* kmsmi *detrectare licet φάa etiam* eum *paupertale bene convenire ei componi paevemt*.*

111. Eocleaiarum ornati» non futilem cultum sapiat, sed gravi· ait et decora». Altaria, sacri fonte·, sanctorum reliquiae et sanctap imagine· etc., secundum probata» ecclesiae regulas, jion ad -venatilem nutum diaponantur. ,

113. Bonorum ecclesiae administratio a *eotuilio fabricae* exercetur. Supereminet autem epiaeopi moderamen, cuiu» est praecipuos actus approbare, et cui etiam ratio erit quotannis reddenda impen- € •arum quae anno praecedenti factae sunt et quae per annnm subsequentem faciendae proponuntur.

Caput III.

De oratariie.

,113. Conventu·, collegia,'hospitia, carcero· et aliae communitate· sua habeant oratoria canonice erecta, in quibus officia sacra et missae celebrari valeant. Reserventur tamen parochialia iura erga oblationes·, baptismata'*, matrimoniorum* denuntiationes et celebrationes, benedictione· puerperarum * et exequias “.

In praedicti· oratoriis, quae publiea reputantur, tempore missarum parochialium, nulla aut non niai innuis clausis, celebretur missa. Campanae non pulsentur omnino durante parnchUi'missa. Benedictiones candelarum, cinerum,' palmarum, item processiones etiam'intra septa ecclesiae solemnitatas pro pueris prima vice-communicantibus pro iis solis fiant qui de domo sunt, salva tamen ampliori concessione ab epthoopo facta.

- 114. In oratoriis domesticis sacrum peragi multum iuri oeaunuai'darogst *. Si qua tamen eoneeaaio dat, antequam execution! mandetur, fiat ab ordinario viaitatio qua ooaetot looum, altatu, sacram aupelleetiiom ot omets oeten secundam sacras liturgie· regula· ad amnaaim componi*.

Praeter reoervatioaem parochialium iurium *, eeveatu; ao mieea ibi celebretur ipaa praedicationi· aut mimae parochial» hora. Nulla inibi unquam dat saaotissiuti aaeramenti reservatio, expositio aut benedictio.

Concessionis authenticum diploma cum tenore restrictionum celebrationi appositarum aupra Ubrum aquae benedictae, maneat appensum. Oratorium ipaam visitanti epiaoopo ant eius delegato aemper pateat, aliequin perpetuo aubiaeeat interdicto,

115. Oratoria ruralia, quae vulgo eddeaiae annexae dicuntur. subiiciuntur parocho. In hia, annuente epiaoopo, ot cunotia in statu decenti compositi·, celebrare licet. Quoad alia· functione· paatoral·· illae tantum peragentur quae ab epiaoopo fuerint determinatae.

Caput IV.

De utera ntpelleetili·

Religionis Christianae excellentia postulat in cultu .sacro nihil adhiberi, nisi divina maiestate dignum, «aeramentorum sanctitati atque fidelium pietati congruum. Quapropter, haec statuimus et praecipiunt··:

116. Vasa sacra sanctorum canonum institutis erunt conformia. Calix vel ad minus eius cuppa, pariterque patena ex argento conficientur, interius deaurata et consecrat»; et cum inpurstio deleta fuerit, accurate de novo inaurentur et de Aove conaecrentiip. Pyxidis saltem cuppa sit argentea, interius deaurata et benedicta; ostenaorii autem pars superior sit argentea, et lunula deaurata ac benedicta? Haec omnia ax materia viliori confecta stricte prohibentur. (

117. Optandum esset ut vas» sanctorum oleorum essent argentea; tolerantur tamen stannea. Haec autem nitida et in loco decenti sub sera occlusa reverenter'eustodiri debent. Charscteribu· sufficienter notentur ipaa vasa, non autem operculum. ut substitutioni locus non praebeatur.

118. Raramenta 'quibus induitur sacerdos sint munda, benedicta et eoioris officio diei conformis; quae sunt notabiliter lacerata, sint interdict»' quin tamen ad profano· usu· adhiberi possint.

,119. Sacri OMonee requirunt ut omnia ecclesiae linteamina ex lino vel cannabe conficiantur; stricto ergo praecipimus ut corporale, pallae, purificatorium, albae saltem ■ parte superiori, amictus, altaris mappae sint ex lino vel eannabe et munda; quae autem ex his benedici debent, benedicantur. Haec omnia ex alia materia confecta habeantur tanquam interdicta.)

120. In sacrario cuiuslibet parochial·· epcleaiae sit arca, seu scrinium, ubi accurato serventur regesta parochialia et mandala episcopalia.

Caput V.

De diebeu denrimcw st feetie de praecepta.

Magnue erat, ia lege veteri, dies sabbati, maiora •anctioraque ia nova lege haberi debent dominica die· aliaque festa quae ad bonqrem Dei et animarum salutem sunt instituta.' Bed, proh dolor! dies' religionis et salutis, malitia ot impietate hominum, facti sunt dio· peccati 'et perversionis;

1 Coae. Trid., mm. XXI, *de ref.,* «ap. T.

' Acto moL *Medial,* lib. IV, p. St·.

• ' *Act· eod. Mediet,* Ibid., p. 11«.

• Cap. *Decet* 8 ds iasnait. sesi. (IП, Χβξ ta VI n «ea Lngdtta.

* Bseadieta· XIV, sacjcL *Auue,* dis 18 Mr, 174».

* Ferraria et oaouistoa

* IHd.

' Cone. Trid., ses» XXIV, *de ref. mUrim.,* sap 1.

* Ccagr. ritau», dis 10 dsesmbris 1708, sii sutam, apud Fsmris, art. Cw^rrteЋeitoi. [V. tea·· Ferrarie, ut. Bsasdictis 8, p 18-8, ·M, IsalxM «serato a magr.«·κβH, 8 tnatt 1708 (sdlO) ia Mtutam Oem. XI retet·, itettet iisinitisin

1 Ceae. TrM., u»a XXII, ds.tt·· ». *ei* «sàandii ■» ritrir·

• BumA- XIV *MF‹d. *tte^ru eua, Sto* - M USI, t IX •m , , .

nee dubitanduraquin ex tali violatione proveniant, a magna ex parte, calamitate· quibus a Deo affiigimnr.

191. Diebus dominicis caeterisque fsstfa de praecepto dhbitam reverentiam restituere exoptans synodus, omnes parocho· obeeerat at frequenti exhortatione, horum aanetiaaimorum dierum roligioaam et devotam observantiam commandent, fldpliumqae aibi oommisaorum aaepe saepius in memoriam revocent ipeoa ex praecepto praedictia diebus teneri, extra urgentem neceaaitatem, a servilibus operibus abstinere et sacrosancto miaaae sacrificio interes··. Hloa hortentur nt sacras conciones audiant, officiis intersint, sacramenta frequentent qliiaque piis operibus instent.

132. Ecclesiae in honorem et proventum, nobia autem in aolatium et laetitiam succederet, ai piae inatituerentur sodalitates pro scopo habente· dominicae diei sanctificationem procurare, Deoque tam lugenda violatione incitato aequam satisfactionem rependere.

Caput VI.

Do missa st *officii» dioini».*

In ecclesia nihil adeo sanctum ac divinum, quam tremendum altaris sacrificium, in quo lesus Christus pro nobis hostia factus, quotidie immolatur. Quanta igitur adhibenda est cura ut omni religionis cultu et veneratione offeratur!

133. Missa debitis horis, scilicet ab aurora ad meridiem, celebretur, eamque cum interiori cordis munditia, atque exteriori devotionis specie sacerdotes peragant*.

134. Nullus sacerdos peccati mortalis sibi conscius, quantumvis contritus sibi videatur, celebrare audeat, nisi praemissa sacramentali confessione; quod si, urgente necessitate, nec habita copia confesser», absque prsevis confessione celebraverit, qnam primum confiteatur.

Sacerdos celebraturus, orationi aliquantulum vacet, tum ante missam ad congruam animae suae praeparationem, tum post missam, ad gratiarum actiones Deo persolvendas.

136. Omnis sacerdos qui veste talari non indutus celebrare praesumpserit, suspensionem ipso facto incurrat.

Item, qui in loco ad usus sacros consecratione vel benedictione non dicato, sine licentia, aut in loco interdicto scienter celebraverit.

126. Sedulo amoveant sacerdotes qujdquid a dignitatp tanti sacrificii alienum esset, aut avaritiam et turpem quaestum redoleret.

Sacerdoti extraneo, et testimonialium litterarum ordinarii sui sew ¹superioris latori concedi potest facultas celebrandi per aliquot dies. Pro ampliori facultate recurratur ad episcopum.

Sacerdoti vero vago et ignoto nunquam celebrare permittatur, nisi scripto ootenta ab ordinario loci facultate.

137. Cum praecepto divino teneantur parochi pro populo sibi credito sacrificium offerre, ei specialem missae fructum applicare debent singulis dominicis et festis de praecepto, nec non, nisi dispensentur, festis a sancta sede suppressis. Pariter, ex decisione congregationis ooncilti Tridentini, b cui munus incumbit secundam missam in parochia vacante celebrandi, eius fructum isti parochiae, nisi dispensetur, applicare tenetur.

138. Missp parochialis, ea ipsa hora quae a statutis praefixa fuerit, exacte etabsquÿ ulla mora celebrabitur; 'ea durante, alia non dicetur in eadem ecclesia missa.

* Orne. Tlü, assa XXH, dr *oloon.* «t. w«t. à» eaMr.

Quamvis implectar ecclesiasticum de audienda ■nie·· praeceptam per religiosam cuicumque missae et ia quacumque eooleeia sssistsntiam, pavam suae saluti consuleret ia praeaertim qui scisstia religioni· non sufficienter *t* instructus, miaaae paroehislis auditionem, sua ineuria, saepe omitteret. Hortamur enixe Christi fidele· ut ei praecipue intersint, propter 'maiore commoda .'ex ea provenientia. Haec enim specialiter pro parochianis celebratur, intra eam dispensantur monita salutis et instructio Christiana, denuntiantur festa occurrentia, ieiunia et matrimonia; inde corroboratur unio inter gregem et pastorem, multumque augetur aedificatio.

139. Iuxta disciplinam · pluribus saeculi· existortem, omnis sacerdos unicum sacrificium eodem die offerre potest. Statuit synodus non ease super hae^praescriptione facile dispensandum nec facultatem binae celcmrationis ab episcopo concedendam, nisi vera necessitas vel maxima fidelium utilitas id postulare videatur.

Attamen, si parochus subitp *fl>* morbum inciderit nec superiorem adire per tempus liceat, parocho aut vicario vicino haec facultas pro prima dominica aut festo de praecepto conceditur, cum onere recurrendi ad superiorem si praevideatur eadem necessitas pro' dominiea sequenti.

Caput VII.

Do cwt «t euMica.*

„Do kgautio ot poatooi coauttdi», ipouu Doeutd ot apooMontoi haboonu doaaeonie, tuopia ot* preserpta,". inquit sanctus Augustinus '. Ideo, sane a prima origine inducta et posterius a patribus et conciliis probata, -obtinuit per orbem Christianum cantandi et psallendi consuetudo.

Nec certe mediocriter ad cultus divini splendorem et animas ad Deum extollendas cantus ecclesiasticus iuvat. Sed quoniam et in excellentioribus rebus, vel negligent·· invehitur, vel abusus subrepunt, haec in posterum observanda statuit Auscitana synodus.

130. Ad instar puerorum cboristarum scholae oathedralibus ecclesiis annexae, curent parochi ut, quantum fieri poterit, instituatur iuvenum aut saltem puerorum chorus in quo, depulsis sive inani affectatione, sive abiecta rusticitate cantuum, proba vulgetur in populis cantus ecclesiastici ratio.

131. Singulis dominicis et festivis diebus, missa cum cantu celebrari debet, iuxta ecclesias disciplinam quae ubi non observata fuit quamprimum restituetur.

Sedulo autem advertendum est, fn quacumque missa decantata, nihil praetermitti posse de iis quae, iuxta rubricas, tam a celebrante quam a choro decantari debent.

133. Cantus graves sint, pii st distincti, domui Dei et divinis laudibus accomodati, ut simul verba intelligantyr, et ad pietatem auditores excitentur*. Caveant cantibus praepositi ne in hymnis, psalmis •t aliis sancti officii partibus, novus quiequam indiscrete subintroducatur cantandi modus, quo simplicitas et msiestas ecclesiastici cantus deturpetur.

133. Ab ecclesia Dei prorsus arceantur profhni cantus*, aee audiantur cantilenarum soni perperam piis verbis accommodati. Intra liturgicas preces nullo pactp inserantur eqhtus in vernacula lingua: qui tantummodo permitti poterunt ante et post officia publica,- in catechesibus, in exercitiis spiritualibus missionum, confraternitatum et aliis huiusmodi, nunquam autem ia benedictionibus et processionibus (sanctissimi sacramenti.

* IMt. Bmst, sp. U. tem. II, P-1« ·. M.
* AsSa swt. jfattiL, «M. ^aristae, p. 1SS, s. m.

134. Ehclenae cantu· iuxt* ijomen.«uum firtnul j •it et chinu·: nulla igitur adhibeatur mollia et lançiva canendi ratio

135. Plani cantu· locum non uaurpet mutica;, quae »ie forte" in •olemnioribur^feati· huic aqeedat et adiungatut. iuxta AilêxandriVII ' et Innocentiyÿ Cfl * praeecripta. tota «it derota ei eccleaiaatica.

136 In»4»éfneffît*>ai quaedam praeter organum raro «admittuntur, talia «int u>.pua eoriim harmonii· mente· fidelium poaawft ρβ pietatem moveri

Orgàniata; députai· omnino theati4libu. .onta? decora graviqde Krgani modulatione intra «aera officia canat .ui·/«>c|bu·. y

Caput VIII.

Dr ruhrici» rt enermomif. ' j

Quoniititi natura hominum ea eat. ut non facile spicat sim* adminiculis extèrioribus.^ad rerum divina- **rum meditaflunetn sustolli: propterva, pia mater eccle-B** sia ritus quosdam et caeremonias instituit, ut mysteriorum maiestas commtat^aretur. et mentes fidelium ad rerum altrisimarum contemplationem per visibilia signa excitarentur.

137. Ediscant sacerdotes et accurate observent rubricas, caveantque- ne. imprimis in celebratione missurum, ritus alios, aut alias caeremonias at preces adhibeant, praeter ea quae probata vel Poquenti et laudabili usu recepta fuerint. Mandamus et omnibus sacerdotibus stricte praecipimus ut missam, iuxta rittini. modum et normam in missali praescriptam decantent et legant, neque ritus, caeremonias vel prores addere aut mutare praesumant.

Litiirgiae unitatem et ritus antiqui Mstitutioprm atque observantiam maxime optandam iudicat Auscıtana synodus, ut uni Deo. una eademque forma preces et laudes persolvantur. Ideo, invalescentem undequaquo ad amplectendam Romanam liturgiam C propensionem laetanter et plausu magno conspicimus Si nos ipsi non levibus huc usque impedimenti* prohibiti sumus et adhuc prohibeamur ne in tota provincia Romani ritus instaurentur, communi saltem consensu statuimus ad hoc totis viribus enitı ut praedicta illa impedimenta submoveantur, et ubi opportuna w praebuerit occasio, breviarii et missali· RomiyaUıısux in omnibus ecclesiis nostris salutari ordinatione reviviscat

»

.Caput IX.

/A» ezequiie et coemeterii*.

Sancta mater ecclesia fidelibus non solum in hac vita subvenit, sed etiam eo· defunctos sua sollicitu- **dine et suffragiis prosequitur, eorumque corpora Spiritus sancti quondam templa et in resurrectionem vitae processura terrae reverenter demandat.**

138 Statuimus ut exequiae defunctorum pio ritu D celebrentur, atf eisque amoveatur quidquid profanum. superstitiosum aut a fide Christiana alienum apparer^K Inhibemus in euequiis haberi funebre· orationes sine episcopi licentia. Impediantur laici quominus cuiusquam encomia in ecclesia pronuntient; quod si in coemeterio contigerit, statim cum cruce clerus, finitis precibus, recedat.

I3V. Secundum antiquam consuetudinem, quantum fieri poterit, corpora ab ipso sacerdote ad tumulum cum publici^ orationibus deducentur, sepeliepturque religiose in loci· ecclesiastica benedictione consecratis.

148. Coemeteria christianorumaepulturaa dicata, magna veneratione custodiri debent, et a sordibus purgari. In ei· crux d^ta erigatur. Hominum transitui non pateant, gregibus pascendis^ et aliis usibus profani· non inserviint. eorum herbae non .vendantur, sed comburantur. 'Circumdentur many'sut sepe densa) cum <*<Qsïïfone profunda;, coemeteria non sufficienter clausa' ut ab ei· arceantur apimalia. interdicta habeantur; ^ed interdictum ipsa (clausura cessabit tfi contigerit ea pollui aut interdici, clerus corpota sulemniter ad*ea non deduct*!, sed omnes ritus iif ecclesia perficiantur.^ Sit in coemeterio locus distinctus et non benedictus ubi sepeliantur uoiK baptiesti ex omnes quibus sepultura ecclesiastica est deneganda. Omnia legibus praescripta circa sepulturae tempus accurate-observentur.

141 „.Sams est raaorti/iMs isstiratam, *ut. >piibue* aoa comwiuntefjriaiNS turis, aoa roaisiNarrianM^ Jr/uac-*tii. et ut carrant eeclceinttica tepultura gui prine erant ab ecclefâçfieca unitate praecini, nec* ia *articulo* «aorta *ecrletiaf reconciliati fuerint.l,l*

I nde deneganda est sepultqrn ecclesiastica eis qui publice adhaerent haeretiftirum aut schisiuatieorum sectar separatae, excommunicatis denuntiatis, infidelibus et infantibus non baptizatis.

Denegetur pariter ris qui. mentis rempotes, mortem sibi voluntarie intulerunt, vel in singulari certamine apt in actu notorie criminoso occubuerunt, nulla dantes poenitentiae signa ; ris qui, ruinassent peccatores notorie publici, suos errores et scandala pertinaciter reparare noluerunt; eis denique qui in extremis positi cum impietate et contemptu religionis sacramenta publice respuerunt In dubns consulatur episcopus

14'2 Sancta atque salutaris est cogitatio pro defunctis exorare (enentur parochi fidehum devotionem erga mortuos promovere, prudenter invigilent ut haerede* fideliter «Aequantur pin testatorum legata. curentque nt vivornyi suffragia, missarum videlicet sacrificia, orationi -. vlo« ıno*y na<·. aliaque pietati* opera q»ae in defunctorum levamen peraguntur. secundum ecclesia·· tn*titnt:i pie ‹ t devote fiant, ipsique «•acerdote* h‹··· munus non perfunctorie, sed diligenter et accurat·' persolvant

Ca;!*^ X

De derctiontbu* non approbat·*.

143. ((porter eo* qui adorant Deum, in spiritu et veritati» adorare'. Cum nihil verae pietati magis noceat quam falsa aut superstitiosa devotio, cumque sit penes ecclesiam legitimum cultum docere monemus parochos ut sedulo amoveant omne* devotıones aut oratffmum formula* ab ordinario non approbata·, ritu* insolitos, ususque non receptos praglertim ·»»* qui aliquid superstitiosum xmÙlervnt.

TITVLVS IV.

De disciplina.

t'aput 1.

De oita et hone*tate clericorum.

Liber laicorum vita clericorum. *„Quapropter tic decet* omaiqp *clericos in tortem Domini tocatoe ritam moretquc toot omntt componere, ut habitu, yettu, incestu, termone, aliitfue ommbut rebut nil niti grave, moderatum ac religione plenum prae teferant.4 4 Quod ut praestent clerici, monitis beati Pauli ad Timotheum et Titum, summorum pontificum et conciliorum decretis toto corde inhaereant.**

144.* Nomen suum perfecte norint clerici, et a mundo segregati haereditas et tribu· Domini nomi-

l *Acta eccL liedieL,* p. 148.
« Alex. VII, rout *P^e* MUrifidiNM, dk M apr. 1«7.
• !>·«.» sag. te». Fmaria art.itesim.

l Cap. «scrieUS fc smltari· (UI. 98k
' Cone. Trid.. asm. XXV, *Ae pur**
• Ioan. IV, 94.
* Cone. Trid., ····. XXΠ. de *ref.*. cap. 1.

narret ease mereanturl, nolente* huic saeculo conformari " quoniam quicumque^voluvril atptcua eaae saeculi* huıus inıiiiiicu* Dei constituitur*.

145. ('aveant vlerici ne pede* in diversis ponant. alterum in divum». alterum in canalibus* Vestes laicales non dvferant.t*ed habitum ordını congrdenfeni iuxta episcopi yrdinatnuiem et manitatiun'. ut pêr d<'centia#fohnnitus extrinseci morum honestatem intrinseom ostgndant ·.

Statuimu* igitur utvVeste talari, gallice ***eontane,*** utantur".- et tonsuram clericalem deferant |q omni exteriori Xestitu Vmlor tantum niger adhibeatur ·. et quidquid ex iritermp veste subostendi forte poteat nigri sit aut subnigri coloris. Femoralia usque ad pede* detlue.ntia ***(pantalune)*** et ocrpas ***(botte»)*** non nisi equitantes aut rıli* transitoria nec?*sitate deferant. Capillos nec longiores. nec breviores habeant, nec more mundano compositos, ('ollare, q^ngulum e^ pileum habeant iuxta formam in.·dioecesi admissam et ah episcopo expresse approbatam Non minus turpem squalorem quam mundanum in vestibus aut supellectili luxum effugıant n. Vente lain A^penıtus clausa t<Ho corpore m modestia et humihtate composito. in publicum incedant. ab omni habitus et ornamenti nov .· promus alienil1 >

I4G ('Limosas venationes, item armis, omnino sibi prohibitas esse sciant"

In domibus aut Tori* piblicis quibuscumque non ludant omnino, nec ludentium fautores vel testea existant Privatim autem, non nisi per brevi» tempus. raro cum laieis"·. non alea et lucri rausa, non in diebus collationum ***(conférence»).*** Quoad ludum vulg<» dictum ***je* dr cartef^,*** enixe hortamur in Domino sacerdotes omnes et clericos ut ab ipso omnino abstineant

Negotiationem'·, titipem quaestum, medicinae'l aut chirurgiael* argent non exerceant, Nundinas et meteatus non frequentent, imo absque gravi causa non adeant.

Laicoruin gerendas re* tanquam procuratores, aut villici vel praediorum conductores, nec ullo alio pacto suscipiantl*. Avaritiae, quae in ordine ecclesiastico summopere dedecet, suspicionem quantulamcumque devitent, et. Deo militantes, saecularibus

A non impurentur negotiis neqUe |»er se et directe nec indirecte per aliosl*

Caveant ne debita contrahant; quo^ si^forte fafti contraxerint, aerjs alieni solutionem non procrastinent Nec praedia n^t' aedes emant intra parochiae suae limites, absque libentia episcopi, nec propinquorum matrimoniis .faveant. l

In diversoriis, tabernis aut Jlit» huiusmodi loris · cibum vel potum non sumant, pcacterquam in itinere. i|eceaeitntis'causa. Nuptiales epulas devitent lai·. eorum mensas non frequentent, semper sobrii sint |

Sint m sumptibus modesti. p'arci sibi, pauperibus ***largy*** m' ' *

Instnimenta vel chirographa non ob>ig<ıt nt unde personalis ipsorum libertas* m discrimine poni valeat. pro aliis sponsores ' et fideiussores non existant, inconsulto episcopo ulioqutn poenam suspensionis ipso^ facto incurrant Nullum. parıter·* inconsulto episcopo, ad iudicem laicum pertrahant, proMTiim ex pacochianis sibi subditis '

147 Meminerint saiivdo^'a, nihil sa«-ris canonibus fuisse saepius prohibitum.» nihil sibi 1111^1» probrosum, et Chrıstiana·· pîèbis magis pietati nocivum quam suspectam quantvi* clerici et praesertim'* sacerdotis cum mulieribus consuetudinem

l*T«p'ter matrem, sororem et amitam, nullam aliam mulierem, absque licentia episcopi. apud se domi retineant, famulatus causa above quocumque titulo, nisftiit illa optimae fama**, quadraginta annis natu maior*, hbera seu non eomugata

Advertant etiam presbvten. sorores vel amitas luniorrs. praesertim absente matre vel ancilla ın domo prrsbv terali n<»n sin»* giavi incommodo commorari posse, eum exinde saepe saepius gravia oriantur pericula et scandala

Ï4K Quoniam multam malitiam docuit otıositas*, sacerdotes attendant lectioni et studio, orationi vacent, officiis raritatis et ecclesiasticis disciplinis sint perpetuo intenti.

I4t*. In<»bedıentes praecedentibus monitis vel mandatis corripiantur, et secundum canonicas sanctiones ab ordinario puniantur, ut. remotis omnibus scandalis. ***„ abundet*** tn ***ei» totfU» forma vtrMi», anctorita» mode»ta, pudore^futtiin». innocentiae jHertta» et epirituah» obeermrtia di»ctpttnae.'****

Caput 11

De exercitii» eeceMU» eccleeiattiH.

Dost saluberrimum seminariorum institutum quod, providente Domino, in ordinis levitici informationem decrevit sancta Tridentina svnodus, nihil certe clero utilius esse potest quam secessus ecclesiastici annuales. Ambo haec sibi optime cohaerent quod prius format, postenus fovet, conservat aut collapsum instaurat. Nec ab ipsius Christi exemplis est alienum qui seorsum cum discipulis m desertum locum se recepisse perhibetur Quam utilissimam praxim in Auscitana provincia conservare cupientes, statuimus;

15o. Providebit epipeopus ut quotannis seminarii aedes presbv teris cx dioecr·) convenientibus pateant, ut ibi per ahqunt statos dies, ipso oppor-

' Pontif Rom . m <>nhn. diaconi.
• Rom. XII. 2.
• 1st. IV 4
4 (<·«<'. Tnd.. *1* XIV. *'b· rrf.,* cap. K
* Ibid.
- Ibid
Benedictus XIV. dr «yw.. lib. XI. cap, 8.
• < ole || Mediol. ·4.ı«ı << «·/. (edit Parisina. IMS). P. 12*
' *Acta reel. Mclhfil.* Iedit. Pannina. |K43k p. 128. η. 8.
'* Cone laitrr IV. can. XV|. (Mansi. ('«'»<·.. XXII. HMit>A|.
" *cocl. Mediol* , p. 128, u. a.
'* Ibid. p. I2M. n. 33. — apod Gratia».. can. *Eputcopnin.* 2 dist. 34, (ran. Mansi, < «mr., X III. 334 A]. — 1'»»«·. Epson, anno 517. ran. 4 'Mansi, *Cone,* II. AAtfp]. — 'onc. Germanicum sano 743. cao. 2. Mansi. *Cone* , XII, 3MB].
'* Can. apost.. 41, 42. (Mansi. *Cane.*. I. 56 A|__ Innor. III. rune.. Later.. IV. caw Is. |Maaai. Cone.. XXΠ. 1008 A]. - fune. BurdigaJ . anno 158.1 ,I)t. 21. *4e nta rier.*. Mansi. ('<mr.. XXXIV. 771 E|.
·· Alexand. HI. cap. Sr< wivr/wm. o, ne clerici vel monachi.
' III. βοϊ. — Benedictus XIV. bulla *Afwatohcac* «rrcstMh*. die 25 febr 1741. — Can. apoat. 7. [Mansi. *Cone.*. I. 51 R|. — Epist. Cypr HH 'opp. s <\vpr.. ed. Raluali. p. 114]. — Cone. l'arthag. 111. anno 3P7. ran. 15. |Mansi. *t '·>ηr..* III, K83 Al. — < '<>nc. Arelatenae II. can. H. |Mansi, VII, 8K)t ↓ - Cone. Chaired., can. 3. (Mauri, ('oar., VU, 873C]. - Gelasiu* papa epùl. ad ep«sr. *per* cap. 15. [Mansi, *(one.*. VIII, 41 D}. — Bened. XIV. *4e »ynod.* «forera.. 1. X. c. H.
'* Coac. MedioL. α<<α rcrL. p. 130. n. 48.
„14 (one. Later. IΠ, cap. j>m/raiùlia, 8, ne clerici vel monachi, (IIt. 50).
° Gone. Chalced., cnn. *Pervert,* 1, t·w. XXI. qu. 8, |caa. 8, Menai, *Cone.,* VII. 873 — .Acte *ecd Me4wl.,* p. 180. n. 51.

1 Bulla Beued. XIV ·ττπ/μΤι·. die 25 frbr. 1741
1 tysod. Laod anne 372. *tle* '*<m>rrr.. dIM 5. αvη 37. | Mansi. *Cone.* II. MiSEI- – Au'aib- anno MM, Gratian dist 34. eas IS.
1 Cone. Xnirnmlien**·. anno 1303, rau. 1K [Manni. < «mr XXV, 1IUA1-
• < un<·. MediuL, .(ria *reel, Al·'4η·1,* p 180. η 53
• Hud . p. 180. η 4β.
4 Synod. Nicaena, caa. 8, (Mansi. *Center* II. $70 A l. — laser. III. cap. *A no6««.* V, de cohabitations cleric rt mnhrram. (1Π. 2k — Beard. XIV. *4e* »yaa< foer., lib XI, cap. 4. f d.
1 Red. XXXIU, »
4 Poatif. Rms., ia ordiastisae diaconi.

tuna monila. praebente·, vel ipsius loeo quodam sacerdote, aetate, pietate et re‡un^eeleeiaaticarum scientia conspicuo, sacris vaeent ItÏM in^ilMtio et quiete.

W>1. Enixe hortamur in Domino presbyteros omqes ut, cessantibus negotiis quibuscumque, annualis secessus fiant participas. Dies tot curis et officiis onerati» coram Domino recogitent. 8i quid saecularis contagionis ipsis adhaeefirit, hoc totum abluant ut. resuscitate gratia quae ipsis data est cum impositione manuum presbyteriil, immaculatum deinceps ministerii sui donum custodiant'. Ab inanibus colloquiis et curiosis circuitionib· abstracti. exercitationum spiritualium tempus in animae suae utilitatem totum impendant. Episcopum ut patrem, aperto cor<^>. tam d/ suo quam de parochiae statu informent, et consulant in dubiis ot intricatis rebus.

152. Cum autem non raro contingat quod tempore praefixo quidam impediti fuerint, postea privatiin. quo ' meliori poterunt modo, annuali recollectioni vgeent. ne ullus labatur annus'de quo radonem non referant coram Domino ante diem districti iudici».

Caput III. '

De vigilantia et cura pastorali.

Curae pastorali assidue incumbant parochi, ne qutsquam eorum qui ipsis dati sunt, ipsorum incuria pereat. Bonui pastor proprias oves vocat nomina'tim et educit eae et ante eas vadit. Studeant itaque suos parochianos agnoscere. sana doctrina pascere et regere in iustitia et sanctitate veritatis.

154. Etsi parochus crebra et inutili discursione tempus consumere non debeat, expedit tamen eum suam parochiam interdum paterno visitare, ut. omnia omnibus factus, omnes salvos faciat Sedula sollicitudine ip atibditoa eorumque mores invigilet, arguens, obsecrans, increpans insomni patientia et doctrina, abusus et scandala, quantum fieri poterit, auferat aut praecaveat, delinquentes prudenter corrigat. vacillantes sustineat, iustos perficiat, ignaros erudiat, moestos consoletur, scholas visitet, prospiciatque ut suis quisque obligationibus satisfaciat. Contedtione divisos et odia in se invicem nutrientes ad pacem et concordiam quamprimum revocare curet.

155. Inquiret studiose parochus de pauperibus suae parochiae, et de omnibus personis temporali vel spirituali misericordia indigentibus; quibus et ipse pro viribus opitulari, et alios suo hortatu atque exemplo ad id officium incitare studeat..

Ad peccatorum conversionem et ad pietatis incitamentum satagat exercitia spirituals populo suo interdum procurare ; multumque proderit aliquando, praesertim tempore paschali, alios sacerdotes ad audtendias confessiones advocare, ne laqueis diaboli irretitae qonscientiae in captivitate detineantur.

ISA. CuqQ^ad mentem concilii Tridentini*, oportdBt eos qui ecclesiasticis ministeriis perpetuo sunt inservituri, mundi voluptates fugere, et ad pietatem ac religionem informari, accurate invigilabit parochus in iuniores clericos, quamdiu in sua parochia degent, atque de eorum conversatione et agendi ratione episcopum vel seminarii moderatores scrupulose monebit: super quo conscientiam parochorum oneramus.

Caput IV.

De residentia.

157. Cum parochi munia pastoralia implere non valeant, si parochianos. more mercenariorum deserant, concilii Tridentini vestigiis inaistatitasTfH»m>imue eoa in auia eodesits peruonaliter recidere ut ad subv^ieodum parochiae necessitatibus aint temper parati.

168/ Hanc reaidentiatn personalem Jn auia ecclesiis praestantes, perlon^ptn tempus abeste non poterunt» nisi chfktiana caritas, debita obedientia. ^Mirgtjns necessitas aut vera utilitas, causa ab ordiparii prius cognita^et probata, eos abesse postulaverint.

159. Omnis parochus aut vicarius qui sin^ordinarii licentia ultra quindecim- dies continuas, a parochia abfuerit, suspensionem ipso facto incurrat ; 'Jmmo. frequentes .minoris temporii tfbsentias improbat synodus. declaratque sic agentes residentiae muneri non satisfacere, quod abscedentium conscientiae relinquit, quam sperat/religiosam fore ac timoratam.

ПА Cum in maiori gregja periculo, magis necessaria ait pastoris praesentia, meminerint parochi sibi non licere commissas oves deserere, neque ob aeris intemperiem, neque ob grasaantem morbum, neque ob persecutionem aibi populoque communem, et tunc praesertim urgere praeceptum Domini; *„Bonus pastor* animam saam *dat pro ovibus sui»**]*

161. Contingit aliquotie* vicarium inscio parocho abeaap. quod in disciplinae.l debitae aubiectionis etA>cclesiaram detrimentum vergit. Hanc inobedientiam ot discordiae fomitem compescere volentes, statuimus ut nunquam vicarius, nisi prius monito et annuente parocho, discedat

Caput V.

De praedicationi'.

162. Inter praecipua parochorum munera certe recensetur evangelli pra^icato». ^^*utrnmque,"* inquit concilium Tridmtinum, *..parochiales rei alia» curam* OR/morum *habente» ecclesias quocumque modo obtinent, per se oel ahos tdonro*, si leiptime impediti fuerint, diebus saltem dominicis ft festis sofemnibus, plebe» tibi cotuinissas. pro -ua et earum rapacitate, pascant saluiartbu» verbi», docendo quae scire omnibus necessarium est ad salutem, annuntiandoque eis cum brevitate et facilitate sermonis ritia quae cos declinare et nrtutes quas sectari oportrat, ut poenam aeternam eradere et caelestem gloriam consequi valeant.*'* 2

16.3. Concionem ad populum habeant, ministerium suum impleant. Attendant aibi et doctrinae, recte tractantes verbum veritatis, profana autem et vaniloquia devitantes quae, ut ait apostolus, multum proficiunt ad impietatem: annuntiantes, non quod praesumptione humani sensus invenerunt, sed quod ex divina lectione didicerunt, iuxta ecclesiasticam traditionem et patrum ab ecclesia catholira approbatorum interpretationem. 8ic agentes, et seipaoa salvos facient. et eos qui illos audierunt.

164. Studeant diligenter agnoscere vultum pecoris nui. Si doctum et sapiens, allicient illud docte et sapienter, loquendo ea quae sunt lesu: ai rude et ignarum, plana et communia vulgari idiomate explanando. Servetur ordo, et, quantum commode fieri poterit, forma in catechismo concilii Tridentini praescripta, ita ut triennio completam doctrinae chriatianae expositionem peragant, conenturque sacra eloquia et salutis monita in omnium cordibus, postpositis inutilibus quaestionibus, inserere, eosque in lege Domini fructuose erudire.

165. Nulli clerico nondum presbytero, nulli sacerdoti extraneo et ignoto, nulli ad praedi-

1 I Tim. IV, 14

• Pontii Rmu, ia ordinations prssbyt.

' Ioan X, II

* l'ose. Trid., oom. V, de *rtf.*. cap. S.

cationem "non approbato, sine expressa ordinarii * licentia, ooncionari liceat

Sacerdoti vera alienae dioecesis bene noto aut commendatitiis litteris munito et ad praedicationem approbato semel aut iterum concionem permittere possint parochi, minime autem seriem praedicationum peragere permittant, absque licentia ordinarii loci in quo habenda fit praedicatio." Immo. pro. adventus et quadragesimae stationibus, et pro quibuscumque exercitiis spiritualibus, vulgo μ ιμ »οι'«, retraites, nujlum advocent sacerdotem, qhin eum prius episcopo designaverint,.* eiusque obtinuerint consensum.

166. Parochi, omnesque divini verbi praecones congruam adhibeant' praeparationem, ut sit in ore eotum sermo virus et efficax, nec sint tanquam homines qui Deum tentant. Fideles aspera objurgatione non perstringant, nec quemquam, de vitiis aut virtutibus agendo, directe vel indirecte designent, nemini ullam dantes offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum, sed semetipoos exhibeant ministros Christi cum multa patientia. Non quae sua>unt aut turpem quaestum, sed quae lesu Christr .et salutem animarum sectentur. Nunquam in praedicatione divina quaestionibus politicis sese immisceant, nec aliud scire se existiment inter homines, nisi lesum Christum et hunc crucifixum. — Insuper, non ex eorum memoria excidat stricte a concilio Tridentino prohiberi ne nova divulgentur miracula, ηικι prius a Romano pontifice aut saltem ab episcopo recognita et probata fuerint.

De catechizandis pueris et rudibus.

Oinnes quibus animarum cura commissa est. non minimam suae sollicitudinis partem in catechixandis puenq et rudibus ponent. Ex eo summopere pendet totius vitae chriatianae ipstitutio. morum conservatio, religionis societatisque prosperitas. Idcirco

167. Verborum Christi memores: *„Sinite partirion venire ad me* '/* puerorum rudiumque personarum institutionem suscipiant parochi, sive per seipsos. sive per vicarios, catechizantes -eos sive publice, sive privatiin; nec huiusmodi curam aliia hotaliter relinquant; provideantque ut nullus scientia ad salutem necessaria careat.

168. Moneant parentes ut a teneris annis praecipuas christianae religionis veritates pueris proponant. eosque ad catecheses mittant, non exspectata primae communionis aetate. Per maiorem anni partem, praesertim tempore adventus et quadragesimae. pluribus in hebdomada diebus, fidei rudimenta pueris, secundum catechismi concilii Tridentini doctrinam, explicabunt. Diebus autem dominicis. omnes Christi fideles ad catecheses accuratius praeparatas advocent ut cuncti ediscant quid credere et agere, quae vitia fugere et quas virtutes sectari ad salutem consequendam oporteat. Curent insuper animarum rectores dioecesis catechismum in scholis doceri. puWrorumque mentes sana imbui doctrina.

Caput VII.

De sollicitudine erga infirmos.

Docente nos apostolo ad infirmum inducendos esse ecclesiae presbyteros, parochos omnesque animarum saluti invigilantes monemus et strenue in Domino adhortamur ut aegriorum sollicitam paternamque curam gerant. Etsi adversarius noster, per omnem vitam, occasionem homines perdendi quaerat et captet, nullum tamen tempus est quo vehementius ornées versutiae. si a fiducia divinae misericordiae deturbandos, et in damnationem coniiciendoa. qham cum eis immittere proximam mdrtam perspicit.

U69. Quapropter, sacerdotes non pigeat infirmos irfvisere; moneant parochianos ut sacerdotem tempope opportuno, quacumque diei noctisque hora, ptyposito omni molestiae timore, requirant. Advocati statim accurrant; quin etiam, comperto alicuius periculo, non. exspectent donec tequirantur. scd ultro et dijÿgenter^ aegrotum adhant. sublato oniitiy discrimine intçP divites et pauperes, cum omnibua sint debitorea^-Eum benigne alloquentes et prudenter monentes,, ad pedeatorum confessionem ingeniosa caritate^alhciant. Perpenddpt an agnoscat res ad salutem necessarias, eas ignoranti exponant, eumque ad debitas dispositiones incitantes, efficiant ut non appareat ante conspectum IJei. nisi cunctis religionis praesidiis munituji.

170. Quod si obstinatos peccatores inveniant, eorum contumaciam vicissim et miserationum Dei magnitudine et aeterni ^upplicii interminatioiÿ^ vin* cero satagant. Repulsi redeant, nunquam desperante». sqd in Domino fidentes, caeloque addant fervidam orationem', dicente apostolo: nihil east* eum qui plantat et qui rigat, nisi Deus det incrementum et propheta: in vanum laboraturos qui aedificant, nisi ipse Dominus aedificaverit domum.

Γ7I. Perseverante post recepta sacramehta morbo, aegrotantem non deserat parochu* aut confessarius. sed eum frequenter vinitans. iterata identidein peccatorum absolutione, tueatur contra insidias iniiuici quaerentis quem devoret. Pia atque brevi adhortatione illi suggerat patientiam et divino iudrcio voluntatis assensum, atqûe. accensis doloris, fiduciae amorisque affectibus cum ad praemia aeternae felicitatis perducat.

17 2 Pueros qui septennium nondum attigerunt invisere non dedignentur presbyteri, cum saepe contingat eos in malitia esse adultos. Ileoque per sacramenta reconciliari indigere. Provideant denique ut pauperibus in infirmitate necessaria suppeditentur

Caput VIII.

De ituftriis *ecclesiastici».*

173. Quod episcopus sit in causis spiritualibus index, nullus est ambigendi locus, cum a Spiritu sancto regere ecclesiam Dei positus, divinorum praeceptorum et ecclesiae canonum custos existât et vindex.

Judiciali» haec potestas in ipso ordinaria est et episcopali muneri inhaerens.

Hinc, a veritate aberrant quicumque hanc iurisdictionem episcopo denegant, sive illam contentioso et forensi modo per seipsum aut per delegatum officialem exerceat, sive extraiudicialiter et ex informata conscientia procedat, ad mentem concilii Tridentini *.

174. Ideo, suam quisque officialitateni instituere aut institutam servare poterit episcopus, eique causas illas diiudicandas transmittere quarum solemnis et contradictoria discussio possibilis et expediens ipsi visa fuerit, salvo iure appellationis ad apostolicam sedem et ad métropolitain prout a iure statutum est. Sedulo curet episcopus ne ex clamoso auditorio generetur infirmis scandalum, innocentium infamia, religionis opprobrium et iurisdictioni civili praebeatur occasio causas ecclesiasticas ad saeculare forum pertrahendi. ?

' lUrv. X, U.

1 Cose. Trid., ses*. XIV, *de ref.*, csp. 1. — "Benedictus XIV, *de tyn^d. diccc.*, Eb. XII, . R.

Sive modo contentioso et forensi, sive extraiu- A jdiciaiiter et ex informata conscientia procedat e^b- scopus, meminerit se nori tantum iudicem, sed et pM0rem esse ac'patrem. Clericos omnes, sacer-J dote) praesertim, ut ckrissimos filios excipiat; si quid peccaverint, benigne corrigat, neo prius -ad acriora remedia descendat quam in, medendis, vtll- . neribus inutilia esse oompererit levia fomenta. Amica haec et paterna iustitih, non minue filiali presbyte- rorum 'nostrorum 'in praesules observantiae -quami tempori congrua, totiusA>rdinis levitici famae 6on- sulit. loquacis'saeculi dicteriis viam praecludens. *

' , T1TVLV8 V?„ ;

D· ration e studiorum /eo^edaatlooruin.·

* ? Caput

Dt semmariis *ei* rorem ModeratoribM.

Sacrosancta Tridentina synodus, divino Spiritu B uffiata, nullum aptius indicavit esse remedium mali» quibus tunc laborabat ecclesia Christi, quam semina- riorum institutionem. Nil etiam nunc utilius esse censet Auscitanae provinciae concilium quam illas fovere domos clericales, quas feliciter possidet quae- « libet dioecesis, easque summa diligentia moderari ut ad finem sanctum suum assequendum quotidie aptiores reddantur.

175. Imprimas declarat et docet haec provin- cialis synodus seminaria sive maiora sive minora ab episcopali auctoritate prorsus pendere, et ordinarium possidere ius plenum ea regendi et administrandi, prout jpsi coram Domino et pro meliori bono ecclesiae visutp fuerit, sive quoad rectores eorum et magistros eligendos, sive quoad rationem studiorum, sive quoad disciplinam et regimen integrum.

176. Paterna sollicitudine seminaria sua pro-* sequatur episcopus. Ipsis semper praeficere curabit C directores et magistros doctrina ecclesiastica eximios et praesertim pietate.'telo et patientia praecellentes, qui iuniores alumnos sibi creditos humilitatem, mo- destiam, mundi fugam, amorem solitudinis et laboris, caritatem, mansuetudinem, orationis praxim assi- duam. erga episcopum obedientiam et reverentiam, exemplis non minus quam praereptis edoceant.

177. Juvenes in seminario receptos, tanqudm filios et futuros suae pastoralis sollicitudinis par- ticipes et coadiutores habebunt episcopi. Eos visi- tent. et inquirant de eorum vita, moribus et pietate. Exercitationibus scholaribus illorum seu examinibus, quoties expedire iudicaverint, assistentes erunt cum viris scientia clericali praeditis, ita ut ipsis constet de alumnorum sufficientia et doctrina.

178. Sedulo invigilabit' episcopus ae immode- ratae et inutiles fiant in seminariis suis expensae; et. iuxta sanctissimae synodi Tridentinae praescrip- D tum, singulis annis redituum et impensarum rationem accipiet, qua ipsi constet de felici domorum eccle- siasticarum profectu et sapienti bonorum tempora- lium moderamine.

Caput D.

De itwiiii ia *minoribve tmiMriit.*

Minora seminaria collegia sunt vere clericalia, in quibus recipiuntur pueri ad sacrum ministerium destinati et electi. Quasdam regulas circa illarum domorum j*egimen stabiliendas censet Auacitana synodus.

179. Ordinarius programma certum et explicitum dabit de iis quae in diversis classibus docenda erunt per annum. Methodum etiam praescribet quam fideliter tenere curabunt seminarii professores.

180. Inter diversa studiorum obiecta primum, habebit locum religionis catholicae scientia. Lingua- rum istudie aasidue incumbent seminarii minoris qlumni. Linguarii vernaculam *(française)* ita dili- genter addiscent, ut postea illa facile, recte, imo et eleganter, sive verbo, sive scripti». uti queant, Linguam latinam, quae* ecclesiae catholicae propria 1st, quasi maternam apprime* addiscere .curabuut, Huicce, quantum fieri poterit^ et graeeam' addent, quae tam protelaris scriptoribus illustrata fuit, seu sacris et ecclesiasticis, seu profhnis.

181. Multumprdtfrfflum fructum afferet iunio- ribus alumnis studium historiae sacrae et ecclesias- ticae; aeque ullo modo .praetermittendum studium historiae sive profanae, sive mere civilis. Eo dili- gentius·historiam edocere debent^eminarii profes- sores. et in ea veritatciu factorum restituere, quo plurimi coaevi scriptore» in odium religionis eam adulterare conati sunt.

'182. Mathesis necnon scientiarum naturalium in B seminario radimertta accipient alumni. Verum, intra sapientes lijpite. haec restringenda sunt; in his enim faciles essent excessus et abusus, dum tempus doc- trinae et litterarum studip necessarium subtraheret- tur cum magno scientiae detrimento.

183. Non indiscriminatiin omnibus pueris aper- iatur seminarium, sed his tantummodo qui sanctae tribtfs levitione spes esso videntur; factaque pro- batione, amoveantur qui puritate morum, pietate et constanti diligentia fructus uberiores virtutis cle- ricalis non promitterent. Parochis et omnibus quibus salus animarum commissa est Incumbit imprimis cura discernendi <(uos Deus elegerit, et eos episcopo vel seminarii rectoribus notos faciendi. Ni quos noverint adolescentules felici indole, pietate vera, facilique ingenio ornatos, eos paterna paritate fove- ant. primas litterulas doceant, a contagione saeculi salvos faciant, ut tempore opportuno, gratia et in- nocentia pollentes, seminario coaptari possint, Et cum inter eos non pauci inveniantur bonis fortunae" minus praediti, deficientibus propriis facultatibus et patefactis seminariorum necessitatibus, in benefic- entiae consortium advocdnt pios divites sectatores bonorum operum-

18-4. Nullus sacerdos vel alius clericus in sacris constitutus, sivr^dioecesanus, sive extraneus, scholam instituat vel regendam suscipiat, sub quovis nomine designetur, nisi annuente et approbante ordinario.

Caput III.

/>e studiis in maioribus seminarii».

1'0 sanctuarium pietatis, ita et scientiae clericalis schola est seminarium maius. Ibi enim proxime praeparantur qui lux mundi-esse debent, duces po- pulorum, veritatis propugnatores inconfusibiles, quo- rum labia custodient scientiam, et qui se totos impendere sint parati ad gloriam Dei procurandam, ecclesiam Christi tuendam et animas fratrum effica- citer lucrandas. Ideo, haec statuenda velYenovanda censemus:

186. Emenso per annos duos philosophiae et scientiarum physicarum curriculo, per quatuor alios annos tMnlogiae operam dabunt, quae partes prae- cipuas semper tenere dehet.

18«. Veterem- methodum in studiis adhibitam, quam 'syllogisticam rocant, frequentius adhibebunt, ut magistri lucidius doceant, et alumni perutilem acquirant consuetudinem clarae et rigorosae pro- batiojiis in disputationibus, non huc et illuc deflec- tentes sophistice. Volumps insuper ut in iisdem studiis lingua latina semper utantur. Utile tamen erit et exoptamus ut iuniores clerici, per allocutiones et scriptiones in lingua gallica, facilis elocutionis nsnm et pratim acquirers satagant.

187. Praeter qneeetionee theologiae dogmatic·· A et moralia, *βχ qtibua aobtjliorea, supervacanea· et nimia curio··*· perstringere seu expungere curabunt professores, clerici sacrae scripturae lectioni et meditationi amanter insistent. WW ecclesiastica historia admirabilem experientur Dei providentiam, nec non sanctae traditionis documenta et regulas verebuntur. In, quolibet provinciae seminario iqgtituetur duplex ille cursus, scilicet scripturae sacrae et historiae ecclesiasticae. Ad cantus ecclesiastici êt caeremoniarum praxim informabuntur eadem sollicitudine.

Ex aptioribus alumnis nonnulli seligantûr quibus linguae hebralcae notitia praebeatur.

188. Noti minus ardenter exoptamus quamprimum institui lectiones quasdam de iure canonico, cuius ignorantia, non solum indecora. sed mnltupi periculosa foret.

189. ^um salus animarum a ministerio verbi pendeat, dicente apostolo. *nfidee ex auditu,"* opus grande coram Deo et hominibus praestabunt seminariorum rectores, si. diligentiori cura datis theologiae et aliarum scientiarum documentis, clerici quibus proxime incumbet tanti momenti munus, ad illud recte implendum aptiore* fiant. Quapropter, ipsis proponantur optimae circa varios praedicandi modos regulae, praesertinurirca homiliam et catechismum ; et. data compositionis materia, in praxim illas redigant. Ut autem vividius exardescat aemulatio, publicae fiant interdum exercitationes, et clericus, iam praemonitus, praeside superiore, et astantibus rectoribus et condiscipulis, praedicationi indiilgcat.

190. Praeterea, monita specialia accipient de sacris ritibus in sacramentorum aominiatratione, de celebratione divinorum, de animarum cura et regimine, sapienti parochiae gubernatione, de recta bonorum ecclesiae administratione *(administration dee fabriquée)*, de templi divini dispositione et ornatu, necnon de sacra eius supellectili secundum probatas ecclesiae regulas.

Caput IV.

De obligatione sacerdotum etudio incumbendi et de examine iuniorum sacerdotum per aliquot annos.

Absiduto in seminario studiorum cursu, nondum certe perfectam scientiam nacti sunt presbyteri recens ordinati; et summopere vigilandum est ne in desidiam prolabantur, a studiis ecclesiasticis cessantes. Idcirco, medium efficax tam grave malum praeveniendi quaerens synodus AuScitana; sequens statuit mandatum pro omnibus presbyteris recens ordinatis, qui legitime non fuerint dispensati:

191. Omnes et singuli iuniores presbyteri per quinquennium eorum ordinationem sequens, quotannis sedulo examinabuntur ab episcopo super quaestiones theologicas, aliasque materias iam in *brevi dioeceeano* vel in speciali documento indicata*.

Capot V.

Oe *eoUdtimfibue* MtMÿrtieûA

v 19*4. Collationes ecclesiastica** iamdudum apud nos institutos et non sine eximio fructh\feeq»entatas retineri expedit et foveri. Iuxta probatam 'consuetudinem quam synodus confirmat, his mtdf*·* etoe debent districtus parochi, vicarii omnes et cspellani. legitima non impediente causa., Caeteros etiam sacerdotes omnes adesse valde exoptamus

In unaquaque distribtus congregatione, praeter decanum praesidem, instituitur *|»eciaJia promoter et secretorius quorum-Mnunia erunt ab ordinariae determinato.^

Quaestiones episcopali'mandito praeastignatae discutientur non contentioni» animo, sed pacis êt veritatis imofe. Prae oculis seriiper unü^quisque habeat non quod'stogulari aut Curioso placuerit ingenio. sad ecclesiae doqtrinam. «pontificum et doc-. torum dtftumqnto' Nunquam earum scriptorum auctoritas afferatur, quorum doctrina minus probata aut quomodocumque suspecta fuerit.

Collationis acta a praeside ad episcopalem curianr dirigantur: quibus perlectis et examinatis.^ episcopus speciali rescripto quotannis clero indicabit quid in iis approbandum vel corrigendum iudicaverit.

DECRETI'M

de subscriptione, fine et promulgatione eoncihi.

Nos, Nicolaus-Augustinus de La CroiXyd'Asolette. miseratione divina et sanctae sedis apostolicae gratia archiepiscopus Auscitanus, Novempopulaniae et Navarrae primas, comes Rqmanus. solio pontificio assistens, admonemus reverendissimos nostros episcopos comprovinciales, ut singuli, loco et ordine suo. iis quae in synodo decreta sunt, subscribant.

Insuper, de consensu eorumdem reverendissimorum episcoporum, decernimus huius provincialis concilii finem .fieri, et iam nunc factum erae; atque statuimus ut. postquam concilii decreta a sancta sede apostolica approbata fuerint, ea unusquisque episcoporum, in proxima dioecesana synodo, iuxta canonicas sanctiones, faciat promulgari, iliorumque exeeutionem urgeat in sua dioecesi.

SUBSCRIPTIONES EPISCOPORUM.

No». Nicolaus-Augustinus de La Croix d'Axolette. archiepi^éopus Auscitanu». haec decreta a nobis definita subscripsimus.

t Nicolaus-Augustinus, archiepiscopus Auscitanus.

Ego Franciscus Lacroix, episcopus Haionensia. consentiens subscripsi.

t Franciscus. episcopus Haionensis.

Ego Franciscus-Adelaû-Adulphus Ijinneluc. episcopus Aturensis, consentiens subscripsi.

t Franciscus-Ad.· Ad., episcopus Aturensis.

Ego Ifertrandus-Severus Laurence, episcopus Tarbiensis. consentiens subscripsi.

\ t B-S.. episcopus Tarbiensi».

ACTA CONCILII.

(ONGREGATÎO PRIMA PRIVATA.

Anno ab incarnatione Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo primo, die 17 menais augusti, illustrissimus ac reverendissimus Nicolaus-Augustimis de La Croix d'Axolette, archiepiscopus Auscitonus. Novempopulaniae et Navarrae primas, comes Romanus, pontificio solio assistens, illustrissimi ac reverendissimi Franciscus Lacroix, episcopus Baionensis, Franciscus-Adelals-Adulphua Lanneluc, episcopus Aturensis, Bertrandos-Severas Laurence, epwoopus Tarbienais, provincialis concilii Auscitani ib eodem illuatriasimd metropolitono per litteras die quarta iunii datas, ad diem vigesimam augusti proximam indicti celebrandi causa, in palatio archiépiscopal! congregati, quaedam praevias congregationes privatim iudicaverunt habendae.

Eadem die, hora post meridiem quinta, habita est prima congregatio privata in secretiori consistorio dicti palatii, cui interfuerunt praedicti patres, ibique actum est de quibusdam ante apertionem synodi praeordinandis; quae quidem, ut sequitur, voluerunt esse servanda.

L Illustrissimi ac reverendissimi loaanes-Maria Miolaad, arehiepiseopus Sardiana·, coadiutor eam

futur* auccesaipne illustrissimi archiepiaéopi Tolo- rtni, et losephus-Augustinus-Victorinuf de Morlhon,. episcopus.Anieiensis, ad. conciliant .invitati, omnibua sive^prirati·, siv^ generalibli· congregationibus Ifet •euionibua InterBase poterunt.^

2. Statuerunt ct.mapdeyeriint publioandinn dt* affigendirih in apertiori loco aeminajv mSioria, ubi' convqniqnt omne·' quj ooneilio-jaupt int^rfuiuri, et irfaitper Jn-aula eapitulari ecclesiae'metropolitanae aequens deçretum: «

Illuatrisrimus aoreverendissimusdotninua dominus Nicolaua-AjigOBtinua de La Croix ^Aaoléttе, miseratione divin· et aanctae aediÇ apoatolieaè gratia, archièpiScojW Auaoitanû·. Xpvempopufaniae et Navarrae prima·, corne· Romanus, *pontificio. solio aasistent, de. conailio et assensu Reverendissimorum episcoporum comprovincialium, Baionensis, Aturenai·, et Tarbienlw, universis et singulis qui concilio provinciali de iuro.vel consuetudine intéressé debent, mandat et praecipit ut die decima nona menai*augusti anni millesimi octingentesimi quinquagesimi primi, in 'aula archiepisdopali. Ausci·, sistant se, ad congregationem generalem quae in loco secretiori praedictae aulae habenda eat, hora poat meridiem'tertia; jutque procuratores capitulorum'instrumenta procuratoria ibidem examinanda afferre non praetermittant.

Ad congregationem praedictam apii episcopi cum habitu chorali intéressé debent. Cseteri omnes eum veste talari, mantello longiori et birreto convenient.

· De mandato domini domini archiepiscopi:

Q. Sentis, canonicus honorarius, aecretarius.

Decreverunt, patres promissionem de secreto servando in prima^epngregationo generali ab oiqnibih>"emittendam ease iuxta aequegtem formulam:

Ego N. -promitto me decretorum concilii textum nullo modo traditurum, donec reverendissimorum patrum auctoritate typis demandatus fuerit, nec quidquam inter ea quae res aup personas gravitate quadam attingentia, in congregationibus dici poterunt aut agi. revelaturum ulli [eorum] qui concilio non fuerint addicti.

4. In ecclesia metropolitans beatae Mariae Dei genitrici dicata, vigesima labentis mensis, feria quarta intra octavam Assumptioni· beatae Mariae virginis, in qua festum sancti Bernardi ecclesiae doctoris occurrit celebrandum, hora octava ante meridiehrr publica concilii fiet apertio.

Qua die, omnes qui in celebrando concilio erunt admissi, ad aulam archiépiscopale·» conventuri sunt hora sesquiseptima, et inde ad praedictam ecclesiam ordinanda erit processio ut aeouitur:

Crux procemionalis cum acolythis; clerici necnon presbyteri ex variis dioecesibus superpelliceia induti; capellani ecclesiae metropolitanae; canonici ad honores in suo quisque ordine et habitu chorali; cantores superpelliceia tsntum? induti; theologi et canoniatae in habitu chorali; procuratores capitulorum Tarbiensia, Aturenais et Baionenaia; capitulum metropolitanum oollegialiter incedens; episcopi ex alia provincia; demum reverendiaaimi patre·.

In cuiua procesaionia actu, aicut et in publici·•esaionibua, episcopi provinciae Auscitanae insigniti erunt rochetto anper quod induent amictum, stola rubra, pluviali eiusdem colori·, mitra et baculo ptstorali.

Episcopi vero ex alia provincia concilio inter•aaentes super rochettum induent amictum, pluviale eum mitra.

Unicdique episcopo duo sint vicarii ecu alii presbyteri assistentes, veste chorali induti.

·. Ad processiones, publice· aeaatooea, congre.... AMtoaaa goneruioae* ad missam tjMdnle·, tam procuratores cajytnlortim quad/*theologi et èanonibtae Bhbitu chorali insigniti Vont. A4. congre-, gationea vero particulares cum veato talarj, mantello longiori et birreto convenienti liter ae ordinem dhmdern- ac auus .reapectivus epicopus servabunt.

Quibus ita ordinaria, q^tum eat de ministris seu hdiutoribus concilii constituendis, statimque patres elegerunt officiale· nominsndovetpublice 'proyclamandoa^in prima congregatione generali, netppe;

, Pro officio promotoris concilii: reverendum dominum 'loannem- losephum Me^dousse, canonicum et secretarium generalem atehiepiscopatua; reverendum dominum Petrum Laurence, .vicarium ^jenera'lem reverendissimi episcopi Tarbiensia,

Pro officio secretarii: reverendum dominum Guillelmum Senti·, canonicum ad honores, reverendissimi archiepiscopi Auacitani secretarium; reverendum„ dominum In^tnueni - Mariapi^ Alphonsum Dulin, canonicum, secretarium generalem episcopatu· Aturenais.

Pro officio notarii, reverendum dominum Lndovicum-Antqnium Chevallier, canonicum, superiorem•eminarii Auscitani: reveyepdum dominum Germanum-Gregorium Darré, canonicum ad honores, directorem eiusdem seminarii.

Pro officio magistri caeremoniarum: reverendum dominum Carolum-Franciacum-Mariain Monbet, canonicutn ad honores, in seminario maiori Auscitano directorem! reverendum dominum Elaearum Ruffat, canonicum ad honores, reverendissimi archiepiscopi Sardiani secretarium.

(ONGREOATIO SECUNDA PRIVATA.

Die decima octava menais augusti, hora sesquinona ante meridiem, habita fuit, secunda congregatio privata in aula archiépiscopal!, praesidente illustrissimo archiepiscopo Auscitano, praesentibus iisdem reverendissimi· episcopis.

1. Statutum fuit quod die apertionis synodi, missa erit de *Spiritu condo* prout praescribitur a pontificali Romano et caeremoniali episcoporum. In hac missa erit communio generalis.

2. Statuerunt patres in praedicta pritpa sessione promulganda decreta: 1. da *aperienda* ayfcodo: 2. da modo *virendi in concilio, de* aou *praeindicando, de* HOH *diecedendo;* 8. *de profectione fidei;* 4. *de indictione proximae teutonic.*

Illustriaaimua praeses et reverendissimi patres edent fidei professionem iuxta formulam breviorem 'ex pontificali depromptam. Capitulum metropolitanum, capitulorum procuratore· et theologi emittent earndem professionem fidei per formulam brevissimam quae etiam extat in pontificali.

3. Perfecta aeasione, ab ecclesia metropolitans >ad seminarium maiua ordinabitur processio. Interea *Te Dein* cantabitur.

4. Quibus peractis, ordinaverunt patres vivendi et agendi rationem quam omnes, unaquaque die, durante concilio servandam curent, nempe:

Hora aeaquiquinta, «urgent a lecto, statimque precibus matutinis at orationi mentali vacabunt, miasamque, ai velint, celebrabunt.

Hora seaquiseptima, convenient ad missam aynodalem; qua peracta, «umetur ad nutum cuiuaque aliqua refectio.

Ab hora nona ad horam undecimam aut sesquiundecimam habebuntur congregations· particulare·.

Ad horam duodecimam eum quadrante, prandium, quod immediate sequetur visitatio ad sane-'tisaimum sacramentum, et post ipaam relaxatio.

Durante prandio, poet lectionem capitia unius de •aera acriptnra, legetur de vita senti Caroli Borromaei, ot ia tne mailyrotegium

^jAb bora.tertia post meridiani ad horam.quintam A coqgregatioheé habebuntur, seu* generale·, sen'particularAp. prout mandaveruftvFeverendfaimi patres pro unaquaque die.

Ad horam eesquiseptimam, coena. quam im; médiate aequentur visitatio. adi sanctissimum sacramentum, deinde relaxatio.

Hori* nnua. ad cubiculum recessus ot veapertina uratio.

5. Illi» expletis, de congregationibus particulariribus instituendi· et efformandls curavere patres, designando et determinando.* tum nonfen seu titu^lum uniuscuiusque con^fegatiouis, tum res quas complectitup, tum perbonas quibus constituitur.

Congregationes concilii sic a patribua ordinatae aunt;

1. Congregatio privata episoporum;

Illustrissimus et reverendissimus dominus dominus archiepiscopus Ausutanus, praeses.;

Illustrissimus et reverendissimus dominu^dominus episcopus Baionensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus dominus episcopus Aturensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus dominus episcopus-Tarbiensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominua dominus archiepiscopus Sardianus, coadiutor Tolosanus;

.'Illustrissimus et reverendissimus dominus dominus episcopus Aniciensis.

Secretorius: rfeverendus dominus Guillelmus Sentis, canonicus ad honored

Praeter privatam—episcoporum congregationem et praeter congregationes generales in quibus praesidebit illustrissimus metrupolitanus, congregationes habebuntur particulares quibus praesidebunt episcopi. quae sic constituuntur.

II. Prima congregatio: *de fide, doctrina et kierarchia.*

Praeses: illustrissimus et reverendissimus dominua dominus episcopus Baioqensis.

Vice praeses: reverendus dominus de Belloc, vicarius generalis illustrissimi et reverendissimi domini domini archiepiscopi Auscitani.

Secretorius: reverendus dominus Darré, theologus advocatus domini domini archiepiscopi.

Theologi. reverendus dominus Viguid, deputatus capituli metropolitan»; reverendus dominus Manandas, deputatus capituli Baionensis; reverendus dominus Soûlé, deputatus capituli Tarbiensis; reverendus dominus Mendousse, theologus advocatus domini domini archiepiscopi; reverendus dominus Monbet, theologus advocatus domini domini archiepiscopi; reverendus dominus de Morlhon, theologus advocatus eiusdem praesulis; reverendus dominus Laurence, vicarius generalis, theologus advocatus domini domini episcopi Tarbiensis; reverendus pater Payan, c societate .lesu, theologus advocatus domini domini episcopi Aturensis.

ILI. Secunda congregatio: *de cultu divino.*

Praeses: illustrissimus et reverendissimus dominus dominua episcopus Aturensis.

Vice .praeses: reverendus dominus Hiraboure, vicarius generalis illustrissimi et reverendissimi domini domini episcopi Baionensis.

Secretorius: reverendus dominus Sentis, theologus advbvatus domini domini archiepiscopi.

Theologi: reverendus dominus Laporte, deputatus capituli Baionensis; reverendus dominus Baradère. deputatus capituli Tarbiensis; reverendus dominus Dupin, vicarius generalis, theologus advocatus domini domini archiepiscopi; reverendos dominus Abeilhd, theologus advocatus domini domiqi archiepiscopi; reverendo· dominus Carbay, theologua advocatus eiusdem praesulis/Jreverpnduk dominus RufTat, theologuy (advoltus domini domini episcopi Aturepsis; reverendus dominua Soulf. theologus advocatus eiuadem .praesulis.

IV. Tertia .Congregatio: ‹ *"ociplinaet Λ» tttutyit.*

Praeses: illustrissimus et reverendissimus dominua domina epiqcopus Tarbiensis.

Vice praeee·: reverendus dominus jfouii^bet, vicarius generalia domini domini episcopi Aturensis.

Secretorius: reverendus dominua Chevallier, deputatus capituli metropolitan».

Theologi: reverendus dominua* Ihilin, deputatus .capituli Aturensis; reverendus" dominua Bonnafont^ vicarius generalis, theologus advocatus domini domini archiep%cop>; reverendus dommus Bârciet, vicarius .generali·: theologus "advocatus eiusdem Bpnreaulis; reverendus dominus Ducuron, theologus advocatus eiusdem 'prnesulis; reverendus domir.ui ^anéto, theologus ndvocatus eiusdem praesulis; reverendus dominus Mannnboure, theologus advocatus domini ^domini episcopi Baionensis; reverendus dominus 7isné, theologus advocatus domini domini episcopi Tarbiensis; reVcrenjtis dominua Poydessus, theologus advocatus eiusdem* praesulis.

^rQuae constitutio congregationum particularium in prima congregatione generali proclamabitur.

6. Ex resolutione patrum, bulla integra, typis demandabitur ac vulgabitur cum ipsis concilii decretis, ut omnibus sacerdotibus notissima fiat et sic. ab omnibus tanquam vera credendi et agendi régula teneatur.

Quibus sic ordinatis et. dispositis, absoluta est secunda congregatio privata.

CONGREGATIO GENERAMS PRIMA.

Die decima nona mensis augusti, hora tertia post meridiem, iuxta decretum a pridie affixum et publicatum. prima congregatio generalis concilii Auscitani celebrata fuit in palatio archiépiscopal».

Aderant rochetto, mosetta ^et stola induti, illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopus Auscitanus, ,et omnes reverendissimi provinciae episcopi, necnon illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopus Sardianus et episcopus Aniciensis. Aderant pariter capitulorum prostratores et theologi advocati a reverendissimis episcopis, in veste talari, cum mantello longiori et birreto. ¥

In modum coronae ordinata erant faldistoria pro praesulibus et sedilia pro caeteris omnibus. Ex adverso sedis illustrissimi praesidia, eminebat crux archiépiscopal!· et patebant sancta Dei evangelia super thronum collocata.

Post preces in pontificali notatas, iubente illustrissimo ac reverendissimo archiepiscopo, dominus Sentis, secretorius, pronuntiat nomina procuratorum capituli metropolitan! et capitulorum cathedralium ecclesiarum provinciae, qui successive accedentes, instrumenta sua exhibent, et in manibus illustrissimi praesidis deponunt. Peracto a reverendissimis patribus delegationum examine, procuratores admit-» tuntur:

Pro capitulo metropolitano: reverendus dominus Paulus-Antonius Viguié, eiusdem capituli decanus et theologus; reverendus dominus I^udovicus-Antonius Chevallier, eiusdem capituli canonicus, superior seminarii maioris Auscitani et vicarius generalis Adiacensis.

Pro «capitulo Baionensi: reverendus dominus loannea Laporte, eiusdem capituli decanus; reverendus dominus Martinos Manaudaa, eiusdem ca-

'pitulbcanonicuj. et superior, seminarii tpaioris Baionensi».

*P?o'capitulo Aturensi: reverendus dominus Ioannet-Maria-Alphonsus Dulin, eiusdem oapitull· oanypicuB, et eecretariu· generalia epiacopatua Ahirensift.

Pro'capitulo Tarbieosi: rev^rendua dominus lacôhua Soûlé, eiusdqifi. capituli fcanoriicua; reverendue dominus Germanus Baradère, eiuadem capituli canonicus.

Nominantur ftiam secretario, et a patribus admittuntur theologi a reverendissimis praesulibus advocato scilicet:

Ab illhstcissimb et'reverendissimo archieiflscopo Auscitnno: reverendus dominus Petrus de Belloc, vicarius generalis archiepiscopi Auscitani; reverendus dominus Alexius Dupin, vicarius generalis archiepiscopi Auscitani; reverendus dominus Joannes-Baptista. Bonnafonj, vicarius generalis archiepiscopi Auscitani: rerertmdus domihu» loannes-losephus Mendousse. canonicus capituli metropolitan! et «ocretarius generalis archiepiscopatus; revercmffis dominus Pctrus-Franciscus Barciet, canonicus capituli metropolitan! et vicarius generalis archiepiscopi Auscitani; reverendus qominus Leo Abeilhé,(-canonicus ad honores ecclesiae metropolitanae et seikinariorum superior honorarius: reverendus dominus Franciscus Ducuron, canonicus ad honores ecclesiae tnetropolitanae, superior inissionarionim; reverendus dominus Franciscus Canéto, canonicus ad. honores ecclesiae metropolitanae et Adiaeensis, superw seminarii minoris Auscitani: reverendus dominus Petrus-Paulu» Garbay, canonicus ad honores ecclesiae metropolitanac, in seminario maiori sacrae theologiae professor; reverendus dominus Germanus-Oregorids Darré, canonicus ad honores eealesiae metropolitanae. seminarii maitfria director et sacrae theologiae professor; reverendus ^dominus Guillelmus Sentis, canonicus ad honores' ecclesiae metropolitanae et Aniciensis. archiepiscopi Auscitani aeerotarius: reverendus dominus Carolus-Franciscus-Maria Monbet, canonicus ad honores ecclesiae metropolitanae, in seminario inqiori director; reverendus dominus Florentius-Franciscus de liorlhon, canon^us et vicarius generalis episcopi Aniciensis.

A reverendissimo episcopo Baionensi: reverendus dominus Prosper Hiraboure, vicarius generalis episcopi Baionensis; reverendus dominus Btephanus Haramboure, canonicus capituli Baionensis.

A reverendissjÿnn episcopo Aturensi: reverendus dominus Benedictus Bousquet, vicarius generalis episcopi Aturensi» et archidiaconus; reverendus pater lulius Payan, e societate lesu, seminarii maioris dioecesis Aturensis rector; -ceverendus dothinus Elsear Ruffat, canonicus, ad honores ecclesiae Tolosanae, et archiepiscopi Sardiani seeretarius; reverendus dominus Clemens-Dominicus Boulé, secretaries episcopi Aturensis.

A reverendissimo episcopo Tarbiensi: reverendus dominus Petrus Laurence, vicarius generalis episcopi Tarbiensis; reverendus dominus Tiané, canonicus ad honores ecclesiae Tarbiensis et /parochus, ecclesiae Bancti-Ioannis eiusdem civitatis; reverendus dominus loanneo-Ludovicus Peydessus, canonicus ad honores ecclesiae Tarbiensis et superior missionariorum de Garnison.

Tunc, iubente dllustris/imo archiepiscopo Auseitano, a secretario proclamatur decretum de officialibus, ut supra, et leguntur hactenus acta, in congregationibus privatis episcoporum, in ordine ad concilium.

Completa lectione, proponitur a domino domino archiepiscopo promissio de secreto servando per formulam a patribus edictam. Surgunt omnes et manui* dextram ad pectus tenent. Qigntor, nomine onlnium, legit alta voce promissionem de secretd' servando.

Pec orationem Sub tuum absoluta'est congregatio et opines recedunt, post metropolitanunù incipiendo a dignioribus.

SESSIO PRIMA.

Anno^ab incarnatirfne Domini millesimo bctingentesimo quinquagesimo primo, die vero mensis augufti vigesima, feria quarta Stra octavànr'Assumptionia beatae Mariae virginis, in qua occurrebat celebrandum festum sancti.Bernardi ecclesiae ductori». celebrata fuit, in ecclesia* metropolitans Aueoitana. prima sessio concilii provincialis in hanc diem per litteras illustriaeimi ao reverendissimi domini domini Nicolai-Augustini de La Croix d'Asolette, archiepiscopi Auscitani, indicta.

Hora seequiseptima matutina, ad palatium archiépiscopale, in quo iam honorifico et benigno hospitio excepti, congregati erant fepi*copi provinciae Auscitanae. una cum domino domino archiepiscopo Sardiano» archiepiscopi Tolosani coadiutore et domino domino epiacopo Anifiensi ad concilium invitatis, convenere omnea tum^ecclosiae metropolitanae canonici. tum provinciae capitulorum deputati, ct theologi a reverendissimis episcopis adaciti. non sine magno cleri dioeeesani conventu.

Hora octava, procesaionaliter ad ecclesiam metropolitanam hoc ordine progressi sunt.

Crucem cum acolythis sequebantur ahimni seminariorum. Post eos progrediebantur etiam, bini et bini, permult^ ecclesiarum parochialium Vectores in urbem archiepiscopalem, et quidetn a longe, seria fide et pietate incitati Dein. canonici ad honores et nonnulli canonici extranei. Post illos autem theologi ab episcopis delecti et delegati capitulorum eumdein inter se ordinem servantes, qui respective suis episcopia competebat. Deinum venerabile ecclesiae metropolitanae capitulum.

Omnibus «ic ordinatis, incedebant illustrissimi ac' roserendissiiui episcopus Aniciensis et urchiepiscopus SardiaAus. unusquisque inter duos canonicos hinc et inde pluvialis fimbriam tenentes, ipsimet autem pluviali, rochetto et amictu cum mitra induti, absque stola et'baculo pastorali.

Episcopi provinciae Auscitanae iuxta ordinem suae consecrationis, scilicet reverendissimus episcopus Tarbiensis, reverendissimus episcopus Aturensis et reverendissimus episcopus Baionensis, cum mitra, pluviali, stola, rochetto ot amictu, et baculum pastoralem- in manu gestantes.

Denique reverendissimus archiepiscopus metropolitanus, praecedentibus immediate, cum cruce archiepiscopali, clericis ad deferenda insignia ministris, ipsemet autem rochetto. amictu, alba, cingulo, pluviali rubri coloris cum mitra pretiosa'et baculo pastorali. Cui assistebant qd dexteram et ad sinistram duo vicarii generales pluvialibus induti super rochettum, cum duobus canonicis alba et dalmaticis induti, diaconi et aubdiaconi munia impleturis.

Procedebant praefati praelati 'inter numerosissimam fidelium turbam undique ea occasione confluentium, comitante; ex utroque latere, militum caterva qui, honoris causa, isti solemni festo pie cum suis dudibus consociati, ordini tutamen et decorem religioni suppeditabant

Ad ingressum in ecclesjam, episcopis-genuflexis super pulvinaribus ad altare, metropolitanus sacfas reliquias super altare expositas thurifioavit, osculo veneratus est, ot deinde venerabundas coepiseopia praebuit

‹ Tune in faldistqriià iüxta ordinem dispositis con- .sedere praedicti praelati et post episcopos, capitulum métropolitanum, capitulorum procuratores et theo- r lo^i in sedibus assignatis,

Circa chorum, ea occasione in navi ecclesiae me-ꝛ tropoHtanue dispositum, aditabat corona venerabilis presbyterorum, idlest candnicorurrf'ad honores eccle- » siae metropohtanae, canonicorum extraneorum, et cleri ninnerosissimi totius: provinciae ; et* ih fidelium multitudine praefulgebant dominus praefectus prot vinciae Gertii, et legionis militaris in. urbe Adscitana degentis tjuces insigniores- »

Metropolitan!» autem in thronu .suo archiepisco-\ pali resedit, et mox ponTificalibus ornamentis,cum pallio indutus, missam celebravit de *Spiritu sancto,* ritu solenini decantatam.

Cantato evangeho, dominus Chevallier^ canonicus, illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi allocutionem seu mandatum de concilio provinciali, B metropolitâni iussu ac nomine, ad fideles, gallico idiomate prqclamavit. \

Post *Dei,* quilibet episcopus suo ordine ad osculum pacis metropolitano celebranti accessit. Omnes alii assistentes canonici et theologi acceptum a subdiaconô pacis osculum alter ad alterum tratfs-misere.

MoiqxJuo tempore, communi»» generalia episcoporum et omnium qui quocumque titulo v.el nomine concilio erant addicti.

Peracta missa, metropolitaous depositis pontificalibus ornamentis, retenta tantum alba çnm cingulo, iteruqi stola et pluviale rubri coloris indutus, ad perficiendam solemnitatem iuxta rubricas pontificalis Romani, ad altare devenit, ibique. sedentibus cum mitra a dextro et a sinistro latere praefatis episcopis in faldistoriis iuxta ordinem suum dispositis., ipsemet metropolitanus in suo faldistorio sedit facie ad populum versa.

Interea, in medio chori, super 'mensam apparatu convenienti cum pulvino decoratam, positus videbatur liber sanctorum evangeliorum. iuxta quem eminebat crux archiepiscopalis.

Decantatis psalmis et precibus quae in pontificali praescribuntur, reverendi promotores ad illustrissimum metropolitanum motionem reverenter fecere quatenus placeret promulgari decretum *de aperienda synodo.* Quod quidem' decretum e deosculata archiepiscopi manu susceptum unus e secretariis promulgavit e suggestu, et statim ab altero secretario tum a reverendissimo metropolitano, tum ab aliis comprovincialibus episcopis reverenter fuit expostulatum an decretum placeret. Cum singuli respondissent: *Placet,* dominus archiepiscopus comprobavit et sancivit.

Eodem modo et ordine promulgatum fuit decretum de modo vivendi in concilio. D

Dein, requirentibus promotoribus, promulgation fuit decretum de professione fidei emittenda: quo promulgato, dominus metropolitanus in medio chori geiiufiexus. super sancta Dei evangelia manum tenens, fidei professionem alta voce pronuntiavit : et statim ad suam sedem contra alture reversus, librum evangeliorum super genua tenens, singulorum episcoporum comprovincialium et post eos omnium iure aut consuetudineOoncilio assistentium.^dei professionem suscepit.

Demum, promulgatum fuit a pecretario decretum de indictione proximae sessionis quae die dominica sequenti, id est vigesima quarta augusti, in qua occurrit celebrandum festum sancti Bartholomaei apostoli, in sacello seminarii dioeeesani habenda est.

Per solemnem metropolitan! benedictionein expleta eat sessio prima haec, et, inchoato per metropolitanum hymno *Te Deum,* omnes procesaionaliter, A longo praeclaro cleri ordine, àdstautibus et luirantibus numereaiaJltni· fidelium turbis ¦ omnjbusquft' Deum omnipotentem et ecclesiae provincialis misericordem eunsolatorejn magnificantibus, in seminarium maius devenere in <|lo ad peragenda concilii acta, reverendissimi patres, cum suis presbyteris. honorifico hospitio recepti, usque ad finem synodi debe- ^bant remanere»

CONGREGATII‹ GENERALIS SEiTNDA.

Die vigesima secuudt^ augusti, hora post meridiem sesquiquinta. habita est. in aedibus seminarii maioris · Auscitani, secunda congregatio generalis, cui interfuero, praesidento , reverendissimo metropolitano, episcopi comprovinciales, dominus arehiepishnpus Sardianus, dominus episcopus Aniciensis. capitûlorurn procuratores et theologi.

Recitatis precibus assuetis, requirentibus promotoribus. iubente metropolitan») et annuentibus patribus, secretarius primae congregationis particularis legit alta et clara voce decreta singula, omnibua interea prae oculis illa tenentibus scripta et udnotata, quae quidem reverendissimi patres prius elucubrata et typi» mandata, omnibus capitulorum procuratoribus necnon et theologis cpncilio addictis, de sua benignitate voluerant communicari et tradi.

Post singulorum capitulorum recitationem, singuli delegati et theologi, nominatim ab uno e secretariis interpellati, suam sententiam libere et reverentur aperire potuerunt, annuentibus patribus, et secretarium alter omnes has opiniones et ob^ertationes diligenter adnotab.at. episcoporum congregationi privatae postea subjiciendas.

Eo modo successive lecta sunt et examinata tituli primi *de fide et doctrina* quinque prima capita, et tituli secundi *de hierarchia* etiam quinque prima capita, quae in primacongregatione particulari iam elaborata fuerant.

Hora sesquiseptima iam elapsa, absoluta est haec secunda congregatio generalis.

SESSIO SE»VNPA.

Die vigesima quarta augusti, dominica XI post pentecosten, qua dic oocurebat festum sancti Bartholomaei apostoli, celebrata' est, in sacello seminarii maioris, sessio secunda in hunc diem per ultimum primae sessionis decretum indicta.

Hora octava, reverendissimus metropolitanus, comprovinciales episcopi, archiepiscopus Sardianus et episcopus Aniciensis, capitulorum procuratores et theologi procesaionaliter in sacellum seminarii rite paratpm devenere.

Illustrissimus ac reverendissimus episcopus Tarbiensis missam voce submissa celebravit.

Finita missa, dominus archiepiscopus. iuxta easdem quae in prima sessione adimpletae sunt caeremonias, preces in pontificali indictas recitavit, et in choro decantati sunt hymni et psalmi praescripti. Tunc, humiliter requirente promotore, iubente illustrissimo praeside, proclamata sunt c ' suggestu a duobus alternatim secretariis decreta plurima, id est tituli primi quinque prima capita, et tituli secundi etiam quinque prima capita. Denique, promulgatum eat decretum indictionis futurae sessionis, id eat tertiae, in diem vigesimam septimam augusti, in ecclesia metropolitans.

Per publicationem indulgentiae centum dierum et benedictionem domini archiepiscopi absoluta est secunda sessio.

\ongregatio generalis tertia.

Die vigesima quinta eiusdem mensis augusti, in festo sancti Ludovici, regis Francise, hora matutina

bobs, habita Mt ia aedib·· aemiaarii maiori· tertia cougregatio generalia, «errati· qua· ia «Mtiada ooagregatioM generali.

' Per •ecretarium primae qongregatioai· leeta Mat deereta: *Dt pandtit;* d· «tarii· pereebieUa· *d eepdlemt; dt prttbfltrit itt^rmit d ttdt tttftdit.*

Deinde, per «acroterium ■eeundaeoongregatioai· laetum eat decretum *dt teertnuttUt* quod totidem constat paragraph·· qnot «unt sacramenta, et, poat ringula capita et ainguk» paragraphe· interpellati nominatim ainguli deputati et theologi, opinionem •uam aperuerunt a aecretario auoceeaive notatam, ut providerent patre·.

Dicta oratione *Stib tuum,* abaoluta eat congregatio.

SESSIO TERTI*.

Die vigesima septima augusti, feria quarta, hora oclnva matutina, celebrata fuit sessio tertia coneilii provincialis Auecitani in ecclesia metropolitan*. B

Omnes concilio assistentes, cum capitulo metropolitano et numerosis presbyteria, processionaliter eodem ordino et habitu qui in prima aeaeione, ex aedibus maioris seminani ad ecclesiam metropolitanani deveniunt, clericis interea litanias sanctorum cantantibus.

Finita missa synodali, quam submissa voce celebravit dominus metropolitan!!·, cantati sunt hymni et psalmi, et recitatae preces iuxta pontificalis rubricas

Post hymnum Urat *Crtator,* illustrissimus ac rovendissimus episcopus Baionensis e suggestu concionem habuit ad populum faeculentam de eoelesiae auctoritate et de divina, quae per episcopos non interrupta traditione in ecclesia vigebat, missione apostolorum.

Finita concione, promulgata sunt ritu solito a duobus secretariis altcrnatim decret·' *Dr parorkit; dt rirariit rt captlimtit; dr tacrrdotitnu iitjirmit tt* C *ttfiui ronfretit; dt taeraintnlit.*

Denique, proclamatum est decretum indictionis sessionis quartae, in diem trigesimam mensis labentis. in sacello seminarii maioris. Publicatis indulgentiis. <lnta pontificali benedictione, in seminarium omnes redierunt, clero interea hymnum *Tt Drum* cantante —

CiAtiREtUTI!! I.E5EHAI.IS QUARTA.

Dio vigesima septima augusti, hora quinta vespertina habita est. in aedibus seminarii maioris, congregatio generalis quarta, praesentibus eisdem episcopis et concilii membris, serratis ritu et forma alias notatis.

Lecta sunt novem ultima capita tituli tertii *dt eultu divino,* et integer titulus quartus *dt diociptina.*

Per orationem *Stb* futim absoluta congregatione, nomine presbyterorum huic synodo provinciali in- p teressentium. annuentibus ecclesiae metropolitano· canonicis seu titularibus seu ad honore· qui concilio aderant, antiquior inter capitulorum procuratore·, reverendus dominus Laporte, canonicus Baionerxis, illustriasimo et*reverendissimo archiapisoopo metropolitano. «ancti Augustini, petroni sui, crastina die feetum celebranti, omnium venerationem, amorem et vota, eleganti oratione obsequentissime obtulit. Quae quidem a reverendissimo arehiepiacopo non sine grati animi et consuetae, humilitatis manifestatione benigne et peramanter excepta snnt.

, . SESSI!) QUARTA.

Die trigesima augusti, sabbato hebdomadi· XI post pentecosten, celebrata est in saqello saminarii maioris acMio quarta in hanc diem indicta.

liadem ordine, modo et habita ut in eeeaioBe tertia, interfuere omne· iidam praelati et proabyteri eoeoiUo emsrtMtes Mi··· a domino metropolitano Mbaiiaaa voee celebrata, ot decantati· vel recitati· hymais, psalmi· et praeibas in pontificali praescripti·, rita «olito promulgata sunt, · suggesta, a secretarii*, plurima decreta, nempe novem ultima capita tituli tertii de enttu distas et integer titula· qaarta· *dt*

Indicta quinta et ultima sessioo· in diem secundatu menait septembris, in ecclesia metropolitans, et publicati· indulgentiis, per solemnem domini arehiepiscopi benedictionem expleta eet concilii sessio quarta.

tONGREGATK» GENEKAUS QUINTA.

I>ie trigesima prima augusti, domines XII post pentecosten, habita est. in aedibus seminani maioris, hora matutina nona, quinta generalis congregatio, cui interfuere cum reverendissimo domino archiepiscopo praesidente, episcopi comprovinciales, necnon reverendissimus dominus archiepiscopus Cardianus et episcopus Aniciensi*. una cum capitulorum procuratoribus et theologis, iisdem modo ct hsbitu ac in praecedentibus congregationibus.

Post assuetas preces, et servatis quae in secunda congregatione generali notantur, lecta sunt decreta de rdnyda prq/earioMS*fiidti; de monialib»»;* et integer titulus quintus de mtionr studioram ccr/esiaxfiro- FMJR.

Vlfiuscuiusque deputati et theologi sententia libere et reverenter expressa ut singulis observationibus a secretario diligentisMinie notatis ut ad congregationem episcoporum privatam deferrentur, requirente promotore. omnes concilio addicti, sive capitulorum procuratores, sive theologi, nominatim interpellati, suum quisque secretariis tradidere quem in manibus, durante concilio, habuerant propositorum decretorum codicem typis mandatum, nunc quidem Uceranduni et cremandum

Dicta oratione *mb* fasm, absoluta est quinta generalis congregatio.

SEssjn QI1NVA ET I I.TIMA

Anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo primo, die vero mensis septembri* secunda. celebrata fuit m ecclesia metropolitans quinta et ultima sessio concilii provincialis Auacitani

Hora, octava ante meridiem ordinata fuit solemni* processio e seminario ad metropolitanam ecclesiam Omnibus dispositis ut in prima sessione, incedunt presbyteri numerosissimi et etiam e vicinioribus dioecesibus adunati, litanias sanctorum cantantes. Sequuntur theologi, capitulorum procuratore^. capitulum raetropolitanum. reverendissimus dominus episcopus Aniciensis, reverendissimus domi· nus archiepiscopus Sardianus et pandem reverendissimi concilii patres. Hinc et inde comitatur et protegit magna militum copia et totam viam marginat innumera fidelium turba.

Missam sine qintu celebravit illustrissimus metropolitans. Post miaaam. peractis precibus a pontificali praescriptis, factae sunt successive postulationes, proclamations· et approbationes sequentium decretorum : da adsnda pre/besiooe jSdri ; ds sumiaZiAas ; da snmaqpM st sorvm sscdmrfertta ; de stydne m otsrohÅm sraNMortùr; de etudste m mmonAtts aem«· *Hariit;* de oMi/Btiow Mcer^ot»» stadio *incumbendi;* de oederiesivote

, 1'o.t praedictorum decretorum «^probationem, reverendiaaimu· domina· epieoopa· Aturenoi· cathedram conaceadit, at orationem ad populem habuit de concilii laboriboa, at beata· Mariae totio· provinciae patronae tutelam in cieram, magiatratii· et populum adpreoato· eat.

Dotado, proclamatur e augguotu demotum eoqwoM A der-oonoeoratioee totiua proviaciae amaatiaatnao oordi lew.

*D** aecroh'tw'ma eerWs deeum eeatri *Ina Chrifti*

^Mirabiham erga aaa beneficiorum domini nostri laaa Chriati memore·, edsomua, adhortaato apostolo, cam ^fiducie ed fhraaum *frotiat, at* mMarieerdtam caaaaftHNaar, at prafliam taaaataaau ia aaaiüa appertaao '. Amantiaaimua enim redemptor et salvator noster ineffabile· cordi· aui divitias nobi· aperire dignatus eet. De plenitudine eius nos omnee indesinenter accipere iuvat, qui eat iugis theeaurus sapientiae et scientiae, tone perennia gratiae, et origo bonorum omnium nunquam deficiens. Ex illo divino corde in cruce laneea perforato, nata est ecclesia, manarunt sacramenta, eximus et nos omnee qui ex aqua et sanguine inde profluentibus renati sumus per baptismum. Quid retribuemus B pro omnibus et tanti· quae retributa sunt nobis? Aequissimum est singulari ac solemn! quadam significatione amorem verum rependere, gratosque et timores testari animos erga sacratissimum cor lesu. pro divino et ardentissime amore quo nos, etsi saepe saepius ingratos, prosequi nunquam destitit.

Quapropter, patfee hic congregati, finem facientes synodo provinciae Auscitanae, labores suos, monita et decreta sacratissimo cordi lesu dedicant, ut fructum plurimum afferant, et fruetus maneat; seipsos etiam et sacerdotes qui isti synodo interfuerunt. et omnem clerum et fideles omnes dioeceseon suarum eidem amantissime cordi devovent et consecrant, eiusque tutelae commendant, ut inhabitantes <n *adieforio alb**i**i, in protectione Dei caeli* contra omnia adversa et pericula securi commorentur, et illaesi pertranscant Usque ad domum Dei."

Post huius decreti proclamatipnem. omnibus genu- C flexis. illustrissimus et reverendissimus metropolitan's. tam suo quam coepiscoporum suorum et totius provinciae nomine, in gradu altaris genuflexus. sequentem legit consecrationem.

*Contreratio *acrali**iMO cordi domini nostri lem - Chritti.*

„<> cor amantissimum domini lesu, pastoris boni, summi aeternique pontificis in quo omnes aeternae caritatis thesauri nobis revelati sunt; en coram te, humiliter simul ac confidenter adsumus, vehementi accensi desiderio tuam maiorem procurandi gloriam, omnesque tibi illatas reparandi iniurias. Idcirco, nos nostraque omnis, dioeceses nostras, universum clerum cum omni populo sollicitudini nostrae commisso. tibi offerimus, dedicamus et consecramus, ut ex illo gratiarum fonte omnes indesinenter hauriemus. gustantes 'et videntes omnibus diebus vitae D nostrae quoniam suavis est Dominus, praesertim iis qui ad se pertineant. t

Serva, enixe tuam precamur misericordiam, serva incolumes et in dilectione tua perseverantes quos ad gregis tui custodiam destinasti; salvum fac populum tuum, tibi specialiter consecratum, et benedic haereditati tuae. Confirma per gratiam tuam quod operatus es in nobis ut hoe concilium, quod te inspirante celebravimus, ad omnipotentis Dei honorem, ecclesiae decus animarumque aalutem proficiat «t in perpetuum nostrae erga cor dulcissimum tuum devotionis et amoris indefessi monumentum existât Arnen/

Postmodum. lecto et approbate decreto do swhscriptions, jfrw *ei promulgatione* eoncsUs, metropolitans conscendit altare, et ibi obsignat propria manu

' Hsbr. IV. te.

décréta, et similiter faciuat eaeeeeaiv· tres ahi eomprovineiales epiaeopi. Pestes, illwCriasime· archiepieeopua. stans eam mitra in grade altam, facie sd populum versa, oeeelum paeta aiaguKa episcopia dat. qui hoe idem dant postmodern sibi iavieem.

Exinde incipiunt acclamattoees alternarim a reverendo domino 8entis secretario, ex suggesta, et ab omni elero oaeterieque assistentibus: qane cum summo gaudio i ab omnibus cantantur et non sine nonnullorum laerymis Textum hic annectimua in mémorisai.

Acdemorimws.

Secretario:* Deo omnipotenti, aeterno lehova. in essentia uni, in personis trino, laus, honor, benedictio in aeternum.

Clere ei* «usMtotfss *(hic* omnes *flechent aetma)* – Adoremus et procidamus ante Dominum qui fecit noa. Laudemus et superexaltemus eum in saecula.

Secretorie:* lesu. Dei Filio, hominum salvatori. eius cordi amantissime, omnium gratiarum Ainti inexhausto, obsequium, adoratio et amor in tofo orbe terrarum.

*A**i*tentee:* Accipiat Christus gente· haeredttatem suam, dominetur a mari usque ad mare, hauriant omnes aquas de fontibus salvatoris. Ament et redament eum in perpetuum.

Secretorie:* Beatissimae virgini Mariae sine labe conceptae, almae deiparae, totius provinciae nostrae patronae: beatam eam dicant omnes generationes.

AuMnirt: *Tu gloria lerusalem. tu laetitia Israel; dominare nostri, tu et filius tuus. Loquere regi pro nobis, et tuere nos in hac lacrymarum valle

Secretoriae; Sancti* TauVino et Orientio, I^oni. Vincentio et lustino. provinciae Auscitanae patronis, nccnon viro Deo et hominibus dilecto. Vincentio a Paulo, beatis omnibus qui in regione nostra ecclesias fundaverunt vel illustrarunt sancti· laboribus vel fuso sanguine; sit memoria eorum in perpetua benedictione.

*A**i*tentee*: Laudemus viros gloriosos, parente nostro·: filii eorum in aeternum maneant, at noa tantam habentes impositam nubem testium, per patientiam, curramus ad propositum nobis certamen, et cum eis percipiamus gloriae coronam.

Secretorie:* Beatissimo domino nostro papae Pio nono. Christi vicario, omnium Christianorum patri et doctori. anni multi, in I rbis^ace. lenimen cordis, universorum obsequium.

A/fietente:* Tribuat ei Dominus secundum'cor eius, et omne consilium eius confirmet. Notam faciqt semper filiis hominum magnificentiam regni aui.

Secretaria:* Illustrissimo ac reverendisaimo arcbiepiscopo Auscitano. cuius selo et indefesaa sollicitudine pro instauranda disciplina absoluta est haec synodus

*Auiettnt**:* Ecclesiae Auscitanae, ad multo· annos, conservet Christus quem ei dedit pastorem iuxta cornuum. Retribuat ei Dominus, multiplicet fructum operum eius, ut de profectu ovium fiat gaudium aeternum pastoris.

Secretariat: Illustrissimis ac reverendissimis huius provinciae epiacopia, poat sanctos labores synodi. ad ecclesia· «uas felix reditus, continuumqne auxilium de saneto super eos.

Asaistsuies: Angelus Domini comitetur illo·, ut ettat pace', salute et gandio ad saoa redeant; eoo incolume· ad synodum poet trieaoium reducat: prineepe pastorum conservet eos et benedicat omnibus operibus eorum.

Secretariat: . Reverendissimi», praesulibus exterarum provinciarum. qui huic synodo interfluere, ut sugeretur corona fratrum, magnae gratiae.

Attiatattiaa: FeHsao aaa rodueat Dsu» ad (rage· eoa, et iugitar psaeaat haarsditatie Domiai partae», in innocentia oeedb aaL

Sacrstaraee: Omnibus deputatis at ordinibua, Î|ai ad hoe concilium acomesrunt, vitae saactitas at abrita» ia Deo.

Aaaiatealaa: Abundet tamper ia aie totius forma virtutis, et petitions· eorum apod Denm ianotoseaet

Stertiaritu: Francoram geati qsae matrem eccleaiam, primogenita filia, temper fideli amore proaeeuta est, et ia angttatiia magnanimi fortitudine defendit, gratiarum aetio, talu», pax et proaperitaa.

Assistentes: Reddat ei Dominai de caelo pro opere tuo: plenam mereedem recipiat a Deo'; de Sion tueatur eam, et det ei concordiam, fidei et religionia incrementum.

Secrttariatr: Urbi Auscitanae, antiquae Novempopulaniae metropoli, clero et fidelibut totius provinciae nottrae, pax vera et proaperitaa in' Deo.

Attitleniti: Benedicat Dominua populo tuo fideli: deducat eum per via» rectae, ut non obliviscatur operum altimimi, et mandata eiu» temper exquirat.

Secrrtaruu: Haec provincialia synodus, ad gloriam Dei omnipotentia, ad tutelam fidei et morum perfectionem, ad inetaurationem disciplinae, Deo favente celebrata eat: voti» omnium succedat, decreta eiut terrentur, ut, eia fideliter inhaerente·, crescamus in gratia.

Auitltntti: Ita credimus, ita sentimus, ita volumus, ita speramus. Fiat. Fiat. Amen. Amen.

Absolstis heelsmctioeibu» et publicat» indulgentiis, illnatrissimos metropolitaaus aolemaiter bene dixit dsro et populo ot inchoavit hymnum *T· Dtm.* Quo incoepto, ordinata ont procomio ad reditum aedem pompa ot eodem ordine eo sapra, palanti» interim omnibus oampaaia, riero Ts Dram cantanto, innumerabili plebe bine et inde benedictione» patrum humiliter ot devote «uncipieeto..

Huic aaaaioai adereat regioni· praefectu· cum aa» oonailiariia in officii ani habita, multi ex concilio generali provinciae Genii et indieea, qui omnea ex parte evangelii aedebaat. A cornu autem epiatolae aderat dux militiae totiua regioni· cum alii· non pauci· ducibus legioni· equitum urbi· praesidium occupantia, etc., etc.

Post reditum illuatriaaimorum et reverendissimorum patrum, in principali consistorio aeminarii, reverendus dominua Bonnafont. vicariua generalia reverendissimi archiepiacopi Auacitani, epiacopo·, nomine theologorum allocutu· est, fausta 'ipaia quaeque precana. Huic reapondit, nomine domini metropolitan! et reverendiasimorum coepiacoporum, illustrissimua epiacopua Baionenaia, qui toto corde gratum expressit animum pro laboribus theologorum.

Haec aunt acta concilii provincialia Auacitani, quae, requirentibus promotoribm, iubente illustrissimo ac reverendiaaimo archiepiseopo metropolitano, a nobia secretariis concilii accurate, quantum fieri potuit, exarata aunt. In cuiua rei fidem aubacripaimua.

G. Sentja, canonicus honorario·, secreterius.
Dulin, canonicua aecretariu·.

SYNODUS DIOECE8ANA CENOMANEN818
1851 aeptembria 6-8.

rtynodu· dioeceaana Cenomanensis in Gallia, colebrata diebus 6. 7 et 8 aeptembria 1861, aub loanne-Baptista Bouviqr, episcopo Cenomanensi.

, Exatant constitutiones synodales in operibus quibpa tituli:

1) Statuta dioecesis Cenomanensis, promulgate in synodo habita anno Domini 1861, ab illustrissimo •t reverendiaaimo in Christo pp. Joanne-Baptista Bouvier, epiacopo Cenomanenai. *[Inaiynt]* Cenomani, apud Monnoyer, dd. episcopi typographum, MDCCCLII.

In-8*, 190 p. - 9 f. - 40 p. — Le Mana, évêché; Le Man·, ville; Paria, Bibi, nat., B 17146.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

2) Cérémonial du synode diocésain, publié par ordre de «P Bouvier.

Le Mans. Monnoyer, 1861, in-19, 69 p. — Le Mans, ville. — Zpaa non sadt.

4) Synode du Mans. *[In fin·:]* Le Mans, imprimerie de Gallienne, rue de la Paille, 10, 185L

[Initia:] Extrait du journal Le *Maint,* 10 septembre 1861.

In-8», 4 f. -68 p. - 2 f. (index). — Paris, Bibl. nat., B 17643; Paris, Saint-Sulpice.

Hsec synodus celebrata est a die 6 ad 8 aeptembris 1861. Mentio habetur ultimae synodi habitae, βηρο 1788, sub Francisco Casparo de Jouffroy-Gonasans, epiacopo Cenomanenai.

6) Histoire du synode diocésain du Mana, tenu par M·* Jean-Baptiste Bouvier, évêque du Mans, les 6, 7 et 8 septembre 1861, publiée par Te· notaires du synode, avec approbation de monseigneur l'évêque. Le Mans, Monnoyer, imprimeur de l'évêché, 1869.

In-8*, 61 p. — Le Mans, ville; Paris, Bibl. nat. B 18799.

, SYNODUS DIOECE8ANA CORI8OPITEN8I8
1861 septombri» 99-6.

Synodus dioeceaana Corisopitenais in Gallia, D celebrate a die 99 ad diem 96 Septembria 1861, aub loeepho-Maria Grqveran, episcopo Corieopitensi. ,

Exstent constitutiones synodales in épero qui titulus:

Statuts et réglementa du diocèse do Quimper, publiés h la suite du synode célébré en septembre 1861. *[Imiftt]* Quimper, imprimerie de E. Blot, imprimeur de M·* l'évêque, MDCCCLU.

In - 8·, XXVI p. -1 f. -197 p. - 9 f. (index). — Lucca. Grande-Chartres··; Lyon, misaionaires diocésains; Paris, 8aint-8ulpice; Paris, Bibl. nat B 17171.

P. XIV-XXV, haec statuta edita aunt in synodo diosossana oelsbrata a die 99 ad diem 96 aeptembria 1869.

8YNODUS DIÔECE8ANA LEOD1EN8I8
1861 aeptambris 23-5,

Synodus dioeceaana Loodiensis ia Belgio, celebrata diebus 23, 24 St »6 aeptembria 1M1, sub Riehardo-Antonie vaa BoM, epitaepe Lssdierai

Exstant ooaatitatioaes synodales ia opere cui titulus:

Statuta diasosais Loodiooaia, ia synodo dioe-

....

W

eaaaaa promulgute anno 1851. Leodii, excudebat H. Dosoaia, mtaoeUarioe opiaeop. typographes, MDOOCIJ.

In-12, 2 f. - L-435 p. — Annoey, séminaire.

P. VIII, XLI at XLII. boee sysodoa dioeoe- aaaaa celebrata aat diebaa 33, 34 ot 25 «apta». bria 1861.

P VIII: ,C«a a plaagaam dnobna seselis aellius aynodi ia baa dioecesi celebrata vsetigia aaperesse videantur . . .*

SYNODUS DIOECESANA REMENSIS

1851 aaptanbria 33-8.

Synodua dioeeeeana Remensis in Gellia, celebrata a die 23 ad diem 28 aeptembria Kβî, »«tb Thoma-Maria-losepho, Gousset, cardinali archiepiaeopo Ramenai.

Exetant conatitutionea synodales in opere cui titulua:

Statuta aynodi dioeceaanae, ab eminentiaaimo et reverendiaaimo Thoma-Maria-Josepho Gouaeet, ·. R. e. presbytero-cardinali tituli S. Callixti, archiepiaoopo Ramenai, habitae anno Domini MDCCCLI. *(I*-fifM.]* Remis. ex typia L. Jacquet, bibliopolae. MDCCCLI.

In-8*. I f - 110 p. — Paria. Bibl. nat. B 17147.

P. 3, haec synodua dioeeeeana celebrata eat a die 23 ad diem 28 aeptembria 1851.

P. 47 -110, appendix documentorum ad hanc »y - nodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA VIVARIENBIS

1851 aeptembria 29 - octobria 2.

Synodua dioeeeeana Vivarienais in Gallia, celebrata diebue 29 et SO aeptembria et 1 et 2 octobria 1851. cub loaepho-Hippolyto Guibert. epiacopo Vivariensi.

Exetant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

Ordonnancée aynodalea du diocèae de Viciera, promulguées dana le aynode diocéaain tenu h Viciera lea 29, 30 septembre. I- et 2 octobre 1851. Lyon, J.-B. Pélagaud et C!*, imprimeure-librairea de n.a.p le pape, grande rue Mercière, 26, ancienne maison Rueand, 1852.

In-8*, XX-400 p. — Grenoble, séminaire. Lucca, Grande-Chartreuee; Lyon, aéminaire! Paria. Bibl. nat B 21298 > Paria. Saint-Sulpice.

SYNODI S DIOCE8ANA AMBIANEN8I8

1851 aeptembria 30 - octobria 4.

Synodua dioeeeeana Ambianenaia in Gallia, celebrata diebue 30 aeptembria et 1, 2, 3 et 4 octobria 1851, sub Antonio de Salinia, epiaeopo Ambianenai.

Exetant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

Acta et atatuta aynodi Ambianenaia, anno MDCCCLI habitae, a r. r. d. d. Antonio de Salinia. epiacopo Ambianenai. *[Ifuignt.]* Ambiani, excudebant Caron et Lambert, d. d. episcopi typographi ac bibliopolae, 1852.

In-8*, 56 p. — Amiens, rille; Autun, aéminaire.

P. 7, 9. II. 12 et 14, haec ayuodua dioeeeeana celebrata eat diebue 30 aeptembria et 1, 2, 3 et 4 octobria 1851.

SYNODUS DIOECESANA VENETEN8IS

1851 aeptembria 30 - octobria 1.

Synodua dioeeeeana Venetensis in Gallia, celebrata diebua 30 aeptembria et 1 octobria 1851, eub Carolo-Ioanne de La Motte de Bfoona et de Vouvert, epiacopo Venetenai. D

Exetant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

I) Statuta diocésaine publiée par monseigneur de la Motte de Broona et de Vauvert, évêque de Vannea. fLutyiwJ Vaanea,. imprimerie de J.-M. Galles, imp. do Mgr l'évêque, 1851.

In-12, 82 p. — Paria. Bibi. nat. B 17179.

P. 14, haec aynodua dioeoeMUa celebrata eat diebue 30 aeptembria et I octobria 1851.

De hac synodo confer etiam opus oui titulua.

2) Extrait du procès-verbal dee séances du aynode diocéaain réuni à Vannea le 30 aeptembre 1851. Vannea, imprimerie de J.-M. Gallen, imprimeur de Mgr l'évêque, rue de la Préfecture

Sine anno [1851], in-8. 19 p. — Paria, Bibl. nat. B 18360.

SYNODUS DIOECESANA GRA^IANOPOLITa NA

1851 octobria 1.

Synodua dioeooaaaa Gratianopdlitana in Gaillia, oelebrata die 1 octobria 1851, sub Philiberto de Braillard, epiacopo Gratiaaopolitano.

Exetant conatitutionea aynodalea ia opere cm titulua:

Inatractiona et ordonnancée aynodalea du diocèse de Grenoble, précédées de la lettre pastorale de monseigneur l'évêqua pour la convocation du synode diocésain de 1851 pt d'un précis, dudit synode. *jliuijiH.I* Grenoble, Baratter frères, libraires, imprimeurs de l'évêché, Grand' Rue, 1861. '

In - 8 ·, 1 f. - 373 p. — Grenoble, séminaire: Paria, Saint-Sulpice.

P. 12, haec synodus dioecesana celebrata eet a Philiberto de Braillard, epiacopo Gratiaaopolitano. die 1 octobria 1851.

SYNODUS DIOECESANA BUFFALENSI8

1851.

Synodus dioeeeeana Buffialenaia in Foederatis Statibus Americas septoatrioaaüs, oelebrata aaao 1861, anb loaano Tbnoa, episcopo Baffisbnei.

Do hac aynodo confer opus eei titulas

Statuta dioeeeaie BaBWeamia, lata ia synode dieasmena n. D. 1864 habita, mm daeretie ease··

datis ex synodis ·. D. 1847. 184#, ISfii^ot IBM ■ Ia-8*, 17 p. — BaltiaMre, 84. Mary'» sMsinary; habitis. *[buifM.]* Bsffolo, typis Wioekmaaa at Roma, ViMnrio-Bmaaaeiu. Brandt, 1864.

SYNODUS DIOECB8ANA RUPKLLKN8I8
1851.

Synods· dioeoesana RupeDensis in Oallia, celebrata anno 1861, sub Clemente de Villecourt, episcopo Ropelleosi. ,

Exstant constitutiones synodales in opere eui titulus:

Statuta synodi RupeDensis, congregatae anno MDOCCLI, publicata ab illustrissimo et reverendissimo d. d. demeate Villecourt, episcopo Rupellensi ac Baatonensi. *[liuifiii.]* RupeUae, typis Fredsrici Boutet, typographi d. d. episcopi et cleri, 1862.

In-8*,-180 p. — Paris, Saint-Sulpice; Sens, séminaire.

SYNODUS DIOECE8ANA BR1OCEX8I8
1862 februarii 10-2.

Synodus dioecesana Briocensis in Gallia, celebrata diebus 10, 11 et 12 februarii 1862, sub Iacoboloanne-Petro Le Méê. episcopo Briooensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Statuts diocésains publiés par M** J-J" Pierre Le Mée, évêque de Saint-Brieuc, A la-suite du synode célébré en février 1862. Saint-Brieuc, L. Prud'homme, imprimeur de M·* l'évêque, 1862.

In-18, xj-417 p. — Paris, Saint-Sulpioe.

2), Statuts diocésains promulgués par Mgr Jaques-Jean-Pierre Le Mée, évêque de S.-Brieue et Tréguier, A la suite du synode célébré en février 1852; nouvelle édition, publiée par ordre d* Mgr B Martial, évêque de Saint-Brieuc et Tréguier. f/fi-*tiftu.]* Saint-Brieuc. imprimerie de L. Prud'homme, imprimeur de M*' l'évêque, 1861.

In-18, XI - 417 - 48 p. — Paris, Bibl. nat. B 18499.

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

3) Histoire du synode diocésain de Saint-Brieuc, tenu par M·* J.-J*-Pierre Le Mée, évêque de Saint-Brieuc, les 10, 11 et 12 février 1852, publiée par M. l'abbé Onfroy-Kelmoslquin, chanoine honoraire, l'un des protonotaires du synode; avec approbation demonseigneur l'évêque. St-Brieue, L. Prudhomme, imprimeur de Mfr l'évêque.

Sine anno [1852], in-18. 2 f. - 180 p. - 1 f. — Paris, Bibl. nat. B 13609.

CONCILIUM PLENARIUM BALTIMORENSE
1868 maii 9-20.

Concilium Baltimorense plenarium in Foederati» Statibus American septentrionalis, celebratum a die 9 ad diem 20 maii 1862, sub Francisco-Patricio Kenrick, arohiepiscopo Baltimorensi.

MbliegraphU:

1) Concilium plenarium totius Amerinae septentrionalia foederatae, Baltimori habitum, anno 1868. Baltimori, apud Joamnem Murphy et socios, typographes ae bibliopola·, via Mercatoria n* 178. MDCCCLI1I.

Parvum in-4*. 72 p. — Avignon, séminaire; Washington, catholic university.

Hoc concilium celebratam aat, quatuor saaaionibns, diebus 9, 13, 18 et 20 maii 1862. ·

2) Decreta . conciliorum provincialium Baltimorensium (1-7) et plenarii (1852). Baltimori. Murphy, 1854.

In-12, 43 p. — Washington, catholic university. — /pas mm eidi.

P. 3-16, decreta concilii provincialis I anno 1791 celebrati. B- 16-7, decreta c. p. II anno 1833 celebrati. P. 17-20, decreta e. p. III anno 1837 celebrati. P. 20-5, decreta c. p. IV anno 1840 celebrati. P. 26-8, decreta e. p. V anno 1843 celebrati. P. 28-9, decreta o. p. VI, anno 1846 celebrati. P. 30, decreta c. p. VII anno 1849 celebrati. P. 31-7, decTkta coneilii plenarii anno 1852.

3) Acta'et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Laoenaia, auctoribus presbyteris u. J., o domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus tartina .. Friburgi Brisgoviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXV, ool. 129-54. 1149556.

BREVE APO6TOLICUM,

quo reesrundtssÛMM domsuns «reAMpiaeepns Bnltime rsnris Ahhu ceiKsA'i pbaarii pratura oeaaMnafor.

PUTS PAPA IX.

FmwraWi /rotrt /Vasrwcs-PlstrvZ»· *XtorUk, mU·rfùetf» StlliiiHrxui.*

Venerabilis frater, salutem ot spoetolicam beaodiotionem.

In apoatolioae aedis fastigio, Deo sio volent·, collocati, quao ad rectam diaeiphaae rationem in ecclesia statuendam taaudamque pertiaeaat, ilia ex apostoliei noetri muneris oflrao probanda m promovenda cuneemus. Cum igitur veneeabilsa frutrsa antistit* Foederatorum Statuum Amarieas, septentrionalis a nobis petierint, ut | linarium haberi peedt seaeUium ex eenribas rugfoaia Mas agtaeepiar ea D potissimum de eanaa, ut, Collatia consiliis, proponantur quae ad disciplinae uniformitatem servandam opportuna ease poeaiat, neo communibus eorumdem antistitum votia adaMadum duximus, m do consilio venerabilium fratrum nostrorum mactae ecclesiae Romaaaa eariUnaBum Propaganda· fidei praepositorum, te ia ddogatum spoetalioum eligendum, existimavimus, at concilio sidam praesis, quippe quod do singulari tua in uedauiaatiei* disciplinis peritia, catholica· fidei sala, et obeequio erga spostolicam aedem praeclara babamus argumenta. Tigitur, quem ob eadem illustria merita ab episcopali sede Philadalphienai ad arehiepiosopalom eodsoiam Baltimoeoasem per datiles noatrus apoctolioas litteras bee ipso dio datas traaatahmna, ia delagatum apoatolipem aMgimM, nastituimi et renuntiamus ad

sibus et ainguHe faeultatiboa naeoMpriio et oppor- χ tuais, iuxta iimtroctiones per congregationem Propagandae fidei tibi transmittendas, potissimum tero at acta ac decreta ad sedem apostolicam mittenda curea. qnateaus iudioium de iis proferri valeat, ac, •i visual fuerit, comprobentur. Hoc decernimus ot mandamus, non obstantibus apostolicis, atque in universalibus, provincialibusque et aynodalibua conciliis editis generalibus ve) specialibus constitutionibus et ordinationibus, caeterisquo contrariis quibuscumque. Datum Romae, apud SanCtum-Petram, sub annulo piscatoris, die XIX augusti 1851, pontificatus nostri anno sexto.

A... cardinalis Lambruschini. .

χ

LITTERAE INDICTIONIS.

Franciscus-Patritius Kenrick, Dei et simse sedis apostolicae gratia archiepiseopus Baltimonnsis. et delegatus apostolicus.

Reverendissimis fratribus archiepiscopis et episcopis in Foederatae Americae septentrionalia statibus ac territoriis, caeterisque ecclesiasticis viris qui de iure vel consuetudine concilio plenaria intéresse debent, Salutem in Domino.

Notum est apud omnes quam salutaria fuerint rei catholicae in hisce provinciis concilia provincialia, quae hucusque Baltimori celebrata fuerunt: quantum nimirum adiuverint'ad confirmandam, ut par erat, reverentiam et obsequium erga cathedram Petri; ad vincula caritatis inter nosmelipsos arctius stringenda, disciplinae firmitatem ac uniformitatem stabiliendam, tollendos abusus, moresque in melius reformandos. His rationibus permoti, patres concilii Baltimorensis provincialis VII a sancta sede petierant ut plenarium, anno 1862, haberi posset concilium ex omnibus regionis istius episcopia. aummuaque pontifex communibus eorum votis C benigne annuens, .nos, per breve epistolare die ·. 19 augusti 1851 datum, delegatum apoetolicum Constituit ad praesidendum memorato plenario concilio.

Cum igitur, ex spostolieas sedis mandato, nostri sit oflteii plenariam eoecilium iadieorO~et convocare; cupientes, quantum ie nobis est, hae ia parte munus nobis commissum, uti debemus, imploro, aeeaoa et perficere quae a.patribus concilii provincialis VII ea do re statuta sunt: diotam pleaarium concilium in civitate Baltimorensi, eeelasiaqne nostra metropolitana. ad Dei omnipotentis laudem St gloriam, celebrare decrevimus, illndque ad quartam post pascha dominicam proxime futuram, hoc est, ad diem nonam maii 1862, indicimus atque convocamus.

Quapropter, omnes et singulos reverendissimos in Christo fratres nostros coepiscopos ex omnibus Foederatae Americas septentrionalis statibus et Territoriis, ac alios quoscumquc qui de iure vel consuetudine plenario concilio interesse debent, monemus, hortamur, quo possumus caritatis affectu B invitamus, atque etiam vigore facultatum nobis specialiter a sancta sede tributarum praecipimus, ut ad dictum plenarium concilium ibi celebrandum, die assignata, per se vel per legitimum procuratorem (si forte iustum impedimentum obrepserit) conveqiant et comparcant: ut, eollatls consiliis, ea quae ad religionis decus et incrementum, noetramque ac ovium nostrarum salutem maxime spectant, assistente Spiritu sancto, decernamus et exequamur.

Reverendissimos arcbiepiscopos et episcopos rogamus, ut in suis dioecesibus eos omnes de huius concilii indictione moneant, qui ex iure, vel consuetudine. vel privilegio, eidem intéresse tenentur.

Datum Baltimori, anno 1851, mensis autem novembris die 21.

f Franciecua-Patritiua, archiepiseopus Baltimorensis, delegatus apostolicus.

De mandato illustrissimi ac reverendissimi domini archiepiscopi Baltimorensis.

Thomas Foley, secretarius.

ACTA CONCILII.

Sabbato, quod erat dies octavus maii, anno salutis 1852. hora sexta post- meridiem, convenere in aedibus archiepiscopalibus illustrissimi et reverendissimi praelati, quos ad concilium plenarium habendum illustrissimus et reverendissimus dominua Baltimorensis, ex auctoritate et mandato sanctae sedis, Baltimorum. convocaverat

Aderant autem reverendissimi et illustrissimi archiepiscopi sex. nempe: I. Baltimorensis: .II. Oregonensis; III.Sancti-Ludovici; IV.Neo-Aureliancnsis; V. Neo-Eboracensis; VI. Cinclnnatenaia.

Reverendissimi et illustrissimi episcopi, eorum suffragaaei. viginti tres: I. Mobilienale: II. Dubuqaensis; III. Nashvillensis; IV. Natchatenkis: V.Vehelingeneia; VI. Zelauus, Detroitensis coadiutor et administrator; VII. Oalveatonienaia; VIII. Pittaburgenaia; IX. Petriculanus; X. Albanensis; XI. Carolopolitanus; XII. Bostoniensis; XIII. Clevelandionsis; XIV. Buffalensis; XV. Lndovicopolitanus; XVI.Chioaginenaia; XVII. Nesquah^nsis; XVIII. Hartfurdepsia; XIX. Savannensis: XX. Richmondensis; XXL Agatboniensis, Novi-Mexici vicarius apostolicus; XXII. Messeniensis, territorii Indorum ad orientalem Montium Saxosorum plagam vicarius apostolicus; XXIII. Philadelphiensia.

Adfuit insuper reverendissimus et illuatriasimua dominus episcopus Montiaregii in California, impraesentiarum sanctae aedi immediate aubiectua, quem huic concilio intéressé voluit sanctissimus.

Adfuit etiam reverendissimus. ei illustrissimus dominua Torontinus, archiepisoopi Quebecensis suffraganeua.

Aberant autem reverendissimi et illustrissimi Vincennepolitanus, qui propter quaedam dioeceoeoa suae negotia Europam petierat, et Miluanchiensia atque Saneti-Pauli. quos tamen semet in viam dedisse, ac propediem adventuros nuntiatum eat.

Conveniunt igitur, hora iam dicta, reverendissimi et illustrissimi supradieti praelati, veste talari, vel tantum habitu, ut aiunt, civili induti, ad consessum privatum habendum apud reverendissimum dominum archiepiscopum Baltimorenaem, nt regulas quasdam statuant pro Aegotiis concilii ordine tractandis; et ut illorum nomina proponantur, quos crastino die in officiales concilii eligere placeat; necnon nt illustrissimus et reverendissimus Baltimorensis, quao in concilio agenda sint, patribus generatim exponat.

Consessui praefuit ipsemet Baltimorensis, utpote qui per breve apoetolicum, dio 19 augusti 1861 datum, delegatus sedis apostolicae fberit constitutus, ut concilium hoc plenarium convocare, eique preeeese possit.

Proponente eodem reverendissimo archiepiscopo, sedis apostolicae delegato, sequentes officiales nominantur, qui in sessione solemni crastino die habenda, e patribus eligentur, nempe:

Promotoree: reverendissimus et illustrissimus loannes-Ioeephns Chanehe, episcopus Natchetensis, et admodum reverendus dominua Franciscus Lhom-

ma, congregationis 8a»eti-8ulpitii, vienriw geaeralie Baltiaoraesia.

Notariat: reverendus domines Eduardne-Ludo-TÎeoa DamphoeX. aanctae theologiae doctor.

Secretarii: admodum reverendus dominas Patritius N. Lynch, sanctae theologiae doctor, vicarius generalia Carolopolitanus, et reveraadus dominua Thomae Foley.

Magister oseremndieram: reverendos dominus Franciscus Burlando, congregationi Missionis.

Cantores: admodum reverendae dominus L. de Goeabriand, vicarius generalis Clevelandiensis. et dominua loannea Dougherty.

Proponente eodem reverendissimo et illustrissimo domino, et re inter patres aliquantulum agitata, sequentia communi consilio stabilita sunt:

De novarum sedium episcopalium erectione, et de sacerdotum in eas nominatione, hic sit agendi modus. Métropolite, et suffraganei illius provinciae, in qua nova aedes erigenda, vel novus episcopus nominandus sit, rem, collatio consiliis, in prima instantia decernent, ac sententiam suam per métropolitain congregationi particulari omnium archiepiscoporum aperient, simulque. si ree ferat, tres sacerdotes proponent, quos omnino dignos censent qui ad aedem, de qua quaestio erit, promoveantur. Arch'episcoporum autem congregatio praedicta, re iterum agitata, consilium suum patribus omnibus in congregatione generali privata significabit, quorum erit, ultimo iudicio, quid ea in re a sancta sede postulandum decernere.

De aliis generarim rebus, in quinque congregationibus patrum particularibus agatur.

Primae congregationi, de quaestionibus ad ius canonicum 'pertinentibus, praeerit reverendissimus et illustrissimus dominus archiepiscopus Nco-Aureliahensis. intereruntque reverendissimi domini Zelanus. Pittsburgenaie, Bostoniensis, Ludovicopolitanua, Montisregii, Hartfordensis.

Secundae congregationi, de rerum temporalium administrations, praeerit reverendissimus et illustrissimus dominus Neo-Eboracensie. intereruntque reverendissimi domini Nashvillensis, Pittaburgensis, Nesqualensis. Petriculanus. . Buffslensis, Agathoniensis.

Tertiae congregationi, cuius erit de recta juventutis institutione, et de quibusdam aliis agere, praeerit reverendissimus et illustrissimus dominua archiepiscopus Cincinnatensis, intereruntque reverendissimi domini Natchetenais, Vehelingensis, Albanensia. Montisregii, Richmondendis. Philadelpbiensis.

Quartae congregationi, de sacris ritibus, praeerit reverendissimus et illustrissimus dominus archiepisoopus Oregonensis, intereruntque verendissimi domini Dubuquensis, GalveetonieUsU, Chieaginenais, "SlVIMnensis. MeesenieMis.

Quintae congregationi, de gravaminibus et querelis, praeerit reverendimimuq et illuatriaaimua dominua episcopus Mobiliensia, intereruntque reverendissimi domini Zelanus, Natehetenois, Milwauohienaie, Vehelingensia, Carolopolitanus, Clevelandiensis.

Congregationes hae particulares iii temporibus locieque habebuntur, quae praelitis ipsis magis commoda erant

Quotidie vero, hora 11 ante meridiem, convenient patres omnes in ecclesia, ubi, post invocationem Spiritus sancti, et orationem e praecide, archiepiecoopue, vel alius congregationis particularis praeses, ordine'servato, referet ea quae vim ftwriat pleriaque, et decretum proponetur, nisi praesul aliquis examen ulterius habendam postulaverit Quae spectant sedium novaram sraëtinatm, et nomina- tionom sacerdotem ia opiecopoa, hora 12 traetabunter.

Theologos a propriis episcopia, ut congregationi particulari alicui intersint invitari lioet; congregationibus autem generalibus privatis petram soli officiales concilii, praeter patres, adsint: immo ex iliis nonnisi notarius et reverendus dominus promotor, quando de sedium erectione sut episcopis nominandis' agendum erit.

Hora 4 post meridiem, praesules et sacerdotes omnes, qui quovis' nomine concilio intersunt convenient in ecclesia, ubi ea legentur quae decernenda visa fuerint, vel quae praesules theologorum examini subiicere velint: et si quis animadversiones facere cupiat, audiatur..

Hora 2 post meridiem, prandium erit apud reverendissimum dominum Baltimorensem, ad quod praesules omnes invitantur. Legetur capitulum scripturae, et sub finem martyrologium: colloquia tamen miscebunt praesules inter prandendum, ut recreentur animi, et dilectio foveatur.

- Cum autem in praesentiarum reverendissimus et illustrissimus episcopus Torontinus Baltimori commoretur; et reverendissimi domini archiepiscopi Halifaxiensis adventus in dies expectetur, voluerunt patres, istos et quemcumque reverendissimum dominant episcopum, sedis apostolicae communione fruentem qui ad istam civitatem durante concilio advenerit, comiter osse invitandos, ut sessionibus publicis intéressé dignentur, necnon. si placet, congregationibus. cum voce, ut aiunt, consultive. Torontinus sessionibus tribus publicis interfuit: quoniam autem exercitiis spiritualibus vacabat, congregationibus intéresse non jrotuit; caeteri non advenere.

Statutum est regulas vivendi a concilio Tridentino sessione II praescriptas, ab omfiibus durante concilio esse servandas.

Statutum est sequentes epistolas esse scribendas:

1. Primam a Pittsburgensi, latino sermone, quae nomine patrum ad summum pontificem mittatur.

2. Secundam a Mobiliensi, gallico sermone, ad piam ad Propagandam fidem societatem.

3. Tertiam a Philadelphiensi, germanico sermone, ad Leopoldinam et alias pias Germaniae societates, quae missiones adiuvant.

4. Quartam a Cincinnatensi, quae reverendissimi primatis totius Hiberniae epistolae respondeat.

δ. Quintam, pastoralem, ab archiepiscopo Banctl-Ludovici, ad clerum populumque fidelem harum provinciarum.

Voluerunt patres conciones quotidie ad populum haberi in ecclesia metropolitans, horia vespertinis. Hi autem conciones eiusmodi habuerunt:

Dominica, maii 9, reverendissimus et illustrissimus dominus Albanensia.

Dje lunae, 10, admodum reverendus pater Wilhelmus 8. Murphy, societatis lesu.

Dio marris, 11, reverendissimus et illustrissimus dominus Cincinnatensis.

Die mercurii, 12, reverendissimus et illustrissimus dominos Sancti-Ludoviei.

Die iovis, 13, reverendissimus et illustrissimus dominus Riehmondensis.

Die veneris, .14, admodum reverendus dopiinus Patritius Lynch, sacrae theologiae doctor.

Die lunaè, 17, admodum revendue pater Carolus Stonestreet, societatis lesu.

Die marris, 18, reverendissimus et illustrissimus dominus Nso-Eboraoontia.

Die mercurii, 19, reverendissimus et illustrissimus dominus Baneti-Ledoviei.

la tea huiua «oaaeaaae, reverendissimus et illa- striasimns praeeat totum feoit pqtribua de quarum sedium notaram erectione foret agendum.

SE88I9 PRIMA SOLEMN».

Dio 9 maii, qui erat tertia dominica poat patchatia festum, nnno salutis 1859, horn lft ante meridi*·, conveniunt patret omnes cum auia theologia, ordinumque religiosorum congregationumque proceres, necnon et alii permulti sacerdotes, in aedibus arehiepiscopalibus, unde ordinata processione per viaa frequentiaaimaa metropolitanam ecclesiam Sanctae Mariae petunt, arehiepiseopi et epiaoopi pluvialibus induti *ac mitris;* abbas autem Sanctae Mariae de Trappe, pluviali et mitra; ordinum religioeorum ac congregationum superiores vel pluvialibus, vel ordinis habitu, ac biretis; sacerdotes tandem indumentis sacerdotalibus, stolis nempe et planetis.

Ut processioni via pateret inter turbas densissimas tum fidelium, tum acatholicorum, curavit egregia societas iuventuti catholicae amica, quae hoc munus, tum hodie, tum quandocumque processio faciende erat, eo decore, ea erga omnes morum suavitate persolvit, ut omnium laudes plaususque mefite exciperet.

Ubi vero ad ecclesiam perventum eat, omnibus sedes iuxta ordinem adsignantur, archiepiscopis quidem et episcopia scamna ornata hinc inde a dextris et a sinistris altaris maioris; caeteris vero soamna tum intra, tum extra cancellos chori, necnon et apud altaria Sancti losephi et Boni Pastoris: non enim omnibus intra chorum sedendi copiam permisit sacerdotum, aliorumque multitudo.

Missam dr *taxeto* celebravit ipsemet reverendissimus et illustrissimus dominus archiepiscopus Baltimorensis, seclis apostolicae delegatus, cui adstiterunt archidiaeonus, admodum reverendus dominus F. Lhomme; diaconus, reverendus Alexius I. Elder; subdiaconus, reverendus dominus^Carolus M. E. Voirdye; diaconi vero iuxta thronum adsistentes. admodum reverendus dominus Henricus B. Coskery et reverendus dominus Thomas Foley.

Absoluto sacro, concionem ad populum habuit reverendissimus et illustrissimus dominus arohiepisoopus Neo-Eboracensis: qua finita, sessio prima solemnis huius plenarii concilii habita est.

Haec autem nomina sunt et dignitates eorum qui eidem interfuerunt:

Illustrissimus et reverendissimus domibus Franciscus-Patritius Kenrick, archiepiscopus Baltimorensis. ae sed|s apostolicae delegatus;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Franciscue-Norbertua Blanchet, archiepiscopus Orogonensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Petrus-Richardus Kenrick, archiepiscopus Sancti-Ludovici;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Antonius Blanc, archiepiscopus Neo-Aurdianensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes Hughes, archiepiscopus Neo-Eboracensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes-Baptista Purcell, archiepiscopus Cincinnatensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Michael Portier, episcopus Mobiliensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Matthias Loras, episcopus Dubuquensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Richardus-Pius Miles, episcopus Nashrilleosis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannee-Ioseph Chanche, episcopus Natchetensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Richer-du-Vincentius Whelan, episcopus Vehelingensis;

Ulnstriaaimaa ot reverqadiaaimmi domitus Petnu-Paalw Lefevbre, epiaeopua Zelaaus et ooadiutor administrator Detroitenaia;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes-Maria Odin, epiaeopua Qalvastouiensis;

Illustrissimus et reverendissimas domiant Michael O'Connor, episoôpus Pittsburgeqsis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Andrew Byrne, epiaeopua Petriculanaa;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Ioannas McCloskey. epiaeopua Albenensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Ignatius-Aloysius Reynolds, episcopus Carolopolitatuis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes-Bernardus Fitspatrick, episcopus Bostoniensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Aihedeus Rappe, episcopus Clevelandiensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes Timon, episcopus Buffalensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Martinus-Ioannes Spalding, episcopus Ludovicopolitanus;

Illustrissimus et reverendissimus dominus laoobus-Olivarius Vandevelde, episcopus Chicaginensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Augustinus-M -A. Blanchet, episcopus Nesqualensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus losephus-Sadoc Alemany, epiaeopua Montisregii;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Bernardus O'Reilly, episcopus Hartfordensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Franciscus-Xaverius Gartland, episcopus Savannensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes McGill, episcopus Richmondenvis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes Lamy. episcopus Agathonicnsis, Novi-Mexici vicarius apostolicus;

Illustrissimus et reverendissimus 'dominus loannes-Baptista Miège, episcopus Messeniensia, territorii Indorum ad plagam orientalem Montium Saxosorum vicarius apostolicus;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannee-Nepomucenus Neumann, episcopus Philadelphiensia;

Illustrissimus ct reverendissimus dominus Amandus de Charbonnel, episcopus Torontinus.

Abbates, superiores, et officiales ordinum religiosorum, nempe:

Reverendissimus pater Maria-Eutropius, abbas Sanctae Mariae de Trappa;

Admodum reverendus pater Patritiua-Eugenius Moriarty, sacrae theologiae doctor, assistens generalis ordinis Sancti Augusti et commissariua generalis eiusdem ordinis in Statibus Foederatis Americae;

Admodum reverendus pater Robertus Augustinue White, sacrae theologiae magister, visitator generalia ordinis fratrum Praedicatorum;

Admodum reverendus patet Bonifacius Wimmer, superior ordinis Sancti Benedicti in Statibus Foederatis Americae septentrionalis:

Admodum reverendus pater Wilhelmus Unterthiner, ordinis fratrum Minorum superior;

Admodum reverendus pater losepbus Asrhwanden, societatis lesu, provinciae Marylandiae viceproviocialis;

Admodum reverendus pater Wilhelmus Murphy, societatis lesu, vice-provinciae MiMuriensis provincialis;

Admodum reverendus pater Clemens Boulanger, societatis lesu, superior missionis Canadensis et Neo-Eboracensis;

Admodum reverendus pater Antonius Jourdant, societatis lesu. superior missionis Neo-Aurolianensis;

Admod·!· revdreadus pater Basaardus-losaph Hafkenseheid, oongregationi· BaaoCissimi Radaaiptoris provinciali»;

Admodum reverendus domisus Marisa·· Matter, congregationi· Missionis, sororem Ohariteti· direeter;

Admodum reverendu· domina· Freaoiaoua Lhomme, aocidtatia Sancti-Balpitii, seminarii Baaetaa Mari·· roator, vicarius generali· Baltimoreaai·.

Theologi vero hi fuere a singulis arehiepisoopis et epiacopia vel aecum adducti, vel ^altimori deaignati:

A reverendiMimo et iUaatriaaimo arohiepiaoopo Baltimorensi, admodum reverendu· dominu· Henricua B. Coskery, vioariu· generali·; reverendi domini Carolua I. White, sacra· theologiae doctor, et Auguatinu· Vérot, societatis Bancti-Sulpitii;

A reverendiaaimo et illustriMimo Oregonensi, reverendi domini loannes Hickey et Alexius I. Elder;

A reverendiaaimo et illuatriaaimo Bancti-Ludovici, reverendi domini Antonia· O'Regan et Georgiua O. Oertlieb;

A reverendiaaimo et illuatriaeimo Neo-Aurelianenai, reverendi domini Nicolaus Perché et lacobua Dolan;

A reverendiaaimo et iUaatriaaimo Neo-Eboracenai, admodum reverendua dominua loanne· Loughlin, vicarius generalia, et reverendua dominua Iacobus R. Bayley;

A reverendiaaimo et illuatriaaimo Cincinnaténai, admodam reverendua dominua loaepb Ferneding, vicariua generalia, et reverendua dominua loaue M. Young;

A reverendiaaimo et illuatriaaimo epiacopo Mobiliensi. reverendae dominua lacobua I. Mullon:

A reverendiaaimo et illuatriaaimo Dubuquensi, admodum reverendua dominua Antoniua Pelamourgues. vicarius generalis;

A reverendissimo et illustrissimo Nashvillensi. reverendi domini Ludovicus Obermeyer ot loannes B. Byrne:

A reverendissimo et illustrissimo Natffletensi, reverendus dominus lacobus Fitton;

A reverendissimo et illustrissimo Vehelingensi, reverendus dominus Hugo P. Galagher:

A reverendissimo et illuatriMimo Eelsno, revedua dominus Petrus Kindekens, vicarius generalis:

A reverendissitho et illuatriMimo Galvestoniensi, reverendus dominus Eduardua Quigley;

A reverendissimo et illuatriMimo Pittaburgensi, reverendi domini Eduardua F. Garland et Alexander I. Peyton;

A reverendiMimo et illuatriMimo Albanensi, admodum reverendua dominua loannes I. Gonroy, vioariu» generalis;

A reverendiMimo et illuatriMimo Petriculano, reverendua domina· Patritius Behan;

A reverendinaimo et illustrissimo Carolopolitano, reverendi domini loinbes M. Forbre et Sylvester Malone;

A reverendissimo et illustriMimo Bostonien·!, reverendus dominu» Daniel Hearne;

A reverendiMimo et illuatriMimo Clevelandienai, admodum reverendus dominus Alexius I. Caron, vicarius generalis;

A reverendiMimo et illustriMimo Buffalensi, reverendus dominus Wilhelmus O'Reilly;

A reverendiMimo et illustriMimo Ludovioopolitano, reverendus domitu· Carolus' I. BoMwald;

A reverendissimo et illustrissimo Chioaginsnsi, admodum reverendus dominus Gualterins I. Quarter, vicarius generalis;

A reverendissimo et illustrissimo Nesqualensi, reverendu dominu Robertas Malien;

A reverendissimo at Uinstrissiare Montisregis, reverenda· pater Thema· Martin, ordini· pator;

A revsreadi»simo «t iUnstriasimo Hartford··»!, reverendu» pater loann·» McElroy, societatis Imu:

A reverendissimo et illuatriMimo Savannensi. reverendu· domina· loanne· McCaffrey, «aerae theologiae doctor;

A reverendiaaimo et iyustrimimo Rich^ondqnsi. reverendu· domini Larain de Gandarillas;

A reverendiaaimo et illuatriMimo Meaaeniensi. 'reverendua dominua Franciaeu· Burlando. congregationis Mieaionia;

A reverendiaaimo et illuatriaaimo Agathoniensi. reverendua dominua loannes a leau Truxillo;

A reverendiaaimo et illuatriMimo Philadelphienai. admodum reverendu· dominua Eduardua I. Bourin, vicariua generalia;

Adfuerunt etiam reverendua dominua Eduardua IL. Damphoux, designatus notarius, et admodum reverendua dominu» Parritiua Lynch, reverendua dominua Thomas Foley, deaignati secretarii.

Cantati· igitur psalmis, litaniis, orationibusque aolitia. prout in pontificali Romano inveniuntur, illustrissimus et reverendiaaimua dominua archiepiscopus Baltimorenai·, sanctae sedis delegatua, aedena cuin mitra in plano altaria, ita patre» allocutu· eat:

ffRevcrendiMimi patres, venerabile» fratre·, pla•etne vobia, ad Dei gloriam et honorem, et ad catholicae eccleaiae amplificationem, concilium plenarium Baltimorense legitime convocatum, et hic •congregatum, hodierno dio aperiri et inchoari ' Respondentibus autem aingulia patribus: „Placet. aperiatur;" ita veraua ad populum, alta voce prosecutu· eat:

^Christi nomine invocato, decernimus sanctum concilium plenarium Baltimorense ease apertum, et 'Cita iudicamu»."

Lecto dein a primo secretario, ex mandato illustrissimi et reverendissimi archiepiscopi,. officialium designatorum catalogo, iuxta schema heri in consereu privato approbatum, iterum a patribus quaesivit: „Pl>ieetno vobis, venerabiles'fratres, hosce in officiales concilii eligendos?" Singuli vero responderunt: rPlacet."

Tum secretarius. ex mandato illustrissimi et reverendissimi archiepiscopi, decretum de officialibus clara voce legit:

,ReverendiMimus et illustriseimua dominus archiepiscopus Baltimorensis, sedis apostolicae delegatus, una cum archiepiscopi» et episcopis in hoc sancto concilie plenario congregatis, hosce reverendos viros in officiales huius-concilii eligendos esse, et legitime iam electos decernunt, nempe: Premotores. reverendissimum et illustrissimum dominum loannem-Ioseph Chanche, episcopum Natchetensem. at admodum reverendum dominum Franciscain Lhomme; notarium, reverendum dominum Eduardum Ludovicum Damphoux, sacrae theologiae doctorem; secretario·, admodum reverendum dominum Pstritium N. Lynch, sacrae theologiae doctorum, et reverendum dominum Thomam Foley; magistrum caeremoniarum, reverendam dominum Franciscum Burlando, congregationis Minionis; cantores admodum reverendum dominum L. de GoMbriand et dominum loannem Dougherty."

Reverendissimus et illustrissimus premotor deinde postulavit ut decreta Trideutina *dt profttttiontfidti* ¹ •t d« reridretMl, legerentur. Conversus entem reverendissimus et illustrissimus dominus arohiepiscopus Baltimorensis ad patres, eo interrogavit: ,Vene-

¹ 8«. XXV, ds ref., sap. X

² fissa VI, *it rtf.*, M». 1, st assa XX1II, *it rj..* cap. 1.

rabilee firatree, placet»» rob» nt legantur décréta; ooneiHi Tridentini de profession» fidei, et de renidentia T* Raepoadentibnn omnibo» Huaaimiter.„Placet, legantur praedicta decreta alta voce perlegit secretaria» secundae

Absoluta decretorum . lectione, fldei professio, iuxta formam in pontificali Romano positam, emitte ont.

FORMA IURAMENTL

„Ego N. firma fide credo et profiteor omnia, et singula. quae continentur in symbolo fidei, quo sancte Romana ecclesia* (supra coi. 36A-38A).

O0NGREGATIO PRIMA PRIVATA,
f die lana», 10 maii, habite.

Hora lisante meridiem, conveniunt patres rochettis et moiettiW induti, in choro ecclesiae metropolitanae, ad congregationem habendam. Adfuere omnes qui heri, praeter Galvestoniensem et Ludovicopdîîtanum qui aegrotabant. Praeter patres, adfuere tantum concilii officiales.

Imprimis quaestio agitata est. num ordinum religiosorum congregationumque superiores procesque, qui buc ad concilium advenere, ad istas congregationes privatae sint admittendi, necne? Mandatum est archiepiscopo Sancti-Ludovici, et episcopis Mobiliensi et Nashvillensi, ut hac in re quid agendum scriptis exponant.

illustrissimus et reverendissimus arebiepiscopus Baltimorensi», sedi» apostolicae delegatus, patribus notum fecit litteras se accepisse, in quibus eorum consilia de sequentibus .postulare dignata ait ipsa sancta sedes:

I. Cuinam eedi tnetropolitieae adiungenda sit. tanquam suffraganea, sedes Montisregis, olim archiepiscopi 'Mexici suffraganea, quamque nuper ab istius provincia segregavit summus pontifex?

II. Quid in re districtus de Covington, Cincinnatensem inter et Ludovicopolitanum agitata, faciendum consulant?

III. Quid super facultatibus extraordinariis, episcopis in his provinciis copcedi solitis, et quanam ratione grasaanti matrimoniorum mixtorum malo occurrendum?

IV. Quid denique faciendum in controversia archiepiscopum Oregonensem inter et Oblato»?

Prima quaestio ad omnes archiepiscopos, ut ei responderent, demandata est. De secunda, cum deesset Ludovicopolitanus, non est hodie actum. Tertia demum ad congregationem *dt iurt canonico,* et quarta ad eam *dt yraoantinibtu tt gutrtlit* mandatae sunt.

Ex mente Butfalenais, onus Buffalensi, Montiaregis et Nesqualensi datum est formas precum conscribendi pro conversione acatbolicorum istarum provinciarum.

Item, congregationi *dt tacrit ritihu»* munus datum est caeremoniale et caeremoniarum manuale a loanne Murphy, anglico sermone luci danda, examini subiiciendi.

Mandatum eat congregationi *dt praratnimbtu ti querelle,* ut exquirant num iustaa absentiae causas proferant ii, qui huic concilio intervenire dehent, nec tamen adsunt.

Tandum statutum est singulis patribus licere, quibus responderi quaestionibus expedire censent, vel de iis decretum fieri, eas variis congregationibus, pro diversa materiarum ratione, proponere.

Lecturo est decretum: *Monitot Kitnm praetulit.*

Delecti sunt Pittaburgensis et Albanenris, qui actis a secretariis latine recte conscribendis invigilarent.

Cum bora advenisset, qua d» novis sedibus erigendis episoopiaqus nominandis agendum esset, recesserant secretarii.

CONGREGATIO PRIMA PUBLICA,
soda· Aa, here 4 poat swrMiam ia eeaMa taetropolltaas Salute

Adfuere patres omnes, qui mane adfuerant, et insuper ordinum religiosorum congregationumque superiores et proceres, necnon et theologi a patribus vel adducti, vel designati.

Argumentum erat inter theologos, utrum expediret decretum concilii TridentiniMle matrimonio in hisce provinciis publicare, necne?

IOXGREGATIO SBCUXBA PRIVATA. --
die martii. 11 maii, habita.

Adfuere patres omnes qui heri, cum concilii officialibus.

Reverendissimus et illustrissimus dominus archiepiscopus Sancti-Ludovici retulit quid congregationi particulari de quaestione ii» heri commissa videretur. Censuerunt patre» reverendissimum P. Mariam-Eutropium, abbatem mitratum Sanctae Mariae de Trappa. de tnonaaterio. Getheemanenai, ius habere congregationibus privatis matutinis interveniendi: ac mandatum eat Pitt»burgen«i, Carolopolitano et. Bostonien»!, ut inquirant num votum decisivum, seu tantum consultivum ferre debeat. Caeterum. reliquia auperioribua iuaserunt patres ut Carolopolitanus et Albanenais comiter significarent, eis tantummodo votum consultivum competere, illudque eos · exercere in congregationibus publicis postmeridianis.

Tunc ad aedea erigendas, novosque episcopos nominandos sese converterunt patres, et abierunt secretarii.

CONGREGATIO SECUNDA PUBLICA,
eodem die, hors 4 post meridiem habite.

Adfuere patres omnes ut mane, et insuper Milwauchiensis qui hodie Baltimorum advenit, quique reverendum patrem Antonium Schmidt, congregationis Sanctissimi Redemptoris, theologum suum designavit.

Adfuere etiam superiore» ordinum religiosorum ac congregationum, necnon et theologi.

Inter theologos disceptatum est de recta iuventutis instituendae ratione, deque scholis catholicis.

CONGREGATIO TERTIA PRIVATA,
die mercurii. IS maii, hora II habita.

Adfuerunt patres qui heri: et insuper Ludovicopolitanus, et Sancti-Pauli qui Baltimorum advenerat.

Pittaburgensis retulit ae, ac alio» patre» ad hoc delectos, examine facto, iudicare reverendissimo patri Mariae-Eiitropio abbati nonnisi votum oonsultivum competere, cum iurisdictionem quaaiepiscopalem nullam habeat.

Statutum est supplicandum esse sanctae sedi, ut privilegium, vi cuius forma in rituali Romano poaita pro baptismate parvulorum, in hisc» provinciis etiam pro baptismate adultorum uti licet, vel perpetuum fiat, vel saltem ad viginti annos iterum concedatur.

Adveniente hora meridiana, quando de nominationibus erat agendum, discesserunt secretarii.

CONGREGATIO TERTIA PUBLICA,
die IS maii. hora 4 post meridiem.

Adfuerunt omnes, excepto Galveetoniensi, ordinum religiosorum superiores, et theologi, inter quos reverendus dominus losephus H Plunkett, ab illustrissimo, et reverendissimo episcopo Sancti-Pauli delectus theologus.

Argumentaii eunt theologi de societatibus se-cretis, de aedilibus contre episcopum insurgentibus, de' rerum temporalium administratione, de echolie publiais, et de libertate cultus in exercitu et in cleaee.

I'OMiREGATIO QUARTA PRIVATA,
die ioria 13 auii. habile .

Congregatio ista habita est hora tt ante meridiem in aedibus archiepiscopalibu». Adfuere patres omnea. Actum eat do novie sedibus erigendis, episcopisque nominandis. Abfuerunt igitur secretarii, luria sunt duo decreta quae incipiunt: Btira* hastis concilii, et *Quar* in septam eencriits.

8E88ÎO SECUNDA.

Die iovis, hora 10 ante meridiem, convenerunt in ecclesia patres ^pmnea, ordinum religiosorum superiores, et theologi. Mimam pro defunctis praesulibus, quj ab ultimo concilio provinciali habito e vita excessere, celebravit illustrissimus et reverendissimus dominus episcopus Natchetentis, cui ad-•titerunt admodum reverendus dominus Marianus Mailer, archidiaconus; reverendus dominus Alexius Elder, diaconus: reverendus dominus Benricus Griffin, subdiaconu».

Finita missa, sermone satis eloqqenti praedictos praelatos defunctos, nempe reverendissimum et illustrissimum Samuelem Eccleston. arcbiepiseopum Baltimorensem.Benedictum-Ioseph Flaget,episcopum Ludovicopolitanum. et Wilbelmum Tyler, episcopum Hartfordensem, laudavit reverendissimus dominus Ludovicopolitanus. x ,z

Absolutio a reverendissimo et illustrissimo domino Baltimorensi facta est:\qua finita, praelati omnes pluvialia et mitra» sumpserunt. et habita est sessio secunda solemni». iuxta praescripta pontificali» Romani: hodie tamen nulla lecta sunt decreta.

roSUREGATIII QUARTA PUBLICA,
dle lori». 13 maii. hora 4 post meridle» habita.

Adfuerunt patre» omne», cum superioribu» ordinum religiosorum, et theologis. Inter hos ventilata est' quaestio, num expediret parocho» canonicos in bisce provinciis instituere.

I I>MIK»I.ITI<> QI 1>TA PRIVATA,
dlr vensri».' 14 man, hora II sate meridiem habita.

Adfuerunt patrer omnes cum officialibus. z'

Archiepiscopi» Sancti-Ludovicl, Neo-Aurelia-/ nensi. et Neo-Eboracensi commissum eet, ut scriptis V*exi)onant quaenam dispensationes circa ieiunia TfOadrageaininlia ab ordinario dioecesibus occidentalibus conMk soleant.

Sirnilitcrmirolopoliiano. Huffalensi ,c Ludovicopolitano^munu» datum est catechismi anglico aermono conscribendi, vel saltem ex editio quemdam seligendi, qui eorum cura, si'opus sit, emendatus, per omnes dioeceses usu veniat. Absoluto autem opere, catechismum praedictum in manus Baltimorensis tradant, cuius eri^ ut a sancta sede approbetur," agere. Quod si catechismum aliquem ex iam editis illif placuerit seligere, id per litteras omnibus coepMcopib quamprimum significent, ita ut cuique quid sentiat dicendi sit copia.

Mandatum quoque est Philadelphiensi,- ut catechismum germanico ore vel conscribat, vel ex iam editis seligat, eum onerb Illum episcopis oUinibus gernianice scientibus, et praesertim Baltimorensi. communicandi.

Tandem statutum est nullum in futurum bibliopolis' permittendum, in huiusmodi catechiamia luci dandis, privilegii ius.

Dein, latum est decretum contra sepulturam eatholiooram in coemeteriis non conesoratis, ubi adest copta eos in ooometarào rite oonseerati» sepeliendi.

Ad sedium erectionem, et episcoporum nominationem eum se converterent patres, abierant secretarii.

CONGUGATIO QUINTA PUBLICA.

Adfuerunt patrea omnea, superiores religiosi. et theologi. Inter theologo» disceptatum eat de parochia canonicia instituendis.

(ONOREGATK) HEXTA PRIVATA,
die sabbati, IA mail, bora to ante awrtaie·.

Adfuerunt patres omnes.

Lata sunt decreta quae incipiunt: *Situait BataattHU* et *Saunait catmanaiaruta.* Mandatum est Ludovicopolitano, Philadelphiensi et Montisregis. ut die lunae venturo patribus referant quae in rituali proxime edendo mutanda, omittenda, ve) addenda sbit, praesertim de benedictione mulierum ante partum, et de evangeliis legendis, et orationibus recitandis supra aegrotos. It< utrum expediat sanctae sedi supplicare qt ealendaritnp hodie in eccleeia Romana usitatu ad istae provincias extendere dignetur.

Letum est decretum quod incipit: *Dtcrttum* arctam.

Congregatio de quaestionibus' ad ius canonicum spectantibus, cui delata fuerat quaestio quaedam de diebus festivis, hortatu gubernatoris civilis celebrandis, responderunt morem illum nulli Benedicti XIV constitution! adversari.

Eidem congregationi commissum est referre quid sanctae sedi rescribendum ad facultates extraordinarias. praesertim circa matrimonia mixta, aut ubi adest pr^mi gradus affinitati», vel secundi gradus collateralis consanguinitati» impedimentum

Relatio eiusdem congregationis lecta fuit de non publicando decreto Tridentino.

Latum e«t decretum quod incipit *Statuunt pa-Im,* de banni» publicandis: assentientibu» viginti tribus patribua. septem e contra dissentientibus

Mandatum eat Albanensi. Pittaburgensi et Galvestoniensi. ut referant utrum expediat sanctae aedi supplicare, ut suprema auctoritate erga illa» dioeceses. in quibua concilium Tntfentinum rei certd >vel 'probabiliter publicatam eat. ita dispenset, ut in iisdem eadem sit ac in caeteris dioecesibus de matrimoniis ineundis ecclesiastica lex: aasentientibus decem et oeto. dissentientibus tredecim

Iisdem quoque mandatum est ut hisce quaestioni-" bua. a reverendissimo et illustrissimo domino archiepiscopo Neo'Ebbracenai propositi», -super bannis publicandis, respondeant: 1. Quid faciendirin in casu quo illius qui matrimonium contrahere vult, parentes et consanguinei in urbe domicilium habent, ipse vero iam forsan ab annis aliquot alibi victum labore quaerit, ac matrimonio inito, eodem reversurus est? 2. Quid faciendum de hia qui intra limites unius districtus ddmicilium habent, aed, aede in ecclesia alius districtus locata, inter illius ecclesiae fideles numerantur? 3. Quomodo reputandum domicilium eorum, quibua moa est quotannis de domo in domum transire, quique rarissime per trium annorum spatium in eadem domo manere iofeijt?

Dein, cum de nominationibus esset agendum, abierunt secretarii.

Horis postmeridianis nulla habita est congregatio publica.

8E881O TERTIA SOLEMN!?.

Die dominica, mai 16, hora 10 antemeridiana, facta eat processio ab aedibus archiepiscopalibua ad

«atb«4t*la· ecdeaiam, eodem *e domiuiea anteriori A ordine Mineam naiamaem celebravit illuatriasimua M reTaraudiaeimu· domiaue arehwpieeopue Orag·-■•BM*. eui adatitoruBt adarodum revereedua putar Berpardus J. Rafkeasehaid, congregationis sanacissimi Redemptori*, arehidiaeanua; revereedua pater Antonius Schmidt, congregationis sanctissimi Redemptoris, diaconus, et reverendus doaiaaa H. QriMn. aubdiaconaa. Diaconi vero prop· thronum illustrissimi et reverendissimi archiepieoopi Baltimorensis fuere admodum reverendae .pater Patritiaa K. Moriarty, ordinia Sancti Augustini assessor generalia, •t reverendus dominae loannes McCaffrey, sacrae theologiae doctor, magistro caeremoniarum reverendus · dominus Francisons Burlando, congregationis missionis.

Absoluto sacro, concionem ad populam habuit illustrisaimus et reverondiaainu» dominua Pittaburgensis; qua finita, habita eet aoeaio tertia eo- B lemnis. iuxta praescripta pontificalia Romani pro sessione secunda synodi.

Decreta a patribus hucusque lata publiée lecta sunt a primo secretario. Tum illustrissimus et reverendiMimus dominus archiepiscopus Baltimorenaia. sedis apostolica· delegatus, instante reverendissimo promoter·, ita patres allocutus eat: „Placetne, vobis venerabiles fratres, haec quae lecta aunt decreta approbare, et confirmare 7" Responderant omnes: „Placet, approbamus, confirmamus.*

Data tunc a reverendissimo praeside benedictione. finis huic sessioni impositus est. et omnea proceasionaliter ad aedes archiépiscopales reverterunt.

Horis postmeridianis nulla habita eet congregatio publica.

CONGREGATI" SEPTIMA PRIVATA.

die Inner. 17 mail, hors 11 sate tnerlAleei habits.

Adfuere patres omnes cum concilii officialibus.

Reverendissimus et illustrissimus dominus Pittsburgensis ex congregatione de mre oanomeo retulit congregationem istam censere, oportere amplas facultates a sancta sede postulari, praesertim super matrimoryis mixtis, et dispensationibus in casu impedimenti ex primo gradu affinitatis, et secundo gradu collateralis conssnguinitatis orti: et patres eidem onus dedere epistolam eo sensu ad sanctam /Aedem mittendam conscribendi. Voluerunt quoque in eadem epistola peti, ut non iuramentum, sed | tantum solemnis promissio tam a catholica quam ab •catholica parte, de conditionibus servandi· sit deinceps exigenda.

Certiores fecit patres reverendissimus promoter secretarium primum, ex eida mandato, ad reverendum dominum Timotheum O'Brien sabbato scripsisse. eique notum fecisse indicium a patribus in P negotio eum inter et reverendissimum dominum Richmondenaem latum, praedictumque secretarium responsum a reverendo domino T. O'Brien a^-d$episae. quod lectum est. Secretario mandaverunt patres, ut iterum praedicto reverendo domino rescribat, eos indicio lato adhaerentes de sua sub-missione gaudere. Hoc vero die mercurii »eqaenti fecit.

Adveniente hora qua de nominationibus esset agendum, abierunt secretarii.

CGXGEEGAT10 SEXTA PTBL1CA.

divisas*. 17 mail, bora · post nsridieai habita.

Adfuere patres omnes, ordinum congregationumque superiores, et theologi.

› Theologi disceptarunt de curriculo studiorum in seminariis instituendo, de paroeciis, et de vagorum t^atrimoniis.

OONGMÜATK) OCTAVA PRIVATA.

Ms **suta It** maii. ban lo sate **φHὸo** babtta.

Adherent patres **mimi** cum offieiaiibus

Imprimi· legit Pittsburg····· «pintolam de facultatibus extraordinarii·, ad aaaetam isdem mittendam, inxta voluntatem petram heri indicatam, neascriptam Volaeruat quidam at in eadem epistela aaaetam sedem orarent at suprema aaa potentate obligatioaam decreti Tridentini d· matrimoaiis etaadsatiaM tollat quoad dioeceses ia quibus vol certo val probabiliter faerit alio tempore pnblicatam: sed in hoc consilium noluerunt patras ire.

Plura relata eunt a Ladovieopolitano. ex congregation· particulari, de nova Aditione ritualia Romani ia lucem danda: sed re mature agitata, noluerunt de an ooncüiaritor agere.

Latum eat decretum quod incipit: StetuMat */ntru ntiu* sacres.

Lecta eat epistola revereadtssimi et illustrissimi Toroutini, qua gratias patribus agit pro humanitate qua eum exceperant, eisqus gratulatur de concilio habito.

Tunc lata sunt sequentia decreta Herfontur putres «st ufitfue, de pia ad propagandam fidem soeietgte^ ia hisce provinciis institubnda. JfonemvM awaraotss, de aedituorum «lectioa·; Hortantor «p··eeepoa, de scholis instituendis; Hortandos cptacspos, de sacerdotum consilio adhibendo: Çaenism *Dre,* de bonis temporalibus.

Curo illustrissimus et reverendissimus dominae Montisregis exponeret mmpam pecuniae summam ad missiones,in California sustentandas olim «rogatam. gubernio cirili Mexici, prout ferebant leges Hispanicae, fuisse locatam, ut illius fructus quotannis missionariis solverentur, quod tamen a multis annis factum non est. nec amplius expectan sinunt reipublicac mutatae fortunae: cumque insuper potestas civili· in California illam pecuniam ad usus publicos usurpandam ab aerario Mexican· postulare cogitet, ipse a patribus quaerebat quid hac in re opportunum sit fieri Voluerunt patres congregationem *4»* mrs eanonteo, re mature perpensa. ei consilio esse.

Relatio eiusdem congregationis de iis qui impedimenta matrimonii celant, necnon et Alia d· iuventutis institutione lectae sunt, sed utramqu· quaestionem seposuerunt putres. Item alia relatio eiusdem congregationis, de mulctis imponendis ia dispensationum concessione, lecta est sed négotium istud melius conciliis provincislibus relinquendum duxerunt.

Tandem congregatio *dr* yraeamutitos relationem attulit de querelis contre Ludovicopolitanum. propter eius agendi rationem super coemeterio quodam P Germanorum Necretarium iuaserunt patres iis, qui querelas suscitarent, respondere, iuxta verba praedictae relationis, reverendissimum et illustrissimum dominum I^tdoricojiolitanum in eo negotio nonnisi iuris canonici praeceptis, et conciliorum Raltimorensium statutis obtemperasse Hoc secretaries die iovis perfecit. Λ

Dein. cum de novis sedibus esset agendum, abierunt secretarii.

COXGRBGATIO SERJIMA^rtT.T1MΛ ITBI.I· A.

Adfuerunt reverendissimi archiepiecopi et episcopi omnes, ordinum religiosorum superiores, st theologi ,

Inter theologos iterum argumentum erat de paroeciarum institutione, yt de dislrictuum ecclesiasticorum partitione

Antequam huic 'congregationi ultimae publicae finie imponeretur. reverendissimufi*et illustrissimus

dominsa arehicpisoopM Bahimsrotata bhuade thanlogo· allocata· est, eertaaq·· diligaattam doctrteaasqua ia gravieefaaie argumenti· agitandis, made ·tiamqno ia aaataetia edioeadis praeclaram, aapUaùú· verbi» commendavit

CONGMQATIO NOMA PUVATA,

tea aarauM, It aaM, ten 10 ate maritam teteta.

Adhérant patree aataw cam oMetaKtaa.

Leet· Mt eptatola ad oMetaoimum dominum papam, nomine ooocilii mittenda, qaaa aaa apprebeeeeat patree, voluerant eaa aitide ooneeribi, ita at poet coagregatteaom pcetaMridiaaam singuli ei subscribere ponent

Latum eat decretam Ctaa mpfrefr'erimneensib'e.

Propoeitum fait eoeietatM ad scholas cOtholieas suetentandM instituere; eod, voti· patrua exquisiti», data qnindeeim etatacadae vellent, sexdecta ia partem contrariam iverunt

Lata «unt decreta sequentia: Fimrmrri*patriAue oalde eapodire.* de cancellariis statuendi·; Ceasaltaus *epiaeopi**, de seminariis eecleriastici·; CbMuteadam «pssecpw *ut* ta «ii, de librorum examlee; *if**, *d** ei st *obligatione, de* promulgatione decretorum huiu» concilii.

Proposito quodam decreto de coemeteriis, illud 'sancire noluerunt patres; paritor societatem ad iura fidelium tuenda instituer» recusarunt.

Pittaburgensi, Carolopolitano et Ludovicopolitaao onus datum est curriculum studiorum satis amplum designare, cui. seminariorum oocleeiasticornm alumni sese dent.

Tunc, cum de nominationibus esset agendum, recesserunt secretarii.

(XJXGRBGATK) DBCIMA PRIVATA.

4ie aserearii. It ssaii, tora 5 post aeridiesi habit·.

Habita eet haec congregatio in aedibus archiepisoopalibu·. Adfuerunt patres orate» cum officialibus.

Lata sunt decrete sequentia; Hortantur putres at tasqw, de piae ad propagandam fidem societatis in hiaee provinciis institutione; Çeatawndaunts juristes, de precibus pro conversione aoatholioorum; ***Srftiii ipiKopu** normatu,* de censuris ferendis; *Societal*** «·»»··, de societatibus quibusdam laieorum; ***Bcrltu/ii** rpieeopoe,* de ooiuilio sacerdotum adhibendo; *Patree oennuruut,* de ratione rerum temporalium ecclesiarum adminiatrationia quotannisexigends; *Moneant epideopi eaeerdota^* de scholatam cura.

Iterum lecta sunt ista et multa ex decreti· iam latis, ut cuique copia esset emendationes proponendi,

Iterum perlectae sunt et approb tae epistolae sequentes:

Epist'dlae tres ad summum-pontificem.

Epistola una ad eminentiaaimum principem laoobum Philippum sanctae Romanae ecclesiae cardinalem Fransoni, sacrae congregationis do Propaganda fide praefectum.

Epistola pastoralis ad clerum populumque harum provinciarum.

Epistola a Mobiliensi, gallico termone conscripta, ad piam ad Propagandam fidem societatem.

Epistola a Pbiladelphienai, germsmco sermone, ad piam Leopoldinam aliasque Germaniae societates scripta.

Epiato» a domino Montitregia Ad illnotriasimum et reverendinsimum archiepiecopum Mexici.

Dein. cum dé novi· sedibus esoet agendum, recesserunt secretarii.

Circa finem istius congregationi·, recedente illustrissimo ot reverendissimo domino praeéido, patree, ·> ecaeUte revaraadiasimi et ilhMtrfemm) damini arihispissepl Qinlinnetstate, uhimt «mm hui· oaacilto impeaare qvda revere^iarimo at Ula* itviirimi dtaaiao arehiepteespo Baltimirseri, aadia apnatalim· delegate, gratta· aariaae agaraat.

OOMGMBATIO UMDMDU CT ULTOU PUTATA

ta tsvia W meg, tai» Aamataat» datai Mrtri lea iteM. ten · % I· eetam enbtaotaanMa teMte.

Adhérant patra aaan eaa ofltetalibaa

Perlecta aat raUqaa ex decreti» iam latia, at cuique petrum liceret emeadaticnM proposer·, ant verba limare.

Leota qaoqae at, et approbata epietola ad iliaatriaeimum at reverendissimum dominum Paulam Cullen, arebiepieoopua Armacsasm, primatem totiu· Hibernia·, a Baltiaoronai conscripta, num sb a oonacriboada sose heri excusaaset CineinnateMia.

8E881O QVARTA 8OLEMNI8,

die isvis, SO ssaii, qui ent fretam AsMnrioai· tosta! ssstri Isn Cteisli.

Hora 10*<i facta eat processio patrum omnium, ordinum rehgioeoram congregationnmque superiorum, theologorum et multorum sacerdotum, eodem ac dominicis praeteriti· ordine, ab aedibus arehiepjcopalibus ad ecclesiam metropolitanam, Missam pontificalem celebravit illnstriseimus et reverendissimus dominât Neo-Aurelianemis, cui adstiterunt arcbidiaconus admodum reverendus dominus F. Lhomme; diacono·, reverendas dominu» Eduardus Quigley; ·abdiaoonus, reverendus A. J. Elder; diaconi vero prope thronum assistentes fuere admodum reverendus dominu H. B. Crekery, et reverendus dominus T. Foley.

Absoluta missa, concionem ad populum habuit illuetrimimue et reverendiMimus dominu» Bostoniensia. Dein, cantati sunt psalmi et orationes iuxta praescripta pontificalis Romani pro ultima sessione.

His finitis, secretario» alta voce perlegit decreta omnia, iis exceptis quse dominica praecedenti lecta et approbata fuerunt. Tunc, instante reverendissimo promotore, reverendissimus et illustrissimus srchiepiscoopus Baltimorenaia patres allocutus est: *Placetne* ·pdu, *oeneraSilee fruine,* Aoee quos farto *eunt decreta fppnftaN et confirmaref* Omnibus autem respondentibus; *Placet,* appreteuata, eonyirmenM»·; ex mandato eiusdem reverendissimi praesidis., id proclamavit secretario·, hia verbia:

Nae, Francieeua-Petritiue, archiepiecopue Baltimervnsis, ri *aedi* apaetolicne detegatur, ahtgue orchiepiaeopi et epieeopi,* ta Aoa sacro *concilio plenario adunati,' decreta haec fuae* mox facto *eunt, approiamus et eon/irmaeuie.*

Deinde patres omnes decretis super altare maius positis nomina iuxta ordinem subscripsere.

Reverendissimus et illustrissimus dominu» Baltimorensis tunc a patribus petiit, num eis 'plaeeret decreta ista ad pedes sanctissimi domini nostri papae per manus Chicaginensis deferri, ut sanctae sedis revisioni et recognitioni subiiciiuitur: cui omnes lubenter assensum praebuerant.

Illustrisaimus et reverendissimus dominus archiepiscopus Neo-EboraooMi· surgens inter patres, tunc, nomine omnium, gratias amplissimas reverendissimo Baltimorenai, delegato sedis apostolicae. egit, eiqne et omnibus do concilio ed tam felicem exitum perducto, verbis gravissimi· et ad commovendo» animos aptiaeimis, gratulatus Mt. Reverendissimo· et illuatriasimus dominus Baltimorenai·, cum ei respondere vellet, laerymis sermonem abrumpere coactus Mt.

Reverendissima· promoter tunc petiit finem concilio imponi: reverendimimu· autem archiprncsnl

pattes interrogavit: FemoraHe* *freine, piaestiw* A dïetioaem - Domino, U ia faute eeeulo rnreaem *fleurit jhuu* fans *firif* Bespenisetibue singulto, *Pluet;* ita proonontae aat ooototuriae:

Nes FVweiaeas-fWrvtius, oreMrpaaaapaM Bo/ti *smCm fljMiteiÎMf elîî^u feint* wmb *f* gui Ame aaaeiiia pfaerio Mtremmm, aaat *akaaiai·* srrU gaat *fre* twapiria rations Ofi parafai pesos

MMtrei*WB *ft* JNMéWWÎN *Vïytfïm* FWMftp /WW *kelf MHCto MHtiIïi Jbutl IIφMI ΦMMNMMo*

Ria peractis, et «tantibas omnibus, factas sut aoclamationeu

ACCLAMATIONES.

ArrAidiacerw»; Rogi eaecnlornm immortali, omnipotenti Deo, sempiternus honor et aeterna gloria.

Cberar.· Dignus est domiant Deas Meter accipere gloriam, et honorem, et benedictionem ia saecula sasoaloram.

Arcbrdioeoew. Sanctissimae et immaculatae virgini, Dei genitrici Mariae, reverentia, laus et piissime gratulatio.

Chenu: Beatam illum dicant omnes generationes, et iit benedicta in aeternum,

ArcJUdiocerMie.' Beatissimo Pio papae, successori princinpis apostolorum, totius ecclesiae capiti, ac vero Christi in terris vicario, pax a Deo, et omnijnoda prosperitas.

Chenu: Effundat super eum Deus noster abundantes divitas' gratiae suae, tantumque pontificem diu ecclesiae suae sospitem et incolumem servet.

ArcAsdwoomu: Reverendissimo archiepiseopo Baltimorensi, sedis spostolicae delegato, et huius concilii plenarii praecidi, cum multis annis plurimae gratiae.

Chenu: lam in praesenti tempore accipiat benefidelium, quandocumque eorum corpora sepeliuntur in coemeteriis' sectarum; vel etiam in coemeteriis profanis, quando adsunt coemeteria catholica.

AroWinmnsm: Revosendiseirnto arohleptosopto at eptoeopto gai ad boa oolebrnadmn ooarihum m· rorant, iMsemoutnm doaorhm cooleetium, at Mx ' *Ckrrw:* Gratin doarini nootri mu Christi, ot caritas Dai, at communicatio mnoti Spiritus, ait aaat onmibno illis.

AreAsdàoosmw: Admodam mvernufa abbatibus at commusitatam superioribaa, ae thoatogia, qai praaaeatia, doctrina, toboribna, patras eoacilii tea egregio inversât, magaao grates, at boas in Christo memoria.

Chenu: Magnae grates, boas memoria; Dominas retribuat.

Arebidiersasn.· Cunctto fidelibus nostrarum provinciarum, ae universo populo Christiano, grape ot pax a Deo Patre, et Christo Issu domino nostro.

Chenu: Ipse Deas pacts sanctificet eos per omnia, at quietam ot tranquillam vitam agant ia omni pietate, castitate ac praxi bonorum operum.

Anc^idiaconar: Decreta huius sanctae synodi assidua veneratione prosequamur, et fideliter custodiamus

Chenu: Semper veneremur, semper custodiamus.

Ardtidierteee: Iuxta monitum apoetolicum et propheticum, satagamus nos, fugientes mundi corruptionem, constanter adhaerere Deo, donne occurramus omnes in mensuram aetatis plenitudinis Christi, et in terram viventium.

Chenu: Amen. amen.

Tum denique cantatus eat ab omnibus hymnus *Te Dne,* necnon ab archiepiseopo Baltimorensi praescriptae orationes: et, impertita ab eodem solemn! benedictione, omnes processionaliter sd aedes archiépiscopales reversi sunt.

DECRETA CONCILII.

1. Patres huius concilii plenarii, ex omnibus Statibus Foederatis American septentrionalis congregati, praeside archiepiseopo Baltimorensi tanquam spostolicae sedis delegato, summum quo sedem apostolioam Romanam prosequuntur, obsequium profitentur: agnoscunt quippe,' iuxta definitionem in concilio Florentino promulgatam, Romanum pontificem successorem esse beati Petri principia apostolorum, et verum Christi vicarium, totinsqne ecclesiae caput, et omnium Christianorum patrem et ductorem existere, et ipsi, in beato Petro, pascendi, regendi et gubernandi universalem ecclesiam a domino nostro lesu Christo plenam potestatem' traditam esse. Beatissimum igitur pontificem Pium IX, caput totius episcopatus agnoscunt divino iure constitutum. eiusque esse fratres in fide confirmare, cum unus D sit amnium pastor,

Doctrinam insuper, quam ab apostolis traditam in ecclesia Romana constat semper esse servatam per episcoporum successionem, profitentur integram, prout in conciliorum oecumenioorum, praesertim Tridentini, decretis, et in summorum pontificum constitutionibus explicata est.

I. Quae in septem conciliis Baltimorensibus decreta sunt, ad omnes dioeceses Foederatorum Statuum, et regionum omnium generali gubernio subditarum, extendi statuimus, seque ubique vim obtinere.

3. Rituale Romanum, iam adoptatum a concilio primo Baltimorensi, accurate servandum in sacris muneribus peragendis ubique in dioAoeaibns Statuum Foederatorum deenrnimns, vetantes districte ne oonsaotodinse ritasvo a Romanis alieni introducuntur. Ritus ecclesiasticos nolumus adhiberi in sepultura Omron, suamur. tomus XI4V.

4. Manuale caeremoniarum et librum oaeremonialem, iussu concilii Baltimorensie primi praeparata, et Gregorio papa XVI feliris memoriae probata, quae emendatiori stylo iterum in lucem edita eunt, praemissa etiam rituum explicatione, ubique per omnes Foederatos Status adhibenda statuimus.

b. Monitos volumus praesules omnes qui aliqua ex causa e suis dioecesibus ad tempus recedunt, *„leyituеee aheeetiee ineer,'** iuxta Tridentini concilii decretuml „e *ieetiuima Seeteee feetifiee, eet eutrefelUeee,* eri, eo obstato, *utffrefuee tfieeofo aetifeiori mideele,* per idem nvedrepsli*tem* absentiam probare dsbsbri, m scryptis *eeu* approbandas. Çhsooiem qrrfem fm atifuaatispsr toarism absout, as sstuntar eewonwm armloatio, non ordsatirr obesas, yaaa *etetim reeereeei eut; illud* absentiae spatium *eiufelù euie,* sms coatimalm, sise interruptum, *ulle* pecto debere duos *eut ed* staumum *tree enure euedere''.* Quae Trraootini patres de absentia propter munus publicum addiderunt, recitanda hgud duximus, eum hisce in regionibus nullum huiusmodi munus ait episcopatibus adinnetum.

fi. Hortandos episcopos patres consuerunt, ut, ubi fieri poterit,-in suis dioecesibus aliquos sacerdotes aetate, scientia, vitee integritate, ot rerum egendarum peritia conspicuos seligant, quos ooneuitopes constituant, et quorum sententiae in administrations diosessoos, cum opus fuerit, exquirant.

I gsm XXIII. *de nf.,* cap. I.

Laadandam etiam osaeceroat etadtaam aBsaM A vigentem ooBsattore· singuli· «ItaaaMAa^Ht detarmiaato, eenvoeandi, at qaaa ad diaaaarim pertiaeat diecatimitar.

7. Visum ast patriba· vnlda aapafltra «t là nnaqnaque dioeossi coacellariam ŝtataa ordinaria·, pro facilior· rerun eMiesinaticaram ataiaiatraiiaaa, at ad stobiiam ia ite aegotite agendi ŝonaa aoa· sequendam.

8. OoMalendam apteoopte, at ia cote qateqoa diooeeribes unnm aat piare· saoeedotas seieetia theologi·· iaaigoaa dodgneat, qai examini sabiiciaat libra· precam. aat aliter ad raKgioaaai pertieMtoe, priusqaam ab ordinarie aat visario aie· generali approbatione fideiibu oommeadentur. Optandam etiam ut praxis alioram quam ordinarii loci, abi huiusmodi libri publiei iuris flant, approbqtionom petendi in desuetudinem abeat.

9. Ne sacerdote· vagi ot ignoti Bimi» facile admittantur ad sacra munere obeunda iram animarum periculo, nolumus sacerdotes ex Europa advenient·· in clerum uostram cooptari, niai litter»· suorum epiacoport '·. pria· mitai·, consensum epiacopi in cuius di eceaim transire desiderant, obtmnerint.

10. Valde expedit districtus aoeleaiastieo· intra certo» limite· dssignare; necnon regulas de sacerdotum ipriadictione privilegiiaque ordinario·, quamprimum fleri potest, sancire. Hos tamen districtus, secundum rerum adjuncta, eplseopi mutare poesunt, *et* eorum eat 'daflhiro quarum occlesiarum sacerdotibus haec munera pro tempore adnecti debeant

11. Statuunt patres in omnibus haram provinciarum dioecesibus, poat festa paschalia anui proxime verituri, banna matrimoniorum publicanda eaae. Ordinarios vero hortantur ut ne hac in re. nisi graviasimia de causis; dispensent.

19. Moneant episcopi sacerdotes curam anima- C rutn exercentes, ut institutioni iuventutis in doctrina Christiana per se operam dent, nec putent ipsis licere quae sui muneris sunt négliger·, reiecto omnino in alios onere· iuvenes, efioaque rudes, fidei morumque principia edocendi.

13. Hortamur episcopos, et,, attentis gravissimis matis quae ex iuventnte haud rite instituta sequi •olent, per viscera misericordiae Dei obsecremus, ut scholas unicuique ecclesiae in Corum dioecesibus annexas, instituendas curent; et, si opus fUerit, et rerum adiuncta sinant, provideant ut ex redditibus ecclesiae cui schola annexe sit, idonei magistri in ea habeantur.

14. Consulendum episcopis qui proprie seminaria non habent, ut, collette consilii· eum alii· episcopis eiusdem provinciae, unam saltem «eminarium , ia unaquaque provincia constituant

16. Patre· eenauerunt omnino expedire, ut, iuxta D mentem concilii Tridentini t, ordinarius, aut per ae, aut per sacerdotem, cui hae in parte ricae suae committat, ab administratoribus rerum aodesiae temporalium, sive laims. sive clericis, rationem eorum admintetrationte singulis annis exigat

18. Quoniam quae Deo sunt feaata 10 caltum divinam et opera caritati·, in edHaatae transeant potestatem, cuius eat invigilare at donatorem pia voluntas fideliter impleatur, idooqae sacris caaonibu» a laicorum usurpatione saepies vindicata sont: districte vetamus ne laici seae ingerant ite administrandis, absque episcoporum fibro consensa. Qaod •i eorum iniassu ea usurpent, et ad snoe neo· divertant vel alia quacumque ratione denotaram voluntatem frustrentur et frendent, vol quae fidei et curae episcoporum commissa eant ea eorum atatatabos eripere, etiam lagte praesidio, eM«rtv. «m paaate · Trideatiate'patribu· imgatte rerum aaeiaaiae asarpatoribas ‘ ipoo Caeto aaMaeera decer-aha·, at deeiaramaa.

17. Mo m b m aaoerdataa qui oeeleaia· administrant, qaaraai titala· apteoopte tradita· aat, ao aeditao· ia ite abaqaa epteoeporam aactoritato oaa-•titaaat, vsi eligi a fldafibaa penaittaat, aa Kberaa aanun ndmiatetratiaai impediaseatam aliqaod aaeeatar.

18. 8tataaat patraa rita· sacro· pro benediction· •nnetterimi aaaraaioati, ia caeremoniali at manuali iam praeeeriptos, ab omnibu· ia hiaoe Foederati» Prorincite strict· m h observandoo

1·. Cain sapieatjstimo coasilio par lego· ac statuta harem raranpabUoaram cantam ait. no potestas secalaris ullum usarpet ios ae·· in rebus sacri» immiscendi. mMinerint epiacopi, quo maximo pos-•ant studio, apud auctoritatem eirilem laborandum, prudenter fame prout Dominua suggeoserit, ne usquam catholici qui vel militiae vel ctassi adacripti sunt, enitui aoatholieoram contra suam conscientiam adesse cogantur.

20. Hortentur 'patres ut ubique per hasce provincias pia ad propagandam fidem societas extendatur ac. promoveatur, quae in tielliis cum tanto religionis profectu exiatit.

21. Commendamus fidelibus ut societatem ineant, prece· ftindcndi causa, ad acatbolioora omnium, qui nobiscàm vereantur patriae necessitudine conianeti, conversionem, ut, erroribus omnibus reiecti». uno ore glorificent Deum, in fidei unitatem concurrente·. Porro supplicandum summo pontifici duximus, ut indulgentiarum concessione foveat hoc pium studium, eas omnibus tribuens qui eum in finem preces fundunt.

92. Visum eat patribus a sancta sede humiliter petendum, ut pro harum provinciarum necessitudinibus facultates extraordinarias circa matrimonia, etiam delegandas si opus sit, concedere dignetur.

23. Quoniam gravissimae rationes a patribus eoncilii primi Baltimorenais provincialis, anno salutis 1829. allatae, dum a sanctissimo patre peterent ut pro baptizandis adultis ea in hisce provinciis uti liceret forma quae in rituali Romano pro baptismate parvulorum invenitur, adhuc vigent, immo in dies graviores evasurae videntur: statuunt patres •anctae sedi supplicandum esse, ut privilegium, tunc ad viginti ¹annos iuxta patrum preces concessum, nunc perpetuum flat', vel saltem ad viginti annos iterum concedatur.

94. Decretum sextum concilii Baltimorensis provincialis VII intolligendum declaramus de iis qui temere ooniunguatur coram praecone acatholico. contra logea ecclesiastica» quae vetant communionem in divinis cum haereticis, et hsurpati muneris sacri agnitionem. Nolumus sacerdote· suam operam praestare ite quos noverint minutalium adituros, foederis mstrimonialis iterandi causa, vel qui foedere sic inito, absqaa poenitentiae indiciia benedictionem sacerdotalem petant

95. Ne do vi et obligatione deçretorum huius concilii oriatur dubitatio, declaramus ea pro promulgatis habende esae quando fuerint in lucem edita, .ex duotoritate archiepiacopi Baltimorenais, post eorum a sancta sede revteionom et recognitionem.

Baltimori, festo die Ascensioni·,' qui fuit 90 maii 1852.

t Egp^rnneiscns-Patritiu, archiepiseopus Baltimorensû) m^s apostolicae delegatu·, definiens •ubsSi^si. X-''Y

' fissa. XXII. <k *nf.*, cap. ».

fissa XXII. ₱. 11.

f Ego Franeiecae-Norbertaa, arohiopiaeopn» Or-- A gooopolitaau», Mai--- sabocripsi.

f Ego PsCras-Riebardus archiepiscopus Saneti-Ladovici, definiaa· sabecripai.

f Ego Antonia·, archiepiscopa· Novae-Aarstiao, dafiaiaaa aabacripai. C

teriloannea, archiapisoopu» Nso-Eboraoenaia, definiens^tbecripsi.

f Ego loannee-Baptista, arehiepiecopoe Cineinnateneis, definiam subecripei.

t Ego Michael, epiaeopo» Mobiliensia, definiam aubaeripai.

t Ego Matthias, episcopus Dnbnqnemb, definiam aabaeripei.

t Ego Richardiw-Pius, 'episcopus Nashvillensis, deflates» eabeeripai.

f Ego loannes-Ioseph, epiaeopo» Natchetensis, definiens eabeeripai.

f Ego Richerdue-Vinoentiu», epiaeopo» Vehelio- B gensis, definiam eabeeripai.

t Ego Petrus-Paulus, epiacopua Zelaaua, eoadiutor administrator Detroitensi», definiem subscripsi.

t Ego loannea-Maria, epieeopm Galvestoniensis, definiem eabeeripai.

f Ego Michael, epiacopua Pittaburgenai», definiens aubaeripai.

f Ego Andrea», epieeopm Petrieulae, definiem aubaeripai.

f Ego loannes, epieeopm Albenensia, definiem subscripsi.

t Ego Ignstius-Aloysius, epieeopm Carolopolitanue, definiem »ubaeripai.

f Ego loannea-Murtinus, epieeopm Milwauchiensis, definiem eubaeripai.

f Ego loannes-Bernardua, epiacopua Bostoniensis, definiens eubaeripai.

f Ego Amedeua, epieeopm Clevelandiensis, de- C finiena eubaeripai.

t Ego loannea, epiacopua Buffalensis, definiem aubaeripai.

t Ego Martinus-Ioannes, epiacopua Ludovioo-poHtanus, definiem aubecripei.

t Ego laeobus-Olivarius, epiacopua Chicaginenaia, definiena aubaeripai.

f Ego Augmtinue-M.-A., epiacopua Neequalensi», definiena eubaeripai.

f Ego losephus-Sadoc, epieeopm Montiaregia, definiena eubaeripai.

f Ego Bernardus, epiacopua Hartfordensis, definiem aubaeripai.

t Ego Franeiscus-Xaverius, epieeopm Barennemi», definiem sdbscripsi.

t Ego loannea, epiacopua Richmondemia, definiem aubaeripai.

, t Ego loannea, viearіua apoatolieus Novi-Mexici, epieeopm Agatbonienaia, definiem aubaeripai.

f Ego loaephm, epiaoopm Bancti-Pauli, definiem aubaeripai.

t Ego loaqnea-Baptiata, epieeopm Meaaeniemi», vicarius apoatolieus ad orientem Montium Saxosorum, definiem aubaeripai.

t Ego loannea-Nepomuoenu», epieeopm Philadelphiemia, definiena aubaeripai.

Patritim N. Lynch,
•aeras theologiae doctor,
ricariu» generali» Caropolitanm, ceeretarim.

"-Ego Eduardm L. Damphonx, sacrae theologiae doctor, huim plenarii concilii notarim, testor 'haec decreta actaque lecta fuisse et probata in sesstoaibm aolemnibm, ia eeeleaia metropolitan· Sanctae Mariae Baltimoremi, diobm 16 et 90 quae fuit festam Aseeuaionis domini noatri Iean Christi, aano Domini 1862.

E. L. Damphonx,
aaerae theologiae doctor, notarim.

EPISTOLA

pormm eeMcsüi um com dserutia ed aommum

Beatiaaime pator.

Ex vastae hoim regioni» diaiaaetia plagia ad concilium pleaaria· habendum oonveaioates, ab ipso primo momento ad te, beatissime pater, meati» oculo» convertimus Si enim Christum dominam deliberationibus noetria praeesse velimus, quem aliam ducem habere possemus, quam illum eui salvator ipeo ovium simul et agnorum coram commisit, et quem ad fratre» confirmando» prae omnibm elegit? <- .

Oratum procul dubio 'paterno cordi .tuo erit, audire quanta in hae parte vineae ad nominia «ui gloriam promovendam agat Dem. ' Veram fidem undique annuntiari; oblationem mundam ubique offerri; ubi ante aliquot anno» Dei nomen penito» ignotum, ibi' nunc illum in spiritu et veritate adorari laetamur. In hac ipea metropolitan» urbe,' in qua, infra memoriam adhuc luce fraentium, sacerdos de longe veniens pusillum gregem raro per annum solabatur, eocleaia» nunc pkires ac frequentissimas, inatituta pia non pauca florescere eernimus. Nec in iata civitate tantummodo, aed ubique laboribus noetria uberrimo» fructu» concedere dignatu» eat Deu». Infantula eeeleaia intra uniua vitae spatium tale incrementum aoeepit, ut ex ea, nedum in dioeceaea, aed et, in provincia» divisa, sex archiepiacopi ac Viginti aex epiacopi ad concilium celebrandum convenerimus C

Antequam vero ad eeeleaia» noatra» revertamur, vehementer deaideramua animorum nostrorum aenea» tibi, beatiaaime pater, aperire. Cupimus etenim amorem et reverentiam et obedientiam erga te et aedem tuam apoetolicam, qua repleti sumua, tanquam haereditatem pretiosissimam, quam prae omnibu· aliia maximi habemu», ultimi» posteri» peculiari affectu commendare. Nil enim ad fidem firqandam, et ad pietatem quae ex fide exsurgit urgendam, magia conducere novimua, quam amorem et obedientiam filialem erga aedem apostolieam, omnium ecclesiarum matrem et magistram, fovere.

Sive antiquorum temporum monumenta, «ive aetati· nostrae historiam evolvimus, ubique per Petrum fidei Indien servatum videbimus, et haereaca et achiamata tunc tantum orta, cum imminuta erga aedem apoetolicam reverentia, erroribua et vitii» via patebat. Frustra virtute· et praeclara gnata maiorum, fruatra terram martyrum sanguine madidam, fruatra antiquae pietati» pionumenta appellabant illi, apud quos reverentia iata amorqne frigescebat. Elangueaoere primo fidea vi»a eat, serius omnino emori: AuUMnar factae aunt ecclesiae illae, et, divina amissa virtute, non tam ad viam salutis ostendendam ecclesiae, quam larvae 'ad illudendum ease videbantur.

X Factum quidem eet quandoque, misericordia divina, ut felicior esset rerum exitus Hoe autem ea tentum de causa evenit, quod tandem aliquando restituto avito sedis apostolioae amore, salus inde petebatur, unde eccleaiarum vitam fluere Deus de-, creverat.

Etiam tum, eum tu, beatissime pator, a sepulehris apostolorum exulares, et prudentes huiu» «secali nil nisi pericula viderent, omnes admirati sumas fortitudinem, sapientiamqae qua eodeaiam tibi com-

nimia moderabatis, olaroque ia notia. tab par- A spexímus Ineam a Domino pronbain, non arode non imminui, aad pro temporum difltadtate magia magiaque aplendeeoere. Quamvis enim plurimi* et immensi» eaaea calamitatibus preaaM, verbum Domini non fait alligatus», aed a Petri cathedra procedens, lumen veritatis pietatisqM fervorem nbiqu* diffudit, simii* solis radie, ut ait aaaetua Chrysostomua, eui vincula eeniiet nequeunt

Inter plurima autem tueo * te praedare gesta peculiari affectu in mentem revoeamna, te periculis, quibus ipse premebar?*, non fui»·* impeditum, -quin ad iUuatrem Hiberniae eoeleaiam a aeopulia in quoe impelli videbatur eripiendam, animam iutenderea. Et, «i Idqueua, quem eooleriae boate* extendebant, contritu* eat, et fidele· liberati, id tibi, beatiaeim» pater, et fenerationi erga aedem tuam, quam a maioribus didicerunt, omnino tribuendum novitaua.

Non leve autem, tot inter ploranda aetati* no- fi strae mala, exinde aolamen derivatur, quod, quo magia pericula imminere videntur, eo aratio* contrahuntur vincula quae fidelea ubique difftaoa eum aede apoatolica coniungunt, eoque ferventia* ecclesiae filii ad aedem apoatolieam conveniunt, et veluti infante· aeae in gremium matria coniiciunt, a qua cibum et tutamen expectant.

Qui cpm animorum noctrorum aenaua aint, ex corde cupimu* eam eCcleaiarum noatrarum praecipuam laudem fore, ut aedem apoatolieam summa aemper et peculiari' reverentia colant diiigantque. Ad pedea tuo* interea provoluti, ut nobis, >et clero populoque curae nostrae commiaso benedicas, enixe precamur.

Baltimori. die 19 maii 1852.

DECRETUM

•aero* *coegregatiome* da *Propaganda fide, pro décrétant»» tpttodi plenariae eppro*ia*Uone.*

In generali «aerae congregationi* conventu, die 30 augusti 1863, referente eminentiaaimo ao reverendiasimo domino Raphaële cardinali Fornari. proposita fuerunt decreta synodi plenariae Baltimorensi». habitae menae maio huius item anni, praecidente «edi* apostolieae delegato roverehdiaaimo patre[l domino Franciaco-Patritio Kenrick, archiepiacopo Baltimorenai. Omnibu* vero mature perpensi*, eminentiaaimi patre», praoeoripti* emendationibu* nonnulli* iuxta peculiarem instructionem eidem delegato apoatolioo traditam, praedictae synodi decreta probande consuerunt [1].

[1] SnpervseanaMi est moeer· decreta; pritoquam evulgarentur, ad tramite* praefata* lastrastieui* aaMnaats misas. Oaatarum. iater e* qusa aaera congregatis'Mtoa* «suait, haac qaaa Mqaaata* Mc cuoribera.opMa· saaa pntivn **t

Utasait igitur saer* Mtigngatio bortandoa assa agiseopal ot festis ia usa adioagead» «ursat hets* Ciraturiaioeds denial aostri less Christi, cam constat eo dia nataie terna •catboUoo*. etiam ob incauti* sani laetitiam, ab oyaribe* earviliba* abetiaer*', necaoa Coneeptiaala iiamaoalaSaa beata* Maria* virginis foetam, eo eaim titulo luta veta vatati patron principali* tradito aat Caatoraas, degrebabdatar Uoat quoad f*«· et irinnia diwrfaaaa aliquod inter aeoaaUa* provincia* a* dlosor—, aequam toasoa hand ridetar at ax so quod ia noaaulU* locls udaori aarnsvo toato vol isi«ai* rigeant, iddroo ssiaul «tiam dabaaat, aM, iuxta mtivasaalia mo Mh diadptiMM, alia adhae servantur. Stadium ports spisonprnm non so «st dirigeadam at dtesessee lata* rssnii aaMbtM* «vadant ia ti* qaae difformia seat ab uaivenaii* «odssiaa durípliaa, id dqvd4*m-in<xm<TUum esaet, at MMsssatis srelssSas •pedem ibciliu iaganrot Ob diffcttto rsrum adtaneto, giaribasque da eaasSs, aaaaft spostogca ssdsa, at in Maaaiib diadpHaa, sea ooauaaao ias eeeMaatieum relaxantor·, ad id dt per modem totaaatiae, ao proviaaria raticas, asm dsvàga tloces haiosmadi east msigi* tnsandae atm mnadtodas; •ad potias adalteadum omai ops at ualvsrsaMs diariplaM obwrvanrls psnlatte rastital vulsat.

Baaa varo aaaraa eongregationb sententiam, eaaetiadmo domiao Metro Pio papae IX ab infraaeripto secretario calatam, ia audientia diei 6 aeptoabria eiusdem anui, aaaetitaa eoa ratam habuit, ae decretum ea de re expediri permisit

Datum Romae, ex aedibua diotae «aerae congregationi* de Propaganda fide, die M aeptembria 1861.

I.-Ph. cardinalia Franeoni, praefectu*.

Al. Bapaabo, a aecretia.

DECRETUM

jm prarojoter *ftctilu Mi»)* «edam *ae* perraZo* /orsae bqptiaendi.

Arohiepiabopi. et epiacopi plenarii concilii Baltimoraaaia aanctiaaimum dominum noatrum Pium papam IX obaecrandum oensuerunt ut, permanentibua adhuc cauaia ob qua* sanctae memoriae déoeasor eiu* Pin* papa VIII, decretum nanctae congregationi* de Propaganda fide approbans, die 96 aeptembria aani/1830, annuit ut in baptiamate adultorum i* breviob caeremoniarum ordo adhiberi ad viginti annos poaaet, qui in rituali Romano ad baptisandos puero» praescribitur, indultum huiuamodi rurans prorogare dignaretur. Precibu* i*ti« relati* ab eminentissimo ao reverendissimo domino Raphaële cardinali Fornari in generali «aerae congregationi·, conventu habito, die 30 augusti 1852, eminentiaaimi patre* cqdauerant supplicandum'sanctisaimo pro indulti prorogatione ad quinquennium, atque ita ut interim' epiacopi paulatim ad observantiam ritu* descripti pro ' adultorum baptismate in rituali Romano accedere satagant.

Hanc vero «aerae congregationi· aententiam, aanctiaaimo domino nostro Pio papae IX ab infrascripto secretario relatam, in audientia diei 5 sep- C tembris, sanctitas sua benigne in omnibus probavit, ratamque habuit, contrariis quibuaoumque haud obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis de Propaganda fide, die 26 septembris 1852.

I.-Ph. cardinali* Fransoni, praefectu*.

Al. Barnabo, a secreti*.

INDULTUM

de eacri» ordiniitu tiMo nieaioni conferendia.*

>x audientia saaetiaaiml habita Oe · aetebris IMS.

Sanctisdimue domina* noster Piua divina providenti* papa IX, referente me infrsacripto sacrae congregationis de Propaganda fide aecretario, singulta- archiepiecopia et epiacopi* Foederatorum Statuum America* eeptentrionalr* facultatem benigno conceaait, a die prima ianuarii 1853 ad quinquen- D nium duraturam, promovendi titulo misaionia ad sacro· ordines neque ad aaobfdotiiim inclusive, clerico·, aervati* servandi* circa doctrinam et pietatem, super quo episcoporum conscientia oneratur.

Datum Romae, ex aedibua dictae sacrae congregationis,' die *t anno quibps supra. '

' Al. Barnabo, a aecretia.

INDULTUM

de itufiteauia eodalitaie preiee» pro meniou Meihbfteomm.

Beatiaaime pater.

, Epiaoopi concilii plenarii Baltimorenai», misericordia moti erga tot anima* diabolica fraude deceptas, et a via veritati* errante·, eenauerunt in•titueadam aaae aoldaUtatem precum pro conversione aeatholiroram in Foederati» Provinciis Americas septentrionalia, sperante* fore ut ex huiusmodi in-

■titutione ao· Isvia in firatrea Metro· serant·· bona tint redundatara, maxime si «anctita» vsstra iliam approbation· ana deoorara, ao infra memorati· mdulgentii· ditaro' dignator.

1. Ut singuli* ooafratribu· at eoneororibu· praedictae sodalitatis ooaoadatur plenaria indulgentia, oath, rite oonfesai, paschalem commuoionsm receperint, qui quotidie sequentem orationem quocumque idiomate pie recitaverint: Omm'polmu semptlenm *Dtue, qui ealta** omnss, ei aeauasm *tie p*riro, rtopie* ed animae dMtUea fraud* deeiptae,* al, camihu «rroribu rsieetis, errantiuat ronia rvriptscoat, «f *ad atritati» tea» rtdeant* amtatm. *Per CArietum dominum* eoWram. Aman.

3. Item, plenariam indulgentiam in morti· articulo lucrentur, cum vero poenitsntes et oonfesai, eanctiaeimae enoharistiae «aeramentum susceperint; vel quatentia id facere nequiverint, aanctieaimum lean nomen ore vel «altem corde invocaverint

3. Ut unusquisque oonfratrum et oonaororum indulgentiam centum dierum lucretur, quotieacumque praefatam orationem recitaverint

4. Ut iia cbriatifldelibua praedictam orationem recitare neacientibua, supra enuntiatae indulgentiae concedantur, dummodo ter *Pater, At** et *(Horid,* singulis diebus devota recitent.

Ey aadieaUa asaettadml, die 5 ssptembrto 185».

Sanctiaaimua dominus noater Pius divina providentia papa IX, referente infrascripto aaerae congregationi· de Propaganda fide secretario—supra descriptas prece* episcoporum coneilii ptqnarii Baltimorenai·, necnoii votum eminentissimorum
* patrum «aerae congregationi·, benigne in omnibua annuit iuxta potita, atque indulgenti·· iuxta propositum tenorem in perpetuum concessit, contrarii· quibuscumque non obatantibu·.

Al. Barnabe, a «ecreti·.

EPISTOLA

«mmeariarimi *praefecti eacra* congregatiome d* Propaganda fide ad archiepiecopum BaUimorenetm, de epiecopie per euieidia ex proprii* dioeceeibue imandie, et de preebgteri* ordine* regulor** ingredientibue.*

Illustrissime et reverendiaaime domine.

Relatum eat in plenaria synodo pertractatum quoque fuime de ratione aliqua ineunda ut ad onera sui muneri· auatinenda epiacopi iuvari possint aub·idiia ex proprii» dioeceaibuà Aequum profecto id videtur. Cum tamen multiplex proponi methodu· valeat, antistitum sententia erit exquirenda: per— metropolitanos varo facile amplitudo tua praestare id poterit. Supervacaneum tamen haud erit innuere praesule· Canadense·, superiore anno, aa de re pertracta···, cum proposuerint ut vel liceret accipere tertiam partem proventuum unius paroecia*, ·ut duarum paroeciarum in dioecesi; ve) quartam aut quintam partem, si inter tres aut quatuor paroecia· divideretur onus; vel decimam partem reddUanm, si inter plure·, aut fero omnes paroecias duprkdiotum onus divideretur, habita ratione circumstantiarum. Sacra congregatio propositionem ultimo loco exhibitam censuit potius esae amplectendam, atque ad eum acopum, sanctisaimo domino nostro probante, in favorem Cansdensium antistitum fuit latum decretum.

Innotuit pariter aliquando evenire »t, absque licentia epiaeopi, presbyteri missionibus addicti ordine· regulares ingrediantur, undo gravissimum isthic oriri· solet detrimentum ob sacerdotum pnnuriam. Digaoam etiam potuit haud vero presbytero· titulo iatbie ceraro, quo oedoeiMtieae lege· omaas praedito· exigant. Enimvaro eum alii tituli haud facile iathic suppatare valeant, tradita fuit potestas ordinandi ad titulum misaionis; abaqua snim titulo promoveri nemo valet ad «acrO*' ordine·, coqua deficiente, suspensus eo ipso ordinatu· iatelligitur. Reeolefidnm eat inauper in facultate? concedendi titulum missioni» requiri illud etiam, ,ut qui eo titulo instruatur edero debeat promissionem cum iuramanto inserviendi perpetuo miaeionibua dioeceeoa. Nec demum eat praetereundum inter decreta concilii aexti Baltimoreosi·, numero tertio peculiariter fhisse provisum quoad presbytero· qui regulare aliquod institutum ingredi velint, ut nimirum proprii dpiacopi veniam assequi debeant: cumque decretum illud tertium probatum cum reliquia fuerit, diligenter erit servandum. Hactenus expositis re-
B gulia rite perpenaia, atque in exacutionem deducti·, facile epiacopi ea omnia poterunt componere, quae ad auorum ecclesiasticorum statum pertinent; referant vero ai alii· reguli· editi· ulteriua providendum videatur.

Haec appendicia modo amplitudini tuae erant ·ignificanda poat ea quae circa nupervimae synodi decreta paulo antea rescripsi.

'Preoor Deum, etc.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationi· de Propaganda fide, die 33 octobris 1853.

I.-Ph. cardinalia Franaoni, praefectu·

Al. Barnabe, a secretis.

ALTERA EPISTOLA

«nuoantumm· *praefecti* sacrae CMgrapatiooM *d* Propaganda fido, una cum litteri* apottolicie d** ao-
C raram ««« *epiooopalium erection*, ad arehiepieeopum Baitimonneem tueto.*

Illustrissime at reverendissime domine.

Quoad alteram «ynodi plenariae partem responsio tradi antea haud potuit: neceaae siquidem fuit documenta omnia etninenti«aimi* patribus exhibere, quae bactenua super gravissimo negotio pervenerunt, omnibuaque rite perpensi· providere. Re tandem perfecta, quae nuperrime statuta sunt amplitudini tuae aperiam: siquidem delegatio apostolic· pro universo hoc negotio dudum tibi commissa fuerat. Actis ad examen revocatis, illud adnotandum occurrebat ut in iisdem professio fidei iuxta formulam a Pio IV propositam inseratur, quae in futurum pariter ab omnibus emittenda erit, atque actis similiter inserenda.

Ex adiectis vero apostolici· litteri· patebit saaetissimum dominum nostrum, ex voto sacrae congregationis, erectionem sedium episcopalium Portland, Burlington, Brooklyn, Newark, Erie, Covington, Quincy, Sanctae-Fidê'i, Natchitoches decrevisse: insuper sedem archiepisoopalem constitutam in urbe Sancti-Francisei, cui suffraganea existai ecclesia Monteregensis; demum vicariatum apostolicum pro peninsula superiori status Michigan constitutum..

Haud visa est expedire erectio novae sedis episcopalis pro Wilmington·; placuit quoque differri erectionem vicariatus apostolici pro Florida, atque erectionem archiepisoopalis sadis Bostonien·!·.

Demum, quod pertinet ad subsidia pro episcopi sustentatione exhibenda, sacra congregatio probavit quae suggerebantur, nimirdm pro nunc sufficere declarationem quoad episcoporum ius in genere: quoad modum vero expectandas este propositiones conciliorum provincialium.

Superest proie·· at ampfitndo tua diligentera prndeaterque haae omnia exequatur, pront caetera delegati apoetoliei [oflMa] pro graviaaimo hoe negotio plenariae synodi hastens· gaaait

Romas, ax aadibua sacrae congregationis 4a Propaganda fide, die 19 aagaeti 1833.

I.-Ph. cardinalia Fraasosi, praefectus,
Al. Barnabe, a seeratis.

LITTERAE PA8TORALE8 PATRUM PRIMI CONCILII PLENARII BALTIMOREN8I8.

The archbishop aad bishop· of the United State· in national oonneil assembled at Baltimore, to th· clergy and laity of their charge, health and banediction.

Venerable brethren, of tho clergy, aad beloved children of tho laity.

Assembled ia national oonneil, under the sanction of our moot holy father Piua IX, are find no daty more imperative, and, at the earn· time, more agreeable to our feelings than to address the flock committed to our care. The attachment to the doctrines and practices of our holy religion which characterises the cathoHoa of the United Stat··; the docility and obedience' which they have uniformly manifested ; the cordial union which, notwithstanding the diversity of origin, custom· and language, reign· throughout the whole catholic body in this vast country; their general fervor and devotednoss in the exercise of the virtues of the gospel. All our hearts with joy, and more than compensate us for the cares and solicitudes of thé pastoral office. We are able to adopt the words of the apostle: „Our month is* open to you, — our heart is enlarged." „Great ia oar confidence for you; great ia *our* glorying for you. We are filled with comfort: we exceedtegly abound with joy in all our tribulation."

The authority we exercise baa been given us by Christ. We are, hia miniate»; ambaaaadon for him. We claim no power, and seek no influence which he has not trilled us to have. It ia our duty to guard the sacred deposit of the faith ; for to us has it been committed, and from -- will it be one day demanded by our heavenly master. Having vouchsafed to aper^t, at sundry times, and in diven manners, in times pasTto the fathen by the prophets, last of all hath God spoken to us by his Hon; and thia divine Son, — the brightness of his father'· glory, the figure of his substance, — has made us the depositaries of his doctrine, and,,has given to us the ministry of .reconciliation". Maa having had need that God should teach him, •ver requires to receive « this divine teaching through a channel in which it shall be preserved from whatever might taint its purity, and thus destroy its authority. Not only must we know that God h·· spoken ; we mqst also be assured that his voice is heard throughout all time. Although no longer visible to men, Christ, our God, has not left us orphan·. Ho has seat the Holy Spirit; the Paraclete whom he promised; he has infoaed into tho sarthly elements which be selected forth· formation •f hie church, the breath of undying life; and that Holy Spirit ever abides in the church, teaches her ail truth, preserves her from every error, and rende» her a sure guide to the pastures of salvation, to the foatain whence springs up water to eternal life. Thus is fulfilled the word: ,He that heareth you, heareth me," thus ia die ehnrch, ,tbe house of tho living God, the pillar and the ground of truth;" and on this ia grounded the obligation which wo urge with no lorn confidence than did

Arehiepimopi* et episcopi Civitatum Foederatarum in concilium nationale Baltimore· congregati, doro •t populo suae curae commissis, salutem et benedictionem.

Venerabiles fratres clerici, et carissimi filii laioi.

Sanctissimi petris Pii IX auctoritate in concilium nationale congregati, nihil habemus antiquius, neo iucundins ^uidquam tacere possumus, quam ut populum curae nostrae creditum alloquamnr. Cum enim cernimus, quam insigni studio catholici Foederatarum Civitatum complectantur sanctae religioni· nostrae doctrinas et instituta; quantam modestiam obedientiamque, «ibi semper similis, ostendant; quae concordia animorumque ooniunctio, in tanta originis, morum et linguarum dissimilitudine, totum catholici populi quasi corpus in amplissimis hisce terris contineat; quam ferventer quamque generose vulgo eo)antur.evangelioae virtutes: magna profecto afficimur laetitia, et amplissimum · uos curarum So sollicitudinum pastoralis noetri muneris praemium cepere arbitramur; neque immerito usurpare possumus, illa apostoli: *„Ot »utm* potet *ad* eo·1, cor nertrum dildtoteei sst'. JMte nobis *fiducia ott apud* •os, assilta nobis *gloriatio* pre *robi»; rrplrti »umu» eotuoigtioeo, mperobtmdaenu gaudio in. omni tribulatione nootre."*

. Potestas, quam exercemus, a Christo nobia data eat. Illius ministri sumus; pro illo legatione fungimur. Nullam potestatem nobis vindicamus, nullam auctoritatem appetimus, nisi quam ipse habere nos voluit. Nostrum munus est, sanctum fidei depositum tueri; quandoquidem et no,bis creditum eat, et a nobia de eo rationem reposcet aliquando divinua magister. Postquam enim *.multifariam multiegue modii olim Deui logei* dignatus eat *patribu»* m prqpdrtût MOsmswm *locutu» nt nobie m filio"*; qui filius Dei, *splendor* paternae *gloria» et figura eubetantiac* state," 4 suae doctrinae nos custodes constituit, et *,jd»dii uobio mmieterium reconciliationi»"* '. Quemadmodum autem opus fuit hominem a Deo doceri, ita divina -haee doctrina tali quasi alveo ad eum defluat neoesae est, in quo sic semper illibata servetur, ut nihil eius sinceritatem violare, atque ita auctoritatem labefactare possit Neque enim nobis satis est cognoscere, Deum esse locutum; nisi etiam certo sciamus, ipsam «ius .-vocem omni tempore audiri. Et Idcirco Christus Deus noster, etsi ab oculis hominum recessit, non tamen reliquit nos orphanos; sed misit Ôpiritum sanctum, paracletum illum, quem promiserat; terrestribqsque elementis, quae, ad formandam scelestam suam elegerat, spsreeuhtns immortalis sitae infodit. Atqns, is sanctus Spiritus perpetuo in ooolesia manet, hanc docet omnem veritatem, hanc ab omni errore custodit, et Certam ducem facit ad salutis pascua, ad illum fontem, ex quo scaturit aqua saliens iu vitam aeternam. Sio igitur impletum est illud: *„Qm* eos *audit, m» audii;"** sio ecclesiavere «st *„fiomu» Dei* smh eobmute *et firmamentum eoritatii";* atque hoc demum fondamento nititur illud officium, quod nihilo minus fidenter iaculosmus, quam Christi apostoli:

• Vante conte sb sdHsribea CWMmsms *Imomtit.*
■nosanu. · ne«.v, 1·.
•IkVILA 'Imi. It
▮ Hate. I. 1, 9. * I Tim III, 1&.
• ⊓>.. a

the apostlesof Christ:. „Obey your prelate·, and be subject to then.. For they watch as being to reader aa account of your souls, that they may do thia with joy, and not with grief.**

The source of thia authority ia Chriat. The channel through which it ia communicated to the other members of the church ia the biahop of Romo. The successor of saint Peter, ia the heir of the privilege· conferred on the prince of the apoatlee; on him an on the aolid foundation which the wiae architect baa cboaen, is the church built; to him, in the person of Peter, for whom Chriat specially prayed, .has it been given to confirm hia brethren. Aa in the case of every other country where the church haa been eatabliabed, our hierarchy haa grown up under hi· loitering care; haa developed itself, with hi· aanetion and approval, ' in dignity and number; and ita members, although spread over the wide extent which separates ocean from ocean, have, on the present occasion, joyfully-obeyed his summons to assemble in national council, under the presidency of a special representative of the holy see in the person of the most reverend archbishop of Baltimore. We rejoice at the occasion of proclaiming our attachment to the centre of catholic unity ; and we exhort you, brethren, to cherish a love for the holy see, in which is preserved an unbroken succession of pastors from the time of Christ to the present day-; which has condemned all the errors that men have sought to combine with the doctrines of revelation ; and which ever' watches over the integrity of faith and ever guards the purity of ecclesiastical discipline. Let us hope that the erroneous ideas entertained by so many of our fellow-citisens, of the nature of the power which we recognise in the bishop of Rome, as successor of saint Peter, wiM be removed, and that C this chief see, whence sacerdotal unity has derived its origin, may be acknowledged aa the centre of ecclesiastical authority, the source of all that ia grand and imposing in the extent, union and permanence of the church. Let us pray, that all who are separated from the church may be brought to the knowledge of the ttuth; that the appalling extremes tp which error ia hurrying those who hare cast off the authority appointed by Christ, may cause men to recognise a principle which alone can unite them in the ode fold of the one shepherd. Let your United prayers ascend to the Father of mercies, who wishes all men to be saved, and to come to the knowledge of the truth, that thia moat desirable end be attained, remembering that what is impossible to man may be rendered possible by the influence of divine grace.

Among the causes which, in a few instances, D and, principally in days now happily past, led to the forgetfulness of the extent which belongs to the authority that we exercise, must be reckoned the attempt to apply to 'the ' catholic ehurch, in the administration of the temporalities belonging to her, principles and rules foreign to her spirit and irréconciliable with the authority of her pastors. The result was such as might have been expected. Peace and harmony were disturbed, the progress of religion checked or entirely impeded, and the church reproached with the misconduct of her unworthy children. For the purpose of guarding •gainst the recurrence of such exils, we deem it necessary to make a public and authentic declaration of catholic principles on this important subject. Whatever is offered to God, and solemnly consecrated

„06srfits pswsposU·· scstrss *at tuiiaetit* sû. /psi stia *pervigilant* gwesi rations·· pro ssmsisi *vattrif rvdMuri, rtf cum gamiia* hoc /ocMat, at aoa jw-•wnlss.***

Fona igitur huiua auctoritatie Christas eat; canalis vero, per quern ad cetera eccleaiae membra dimanat, Romanus episcopus. Sancti Petri successor haeres est earum praerogativarum, quae apostolorum principi sunt collutae: in illo, tamquam in firmo fundamento, quod sapiens architectes elegit, aedificata est) ecclesia; illi in persona Petri, pro quo Christus nominatim oravit, datum est confirmare fratres suos. Sicut in alia qualibet regione, ubi constituta est ecclesia, sic apud nos sacra hiérarchie, illo fovente, effloruit; illo approbante et sanciente, dignitatis et numeri incrementa cepit. Atque hic episcopalis ordo, esti in vastissimas terras, quae iacent inter utrumque oceanum, diffusus„eidem illi admonenti, ut in concilium nationale, cui praesiderit ut sanctae sedis designatus vicarius reverendissimus archiepiscopus Baltimorensis, conveniret, summa voluntate paruit. Quam·occasionem nacti, gaudentes testamur ac profitemur, sedi apostolicae. qua catholica continatur unitas, quam simus addicti; vosque, fratres, cohortamur, ut singulari amore prosequamini illam sedem, in qua inde a Christo usque ad hunc diem perseverat numquam interrupta pastorum successio; quae, quqscumque errores humana ingenia revelatis doctrinis sociare tentarunt. condemnavit; quaeque semper et fidei integritati consulit et ecclesiasticae ' disciplinae sanctitatem tuetur. Confidamus igitur fore, ut, quae tam multi nostrorum civium de natura eius potestatis, quam nos in Romano episcopo ut sancti Petri successore inesse credimus, perperam ac falso sentiunt, removeantur aliquando, et principalis illa cathedra, ex qua sacerdotalis unitas sumpsit exordium, agnoscatur, sicut est, arx et domicilium ecclesiasticae auctoritatls, eorumque omnium fons et origo, quae magna et excelsa in ecclesiae amplitudine, coagmentatione et perpetuitate miramur. Oremus Deum, ut omnes, qui ab ecclesia dtsiuucti sunt, ad cognoscendam veritatem adducantur, utque errorum immanitate, ad quam devolvuntur ii, qui a Christo institutam auctoritatem reiecerunt, admoniti homine· illud agnoscant, quo solo in unum ovile unius pastoris congregari possunt. Consociatis precibus rogate patrem misericordiahim, qui „0>m><s Aossmms eull soleos yisrt si *ad agnitionem voritatu tenire'' '*, ut fiat, quod tantopere expetendum est; memores, quod bumanis viribus fieri non possit, id divinae gratiae virtute effici posse.

Inter ea, quae interdum et maxime quodam tempore, quod iam praeteriisse gaudemus, in causa fuerunt, cur potestatis, quam exercemus, legitima amplitudo in oblivionepi veniret, illud numerari debet, quod.inventi sunt, qui ecclesiae, in suis administrandi· possessionibus, placita ad lege· obtrudere tentaient et ab eius Ingenio aliena et episcoporum auctoritati contraria. Ex quo id consecutum eet, quod erat exspectandum : pax et concordia disturbat».; incrementum religionis aut retardatum aut omnino impeditum : exprobrata eccleaiae indignorum filiorum vita. Quae mala ne forte recrudescant, palanf et publice declarandum censemus, in re tanti momenti quae tandem sit catholica ratio atque doctrina. Quidquid igitur offertur Deo eiusque cultui consecratur, sive illud templuut ipsum est, in quod eius cultores congregantur, sive fundus

1 Hsbr. XIII, 17. · 1 Tim II, 4.

te bis service, whether it be the, material temple in which his worshippers assemble; or the ground set apart for the interment of those who repose in God'sfield awaiting the promised resurrection, or property, real or personal, intended for the purposes of divine service, or fof the education, support anti maintenance of the clergy, every ouch thing is.sacred and^belongs to the church, aad cannot be withdrawn from the service of God without the guilt of sscrildge. The donor or donors of eueh gifts can exercise no right of ownership over them. With these temporal things. thus separated from common purposes and set apart for the service of the sanctuary, the church cannot allow any interference that is not subordinate to her authority. The bishop of each diocese is the representative and organ of that authority, and without his sanction, no arrangement, howsoever in itself of a purely temporal nature, that has reference to religious worship. has, or can have, force or validity. Whenever the bishop debms it advisable to acquiesce in arrangements for the administration of church temporalities which have not originated with the ecclesiastical authority, or which may have arisen from ignorance of its right, or from a spirit of opposition to them, we declare that such arrangements bave force, and effect in the catholic church, in consequence of such acquiescence, and not from any other cause or principle whatever. And we furthermore- declare, that whenever the bishop of a diocese recognises such arrangements, or acquiesces in them, those charged with the care of churchtemporalities. whether) laymen or clergymen, are bound to render an annual account of their administration to the bishop, agreeably to the rule prescribed in such cssds by the holy council of Trent b

We exhort you. brethren, to sustain your prelates in their* efforts te maintain the discipline of the churcK"'n thia no less than in other matters. It is from them, and not from the stranger, and still less from disobedient brethren. — that you are to learn her principles, and those rales of conduct which the experience of centuries has taught her to regard as conducive to your real interests. In this no less than m matters of faith and practice. you have to attend to the apostles admonition: „Obey your prelates and be subject to them.**

The church claims obedience not only when ebe teaches you the truths *of* faith, but also when she 'prescribes rules of conduct. We have the conaolation to know that her claims are recognised, to their full extent, by the. vast major'ty of her chitdren ; but wo know also, that some who profess to look upon her as the mother who has brought them forth in Christ. — who alone has the words of eternal life; — bave, in disregard of her authority. attached themselves to certain societies, which she either entirely condemns, or views with well founded apprehension. What want, either of body or of mind, is left unprovided for in the principles she teaches and in the holy associations which she has sanctioned? Because men, having rejected the principle of Christian charity, feel the void which they themselvw have created, they endeavor to substitute human virtues aa the remedy for the evils which nothing lew than a divine grace can heal. There can, then, be no necessity for the children of the church to seek out of her what they can find in her alone; nor any excuse for the insubordination which would regard the

A iis humandis assignâtes, qui in Domino, promissam reparreetionem exspectantes, requiescunt, sive preprietas quaevis, ia rebue personisve constitute, ot •d Dei honorem sel ad usa· oleri educandi, sustentandi alendique destinate, base igitur omnia res sacrae sunt et eocleeiae propriae; ut Dei servitio subtrahi sine sacrilegii crimine non possint Has res ne donatores quidem sibi ut'proprias vindicare possunt. Denique, in toto hoc temporalium bonorum genere, quod profanis usibus exemptum et ad divinum cultum sepositam est, non potest ecclesia ullum cuiusquam interventum admittere, qui non ex ipsius auctoritate pendeat. Huius autem auctoritatis vicarius est et interpres cuiusque dioecesis episcopus; sine cuius sanctione nulla ordinatio.quae, quamvis genere sno mere civilis, ad religioifem tamen pertineat, rim ullam auctoritetemve aut habet aut habere potest. Quodsi idem decretum B quodpiam de administrations ecclesiasticorum bonoram probandum consuerit, quod praeter auctoritatem eecleeieé sit factum, aut ex ignorantia eiusdem iurium vel etiam ex infesta in eam voluntate exstiterit: aperte fatemur, buiusmodi decrete in catholica ecclesia rata et firma'esse, nulla alia ex ratione caueave. niai quod iis episcopalis consensus accesserit. Illud praeterea declaramus, eoa. quibus incumbit bonprum ecclesiasticorum cura, sive laici sint give clerici, annuam suae administrations rationem reddere debere, quemadmbdum in teli re faciendum praescripsit sancte synodus Tridentins ‘

Hortamur vos, fratres, ut praepositos vestros sdiuvetis ad tUendam hue in re non minus, quant in ceteris, ecdlesiastieam disciplinam Ex illis enim. non ex alienis, multo vero minus ex inobedientibus fratribus, discere vos aequum est, quae institute sibi sequenda putet ecclesia, quave potissimum ratione veris commodis vestris consulendum case tot saeculorum usu cognoverit. Hac in 're non secus, atque in fidei moramque doctrina, vestrdm est meminisse' illud apostoli: *„Obt4it» pmpotitu* eesrris *ft mhtacrU* sis.***

Ecclesia enim, non solum cum ea. quae credenda sunt, tradit, sed etiam cum vivendi leges praescribit, obedientiam a nobis iure suo postulat. Et qUidem hoc illms tes omnino a catholicis nostris longe plurimis seimha et gaudemus agnosci. Verum illud quoque scimus, non deeaoe, qui. cum profi- nleantur se eccleaiam intueri tamquam matrem, quae ipsos genuerit in Christo, quaeque sola habeat *vrrba ttlat etttme»*, tamen, sprete eius auctoritate, certis se societatibus applicarunt, quas illa vel plane improbat ve) certe habet merito suspectas. Quae tandem est nécessites vol· corporis vel animae, cui non sit ab ea provisum tem doqtrinis atque praeceptis. quae vulgo tradit, tem enectis sodalitatibus, quas comprpbavit? Illi homines, qui legem christianae caritatis ableoerant, cum lacunam, quae ipsoruinneet culpa exstitit, sentiant, hanc explere conantuf humanis virtutibus, qudai eorum malorum remediis, quas nulls alia re, nisi divina gratia. sanari poteunt Neque igitur quidquam omnibo est, quod cogat eocleeiae filios extrf illam quaerere, quod in ipsa sola reperiri potest; neque ullam excusationem bebet eoram immodestia, qui eius hac

› fima XXH, ds v«, esp. ·., * Bete. xm, V

exercise of her authority in thi· matter aa uncalled for or injudicious. We exhort our venerable brethren the clergy to urge the faithful to observe all the regulations on this subject that have emanated from the holy see, as disc those contained in the decrees of the councils of Baltimore, which have received the sanction of the supreme pastor of the church.

The wants of the church in this vast country, so rapidly advancing in population and prosperity, impose on us. your pastors, and on you. our children in Christ, peculiar and very arduous duties. We not only have to build up the church, by the preaching of the gospel, and the inculcation of all the virtues it teaches, but also to supply the material wants of religious worship in proportion to the unexampled rapidity* with which our flocks increase , We have to establish missions in places where, but a few years -since. none, or but few. catholics were to be found.- and where now the children of the church cry with clamorous importunity for the bread of life. We have t<i build the church, where before God s name was not publicly worshipped; and to multiply his temples where they no longer suffice for the constantly increasing wants of the faithful. We have to provide a ministry for the present and future wants of the country, and. in this matter, have to contend with difficulties which are unknown in countries where ivligion has been long established. and where the piety and teal of past generations have furnished ample means for this most important object. We have to provide for the catholic education of our youth. Not only have we to erect and maintain the church, the seminary and the school-house, hut we haw to found hospitals, establish orphanages, and provide for every want of suffering humanity, which "religion forbids us to neglect. We thank the giver of all good gifts for the extraordinary benediction which ho has hitherto- bestowed upon our efforts, and those of the venerable men whose places we till We rejoice at having the opportunity of bearing public testimony to the generous assistance which we have received from our flocks in uur respective dioceses. Much, however, as has been done, much still remains to be accomplished. Our churches are nowhere equal to the wants of the catholic population. and in many places are far from being sufficiently spacious to afford one-half our people the opportunity of attending divine worship. We. therefore. exhort you. brethren, to cooperate generously and cheerfully with your pastors, when they appeal to you in behalf of works of charityAnd religious xeal. In contributing to divine worsnip. you make sn offering to God of the gifts he has bestowed on yo< and a portion of which he requires should be consecrated to his service, as a testimony of your continued dependence on his sovereign mercy. We hope that the examples of your catholic forefathers, and even of some among yourselves, will be generally felt and not unfrequently imitated; and y>at here, as well as elsewhere, the church will be able to show the proofs of her children's faith in the numerous temples raised to the honor of God s name, in the beauty · of his sanctuary which the true Christian will ever love, and in the ample and permanent provision made for the maintenance of public worship.

The education of candidates Tor the ministry is one of our most Urgent wants. Notwithstanding the multiplied privations, difficulties and embarrassments. which our predecessors experienced.* and which have not yet entirely disappeared, they

in re auctoritatem, tamquam aut legitimo iure aut iudicio carentem, detrectant. Quare, venerabiles fratres nostri sacerdotes etiam atque etiam admoneant fidoles. ut oa omnia diligenter ob^rvent. quae hac de re tum · sqncta sede praescripta sunt, tum conciliorum Baltimorensium decretis, a summo ecclesiae pastore sancitis, continentur.

Necessitates ecclesiae in hac Msplisaima regione, ut quae tum populi frequentiarum rerum prosperitate adeo celeriter crescit, et nobis, past^c^os vestris, et vobis, nostris in Christo filiis, peeulima et sane ardua iniungunt officia. Nostrum enim munus est, sic aedificare ecclesiam Dei. ut non solum praedicemus evangelium. omnesque. quas idem docet, virtutes inseramus, sed etism ros ad usum dtvtm cultus, pro tantis et tam inauditis populorum nostrorum incrementis, provideamus. Instituendae missiones iis in locis, in quibua. cum paucis abhinc annis nulli aut admodum rari reperirontur catholici, nunc plurimi assiduis vocibus no prope importunis clamoribus panem' vitae postulant.. Constituenda ecclesia? ubi antea Dei nomen publico non colebatur. novaque exstruenda 4empla. ubi vetera assidue crescentem fidelium multitudinem iam capere non possunt. Paranda sacrorutp ministrorum copia, quae cum praeaentibua tum futuris patriae necessitatibus sufficiat; qua in re obstant nobis difficultates in regionibus iam pridem christiania ignotae, ubi maiorum pietas et religionis studium ampla ad id subsidia providit. -Consulendum praeterea est catholicae liberorum 'ostrorum institutioni ; nec solum exstruenda et conservanda templa, seminaria, wcho lae ; \erutn etiam fundanda nosocomia, instituenda orphanotrophia, levandae omnes calamitosorum hominum miseriae, quas negligere nobis per religionem non licet. Gratias agimus largitori bonorum omnium. qui mirum in modutn usque ad hoc tempus tum nostros tum venerabilium virorum. quibus succernimus. conatus prosperavit; laetique. hanc nacti opportunitatem, palam testamur, quam liberalem populorum nostrorum opem atque operam, in nostra quisque dioecesi, simus experti. Ceterum, quantumvis multa iam facta sint, facienda tamen supersunt multa Nusquam enirtl aedes sacrae catholicum populutn capiunt, compluribus in locis ne ita quidem amplae sunt, ut dimidia eius pars rei divinae intéresse possit. Facite igitur, fratres, ut liberali proraptaque opera vestris pastoribus suocürratia, quoties caritatis aut religionis causa opem veatram flagitant. Cum enim, stipem ad divinum cultum confertis. Deo munus offertis de iis bonis, quae vobis ipse largitus est; quorum ille partem honori suo consecrari lubet. ut ea re profiteamini, ab ipiùbsçwos summa brnignitate perpetuo pendere. Fore igitur confidimus, ut caChuhcorum' *maiorum* vestrorurh. immo etiam aliquorum e vobis exenqpla omnes vulgo moveant, nec paucos ad imitandum provocent, atque ita gpud nos non minus, quam alibi, multitudo templorum in honorem nominis Dei surgmuum. domus eius decor verts christiania semper carissimus, denrque statorum divini cultus subsidiorum parata copia totidem documenta aint. ex quibus ecclesia filiorum suorum fidem perspicere possit.

Illa autem vel imprimis urget necessitas, ut •ducentur sacri ministerii candidati. Decessores» nostri, quamvis magna multarum rerum penuria plurimisque et gravibus difficultatibus impedirentur, quae ne nunc quidem plane sunt expeditae, tamen

•pared no sacrifice io order to rear op successors A to· their ministry who should bo equal to the waata, and worthy of the piety, of their people. These want· increase with the increase of the population; and we have no hesitation in avowing that the efforts hitherto made to supply our churches with priests are far from being adequate. To attain this — the most important of all means to be employed for the maintenance and diffusion of religion, — we need your cooperation, which we are confident will not be refused. We ask not for ourselves, but for you, snd for your children. We seek to avert the evil of hearing the cries of the little ones in Christ for the bread of life, without being able to afford them one to break it to them. We seek to avert the evils resulting from the want of a regular and permanent source for tho perpetuation of the ministry, which we have so often experienced; and which, if left without a remedy, must Continue to B produce most disastrous results.

Without priests educated in the science of the sanctuary and trained up to the practice of its virtues, under our own eyes, or under the care of those to whom we may commit this important trust, we cannot hope to behold the ministry adapted to the wants of the country, or equal to the work which the providence of God has assigned to us. Cooperate, then, generously and perseveringly, with · your respective prelates in their efforts to provide a suitable ministry for our infant churches; cultivate the virtuous dispositions of those among your children, who, attracted by tho beauty holiness, manifest in an early age the desire -■ most frequently the inspiration of divine grace — to consecrate themselves to the service of the altar. Let it be for you a matter of devout thanksgiving and holy exultation, that your offspring prefer the ser- C vice of God's altar to all the attractions of worldly ambition and cupidity. Invoke by ferrent prayer the mercy of God. that he may send laborers into his vineyard, that he may raise up ministère of hie sanctuary, powerful in word and work, and who. while they possess that knowledge which the lips of the priest are commanded to keep, may exhibit all the virtues of the apostolate which they are called to exercise.

No portion of our charge fill· us with greater solicitude \hkn that which our divine master, by word and example, has taught u· to regard with more than ordinary sentiments of affectioni' — the younger members of our flock. If. our youth grow up in ignorance of their religious duties or unpractised in their consoling fulfilment; if, instead of the words of eternal life, which hhd so full and sweet an echo in th hearth of innocence, the prin- D ciples of error, unbelief or indifferentism are imparted to them; if the natural repugnance, even in the happiest period of life, to bend under the yoke of discipline, be increased by the example of those whose relation to them gives them influence or authority, — what .are we to expect bnt the disappointment of ell the hopes which cause the church · to. rejoice in the multiplication. of her children? •We therefore address you, brethren, in the langnag· of affectionate warning and solemn exhortation. Guard carefully those little ones of Christ; ^suffer them to approach him, and prevent them not, for of such is the kingdom of heaven.ll To you, Christian pacehto, God has committed these hie children, whom he permits you to regard as your·; and your natural affection towards whom must ever

•alii rei net sumptui pepercerunt, ut sibi prospicerent ministerii sui successores, catholici populi et néces·lteübus pareo et pietate dignos. Crescunt autem paritor cum incolarum frequentia hae necessitates: nec dubitamus faturi, eas nullis adhuc nostris conatibus ad 'parandos ecclesiis sacerdotes aequari potuisse. Hoc ut assequamur. quod unum est omnium, quae adhiberi possunt, ad tuendam propagnndamquc religionem efficacissimum, vestra indigemus opera, quam nobis minime defuturam esse confidimus. Nihil enim nobis petimus, sed vobis ipsis liberisque vestris. Removere cupimus hoc malum, quod audire eogimur voces parvulorum in Christo petentium panem: qui vero frangat eis. mittere possumus neminem Mederi studemus penuriae certorum et stabilium subsidiorum propagandi sacerdotii: quam et iam saepe damnosam experti sumus, et posthac, nisi remedium providetur, perennem maximorum malorum fontem fieri necesse est.

Nisi enira suppetat copia sacerdotum, qui et •anctis disciplinis exculti et ad virtutes domo Dei dignas informati (gerint. idquo sub oculis nostris, vel eorum cura, quos tam gravi inunyri praefecerimus, frustra exspectemus eiusmodi ministerium, quod vel necessitatibus huiusce regionis accommodatum sit, vel operi, quod nobis divinum numen assignavit, respondeat. Adjuvato igitur generose et perseveranter vestrorum quisque antistitum conatus ad providendos his nascentibus ecclesiis idoneos sacrorum ministros; excolite virtutum semina in filiis vpstris, si qui. sanctitatis pulchritudine allecti. · primis anrfis divinae gratiae, ut fere fit. instinctu ad ministerium altaris aspirare videantur Est profecto, cur exsultetis gaudio et maximas agatis Deo ^gratias, ai liberi vostri sacerdotalis muneris sanctimoniam omnibus ambitionis et cupiditatis invitamentis anteponant. Exorate fervidis precibus Dei misericordiam, ut mittat operarios in messem suam, suacitetque sanctuarii sui initiiacros sermone et opere potentes, qui cum scientia, quam custodire iubentur labia sacerdotis, instructi sint, tum omnibus apostolici muneris, ad quod gerendum sunt vocati, virtutibus splendeant.

Illa vero nos'populi nobis crediti para maxime sollicitat angitque, quam, divini magistri verbis et exemplis docti, singulari quodam amore complectimur, teneris gregis nostri subole·. Si enim nostra iuventua sic adolescat, ut officia religioni· ignoret, aut his, quod maximum est solatium, explendis non assuescat; si non eerfiû esta· aeternas, quae tam plene tamque suaviter eUm innocentibus animi» quasi consonant, sed erroribus, incredulitate vel religioni· dqspicientia puerorum mentes imbuantur; si ilia naturae repugnantia, qua vel felicissima vitae •etas abhorre^·· iugo et disciplina, eorum exemplis augeatur, qui, qua sunt cum pueris necessitudine coniuncti, vim aut auctoritatem in eosdem habent: quid aliud tandem exspectemus, nisi ut omnis ea fallatur spes, qua proposita, de aucto filiorum suorum numero laetatur ecclesia? Vos igitur, fratres, appellamus, monemusque etiam atque etiam et maiorem in modum hortamur, ut diligentissime custodiatis hos Christi parvulos; ,'^*Sutilf illo»* ad eum Mmrs, et *tt» prohiblieriii» tot,* tolium enim «st regnum *Dti"*.* Vobis, christidpi parentes, Deus hos credidit filios suos, quos ut pro, vestris habeatis concedit; quorum insita vobis caritas ad illius voluntatem semper conformanda est, „«c jwo omnis

· Mars. X, 1«.

be subordinate *to* the will of hi- fro- whom A all paternity in heaven And on earth is named*. Remember that if for them yon are the representatives of God, the source of their existence, you are to be for them depoeharies of his authority, teachers of his law, end models by imitating which they may bi perfect, even as their father in heaven is perfect You are to watch over the purity of their faith and morals with jealous vigilance, and to instill into their young hearts principles of virtue and perfection. What shall be the anguish of the parent's heart. — what the terrible expectation of judgment that will fill hie soul, should his children perish through hie criminal neglect, or hie obstinate refusal to be guided in the discharge of hie paternal duties, by the authority of God a church? To avert thia evil, give your children a Christian education, that is an education baaed on religious principles. accompanied by religious practices and always sub- B ordinate to religious influence. Be not led astray by the false and delusive theorie» which are so prevalent, and which leave youth without religion, and, consequently, without anything to control the panions, promote the real happiness of the individual. and make society find in the increase of its members, a source of security and prosperity. Listen not to thbse who would persuade you that religion can be separated front secular instruction. If your children, while they advance in human sciences, are not taught the science of the saints, their minds will be filled with every error, their hearts will be receptacles of evety vice, and that very learning which they have acquired, in itself so good and so necessary, deprived of all that could shed on it the light of heaven, will be an additional means of destroying the happiness of the child. embittering still more the chalice of parental dis- ‹ appointment, and weakening the foundations of social order. Listen to our voice, which tells you to walk in the ancient paths; to bring up your children aa you yourselves were brought up by your pious parents; to make religion the foundation of the happiness you wish to secure for those whom you love ao tenderly, and the promotion of whose interests is the motive of all your efforts, the solace which sustains you in all your fatigues and privations. Encourage the establishment and support of catholic schools; make every sacrifice which m'sy be necessary for'thia object; spare our hearts the pain of beholding the youth whom, after the example of our master, wc so much love, involved in all the evils of an uncatholio education, evils too multiplied and too obvious to require that we should do more than raise our voices in solemn protest against the system from which they D spring. In urging on you the discharge of thia duty, we -are acting on the suggestion of the sovereign pontiff, who in an encyclical letter, dated 21 november. 18Λ1, calls on all the bishops of the catholic world, to provide for the religious education of youth. We are following the example of the Irish hierarchy, who are courageously opposing tfye introduction of a system based on the principle which we condemn, and who are now endeavouring to unite religious with secular instruction of the highest order, by the institution of a catholic university. — -an undertaking in the success of which we necessarily feel a deep interest, and which, as having been suggested by the sovereign pontiff, powerfully appeals to the sympathies of the whole catholic.world.

*fetmùte** m *eotiit ti* m *terro* η μ μ μ Λμ * Msmeatote, vos, vient vice Dei, vita* eorum auctoris, apud illoa fungimini, sic iisdem orne debere illius auctoritatis ministros, illius legis interpretes, et bene viveadi exempla, quorum imitatione perfecti fiant„' vient pater eorum coalastie i perfectus eet. Vestrum eet pro eorum fide et morum integritate vigilantissime exeubarv, tenerisque eorum animis virtutem omnemque honestatam inserere. Quos angpres parentum, quam formidinem exspectationemque indicii futuram putatis, si suis ipsimet liberis perniciem contraxerint, dum paterna officia per summum scelus negligent. aut in his explendis ecclesiam ducem sequi obstinate recusant?' Quod malum ut avertatis, impertite Uberis vestris educationem christianam. id eet. in religionis <|uaai solo constitutam, religionis exercitationibus sociatam· cui denique religionis semper praesit auctoritas. Videle, ne decipiamini falsie et fallacibus, nunc tam lace dominantibus doctrinis, quae iuventutem religione inanem relinquunt, atque iia nihil ei praebent, quod cupiditates reprimat, et cum singulis hominibus ad veram felicitatem prosit, tum humanae societatis, aucto hominum numero, securitatem pariter prosperitatemque augeat. Nolite iia credere, qui vobis persuadere volunt, civilem inetitutioneifl eeiungi a religione posse. Nisi enim liberi vestri, dum humanis in disciplinis proficiunt, scientia sanctorum i/istruuntur, eorum mentes replebuntur erroribus, corda referta erunt vitiis; doctrina vero, quam acquisiverint, quamvis per ee bona et necebearia. tamen ea re plane destituta, quae ei coeleste lumen conciliaret, nihil aliud efficiet, nisi ut filiorum vita reddatur iqfelicior, parentum spes miserius fallantur, humana societas gravius labefactetur. Audite ergo pastorum voces, monentium veteres sequi vias; ita vestros instituere liberos, ut ip»i a piis parentibus estis instituti; in religionis fundamentis collocare eam felicitatem, quam carisainiia pignoribus com-^ parare sic studetis, ut eorum fortunae amplificatio omnes vestros conatus sibi vindicet, nihil eius rei causa non aequo animo faciendum ac tolerandum putetis. Date operam, ut instituantur et sustententur catholicae scholae, nulli rei. quae huic proposito necessfiria sit, parcite; noble hoc nos afficere dolore, ut 'iuventutem, quam divini magistri exemplo carissimam habemus, implicatam videamus non catholicae disciplinae malis; quae quidem adeo multa sunt et manifesta, ut nihil aliud a nobjs requirant, nisi ut illud, ex quo dimanant, institutionis genus palam ac pnblice detestemur. Quod officium cum vobis inculcamus, monenti paremus summo pontifici, qui literis enryclicia. die 21 novembris anno 18bl datis, omnes totius orbis episcopos hortatur, ut iuventuti religiose educandae prospieiant. Simul exemplum sequimur Hiberniae antistitum, qui magno animo pugnant, ne illuc introducatur educandi ratio ad ea placita, quae nos damnamus, conformata ; quique id nunc consilium agitant, ut religiosam disciplinam cum profana eruditione, eaque summa, coniungant. dum catholibapi universitatem instituunt ; quod inceptum et nos felix faustumque esse vehementer cupimus et. optamus, et. utpote summi pontificis consilio susceptum, universi catholici orbis studia provocare necesse est.

▮ Eph. III, IS. ' loss. XV». 1».

Oar holy father Pina IX ha· recommended tv A oar notice, ·· well aa to that of all the bUhope of the churcb, the aociety eetablished at Lyoaa ia France, for the purpose of aiding apoatotic mininance in the propagation of the biith. Independently of the- authority which han that spoken, our own feeling· would prompt »» to- address you on the «abject. From the time of its first establishment, almoat thirty yean ago, up to the present time, thia association has contributed, generously •nd uninterruptedly, to the support of our missions. If our churches have ao rapidly multiplied; if our religioua and educational establishments are now comparatively numerous; if new misaions and new dioceaea, have, amidst moat appalling discouragements, «till continued to be' founded, — we must, in truth and justice. acknowledge that in all thia the aeauciation for the propagation of the faith haa afforded ua the moat generoua and moat enlightened B cooperation. We feel the obligation· which we have to an aasocistiott which is identified with the progress of religion in every part of the world; and we. therefore, exhort you, brethren, to encourage ita establishment in your respective districto, agreeably to the wishes of the aovereign pontiff, who desire· to' ace the whole catholic world united in an effort to diffuse the gospel of Christ throughout all nation·. The small annual contribution made to this association will not interfere with any other effort of Christian seal or charity ; and we cherish the conviction, that its establishment will draw down from God the choicest blessings on all who unite in thia truly good work.

Attachment to the civil institutions under which you live, has always marked your conduct, and if we address you on this subject, it is not from any apprehension that you are likely to vary from the c course which you have hitherto pursued. After the example of the apoatle, saint Paul, we cannot, however. deem it altogether unnecessary to exhort you ever to discharge your civil duties from the higher motives which religion suggests. Obey the public authorities, not only for wrath but also for conscience's sake. Show your attachment to the institutions of our beloved country by prompt compliance with all their requirements, and by the cautious jealousy with which you guard against tlfe least deviation from the rules which they prescribe for tl^e maintenance of public order .and private rights. Thus will you refute the idle babbling of foolish men, and wilt best approve yourselves Worthy of the privileges you enjoy, and overcome, by the sure test of practical patriotism, all the prejudices which a misapprehension of your pt" rdplea ' but too often produces. d

We now address, in a particular manner, our venerable brethren of the clergy, our fellow-laborers in the vineyard, the praise of whose labors ia not with men but with God, and who await the coming of the ' master of the vineyard, when the shepherd and bishop of souls shall bestow an eternal recompense on seal and perseverance. Agreeably to the direction of the holy council of Trent, we have to exhort them, to endeavor, by the whole tenor of their live·, no lea· than by the exercise of the apostolic ministry, to guide the flock of Christ to safe and salutary pastures. To the minieters of the new law the words spoken by God to the levitical priesthood are more imperatively addressed: „Be ye holy; for 1, the lord, your God,

Sanctissime· patsr Pisa IX nobis aeqne ae ceteris omnibua ecclesiae apiseopia commendavit societatem ad miaaionarioa is propaganda fide iuvandoe Lugduni in Gallia conditam. Praeter tantam commendanti» auctoritatem, -ipee nue animae ultro impellit, ut hac de re ad vos scnbamua. Nam ex quo illa exstitit, anni· abhinc fere triginta, nunquam intermieaa Kberalitate miaaioaibus nostris opem tulit. Si nostra templa tam celeriter numero creverunt;, ei religioni •t educationi dicate instituta, pro hac locorutd et temporum conditione, apud nos tam frequentia •unt; ai novae mieaionea et dioeoosoe, inter difficultates prope insuperabiles, continenter fundari potuerunt: vere ae merito confitemur, ad haec omnia nobis societatem Propagandae fidei liberalissime ac sapientissime aubrenisse. Memore· igitur, quantum illi societati debeamus, quam qui nominat, religionis per omnes orbis partes progressionem significat: hortamur voa,'fratres, ut eam in vestris quisque conventibua instituendam curetis; sic enim summi pontificis votis obsequemini : cui optatissimum est. totum catholicum orbem una incumbentem et conspirantem videre ad Christi evangelium inter omnea nationes diffundendum. Annua exiguae stipis collatio, quae in usus eius societatis fieri solet, ceteris chtùtiani soli caritatisve operibus nullum afferet deVhnentum: sicque nobis persuademus. si illa apud nos constituta fuerit, lectissima eis divinitus obventura esse dona, qui in tam egregii operis societatem venerint.

Civilium, institutorum, quibus utimini, quum sitis tenaces, vita vestra perpetuo declaravit: neque idcirco huius rei mentionem facimus, quod fortasse vereamur, ne vester cursus a pristino itinere deflexerit. Sed. exemplo sancti Pauli, non omnino ab re esse putamus vos hortari, ut semper civilia vestra officia, sitioribus ducti rationibus, quae religio suggerit, impicatis. Obedite publicae potestati ..aoa so/am *propter iram.eod etiam propter cunreieittiam''* [a]. Institutis carissimae patriae vos addictos sic potissimum comprobate, ut. quidquid illa imperant, alacriter praestetis, detisque religiosissime operam, ne a norma earum logum, quae publicam disciplinam et privata iura tuentur, vel minimum deflectatis Ita demum refelletis vanissimorum quorumdam hominum ineptias, neque ulla alia re. melius dignos voa probabitis publicaram bonorum communione, et, testante vestrum patriae amorem ipsa factorum fide, omnem istam vincetis invidiam, quam sinistra instituti vestri interpretatio nimium saepe concitat

Restat nunc, ut nominatim, venerabile» fratres sacerdote·, noatro· in colenda hae vinea socios, alloquamur; quorum, laboribus, non apud homine·, aed spud Deum sua laus est; qui exspectant, dum veniat dominus vineae, pdator et episcopus animarum nostrarum, aeterna praemia «elo et perseverantiae redditurus. Quos, sanetpm conciliuin Tridentinum secuti, exhortari volumus, ut toto vitae suae tenore non, minus, quam apostolici muneri· functione, gregem Christi ad tuta et salutaria pascua dirigere studeant. Quae olim ad leviticoa sacerdotes a Deo dicta sunt, eadem multo magia novae legis ministri· imperantur. *„Sancti 'relate, quia ego, domina» Doue teeter, eanetiu* sum. [1] [u] Et quoniam tanta est sacerdotii praestantia, tanta eius munium sanctitas, perpetuo meminisse debemus.

[a] Bom. XIII, ».
[1] Lev. XI, U.

am holy. ' Croat M is th· dignity of th· pria«thood„ holy a· are ita function·, wo meat over remember that we cany about thia precious treasure in frail veaaala ; that wo are «urrounded with infirmity ; aad that to aa especially ia addressed the admonition: „Watch and pray, that ye enter not into temptation. Wo are the light of the world; and to oar action·, even more than to our word do the faithful look np for the rale they are to follow, the example they are to imitate. We are the aalt of the earth; and by the whoieoome severity of chriatian discipline, we are to preserve from the all pervading corruption of the age those whom the providence of Cod haa committed to our guardianship. Not only have we to consider the faithfal of our charge: wc have also to remember those other sheep which arc not yet of the fold of Christ, and whom the shepherd of souls designs to bring within its sacred pale. Let us be mindful of the apostolic admonition, arid „give offence to no one, that our ministry may not be reviled ; that the prejudices of education may not be strengthened ; or the persevering misrepresentation by which we are assailed receive apparent confirmation from the faults or imperfections that may be discovered in us. Let us be the example of the faithful in word, in conversation. in charity.. in faith, in chastity : let us attend to reading, to exhortation and to doctrine, and thus we shall save ourselves and those that hear us.

Nor can we clone this letter without addressing the consecrated virgins, who. in the admirable variety of occupations, suggested by seal and charity, are now, as in the days of saint Cyprian, the more illustrious portion of the flock of Christ, the flower and ornament of the church. Them we address, after the example^ of the same holy martyr, in 'language of affectionate reverence rather than in the words of authority. Them also we must exhort to keep their lamps filled with the oil of good works: to labor assiduously to render themselves still more and more worthy of their heavenly spouse, by going from virtue to virtue; and them also yre must admonish, that in proportion to the sublime course of religious perfection on which they have entered, is the solicitude wo feel that they should secure the crown which is to be thoir exceeding great reward. To each of them, the spouse of their souls says. „Behold, 1 come quickly: hold fast that which thou hast, that no man take thy crown

And to you. beloved children of the laity, — our joy and our crown, — we desire, in concluding, to address a few words of affectionate admonition, " e know your faith and the fervor which so many of you exhibit: but our office is one of solicitude and concern. Until the victory is achieved we cannot be without apprehension ; and our.cares will onlk cease when we shall have given an account of the stewardship which we have received. Although of the household of God, and children of the faith, you have, by good works, to make your calling and election sure. You are to cooperate with us in preaching the Gospel of Christ by the care of your own households, and by the good example you give io all who come within the sphere of your influence. Walk worthy of your calling; refute the calumnies .which are so frequently ut-

haberel ·«· pretiosum ^tAsaastraai «sdaan ûs aasss */sfifibns, eirtmmdatt** e··· iiyfinwitafv" », nobiaqu· praecipuo dictum aaae illud: ..Figslat· H arete, at SM ratrstM m Isafaftsaswł. l* Bantus hot astrndt, vitam noatra·. magis etiam quam verba, intueri •olent fidele·, ut regulam, quam Sequantur, exemplum. quod imitantur *Sei* terrae sumus; nostram eat aalubri dwdplinae chriatianae severitate illo·, quos nostrae custodiae divi:.. providentia commisit, à pervadente omnia huius saeculi contagione servare Nec solum fidelibus nobis creditis coasulere debemus, sed aliarum etiam meminisse ovium, quas, etsi nondum sunt ex Christi ovili, tamen pastor animaram in sancta haec septa addueere decrevit. Memores ·poetolici moniti, .^wrntm demus ul/om q/imasoarm, *nt non vituperetur mtmaterium nostram.'* * *ne* sinistrae opiniones ab educatione haustae invalescant; nove calumniae, quibua sine intermissione petimur, culpis aut vitiis, si qua forte animadvertantur in nobis, aliquo modo confirmari videantur. Demus «peram, ut ^ermpfam simus jidrirnai «n eerbo, in comwrMtioa·, in *caritate, in fide,* in castitate. Attendamus *tactioni, exhortationi et doctrinae. Hoc* rni» *faciente et* nos ipsos salvos faciemus, *et* ros, *qui* nos audiant" ‡

/

Priusquam has (iteras concludimus, facere non possumus, quin sacras Deo virgines alloquamur, quae in hac mirabili laborum varietate, quos religionis et caritatis studio suscipiunt, nunc non minus, quam sancti Cypriani aetate, illustrior sunt pars gregis Christi, ecclesiae flos et ornamentum. „Ad eos eiusdem sancti martyris exemplo, /oystimur *affectione* ac reverentia potin yuans *poteetate f"* has pariter hortandas putamus, ut lampades sum oleo bonorum operum plenas servent, assiduoque labore conentur. eundo de virtute in virtutem, digniores se in dies reddere coelesti sponso ; his persuMum esse volumus, quo sublimior est religiosae perfectionis via. quam sunt ingressae, eo maiore nos sollicitudine teneri, ut coronam suam et futuram mer*eedem* nsoynam nimis in tuto ponant. Earum unicuique dicit sponsus: *„Ecee eenio cito; tene* quod habe *ut nemo accipiat coronam tuam."'*

Vos quoque, carissimi filii taici. gaudium nostrum et corona nostra, dum finem facimus., pateruo affectu paucis admonitos volumus. Novimus vestram fidem et plurimorum e vobis insigne religionis studium ; sed tamen plena curae et sollicitudinis res est nostrum munus. Donec parta sit victoria„ securi esse non possumus; nec prius desinemus esse solliciti, quam rationem reddiderimus administration!· nostrae. Etsi enim estis familiares Dei, domeatiei fidei, satagere tamen debetis. „wt per *bona opera certam reetram vocationem et electionem* fiaciati * Vestrum est. nos in praedicando Christi evangelio sic iuvare, ut domesticorum vestrorum curam geratis, et exemplo sitis iis omnibua, ad quos vestra auctoritas pertinet. Digne ambuletis vocatione vestra : calumnias, quae tam crebro vulgantur adversus matrem,«quae vos in Christo genuit, refellite, row-

' II Cor. IV. 7.
* B«br. V, s.
• Matth.XHVL'41.
• 1 Tini. IV. 18, 18. UL dus-ipt «t *hab. Vir/.* .
' Apoe. III, 11.
* II Pvtr. I, 10.

tered agaiaat th· mother who baa brought you forth ia Christ, by having year conversation good among those who are estranged from her iafiuenoe; „tbat whereas they speak against yoa as evildoers, they may, by the good works whieh they shall behold ia yoa, glorify God ia the day of Visitafioa. „For the rest, brethren, whatsoever things are trae, whatsoever modest, whatsoever jest, whatsoever holy, whatsoever lovely, whatsoever of good fame, if there be aay virtue, aay praise of discipline, think on these things. The things which you have both leaned and received, and heard and seen — these do ye, and the God of peace shall be with you. — «The grace of our lord JesuS Christ be with your spirit.

We direct this our pastoral letter to bo read publicly in all the churches subject to our jurisdiction.

Given at Baltimore, in national council, on the B feast of the Ascension, in the year of our Ix>rd 1862.

wreofisnem sestrwm haheatae toMae inter iBoa, qui alieni suat ab eiaa auctoritate; „«t «n se ywed dofraetant *4t* vehis fewywssi nsatyfeoterihws, ac heass ·pvrihas aes ooMsdsramtce, gierjllaeat Dmmb sa dis efattatieui».1 Da esters, /rwtrws, fWSsciMafwr samt

bsnée/euMs, ai fee sirtws, n pta lews dieeipilawe, *hate eapitate. Çeae et* didicistis, st eeeepistis, *et aaüetit, tt Mietie, here tgiie; et Dnu petit trit ethiteuae.* — Gratia domini nostri fete Christi cues spsntn ššstrs.*

Mandamus ut hae (Pastorales iiterae publice legantur_in omnibus ecclesiis nostrae jurisdictioni subieetis.

Datum Baltimorae in national! concilio, die festo Ascensionis, anno Domini 1862.

1 I Petr. II, IS. ' Philipp. IV. 8,». · Ifc, S3.

CONCILIUM PROVINCIALE W E8 T M 0 N A 8 T E R I E N S E I

1858 iulii 6-17·.

Concilium provinciale Westmonasteriense 1 in Anglia, celebratum in collegio Sanctae Mariae apnd Oscott, ž die 6 ad diem 17 iulii 1862, sub Nicolao Wiseman, cardinali archiepisoopo Weetmonasteriensi.

Bibliographie:

1) A. M. D. G. Acta et decreta primi concilii provincialia Westmonasteriensis, habiti, Deo adiuvante, mense iulio MDCCCL1I, in collegio 8. Mariae apud Osoott, adiectis pluribus decretis, rescriptis aliisque documentis ad ipsum spectantibus. Parisiis, ex typis *J.-P.* Migne, octobre 1853.

In-8*, If.-174p. — Annecy, séminaire; Paris, Bibi, nat B 5764.

P. 17 et 27-8, hoc concilium provinciale celebratum est tribus sessionibus, diebus 7, 13 et 17 iulii 1862.

2) Acta et decreta sacroruftr conciliorum recentiorum collectio Lacensis, auctorijure presbyteris s. J. e domo b. v. M. sine labe eondlgtae ad Idaeum, (Friburgi, 1875), Itl, 895-970 et 1329-42.

DECRETUM

eocroe eonfrtfatitfiit ds Propaganda *JUL.*

Vix datum fuit Angliae antistitibus ea rite disponere quae pro regimine ecclesiarum nnper institutarum illico erant praestanda, eminentissimus ac reverendissimus dominus Nicolaus tituli Sanctae Pudentianae sanctae Romanae ecclesiae candinalis ' Wiseman, archiepiscopus Westmonasteriensis, sancti concilii Tridentini praescriptionibus inhaerens, de provinciali synodo cogenda curam suscepit. Habita eadem eat apud collegium Sanctae Mariae de Oscott, tribusque sessionibus absoluta; diebus nimirum septima, decima tertia, ae decima septima iulii anni D 1852: actis deinde, decretis aliisque synodalibns placitis, ad sacram congregationem pro revisione ^c recognitione transmiaaio. Porro accurato adhibito examine, in generalia aerae congregationis conventu habito die 8 martii 1853, relatio pfopobita est per eminentissimum ac reverendissimum dominuin Ludovicum sanctae Romanae eccleeiae cardinalem AJtierium, omnibusque rite perpensio, eminentisaimi ac reverendissimi patres gesta quidem plurimum commendanda duxerunt, praesertim ob singulare t studium quo uno veluti eodemque spiritu de religionis bono atque animarum salute 'promovenda epiaeopi, adjuvantibus administris, adlaborarunt. Nonnullis vero iuxta peculiarem instructionem modificationibus peractis, decreta, statuta etiam pro capitulis canonicorum ao methodum circa rectore» missionaries, habita praesertim ratione quod canonici iuri» observantia haud in omnibus induci adhuc valeat, probanda censuCrunt.

Sententiam vero sacrae congregationis, sanctissimo domino Pro papae IX ab infrascripto secretario in audientia diei 13 martii relatam, sanctitas sua benigne in omnibus probavit, contrariis quibuscunque haud obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 14 maii 1853.

I. Ph. cardinali» Fransoni, praefectus.
Al. Barnabe, a secretis.

1 *Locat t siyiUi.* r

ACTA CONCILII.

INDICTIO.

synodi *protiacielie* WirstMOnMtsrieuM.

Nicolaus, miseratione divina tituli'Sanctae Pudentianae sanctae Romanae Mcleeiae presbyter cardinalia Wiaemann, archiepiaeopua Weatmonasterieaala, ete.; Hlutriaaimio et reverendiaaimi· dominia apiscopis eèdia metropoiitanae Westmonasteriensis suffragantis, salutem in Domine.

Cum iam ab anno et amplius hiérarchie eccleùastica a sancta aedé piis catholicorum Aegiorum votis benigniseime ftiarit concerna, cumqqe a aareoaaneto ooηώΐΐγ Tridenti^o sapientisaim» sancitum fuerit, «t ,μηιΜήρ»M—i net· prostarmiHout ayisedssm

——— .../\

M mm prwuwM oeysns" *; «t acceMSrit insuper hueA de re Mnotae sedis apostolieae «obi» expressa setnperque veneranda voluntas; noe syaodam provinciale·· episcoporum sedis Weetmonaatarienaia suffcaganeonim, in collegio Sanctae Mariae apud Oscott, qui locus visus eet, omnibus acoeeau faêilie et alioqnin commodissimus. pridie nonae iuliaa inchoandam, et, divina opitulante gratia, per sequentes dica continuandam donec feliciter absolvatur, per praesentes in Domino indicimua et convocamus.

Quamobrem. illustrissimi et reverendiaaimi fratre», voa enixe hortamur, ut in aua quiaqua veatrum dioeeeai precea ad. Deum omnipotentem devote effundendae praeaeribat, in hoc praesertim quod immiaet quadragesimali tempore: ut ea, quae a patre luminum descendit, divina aapientia nostrum omnium mentea illustret. et ut Spiritua aanetua corda nostra intima aui roria aspersione fecundet; B aieque quidquid ipse diligit diligamua, et quae eunt ei placita statuere et decernere valeamus Agendum eat enim nobis, in hac prima' synodo, gravissimis de rebus, eccleaiae catholicae in Anglia statum et disciplinam spectantibus; de divini cultus nitore, de recta sacramentorum administrations, de nostris totiusque oleri muneribus, de catholica puerorum institutione, de fovenda fidelium devotione, de omnium denique in vera orthodoxaque fide constantia, necnon in pietatis studio profectu.

Nos igitur, illustrissimi et reverendissimi fratres, pro officio nobis praeter merita commisso, vos omnes et singulos ad indictam synodum per praesentes vocamus: ut'ad praefatum diem et locum noa conveniatis. de huiusmodi causis communi consilio tractaturi. Rogamus insuper ut haec synodi indictio per vos iis omnibus, si qui sint, innotescat, qui in vestris dioeccesibus ius aliquod habeant vel praeten- C dant synodo interveniendi: ut nobis titulum quo gaudent, vel se gaudere putant, tempestive patefaciant.

Faxit Deus ut. intercedente .beatissima et immaculata virgine Dei genitrice Mqria. cum beatis apostolis Petro et Paulo, et Angliae patronis, gloriosissimis scilicet martyribus Oeorgio et Thoma, haec prima post tot saecula, iu recta et catholica fide, apud nos convocata synodus ad ipsius honorem et gloriam, ad exaltationem sanctae matris ecclMiae, ad animarum Christi sanguine redemptarum lucrum, et ad omnium nostrum proficiat in pietate et coeiMti sapientia incrementum.

Datum WMtmonasterii, in festo Purificationis beatae Mariae virginis, die 2 februarii anni 1852.

Nicblaus„cardinalis Wiseman, archiepicopus Westmonasteriensis.

Loau f tigilli.

ACTA COltCnjI PBOVINCIALI8 WMT— MOHASTXBIX9SIB.

*Die ƒ» «*uIn.

CONVENTUS PRAEPARATORIUS.

Die 5 iulii 1862, hora quarta, habitus Mt congressus praeparatorius episcoporum qui iam advenerant, scilieat eminentisaimi archiepiscopi, episcoporum Beverlacensis, Northantoniensis, Birminghamionsis, Suthvrarcensis, Salfordensis, Plymuthensia, Cliftoniensis et Balopiensis; et paulo post coenam in congressum intraverunt episcopi Newportensis et Hagulstadensia. Aderat secretorius, reverendua dominus Bagnall.

Dicta eat oratio A4mmm.

Cum oaoremonialo Romanum praescribat epi-, acoporum praecedentiam determinandam eoae iuxta tempus suae promotionis, et litterae apostolicae pro promotione plurium ex epiacopia eadem die datae fuerint, atatueruat debere boa episcopos, in concursu eiusmodi, praecedentiam tenere a die cotaOCTationis, et concurrente anniversario consecrationi»-plurium aub eadem dic. praeeminentia» dandam ease epiacopo ratione aetatis aeniori.

Archiepiscopus secretum de omnibus actibus indixit. Eminentissimus archiepiscopus exposuit ad munus promotoris designari posse episcopum 8uthwareensem, et ad officium examinandi procuratione exhibendas nomine episcoporum absentium aliorumque, illustrissimos ao episcopos Boverlacensem et Birminghamiensem.

Videatur pos.tea nota officialium.

Actum Mt de procuratoribus epiacoporum Liverpolitani et Nottinghamiensis, infirma valetudine detentorum ; et episcopi considerantes quod per decretum sacrae congregationis cardinalium interpretum concilii Tridentini synodo relinquatur ius concedendi vel negandi votum decisivum. et quod duo procuratores presby teralis' tantum ordinis in hac prima J synodo aint adfuturi, inter undecim episcopos, censuerunt ipsos deliberativa duntaxat voce gaudere £pbcre.

Lecta Ant nomina theologorum episcoporum, et» deputatorutp capitulorum, et. cum observasaet archiepiscopus eosdem theologos, nonnullis in casibu^ ab episqopis adductos esse, quos aliqua capitula deputaverant, ex quo non leve incommodum oriri posset, tum ob diminutionem notabilem quae inde proveniret in numero theologorum, tum alias ob causas, res'discussa Mt: et tandem censuerunt patree, in hac synodo tantum duplicem hanc repraesentationem tolerari posse, cum protMtatione promotoris, ne transiret in exemplum,'

Lecta sunt nomina superiorum regularium admittendorum. Responsum fuerat abbati «Sancti Bernardi ordinis Cisterciensis. ob infirman valetudinem absenti, ipsum non posse procuratorem deputare.

Actum est de. opportunitate admittendi procuratores capitulorum ad vocem decisivam,. quando de decretis ipsa concernentibus discussio fieri contigerit: nihil vero fuit decisum.

Die fi, feria III.

CONOBEGATIO PRIMA GENERALIS.

Hora nona convenerunt omnM in aula paramentorum, ex qua in ecclesiam facta est processio D hoc ordine:

Clerici simplices; theologi episcoporum; deputati capitulorum; theologi a synodo invitati; superiores ordinum religiosorum provinciales; abbas praeses generalis congregationis Anglo-Benedictinae; reverendissimus dominus Newsham, praelatus damesticus sude sanctitatis, a synodo invitatus: eminentissimus ac reverendissimus archiepiscopus,: episcopi iuxta ordinem, incipiendo a seniore suffraganeo.

Eminentissimus archiepiscopus sedem in' medio altaris habebat, et episcopi hinc indo iuxta ordinem suae consecrationis, absentibus episcopis Liverpolitano et Nottinghamienai. Post episcopos sedebant alii supra memorati. Eminentissimus archiepisoopus, stans cum duobus diaconis suis contra crucem in medio chori positam, recitavit orationem AdsaMMts, omnibus praeter episcopos genua flectentibus.

Dsinds, sedentibus omnibus, allocutionum habuit A de synodi eelebntione at eausia eiusdem, at secretum omnibus indixit, neque .ad confirmationem da* «ratorum a aaaata cede.

Suggerente secretario, per verbe: *„S»Mdtat ut»u fratitr tfüeèfM,"* ipei aoti remanaerant, aaa «um tribus «eoretariie et eaeremoniariie.

Episcopus Buthwareenau exhibait instrumentum suae deputationis ia promotoram; et instaatiam fecit pro aperiendo concilio, omnibaa praeter arehiepiaoopnm stantibus.

DKPUTATÏO PR0M0T0RI8.

Omnibus et singulis notum facimus, in oongreaau particulari habito die 6 iulii 1863, iUuatriaaimoa et reve^endiaaimoa episropbe consuisse in aynodo provinciali. Osoottensi proxime aperienda, esae nominandum promotorem illuatriaairnnm et reverendissimum dominum episcopum Suthwarcenaem. B

Quapropter, nos eidem epiechpo omnia iura*et privilegia ad idem munus rite et recto exercendum neceaaarie conferimus, ut in. aingulia et omnibue sessionibus et congregationibda tanquam promoter haberi possit et debeat.

Datum apud collegium Sanctae Mariae de Oacott, die 5 iulii 1853.

N., cardinalia Wiaeman, archiepiscopus Westmonasterienais.

De mandato eminentiaaimi et reverendissimi domini mei archiepiscopi:

F, canonicus Searlej aecretariua.

INSTANTIA PRO APERIKNDA 8YN0D0.

Eminentissime et reverendissime domine, cum concilii provincialia Weatmonaatoriensis, per decretum die 3 februarii huiua anni datum, diea praefixa, sexta scilicet iulii, iam advenerit; cumque, prout ex instrumento modo exhibito constat, eminentia veatra me, Thomam episcopum Buthwareenaem, huiua aynodi promotorem constituerit, pro meo munere comparem, insto ac requiro hoc concilium provinciale, de iure atque de venia Mnctae sedis apostolicae rite denuntiatum 'atque promulgatum, hoc ipeo die per voa deliberari et declarari incipere iamque inceptum c«m. Cuius prosperum exoptemus exitum, atque a -Deo supplices piis orationibus deprecemur. C

+ Thomas, epiaeopua Suthvrarcenaia, promoter.

Ad quam instantium, iuaau eminentiaaimi archiepiscopi, reverendus dominus Rodolphus Bagnall, secretorius, baec.verba pronuntiavit: Eminentiaaime ac reverendissime domine, reverendiaaimi patres, placetne vobis, ad laudem omnipotentis Dei, et D beatissimae Virginis, sanctorum Thomae et Oeorgii , honorem, praesentem synodum declarare incipere iamque inceptam esse?

Deinde reverendus dominus Clifford, alter ex secretariis, cum uno er caeremoniariis ad singulos episcopos accedens, excepit uniuscuiusque responsnm per verbum *Pleeti.*

Deinde coram eminentissime archiepisoopo dixit: Eminentissime ac reverendissime domine, ad propositum quaesitum omnes patres responderunt: Accst.

Postea, emioentissimus archiepiscopus decretum de aperienda synodo tradidit reverendo domino Bagnall, qui illudclara voce coram patribus perlegit, iuxta hunc tenorem:

DBCRÏTÜN DB APXRIXNDA SYNODO.

In nomine sacrosanctae et individuae Trinitatis, Patris, «t Filii, et Spiritus sancti. Arne·

Noe Nicolaus, miseratione divina sanctae Romanae eeeMae titulo sanctae Pudentiaaae presbyter cardinalia Wiseman, arehiepiacopue Weatmoaaaterieneia, ad laudem et gloriam Dei omnipotentia, ot salvatoris nostri lesu Chriati, et honorem beatiaoimae et immaculatae Virginia Dei genitricis Mariae, beatorum apostolorum Petri ot Pauli, nanctorum martyrum Thomae et Oeorgii, et omnium Mactorum, ad aedihaatioaem eeoleeiae Dei, ad corrigendos abaaua, pietatem fovendam, et selum animarum augendum tam in «iero quam in populo, statuimus et decernimus, de concilio et fonsensu illustrisaimorum ac reverendissimorum dominorum epiacoporum Angliae, hoc ipso die, qui eat aextua mensis inlii huius anui millesimi octingentesimi quinquagesimi secundi, Deo adiuvanto, initium fieri et iam factum eaae huiua synodi provincialia Angliae, apud collegium Sanctae Mariae de Oscott, quam ad hunc diem ot 'locum convocavimus et indiximua, per litterae nostras datae die necunde menaia februarii proxime elapai. Faxit Deua ut quidquid a nobia in hoc concilio coeptum abaolutumque fuerit, ad ipsius honorem, ad eccleaiae commodum, et ad animarum salutem, recte fiat et maxime proficiat.

Datum apud Sanctam Mariam de Oacott. die. menae et anno quibus supra.

Lottu ⁄ tigilli. N., cardinalis Wiseman.

De mandato eminentissimi *et* reverendissimi domini mei archiepiacopi:

F. Searle, aecretariua.

Lecto' decreto, reverendus dominus Bagnall, secretariua, ad valvae' eccleyige edixit: ^Reverendi domini, ei quis' vestrum ad synodum aliquid referre velit, datur ei libera facultas dicendi."

Reverendus dominus Wheble, caeremonisrius. idem lingua Vernacula pronuntiavit. Postea secretarius dixit: „Accedant procuratores reverendissimorum dominorum episcoporum Liverpulitani et Nottinghameneis, qui volunt audiri."

Secretarius introducens reverendum dominum lacobum Crooke, dixit: „EminentiMime ac reverendissime domine, adest procurator, reverendissimi domini episcopi Liverpulitani, qui habet quod referat.'*

Procurationem ab ipso exhibitam accepit eminentissimus archiepiscopus per verba: „Admittimus cum voce deliberative.**

Sub eadem forma inductus est reverendus dominus Franciscos Cheadle, procurationem episcopi Nottinghamenaia deferens, cuiua loco, cum debita forma non esset expressa,, pollicitus est ae novum mandatum quantocius obtinere curaturum: quod secundum poat diem perfectum est.

Hi procuratores paulisper recesserunt, et, post eorum regressum, sedes ipsis assignatae sunt contra sedem eminentiMimi arcbiqpiecopi.

Durante; ipsorum absentia actum eat de admittenda procuratione capituli Liverpolitani. Difficultas inde orta est quod, ut asserebatur, episcopus anno 1861, vi litterarum apoetolicarum menae novembri 1850 datarum, et ante receptionem novarum instructionum sacrae ooqgregationis, et antequam sancta aedes cathedralem pro dioecesis LiVerpolitanae capitulo asaignaseet, capitulum ex una dignitate et duodecim canonicis* compositum erexerat; quae institutio minus canonica videbatur. Patribus omnibue 'placuit huiusmodi - difficultates a sancta sedq determinandas eeee, et ad synodum spectare duntaxat quaestionem utrum instrumentum a procuratore capitali exhibendum rite esset confectum et «gnatum.

ı Csapsrtam yostae Mt isesm Mtanmede asasaim falsae MgteMs, texta dmn« mans eaagngaMe fneseripta.

Aliud dubium deinde discussum est, circa procurationem capituli Hagulstadensis, et, cum ex episcopi ipsius expositione constaret, illud capitulum fuisse erectum, absque eo quod canonici possessionem suae ecclesiae catbedralia adhuc accepissent per debitam installationem, aut professionem fidei emisissent, episcopi sex censuerunt admitti posse capituli Hagiflatadensis procuratorem, et aliis quatuor visum est ipsum non esae admittendum, nisi inter theologos. Omnes tamen censuerunt episcopum Hagulstadensem debere hac de re specialem instantiam synodo exhibere.

Exiit deinde aecretarius, et introduxit, ordine sequenti, procuratores capitulorum, qui singuli instrumenta suae delegationis eminentissiino arrhiepiscopo obtulerunt, et recesserunt

Procurator capituli Westmonasteriensis; procurator capituli Birniinghamienais; procurator capituli Northbantoniensis; procurator capituli Liverpolitani; procurator capituli Hagulstadensis (ad petitionem episcopi sui); procurator capituli Salfordienaia; procurator capituli Cliftoniensis; procurator capituli Salopiensia.

Quibus omnibus recedentibus, promoter institit apud eminentissimum arcbiepiscopum ut infra:

rEminentissime ac reverendissime domine. Ego Thomas, episcopus Suthwarcensis, promoter, humillime rogo, ut protestatio mea recipiatur contra eos omnes qui ius huic synodo interveniendi se habere non potuerint probare.

„Item contra admissionem procuratorum quorunicunque nisi ex favore tantum et benignitate patrum, et praesertim nisi inuniti fuerint legitimo suae deputation^ mandato.

„Protpator. praeterea, contra praeiudicium quod huic synodo inferri possit, propter absentiam eorum qui ad. synodum non fuerint vocati, vel, vocati, adesae noluerint aut nequiverint;, et deputatorum capitulorum nondum erectorum, Nottinghainiensis scilicet, Newportensis et Menevensis, et Hagulstadensis. modo iam exposito existent!*.

^Cumque advocata fuerint capitula Suthwarcense et Beverlacense, et horum procuratores nondupi advenerint, rogo ut protestatio de eorum absentia admittatur, utque ipsi debeant causas suae excusationis exhibere episcopis deputatis Beverlacensi. et Birminghamiensi, et pro casu procuratoris Beverlacensis, episcopus Northantoniensis agat vice[s| episcopi Beverlacensi#.

^Cumque episcopi Suthwarcensis et Northantoniensis eos viros adduxerint tanquam theologos quos reapectiva capitula elegerunt ad se repraesentanda, et cum plurima incommoda ex duplici huiustnodi actione oriri possint, peto ut hi viri, nonnisi cum cautela et protestatione, ne admissio transeat in exeqiplum, recipiuntur.

„Reservo mihi ius hanc protestationem quoties oportuerit repetendi, volens quod nunc prolata valere debeat eodem prorsus modo ac si ih sirtgulis synodi actibus renovata foret.

t Thomas, episcopus Suthwarcenais/

Eminentisaimus archiepiscopus dixit: "Admittimus et committimus/

Admissi fuerunt procuratores episcoporum absentium.

Time dixit archiepiscopus: ^Reverendissimi p.* tres, nostisne «yliquem absentem, esse eorum qui ius habeant ad votum decisivum in hac synodo proferendum t*

'Singuli responderunt se neminem nosèç, qui ius haberet interveniendi cum voce decisive, qui ab synodô abesset.

Promotor: „Peto ut legantur decreta in sessione prima feriae quartae proponenda/

Lecta fuerunt a secretario* decreta <G mstAodo vitae im *egnodo enanda, de non praoindicando, de ojficialibue, dé indicible in canti* pereonalib**, et de* non *ditcedendo.*

' Quae cum omuibus placuissent, eum hac advertqntia quod clausula de sacra communione quotidie recipienda ab iia qui missam non celebrarent, debeat intelligi io sensu adhortativo. non vero imperativo, eminentiMimus archiepiscopus dixit: „Decreta modo lecta placuerunt patribus, de eorum ergo consensu ea statuimus ut lecta sunt/

Reverendus dominus Crocks, procurator episcopi Liverpolitani. interrogavit patres, utrum ipse posset episcopum suum, decurrente concilio, certiorem facere de decretis et actibus eiusdem; et patres, attento quod ipse episcopus mandatum generale derit suo delegato, et quod non possit hunc obligare ad suffragium deliberativum in sensum committentis dandum, sed in id tantum quod pro conscientia sua et arbitri^ melius esse in Domino procurator ipse indicaverit, et attenta praesertim lege a sacra congregatione de Propaganda fide praescripta, secreti servandi, et considerante» quod epistolae a procuratore transmissae in alienas manus incidere possint, responderunt, eurudem procuratorem, eadem secreti lege indicta nomino synodi, posse, peracta synodo et uon prius, episcopum viva voce docere quaenam decreta lata sint.

Demum, dicta oratione: *Sancta Maria» eaccurre,* omnes dimissi sunt.

Hora nona pumeridiaîa, benedictio venerabilis sacramenti data est ab episcopo Beverlacensi.

Eadem die, hora meridiana, convenerant in suis' aulis congregationes particulares: *l.liturgicu: duciplinariej 3. morali** seu *generali**. et hora tertia pomeridiana iterum habijae sunt. Hora quarta, omnes presbyteri advocati sunt, a cantore et caeremoniariis'in cantu et caeremoniis exercitandi; quo in publicis sessionibus peragendis omnia fieri possent ad normam caeremonialis et pontificalis Romani.

Singulis congregationibus deputati fuerunt quorum nomina sequuntur.

7. Litnryica.

Reverendissimi domini domini episcopi Beverlacensis. Salfordensis. Newportensis. Balopienais. Theologi: reverendi domini Newsham; provincialis ordinis Praedicatorum; provincialis ordinis Passionis; reverendi domini Gibson. Roskell. Fisher. Vaughan. Cookson. et dominieaeremoniarii. Secretarius: R. Bagnall.

II. Disciplinari.*

Reverendissimi domini episcopi Birminghamiensis, Suthwarcenaia, Plymuthcnaia; procurator episcopi Liverpolitani. Theologi: praeses congregationis Anglo-Benedictinae; provincialis societatis lesu; reverendi domini Weathers, Huaenbeth. Forn. societatis lesu, Morgan, Hall, Whitty, Render. Croskell. Egan. Serretarius: Alex. Goes.

III. Morali ft generali*.*

Reverendissimi domini episcopi Hagulstadensis, Northantoniensis, Clrftonensis; procurator episcopi Nbttinghamiensie. Theologi: provincialis Ordinis Caritatis; reverendi domini Cooke, Rooker, Newman,. Maguire, Tate, Cox. Dixon, Weedall, Platt. Secretarius: Gul. Clifford.

SESSIO PRIÜA

Die 7, feria IV, hora nona cum dimidio, omnes oqnvenemnt in aula paramentorum, ut sacras vestes

'.«numerent. ‹emiAqitinimu» «rtlüepwcopv· xappaA.lt· deeeraimM et m«nd*nh^* farta faeruirt ıı◇· indutUK Hdyenit: et putea paràmMta. synodo, φη- mina epiKoporam. « unu.<)uün|iie respondit' .Ad- ' venientia.' et pluviale*Tubri eotofiMjpNM, et hàtu· «uei;*. aed ubi lecta fuerunt nomina epiaeojb<rum •1um p;v»toriile manu tenens, ad {jSewauuD aoUlar - Liverpolitani.et Nottfoghatnionsis. eorum |»rocura- processit ; ante eum ordinata est processio. tores dixerunt: ζAdest per procuratorem/

Primo cursores synodi. .Subdiaoenus cum cruce et post eum clAu* aaeculgris; cantores; offiqialea synodi: crut metropolitans inter luos acoFythos. •fex âcidytlÿ: theologi episcoporum ; tbjmjjEg‹ a »y- itodo invitati ; procuratore» tapitu1dftim« iii habitu chofali; ^procurator#»'episcoponim absentluny., jn* doti pluvtalihu^ robri coloris; ^upfcriures oFdlnifm regularium: reverendus pater dominus, Jewsham praelatus.· theologus'imitatus; diaconus jpt »ubdia-« rofftis mitooCe, illustrtsaimi et reverendissimi cum dyobus capvllanis et caohatario. induti pluvia* libn« rubri «oloris supra amictum et roehettinn. et niHram habentes auriphrygtatam : inter, quos erat illustrissimus et reverendissimus dominus Episcopus Mut Iυη^πM* qui benevole syntido her dio intervenire voluerat, presbyter a^eisti-na; inftostri de baculo pawtortili et dt* mitra, pluvialibus induti ; eminjgj» ti«««mu« metrop<»htanu» cum duobus diaconit^nine inde assistentibus; ministri de libro et bugia; scu- tifer. vir nobilis eques Sanctae faabeltae, Petrus de /.■ihirta

Epismpi ‹*t clerus per viam decanta mrit psal- *tt»n· et hymno» praescripto», et episcopi populo benedicebant.

Perai ta processione per interna collegii claustra, omne» ad loca sibi assignata accesserunt, et emi- nvnitssimu* archiepiscopus. reojlatis precibus in pon- tificali Romano indicatis, absumpsit puramenta missae et pallium, et missam de Spiritu sadeto solemnitur celebravit.

Po-t evangelium. eminenti-simus cardinalis con- cionem habuit super verbis. rrlriiymo ro/ds, (, *porri** Mea*· *do* eobii/' l

Peracta missa, decantati fuerunt psalmi cum htaniis. »»t evanfceliutn cum hymno I>mi. .«ancte. et postea archiepiscopus. recedente clero. sessionem habuit primam Eminentissimu» archiepiscopus. ad eiu» initium, nomino patrum ibi congregatorum, invitavit illustrissimum et reverendissimum episcu- . pum Mitylenensem ibi praeabntein, ut vellet adesse eum voce deliberativa.

Tunc legit allocutionem *eoHMttrdotet,* ex pontificali Romano.

Premotor; «Eminentissime ac reverendissime do- mine. peto decTarari hanc synodum provinciae West- niohasteriensts inceptam esae, atque ut legatur de* ' cretum *de aperiendo itynodo.''*

Secretarius legit decretum quod in prima con- gregatione generali lectum fuerat» t patres, rogati ab uno cx secretariis, responderunt «ibi placere: et <\ardinali< auditis eorum auffragiia ab altero ex secretariis, dixit: „Decretum placuit putribus, ita- que decernimus huius provinciae Westmonasteriensis mniidi initium fieri et iam factum c mc/

Promoter : «Eminentissime ac reverendissime do - mine, peto ut legantur decreta ‹fe metAoifo ritar, *df ofjirtalibuit, d«* aoa *praeiodieando,* et *de* non *di.irrdrndo.*

Lecti» decretis. di$it secietariu»· «Reverendis- simi patre», placentne haec decreta?*

Alter secretarius collecta suffragia detulit ad eminentissimum archiepiscopum. qui dixit: ^Decreta placuerunt, ideo agendae Deo gratiae/

Patre». «lh»o gratias*

Promoter: 4-Poto ut legantur nomina eorum qui interesse debent/ Eminentissimue archiepiscopus

Liverpolitani.et Nottfoghatnionsis. eorum |»rocura- tores dixerunt: ζAdest per procuratorem/

Prottiotar: «Eminentissime «c rev<^n<|issimc do- mine. protestor/Contra omnes ijui sinMthsentes abs- que-legitima evitatione, et peto quod nonfiebeat /nfxAri praeiudicium huic concilio prop<er absentiam eçruin gui per incuriam non fuerint vocati, vel qui Avocati ade»»e noluerint àut nequiv$rhrt/ *

Eftiinvntistuipu» archiepiscopus admisit protest.!- tionem.

Promotor «Égo Thomas. e|<tscopua Huth warcs*nsis^ pvtu gt insto, ut >mnes et singuli episçopi. iuxta decretum sacrosanctae Tridvntinae synodi et bullam Pii IV. iif,JiHc priiha synodo, cui intersunt, emittere professionem non nvgligant. salvis tamen iun- bu» eminentissimbrum cardinalium, quatenus propter sua privilegia in hac instantia non Aaw•ant cum· prehendi., vel ad profe»sinn»-m fid^ faciendam non teneantur, nisi in manibus sumini pontificia vel sacri collegii/

t^Thni^p. opiapoptis Nuthw itnensts. promoter.

Eivincntisaimua dedit decretum quod sequitii"

Nicolaus miseratione divina titulo Nanctae Pu- dentianav sanctae Romanae ecclesiae presbvtor cardinalis Wiseman, archiepi»eopiia Westmonasteri- ensis. etc

Cum. annuente Dpo.m'i intercedente «beatissima virgine Maria matre Dei. prima sit hodie congr»-gara synodus provinciae \\ estmonasteriensia. n··» / que professionem fidei, iuxta tenorem bullae Pii I\ felicis recordationis <4 eoiistiiuiione»* concilii Tn- dentini, emittemus, et praesci ibimus h iniungimu*. sub debitis poenis, omnibus et singulis episcopis, ut eamdem fid< i professo.nem p''>i.'a emittant, in hac prima sessione,

Datum die septimo iulii IHVJ. apud coilegium Sanctae Mariae de «Kcott

N . cardinatis \\ l*eman

De mandato eminentissimi et rewt>'tidissimi do- mini mei archiepiscopi

Izıca vçiÿdtî. E . canonicus Searle, serretanu^

Eminentissimua archiepiscopus. 'ersusad altare, et Hexis genibus, professionem emisit hisci* verbi·. Ego Siicolaua. sanctae Rnmanar ecclesiae car- dinalis Wisecntin, archiepiscopus W catmomistvriensis. firma fide credo, etc. */ Vidr aupra rof.* :b› Λ - 3N A

Deinde, sedens in faldistnriu. ot manflius teiifii.» librum evangeliorum. excepit pmioxiHonom »uorum suffraganeorum, qui aeredPntes. et ambas manu» super librum extendentes, ea quae sequuntur pro- nuntiarunt. Primo quidem accesserunt episcopi Bevcrlaconsis. Northantoniensis et Hirtninghamiensis. deinde, alii eodem ordine successive professionem emiserunt :

«Ego N., episcopus N . omnia et singula quae a sacrosancta Tridentins synodo definita sunt recipio, necnon veram obedientiam summo Hornam» ponti- fici spondeo et profiteor; haereaeaque omnea a sacri* canonibus et generalibus concilii», praesertimque ab eadem Tridentina synodo damnata». ‹letc»tor. et anathematise; fidemque profiteor iuxta formulam praescriptam a Pio IV. quam nunc legit eminenti»- simua dominu» metropolitan!!», et ita eg‹» recipio, ap'ondco. profiteor, anathematiro, vôtre et iuro su- ms Deus adiuvet, et haec sancta U< i wangelia ' l

' loan. XIV. a?.

' Ex actibipi MediolaB»il«'ibus

Promoter petiit decretum de tenenda sessione secunda, feria tertia hebdomadae futurae; et auditis patrum suffragii*. cmineiHbssimus praecepit ut daretur decretum qumCsubnoctjtur:

-x Nicolau*. ^pêreratione divina titulo Nanctae Pudentjhuae «anciav Romanae ecclesiae pre*b>ter cardinali* Wiseman. archiepiscopus Westmonaeterienai». etc. * ‹

Audito sententia patrum in hqc prima synodo, praedantium, dvcerqiriiu*. secundam evasionem M8mndam esae."lici fu-ventè gratia, feria tertia proxinAe futurae hebdomadae, post dominicam sextamgentecostrs? monentes omne* et singulos ut. ea dlç^dsint.'fSiilfepoviCa contra c.ontumacés statuti*.

flatum. apud collegium Nanctae Mariae de ‹ Ucjttt. die 7 mensis iuhi IK52. /.

I N.. cardinans Wiseman

De mandato cminentissuni et reverendissimi, domini mei archiepiscopi: f B

E . caiionicus Searle, secretorius.

Postea. per sonitum rampanae omne* vocati mint ad omtiônem mentalem nuper tribun puncti*. ab archidiacono lecti* latina lingua, et. a reverendo Hÿimodum patre loan. Henr. Newman angike populo annuntiati*.

Fum. iuxta caeremoniale episcoporum. deferri debuit 1 benedictio in fine inis**.* danda, eam. post quartam partem horae mentali oratiXjû tributam, eminentissimu* archiepiscopus impertitu* est.

Deinde, omnes proceaaionaliter redierunt in aulam paramentdrum.

Postea. affixum e-t in Joco publico decretum de methodo vitae in sximdo tenenda

Hora quarta porncridtana. congregatione* pa^pcularC* habitae sunt.

Propter causam ab eminentissime archiepiscopi», C una cum aliis episcopis, et promoture audito, probatam. data est licentia ad breve tempus abeundi reverendo domino Roskell et reverendo <)omino Çroakell. .canonicis ecclesiae Salfordensis.

Hora nona potneridiana. assistentibus episcopi* rorhetto et moretta induti*, eminentisaimu* archiepi*copus benedictionem venerabilis sacramenti dedit.

Eadem die advenit reverendus dominua losephus Render, deputatu* capituli Beverlacensis. propter populi commotionem Eboraci detentus.

Dilata est admissio deputatorum capitulorum Nuthwarcensi* et Beverlacensin. propter defectum litterarum delegationis capituli.

Die 8. feria quinta, habitae sunt congregatione* particulare* ab hora M ad 11. et deinceps ab hora 1] ' i ad I*y. et postea ab hora 5 poinertdiana ad 5S P

Die 9. feria «exta, missam de *Rrquitni* pro omnibu» episcopi* Angliae defuncti* cantavit illunissimus ac reverendissimus- dominus episcopus Plymuthensis,vice eminentisaimi archiepiscopi.qui tamen in cappa violacea amistentiam praebuit.

Absolutiones datae sunt ab eininentierimo archiepiscopo. et a reverendissimi* episcopi* Nalfordensi. Plymuthensi. riiftonvnsi et Halopiensi.

Ab hora II'‘t ad V;· et rursus ab hora 3'r ad 5It habitae sunt congregatione* particulares.

Die 10. sabbato, hora nona. habitae «unt congregatione* particulare* usque ad horam II

Hôra II'». congregatio secunda generalis habita est in ecclesia; in qua lecta sunt decreta coram theologia, qui invitati sunt ad sententias tuas pro- ^οηνηφι*; et hora 12 H exierunt oinâe*. praeter, secretaVins et caerem'miarium^ protestatus r»t promoter contra ingressum in congregationem ' pravce- dentem deputati, qupsuum mandatum nondum er hibuerat. Tunc introducti sunt deputati capitulorum Beverlacensis et Suthwarvènaü. i't examinatis breviter cau»9 ipsorum absentiae, a iudicibq» et alii* patribu* admissi sunt; et facto reverentia accesserunt.

Patres deliberationem' inierunt super dereptis iam praelèctis. coram theologis in prima parte .congregationis * 1

- Ab hora,3 ad b'\ habitae sunt congregationes particulare* '

Die 11. die dominica, erfsbrata est missa ab epiaeopu Birminghatnivnsi. etrpost wangehum. *ermogvm ad pçtre*(et ad populum habuit reverendus dontinus HenricuV Manning.

Hora tertia^potneridiana. congregatio tertia generalis haleta est in ecclesia; et. postquam^ egresat fuissent theologi, patres de decretis in proxima sessione faciendis egerunt.^Fostua. omne* convene-' runt, ut reverendus dominus Manning invitaretur tanquam ttliua ex theologis synodi Licentia dati 9 eat reverendo patri domino New sham, et reverendo patri Newman. congregationi* Oratorii, ut promina die abesse possent.

Dio—M. feria 11. hora-noiia. habita est congregatio quarta generali*, et hora undecima omnes recesserunt, et post dimidium horae, patre* in ecclesiam revenii sunt, ut de .ifWs decretis faciendis tractarent. Commissum est episcopi* Newportensi et Plvmuthensi negotium praeparandi methodum procedendi in causis a romMM4tio?fr tNfMxftyiitioNur examinandis.

Hora tertia, farta est congregatio generalia quinta, quae post discessum theologorum continuata eat ad horam sextam et resumptu, hora octava cum dimidio, nonnisi hora undecima finem habuit.

NENNIO NECINDA

Die 13. ferta tertia, missa de Spiritu sancto ab illustrissimo et revrrendisaimo episcopo BeverlaCenai celebrata eat. P»»st vvangehum sermonem habuit reverendus pater Newman, congregationis Oratorii Birmingham!ensis praepositus.

Post missam habita eat seaaio secundWr^TiT^qua lata sunt decreta: de .fide *ortha/tojra,.* de modis tuendi *jidem ; de profnumme fidei* emf/trwde d< *hierarchia; de capituli»:* de *eacramenti»* ia *genere, de baptismo.* et de *confirmatione.*

Patres decreverunt laudandum osse, et speciali cum elogio commemorandum sermonem a patre Newman habitum ad missam.

Prorogata est sessio ad feriam V;_ et propositum est ut aessio tertia sabbato fieret. Eminentissimus archiepiscopi!* rogavit a patribus, ut sine nova propositione decretorum fieri possent in ii* correctione* mere verbales quae earum substantiam non attingerent

Propter prorogationem, non facta est ««ratio mentalis. sed eminentissimu* benedictionem theologis aliisque dvndb admissi* impertitu* est.

Horis pomeridiani* factae sunt congregatione* particulare*.

Die 14, feria IV. habitae sunt congregatione* particulares horis antemeridianis; et horis ponftridianis, sexta congregatio generalia, in qua eminentissimu* archiepiscopus. nomine episcoporum, gratias egit theologi*.

Die 15. feria V. po*t missam lectam ab episcopo Halfordensi. facta est prorogatio sessionis secundae ad diem sequentem.

1 Legendam videtur *Ikluent* Vide ‹ V<rr*w. *tp.*, 1 I ‹. »1. n. 14.

4Λ·

Ad hora^ 11 cum dimidni, fadta Mt congregatio episcoporum. qtri deputaverunt ael theologo· <<d specimen novi catecbiemi praeparandum.

* H<«ra tertia, facta eat congregatio .generalia septima

ΠΐΧΤβφιο 8ECP5DAE.

Div Hi, feria VI, post missam lectggi ab fcpi- - scopo Northanteniensi. habita Mt continuatio k m· aionis secundae, a feria UI praeeedentKprorogatae·

In ea lata sunt decreta da *sanctissima eucharistia;*) *de poenitentia, 'de extrema unctione,* et *de ihatri-*

moniofde rita et honestate clericorum; de rectoribus * *ecclesiarum ; de'regularibus; de seminariis et col-*

leytis ; de sanc(imonitiliffUft, et *de episcopis.*

Tunc farta est oratio mentalia, et cniinentissi- mus archiepiscopi»^ benedictionem dedit. Horis pnmeridianis factA eat congregatio particularis eniscopornm

SESSIO TERTIA ET ILTIMA

I >r« B. sabbato, cidelfrata est missa solemnia ab ctninrntisBiiiift et, reverendissimo archiepiscopo. qui. post evangelium. sermonem habuit super, verbis *,Jhxit Dominus Petro: Duc* in *altum*tl*

Missa finita, cum omnes praeter episcopos, vel eorum procuratores, monentibus ianitoribu», cxiia- scnt. prometur institit, dicens «Legantur nomina pninium/ qui singuli responderunt per vocem . *Ad- sum.* Lecia protestatione contra absentes, dixit pro- motor. «Eminentissime ac reverendissimo dotaine. peto, ut haec sessio tertia dederetur incepta.**

Auditi/ patribus, etninentissimns ita decrevit: «Placuit patribus hancSertiam sessionem incipere, vl inceptam esse/

Promoter: «EminenAsaime ac reverendissime domni»·, peto ut omnia, et singula decreta* (quae otnmu prout in elencho decretis annexo referuntur, t hic enumerata fuerunt)· «deuuo et integre, quantum opus est. pro lectis habeantur, et a patribus con- firmentur. et supremo sanctae sedis iudicio emen- danda et sancienda submittantur".

Deinde eminentissimus dixit: «Placuit patribus, et ideo decernimus et statuimus ita fieri dehere/

Promoter «Eminentissimy et reverendissime do- mine. peto ut decernatur omnes qui ius habent Hiterosendi. ad subscribenddm teneri et obligari anteqmirn discedent ex hoc loco/

Emineniissimus archiepiscopus iussif legi de- cretum quod sequitur;

Nicolatth. etc.

Admonet reverendissimo» patras omnes qui huic synodo iure intersunt, ut post s· singuli suo loco et ordino ad altare maius accedant, et iis quae in hae safiFtr/iynodn decreta sunt, subscribant. Man- dat 1'tirtin absentium episcoporum procuratoribus ut nemo eorum, proposita excommunicationis poena, hinc discedat niid prius, sui episcopi nomine, decreta in hac synodo edit< suscipiens, ungjhuisque illis subscripserit

Locim ℰ *«yilli.* Xi<·<'··«·· <·*Γ<1iη·1i· Wi»em«n.

Pe^mandato cminentissimi et reverendissimi domini mei archiepiscopi.

F,, canonicus Searle, secretarius

Singuli deinde patre» suo ordine accesserunt, et subscripserunt ut in decretis ipsis legitur. Epistolam pariter ad sanctissimum dominum nbstrum papam omnea subscripserunt.

Promoter: «Eminentissime ac reverentissime domine metropolitano, cautum est proximam synodum A provincialem in «eetione indici: ideo humilitet pete secundam synodum provincialem futurAn denuntiari. et indici omnibua, |go die decima Iulii, fena 'scilicet^fertia fost dominicam sextapi post pente- costen. anno millesimo octingentesimo quinqua- gesimo quinto/

(Auditis patribus, eminvntissimus archiepisco^ius ita decrevit, ut sequitur. φ z

Nicolaus, etc. ↑

Auditis suffragiis oomprovincialium vpiscftporum in fine/essionis ultimae primae synodi nostrae α«γο· vineiae praebentium, décertymus secundam futuXÿln synodum provinqplcm habendam Case, si Deo pla- cuerit. die decirpa et svqnvntibus mensis iulii, in^ cipiendo scilicet feria tertia hebdomadae svx*t»v post pentv/oatcn. anno millesimo octingentesimo quinqua- gesimo quinto ·*

B In quorum cfidvm-has ptaesentes in eadvtn ses- sione publicari jussimus dii* 17 iulii 1852.

Docus ℰ siyilli. \ »..«.cardinalis Wiseman.

De· mandato eminenyissimi et reverendissimi domini nivi archiepiscopi.

F. canonicus Hearle. secretarius.

'Vostca dixit promotui rEminentissime ac re- verendissime domine, peto ut huic synodo provin- ciali finis imponatur/

Secretarius «Reverendissimi j/itre*. placetno vobis, ad Dei omnipotentis Umlein. huius provinciali» synodi finem iam fieri?"

Auditis patribus, eminentissnnus dedit deriHuni

Nicolaus, etc

Deo auctore et ndiutere. »·oιη absoluta ont quae pro temporis ratione Hgi gurique posse videbantur. cumqu»· pastoralis cura t»·» er«'udi**imos episcop^n qui huc· hi com ilium exorati >unt. ad ecclesiarum suarum «tationem »t p.vte: J.viu ɪ igilautiam revocet prqptrrea. huius -y nodi .finem iure facu ndum ren- suimus

Die I» iuhi IS.'»?, dat ɒ· sunt in >v nodo

Loras ℰ *i*i<jilli* V. cardinalis Wismuc.H.

De ımind.it»> ennnenti>sinn et rex erendissiini domini meı archiepiscopi.

F.. canonicus Searle, serrotatiu»

Promoter legit sequentem formulam

«Patres huius synodi provinciae Westwnaste- riensis gratias maximas reddenda» esse unanimes decreverunt eminentiae vestrae de benignitate et urbanitate qua erga omnes patris. al)<>«que A synod»· adunatos, usa est; et enixi; rogant Deum clementissimum. omnium bonorum largitorem, ut te › ad anno» multos et felices conservare dignetur/

Cum clerus et populus iterum in ecrlcsiain ad- missi fuissent, archiepiscopu» intimavit hymnum *Te Deum,* qui. cum psalmis praescriptis, a cantoribus continuatu» est. dum processio pÿr claustra fieret.

Reversis omnibus ad ecclesiam, facta eat oratio mentali»; et. post acclamationes, a cantore »ynodi concentui mtistcali eximie aptata», summa cum om- nium laetitia decantatas, et episcopos a metropoli- tans ad osculum pacis admissos, impertitus est archi- episcopus benedictionem, ct. publicatis indulgentiis a summis pontificibus concessi», in pace recesserunt.

* *Numina eorum qui interfuerunt huic primae synodo ᵗ prorinciali Westinonasteriensi.*

Praefuit eminentissimu» ac rexerentissimu» do- minus Nicolaus tituli Sanctae Pudentianae sanctae Romanae ecclesiae presbyter cardinalis Wiseman, archiepisoopus Westmonasteriensis.

' Lac. V. 4.

Interfuerunt illuatnaaimu» et reverandiaaimua a I^Bhoee Origga, episcopus Reverlaaen»ia,con»ecratuw di<J& tunii 1833:

Illustrisaimua et ' r«verendi«aimu· Guillehnu» Wareing. vpiscopua Northantoni^aia, consecratu» die 21 eeptembri» 'I84(<

llWstriMimu· «t revereddÎMimjj* Thomae-losephue Brown, ordini* Banctr Çrnedicti, episcopu» it Nuwpprtenaia et Menevensia. consecratus die' 28 oc-/tobrie 184(1;

IJI^slrissimus et reverendissimus OπiΠoIιηη»-Bernardus (Hathorne. ordini· Sancti Benedicti.* episcopus Birihinghaniiensis. consecratus die 21 iunii 1848;

y IlluMrùsimus et reverendissimus ^iuillelmu· Hogarth. episcopus Hagulstadonsis. consecratu» die 24 augusti 1848;

niustrissimus et reverendissimo* Thoma* Grant. epi«c.opuir Huthwarcensis. consecratu* die 6 iulii 1851 ;

lUustriasimua et reverendissimus Guillehnth* Turner. episcopus Halfordiensi». conaççratus die 25 iulii 1851 ;

Illustrissimus vt reverendissimus Uleorgiu· Errington. episcopus Plymuthensis. cpKsecratus die 25 iulii 1851 ;

1 lhi*rri»Nimus <4 reverendi*»imu«Thoma» Burge»·., episcopu* ('liftonicnai*. consecratu· die 27 iulij 1851 ;

IlliiMtrissimus et reverendissimus lacobus Brown. episcopus Halopienai*. consecratu* die 27 iulii 1851;

Adnwdum reverendus dominus Iambus Crooke. praepositus ecclesiaecathedrali*. procurator episcopi Liverpolitani ;

Admodum reverendus dominus Franciscus canonicn* t'headle. procurator episcopi Nnttinghamiensi*

Suf^rmrrg ordinum requ/arium.

Reverendissimus dominus loanne*- Albanum M»·· hneiix. abbas et praeses generali* congregationis Anglo· Benedictione;

Rrwrendu* pater Jeanne· Etheridge, provincial·* sorietalis lesu.

Reverendus pater losnnes Pagani, provinciali* instituti Caritatis ordini» Sancti Dominici.

Reverendus pater Avlward. provincialis ordini» Samti Jlominici.

Rewrendu* pater Eugeniu*. provincialis ordini* Passionis.

Deputati capitulorum.

Reverendus admodum dominus Robertu* Whitty. sacrae theologiae doctor, praepositu* ecclesiae metropolitanae ;

Rev('rendus admodum Fredericus Husenbeth. sacrae theologiae ductor, praepositu» ecclesiae Northantoniensi* ; II

Reverendus admodum dominus HenricusWeedall. sacrae theologiae doctor, praepositus ecclesiae Birminghamiennis ;

Reverendus admodum dominu* Rodolphus Platt, canonicus ecclesiae Hagulstadensi» ;

Reverendus admodum dominus Eduardus Cox, •aerae theologiae doctor, canonicus ecclesiae 8uthwarronsis ; *

I Reverendus admodum dominus Robertu» Croekell. canonicus ecclesiae Salfordiensi* ;

Reverendus admodum dominus Guillclmus V aux|fhan. canonicus ecclesiae ('liftonensis ;

Reverendus admodum dominus Eugeniu· Egan. canonicu· ecclesiae Salopirnsis;

Reverendus admodum dominus loanne» Fiah^f. canonicus ecclesiae Liverpolitanae ;

Reverendus admodum dominus loaephu» Render, praepositus ecclesiae Beverlacensis.

Throtogr a tynodo mrttef» ·'

Revendissimu» dominu· Carolus' Newaham. «aerae - theologiae doctor, .praelatu· domdaticu* »anciia»imi domini nostri. recto# collegiiySançti-Cuthberti ;

Reverendus admodumdommu» GuRlaJmus Weathem, sacra# thôplogiae doctor, praeaea collegn Sancti-Edmundi ; * * ,

Revenvidus admodum, dominu· Thomas Rooker., •acrae tlK'ologiae doctor. yrae»e« coUegiKSancUirum Petri et Pauli ; *

Reverendus admodum pater loanneç^v* m iti. sacrae tbeoldgiae doctor, praepositu· congregation^ IVratorii Birminghamiensis ; -<

Reverendus dominu* Keriricu* Manning.

Reverendus pator RubertUf'T'ookr

^Thridnai etwwomwwm·

Reverendus dominu* loanne* Maguire, *s< rae theologiae doctor, adductu* al» eminentissimi» archi episcopo ;

Reverendus dominu* Ffed<*riru* llusenbeth. sacrae theologiae doctor, ah episcopo» N'orthantoniensi;

Reverendus dominû* Forn. societatis lesu' ah episcopo Newportenei et Menevienai:

Reverendus dominu* Georgina Morgan. sAcrae theologiae doctor, ab epismpo Birminghamiensi

Reverendus dominu* Michael Gibson, ab episcopi) Hsgulstadensi ;

Reverendus dominu* Ediiardus.Cox. sacrae then logiac doctor, ab episcopo Suthwarvensi ;.

Reterendus dominus Richardu* Roskell. sacrae theologiae doctor, ab episfopo Salfordiensi :

Reverendus dominu· jlosephus Dixon, sacrae theologiae doctor, ab epitropo Ply muthensi.

Reverendus dominus loannes Hall, ab epitropo Salopienn.

Reverendus, dominu* Thoma* Cookson, ab episrypi l.herpobiani procuratore

Srcr>//»ro.

Reterendi domini Rodidphu» Bagnall. Alexander (loss. Guilielinu* Chfford.

(/(jrrrmnHoirii.

Reverendi domini loanne» Wheble. lacobu» Moore. Robertu* Chapman.

(Vinfor.

Reverendus dominu* loanne* Craokall. canonicus Suthwareensis.

PCNCTA ORATIONIS MENTALIS

in tribu* sessionibus synodi.

I

Oration·» mentali», in prima puncta tna.

I. Fratre* carissimi, sincero cordi» affectu vosmet ad Deum convertite, et · orate pro incolumitate sanctissimi pontifici» nostri Pii. ut longitudine dierum adimplens eutn. ostendat illi salutare suum et ut ecclesiae suae sanctae pacem, prosperitatem et incrementum concedere benigne dignetur.

II. Fratre» carissimi, levate corda vestra, summa devotione, ad Deum misericordiarum patrem, et rogate pro eminen^ssimo archiepiseopo. et reverendissimi» patribus, hic in provinciali svnndo coadunati*. ut e··* protegai atque conservet; illuminet gratia et inHamtnet caritate, elargivns ipsi* sanctum Spiritum suum Paraclitum. qui eo» in omnem ducat veritatem

111 Fratre» caris«imi. qui stati· in domo Domini, extollite manus vestras in sancte, et deprecamini

faciem 'omnipotentia Dei. expatria domini nostri lesu Christi, dieentes; „Domia«, ecce nuper venerunt gentes in haoreditatem, tuam, et polluerunt templum nanctum tuuml. Qgatnobrem, quaecunque propter peCcatq nostra 'dobia : infligenda ! disponis, da nobis patienter et demisse tolerare. Percutenoe, Domine, si ita velis, a Ijertioe. capitis usque ad plantam pedia: sed in hoc uno parce nobis, 'et rptrahe indicium tuum a nobisj ut oculi nostri tron videant; .neque audiant aui^»(nostrae, dulcissimi lesu. filii tul! dileeti. sacratissimum corpus sacrilege fuisse profanatum, et pretiosiaajmum aeterni tAtamenti safiguinetn pedibus itnpioruei conculcatum. Aufer hocyipprobriuin a nobiy, Domine, ne dicant ventes : Dereliquit eos Deus eoyum; et tip deficiat cor nostrum in amaritudine hac amarissima, panent angelorum, delicias Mimae nostrae, sanctum sanc-„torum, despectum et contemptum videns."

II.

Orationi» mentalie, in eecunda eeeeione, puncta tria.

\ Fratres carissimi, levate' animai vestras ad Deum patrem omnipotentem, tirantes ut, in fortitudine brachii sui. ecclesiam suam sanctam regat et protegat; ut omnium inimicorum in eam conatus retundat et irritet. lAfaria consilia confundat; odia exstinguat. Dissipet gentes quae bella volunt, et deducat in bonum qui inquirunt pacem. In patria praesertim tollat dissidia, exstirpet errores, lapsos erigat, errantes dirigat, dubios in veritate confirmet. Omnia denique auferat prava ; et quae bona et recta >unt largiatur, et augeat.

II. Fratres carissimi, convertite vos. in toto corde vostro, ad pientissimum doipinum nostrum leeum Christum, orantes ut abundantia misericordiae suae ecclesiam sponsam suam, quam ex aperto dulcissimi cordis sui aditu voluit prodire, irriget et fecundet; sed et ut patriam copiosissimo indulgentiae imbre laetificet, fidem praecipue in sanctissimum eucharistiae sacramentum praebens. Ne reminiscaris, suavissime Domine, delicta nostra vel parentum nostrorum, negligentias nostras et teporem, irreverentiam vel temeritatem. Noli recordari, indulgentissime Domine, sacrilegiorum et blaaphemiarum quae impio ausu in hoc amoris tui pignus acta vel prolata fuerunt. Sed converte corda filiorum ad patrem, et ignem, quem venisti mittere in terram, inter noa vehementer accende; ut adoremus, ut amemus, ut amplectamur fide et dilectfone te, manna absconditum, latitantem Deum; ut qui nunc fame et siti huius convivii languent, credentes reficiantur, et sicut novellae olivarum in circuitu mensae tuae laeti assideant.

111. Fratres carissimi, mentes vestras ad sanctum Spiritum Paraclitum, dirigite, orantes ut lueio »uae claritate totum mundum perfundat, ubique veritatem tribuens et caritatem. Sed emittat praecipue in fierram nostram tenebrosam et opertam mortia caligine sui splendoris radios. Fidem accendet, excitet spem, caritate inflammet corda. Ignorantiam pellat, falsas mentium opiniones auferat, et omnea in unitatem 'perducat; ut simus omnes unum, sicut ipse cum Patre et Filio unus vivit et regnat, in saecula saeculorum. Arnen.

III.

Orationi» mentali», in *tertia* sessions, *puncta* tria.

I. Fratres carissimi, state ante thronum Dei, ibique preces vestras piissime fandite, pro patribus qui hanc eynodurit, Deo inspirante, inchoarunt,, et nunc adilivante absolverunt.' Descendant, Domine, de monte ad· popilhos aibi commissos (velut Moyses tabulas legis ferens) splendentes lumine vultus tui, rsidios taae caritatis.et sapientiae untiequaque spargentes. Regrediantur ad sua in pace et in gdudtn. aquas quaa hic hauaonint in circuitu sui effusuri, 'ut' floreat ^uaqi lilium desertum, et. terra eorum velut hortus irriguus.

II. Fratres carissimi, appropinquate ad thronum Dei. et cordis genua ante ipsum flectite, devotissime orantes pro fréquent! venerandorum' stfcerdotum coetu, qui doctrina prudentiaquç sua hanc synodum adhivarunt, moribus ornarunt, virtutibus illustrarunt. Rite ut. ipsis absentibus, vineam eorum, sicut pro Nancto Isidoro, angeli coluerint, ^ec inimicus xizania, ipsis cum Christo vigilantibus, seminaverit. Et qui de claustrorum solitudine ad nostrum venere consortium, tranquillitatem et pacem, eadem repetentes, imperturbatam inveniant. Sit inter omnes semper, qui nunc est. amOr fraternus, vinculum caritatis; et corda, cordibus sociata, unum f)ei regnum in terris diligant, appetant in coelis.

III. Fratres carissimi, accedite ad thronum Dei, ibique humiliter postrati. divinae supplicate maiestati ut devotissimum populum huc concurrentem benedicat dt foveat, suoque digpetut prosequi favore. Sit illis copia bonorum omnium, coacervata et in sinum supereffluens, totam ditans familiam, laetificans domum. Et non pro iis solum orate, sed et pro cuncti» qui veritatem diligunt, aive apprehensam iam teneant, aive assequi desiderent. Tandem, pro omnibus qui noa afflixerunt, vel qui oderunt noa, dominum leeum Christum supplices deprecemur, ut bona illis pro malis rependat, corda eorum ad ae. per veram fidem, convertens; iricque in sacratissimo suo corde, et in immaculato corde Mariae, illos nobiscum iungat. hic et in aeternum; fiat. fiat.

ACCLAMATIONES

in fine synodi Oseott. faciendae.

Archidiaconu». Regi saeculorum immortali et invisibili, soli Deo uni et trino, honor et gloria.

Chôme. Semper honor, semper gloria tibi, sancta Trinitas ;Ocuius immensae bonitatis consilio, hoc provinciale concilium inchoatum absolutumque est. Non nobis. Domine, non nobis; sed nomini tuo sit gloris.

Archidiaconu». Beatissimo domino nostro Pio. sanctae Romanae et universalis ecclesiae summo pontifici, domini nostri lesu Christi in terris vicario. omnia fausta, cuncta bona.

Chôme. Pastorem bonum, vere pium, qui nostram feliciter instauravit hiérarchisai, diu in. columem conserva nobis, Dotniife; tribuens ei omnia desideria cordis sui; cpngregans ei oves dispersas, ut ait per universum orbem unuqi ovile, et unus pastor.

Archidiaconue. Eminentiseimo et reverendissimo archiepiscopo Westmonasteriensi. qui hoc convocavit et celebravit concilium, in laboribus patientia et in ehristiana virtute proMtus.

Chôme. Gregem illi commissum custodi. Domine. et continuis adauge incrementis. Fac illum. Domine, dies videre bonos, et pacem super Israel Dei. Coetum etiam patrum cardinalium benedicendo custodi.

Archidiaeoiuu. Reverendissimis dominis episcopis, qui ad synodum lubenter convenerunt, magnae gratiae, et felix ad eedee reditua

Chôme. Magnae gratiae. Dominus custodiat introitum eorum, et exitum eorum, mittatque ange-

1 Ad «tynodam pervenerat nuntiae, super a taanitaanU, et ia catholicos inaaevieau larba, apud SWekport, horrendo sacrilegio, sanctissisw· eucharistia· fuisse prvfUaslan

him suum sanctum, qui eqe- in itiiiek* comitetur, à et ad sua salvos et sospites'reducat. Longitudine dierqm adimple eo». Ih*us. et· .ostende illis sulu- ^tare tuum. fihelibus.

Archidiaeonut. Nostrae provinciae cuncto populo ehrvstiano. in'ÿde orthodoxa et catholica unitate, pax.

Chorw. Dedue populum tuum, domine Deus, in semitam mandatorum tuoruni. ut serviat tibi in sanctitate, et iustitia, omnibus diebus vitae suae, et, illuminait· ii» qui in tenebris, et in umbra mdrtie «edent, dirige omnium pedes in viam paris.

ArchiSiaconu».» Haec decreta s fideliter observantes, et «anctae ecclesiae leges in omnibus cuatodiente*. intercedente beatissima et immaculata Dei *geàitçice* Maria, cum beatis martyribus G<n>rgio et Thoma, et omnibus sanctis, miaUcjcorliam a Deo omnipotente, et vitam consequamur aeternam.

Chorus. Fiat, fiat' Arnen' amen'

THE SBCOWD SPfiING.

Vratio admodum rrwrrwii fuitrtu
/oflaiwx *NfirmaM.*

W'e have familiar experience of the order, the constancy, the perpetual renovation of the material world which surrounds us. Frail and transitory as is every part of it. restless and migratory as are its elements, never-ceasing a· are its changes, still it abides It is bound together by a law of'permanence. it is set up in unity ; and, though it is ever dying, it is over coming to life again. Dissolution does but give birth to fresh modes of organisation. and one death i* the parent of a thousand lives Each hour, a* it comes, is but a testimony. how Heetjng, yet how secure, how certain, is the great Whole. It i* like an image on the C waters, which is ever the natne. though the waters ever How. Change uppn chafhgc.--yet one change cries out to another, like tire alternate Seraphim, iu praise and in glory of their maker. The sun sinks to rise again; the day is swallowed up in the gloom· of night, to be born, out of ii/ as. fresh a· if it had never heed quenched. Spring passes into summer.and through summer and autumn intowinter, only the more surely, by its own ultimate return, to triumph over that grave, towards which it resolutely hastened from its first^hour We mourn over the blossoms of may. because they are to wither: but we know, withal, that may is one day to have its revenge upon noveinber, by the revolution of that solemn circle which never stops, which teaches us in our height of hope, ever to be sober, and in our depth of desolation, never to despair.

And forcibly a· this come» home to every one D of us, not Ie·· forcible ia the contrast which exist·, between thi· material world, so vigorous, so reproductive. aAid all its changes, and the moral world. ao feeble, so downward, so resourceless. amid all its aspiration·. That which ought to come to nought, endure·; that which premises a future, dissappointa and is no more. The same sun shines in heaven from first to last, and the blue firmament, the everlasting mountain·, reflect hie tays: but where is there upon earth the champion, the hero, the lawgiver, the body politic, the sovereign race, which -was great three hundred years ago, and is great now? Moralist· and poet·, often do they descant upon this innate vitality of matter, this innate perishableness of mind. Man rise· to fall: he tends to dissolution from the moment he begins to be: he lives on. indeed, in his children, he lives on in his name, he lives not on in hi· own person. He, is, as ifeatatiim· of his nature here below. t' breaks, grid as water poured out upon the- earth He was youngl . he 1« old, he ia never younjf again Thir is thb lament over him. pnured fur&'in vcTse and in prose.

by chrisMans and by hrtuhen The greatest work £^f Gods hands under .the sunJ he. in aU the maa>-Testations of hi· complex being, is born only to die ilis bodily frame first begins to feel J he power of thh^ constraining law, though *.t I* the)la»l to *uc comb to it. We look at the bloom of youth with intcrestTyet with |iity ; and the 'more graceful and sweet it iV withpifA w much the mw. for. w hitfrs cr ⁊-be its excellence and itivgjnr^. soon -it begins to·· be .deformed £nd -dJffionoifr»fd by the very foEUv^of its living on? It grows mt·· exhaustion and vol· lapse, till nt length it «rumbles into that dust <»ût of which it was originally taken

II $o. is it, too. with our moral being, a far higher and\diviner portion of our natural constitution; it, begin· with life, it end» with .what i· worm» {han the mere loss of life, with a iWing* death. How beautiful is the human 'heart, when it put* forth its fywt leaves, and open· and rejoice· inSt· spriiu · tide. , Fair as may be the bodily form, fairer far. in ite green foliage and bright blossoms, is natural virtue. It bloom· in the young, like some rich Hower, so delicate.\so fragrant, anti ho dartling Generosity and lightness *>f heart and amiableness. the confiding spirit, the gentle temper, the elastic cheerfulness, the open hand, the pure affection, the noble aspiration, the heroic resolve, the romantic pursuit, the love in which «elf han no part. — are not those beautiful7 and are they not drèssed up and set forth for admiration in U\eir beyt shapes, in tales and in poems'* and ah! what af prospi of good is there* who could believe that it is to fade! and yet. a* night follows upon day. as decrepitude follow* upon health, so surely are failure, and overthrow, and annihilation the issue of this national virtue, if time only be allowed to it to run its course There are those who are cut off in the first opening of this excellence, and then, if we may trusl their epitaphs, they have lived like angels; but wait a while, let them live on. let the course of life proceed, let the bright soul go through the fire .and water of the world's temptations and seductions and corruptions and transformations ; and. ala· for the insufficiency of nature* alas for it»* powerle^ness to persevere, it* waywardness in disappointing it» own promise' Wait till youth ha* become age; and not more different ie the miniature which we have of him when a boy. when every feature spoke of hope". put side by aidp of the large portrait painted to his honour, when he is old. when his limbs are shrunk, his eye dim. his brow furrowed, add his hair gray, than differ» the moral grace of that boyhood from the forbidding and repulsive aspect of his soul, now that he hai lived to the age of mmi. For mnroseneJs. and misanthropy*, and selfishness. is the ordinary \w inter of that spring.

Kuch is'man in his own nature, and such. too', is he in his works. The noblest efforts of his genius. the conquesta he has fnade, the doctrines he has originated, the nations he has cnilixed. the states he has created, they outlive himself, they outlive him by many centuries, but they tend to an end. and that end is dissolution. Power* of the world, sovereignties, dynasties, sooner or later come to nought; they have their fatal hour The Roman conqueror sheds tears over Carthage, for in the destruction of the rival city he discerned too truly

an aumbry of the fall of Rome; ând at lengyh, with a the weight and the. responsibilities, the crimesand, the glories, of cedluries upon centurie», «he iniferial city fell.

Thue man. and all, hie work»'are mortal; they die,' and they hare ua power of renovation.

But what ia it, my father,, my brother·, what, ia .it that hjkit .happened in England juat .àt this, time? Something strange ia paamng orer thij land, by. thé very surprise^ by. the tregy commotion, ^rhich if excites. Weré wé not* near anbugh the acene of action'to* he able tu>»ay-what ia going-on, —were we the-inhabitants of some sister jyfllnet pooyessed <>f a more perfect; mechanism' t^pn thia earth haa discovered for aurveying the tranaa^ona of attacher 'globet — ttnd did we turn-our èy.es^merteg toward·- England jugt St'this aeaseti, we should bp arrested by 'a political· phenomenon aa wonderful aa any .which the astronomer noter down fr^o his physical field *of* view. It WOuld be the occwrence of a national commotion, almoat without parallel, 'more violent than haa happened here for centurie», — at lea·! in the judgment· and intention· of men. if not in act and deed. We ahoultf note it down that noon after aaint Michael'· day. 1850. a «torni arose in the moral world, »o furious aa to demand some great* explanation, and to niuae ini u· an iritenae desire to gain it. We ahould observe it increaaing from day to day, and spreading from place to place, without remission, almoat without Kill, up to thia very hour, when perhapa it threaten· worae •til), or .at lpast give· no sure prospect of alleviation. Every party in the body politic undergoes it· influence, — from the'queen upon her throne, down to the little one, iir the iqfant or day-school. The tent thousands of*the constituency,-"She sum total of protestant secta. The aggregate of religieus societies and associations, the great body of established clergy in town and country, the bar, even the medical profession, nay, even literary and scientific, circles^ every class, every interest, every •reside, gives tokens of this ubiquitous storm. This would be our report of it. seeing it from the distance, and we should speculate on the cause.· What is it all about? against what is it directed? what wonder has happened upon earth ?wwhat prodigious, what preternatural event is adequate to the burden of ao vaat an effect?

We ahould judge rightly in our curiosity about a phenomenon like thia; it mSlfft be a portentous event, and it is. It ia an innovation, a miracle, I may say. in the course of human event·. The physical world revolve· year by year, and begin· again: but the political order oi thing· does not renew itself, does not return; it continue·, but it proceeds; there is no retrogression. Thia is ao well understood by men of the' day, that with them progress is idolised as another name for good. The past never return· — it is never a good; — if we are to escape e/iating ill·, it must be by going, forward. The past ia out of date; the past ia dead. Aa well may the degd live to us, a· well may the dead profit u·, as the past return. TAis, then, ia the cause of this national transport, this national cry, which encompasses us. The past Aos returned, the dead lives. Thrones are overturned, and are never restored, states live and die, and then are matter only for history.' Babylon was great, and Tyre, and Egypt, and Nine.ve, and shall never be great again. The english church waa. and the english church was not, and the english church is onee again. This ia the portent, worthy of a cry. It is the coming in of a second spring; it is a restoration in the moral world, auch ««.that whijh yearly. taker·place'in., the physical.

Three ctyiturie· ago.'and the cathojic· church,- that great creation of (lods p<arerv*tood, in thia' land, in pride, of place. It had the honour, of near .a thouaa.nd year» ιφυη it; it waa enthroned in «orne ^twenty sees up· and down*the' broad- country; it 'was based in. the r^l of a faithful people: it energised through ten thousand instrumenta y>f pewej and^influence. and it waa ennobled by a host of *ifinu* and martyre. Th,e churchei*. one by one, recoiinted apd rejoiced in the line of glorified intercessors? who were the .respective objects of. their grafeftfl homage. .Canterbury alone numbered perhjfps aomtf auteeti. front aaint Augustineto aaint DunstanT and aaint Elphege. from saint Anselln and aaint Thoma» down to aaint Edntpnd York .had 'itn^Raint Paulinua, aaint John, aaint ^Vilfrid/ and saint William; London, it, aaint Erconwald; Durbam,' it· aaint Cuthbert; Wintqp,'ita aaint Bwithun. Then there were saint Aidan of Lindisfatnoyr^uid saint Hugh of Lincoln, and saint Chad of Lichjield, and aaint Thomas of Hereford, and saint Oswald and saint Wulstan of Worcester, and saipt Osmund of Salisbury/ and saipt Birinus of ^ycceter. and saint Richard of Chichester. And ine^· tooi it· religious orders, 'Its monastic establishmetHs, its universities, its wide relations all over Europe, its high prerogatives in the temporal state, its wealth, its dependencies, its popular honours, where w*«as there in'the whole of christendom a more glorious hierarchy? Mixed up with the chil· institutions, with king and noble·, with the people, found in every village and in every town. it seemed dead· ned to stand, ao long à* England stood, and to outlast, it might.be. England's greatness. But it «sua 4he high, decree of heaven, that the majesty of thkt presence should bo blotted out. It is a long story,'my fathers and brothers — you know i/well. I need hot go trough it. The *vivifying* principle of truths the shadow of aaint Peter, the. grace of the redeemer, left it. That old church in its day became a corpse (a marvellous, an awful change!). and then it did but corrupt the air which once it refreshed, and cumber the ground which once it beautified. So all seemed to be lost; and there was a struggle for a time, and then its priests were east out or martyred. There were sacrileges innumerable. Ita temples were profaned or destroyed; ita revenues seised by covetous nobles, or squandered upon the ministers of a new faith. The presence of catholicisri} was at length simply removed. — ita grace disowned. — its power despised, — its name, except aa a matter of history, at length almost unknown, It took a long time to do thia thoroughly l much time, much thought, much labour, much expense; but at last it waa done. Oh. that miserable da^, centuries before we trere bom! What a martyrdom to Ifire in it, and see the fair form of truth, moral and material, hacked piecemeal, and every limb and organ carried off, and burned in the fire, or cast into the deep! But at last the work was done. Truth was disposed of, and shovelled away, and there was a calm, a silence, a sort of peace; — and such was about the state of things when we were born into thia weary world.

My fathers and brothers, you have seen it od one side, and some of us on another; but one and all of us can bear witness to the fact of the utter contempt into which Catholicism had fallen by the time that we were bora. YouL alas, know it far better than I can know it; bui it may not be out

'ff place, if by one or two tokens? as by the strukea a of a pencil, I bear witness to you ftum without, bf whgt you ran witne*w\io much more truly from· wi.thin. No longer the catholic church in the country. nay, n<\l<frigèr. I may xay. a calbolic community; St a fèw adhcrehta.of the nld^raligion, moving mtiy and eotjowfuliy about. A memoriaU of what had been. \The Roman catholics — not a sect, Qot ev^n an interest, as 'men conceited *of it, — not body? howeve^ small. representative of'the great communion abroad. — but a mere ^andful of individuals, who flight be counted, like the' pebbles and detritus of the great deluge. gndVwhe, ^Ibraoojrh. merely happened to retain a creVd wh^eh,* in its daj. indeed, was' the profession of a church. Here a set of poor Irishmen, coming and* going harvest-tïKie, "r a colony of them lodged in a miserable, quarter of the vast metropolis.; There, perhaps, an elderly person, seen walking in the ,streets. grave and solitary, and strange, though "noble in bearing. And said to be of good family, and a rRoman catholic*. An old-fashioned house of gloomy .appearance, closed in with high walls, .with an. iron gate, and yews, and the report at-taching^, to it that „Roman catholics* lived there; but who they wore, or what they did, or what was meant by culling them Roman catholics, no ••ns could toll; — though it hAd an unpleasant sound, and told of* form and superstition. And thçn. perhaps, as- we went to and fro. looking with a boy's curious eyes through the great city, we might come to:day upon some Moravian chapek or Quaker'^ meeting-house, and to-morrow on a chapel of the nRoman catholic·*; but nothing was* to be gathered from it, except that there were lights burning there, and some boys in white, ^Swinging censers; and what it all meant could ohly be learned from books, from protestant histories and sermons, and they did not report well of „the Roman catholics*, but. on the contrary, deposed' that they had once had power and had abused it. And thens again, we might, on one occasion. hea> it pointedly put out by some literary man, as the result of hie careful investigation, and as a recon* dite point of information, which few knew, that there was this difference between the Roman catholics of England and the Roman catholics of Ireland, that the latter| had bishops, and the former were goverued by ftfur officials, called vicars-apostolic.

Such was about the sort of knowledge posses* sed of Christianity by the heathen of old time, who persecuted its adherents from the face of the earth, and then called them a *yen» l*cif*ya,* a people who shunned the light of day. Such were catholics in England,"found in corners'and alleys, anil cellars, and the housetops or in the recesses of the country; cut off from the populous world around them, and dimly seen, as if through a mist or in twilight, as ghosts Hitting to and fro, by the high protestants, the lords pf the rartK. Mt length so feeble did they become, so utterly contemptible, that con* tempt gave birth to pity; and the more generous of their tyrants actually began to wish to bestow on them some favour, under the notion that their opinions were simply too absurd ever to spread again, and that they themselves, were they but raised in civil importance,Sruuld soon unlearn <and be ashamed of them. Ana thus, out of mere kindnens to us, they began to vilify our doctrines to the protestant world, that so our very idiocy Or our secret unbelief migHt be our plea for mercy.

A *great* change, an er/a/ contrast, between the time-honoured church of saint Augustine and saint Thomas, and the poor remnant of their children, in the beginning of th« nineteenth cép-tyiry·! It was a.miracle. I might say, to have pulled down chat lordly power ^but there was a greater and a truaZ^ One in store.. No one coul<L have prophesied its {all. but still Um'would any one have ventured to prophesy its ^rise again^ The fisl. wonderful; still after allait was- in the ordpr of nature; - all things rometi^nought its rise again would· be a different sort of wonder, for it is in·the order of grace, — and wfio can hope for miracles, and'such a miracle a· this! Has "the vFhole course of history a like to show?* I must speak cautiously su'd according to my. knowledge, Hut 1 recollect no parallel to it. Augustine: indeed. came to the sanje. island to which ihr'rtVh inis-sionaries had <iume Already; · but · jhey camr to Britons, an<j he to ÿaxons. ! The ^jan .Goths and Lombards too. east off their heresy in saint Augu-•tine s age. and—joined—the church; but they had never fallenugwgy^ from ' her The inspired word seems to imp}\ the almost impossibility "'I' süch a grace» as the renovation of those who have cruci' tied to themselves again, and trodden underfoot, the Son of God. Who (herd could haVe dared to hope that, out of so sacrilegious a nation, as this is, a people would have been formed again unto their saviour* What signs did it show that it was to be singled out^from among the nations'^ Had it been prophesied some fifty years ago, would not the very notion have seemed preposterous and wild?

My fathers, there was one of your own order, then in the maturity of his powers and his repu-tation. His name is the property of this diocese; yet is too grew*. dear to all catholics, to be confined to any part of 'England, when it is rather a household word in the mouth· of all of us. What would have been the feelings of that venerable man. the champion of Gud s ark in . an evil time,'could *he* have lived to see this day? It is almost presumptuous for one who knew him not. to draw i pictures · about him. and his thoughts, and his friend·, some of whom are even here present; yet am I wrung in fancying that a day such as this, in which we stand, would Have seemed to him a drein. ot, if he prophesied of it, to his hearers nothing but a mockery? Say that one time, rapt in spirit, he had reached forward to the future, and that his mortal eye^ad wandered from that lowly chapel in the valley which had been for centuries in the possessio^ of cathohc·}-to the neighbouring height, then waste and son* tary. And let him sav to those about him; rl see a bleak mount, looking upon an open country, over against that huge town, to whose inhabitants Catholicism is of ·ó little account. I see the ground marked out, and an ample enclosure made; and* plantation· are rising there, clothing and "circling in the apace. And there on that high spot, far from the haunts of njin. yet in the very centre of the island, a large edifice, or rather pile of edifices, appears, with many fronts and courts, and long cloisters and corridors, and story upon story. And there it rises, under the invocation of the name sweet and powerful name which has been our strength and consolation in the valley. I look more attentively at the building, and I see it is fashioned upon that ancient style of art which brings| back the past, which had seemed to be perishing from off the face of the earth, or to be preserved only as a curiosity, or to be imitated only as a fancy. I listen,'and I hear the sound

ofvorces. ᴋ|Ti dnd muajèaL renewing the old a i hant. with which ' Augustine greeted Ethelbert in* the free air upon the Kent^h_ste>nd. It ooifeoc /four a long. processing,- andSt winds along the cloisters. Priests and religious, theologians from the schools. and .canon* from the* cathedral, .walk in due pre- eedçnce. And. then there comes -a Vision of welt nig\ twelve nytred heads·, and last I see a prince of the church, in the royal· dye of empire tif^par* tyrdoniv a pledge tu ug .from Rome of Rome s unwearied love, a tokenthat goodly company iwfirm in apostolic faitji and hope, And the shadow of th<^ saints is «there: — saint Benedict is there, speaking to us In the voice of bnsho^^and uf priest, and counting'over the long âges through which hi? has'' prayed, end studied, and laboured»; there, too, is saint iMutiniXs white woo), which no blemish can inipaif. no stain can dim : —' and if saint Bernard he not there, it ia only that his absence may make hint be remembered more. And the ^tacely pit- saint* Ignatius, too.'the saint George of the modern world, with his chivalrous lance run through his writhing'foe. 4te. ᵛloo, sheds his blessing upon that train. And others, also, his equals or ho* juniors in history, whose pictures are above our altars, or soon shall be. the sureA proof'that the Lord > arm hrs not waxen short, nor his mercy failed. — they, too. ^arc looking down from their thrones on high upon the throng. And so that high company moves' on into the h<dy placel; and there, with august rite 'and awful sacrifice, inaugurates the great act which brings it thither/ What, is that act? it is the first synod of a new hierarchy; it is the resurrection of the church. O my fathers, my brothers, had that revered bishop spoken then.· who that had heard him but would have said that he spoke whgt could not be? What! thoae few scattered worshippers. ‹ *th*· Roman catholics, to form a church ! Shall the past be rolled back ? Shall the grave open? «Shall the Saxons live, again to God? Shall the shepherds, watching their poor Hocks by night, be visited by a multitude of ‹the heavenly army, and hear how their Lord has been new-born in their own city? Yes; *for* grace can. where nature cannot. The world grows old, but the church is over young. She can. in any time.'at her Lord's will, ^inherit the gentiles. and inhabit the desolate cities/ „Arise. Jerusalem. for thy light is corné, and th£ glory of the Lord is risen upon thee. Behold, darkness shall coyer the earth, and a mist the people: but the Lord shall arise upon thee, and hia *gltlry* shall be seen upon thee. Lift dp thine eyes, round about, and see: all these are gathered together, they come to thee; thy sons shall come from afar, and thy daughters shall rise up at thy aide/ K b

„Arise, make haste, my love, my dove; my beautiful one. and come. For the winter is ndw past, and the rain is over and gone. The flowers have appeared in our land ... the figtreb hath put forth her green figs; the vineo in flower yield their sweet-apiell. Arise, ray love, my beautiftil one, and come/ It is the time for thy visitation. Arise, Mary, and go forth in thy strength into that north country^which once was thine own. and take, possession of a land which known thee not. Arise, mother of God, and with thy thrilling voice, speak to those who labour with child, and are ia p^in. till the babe of grace leaps within thenrf Shine on us. dear lady, with thy bright countenance, like the sun tn his strength^ o atrlta *maittima,* ʌ harbinger of peace, till our year is one perpetual may. From tyy sweet eyes, from thy pure smile, from .thy majestic brow, let ten thousand influences rain down. not-to confound or overwhelm, .but to» persuader to .win ower tlpne ^enemies, O Mary, my hope, ó mother undefiled, fulfil to Its the promise of thia Spring,' A second temple rises on* the ruins of| the' old. Canterbury has gone its way, and Yor^-isx gonq,. and Durham is gone, and Winchester is gone.' It was sore to. part with thypn. We clung to the vision of pasd^greatness.< and would not. believe it .could come tp nought; but the church ih England has died, and the church life* again. Westminster and Nottingham. Bevoaly ana Hexham. Northampton and Shrewsbury, if the world lasts, aha)) be qumoM ' as musical to the ëah as stirring to the h«*art. as'' the glories...we...have lost; and .saints shall rise out of them. if*0«d so will, 'and doctors once again shall give the law to Israel, and preachvrs««alj to ' penance and to justice, as at the» buginning.

Yes. my fathers and brothers, and if it be God s biased will^ not saints alone, not doctors only, not preachers only, shall be ours, — but martyrs, too. shall reconsecrate the soil to God. We knnwi not what is before us. ere wc win our own; we are engaged in a great, a joyful work, but in proportion to God's grace is the fury of bis enemies. They have wdlcomed us as the lion greets his prey. Perhaps theyr may be familiarized in tiryi with our appearance.' but perhaps they may be nritated the more. To set up the church again in England is too great an act to be done in a coiner. We have had reason to expect that such a boon would not be gigen to us without a cross. It is not God s wayj that great blessings should descend without the sacrifice first of great sufferings. If the truth ia to be spread to any wide extent among this people, how can we dream, hhw can we hope, that trial and trouble shall not acconinaity its going forth? And we have already. if it may be said without presumption, to rominence nur work withal, a large store of merits. We hove *n<> slight* outfit for our opening, warfare ('an we religiously, suppose that the blood of our martyrs three ccn*J turies ago and since, shall never receive its recompense? Those priest^ aerular and regular, did they suffer for no end ? or rather, for an end which is no^yvt accomplished ? The long imprituonnent, the fetid dungeon, the weary suspense, the tyrannous trial, the barbarous sentence, the ravage execution. the rack, the gibbet, the knife, the caldron, the numberless tortures of those holy victims, o my God,· are they to have no reward? Are thy martyrs to chv from under thine altar for their loving vengeance on this guilty people, and tu cry in vain? Shall they^lose life, and not gain a better life for the childreqfof those who persecuted them? Is this thy way, o my God, righteous and true? Is it according to thy promise, o king of saints, if I may dare talk to thee of justice? Didst not thou Thyself pray for thine enemies upon_jhe cross, and convert them? Did not thy first marty r 'win thy great apostle, then a persecutor, by hia loving prayer? And in that day of trial and desolation fog England, when hearts were pierced through and through with Mary '· woe, at the crucifixion of thy 4>ody mystical, was not every tear that flowed, and every drop of blood that was shed, the seed· of a future harvest, when they who sowed in sorrow were to reap in joy ?

And as that suffering of the martyrs is not yet recompensed, sot, perchance, it is not yet exhausted. Something, for* what we know', remain* to be undergone, to .complete the necessary sacrifice. May God forbid it, for this poor nation's sake! But still, could w^ be surprised, my fathers

and my brothers, if the widteV. even now |bould not yet be quite over* Have we unv right to take it'strgnge, if, in thia English land, the spring-time of the church should turn out to be an English spring; uh uncertain,^,anaiou? time of hope-and fear, of joy and suffering. *«- of: bright promise yind pudding hope», yet withal, of keen blasts. an<V •cold shower*, and sudden eterms?

One thing jdone I know, t^at according to our need, so will, be ôur strength.. One thing-I km •life of. that the more the enemy rage*· against us. so much* the more will the saints in heaven plead for us: the more fearful are our trials from the^worljd, the tnojc proserit to us will be our mother , Mary. and our good patfuns and Angel-Guardians; the more malicious are the devices of-men against us. the loujer cry of supplication will ascend fnqn the bosom of the Whole church to God for us. We shall not be. left orphans; we shall have within us the strength, of the paraclete. promised to the church and to every member of it. My fathers, my brothers in 'the priesthood. I speak from my heart when I declare my conviction, that there is no one among you here present but. if God so willed, would, readily become a martyr' for his sake. 1 do not say you would wish it; 1 do'not say that the iditural will would not pray, that that chalice might pass away ; I do not «peak of what you can do by any strength of yours: — bût in the strength of God. in the grace of the spirit, in the armour of justice, by the consolations and peace of the church, fit the blessing of the apostles Peter and Paul, and in the name of Christ. you would do what nature cannot do. By the intercession of the saints on high, by the penances wnd good works and the prayers of the people of God un earth, you would be forcibly borne up as upon the waVes of the mighty deep, and carried on out of yourselves by the fulness of grace, whether nature wished it or ŋ»». J do not mean violently, or with unseemly struggle, but calmly, gracefully, sweetly, joyously, you would mount up and ride forth to the battle, as on the rush of Angels' wings, as your fathers did before you. and gained the prise. You. who day by day offer up the immaculate lamb of God. you who hold in your hands the incarnate word under the visible tokens Much he has ordained, you who again and again drain the chalice of the great victim; who is to make you fear? what is to startle you? what to seduce you? who ia to stop you. whether ybil are to suffer or to do. whether to lay the foundations of the, church in tears, or 40 put the crown upon the work injubilanon''

M'' father*. my brothers, one word more h may seem as if 1 were going out of^by way in thus addressing you/but I have some sort of plea to urge-in extenuation. When the english college at Home was set up by the solicitude of a great pontiff in the beginning of England's sorrow*, and miMMonaries were trailed there for eonfessorship and (martyrdom here, who Yas it that saluted the fair-taxon* youths as they passed by him tn'fhe streets of the greaveity, with.the salutation *floret martyrum*'.* Abd when the tinte came-for bach in turn to'leave that peaceful home, and to go forth to the roirtiict. 10 whom did they betak^ themselves before leaving^ Rome, to receive a blessing which might nerved them for their work? They went for a saints blessing; they went to a cahn ôld man. Who' haïd'pever seen*bloód, except 4ŋ penance; who had longed.Λ indeed, to die for Christ, what time the great saiut Francis opened the way to the far east, but who hud been fixed as if a sentinel in the boh city, «and walked up and down for fifty years on one beat, while his brethren were in the battle. Oh ' the fire of that heart, too great for its frail tenement, which tormented him to be kept at home when the whole church was at war' and therefore came those bright-haired strangers to him, ere they set out for ths teene of their passion, that the full seal and love pent tip in that burning breast might find a vent, and How over, from him who was kept at home, upon these who were to face the foe. Therefore one by one, each in his turn, those youthful soldiers came to the bld man; and one by one they persevered and gained the crown and the palm, — all but one, who had not gone, and would not go. for, the salutary blessing.

My fathers, my brothers, that old man was my own saint Philip.· Bear with me for his make.. If I have spoken to»» seriously, his sweet smile shall temper it. As he was with you three centuries ago in Rome, when our Temple fell, so now surely when it is rising, it is a pleasant token that he should have even set out on his travels to you; and that, as if remembering how he interceded for you at home, and recognising the relations he then formed with you. he should now be wishing to have a name among you, and to be loved by you, and perchance to do you a service, here in your own land.

DECRETA SYNODI.

/. *De aperienda synodo.*

In nomine sacrosanctae et individuae Trinitati». Patri» et Filii et .Spiritus sancti. Amen.

Noe, Nicolaus, miseratione divina sanctae Romanae ecclesiae titulo Sanctae Pudentianae preabyter cardinalia Wiaeman. archiepiscopus Westmonasteriensis. ud laudem et gloriam Dei omnipotentia. et salvatoris nostri Iesu Chriati, ad honorem beatissimae et immaculatae virginis Dei genitricis Mariae, beatorum apostolorum Petri et Pauli, sanctorum martyrum Thorkae et Oeorgii, et omnium sanctorum, âd aedificationem ecclesiae Dei. ad eorrigendos abusus, pietatem fovendam et selum animarum augendum tam in clero quam in populo;

Statuimus et decernimus, de consilio et consensu illustrissimorum ac reverendissimorum dominorum episco|>orum Angliae, hoc ipso die, qui est sextus mensis iulii huius anni 1853. Deo adiuvantte, initium fieri, et iam factum esse huius aynodi provincialis Angliae. apud collegium Sanctae Mariae de Oscott. quam ad hunc diem et locum convocavimus et indiximus, per litteras nostras datas die secundo mensis februarii proxime elapsi. Faxit Deus, ut quidquid-a nobis in hoc concilio coeptum absolutumque fuerit, ad ipsius honorem, ad ecclesiae comtnddum, et ad animarum salutem recte fiat, et maxime proficiat.

iI. Dt methodo vitat in *tynodo teroatida.*

Cum neque qui plantat neque qui rigat afiquid valeat, sed siflus qui incrementum dat. Deusl, cumque ex ipso omnis nostra sufficientia, sine quo risque aliquid - boni cogitare ex nobis possumus, omne nostrum ' studium eat in eo ponendum, ut Spiritus sanctus illuminet corda nostra, nostraaque deliberationes ad felicem exitum perducat: quamobrem. tniungimus omnibus qui huic synodo inter-

' Π <\>r. HI, 7.

Λ

veaeruat, at ia ipsa aie viveat, qea· Dao piaaaaa A tnte seaetee obedientis·, at sub poenis ia iure letis, "btndeaet, aiaa intermissione ornate· at aapiaaa Da- aa Mae diseedpaTTbit· finem synodi, et subMrip-anai nostri gratia ia wee iagitsr (ttamed·A Maae tion«m deeratotam. aim patribaa vimm fuerit. ob igttaf omnes aperis awditatieaib·· vaoaat, ai «ai eaaeaa sibi allegata·, àlieai permissionem dwcedesdi iarraeataai bostiam Dea effernat, ♈ai ea eeelaad\^oaeedere.

baa eibe qnotidie roAeiaat Ia elaastris at aafia aea aadiafar elaater. aae maltnnim inter ae «oBoquestiam aeaaa. eel deambalantiaat, strepita·. Bit etiam ia recreatione coaspiean grnrita· iaeeaaae. vultu· at verbernm: at ai qais, loquitar, qassi sermonep. loquatur Deii: neqae. a Demiao legate severiorem ·sceptari. velati Israel ia desertò. Iadeatee deprebendamar. atque ab ipso eorripi mereamur.

Norm ait omnibus synodo aaaiateotibu· *eom-* ■*uni*·, simplex at frugalia, quae veluti salt· spiritaalis coedimonto. leetione sanetae «cripturae./et eanonum sacrosanctae Trideritinae eynodi, refisuftur.

Vespere. bora praefinita, omne· ad examen conscientiae precesque consuetas conveniant. Benedictio B quoque aanctiaaimi «aeramenti. Quando patribus placuerit. impertietur.

Tandem in congregationibus ait omnibua concessa facultas sententiam libere proferendi: ita tamen /ut debitae reverentiae et modestiae limites ■on excedant. Omnia vero in caritate fiant, cuius vinculum indiaaoluhiliter omnium nostrum corda in pace Christi debet colligare. Neque quia prolixis sermonibus synodi moretur tempora: sed quidquid dicendum, breviter et simpliciter proferatur, incipiendo a iuniorc. et sic ad provectiores progrediendo.

y

f/Z. *Dt Kin pratiudirttdo.*

Cum. in prima hac praesertim synodo, contingere possit ut aNquis error irrepat circa ordinem in quo ·edere rei loqjii unusquisque debeat, vel circa titulum. honorem seu praeeminentium alicui debitam, aut locum ei assignandum i idcirco, ad omnem prae- C cavendam in poaterum quaestionem vel praeten-·iopern. declaramus neminem ρ<Φ huiusmodi errorem ius vel acquisiturum vel amissurum, sed omnia iura unicuique manere, ae si nihil hac in re in synodo actum fuisset. Neque si quia praeter ius ad synodnm vocatus, vel in eam admissus fuerit, ăliquod ei posthac privilegium accrescet.

IV. Dt officialibue egnodi.

l. t vero omnia securfdum ordinem fiant, et ut huius synodi actiu recte ae legitime perficiantur, sequente· eligimus au officia ipsis hic attributa. Sint ergo:

I'romotor, illustrissima· et reverendissimus dominus episcopus Suthwarcensi·.

Secretarii, reverendi domini Rodolphua Bagnall, Alex. ü o m. et Guillelmus Clifford.

Caeremoniarii. reverendi domini loan. T. Wheble, Iacobu· Moore, Rob. Chapman.

I'antor, reverendus dominus loanne· Crookall.

Notarius, dominus eque· Georgius Bowyer.

V. Dt iudidbut in *cautio pertonalibeu etutituaniii.*

Ne vero haec synodus tempus insumdt ia audiendo eau··· quae personarum iura ve) aqtas respicient, ·icque a gravioribus negotii· distrahatur; huiusmodi Causarum indice· constituimus illustrissimo· et reverendiasimos dominos episcopos Beverlaeensem et Birminghamiensem; quorum erit da absentium excusationibus. deque causis discessus ante synodum dimissam, plene inquirere, nobisque referre.

VI. De non diteedendo.

Omnibus denique et ungulis, qui ad hanc synodum convenerunt, districte praecipimus, etiam vir,

VU. De M ertAedaea.

I. Cam. docente apoetolo, sine fide impossibile ait placere Deo 'z cumque ipsa fide·, testaate «ancta Tridentina synodo. ait „humaaae saluti· initium, fbadaaaatam et radix omnia iuatitcationi·|=*= id-,sirco, ante omnia tenenda ac inviolabilia cuatodienda eat aand et orthodoxa fide·, quam tenet aemperque tenuit aancta ecclesia catholica. Quidquid igitur in eoaciliia oecumenicis definitum fuit, praesertim vero omnia et singula quae a sacrosanct· Tridontina aynodo sancita. definita vel promulgata «unt, «umma animi reverentia et amore amplectimur, confitemur. et usque ad extremum spiritum intemerata servare. Dei adiuvante gratia, intendimus. Omniaque prava dogmata, omnesque hacreses et errores in dictis concilii· damnatos. n»> pariter reiicimus et condemnamus.

' 2. Bed cum Dominus nos per prophetam adhortatur. dicens. *„Attendite ad petram* unde racist *eetie; attendite ad A^knm, patrem vertrum,"* * aequum est nos. qui immediate ab apoetolica sede fidejn. sacerdotium veramque teligionem accepimus, eidem plus caeteris amoris et observantiae vinculis adstringi. Fundamentum igitur vprae et orthodoxae fidei ponimus quod dominus noster Iesus Christus ponere voluit, ipconcussam scilicet Petri cathedram, totius orbis magistram et matrem, «anctam Romanam ecclesiam. Quidquid ab ipsa semel definitum est. eo ipso ratum et certum teqemus: ipsius traditiones. ritus, pios usus et omnes apostolic·· constitutiones disciplinam respicientes toto corde amplectimur et veneramur. Summo denique pontifici obedientiam ct reverentiam, uti Christi vicario, ex animo profitemur, eique arctissime in catholica communione adhaeremus.

3. Cum igitur nostris hisce temporibus hisque ip regionibus novam induerit error larvam, etl inveniantur non pauci, qui doctrinas ecclesiae se tenpre profiteantur, ritus et praxim imitentur, et proinde sese. quamvis a societate sponsae Christi divulsos, catholicos vocitent et simpliciores fallaci spe deludant, «e extra ecclqsiam salutem consecuturo·; huiusmodi errori, veluti tutissimum fidei scutum, opponenda est doctrina unitatis ecclesiae, et inviolabilia communionis necessario habendae cum cenfro unitatis Caveant igitur qui cum huiusmodi viris v<4 scriptis vel coram tractant, ne illos in suo brroro confirment. Sed potius cum Hieronymo semper clamemus: *„Quicemgue extra hanc domum agnum* D *comederit, profanae ··!*; m' *gait in arca Xoe* non *fuerit, peribit regnante ăüuoio."*

VIII. De moût tuendi fidem.

Oportet eo· qui aedificant civitatem Dei, ita semper ad operi· sui praesidium esse accincto·, quemadmodum de populo Hebraeorum, iam a captivitate reduce, legimus: *„Una* atamt *tua faciebat opeu, et altera tenebat gladium, aedificantium emat unueguiegue gladio erat* acetaete· ♈ro« " ' Sic in colluctatione quam habemus, non quidem adversus carnem et sanguinem, sed adversus spiritus ne-ąuitiae duplex veluti opu· notiis incumbit: ut

[1] i'pmr. iV, 1>.

• Hebr. XI. A
' l'one. Tri<L. ims. VI, *<k metit.,* cap. K.
• Ia U, 1.
* 8. Hiaro· *ep. tS ad. Demae.* |opp.. ed. Migne. I. W.Î
• II bdr. IV, 17.
• Kph. VI, IX

aeilieet et noatno per pietâte· et virtutem, uti vivos et eleetos lapidee, in,aedificationem corporis Christi pacifice iaetitaamua, et interas quidquid nocere posait, imperidi ab «ia areeamm. Qaod quidem noatri offieii muaus rooentinribua tomporibna magia noe argot, cum infestus boatis Issa Christi' ovile cireuit, quaerens quern devoret. et nunc quidem oves vi rapere, aune vero subtili calliditate conatur seducere

1. Prima igitur nostra sollicitudo ait de puerorum educatione procuranda. Sacerdotes Domini imprimis hortamur, ut scholas numero puerorum ot puellarum in ana congregatione sufficientes erigant, vel ai iam erectae satis amplae non sint, augeant, aeu multiplicent. Fideles pariter per ₹iaoer misericordiae lesu Christi precamur et supplicamus, ut iuBhoc opere sacerdotes adiuvent. cum nullo modo melius sibi, coram Deo. consulere poterunt, quam parvulorum in fide et pietate institutionem promovendo. In hisce scholis doctrina Christiana, seu catechismus approbatus, omnibus catholicis tradatur; neque sacerdos aliis, quamvis alioquin bonis et religiosis viris, hoc officium ita committat, ut ipse saepius scholas non iiMsat, et teneris iuniorum animis verae fidei et pietatis principia insinuet.

2. Obsistant sacerdotes, omni quo licet modo, inimicorum conatibus, quibus nituntur catholicos seducere, 'ut liberos ad scholae hétérodoxes mittant. Saepe inter praedicandum agant de necessitate fidei, do parentum in filios officiis, deque ratione Deo in districto suo iudieio reddenda, si ipsorum culpa perierint. Sed praecipue in sacro tribunali eps ab impio unimanim sibi creditarum commercio deterreant. monentes quam acriter Deus per prophetam in Israel minas intentaverit. ,^o pood *oriuMrril pro tuyrol·) jtuluxt, rt paoprrtot pro* calceamentis [3] quanto magis (ipsi recte argumentabuntur) parentibus irascetur. qui pro mercede. vel pro vestibus aibi aut filiis donandis, prolem ad scholas ncatholicas, cum periculo saltem labefactandae fidei, non dubitant mittere. Excitent etiam telum catholicorum, qui eleemosy nas.copiosius elargiendo, saepe parentes miserabiles ab hoc scelere poterunt cohibere.

3. Prdeter traditionen catechismi quae quotidie in scholis fit. quadis die dominica, publice in ecclesia habeatur catechesis, in qua mysteria fidei. Dei ecclesiaeque praecepta, et doctrina sacramentorum plane ct aperte explicentur. Et quidem studeat sacerdos, ut dum ad parvolorum captum ae demittit, verba tamen scientibus non oneroka proferat: imo gravitate eloquii, copiosis et aptis sacrae scripturae locis, ^t exemplis sanctorum, concinne ad illustrationem sermonis allatis, etiam adultos ad audiendum et discendum inducat.

4. Cum mirum in modum disseminentur ubique, et ipsis catholicorum domibus introducantur, aut etiam eorum manibus inserantur pessimi libelli, in religionem catholicam invehentes, vel eam calumniis, mendaciis et conviciis impugnantes, moneantur fideles, ut ab ipsis legendis aese abstineant; imo ut eos a se penitus reiiciant. revocatis in eorum mentes poenis ab ecclesia indictis contra legentes huiusmodi libros. Red quo melius huic occurratur pesti, provideat sacerdos librorum piorum et aedir fication em praebentium copiam, seu ad captum auoruifi comparatam bibliothecam, ex qua etiam pauperes et rudiores utilem scientiam haurire valeant, libris ad tempus ipsis praestitis. Disseminentur etiam inter illos, quantum fieri potest, opuscula pia. quae quotidie a nostris typis mandantur.

[3] Ames II, β.

b. Quod vero de aeholis pauperibus destinatis decrevimus. id otiaai ad alias scholae in quibus honestae conditionis pueri educentur, votamus applicari. Moneat scilicet patentee sacerdos, ut liberos ad eiusmodi scholas nou mittant, ubi cum religionis dispendio vel periculo, scientia mete mundana ipsis traditur

IX. ƀr pr^oeoiooo /Uti tenttwsdo.

Iuxta sanctae Tridentinae aynodi decretal et summorum pontificum constitutiones', praecipimus ut qui ad infra recensita munera designantur, professionem fidei a Pio IV ₹ditam prompte et intra terminos praescriptos, emittant, scilicet:

I. Episcopi in prima provinciali synodo cui interfuerint; quod nos praestare non negleximus;

2 Vicarii generales;

3. Canonici post nominationem, in ipso capitulo, et infra bimestre in manibus episcopi;

4. Rectores ecclesiarum aliive curam animarum habentes;

5. Professores sanctae theologiae et philosophiae in seminariis et collegiis

A'. *Dr hitrurrhta eerlrnartira.*

Quidquid emolumenti ex hac synodo in nostras dioeceses dimanaturum confidimus, id imprimis a restaurata hiérarchie ecclesiastica est procul dubio repetendum Vix enim erat sperandum, manente antiquiore regiminis.forma, episcopos sy nodali conventu fore adunandos, et ea qua par est auctoritate, de rebus ecclesiasticis decreti» laturos. Solemn· igitur modo Deo agendae sunt gratiae, qui non fecit taliter omni nationi, sed nobis tam praeclarum munus et insigne sui amoris pignus impertitus est.

Sed etiam Ancti'simo domino Pio divina providentia papae l.X devotissimo cordis affectu sunt grates rependendae, cuius in non propensi ct paterni animi argumentum inde accepimus. quod ad nostraa clerique preces inclinatus, diu anxieque speratam hiérarchisai bertignissime concesserit. Antequam igitur hoc concilium absolvatiir.volumus ut litterate ad sanctissimum dominum conscribantur, atque ab omnibus patribus subscribantur, in quibus unus omnium nostrum filialis affectus reverenter exprimatur, et grati nostri animi testimonium, pro hoc praesertim beneficio, ad ipsum deferatur.

XI. Dr rapituht cathrdralihtu.

Quamvis ab apostolica sede, per brCve apostolicum die 19 novembres IHóu datum, concessum benignissime fuerit, ut unusquisque episcopus capitulum erigere valeret, iarnque in unaquaque fere dioecesi, virtute concessionis huiusmodi. capitulum legitime constitutum existât, placuit tamen ut ad pleniorem huius institutionis cognitionem hic apponantur, ac in perpetuum mansurae recolantur leges ac alia illue^pertinentia. iam quidem, decretis sanctae congregationis de Propaganda fide, die 21 aprilis anni currentis 1852 plene approbata; quorum decretorum tenor actis huius synodi.adneetetur [3]:

1. Capitulum constabit cx decem canonicis, et una dignitate.

2. In dioecesi ta.men Plymuthensi poterit constare ex minori numero, attenta sacerdotum inopia.

3. In dioecesi Newportefisi et 'Menevenai capitulum cathédrale idem erit ac capitulum monasticum ^ab Anglo - Benedictinis in ea dioecesi erigendum.

[1] Coer. Trid.. «ess. XXIV, de *rrf.*, cap. I «t cap. **lit**
[2] Pim IV ia bnlla /w mcrsMsWs. die 13 asv. 1M4.
[3] Pim IV ia balla laMmctea· wtee. die 13 M0V. ifM.
[4] Vite appendices», ą. I. II. III. IV. V. VI.

4. Cum praeter dioteMM Sutirirareeneia, Birmiaghameusi·, flalfordiaMip M Nottingbameesis nulla· aliae Angliae dio»Mm eeelssiis gaudeant qnae cathedral·· diet msrsastar, ia qaahbet alia dioecesi episcopos designabit scelestam vice oetbedrali» prnvisoria ratioi· ooastitasndaa», donee idoneum templnm. Deo tarante, providsetar. ae cathedralis eeelesia designetur, ae ia perpotuun eonstitoator.

6. Dignitas ia singulis capitulis *prttfttifi* titalo distinguetur.

6. Designandi etiam sunt in unoquoque capitulo ranoniei theologus et poenitentiariiie.' qui post primam nominationem, episcopo concessam, ad tramites sacrorum canonum eligantur. Canonicus poenitentiarius, quoad fieri potest, penes ecclesiam eathedralem moretur. Theologus vero/-»uo fungetur munere loco ac diebus per episcopurn designandis, ad tramites sacrorum canonum: item episcopus argumentum praefiniet.

7. Regula pro canonicis designandis haec erit. Post primas electiones, virtute commemorati brevis apostolici ab episcopis libere effectas, in posterum, observata distinctione mensium circa collationem sanctae sedis rescripto peragendam, in reliqui» mensibus. alternis vicibus nominatio fiat, vel libere per episcopumi vel per capitulum, ea tamen ratione ut quoties propositio ad capitulum pertineat, tres ecclesiastici viri semel, iterum et tertio episcopo exhibeantur, ut idoneus et undequaque commendatus ab eodem canonicus instituatur; aliter electio libore ad episcomum pertineat.

8. Cum desint inter nos canonical?» praebendae, et canonici vel ahimarum curae, vel iuventutis institutioni in seminariis vacare ut plurimum debeant. ipsi canonici ab onera renidentiae, et sacra officin in cathedrali peragendi, auctoritate pontificia eximuntur; dummodo quolibet mense semel chorum adire, et divina officia peragere diebus per episcopum ineunte anno designandis, habita ratione, si fieri possit, soletnnioris alicuins festi in eodem mense incidentis, canonici teneantur. Ee vero occasione capitulare» conventus haberi poterunt. Episcopus vero praefiniet quando apud ipsum sit conventus habendus, praesertim pro negotiis circe'quae, ex sanctis canonibus, capituli sententia est exquirenda. Episcopi vero assensus obtinendus, cum extraordinario canonici convenire ad capitulum velint.

9. Nulla impraesentiarum erit inter canonicos ordinum distinctio, seu, divisio in presbyteros et diaconos.

10. Cum congruum admodum existât, ut qui in ecclesia· senatum, consiliarios episcopi, ac praecipuos adiutores eiusdem pro administratione dioeceseos assumantur, habitu quoque, aliqua ratione, distinguantur; canonici, ex concessione pontificia, nulla facta distinctione dioeceseos aat gradus, supra superpelliceum assument mosaettam nigri eoioris, non tamen serioam. iuxta formam ab stninontissimo arehiepiacopo djfigunlaiii·

11. Canonicos mera titulares, sive, ut aiunt,, honorario», designari prohibemus.

18. Tandem exacte observari praecipima· statute capitularia, quae in hac synodo lacta et approbate eant

XII. Dt ittdt esetasendead» ad spiacepetam.

Si. ob praoeminentiam qua poliant, 'M officium qno in dioecesi funguntur, eaaoaiei toti otero vitee honestato, pistato, doctrina ac neU praetitlgera debeant, qaaato magis ipeoe eoovanit aauri virtutem genera essa orantes, quibus eeakpatit quednmmodo ipaum regimen neteuiai paeti*· vidnadaa, «t 'munus corte praedarum a sspeta node benignissimo eoejoessum, ipsi commsudaadi, quos ad onus episcopale digne proaoveatoos la Dombra eewneriat Pro que tam insigni beeeflelo, doro ad nostraa praeeo collate, aoo ia hae synode congregati saaritissime destine ·ostro Pio Ipapao] IX humillime ac devotissime gratiae reddendas volumus, ia epistola quae ipsius eoaeilii provincialia aeca comitabitur.

1. Detineto igitur episcopo, post insta funebria rite soluta, convenient canonici, praecide praeposito, ao omnia peragent, quae a iure praescribuntur pro electione vicarii capitularis, quae infra octo dies locum habere debet.

3. Infra mensem vero (vel. si agatur extra casum mortis epioeopi de eligendo ahtietite, cum convocantur), iapitulariter dignitarius et canonici illius ecclesiae conveniant, sub praesidentia archiepiscopi, vel, ipso impedito, aut si de archiepiseopatu vacante agatur, episcopi senioris, qui tamen nullam in actu partem habeat; ibique ad commendationem procedant. ad normam instructionis hac super re a sacra congregatione de Propaganda fide die '21 aprilis anni currentis emissae et actis huius synodi subjiciendae*.

3. Tunc, prout ibidem legitur, actus capitulari» transmittendus est ad archiepi»copum, vel ad suffraganeum antiquiorem, ut coetu» episcopalis, consiliis collatio, circa tria nomina, alphabetico ordine conscripta, ad sacram congregationem referat, annexo suo de singuli» commendatis iudicio.

4. Si qui» canonicus legitime impediatur, ne ad capitulum secedat, in quo huiusmodi commendatio est lacienda, liecbit ei. per procuratorem, de gremio capituli electum, tres schedas mittere, quae nomina et praenomina commendandorum contineant.

5. Hanc vero commendandi facultatem ita benigne concessioni sanctae sedis acceptam referimus. ut nullatenus praetendi possit iu» aliquod eligendi vel prôponendi; sed ipsi summo pontifici liberum erit, quoties expedire judicaverit, suo uti iure eligendi alterum praeter commendato».

XIII. Dt rtgittint eettgrtgatiomait tm missrbuam.

Restituta a sanctissimo domino nostro hierarchia ecclesiastica, consentaneum omnino eat ut regiminis forihq ipsi conveniens, quantum locorum circumstantiae sinent, restauretur. Quod quidem non omni ex parte fieri potest; neque enim paroecia» circumscribere vel canonice instituere licet, tum ob locorum ubi existant ecclesiae inter se distantiam, tum quod, multis in easibus, ecclesiarum loco, missionibus inserviant oratoria virorum laieorum aedibus annexa, necnon alias ob causas quas hic enumerare supervacaneum vidqtur. Quapropter, archiepiscopi et episcopi supplicandum consuerunt sanctissimo domino nostro, et dignaretur eoneedere ae sancire formam regiminis ab ipsis propositam, per quam et incommoda reoeasita evitarentur, et parophialis regiminis methodus paulatim introduceretur. Aluibus nostris precibus eanotieeimue annuit, ut patet ex decreto a sacra congregation· de Propaganda fide, die 81 aprilis anui eUrrenti» emisso: cuius tenor actis huius «ynpdi adiicietur'.

1. Hates igitur vigore, donee a sancta sede aliter provideatur, in singulis dioecesibus, auctoritate epioeopi, de consilio tamen capituli, ecclesiae nonnullae seligantur, quae magis aptae videntor, ut ad instar paroeciarum haberi possint

J. lis ordiparid praeficiatur sacerdos qui titulum habeat rectoris missionarii, qui ecclesiae et animarum enram furat, quemadmodum oaotori

1 VMs aft«niis»m, a. VU
▮ VUe Sfganite··», n.yTTT

ecclesiis ia Anglia praepositi; aad permananter ineetitatim habeatur.

S. Episoopaa, ia dioeeeeaaa syaodo, seligat quiaqaa probatisrimo· prosbytpros. qni commissionem investigationis epaetitaaat, stqas aaaa ax his oommiusioai ipai, par episcopum, praeficiatur.

4. Rector mlarionartue permaaeuter iaotitutim definitive deiiei aoa poterit, nisi triboa saltem ea msmorata commission» ad causae examea adhibitis, atqaa eirum conailio accepto.

De modo procedendi in huiuamodi invvetigatioae providebitur per aliquod statutum, quod ab epieeopia nonnulli· in synodo deputandis praeparabitur,' ae sanctae congregationi pro approbatione submittetur*.

5. Ad praecavendae quaestiones quae inaurgere possent, declaramus quod, non obatante rectoris miaaionarii deputation». licebit episcopo. de conailio capituli, intra limite· missioni» cui praeponitur, novas eeeleeiae oonderc, ac portionem diatrirtua iisdem attribuere, ai necessitas aut utilité» populi fidelia id requirat, lluiuatnodi autem limite» quantocius epiacopi definiri curent.

In ceteri» eèdeaii» aeu misaionibus, simplices miaaionarii. ad nutum epiacopi amovibile», curam animarum hebebunt, intra limite» unicuique miesioni ab epiacopo pro tempore assignato»; ubi vero contingit nullo» talea limite» ab epiacopo designato» eaee. volumus mediam distantiam. quantum fieri potest. ititer eceleaia» viciniore», pro limitibua inter ipsa» missione» haberi.

▷. Quodai duo vel plure» sint sacerdote» in eadem misaione. decernimus, unum tanquam primum designandum, qui gerat curam animarum et administrationem ecclesiae aeu congregationis.

XIV. Dr rinrin gtnuralihtu, aliufur parsema regimini *eedttiattin addicti**.

1. Convenit ut in unaquae dioecesi nominetur vicarius generalis, cui per scripta delegandae erunt facultates, quae episcopo visae fuerint; quique, eo absente vol impedito, negotii» ecclesiastici» possit providere. eiqUe Saiumentum in regenda ecclesia praebere.

g 2. Praeter vicarium generalem, poterit episcopus etiam alios vicario» foraneo», «eu, prout in Anglia nuncupari solebant, et nunc vulgari sermone dicun-' tur. rural *draat* (decanos rurales) nominare, cum delegatione scripta quarumdam, quas expedire judicaverit. facultatum, in certo quodam diatrictu exercendarum.

3. ficarii foranei erit praesidere conventibus, vel collationibus de casibus moralibus aeu liturgicia, in territorio sibi demandato, infirmis sacerdotibus curam impendere, bonorum ecclesiasticorum administration! invigilare, curare ut sacra aedificia D aorta tecta serventiiâ ac epiacopo seu. vicario generali quae correctione egeant renne.

4. Expedit praetereo, at epiacopu» viros prudentes, sive de gremio capituli, rive de clero, eligat, ut ipsuri ia administration» temporali dioecooeoe adiuvent. Horum consilium frequenter adhibeat, ut legata pia optimo modo administrentur, ac tuto serrentur; atque fidelium collecta» sapienter et proficue, ac riae partium studia distribui et applicari valeant.

6. Singuli epiacopi, etiam in aynodo diooeesaaa proximo habenda, designent pro suis dioecesibus examinatores synodales.

6. Ia eadem etiam, quinque spectatissimos presbyteros seligant, qui commissionem investigationis constituant, de qua supra, cap. 13, actum est Congreum etiam videtur ut horam duo e gremio eapituli, reliqui tree do doro aaaumaatur

7. Úauaqaiaqee epieeoptm habeat anum archivietam, qui debeat caetodire ornem iaatramenta, ot alia documenta ad dinaraaim spectantia. ot exempla habeat instrumentorum. ae ipse originalia ia aliénas manus incidant; et registrant omnium iastrameatoram dioeceeeoa tonent

XF. *D** aocroawMia ia pstwr».

Cum dominu» noster Iasus Christus in sacramenti» gratiae copiam, in vitam aeternam supereffluentem. ponere dignatus sit. nihil ecclesiae sacerdotibus magis cordi eaao debet, quam ut fidele» camper aquas in gaudio hauriant de hisce fontibus Salvatoris. Sed cum nihil sanctius. nihil augustius huiusmodi institutionibus, sollicite et enixe* cavendum, ne quid negligcntiae vel irreverentiae, in eisdem pertractandi», admittatur. Casta caste, sancta sancte, divina, quantum humana id sinat fragilitas, perfecto mentis totiusque animae affectu peragenda. Nihil quod eorum administrationem spectat, sive ritu», sive verba, sive loci temporisque adiuncta. parvi est faciendum : sed potiua etiam minutissima quaeque ab ecclesia praescripta magni ponderi» »unt reputanda. a‹· summa diligentia ob-' servanda. Quamobreni. ai propter locorum circumstantias difficile, aut ferme impossibile sit. sacramentorum administrationem eo. quo par est, splendore et exteriore cultu perficere, eo ipso magi» studere debemus, ut interiori animae devotione huiusmodi defectui suppleamus, ac fidelium recipientium aeu assistentium mente» ad ardentiorem pietatem inflammemus. Propterea. quae sequuntur statuenda censemus

I. Cum loeus congruus «aeramentorum administration· sit ecclesia, curet sacerdos ut illuc veniant qui eadem suscipere desiderant; noscantque omnes certas horas, et locum singulis sacramenti» destinatum; ut ita confusio evitetur. Non tamen recuset, quotieacunque petantur, praecipue si vel necessitas urgeat, vel periculum immineat quod non sint redituri petentes, si repellantur.

2. Ad reverentiam sacramentis conciliandam summopere praestat, ut sacerdos vestibus convenientibus indutus ea ministret, superpelliceoseilicet et stola; niai necessitas aliter suadeat, vel loci aat tempori» circumstantiae non sinant.

3. Opportunam etiam ex ipaa sacramenti administration» occasionem arripiat, doctrinam ecclesiae de sacramenti», generarim sive in specie, plane et simpliciter circumstantibus explicandi. Non raro, de eorum fructibus et natur» populum sibi commissum fideliter instruat, utens maxime catéchisme Romano ad parochos, veluti fundamento quodam instructioni» tradenda»,

4. Studeat etiam munditiem et nitorem in iis omnibus servare, quae in sacramentorum administration» adhibenda sunt, ut inde fidelium reverentia magia augeatur.

6. Tandem rubricis ad amussim inhaereat, easque accurate observet.

XVI Dt baptisme.

‹'u» inter protestante» nullum ait dogma quod magia, hisce temporibus., corruptum evaserit, quam quod de parvulorum regeneratione per baptismum tractat; oportet ut eo magis sana ot clara ecclesiae doctrina hae super re perspicue et saepe tradatur. Sed et ipsa tanti sacramenti administratio maximo decoro perfici debet. Proinde sequentis praecipimus observari.

1, Ia uaaqusquo aeeloria, cui annexa eot oura animarum, sit fons baptiamalia, nisi ad tempus

VH» sgfmUna·,

O I

m oosauim rsovurcuu vramtosseTSsmss l. i«u wu * · ras

dispensaverit epleeopaa, fai taee eouepiouo ot eeavaaiente positae; ia que aqua baptismalto (agit* aorvotur. Bit doeeator oraatas, «lava obeeratao, •t, ai loeuo aiaat, eàaeaffla induaua. Ocmmeeda ■aa igitur observantiam regelaram quae eiraa -modem. custodiendi fontem baptismale· aaniiA Oarotae Borromaeas tradidit*. Monemus etiam; baptisma baad ease édmiaietraadum aqua aoa benedicta, val bsaedicta pro «Ko aaa sacra, excluso aeeemïtatie «eau, uti a Benedicto XIV explicatur constitutione *ItUrr* «maiproM, | 20'. Insuper notaadnm qaod, abi parochi, eau rectores miesionarti habentur, ad ipso· eolemnia baptisai eollatio «pectat, idque ex eorum reais alii sacerdote· praestant.

2. Oleum catechumenorum et sanctum chrisma, necnon, ei placet, aal, et alia ad baptismi adminiitrationem requisita, in baptisterio, vel «altem in ■aerario, eeoraim, et eum .omni reverentia et summa eum munditie asserventur. In novis ecclesiis aedifieandis praeparetur locus in quo recondantur, in ipso baptisterio.

3. Liber item baptisatorum a sacerdote sedulo et caute in sacrario servetur, in quo baptisatorum nocnon petrini ac matrinae nomina ab ipso sacerdote, forma iniuncta,. conscribantur; et uniformitas in iis conscribendis per totam provinciam obtineatur.

4. Baptismus in sola ecclesia debet administrari, nisi in casibus in rituali exceptis, et quidem, secluso casu periculi, vel gravis incommodi, non sine episcopi permissu. Excipiuntur baptismata quae in stationibiu a principali ecclesia seu ahoello romotis administrantur, quando eas sacerdos, statutis quibusdam temporibus, vel vocatus, invisit

6. Non admittantur petrini vel matrinae qui non sint catholici, vel qui a iure excluduntur: nimiram, impuberes, •excommunioati maiori exoom- C munieatione, nondum confirmati, qui paschalis communionis praeceptum non adimpleat, demum ecclesiastici. Curat sacerdos ut propter periculum fidei infantium, facile obventurum post mortem parentum, ambo, quoties fieri possit adhibeantur.

fi. Baptisare potest sacerdos infantes parantibus acatholici· natos, dummodo consensus habeatur eos in vera religione esse educandos, et petrinum, seu matrinam catholicam habeant.

7. Cum magis invaluerint causae quae animos vicariorum apostolicoram, ineunte hoc saeeulo, .impulerunt ut decernerent, omnes poet annum 177S natos et intel protestantes baptisato·, eenvoraos ad fidem, eme baptisandw sub conditione, hanc regulam absolute innovamus, praecipientes, Omneea protestantisme conversos esse baptiaaados oonditioaate, nisi ev indubiis probationibus eortiaeime constat in ipsorum baptismo omnia rite fuisse psracta, quoad materiae et formae applicationem:

8. Huinsmodi baptismus non fiat publice, sed omnino privatim, edm aqua lustrali at absque eaeromoniis. Confessio etiam sacramental· semper in tali casu est exigenda.

9. Cum mulieres catholicae a chirurgis et obstetricibus acatbolicis saepMme tracteetur, quibus do baptixaado parvulo·'in periculo constitutos ne quidem levis est cura, instruendi suat sedulo Idoles utriusque sexus do modo beptiaaudi in caso, ut aiunt, necessitatis; ut intime sellas diseedsrs permittatur absque boo salutari regenerationis balneo. Quod» convaluerit, ad ecclesiam faretur, suppleantur eaorambniM. Bed sacerdos bees inquirat de modo quo baptismus ipos faerit eoltataa, ot ad tatioeem iadMaat partem ia faroado indicio, st sub conditione, visam faerit, aoa dubitet baptisera.

10. Meaeaatur etiam frequenter ut pervnforwm baptiemam parantes aea dtffaruat, sed ut eos, vix mundo astes, ad laeternam vitam rsaaaei procarent

. . JCFJJs <At

Cam (in) hisce regionibus osthoBci, ot praesertim rodes ot pauperes, saepissime eonstibas expoaaatar qui ad oatbelieam fidem labefactandam quotidie luat, sumam diligentia adhibenda eat, ut sacra* meato coafirmatioais corroborentur ad resistendum huinsmodi teatationibns; ut Imi et atabilee in Ide et bonis operibus perseverant.

1. Quo vero copiosius sanctus Spiritus gratiam, in hoc sacramento elargitam, accipere valeant, ante confirmationem omnes, tam pueri qOam adulti, bene de eius natura et fructibus instruantur; et nullus admittatur quin in doctrina Christiana sufficienter sit instructus. Hortamur sacerdotes ut, iuxta laudabilem consuetudinem, ' utantur ea occasione ad confirmandos in catechismi scientia plene institiaondos.

3. Cum saepe etiam fiat ut pueri in ipsa tenera aetate a scholis ad opificia mittantur, neque postea facile ad instructionem revocari possint, praestat illos maturo confinnsri, modo tamen sufficientem habeant aetatem ad debitam praeparationem fadendam.

. 3.. Conversi pariter ad fidem excitentur, pe hanc gratiam negligant, neve ultra quam nécessita» poscat, ad remotum tempus remittant.

4. Teneatur in unaquaque ecclesia registrant confirmatorum, inserto nomine petrini seu matrinae; et elenchus confirmatorum epiacopo tradatur.

. b. Petrinus vel matrina, pro diversitate sexus, unicuique ex confirmandis assistat servatis tamen conditionibus supra pro baptismo expressis*.

XVIII. D tmutiuu»» tueherittiae tatrmrunlo.*

Inter tot amoris pignora nobis tradita a divino humani generis salvatore, cum nullum sanctius, nullum praeclarius illo invenietur quo corpus suum sacratissimum in cibum, et pretiosissimum suum sanguinem ia potum nobis dedit, ita nec ullum fait, ia quod adeo infraenate insaevierit eiusdem humani generis infensissima· hostis. Hinc, advenus divinissimum sanctae eucharistiae sacramentum vix set verb· promere quam nefarie et quam impie in nostris regionibus actum -scriptumque sit. Nullus licentiae modus impositus, quin' dicteriis, conviciis et blasphemiis, ut sacrilegam profanationem taceamus, impetitum faerit, et etiamnum impetatur. Sed quo insanior incredulorum rabies, quo gravior divinae boaitatis ininria, eo debet esse vivacior erodentium Ideo et grati animi sensus; eo insignior cultus ae religioais affectus. Nihil ergo haec synodus antiquius habet, quam pietatem et devotionem erga dominum nostrum ia saaota eucharistie fovere, et ubique omnimodo promovotu: ut sacerdotum corda, spiritus pinguedine repleta, eant de virtute in virtutem, ae Mdoriae IIii voluti novellae olivarum in circuitu dominicae mensas quotidie assistentes, coelestis panis dulcedine roereentar, m in fortitudine cibi illius ambulent neque ad montem Dei.

1. Quaoeunquo igitur ad divinissimum hoc sacramentum, ot ad saerificiu· incruentum referantur, altaria, vasa «aera, saoraqus supellex, ai non splendida et pretiosa, saltem nitida, munda ot decentia 'eunto. Nihil laoorum, nihil squalidum, nihil vilioris quam decet pretii, ia rs sacra faeioeda sacerdos

' b spesntiss mtatm aaat, m Λ.
* Data-9 Me. Π44.

* Dsm. XVÏ, a. B.·

admittat. Cali* at· pyxia, ai lari pataat, cuppam aaham habaaat argaataam, iataa iaaaratam; qaod 4a pataaa .paritar dieaudeaa. Panuaeata aaera a* bpleaerito, raüqeaa vaatea at tobalaae altari· ea ·ole Hao eoafieiaatar. Ut vara aaifomita· hiaea ia rabaa obtiaeet, adlaborandam eat at for·· para·aetata· aaerarum eaei aedaaiaa Roataaaa aaaa·odatat.

2. Optaodu· quidem meat raiasam quotidie ab omaibaa aacerdntib·· celebrari; aed aaltem fraquanter ab altari aamaat ChriatUm, qui earn· ia gratia recover inventaient; at indicent fidelibua diaa at horaa quibua miaaa in coeleeia per Hebdomad·· celebrabitur.

9. Et quidem dominici· et feativis diebus, quo poteat fieri, eolemniori modo celebretur. Serventur autem accurate rubricae, praeaertim in miaaa aine miniatria aaeria cantanda. Non enim licet huiuantodi uaum pro lubitu immutare, aed omnia aecundum ordinem fiant, et uniformi modo.

4. Benedictio aanetiuimi «aeramenti dari non poteat aine epiacopi licentia. Multo minua proceaaionea, praeter eaa quae · rubricia praeacribuntur, vel expoaitio aolemnia aanetiaaimi aacramenti haberi poaaunt niai cum eiuadem permiaau '. In expoaitione et benedictione exacte aervetur ritu· iam ab epiacopia approbatu·, et typi· impreaau·, utpote qui ritui Romae adhibito eat conformia, et in aynodo Thurleaiana, a aancta aede approbata, fuit pro Hibernia praeacriptua. [Vide aupra col. 177D-179D.)

5. Ante aacram euchariatiam in tabernaculo repoaitam lampas diu noctuque luceat. Pyxis velo aerico albo vel aureo cooperiatur.

6. Si vero, ob periculum sacrilegii, sanctissimum ·aeramentum in altari vel etiam in eccleaia tuto aervari non poaait, praeparando· eatlocus decens et semotus, ab epiacopo approbandua; in quo conservetur. cum lampade semper accensa, ut io decreto 5.

7. Sanctissimum «aeramentum euatodiri. non debet, niai in iia oratorii· quae miaaiontvinaerviunt, et veluti publica proinde reputantur. Sed etiam hoc in caau, clavis tabernaculi non debet aedituo vel alii peraonae custodienda tradi: sedsolua aacerdoa pene· ae eam teneat, et conacientiam suam oneratam aentiat de aaeria hoatiie frequenter renovandia*.

8. Fidele· ad frequentem communionem exhortandi eunt et excitandi; ac opportune admonendi de commqpionia neceaaitate «d aacraa indulgentia· lucranda·, non aolum «talutia quibusdam anni temporibus, aed, quantum fieri poteat, aaepiaaime; modo congruam tantae gratiae vitam degant, -ac ae devota praeparatione diaponant

9. Ad hanc devotionem tnagia magiaque fovendam, vehementer optandum eat, ut eccleaiae aditus vel continuo diu. bel ai ruri ait. per aliquot horarum apatium, fidelibus pateat; et doceantur omnea amantiaaimum aalvatorem in sanctissima eucharistia latentem inviaére, adorare, ac fervidia precibus supplicare, animamque aimul communione apirituali refocillare.

10. Utque pietas fidelia populi augeatur,, videtur aummopere expedire ut oratio quadraginta horarum per totam Angliam statuatur. ita ut nullum ·it temporia punctum, in quo Domino noatro, in hoc ·aeramento graviter offenso, expiatio aliqua non offeratur. precesque pro eccleaiae pace ac animarum ·alute fundantur.

11. Ad promeveadam pariter devotione· erga hoe diyiaaa· aaerameat··, eenveait at. abi lari poteat, foadetar aodalitaa Saaetiaaimi Saetameati, eunto tocii enltai altario pvoeeaaieaibua ahiaqao ritibea providebant Haae aodalitaa, aaa eam ooofraternitate doctriaaa ebriatiaaa·, asta omnea aliae ia ooagragatioao erigi dabat*.

1'2. Qaamvia, ob loeoram cireamataatia·, aoa liceat, aboqae oaerilegii et aeaadali periealo, aaaetimimum viaticum aegroti· publice dt aolemniler deferre, et ideo a tancta aede nobi· permiaaum ia· ait aine lumine ae occulte illud portare, nunquam tamen non advertere aaeerdoo debet, ae l*eum abaeonditum aibi adhaerentem habere, et aecum ad anorum aolatium ferre. Reverenter igitur, imo devote, et veluti in contemplatione defixu· sanctie·imum eacranientum in aacculo decenter vel pretio·· ornato, ad oollui^mppenao, ad aegroti domum deferat, Et cum «Hpe miaarrimae aint pauperum noatrorum habitatione·, ita ut vix decore adminiatrari in iia poaait «anctum viaticum, magnopere laudandum uaum decKramua, et omnibu· commendatum volumua, deferendi aecum, vel praemittendi capaulam omnibüe requirit» instructam. ad decentem aanetiaaimi aacramenti adminiatrationem. Quam primum fieri poaait, pyxia poet communionem infirmorum ad ecdeaiam deferatur,- et uaque ad puri, fication em in tabernaculo reponatur.

13. Hoatiae conaecratae, aive pro communione fidelium, aive pro benedictione aanetiaaimi aacra·menti, frequenter renovari debent. Pyxia etiam purificari debet, ita ut fragmenta minutiora in ea non congerantur, cum periculo etiam irreverentiae in aidminiatrando *.

14. Similiter, ^linteamina, corporalia, pallae et alia altaria indumenta, integra aint et mundiaaima, et aaepe abluantur per peraonaa a canonibua deputatae," acilioet quoad corporalia et palla·, per ipaum aacerdotem, ubi aubdiaaonua non adeat, ,ad reverentiam et praesentiam salvatori· uoatri et totiua curiae coeleatie, quam huic «aeramento conficiendo et confecto non dubium est interea»e." '.

15. Item ab omni alia re vacuum debet eaae tabernaculum; quamobrem nec vasa olei aancti neo capau a reliquiarum, neque calix, neque purifloatoriuni ibi aervari debent; „ut omnino aaera euchmriatia cum auo vaae in eo duntaxat conaervetur; aliud praeterea nihil." *

16. , Ut omne dubium de mnteria aacramenti ·moveatur, non cuilibet permittendun) ut hoatiaa consecrandae conficiat, aed personi· fiducia dignia, et ·i placet, monialibua hoc munue concredatur. Similiter, vinum «d aacrificium, non a cauponibua, nec • quolibet oenopola eat comparandum, cum notorium ·it sincerum vinum ab buiusmodi hominibua aaepe non vendi; sed omnia diligentia eat adhibenda, curantibus etiam episcopia,- ut vinum de genuine vitis prosilieris ubique praeato sit.

17. Cum multis in locis impoaaibiie sit, ob inopiam Mcerdotum, omnium (Idalium confeaaionea inter terminum temporis paachalia excipere, a summo pontifice suppliciter petendum videtur, ut extensionem dicti (emporia pro tota Anglia concédât, a feria IV Cinerum usque ad dominicam in Albis inclusive*.

! Scilicet qaae fit par oateaaoriaaa Naa Bina· Mlemata qua· fit per pyxide» non reqairit eiaaaeodi poraiaaasi; prout oonatat ex epiat. BaaeA XIV ad epiaeopu· Warmieaae··, 17 aprilia 174·, aec aaa ex alia ad card. Urbi· vicariaa·, 97 ialii 17S&.

• VMa Daendua· hae «aper ia, ia appaad. a. XII.

' UOM. Madiol.l, parte U |a 4, Msasi. XXXIV, 17-β).

' _Xec altra Mpteai.dle· MBasrveatar hoatiae ooaaevrsl··. ·ed qualibet septi····· reaonatar.*, CmuM. gvw. oeac. Oroa., ·aa· Itas, de evehar. |Manu. Coee., XXII, tI7bt'. «ad alii· verbi·!.

* Ibid.

* Com.Mediol.IV.parteU(e.4,liaaai.Coee..XXXIV.m!

‖ Sanctiarima» baeifiaisiri·· aaanit. Vide raeriptam Ia appeal a. XIII.

18. Nulle» secerd»·, Mb poesde.in iur» lata·, bsa A in die miaeam eolabw* praaasunat (praeterquam in aaaetaa Nativitatie featoX niai ab tftoeèpa, val eiua ficario, ftumltatam ax daiofatioM apoatoüea concedi permiasam in script» obtiaaarit

19. Similiter, rubrica» miaaalia Rnmani ot ritaaKa parvi sanctae memoria» Boaodieti XIII stricte aorventur ', quantam «errari poaaiat, do tribus altimia diebus maiori» hebdomadae; ita at unica celebretur in unaquaque eocleaia missa ia feris V et adbbato. Neque in hoc celebretur mima, niai cum toto offieio (excepta cola fonti» baptismalis benedictione, ubi in eccleaia fona non existât); neque ulla pan pro liibitu omittatur.

30. Tandem meminerint aacerdotee, infinitum huiu» «aeramenti et sacrificii pretium in praeeuntia domini noetri leeu Chriati consistere, non in exteriori cultus apparatu; ideoque satius esso simpliciter missam lectam fidelibus praebere, quam ultra vires solemniorem tentare ritum, caeremoniis saepe foede deturpatis, ac musicali inepto concentu devotionem potius pellente quam excitante. Cantus igitur, praecipue in missa et benedictione sanctissimi sacramenti, sit gravis dt devotus, ut audientes fideles modo cum Augustino ad lacrymas moveantur, modo cum choris Angelorum, laudes Deo et agno cum ingenti concinant laetitia. Pueri etiam nipsicen in scholis edoceantur, ut feminarum, maxime pretio conductarum, in choro concentus ab ecclesiis excludantur. Sicque paulatim erit, quod maxime optamus, totum fidelium coetum unanimi vocis et cordis consensu psallentem audire.

Non ita protrahatur cantus, ut missae cursas, nis(ubi rubricae sinunt, interrumpatur.

XIX. De Moramento *poenitentiae.*

Cum hoc sacramentum secunda recte dicatur post C naufragium tabula, cumque omnes peccaverimus ac gloria Dei egeamus', ab ipsa tenera aetate omnibus inculcanda est taqa-aalutaris medicinae efficacia, eiusque usus sedulo exercitandus. Exhortandi etiam eunt fideles, ut non modo semel in anno, vel raro, sed saepe ad hoc lavacrum animae recurrant: imo et quoties peccati sordes contraxerint, toties munditiem exquirant; quoties aegritudinem sentiant, properent ad medelath. De administration» igitur huiusce sacramenti quae sequuntur observanda decernimus.

I. In omni ecclesia erigenda» praecipimus, si iam non existant, sedes confessional··, pro numero sacerdotum. 8i locus non sinat, episcopi.iudicio res est deferenda. Mulierum confe»siones nullibi nisi in confessionali sunt excipiendae, nisi infirmitas vel surditas aliter suadeat. Sed etiam tunc mulieres in loco patenti, uhi facile ab aliis possunt videri, II audiantur.

[1] .Beatissime pater, vicarii apostofici Ahgiise ad pads· sanctitati» tuas provoluti, humillime sapplieaat, ut bealgM dignetur, attenta inopia sacerdotum atiisqne locoida sdiaaetia perpensis. Indulge» ut in ii» disbos ia quibu». Iuxta rubrieas, missa solemni» dnntaxat easst oslsbrsada. possit recitari missa, etiam privata, dummodo ea ait parochialia st principalis, et serventur, quantum servari possint, ea quas ia rituali parvo Benedicti XIII aaactae memoriae praescripta tavsniuatsr. Quare, etc.

En audientia aanctimimi, habita die 7 martii 1M7, sanctissimus dominus noster Pius divisa provideatis papa IX rsfsrsate me infraseripto sacrae oongngatioala de Propaganda Ida secretario, perptmsis expositis, benigne annuit pro gratia, in omnibus, iuxta preoss. Contrarii» qsibussuaqes sv* sbstanlibu. Datam Bornas, ex aedibus diète» sacra» ooagrsgatioaia, dis et anno quibu sapra.

.Crptis, alas ulla omaiao solution» qaosumqm titula.
Leone f *eifiUi.* .loaaaea, arch. Thassaioaiesaria, ssentarias

■Bom.ni, K

3. Ia nonfitssionali codent Mcerdoa, wperpaUke» et stole rioiaoea iadataa.

X Pusri do· eapaeca ad confessionem non selum adwttondi, eod attraboadi suât; sisque rite dun positis abaolatio daada. Quare, non probandus uana abaolatioaem differendi, donec ad primam oommuaioMm admittantur. Sed e contra, summa diligentia etiam rudiore» et craaaioria indoli» pueri eunt disponendi ad boe sacramentum.

4. Medicinalia huiua aaoramenti ratio poaeit ut quantocius poet lethale peccati vulnus recipiatur. Propterea, non abaque eauaa ipeta ad aliud tempus aine abaolutione remandandi qui peccata contrite confitentur. Praesertim vero conventorum ad fidem confessiones generale» non eunt ad diuturnum tempus protrahendae : aed, ei sati» instructi inveniantur, et aincero cordis dolore facti veniam petant, eam misericorditer ipsi», impertiatur Dei clementissimi minister. Quodsi de rudioribus convenis agatur, ipsos bene instrui curet, antequam ad sacramenta admittat.

5. Sed etiam catholicos quos ignorantes deprehenderit vel suspicatus fuerit, diligenter de mysteriis fidei interroget, et nonnisi satis instructo» ulterius procedere sinat. Praeterea, huiusmodi homines, et pueros praesertim, aptis interrogationibus adiuvare studeat, ut confessionis integritatem et claritatem reddat certiorem.

6. Fidelibus liberum est etiam in paschate apud quemlibet presbyterum ex approbatis peccata confiteri. neque unquam reiiciendi sunt ab illo quem maluerint sacerdote, hoc praetextu quod ad aliam pertineant congregationem. Nec sacerdos qui animarum curam gerit obicem ponat, vel deterrere praesumat, si quis ad alium convolet sacerdotem; aed potius gaudeat de salute ovis, quamvis ab alterius pastoris ab exitio ereptae manu.

7. Caveant sacerdotes ne retributionem aliquam propter confessionem a poenitentibus accipiant.

8. Sint in unaquaque ecclesia dies et horae pro confessionibus excipiendis designatae, et accurate obsqrventur.

XX. De eaeramento extremae unctioni.*

Magno pretio habenda est huius sacramenti institutio, quo. in extremo cum salutis hoste certamine,* ad victoriam uncti, roboramur.

1. Quamobrem, cdveat speerdos, ne quis fidelinm sibi commissorum vel propria incuria, vel ex defectu suae pastoralis vigilantiae, absque hac salutari medicina tam corporis quam animae e vita discedat

3. Hortetur igitur fidele» ut non ad extremum vitae punctum, cum iam neneu» deficere coeperint, huiua saluberrimi sacramenti receptionem remittant. II sed ut potius, ingravescente morbo, statim ac fuerint in periculo constituti, vocent presbyteros ecclesiae, qni eo» oleo ungant, sicque pro extremo agone vires praebeamt et tutamen.

3. Ideoque aegroti familiare· studiose moneat, no frequenter' fidelibus, dum bene valent, insinuet, quod, si .medici acatholici ope utantur, insiatant, ac 'frequentibus interrogationibus urgeant, ut statim ac morbus periculi speciam inducat, ipsos admoneat, ne, superveniente repentino aliquo oaau, anima huius sacramenti beneficio privetur.

4. Ad custodiam olei infirmorum habeat locum decentem, clave obseratum, ai fieri potest, in ecclesia, vel in sacrario, ant etiam, iuxta praescriptum in concilio provinciale Mediolanensi IV, ^in ipsa domo, loco decenti m tuto." 1

[1] Coae. Msdisb IV, parte II, [<x β, Maori. *Qmeil.,*· XXXIV, 3WA). .

Ia «ori» eeeleeii· aedificandi·, paretur feueetelta prope altare mai··, eai ineeribatar *Oirtua* mgravemai, ea· suo ostiolo elavo munita.

6. Baeerdoe ad moribundam vocata·, «i io ,vel morbi vi, yel repentino aliquo eaau iam MO^am omnem amiserit, ut nihil plane intelligat*l, tabe extremas unctionis speramentum ministrare debet „si modo adhuc vivat, et, dum usum ration» haberet, pii animi significationem dederit, at inde radicari possit, eunt hoc sacramentum petiturum, si adhuc integrae ■nentis esset* *. »

XXI, Dr soeromsnto *ordinit.*

Pastoralis sollicitudinis praecipua pars est, ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei, rectos, fideles, omni virtutum genere praestantes efformare, et in ecclesia constituere.

De clericorum igitur promotione et ordinatione, quae sequuntur sedulo observari praecipimus.

1. Episcopi ordinationes teneant, quantum fieri potest, temporibus,· iure statuti·, vel in ecclesiis suis cathedralibus. vel in ecclesiis seu sacellis seminariorum. Piant .autem maxima cum solcmnitate, adhibitis omnibus ritibus qui in pontificali Komano praescribuntur.

2. Cum vero inter ordinandos saepe inveniantur, qui ab haereai conversis, xsd parentibus conversis nati, aut etiam alias ob causas irregularitatem contraxerint, hac de re diligenter inquirat episcopus, ut si quis forte ex promovendis tali macula reperiatur notatus, ante ordinationem ab ea liberetur. Supplicandum vero videtur eue sanctissimo domino nostro, ut in seminariis pluribus episcopis communibus, ordinans habeat facultatem absolvendi ab irregularitate, etiam non subditos, de consensu suorum ordinariorum. Et quidem cum' dubium exortum fuisset utrum facultas extraordinaria ordinandi extra tempora, in favorem omnium alumnae C rum eiusmodi seminariorum posset exerceri, sacra congregatio de Propaganda fide decretum emisit, die 21 aprilis proxime elapsi datum, a sanctissimo approbatum, quo conceditur facultas episcopis, in quorttm dioecesibus talia collegia sita sunt, ordinandi extra tempora alumnos sibi non subditos, praevio tamen consensu respectivi ordinarii2.

3. Ordinandi per examinatores de ordine suscipiendo districte examinentur: ad primam tonsuram et minores ordines promovendi, de litteratura: ad subdiaconatuin. in uno saltem tractatu sanctae theologiae; ad diaconatum in duobus; ad presbyteratum autem provehendi, in tribu· tractatibus ad minus, vel si placet in tota theologia dogmatica examinentur. Praemittantur etiam, si fieri potest, proclamètiones ordinandorum.

4. Serventur, quantum fieri potest, interstitia, ut unusquisque, antequam ad sitiorem gradum D ascendat, ordinem iam susceptum exercendi opportunitatem frequenter habeat, sicque rubricas mature discat.

5. I't aliquis modus statuatur quo clericus; titulo patrimonii ad subdiaconatum proir itus, decentem sustentationem habeat, patres censent neminem ordinari debere nisi habeat legaliter certum redditum quadraginta ad minu· librarum sterlinarum. In quo rite constituendo prae oculi· habeatur, quantum licet, institutiones XXVI Benedicti XIV, et regula in ea tradita.

6. Sciant autem ii, qui titulo sui patrimonii promoventur, sibi non esae liberum a propria dioessi diaeedaro. nisi do episcopi oonssusu. cui reverentiam ot obodieatiam tn ipsa ordinatione pros misereat. „Neqee enim,* inquit Benedict·· XIV *, „nos pro mera isaaique formale habeadam eme putamus solemn·» illam obedieotia· et'reverentia· •ponatoaem : . . . quini»· libenter agaoemmaa presbyterum. huias promiasionis vigore, ea Jege inter alias adstrictum tenon, at · servitio ecclesiae, cui in ordinatione addicta· fuerit, discedere nequeat absque licentia episcopi.'

XXII. D tacreunnto rutnauu.*

Vix aliud eat ecclesiae sacramentum, circa cuius administrationem tam graves insurgere poaaint difficultate·. in regione praesertim ubi leges civile· matrimonia in facie ecclesiae contracta non admittunt, et ubi cum acatholici· fidele· permixti vivunt. Summa igitur cum prudentia agendum eat a B sacerdotibus curam animarum habentibus, in iis quae huius sacramenti administrationem respiciunt.

1. Moneant frequenter sibi subditos de eius sanctitate, utpote a domino nostro lesu Christo instituti, et primo ipsius miraculo cohonestati. Faciant ut abhorreant · nuptiis alias quam ritu catholico initis; scriterque eos reprehendant qui in templo protestaatico matrimonium contrahunt.

2. Servanda lex faciendi publicationes matrimoniorum in ecclesia. Modus vero et tempus eas introducendi relinquenda videntur prudentiae singulorum episcoporum, pro diversis locorum circumstantiis rem diverse tractantium

3. Eos qui matrimonium sunt contracturi adhortetur sacerdos, et omnino nihil intentatum relinquat, ut inducat ad praeviam peccatorum suorum confessionem, et dignam sanctae eucharistiae perceptionem.

4. Non celebretur matrimoniiim in ecclesiis quae non habent sibi annexum districtum aliquem, cum cura animarum in eo degentium

5. Liber matrimoniorum accurate teneatur in omni ecclesia /in quibus celebrantur

fi. Sacerdos matrimonium mixtum non celebret, sine praevia promissione obtenta tam a parte catholica quam a parte acatholica. de educanda prole utriusquc sexus iu religione catholica, necnon a parte acatholica de permittendo libero exercitio religionis parti catholicae; a parte vero catholica de conversione compartis aeatholicse curanda.

7. Cum saepe fiat ut exteri in Angliam veniant ad ineundqm matrimonium, caveant summopere presbyteri, ne concurrant matrimonio in fraudem legis contrahendo. 1'ropterea. in omni huiusmodi casu, recurrant ad episcopum : prae oculis habita pro hoc casu, necnon pro matrimoniis vagorum. instructione Sancti Officii, die 21 augusti 1670 edita.

8. Cum occurrerit casus impedimenti matrimonialis, ' mittat sacerdos ad episcopum supplicem li-'bellum, in quo casum exponat, ita ut gradu·, vbl alia causa in qua petitur dispensatio, accurate describatur; simulque ratione· pandat ob quas concedendam censeat. Quodsi episcopo visum fuerit dispensationem largiri, vel propriis fat uitatibus utens, vel post sanctae'sedis petitapi et obtentam veniam (•i facultatum quibus pollet limites excedat casus), ipse, per se aut per vicarium, dispensationem per scripta, cum omnibus clausulis a iure requisitis, sacerdoti supplicant; tradi curabit, cum annexa scheda attestante exsecutionem dispensationis. Quam quidem sacerdos, a se subscriptam, reddet epiacopo, in archivo servandam, in testimonium legitimi matrimonii.

' Coaril. MsdioUa. prov. III, (c. 8, Muui. ttmzU. XXXIV. i»B).

* Vide decreta ia AppsaiL, ausMtos XIV et XV. Da wiiaatioao varo titalo' Missionis, vide IM, aaaeras XVI et XVIL

' Coa». £r r*> ditatas, 114 taaaarti 1747).

». Diapeaastfonea igitur matriawaiata auaqaam viva tore, tel per simplieem epietolam, rsdnsdanter, eed per formula· accurate ooaçinaatam.

XXIII. Dt frtmftii ntitaiat

1. Optandum quidem eesst nt foetorum observantia accurata inter ace rigeret; sed cam difficile , iit a servilibus operibus abetiMte, iis maxime qui ab heri· proteetantibu· dependent, enixo adlaborandum, ut fidelee ii· diebue, ei infra hebdomadam cadunt, ssltem mimae amittent. Ac propterea debent miaeionarii, si fleri potest, ad sstisfseiendum eorum devotioni, ealtem unam mimam diluculo celebrandam curare.' Ipsos autem moneant, ut non propria auctoritate, eed de licentia sacerdotis, negotiis et operibue in iia diebue incumbant.

2. Ad augendam populi devotionem erga sanctos patrono* dioecesium et ecclesiarum, supplicandum erit summo pontifici ut benigne concedat ut liceat horum dies festo! in dominicam proxime sequentem. ni rubricae id vetent, transferre *.

3. Ieiunii leges diligenter exponant presbyteri, praecipue initio, quadragesimae; promiscuitatem ciborum prohibeant, et sanctam severitatem caritate temperatam, in exercenda commissa potestate dispensandi. exhibdant.

4. Cum obligatio decimas solvendi inter nos non existât, moneantur fideles, non idcirco se eximi ab obligatione providendi divino cultui, ac honestae sacrorum ministrorum sustentationi.

5. Fideles qui, ob devotionem vel aliam quamcunque. causam, non frequentant ecclesiam quasi parecbialem, seu missionariam, cui assignatur eorum domicilium, non ideo se liberatos credant ab officio ipsam adiuvandi, et eius pastores sustentandi. Quin etiam de pauperum inedia sublevanda, et de parvulorum educatione, aeque solliciti esse debent ac ii qui propriam adeunt ecclesiam. Ideoque. eleemosynis, iuxta vire· suos legitimos pastores ad hoc officium communiant, quorum est ut sustineant pondus diei et aestus in vinea Domini colenda.

XXIV. D mia tt hoimttatt eltricorum.*

Recte a Domino ii sal terrae nuncupantur, quorum ministerio aliorum sunt\ animae a vitiorum putredine conservandae, quique, si ipsi infatuati fuerint, vix ad meliorem frugem poterunt renovari; sed simuVcum commisso sibi grege in peius ruent, „eritque sicut populus sic sacerdos.[1] ' Quofisi ita luceat pastoris lux coram hominibus, ut 'glorificent patrem eius qui in coelis est, et sacerdos in omnibus seipsum praebeat „exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate, ut is qui ex adverso est vereatur, nihil malum habens dioere de nobis,“ [2] tunc quidem aedificabit domum Dei vivis et electis lapidibus, et, crescente ecclesiae sobolé et eradentium multitudine, dilatabit locum tentorii sui, et pelles tabernaculorum extendet*. Ursinae igitur sollicitudine omaes qui, in excolenda Tfomini vinea, nobis collaborant, hortamur, ut, nascente iam novo rerum ecclesiasticarum ordine, renoventur spiritu mentis sua·*, resuscitantes „grattan Deiquae eat in ipsis, per impositionem manuum nostrarum- ·. Quae ergo sequuntur accurate observanda decernimus.

1. Abetinoaat mcerdotm a speetacatis vire aedesiastico iadigaia, a venatione clamorous quae equo at caaibne fit, a publicis eboreis, ab illiciti· ludie, et a eomematioaibue quae aequo ad intempestam aoetem protrahuntur*.

2. Prohibemus districte, ne ecclesiastici sacris ordinibus initiati soeaicis spectaculis in publicis theatris internat, imponentes transgressoribus poenam suspensionis ipso foeto incurrendam, hactenus ubique in Anglia vigentem, cum reservations respective jordinario.

3. In domibus sacerdotum simplex splendent mundities: neque in supellectile, neve in ornatu, aliquid luxui-pel mundanis affectibus inserviens deprehendatur. Imagines ludicras et insirtsas, ali aeve sacerdoti non convenientes, prae oculis ne*habeant: sed sit in unoquoque cubiculo imago Domini crucifixi vel sanctissimae Dei genitricis, sanctorumve effigies, vel tabulae vitam Salvatoris vel sacram historiam illustrantes.

4. Famulae quae ipsis serviunt sint provectioris aetatis, modestia, prudentia, vitaeque illibatae experimento probatae; ut canonum sanctiones serventur.

5. Ecclesiasticorum virorum vestes tales ease debent, quae et a laicis eos omniio discernant, et tamen Cum ministris heterodoxis non confundant. Sint ergo nigri vel subnigri coloris; neque sub itineris praetextu ad ignominiam saecularis habitus, a quo erepti fuerunt, clerici revertantur. Formam illam commendamus, quae, paucis abhinc annis, a clero saeculari adhibe» coepit. Domi vero habitum talarem, vel, si mam placet, eum qui *zitaarra* appellatur, cum bireta, induere eos maxime decet

d. Sed, cum peculiare insigne cleri catholici per totum fere orbem sit culture quod Romanum vulgo dicitur, cumque iam inter nos etiam a protestantibus pro tali dignoscatur, quin contumeliam aut iniuriam provocet, volumus ut ab omnibus sacerdotibus sacrum ministerium exercentibus ' feratur: nisi forsan ai^empus arbitrio episcoporum, attento rerum statu, mter statuatur. Et pro augendo cultus divini decore, necnon pro maiori in sacris officiis uniformitate, praecipimus, ut sacerdote» sacculare» et regulares, qui proprium ordinis habitum non gerunt, vquotiescunque publice massam celebrant, verbum Dei praedicant, vel aliter vestibus sacris induti, officia in ecclesia peragunt, vel iis assistunt, eodem coljari induti conspicientur, ita ut camisia circa collum nullatenus appareat.

7. Cum devotionis fervor facile refrigescat, et de mundano pulvere, ut ait sanctus Leo, oporteat etiam religiosa corda sordescere, singuli sacerdote» teneantur, quoque saltem biennio, exercitia spiritualia, quae episcopus providebit, adire.

β. Collationes de casibus moralibus, sive aliis de materiis theologicis «t liturgicis, in omnibus dioecesibus, certis statutis temporibus, omnino volumus adhiberi. Pro locorum vero diversitate definient episcopi, utrum totius dioeoeseos clero unus debeat esse penes episcopum conventus; vel plures, sub praesidentia vicariorum foraneorum, in singulis scilicet vicariatibus, sint habendi. Ad suam collationem tenentur convenire,- respondere parati, omnes sacerdotes saeculares et regulare·, «alvi· eorum iuribus. qui curam habent animarum'. Tenentur epism conventus ad episcopum suas easuum resolutiones vel conclusiones examinandas et' corrigendae mittere. Caeterum, de methodo has collationes tenendi.

1 Sanctitas ini bsaigaiasitM saaalt. VHs rescriptas» ia append., n. XVIII. Necata indulgentias slissqas gratias pro Aaglise et Bibendas sanctis patronis oesessstt Ibid.,n.XIMXX.

• Ia. XXIV, S. Ose. IV, ».
• TU II, 7,
• Is. UV, X
• Kpb. IV, M.
•ΠΤΙηχΙ,Α

• Tri*, asm XXIV, *it rtf.*, cap. 11; Ceae. prsv. MsdieL t. partsU, c-M [Msasi, Omost, XXXTV, <7-8|.
* BsecdM XIV tatttatiease.

HeMi 4· matarii· traetaadia, ssnguli apisoopi ia g Mis dioeoaaib·· pravidabaaL

9· Own wnliiw** Æ·· w MKsUervhw^ volumiM at, iaxta praeecripta a iura, Balla· aaoerdos Mgptiatieaea· exereaat, vel etiaai •eee robas immisceat quae negotiationem «apiani, val aoliaa lacri eaoM peragantur'. Similiter, aoa «•sumat vel accipiat maena tutori· vel administratori» bonorum saecularium, sine epiacopi licentia.

10. Sacerdote·, iam ad maner· ecclesiastica admissi, non ideo studiis, praecipue «acri·, valedicant: •ed cum ex ore aacerdoti· «cientium populi requirere debeant*, «int assidui in lectione 'sanctae scripturae, et theologiae tam dogmaticae quam morali· et asceticae. Ita fiet, ut, gregem inatruentes, non inanibu· verbi· hominum tantum pulsent aurea, non contra inimico· ditoicenu valut aerem verberante·, aed et illo· fructuose vete^vitae pane nutriant, et hos «olida argumentatione profligent. Evitent pariter librorum de rebus inepti· et mundani· tractantium lecturam noxiam, quippe qui et tempu· et animum inutiliter consumunt, et facile tentationibus aditum praestant.

11. Expedit ut facultate·, alii· quam rectoribuh miaaionariia concessae, limitentur quoad tempu·: ita ut in principio ad annum, et aie gradatim ad longius temporia spatium tradantur. Meminerint vero sacerdotes epiacopi· ius competere, usumque alibi vigere, a Benedicto XIV in Institationibus magnopere commendatum. ante renovationem facultatum, ipsos sacerdotes. praeeertim iuniores, iterum ud examen revocandi. Ita quidem fiet, ut, in sacris lectionibus ac verbi Dei studio perseverante·, assistricem coelestibus aedibus sapientiam, quasi' matrem honorificatam, sibi occurentem in sacro ministerio inveniant*.

12. Sed cum in manu Dei simus *„ot* nes *et eor*mon·· nostri, *et omni» rapientia, et operum edentia et ditdplina"* *, igitur ipsum invochre debemus, ut veniat in nos spiritus sapientiae*. Quamobrera. sacerdotem decet orationi saepe vacare, ut hoc donum a patre luminum descendens obtineat. Quotidie sacris meditationibus vacet,' divinum officium devote recitare studeat, sanctissimae eucharistiae sacramentum semel saltem in die visitet, beatissimam virginem Mariam eximia devotione colat.

XXV. De retloribn» ecdeeiamm.

Qui praeeat eccleaiae, sive simplex sit misaionariua, sive titulo rectoris missionarii condecoretur. Dei villicus est habendus, cui concredita est pars dominicae vineae excolenda. Sit ergo utilis et fidelis, in omnibus laborans, memor eamdem esse rectori navis et navigio deferendis salutis vel periculi rationem.

1. Quicunque igitur alicui congregationi praeficitur, emittat in manibus episcopi, vel eius vicarii, professionem fidei, quam integram fidelibus sibi commissis se praedicaturum spondebit.

2. Si iam non existât, totam percurrens «use pastoralis, sollicitudinis regionem, eiusdem exactam relationem conscribat, ac librum status animarum, ad nqrmam ritualia Romani, quantum fieri potest, conficiat.

3. Libros etiam baptismorum, confirmatorum, defunctorum et matrimoniorum, accurate teneat.

4. Aedificia omnia «aera, scholas, presbyteriam. ■eeaoa alia omaia ad aedaasam pertinentia, sarta tecta custodire evat. Nihil innovet, vel addendo, vel alienando, val etiam notabiliter immutaado, iaoonsulto epiaeopo.

5. De oaeribua miaaarom diligenter inquirat; eorundem tabellam in sacrario appensam teneat: nova perpetua non aaaumat aine epiacopi sanctione; •i nimia oneroaa videantur ea quae iam habet persolvenda. aut non existât congrua dotatio, episcopum adeat, vel in visitatione de re certiorem faciat.

6. 8i quia fidelium mimam anniversariam vel quotidianam fundare voluerit, negotium cum epiacopo eat tractandum; et summa ad hoc collata in utilibus inveatimentia erit insumenda, servati·, in quantum locorum ei temporum circumstantiae sinant, canonici· sanctionibus; ut annuum fructum pro dotatione perpetua reddat.

7. De aegrotos viaitando et moriefitea iuvando •it sollicitus; nec poat sacramenta suscepta prorsus relinquat: *«ed saepe, et, ai tempus suppetat, quotidie invisat, ao in extremis assistat. Sanctum viaticum, protracto morbo, nec censente periculo, frequentius administret. Vere laudabile est defunctis. si coemeterium non habeatur, domi iuata persolvi, si ad ecclesiam (quod esset optandum) cadaver deferri non possit. Catholico· vero hortamur, ut ubique vel coemetoria ritu catholico benedicenda aibi comparent, vel ubi publica coemeteria sumptibus communibus praeparantur, partem aibi solis reservari procurent.

8. Cavendum eat ne sacerdos in aliquam incidat •raritiae suspicionem, ae testamentorum confectioni immiscens, si saltem in commodum eccleaiae vel pauperum bonorum partem moribundus cedat. Sed ab insania quorumdam clamoribus non deterreatur ab officio monendi eos qui iniuste rapuerunt, ut nunc tandem restitutionum faciant; necnon eos hortandi qui nunquam in pauperes misericordiam fecerunt, ut tandem aliquando peccata sua eleemosynis redimant.

3. Quidquid ad pietatem fovendam aptum est. inter suos instituat; scholas feriales *et* dominicales, necnon serotinas seu nocturnas nuncupata· aperiat: confraternitatem Doctrina·. Christianae fundet, cuius socii hisce-scholis assistant; eaa ipse frequenter visitet

Devotionem erga Domini nostri passionem et beatem Virginem promoveat, exempli gratia viam crucis erigando, rosarium recitando, necnon pietatem erga sacratissimum cor lesu et immaculatum cor sanctissimae eius matris excitando, ac benedictionem sanctissimi sacramenti saepius impertiendo '.

10. Videat tamen ut nihil introducat quod non fuerit ab ecclesia approbatum. Cumque invaluerit usus recitandi in minoribus ecclesiis, praecipue in campestribus, orationes quasdam vulgari idiomate. ante ei post missam, volumus ut nullae admittantur preces, maxime vero litaniae, quae ab ecclesia non' sint sqncitae, vel ab episcopo approbatae. Et quidem optandum videtur, ut haec synodus «liquas personas pias deputet, ad effectum compilandi oratione· ex locis probatis, quae ritu uniformi ubique recitentur,

11. Sed volumus praesertim, ut, quoties expedire judicaverit epiacopua, missionem vel exercitia spirituali· «b aliquot viris religiosis, mu de elere, fidelibus aibi commissis tradenda procuret. Ita

---

[1] II Tim. 11,«.

[2] Cone. prov. MedloL 1, parta II. c. M (Mansi, Cowsl., XXXIV, M); Constat, prov. ooae. Oxoa , c. ΔΓ« otirici (Maaai. *Condi,* XXII, HUA.)

[3] Mat II, 7.

[4] BmU. XV, η.

[5] Sa». VU. 'Iβ.

[6] Bap. VU, *I.*

[7] CMC. prov. Mediol. II, ïvv 2. (Ut. L Messi. *Condi.,* XXXIV, IMC).

[8] VMsatar nsâiptsm in append.. XXI. .

evMiiet, ut snggant expergefhoti qui ia delictis dormiunt, tepi|i ac dabiles aaimeatur et corroborentar, iusti vero\ac devoti ad ferventius pietatis stadium inflammentur.

12. Rectoris ecclesias.' sive ordinarii, sive missioaarii, designatio penes episcopum est: ita ut nullum ius ad huiusmodi praelationem inde acquiratur, quod aliquis sacerdos secundum locum iu missione occupaverit, vel etiam pro tempore leam administraverit

13. Caveat, ne' assumat onera, temporalia vel spiritualia, successoribus transmittenda; verbi gratia pecuniae fenore accipiendo, vel etiam promittendo fidelibus missas pro benefactoribus perpetuo celebranda·, ut opera pia fundare, vel etiam ecclesias extruere eorum inducat inimos.

14. Qui curam gerunt animaram, ad rdsidentisra •e sciant teneri; et proinde nemo saepe, neque sine rationabili causa, a loco ubi ministerium suum exereet se subtrahat; et is, qui abesse voluerit ultra paucos dio*, licentiam' id scriptis ab episcopo, vel vicario, obtineat *.

XXVI. Ds *eolhgiU* mu seminarii·.

Summopere religionis augmento profuturum putamus, ei seminaria, in quibus soorsim educarentur clerici, possent Aindari. 8*d eam ia noetris collegiis ipsi, iuvcntuti saeculari immisti, nunc instituantur, debemus pro virili part* adlabsraae. at .ecclesiasticus spiritu* inter eos vigeat, ane adfmnadena desideria ipeorum corda drfinstaatar^y

I. luveaes seu pueri igitur eligantur qui signa vocationis non seqqivoea
fhlgeat vitae iaaoceatJa, docilitas ei pistas, eam ingenio noa medieeri eoeianeta. Kaamiaateree deputentur, qui omne· ia eaUrgisM· iatar dsfinas admittendo· eaaasiei sabiieiaat. quique de iltaram

investigationem ia*titaaat.

collegia admittantur, ita tamea at iura aalla existeatia vel futura laedamur..

3 Quavis anno recta* collegii *piae<>p>>. vel episcopig. rationem reddet d* profor*· < moribus uniuscuiusque alumni.

4: Diligenter -instruantur, etiam si expediat •eorsim. de re ascetic·, in collatiombas quovis mense habendis; mrthodum meditandi doceantur; rubricas'at .caeremonias ecclesiae apprima discant.

b. In eantu eccMiastico exerceantur, postquam theorie* didiceriqt. n*»dtt uniformitas introducatur, volumus ut ubique, sed maximuflfe collegiis, ubicunque'Th missa et in officiis ^Bibetur cantus planus seu (1regorianus, cantus, Romanus solus adhibeatur. Orationes .ergo, ippnsoria epistola. evangelium et alia huiusmodi. proUt in caeremoniali epiacoporum, vel in alii· authenticis libris traditur, canantur. 'Idem dicendum de rubricis et caeremoniis 'ecclesiasticis; in quibus non pro Inbito adoptandae eonéuetudines aliarum nationuqi, sed adhaerenduip stricte definitipnibu· et regulis, et, his delicientibus. usibus, et praxi sanctae Romanae ecclesia·.

. *XX*Ff^. *Dt refttlanOu.*

Cum in Anglia viri regulari vitae addicti laudabiliter extra monasteria nt plurimam degant, qiiniSterium'scilioet'saeram exeroentea, expedit ut «tiam de illis agatur; ita tamen ut privilegia et exem'ptiones quibus, suis in domibas vel extra, legitime gaudent, ultro, sdmittamuq, nec ullo modo laedere intendamus.

1. Boeloaiae miacionanae et p*blieaa,Jqaae a regularibus deserviuntur. aubiectae eunt visitationi •piscopi; a quo, testante annota Tridentis* syhodo, «quaecnmqu* ia dioecesi ad Dei cultum spectant, diligenter curari, atque iia, ubi oportet, provideri, acquam eet.·1 Debet igitur episcopus, prout coeleaija a sacerdotibus •aoecularibua administratio, it* ii* invigilare, ia omnibus quae ad divinum cultum, sacramentorum admiiitatrationem, verbi Dei praedicationem. et generatim ad curam animarum referantur, fta tamen ut non inhibeat ritua, ai qui aint, in celebratione missae pro ordine religioeo eccleaiae addicto legitime approbato*, vel calendarii proprii observantiam.

2. Cum grave incommodum provenire facile posait ex inopinata miaaionariorum regularium translatione seu revocatione, praesertim ei fiat invito vél inconsulto episcopo, haec synodus a provincialibus et superioribus ordinum instantqr, pro bono pacis et animarum salute, efflagitat, ut cum episcopis concorditer agent in instituendo vel removendo sibi subditos missionarios. Cum enim pastor caeteris diligentius agnoscat vultum pecoris sui, et consideret super gregem suum', cumque ipsi a Domino (commi··· fuerit ovium custodia, decere videtur, ut quod gregFvel valde nocere vel prodesse necesssrjo\ebeat, ipso non inscio, sed potius, si fieri possit> probante, statuatur*.

3. .Saeardos regularis a superiore, regulari slitui miaaioai. vel audiendis saecularium confessionibus deacinatus, episcopo est praesentandus, cuius erit iprin. •cieatiam theologicam, etiam ri voluerit per Wuos axaminatorea,' exploratam habere, antequam vpetitam approbationem illi concedat.

4. Viri religiosi. qui missionariorum officio fun guatur, cantaroe'antecellere tfbbent arctiori vitae disciplina, mundanarum rerum contemptu, ac sublimioris contemplationi· studio. Quamobrem, donec •deaioaibua inserviendis incumbunt, iis decretis se subisctvs teneant, quae pro vita honesta clericorum euetodienda et confirmanda supra tulimus. Optandam *st ergo ut vestibus eisdem, quibus sacerdotes ••oculare·. induti incedant, nisi sui ordinis proprium habitum gérant, ab iisdem se abstineant; vadem aut potius maiora perficiant.

b. Nulla nova domus religiosa fundetur sine expresso ordinarii cariisensu*.

XXVIII. Dt umetimonialibut.

1. Monasterium, seu domus nova religiosarum, non fundetur nisi de licentia episcopi, qui de instituto, eiusque legibus ac fine pst .plene informandus *.

2 Praeter monasterii exempta, quae superiori alicui regulari iam legitime sunt sublecta. alia <>mnia visitationi ordinarii subduntur, etiamsi ab aliqua •li* dono, etiam trana mare sita, dependeant.

X Cum, ob mutata* locorun, et temporum circumstantias, plura saepe* in constitutionibus approbatis. monialium observatu difficilia et plane impossibilia reperiantur, velati sunt abstinendae et ieiunia, satius videtur, in talibus casibus, ad scrupulos tollendo· ipsam regulam reformare, apostolica obtenta auctoritate, quam dispensationem perpetuam. , prout nunc fieri videtnr, cum laqueo- conscientiae concedere.

n«A ia VI (4, li)J.
' Prsv. XXVII, JS.

XXII.

3

4. Ad oonfseaioaes monialinai exctpieada· depu- A tantar vin eeeleaiaatici gravitate, prudautia et virtute conspicui; et confeesariua extraordinarius unicuique monasterio assignetur. statuti· temporibus.

5. Administratioai oeconomicae moaaaterioram non exemptorum invigilet solerter episcopiis, providendo vel per se vel per alium rectae bonorum administration· gerendae. Statu· adminiatratioaia, etiam ai moniale· ordini regulari subsint. episcopo est exhibendus. Moniaiium dotes in utilibus iavestimentis ponantur, nt certum redditum annualem producant; neque extraordinarii inducantur sumptus absque episcopi approbatione.

XXIX. D rpitcopit.*

Cum oporteat iudicium incipere a domo Dei *, cumque episcopus, fbctus forma gregi· ex animo', non tantum sacrarum vestium splendore, nec etiam ecclesiasticae dignitatis gradu, quantum virtutum B praestantia et vitae candore, · populum et clerum debeat antecellere: idcirco, etiam quae ad nos referuntur non erunt silentio praetereunda; sed potius, timentes ne. dum aliis praedicamus, ipsi reprobi fiamus, Area nostri muneris officia, sequentia'praescribenda censemus.

1. 'Quod de accurata cognitione gregis sibi commissi a sacerdote comparanda supra dictum fuit, id maius veren de episcopis observandum. Ipsi enim, veluti speculatores super muros lenisalem positi, undequaque indefesso telo vigilare debent. Igitur, dioecesim accurate addiscant, exac.as de singulis locis relationes exigentes.

2. Sed his non contenti, totam dioecesim ipsi perlustrent. Quod quidem facilius evadet, si episcopus dioecesim in tres partes dividat, ita ut unam partem quotannis invisat; totamque in triennio investiget. in unaquaque ecclesia confirmationis sacramentum administrans.

3 Sed quod maximi est momenti, visitationem episcopalem, statutis temporibus, facere non negligat. Et quidem huiusmodi visitatio non quovis modo est habenda, neque iuxta aliquam quae iam vigeat, consuetudinem, sed quantum fieri potest, ad normam in pontificali Romano praescriptam. Episcopus igitur ecclesiam, presbyterium, scholas, coemeterium, et omnia quae in eorum ambitu continentur, et quae in *y»* suriantur, vasa quoque sacra.-sacram supellectilem, altaria„tabernaculum, et quidquid ad Dei cultum vel sacramentorum administrationem pertinet, diligenter lustrabit impicietque. Si quid vero emundandum deprehenderit, decreta emittat ad hunc effectum, quae per vicarium generalem. vel focaneum exsecutioni dari curabit.

Meminerint episcopi, ad nonnam apostolicarum constitutionum, oiius sibi incumbere statutis-tempo- D ribas Romam veniendi, status propriarum dioecesium sanctae sedi exhibituri, et sanctorum apostolorum limina visitati^ §

4. Cum aliqua noAcjecclesia est condenda, totius aedificii ichnographia. cum partium accurata delineatione, est episcopi conspectui subiicienda: non tantum eo 'fine^pde operis decore vel elegantia iudiefiam ferat, sed nftAto magis ut dignoscat. utrum omnia rubricis et ecclesiasticis legibus sint conformia, et .etiam utrum ad fidelium pietatem fovendam aedificii ratio possit conducere, piligenter jgitpr inspiciet utrum altaria ỹnt magnitudinis sufficientis, et expositioni sanctissimi sacramenti apta, abi haae San solnt; ntruMgndua presbyterii sint reete dispositi, et aadsa miamtréatiuM iuxta rubrica· constructae; utram etiam fidele· altara et eaeroe ntu» qui ia eo peraguntur, facile dieeerære valeant. Nec siaat arehiteetam ad acdifioattoaem progredi, nisi in bis omnibua, rubricis, decretis et usibus approbati· eoeletiae se conformaverit.

6. Post peractam hanc provincialem synodum, et a sancta sede eius emendata vel approbata decreta, singuli episcopi dioeeeaanas eoavoeabuat synodos, in quibus provincialis huius concilii promulgabunt decreta, et oa quae bic vel alibi, in tali synodo peragende vel decernenda praescribuntur, facient et decernent. Dioecesanam synodum, si fieri potest, quotannis celebrabunt.

6. Nullus episcope· ordinet clericos ex aliena dioecesi oriundos, sine litteris testimonialibus, vel dimissoriis proprii episcopi. Servetur autem hsec regula relative ad conversos ad fidero, qui se sacro ministerio desiderant mancipare.

7. Sacerdos, a dioecesi cui est addictus discedere volens, debet muniri litteris excorporationis sui ordinarii, neque episcopus alienum sacerdotem sine talibus litteris suae dioecesi aggregare posait *.

STATUTA CAPITULARIA

Ia synede prima prsvtaeiall WMtaseaaaterieasI apprsbata.

1 Dr eonontris in jeuers.

1. Canonici meminisse debent se in senatum episcopi dioecosani accitor fuisse^ ideoque debere^ ipsum iuvare. et clericis totius dioecesis praelucere in exercitio virtutum, quae statum ecclesiasticum praecipue decent.

2. Expedit ut singuli saepe legant statuta capituli, quo melius et efficacius servare possint quae in ipsis decernuntur.

3. Singuli attente colligent ex sanctis canonibus authenticisque eorum interpretationibus, quaeuam sint obligationes, et quaenam sint iura canonicorum. ut. dum haec accurate perpendunt, illa· etiam rigorose adimpleant.

4. Summopere commendamus, ut canonici ad id vires opesque suas conferant, ut paulatim praebendae formentur cathedral) ecclesiae annexae, quatenus, favente Domino, eanoniei, apud ecclesiam ipsam residentes, divina officia persolvant, et facilius possint episcopum in dioecesi regenda sublevare.

5. Canonici ad hoc saepe implorabunt auxilium atque intercessionem sancti N.. sub cuius invocatione ecclesia cathedralis dedicata est.

H· Dt «dmittion» canonicorum.

fi Canonicus, acceptis litteris suae promotionis, personaliter vel saltem per epistolam, earum exempium ad reverendum admodum dominum praepositum ferry *rrrrrrnd tho* prorosU transmittet, eumque rogabit, ut ad ỹouesaioneni sui canqjpieatu» admittatur Praepositus ipsi deinde significabit diem proxiipae convocationis capituli, ad quam praesentare , possit litteras praedictae. Canonicus neque privilegiis uti, neque ulla iura exercere valet, nisi post captam possessionem sui canonicatus.

7. Die a capitulo praefixo, novus canonicus, cum duobus canonicis ab ipso rogatis hinc vnde. assistentibus, litteras suae nominationis capitulo exhibebit. Deinde, professionem fidei coram capitulo exhibebit '. Praeterea vero observandum quod Tridi ntina synodus, sub poenis ibi relatis, im-

1 Prtr. IV, 17.

* · Fortasse *tnofût* wrv. Sensas est: potiore o*rr Nota edilonus CoUactioms *Loctnou.* I

1 De ora ponlfflcMlioal tb epiacopU extra raw dulecMM, vHe tppert., b. XXIII-

1 Co»e. Trié. eee». XXIV. de *rtf.*. c. Ii.

perat: µ ïHµ * at ,tiaiatar a dia adepte· peatea- tionia ad mtaaa tetra daaa amaaa, ia maaib·· ipsina epieeopi, vel, aa taipodite, tma generali Hua vicario, aon offletaM, orthodoxae aaaa Mai pwbttoaaa faeere profaeaioaem; at te Bawaaaa aaate- aiae obedieutia aa |iaiaaaaaia· apeedeet no tarot*. Poetae Muttet 4µ Iµ *£ßµ µ -ı eo^MStaM·

étdâfī M· 0IMI
lute et *dt* Mcwto

ptfn/em *fnteeptrit.*

8. Tune praepoeitea canonico aleato ndaignabit «talium, at oonveaientibu· varbia ipoum nomina totiua capituli adloquotur.

9. ÿapitulum aequa exigara aoqno aocipere a novo eanonioo aliquid poteat propter nominationem vel inatallationem. Optandum eat ui dispendium vitetur, quantum fleri pateat, qnotiea capitulum con- venire contigerit, at praesertim ia celebrando noto- rum canonicorum ingraaau *.

111. Dt prarcedndia eunonieoms·.

10. Praeponito competit primum otallum, rei. prima aedea poet epiacopum.

11. Poat ipsum aedebit canonicus aenior iuxta teœpua aune poaaeaaionia; deinde caeteri canonici successive locum auum habere debent

12. Functioneo, caeremonialee epieeopalee non ad vicarium capitularem pertinent *ed ad primam dignitatem capituli'.

13. Praecedentia debetur vicario capitulari auper omnea de capitulo, excepta dignitate vel alio repra- •entante capitulum*.

14. Vicario capitulari locua competit, tam in choro quam in proceeeionibua, a ainiatria dignitati·; vel, pritna dignitate deferente aanctiaaimum aacra- mentum, 'a ainiatria primi et dignioria canonici repraesentantis capitulum*.

15. Vicarjua generalia epieeopi in choro, in ecclesia, et ubique, praecedere debet omnibua ca- nonicia et praepoaito*. Sed functione· quae ad epiacopum pertinent, ipso absente, a dignitate et canonicia aucceasive, non vero a vicario generali aunt peragendae*.

16. Attendatur praeaertim decretum*; „Quoad praecedentiam inter vicarium generalem, et cano- nico· eccleaiae Caaalenaia, sacra rituum congregatio cenauit non ease reeedendutn a decretis alia· in pimilibus causia facti·; nempe praecedentiam fan- dam ease vicario generali auper omne· dignitate· et canonico·, dummodo ipse vicario· non eit de numero ipsarum dignitatum et canonicorum, quia tunc deberet cedere, incedere, in _ua Ineo, cive, ■talio, ut diatribution·· quotidiana· tecrari poscet; et dummodo canonici non aint «acria vestibus pe- rati, quia tunc, ratione paramentorum, debet vicariu· cedere locum digniorem canoniciq parati·.* *

IV. De ditimi offiaii et ttnitia citanti.

• 17. Inhaerente· decreto «aerae congregationi· de Propaganda fide, ininngimu· quod ninguli canonici, legitimo cenante impedimento, quolibet menae, diebu· per epiacopum ineunt· aano designandis,

' qaa te n prae ocalia hsbsnte «nas «gngie tradit Mna- ielli. Abrmnter. *Ufile,* parte III, Ut a, form. IX.
' Sana Bitam· ooagrsgatio, 7 aaguati IW7.
* Batea. IM iuli 1»», » «priU· 1M7.
* Eadem, 1« martii IMA
* Eadem, ia Niein., > ectaMa 1477.
* Katem. M fobreari leo·.
' Badem, ia Caminat, » latii 1S14.
* Da habita cammieall. vite rescriptam ia appota, a. XXIV.

A (ani·· tum tero enpttuK annptee oeuvemiemdi, de aoeioem tamen epieeopi, tum etiam teto epieeopi BM eum vetaerit qouvoeaudi,) aiaveaiaat ad eeeie ■Imi µ IIµµIµ Iµ ^ et tveitost pmUm4· torttaB ofloti currentia, et deinde nateetant miam aelemni. Oflato vere eeiebruetia et mteiatooram ita distri- boauda eruat, ut regulariter per onuMo oaaoeiooo adimpleantur. Ubi autem opteeopae celebraverit, habet ina ebgaadi aaoa mteiatroa, nullo attento praecedentiae ordine.

18. Tertia incipiet hora decima eireitor, ad quam •aneo ademe debeat, et aenior canonicas te ehoro praeaeua (ai exierit prnopoeitua ut perornent·, aeeu- mat) hobdomadarii vice· geret. Duo vero canonici, ad hoc m^ua eligendi quotennia, cantore· voca- buntur, ot fliia praecinar· debebunt.

19. Horna caaoaieaa alte et tetelligibili voce, digne, attento et devote recitent pariter, nec altera B para chori verticulam anum ineipiat . antequam altera pare eoum bone complyrerit, interiecta semper congrua paucula ad aateriacnm. Unusquisque. reci- ^flando officium cum alii·, debet ad integri offleii recitationem concurrere, aupplen· 'audiendo quod omittet roeitandol.

20. Iuxta rubrica·, pro temporia et officii diver·· ratione, Omnea «urgent stent, aedeant, genuflectant, caput bireto tegant aut detegant, vel inclinent omnea contemporanei et uniforme·; et unanimiter omnea eodem corpori· titu, unisono vocum concentu, ac mentium elevatione, cantent aut respective attendant.

21. Ad miaaam canonici meminerint ae praestare teneri non colum praeaentiam, aed etiani vocem, bini ac bini aubmiaae (dicente· ea quae recitari debent iuxta rubrica·.

22. Cum omnibua alii· eccletii· cathedrali· prae- C eminere debeat in ii· quae ad cultum divinum •pectant, omnea cum maxima devotione, pietate et gravitate ad miaaae celebrationem «datent, et ac- curate aervent rubric·· mimali·. et caeremonialia. et authentica aacrae Rituum congregationi· re- •ponia et decreta.

23. Ad formam decreti aacrae congregationi· interpretum «ancti concilii TridentinC duo canonici, alter ab epiacopo. alter a capitulo deputati, in- vigilare debebunt exactae observantiae omnium quae ad miaaae et divinorum officiorum conveniem- tem recitationem pertinent '.

V. Dt eeeteeia eathrdrati.

24. fui adminiatrationi· temporali· et «piritualie eccleaiae cathedrali· integrum pbrmaneat apud epia- copum, niai aliter auctoritate «anctae «edi· fuerit proviaum. Capitulum tamen poteat ibi divina officia D peragere.

26. Ad formam cpneilii Tridentini oeconomum de auo gremio capitulum deputabit, aede vacante, ad curam genendam eccleaiae cathedrali·.

VI. Dt 4ifmiait, tffdit rt offiaaUbae.

26. UnicaWgaitaa erit praepositura, quae sanctae •edi reservatur.

27. In capitulo erit eanonieua theologua, qui loco, diebu· et horia ab epiacopo definiendi·, lec- tione· de argumento paritor ab epiacopo praefiniendo tradere debet.

28. Ganonicua poonitentiariua erit insuper, qui tenebjtur audire confoaeione· in eoclaaia ab epiacopo designata, tempore Adventa·, Qundrageaimae, ac

' firMANgiu
• Caegr. CsasUB, 1« tanti Ito·, apte Criipti , *Dt* awat., p. H7.

•lia quibùeunque aaai temporibus, que* episcopus 91» praeceripserit.

M. Vacante eaaonieata theologali val poeaitentiario, ooacuru* erit. habeadu inter ooe qui licentiam aai episeepi habuerint ad ooncurreadum, et ab episcopo loci Awriat admissi. at, ex approbatu in concursu, aaaeta aedes vel epiaeopua eligat magia idoneum. Alii tam canonici possunt concurrere, ai fuarint rite admissi.

30. Alternative propositio trium .candidatorum ad eanonieatum vacantem, a sancta sede concessa, locum non habet in nominatione canonici theologi vel ppenitentiarii, si ea vico nominatio ad capitulum spectare contigerit. Alternative designatio candidatorum suum cursum debet hebere, voluti si nominatio theologi, poenitentiarii vel dignitatis non intercessisset.

31. In primo conventu singulorum annorum, canonici eligent secretarium capituli, thesaurarium,]ı et] sacristam e, caeremoniarium. pro rebus et muneribus ad capitulum spectantibus.

32. Secretaries debet accurate transcribere acta capituli, et omnia documenta ipsius nomine mittenda vel recepta coram' toto capitulo praelegere prima sessione proxime habenda. Ad valorem documentorum requiritur appositio sigilli capitularis et subscriptio praepositi et secretarii, vel eorum qui auctoritate capituli ipsorum vice tanguntur. Custodia sigilli est apud praepositum et apud secretarium, cum duabus clavibus diversis.

33. Thesaurarius rationem in sessione ianua^ii reddet de omnibus pecuniis ad capitulum quomodo* cunque pertinentibus, et absque capituli decreto illas expendere nequit.

34. Caeremoniarius et sacrista debent curare 'Ut ecclesia disponatur ad functiones capitulates in ipsa peragendas. Praeterea munere punctatorum fungentur; ita ut ad ipsos spectet absentes punctare, praesentiumque canonicorum notam in libro oapirulari tenere. Episcopo vero liberum erit, ut exquirat ac examinet librum quo canonicorum frequentia adootatur.

VII. Dt uiirntiti cepitatoritsM.

36. Sessiones ordinariae habendae sunt post celebratam missam feriis iam indicatis; extraordinariae, quoties episcopus' eaa habere voluerit, vel quoties praepositus capitulum convocaverit. Rogatus a maiori parte canonicorum, praepositus obligatur ad convocandum capitulum, dummodo sit facta sub hac forma petitio: „Nos subscripti petimus ut capitulum convocetur die ..., mense . .., anno ... et hora .. ., testantes nos hoc- requirere gravibus de causia, et horam esae commodam omnibus capitularibus.“ Episcopi vero assensus huiusmodi conventui extraordinario habendo est necessario obtinendus: qui_etiam praefiniet quando apud ipsum sir conventus habendus.

36. Ad sessiones tam ordinarias quam extraordinarias vocandi sunt canonici per litteras tenoris 'sequentis: KReverendisaime domine . . . Hora'. . ., die ..., habebitur sessio capitularis in aula capitulari, vel in aedibus reverendissimi domini epiacopi. De mandato epiaoopi seupraepositi,N., secretario*.“

37. Elapsa quarta parte horae post tempus assignatum, praepositus vel senior canonicua per sonitum oampanuiae canonicos monebit sessionem ease inceptam; et omne*, genibus flexis, recitabunt orationem: Admumu, Doesms.

38. In fine capitali recitabitur antiphona beatas Mariae virginis de' tempore.

39. Tunc 'sedebunt omnes iuxta ordinem' sui canonicatua, scilicet suae possessionis, incipiendo a ianiore capitali; omnes qai loqui volaeriat sententiam saam apsriaat, sapor negetis proponendo b praeposito, vel ab alio caaeaioo ab ipso indicato, et, m fleri potant, per eam qui negotiant idem pertractandum proposuerit. Postquam semel quis explicaverit quae dicenda sibi videatur, taceat, ot nequeat amplias loqui nisi, do assensu capitali. Tandem, iuxta eonstitadttuem 36l Alexandri VII, singuli secreto, sub poena nullitatis, votam suum conferent.

40. Quoties agendum erit de aliquo negotio tangente commodum alseuius capitularia, vel propinquorum- eius usque ad secundum gradum inclusive, idem canonicus non potest interome capitulo quoad illum actum, ut caetera magis libera sint vota; secus actus ipse sit irritus'.

41. Praesentibus tribus canonicis tempore praefinito, ad actus 'capituleras procedi potest etiam absente dignitate, dummodo canonice facta fuerit capituli convocatio.

42: Post mortem epiacopi, singuli canonici aderunt ut eius tancri- debito cum honore faciendo assistant. Et intra octo dies a morte epiacopi. capitulum nominabit per' liberam electionem suum vicarium, qui, ad tramites canonum, dioeeesim regere possit, quique semel nominatus non potest revocsri a Capitulo, quique unus' tantum esae potest.

43. Tunc, loco et die ab archiepiscopo, ve). im› impedito vel demortuo, ab episcopo aeniore assignando, non tamen ultra mensem e die mortis episcopi, capitulum convocabitur; et, celebrata per -canonicum digniorem-missa de Spiritu aancto, et praestito a singulis iuramento de secreto servando, canonici suffragia sua secreto 'deponent in urna ad hoc disposita. In primo suffragio singuli adnotabunt nomen illius persons* ecclesiasticae quam ad Caedem vacantém magis idoneam in Domino indicaverit. Haec vero suffragia in scriptis dabuntur, nulla discussione praecedente in conventu capitulari, et a tribus scrutatoribus in initio sessionis electis excipientur. Ita tamen plicanda sunt ut nonnisi nomen proponendi legi possit. Nomen proponentis interius scribatur, et suffragium sit bene clausum sigillo non noto. Stylus vero scriptionis sit diversus ab eo, quo utitur ordinarie io qui suffragium fert. Deinde,. ex comparatione suffragiorum, scietur si quis habuerit totidem suffragia sibi favorabilia, quot excedunt medietatem suffragiorum tam praesentium, quam abaentium per procuratores repraesentatorum. non vóro absentium absque procuratore. Publicatis post quodlibet scrutinium nominibus, comburantur ipsa suffragia.

44. Absentes tamen non valent per litteras votum suum aperire, sed per procuratorem e gremio capituli eligendum, et munitum legitimo mandato, quod non potest admitti nisi propter causam vere necessariam, clare descriptam et cupitulo probandam; vel propter infirmam valetudinem, quo in casu exprimatur quod de consilio unius saltem medici et unius canonici documento ipsi se subscribentium, capitularis .nequit adesse. Procurator eat admittendus duntaxat ad tres schedas tradendas continentes nomina et praenomina deligendorum.

46, Quodsi in primo scrutinio nullus fUsrit assecutas maiorem numerum, iterum suffragia ferantur usque dum unus fuerit illum assecutas,-

46. Hac etiam ratione procedendum erit ad designationem alterius et tertii candidati. De hisce omnibu instrumentum fidt' his termini*

^.Vae^ita propter obitum vq| ... reverendissimi

r.

1 PfWHfl, B aprilte >*7·

pétri» domini aad· M., capitatam naaioaaai itnrItem . habuit, hao die. .. sab prosssotia roveeandimtari patns domini arohiepiaoopi vol..., ia qua, poet celebratam mimam da Spirit* saacto, aleati faoroat seratatores reverendas domiaas_ _ reverendus dominos . ■■'., reverendus dominos ...

.Facto ter scrutinio, oonstat ex maiore numero suffragiorum proponendos osse saaotae aedis iadioio viros eocleaiasticoe quorum aomiaa He ordine alphabétise describuntor: reverendae dominus A-B, reverendus dominae C-D, revsreadns dominos E-F.

„Omnin vero peracta fuerant ad tramites decretorum sacrae congregationis de Propaganda (de.

„In quorum fidem haa pressentes rite pubHoataa in capitulo, munitas sigillo capitulari, et sub maau praepositi, secretarii ot scrutatorum, capitulum dari iusait die... mensis... anni...

A, praepositus.
(Loess *t tigiUi.)* D seeretarino.

O, M, N, scrutatores.ᵎ

Tria vero exempla authentica fiant, quorum unum apud capitulum asservetur, alterum, apud archiepiscopum, tertium vero ab archiepisoopo ad sacram congregationem de Propaganda fide transmittatur.

47. Idem ordo suffragia ferendi, eaque ia manus scrutatorum deferendi, servetur in proponendis tribus [viris] ecclesiasticis ad canonicatus vacantes, quando propositio spoetat ad capitulum. Omittatur vero documentum supramemoratum et eius loco sabstituatqr aliud ,ita 'expressum.

48. „Vacante canonieatu propter mortem, resignationem etc.. Capitulum sessionem solomnem habuit die ... mense ... 18 .... 'in qua, post missam de sancio Spiritu, electi fuerunt scrutatores A, B et D. Facto ter scrutinio, constat, ex maiore suffragiorum numero, proponendos esse illustrissimo et C reverendissimo epiacopo tres [viros] ecclesiasticos quorum nomina sequuntur.

„Ex scrutinio I.Titus, II. Franciscu», III. losephus.

„In quorum, etc.

zr ^ praepositus.
(Lomw *t «9.U,.)* „D, secretorius.

„E, G, L, scrutatores."

VIII. D» deoMsa coaomcsrom.

49. Quoties capitulum convenire nequit ad funus canonico deftincto faciendum, singulos canonicos hortamur ut pro oonfratre suo missae sacrificium quamprimum.offerant.

. IX. Dt iMutii m ponor».

50. 1. Copiae resolutionum capitularium episcopo requirenti, utpote cui iacumHt invigilare et D recognoscere, no quidquam par capitidaree decornatur contre ieris dispositionem, vel ia prociudietam ecclesiae, a enaonieb denegari non passant, illasquo a canonicis episcopus exigere valet sub poenis ot censuri»; non obstanto quod aliquando adesse possint lites inter epieeopum ot capitatam; nodum quia ibi non pandentur motiva ot merita ot secreta causa, sed eo magis, quia licet tab casa episcopus interventam habere nequeat ia capitale ao tollatur canonicis libertas votandi, foeta tamoa resolutione, ex hoc capite ei negari nequeunt huiusmodi capitulare» mactationes.

51. a. Interpretatio statutorum facienda eot ex iurie communis principiis.

53. 8. Notsusdum do iure communi aliquando requiri ad valorem actuum capitularium oonsensum omnium canonicorum; eomper voro saltem maioris numeri omnium in sessione capitulari praooeetium, et pre ceadendto novis statutis duarum saltam ex tribas' partibus suffragiorum.

ItLEKCHCB

(abstas fa *tttttfit dimisi Mtriti it OtttU^* own

Decretum de aperienda synodo, articulus unicus:
Decretum do methodo vitae, articulus unicus;
Decretam de non preoiadieMdo, articulus unicus:
Doeretam de officialibus synodi, articules unieus:
Decretam do non discedendo, articulus unicus;
Decretamde fido orthodoxa, articuli tres;
Decretum do modia taendi fidem, articuli quinque:
Decretam 'do professione fidei emittenda, articulbs unicus;
Doeretam de hierarebia ecclesiastica, articulus
B unicus;
Doeretam de capitulis cathedralibus, articuli duodecim;
Decretam do modo commendandi ad .episcopatum, articuli quinque;
Decretum de regimine missionum, articuli sex:
Dooretau^^ vicariis generalibus..|rticuli septem;
Deeretpm de sacramentis in genere, articuli quinque;
Decretum de baptismo, articuli decem;
Decretam de confirmatione, articuli quinque:
Decretam de eucharistia, articuli viginti;
Decretam de poenitentia, articuli, octo:
Decretum do extrema uhotione, articuli quinque:
Decretam de ordine, articuli sex;
Decretam de matrimonio, articuli novem;
Decretum de praeceptis . ecclesiae, articuli quinque;
Decretum de vita et honestate clericorum, articuli duodecim;
Decretum de rectoribus ecclesiarum, articuli quataordecim:
Decretum de collegiis, articuli quinque;
Decretum de regularibus, articuli quinque:
Decretum de sanctimonialibus, articuli quinque:
'Decretum de episcopis, articuli septem;
Decretum de statutis, articuli quinquaginta duo.

Ompia et singula in hac synodo statuta, decreta et acta, qua decet obedientia et reverentia, auctoritati, correctioni ot epaondationi sanctae Romanae ecclesiae, omnium ecclesiarum matris et magistrae, et Romani pontificia, .Christi vicarii, indicio, emendanda, corrigenda, mutanda subiicimus.

f Ego Nicolaus cardinalis Wiseman, archiepiscopus Weetssonasteriearis, definiens subscripsi.

f Ego loaaaes, episcopus Bevsriaeonsis, definiens subscripsi.

f Ego GuKelmas, episcopus Northantoniensi». definiens subscripsi.

f Ego Thomas-Iooeptam, ordinis Sancti Benedicti, .episcopus Novportoneie ot .Meaevensie. definiens subscripsi.

t Itas Gulioimue-Boraardas, episcopus Birminghamieas|b definiens saberipei. .

f Ego Guhelmua, episcopiis Hagulstadeasis, definiens subscripsi.

f Ego Thomas, epieoopus .Buthaarcensis, definiens subooripei.

f Ego Guliolmus, episcopus Selfordensis, definiens snbooripsi.

f Ego Georgina, episcopus Plymqtbanais, definiens subscripsi.

tEgo Thomre, eprioopu. CliWsoti^definiens subeenpm.

. f Ego laoobus, episcopus Balopiensis, deficiens a subscripsi.

Ego laoobus Crooke. episcopi Liverpolitani procurator, tins nomine subscripsi.

Ego Franciscos Cheadle, procurator episcopi . Nottinghameosis, eine nomine subecripsi.

Rodolphus Bagnall, canonicus Birmingbamiensis, a secretio.

Alexander Goss, canonicus Ifiverpolitanus, a socrotis.

Oulielmus Clifford, sacrae theologiae doctor, a secretis.

EPISTOLA PATRUM

sd sanctissimum dominam nostram Piam papam IX.

Beatissime pater.

Etsi, cum primum a beatitudine vestra nobis concessa Alit ecclesiastica hiérarchie, grati nostri B animi «ensuin' per litteras significare non neglexerimus, nunc tamen, in nostro primo provinciali concilio adunati, hoc veluti incepti nostri principium esse duximus, ut denuo ad sacro· beatitudinis' . vestrae pedes accedentes, quid de tanto beneficio, nunc experientia docti, sentiamus, toto cordis affectu pandamus.

, Et quamvis, cum artis huius qualiscunqne tynodi uberior rerum a nobis pefactarum sanctitatis vestrae ratio reddetur, voluimus tamen, et speciali decreto saneivimus, ut, priusquam absolveretur concilium, epistola, ab omnibus episcopis subscripta, beatitudini vestrae filialem nostrum affectum comprobaret, animumque simul gratissimum, quo sanctitatis vestrae praeclara in nos merita prosequimur.

Quae quidem ai iam ante amplissima erant et eximia, nunc immensum aucta, novisque beneficiis cumulata cernimus, per ea quae sive erectionem C capituloram cathedralium, sive nonnam pro commendatione ad episcopatum, sive deniqne novam regiminis fere parochialis formam, respiciunt; quae omnia adeo sapienter simul et benigne elargiri beatitude vestra dignata eet. In his euim omnibus pignus fiducies et amoris paterni recognoscimus, non in nos solum, aed et in optimum Angliae clerum, qui nostros labores nostrasque aerumnas fidelissime nobiscum dividit

Sed quid de innumeris pene emolumentis dicemus, quae ex hoc provineiali nostro concilio in universum populum nobis commissum haud immerito confidimus dimanatura? Neque enim aliunde nisi ex reparata .hierurehi* ista effiuere unquam facile potuissent. Et re quidem veta, vix nobis verbis proferre licet, quanta cum pace et animi tranquillitate, quanta cum caritate et amore fraterno, omnia inter nos deliberata, discussa, et sine D partium studio, imo, uti speramus, sine aliquo humano affectu, definita et declarata faerunt. Sed neque in frequentissime clero, saeculari et regulari, qui undique a nobis vocatu·„ ad collaborandum nobis huc convenit, vel dissensio, vel aemulatio ulla fqit reprehendenda; omnes potius, uno Deum colendi et eccleeiam · aedificandi stadio acti sunt, partesque sibi commisses diligenti hilariquo animo praeclare egerunt.

Cum vero decreta a nobis proposita beatitudinis vestrae supremo indicio «ubmitteatar emendanda et corrigenda, et apostolic· auctqgitate confirmanda, clare patebit quantam noMe cordi faorit, ut aoS solum in iis quite ad fidem pertinent, aed etiam in minimis quibuslibet, nos sanctae ecoleeiae Romanae adhaerentes et conformes dembastraremae.

Quare, bostitudfais vestrae same· sxoeeulaates sos nobis gregas apostolieam imploramus benedictionom.

Apud Sanctam Mariam de Oeoott, die 17 iulii 18bi.

Sanctitatis vostrae humillimus ot devotissimus famulus et creatura.

Nicolaus, cardinalis Wiseman.

Humillimi ot obeoqueatismmi et devotissimi filii ot tanuli:

t loanne·, episcopus Bovorlaoearis.

t Oulielmus, episcopus Northabtonioneie.

t Thomas-losophus, ordinis Sancti Benedicti, epieoopus Newportensis et Meaeviensis.

t Oulielmus-Bernardus, episcopus Birminghamiensis

t Oulielmus, episcopos Hagulttadensis.

t Thomas, episcopus Buthvraroensie.

t Oulielmus, episcopus Salfordensis.

t Georgius, episcopus Plymnthensis.

t Thomas, episoppus Cliflonieusis.

t laoobus, episcopus Salopiensia

Procurator episcopi Liverpolitani, loannes Crooke, eius nemine subscripsi.

Procurator episcopi Nottinghamiensis, Francisco· Cheadle, eius nomine subscripsi.

RESPONSUM

•aaetimbni demini ssetrl.

Dilecto βΐϊο Nicolae sanctae -Remettes rcrisstes prae hptero rardinol» IPiwsMMH, *[tituli]* Sanctae fWsettehae, areMepûcqpo W^staicaMtoriram, *et eeturebiliheu fntriiu eptocopie Anfiiae, Phu* pape ZX.

Dilectb fili noster, ac venerabiles fratre·, salutem ot apostolieam benedictionem. Summae quidem laetitiae et facunditati nobis fuerunt litterae, quas. dilecte fili noster ae venerabiles fratres, .die 17 prpximi mensis iulii datas et a vobis subscriptas ad nos fiiittere voluistis, antequam provinciale concilium a vobis nuper concelebratum finem haberet, ut denuo maiorem in modum gratissimi animi vestri sensus profiteremini, ob ordinarium episcopale regimen a nobis iuxta commones ecclesiae regulas in isto Angliae regno restitutum. In iisdem enim litteris mirifice elucet eximia vestra religio, pietas, M singularis erga nos et hanc Petri cathedram, catholicae unitatis centrum, fides, amor et observantia, atque egregia pastoralis car* et sollicitudo, qua tantopere animati eatis in Dei gloriam amplificandam, ae dilectarum ovium salutem omni studio procurandam. Qui quidem religiosissimas vestrae mentis sensus vehementer nos delectarunt, etiamsi nec novi, nec inexspectati nobis fuerint; cum haud ignoremus qua virtute et quo Catholicae rei stadio praestetis, lucundissimum autem nobis Fuit, ex iisdem litteris agnoscere, omnem istam clerum summa animorum concordia auxiliariam vobis in provinciali eoncilio habendo praestitisse operam, ac luculenta suae pietatis exhibuisse s|>ecimina, nihilque vobis io eiusdem eoncilli actis conficiendis potius, nihil antiquius fuisse, quam Romanas ecclesiae, omnium ecclesiarum matris et magistrae, doctrinae firmiter adhaerere, atque intentissimo stadio 'ea statuero, quae ad catholicam fidem tuendam, ad divini cultus splendorem augendum, ad ecclesiasticam disciplinam tutandam, ad spiritualem populorum salutem procurandam magis opportuna oese existimastis. Ao penuasissimum vobis sit, nos libentissime prorsas animo eiusdem concilii acta esse exceptaro·, quae, voluti opportet, nostro et haine sanctae sedis indicio subiioere optatis. Plane entem non dubitamus, dilecte fili noster, ae venerabiles fratres, quin vos, divino auxilio freti, ae maiori ne-

te·

qua alacritate BiniateKhuB veetnun imptantea, ia A omnibua vigilanto· ac laborante·, veluti boni milite· Christi lère, reetraa omaee earaa, oogitatioaee, studia, ooBaitta in id **potiaai**··· semper eoafena pergatis, at catholic· eoeleaia eiaaqae aalutaris doetrina maiora iatie in diae incrementa aaaeipiat;' nt eoeleaiaatici viri propriae vocationis et dignitatis aemper memores, quotidie magia moram gravitate, vitae ^Unctitate, an sacrarap praesertim disciplinarum scientia fulgere contendant, omniumqu· virtatam exempla ehriatiano populo praebeant, ae proprii miniaterii munia aub vaatro ductu naviter, scienter ao religione obeant, ap sempiternae hominum' saluti studiosissime inserviant; at fidele· vobis concrediti magis magisque enutriti verbis fidei, et per 'gratiarum charismata confirmati, oraeoant in scientia Dei, et alacri pede incedant per semitae Domini; ut misori errantes, discus·· menti' caligine, et '·'· torrorum tenebris dispulsi·,'veritatis lucem aspicient, I et ad ifnlcum Christi ovilo redeant' AtqUe inter gravissimas angustiae- et difficultates, quae hisce praesertim asperrimis temporibus ah episcopali vestro ministerio abesse non possunt, ne-despondeatis unquam animum; aed confortati in Domino et in potentia virtutis eius, pergite certare bonum certamen fidei, prae oculis habentes immarcescibilem illam gloriae ooronam ab aeterno paatonMB principepcr-**Hrautibu promhum**; ac memoria repetentes. quod qui ad iuatitiam erudiant multo·, falgehunt quasi ateliae in perpetua· aeternitates. Pro certo autem habete nihil nobie gratina, nihil optabilina fore quam ea omnia peragere, quae ad tsaiorem vestram atque istarum ecclesiarum utilitatem conducere posa·, noverimus. Interim vero haud omittimus in omni oratione et obsecratione, cum gratiarum actione, clementiaeimum misericordem patrem.' et Deum totius consolationis humiliter enixeque exorare, ut uberrima qdaeque. suae bonitatis dona super vos propitius semper effundat, ac pastoralibus vestris curis et ' laboribus benedicat, quo in istis regionibus occlesisi sua sancta amplioribus ac splendidioribus augeatur et exornetur triumphis. Ac divini huius praesidii auspieem et potissimae nostrae in vos benevolentiae testem accipite apoatolicam benedictionem, quam ex intimo .corde profectam singulis vestrum, dilecte fili noster, et venerabiles fratres. cunctisque clericis, .laicisque fidelibus vestrae vigilantiae concreditis peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum. dieJffi au ' gusti anno 1869, pontificatus nostri anno septimo.

Pius papa IX.

APPENDIX I.

F4JM L ' ,

continent documenta **go**·· m *aetit eynodi, tam* m terta *quam* m *notie, allegantur.*

I. LITTERAE APOSTOLICAE

pro lastitattaa· capitatarum cathedroHaab

Plüà PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam. Nostris apostolieis c litteris, quae dia 99 menais septembris proximi •lapsi, sub annule piscatoris datae sunt, instauravimus in florentissime Angliae regno ordinariam episcopalem hierarchiam, constituente· in illo metropolitanam ecclaaiam Weatmonasteriensem, et eiusdem suffraganea· episcopales ecclesias Suthwaroensem, Hagulstadènsem. Beveriaeensem, Liverpolitanam, Salfordenaem, Cliftonienssan, Plymutbeqaem, L Nottinghamiensem, Birminghamiansem, Northamptoniensem, Balopiensem, necnon Menejdpnaem et Neurportensem invicem unitas, atque **impar** declaravimus illorum omnium procurationem exigendam esse ad communes ecclesiastici iuris regulas, quas quidem eo in regno in omnibus, quae ad religionem ot ecclesiam catholicam pertinent, servandas fore decrevimus, prout in supradiotis noetris litteris uberius explicatum est. Deinde, alii· pluribus litteris apostolicis, datis pariter sub annule piscatoria, sue· D tribuimua pastores tum archiépiscopal! eooleeiae Weatmonreteriensi; tam aliis septem eocteaii·. Hagulstadenfi nimirum, BeverlSoensi, UverpoRtanap,» Cliftonienai, Birrainghamienai, Northampton!·»! o(ecclesiis invicem uniti· Menevienai et Neurportenai; •c tempus praeatolantaa, quo eaeteria etiam au» dere episcopos valeamus, commisimus interea Weetmonasterienai archiepiaoopo adminiatrationem ecclesiae Suthvraroenaia, epiaoopo Liverpolitano admiaistrationem ecclesiae Balfordensia, epiaoopo Cliftonienai adipinistrationem eocleetae Plymatbenai·, episcopo Birminghamiensi administration·· ooele-' siae Nottinghamiensis, ao tandem epiaoopo ecclesiarum unitarum Menevireais et Newportensi· administrationem demandavimus eocleaiae Balopieaaia. Hiaoe igitur per diversas supra commemorata· nostras apoetolicas littera· ita constituti·, curas modo nostras oonvertimu· ad inatitutieMai collegiorum canonidalium.. eamque,, ut celerius perfici, valeat, ipsis praesulibus iam institutis duximus committendam. Itaque, motu* proprio, et ex plenitudine apostolicae nostrae auctoritatis, dilecto, filio nostro cardinali archiepiscopoWestmonastcriensi. et venerabilibus fratribus episcopis Hagulstadensi, B◇verlacensi. Liverpolitano. Cliftonienai. Itirmingbamiensi, Northamptoniensi, et episcopo unitarum ecclesiarum Meneviensis ac Newportensis committimus atque mandamus ut unusquisque illorum, nostro nomine et ex delegata a nobis potestate, constituat in dioecesi sua capitulum, quod ex una saltem dignitate dt decem canonicis constet. Ad memoratas autem **unit**» ecclesias Meneviensetn et Newportensem quod attinet, satis in praesens esse censemus, ut unicum pro utraque capitulare collegium instituatur. Mandamus insuper et eidçtn metropolitano antistiti, atqne episcopis Liverpolitano. Cliftoniensi, Birminghamiensi, necnon episcopo unitarum ecclesiarum Meneviensis et Newportensis potestatem facimus,, ut .quisqUe illorum cathédrale capitulum eodem plane modo et ex delegata pariter apostolic· auctoritate constituat in ea etiam ecclesia cuiua administratio eidem a nobis demandata eat. Iam vero capitula ipaa, ut;primum instituta fuerint, omnibus fruentur turibus,, omnibuaque 'obligationibus tenebuntur, quae metropolitan! aut cathedralis cuiuscunque capituli ex communi sacrorum canonum iure propria 'sunt.- Igitur, quoties deinde contigerit ut aliqua ex .metropolitans ' aut episcopalibus Angliae ecclesiis pastore suo viduetur, ct aeno ait, cui eiusdem administratio a «ancta hac aedo faerit demandata, pertinebit ad capitulum in illa institutum, ut dioeeeaia procurationi proapiciat per deputationem vicarii capitularia, atque ad eum modum, qui communi canonum iure at Tridentini ooncilii decreto' praescriptus est. Quod si eiusmodi alicuius ecclesiae vacatio contingat antequam' in ilia - capituli inatitutio tacta fuerit, vel ai capitulum in ea constitutam officio suo rite atque praefinito tempore ftinctum non sit, servandae pariter erunt communis ecclesiae luria Tridaatiniqus concilii regulae, ad Aquarum tramite· ouu eadem et vicarii deputatio ad Metropolitanam antistitem, vel ad antiquiorem

alium episcopum pro eaaaam varietate spectabit Haec decernimus, mandamus, committimur et declaramus, non obaCantibua iis omnibua, quae in attprndictis noetria apoetolicia litteris dio 2d aeptembria huius nani datis non obstare decrevimus, caeteriaqae contrariis quibuacunque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die' 19 menait novembria 185<>, pontificatus nostri' anno quinto.

A. cardinalis Latnbruschini.

(Loau f tigilli.)

II. EXTENSIO PRAECEDENTIUM FACULTATUM.

Ex audientia Mnctissimi, habita die 10 auguati 1851. Sanctissimus dominus nnster Pius, divina providentia papa IX, referente me infrascnpto sacrae congregationia de Propaganda fide secretario, ad preces reverendissimi patris domini Thomae Orant. episcopi Suihwartensis, benigne annuit ut, quatenus vel in omnibus vel saltem in' nonnullis eccleaiik Anglieani regni canonicorum capitula nondum erectu fuerint per antiatitee. quibus cura huiuemodi fuerat demandata in apoetolicia litterarie diei 19 menais novembria I860, idem per episcopos qui memoratis ecclesiis praeficiuntur execution! demandetur, quibus proinde facultates omnes in antedictis apoetolicia litteris concessae tribuuntur. Contrariis quibuseunque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus .dictae sacrae congregationis, die etanno ut supra.

Orati· sine ulla omnino solutione quocunque titulo.

(Loetu f tigilli.) A). Barnabo, a secretis.

III. DECRETUM SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

elrva capitals cethedralia pre eeclealia nevlter erectis .Ia Angliae regw.

21 aprilia 1852.

Quae circa ejectionem capitulorum catbedralium. ex conventu superiore anno inter epiaoopos Angliae habito, ab emineutisaimo ac reverendiaaimo «domino Nicolao Wioemann, archiepiacopo Westmonaaterienai. fuerunt rolata. in sacra congregatione diei 5 aprilia 1852 proposita eunt; cumque tnanifeathm existât, <>b adiuncta ecclesiarum recenter institutarum, nonnulla quae in iitre canonico de capitulo ecclesiae cathedralis constituta habentur, exaecutioni statim in memoratis ecclesiis mandari haud poaae: si sanctissimo doriino placuerit, eminentiseimi patres instructionem transmittendam consuerunt ut ratio traderetur ea in re servanda, donec aliter decernatur.

Cum canonioalea praebendae détint, et canonici curae animarum, iuventutis institutioni, aliisque officiis pro religionis bono, attento etiam mediocri sacerdotum numero, per dioeceaim vacare debeant: existimarunt dminentiesimi patrea annuendum ut iidem ab onere renidentiae penes oatbedralem, et sacra officia persolvendi eximantur, ita tamen ut in proxima synodo provinciali episcopi curent de nonnullis diebus designandis, in quibus canonici chorum adire atque officia peragere teneantur, Utque etiam apud episcopum eohgregentur, praeeertim pro negotiis circa quae, ex sacria canonibus, capituli senteqtia est exquicofida.

Item, probanda visa est methodus proposita pro eligendis canonicis, adeo ut prima vice omnea, comprehensio quoque dignitatibus/per episcopos libere. eligantur iuxta breve apoetolicum; in posterum vero, 'observata mensium distinctione cire· collationem [ex] sanctae sedis rescripto peragendam, in reliquis alternis vinibua nominatio fiat, vel libere pnr episcopum vel per capitulum, ea tamen ratione at tree epcleeiaetiei viri semel, iterum vel tertio, epiecopo exhibeantur, st idoneas et uadequaque commendatus ab nodem canonicus inatituatur, aliter «lectio iibere ad epiaoopum pertineat.

Placuit etiam eminentiaaimm patribua propoaitio episcoporum, ut dignitas in litteris apoetolicis pro singulis eathedralibus capitulis decreta, titulo praepositi distinguatur.

Constituendi pariter erunt canonici theologus ac poenitentiariua, qui prima hac vice abaque concursu ab episcopis pariter eligantur; deinde vero ad tramites sacrorum canonum. Poenitentiariua autem, quoad fieri potest, penes oatbedralem ecclesiam moretur, in proxima vero synodo agatur de lectionibus per canonicum theologum habendis ad tramites dispositionum canonicarum, habito tamen 'respectu ad temporum loeorumque circumstantias.

Cumque demum congruum admodum existât.-ut qui in ecclesiae senatum, consiliarios episcopi ac priecipuos adiutores eiusdem pro administratione dioeceaeos assumuntur, habitu quoque aliqua ratione distinguantur, admissa fuit antistitum petitio ut canonici, nulla facta distinctione dioeceaeos aut gradus, supra superpellicoum assumant monetam nigri coloris, non tamen sericam, iuxta formam ab eminentiaaimo ac reverendissimo archiepiacopo WestmonMterienai designandam.

Sententiam sacrae congregationis, sanctissimo domino nostro Pio papae IX ab infrascripto secretario relatam in audientia diei 6 aprilia, sanctitas sua benigne probavit, opportunis facultatibus concessis, eademque servari praecepit, contrariis quibuscunque non obstantibus.

Datum, etc.

AI. Barnabo, secretariua.

IV. DECRETUM

sacrae eeegregatleale de Propaganda (de,

de *capitulo Ptgemthtnti.*

21 aprilia 1852

Cum in erectione capituli cathedralis ecclesiae Plymuthensia, iuxta litteras apostolicaa Mactissimi domini nostri datas die 19 novembria anni I860, difficultates occurrere possint, quod statim canonici oo numero haud valeant constitui, prout in memoratis litteria praefinitus repetitur, sacra congregatio de Propaganda fide, in generali conventu diei 5 aprilia 1852. ex voto eminentieeimi ac reverendissimi domini archiepiacopi W eatmonaaterienais ac reverendiMimorum patrum dominorum Angliae episcoporum, censuit supplicandum sanctissimo, ut. firma in reliquis dispositione brevio -remanente, capitulum Plymuthense erigatur, etiamsi praestitutus canonicorum numerus hgiid statim compleri valeat.

Hanc vero sacrae congregationis sententiam. sanctissimo domino nostro Pio papae IX ab infraacripto secretario relatam in audientia diei 5 eiuadem mensi· et anni, sanctitas sua benigne in omnibus probavit, contrariis quibuacunque non obstantibus.

Datum, etc.

A). Barnabo, secretarius.

V. DECRETUM

Merae cMgregatiMb do Propaganda Ide,

do capitulo Nowportofui st JfoweMMi.

21 aprilia 1862.

Cum perspecta existant sihgularia merita monastici ordinis Sancti Benedicti quoad propagationem christianee .religionis per A'dgliam, adeo ut pri-

vilegUa aingularibua iamdiu in bosom eeelnaiM t ilhua, institatum istud exornari aramerit; cum modo etiam congregatio, Anglo-Beoediotina ia ea eit voluntate, ut suam operam in bonum eeelooiae Newportensi· ot Meuevinaai· maximo atadio conferat; eminentinaimu· ae revarendiaoimaa dominua •anctae Romanae eceleaiae cardinalia Nicolaus Wiaeman, arcbiopiaeopua Weatmonasteriensia, ae reverendissimi patres domini AngUae episcopi votum suum sacrae congregationi aperuerunt, ut capitulum cathédrale, quod, iuxta tonorem litterarum apoetolicarum die 19 novembris 186^, pro memorata eccleeia unicum modo eooe debet, ex ipoo monastico capitulo congregationia Anglo-Benedictinae in Newportensi urbe conatitaendo efficiatur, addita etiam facultate eligendi minorem numerum capitulariam, ai atatim decem iuxta litterae apostolic·· haberi nequeant.

Re autem proposita in generali sacrae congre-]l gationia conventu habito die b aprilia 1863, omnibuaquo rite perpenaia, eminentiaaimi patrea annuendum cenauerunt, ea tamen ratione ut integrum aedi apoatolicae ina maneat eligendi episcopum etiam extra monachos, quoties neceoaitaa aut utilitaa id requirat; arcbiepiacopua-vero et epiacopi, auditis auperioribua memoratae congregationia, inatructionem conficiendam curent aacrae .congregationia examini deinde aubiiciendam, ut quae generarim pro regimine ecclesiarum Angliae constituuntur, eceleaiae Newportenei et Menevienai, indulti huiua ratione habita, aptari poaaint.

Hanc vero aacrae congregationia aententiam, sanetiaaimo domino nostro Pio papae IX relatam ab infraaoripto secretario in audientia diei 6 eiua-k dem menaia et anni, sanctitas aua benigne in omnibua probavit ac ratam habuit iufea tenorem superiua expositum. contrarii· quibuaeumque haud ob- C •tantibua, etc.

Datum, etc.

Al. Barnabe, aecretariua.

VI. DECRETUM

•aerae congregation!· de Propaganda fide,

de «ccteatM *cathtdralibtu.* x

21 aprilia 1852.

Reatituta in Angliae'regno episcopali hiérarchie, .dati· quoque apoatolicia litteris pro erectione capitulorum cathedrarium, cathédrale· eceleaiae pro arcbidioeceoi' Weetmonaaterienai ae aingulia dioecesibus ad tramitem sacrorum eanonum eooent constituendae. Porro, eminentiaaimaa ae reverendianimo· dominua «anctae Romanae ooeleaiM cardinali· Nicolaus Wiaeman, arcbiepiacopua Vaatmonaaterienais, collatia quoque consiliis cum roverendiaoimia : l patribua dominia Anglieia epiacopi·, significavit noanulioa civitate· in epiaeopalea aede· adlectaa talia adhu^ hqud habere templo, quae amplitudine, magnificentia atque omnimoda opportunitate, mereantur in perpetuum amomi in, eceleaiae cathédrale·.

Proinde, prece· porriguntor, ut pre Birminghamienai quidem eedeaia cathédrale templum constituatur, quod in honorem nanctae Ceaddaa, epiacopi et confeaaoria, dicatum repetitur; pro Suthwaroenai, •ancti Qeorgii; pro Nottmgbamiensi, sancti Barnabae apoatoli; pro Salfordianai, sancti loannia apoatoli: ‹ archiepiacopo voro Wcatmonawterienai, ooeteriaque epiacopi· facultas detur constituendi, vice cathedraria eceleaiae, proviaoria ratione, templum quod modo opportuniua precato ait, ut interim omnia ibidem peragantur veluti in ecclesia cathedrali, quae deindo •rit ano tempore designando atque ia perpetuum Constituenda.

Cum vero pracea hniuamodi ratioaabUeu via·· sint «miaMtiaaimi· patribua aaorae congregationia, ia generali conventu habito dio 6 apriHa, saactiaai- **nu** domina nooter Pine papa IX, audita relatione per infraaeriptum aeerotarium eiusdem aacrae oongregationia propooita io andioatia diei fi aiuadem menaia et anni, .benigne emineatiaaimorum patrum aentoatiam probavit, ae precibua pro utraque parte iadulait; contrarii· quibuacnnque non obstantibus.

Datum, etc.

Alexander Barnabe, secretario·.

VII INSTRUCTIO

aacrae eeogragatteais de Propaganda fida pro Angite, circa eoaunoadandea ad eptoeopatam.

31 aprilia 1852.

Ut eceleaiae noviter per aanctiaoimum dominum]l nostrum in Angliae regno constitutae magia in dieo floreant, iiodemque antistites iugiter praeficiantur qui vitae probitate, doctrina, telo ao prudentia spectatissimi existant; peroppdrtunum visum eat, ai ab eecleaiaaticia viri·, qui aacria obeundi· muneribus inter alioa praestiterunt, potiaaimum vero testimonio episcoporum pro tempore exiatentium, nonnulli apoatolicae cedi commendentur, ex quibua eadem ad.epiaeopalem gradum, quem magia idoneum consuerit, eligere valeat.

Comtqendatio vero huiuamodi tanti momenti eaae noocitur, ut, inapectia animadversionibus ab eminentissime ac reverendissimo domino Nicolao nanctae Romanae eceleaiae cardinali Wiaeman ac reverendissimis patribua dominia epiacopi· Angliae redditi·, ac re accurate perpenso, sacra congregatio de Propaganda fide, in generali conventu habito \die 5 aprilia 1853, peculiari instructione methodum proponendam cenauent.

Cum epiaeopua eat conatituendua, capitulariter dignitariua et canonici illius eceleaiae conveniant, precibus de more praeuiiaaie ac praestito iuramento de accreto aervando, tribue vieibua auffragia ferantur circa personas «anctae aedi veluti digniore· commendanda·. Si in aliqua ex tribu· vicibus in favorem nulliua adsint auffragia tot numero quae excedant maiorem partem vocum, actua nulliua momenti exiatat, atque iterum auffragia ferantur.

Actua capitularia, rite deacriptua atque obeignatua, transmittendug erit ad archiepiecopum, vel ad •uffraganeum antiquiorem vacante aede' archiépiscopal!, vel'ai de. commendandis ad ipoum arohiepiaeopatum agatur; ut coetua epiaeopali·, eoneilii· collatia, circa tria nomina alphabetico ordine de- •cripta, quae in singuli· votationibua maiorem suffragiorum partem obtinuerint ad sacram congrega- l tionem referat, auamqne opinionem tradat, transmisso etiam ipso authentico capitulari actu.

Demum, coni contingere aliquando posait, ut canonici legitimo impediantur ne ad capitulum, in quo huiuamodi fleri debet commendatio, accedant, cenpuit sacra congregatio admittendo· tunc ease eorumdem procuratore· ad effectum tantum tradendi schedam cum nçmine et praenomine eligendi '.

Caeterum, animadvertendum m declarandum consuit aacra congregatio, his omnibus contineri tantummodo commondationam, adeo ut, quando necesaarium vel opportanum videatur, apoatolica

1 Sive, prout posta· a aaara ·o·ητοη·üo·o axplkatam act, trU irhafe·, eum aomiaib·· trima Tirons propmmAima .Sotaxiaa «at gauaratim qnod, ùcahi allq·· tiacropaatia invoniâtar, lator toerrta «na* ot toeamsata ip·· ad qaaa r»hnatar, boe iads avoaiat, qaod tote ab Ipaa aacn ομ «τ·· cattoao yor aubaoqaoat·· spiaM·· modificate fimaiat. Is prox! ifiitar adhaarandaa textoi apnodL — Note oudteaU· Wiaaama.

aedes mo utatur iure alterum quoque, praeter commendatos, eligendi.

Cum roro haec omnia aanctiaaimo domino noatrp Pio pop·· IX ab infrascripto aaorae congregationi· ·eeretario relata fuerint in audientia diei 6 eiuadem- moneto et anni, sanctitas ena benigne eadem probavit ae servari decrevit; contrarii» quibnsqunque band obstantibus.

Datum, sto.

Alexander Barnebo, secretarius.

s VIII. DECRETUM

meree ceagrsgatleato do Propaganda Ide,

de tectaribtu miMionarii· wutitMnd»».

21 aprilia 1862.

Licet in epiacopalia hierarchise restitutione per Angliae regnum, communia ecclesiastici iuris observantia generatim praescripta fuerit, attamen exploratum eat, cum praerequieita necessaria nonnullis in capitibus desint, quoad haec, perfici illud statim haud pome; adeo ut status missionis aliqua ex parte cum institutione dioecesium sit componendus, prout in aliis pluribus evenit, donec, Deo favente, ecclesiasticae communes regulae plenissime observari, valeant. Huiusmodi profecto ea esae noscitur pars canonici ' iuria quae respicit ad paroeciarum institutionem: hinc factum eat. ut eminentiMimus ac reverendusimus dominus ' Nicolaus Wiseman, srchiepiscopus Westmonasterieniis, ac reverendissimi patrea domini episcopi Angliae quae sequuntur sanctae sedi approbanda suhiecerint.

In singuli» dioecesibus, auctoritate episcopi, attamen de consilio capifbli, ecclesiae seligantur nonnullae quae niagis aptae videntur ut ad instar paroeciarum haberi possint.

Iia ordinario praeficiatur rector missionariits, qui ecclesiae et animarum curam gerat quemadmodum caeteri eoclesiit ibidem praepositi: attamen permanentor institutus habeatur.

In dioecesana synudo episcopus quinque presbyteros ex probatissimis eligat, qui oomuMSsiowm *inveetigationie* constituant, atque unus 'ex hia commissioni ipsi per episcopum praeficiatur.

Rectores missionarii permanentor instituti definitive deiici haud possint, niai tribus, saltem ex memorata commiasione ad causae exajnen adhibitis, atque eorum consilio accepto.

His vero relatis in generali sacrae congregationis conventu habito die 5 mensis aprilia 1852, eminèntisaimi patrea iis quae proponuntur annuendum consuerunt.

Binctissimu» vero dominus noster, in audientia diei 6 aprilia, audita relatione per infraacriptum sacrae congregationis secretarium exhibita, sententiam sfccrae congregationis ao supfsdictam methodum probavit ac servari interim voluit; contrariis quibuscunque non obstantibus.

Datum, etc.

AI. Barnabo, secretaria»

IX. DECRETUM

sacrae osagragatisals 4» Propaganda Ida,

gue approfatar modw *procedendi circo rectorec mittionorioe.*

In generali sacrae congregationis conventu habito die 8 martii 1853, referente eminentisrimo.ac reverendissimo domino cardinali Raphaels Fornario, occasione reoognitibnis actorum ac decretorum synodi provincialis per Angliae antistites habitae, examini quoque proposita est formula ad mehtem ipsius synodi elucubrata, et ab eminenttoeimo arohiepioeopo WeetmOnaaterionai tranamiaaa, quaeque inscribitur: JMm preesdendi *iet tmeilit* e^pimde o concilio investigationis, prituguem *JituMer* «Mutatur rscter mssststMrttis, qaataordeoim articulis eomprehqpsa: quaestione voro proposita nam memorata methodus eeeet probanda, omiaeattoaimi ae roverendiMimi patre» responderunt: «^firmattoe.

\ Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fiie, die 4 augusti 1853.

I.-Ph. cardinalia Franooni, praefectu».

fMaks f tigilb.)

X. MODUS 1

procedendi In csasilto capiendo a eoneili» intsstlgs· tlsais prissqaam daalltor doilelatur rector adssfoaariaa

1. Ad concilium investigationis non recurratur, niai prius dare et praeciae exposita ab epiacopo cauaa ad deieetionem finalem movente, ipse rector miMionariua malit rem ad concilium deferri, quam aece sua eponte a munere et officio dimittere.

2. Cum episcopo visum fuerit consilium caper» a eoadlio · towatiycttouw de rectore mimionario finaliter deiiciendo. vicario suo generali vel alii sacerdoti ad hoc ab ipso deputato committat, ut relationem causae ad dejectionem moventis in scriptis conficiat, cum expositions investigationis hucusque peractae, et Circumstantiarum quae causam vel eiusdem demonstrationem specialiter afficiant.

3. Locum, diem et horam opportunam ad conveniendum indicet, per litteras ad singulos consiliarios missas.

4. Rectorem micaionarium. de quo agitur, ad locum et diem constitutum ad concilium habendum vocet per litteras; exponens, niai prudentia vetet, causam ad deieetionem moventem, per extensum; 'monensque ipsum rectorem ut responsum rationibus suffultum praeparet in scriptis, ad ea quae in causae expositione vel iam antea oretenua. vel nunc in scriptis felata sunt.

5. Convenientibus consiliariis tempore et loco praefiditis, praecipiat episcopus silentium servandum de iis quae in concilio audiantur; moneat quoque investigationem non esse processum iudicialem. sed eo fine habitam, et eo htodo. faciendam, ut âd bognitionem veri quacunque ratione perveniatur, adeo ut unusquisque consiliarius, omnibus coram Deo perpensis, opinionem de veritate factorum quibus causa innititur, effonnare quam accurate possit.

Moneat etiam ne quid in investigatione fiat, quod aut ipsos, aut alios periculo damni aut gravaminis exponat, praesertim ne locus detur actioni libelli famosi, vel alii cuicunque processui coram tribunali civili.

6. Relatio causae legatur coram concilio ab episcopi officiali, 'qui etiam ad interpellationes respondebit a praeside vel ab aliis consiliariis per praèsidem faciendas ad uberiorem rei notitiam assequendam.

7. Deinde in concilium introducatur rector' missio-, ' narius, qui responsum a se confectum, leget et ad interpellatione· similiter respondebit.

8. Tunc, collât» consiliis, si duabus saltem ex tribus partibus consiliariorum sati» constare de facti» .videatur, sententiam suam unusquisque consiliarius in scriptis det, rationibus quibus nititur expressis; conferantur sententiae; acta in eonoUio ab episcopi officiali redigantur, et a praeside in nomine conciliі subscribantur, et simul cum sententiis sfltgulorum in extenso ad episcopum deferantur.

.9. Quodsi ulterior inveetigatio necessaria vel congrua videatnr, eo ipao die, vel alio ad conveniendum a concilio constituto, testes vocentur

quos opportunos concilium indicaverit, audito etiam a rectore missionario de ii* quos ipse advocandos esse voluerit.

10. Examinentur seorsim testea, pro causa, a praeside et ab mitia per praeaidem, absente primum rectore missionario, quantum .fleri potest aeeatnte, non adbibito iuramento, sed, si non renuant ipsi, asserentibus testibus se peratos esse, ad testimonium sium iuramento confirmandum, ai occasio daretur.

11. Consentientibus, testibus, et dirigente prodentia concilii, repetatur testimonium e6ram rectore missionario qui et ipse testes tunc interroget pe^ praesidere.

12. Similiter examinentur testes contra causam.

13. Collsfi* tunc consiliis, fiat ut supra n. 8

14. Quodsi testes nolint aut' nequeant concilio assistere, aut eorum testimonium nondum satis luculentum negotium reddat, duo saltem ex consiliarii* - concilio deputentur, qui testes adeuntes, loca invisentes, vel alio quocunque modo possint, lumen ad dubia solvenda requirentes, relationem suae investigationis ad concilium deferant,' ut ita nulla via intentata relinquatur ad verum moraliter certo cognoscendum.

•>XXI. INSTRUCTIO

4* eustodla fsati* hapUsmalls,

ex *actu coadlu Mrdiolarirtmo projiacialii iV tx-*

pta ·.

Pot[redacted]asUs qss ratione coastroesdas

Fons baptismatis e marmore, aut e solido lapide constet: qui ■■ prae rimulis, sliave ratione ejusmodi est. ut inde aqua sensim effluat, lapis alius bpne firtqus. solidus ac tutu* quamprimum comparetur.

Interea vero, ad aquam baptismatum tuto continendam. dum ille alter paretur, non vas fictile alteriusve generis, sed aereum, stanno ab interiori* parte illitum, tanta magnitudine quanta lapidi* vacu|ta* est, ita ponatur, ut intrinsecus illum undique strictim attingens, beneque 00mpactum eidem cohaerescat.

Hebeat operimentbm vel ciborium ad «aera olea tuto decenterque conservanda, in eo ipso' fonte accomodatum. nisi ubi ex instructio'nibu* nostris aliter exstruendum e*t. Conopaeo etiam e tela saltem opertum git.

Tabellam habeat item intrinsecus, quae' dimidia tantum aperiatur, fimtieque ostium comproroe claudens. aquam a pubere et aliis sordibus cautius tueatur.

Quae tabella in omnibus fontibu* sit, in quibus per infusionem baptixatur: in ite vero. im-quibus immersio adhibetur, ai 'petra ipsa pro Olu* magni^ tudine id patietur .sine impedimento immarsi.Oi*.

Sepiatur omnino unumquodque baptisterium, si ferro vel lapido episcopi indiri* uoa poterit, saltem lignei* cancellis.

Praeterea, si extra fornicatam capellam, aut parieti* concavitatem hemicycli instar constructam, totum aut ex part* sit; tum tegmen habeat, quod ex marmore, vej ex asseribus constet, aut saltem 'e tela decenter picta.

Decebit etiam in capella, aut in.pariato proximo,-sancti loanqte imago Christum doaüaom'baptiaanti*.

In eccleaiae ingressu collocatu* sit fons baptismal». teque a Sinistra ingrediendum parta, niai quibus in ecclesiis pro situ* ration* illum ab altera parto potiu* collocandum spiscepu* iudiearit Qua* vero baptisteria in eoclesu* capellteva -* potissimum nomine exstructi-, cathedruli vel paroehiali ecclesias fere mtibua exstent, illa aon amoveantur: aed ecclesia* aut capellae abi illa aunt, iastaareator aut reconcinnqatar; abi aero ia ecclesiis praeaertib* insigaioribo* aoa aaat ia poeterum eaa vel eeolOaiae vel capella» aedificari, in illieqae baptisterium oonatrui idem episcopus ceret..

Ip baptiamali fonte, abi per iafaaiooem baptiaatur, id plana caveatur, ut ne aqua capiti infantia infusa in eumdem fontem recidat, sed in sacrarium profluat: idque propterea sacrarium e marmore aolidove lapide prope fontem construatur, ad praescriptum instructionum.

In baptiamalis fontis ciborio, mantilia duo, eaque candida, ab omnique sorde munda asserventur, quae infanti* capiti abstergendo usui sint.

Pluraque ideo in sacristi* id generis mantilia certo loco conserventur.

8i vero vel mantilia vel sudariola ad eum usum aliquando afferuntur, ea nisi nova ne adhibeantur: tum nova adhibita, ne in profanum, «ed in eccleaiae imum eui recte accommodari pominl. Convertantur; alioqui comburantur.

XII. 1N8TUCTIO

ad arehlepteespam W**tm*a**terlease*i et eplsrop** À*-gilae, qoead f*roltetem ssrvaadl vaaetbelmam eaekartstlam ta aaanelUs wbUlum virorum sratorib.

Apud rusticanas aedes spectabiliumj virorum catholicorum capellae quasi ad ecclesiarum formam haud raro isthic occurrunt. interdum vero petitionee ad sanctam sedem diriguntur pro facultate obtinenda ut in illis sanctisaima eucharistia asservari possir In re quidem gravioris momenti uniformia quaedam methodus, inducenda erat, proindeque episcoporum sentfintia visa est exquirenda, quae quidem, emineo-, tie sus curante, occasione provinciali* synodi.supe< riore anno habitae, reddita fuit,

Omnibus itaque accurate perpensis, capellas hasce ex episcoporum sententia in tres classes placuit distinguere, iuxta nimirum 'differentia* quasdam, quae in iisdem solent occurrere, nimirdm ut opportuno singulis casibus provideatur.

Primo itaque capellae huiusmodi aliquando haud valde ab ecclesia distant sunt vero *oratoria do^* mestica, prout strictim usu ecclesiastico dictio huiusmodi usurpatur, in bonum spirituale familiae constituta: in ii* proinde regulae ecclesiasticae ea de re latae^tque indultorum formula» erunt servandae; quoad alia in «inguli* casibus sanctae sedis sententia erit expostulanda.

Secundo, aliae oceununt capellae, apud qua* conveniunt non modo doqiesttci et familiares, sed coloni quoque et cultore* prdximi territorii atque insuper opportune admodum., praesto miss^hariis esse possunt, ut inde sanctissimam eucharistiam ad infirmo* deferendam samakt, cam intervallo quodam haud exiguo ecclesia procul inde existât.

Demum tertio loco recensentur quae magis ab ecclesia distant, atque e* ratione constitutae sunt at haberi poesint veluti succursales et filiales quoad ecclesias pro animarum cura designata*.

QaOad itaque capella* secundae et tertiae *peciei, eminentissimi patres eeuueront permittendum ut ex episcopi 'sententia sanctissimum sacramentum in iis heberi poesit; ita tamen ut iudido.ipsius episcopi oratoria huiusmodi puMcO vel pstast *ptMica* habeantur; insuper vero quotidie tel saltem in hebdomada sacrosanctum missae sacrificium in iisdem offeratur; demum servati* servandis, atque antistitum necnon virorum ad quo* capgllae pertinent, onerata conscientia.

Cum vero sanctissima* dominua noster eminentiMimorum patrom tenimtt&a· ia omuibo* probaverit,

- pan* П, sap. fi, [Manti, CsntiL XXXfr, BM).

facultatesque opportunas ad sanctae aadia beneplacitum tribuerit, hasp significahtiar eminentias suae, ut eaeteri quoque. Angliae antistite» regulas es de re servandae 'opportune dignoscere valeant.

' Datum Romae., ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 14 maii 1853.

J. Ph. eardinaljs Fransoni, praefectus.
Al. Barnabô. a secretis.

(Loeui ⁄ tigilli.)

XIII. EXTENSIO TEMPORIS PASCHALIS.

Beatissime pater.

Attenta paucitate missionariorum per Angliam, cumque Hiberni, quorum plures in Anglia degunt, extensionem temporis ad paschale. praeceptum ad- ' implendum obtinuerint, archiepiscopu» et episcopi- conciliі provinciali» Angliae petunt pro toto |regno|' Angliae extensionem tempori» paschalis a feria IV B Cinerum ad dominicam in Albi». , ·

Ex audientia sanctissimi habita die 13 martii 1853

Banctissimus domiqus noster Pius divina providentia papa IX. referente infrascripto sacrae con- ' gregationfs de Propaganda fide secretario, ex voto , eminentisaimorum patrum eiuadem sacrae congregationi», benigne annuit, contrarii» quibuscumque non obstantibus.

Datum Roqtae. ex aedibus sacrae congpp. .donis de Propaganda fide, die 14 mai 185!) ·

, (Irati· sine ull^immnosoluti^pe .oeumque titulo.

(Loro» *t tigüii.)* , _ 'l .rarnabô, a «cretio

XIV. DE ABSOLUTIONE
ab Irregularitate, ab allero splaeepo oeilaaate
x lsi»ertie«*a.

Beatissime pater.

Cum in formula secünda quae episcopio Angliae concedi solet, statuatur nullum episcopum posse facultatibus in ea dati» uti extra fines suae dioeceseo», cumque saepenumero .accidat, quod unus episcopus ordinatione» habere debeat pro «minario pluribus dioecesibus communi, archiepiscopu» et episcopi cooçrfii provinciali» Angliae petunt, ut episcopus ordinans vel in seminario vel extra possit, de consensu ordinarii cuiusque ex candidatis, ipsos absolvere ab irregularitate qua,forte ligantur, urvato caeleroquin tenore eiusdem formulae secundae.

Ex audientia unctissimi habita die 13 martii 1853.

Sanctissimus dominu» noster Pius, divina providentia papa IX, referente me infrascripto sacrae congregationi» de Propaganda fide secretario, iuxta eminentisaimorum patrum sententiam,benigne petitioni annuit, contrarii» quibuscumque haud obstantibus.

Datum Romae, 'ex aedibus dictae sacrae con- D gregationi». die 14 maii 1853.

tLonuf tigilli.) Al. Barnabô, a secreti».

XV. -DECRETUM
sacrae eengrogatlsab 4e Propaganda B4e.
Dt erdiitalionibtu atra tmpora
21 aprilis 1852.

Eminentissimus ac reverendissiBaue dominus cardinali» N. Wiseman, archiepiscopu» Westmonasteriensis. ae reverendissimi patres domini episcopi Angliae. significarunt dubia aliquando exoriri, circa facultatem extraordinariam quae in formula iisdem concessa numero primo continetur, pro ordinationibus extra tempora in iure canonico praefinita exercendis, cum in Anglia seminaria quaedam pluribus dioecesibus communia repariantur, in quibu» clerici aliis episcopis subiseti instituuntur. Precibus Itaque propositis, in generali conventu habito die 5 aprilis anni 1852, eminsntiasimi patres aanaendam censuerunt, ut episcopi ia cuiue dioecesibus «minaria huiustaodi constituta habeatur. msasorata facultate favore etiam jm» «abditorum utantur, praevio tamen eouwnsu respectivi ordinarii

Hanc vero aacrae congregationis «ntentiud ■anctiaaimo domino nostro Pio papae IX ab infrascripto sacrae congregation·» »ecretario relatam, in audientia diei b eiusdem mensi» et nani, sancte» sua benigne probavit, atque ea ratione porrectis precibus induisit, eontranis quibuscumque non obstantibus.

Datum, ete.

Al. Barnabô. secretnriu».

XVI. DE ORDINATIONE
ad Utalnm mlveisnl·.

Dserrtust sacros coapregetiosis *dt Prepegettda* /W·.

Eminentissimus ac reverendiasimu» dominu» sanctae Romanae ecclesiae cardinalis Nicolaus Wiwman. archiepiscopu» Westmonasteriensis, et reverendisaimi patres domini episcopi Angliae. adnotandum duxerunt, attento suarum ecclesiarum statu, haud facile clerico» ad maiore» ordine» per titulo» passim recepto» promoveri posro. proindeque postularunt ut pro quodam numero casuum facultas sibi tribueretur ordinandi ad titulUm missioni». Relati» hisce precibua in generali conventu sacrae congregationis' habito die 5 aprilis 1852. eminentissimi patres consuerunt, si sanctissimo placuerit, tribuendam esae facultatem iuxta tenorem concessioni» quae anno 1741 Hiberniae epiacopis facta eat. nempe ut episcopi qui Anglicis ecclesiis praesunt, clericos suarum respective dioecesum ad titulum missionis, usque ad numerum duodecim promovere possint, praestito tamen priüs ab ipsis ordinandi» iurmfiento C exercendi missiones, ad formam iurampnti alumnorum pontificiorum, atque onerata in omnibus conscientia ordinariorum.

Hanc vero sacrae congregationia sententiam sanctissimo domino nostro Pio papae IX. in audibntia diei ·› eiusdem mensis et anni ab infrascripto . secretario relatam/ sanctitas sua benigne probavit, ac facultatem iuxta propositum tenorem concessit, contrariis quibuscumque noh obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus sacgae congregationia de Propaganda fide, die 21 aprilis 1852.

J -Ph. cardinali» Fransoni. praefectus.

(Lxmu t tigilli.) Alexander BarnaVô. a secretis.

XVII. EXTEN8IO PRAECEDENTIS RESCRIPTI

Beatigsime pater.

Cum.' propter locorum necessitates, vix sperari P0'''* ‹'uod beneficia ad ordinandorum titulum constituendum sufficientia erigantur, nec facile etiam sit patrimonii titulo «Upplei», archiepiscopi!» We»tmonasteriensi» et episcôpi Angliae. ex provinciali* concilio, supplicant ut sanctitas vestra dignetur ulterius extendere indultum superiori anno impertitum. ut'titulo missionis ordinare valeant.

Ex audientia sanctissimi habita die 13 martii 1853'

Santtissinui· dominus noster Pius divina providentia pafi» IX, referente me infrascripto sacrae congregationis de Propapanda fide sbcretario, ex voto emincntissimorum patrum sacrae congregationi» benigne annuit ut archiepiscopu» et episcopi singuli duodecim candidatos missioni» titulo promovere valeant, servatis praescriptionibus primi indulti, contrariis quibuscumque haud obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationi». die 14 jnartii 1853.

(Laesu f *tigilli)* Alexander Barnabô. a' eecroti».

XVIII. DK FE8TI8 SANCTORUM PATRONORUM

Beatissime pater. ..

Arehiepisoopus at epiepopi ooneiliam prorineialo ' in Anglia hsbeates, euth d*rotien*m etga aancto* patronae par Angliam promovero exoptent, pro singulis episcopi* taultntem petunt nt indulgor* pornint, nbi expedire indicaverint, quod celebretur missa aancti patroni loei vol sancti aab «nine invocatione eccleaia constituta cxistit, dominica proximo sequenti factum ipsum abeque nil* immutatione in reliquia officii currentia, et boc etiamai patronna eleetus non fuerit ad tramitem constitutionis Urbani VIII auper eligendio patronis, vol etiamsi ecclesia non fuerit ooaaeornta.

Ex audientia sanctissimi habita die 13 tnartii 1853.

Sanctissimus dominua neater Pine divina providentia papa, IX, referente me infraacripto sanctae congregationis de Propaganda flde secretario, atque attento eminentissimorem patrum sacrae congregationis suffragio, benigna annuit, dummodo non agatpr de dominica vel festo occurrente ex solemnioribus: id vero' permisit, contrariis quibuscumque haud obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis. die 14 maii 1853.

(Leau t ή</Λli.) Al. Barnabô. a secretis.

XIX. INDULGENTIAE IN FE8T18
sancti Reergti «t sancti Patritii.

Beatissime pater. ' ,

Ad promovendam devotionem erga sanctum Patritium. Hiberniae apostolum, 'et sanctum Geoigium. Angliae patronum, arohidpideopus Weetmonasteriensie et epiaoopi Angliae, concilium provinciale habentes, petunt in perpetuum jndulgentiam plenariam animabus defunctorum applioabilem, lucrandam ab iis omnibus qui, a primis vesperis usque ad occasum solis fsatorum sancti Georgii ei sancti Pàdritii, confessi et sancta synaxi refecti, pias ad Deum preces fuderint in aliqua Angliae ecclesia vel sacello, iuxta mentem summi pontificia.

Ex audientia sanctissimi habita die 13 martii 1853.

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa TX. proposita per infrnacriptum sacrae congregationis de Propaganda fide 'relatione descripti supplicis libelli, necnon.favorabilis voti sacrae congregationis, benigne isurinibus annuit iuxta 'petita, contrariis quibuscumque haud obstantibus.

Datum Romae, *ex* aedibus dictae sacrae congregationis do Propaganda fide, die 16 maii 1853. ı

Gratis sine ulla omnino solutione quovis titulo.·

(Loom t tigilli.) Al. Barnabô, a secreti*

XX. DE FESTO SANCTI PATRITII,
sub ritu dapIM in Augtia ecMrand*.

t Beatissime pater.

Cum ingens sit ubique terrarum gloria praeclari episcopi et confessoris sancti Patritii, Hiberniae apostqli, plurimique inveniantur Hiberni ia omnibus fere Angliae congregationibus, archiepieoopu* Weatmonasteriensiq et episcopi Angliae, in concilio provinoiali congregati, humillimo postulant ut sanctitas vestra benigne dignetur festum eiusdem ad ritum duplici* maioris pro Anglia elevare.

u

-> Ex audienti» sanctissimi habita die 13 martii 1863.

Sqnctissimua dominua noetar Pina divina providentia papa IX referente me infraacripto sacrae congregationis do Propaganda flde secretario, descriptae preces, sseso* vetiuh sMamstiasis

i.. f ,- . 'j · ■» m' <

A patrum mMM eiusdem ooagrogationis, benigw annuit iuxta petit»; contrariis quibuaeumqu* haud «Mμ Mμ -

Datum [Romae], ex aedibus dicta* aaem* congregationis de Propaganda flde, die M mail 1853.

Gratia abaque ulla omnino solutione quocumque titulo.

fLoeas *t tigilli.)* At Barnabô, a aecretia.

XXI. CONCEDIUR EPI8COPI8
IbeeKa* erigendi esaftutsrultatea.

Ex audientia sanctissimi habita die 31 augusti 1861.

Sanctimirnua dominua noster Pius divina providentia papa IX, referente me infraacripto sacrae congregationis db Propaganda flde secretario, ad preces reverendiaaimi patris domini Thomae Grant, epiaoopi Sutbwaroenaia, benigne coneeaait eminentissimo ao reverendissimo arehiepiacopo Westmonaaterionai, necnon omnibus ac singulis reverendissimis patribus dominia episcopis suffraganeis regni Anglicani, facultatem, ad quinquennium, erigendi in locis respective*, jurisdictioni», pium exercitium vig» crucis et omnes oonfraternitates a sancta sede approbatas, eum potestate eMem ascribendi utriusque sexus fldelea, aa benedicendi scapularia et insignia earumdem oonfrateniitatum propria, cum applicatione omnium indulgentiarum et privilegiorum quae a summis pontifleibua tum praefatum exercitium viae crucis peragentibus, tum confraternitatibus, scapularibus, etc., impertita sunt.

Datum Romae, ex aedibus dictpe sacrae congregationis, die et anno ut supra. (

Gratie sine ulla omnino solutione quovis titulo.

(Lectu t tigilli.) Al. Barnabô, a secretis.

XXII. EPISTOLA
4* miasleaarlorum regularia· reswtleae.

Eminentissime ac reverendissime domine mi observandissime.

Ut nonnullae missiones Anglici regni creditae regularibus rite administrentur, attento etiam quod ibidem haud plurimi (appetant, sacra congregatio, cum examen synodi provincialis perageret, non modo probavit vota epiacoporum quoad 'methodum pro, casu remotionis, quae decreto XXVIL n. 2. continentur, verum peculiariter eamdem methodum commendandam decrevit, utque insuper instructio traderetur nupdr edita pro miasionariis regularibus apud Binas. Sententia sacrae congregationis per sanctissimum dominum nostrum probata, eminentiae tuae peculiari epistola exhibetur, quae appendicis D modo dicrotis synodalibus adiungi valeat, simulque porriguntur memorata* instructionis exemplaria nonnulla, ut episcopis et superioribus ordinum regularium per eminentiam tuam manifesta eadem reddatur.

Interea, manu* obsequenter deooculaas, maneo eminentiae tuae, humillimus et addictissimus famulus

J.-Ph., cardinali* Fransoni, praefectus.
/ AL Barnabô, a secretis.

Eminentissime ac reverendissimo domino cardinali N. Wiseman, 'nrchlbpiocopo Wectmonasteriensi. Londinum.

XXIII. DECRETUM
aseras esagrsgatisnh 6* Propaganda flds, pre spiseopl* AagMas, ut psatlleslia extra propriam dieeessim exer» 'aer* vslesat.

31 apritia 1852.

Ex negHgoati» antistitam circa onus residentia* Ut ubique naula gtaviasima ebveoireat, potiasimnm

4 » , ,

id valet quoad rogieuoa in quibus, ob admistioosm inSdeliem vel haeretieereaa. gravioribus poriouli· Meiee obiioiuatur. Proinde, epieeopi· et viearila apoefolieb regionem, ad qaas aacrae congregationi» do Propaganda fide sollicitudo sxtsaditar, indictum hand semel tait, ne, extra propriam dio«o««im vel viearlatum, pontificalia, etiam do ooaeenaa ordinariorum, exerceant.

Porto, cem dubitari hand valeat de stadio episcoporum Anglian in huiusmodi renidentia· lege •erranda, iidemqpa poatulavarint ut tenor regulae huiusmodi ia suum favorem relaxetur, aaora congregatio do Propaganda fide, in generali conventu habito die 5 aprilia 185*1, attento quod haud raro neceaaariam vel opportunum admotam exmtat, at iident admitti possint ad pontificalia exercenda in alii· Angiiae ipeina dioecesibus, aliquando etiam in. proximi· regionibua Hiberniae et Scotiae; oenauit •applicandam sanctissimo pro relaxation· mamoruta· inhibitioni· ia favorem epiaeoporum Anglia· quoad tria regna unita, in quibus pdsinde, do oonssnsa ordinariorum, pontificalia iidem exercere valeant.

Hanc yero «aerae congregationi· sententiam sanctiwimo domino nostro Pio papae IX ab infra•cripto secretario relatam, in* audientia diei β eiusdem menais et enni, sanctitas sua benigne probavit. A et iuxta propoeitnm teneram facultates ooacoaeit; «aurarii· qeibamnunqae head obstantibus

I. Ph. cardinali· Fraaaoai, praefeotus.
t tifiiUJ AL Barnabi. a «aerati·.

XXIV. DE HABITU CÀMONICAU

Boatiasias· pater.

Cum rare admodum ia Anglia powiat canonici ooaveniro, ooagruum natam vfdoatur at distinctiori habitu ipai· eoaoaaao fruqnoatios valeaet ati: archi•pisoopus Woatmonaaterioaaia at episcopi ad provincial· oohciliam colleoti, humillima petunt at canonic·· quilibet in eocleaia eui inwrvit, etiamai non ait cathadsalis, habitum canonicalem dsferra valent.

Ex audientia sanctissimi habita die 13 martii I«53.

B Banctissimus domina· noster Pius divina providentia papa IX, referont· ma infrascripto «aer·· congregationis de Propaganda fide secratario, ex vote ancrée congregatioais, benigne preeibup-aanuit, contrarii· qnibuacumque haud obstantibus.

Datum Romae ex aedibua aacrae congregationi·, die 14 mai 1863.

(Ltau f tifilii.) Al. Barnabè. · secreti·.

PABB Π,

contint»! elia documenta *tcduuntie» ad* synodum jwrtsaant··, sed sn ortie neu *alltfal».*

I. LITTERAE APO8T0UCAE

•aaeUasiml demini asstri «sita· hierarebia episeepaii· in AagUa rsstttultar.

PIUS PAPA IX
ad perpetuam rei memoriam.

Vnivernalia eccleaiae regenda· poteat·· Romano pontifici in sancto Petro apostolorum principe a domino noatro lesu Christo tradita pyaedaram illam in apoatolica aede sollicitudinem quacunque aetate servavit, qua religionis catholicae bono ubicunque terrarum conauleret, eiuaque incremento studiose provideret. Id autem divini ipsius fundatori· consilio respondit, qui, capite conatituto. ecclesiae incolumitati usque ad Consummationem saeculi lingulari sapientia prospexit. Pontificiae huius sollicitudini· fructum «emit, una cum alii· populis, inclytam Angiiae regnum, cuius historiae testaptur christianam religionem, vel a primi· ecclesiae saeculi· in Britanniam inveniam esse, atque in ea deinde plurimum floruisse; sed medio circiter saeculo quinto, posteequam Angli et Saxonw in eam insulam advocati sunt, non modo publica· illic rea, aed etiam religionem maximi· fuisse detrimenti· affectam. Coustat vero simul sanctissimum praedecessorem nostrum Gregorium Magnum, misso primum cum sociis Augustino monacho, atque eo postmodum aliisque pluribus ad episcopalem dignitatem evectis, additaque iis magna presbyterorum monachorum oopia, v Anglo-Saxonis adduxisse, ut christianam religionem 'amplecterentur, et virtute sua effecisse, ut in Britannia. quae Anglia etiam appellari coepit, catholica iterum, restituta undiqu· fuerit et amplifient· religio.

Sed ut quae sunt recentiora commemoremus, nihil in 'tot· Angl^psni schismatis, quod, saeculo decimo sexto excitatum est, historia manifsatiu· arbitramur, qua* Romanorum pontificum praedecessorum nostrorum impensam curam, etnunqdam intermisMUn, ut religioni catholica· in ao regno in .maximum periculum, at ad sxtrsmum discrimsa adductp· aaecuratent, «t qnaeanque posant ratiota· auxilium afferrent. Quo inter alia spectant, ea quae a summis pontificibus, vel ipsis mandantibus, atque probantibus proviaa geataque aunt, ut in Anglia haudquaquam d««a*ent qui catholicarum illic rerum eurum susciperent. itemque ut adolescent·· catholici bonae indoli·, ex Anglia ia continentem veniente·, educarentur, atque ad taieatias prateertim ecclesiasticas diligenter informarentur: qui sacris subinde C ordinibus insigniti et ih patriam reversi, sedulam navarent operum popularibus suis verbi et sacramentorum ministerio iuvandia, et verae fidei ibidem tuendae ac propagandae. Verum ea rant fortams clariora, quae praedecessorum nostrorum studium respiciunt, ut Angli catholici, quos tam atrox et •aeve tempestas epiaeoporum praesentia et pastorali cura privaverat, praesulw iterum haberent episcopali charactere insignito·, lam vero Gregorii XV litterae apostolicae incipientes *Kcclt—a Rontan»,* datae die 23 martii anni 1623, ostendunt. Uummum pontificem, ubi primum potuit. Gulielmum Bishopium, consecratum episcopum Chaleedonensem. cum satis ampla facultatum' copia, et cum ordinariorum propria potestate ad Angiiae et Scotiae catholico· gubernandos destinasse; quod postea Urbano· VIII, Bishopio mortuo, missis ad Ricbardum Smith similis exempli litteris apostolis die 4 februarii anni 1625. D renovavit, episcopatu Chalcedonensi. et iisdem, quae Bishopio consessae fuerant, facultatibus Smithio tributis. Visa sunt in posterum, cum. laoobus II in Anglia regnare coepisset, catholicae religioni feliciora tempora obventura ease. Hac vero opportunitate Innocentius XI statim usus, loannem Leybnrnium, episcopum Andrumetenum, totius Angliap regni vicarium apoatolicum annum 1685 deputavit. Quo facto, aliis litteris apostolicis die 30 ianuarii anni 1688 editis, quarum initium eat *Stftr Mlkt*sir···, Leyburnio 1res alio· episcopos ecclesiarum in partibus infidelium titulis insignito·, vicarios apostolieos adiunxit. Quapropter, Angiiam universam, operam dante apostolieo in Anglia nuntio Ferdinand·, archiepisoopo Amasiensi, in quatuor districtus pontifex ille partitus sst Londinpnaem seilioet, occidentalem, medium, et septeatrioualsm, quibas I omnibu· vicarii apostoli» oum opportunis facultetibus, at eum ordinarii locorum propria potestate

praeease ooepsrant· Us antom' enctoritata sua, sapientiàrimisqû· responds but Beeedieti XIV adita di· 30 j mail 1763 oontaitations, pu tacipit: ApesMwm* MMirtarMiM, fam aHi peati*··· pt*·* dsesasoro· noatri, ae nostra Propagandas fidei congregatio ad tafa grava masaa rite reetoqne gerendum, norma· e< adiumsnto famaat Haee vero totius Anglia· in quatuor riosriatus apoatolioca partitio usque al Gregorii XVI tempera perduravit, qui, litteris apostolici· di· 3 iajii aaai 1440 datis, ia* cipientibua JAnurb npestolMt habita prassertim ratione intrementi, quod religio catholica ia eo regno iam acceperat, novaque facta regionum cooleaiaatioa partitione, . duplo maiorem vicariataum apostoli-. corum numerum excitavit, et Angliam totam vicarii· .apostolici· Londinenai, oooidantali, orientali, centrali, Walliensi, Lancavtrienai, Eboraoenai, et aspten-(rionali, in epiritnalibua gubernandam oommieit. Quae cureim hoc loco, alii· pluribus praetermissis, indicavimus, perspicuo documento eunt, praedecesaorea noatroa in id vehementer incubuisse, nt quantum auctoritate ana valebant, ad ecclesiam in Anglia ex permagna calamitate recreandam ac reficiendam, adniterentur ot laborarent Habente· itaque ob oculoa 'pradclarum huiusmodi decessorum nostroram exemplum, illudque pro aupremi apostolatus officio aemulari volente·, et animi etiam nostri inclinationi erga dilectam illam dominicae vineae partem obsecundantes. vel ab ipso pontificatus nostri exordio nobia proposuimus opus tam bene coeptum prosequi. et ad eccleaiae' utilitatem in eo regno quotidie mpgia augendam nostra impensiora, stadia revocare.

Quamobrem, universum, ut nunc eat, in Anglia rei catholicae statam diligenter considerantes, ac permagnum catholicorum numerum, qui passitet ibi amplior evadit, animo rependente·, atque impedimenta illa in die· auferri nobiacum cogitante·, quae' catholicae religioni· propagationi valde obfuerunt, tempua advenisse reputavimus, ut regiminia ecclesiastici forma in Anglia ad eum modum reatitui ' posait, in quo. libere eat apud aliae gente·, ia quibus, nulla ait peculiaria causa, ut extraordinario illa vicariorum apostolicorumminiaterio regantur. Temporum scilicet ac rerum adiuncta effecisse aentiebamua. ut neceaae non ait diutius Angliae catholicos a vicariia apoatolicia gubernari, immo vero '.talem inibi rerum conversionem factam esse, ut ordinarii episcopalia regiminia formam flagitaret. Accesait hia, Angliae vicario· apoatolicoa ipao· id interea a nobia communi suffragio petii···, permulto·, tam clerico· quam iaicoa virtute ac genere spectato· I viro· hoc idem a nobia precato· esae, altosque Angliae catholico· long· plurimo· id in ><rtis habere. Haec animo volvent·· non omiaimua Dei optimi maximi ' auxilium implorare, ut in rei tam gravis deliberatione id quod ad ecclesiae bonum augendum expeditius futurum esset, nos. intelligere et recte implere poaaenru·. Beatissima· praeterea · Mariae virginis deiparae, et sanctorum, qui Angiiam virtute sua illuatraruut, opem invocavimus, nt ad negotium istud feliciter absolvendum, suo apud Deum patrocinio nobia adesse dignarentur.

Tum vero rèm universam vdnsrabilibus fratribus nostri· sanctae Romanae ecclesia· cardinalibus nostrae congregationis Propagandae fidei sedulo graviterqu· perpendendam commisimus, Boram autem . sententia fuit desiderio illi nostro prorsus oonsen-: tanea, quam ' libenter probandam, et ad affectum perducendam iudicavimu·. Itaque, poet reas universam a nobis etiam accurata consideratione perpensam, mota proprio, certa sasntfa, ae de planitudine apoetoUnae neetrae patentatis, eoaatitaimu· Aa*q*a deoeraimua, tit ia regno Anglia· rsfloreat, iuxta nnmmanaa eoeleaiae régalas, hiérarchie ordinarioram ' episcoporum, qui a ' sedibus quacupabamtar, qua·, hisco ipsia noatri· Httoria ia aiagulia apoetolieeruai viougiataum dietrictibua constituimus. Atqae. tat « districta Leadineasi initium faciamus, duas ia so sedes emat, Weatatoaaatarienste scilicet, quam ad metropolitan·· seu arohiepisoopalia dignitatis gradum evehimus, et Suthwnroensia, quam,- uti •t reliquas mox indicenda·, eidem snffrnganeas assignamus. Et Wsstmonasterienais quidem dioecesis eam habebit memorati districtus partem, quae •d septentrionem protenditur fluminis Tamesis, et comitatus Middlessxiensem, Essexiensem atque Hertfordienaem complectitur. Suthvrarcensia vero partem reliquam ad meridiem fluminis, videlicet ' comitatus Bercherisnsem, Buth-Hantoniensiro, Sur-. reiensem, Sussexiensem, st Kantieneem, una cum B insulis Vecta, Icrseia, Gnernceeia, aliisque prope illas sitis. In districta septentrionali unica erit •edos episcopalis, ab urbe Hagulstadensi nuncupanda, coins dioecesi· iisdem, quibus diatrictas ille, flnibua continebitur. Eboracensi· etiam districtus unicam efficiet dioecesim, cuius epiadopus in urbe Beverlsoo sedem habebit. In districtu Lancastrians! duo erunt episcopi, quorum 'alter a' Liverpolitana •ede eppqllandus, pro dioecesi habebit, cum inaula Mona, centuria· Lonsdale, Amounderness, q|West Derby ; alter vero sedem habitura· a Salfordienai urbe nuncupandam, pro dioecesi obtinebit centurias Salford,. Blackburn et Leyland. Quod vero attinet ad Ceatriensem comitatam, etai ad districtum ipsum pertineat, eum nunc alii dioeceai adiungemus. In districtu Walliensi erunt binae sedes episcopales, Saiopienais scilicet, ac Menevienais e,t Newportsnsis invicem unitae. Saiopienais quidem dioecesis, ad C septentrionalem districtus partem, complectetur comitata· qui dicuntur Angleseia, Caernarvonensia, Denbighensis, Flintensis, Merviniensia et Montgomeriensis, quibus adiungimus Cestrienaem comitatum ex districtu Lancastriensi, et ex centrali districta comitatum Salopiensem. Episcopo autem Meneviensi et Newportenai pro dioecesi assignamus, ad meridionalem districtas partem, comitatus Brechinienaim, Maridunensem, Cereticenaem, Glamorganiensem, Penbrochiensem et Radnoriensem necnon Anglos comitatus Monumenthensetn et Hsrefordenaem. In districtu occidentali duas constituimus episcopale· sed··: Cliftoniensem et Plymuthqnsem, quarum illi pro dioeceai assignamus comitatus Glocestriensem, Somersettenaem et Wiltonienaem : huic veri» (omitatus Devoniensem, Dorcestriensem et Cornubiensem. Centralis dibtrictus a quo Salopianum comitatum iam seiunximus, duas habebit D episcopales sedes: Nottinghamiensem et' Birmingbamiensem; quarum primae, pro dioeceai assignamus comitatae Nottinghamiensem, Derbienaem, Leicestrienaem, nec non comitatu· Lincolniensem et Rutlandensem, quos a districta orientali separamus: alteri vero Staffordienaemi Warwicensem, Wigornienaem et Oxonienaem. Tandem, in diatrictu orientali uhioa erit episcopalia aedes, quae a Northantoniensi urbe nuncupabitur, habebiti]ue pro dioecesi districtam iisdem quibus in praesens limitibus definitam, exceptis tamen comitatibus Rutlandensi et Lincolniensi, quos supradictae Nottinghamiensi dioecesi iam assignavimus. Ita igitur in florentissimo Angliae regno unica erit provincia eoclesiastiea ex uno arohiepiseopo sen aaetropolitano antistite, et duodecim episcopis illius suffraganeia coutitata; quorum stadii· et paatoralibus cana .'catholicam illic rem, Deo. dante, uberibus in di·· sutiksi aaaptifioaadaas confidimus.

Qun, nobip m poatifimbns Msooseeoci- a bu» nostris iammme reMvatum vol···· «t provinciam ipsam ia planet dispertiamus, «t aageamas ptoat res tidrnit diooeoeiam numerum; sc generatim, at qnemadmodnm opperta··» ia Domino visu· tarit, nova· illaram cirèpaeeriptioneo libor» deooraam··. Interea, ntehiapiseopo M apiioopi» sapradietis aiaadaataa, at relatione» da suarum eoolesiarnm statu ad nostrum congregation·· Propaganda· fidet debitis temporibus trasmittaat, neo deeiatat «amdem instrnetam reddere de ii» omnibus, qua· apirituali suarum ovium bono noverint profatura. Noe eaim in rebas ad Anglicanes scclesia» pertinentibus ministerio eiusdem congregationi» uti pergemus Verum in saero clari populiqaa regimine, atqae in caeteri» quae ad pastorale officiam pertineat, arohiepiacopu» et epiaeopi Angliae iam nuno omnibus fruentur iuribua et facultatibus, quibus alii aliarum gentium catholici archiepiscopi et epiaepoi ex com- B jnuni sacrorum canonum' et spoetolicarum oon-•titutionum ordinatione utuntur et 'uti possunt, atque obstringentur pariter ii» obligationibus quae alio» archiepiseopo· et epiacopo· ex eadem communi catholicae ecclesiae disciplina obstringunt. Quaecunque autem »ive in antiqua eccleeiaruin Angliae ratione, «ive in subseqnenti missionum statu ex ipecialiba» constitutionibus, aut privilegii» vel coniuetUdinibu» peculiaribu· viguerint, mutata nuno temporum causa, nullum posthac sive ius sive obligationem inducent: qua de re ut nulla remanere dubitatio valeat no» iisdem illi» peculiaribu» constitutionibus, ac privilegii» cuiusque generi» et con-•uetudinibu» a quocunque etiam vetustissimo et immemorabili tempore inducti· omnem proreus obligandi aut iuri» afferendi vim ex plenitudine apostolicae nostrae auctoritati· tollimus et abrogamus. Hinc, arobiepiscopo et episcopis Angliae integrum C erit ea porro decernere, ' quae ad communis ùuris exsecutionem ' pertinent, quaeve ex . generali ipsa ecclesiae disciplina .episcoporum auctoritati permissa sunt. Nos autem haud certe omittemus adeeae illis apostolica auctoritate nostra, et perlibenti etiam animo obsecundabimus eorumdem postulationibus in iia quae ad maiorem divini nominis gloriam animarumque salutem conducere visa fuerint. Enimvero nos in restitutione ordinariae episcoporum hierarchise, et communia ecclesiae juris observatione nostris hisce litteris decernenda eo quidem praecipue spectavimus, ut catholicae religiobis per Angliae regnum prosperitati et incremento prospiceremus; sed una simul propositum nobis fuit votis annuere tum venerabilium fratrum eo in regno sacras res vicaria apostolicae sedi» auctoritate moderantium. tum plurimorum dilectorum filiorum ex catholico ciero ac populo, a 'quibus impensissimas D in eum finem preces acceperamus. Hoc ipsum non semel postulaverant illorum maiores a praedecessoribus nostris, qui sane vicarios apostolioos tum demum in Anglia deputare orsi fuerant cum nulli ibidem manere poterant catholici antistites propriam in regno ipso ecclesiam ordinario iure obtinente·, atque hinc illorum consilium in vicariorum numero et vicarialibus ipsis districtibus deinceps iterum atque iterum multiplicandis, non eo certe spectabat ut Catholicam rem in Angliae regno extraordinaria iugiter ratione moderarentur; sed potius ut eius incremento, prout tempora ferebant, prospicientes. viam ana simul pararent ordinariae illic hierarchise tandem aliquando insturandae.

Itaque nos, quibbs tantum opus perficere summo Dei beneficio datum eat, hoc ipso in loco declaratum volumus, longe prorsae abease a meata ooneitaq·· noetris, at nntistiM· AngUa·, ordinariorum episcoporum nomi·· ac inrib·· insigniti, quacunque alia in re ecaaabi destituaatur, quibua aatahee ana cum apostoUoorum vicariorum titulo frsobantur. Nec enim ratio «init, ut ia iliorum detrimentum cedant quae a sobis ex catholicorum Aagiorum voto ia bonum sacrae apud ipeos rei decreta sunt. Iuxta haec, firmissima immo spe nitimur fore ut iidem dilecta nostri in Christo filii qui in regno Anglia· catholicam res», et antistites vicaria illam auctoritate moderantes in tanta varietate temporum eleemosynis ac largitionibus suis iuvare nnmquam destiterant, maiori pono liberalitate usuri sint erga episcopo» ipso» Anglicania ecclesiis stabiliori nunc vinculo alligatos, quo scilicet iisdem minime desint temporalia subsidia in templorum et divini cultus splendorem, in oleri pauperumque sustentationem, atque in alio· usus ecclesiastico· eroganda. Ad. extremum, levante· oculos nostros in montes, node veniet auxilium nobis a Deo optimo maximo, in omni oratjo.ne ot obsecratione, cum gratiarum actione, supplices poscimus, ut qua· a nobis pro ecclesiae bono decreta sunt, divini auxilii sui virtute confirmet, iisque, ad quo· rerum a nobis decretarum exequutio plurimum pertinet, gratiae suae robur adiiciat, ut pascant, qui in iis est gregem Dei, atque ut ad maiorem eius nominis gloriam propagandam semper impensius incumbant. Atque ad uberiora in idipeum coelestis gratiae praesidia impetranda, deprecatore· apud' Deum denuo‹ invocamus sanctissimam Dei matrem, beato· apostolo· Petrum et Paulum, cum caeteri» coelitibus Angliapatronis, ac nominatim sanctum Qregorium Magnum, ut, quoniam nobij etiam meritis adeo imparibus datum nunc eet episcopale· sedes in Anglia renovare, prout ille cum summa ecclesiae utilitate aetate sua perfecit, haec quoque facta a nobis in eo regno episcopalium dioecesium rqstitutio religioni catholicae benevertat. Decernentes has nostras apostolica· littera· nullo unquam tempore de subreptionis et obreptionis vitio, vel intentionis nostrae aut alio quocumque defectu notari' vel impugnari posse; sed semper validas et firmas fore, suoeque effectus" in omnibus obtinere, atque inviolabiliter observari debere. Non obstantibus apostolicis, atque in *sj*nodalibus, provincialibus et universalibus conciliis editis generalibus vel specialibus isanctionibus, nec non veterum Angliae sedium, et missionum ac vicaristuum apostolicorum inibi postea constitutorum, et quarumcumque ecclesiarum ac piorum locorum iuribus aut privilegiis juramento etiam, confirmatione apostolica, aut alia quacumque firmitate roboratis; caeterisque contrariis quibuscumque. Hi» enim omnibus, tametsi pro illorum derogatione specialis mentio facienda esset, aut alia quantumvis exquisita forma servanda, quatenus supradictis obstant, expresse derogamus. Irritum quoque et inane decernimus ai secus super his a quoquam, quavis auctoritate, orienter rei ignoranter contigerit attentari. Volumus autem ut harum litterarum exemplis etiam impressis, manuque publici notarii subscriptis, et per constitutum in ecclesiastica dignitate virum suo sigillo munitis, eadem habeatur fides, quae nostrae voluntatis significationi, ipso hoc diplomate ostenso haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die 29 aeptembria I860, pontificatus nostri anno quinto.

A. cardinalis Lambruschini.

IL EPISTOLA

Beatissime petar.

Paucos ante dies, ooeasimsem naetua, nota at decreta nostras qualiseunque synodi provincialis Westmonasterieasie ad emisentissimum sacras congregationis do Propaganda fido praefatam mittenda curavi, ut illa ad sacros baatitudiaia vestras pede·, omni qua par est devotione et humilitat·, deponat. QuMeunqao enim in Ha repariantnr, ea omnia indicio •t eorreetioai sanata· sedis apoetoHeae assa aubiieieada, ut demum 'ipsius aaetoritate roborata et sancit· vim aeqairarant, patres ibi adunati apprima sentiebant Nihil enim ipsis antiquius orat qaam in omnibus cathedras Petri, id est bsatitudiai vastrna adhaerere, consentir·, et arctissimi· abedientiae ao unitatis nexibus devinciri. Accipe igitar, baatisdma patar. base· primitias iustaarataa noatraa hierarahiaa ecclesiasticae, quam sanctitati vostrae acceptam referimus, sintqua tenua et filialia affata· at gratissimi nostri animi pignus Qaaa si forsan sdprema baatitudinis vsstrae approbation·, aliqua saltam ex parta, non indiguae ropertaa fuerint, non noa impensi studii pigebit, nec nos incassum allabora··· reputabimus.

Adiunxi etiam, beatissime pater, episcoporum votis iahaarana, sappHeas libello·, vari·· eoneeoriona· et grati·· exposeaataa,quas sanctitati· vastra· baniguitati et paternae benevolentia· humillima commando.

Gaudens in Domino, beatitudiaem vestram oartiorem forno, omnia ia synodo fuisse aon solum tranquille •t pacifice, sed summa eam caritate et dilectione peracta; vel potius dicam, gratia Dei fovente, ad mutuam aedificationem, et communem profatum in ecclesiastico fervore promovendum instructos omnes convenisaa. In deliberando gravitas, in indicando prudentia, in eloquendoz concinnitas, in religio··· exercitiis omnium elucebat pietas. Rituum ac caeremoniarum praescriptarum exactissima fait observantia, officiorum sacrorum decora et solemnis celebratio. Regulae a patribus iniunetae ad amussim servatae fuerant; una erat omnibus frugalis mensa, unaque vitae ' ratio. Iucundum sane arat tot viros omnibus regni partibus adseitos, antea inter m ignotos, contemplari, veluti fratres in unum habitantes, et, ae si uno animo unoque corde praeditos, eidem operae assidue et absque ullo partium studio incumbentes. Iuste igitur Deo gratiae reddendae erant, pro tantis et tam eximiis suae bonitatis beneficii», quod quidem rite per omnes Angliae eocissias ia festo Assumptae in coelos Deiparae, fobantibns patribus, publice persolutum fait.

Hoc mihi unum restat ut beatitudinis vestrae sacro· deosculatis pedes, benedictionem apoetolicam in me meosque suffraganeoo copiosissime effundendam enixi· precibus implorem.

Beatitudinis vestrae' humillimus, devotissimus, devinctissimus famulus et creatuf»

Nicolaus cardinalis Wiseman.

III - RESPONSUM

Dilottofilio nostra Nicol·· *Mali Saaciat Paiontieaao raxetot* Aonumos scofafa prssfasro SerdinaA* Nïsemon, *orMifiocofO* WMfmsMStsrwn···.

Dilecte fili noster, salutem at spostolicam benadictioaam-

Maximam quidam laetitiam nobis attulerant obeequentisaim·· tuaa Httaraa, quibas aigaificasti primam A «tamia istic a nobb soolesiastio· hisrarphia a te, altisque vsaerabilibus fratribus Angliae epieoopis, dinalam praefata· Matra· congregationis Fidai propagaadM praepositae Mata, at ax moN exaaüaaatar atqûe probentur. Etenim ax iisdem Httaria non levi eerte iucnnditat· iteram perspeximus qua· ait axintia tua et eorumdsm aatiatitam arga aoa et hana Pétri cathedram piata·, amor et ebsarvaatia. Gratissimum autem ' nobis foit cognoscere, nihil tibf ipsisque antistitibus antiquius fuisse, qusm oonoordissiaus animis mutuae caritati· vinculo ooniuncSis, ae summa cura, stadio, prudentia, omnem impendere operam ip ii» praesertim statuendis, quae ad maiorem,-istic Dei gloriam promovendam, eiuaque sanctae ecclesiae causam tatandam, ad cleri sanctitatem et animaram sahttem procurandam, magis conduoera posse quisque vrstram existimavit Hinc evenit ut, Deo boae invente, synodus ipsa B tranquille, rite, prospere felioiterque fuerit peracta ot abaqtata. Itaque, tum tibi, dilecte fili noster, tum iisdem venerabilibus fratribus episcopis tais suffraganeis do hac re vehementer in Domino gratulamur, ae merita· laudes libentimimo . prorsus animo deferimus. Quod autem attinet ad eiusdem synodi acta, et ad variae petitionee de quibus loqueris, commemorata nostra congregatio Fidei propagandae praeposita congruum de illis responsum dare haud omittet Interim vero, tam tibi quam iisdem episcopis addimus animos, ut vos omnes divino auxilio freti, porgatis· maiore atque alacritate episcopale vestram ministerium implere, et salutarem urgere talentorum negotiationem, quae est de animabus Cbristo lucrandis, nihilque unquam intentatum relinquere, quo in istis regionibus sanctissima nostra religio quotidie magis vigeat et efflorescat, ac miseri C errante·, discussa mentis caligine, depulsisque erroram tenebris, veritati· lueem aspicient, et ad salutis •o iustitiaa semitas redeant Denique, pro certo habeas velimus, praecipuam esse benevolentiam, qua te et alios Angliae. episcopos in Domino prosequimur. Cuius studiosissimae nostrae voluntatis testem et omnium coelestium munerum auspicem apoatolioam benedictionem, ex intimo corde profatam, tibi ipsi, dilectm fili noster, atque iisdem episcopis, cunctfoque is&rum ecclesiarum . clericis, laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 2 decembris anno 1869, pontificatus nostri anno septimo.

Pius papa IX.

IV. CONCE88IO INDULGENTIARUM

ia festi» Ifaüsl nsstri Isra CbrUtl et) beati»»!·*»· virginis ■•rtac.

Beatissima pator,

Ad excitandam fidelium devotionem, archiepisoopus Westmonastsrienei» at episcopi ad provinciale concilium convenient··, humillime supplicant, ut •auctita· vestra dignatur .benigne omnibus dioecesibus A,nglipe communicare indulgentias nonnullis locis regni alias concessas, adeo ut a primis vesperi» usque ad occasum solis omnium festorum domini nostri Iesu Christi et immaculatae ipsius matri·, r in perpetuum singuli fidsles lucrari valeant indulgentiam plenariam animabus in purgatorio detentis applioabilem; dummodo rite confessi et sancta synaxi refecti, coram aliquo altari pia^ ad Deum preces foderint iuxta mentem summi pontifa·.

Ex audientia sanctissimi, habita die IS martii 1868.

.Ssusatiseimus dominus noster Pius divina providentia papa EX, referant· me

ooagTogatMmia do Propaganda fide aoeretario, iuxta vota* ^snineatissisaorum patra* aaeeaa congrégation*, bsaigat annuit in omnibus iuxta procès; contrariis quibuMtmqne non ostantibus.

Data* Romae, a» aMibus aaorae congregation* de Propaganda fide, 14 maii J863.

Gratia une alla omnino solutione quocumque titulo.

(battu f tigiUQ , Al. Barnabô, a secretio.

V. ASSIGNATIO

aatiphonae perOttarta saarto ««orgie martjrt.

Beatissime pater,

Arohiopiaeopua Westmonasteriena* et epiacopi suffraganei, in ooneilio provinciali collecti, bnailliae supplicant ut sanctitas Vectra benigno dignetur, quo specialior oancto Georgio, Angliae patrono, tribuatur cnltna, et bonflmo devtietur in concurrentia aliarum commemorationum, extendere ad omnea Angliae dioeceses indultum concessum per decretum sacrae congregationis senntieolmnrum Bitnnm, sub die 22 iaauarii 1864, euiua vi permissum in dioecesi Nortbamptoaiensi, et recitari poaait ad respersa et laudes, in suffragiis, haoe commemoratio: Antiphona. Satem'

fVyiMp

MHt η^ΓM·îMv·îM·. Verm·, Sente ά·MΓ fttentetw taw. Reap. Cereneeti ram, Domuw, ea* oratione consueta.

Ex audientia aanctÎMimi, habita die 18 asartii 1863.

Sanctissimus* dominus noster Pina, divina providentia papa IX, referente me iafraaeripto sacrae congregationis do Propogaada fide secretario, procos supra descriptas, necnon votum eminentimimonim patrum sacrae congregationis benigne excepit, ot in omnilyis pro gratia annuit iuxta petita: contrariis quibuscumque haud obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 14 maii 1863.

Gratis sine utya omnino solutione quocumque titulo.

(Laevi t tigilli.) Al. Barnabh, a secretis.

PARS m,

contmcMS rescripta Mecttssrmi cum synods non colltyeta, s«d ed Mceadotum commodum Aie snaaso.

I. PERMISSIO LEGENDI MISSAM DE REQUIEM IN FESTIS DUPLICIBUS.

Beatissime pater.

Vicarii apostolici Angliae atque eorum nomine Nicolaus Wiseman, epiacopua Melipotamensis et in districtu centrali vicarii apostolici coadiutor, ad pedes sanctitatis tuae provoluti, humillime supplicant, ut benigne dignetur concedere indultum in Scotia iam existons, ut scilicet in iia locis in quibus ob sacerdotum inopiam mima cantari non posait, legi'pbssint, etiam in festis duplicibus,' miqpae privatae d« royuwm praesente cadavere. Quare, etc.

Ex audientia sanctissimi, habita 7 martii 1847.

Sanctiaaim^a dominus noster Pius, divine providentia papa IX, referente me infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fide secretario, perpensis expositio, indultum iam alias concessum vicariatibus apostolitis Scotiae, benigne extendit ad omnes vipariatua apoatolicoo Angliae; servatis in reliquis tenore ac forma indulti memorati. Contrariis quibuscumque non. obstantibus.

Datum Romae, ex aedibua dictae sacrae congregationis, die et anno quibua supra.

Gratie sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

loannes, srchiepiscopus Thessalonicensis, secretorius.

(Loan t tigilli.)

II. DE MISSA PRO POPULO IN FESTIS APPLICANDA.

Beatissime pater..

Cum in clero Angliae orta fuerit ex parte aliorum difficultas et anxietas, et ex parte aliorum negligentia irrepserit, circa applicationem missae pro populo, diebus festivis suppressis, episcopi vicarii apostolici, ad pedes sanctitatis tuae provoluti, humillime petunt, ut benigne dignetur declarare utrum obligatio huius applicationis restricta sit festis iam observatis ab universa eoeleeia, vel etiam iia quae in sola Anglia colebantur, quaeque plurima^ numero fuerant ante saeculum XVI. Rogant praeterea ut sanctitas tua, attenta quae do hae obligatione invaluit ignorantia, velit pro sua paterna indulgentia coridonare quoad praeteritum, imposito oasre celebrandi duodecim missas, iis qui, dum curam haberent animarum, talem applicationem omiserint. Et quandoquidem'' in multis missionibus ea applicatio in diebus festivis suppressio difficilis evadat propter defectum alicuius qui sacerdoti missam celebranti inserviat, supplicatur prdfrterea ut singuli vicarii apostolici possint pro talibus missionibus et adiunctis, supe> ea- lege dispensationem' impertiri. Quare, etc.

Ex audientia aanctÎMimi, habita die 18 asartii 1847.

Sanctissimus dominus noster'Pius, divina providentia papa IX, referente me infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fide secretario, perpensis expositio, benigne annuit, ut sequitur:

1. Concernit veniam pro tempore praeterito, firma remanente obligatione pro festis actualibus.

3. Circa vero festa suppressa sanctitas sua voluit, lit firma remaneat obligatio pro illis quae suppressit in Anglia Pius VIII sanctae memoriae. In reliquis, eadem sanctitas sua declarat, ut obligatio applicationis missae adimpleatur iis diebus <|ui describuntur circa finem ordinarii Romani, ac ia festis sancti Gregorii Magni, Angliae apostoli, sancti Augustini eius discipuli, sancti Georgii, regni protectoris, ac sancti Thomae Cantuariensia, protectoris cleri saecularis Angliae.

3. Concessit tandem vicariis apoatolkis facultatem, ut in re de qua agitur, dispensare poMint cum sacerdotibus eorum spirituali jurisdictioni subiectia, non generatim aed in canibus peculiaribus.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, die et anno quibus supra.

Gratie sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

loannes, archiepiaeopus Thessalonicensis, secretarius.

fLocus *t tigilli.)*

Totale /ratarum suppressorum,

in quibus omnea, qui curam habent animarum, in Anglia, tenentur missam celebrare et applicare pro populo.

Festum annunciationis beatae Mariae virginis. Feriae II et III hebdomadis paschae.

Sali spiaéopi tsasutw ta Angtia missas· «rs pspnte eslsbrom, vide raseripta* aequans.

Feriae Π st ΠI hebdomadae Peniecoet··
24 februarii, foetum aaaeti Matthias apoatoli.
12 martii, fo»tnm aaaoti Gregorii Magni, Anglia* apootoh.
20 martii, featum aancti Cuthberti, in comitatu Dunelmensi tantum.
23 aprilia, foetum aancti Georgii, Angliae protectori·.
1 maii, featum aanetorum Philippi et laeobi apostolorum.
3 maii, featum inventioni· «anctae Crucia.
26 maii, featum aancti Augustini, Angliae apoatoli.
25 iulii, featum aancti laeobi apoatoli.
26 iulii, featum aancti Annae, matri» beatae Mariae virgini».
10 augusti, featum aancti Laurentii martyri».
24 augusti, festum sancti Bartholomaei apoatoli.
21 aeptembria, festum aancti ^iatthaei apoatoli.
28 octobria, featum «anctorum apostolorum Simoni» et ludae.
30 novembria, featum aancti Andreae apoatoli.
21. decembri», featum aancti Thomae apoatoli.
26 decembria, featum aancti Stephani protomartyris.
28 decembria, featum «anctorum Innocentium martyrum.
28 decembria, featum aancti Thomae Cantuariensis, protectori» cleri aaecularia Angliae.
31 decembria, featum aancti Silvestri papae et confessori·.

Do mitoa fri populo.

Epistola sacrae congregationis de Propagahda fide.

Illustrissimo e reverendissimo «ignore,

In 'data dei 12 aprile di queat' anno, vostra •ignoria, in unione, coi veaoovi suoi suffragan··, j>roponeva alia aanta congregatione i sequenti dubbii:

1. An episeppi teneantur praeter missam *pro populo* secundam missam applicari curare pro congregatione fidelium prope ecclesiam cathedralem intra certos limite· existent*.

2. An atante recentiore-expositione quoad festos die» sublatos in constitutione *Aoumtiuiiui rtdootp*toris, permitti posait ut episcopi servent <|ie» indicato» in rescripto 14 martii 1847.

3. An teneantur missionarii rectores in Anglia missam pro populo applicare.

4. An teneantur alii sacerdote· in qualibet missione soli vel primi missam pro populo applicare.

I dubbii surriferiti sono stati aocuratamente discussi, ed ecco quanto ho a risponderle sui medeeimi.

Riguardo al primo, potso dKrle ohe non emendo le dioceai d' Ingbilterra divise in vere e propriamente dette parrocehie, i venpvi che, oltre l' ammihistrasione generale della dioceai, ai risepvano la cura di un 'qualohe distretto, non sono punto tenuti all applications dei popolo di una seconda messa, sebbene cib abbia a dirai *docere ex charitate.*

Al aecondo dubbio]a risposta b affermativa, cioè deve oaservarai il reseritto dei 14 marso 1847. Una legge generale infatti non deroga mai nè alie leggi speciali, nè e particolqri statuti, se almeno in generale non ne fa mensione. Ora, la ooetituxione Antantursswi non solo non fa mensione di cib in veruna guisa, ma espressamente dichiara, die se alcuno aveaae ottenuto qualche induito, queeto per la dette costitsrfione non debba intendant annullato.

La risposta al terso dubbio è *uopoMao:* cioè i missionarii rettori in Ingbilterra non sono astretti da alcuna propriamente detta obbligasione ad applicare la messa *pro populo,* sebbene td dsessl «s eÀoritals. La ragions è ovvia. In Ingbilterra i missionarii, and»· rettori, non nono purroeshi, ma A bend satrano nel novero di meri S semplici miasioaarii. Ora, ha gii risposta quests santa oongregasione, I si 28 marso del IMS, che i aempHoi missionarii nei luoghi ovs le parrochie non aono stati eanonicamsnte erette, aoa aono tenuti alia messa pre *populo,* ma ohe solamenta pub dirai per mere virtb di carith esser cib conveniente.

Finalmente, mi aatengo di respondere al quarto dubbio, trovandbsi ad esso abbastansn risposto nella •olusione del terxo.

Una doppli difficulté tuttavi* è stata accennata in proposito alla quale trovo opportuno di dare una risposta. Se t missionarii d' Ingbilterra non sono tenuti *de iuro* eoeMHim ad applicare la, messa pro *populo,* non potrebbero esabrvi obbligati dal reseritto , del 14 marso 1847, o *dalla cououotudino,* la qnale potrebbe dirai inoomineiata dall' epoca di quel reseritto, allorebè presso la petirione dei vicarii B apdstolici interne la messa pro populo nolle feste •oppresse, la' aanta sede déterminé i giorni delle medesimc? Ma qui è da osservare in primo luogo court sarebbe strano il pensare che la aanta sede col dette reseritto intendesse di creare un diritto nuovo, e d'importe ai missionarii d'Inghilterra un peso che non avsasero. Secondo la natura della riaposta, egli è chiaro che la-aanta sede intese riferirsi al- tenore della domanda fatta, e conseguentemente rïapondere Mario *expooiia,* cioè fondandosi sopra Γ ipotesi delle nos· esposte. Quindi è che la risposta fü implicitement· condixionata, e solo da valere nella ipotesi fatta dagli oratori, che Cioè in Inghilterra i missionarii fossero obbligati alla me··· pro populo. In seconde luogo è da avver- ' tire. ché la pretesa consuetudine ' avrebbe in ogni 'caso una troppo breve vita, cioè di soli IS 'anni, , e che non sarebhp gii *praetor* tus corne da alcuno si è creduto, m· *eoutra iuo,* perché di materia nella C quale il gius comune ba statuito preciaamente il contrario disponendi cioè che per esser tenuto alia messa pro *populo* bisogna essere v^ro parroco, e che chiunque non è tale deve easerne eaentato. Ma, tralasciando anche cib, vostra signons ha saviamepte notato -che tratterebbesi di una consuetudine fondata sopra un errore. Ora, è noto a tutti che una consuetudine erronea non ha alcuna forxa.

Tanto aveva a partèciparle in proposito, e pregandola a far conoscere ai vescovi d' Ingbilterra le riposte anxidette, prego il Signore che la conservi lungamente e la prosperi.

Roma, dalla Propaganda, 3 decembre 1866.

Di vostra signoria,

Affmo. per servirla

A). Q. Barnabb, prefettu.
A. Capalti, segretario.

Monsignor Enrico Edoardo Manning, arcivescovo di Westminster, Londra.

III. CONFIRMATIO INDULGENTIARUM

•liai l» Aagila ri«sstlsm, sets statati» suai temp«riba·.

Beatissime pater, „

Thomas Grant, procurator vicariorum apostolicorum Angliae, humillime supplicat ut sanctitas vestry benigne dignetur indulgentiam plenariam, pro octo ex festivitatibus praecipuis hucusque publicatam, attento quod fideles occasione eiusdem ad sacramenta accedere soleant, confirmare, servatis conditionibus consuetis, ita qnod dubietas, 4uae ex abrogatione conatitufionis ApestoUdam asuristsrHtm, circa vigorem singularium oonqaasionum aut ipsarum originem oriri poeset, omnino tollatur. Quare, etc.

Ex audientia- sanctissimi, habita die 24 septembria I860.

Sanctissimas domino· noater Pia», divina prori·. dentia popa IX, referent· mainfraaeripto «aerae congregationis do Propaganda fido aecretario, riteque perpensis omnibus rerum adiunetia. benigne annuit pro gratis iuxta petita, contrarii· quibuacumque minime obatantibua.

Datum Romae, ex aedibua dictae' aacrae congregationi· de Propaganda fide, die et anno quibu· supra.

Gratia abaque ulla omnino solution· quocumque titulo.

(Locm *t tigilli.)* Al. Barnabb, a accreti·.

IV. DE FESTIS SANCTI GREGORII MAGNI, ET SANCTI BEDAE CONFESSORIS

Beatissime pater.

Cum aanctus Gregorius Magnus semper habitua fuerit tanquam apostolus gentis Anglorum, et proinde peculiari quodam honore colendus sit, Nicolaus Wiseman, episcopus Melipotamensis, et laeobus Sharpies, episcopus Samariensia, districtuum centralia et Lancastriensia coadiutorea. ad pede· sanctitati· vestrae humillime provoluti, supplicant ut benigne dignetur indulgere ut eiusdem officium sub ritu duplicis secundae classis in Anglia possit in perpetuum observari.

Cumque ingens semper fuerit devotio.' erga venerabilem Bedam, cuius festum occurrit die 29 octobris, supplicant pariter ut de eodetrt sancto fieri possit sub ritu duplicis ãris in perpetuum.

Utque magis ac magis augeatur fidelium pietas, petitur insuper ut omnes Christifideles, qui rite confessi et «ancta-synaxi refecti, diebus festivis sancti Gregorii et venerabilis Bedae ad Deum prece· fuderint, iuxta mentem sanctitatis vestrae, indulgentiam plenariam lucrentur, in perpetuum,' in Anglia, atque ut eadem indulgentia, per modum suffragii, 'animabus in Purgatorio detentis applicari possit. Quare, etc.

Ex audientia sanctissimi, habita die 17 iulii 1847.

Sanctissimus dominus noster Pius, divina providentia papa IX. referente me infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fide officiali, perpenaia expositis, benigne annuit pro gratia in omnibus quae isto supplici libello petuntur, et indulgentias de quibus agitur benigne in perpetuum concessit; contrariis quibuscumque minime obatantibua.

Datum Rumae, ex aedibus sacrae congregationis, die et anno quibus supra.

Gratis tine ulla omnino solutione quocumque titulo.

IB. canonicus Palma, sacrae congregationis officialis.

(Lionu t tigilli)

V INSTRUZIONE SULLA piPENDENZA DEI MI88IONARÏ REGOLARI

dal rleari apostellel «4 altri saperieri 41 atlsslsal.

È ben dolente la sagra congregatione che non di rado si metta in dubbio da alcuni missionarj, specialmente regolari, l'autorité dei, vicarj apostolioi ed altri superiori di missioni, et di tratto in tratto vhdansi riproducehdo delle questioni di dipendenaa, inesauste sorgenti di conseguense funestissime al bene ed al progresso delle miaaloni tnedesime, quantunque dalla medeaima sagra congregatione sian state più Volte esaminate e definite; cui si aggiunee la suprema autorité della '"•anta sede con •apientiaaime jireacrixioni.

Ad eliminare ai disgUstoee differente, fin dal •1669 la sagra memoria di Clemente IX nolle bolla *Sptettlaitrtt,* sie., stabiH le regole riguardo alia dipendenta dei nominati miasioaarj, ordinando:

1. Che i miasionarj dcbbaao prewntare le proprie patenti al vicario apostolieo, nonoatante che •iano apediti in miaaione direttamente dalla saeta aede, o dalla sagra congregatione di Propaganda fide, di modo ehe, se ricuaino di preaentarle, poeeano i detti vicarj come deTegati della medeeima tanta •ede inibir.loro Γ eeeroiaio dei ministère.

2. Che i medesimi eono tenuti a chieder license ai vicarj apoetolici di esereitare le loro faeolté etc., sebbene questi non poaaano senta grave causa negargliela.

X Che debbano esercitare la cura d' anime in mancanra dei clero secolare; ciô non solo *tî* chantais, ma ben anche *itutitia,* tai che possano esaervi (pstretti dai vicarj apoatoli.

4. Che eaercitando la cura d' anime debbano, rapport&^alla medeeima ed allé funxioni parrocchiaji, eater aogetti alla visita e corretione dei vicarj.

6. Cha debbano render conto, richiesti, ai vicarj apostolici, dell' eaecuxione delle pie lascite. se siano deputàti ad eaeguirle.

6. Che ae tra loro naacano questioni, i vicarj apostolici. come delegati della aanta sede, poaaano decider!· e terminarle. etc.

Queste regole furono successivement· aneor meglio dichiarate, e di nuovo incnlcate. a seconde delle difficolté ché si. ravisaarono iocontrarsi nell' osaervanxa delle medcsime. o in occassione di dubbj proposti sull' oggetto steeso. Cost net 1677 la aanta aede dichiarb obbligati i citati missionarj, non esclusi i padri della Compagnie di Ges&, all' obbedienia e subordination· ai vicatj apostolici .quoad omm'a owpofta *tt* dt'rectiotwm aHsaûmum*. Nel.1680. e togliere ogni equivbco sulla relatione dei religiosi vfirso i superiori regolari. la aanta aede voile chiarito che, aebbene esai, quanto alia disciplina regelare erano «oggetti ai superiori dell· inatituto, pure questi non li potevan rimuovere dalla missione •enta il contento dei riapettivo vicario spostolico, Nel 1701, si confermb che i ricordati missionarj, inquanto ali' amministraxione dei aagramenti ed altri ministeri di missione, sono *Mmtdiatamtntt* soggetti alia sagra congregatione di Propaganda, o a chi la medeaima li aottopone. cioè'a vicarj apostolici. Similmente nel 1702, si ripetb il decreto, che i missionarj regolari nella Cina, di qualunque instituto siano, debbano ester aogetti intieramente ai vicarj apoetolici nell' amminiatraxione dei aagramenti e cura di anime etc., e cosi successivement·.

Da tuttocib è facile di dedurre eu quali· rose debbano i religiosi di qualsiasi instituto e société dipendere, ed ester sogetti al vicario apoatolico, D ossis al prelato superiore delta miaaione. qualunque sia il titolo aotto cui le regga. In ogni modo, ad escludere ogni ulteriore occasione di dubbiexta, la congregatione particulare per gli affari della Cina. in conformité delle anxidette prescrixioni, ha ingiunto (e il santo padro «i *è* degnato di' conformer!·) di dichiarafe di nuovo vspressamente a vostra signoria, per sua norma e governo. chi i missionarj regolari. compresi e nominalement» inchiusi i padri della Compagnie, eccetnata la sola interna disciplina regolare, quoad ornata esqotia *tt tUrtetientm* •sûm'oMum sui *inritdictiont tiearionm apottolicvmt tut.* Volle inoltre che si dichiarasae ancora espresspmente, · si facesse sentire, che se il missionario dove considérerai legato da una doppia obbedienxa, verso il capo della gîÎMione, e verso il superiore regolare, la prima dev'eaeer aempre la preponderant·; · quimji^ in caso dl conflitto. Ia prima dee vincere. e non venir paraliiaata collesiggere l' orner

yansa dellà seconda. SatiXbe difatti b»a singolar· g dallédonut obbedisnsa e rispetto alia tJ L_ . •aqta «ede.

Γ esigere, che U religioab-doves·· prefwire «tar pre^ ed at dappreeentanti o vicarj dellamedesima;_· cedere. Γ obbediensa profeeaata al «aperior· daU' or- qasati dal^eaata lorio non «i fanno regelare che del dine. sMuella che .b'«opta ogaialtn» eioi alla's·- veto inter···· della jreligibhe,Che oertamente in pretna autorité della canto aede e, del viearíodi moite Jjarte dipende dalU «entité dei ministri ai G«sù Cristo, · far preponderate un qualaiaaCpupto quali viene esso affidatt ni apportent pertento -di'regolare ed interna diacipUMT^K obblighi prin- a vostra .signoria. come di atteneni allé sopradette cipali e, gravjssimi di miarionario, ed il benq_ parti- regole e norme, coqb di eaaiggere dfl suoi mlssio- icolare al^ubblico, ed alla salvosMtaOterpa di mot narj In più esatta osterVanaa delle medesitne. eonfidategij. "E ben persuasa la sagfa congregatione, ehe non potré gidknmai aver luogo 1 additato cohfiitto, be il superiora .regolare, egli •tesso. animat» sia dal veto spirito evaftgelicm *el*

Dalia Propaganda. 30 settembre 1848.

Giacomo Filippo cardinale Fransoni. prefetto.

Al. Barnabô, segretario.

Lava Deo et immaculatae virgini Mariae.

LITERAE 3YNOD1CAE PATRI M IN PROVINCIALEM SYNODVM anno 1852

ad {eelhgUa»] Saaetae Mariae apod Olcott congregatorum.

>55l·. the archbishop and/bishojvs of tbe province of'Westminster, in provincial synod assembled, to b our dearly beloved brethren and chiljpdfT^n Christ, the clergy, secular and regular, and the faithful under our jurisdiction,

Archiepisoopus et episcopi provinciae Weatmonaateriensis in provincialem synodum congregati, noatria in Chriato carissimis fratribus et MjSliic. clero saeculari et regulari populoque fideli nostrae Λ · iurisdictionia.

Health and benediction in our Lord Jesus-Christ.

Λ few months ago, we separately solicited your prayers, and we enjoined public supplications, to obtain for ourselves the light and guidance of God's holy Spirit, in the synod which had been convokéd and appointed to be held by us, on the sixth of july. at' saint Mary's college. It is now our more pleaaing duty, conjointly to address you. before separating: to announce to you that almighty God has graciously heard your prayers, and to claim from you a tribute of sincere and cordial thanksgiving to him, for his many mercies bestowed upon us. For, although it would ill become us to apeak with commendation of anything that we have done, and according to our divine master's commands, we must needs say. at the conclusion of our work, that „wc are only unprofitable servants' yet we may not be silent, and withhold from yqu a share, in that joy and gratitude which fill our own hearts: J^geause God has dealt kindly with us in these days, which we have cheerfully devoted to our highest duties.

Foj^to him we attribute the peso· and cheerfulness. the union and charity, which have made this our first synod, truly a meeting of brethren dwelling in unity: to him we owe the edifying assiduity and exactness, with which all engaged in this holy work, have discharged their allotted functions: to him we refer the calm, th· impartiality and the prudence, which have distinguiabed the deliberations and conclusion· of the theologians I invited to assist ua: and if it ahall plsase him, that there shall be found aught of wisdom or usefulness in the decision· to which we have come, not to ua, but to him and to his holy name, be given all the glory. For on his promise· we have relied, and to his light we have looked, and not to oup own unworthineaa. for being rightly led to conclude whet might please him best.

And surely, dearly beloved, it is no «mall token of the divine favour, that after many ages. during which the synodic·) action of our holy church has been here suspended, we should have been enabled, •o natufltlly, and to easily, and with «o much comfort and fruit, to reassemble, aad accurately perform whatever has been prescribed for such

Salutem et benedictionem in domino nostro Iesu Christo.

Pauci menses sunt, cum vestras preces poposcimus separatim. et publicas supplicationes edeximus, ut nobis lumen ductumqu> Spiritus sancti conciliaremus ad eam synodum, quae in diem fi iulii convocata et indicta erat, in rollegio Sanctae Mariae a nobis habenda. Nunc, priusquam hinc digredimur, illud nobis iucundius faciendum ducimus, ut coniunctim vos alloquamur, certioreaque faciamus, omnipotentem Deum clementer audivisse vestras preces, et postulemus a vobis, ut illi pro multa eius in nos misericordia sincerae gratias ex animo persolvatis Quamvis enim nos minime deceat, quidquam eorum, quae egimus, cum laude commemorare. et. secundum divini magistri praeceptum, absoluto nostro opere, dicere nos plane oporteat. ..seret *mutilet* sumus," * non possumus, tanifin silere, neque id gaudium eosque gratos in Deum sensus, quibus perfundimur, non communicare vobiscufiv quoniam DeUs propitium /e nobis praebuit per nos dies, quos summis nostris officiis gaudentes dicavimus.

I

Ipsi enim tribuimus illam pacem ac laetitiarp. illam concordiam ac caritatem, quibua factum est. .ut prima haec nostra synodus vere coetus esset habitantium fratrum in ipsum: debemus insignem illam assiduitatem et diligentiam, qua otnnes. qui in huius sqncti operis partem vocati erant, assignatum sibi quisque munus obierunt: ipsi adscribimus illam gravitatem, aequitatem, prudentiam. quae in theologorum, quotum operam expetivimus, deliberationibus et sententiis eluxit. Quodsi eidem placuerit, ut quidquam a nobis sapienter aut utiliter decretum reperiatur. non nobis, sed ipsi et sancto eius nomini detur omnis gloria ! Eius enim promisais confiai sumus, et ad eius lucem, non ad nostram indignitatem respeximus, ut dirigeremur ad ea decernenda, quae maxime illi placerent.

Et profecto, carissimi, non exigua divini favoris significatio est. quod, postquam per complura saecula sanctae ecclesiae nostrae synodorum ratio his in locis erat intermissa, nobis velut sua sponte contigerit, tam facile tantoque cum solatip atque fractu denuo convenire, eaque omnia accurate peragere, quae in huiusmodi celebritatibus prae-

* Versio curata ab editoribus Collection'· *Lace;-.-..*

• bsc XVII. Ift · P*. CXXXII. 1. · Ps. cxm. ».

solemn'.occasion*.'Md proceed in peace and undisturbed calm. till., we brought our underOtkiag to its faÿfpl conclusion."

Such .mercies must not be passed by without their merited expression of gratitude ; gnd we have therefore appointed ÿie «coming festival of thV Assumption o£ thç blessed Virgin, Sunday the fifteenth of august qedt, for a day of generalised solemn thanksgiving. On it. this our joint svnoddal letter shall be read and published *to* our faithful people, in each church or chapel also there st^ll be perfogpied.wn aet of ..thanksgiving, either at the close of mass or at benediction in th* evening, fhe 7* *Dnuo,* with its versicles add prayers will be sung (or recited where no minic is ordinarily per^ tormedj; and the prayer for thanksgiving will tie inserted in every mass, under the »*ηιφ conclusion a* the collect of the day.

Wo earnestly invite you all. dearly beloved, to join your hearts to ours, in tlie warm and hearty discharge of this duty of gratitude and love. For we feel assured that you.will agree with us in the conviction?that through this synod great and lasting blessing· have been bestowed upon the catholic church in thia country, at soon ae the decree· and provisione, therein made, «hall be published and put in force. You artl not ignXçant. that the acta ◇f λ provincial council have no authority, and therefore cannot be made public, nor can its decree· be enforced, until they «hall have been submitted to the correction and judgment of the holy apostolic see. and so have received its confirmation. Until then, whatever has been enacted, necessarily remains suspended and secret; but we trust it will not be long, before we may communicate it to you.

But. in the mean time, we jaiah to impart to you such fruit of our deliberation· as doe· not come within the limit· of thia stricter law; aad to uddress you upon variou· topic· po*«easing a religious interest, which we think it timely aad profitable to urge on your aerioua attention. They will thus come before you with that weight and authority, which the united voice· of all our pastor» can bestow.

1. The first and paramount ▸ object, on which we desire to speak to you. as father* conveying to their children the dearest wiehe· and interests of their heart·, ia the education of the poor. On this topic you are yearly, and even more frequently. addressed by each of us; and it is difficult to add to the repeated and urgent appeal· which are made to your consciences and your sympathie·. But the more the subject is considered, the more its importance increases, and the more jve feel it our duty to awaken your minds and hearts to its pressing claims.

The education of the poor has always been considered a· one of the most important duties confided to the church. But while, in every age. •he has faithfully discharged her obligation, it is clear that the manner of doing au. will vary with the circumstances of time and place. Where faith is undisturbed and morality unassailed, where the war of life has to be with , the inward passion·, more than with the outward world, there the training of the child in the way wherein he 'ha· to walk, is a simple task. The habit of divine faith gives a solid groundwork for the building which has to be raised; and simple instruction, line upon line, raises it up to the required measure, without hindrance or opposition. The example of all around, the unanimity of their convictions, and the repetition

scripta sunt, et sascep/um opus ad felicem ex* tum' au^im* cum pace et quiete perducere.

Talia miserentia Det bbnefieja fas non est sine debfti grati animi significatione prpeterin; et idcirco proximam beatae Virginis in coelum assumptae festam lucem, diem* dominicam eamdemque augusti quintam decimam, communi ac ßolemni gtatiaium actioni assignavimua. Illo igitur die haec. ej synodic* nostro populo fideli legend* est dr promulgand*. In' singulis ecclesiis vel isaeellis item habenda e»t gratiarum actio, vel shb fidem /rei divinae, vel in vespertini* caerimonia. Occantando· hymnu· *Tf Drw»* cuur sui» versiculi» et prveibu·, vel. sicubi cantu· esse non tojet. recitando»; singulis autem saAia interenda Mt uratiô pro *çrafiarvvi* octûme, Çollectae diei sub una conclusione «diun-

B λ na omne· etiam atque etiam invitamus, dilectissimi. ut intimi· nobiscum srnsibu» conspirvti» in hoc grati . animi et atnuria officio s^udiosi»«nne pra<Mtando. Multa enini ac perpetua hacXySodo x beneficia in catholicam apud no· vecle»rani esse collate, de hoc nobiscum procul dubio consentietis, ubi primum ea. quae in ilia decrevimu· ac pro* sXÙfanu·. promulgat^ in usum venerint. Neque enim ignorati·, concilii provincialis acta tamdiu auctoritate carere, et idcirco promulganda non eue. neque eius decreth exerceri poeee. donec •anctae aedi· apostolicae emendationi iudieioque •ubiecta, et ab ea confirmata vint. Interim, quidquid actum decretumque eaL. suspensum et secretum manere debet; qusnquam confidimus, non longam moram fore, dum ea vobiscum -communicare possimus.

Interea vero eum deliberationum nostrarum fructum, qui gravi illa lege non comprehenditur, vohj· impertire cupimus et de varii· argumentis magni ad religionem momenti vobiscum agere, quae animis vestris inculcare opportunum atque utile arbitramur. Quae hoc pacto eam apud vos vim atque auctoritatem habebunt, quam iis coniunvtae omnium pastorum vestrorum voce· conciliare possunt.

1. Earum igitur rerumr^rie quibu· ad vo*. ut patres, quorum ardentissime vota . atque studia in filios feruntur, dicere volumus, prima et pfaecipda* eat pauperum educatio. I>e qua quidem quotannis aut etiam crebrius quisque nostrum vos appellare •olemus; nec sane facile est addere quidquam ad •as cohortatione·, quibus iam saepe ac studiose religionem vestram et caritatem excitavimus. Bed tamen quia, quo magis res consideratur, eo maioris D esse momenti cognoscitur, idcirco nobia faciendum es»e ducimus, ut ad illam necessitatem mente· vestra» animosque magis ac magi· intendamus.

Unum e gravissimis ecclesiae iniunctis officiis semper habita e»t pauperum educatio. Quod quidem officium sicut illa omni aetate fideliter praestitit, ita facile a^mret. huius rei efficiendae, pro temporum et locorum conditione, aliam atque aliam esse rationem. Nam ubi nec fide· labefactata est. nec morum honestas impugnatur; ubi hoc vitae bellum magis cum intestinis animi perturbationibus gerendum eet. quam cum externa saeculi pravitate ibi facile negotium eat pueros in eam. qua incedere debent, viam dirigere. Habitus enim fidei divinae firmum praebet exstruendo aedificio fundamentum; idque simplex institutio, re nulla impediente aut adversante., paulatim ad necessariam altitudinem educit. Commune omnium, quibuscum vivitur, exemplum, eorum in fide consensio, assidua earum-

of identic*! principle*, cooperate with the early precept·, >trengthen them, conaolidate them,· Md help to keep unimpaired the foundation bat laidlf But, where on even tide aggreaaion haa to be encountered, ^when* every «tone that ia added to the building i· contested· and Jpas to' be defended, where not only counteracting, but destructive, influence· have to be'resisted,tyrhere not merely the superstructure, but the very foundation, must be secured, by endless precaution· <nd mtrtnpliqd safeguard^: the duty of attending to early education/ become complicated and difficult, and require· more serious thought, more time, more agencies, and more vigilance, than at other time·. And such ie our cs$h now. Except through a laborious edueatiou^e cannot guarantee to our liHle one·, d •ingle souhd principle, one saving tftth. From the <l<<ftrine of the blessed Trinity to the smallest precept uf the church, they are exposed, even in childhood, to bear all dogma and all practice ••«ailed, ridiculed, reasoned against, blasphemed. Systems of education, made as tempting as possible, b* promise· of greater learning, or' offers of present advantage, surround parents and their offspring; and too often the fatal bait is swallowed, and the religion of the child is sacrificed to an imaginary temporal welfare.

It is in the midst of this state, that we have now to secure the education of ourtpooi. If we wish to have a generation of catholics to succeed the present one. we must educate it. or other· will snatch it \fp. before our eyes. If we determine to educate it. it must be with all the mean· and pains necewfcry to cope, first with the efforts made to defeat our purpose, and then with the dangers and temptations, that will beset those on whom we bestow this heavenly boon. In other c • ords, our education must be up to the mark of modern demand, and yet it must be solid in faith und in piety.

The first necessity, therefore, i· a sufficient' provision of educatiop. adequate to the wants of .our poor. It must become universal. No congregation should be allowed to remain without it· schools, one for each sex. Where the poverty of the people is extreme, we earnestly exhort you. beloved children, whom God has blessed with riches, especially you who, from position, are the natural patrons of those around you, to take upon yourselves lovingly, this burthen of providing, if possible permanently, for. the education of your destitute neighbour·. Do not rest until you see c*4bio-?want supplied: prefer the establishment of good schools to every other work. Indeed, wherever there may seem to be an opening for a new mission, we should prefer the erection of a school, so arranged a* to serve temporarily for a chapel, to that of a church without one? For the building raised of living and chosen stone·, the spiritual sanctuary of the church, is of far greater importance than the temple made with hand·? And it -is the good school that secures the virtuous and edifying congregation.

2. We have said that our education must be up to the mark 0Y modern demand· : in other words, we must take advantage of the means afforded us. to render the secular part of our education as effective as that which others offer. The great bribe which the age holds out to our children, in exchange for the surrender of their faith, is a

a dem· doctrinarum inculcatio, prima pueri· tradita » praecepta adiuWnt, confirmant, corroborant* efficiuntqqp ut iactum ab initioflfnndamentpm incolume •erretur. At vero ubi omni ex parte repellendi •unt impetu· ; ubi quilibet structurae additu· lapi· oppugnatur et defendendus est ; ubi nop modo adversae. sed etiam exitiosae fire· propulsandae: ubi non tantum j|ui>d superstruitur, sed ip«um quoque fandamentym Infinitis cautionibus et multiplici praesidio tutari neceese eet: ibi profecto impedita et difficilis re· est puerili· institutio, tet diligentiorem curam, longiua tempus, maiorem contentionem, quam abis temporibus, exposcit. Atque hpec nostra nunc est conditio? Nullum enjm omnino bene vivendi praeceptum.nullam ad salutem necessariam veritatem, nisi laboriosa institutione parvulis nostris praestare possumus. Qui iam a primis annis in eo versamur pericirfo. ut^omnia suae religionis tum dogmata tum instituta, a doctrina sanctissimae Trinitatis, usque ad minimum ^eccleliae praeceptum, oppugnari, derideri. argumentis peti, blasphemii* lacerari audiant. Varia institutionis genera, oaque ve) pollicitatione maioris progressus, vel praesentis emolumenti mercede. quam maxime ad alliciendum comparata, parentibus et pueris undique obtruduntur; hi fatali esca nimium saepe capiuntur; parvulorum religio inanissimae spei temporalia commodi posthabetur.

Hac igitur rerum conditione, pauperum educationi providere debemus. Si catholicorum hominum sobolem. quae nobis succedat, habere volumus, hanc educemus necesse est: sin minus, alii eam inspectantibus nobis occupabunt. Quodsi illam suscipimus educandam, hoc iis omnibus praesidiis •c laboribus efficiendum est. quibus cum adversus conatus nostro consilio infestos, tum adversu· pericula tentationesque. quae eos. quibus hof· coelecte educationis bonum a nobis pniestatun manent. pugnare possimus. Paucis complectimur nostra educatio ea debet osse, quae et huius aetatis postulationibus respondeat, et solida fidei ac pietati* fundamenta ponat.

Illud igitur primum requiritur. ut eiusmodi provideatur institutio, quae pauperum nostrorum necessitatibus et sufficiat et plane rongruat. Et ea quidem ad omnia loca pertineat necesse est. Nulli congregationi liceat scholis suis, una pro unoquoque sexu, carere. Quodsi populi extrema sit paupertas, vos. carissimi filii, quibus Deus divitias largitus est, vosque maxime, qui pro gradu, quem tenetis, eorum. inter quos versamini, velqj natura estis patroni, vehementer hortamur, ut amanter id suscipiatis oneris, ut fratrum Ope destitutorum educationi. si fieri poMit, in perpetuum consulatis. Nolite prius quiescere, quam huic necessitati provisum sit; neque bonarum scholarum institutioni ullum aliud opus anteponite. Prefecto, ubicunque novae alioui miseioni locus'patefieri videatur, scholam ita dispositam, ut sacelli usum ad tempus praestare possit, malimus institui, quam sine schola ecclesiam. Nam e vivis et electis lapidibusl exstructum aedificium, domus •piritualis ecclesiae, longe maioris momenti est, quam templum manu factum. In bona autem schola certa spe· sita est florentis virtute et pietate conventus.

2. Diximus,, nostram educationem talem esse oportere, quae huiua aetati* quasi postulatis responderet; id autem est dicere, nos ii· praesidiis, quae suppetunt, uti debere, ut educationi· nostrae par· velut saecularis nihilominus efficiat, quam quae ab aliis offeratur. Praecipua enim merces, quam haec aetM pueri· nostris tanquam conditionem

1 Pstr. II, 5.

greater amount of worldly knowledge. Thia it is true, is but n-euare; auch a one as deceived and rained our (ret parents in) paradise1; and it is our duty» ever to cry aloud, and trarn foolish parents, that not all the wltdom ,of Salomon, even if it brought with it the wealth of the whole world, would compensate their children for the lose of their souls But this will not suffice.,' We must remove the- temptation as far as possible from human frailty: we must not even leave an «excusé to lukewarmness. Make your schools equal in every respect to those which qro opened to allure away our children. Avail youfselves of kevery encouragement, and every improvement, -which teqds to raise the standard of your education; and let there be no pretence tenable for sending catholic childrep elsewhere.

In effecting these most useful purposes, and procuring means for encouraging a high order of education, as well as extensively diffusing its blessings, we consider that the institution established by us, and known .as the poor *tehopl* comsuttas, has been eminently useful, and deserves our public approbation and our joint recommendation. Composed, as it is, of priests and laymen, selected from all our dioceses, it has attended to their several interests with fideljty and impartiality; and it has been the instrument for obtaining assistance and means for education, which, without its cooperation, would not have reached us. Through it, the character of our poor school teaching has been signally raised; and the erection of normal and training schools, which we now owje to its exertions and teal, promises to secure, on a stable basis, tlje future enjoyment of this blessing. We, therefore, exhort and urge you to support this excellent institution, by your liberal contributions, by your hearty cooperation, and by your friendly encouragement.

, 3. But. while we thus wish tp promote a secular instruction equal to whaF others offer, ,we consider sound faith, virtue add piety by far the most important elements of education; and these, as we have already declared to you, we are the most anxious to secure and to promote. We cannot, of course, conceal from ourselves that the encouragement which the state or the policy of the age, gives to education, has a tendency to increase the importance of worldly knowledge, if not to the disparagement, at least to the consequent depreciation of religious learning. The inspection, the rewards, the honours derived from the state, are strictly limited to proficiency in the former class of instruction; and the youthful mind ia easily led by its own ardour to pursue what obtains public approbation and reward to the neglect of lees prised, but far more important, acquirements. It is our duty to find a counterpoise for this undue preponderance: and, after mature deliberation, we have gladly adopted, for this purpose, the excellent suggestions made to us in synod, by the poor school committee, through ita worthy chairman. We propose, therefore, to appoint, in our Respective dioceses, ecclesiastical inspectors of schools, whose duty it will be to examine the scholars in the religious portion of their education, to grant

defert, ut hi viciaaiak (dem an*· prodant, nimirum haec est, .maŏor quaedam profanae eruditionis summa. Verum h*ed(nihil eat aliud, nisi laqubus. idem ille scilicet, 'quo decepti·.primi parentes noetri in paradiso, perierunt: .A'ritù siMt dii, BctMlM bonum *rt* motam.1* Muare. nostrum est semper vocem extollere, stultosque admonete parentes, fiGosĹ ne omni quidem sapihptis Salomonis^ etiamsi univtgsas' totius mundi opet aecum a/ferat, animarum auarum iacturam redimere posse. Verupr-id nequaquam erit ahtis. Malorum illecebras, quoad omnino fieri potest, ab humana fragilitate removere debemus. immo vero ne segnitiae quidem ullam excusationem relinquere. Facite igitifrjit scholae vestrae omni ex parte illis parea stnt. vqiiae ad liberos ^restros pellicietidos 'aperiuntur. Si quod est incitamenti genua, ai qua ratio emendatior et melior, quae valeant ad vestram institutionem altius evehendam. B his utimini; neque sinite, ullam iustam-^causam relinqui, quare pueri catholici in aliam mittantur disciplinam.

Ad haec autem tam utili* exsequenda consilia, et comparanda éa. quibus et magis excitdri educatio, et latius propagari eius salubritas possit, summopere profuisse intelligimus ilhni-Coaavltam cwrésxfù *poupr*rwm sckolts (hoc enim nomine vulgo noscitur) a nobis institutum, quod nostram et publicam approbationem et communem commendationem meretur. Cum enim partim sacerdotibus, partim laicis. iisque ex omnibus nostris dioecesibus delectis, constet, variis harum commodis fideliter integreque consuluit; ab eodemque ea sunt comparata educationis adiumenta ac subsidia, quibus sine eius auxilio nunquam essemus potiti. Illius item opera effectum est. cum ut pauperum scholarum disciplina sese insigniter efferret, tum ut conditae instituendis magistris scholae, quas eiusdem conatibus industriaeque debemus, spem nobis praeberent fore, ut haec bona, firmis quasi radicibus defixa, etiam in futurum tempus fructus suos funderent. Quod ut egregium institutum et liberaliter collate stipe, et coniuncta alacriter opera, et studiorum vestrorum significationibus adiuvetis, vos etiam atque etiam monemus et hortamur.

3. Verum ita profanam eruditionem quaerimus ei parem, quam promittunt alii, ut sanam fidem, virtutem et pietatem longe potissimam educationis partem esse arbitremur; quam nos quidem, id quod iam significavimus, tueri ac fovere magnopere cupimus et optamus. Illud sane non pessumus non animadvertere, ea. quibus publica auctoritas vel huius aetatis prudentia utitur ad excitandam puerilem disciplinam, eo pertinere, ut saecularibus doctrinis maius pretium accedat; ex quo religionis scientiam, si minus contemni, at certe minoris aestimari neceese est. Scholarum visitationes, praemia, honores, quae publice decernuntur, progressus in priore illo disciplinarum genere unice spectant; atque ita iuvenilea animi insito ardore facile inducuntur, ut ea. quae publice probari et ornari videant, consectantur; quae vero, quamvis per se longe graviora, tamen minoris aestimentur, ea parvi pendant. Nostram est igitur providere, ne illa pars hanc injuste praeponderet; huiusque rei causa, habita' diligenti deliberatione, perlibenter ea comprobavimus, quae consilium curandis pauperum scholis per egregium virum, praesidem suum, ad nos in synodo retulit. Suademus igitur, ut in singulis dioecesibus designentur ecclesiastici viri, qui scholas visitent: quorum .offieium sit, discentium religionis scientiam tentare, iisque, ut quisque hac

[1] „ Fm statf ta ea Oeds, jweariay goad sed veil.* Gsu.UI, 5.

oartiflrate· «ad sward prié··, for proficireey in if; and m give Ay on· who aspires fob·· teacher of calholie childrepr tb· muM,of proving Ktqn-if morally fitted *m* th· office, and privent tb· unworthy from obtaining so^serious a tmt This plan, th* utility which must, at tint right,' ba obvious, will entail additional exp····, and inf ere··· fae demands on the fond· of (h« poor scbool committee.' But we yèly oniony h o h of it· vital importance, for redoubled exertion· an^ augmented resource· to meet thin new exigency.

^ATWhile we thus turn, our most serious thongfcts toward· the education, ia hound faith and virfnôùa moral·, *of* our poorest efiildren, who are most expoted to the fivil arte and tempfation· of enemies, we rannot overlook the want· of other classes, no lew dear (to us. Where there ia a sufficient catholic population to warrant it, we earnestly reoommend the establishment of a middle «cbool, as it is called, in which a good commercial add general education •hall be given to the children of families in · better worldly position. At prepent the youth of thia class, aspiring to a higher standard of instruction, and for obviou· reason· unable to attend the gratuitous or poor school, are generally sent to dayschool·, where religious education is out of the question, and where often their, faith is expoadd to serious trials. The experiment of establishing such a school as we allude to, has succeeded in several towns; and we beg both clergy and laity to extend this great blessing, wherever they see a reasonable prospectif success.

5. We cannot leave the subject of education, without alluding to the effort that, is being made by our venerable and beloved brethren, the bishops of Ireland, for the establishment of a catholic university. Acting under the directions, and with the approbation of the holy see, seconded by the cooperation of their clergy and their flocks, encouraged by the contributions of both hemispheres, these xealous prelates are aiming higher than we can dare—— at the providing of an unmixod education of the very highest order. From our hearts we wish them success; and we are glad of this opportunity to testify to them our Warmest,sympathy. What we have hitherto* done, we will continue to do — recommend the undertaking to the charity and liberality of our faithfal people. Should such an institution grow up ao near us, it· advantages to us will be incalculable. We shall see open to future generations, the means of a liberal, scientific and professional education, united with solid religious instruction, a blesaing denied to· the present; and we may see revived, what formed the pride bf Ireland in early ages .of Christianity, multitudes who loved heavenly, as well as earthly, wisdom, sailing to her from distant shores, to obtain 'the still undivided treasure at her hands.

6. You will see, by all that we have addressed to you, how solicitous ws are about th·'preservation of the faith committed to our charge. It is no wonder that we should be so. While this is the groundwork of all piety and of our salvatioa, though without it w· cannot possibly please God, it has become lms and lms an object of care or of esteem to others. The innumerable contradictions of doctrine, which have long prevailed in «very system oat of

Jlia parte mrofeettrit, ita testimonia dare et praemia deeeroere; quo flat, nt iiq, qui eatbolitbrum pue^ rorum magistri mm cupiant, facultas praebeatur idonee· m ad eam ram probandi, indignis vero tam. gravis muneri·· aditas praecludatur. Hoc quidem consilium,, qu<M quam sit utile neminem primo •tatim aspecta fugere potest, .sumptuum accessionem afferat, gravabitque pauperum scholarem aerarium. Veram, summam rei necessitatem ita vobis perspectam, fora oonfldjmus, ut ad^ovum hoc onus' ferendum industriae «t liberalitatis incrementum merito a vobis exspectemus.

4. Dum autem in eam curam studiosissime itl· cumbimus; 'ut sana fide et hoAestis moribus in? buantur' pauperrimi illi adulescentuli, qui malis artibus lenocinlisque inimicorum maxime obiiciuntur; aliorum, qui non minus nobis cari sunt, necessitates négliger· 'non possumus. Itaque quibus in locis is raPer'tur catholicorum numerus, qui hoc' praestare posait, magnoperq,cupimus, scholas eius generis, quas medias vocant, constitui, in quibus divitiorum parentum filii eum ad cetera tum ad mercaturam idonea institutione rite impertientur. Nunc enim haec iuventutis pare, quae aliquanto liberaliorem disciplinam expetit, nec. tamen, ut facile cernitur, gratùit·· seu pauperdm scholas frequentare potest, in scholas diurnas, quas vocant, fere mitti solet, in quibus nec religiosae educationis ulla habetur ratio, et puerorum fides saepe in graves incidit scopulo·. Huiusmodi scholae in aliquot urbibus prospere constitui coeptae sunt; quare •t clerum et populum fidelem obsecramus, ut tam salutare instituti genus latius propagent, ubicumque re bona spe· «ucceesus ostenderit.

6. Hunc de educatione locum relinquere non possumus, quin meminerimus illius s venerabilibus et carissimis nostris fratribus, Hiberniae episcopis, suscepti operis ac laboris in catholica .univeritate condenda. Duce atque auspice sancta sede, illi sancto studio incensi antistites, adiuti cum cleri tum populorum suorum opera, collatisque ex utraque orbis parte subsidiis confirmati, maiora conantur, quam nos audere possumus; id enim spectant, ut mere catholicum institutionis genus, idemque plane excellens, iuventuti comparent. Quibus nos ut coepta prospere cedant ex animo cupimus; laetique, hac opportunitate usi, summa jlKs studia nostra testamur. Quod adhuc fecimus, idem facere pergemus, ut inceptum opus fidelis populi nostri caritati et 'liberalitati commedemus. 8i enim tale institutum in tanta propinquitate exstiterit, immensa inde ad nos utilitas redundabit. Posteris aetatibus paratam videbimus disciplinam, liberalia* studia, altiores doctrinas artesque ad vitam utiles complectentem, eamque cum accuratissima religionis scientia èoniunetam; cuius boni copia huic aetati negata «st; rnrsusque flori bernemus illud, quod primis Christianae religioni* saeculis eximia Hiberniae laus fluit, ut divinae pariter et humanae capientia· avidi iuvenee · longinqui· oris ad eam frequentes navigent, ujumqu· illum, nunc quoque coniunetum, thesaurum ind· petituri.

β. Atque ex his omnibus, quae vobis diximus, intoUigetis, de eonsuyvnnda fids nostra· custodiae' commissa quam simus solliciti. Neque vero id mirum in nobis videri debet Quamvis enim fides sit fundamentum omnia, pietatis et humau·· salutimitium *, et sire illh impssriW* sit ptaesre *Dto*\ tamen ab aliis in dim minus curari «h in pretio haberi coopta mt Infinita enim contrariarum opinionum certamina, quibus omnes extra catholicam

* Csus. Trit, Sam VI, e. a ▮ Bsbr. XI, «,

,s ■amnimmisii --μ ^M■l · Γ,μβ

the catholic church, frsttibg, and dashing together; χ ecclesiam sectes diu Kboraruat, euyh mutuo -ease Kave worn, themselves dowll, into 1 smoothlispathes truerent, ea idks ooaeederunt, Subiit

and th· simplest hypothesis for getting rid of the scandal of contention about sublimest trutl^haa jieen adopted — that they are matters of indifference. .Hence, the attachment of the catholic.-to specific troths, and his jealousy of changejn mattery of religion are derided as narrow-minded Sod illiberal; and the very characteristic which saint Loo gave to the wosship of pagan Home is now popularly attributed to genuine Christianity, that it is-truly religio» in proportion ah it opens wider ito arms, to embrace and comprehend more conflicting errors. The age is one which rejdbjs aty strict dogmatism, and .ito spirit is' the enemy of faith. It Is difficult to be in contact with it, and not fee) its influence, its reasonings, its* disdain, its jeers, its very blas-v pbemies; become familiar,'·and cease to inspire horror; the sacrednesa of what is habitually assailed B remains less vividly impressed on the mind; snd many, who would die for their religion in general, and its truth, do not feel so keenly about particular doctrines, each of which is absolutely necessary to form the whole faith of the church, not one of which can be impugned or given up, without destroying the entire structure of truth. Wherefore, dearly beloved, we earnestly exhort y(ft. as the apostle found it necessary to do the first Christians, exposed s* they were to the same dangers — «'o watch, stand fut in the faith, do manfully and be strengthened.* „Let no man deceive you with vein/ that is specious „worde". ı Follow not your own opinions, nor those of other men; but remaip steadfast in the teaching of God s church, keeping the very form of sound words which she deliven to you, and not reputing any thing light or unimportant which she communicates. Above all things c prise the great blessing of unity, which is so distinguishing a mark of God's church. Let there be .no 'contentions, no dissensions, found among you. Hear the voice of your pastors, who in their turn are careful to preserve themselves in the unity of the spirit, adhering closely to the chair of Peter, wherein sits the inheritor of his jurisdiction and-. supremacy, holding the keys of Christ's kingdom and the staff of pastoral jurisdiction over all the sheep of his one fold.

7. But faith must be rooted in charity and quickened by good works, to be available unto salvation. And therefore we exhort you to all piety', and the faithful discharge of all your duties. For ^godliness is profitable to all things, having promise of the life that now is, and of that which is to cornè'. In proportion as the times are evil, increase your own fidelity to the religious observances of the D church. He who frequently prays to God, who, if possible, daily attends at the adorable sacrifice, purges at short intervals his conscience from stains, by the sacrament of penance, and often devoutly receives the source of life in the most blessed eucharist, will not easily feel his faith weakened. Perform then these duties with cheerful fervour, „not with sadness or of necessity, for God loveth a cheerful giver.* .Towards the most holy sacrament we warmly entreat you to entertain the most tender devotion; promote its. honour, its solemn adoration, its silent worship, its frequent-reception. In the very-blessed and immaculate mother of God, we earnestly

mollis quidam languor, multiqus, at eam de summit veritatibus alternandi infamiam effugerent, ineptiosimum illud statuerunt, de toto hoe rerum genere quid quisque sentiret nihil referre. Quare, id studium, quo catholici ecclesiae suaq doctrinas relinent, et omnem in-religione mutationem aversantur, deridetur ut stultum et illiberale.; quodque" sanctus 'Leo. retent Bolane superstitionem .describens, .ait; „£t' 'maenam *libi'ndtbeittr afsumpstese rtligieam,* guta *nullaot rttfUbit* /efrstofem," * idem -none vulgo, -hebetur germanae christianitatis insigne. Répudiât enim haec aetar- omnem definitam dogmatum formulam; abhorret a fide eius ingenium. .Difficile est aic in ea versari, ut nihil (je eius contagione trâhatur. Lius argumenta, fastidia, irrisiones„ bl**-, phemiae ipsae, fiunt assuetudine quasi, familiaria, et iam sine horrore audiAtuf^ eàrum rerum, quae assidue impugnantur, sanctitas minus acriter movet animos: ac multi, qui pro religiorib universim eiusque veritate mori parati essent, non eodem studio oomplectuntur singtftaria doctrinarum capita, quorum unumquodque plahe necessaria pars est fidei ecclesiae: ut oie unum quidem' impugnari aut abiici possit, quin totum veritatis aedificium destruatur. Vos igitur, carissimi, iisdem verbis cohortamur, quibus apostolus primos christianos. iisdem periculis bbiectos, hortandos putavit: „ *Vigilati,* state in*fidt, ririliltr agita tt* con/ortaaun·.' ATrmo vos *ttdàcat* inanibsM, id est speciosis.ysrbis." * Nolite aut vestras proprias, aut aliorum hominum, opiniones sequi, sed constanter perseverate in doctrina ecclesiae Dei. habentes ^*formata* sanorum csrborum'**, quam ipsa vobis tradit, nec quidquam eorum, quae docet, leve aut non magni momenti reputantes. Super omnia vero beatam unitatem magni facite, qua una maxime nuta distinguitur ecclesia Dei. Neque *„eonttntion«i* neque *diiM*tionti tint Mtr* eos" *. Audite pistorum vestrorum voces, qui et ipsi *„toUieiti* sunt swears *mitattm rpirittu"* *] dum firmiter adhaerent Petri Cathedrae, in qua sedet illius iurisdictionis et primatus haeres, tenens claves regni Christi et bacuIum pastoralis auctoritatis in omnes oves unius dominici ovilis,

7. Fides autem in caritate radicari' et bonis operibus excitari debet, ut ad salutem prosit. Quare. hortamur vos ut pietatem colatis, et omnia vestra diligenter impleatis officia: ^*Pitiat* enim adornata *utiUi «tt,* promissionem habeas *vitat goat* nunc est *tt futttrat.** * Quo peiora sunt tempora, eo fidelius sancta ecclesiae instituta servate. Qui enim frequenter Deum precatur, qui. si modo potest, quotidie divino interest sacrificio, qui brevibus intervallis conscientiae iculan eluit poenitentiae sacramento, et saepe ac Aie in sanctissima* eucharistia vitae fontem suscipity hic non facile labefactari fidem suam sentiet. Implete igitur haec officia cum alacri■tate ac fervore, „aon *tz trittitia eut te ntcmUelt; hiltr»»* emet..datorum *'diligit Dttu.'"** Erga venerabile sacramentum, etiam atque etiam oramus vos. ut tenerrimam pietatem foveatis; promovete eius honoram. publicam adorationem, tacitam religionem. fTequentem sumptionem. Magnopere voe hortamur ut in semper benedicta et immaculata Dei matre fiduciam, qualem filios decet, collocetis: quae qui-

ı Ia astoli «mctcniin apasMarwu.
* I t^r. III. IS. - Eph. IV, ».
* Eph. V. a ' Eph. m. it.
* II Ti·. I. 18. * I Tint IV. e.
* Π Car. XII. SO. * Π Cor. IX, 7.

exhort you^to feel· a filial· confidence, which .is the g fruit, of love towards her divine eon, aad will make you bave daily recourse to her patronage pad i»- trfreessibn. ^oyo the glory of God's house aad the majesty of his worship: and minister.to theta gener rous|y, according to youçmeans. Love the poor of . Jesus Christ, his dearest disciple·, aad. assist them charitably, «specially byeupporting suSh institution^ as secure their spiritual? together with theis tepipop rei welfare.,Ædify all around ?ou by the blhmeisons·· of your Uvea, the Christian order of your families, acid the .virtueeflfluited to.your condition; „For the rest, brethren, whajmtever things are o4e, whatsoever modest; whatsoever jùsA whatsoever ^bly. whatsoever lovely, whatsoever -of good fame, ^if there be any virtue, if Soy prpise of discipline, think of these things. -q.

-8. But you are exposed to tnaloof another sort, in «hich it is likewise our duty to direct you.' Dearly beloved, we. need not recall to your minds the many and various ways' in which your faith, your morals, your pastors, your holiest institutions, your church in fine, and your 'religion, have been lately assailed. We need not trace-the progress of injury from words to deeds, nor shoW the ripening of ill-judged expressions into destruction' of property, shedding of blood, and desecration of what is most holy. And you know too that many persons around you would not hesitate to proceed to greater lengths, were iy permitted them. Now, under these circumstances, you^ line of duty is clear, and we must net refuse to point it out to you. ,

* . 'iK

First then «e exhort «you. not,to .be detç&red by evil threats, nor by such 'injuries, from the free, the manly, and the Christian discharge of your duties, and the lawful defence of your rights, as citisens. Exercise the prerogatives which belong to you ^in an honourable and generous spirit. Shrink not from any obligation imposed upon you by your state of life. If in the senate, or among the representatives of the people, or a magistrate, or holding any office et trust Aor honour, or a simple cltisen. remember that your rights are the same aa those of other persone similarly situated; and allow no one to daunt you. or drive you_from the fearless, peaceful, and dispassionate performance of the duties which ever accompany a privilege.

Hut in the' next 'place we still more strongly exhort you to patience, to long-suffering, to meekness. to the uttering only of' the blameless word, that „he who is on the contrary part may be afraid, having nothing evil to say of ns Let nothing, however bitter, that may be said, however unjust, that may be threatened, rouse you to anger,?or provoke intemperance of speech. Let no amount even of actual injury excite you to revenge, or to the desire of it. You particularly, among our poor children, who have felt more sorely than others the violence inflicted on yquroeivee or your neighbours, ^through religious animosity, we moot earnestly and affectionately entreat, to put away all-angry, unkind and uncharitable thoughts. Be followers of him, who „when he was reviled did not revile, and when he suffered, threatened not ,Be not overcome by evil, but overcome- evil with good. Look to the justice of the laws for protection from oppression and insults; and not^ to any unlawful combinations or exercise of your own strength. Remem-

dem frsotus eSt amoris in dlvinpot bins filiut quaaJ que efficiet, ht quotidie qlusdent praesidium ecq^ interoeasioqem oonfugiartis.. -Diligite decorem domna « Udi et divinl cultus maipstatem, huieqne rei neoca- sarin, pro Vestris fauitatibus; generose subministrate,y7 Diligito paupcéeo Christi, carissimos eius discipulos.

iisque . bpnigne subvenite, maxime iis iuvahdis ipstitntis, in quibus illorum animi· aimul et corporibus providetur. Exemplo estote omnibus, inter quos ivit integerrima VitaO probitate, Christiana famiharum veettarUm disciplina, propriis uniuseuiuÂ quqconditionis virtutibus.' *„De cetere,fratre»,* qwoZ tismqw mmt twro, qMoecwmqwe psritoq, qwoeeumque uMta, ywoecwnyw sowefa, yimeewmqsw *amaHlia^uae*cwM^sfe bonae /assae, si qua *virtue,* ri yfie *latte dieciplimu, haee eoyitato."1*

8., Sed aliis praetere^molestiis et. periqulis obiecti estis, in quibus item vos consiliis regere debemus. Nihil opus est, dilectissimi, revocare vobis in memoriam, quam multis quamque variis modis vestra fides, vostri mores, vestri-pastores, vestrassnctissima instituta, denique vestra ecc religio nuper impugnata fuerint.' Neque necesse est describere, quomodo iniuriae a verbis ad facta progrediantur, aut ostendere, quel pacto inconsiderate dicta, cum tanquam'semina ad maturitatem venerint, eversionem proprietatis, effusionem sanguinis,, rerum sanctissimarum profanationes efferre qonsueverint Nec sane ignoratis, vos circumdari hominibus, qui ulterius. si concessum esset, procedere non dubitarent. Quae cum ita tint, non test, obscurum, quae vobis tenenda sit via; neque nos, quominus eam vobis monstremus, recusare possumus.

Pritaum igitur vos hortamur, ne ullis minis aut id genus iniuriis deterreamini quominus libere, viriliter, Christiane, vestra cum officia exsequamini, tum civilia iura legitime defendatis. Vestra iura ingenuo animo generosoque exercete. Nolite ullam eius muneris .-partem, quod sua cuique conditio imponit, defugere.. Sive senatores estis aut populi delegati aut magistratus, sive grave quodpiam aut honorificum munus geritis, sive duntaxat e numero estis civium, mementote. vestra iura eadem esse ac ceterorum, qui in simili conditione versantur; neque cuiquam hoc concedite, ut vos terreat, aut prohibeat, quominus impavide, pacate moderateque iia fungamini officiis, quae semper privilegium consequuntur.

Alterum est. \t vehementius etiam vobis commendemus patientiam eamque invictam, mansuetudinem, *„verbum irreprekeneibile,* ut is qui Sx adverso est rrrealyr, *niÀil kabttu nolam dicer» de nobie."* Nulla sit tanta maledictorum acerbitas atff tanta minarum iniustitia, quae vos ad iracundiam moveat aut ad verborum intemperantiam provocet. Ne illatae quidem iniuriae ulla vos immanitas ad ultionem nltionisve cupiditatem concitet. Vos vero imprimis, carissimi lilii, qui, eum sitis pauperes, iniustam vim aut vobis ipsis aut vestris per odium religionis allatam gravius, quam alii, persensistis, monemus et amantissime obsecramus, ut omnem iracundam, acerbam, a caritate alienam cogitationem abjiciatis. Illius imitatores estote, eum mris- diovrvtar, sow mrisdsesbwt, eson potaretur, now eomiwitWw.1 *HMt vend* ■ mole, asd *vineitt* in bone suriam." A legum iustitia oontr» vexatione· et contumeliae exspectate praesidium, non a vetiti· quibusdam machinationibus aat a propriaram virium contentione. Recordamini, etiamsi in hac vita iut

· PW1.IV, 8. * I Pstr. Π, sa.
· t b-il a.

■bet;, that even should justice be refused, you hard, a Gôd hath prepared a reward hereafter'for' the paijfint aufferer, thai will dmdy compensate him for the light ' and "momentary tribulation· of. thia life. Hear'then, in this, ju in higher thing·, thp voices of your pastor·, and fathers in .Go^, most lovingly reminding you., .that tribulation worketb patience, and patieape trial, and triai hope; and hope confoubdeth not.[4] Thus will yoiir present trie)· only advance you ini perfection, apd through the cross and passion of our blessed Lord unite' youvcloMr to him, and make you inheritors of bi·?* promises.

9. ^One and only one revenge can we permit -yo». that of praying for al) who afflict or persecute or hate you. lieg of God to* tiirn their hearts* to charity and peace, and bring them to the knowledge and love of hi· blessed truth; But not for .them only must you pray, but for all who are not B partakers of the aame light and grace, aa have been vouchsafed to you. You have heard of the great charity with which God has inspired your brethren «f other nations, of praying for the return of your beloved country, to the unity-of the faith. We surety will not be behind them in dur seal and love, where the motive·, the intereat·, and the reward· of these virtues aye ao peculiarly our own. Pray then daily, (hough it bet but by one short *Hail Mary,* foy the return of your fellow-countrymen to the one fold of Christ; that we may ali ÿe one, even aa he and his father are one.

And may the father of mercies and God of all consolation pour out abundantly upon you every bleasing; strengthening you to every gopd work, and perfecting you in all virtue and holiness, unto the day of our lord Jesus Christ, who with him, and the holy Ghost, liveth and reignetb for. ever C and ever.

Given at Saint Mary'· college, Oacott, this *m*venteentb day of July, in the year of our Lord one thouaand eight hundred and fifty-two.

vobis denegetur, ei tamen; <(ui patiente? ymàla tol^ rUrit.-a Deo in altera paratam esse tnercedem, jJuae, *„ynod 'in praetenti eti* .saosMaUaMim'*J *lean trihn-Iaväqv„A* abunde oompenset. luJus igitur rebus, utpote sitioris generis^ pastorum veatrortrtn et-in Deo patrum audite vocesy illAd vda amkntiaeime monentium: *„Tribulatio patientiam* oparutur, *patiefilibantem probationem,.probatio tero tpem,ipee aatem non eonfitndit."*[5] Its, quae nunc adversa patimini, ea yoa ad perfectionem consequendam, iuvabunt, et per Dei doiniqi nostri erueem a» paaaionem arctidt cum ipso coniungent, .eiusque prUmiaporum haeredes efficient.

9. Unum 'vobis, unum illud ultioni^ genus* permittere posaurhua, ut pro* *iif* omnibua oreti·. ^ui vos cbnturbadt vel persequuAfut* vel oderunt, Obsecrate Deum, ut eurum animo·' ad caritatem et pacem revocet, i'psoaque ad salutaris suae veritati· cognitionem, amoremque perducat. -xNec vero pro ili!· tantdm oraj"e debetis, aed pro ii· omnibua, qui 'non eiusdenr lumini· et gratiae, quae vobis'concesaa ■unt, societate fruuntu^ Audisti», qua caritate divinitua impulai fratre· vestri aliarum nationum orent, ut carissima vestra patria ad unitatem fide^ revertatur. Profecto non patiemur, noa ab illi· ielo ,et amore vinci, cuni^praeaertim earum virtutum incitamenta. commoda et praemia tam aingularVlnodo noatra aint propria. Orate igitur quotidie, vel aemel tantum dicto *Aat Mariai* pro popularium vestrorum reditu ad unum Chriati ovile; ut omne» unum aimus, •icut ipae et Pater unum aunt.

Faxit pater miaericordiarum et Deua totius consolationis, ut omnem in (Vos benedictionem copioae effundat, corroborant voaad omne opua bonum, et in omni virtute ac aanctitate *perficient* usywe m *diem Ckritti letn* * domini noatri: qui cum ipao et aancto Spiritu vivit et regnat in saecula saeculorum,

■Datum in collegio Sanctae Mariae apud Oacott. die 17 iuiii, βηηο Domini noatri millesimo octingentesimo quinquagesimo «ecundo.

[4] II Cor. IV. 17. [5] Kom.V. M.

[6] Phil. I, b/'

8YNODU8 DIOECESANA PETRAGORICENSIS I
1852 augusti 4.

Synodus dioecesana Petragoricensis I in Gallia, celebrata die 4 augusti 1862, sub loanne-Baptista-Amadeo-Georgio MaMonai·, episcopo Petragoricensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Second synode diocésain tenu à Périgueux, par M** Jean Baptiste Arnédée George, évêque de Périgueux et de Barlat, les 30 et 31 juillet et D 1" août 1855, et règlement syr les cérémonie·. *[Intigne.]* Périgdeux, cher Lavertujon fils, imprimeur de Mgr l'évéque, 1857. , Λ

In-8, 165 p. -- Lyon, abbé Martin; Paru, Bibl. nat., B-17060; Paria, Saint-Sulpice.

Pag. 5. mentio synodi celebratae die 4 auguati 1852.

SYNODUS DIOECESANA MONT18ALBANEN8I8.
1852 augusti 25-7.

Synodus dioecesana Montisalbanensis in Gallia, celebrata diebua 25, 26 et 27 auguati 1852, aub loanne-Maria Doney, episcopo Montisalbanensi.

Exstant constitutiones synodale· in opere cui titulus;

Statuta synodaux du diocèse de Montauban, publiés dans tb «ynodé-tenu le 27 août φ52, par monseigneur lillustr. et) révér. Jean-Marie Doney, évêque de Montauban. *[Intiyne.)* Montauban. Charles Forestié fils, imprimeur de monseigneur l'évêque, place Royale.

Sine anno |1852], in-8*, 2 f. - L p. -1 f. - 154 p. — Chambéry, aéminaire.

P. XXIII. haec synodus dioecesana celebrata est diebus 25, 26 et 27 augusti 1862.

SYNODUS DIOECESANA DIVIONENSIS
1852 mense augusto.

Synodus dioecesana Divionenais in Gallia, celebrata, menae augusto 1852,. sub Francisco-Victore Rivet, epjacopo Divionensi.

De hac synodo confer opera quibus tituli;

1) Lettre d'indictiou de Mgr lévêque de Dÿon, portant convocation de son synode de 1852. Dijon, Douillier.

-Sine anno (1852].-ih-4. — Cf. Marcel, *ÎMrtt*A *litnrgiqttit itTEangn*». (1892), p. 987, note 1.

9) Statuts du diocèse dé Dijon, donnés pur monséigneur François-Victor. Riyet, évêque de Dijon.' *[Iniign*.]* Dijiin, DoUillier, libraire, imprimeur-,de l'évêché, rue des'Godraas, 1854.

In-B*. 2,'f.-79-XCH p. — Autun, séminaire: Paris, Bibl. nat B 17163. (. *S x*

Haee statuta. edita sunt in synodis dioeceaanis celebratis annta 18528et 1853. .

'SYNODIIS DIOECESANA SAN-'CI,AID1EN8I8

1852 'mense augusto.

Synodus dioecesana Ban - cteudienais iri, Gallia, celebrate mense .augusto 1859, sub» loanne-Petra flabile. epiecopo Ban-Qlaudienu.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

Statute synodaux du diocèse de Saint-Claude.

Saint-Claude,^ Adolphe Enard, imprinfeur *àf* monseigneur l'évêque, 1865

In»8·. 157 p. -] f. .(index). — Lons-le-Saunier. séminaire; Paria, Bibl. nàt. B 17174.

P. 14. mentio synodi Jioecêaanae celebratae mense augusto 1859.

8Y#0DVS DltÎECESANA AVRELIa NENSIS

1859 soptembria 28-9.

Synodusjdioecesana Aurelianensia in Gallin, celebrata diebua 26 et 29 aeptembria 1859, sub Felice-Antoni»-.Philibert© Dnpanloup. epiaeopo Aurelianensi.

De hac synodo confer opua cui titulus;

Œuvres choisies de M** Dqpranloup. évêque d'Orléans, de....t'Acadéniie française, Tome IL œuvres pastorales, I. Librairie catholique de Pcrisse frères. imprimeura de n. s. p. le pape, Paris, nouvelle maison Régis Ruffet & Cl·, suc*·. 38. rue Saint-Sulpice ; Lyon, ancienne maison, rue *Merc.ière. 49 et jue Centrale, M, 1882. droits de traduction et de ^©production réservés.

In-8?,v2 f. - 55<i p. — Lyon, Fou/vière.

T. II, p. 480-8; „8tatuta synodalia de sacris secessibus parochialibua in dioecesi instituendis, in synodo die XXVIII et XXIX septembris, anno reparatae salutis MDCCCLII. condita et promulgata/

SYNODI 8 DIOECESANA AEDVEN8IS

1852 octobria 4-8.

Synodus dioecesana Aeduensis in Gallia, celebrata a die 4 ad diem 8 octobria 1852, sub Frederico-Gabriele-Maria-Francisco de Marguene, episcopo' Aedhenai.

Exstant constitutiones synodales' in opere cui titulus :

Synodus dioecesana Aeduensis, anno 1852 celebrata. ab'illustriM. et rever. d. d. Frederico-Gabriele-Maria-Fran'cisco de Marguerye. epiaeopo Aeduensi. praelato solio pontificio aaaiatente, etc. *[Ituignt.]* Aeduae, ex typis Michaelis Dejuasieu, dd. episcopi typographi. 1853.

In -12, 215 p. - Bourges, séminaire; Paris. Saint-Sulpico.

P. 87, haec synodus dioecesana celebrata eat a die 4 ad diem 8 octobris 1852.

SYNODI S DIOECESANA BELVACENSIS

1852 octobria 5-8,

Synodus dioecesana Belvacensis in Gallia, celebrata diebus 5, fi, 7 et 8 octobria 1859, sub Iosepho-Armando Gignoux. episcopo Belracensi.

Exstant constitutiones synodales. in opere cui titulus;

1) Œuvres choisies de monseigneur Joseph-Armand Gignoux, évêque de Beauvais, Noyon et Senlis. Tome deuxième, allocutions synodale^lettres & circulaires relatives au ministère paroissial A h la vie sacerdotale. *[Intignt.]* Beauvais, Delaoroix-Pasturel, libraire-éditeur, 91, rue du Chêtel, 91, D 1874. *[In fint:]* Arras, typ. veuve'Roussean-Leroy.

In - 8·, 4 f. - 448 p. — Lyon, Fourvière.

T. II, p. 1-59 et 427-45, synodus dioecesana Belvacensis. celebrata in maiori seminario, diebus 5, fi, 7 et 8 octobris 1859.

x 2) Notice historique sur la synode diqcésain tenu À-Beauvais. les 5, fi, 7 et 8 octobre 1859, par M·* Joseph-Armand Gignoux. évêque de Beauvais. Noyon et Senlis. assistant au trône pontifical, etc., rédigé par lee notaires du synode. Beauvais. imprimerre d'Ach. Desjardins, imprimeur de l'évêché. 1852.

In-8·. 2 f. - 71^ρ. - 1 f. (index). — Lyon. abbé Martin; Paria. Saiçt-Sulpice; Rome, Sunt-Louis-dés-Français.

3) Second synode diocésain ténu A Beauvais, par Mgr Joseph-Armand Gignoux, évêque de Beauvais. Noyon et Senlis, assistant au trêne^pontifical. etc., les 4, 5, fi, 7 et 8 octobre 1858. *[ineigtie.]* Beauvais, imprimerie d'Ach. Desjardine, imprimeur de l'évêché, 1858.

U-8·, 228 p. — Paris, Bibl. nat. B 17059.

•Pag. .4, memoratur synodus dioecesana prima celebrata»(die 5 octobria] 1852. Pag. 199-228. appendix documentorum.

STATURA DIOECESIS FOROH'LIENSIS

1852 octobria 10.

Statuta dioecesis Foroiuliensis in Gallia, edita die lo octobria 1852, sub Casimira-Alexio Wicart, episcopo Foroiuliensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulna;

Ordonnances aynSdales A statuts da diocèse de Fréjus. *[Intifnt.]* Brignoles, imprimerie de Perreymond-Dufort, imprimeur de l'évêché, 1852,

In-8·, 47 p. — Paris, Bibl. net. B 21604.

Haec statuta ^dita sunt extra synodum dioecesanam.

SYNODUS DIOECESANA'AQUEN818

... ' ' , '1852 oetobria 11-4.' ·

Synodus dioecesana ^Aquensis in Gallia, eelebrata > diebua 11 pt 14 oetobria 1852, aub PetrtvMaria-'. Ibaepho d'Arcimoles, archiepiscop* Aquenai.'

Exstant constitutiones eynodplee in opere cui titulus. ' .'

Ordonnancée synodales de monseigneur tPierre-, Marie-Joseph Darcimoles, archevêque d'Aix, d'Arles, st d'Embrun. Aix, typographie Vitalia. 1853. -

In 8*, XV- 187 p. — LyOn, séminaire; ^aria, Bibi. nat. B 13869; Paria, 8aint-8qlpice.

. 'Haec atatufa'promulgata aunt in aynodo habita ' Aquis. diebua IT et 14 oetobria 1852.

, SYNODUS DIOECESANA AG1NNEN8I8 .

. '1852 .oetobria 19-21,

Synodus dioecesana Aginnensis in Ga'llia, celebrata diebua 19, 20 et 21 oetobria 1852, aub loanne-Arnato de Levesou'de Veaina, episcopo Aginnenai.

Exataht constitutiones synodales in opere cui' titulus: ' '

Statuta synodalia dioeeeaia Aginnenaia, ab ili. ac rr. dd. Joanne Amato de Levesou de Veaina, epic- B copo Aginnenai. anno Domini MDCCCLII. *(Iptigtu.)* Aginni, typia P. Nbubel, typographi ill. ac rr dd epiaeopi, M.DCCC. Lu.

iη-8", 2f- IV-39 p. — Lyon, abbé Martin ·

Pag.' 1 : rActa dioecoaanae aynodi habitae diebua 19, 2o et 21 oetobria 1852."

SYNODUS DIOECESANA BUFFALEN8IS

1852.

Synodua dioecesana Buffalenaia in Foederatis Statibus Americae septentrionalia, eelebrata. anno)852,. sub loanne Timon^piscopo Buffalensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Statuta dioecesis Buffalenaia, lata in synodo dîoecesana a. D. 1854 habita, cum decretis a. II. 184'i, 1849, 1851 et 1852 habytis. *[Intignt.]* Buffalo, typis Wieckmann et Brandt, 1854. , l

In-8, 17 p. — Baltimore. St. Mary's seminary; Roma, Vittorio Emanuele'

SYNODUS DIOECESANA CAMERACENSIS

1852.

Synodus dioecesana Cameracensis in Gallia, eelebrata anno 1852, sub Renato-Francisco Régnier, archiepiscopo "Cameracensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Statuta synodalia archidioeceseoa Catneracenais, ab illustrissimo ac reverendissimo dd. Renato-Francisco Régnier, Dei et apostolicae aedis gratia, archiepiscopo Cameracensi, edita. *[Ixtigxt.]* Cameraci, ex typis Fenelonis Deligne. typographi reverendissimi dd. archiepiscppi Cameracensis, MDCCCLVI.

In-12*. 3 f. - 249 p. — Paris,' Saint-Sulpice.

F. 3: >Quae in synodo nostra dioecesana anni 1852 et aliis subsequeiitibu» statuta fuerunt ac decreta, typis mandari ciiravimus."

2) Statuta synodalia archidioecesia Cameracensis. ab illustrissimo ac reverendissimo dd. Renato-Francisco Régnier, archiepiscopo Cameracensi. edita, et a sanet* sede approbata; editio secunda, *[Intignt.l* Cameraci, ex typis Edmundi Deligne, typography reverendissimi dd. archiepiscopi Cameracensis, MDCCCLXXII.

In -12, XI - 27o p. — Chambéry, séminaire

P. V, mentio habetur statutorum editorum anno 1781.

P. X: rQuae in synodo nostra dioecesana anni 1852 et aliis subsequentibus statuta fuerunt ac decreta. typis mandari curavimus/

SYNODUS DIOECESANA CLEVELANDEN8IS

1852.

Synodus dioecesana Clevelandensis in America, celebrata anno 1852, sub Amadeo Rappe. episcopo Clevelandensi.

Exatant constitutiones synodales in opere cui D titulus:

Statuta dioecesis Clevelandensis, lata in synodo dioecesana habita 18.52.et in aliis synodis 1854 et 1857; editio aucta et emendata. Cleveland, H. Kramer. 1857.

In-8, 8 p, — Baltimore. St. Mary s seminary, — Ipse non Vidi.

SYNODUS DIOECESANA PICTAVENSIS I

, 1852.

Synodua dioecesana Pictavensis I in Gallia, celebrata anno 1852, sub Ludovico-Francisco-Desiderato-Eduardo Pie, episcopo Pictavensi.

Exsta.pt constitutiones synodales ir» opere cui titulus;

Osuvrss d« *Mgr l'éviqut dt Poititrt,* (1866), 1, 530; II, 303.

CONCILIUM PROVINCIAE REMENSIS,, CELEBRATUM AMBIANIS

1863 ianuarii 10-9.

Concilium provinciae Remensis, celebratum Ambianis in Gallia, a die 1** ad diem 19 ianuarrii 1853, praesident* Thoma Gousset, archiepiscopo Remeaai.

Bibliagraphia:

1) Acta et decreta concilii provinciae Remensis, in. oivjtdte Ambiaaensi, anno Domini MDCCCLIII Lpoati-

M ·

beatas Pii papa· noaiVII eeUbrnti,»ennataeein revise A ta rseogaita. Ambiasi. eseedebat Leaeel Hdreeait, dd. «pierogi Ambiaaeasm typographes. MDQOCLHI.

Ia-K*. III-HI p. — Autun, adatiaaire; Lyon, abH Mart»; Lyoa, edmiaaire: Paria, Bibl aat. B.MA9.; Paria. Saint-Sulpiee.

3) Aeta et decreta saaetoram eoaeilierum recentiaraa, aaMaatia Laeonrii. aaetoribaa preabyteri· a. J., a daaw b. ». M. siae lab· conceptae ad Lacam Teases qeartaa. ... Friburgi Brisgoviae, aamubaa Harder, MDCCCLXX11I, eoL I!><-94.

LITTERAE AD EPISCOPOS, OLERUM POPULUMQUE PROVINCIAE REMENSIS

Thomas-Maria-Iosephna, «anctae Romanae ecclesiae ritoli Sancti Callixti presbyter cardinalis Gousset, miseratione divina et apoatolicae sedis gratia archiepiscopu» Remensis, etc., etc.;

Reverendissimis episcopis suffraganeis nostris, clero et populo provinciae nostrae, salutem in Domino. i

Statim ut concilium, a nobis, iuxta sacrosanctae synodi Tridentinae praescriptionem, convocatum et in civitate Ambianenai celebratum, finem habuit, I Illius arta et decreta summi pontificie auctoritati. I qua debetnus obedientia, subiicjenda curavimus. Quapropter, cum assensu nostrorum coepiscoporum, Ivencrabilom fratrem nostrum episcopum Ambia- /nensem delegavimus, ut. pergens Romam, ea aecum ferret, et illius judicio submitteret, cui ecclesiam · , docendi regendique. et fratres suos confirmandi cura divinitus ^ooiniina est. Pervectus imtem ad beatissimi patris pedes, delegatus noqtor suam sanctitatem, nostro nomine, humiHime exoravit, ut operam nostram aut emendationibus puriorem, aut additamentis fortiorem, pro sua sapientia, efficere, atque apostolica auctoritate munire dignetur, ita ut omnia istius concilii decreta a clero fidelibusque pro regula bona omninoque tuta haberi possint, in qua omnes assertioees. omniaque verba ad normam sanae doctrinae redacta fuerint. Qui noster delegatus ab amantissime patre peculiari benignitate exceptus est: sua enim sanctitas sacri Concilii ^qngregatiuni mandavit, ut ad examen synodi nostrae sine mora procederet.· Hoc vero encognitioae insta omaea regulae statutasqae formulae limatissime tractata, et tamen citius quam mos est absoluta, prodiit sanctae sedis apoatolicae de nostro concilio indicium, integraque decretorum nostrorum approbatio. Hanc approbationem cum episcopus Ambianensis, acceptis etiam a sua sanctitate aliis summae benevolentiae signis, ad nos reversus attulerit, concilium nostrum incunctanter publicandum indicavimus. Mittimus ad vos epistolam, qua praefectus congregationis Concilii, eminentissimus car- B dinalis Mai. tot nominibus in universa ecclesia clarissimus, nostra decreta a summo pontifice approbata fuisse nobis renuntiavit. Hanc epistolam perlegito, ut sanctae sedis spiritum et mentem altius intelligatis. et eius hortationibus roboremini. Unusquisque huius provinciae episcopus satagat ut omnia quae de repellendis quibusdam pravis opinionibus. de consuetudinibus in provincia Remensi existentibus. de scriptoribus catholicis, de directione educationis et scholarum, et alii» rebus stabilita et indigitata sunt, ab omnibus fideliter observentur. Ipterim *Drum pari»* obsecramus, ut *aptet* nox M oawi bono, omnes sint in *eodem* «rara *et eadem ernteetia,* et veritatem cum charitate facientes, corde stagno et animo *rq/mti* sanctae ecclesiae unitati atque utilitati, pro suis quisque viribus, deserviant. laboresque suos impendant, quorum mercedem Christus in coelis eopiosam esse testatus est.

Datum Remis, in aedibus nostris, sub signo sigilloque nostris ac subsignatione secretarii nostri, anno Domini millesimo octingentesiqp» quinquagesimo tertio, mensis aprilia die nona. ,

t Th. cardinalis Gousset

De eminentiae suae mandato:

Theurel. canonicus secretaries

ACÏA C IN C I L I 1 .

S. LITTERAE

de^ndirendo et coaeocondo*provinciae Remmii» concilio.*

Thomas-Maria-Iosephu». sanctae Romanae ecclesiae tituli Sancti Callixti presbyter cardinalis Gousset, miseratione divina et apoatolicae sedis gratia arcliiepiscopus Remensis, etc.;

Reverendissimis fratribus episcopis, necnon venerabilibus capitulis, aliisque provinciae nostrae Remensis, qui de iure vel consuet-dine tenentur concilio* provinciali interesse, salntem in Domino. D

In ultima sessione synodi nostrae provincialis in civitate Suessionenai habitae, anno 1849, denuntiavimus proximum concilium anno sequenti in ipsa nostra ecclesia metropolitan· celebrandum. Cum autem, propter diversa ontaa et officia a nobis quidem inexspectata, praescriptionis huius exacutionem procrastinare coacti fuerimus, atque urgeat nos sacrosancta synodus Tridentina, cuius decretis statutum est 'ut concilia provincialia, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controverôiisque componendis, renoventuf, ac propterea metropolitanus, quolibet saltem triennio, non praetermittat synodum in sua provincia cogere: concilium nostrum provinciale in ecclesia· Ambianenai celebrandum indiximus, illudque decima die ianuarii prox|me futuri inchoari decernimus.

Itaque, reverendissimos in Christo fratres, Catalauneneem, Bellovaoeneem, Suessionsnsem et Ambianensem episcopos, nostros comprovinciale», nec non capitula, et alio» qui ex privilegio vel consuetudine ius habent in concilio sedendi, hortamur ac mandamus, ut ad praedictam synodum assignata die conveniant: ipsi quidem, nisi legitimo ^retenti fuerint impedimento, quod per procuratores probare tenerentur.

In hac autem synodo provinciali agetur de seminariorum studiis, de servandis usibus quibusdam piis, et consuetudinibus apud provinciam vt gentibus, aliisqu^ ad disciplinam ecclesiasticam spectantibus. prout expedire eoneilii patres indicaverint.

Datum Lutetiae Parisiorum,' sub signo sigilloque nostris, anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo seeundo, mensis autem novembri» die vigesima quinta.

t Th. carding» Gousset, srchiepiscopu» Remens*

De eminentiae suae mandato: ,

Theurdl, canonicus a secreti».

8ES8IO PRIMA.

Anno millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio, feria secunda intru octavam Epiphaniae Domini, id eet die decima mensio ianuarii, iuxta litteras indictioni» supra relatas, concilium provinciae Remensis in urbe Ambiano apertum est

Priam «Maie, hora bmm aat· meridie·», oale- j brata aat ia Melem· cathedrali. Aderant eeiaaaatiaaiaaa at recaroadmaim·· domino· domina· Thoma·· Maria-loaeph··, eaaciae Roma*·· cœlesiae titaH Baaeti Calliiti preebyter cardinali» Goamat. Ramenai» archiepiseepM. illustriaMtoe» et rovoroadimiaraa domina· domino» loeephaa-Armanda· Gignonx, episcopus Bellovacenaia. Noviomeasi· et 8ylvanectenai·, illMtrimimu» et reverondiasimua dominae dominua Antoniae de Salini», epiaeopu» Ambianenaia, neenon enm ipsis reverenda» domina» Petru»-Iulianus Gaillard, presbyter congregationi» Missionis, •eminarii Catalaunemi» auperior. et in prae»enti •ynodo illustrissimi et reverendiaaimi domini domini Mariae-Iosephi-Victoris Monyer de Prilly, epiacopi Catalaunensis. procurator.

Huic aeaaioni interfuere, tanquam procuratore» capitulorum metropolitanae eccle»j»e et ecclesiarum csthedralium provinciae Remensis. canonici quorum : nomina subsunt:

Pro capitulo Rmuensi : reverendua dominua Ioannea-Ilonoratua nara, canonicua. capituli decanus. necnon parochus archipresbyter in ecclesia metropolitan·; reverendus dominus Clarus Bandeville. caiibnicua.

Pro capitulo Catalaunenai : reverendus dominus Iosephus-Carolus Bégin, canonicus; reverendus dominus Ioannes-Petrua Blion. canonicus.

Pro capitulo Ambianensi. reverendua dominua Antonius-Theophilns Duval, canonicus-, reverendus dominus Carolus-Augustinus Petit, canonicus.

Nullus a Bellovacensi capitulo designatus tanquam procurator canonicus adfuit.

Desiderata est in hac prima sessione praesentia illustrissimi et reverendissimi domini domini Paqji-Annandi de Garsignies. epiacopi Sueaaionensis et Laudunensis. simul et canonicorum a Suosaionensi capitulo delegatorum, qui sunt: reverendua domi» nus Ludovicus-Henricus Congnet, canonicus: et reverendus dominus Victor-Iosephus Guyart, canonicus

Consederunt? etiam a patribus 'admissi, theologi et canonistae infra scripti, reverendus deminus Francisc<|a-Amatus Querry. vicarius gbneralis archiepiacojii Retuonsis : reverendus dominua Claudius-Theodoricus Obré. vicariua generalis episcopi Bellovacensis: reverendus dominus Casimirus de gadoue, vicarius generalia epiacopi Ambianenaia: reverendua dominua Philippus Gerbet, doctor et theologiae professor, necnon vicarius generalis archiepiscopi Remenaia : reverendus dominua loannea - Baptista Theurel, canonicus eccleaiae metropolitanae: reverendua dominus Alphonsus Gousset, e congregatione misoionariorum de Bello-Prato ! in dioeceai Bisuntina: reverendua dominus Ludovicus Heu, D canonicus Bellovacensis et maioris seminarii superior: reverendua dominua Ludovicus-Maximilianus Gellée, parochus et archipresbyter in ecclesia cathedrali civitatis Bellovacensis-: reverendus dominus Henricua Bourgeois, parochus et archipresbyter ecclesiae .Sancti lacobi in civitate Compendienai; reverendus dominua Augustinus Caire, protonotarius apostolicus, necnon vicarius generalia epiacopi Ambianenais; reverendua dominus loannea Brioude, presbyter congregationi· Missionis, auperior seminarii Ambianensi·.

Aberant, tum reverendus pater Achilleus Gqidée, superior collegii Ambianenaia a Providentia nuncupati, tbeologua reverendissimi domini domini epiacopi Ambianensi», tum theologi et canoniatae · reverendissimo domino domino epi»copo Sueasionenti et Laudunenai convocati, videlicet: reverendua dominus Iosephus Knapp, canonicua: reverendus domi··· Imuims Ladovieus Tdvesmrt, parochus beatae Mariae virginis ia urbs Landnao; reverendas domi··· Ladovie··- loeopha»- ClodovaeSM Legrand, profvaaor ia aomiaerie 8uwion»e«i ;. reversed·· pater Miebeel Fessa^d, societati· Io m. «aperior maiori· seminarii dioeceai» Bleaeams in Gallia

Coaveeeraat satom canonic^ eeeleaiad eathedrali» Ambiaaeasis eleraaqa· civitatis. neenon ingens fidelium numerus.

A metropolitano mima celebrata est: et omnes sive episcopi sive canonici et theologi sanctam eucharistiam · manibus ipsius receperunt.

Sub fine et postquam cuncti a pontificali Romano praescripti ritus observati fuerunt, lecta sunt tria decreta, scilicet unum d« aperjendo synodo, alterum d» modo saoendi ia *concilio.* tertium dr *profeuionc fidei.*

Illico, fidem catholicum, secundum formulam a Pio IV praescriptam, supta aancta Dei evangelia. professi aunt concilii patre» et synodales cuncti sacerdotes.

Sessio absoluta est per canticum 7r Denm.

PRIMA IYI.NGREGATI· ' GENERALIS

Habita eat prima congregatio generalia die decima ianuarii hora sesquisecunda post meridiepi Cui astiterunt praelati, canonici, necnon theologi in actia primae sessionis memorati. Interfuit etiam reverendus pater Michael Feaaarji.

Oratio *Adtnmnt* e pontificali desumpta recitata est.

Eminentisaimus cardinalia Gousset, archiepiscopus Remensis, praeses concilii, primum declaravit ius ferendi suffragii modo decretorio fuisse concessum a patribus reverendo domino procuratori reverendissimi domini domini episcopi Catalaunenaia.

Deinde, iubente eodem praeside, lectum e»t quod statuerant patres in sua praevia congregatione circg offieiarios concilii, ut sequitur:

dk orrictaiuiti coactui.

Eminentisaimus ac reverendissimus cardinalis Gousset, archiepiscopus Remenaia. de consilio et consensu illustrissimorum et reverendissimorum patrum concilii, designavit

Pro officio promoturis concilii : reverendum dominum loannem-Honoratum Bara. canonicum, decanum capituli, neenon archipreabyterum ecclesiae metropolitanae ; et reverendum dominum Carolum-Auguatinum Petit, canonicum ecclesiae Ambianenaia.

Pro officio secretarii : reverendum dominum Claudium Theodoricum Obré. vicarium generalem domini domini episcopi Bellovacensis, etc ; et reverendum dominum Caaimirutn de Ladoue, vicarium generalem domini domini episcopi Ambianenaia.

Pro officio magistri caeremoniarum : reverendum dominum Antonium Tbeophilum Duval, canonicum ecclêsiae Ambianenaia: et--reverendum dominum Clarum Bandeville. canonicum ecclesiae metropolitanae.

Pro officio ordinatori» *(rfglementmrr):* reverendum dominum LudOvicum Heu, superiorem maiori» seminarii Bellovacensis.

Postea, congregatione» a patribua ordinatae pro varii» quaestionibus in concilio' tractandis denuntiatae sunt, scilicet.

Congregatio de *decrctio.*

Praeses: reverendissimus dominus dominus loaephus-Armandua Gignoux. episcopus Bellovacensis. etc., etc. Vices-geren» praesidia: reverendus dominus Philippus Gerbet, vicarius generalis archiepiscopi Remensi». Theologi: reverendus dominus Obré. vicapus generalis episcopi Bellovaceo···. etc. etc.:

reverendo· domihoa de Lad···, vioarhta giuirnMi episcopi ÀaUutadi: reeareadoa donate·· Legraad, profaaaor ia aemtearie SoMaioaonai.

Congregatio da «eamiatailtaaéua.

Praem·: revereediamm·· domino· domiaqa Pm*)aa-Annaadoa da Oanigni··, eptecepo· Boeeaioaoaaia at LMduneaaia. Vieta gareaa praeaidia: reverendae domiam Cairo, protonotarita apoetoliona, vioeriw generali» epiacopi Ambiaaonai·. Theologi: revereodm domiam Baudeville, canonico· Ramenai·; reverendu· domina· Blion, canonice· CatalMnenaia; rererendu· don^inu· Congnet, canonic·· Sueaaionenaia; reverendua domiam Gouaaat, miaaionarim; reverendua dominua Gelid·, parochua Sancti Petri in eceleaia cathedrali Bellévheensi; reverendu· dominu· Knapp, eanonicm adeaaionenai·; reverendu· pater Guidée, superior collegii Providentiae in urbe Ambiano.

Congregatio de stadna.

Praesea: reverendiaaimu· dominu· domina· Antoniua de Salini·, epiacopu· Ambianenus. Vicegerent praesidi·:' reverendu· dominua Quarry, vicariua generalia archiepiacopi Remenai·. Theologi: reverendua dominua Duval, canonicus Ambianeneia; reverendu· dominu· Tbeurel, canonicus Remqnaia; reverendu· dominu· Bourgeoia, parochus Sancti Iacobi <n urbe Compendio; reverendu· dominu· Tévenart, parochus beatae Marthe virgini· in urbe Imuduno; reverendu· pater Feaaard, superior aemifl^rii Blesensis; reverendu· dominua Brioude, «uperior •eminarii Ambianenaia.

Congregatio da *tariif* *caaomei»*,

Praeaeo: reverendua dominua Petrua-Iulianua Gaillard, procurator reverendisaimi domini domini epiacopi Catalaunenaia. Vices-gerens praecidi·: reverendu· donjinua Sara. canoaicua, decanus capituli, archipresbÿter eeeleeiae metropolitanae. Theologi: reverendua dominua Bégin, oanonicua Catalaunenaia; reverendua dominua. Guyart, canonicus Sueaaionenaia; reverendua dominua Petit, canonica· Ambianenaia; reverendua dominua Heu, auperior •eminarii Bellovacenaia.

Hia patefacti·, tradita eat regula distributionem temporia variarumque functionum, durante concilio, determinana.

Monuit inde eminentiaaimm praeaeo:

1. Ordinem aedendi et procedendi eumdem fora ac in praecedenti concilio provinciali, prnetermiaaa omni quaeatione dignitati· uniuMuinaque eeeleeiae.

2. Magna utendum esse libertate ia eMatianda sententia circa quaeetioue· examini eabiieieedan.

:l. Tacenda eaee ea quae dicentur in eongregationibua aive generalibus sive par^ieUlaribaa. ita ut D servetur tum debita eonoiiio reverentia, tum libertaa et honor cuiusvis personae.

Denique, statutum eat die crastina unamquamque cungregedlonem particularem auo muneri vacandam, congregatidnom autem generalem nonniii die aub-•eqnenti habendam eaae.

Et haec prima congregatio generalia abaoluta eat per antiphonam ia honorem beatae Mariae virgini· SM tama preandtam.

SECUNDA CONGRMUTIO GENERAL».

Die duodecima iaaaarii, hora nona matutina, habita eat aecunda congregatio, et propoaita sunt decreta *I.* da eaacWwa pr· itaaieiiiu·; *i. d»* farihm-'dem *prati» opâmcmém tara «muta· «MÛ·* foadraMmi.

Ilinatrimimaa et ravervndiaaimua Pqaiae-AfUM»-dua de Oaraigniee, epiacopo· B····!nummis et Laudanenaia. necnon ot eaaonid bt theologi Beaaeia ; Muenu, qui pridie advenerant, hole eeagregatiaai tetegiteere. Similiter, aedit ia aoo leee reverend··petet Qntui wbbHhb teWM· i*o*kp*tete fMaae pro vere probavit amiaiatiarimta eoeaiBi

Beverendaa Kdnardue Jourdain, eaaeateoa Ambtaaeeata, hae die inter oonoilii theologo· adacriptaa eat ad antarii munua obeondom, at eoagrngatioai *d»* atadite aMomeratua eat.

Absolute nat congregatio hora meridiana.

TERTIA CONGREGATIO GENERAL»

Badem die, hora aecnuda poet meridiem, habita "Mt ista congregatio in qua continuata eat ponderatio decreti supra memorati d· yadéradani praats eptasen··hM tara mactae *»»di» iatdttftibu»;* et nonniai hora aexta "finem habuit.

QUARTA CONGREGATIO GENERALIA

I Die decima tertia ianuarii, hora nona, incepta congregatio venata eat etiam eirca decretum pridie perpenaum; fuitque absoluta ad horam meridianam.

QUINTA CONGREGATIO GENERALIS.

Eadem die decima tertia, a secunda ad «extern horam, idem decretum diacumum fuit.

SEXTA CONGREGATIO GENERALIS.

Die decima quarta ianuarii, hora nona matutina, habita eat aexta congregatio *df dtractorio ad* acAélaa «t educationem pertinente, productaque eat usque ad meridiem.

SEPTIMA CONGREGATIO GENERALIS.

Die decima quarta ianuarii, hora aecunda pomeridiana, aeptima congregatio generali» inceptam considerationem da seAoii· *at aducatioaa* prosecuta eat.

OCTAVA CONGREGATIO GENERALIA

Die decima quinta ianuarii, hora nona matutiua, idem decretum da *ichtlit* et *adaicatiaat* expenaum eat.

NONA CONGREGATIO GENERALIS.

Eadem die decima quinta, hora aecunda. nona haec congregatio examen decreti in praecedentibua ceneeaaibua agitatum ad exitum quasi perduxit.

DtCIMA CONGREGATIO GENERALIS.

Decima «exta ianuarii, acilicet in festo sanctissimi nomini· leau, hora aecunda pomeridiana, concilium habuit decimam congregationem de ultima parte *dirtttarii tdtalana*; d» ffuhudana eaanutudiaitau* m praetacta Bauman «aiatentü·»·; de *pii» fimdatiaaihu; d» dwhikau itcnanUh.*

UNDECIMA CONGREGATIO GENERALIS.

Decima aeptima ianuarii, hora nona matutina, propositum eat decretum de *tcripteribat* eatAoliei».*

DUODBCIMA CONGREGATIO GENERALIS.

Eadem die decima aeptima, hora secunda, poatquam decreti da ewiptoriéee *aMalid»* examen absolutum fait, congregatio geaerali» duodecima tractavit de erdtaum moaaatieeram piaramqui canpra-rWetiauiiua, et *d» ctdta «Hptlanüt.* I

DECIMA TERTIA CONGREGATIO GENERALIS.

Die decima nona iaanarii, hora tertia .pomeridiana, ultima congregatio geaerali· habita eat da cAaritatw at uHaaricerdtae

pii rarald rt* ceq/nataraataM··, da adta Mcra*tittuai eardi» Ita», d»* ndta immarafari cardu Maria».

8E881O SECUNDA

Die decima octava menai· iaanarii, in facto rathe drae eaacti Petri que Rtmaa primam audit, aocoada samio aolemni· celebrat· eat ia ecele··· 'eathadreii.

Hora aoaa mtatiaa, Mtiaeatteaim·· cardinali· A Gouaaet, mateupalitaM·, eaetnri apieoopi ·>Mρη vtecteteh, preeuraaer rnvereadiaatari domiai demi ai aptoeopi Catateaaaaate. al» teritati, aailteat ravareadiaatat·· domteua deiateua Xavattea-Onuaiaaaetua-Rapb··! Caaannlli d'latria, npiaenpua Adteaaaate te GalHa, at roveroadiaaian· demin·· dnaateua Martteua Spalding, epteenpna Ladarilteaate te AaiariM aeptaatrioaali,praecedeatib·· oaaaatete, theologia, caaoniatiaquo ia concilio adteiaate, proo«Mirant e «aoaUo pnaroram Mtechiaaadorun^ te eoeloaiam mthndralem cantando litante· aonetoram. Quo· omne· pluvialibus coloria rubri pretio·»· paratoa. anteibant quiaque te habitu auo chorali, tum capitulum ecclesiae Ambianenai· et parochi civitatis, tum parochi, vicarii, capollani qui ex omni parte dioeceai· oonvolarant, denique alumni aeminarii maiori· Ambianenai·, et maxima puerorum chori copia. Ampliaaimua fidelium numerua ae sacria aedibua auperfuderat. et per mediam ipsorum atrictam aciem deambulabat sacra prooeaaio in ambitu eceleaiae, uaquedum prope altare venerit. Eminebat altare ad terminum navia, prope a chori aditu, in praecelao suggeatu positum, ubi paratae fuerant •odea pro raverandiaaimia dominia dominia patribua necnon et aanonici· a capituli· eccleaiarum provinciae deputati·, et episcoporum theologi· et canonistiq. Sedebant a^parte epistolae, reverendinimu· dominai dominua epiacopua Bellovacenaia. reverendissimus dominu· dominus episcopua Amhianensis, reverendiaaimua dominua dominua epiacopi» LudoviHenais, et a parte evangelii reverendissimus dominua dominua epiacopua Sueasionensia, reverendiaaimua dominua dominua epiacopua Adiaoenais, reverendus dominua procurator reverondiaaimi domini domini epieoopi Catalaunonaia. Et ultra. hinc et inde, progrediendo, versu· navim, canonici C et theologi. Decanuo et capitulum eceleaiae eathedralia (Ambianenai· circum altaria aaatetebant. In inferiork^grndu, pone concilii patre·, canonico· et theologo·, locu erat parochia civitatie, archipreabyteris et decani· ruralibu·. et paululum retro, oMteri· presbyteria.

Eminentiaaimu· ac reverendiaaimu· cardinalia Gousset, archieptecopu· Remensi·, aacra fecit, preebytero aMÏstente reverendo domino Querry, vicario generali Remensi: diaconi· aaatetentibu· reverendi· dominia Gerbet. vicario generali Remenai, et *Congnet, canonico Sueaaionenai: diacono et aubdtecono mi■··· reverendi· dominia Bégin, canonico Catauteunenai, et Eduardo Jourdain, canonico Ambianenai.

Inter uea. quotquot aderant epiaeopi, capitulorum procurMorea, theolggi et canontetae divinam euchariatiam'acceperunt e manibus eminentiaaimi 1 cardinalia celebrantia.

Post miaaaai, et ritibua Manoni· aolemnia iuxta pontificale perneti·, reverendi domini promoture· concilii, praecedentibus caeremoniarum magistri·,' instantiam fecerunt ut decreta, «i quae ement. legerentur.

Acoapta Mte te qua «icHnabnater damite, ■ - aaaratarite te aanriaaam oaiseudit, et promulguait:

X. Fraeambute dooroli da aaMia *tt* «daeatieor. 3» Diwitem *ĭt* cuite «pgoionMo.

iMuper declaravit alte deerota, no leqgiaa protrahatur praaraai eoereaaoate. dte aoqneoti te aaeeflo puereroaa eatoobieaederem 'preeteaaaada oonb.

Finita promulgatio··, aeeretartea nd motrepolitaaem aooadeaa, ab illo qaaoririt utrum deerota placerent. Qui reapoadit: *fUemt.* Et eum eidem quaoatioai putreo concilii et procurator domini domini epteoopi Catalauneaai» idem reaponaam dédiaient, dixit metropolitanua: *Decrete* pfarasruat petribw, *Dee frttm.* *

Tunc, e auggeatu eceleaiae, eminentiaaimua et reverendiaaimua cardinalia arvhieptecopua ad populum habuit paternam concionem de hi· quae in concilii coetibus peracta aunt

Deinde aolemnea acclamatione· ab eodem suggeatu cecinit presbyter delegatu·, quibua omne· ore animoque uno reaponderact.

Et hymno *Tt Dmae* dicto, clero pqpuloque benedixit eminentiaaimu· metropolitano·.

Ad . aede· episcopale· cum psalmis et cantici·, aut pulsantibus organi·, ecclesiam obambulans. regreaaa eat sacra prooeaaio. »

.CONTINUATIO 8KS8IUN18 SKCCNDAt

Die decima nona ianuarii, continuata eat eeaaio aecunda in moelle catbedrilu eceleaiae adiaoenti. in qua coneedere. aicut praecedenti die, patrea concilii, procurator epiaeopi Catalaunenate, canonici et theologi, et praeaentea fuere reverendiaaimua domina· dominu· epiacopo· Adiacenais, capitulum Am·bianenae, parochi civitatie, multique ecclesiastici vin tam e civitate quam e diversi· dioeceai· partib··.

Ritibus peracti·, lecta aunt a suggeatu deereta quorum aequiter titular:

1. *Dt* qwihasdnm pneeta *tpittitMtu* tere aenei·· *eedit lttde*tib*e;* 2. *Dt ee*met*di*ib*t* in preawe·· *Rttutti etittmtibtt;* S. *Dt fût fimdttitiAu;* 4. *Dt eieol*tie*e femmIth:* S. *Dt* errismm· monaatieonm pierumpw eonprepatiom>in eum aneri·*ttdt nittittUtt; fi. Dt mit* ttertiittitu etrdit Itttt;* 7. *Dt mit* immacùtati ctrdit Meritt;* 8. *Dt* pritaWam *put tmreitiie tt emfrattmitetihu;* 9. *Dt dumiatit tt tfittrimrdim tptribtu;* 10. *Dt tcripterUtu miktliiit;* 11. *Dt emdiit Utttmriit;. dt hittnrit; de fMtmpiit.*

Poetquam illuâtrteaimi et reverendiaaimi patrea. et reverendu· dominu· procurator reverendiaaimi domini domini epiaeopi Catalaunenai·, haeê omnia decreta aibi plaeere^par vice· deelarnverint. eminentteeimue metropolium· denuntiavit fhtarum concilium provinciale in oocleaia metropolitan·, anno IH.Sti, celebrandam.

Et dictu* eet hymnua pro gratiarum actione, •imul ac patrea concilii et procurator antedietua constitutione· synodale· super altare explicata· •ubecripaerunt

DECRETA C0 N CILI1 .

Caput I.

Dtertlu de tperimde egtede.*

In nomi·· aanctiaaimae et individuae Trinitatis, Patrie et Filii et Spiritu· aanoti

Noe Thomaa-Maria-loaepbua aaaetae Romaaae eceleaiae titeh Saaeti Callixti proabyter cardiaali· Oouaaet, arobiepiaoopaa Remeaaia, ad laudem et gloriam Dei et aalvatorie uoatri lean Chriati; »d hoBorem beatiaaimae et immaculatae Mmpecque virgiaie Mariae Dei genitrici·, aaaetorumquo angelorum, ■ec ~noa aascti Patri apoatolorum principi·, omniumqu· Maetorum qui provinciam haac iUnatrarunt, ad Reme····, Catalaananai», BeUovaoeuate, Saeaaioaen·•ia at Ambianenai· eoeleaiarum decorem, atatuim·· ·c deoernimua, de oonailio et oomomu revereadiaaimorum epteooporem aoetrorum eomproviacialium, hac ip·· die decimii ianuarii inchoari atque adeo inchoatum eaae concilium provincial·, quod aoatra metropolitan· auctoritate tediximua nt convocavi-

■mm; Itm (feriatam iamhium te «bâton·, aeatrum humiliter dapraметoo, to quod euupit to ipea portai·*, ne quneeuuaque ad neetoqte, aierique

·. «b emnibua «t ainguifo, Pn adiavante/ibiirvantar.

Capto П.

ilm nW·· WW>R ttt /MMtokkb*

Cam omne datato optimum «t am·· dem· parfeetan deaurante ait, daaceedena - pain lumiauie, qui poatulaatibua a aa «epientiam dat omnibua attuentor, haee aynodue provincialia «tâtait Chrfeti fidtoee huiqaee civitati· Ambianenaia exhortando· eaaa, prout exhortatur, ut qpotidia pro epiaeopia et aaoerdotibua ibidem legitime oongregatia," orare velint; iatoa autem epiaoopoe et eacerdotea, nt aaeidae incumbant in laudibue Dei, atque linguli· diebaa, in quantum fieri poterit, aanctiaaimum mtaaae aacrificium peragant, aat aaitem aacrorufa myaterioram celebrationi devote interaint; faciente· obaecrationea, orationeq et poatalationea, pro unitate et Ubertate eccleaiae, pro aanetiaaimo patre noatro papa, pro gubernatoribua ot caeteria qui in anbUmitate oon·tituti aunt, ut tranquillam et quietam vitam agam··, pace fruamur, et fidei augmentum videamna. Praeterea, hortatur illo·, ut ieinnent ainguli· aeztia feriia, in memoriam paaaionia Domini, omaibueqne diebua menae communi etTrugali utantur. Et, qaomam oportet epiaoopoa eaeo irreprehenaibilea, ne refactio det locum aermocinationibua otioafe, intra prandium et eoenam quotidie fiat lectio apiritaalia; familiare· vero anoa quiaque dirigat, ita ut in omnibua honeatatem prae ae ferant, aient docet miaiatroa miniatrornm Dei.

Quoniam autem aynodi provincialia ecopua eat, ut aacra conciliorum aammorumqae pontificum decreta renoventur «utodiantarqae, aammopere earundum erit, ut accurate referantur, adiunetia quibuadam, ai opua eat, explioationibua; modo tamen aoa recedatur unquam a meate oedeaiao Romana·, oaeterarum eccleaiarum metric ae magiatrae.

In aenteatiia voto dlcendia, aaUna euiuacamque ait dignitati·, debet aut, immodeatia voeibua poratrepero, aut tumultibua perturbare, nulli· etiam fiafeia vaniavo aut obatinatia diaoeptationlb·· contendere; aed quidquid dicetur, aie mitiaaima varborum prolatione temperetur, at nae andientee offendantur, nec rdeti indicii acie· perturbate animo infieetatar.

Inauper declarant·· ae deoernimna, quod, ei forte contigerit aliquo·, durante cyaodo, debito in loeo non aedera, nulli propter·· praoiadioiam generetur, aalliqne novum ina acquiratur*. In qualicumque enim ordino quinque comparent af aedent, tara illina ■alva eaae volumua.

. Demam, nniveraia qui ad hanc aynodum convenerant, in virtate aanetae obodieutiaa pruecipimua, ne, antequam aynodua dimiaaa fUerit, dfeeadtee praeaamaat, niai ob ratioaabilom caneam, focaltate potita . et obtenta a patribu· eoneilii.

Caput IП.

Cum inter omnee etc. [aida tepro, aoL 36 D-38 A).

Capat ПГ.

Coociliornm provinqialium aerio·, par tot aapoe intenuptam, prima noatra «ynodua pro oaa p■la renovant, eeouada continuât, et tanta· Hbertatie pounaio firiieitor iaeboata neu peraeverante roboratqr.

<<taM.Trid.imaa

Quapraptar, ia priaiipii gtoMun ttaram ^tatea Quinti vicaria, qua ktopiratoa, priattaa eeuauatad·, lmi sdraMMw murtiit.

ptantiam tearfeaimt principia, qai concilia aoa formidat, aed penna··· habet aaerna eorute erdintoioM· ot inatitatieuee aoa parum prefatarae eoae «t eleraa popataeqae IdoBa ia fido ot ebatitato proficiant, ot, aeeupdam roligioeieai··· ipetao votam, pbarimi boariae·, «b ignoranti· praeceptorum Ckriati taadem liberati, roHgioai reddantar.

Et vero coacUia provincialia^ utpote a iure aocleaiaatioo praeocripta, rite et aoenndam ordiaom determinatam ooagregata. intqr prece· aivo praeviae aive ooncomitantee celebrata, necnon adiuta diveraia canonicorum, theologorum atque canoniatarum conailiia liberieque diaeaaaionibua, ad exponendae dogmatica· veritate·, ad placita morum defenaaoda aat ad diaciplinam «errandam ac promovendam, tatam iter, quia oanonicùm eat, eecleciarum paatoribua offerant

Porro, into concilia duaa, ut ita dicamua, functio^ea exarcent Ex una parte, dioeceaim quamque,' et totam aimul provinciam aretiua religant aedi -apeotolioae, quae communi·· vitae in omnem occle■tam diffaaae centrum et fona eat Ex altera vero parte, per fetam conjunctionem efficiunt ut communia illa eeateaiae vita in dioeceaim'unamquamque abundantius effiunt Ad duaa ietaa functione· coquentia decreta noetra referentur.

Caput V.

Dt fMtitieui frutit tfMtftiiüt iari-e Mnefee *redit IttdtrUihnt·*

Etsi omni tempore neceeae ait errore· repellere qnibna obedieati· aummo .pontifici debita labefactatur aut, imminuitur, peculiaro· tamen noatri· in temporibua, noetriaqne regionibua adeunt ratione· ear catholic· feta obedientia ita praemuniatur, ut inter omnia diaerimina, inter omnea aaaultu· et laqaeoe, integra atque intacte remaneat

Inter qua· ration· apecjaliter annumeramu· librum, aine aomine auctaria typi· mandatum, cui titillai: *Str* le aitaetiM prdaanta *de fifliu GtMita»e rehMetntet* m» *drtit etnitrutr;* qui non aolum ad epiaoopoa, aed etiam ad aominariorum auperiorea miaeua, et a pluribu· iam eecleaiaatiei· perlectu· eat Quidquid ait de ilÎuaionibua, quibua oonacientia unctoria verum aui operi· characterem «ibi ip«i occulter· potuit, maaifeatum eat hunc librum ad hoc •pectere ut poteatati» pontificiae exercitium reatringatur. .Tradit eaim aut iaainunt:

1. Non aoliua papae iudieio aolvendam eaae quae■tiouem de ooucitiandi· inter ae iure reaervationum Dquod aummo pontifici competit, et iure proprio •piaoopi ad ordinariam abao dioeoeaia gubernationem; et iutroduoeuduto eaeo iua eoneuetadinarium, tanquam regula· iuxta quam haee lia dirimenda ait;

8. Non improbabilem - - - opiaioaem aeeundum quam papae urgeati aboHtioaem eonauetadinia iuri commuai contraria·, ia .atiquibua dioeoeaibna exiatentia, epiaeopi poaeuat legitimam oppoeitionem facere, aaitem donec ration· neoaaeitati· recognitae fuerint;

3. In regione ubi arata fiait eeoleaiam inter et etatum politicum colligatio, rationabilem faiaae eon·Mtadinem qua oonatitationea apoetolio··, ad ooela·iae diaciplinam apeetantee, ——q—— obligatoriae non reputabantur, quin pria· in dieooeaibua promulgata· fiafeeent praevio poteatati· eivitia placito;

4. In prueeeoti, ipfeaipna Oalliaru· poaea legitime, vi cenauetadinfe, auDu· eenetitatiehte apeetoUmm ri ttri^tastw mmw

extraordinarii, agaoeoaro tsusquam ,pre se obligatories, quae ante· aoa promulgatae fUeriat ia QalKaa dioeeombus;

BptaMpMB* ia ^®s®tataeta tawta* ta* tgtümo poaao apod aaa, vi principiorum inria de consuetudinibus, exetadora a aaa dioecesi aoa aede tantum provisorio sed absolute, litargiaaa Remaaam;

6. Ia head, paaoia auto deoieioaibaa recontibwe, congregationes Romaaae,. a remmia poatifloibue pro generali ecclesiae administrations Institutas, aequi viam bono eocleaiarum Galliae nocivam;

7. Necessitatem recurrendi ad Romam, iuxta decisionem congregationis Coneilii, pro caau ia quo aliquis sacerdos feriretur suspensione an in/ornate conseiantin, aibi videri plagaro auctoritati metropolitanre inflictam;

8. Nullam apparere rationem praetentionis qua congregatio Humana Concilii, aub praetextu eupplendi omissiosea, aibi arrogavit iua introducendi additionea in acta conciliorum provincialium;

9. Impulsionem, quae ad amplectendam liturgiam Romanam inducit, haud probandam aaae;

Et plura alia quae cum hia assertionibus eonnectuntur. \·

Praedictae assertiones et opioionea, alias tanquam sanae doctrinae contrariae, aliae tanquam paltem menti eccleaiae advenae, sanctae aedi apostolicae et, aub aliquo respectu, epiacopia injuriosas, summopere improbandae ducimus et improbemus.

Insuper, etai conciliorum provincialium continuationem a ae exoptari innuat, nihilominua suggerit aliam viam ab epiacopia aequandam, ita ut collectionem eccleaiarum Gelliae, quae nullum peculiare auctoritatia e; iuriadit/onia centrum habent, exhibeat tanquam corpus.quod deliberaro, agere, decernere pomit. Introducit itaque principium regiminia ecclesiastici perturbativum, et pnricuKa gravidum, cum in futurum exurgere poaaint ciroumatantiao, prout praeteriti temporia experientia docet, in quibue schismaticis tentaminibus plurimum faveret. Perspicuum eat hoc placitum extra viam rectam aberrare. Equidem eccleaiae mos eet, imo et praeceptum, episcopos plurimis de rebus decernere commuai consilio et actu, quando id suarum dioeceseon utilitaa postulaverit. Sed ecclesia, quae eat aciae bene ortfinata, et in qua omnia ex ordine fiunt, non voluit haa communes aanctionM concertatione arbitraria, abaque regulis, et aine summi pontificia intervente, confici. Sapientiaaimo enim ordino constitutum eat, primp ut epiaeopi uniuscuiusque provinciae ad concilium rite celebrandum, vocante metropolitano, in unum conveniant; deinde ut omnium conciliorum provincialium decretis, priusquam publicentur, sanctae sedis iudicio submisais, epiacoporum actio, in capite eccleaiae ad unitatem redacta, vere communis efficiatur. Cum ergo epiacopia incumbit officium declarandi aut statuendi, communi sanctione, regulas circa doctrinam, mores ot res ecclesiasticas, synodi provinciales sunt via bona, eccleaiae praxi consentanea, canonibus praescripta, sanctae aedi apostolicae probata, quam solam, niai adsint obstacula, et extraordinariae necessitates urgeant, et tunc quidem cum Intentione submittendi quam primum ree actae summo pontifici, a nobia tenendam eme profitemur.

Indigitavimue buiua libri aummam. Iam voro ai quaeratur unde profluat apiritua ille quem ia eo reprobavimus, quique tofum ipsum quasi inficit, rem penitus aeratantibua nobis apparat aitum eoae hunc fontem in duabua opinionibua, quarum prior negat auctoritatem summi pontificia supremam iaedb pro gubernanda eccleaia potestatem, et declarat aliam Mae' potestatem quae ipai superior sit;- posterior vero qua affirmatur eelomaia summi pontificia indicia, in causis fidei ex cathedra prolata, do eo rsformabilia eme, eorumqae irreformabilitatam ab aliqua extriaooM sanctione pendere. Ex quo eaim vicarii Chriati auctoritas qualis eut noa aguooeitnr, facile iatolligitur qua ratione multipliciter ia ipsam peccari possit. Quapropter, duas istas opiniones in ecclesiis, edminariis ot scholis nostrarum dioecoaOon doceri omnino prohibemus.

Caput VI.

Dt eoHKutudixibiu in promacte Rsswwri axistratittM.

Etsi, eccleaiae leges et apostolicae coqptitutiones, ad genenfin 'ecclesiae disciplinam spectamen, universaliter reservari debeant, aequum est ac salutare, secundum ipsius sanctae cedis montem, illas servari quaedam locorum consuetudines, quae a particularibus iuris communia praescriptionibus ita recedunt ut, conditionibus necessariis vestitae, per hoc in ipsius iuris ambitu contineantur. Ut autem his conditionibus potiantur, necease est illae, rationabilibus motivis aut necessitatibus fundatas,, non tendere ad perturbationem .bierarchiei ordinis, et nervi, quo 'ecclesiastica disciplina viget, debilitationem, nec ad alicuius principii abusivi commendationem, nec ad,restringendum aut impediendum exercitium supremae potestatis, quae propria est Romani pontificis, ad quem pertinet, in omnibus casibus particularibus, iudicium ferre quid pro maiori bono et utilitate eccleaiae io unaquaque consuetudine probandum ait: quae 'conditiones requiruntur, ut istae consuetudines etiam longi temporis praescriptione firmari possint.

Quasdam huiusmodi consuetudines apud nbs vigere constat. jQuarum haud parva paro procedit ex illo statu, diversis sub respectibus extraordinario, in quo, post rerum ecclesiasticarum eversionem et restitutionem, religio in Galliia collocata fuit et adhuc detinetur. Cum enim eccleaia bonis suis spoliata faerit, cum non amplius proprie dicta beneficia subsistant, cum potestas civilis legem canonicam pro regula non habeat, neo immunitates ecclesiasticas agnoscat: hine scaturierunt plure* iuris exceptiones quâe nullo modo vitari poterant. Altera pars, quamvis non sit tam directus buiua ferreae necessitatis effectus, nihilominus in illo rerum statu radices habet, aut aliis praesentibus nostrarum ecclesiarum necessitatibus exigitur. In tertia denique parte comprehendi possunt quaedam consuetudines, quae aedificationi fidelium haud nocentes, sed faventes, eorum moribus aut indoli aut affectui tam alte infixae sunt, ut absque magna ipsorum molestia et repulsione supprimi nequeant.

Ile bis consuetudinibus futurum confidimus ut eadem sit apostolicae aedis mens et aequitas, quae iam, do generali cleri gallicani statu manifestata eat. Etai enim in Galliis, ubi nunc maxima paro rectorum qui paroeciia praeficiuntur sunt amovibiles, grandio profecto facta fuerit, sub eo respeetu, iuri communi derogatio, summus pontifex hunc ordinem, iustia de causis introductum, non abolendum, sed continuandum esae eensuit. Cum autem praedictae consuetudines rationabilibus etiam innitantur fundamentis, nec .ullum, quo consuetudines radicitus annullantur. vitium includant, et earum conservationem a nulla praetectione sanctae sedis praerogativis et documentis contraria, apud nos procedor· testemur, nostrarum ecclesiarum conditio postulat ut, recognitis nostris necessitatibus, consuetudines ilths sancta sedes apostolica pro noatris dioecesibus improbandas noa iudicet, atque ita illas in praesens permanere velit, prout iam factum eet »up<·. quibusdam

articulis,' iuri eenutari derogantibus, qui Matra· synodi fluissisnensis deeratie faiâMaatar.

Caput VH.

Si fundationum, ^im pre apMtaali Maliam bew et eeeleeiarum sustentatione tstsiitta rant nN* giosiraiuioe euatodee ornai tampon epiaeopi rase praebere debeant impensior ilBe «a da re para nostris diebae incumbit, earn ecclesia vix paucos pristinae raae opulentiM reliquias hodiedum retineat Quod officiam «t prudenter effieaciterque adimpleant, dao specialiter animadvertenda eaat

Primo, eo tempore quo saevissima peraecutio ecclesiarum rea et veteres tabulae disturbavit multi fundationum tituli periere; pluribus abhinc annis census persolutus non eet, neo etiam nunc penolvitur; praescriptionem, quae apud-tribunalia civilia praevaleret, debitores possunt nobis opponere, ao proinde cogi nequeunt; multique eorum ad reddendum centum non adducuntur niai aliqua mitigatio interveniat.

Aliunde ea fuit, lapon temporum, in aestimanda pecunia immutatio, qua ceneue, olim determinatae, multo minorem ao eo tempore qtfo constitutus eet valorem hodie repraesentet, ita ut, contra aoquitatie legem ipeorumque fundatorum voluntatem, oneribus omnino impar evaserit.

Ex hic circumstantiis exorta eet apud noe, iam a quinquaginta annie, pro multarum fUpdationum reductione, non rara quidem et per accidens, eed frequens et quasi ordinaria necessitas. Hanc autem ad bonum eeeleoiae, prout fieri potest, convertero satagentes, episcopi iia in jebus procedere debent et revera procèdent, non quidem ut gratiarum dispensatores, aed tanquam rapientes oeconomi, qui meliorem depositi sibi oommiaai conservationem procurare nituntur. Cum enim in favorem eorum, qui census debitoree rant, aliquid remittunt, pare parva dimittitur ut maior servetur. Cum autem, attenta, quae in pecuniae valore facta fuit, immutatione, onera sacerdotibus imposita mitigant, proportionem necessariam, ab ipsis fundatoribus intentam, restituunt. Sed quo magis salutari illa moderatione utuntur, eo diligentiori solo bona ecclesiae, obligationeequo ipsis annexas tueri debent, iuxta eapientissimas regulas a Benedicto XIV traditae*. Nihil ergo omittant, tum visitationibus pastoralibus, tum in synodis dioecesanis, tum' aliis etiam modis, ut negligentia et abusus detegantur cito, citiusque corrigantur.

Caput VIH.

Iam in eoncîlîô^usesionenai doctriiam exposuimus qui conferaarii, laxiores opiniones vitando, a rigidioribus etiam praeservantur. Hausimus in encyclics Leonis pupae duodecimi ad extensionem iubUaei, sapientisoimam togulam, inita quam oonfeesario, ut absolvere poesit ot debeat ratfidt ab eo non perspici signa quibus peccatores MM> doloris et poenitentias, saltem ad Dei gratiam in sacramento impetrandam disponente, carme prudenter ludiost Praenotavimus etiam qua patientia et mansuetudine, qua charitatis industria, cum ipsis agendum ait His generalibus regulis monitum particulare adiuagendum esos ducimus. Nostris temporibus specialiter attendenda est quaedam peccantium categoria^ quam apud nos numerosissimam rara quotidie lugemus. Multi sunt qui, a faba ot impia philosophia dejusi, aulli tamen sectae haereticae publice aut occulto nomen dantes, quasdam opiniones aut raunrtie·» vol race ot ebiter, vel saepius lu< medium peedaruat, quae Mtieribue fidei artieulb aut etiam geamenUm ehrieÜauM fidei adversantur. Cura autem ilH de raa tsnvsrsisai eegitaro iueipiuut, experientia eoMtat eos plerumque vitam ohrietiaaaa (nuitor amplexares fere si, devicta, qM praecipuo detineatur erga eirafraeisnras racraawetalem, repugnantia, tribunal peuaitentiM saltem adierint Coafesrarii igitur nihil negjigaat ut «is, hunc primum eouvonionb gradum inchoantibus, via ad reconciliationem facilior sternatur, eaveaatqae ne rigidiores eia imponant eonditioara, priusquam illis absolutionem impertiantur. Prudenter suggerunt ea quae ad reparationem scandali opportuno fieri possunt, sciantque ad' hoc, pluribus in casibus, sufficere publicam ritae cbristianae 'professionem.

Caput IX.

D ordimnt* monestieonim piarueigw *nufrtyaUtutnu* tau sends ssds rrietioaiba*.

. Cum ea pars gregis dominici quae, viam perfectionis «vangelicse ingressa, sub conventuali disciplina degit, summo pastori sanctaeque matri ecclesiae magnopere dilectioni et curae semper Aierit: nostrum provinciale concilium, in Sueraionensi civitate celebratam, exponendis muneribus et iuribus episcoporum erga ordines monasticos vel congregationes' pias, sedulo operam dedit.

Hic autem omnia confirmantes quae ibi proposita sunt, duo addenda indicamus: primum nempe, quod, ad mentem decreti Clementis VIII, Romae dati die 96 mail 169S, iuxta quod non licet superioribus regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte aut proprio motu id ab eis petierint, presbyteri saeculares piarum congregationum, feminarum praecipue, superiores, non simul ordinario earum confessiones excipiendi munere fengantur.

Secundum et id quoque 'praestantissimum, videlicet ut si quando adsint in aliqua dioecesi huiusmodi congregationes quae, etsi ordinem proprie regularem non efficientes, tamen regulam sequuntur .a Christi vicario approbatam, episcopus, quoad illae, sedulo curet ,ne fines hic transiliat sibi a pontificia potestate praestitutos.

Quod ai illae familiae, quamvis institutum aequantur nondum a Romana sede approbatum, tamen extra limites unius dioeeeeeos diffundantur, et in ipsis quaestiones, exoriantur quae sive ad constitutiones sive ad regimen generale pertineant, tunc cavebit episcopus ne tanquam supremus moderator et iudex illas dirimere praesumat; id enim ipsius non est, nisi specialem id hoc a summo pontifice facultatem acceperit. Sed in similibus rerum adiunetis, paterno tantum affectu interveniet sapientibusque consiliis. Quod, si, ad solvendas difficultates, haco officiosa ipsius mediatio impar remanserit, tum ad Christi vicarium «et recurrendum.

Caput X.

Dt àdtu raertlittnu eonUt Inu.

Inter innumera quas salvator noster lesus Christus sanctae eoclosiae beneficia contulit, eximium raae locum obtinet cultus sacratissimi sui cordis quem, spb ea forma .qua nunc insignitur, ultimis hisce temporibus sponrae euae inspiravit Ubicumque enim cultus ille inducitur aut inductus viget, hio splendore incipiunt aut refulgent amor divinae eucharistiae, frequentiorqus ipsius visitatio et receptio, quae divine eucharistia vitae totius spiritualis et fons et centrum eet perfectio ac robur. Iam vero per hos offectus, ecquis non videat

[1] *Dt tfnit* dismwras, Ub. XHI, cap. altim

mssrsm

peteittissimum et maxis·· opportaaum naWita Ua A ukita malfa de qsibas maxims Mot pHiiim* Mise missis, qaod aempe qmlUram ia eeedib»· rafrigMfit ebaritas at a ptaribaa, haul ehrWaafa dsdarta aaoMawata smtt Quid qaed, aatate baa noetra, ia immeasem vela* crovariat saperbia· spiritus «t iaerdiaatas aai amor? At eaim qaomodo >Ha stareat ai cor iUad coleretur, 4a qeo pronuntiavit lesu· ipee: *,Di»die* a aw, quia atitis mm* M Aimmîm

Stadeaat igitur et sacri verbi praecones, et qui curam gérant aaimsrum, huic devotioni turn aibi magi· ao magia intelligendae at comparandae, turn etiam animabus, tie praecipuo quae perfectiora aemulantur, aperiendae ao inculcanda·; idque aibi ot aliia persuadere nitente·, quod felix plurimorum experientia comprobavit et comprobat, videlicet, cor leed smsntisaimum divitiae gratiae susa abundantissime ia eos effundere omnes, qui sui cultum amplectuntur, et sollicite curant ab aliis amplectendum. Fraetereaque, id sibi habeaat alte animo, infixum, illoe nempe contionatore·, qui huic devotioni exercendae ac praedjaandao sedulo incumbunt, movendorum animorum miranda vi atque arte pollere.

Hanc porro adhortationem eo promptiore mentis affectu commendamus, maiorique instantis, quod pulcher adeo ae fructuosus cultus ille in patria nostra ortum habuerit, et in generali conventu cleri Oallisrum, anno 1764 Parisiis habito, praesident· srehiepiscopo Remensi, omnes quotquot aderant episcopi consilium unanimiter inierant, devotionem et officium sacri cordis lean in respectives suis dioecesibus statuendi, et collegas suos absentee encyelieis litteria invitandi ut eamdem'agendi ratiqnem sequerentur.

Iam vero ut haec commendatio noetra certius atque plenius seopum suum obtineat, noatri in vino· Domini cooperatores piis fidelibus aaetores sint, ut confraternitati sacratissimi cordis lesu, tam multis amplisque indulgentiis ab apostolic· sedo ditatae, •ese aggregent, vel, iam aggregati, tali ae tanto nomine digniorem in dies vitam agant. '

Caput XI.

De *euliu* immaeuleti cordis Meries.

Praecedentem cohortationem nostram imperfectam ease putaremus, nisi etiam qaotqaot in nostra provincia sacro ministerio incumbunt, ad cultum immaculati cordis Deiparae adaugendum excitaremus. Neque enim unquam a filio seiungoada mater. Namque, uti ait sanctus Bernardus, *,tput ttt amlietort* ed CftriMMMp fM* ·Λμ ' fMMI

Quare, id factam videmus, ut quotiescumque in eocleeia, labantibus annis, novae institutae fuerunt is gloriam lesu festivitate·, paulo, poat analogae celebratae sint quibus honoraretur Maria. Quod signanter hic evanisee oonetat Simul ac enim cordis lesu cultas divino favore publice haberi coepit, ot cordis Mariae eultum frequentavere fidei··. Qui igitur, in clero nostro, spiritu Christi aguntur, hoc eat nostros omnes in opero Domini adiutoroe, pommante* adhortamur ut, magno quo flagrant animarum solo, cordis Virginei eultum promovere sollicite curent Quod studium, quantum Deo ac Deiparae aooeptaqs sit nemo non videat, cum, per institutam Parisii· sub inrpeatiose immaculati sordis Mariae pro conversione peccatorum arohiconfraternitatem, tot tantique, in ecclesia Christi, per totam' orbem gratiarum fructus prolati sint et profaraatar.

1 Mstth. XI. ».

1 b ssrmsoe *Dt tutiitini* aMtis. /Dssl *infr*·sct dniiispt. n. S, opp. a Bera, edit Higas, U, 48* D.]

Caput XΠ.

Ds catta mtpsfsnaa

Cam, iuxta doctrinam oatba|ioam. Dei providentia datam' sit, prout catéchiseras Tridentia·· synodi loquitur, boc aegotiam angelis at eastodiaat humanum gaus, siaguliaqno hominibus praesto siat, tam ae gravia· aliquod detrimentum patiantur, tum ut plurima divina, ipsis iaterpretibus et iateraan«is, beneficia recipiant, monemus et ia Domino obtestamur omnes verbi Dei dispensatores ct praecipuo parochos ipsoramqae viearios, ut angelorum ealtum, maximeque angeli custodis, fideles probe doceant, instruantque eos quantum in supernorum spirituum protectione et invocatione tutaminis et auxilii habeant et invenire possint.

Quod quidem imprimis praestandum est erga pueras, quorum intelligent··, etsi debilis, hanc devotionem facile pertipif et tener animus amplectitur, quique ipsam libenter exercent, valde proficuos exinde fructus laturi.

Porro, monitionem hanc nostram et exhortationem sibi quoque datam existiment quotquot in scholis nostris informandae iuveatutis munere funguntur, et qui, inter ipsos, superiores tradunt disciplinas; ii insuper, occurrente aut etiam praeparata occasione, suos alumnos doceant inagnas esse in rebus humanis movendis et componendis sive bonorum sive malorum angelorum partes, infiuxumque praepotentem, a qao si quis abstrahere velit^ is profecto nec individuorum hominum nee populorum, neo praesertim sanctae eeeleaia· historiam ac vitam intelligere plene exfionereque valeat.

Iam vero c nostris sacerdotibus professoribusve nemo non videbit, huie angelorum cultui animose explicando oordateque suadendo 'seee param fore idoneum, nisi illius excellentiam et utilitates mente exploratas habuerit, et, quantum dederit divina gratia, proprio experimento sit edoctus.

Caput XIII.

*D** gatfaudam pw *ntrtUiii H* ceqfrafsnuletifats.

Experientia constat, animaram rectorem suis ovibus plurimum prodesse, oaramque saluti efficaciter consulere, si, praeter assueta sui ministerii media, quaedam eis extraordinaria, imprimis ea quae · viris sanctioribus commendata sunt, videlicet missiones, st pia apostolicae praedicationis exercitia, opportuno tempore procurare valeat. Licet enim ex istis singularibus mediis son omnee omnem bonum fructum capiant, multi sunt certo qui per ea, vel iam iusti iustificantur adhuc, vel peeeatores oonvsrtuat se ad Deum, digna poenitentiae opera facientes.

Quapropter, commonemus et vehementer 'exhortamur parochos ut, quantum peasant viros verbo et opere praepotent··, aut saltem verbum veritatis recte tractantes, ex religiosorum societatibus electo·, intendam advocent et ita plebi suae, probante epiecopo, .salutare msssionw aut saltem statical» beneficium subministrent.

Quod si eorum virorum copia desit, hortamur eoedem ut '° idipeum conaaatieates, et non quae •na sUat sed quas Issu Christi quaerent··, a confratribus vicinioribus aut aliis, qui doctrina, virtutibus et facili satis elocution· pollent anxii·· identidem mutuare non omittant. Hanc sacerdotum fraternam cooperationem, non parem ad dandam plebi scientiam salutis in remissionem peccatorum inservire existimamus, eamque fortiter saademus. pro tempore Adventus et Quadragesimae, ve) pro mease Mariano, aut episcopi visitationibus. Nihil tamen quod novum et grave appareat inconsulto

•piseopo, faciaat, et ônaaia aaeuadam ordium· at iuxta prudentia· et pietati· ragula· pengeaL

Insuper, piaa fidelium aodalitat··, val pre·· vere, vel erect·· server·, atedeeat parochi Sodalitates enim istae, et praesertim qua· priatinia uaibua et moribus magi· aunt coaMBtaaeae, ad eultam Dei, beatissimae Maria· virgini· et sanctorum provehendum, et ad ehriitiana· perfectioni· acopum assequendum, pretio·· profecto auxilia conferre videntur. Unde ai sodalibus regulae aapiaatdr elacidatae' et ab epiaoopo approbandae dantur, ai cuncta pie, cante et abaque omni specie mala diriguntur, fideles hia confraternitatibua mancipati in fide crescent et charitatc, atque Chriati bonum odorem in parochia diffundent.

› Caput flV.

Dt charitatie et mùrrieordiae operibus.

Cum Deus unicuique mandaverit de proximo suo. et fratrum dilectionem necnon misericordiam erga omnes eos qui quocumque modo laborant et onerati sunt ipse lesus Christus discipulis excolendas proposuerit, commonemus et hortamur cuhctos huiusce provinciae parochos, simul et.caeteros qui in partem curae pastoralis veniunt sacerdotes, ut opera quae nostris temporibus salubriter cbaritatis spiritus inspiravit, non verbis solum extollere, aed pro posse, et sicuti permittent et suadebunt rerum animorumque dispositiones, atabilire et extendere satagant.

Non enim hodiedum, post tot et tantas tempebtates quae chriatianum exagitaverunt gregem, et plurimas oves procul egerunt, sufficit ut presbyteri, quibus animarum cura commissa est, inter suae ecclesiae septa reclusi, sacra munia obeant, sed oportet ut haa dissipatae oves solerter et indefeaae inquirant, leni voce advocatae coadunent, misericordiae vinculis irretiant, charitatia salutaribus detineant illecebris, et quae dociliorea fuerint paternae sollicitudini, eas in veri teli operibus, habita circumstantiarum ratione, exercitent.

Quapropter, universis huiusce provinciae presbyteris proponimus, etAquantam in nobis eat. commendamus:

l. Opus inter alia eximium et admirabile cui nomen inditum est *Propdgatio fidei;* notum licet et late divulgatum in nostra provincia, non tamen hucuaque. quam votis nostris maxime exoptamus, cooperationem obtinuit. Illud igitur utpote sanctae aedis laudibus et uberrimis benediotionibua cumulatum, et tantopere infidelium saluti proficuum, omnibus sibi pommissis amplexandum offerant;

3. Optimam illam tot iuvenum virocuiaque oathoiicotum societatem, quae, aub saneti Viacentii patrocinio specialiter collocata, fidem et cffMitatem fraternam tuetur et fovet, simul ac pauperum indigentiam tam diversis miriaque modia, et praeaartim pda miserorum visitationibua, sublevat;

3. Opus a sancto Francisco Regia nuncupatum, cuius auxilio miserabilioribus personis matrimonii instrumenta suppeditantur, unione· civiliter contractae in facie ecclesiae celebrantur, et illicite commercia vel cessant ve) sanantur;

4. Convenths adultorum hominum qui, aub iavocatione sancti Francisai Xaverii, disbqp dominici·, moderantibus et faventibus viris admodum catholicis, aive ad vitanda otii tabernanunve pericula, sive ad disciplinas civiles .christianasqM imprimis accipiendas, laudabiliter efformantar; ite* sodalitates tironum, operariorum, scholas militum, coagregationaaqu· matrumfamilias, quae ad reparandos educationi· defectus instituta· aunt;

*. Opus quo pietati· aeHqee laquei· eolHgantar parvuli etiam touoniari, atque, auspice leeu iefaate, Maatee miearoe ia infidelium partibus, per tenue· eleemoeyaaa et broviaatnute, sive suas sive matrum prece·, - morte ot errorum teaebria, ipai salvatores, liberant

8. Collaudante· pariter et enixe commendamus illa· quaai aine numero piarum matronarum aodali·tatea et oonfraternitatea, quae aut puero· utriusque aexua orphauos, aut iuvencula· inter mundi pericula ipopiae et inexperientiae causa iaetatas, aut muliere· poat partum aut easdem aegrotante·, aut alias humanae conditioni· miwrias, anb diversis nominibus, aed sedulis aemper auxilii·, visitationibua, consiliis, eleemosynis maternaque charitate tuentur et suatentant.

7. Bonorum librorum propagationem, quae, ut a perversis lectionibus tot iuvenes hominesque temeraria curiositate abreptos retrahat, necnon ut doctrina sana imbuat animos, in quibusdam dioecesibus, peculiari summae sedis approbatione, stabilita est.

Caput XV.

De eeriptoribtu catholici.*

Multos catholicos scriptores, tum ecclesiasticos tum laioos, magna, nostris temporibus, aemulatio impulit, ut libris et etiam periodicis follis suum religioni tributam solverent. Cum autem hic scribendi aelus ore ad bonum sive ad malum, prout dirigitur, plugmum valeat, oportet quidem adhiberi cautiones, quibus excessus, in quantum fieri potest, praecaveantur. 8ed simul necesse est horum laborum effectus summa aequitate a nobis iudicari. ne. dum coercetur licentia, laudabile studium irretiatur.

In hoc animorum aestu accidere', pluribus abhinc iia^. reprobatione digna, imo et lugenda, de quibus «Mesia Chriati ingemuit. Posthac prodierunt etiam, diversis ex partibus, quidam- defectus et naevi quibus controversiae utiles identidem laborasse constat. Sed plura exstitere ad coMesiae utilitatem et profectum, quorum memoria in aliquorum animis nimium forsan intercidit.

Si enim ad exordium huius temporis, in quo disceptationum ardor invaluit, mente redeamus, perspectum habebimus viguisse tunc nostris in regionibus. tum inter fideles tum in parte cleri, infaustas opiniones, praerogativis sanctae sedis plus aut minus adverses, et hostibus ecclesiae ad conterendam ipsius libertatem arma subministrantes, quas saeculo nostro praecedens aetas transfuderat. Bed gradatim, strenuae discussionis ope, praeiudicatae opiniones disturbatae fuerunt, revixitqua mens sanior atque praevaluit

Memoranda eet etiam celebris scriptorum catholicorum lucta advenus illum pertinacem rerum statum, iam quaai inveteratam, qui in inventaria educatione ecclesiae libertatem eoneuleans, religioni apud nos ruinam nimia certo praevidendam festinanter parabat. Perducta autem, per longum temporis tractam, haac luet· catholicorum aniqoa ita commovit, atque eorum voluntas, dirigant· «piaoopqt·, ita crevit et roborata «at, ut huic tandem politica potest·· obtemperaverit, et divulsa mortiferi regimini· mole. liberior Christianae «aedificationi campus patuerit.

Nec oblivioni tradendum est quae, non diuturno abhinc tempore, grassabatur d· rebus liturgicia opinio, constitutionum apoatolicarum quae ad eas pertinent oognitio fere nulla, praaooncepta quaedam adversu· sacram litargiam Romanam repugnantia, •t ea scientiae eooleaiaatio·· quadam «i parte ob›littoratio, qua perioulosiasim· Uberta· condendi libro·

litargiooe particulares, illosve **iaBiUaii**, pro «tata roots ot o^suli a multis habebatar. Oasaibaa notam est, sadatifbree eontroveraiae magna ox porto tribuendam oooo illius quaestionis elucidationem. animorumqus iupuhioMm, qaa ponpoota, tot spisoopi •t synodi constitution·* spostolieas do rebus Kturgicis facilius exactutioni demandaverunt.

Ia his autem conflictationibus memoratu dignum est saepe evenisse, ut advenue-scriptores, qui meliorem in his rebus statum promovebant, a piis etiam viris iactarentur intemperantis seli accusationes, non modo propter excessus quosdam impetusque vividiores, qui nevero exstiterunt, sed propter ipsius causae.quam nuebantur, substantiam. Quas objurgationes aequitatK^issentaneas fuisse eventus demonstravit, eum hodie manifeste appareat conatus illos, huiusmodi criminationibus impetitos, ad hunc tandem felicepj exitum pervenisse, de quo sancta sedes apootolica et ecclesia laetantur. Gravissimum hoc experimentum si omnes ante oculos habeant, facilius vitabitur eiusdem gen^Hs accusationum inconsulta festinatio, a qua hodiedum aliqui fortasse non abstinent.

Sed ad servandam tutius erga scriptores catholicos aequitatem, in primis attendendum est eam semper fuisse voluntatem ecclesiae, ut auctores, dum regulas ad doctrinam, mores et. gubernationem ecclesiasticam spectantes non infringunt, decenti simul controversiarum libertate potiantur. · Obedientia enim catholica legitima est mentium aubiectio, non arbitraria compressio. Et quemadmodum necease est ea omnia quae auctoritate ecclesiae sanciuntur, inconcussa permanere, ita aequum et utile est, praeter hos limites, controversias agitari, quae lapsu temporum, scientiae ecclesiasticae profectum aut incitant aut operantur. Quo igitur maiori constantia, in nostris diebus, intimandae sunt leges quae licentiam constringunt, eo etiam maiori moderatione utendum est ad tudandam. iuxta ecclesiae regulas, rationabilem auctorum commendabilium libertatem et securitatem: nihil enim forsan in animis magis labefactat obedientiam iure praescriptam, quam immoderatus imperandi relus quo. praeter ius. obedientia exigeretur. Hanc necessariam potestatis temperantiam qrga scriptores catholicos semper commendaverunt. tum constitutionibus suis, tum sua' agendi ratione, summi pontifices; inter quos Benedictus XIV, scientia et aequitate clarissimus, sapientes regulas sanxit, quarum mentem apud nos observari neoesse eat. ut regatur simul ac protegatur legitima opinandi heribendique facultas.

Haoe enim sunt monita quae in examine librorum, et iudicio de eis ferendo a relatoribus et consultoribus congregationis Indicis sequenda esse decrevit:

„Meminerint non id sibi moneris onerisque impositum, ut libri ad examinandum sibi traditi proscriptionem modis omnibus curent atque urgeant; sed ut diligenti studio, ae sedato animo ipsum expendentes, fideles observationes suas, verasque rationes congregationi suppeditent, ex quibus rectum iudicium de illo ferre, eiusque proscriptionem, emendationem aut dimissionem pro merito decernere valeat.[1]

„Tametai hactenus cautum sit, cavendumque deinceps non dubitemus, ut ad referendum et consulendum in ptaedieta congregatione ii solum admittantur qui scientiam rerum, quas libri delati respective continent, diuturno studio acquisitam possideant: decet enim de artihjie solos artifices indicare; nihilominus, ai forte eveniat, ut alicui per errorqm materia aliqua discutienda committatur ab illius peculiaribus studiis aliena, idque a censore aut consultore aleato ex ipaa libri lectione deprehendatur, noverit ie ee aeque apud Deum, aeque apud homines culpa vacatarum, nisi quamprimum id congregationi aut secretario aperiat, aeque ad ferendam de huiusmodi libro censuram minue aptum eonfeesua. alium magia idoneum ad id muneris subrogari curet.**

„De variis opinionibus atque sententiis in unoquoque libro contentis, animo a praejudiciis omnibus vacuo iudicandum sibi esse sciant. Itaque, nationis, familiae, scholae, instituti affectum excutiant: studia partium seponan|; eccleaiae sanctae dogmata, et conrmuaeqi catholicorum doctrinam, quae conciliorum generqlium decretis, Romanorum pontificum conaVtutionibus, et orthodoxorum patrum atque doctorum Vxmsensu continetur, unice prae oculis habeant; hoc de caetero cogitantes, non paucas esse opiniones, quae uni scholae, instituto aut nationi certo certiorqs videntur, et nihilominus, eine ullo fidei aut religionis detrimento, ab aliis catholicis viris reiiciuntur atque impugnantur, oppoaitaequo defenduntur, sciente ac permittente apostolica sede, quae unamquamque opinionem huiusmodi in suo probabilitatis gradu relinquit.*

„Hoc quoque diligenter animadvertendum monemus, haud rectum iudicium de vero auctoris sensu fieri posse, nisi omni ex parte illius liber legatur; quaeque diversis In locis posita et collocata sunt, inter se comparentur; universum praeterea auctoris consilium et institutum attente dispicietur; neque vero ex una vel altera propositione a suo contextu divulsa, vel seomim ab aliis, qu.se in eodem libro continentur, considerata et expensa, de eo pronunciandum esse: saepe enim accidit, ut quod ab auctore in aliquo operis loco perfunctorie aut subobscure traditum est, ita alio in loco distincte, copiose ac dilucide explicetur, ut offusae priori sententiae tenebrae, quibus involuta pravi sensus speciem exhibebat, penitus dispellantur, omnisque labis expers propositio dignoscatur."

„Quod ai ambigua quaedam exciderint auctori, qui alioquin catholicus sit. et integra religionis doctrinaeque fama, aequitas ipsa postulare videtur, ut eius dicta benigne, quantum licuerit, explicata, in bonam partem accipiantur.**

„Has porro, oimilesque regulas, quae apud optimos scriptores de his agentes facile occurent, semper animo propositas habeant censores et consultores; quo valeant, in hoc gravissimo iudicii genere, conscientiae suae, auctorum famae, ecclesiae bono et fidelium utilitati consulere.**

„In ea, quam superius laudavimus, praedecessoris nostri Clementis papae VIII instructione', sapientissime cautum legitur, **ut**, quae famae proximorum, et praesertim ecclesiasticorum et principum, detrahunt, bonisque moribus et chriatianae disciplinae eunt contraria, expungantur*. Et paulo post: .facetiae etiam aut dicteria, in perniciem aut preeiudicium famae et existimationis aliorum iactata, repudientur.* Utinam vero in aspectum lucemque hominum libri eiusmodi, in hac temporum licentia et pravitate, non efferrentur, ut quibus dissidentes auctores mutuis se iurgiis conviciiaque proscindunt, aliorum opiniones nondum ab ecclesia damnatas censufa perstringunt, adversarios eorumque scholas ao coetus sugillant, et pro ridiculis dicunt, magno equidem bo'norum scandalo, haereticorum vero contemptu, qui. digladiantibus inter se catholicis, seque mutuo lacerantibus, plane triumphant. Etsi vero fieri non pome intelligamus, ut disputationes omnes e mundo tollantur, praesertim cum librorum nume-

[1] Tit dr correct. *librbr.*, I S.

ras cohtinanteraagaatur, /oeiradi rate pfarm üfoos a eMu sshjtafe,* eç est apad Eeeleaiasten ·: eompér-ram prsotereo nobi» ait, maganm sliqqaado aMH-tatem ex iis eapi pea··; -modem-tamea ia defoa-deadis opinionibae at christiaaam ia seribendo modo-ratioaea terran marito volaaaa. Jftu iuuiUHtr' inquit Augustinus, ^ttretuhir iapaaia, a adAilea /w diserptafia aadara<a, it hhsit arrar aptaentia-w arire psd aaaaaf.! * Qui vsritati» stadium at period· doctrinae selum, quo suarum acriptlbnHm mordacitatem excusent, obtendere solent, ii primum intelligent, non minorem habendam raritati·, qsam evangelieae mansuetudinis at christianae charitatia rationem.*

«Cohibeatur itaque ea scriptoram lieeatia, qui, ut aiebat Augustinas, ^satMtraei seam omontes, •on paie wra «st, aad fuie tue aat·,l aliorum opi-nione· non modo improbant, sed illiberaliter etiam notant atque traducunt. Non foratur omnino pri- i rata· sententias, relati certa ac daflnita eodeaiae dogmata, a quopiam in libri· obtrudi, oppeaita raro errori· insimulari, quo turbae in oeeloaia exdtantur, dimidia inter doctor·· aut forantur aut forentur, et rbristianae charitatis. vincula peraaepo abrum-pumtur·. *

Ex hi· reguli· apparet non modo quantam chari-' tatem scriptore· catholici inrieem excolere debeant, •ed etiam quam paterta «equitas erae illo· ab auc-toritate ecclesiastica pbeerranda dt jPeculiari bene-volentia circumdandi aunt scriptONp laici„qui. etsi rebus saecularibus implicati, religioni defendendae labore· supswvitamqne sponte impendunt^ atque ita duplex mvnue adimplent haud minori· pretii faciendum. Primo enim, cum, folidori raram atatu. plurimi de. clero multum temporia, pro utilitate ecclesiae, docti· operibu· olim tribuere poterant. nunc autem fera omne·, continui· sacri ministerii C functionibus gravati. eadem scribendi libertate non fruuntur, perutile est auctores laioos, corde et animo fldei catholicae sanctaeque sedi addictos, militiae ecclesiatiose auxiliare· manu· admovere, lasuper, nemo est qui non vidsat, plura a laici·, , praesertim in conflictationibus quotidiani·, non inop-portune in modium proferri poaoe, quae ab eccle-siastici· proclamari haud ' aeque congruum foret. Dum autem maiori impetu in amem prorumpunt, jrigilantiori eis attentione opu» est ut regula· aer-'vent - summo pontifie· prius memorato praescrip-ta·.' at in manibus sanorum verborum formam ra-. tineant., Vmdf quando laborum, quibu» insudant, summa laudabilis esse p^Mcitur, non ultra modum ~>oftondendum est quibus^· supervenientibus ma-culis, qdaa aut fudit incuria calami velociter scri-bentium. aut nimias ardor param «vit; dé quibus benigne admonendos potius quam dura increpando·,! eaae aeetimamu·. Castarum, inter eoe conspicuam veritatis defendendae cupiditatem, propria· utili-tati· oblivionem, ' in adversis patientiam, ia pro-speris modestpam. nec, nox aliquando innati splen-dorem. maritis laudibus libenter deooramus.

8ed rimul opus eet ut sdvsrs» ^rrorae »t lepras scriptores eathoiici salutifer· direction· prae-muniantur^ Quare, illo· admonemus et hortamur ot nunquam obliviscantur M·· in exMeita-Domini militiae .auxiliaria mnnara fengi, nec 'ab omnibu· tractafidai esae théologie·· quaeation·· quae acien-tism inter laico· haud pervulgatam reqkiraat; id-eirco, in his mwilrae valde axpmiira «t Hehaî*-atfoos adeant doctrina, pietate pradaatiaqae con-spicuo·, a qaibaaVatoaita poataleat et aooipiaat. Norunt etiam ia robus difleiUoriba· sapieati· eaee •hriatiaai at non eiae aaxitio mataraqua ooasideru-ttoaa ea· diriment·· aggrediatur. Cam aateai lpai-eOrdi dt a recta raritati· ria naa aberraro, »em-per la lise tram persuasion· salubriter peraerarent ee haae «oopnm tata aaeaeotaree fora ai, dent scri-bara parant, oenloa in apiacopatuta, atqae ante omnia et maxime in apoatolieam aedem eonversoa teneant.

Caput XVI.

DiracterMtfo pre aeAetis ii mfoealieM.

In regimine scholarum haec primaria lex eato: educationi· κὸρη· eat adolescent·· informare prae-cipua ad vitam ohristidn^m, ae dmul ad vitam ci-vilem et diaeiplina· quae ad eam pertinente. Huic officio gymnaaia, quae pro pueri· instar familiae •unt non mina· perfecte debent ratisfacera quam ip·· educatio domestica, cuius vice· \sxplent.

. Quem ad flnem ut acholae recte dirigantur, non sufficit adolescente· sacri· concionibos adeaae, in quibus veritatum superaaturalium dpptriq» traditur; •ed requiritur insuper ut naturale· etiam disrfplinaa non medo Christianae animorum culturae haud no-ceant, sed ipsi inserviant ao famulentur, et religio •it instar menti· quae studiorum molem agitet et toto eorum corpora misceatur. Hunc instituendae iuventuti· ordinem, omni tempora observandum, praetenti· 'aevi conditio strictius exigit: nihil -enim non moliri debet educatio, ut iuvenes efficiantur in flde fortes et robusti„ cum eos. e •cholis egraasos, perversarum doctrinarum illecebrae et aasnltu· unde-quaque circumveniant.

In hac Christiana studiorum ordinatione speciatim attendendum eat ad triplicem eorum partem, quae litteras, historiam, philosophiam complectitur. Ut hae tres disciplinae sapienter disponantur, profes-sores in primis meditentur veritatem hanc, totius educationis ehristianae cardinem, scilicet ordinem naturalem et ordinem supernaturalcm. etsjz-eésên-tialiter distinctos, ita apud Christianos cenltagi, ut per istam unionem ordo naturalia in se ab altero suscipiat auperior·· illustrationes, quibus diversi-mode perfluitur.

Primo quidem in litteratura abundant pulchri naturalis elementa, quae ingenium humanum pro-priis viribus percipit et elaborat. Refulget hic pulchritudinis ordo in multis ethnicorum «criptarum libri·, ubi, magna ex parte, in exquisita formarum cultura et mirabili arte «itus est. Sed, postquam evangelism hominum animos illustravit et fovit, atque ampliora et altiora intellectui eordique hu-mano spatia raeeravit, tunc apparuit novus pulchri-tudini· supernatarali· çrdo. qui, in se sublimior, alterius ordinis «abstantiam porfleit, at pulchri na-turali· formas aocipiene, propriam tamen suam ex-praasionem gignit, ut videre est ip multis libris, poematibus et o/ationibu· quibus Christiani ingenii maiestas inclaruit Professor·· ergo' non exponant ethnicae litteraturafl monumenta;, quin et qhpiatia-nae documenta atque exemplaria tradant, et ele-mentorum, quae ipai propria rant, 'influxum solerter demonstrent.

De historia idem dicendum est. Apud omne· populo· apparant naturalia societatis civili· elementa, nempe, fomilia, viri et molieris oonnubinm, parentum •t fllioram relatione·, divitem et pauperum distinctio, poblica privataqae inra, imperium et obedientia, et ea ' qu·· cx' hi· · procédant. Sed manifestum, est hnM verb· apud populo· supernatural! evangelii

' Xri. ix

' AbctiriA, e. te, prsp· ·■·. («ρρ. a Aag·, ·*■ BansA, VI. rie F.].

■ <'■><., L XB. a M. SSM M, (fop a A«., I. taOF.J,

• Balla Mlirits ri grand·,' «· · tabi 17M.

leo· iUnminntue bob qmniso Madam ideas imludsru qua· m teaebri· aaMulorum pagaaerum significabant. at Christianas hereto «I«BHïoηη notion·· bob modo plurimum differre ab idoia corruptis inter p«gano« preovalentibaa, aad etiam malto superior·· exister· notionibus rectie, qua· illi solo lumiae pntorali percipere at afformaro poterant. Unde societatis eiviHs principia, revelatioais evangelic·· virtate elaborata at quasi transformata, ed maiorem dignitatem at exoellentiam elevata eant. Nallam ergo caram negligent historiae professores,.ut banc elementorum naturalium com elemento aupernaturali ooniunetionem, et mirabilee istius unionis effectua •nia alumnis gradatim patefaciant.

Quoad . philosophiam, plurima quidem aunt in oatbolicie scholia elementa, quae philosophis etiam pagaaie ingenii humani vires subministrarunt, aed adaunt alia quae non a aolo hoc fonts emanant. Falsissimum oat philosophise disciplinam apud no· •olios rationis naturalia eau foetum. Nam. primo in doctrine catholica regulam habent profeaaorea. r-quae ipsis theses repellendas indigitat, atque etiam admonet haec aut illa ratiocinia vitium aliquod includere, eo ipso qnod conclusione· fidei haud consentaneas generent. Unde fit ut in echolie catholici· perfecta et firma eit consensio circa plurima· veritate· philosophici· argumentis demonstrandas, de quibus dubium et maxima discordia invenitur in scholis quibus doetrina fidei non praefulget Qui ergo proclamarent lectiones philosophicas catholicarum scholarum ita instituendas esse, ut a lumine supernatural) praescindatur. illi aut somniarent abatractionera quae mera fictio eat. aut, si revera ita fleret, philosophiae documenta, dissoluta sua in scholis nostris unitate, doctrinis variis et peregrinis abducerenturl, et saepissime, ut evenit in scholis quae foris sunt, omni vento doctrinae circumferrentur Secundo, plurimae sunt de Dei notione eiusque attributi·, de mundi origine, de providentia, de religione, de virtutibus, de fine hominis veritates, qua·, postquam ea· a revelatione didicerint, philosophi chriatiani suis argflmentis comprobant, sed quae · philosophia humana inventa· non sunt. Quod evidenter apparet, ut duo tantum exempla promamus, tum dogmatp-de creatione e nihilo, tum praecepto de «amni· dilectione erga Deum habenda, quae philosophia Christiana unanimiter demonstrat, dum, priusquam evangelii lux oriretur, has veritates praecipuas ethnica sapientia nec habuerit perspectas, nec inquirendas suspexerit Tertio, clarisaimi patres et theologi, et eminente· quidam philosophi-Christiani, dum. omnium veritgjtum complexionem intuente·, mutuam earum, irradiationem speculabantur, conceptus attigerunt, ut nemo nescit, sublimiores, quibus philosophicas etiam quaastion·· vividioris lucis radius penetravit. Cum ergo philosophia supernatural! revelationi· Iqmine multifariam consectatur, et ■b eo dirigatuwxloveatur et crescat. periculosa profecto illusio de rationis viribus adolaseenti.um'' animos .invadMst, si ita docerentur ut rectam ih scholia nostrwFphi|pophiaa ordinationem, augmentum et perfectionem, solius rationis operationi attribuere possent Ostendant ergo professons hanc ÎiscipUnam, sub diversis respectibus, apud nos non eam esse quam philosophus, solo ingenii humani adiutorio utens, efformaret, sed eam cui theologia, revelatione fundata, fecem praefert, regulam praescribit, et incrementa praestat.

Praemissis generalibus- istis regulis, opportunum indicamus monita particularia adiujgere, quae praecisius hodiefnis educationis necessitatibus Congruant.

' Hehr. XIII. ».

1 Ephrs. IV. 14.

I. Be stadUs Uttamrtta.

In synodo SusssioeoMi iam plora do studii· daerevimua. Dixtmas qua diligentia, qua proportion·, cuilibet alamaorem aetati accommodata, sanctae doetrina· catholica· disciplina trudenda sit Admoenimus etiam magnam erga libros cautelam observandam esae.' Retinendus est profecto usus adhibendi clariora ethnicorum auctorum opera in quibus ingenii humani vis. venerabile Dei donum, conspicitur, et quorum culturam maximis apud Christiano· scriptoribus perutilem fuisse compertum jat Sed neoeaso eet M in scholia non admitti quin prius expurgata fuerint ab iia omnibus quae castas mentes possent offendere. Oportet insuper professore· nullam opportunam occasionem négligera, ut, profanarum litterarum monumenta explanando, excellentiam doctrinae Christianae comparatione facta, ostendant ; atque e fontibus christiania frequenter B haurire argumenta scribendi, quae ia concertationibus scholasticis ab alumnis tractanda proponuntur. Quod attinet ad librorum delectum et distributionem, iam etiam hanc gravem materiam in concilio Suessionensi attigeramus, declarante· copiosas sane suppeditandas ease ÀÎüiKni· perveterem auctorum paginas, sed summopere curandum esse ut ii· pariter, praesertim in scholis superioribus. non pauca e sancti· patribus et doctoribus selecta subministrentur. Qua quidem ordinatione principium optandae restaurationis iam partira evolvebatur: in his enim rebus mature et gradatim prqeedendum eK Hane autem ordinationem nunc. opportune perfiei pome - iudicantes, aestimamus multos Christianorum auctorum libros, lingua latine et gràeca et vernacula egregie scriptos, cut per excerpta, aut integros si breviores fuerint, in scboli· nostrae provinciae ita adhibendos esse, ut, per educationis litterariae stadium, adolescentium mentes salutaribus isti· fluenti· •bundanter imbuantur, et familiari cum illi· con·uetudine spiritum christianum assidue hauriant. Attenta enim huius aevi contagione, timendum est ne plerumque, adolescentibus nostris, cum ethnicae litteraturae effetis, exemplis et spiritu quotidianum per plures annos commercium habentibus, ebristiana animorum constitutio, his aspirationibus affecta, debiljtetur, ita ut repellendis errorum seductionibus e scholis nimis impares exirent, nisi per sapientem auctorum Christianorum frequentationem vivida religionis inspiratio eorum mentes continuo influxu roboraverit. Insuper, attendendum est pueros saepius e familiis mediocriter christianis in scholam introeuntes, et absoluto gymnasii tirocinio, in societatem politicam quae catholicis, ut olim,institutionibus non fulcitur, immissos, atque studiis sut functionibus. a quibus nunc religio sbest. occupatos. D potentibus auxiliis destitui, quibus, preéteritis saeculis, juventutis adultae, e scholis egressa·, educatio Christiana vinliter continuabatur. Propter hane causam. etiamsi sola esset, pretiosissimo annorum, qui in gymnasiis deguntur. spatio providentius utendum est. ut. etiam per -litteraria documenta, catholicis notionibus et sensibus et exemplis puerilis aetas iugiter nutriatur et invalescat, et christiana forma, dum huic suscipiendae duriore· nim^Buat. adolescentium animis penitus imprimatur. '

Persuasum habemus hanc docendi 'rationem tanquam salutarem institui posse, quin catholicorum gymnasiorum usibus, per longum, annorum tractum receptis, iniuria irrogetur. Ecclesiae enim annalibus manifestum est plura esse quae aliquo tempore non infausta, dehinc, mutatis circumstantiis, periculo·· aut etiam nociva evadunt. Plura sunt quae, eum « non sint mala, laudabiliter tolerantur et etiam regulantur ne illa gravissimi abusus corrumpant; plura

•unt quae, coreaetadiM firmata, praemature refer- A manda non nat, donee salabriori reram ordini via sufficienter praeparata fuerit

Hia attenti» quae ad essoatiam regimiaie pre litterarum disciplina instituendi pertineat, aoetram non eet quaestiones litteraria» agitare, eed repellere quaedam asserta, ocelssiae iniarioea. quae haram discussionum occasione prodierant Noa enim hio praetereunda eet opiajd quorumdam eeripteram, religioni catholicae infensorum, qui, ut in gymnariis litteraturae ethnicae culturam quasi unicam commendent, tanquam barbaram deopiciant linguam illam quae, apud excaitierimos patruo imitata, ipea
I ecceleaiae liturgie consecrata eat; noa intelligentea ab ecclesia catholica cum elementis et locutionibus antiqui idiomatic linguam êffortnatam faibee, atque ita elaboratam, ut Christianis rebus et sensibus intime adaptetur. Turpiter ergo contumeliam irrogant sanctae matri, quae, verbi divini haereo et B custos, omnium humanarum disciplinare*» quibus barbarie» dissipatur, et alma nutrix et sapiens patrona semper exstitit. A nostris scholis procul esto assertio quae, non minus a decentia quam a veritate abhorrens, alumnorum auribus offensionem animisque scandalum inferret.

II. De historia.

Viam sequentes quam divus Augustinus in suo libro *Dr dritat» Dri* patefecit, professores, data occasione et quantum iudiosverint expedire, indieent quomodo inter humanas vicissitudines divina providentia appareat, quae, *„l»dnu,* ut ait scriptura, t» *orit trrranxK,"* ignaros homines caeca saepe suae sapientiae instrumenta efficit, et, non dempto hominis libero arbitrio, omnia moderatur et eventus dirigit sd supremos fines quos ipsi actores nec praevident nec suspicantur. Quod ut praestare valeant pro- C fessores, non suo tantum, nec cuiuslibet auctoris iudicio confidant, sed illos duces habeant quos noverint probatissimos.

Cum historiam veterum populorum tractant, particularia facta singillatim narrata concludant generalibus notionibus quae ad religionem referantur. Ostendant diminutas fuisse veritates, moresque corruptos,' prout inter populos lumen, quod super homines ortum erat in principio, obnubilatum faerat; philosophiamque humanam fuisse aut pravis doctrinis extirpandis impotentem, aut peioribus producendi» feracem. 8ed, dum undequaque ciream-*' *tutor* errores describunt, non negligent colligere veritatum reliquias et fragmenta quae in .antiquis populorum monumentis deprehenduntur, apt, scientia crescente, detegentur, et narrationibus ac effatis bibliorum sacrorum aliqua ex perte consona esse videntur. Etsi enim hia auxiliis nequaquam indigeat a Christianae fidei veritas, propriis suis fundamentis innixa, attamen, his eruditionis inquisitionibus sua est in causa religionis utilitas suusque locus, ut plurium apologistarum ot patrum ecclesiae exemplo compertum est.

Cum autem horum populorum mores civicos, politicasqùe institutiones perpendunt, sedulo animadvertant quantum haec populorum Christianorum sapientiae et ingenio male adaptarentur, caveantque ne alumnorum imaginationem inconsulta huiuamodi rerum admiratio praeoccupet, qua fieret ut societatem, in qua vitam acturi sunt, initiata aestimatione aspernarentur, atque insanam paganorum institutionum imitationem somniarent: quae .quidem mentis captio perturbationum incitamentum eet, ut la praecedentis saeculi occasu lugenda experientia comprobavit.

Populorum voco ehrietiaaorum gusta aamatea, ea fusius expliesat, st stadeaat praesertim restituero ot iUastrarp eaa historiae partes, quaa scriptorum protestuatium, impiorum, imo ot quorumdam catholicorum peMfadieMM opiaioaes ot oalauuia» tenebris offasdere ot deturpare aggressas suat. Quaado agitur do saseuHa ia quibas politica societas, o fhadaamatb ed*fastigtem, catholica loge innixa orat, aaimadvertaat duo tunc exstitisse principia, .unum scilicet violentum ot rebelle, quod a barbarica feritate haud facile domanda primitus processerat; altorum vero Christianum, quod, ex adveno, per tntinuoe papatua et ecclesiae labores et decreta tutem saam exorabat; duoramque istorum principiorum luctam, et crescentem christiani principii victoriam ease huius epochae explicandae cardinem. Romanorum pontificum historiam enucleante», et illam sammariis conclusionibus coronantes, moneant B nullam alieubi ait unquam visam fuisse priacipum seriem, qube continuae successioni vicariorum Christi, a primo saeculo ad nostram aetatem deductae, fortitudine, prudentia, aequitate, temperantia simul ao mirabili charitate aequiperari possit. Attendant insuper plurimorum summorum medii aevi pontificum, etiam in sanctorum albo conscriptorum, consilia et acta a quibusdam ecclesiasticae historiae scriptoribus qt theologis, praesertim praecedentis saeculi, apud noe nimium adhuc pervulgatis, non obiter tantum, sed de industria dehonestata fuisse. Disturbent ergo horum errorum caliginem, aestimantes eo turpius fore horum pontificum memoriam in scholis catholicis detrimentum pati, quo scriptores e numero protestantium, aequitate praediti, iniuriam ipai illatam nostro potissimum tempore vindicaverint. Nec aba re erit demonstrare quantum honori» et utilitatis in religionem Christianam redundaverit ex C institutione ordinum religiosorum, quorum influxus utrique societati, ecclesiasticae scilicet et civili, tantopere profuerit.

Quoniam insuper diebus nostris politicum papae principatum, sacrilegae rebellionis armis impugnatum. sophismatum etiam Oaterva insectata est. explicent pervetusta» ipsius radices, legitimamque originem et conservationem, necnon manifestam eius, pro totius orbis christiani bono, necessitatem demonstrent eo alaeriua, quo felicius, pro ipsius defensione, renovatam gentis nostrae gloriam totius ecclesiae triumpho recenter connexam fuisse laetamur. 5

Denique, cum eam historiae partem, quae est de temporibus recentioribus. tractabunt professores, quae paro inter omnea fuit omni interpretationi» vitio adulterata, haec praecipue monendae censemus. Ut sedulo adolaaeeotee praemuniant ab erroribus praeiudiciisqae, rive eorum qui briereaum inventores et fautores ostentant et glorificare conantur tanquam libertatis defensore», dum e contra sanctam ecclesiam. eorum errores summa constantia et iuatitia reprimentem. intolerantiae et persecutionis nota afficiunt; riva eorum qui, in neutram partem inclinare - affettantao, errorem et veritatem in indifferentia tenent, bt quaa adversus haereticos conflictationes sustinuit ecclesia, inutiles et vanas verborum pugnas vocare nqyWbentur; rive tandem eorum qui omnia, praesertim in rebus politicis, cuidam fato aut rerum necessitati, aut legi progressus humani tribuentes, pessimum quemque ab omni crimine absolvere nituntur. Nostros ergo professores in Domino adhortamur, ut haec omnia animadvertentes et, ut decet, confutantes, ad normam veritatis catholics», sinceram historiae notionem auditoribus tradere studbant

III. »s »Htess»hli

Quoad disquisition» philoaopUcaa quae ad religionem apectaat, profaeaores ia primis ante ocalos habrent eosstitutionm apoatolieaa, quibos damnantur varii errore· philosophici qui noatro aaoculo prodierunt. et specialiter hoc documentum epistolae edcyclicae a Gregorio papa decimo sexto anno millesimo {octingentesimo} trigesimo quarto, ad omnem ecclesiam directae: „£uysnd»m sold* est yeomun pre/abontar Anatono* ralienss dsisrumonta, «K ysrit noeis r*A» srintrat, atyez, cental epesteli moeiftmi, nitota* *plat saepe* fsMas eparteat sopcrr, «iAsyw nimram prosAtau, writatan ytwrrtwtaas aarumet extra ea/Ao/reosr ecriwiom, iu yaa aisyst· taissimo *erroris* cocao tpm iasriltar, ywceyu* idcirco columna ac /frmamretam *seritatis appellatur tt est. Droit* autan *ùMlijitù, oenerabilee fratres,* nos Aie /oyat *etiam de fillaei illo, haud ita pridem ineeetp,* pAtlosepAta* *systemate plane* improbando, yao *e* prolecta et effraenata nooitatum cupiditate seritas, uhi eerto eonsistit,* non *quaeritur, sanetisque et* opostolicis *traditionibus posthabitis, doctrinae aliae inanes, futiles, incertae,* we *ni eceiesia prohatae adsciscuntur, quibus seritatem ipsam ftkin ae sustineri* foniseimi Aominra *arbitrantur."* ⁵ Nec non et sequentia verba encyclicae datae anno millesimo octingentesimo trigesimo secundo ab eodem pontifice: »*Eoe* in prinus *offectu paterno eomplexi,* yai *ad* sacras *praesertim* disciplinas *et* ad *philosophicas quaestiones appulere, hortatores auctoresque iisdem sitis, ne, Solius* inysnii sui *ciribus freti, imprudentes* a *esritetis semita in siam obeant impiarum. Meminerint Deum esse sapientiae ducem, emeudatoremqsu sapientium', ae fieri* non posse *ut eine Deo Deum* discamus, *qui per rerbum docet* Aomines *tare Deum*. Superbi seu potius insipientis hominis est, fidei mysteria,* yuac *exsuperant omnem pennun,* Aumanis examinaro *ponderibus, nostraeque mentis* rationi *confidere, quae naturae humanae conditione debilis eet 'et itfirma.* 4

His encyclicis statuta est doctrinse regule, quam nemo violare praesumat, neque verborum significationem restringendo, neque illam ultra naturalem et obvium sensum, prout a quibusdam scriptoribus factum est. extendendo. Sed eam accurate observare debent, uti revera nostri professor» eam secuti sunt et sequuntur.

Insuper notandum est. in qua»tiqnib» de rationis humanae conditione, duo »se extrema, doctrinae catholicae pursue contraria; unum, scilicet, quo. in statu naturae lapsae, rationis vires penitus extinctas fuis» affirmatur; alterum, quo omn» religionis veritates hominibus illucent». rationis humanae emanatio esse dicui '. Prioris.erroris radicem ecclreia rose- csvit^condemnando doctrinam Lutheri et Baii de statu hominis post lapsum. Posterior autem, non modo particulares fidei articulos, sed omnem catholicam fidem sustulit, cum revelationem a Deo factam fuisse deneget. Inter duo haec extrema occurrunt opinion», qOao, utrumque errorem excludente·, a philosophis catholicis libere discutiuntur. 'Sed aliud est opinionem speculative considerare, aliud eam adolescentibus in scholis tradere, tanquam disciplinam qua eorum ment» informandae sunt. In hoc magna cautela adbibenda est. ut semoveantur theses, quae, attenta animorum propensione et errorum graaseatium isfinxn, inducunt ia periculum, ot illae doceantur quae periculum tutius avertaat. Cum autem nostri temporis maximam seductionem ia retioaalinmo, at aiunt, sitam osso constet, M edoleeeentos o scholis ia mundum sxsuatee, ia hunc perversam traqmtear aadoquaqae impellantur, nostros professores monemus ut opiniones ad praecludendam rationalism· viam aptiores seligant, vitantes ea qnaa faciliorem isti» viae ingressum reddere viderentur. Quod ut tutius praestent, indigitam» eis tum argumenta quibus doctor Angelicus ostendit aoossse fuisse ut homines per modum fidei accipiant non solum *eu* quae supra rationem sunt, sed etiam ea quae per rationem oognoeei possunt: tum probation» quibus celebris, in praecedente saeculo, religionis apologists, apud nos vulgatissimus, adversus deistas et atheos hanc revelationis necessitatem adstruit| ; tum denique notabilem illam eminentis theologi hodierni sententiam: *,Cum loquimur de facultate* yua pollet humana ratio, *Deum cognoscendi* riasya* «xuientsam d*menitrends, ram *signifieeuuus eatis exercitam atque evolutam, quod fit ope sbeietatis atque adminiculorum quae m societate* rrpertualw·, *quaeque certi sibi* comparers *haud potest qui extra casterorum consortium nutritur et adolescit.*' Praedictas considération» et argumenta méditant», intelligent qàare et quonam setisu 'dicatur divinarfi aliquam interventionem aut disciplinam fuisse homini necessariam. Qua tbroi stabilita, error rationalistarum omnem revelationem negantium, radicitus, prout td argumentis philosophicis fieri potest, evellitur.

Quod si ih suarum lectionum decursu attingant quaestiones psychologic», in quibus examinatur quonam gradu utilia vel necessaria sint signa ut facultas intelligendi, naturae humanae insita, evolvatur et exerceatur, caveant ne quid dicant quo negaretur aut negari videretur vis interna per, quam mens veritatem percipit, et sine qua ipsa quidem signa intelligi nequirent. Insuper, quaecumque sit eorum de praedictis quaestionibus sententia, opinionem adversam iniuriose notare sibi haud licitum eue sciant.

Dum rationalismum impugnant, caveant etiam ne rationis humanae infirmitatem quui ad impotentiam reducant. Hominem, rationis exercitio fruentem. huius facultatis applicatione posse percipere aut etiam demonstrare plur» ventat» melaphyaio» et moral», inter quu existentia Dei, animae spiritualitaa, libertas et immortalitas, atque boni et mali essentialis distinctio etc., etc., annumerantur, constanti scholarum catholicarum doctrina compertum »t. Falsum »t rationem solvendis istis quaestionibus esse omnino impotentem, argumenta quse proponit nil certi exhibere, et argumentis oppositis eiusdem valoris dwtrui. Falsum est hominem has veritates naturaliter admittere non posse, quin prius per actum fidei supernatural!· revelationi divinae erodat; nec ease quaedam fidei praeanibula, quae naturaliter cognoscuntur, et non wse motiva credibilitatis quibus assensus fit rationabilis. His erroribus non firmaretur profecto, sed, corrumperetur rationalism'· confutatio. 3i qui. sub traditionalistarum nomine' aut quovia alio, in hos excessus prolabarentur, s recta veritatis via procul dubio aber-.rarent.

Cum insuper in controversia do rationis humasse conditione, multa de lege naturali disputata fuerint, 'nec semper accurate' prolata,- monitum aliud pro-

' * EpisL escyri· *Singulari* nos, data M isaii IBM

⁵ S». VII. IA

* 8. Ireasmu, I. «. c. 10, (st. c. 5. s. t, o». a Iraa., sd. Massoct, I. M»,.

⁴ Epist. sacyeL Gregor. XVI. *Mirari ne,* 15 angusti 181». CoiroiL. eaMsaxt- Tosros XLIV.

* Ptmaa,' *De lacie tbsstogsrii,* pars X. sect. I, e. I. |ia nsp. ad obtect. I, ad ». sdit. Migas I, 1SHS1·

M

Ok

faawribna noatria damns cirw real·* lagia divina· a naturali* a* lagia diriaae piririvae AMiMtieMaa, qua· ab oaii few at aatbagiaa praiiarvaafe aat. Seiwdum aat acgo IMbe&aaa Uiaaa, iuxta cw·aaiam patras at thaofegaram dwtfaa·, daplioi ·x part· reaamaadam aaw. Pris· quid·*, ax parte obiacti: num prawapta lagia diviaw nateralia w ipw quod aawatial·· Daafe inter at baadaaa^ hominumqua inter aa relatio··· axprimaat, naemaa ria Dei volantate watinaater, da· ptaaoapta lagia dirin·· poaitivw a libera Dai volnatate pendant Secundo, ex parte wbieeti: eteaim hoaw, rationis exercitio pollane, poteat paroipara raritatem primariorum «altem legi· diriaae aatarali· praeceptorum. etiamù monumenta revalatiouia ignorat, et etiam neeciat utrum facta fearit revelatio; praawpte autem propria legio divina· poaitivae ooguoawra nequit quin oognoaeat pria·, in aliquo gradu, revelationi· documenta, quorum eeelaeia depoeitum B custodit. Ad tuendam distinctionem de qua loquimur, duo haee praefata requirantur et sufficiunt. Hane regulam «aquantur profeawroa ut philoaophiae alumni·, gravi de hae materia, sanam doctrinam tradant.

Quodsi direr·· monita, in hoc noatro directorio contignata, fideliter oboarrate fuerint futurum confidimus ut in gymnaaiia noatri· educatio primarium ·uum finem perfeotiu· attingat at feliciter augeatur illorum adolescentium numerus, qui. ex istis ·oboli· in mundum dispersi, inter hbta·' saeculi pericula robustam'fidem «errabunt.

Caput XVII.

Dt ùuüctimm futuri cmteibi proemetelu.

Cum sacroaanetae synodi Trjdentinae decreti· ·tatiitum ait, quolibet «altem triennio celebranda C esae concilia provincialia, ut eccleaiae menti obaequamur, nos Thomas-Maria-Iosephus sanctae Romanae eccleaiae preabyter cardinali· Gouaaat, archiepiacopua Remenai·, de concilio et conaanau resrarendiaaimorum epiacoporum comprovincialium, proximum concilium huiu· prorinciae in ipaa nostra ecclesia metropolitan·, anno 1856, celebrandum iam denuntiem·· et indicimu· omnibus qui praeaentea adesae debent.

SUBSCRIPTIONES EPISCOPORUM.

Noa Thomaa-Maria-Ioaephua «anctae Romana· eccleaiae presbyter cardinali· Gousset, archiapiaoopus Remenai·, haec decreta a nobia definita aubacripaimua.

f Th.-M.-I. cardinali· Gouawt, archiapiaoopua Remensi·.

Ego loaephna-Armandus Oignonx, epiawpua Bellovacensis. Noriomenai· et Sylraneetenaia, aub·cripai.

f Ioa.-Ar. epiacopo· BelloraoencU, Noviomeaaia et Sylraneetenaia.

Ego Paulns-Armaadne-Anaolataa-lgaatius de* Garsigniaa, «piaoopu· Bnaaeipnenate at Latrduaenais,* subscripsi.

t Paul -Ann. epiacopua Sueaaioaanaia «t Lauduneuais.

Ego Antonina da Salini·, epiacopua Ambiaaauaia. ·abaeripei.

t Antonio·, epiacopua Ambiaaonaia.

Ego Petraa-Iulianna Gaillard, procurator reverendissimi domini epiaeopi Catalan····!·, auboeripai.

P.-I. Gaillard, vicarius generali·, moderator ·emiaarii.

UTTttAI EMINENTIBβIMI AC REVEREN *018000 CARDINALIS MAΠ,

' 'μμ' eoagregatioai· Concilii pruefeeti.

AD EMINENTISSIMUM AC REVERENDISSIMUM CARDINALEM GOUSSET.

·rehiapiawpum Rameoaem.

Eminentissime ao reverendisaime domina domine obaervatiasima.

i Habebia una eum hiaoe litteria decretorum exemplar aecuadae aynodi, ab eminentia tua et antiatitibua iatiua Remenaia prorinciae, iaauarii menae labentis anni oalabratae, quam, ex Sixtina lege, buiua ■neri eoneiUi Tridentino iuri tuendo interpretandoqae praepoeiti iudieio et auctoritati subiiciendum onraati. Hic porro patrum purpuratorum ordo qui vehementer eminentiae tuae alteri· litteria diei 19 februarii 1850 gratulatu· iam eat de redintegrata a te synodorum' ratione, nunc maiorem in modum ipai tibi plaudit, quod tertio a prima aynodali actione anno dilapso. idem opua inatauraveria. atque ita aaluberrimum Tridentini concilii hac de re praeceptum religiobe atudueria adimplere. Et 'vero cum in feta Galliarum natione, coniuncti· animi· ooliatfeque una cotwilri·, epiaeopi rigilea continuo agunt auper gregem «uum excubiae, ut forte· in fida reaiatant teterrimo humani generi· adversario, qui tanquam leo rugiens aaaidue circuit quaerens quem devorat, profecto, neque huic congregationi concilii, nec ulli dubium de ampliori communi bono eaae poteat, imo et spaa affiilget certiaaima, fore ut amplae iatiu· ditioni· eccleaiae, tara diuturno saeviaaimoque turbine exagitatae, in tutiaaimo tranquillitati· portu tandem aliquando conquieacant. Etenim, venm (liceat veritati· magistri sapientissime C uti aententia) *furti» armatu» euilodit atrium tuum,* m pooa **uut* «a quee poasidst" l.

Atque huiua praeclarae vigilantiae vestrae documentum certe praebuit tempe«tiva damnatio libelli, quo per veterum artium invidias relaxari, et. «i fieri poaaet, plane diarumpi caritati· et studii vincula enixe tentatum eet. quibus inclytae ecclesiae Galliarum Romanae devinciuntur, quaeque arctiora in praeaens, Deo miserante, effici visa sunt. Itaque, gratiaaimum mihi eat, quod modo incumbit, munua declarandi eminentiae tuae meritae praeconii laudea, quaa non solum eminentinaimi collegae mei, sed et pontifex nyaximus, cui de hoc toto negotio rite relatum eat« omnibus concilii patribus impertiri voluerunt.

Caeterum in e<^ quod inseritur, folio, reperie·. quae pauca speciatim adnotanda oensuit sacer hic Ordo. Ego veri», qui hactenus meorum collegarum D nomine aoripai, peculiare· obsequii mei sensus profiteor eminentia· tuae, cui manus humillime deoaculor.

Eminentia· tuae,

' A. cardinalia Mania, pruafectus.
A. Quaglia, aacretariua.

. Romae, 31 martii 1853.

DUtcUt flii» Mttri» aautta» Baammm» aeeietùm curdmelifet at w««r«Wd«r frutribu» arMtfiteapi» it

. Pnm rara IX.

Dilecti filii nostri et yqnarabile· fratre·, aalutem et apoatolioam benedienoham. Inter multiplice· aaguitia·, quibu· nndiqqb prbmimur pro oommi··· nobi·, lioat immeritiefareano dWina· providentiae

coneiho omnium eecleaiarum sollicitadiae asperrimis A hits· temporibus, quibus multi nimis ex eorum numéro esse videatur, qui, uti praenuntiavit apostolus, MIMW erf MM rfMMÎMM

tibi - Mrîtate µvMµβ µ·|*

host, H assÎMctores *pnflritmt in* piius, «matos, *tt* ita errorem milteateol, mexim^eerte laetitia perfundimur. cum ad inclytam istam tot saae nominibus illustrem, ae de nobia praeclare mentam Gallorum nationem oculos mentemque nostram convertimus. Summa enim paterni animi nostri consolatione videmus quomodo in ipsa natione, Deo bone invente, catholica religio, eiusque salutaris doctrina magia io dies vigeat, floreat ac dominatur, et quanta cura et studio, vos, dilecti filii nostri, ae venerabiles fratres, in sollicitudinis nostrae partem voeati, ministerium vestrum implere, ae dilecti gregis vobis commissi incolumitati et saluti consulere contendatis. Atque huiusmodi noatra consolatio maiorem in mo- B dum augetur, eum ex obsequentissimis, quas ad nos scribitis, litteris magis magisque noscamus qua filiali pietate, amore et observantia prosequi gloriemini nos et hanc Petri cathedram, catholicae veritatis et unitatis centrum, et omnium ecclesiarum omnino caput, matrem ' atque magistram ', ad quam omnis obedientia et hopor eat deferendus*, ad quam propter potiorem principalitatem necesse eft omnem convenire ecclesiam, hoc est qui sunt undique fideles*. Neque minori certe afficimur iucunditate, eum haud ignoremus, vos gravissimi episcopalis vestri muneris et officii optime memores, sedulam in Dei gloria amplificanda, eiusque .sanctae eocleeiae causa propugnanda, impendere operam, atque omnem pastoralem vestram curam et vigilantiam adhibere, , ut ecclesiastici vestrarum dioecesium viri quotidie magis digne ambulantes vocatione, qna vocati sunt, virtutum omnium exempla Christiano populo prae- C beant, proprii ministerii munia diligenter obeant, atque ut fideles vobis commissi magis in dies enutriti verbis fidei, et per gratiarum charismata confirmati. crescant in scientia Dei et instent viam quae ducit ad vitam, ac miseri errantes ad salutis semitam redeant.. Hinc pari animi nostri gaudio cognoscimus qua alacritate vos nostris desideriis ao monitis obsecundantes, provincialia concilia concelebrare studeatis, ut in vestris dioecesibus et fidei depositum integrum iaviolatumque custodiatur, et sana tradatur doctrina, et divini cultus honor augeatur, et cleri institutio ac disciplina corroboretur, et morum honestas, virtus, religio, pietas' undique fausto felicique progressu magis in 'dies excitetur et confirmetur. Atque vehementer gaudemus dum conspicimus, in quamplurimis istis dioecesibus, ubi hactenus peculiaria rerum adiunçta minime obstiterant, Romanae eocleeiae liturgiam singulari vestra studio iuxta nostra desideria faiase restitutam. Quae sane res eo magis grata nobis accidit, quod noscebamus in multis Galliae dioecesibus, ob temporum vicissitudinem, haud ea fuisse servata, quae sanctus decessor noster Pius V provide sapienterque statuerat suis apoetolicis litteris septimo idua iulii anno 1568 datis, quarum initium *Qtnd e nobis* pesteIgt. Etsi vero haec emnia non sine magna animi nostri voluptate, et inatoni vestri ordinis laude commemorare laetamur, dnecti filii nostri ac venera-

biles fratres, tamen dissimulare sen poeeumUa gravem Mae tristitiam, ot moerorem, quo ia praeoentia vehementer angimur, eum Mooamus quas dieseasioues antiquus inimicas inter vos excitaro coaeter ad vestram animorum concordiam labefactandam et infirmandam. Itaque, pro apostolici noatri ministerii mener», et summe illa, qua vos et istos fideles populos prosequimur, caritate, has vobis scribimus litteras, quibus intimo'noetro cordis affectu vos alloquimur, dilecti filii nostri et venerabiles fratres, atque une monemus, hortamur et obsecramus, ut quotidie magia arctissimo inter vos caritatis foedere devincti et obstricti, atque unanimes et idipoum invicem sentientes, omnia dissidia quae antiquus boatis commovere adnititur. pro eximia vestra virtute propulsare ao pelitus eliminare studeatis, et solliciti sitis cum omni humilitate et mansuetudine servaro in omnibus unitatebi spiritus in vinculo pacis. Ea enim sapientia praestatis, ut quisque vestrum optime se'iat quantopere sacerdotalis et fida animorum, voluntatum et sententiarum concordia ad ecclesiae prosperitatem, atque ad sempiternam hominum salutem procurandam sit necessaria atque proficiat. Quam quidem animorum et voluntatum concordiam, ei unquam alias, nunc certe studiis omnibus inter vos foveatis oportet, cum praesertim ob egregiam carissimi in Christo filii nostri Napoleonis. Francorum imperatorio, voluntatem, eiusque gubernii operam, nunc catholica istic ecclesia omni pace, tranquillitate et favore fruatur. Atque haec fausta 'in isto imperio rerum ac temporum conditio maiori vobis stimulo esse debet, ut una eademque agendi ratione omnia oonemini, ut divina Christi' religio, eiueque doctrina ac morum honestas, pietas, attisaimis ubique in Gallia defigatur radicibus, et optima atque intaminata iuventutis institutio magis in dies procuretur, atque ita facilius hostiles inhibeantur et frangantur impetus, qiai iam eorum conatibus manifestantur qui fuere et sunt constantes ecclesiae et Christi Iesu hostes. Quapropter, dilecti filii nostri et venerabiles fratres, maiore quo possumus studio a vobis etiam atque etiam exposcimus, ut in ecclesiae causa, eiusque salutari doctrina, ac libertate tuenda, aliisque omnibus episcopalis vestri muneris partibus obeundis, nihil potius, nihil antiquius habere velitis, quam ut concordissimis animis idipsum dicatis omnea. ac perfecti sitis in eodem sensu et in eadem sententia, et omni fiducia nos et hanc apostolicam aedem consulatis ad omnem cuiusque generis quaestionem et controversiam a vobis penitus removendam. Atque in· primis, cum compertum exploratumque vobis sit quantopere ad rei tum sacrae, tum publicae prosperitatem conddeat recta praesertim cleri institutio, ne intermittatis concordibus i animis in tanti momenti negotium curas cogitationesque vestraa conferre. Pergite, ut facitis,' nihil unquam intentatum relinquere, ut adolescentes cleriei in vestris seminariis ad omnem virtutem, pietatem et ecclesiasticum spiritum mature fingantur, at in humilitate crescant, sine qua nunquam poeaumus placere Deo, ac simul humanioribus litteris, seve-, rioribnsque disciplinis, potissimum sacris, ab oinni prorsus cuiusque erroris pericblo alienis ita diligenter imbuantur, ut non solum germanam dicendi scribendiqne. elegantiam, eloquentiam tum ex sapientisaim·· sanctorum patrum operibus, tum ex elariteimis ethnicis scriptoribus ab omni labe purgatis, addiscere, veram etiam perfectam praecipue aelidamque theologicarum doctrinarum, ecclesiasticae historiae et sacrorum canonum scientiam ex auctoribus ab hac apostoliea'aede probatis depromptam consequi valeant. Ita porro illustria iste Galliae clerus, qui tot viris ingenio, pietate, doctrina, scele-

te·

' II Thu IV. «, 4;-Ul, ip.

' S. cypr- I*V' l*d Coràstoua, opp. a t>pr.. ed. Baissa, peg. te); A Aug. ф. Ite. lalias SA. s. 7. app. a Aug., ed. Baaed., IL »1. ■).

* (tone. Bpbiw. set. IV.

* Inessas ddssrsw tames·, [l. t, 1.1 i.l off. a Iren., ed. Mamest, 1, 1761

siastioo spiritu ae. singulari in haae spnstolinam sedem obsequio spectatis raMgot, magis ia dios abundabit navis et industriis operariis, q«i virtutum ornatu praestantes, ae salutaris scientias praesidio muniti, valeant io tempore auxiliariam vobis ia dominies vinea excolenda, operam praebere, eos qui contradicunt arguere, ae aoa solum Oalliae fideles ia sanctissima nostra religions confirmare, verum etiam illam apud longinquae et infideles nationes sacris expeditionibus propagare, quemadmodum olerue idem summa ôum sui nominis laude, roligionia bono et animarum salute baeteaua ' peragendum curavit. Et quoniam una nobiseum vehementer doletis de tot pestiferis libris, libellis, ephemeridibus, pagellis, quas virulentus Dei ot hominum hostie undequaque'-evomere non desinit, ad mores borrnmpendos, ad fidei fuhdamenta concutienda* et omnia sanctissimae religionis aostrae dogmata labefactanda: idcirco, dileeti filii nostri ae venerabiles fratres, pro episcopali vestra sollicitudine et .vigilantia, ne cessetis unquam unanimes gregem curae vostrae commissuth ab hisce venenatis pascuis omni studio avertere, eamque adversus tot errorum colluviem salutaribus opportunisque monitis et scriptis instruere, defendere, et oonfirmare. Atque hic haud possumus, quin vobis in mentem revocemus monita et consilia, qqibus, .quatuor abhinc aqnis. totius catholici orbis antistifeu-amhementer excitavimus, ne intermitterent viros ingenio sanaque doctrina praestantes exhortari, ut viri ipsi opportuna scripta in lucem ederent, quibus et populorum mentes illustrare, et serpentium errorum tenebras 'dissipare contenderent. Quamobrem. a vobis efflagitamus, ut dum mortiferam pestilentiam librorum et ephemeridum perniciem a fidelibus curae veatrfie traditis emorere studetis, eodem tempore illos Viros omni benevolentia et favore prosequi velitis, qui catholico spiritu animati, ac litteris et disciplinis exculti, libros isthie et ephemerides conscribere typisque mandare curant, ut catholica propugnetur et propagetur doctrina, ut veneranda huius sanctae sedis iura eiusque documenta sarta tecta habeantur, ut opiniones et placita eidem sedi eiusque auctoritati adversa de medio tollantur, uta,errorum depellatur caligo, et hominum mentes sd&vtvsima veritatis luce collustrentur. Atque episcopalis veetrae sollicitudinis et caritatis erit catholicos istos scriptores bene animatos excitare, ut maiore usque alacritate pergant catholicae veritatis causam sedulo sciteque defendere, eosque paternis verbis prudenter monere, si quid in scribendo offenderint. (Iam vero ea est vestra Sapientia, ut ptobe noscatis infestissimos omnea catholicae religionis hostes acerrimum semper bellum, irrito licet conatu, gessisse contra hanc bea-^issilni principis apostolorum cathedram,. haud igno^.D rentes religionem ipsam cadere et labare, numquam posse, eadem cathedra stante, quae illi innixe est petrae, quam superbae non vincunt inferorum portae *, et in que est integra Christianae religionis ac perfecta soliditas '. Quocirca, dilecti filii nostri ac venerabiles fratres, a vobis enixe postulamus, ut pro eximia vestra in ecclesiam fide, ac praecipua in eandem Petri cathedram pietate, numquam desinatis una mente unoque spiritu rhetram omnem curam, diligentiam et operam in id praesertim intendere, ut isti fideles Galliaram populi callidissimas insidiantium hominum fraudes st errores sedulo devitantes, quotidie magis filiali prorsus affectu ac devotione baie apostolioae sedi firmiter ooastanterqae adhaerere, eiqus summo, quo par est, obsequio obtemperare gloriantur. Omni ' igitur episcopalia vestras vigilantias stadio nibil unquam noqao re neque verbis praetermittite, quo fideles ipsi bane sanctam eodem magis magisque ex' animo diligant, venerentur, omaique obsequio excipiant et exequatur quidquid sedes ipsa docet, statuit atque decernit Hic ' autem haud possumus, quin vobis exprimamus summum 'dolorem,* <Juo affecti fuimus, ubi, inter alia improba scripta isthie vulgata, nuper ad nos pervenit libellus gallica lingua exaratus, ac Parisiensibus typis editus, 'et inscriptus *Sur la* aihmVtsn *primat* d* fifliu Gallioan* rehlimont* au *droit aoutuaucr,* cuius auctor iis plane adversatur, quae vobb tantopere commendamus atque inculcamus. Quem libellum nostrae indicis congregationi réprobaqdüm et damnandum commissimus. Antequam vero scribendi finem faciamus, dilecti filii nostri ac venerabiles fratres, vopisdenuo significamus, optatissimum nobis esse, ut omnis quaestio et controversia a vobis reiiciatur,' quae, ut scitis, pacem turbat, caritatem .laedit, <et ecclesiae hostibus arma ministrat, quibus illam divexent et oppugnent. Igitur, vobia summopere cordi sit pacem habere inter v,oβ, et pacem seqpi cum omnibus, serio considerantes prp illo vos legatione fpngi. qui^ non dissensionis sed ' pacis' Deus est. Jdfique discipulis suis pacem tantopere inculcare,' imperare et praecipere nunquam destitit Et quidem Christus, veluti quisque vestrum noscit, *„d*na omnia ma* peUtaMiont, et praemia in* poet< conservottowe *proa*i*H. Si hatred** Ghrieti mrntu, in Chri/ti pace mantaam»; *i fila D*i manu, pacifia eu* debeam* ... Pacfieo* tu* opertet Dei filio*, corde mite*.* ' sermone *timplic**, *affection* concorder, fideliter tibi* tmammitatis *nexitnu coha*rentee.*" 1 Ea certe quidem de vestra virtute, religione, pietate nobis ineat opinio et fiducia, ut plane non dubitemus, dilecti filii nostri et venerabiles fratres, quin paternis hisce nostris monitis, desideriis, postulationibus quam libentissime obsequentes, omnium dissensionum germina radicitus evellere, ac, ita gaudium nostrum implere velitis, et cum omni patientia invicem supportantes in caritate, et .unanimes ' collaborantes fidei evangelii. pergatis alacriori usque studio custodire vigilias noctis super gregem curae vestrae commissuth, omnesque gravissimi vestri muneris partes sedulo obire ad consummationem sanctorum in aedificationem corporis Christi. Persuasissimum autem yobip sit, nihil nobis gratius, nihil optabilius fore, quam ea omnia'praestare, quae ad maiorem vestram et istorum fidelium utilitatem pertinere posse noverimus.- Interim, in humilitate cordis nostri Deum -oramus et obsecramus, ut coelestimq omnium charismatum copiam super vos propitius semper effundat, veatrisque pastoralibus curia et laboribus benedicat, que fideles vestrae vigilantiae commissi magia in dids ambulent,' digne Deo per omnia placentae, et in omni opere bono fructificantes.^ Ac divini huiua praecidir auspicem et fiagrantieeimae illius, qua vos in Domino amplectimur,' caritatis, testem apostolicam benedictionem ex intimo corde' profectam, vobis, dilecti* filii nostri ac venerabiles fratres, cunctisque istarum ecclesiarum clericis, laiciaque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 21 martii anno 1863, pontificatus nostri anno septimo.

Pius papa IX.

* 3. Aigust.. 1» *Pad. tenir, poet. Demd.,[opp* S. Ang-, IX, 7 E),

* *IM. epnodic.* lassa. CosstaatiaopeL ed Jsrmtsd. *pani.*

* 8. CyprUa., *De* <'m(. aedes., (opp a Cyÿr·. ed. Bahue. ». «m

STATUTA DIOBCKSI8 BAIOCÏN8I8

1853 aprilis 1.

Statuta dtoooeeia Baiocensie in Gallia, edita die 1 aprilia 1853, tab Lndovieo-Franeiaoo Robin, epiaoopo' Baioeenai.

Rxatant oonstitutionea in opere eui titulus:

Statuta synodaux da diooèee de Bayeax, publiée par monaeigneur l'illustrissime et rdvdrendiaaime Λ Louie-Françoia Robia, 4v5quo do Bayeux. *[hutfn]* Bayou, A. Delarue, imprimear de M-' l'drAque, 1853. In-12', VIII-100 p. —Paria, Bibl nat. B 171fi9.'

Pag VIII, baec statuta odita aunt, extra ayno'-dual, decreto data die 1 aprilia 1853.

SYNODUS DIOECESANA IfANDELEN8IB I

1853 maii 15-7.

Synodus dioecesana Mandelenaia I in Italia, celebrata diebua 15, 16 et 17 maii 1853, sub Nicolao Grispigni, epiacopo Mandelenai.

Rxstant constitutionis synodales in opere eui titulum , '

Prima' dioeeeeana synodua quam illustrissimus ac reverendiaaimua dominus Nicolaus Griapigni, patritius Viterbiensis et Amerinus, Dei et apostolieae cedis gratia epiacopua Mandelenaia. et abbas 8. Salvatoris Majoris, praelatus domesticus ac aolio pontificio aaaiateda, in cathedral· eoeleeia Mandelenai, regnante domino nostro Pio IX, diebua XV. XVI, XVII maii MDCCCLIII, celebravit. Romae, ex typographie Scientiarum. 1853.

In-4*. 8 - XII - 343 p. — Roma, libr Bocca.

CONCILTOM PROVINCIALE DUBLINENSE

1853 iunii 2-7.

Concilium provinciale Dublinense in Hibernia, celebratum a die 2 ad diem ‹ iunii 1853, sub Paulo Cullen, archiepiscopo Dublinensi.·

Bibliographie:

1) Acta etg^ecreta concilii provincialis Dublinensis, Dublin! habita. 1853. Dublini. sine anno (I853j.

In-8. — London, Brit. Mus. 5015.

2) Pastoral address Of the biahope of the province of Dublin- assembled in synod, to the catholic clergy and laity of the province. Dublin, 1853.

In-8*. — London, Brit. Mus. 3342. 66. 8.

3) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentionlm, collectio LacOnsis. auctoribus presbyteris e,· d., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus tertius. ... Friburgi Brisgoviae, sumtibns Herder, MDCCCLXXV. coi. 805-14. 1311-30.

DECRETA CONCILII.

1. Cum synodi Thurlesiae decreta, ab omnibus Hiberniae episcopis lata, sed'm apostolicae auctoritate iam confirmata sint et publice edita, decernimus ea esae accurate ab omnibua observanda; et pro viribus conabimur, ut quàin citissime ea omnia quae in iis praescripta sunt, in usum'ubique deducamur.

2. Statuimus etiam, synodum celqbrandam esse in singulis 'dioecesibus huius provinciae, in qüa statuta dioecesana ad normam decretorum Thurlesiae synodi 'reformabimus, si in aliqua re ab iis discrepent, et cum illis accurate ea componere operam dabimus.

3. Ne dissensiones oriantur in publicis institutis administrandis, volumus, ut in posterum capeUani xenodochiorum, carcerum et praesidiorum militarium, nihil in rerum sacrarum admiaistratione in D iis innovent, neque voce aut in scriptio institutionum istarum administrandi rationem publice impugnent, nisi prius negotium episcopo proprio detulerint, cuius sententia dirigi debent. Meminerint iidem capeUani, certis temporibus, status animarum et religionis observantiae in praedictis institutis episcopo rationem reddere.

4. Omnibus hufui provinciae sacerdotibus in memoriam revocamnd obligationem qua mysteria fidei, sacramenta. Dei praecepta et alia ad religionem spectantia, fideli populo diebus festivis exponere tenentur. Cum vero periculum sit ne haec negligaatur, si de alienis pc" profanis negotiis in ecclesiis agatur, districte prohibemus ne, inter missarum solemnia, qut>d omnino indecens esset, aut ômnino in ecclesiis de rebus mero saecularibus, ut de politicis electionibus, art', aliis eiusmodi rebus agatur, quae facile dissidia inter pastorem et populum promovere valeant, et magnam animorum commotionem excitare.

5. Quod si quis de huiusmodi rebus agat, aut, spreto synodi Thurlesiae praecepto, nominatim in aliquem in ecclesiis invehatur, eum poena suspensionis aut alia pro nostro arbitrio plectemus

6. Hortamur vero omnes sacerdotes, ut a conventibus mere politicis frequentandis, et a discussionibus de rebus saecularibus, quae magna quandoque vehementia in hisce regionibus habentur, se abstineant, ne propria dignitas in iis aliquid detrimenti capiat, et ne rixis et contentionibus cum aliis implicentur.

,8i vero a parochianis sacerdotis sententia de rebus publicisj^quiratur, eos privatim et cum omni caritate instruere poterit, „nemtm *datu* sIIm q^MSSMtssm ne otfuparriw mimstsrium *MOttnuK."* Atque prudenter et moderate, ut decet Christi ministrum, et cum omni dependentia a proprio episCOpo soiicitudineni piam ostendere poterit ne quid detrimenti ex electionibus politicis aut aliis eiusmodi rebus religio capiat.

7. Optandum omnino est ut in posterum, quantum fieri potest, sacerdotes domum suam prope ecclesiam habeant; itaque, quandocumque locus vel domus congrua obtineri poterit, curet parochus ut ibi habitationem suam constituat.

8. Coadiutoribus parochorum in memoriam revpcamus, parochum esse rectorem paroeciae; proinde, statuta renovamus praedecessorum nostrorum, necnon et concilii Thurlesiae, quibus ipsis vicariis vetatur ne quid, ipsis parochis invitis, innovent in parochia seu ordinent, nisi aliter ordinario visum fuerit.

9. In posterum, in hac provincia, neo-aaeardotibus nonnisi ad unum annum facultates audiendi

confessiones danda* arbitramur, at quidem poat examen pernetum coram examinatoribus dioooesanis. Quotannis vero, per quinquennium, ae matere debebunt coram iisdem examinatoribus, ut, poet novum theologicae amentiae experimentum, facultatum renovationem ab opiaeopo obtineant.

1Q. 8i aliquando contigerit parochum aut eiua vicarium vocari ad bnptiaandum infantem vita périr ditantem in privata domo, i* accepta aqua benedicta de fcnto baptiamali, ai tamen commode flari potest,statim accedat, et baptismum admiaiatret abvque caeremoniis in rituali Romano praescriptis, quae tamen, ai baptisatus postea vixerit, et oum primum convaluerit, in ecclesia suppleri omnino debeant, servata in omnibus decreti 93 aeptembria 1823 forma editi a sacra congregation* Rituum.

11. Cum acatholici aub conditione aunt baptisandi. ritus in rituali pro baptismate adultorum praescripti aunt adhibendi.

12. Si qui in aliqua paroecia diuturna aegritudine afficiantur, ita ut ex domo propria egredi nequeant, curari debet parochus, ut ipeie aaepe saepius occasio poenitentiae et eucharistiae sacramenta recipiendi praebeatur. Quod si id ipse per se vel vicarium suum praestare non potest, aliorum sacerdotum opera utatur. Nemo vero sine eiua Consensu communionem ad aegrotos deferre debet, nisi specialiter ab ordinario ad id munus deputetur.

13. Iq memoriam revocamus omnium, quod cum facultas ex induito apostolioo conceditur alicui sacerdoti celebrandi duas missas eadqm dib, privilegium hoc legitime exerrari nequit, niai' publica necessitas, a proprio episcopo dimetienda, utriusque missae celebrationem exigat.

14. Volumus ut parochi piam consuetudinem inducere conentur missam celebrandi pro defunctis in ecclesia praesente cadavere, quantum adiuncta tamporum et locorum id sinant, et exequiaa peragendi ad normam ritualis Romani.

15. In rarceribus, xenodochiis et aliis institutionibus quae publico aere eriguntur, aliquando cubiculum aliquod vel sacellum, a« .usum cultus religiosi seponitur, ea ratione, ut primum sacerdos catholicus ibi missam celebret, et postea minister angliranus vel calvinianus eodem in loco praeeo sui ritus peragat. Huiusmodi usum inductum faisae dolemus, et pro viribus conabimur ut locus separatus missae sacrificio celebrando deputetur.

16. Quod si qua publica ecclesia in posteram, vel oratorium in huiusmodi locis erigatur, in qua protestantes ritus suos peragant, nunquam sinemus ut in iis missa celebretur.

17. Decretum synodi Thurissianae ax rap. de poenitentia, num. 41 de audiendis confessionibus, accurate servari volumus. Itaque, praedicti decreti menti inhaerentes, vetamus ne in vicis et oppidis ubi adsunt ecclesiae, et in locis omnibus quaa prope distant ab ecclesiis, stationes pro confessionibus audisndis tam virorum quam mulierum in domibus privatis flant ; sed stationes in ipsa ecclesia teneantur.

18. S qua in aedeaia nondum id faetpm eat, iabemua at quam primum erigantur sedeo ooafearionaleo pro numera sacerdotum qui ibi oonfeseioa** audiuat,-atqao cratibus informentur.

18. Niai episcopo dispeasationem ooneeàera iuatum videatur, baanoram publicatio ter flat antequam matrimonia contrahantur.

90. Matrimonia mixta sacraram conciliorum et summorum pontificum decretis esae prohibita omnibus constat; adeoque, ei quando ea eoae celebranda necessitas exigat, apostolica dispensatio est petenda.

21. Si quis, nulla habita dispensatione, matrimonium mixtum ineat, matrimonium ipsum validum habendum eet, ex rescripto .Pii Vi, 19 martii 1783. Sed qui ita contraxit, pectitum incurrit, cuius absolutionem nobis ipsis reservamus.

92. Matrimonium quod ineundum eat inter aliquem qui perpetuo catholicus fait, et personam nuper ad fidem conversam, lege civili in hac regione pro nullo habetur, nisi contrahatur coram ministro protestante aut notario publico qui Registrar vocatur. Praeterea, si sacerdos assistat huiuamodi matrimonio, gravibus poenis se exponit. Has ob rausas et in hoc rasu, licitum existimamua contrahentibus, ae sistere coram notario publico, non ut'vere contrahant matrimonium, sed ut incommoda quae a lege proveniunt, evitent. Non licere vero declaramus, ut ad ministrum aratholicum accedant, cum nulla id' neceaaitae exigat. ' Atque, idem dicendum, cum agitur de matrimonio contrahendo, habita dispensatione, inter catholicum et aratholicum ; scilicet, eos se sistere coram notario publioo ad evitanda incommoda supra memorata, posse, non vero coram ministro protestante.

93. Si, poat contractum matrimonium mixtum, pars aratholira ad fidem convertatur, nihil vetat quominus, si partes id voluerint, nuptiae a sacerdote benedicantur.

Datum Dublinii, die 7 iunii 1853.

t Paulus Cullen, delegatus sedis apostolicae, archiepiscopus Dublinensis, primas Hiberniae, definiens subscripsi.

f Franciscus Haly, episcopus Kildariensis et Leighlinerikis, definiens subscripsi.

f Eduardus, episcopus Ossoriensis, definiens subscripsi.

t Milesius Murphy, episcopus Fernensis, definiens subscripsi.

Testes adfuimus: loannes Hamilton, archidiaconus Dublinensis, promoter huius concilii; laoobur Taylor, a secretis concilii ; Bartholomaeu* Woodloek, canonicus Dublinensis, a secretis concilii.

Praedictum exemplar in omnibus accurate concordat cum originali in quo acta et decreta provincialis synodi Dublinensis, referuntur.

Datum Dublinii,.die 10 iunii 1863.

: + Paulus . Cullen, archiepiscopus Dublinensis, primas .Hiberniae, sedis apostolicae delegatus.

ACTA CONCILII.

COETUS PRAEPARATORIUS.

Kalendis iunii habitus eet coetus praeparatorius in aedibus arehiepiseopi, praesentibus illustrissimo ae reverendissimo domino domine Paulo Cullea, sanctae sedis apostojirae delegato, arehiopisoopo Dublinensi et Hiberniae primate; illustrissimo et reverendissimo domino Francisco Haly, episcope Kildarisaai et LeighHaenai; illustrissimo ae reverendissimo domino Eduardo Walsh, episcopo Oveoriensi; et illustrissimo ac reverendissimo domino Milesio Murphy, epiacopo Fsraensi.

Plura accommodata sunt pro recto ordino concilii.

SESSIO PRIMA.

Die 9 iunii anno Domini 1853, initium factum eet concilii provincialis Dubttnoaeia, quod iam per litteras sua» antae, et per decretum datum die 9 maii proxima elapsi, convocaverat reverendissimus dominua dominua Paulna OuDan, sancta* sedis epo-

stolioae delegatus, archiepisoopiu Dublinensis ut, Hiberniae primas. Hora igitar decima cu dissidio convenerunt omnes, qui ad hane synodum eelebrandam invitati tarant, ia domo sacerdotali, prope ecclesiam Sanctae Mariae sine labeoonoeptae, in civitate Dubiineui.

Bolemnis procomio instructa fuit oui intertarant religiosi sacro habita religionis induti, scilicet Carmelitae calceati et discalceati, Augustiniani, Francisenni, et Dominicani, necnon patres societatis lesu, et sacerdotes e congregatione Missionis, clerici in minoribus ordinibus coaMitnti, parochi et alii sacerdotes provinciae Dublinensis;

Superiores ordinum religiosorum in hac provincia degentes, scilicet reverendus pater prior conventus Augustinianoram in hac urbe, admodum reverendi domini patres provinciales Csrmelitarum utriusque observantiae, admodum reverendus dominus pater provincialis ordinis Praedicatorum, admodum reverendus dominus pater pro-provincialis societatis lesu, et admodum reverendus dominus visitator congregationis Missionis;

Deinde delegatus capituli Fernensis, capitulum ecclesiae metropolitanae Dublinensis cum dignitatibus paratis, reverendissimus dominus fritter Ouilclmus Whelan, episcopus Aureliopolitanus, et reverendissimus dominus frater Daniel O'Connor, episcopus Salditanus, in hac urbe degentes, et specieliter inritatri^denique, reverendissimi patres cuncüii damini episcopi suffraganei huius provinciae cum suis oapellanis, scilicet:' reverendissimus dominus Milesius' Murphy, episcopus Fernensis; reverendissimus dominus Eduardus Walsh, episcopus Ossoriensis; et reverendissimus dominus Franciscus Haly,episcopus Kildariensis et Leighlinensis; tandem, reverendissimus dominus archiepiscopus.

Sjcque in ecclesiam praedictam perrexerunt.

Post solemnes de more supplicationes persolutas, reverendissimus dominus dominus archiepiscopus misssm in pontificalibus celebravit, cum assistentia reverendorum dominorum canonicorum.

Mjssa finita, concio habita est coram patribus concilii a reverendo patre Bartholomaeo Esmonde, e societate lesu. Post concionem prima sessio habita est in eodem loco. ,

Caeremoniis et caeteris peractis,' iuxta praescriptum pontificalis Romani, reverendissimus dominus archiepiscopus, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum, suffragia colligentibus concilii secretariis, quaedam, ut mos est, statuit et decrevit scilicet: *d* aperienda eynodo; dt mode* vivendi; *dt praeiedido* non *affermtde; dt* non *ditetdtmio* ante *fixtm tynodi; tt dt offieialibtu.*

Officiales sequentes electi sunt:

Promoter: reverendus dominus loannes Hamilton, capituli Dublinensis archidiaconus. Secretarii: reverendi domini laoobus Taylor et Bartholomaeus Woodlook. Caeremoniarii: praedictus reverendus dominus Woodlook et reverendus dominus laoobus Mulligan.

Deinde lectam est ab uno ex secretariis synodi .decretum sacrosancti concilii Tridentini *dt fidei proftuiont tetiUmede,* et eum haec esset prima synodus provincialis oui episcopi huius provincias adfuerint, omnes patres,·iuxta eiusdem ooneilii Tridentini praedictum decretum, fidei professionem emiserunt: reverendissimus archiepiscopus. quidem genufiexus coram altari, reverendissimi vero episcopi suffraganei in manibus ipsius reverendissimi domini archiepiscopi.

Postulante reverendo domino promoters, et suffragantibus patribus, futura sesaio indicta est ad proximam dominicam, diem scilicet quintam hnisa mensis iunii.

Reverendissimus dominus archiepiscopus benedixit synodo et populo; et omnes ad propria reversi suat.

t CONGREGATIO PUBLICA.

'Die 3 iunii, bora 10 ante meridiem, habita est prima congregatio publica in domo sacerdotali prope ecclesiam Sanctae Mariae sine labe conceptae.

Praefuit illustrissimus et rbverendiMimus dominus archiepiscopus. Aderant illustrissimi et reverendissimi domini episcopi suffraganei supra nominati, scilicet: reverendissimus dominus Franciscus Haly, episcopus Kildariensis et Leighlinensis, reverendissimus dominus Eduardus Walsh, episcopus Ossoriensis, et reverendissimus dominus Milesius Murphy, episcopus Fernensis. cum reverendis dominis promotore et secretariis iam memoratis.

Aderant insuper:

Venerabile capitulum Dublinense, per admodum reverendum dominum Oualterum Meyler. decanum, admodum reverendum dominum Guilelmum Yore, praecentorem et reverendissimi domini archiepiscopi vicarium generalem, et reverendum dominum Andream O'Connell, thesaurarium, qui procuratores electi tarant;

Venerabile capitulum Fernense per procuratorem, scilicet: reverendum dojninum Thomam Furlong, praecentorem et sanctae theologiae professorem;

Provinciales ordinum religiosorum in hac provincia. urbe degentes, ab archiepiscopo invitati, scilicet;

Admodum reverendus dominus Bartholomaeus' Russell, ordinis Praedicatorum;

Admodum reverendus dominus Th'omaà Albertus Bennett, ordinis Carmelitarum antiquae observantiae:

Admodum reverendus dominus David O'Brien, ordinis Carmelitarum excalceatorum:

Admodum reverendus dominus loannes Curtis; pro-provincialis-societatis lesu;

Admodum reverendus dominus Philippus Dovrley, visitator congregationis Missionis Sancti Vtacentii a Paulo;

Admodum reverendus dominus Thomas Albertus Bennett, iam nominatus, et reverendus dominus Thomas MacNamara, theologi a reverendissimo domino domino archiepiscopo designati;

Reverendus dominus loannes ' Magee, sanctae theologiae, professor, a reverendissimo domino domino episcopo Kildariensi et Leighlinensi adductus theologus;

Admodum reverendus. dominus David O'Brien, Carmelitanus, supra nominatus, theologus ab epieeopo Ossoriensi designatus;

D Reverendus dominus Thomas Furlong, supra nominatus, a reverendissimo domino domino episcopo Fernensi theologus designatas,

Post orationes fusas de more, allocutio habita est ab illustrissimo et reverendissimo archiepiscopo de negotiis in synodo tractandis, et de ratione agendi quam omnes sequi deberent. ,

Ipso iubente, lectae sunt litterae Sacrae congregationis de Propaganda fide, sub die 3 maii proxime elapsi, ipsi revefendissimo domino arohi-' episcopo datae, quas in acta huius synodi referri patres praeceperunt.

Patres quoque statuerant, ut scriberetur epistola in nomine huius concilii provincialis ad sanctissimum dominum nostram papam; item, ut litterae synodicae ad clerum et populum huiu provineide darentur.

Duas congregationes constituerant patres e theologis synodo assistentibus; quarakn discussioni tra-

ditae aunt qusedam qaaeationes, ut da tipaia refar^ rent **Heudu** congregationi publicaa crastina die habenda·. Queeetioaea reapieiabaat praesertim firaqUentiam missionum, potior··' cuTam ia observandis deeratis Tharleaiaaia, sacros ritus, st alia ad saersmenta pertinentia.

L OONGREGATIO PRIVATA.

Die 3 iunii, bora quarta cum dimidio poet meridiem, habita eat prima cbngragatio private in •edibua archiepiacopalibua.

Praefuit illustrissimus et reverendiaaim·· dominu· arebiepiacopua. Aderant illuatrissimi et rererendiaaimi domini epiaeopi aupra memorati, eum reverendo domino promoter· «t aeeretariis.

Patre· statuerunt decreta inferius ⁺ poaita a nuinero I ad 9.

II. CONGREGATIO PI'BĬ.K'A.

Die 4 iunii. hora decima cum dimidio ante meridiem, habita-eat secunda congregatio publica, eodem loco et eisdem praeaentibua quibua prima.

Dum haberetur congregatio, lecti· primo ab uno ex secretariis responsis quae privatae theologortHp congregationes retulerunt de quaeationibqa eorum discussioni traditis, theologorum in singulicasibus sententiae ab illuatrissimo et reverendissimo domino archiepiseopo rogatae sunt.

Aliae deinde quaestiones eorum examini sunt propositae; praesertim de quibusdam libris utendis in scholis, ut vocant, nationaUbM, de systemate educationis nationalia, et de universitate catholica.

Superiore· religioai ae pro viribna narptoa eaae opus missionum, quod a sacra congregatione de Propaganda fide in epistola ad archiepiscopum Dublinenspm commendatum est. prômovqre significaverunt

II. CONGREGATIO PRIVATA.

Die 4 iunii. habita eat secunda congregatio privata, eodem loco et eadem hora quibua prima; iisdem praesentibus

Patres statuerunt decreta a numero 1,0 ad Di.

III. CONGREGATIO PRTVATA.

Die 5 iunii. hora 10 ante meridiem, habita eat tertia congregatio privata, eodem loco quo secunda. et praesentibus patribus, cum reverendo domino promotore et'secretariis.

Patres patuerunt decreta a numero 17 ad 19.

SESSIO SECUNDA.'

• Die ⁵) iunii. dominica III post Pentecosten, poat missam solemnem celebratam ¹ ab illustrissimo et reverendiaaimo domino ft. Guilelmo losephd Whelan, episcopo Aiireliopolitano, et concionem ab illuatria•imo et reverendiaaimo domino qrchiepiaeopo, habita est secunda sessio in ecclesia Sanctae Mariae sine labe conceptae, iuxta formam in pontificali Romano praescriptam. Decreta de quibus iam in congregationibus privatis conventum faerat inter patre·, publice lata sunt.

Futura sessio indicta eat «ad feriam tertiam proxime sequentem, diem acilicet 7 iunii.

III. OONGREGATIO pVbUCA.

Die ti iunii, hora prima poat meridiem, poat missam solemnem defunctorum celebratam ab illustrissimo et reverendissimo domino epiacopo Auraliopoliuno, et concionem ab admodum reverendo domino patre Bartholomaeo Russell, ordinis Praedicatorum provinciali, habita est tertia oongregatio publica in domo sacerdotali eodem modo quo prima.

¹ Mas sepra aaLMI-4.

Praeter reverendo· domino· theologo· aupra memorati», adfuit reverenda· domiaaa jQuilelmas Carrigan, capitali Qaeorieaaaa procurator.

Theologi, rogaata' revereadiaaimo domi·· archiepiscopo, retulerant de queeetionibas eorum discussioni traditi·, ceilicet: de acholia nativmalibaa et de libri· qui ia eia adhibentur.

JV. GQNGRBGATIO PRIVATA

Habita eat quarta congregatio privata die 6 iunii. eadem hora et eodem loco ae eaeterae.

Patre· statuerunt decreta a numero 19 ad 23.

Statuerunt libram quemdam, auctore Murphy, vitam ceilieet domini nostri leau Christi. sx verbi·textu· sanctorum quatuor evangelioram. cum notia. referendum esae quibusdam probi· et doeti· sacerdotibus, a quibua emendatus, et ab episcopis probatus. iterum typis mandetur ad usum «choleram, ut aie snsA omnia ab adversariis eripiatur, qui ecclesiam catholicam accusant, quasi ipsa debito modo eruditioni religiosae fidelis populi non provideat.

Re diligenter ad examen vocata, patres ¹ censuerunt. catholicos statim admonendos esse, ne libris istis: CArution endraers aut Scriptura lesson· uterentur.

Necnon, absonum esse et a disciplina et a spiritu ecclesiae' catholicae Alienum, ut in rebus quae ad religionem' spectant, catholici et acatholici un« in scholis publicis erudirentur, aut ut catholici in sacris disciplinis ab acatholicis instituerentur.

Tandem, et nautas et milite^ catholicos monendos eaae, ipsos et eorum liberos nec posse tuta conscientia, nec vero ex ulla lege civil» teneri, assistere precibus acatholicorum au· catgchiamum proteatantium addiscere

Statutum est .etiam, ut univeraitatia catholicae erectionem promoverent pro viribua; atque alii episcopi archiepiscopum Dublineifsem rogaverunt, ut in eorum nomine, et pro ei·' in toto hoc negotio •geret.

Statuerunt etiam patres, supplicandum esse sanctissimum dominum nostrum papam pro. officiis sequentibus, scilicet:

Officium Puritatis beatae Mariae virginis, 1 dominica post kalendas maii non impedita, officio duplici.

Officium beatae Mariae virgini· sub titulo Aiuri-Itam eAristienerwn, die 24 maii.

. Officium sanctissimi Cordis beatae virginis Mariae. 1 dominica poat festufii sanctissimi .cordis lesuznon impedita. fe«to duplici.

Officium maternitqtis beatae Mkigae virginis, prima dominica post kalendas aeptembria non im|>edita. festo-duplici.

IV. OONGREGATIO PI'BIdI'A.

Die 7 iunii, hora decima cum dimidio, habita eat quarta congregatio publica, in eodem loco ac modo quibus eaeterae.

Epistola synodica huiua concilii provincialis ad. sanctisaimum dominum nostrum papam lecta eay\ necnon decreta omnia a patribus lata.

Patres emendarunt decretum de ritu adbibendo in collatione baptismatis. cpm parochua, ad domum privatam vocatus, illud ibi adminiatrat.

8E8SIO TERTIA ET ULTIMA.

Die 7 iunii, hora 1) ante meridiem, convenerunt in ecclesia praedicta Sanctae Mariae sine labe conceptae, .illustrissimus ac reverendissimus domipua archiepiseopo·, una eum caeteri· concilii patribus, ofleialibM et theologis. Adfiasrunt etiam supra

nominati. revereadiMiasi domini episcopi Salditanns ⌋ ot AureliopoHtaaM.

Miasfim in poutifioalibu celebravit révareadia-•imus domiaas archiapiaoopaa eum aaaiatantia reverendorum dominoram canonicorum.

Concionem habuit reverendus dominua Ouilalmus Meagher, canonieus Dublinenaia et parochus de Rsthmines.

Deinde aperte eat aeaaio tertia «t ultima: et, Sfirvatis omnibua quae in pontificali Romano praescribuntur, rite peracta et absoluta.

Tandem factae aunt sequentes

ACCLAMATIONES.

Arehidieeomu: Deo, patri misericordiarum et totiaa consolationis aqctorj, gratiae.

Ckoma.' Immense eat misericordia tua. Domine, auper no·, qui nos verum disciplinée regimen docere, et poat diraa tôt saeculorum calamitate·. hac prima provinciali synodo ecclesiam nostram augere dig-.natua ea; tibi honor, tihr laua. tibi gloria in auecula aeterna.

ArebidMcoNW.- Boatiaaimo Pio papae et domino noatro. eccleaiae Christi pontifici maximo, cunctarum gentium obedientia. et verae fidei per totum orbem propagatio.

Chonu: Benignissime Deua, unctissimum patrem noatrum eccleaiae tuae conaerva, ut, eo gubernante, universae gente· tibi verum obsequium praestent, et quae dispersae aunt, in unum eccleaiae tuae ovile colligantur.

Archidiacetuu: Reverendiaaimo domino archiepiscopo et praesuli noatro, caeterisque provinciae epiacopia. et univerao clero cum multia annis aalutaris auper gregem vigilantia, in laboribua constantia et omnia fausta. "

Chonu: Deua. gratiarum largitor, infunde auper pastores tuos tui spiritus abundantiam, et copda eorum in aedificatimiem eccleaiae tuae aocende, ut gregem eia cotnmiMum ad aeterna tabernacula ducere yfileant.

^*Arehidiacomu:* Omnibua provinciae huiua fidelibus, et cuncto populo chriatiano, perseverantia in avita fide, atque in mente et corpore pax Chriati aetertia.

Cbamar Da pacem. Domine, in diebu· noetria, at ' advenue diabolicos inounua atque haeresum omnium eonatna, illibatam plebi tuae salutis doctrinam coacerva; confirma in virtate gressus eiua, et benignitatis tuae perpetuum illi rorem infande.

ArtAtepucepws.' Domine, noe operarii ia messem tuam minei, ministerium noatrum adimpleat··. huitUqne concilii decreta vigilanti animo exsequentes, digni reddamur aeterna mercede; intercedente beata et glorioea Dei genitrice Maria, eum beatis spostolia tui» petro et Paulo, boato Patritio. huiua regni apostolo, atque beato patrono noatro Laurentio

Chenu: Amen. amen. amen.

DECRETI'M

aacrae coaprupationM d« Propaganda ,dde.

Ad tramitem sacrorum canonum, atque ut observantia decretorum plenariae aynodi apud Thurlea habitae, per apoatolicam aedem probatae, impenaiua promoveretur apud ecclesiasticam provinciam 1-ageniam. reverendae pater dominua Paulua Cullen, archiepiecopua Dublinenaia, initio menaia iunii anui huiua, provinciale concilium Dublini habuit, cuiua acta et decreta pro revieione et recognitione ad apoatolicam aedem transmissa fuerunt. Pertractatum de iia eat io generali conventu aacrae congregationia de Propaganda fide* die H auguati anni huiua habito, referente eminentiaaimo ac reverendiaaimo domino Conatantino cardinali Patritis, epiacopo Albanensi, omnibusque mature perpenaia. eminentiaaimi ac reverendirnimi patrea censuerunt. memorata acta et decreta concilii provincialia Dublinenaia. nonnulli· modificationibus adhibitis iuxta inatructionem traditam reverendiaaimo patri domino archiepiacopo Dublinensi, eaae approbanda. '

Hanc vero aacrae congregationis aententiam sanctissimo domino noatro Pio divina providentia papae IX relatam ab infraacripto aecretario. in audientia diei 14 menaia eiusdem et anni, sanctitas aua benigne ratam habuit et confirmavit.

Datum Romae, ex aedibua dictae aacrae congregationia de Propaganda fide, die 3<< •eptembri· 1853.

I.-Ph cardinalia Franaoni. praefectu·

* Al. Barpabè. a aecretia.

PASTORALES LITERAE EPISCOPORUM.

With sentiments of the profoundeat gratitude to the giver of all good gifts for the merciful providence with which he haa watched over ua and our holy religion amidst the triala and sorrow» of pact times, and preferred ua for happier day·, we have to announce to you. dearly beloved brethren, the termination of the first synod of the eccleaiaatical province of LeinsterOthat haa been held for the last two hundred yearn.

In conformity with the discipline of the holy catholic church, thia aynod wax convened for the purpose of promoting piety and virtue, correcting abuaea, providing for the intereat· of religion, cultivating Christian charity ^mong all claaaea, and cementing more closely the bonds of union which bind us to the apostolic see, the fountain and centre of all spiritual jurisdiction.

To aid u· ip securing the attainment of these objects, so important for our eternal welfare, but which mere human means could not secure, we demanded your cooperation, inviting you to raise your hands in fervent prayer to heaven for your prelate·,' to beg of the fitther of lights to guide and direct them, and to assist them in their deliberations. Ain the same apiritr of distrust in our own strength, but of confidence in the power of prayer.

Gratissimi»l erga bonorum omnium largitorem animia. cuiua benignieaima providentia inter v/exatjppes calamitatesque auperiorum temporum pro nohig^et sancta religione noatra vigilavit, hoaque in feliciora servavit tempora, nuntiamus vobis. fratre· carissimi. impositum eaae finem huic aynodo ecclesiasticae provinciae Leinateranae. quae prima- poat\ duo saecula dem-imi habita eet. z

Ex disciplina aanttae Catholicae eccleaiae. idcirco convocata erat haec aynodua. ut excitaretur pietas et virtue, corrigerentur quae more pravo invaluia-•ent, religioni· Commodia conauleretur. 'inter omne· ordinea Christiana excoleretur caritaa. artiua denique adatringeretur eiua conjunction·· vinculum, qua cum apoatolica aede, omnia spirituali» jurisdictionis fonte ac principio, cohaeremus

Hia rebus conficiendi·, utpote ad aeternam aalutem nostram tam gravibua, iiademque supra mere hpmanam induatriam positis, ut parea eaae possemus. vestram flagitavimus opem, hortantea vo· ad tollendae cum fervidie precibua.in coelum manua, exorandumque patrem luminum, ut praepoaiti· veatria ducem ae ac rectorem praeberet, eorumque conailiia adapiraret Eadem porro tum propriarum virium. diffidentia, tum orationia fiducia ducti, actionum

omumgi. tomn UJV» _

' Varaw cofata ab edMsribm OsilaetMws LaeenOia

we opened oar ptvoeeding» by a solemn invocation of the Holy Gjiost, imploring of bim who promised to be with hie church oil day·, oven to the consummation of ogee, to bo with ae and to assist a· by hi· light· and inspirations. and to give ns all the wisdom and prudence that are neoenary to feed the portion of Chriat'·'flock committed to our care.

Having invoked the blessings of heaven upon us, we commenced and continued our deliberation with the image of our crucified redeemer before us. to teach us that the prelate· of the church should know nothing but Christ and him crucified, and that they should be filled and animated with that spirit of charity which induced him to shed hi· blood on Mount Calvary for the salvation of our immortal ■outs.

It must have fallen under your observation, dearly beloved brethren, that, when we were imm· bled before the altar of the living God, we made * solemn ' profession of our faith and of the obedience and veneration which we owe to the successor of saint Peter. Christ's viear on earth. We were not called on to devise new schemes of belief, n«i were we tossed about by any wind of doctrine. Our faith is that of the holy catholic church, unchanged by the lapse of ages or the vicissitudes of temporal things. A· there i· but one God and one baptism, so there is but ope faith, and that faith, like its divine author, Jesus Christ, is the same yesterday, to-<|ay, and for evqr. By our·obedience to the holy see, we are connected with the rock upon which Christ built hie church, against which the gates of hell sfiall never prevail, and we enjoy the inestimable benefit of ^eing joined in communion with the countless millions of catholic· who are spread over the face of the globe, who all C profess the same doctrines, offer the same sacrifice, receive the same sacraments, obey the same supreme head, and thus constitute that wonderful kingdom of God upon earth, which (according to the prophet) was to consume and to break into pieces all other kingdoms, but which itself was never to have an end.

Having thus assembled in accordance with the Spirit of the church, andXuudér the influence and invocation of the Holy (fljost, we confidently trust, that the synod just terminated will be the source of many graces and benedictions to our province. We cannot, however, as yet inform you of the nature' of its decision·, as before they shall be published. we shall submit them to the examination and judgment of (he apoatolic see, to whom the wisdom of the church reserves the right of Approving, controlling, or correcting the acta and statute· of pro- D vincial councils. But, anxious to give you a pledge ot o.ur seal for your eternal interests, and of our •ffeetioa for you, we cannot separate without addressing you a few words of consolation and en-, couragement, and. imparting to you from our inmost beans, the benediction of the apostle, «grace and peace from God our father, and from the lord Jesus ••finst' ı X

We address you with the more confidence, being well aware, dearly beloved, of the feeling of reverewce sad affection with which you respond to our paetpral care, and knowing that with the instinctive dMceransent of the dheep mentioned in the gospel,, recognise in the words which we address to

ssatnnm initium fecimaa solmnni invocatione sancti Spirit», quum preeati sumus, ut, qui s· com eoelesia «aa fore promirisset ⁂emns «Ustas Wf·· ad Mstsnsshaua ⁂weesati ⁂ nobiacum esset, noaque Intnine et afflatu auo adinvaret, eaque sapientia et prudenti·, quae ad pascendam ehriatiani gregis partem curae noetra· creditam, necessaria esset, instrueret.

8k propitiato coelesti numine, deliberationes nostras auspicati et exsecuti sumus ante redemptori· e cruce pendenti· effigiem, quo nosmetipsos moneremus, praepositos eccleaiae nihil orire debere. „nn /sssan CArtstom, *et futne meiⁿx'* *1* eoque oaritatiq spiritu repletos et animatos esse oportere, quo ipse permotus sanguinem suum in calvaria pro animarum nostrarum immortalium salute profudit

Illud haud dubie animadvertistis, carissimi fratres, nos. cum ante aram Dei viventi· congregati essemus, solemn· ritu fidem nostram et, quam «ancti Petri succeteori. Christi in terris vicario, debemus, obedientiam et. venerationem essi/ professos. Non enim nostrum erat nov· fidei dogmata comminisci. / nec circumferebamur „o κ μ ı sento doctrinas" ⁂ Fides nostra sanctae catholicae ecclesiae fides est, quam nulla temporis diuturnitas aut humanarum rerum vicissitudo mutavit. Quemadmodum' ussi Dosunns et «Mittas taptistaa, sic ima est *fidet* ⁂ et haec quidem, sicut divinus eiu· auctor lesus Christus, eadem „Asri *et hodie et* in ⁂oren/o· ⁂ Nostra erga sanctam sedem obedientia illi petrae coniungimur. super quam Christus ita aedificavit ecclesiam suam, ut portae inferi adversus eam praevalere non possint, et. quod inaestimabile bonum est, cum innumerabili illa multitudine catholicorum'communionc sociamur, qui, toto terrarum orbe diffusi, eaedem doctrinas profitentur, idem sacrificium offerunt, eadem sacramenta participant, eidem supremo capiti parent, atque ita mirabile illud Dei his in terris regnum efficiunt, quod, secundum prophetam. ⁂«nsiifur«t *et* cenaMmst umrrrea rcliqna *regna, et iprntn rtabit in aeteéfimn"* *

Quoniam igitnr more institutoque ecclesiae, invocato et aspirante sancto Spiritu, convenimus, plane confidimus fore, ut modo absoluta synodus fons 'quidam sit, ex quo plurima divinitus beneficia et ⁂gratis in hanc provinciam deriventur Qusnquam, in eadem 'quae sint decreta, nondum vos certiores facere possumus; ea enim, priusquam promulgentur. ,aposto1icae sedis cognitioni ac indicio subiici a nobis oportet, quippe cui ius conciliorum provincialium acta et decreta examinandi, probandi aut corrigendi sapienti ecclesiae consilio reservatum est. Sed tamen, quoniam vehementer cupimus re ipsa testari, quo studio aeternis rationibus vestn consulamus, quacque sit nostra erga vos voluntas, facere non possumus, priusquam hinc digredimur, quin pauca ad vos, consolandi et oobortiuadi causa, scribamus, vobisque itlam/apostoli benedictionetA totis animis impertiamur: ^*GteMa* sobts *et* pas a *Doo patre* nostro *et* 'domtao Issu CArtsto." '

Atque id quidem, carissimi, eo facimus confidentius, quod nobis compertum eat, quanta referentia et.pietate pastorali noetra· curae respondeatis, planeque scimus, vos, insita illa evangelieis ovttras sagacitate, nostris in verbis divini pastoris vocem agnoscere, ab eiu» yiearıis editam, voaque ad aeter-

‡ Matth. XXVIII. M. Habr. XIII, 8. ‘
‡ I por. II. S.

yoa, the MMat· of the divine paator, uttered by hie representatives, aad direeting yea to the gestores of etorael life. Yea thee prove yoeruelfeo to be deeply impressed with that important laaeoa taught by our Lord in hie gospel, that those who hear the words of hia minister with respect-Md attention, reap the same merit aa if they had rendered that tribute of honour and obedience to himself in persbn. We need seeraely, therefore, exhort you to continue aa you have always done, to listen with respect to your pastors words, and to seek lessons of wisdom from hia lips. Ignoraaoe of religious duties ia the occasion oh the ruin of innumerable souls. Of how many may it be said with the prophet: .Because they had not wisdom, they perished through their folly.*

But it is not enough to be diligent in seeking religious instruction fipr yourselves, you should also be sealous in procuring for your children that knowledge of Jesus Christ which you so highly appreciate, being careful to imbue their infant minds with the odour of that life-giving name, and to blend its virtues and its sanctify with their entire system of education, domestic and external. Of all the duties that bind you to your fellow-créatures, this is the greatest and most responsible. Appointed by divine providence the guardians of the souls of your little ones, that have been made in the image of the living Ood, and redeemed by the blood of Jeans Christ, the first and most onerous of all your obligâtions consists in securing their religious training and instruction at all pains and sacrifiées. Your children's destiny is not limited to that narrow, space which passes between the cradle and the' grave: we are but pilgrims and strangers upon this earth, tending to an everlasting home, for which our brief existence here below is but a preparation. If we live religiously here, *ire* shall be eternally happy with Ood: whilst, if we do not fulfil our duty in this life towards our creator, we shall be miserable for an entire eternity. Should you not, then, when there ia question of the education of vour children, keep these maxima continually in your minds, and regulate so. important a business with a view not merely to the interests of thio world, but also to the concerns of eternity? .Should not the sanctification and Salvation of their imlnortal souls be. your first and most anxious thought? For what doth it profit a man if he gain the whole world and lose hie own soul?

Though these maxima are clear, and freely admitted by all, yet we find it necessary to repeat and inculcate them, because they are at variance with the spirit of the times in which we live. an<| are often practically forgotten. The tendency of the world and its votaries is to separate education from religion, to impart the knowledge of this earth and earthly things, and to forget the things of heaven; to occupy themselves incessantly with matter and all ita qualities and modifications, and to forget the care of the souls that are made in the image amd likeness of Ood; to spend their lives in runoirig after apd examining the creature that paa»eth away, and never to devote a moment to the consideration of the great creator of all things, in whom we live, move, and have our being. What is still ttorse, under the pretence of education, errors of the most fatal kind are frequently instilled into the tender minds of youth, who. are often infected with the worst principles of rationalism.

Aim vitae pascua dirigaatom. Kx quo iatelligi potest, penitus aaimis vostris insedisse gravem illam Domini noetri Sa evaagwlio doctrinam, qui ipsius ministros ravoroator attontoqws audiaat, eue taatiimdem mereri, ac ai ipsimet eam honoram idque obsequium praeetitiaaeat. ItaqM, vix est ear vos hortemur, ut, quemadmodum semper fecistis, ita ia postorum reverentor-excipiatis paetorum vestrorum voces, et de ore illorum praecepta sapientiae requiratis. Nam religiosorum officiorum ignorantia innumerabiles animae pereunt. Quam multi enim suat, do quibus dici potest illud prophetae: >,Çuotriem mu Aobwrwtt Mgwnriem, mtorwnm/ propter MNMM

Verum, nbn est satis religionis doctrinam vobis ipais studiose quaerere, nisi vestris quoque liberis Ballem leap Christi cognitionem, qnam tanti facitis ipsi, comparandam euretis, detiaqne diligenter operam, ut tenerae illae mentes vitalis huiusce nominis odore imbuMtur, eiusdemque virtutes et sanctitas in totam puerilis disciplinae, torn domesticas tum externae, rationem influant. Omnino enim ex omnibus officiis, quae vos eeteris hominibus obstringunt, nullum hoc maius est aut cuius severior exigenda sit ratio. Cum enim parvulorum vestrorum animabus, ad imaginem Dei vivi creatis et lesu Christi sanguine redemptis, custodes a divina providentia sitis dati, muneris vestri pars illa prima est eademque gravissima, ut ad eos Christianis moribus praeojsptisque instituendos nulli neque operae neque rei pareatis. Neque enim angusto hoc spatio, quo a cunabulis decurritur ad tumulum, liberorum vestrorum vita omnis concluditur;. peregrini atque hospites in his terris sumus, aeternam quaerentes patriam, ed quam unam consequendam disposita-est haec mortalis vitae brevitas. Quodsi pie vixerimus in hoc saeculo, perpetuo beati cum Deo erimus: sin vero hic, quod creatori nostro debemus, non solverimus, miserrima nos excipiet aeternitas. Nonne ergo, cum de liberorum vestrorum educatione agitur, haec vos perpetuo meminisse oportet, et in tam gravi tractando negotio, non temporalia solum commoda, sed etiam aeterna bona spectare? Nonne eorum vobis animaram immortalium sanctificatio et salus antiquissima et maxima cura esse debet? *„Q4d truer predrrt keeriui,* ri mundum wtiesrsum lucretur, animae cero sum detrimentum periatur

Atque haec, quamvis manifesta sint et sine ulla dubitatione ab omnibus concedantur, tamen iteranda et inculcanda esse ducimus, quod ab ingenio nostrae aetatis discrepant et reipsa saepe in animis obiterantur. Hoc enim contendunt mundus et mundi asseclae, ut educatio a religione divellatur: ut propagetur cognitio huius terrae rerumque terrestrium.' coelestia vero negligantur: ut homines in considerandis corporibus omnibusque eorqm proprietatibus et. immutationibus sine intermissione occupentur, animarum vero, quae ed imaginem et similitudinem Dei conditae sunt, curem abiiciant: denique ut eetetes suae conterant in sectandis acrutandisque rebus creatis, quae transeunt, ac ne minimam quidem temporia partem tribuant contemplando illi rerum omnium conditori, in quo ..riotmas *tt ruoeterur tt* sumus" *. Quodque etiam peius eet, educationis obtentu, pernicjsisaimi errores instillari solent tenerae iuventuti, quae saepe rationalism·.· scepticism! infidelitatisque pestiferis praeceptis prius

' Bar III, to
▮ Matti XVI, Mt
· Act. XVII. ».

to·

Scepticism, aad infidelity, before they aro avara of they· danger. Almost i» svsry ·ouatry, attempto are now made to poison the fountain· of knowledge, Defeated ea the ground ef reeeon aad revelatio·, the enemies of religio» have directed all their effort» to the «eduction of uasuapeetiug yeath; so that it would appear that the greet qaeetioa of the precoat day is education, and'that the school te the battle* ground on whioh the fate of the rising generation» te to be decided.

Under such etrcnmstanoes, and with all the authority of the pastor's voice, which should never be absent from his flock, and whioh should be lifted with peculiar energy in ' time of trial and danger, we exhort you. dearly beloved, to be most vigilant in preserving your children from the snares that are laid for them, and to be moot careful in preserving them from the dangers to which their faith might be exposed. We are particulary solicitous for the children of the poor, for. whose perversion most wicked plans have been devised. Their parents should be most cautious to keep them from those proselytising schools established in great numbers through the country, in which they are provided with food and raiment, on the condition of renouncing the faith of their fathers. This vile system of proselytism which carries on a traffic in the miseries of the poor, and calle on them in the hour of affliction to sacrifice their consciences before relief will be administered, can never be sufficiently execrated. What are its effects? not to spread protestanttem, but infidelity—not to promote virtue, but vice—not to propagate truth and religion, but lying and hypocrisy. The few unhappy individuate, for they are few—though large sums have been expended by malicious or deluded men in thio unworthy traffic—the few unhappy individuals who have sold their faith have put off all oenae of religion, become hypocrites, and have the shame and degradation of apostasy branded indelibly upon them. From their fruits you will know them. If then you value the faith, th^religion, the virtue of your children, preserve them from a system disgraceful in its origin and pernicious in its effects. Of its authors the words of Christ in the gospel may be understood, ..woe to you, scribes and phsrteèes, hypocrite·: because you go around about the sea and the land to mate one proselyte:Tand when he te made, you make him the child of hell, twofold worse than yourselves."

. Whilst calling your attention to the wicked system of proselytism by which our poorer brethren are assailed, we cannot but caution you, dearly beloved, who have been endowed by God with the good things of this world, to avoid the example of the unhappy parenta, who, having made a god of this world, give to their children an education exclusively adapted to the idol-worship to which they have been devoted, making its riches, honours, and pleasures. the sole or primary objecta of their aspiratione and affextioqs, or only intermingling enough of'religion to satisfy decency of' exterior forms. Neither should you be seduced from the path of duty by the conduct and representations of those parents who, after having imparted to their children in early life the benefits of religious training, do not scrapie to· send them at a more advanced age, thq most dangerous period of youth, when the passions are strongest, and temptations most numerous and powerfol, to finish their-studies in institutions professedly hostile to the tenets of

inflnitv, quam horum pericula»» animadvertat. Ubique ehba fore terrarum aune sut, qui doetrias» foaiea veaoao infioer· oonentar. Ia rationi» periter ot revelationi· quasi solo devicti, roligioate inimtei vire» saaa oamee ad depravandam simplicem Mtatahua converterant; ea q»o apparet, omnia hoc tempore in educatione verti, et scholam quasi campam erne, jn quo de fortuna turgentis aetatis dimioaidum sit.

Quo cum ito sint, quoniam pastoralis vox nunquam gregi diesss debet, ingruentibus vero procellis et periculis contentius attollenda est, quanta poeeumus maxime auctoritate vos cohortamur, carissimi, ut liberos vestros ab insidiis, quibus petuntur, diligentissime servetis, videatisque sollicite, ne cui periculo obiiciatur eorum fides. Imprimis vero angimur de pauperum filiis, quibus perdendis nequissima excogitata sunt concilia. Quos parentes diligentissime arcere debent ab illis scholis, quae plurimae toto late regno ad abducende» a patriis sacris pueros institutae sunt; in quibus hi aluntur et vestiuntur ea conditione, ut avitam religionem abjurent. Sordidam istam animorum pervertendorum artem atque rationem, qua miseriae pa^^rum quaestui habentur, et calamitosi homines sollicitantur ad prodendam prius fidem, quam exhibentur subsidium, .nemo unquam satte exsecretur. Ecquid enim sic tandem efficitur? Non ut proteetantiemun disseminetur, sed infidelitas; non ut excitetur virtus, sed vitium; non ut fides et religio, sed mendacium et simulatio propagetur. Pauci illi infelico· (nam pauci sunt, quamvis magnae pecuniae in turpe huiusmodi negotium ab improbis vel deceptis hominibus effundantur), pauci igitur illi, qui vendiderunt fidem suam, omnem religionis sensum exuunt, vanissimi simulatores, qui defectionis suae dedecus ac fiagitium perpetuo sibi inustum circumferunt. „£r *frueMtu* «oram eoynwcefw *tot."l* Ergo si fidem, •i religionem, si virtutem filiorum vestrorum caram habetis, prohibete ab illis machinationem, ut origine illiberalem, ita usu perniciosam; in cuius repertores convenit illud Christi in evangelio: „Fo« *robii, rcribat tt pharitati,* Aypoeritas, quia *cimiti» mart* •t aridam, *ut faciati»* wnam *protclptum, tt* cwm *fuerit factu», faciti» tum filium gthtnnae duplo quam* vo«.“'

Dum vobis denuntiamus malas artes, quibus pauperum fratrum nostrorum fides petitur, non possumus non comtponere vos. carissimi, quicumque a Deo temporalium bonorum copia estis instructi, ne infelice· illos imitemini parente», qui. cum hunc mundum fecerint Deum, liberis suis educationem impertiunt ad' illiti· tantum nefandi dei cultum, cui eos devoverunt, accommodatam, effioiuntque ut opibus, honoribus, oblectamentis vel unice vel maxime inhiant studeantque, aut certe tantum religionis adspergunt, quantum soli externi decori ratio postulat Neque eorum parentum vos exempla aut consilia in fraudem inducant, qui, postquam filiorum ' suorum teneram aetatem religiose instituendam curarunt, non dubitant eosdem iam puberes et lubricum illud juventutis spatium ingressos, cum cUpiditates maxime fervent et plurimae atque acerrimae sollicitant peccandi illecebrae, absolvendorum causa studiorum in eiusmodi instituta mittere., quae religionis nostrae dogmatis aperte infesta sunt, aut per se iuvenum fidei et moribus

their rehgioa, or intrinsically deageroes to their faith and morale. Tho sad fruits of infidelity, immorality, aad sedition, which each institution· have borne in every country, and mast nooemarily continue to boar, proclaim more impressively even than the solemn admonitione of the church, tho folly ae well as tho guilt of those who sacrifice tho only bright hopes and true happiness of their children, to an expediency as unprincipled in its motives, ns it is frequently deceptive in its promisee.

The establishment of a catholic university, so long and ardently desired, and so necessary in a country like ours, where there are ao many hoetile educational establishments richly endowed at the public expense, and where catholic education was eo long and strictly prohibited, niust deprive such persons of every pretext for the course they have pursued, furnishing, as it will, to our youth an education as liberal and comprehensive, as it will be thoroughly religious in its spirit and principles, and constituting an era in the history of our national church. An institution so vast in its nature and importance necessarily demanded considerable time to collect tho pecuniary fonds requisite for the work, and could not be hastily started into existence. Now that the contributions of our own people have been so efficiently seconded by the liberality of the catholics of England and the noble generosity of our brethren beyond the Atlantic, to all of whom we can never be sufficiently grateful, and that the obstacles which for a time obstructed the agency of the venerated and accomplished scholar who fills its presidential chair, have been happily removed, we hope that its doors shall be shortly thrown open, not only to our own students, bur to the catholic youth of those countries which have so cordially and generously assisted in promoting its establishment. Apart from the intrinsic merit and,local want of ouch an institution, the repeated and earnest recommendation of the supreme pastor, the slightest intimation of whose wishes, as Christ's anointed vicar upon earth, should be received by us with filial reverence and affection, whose paternal heart throbs with such a profound sympathy for our spiritual wants and interests, and whose loved and honoured name will be for ever; cherished by a grateful people, aa that of the first amongst their benefactors who consoled and relieved them in the hour of agonising suffering and affliction, should inspire us with an invincible seal, energy, and perseverance, in the prosecution and promotion of a wofk, which the. wisdom that sits by his throne and assists his councils, and the experience of the entire Christian world, oombine in urging *■ such vast importance to the interests of religion and literature.

Whilst instructing and exhorting yoy to provide for the religious education of your children, we need scarcely admonish you of the obligation you are under of exercising the strictest vigilance over the books which are placed in their hands: all books of an irreligious, immoral, and seditious tendency, or calculsted in any way to corrupt the heart and mind, are to be earefoliy avoided. All books to be used in the public schools should be free from every contagion of error, and those which are destined for religious instruction should be approved of by your legitimate pastors. There are two 'little works which have been sometimes, though rarely, used by catholic children, which we now wish^o see banished from their hands. The first is a little treatise on the Amîsmm qf cfirwMemty, composed by a protestant dignitary, who has lately dictio-

periculosa. Quo ex gewore institutorum eum sbique incredulitatis, vitiorum ot seditionum pestea exstitoriat at porro sxsiMetu noeesss ait, id «num apertius profecto, qua* vol gravissima oeolssiae monita, deelarat, qnam stalto quarnquo inique faciant qui filiorum suorum summaa spes at aaioaaa felkitatam posthabent, at nescio quo commodo, tum a ratione alieno, tum saepenumero fallaci, potiantur.

Catholica, quae nnne conditur, universitas, iam pridem tam vehementer exoptata et hia in locis maxime necessaria, quippe ubi et tam multae nobis infensae ac publico sumptu affatim instructae repèriantur scholae, et catholica educatio tamdiu severe prohibita foerit, omnem illi· hominibus epusam eripiet cursus sui persequendi; quandoquidem haec nostram iuventutem excipiet cum liberali et late petenti, tum consilio, et instituto penitus religiosa disciplina, eademque novam patriae ecclesiae velut aetatem auspicabitur. Quod quidem tantum tamque amplum opus non parum temporie sane postulabat ad necessariam pecuniarum vim comparandam, neque eiuamodi erat, ut subitaria opera excitari posset. Nunc cpm dona a nostris populis collate tantopere auxerit catholicorum Angliae libéralités, / et fratrum, qui trans ooeanum incolunt, generosa'' beneficentia (quibus 'omnibus gratias agere pro merito non possumus), et ea, quae aliquandiu obstiterant, quominus venerandus et omni'-doctrinà ornatissimus vir, qui instituto praesidet, suo munere fungeretur, removeri contigerit; brevi speramus fore, ut disciplinarum palaestra aperiatur, non nostris solum popularibus, sed etiam catholicae iuventuti earum regionum, ex qnibus ad eam instituendam tam prompte ac largiter subsidia fluxerant. Cum vero ad ipsam talis instituti praestantiam et in locorum ratione sitam necessitatem accesserit iterata et diligens summi putoris commendatio, cuius, ut Christi in terris consecrati vicarii',· vel levissima voluntatis significatio pie ac reverenter suscipi a nobis debet, quique, ut pater, animarum nostrarum necessitatibus tam acriter commovetur, cuius idcireo carum ac venerabile nomen apud gratum populum memoria coletur sempiterna (sicut illo dignum est. qui eumdem populum unus omnium maximis affecit benefietis, et extremis malis pressum atque afflictum recreavit et erexit); huius igitur commendatio nobis acerrimum studium, invictam fortitudinem constantiamque iniiciat necesae est ad prosequendum ac promovendum hoc opus, in quo urgendo, utpote ad' religionis literarumque progressum utilissimo gravissimoque. conspirant et, quae sancti patris solio assidet consiliisque interest, sapientia et totiua christiani orbis auctoritas,

Cum docendo bortandoque vobiscum agimus, ut liberos vestros pie educandos curetis, illud vix est cur admoneamini, incumbere vobis officium acerrime vigilandi, qui eis versandi tradantur libri; totum enim illud librorum genus, quod religionem, honestatem, legitimam auctoritatem impetit, aut quovis modo ad depravandos mores pertinet, studiose vitandum est. Omnes ii libri, quibus utendum est in publicis scholis, integri esse debent ab omni contagione errorisjyqui vero in tradenda religionis doctrina adhibentur, ' legitimis pastoribus vestris probgti sint necesse est. Sunt opuscula duo. quibus interdum, etsi raro, usi sunt catholici pueri, quae nunc ab iisdem arceri ' cupimus. Horum unum est brevis dioputatier-de eArutionus *rtUfiomt erfueuntii,* a viro inter protestantes ampla dignitats conspicuo scripta, qui nuper sibi famam peperit.

guished histvelf by his unprovoked *attack* oa oar conventual iaetitutioae, wider the hypocritical pretence of protoctiag personal liberty. We need scarcely state that this treaties, coming from the pen of such an anther, ia protectant ia it* principle· aad tendencies, and that'it ia net it for the instruction of catholic children in the important question of the truth of their religion.

The other work is entitled *8eriptun* It contain· moot difficult paaagee from the new aad old testament, aad there are questions proposed at the end of each chapter, which would open the way to the teaching of faise doctriwee, and which the unlearned and unwary might wreet to their own destraction. This little work appear· to have been compiled for the purpoee of giving a united religious instruction to catholic aad noa-eatholie children in the same class. Wo reprobate each a project Doubtlee· if the teacher were a catholic, he would endeavour to give a catholic interpretation to the texts of scripture submitted to him, and catholic answers to the questions proposed: but a protestant or presbytérien would not in the same way, and under them a catholic child would not be safe. Separate religious instruction, as it waa laid down by the statesman who first introduced the national system into Ireland, is the only protection for catholics. It is contrary to the spirit •nd practice of our holy church to sanction united religious instruction. Or to sanction any instruction on matters connected with religion given to catholic· by persons who themselves reject the teaching* of the catholic church.. In addition to the catechetical works, scriptural historié· aad extracts already within your reach, and with which our schools abound, *,it will be our care to provide scriptural lessons that may be safely placed in the heads of our C children, which will be adapted to their tender minds, and which will contribute to build up their faith, instead of undermining it—to foeter their piety, instead of exposing it to perish amidst the doubts, difficulties, and conflicting errors that are-sure to spring from unauthorised interpretatio·.

The injunction we now give you to remove the two little works just mentioned from the hands of your children, will be the more easily carried into effect sa the rules of the national board do not at •II require the use of them.

There is another matter connected with schools, which is not to be passed over in silence. In the military or regimental schools of this country it has been customary to make catholic and protestant' children unite in common prayers, or rather to induce catholic children fo join in protestant prayers. We understand that regulations drawn up in a› more liberal spirit under the present ministry 'give full liberty to all engaged in her majesty's service, and their children,- whether in the army or navy, to serve God according to the dictates of their own consciences and the principles of the' religion they profess. Catholic soldiers aad sailor· are strictly bound to avail themselves of those liberal concessions, and never to consent to assist themselves, or to allow their children to assist, at protestant prayers, or to take any part in protestant worship. It is pot a narrow spirit of bigotry that animates us in issuing this instruction. We catholics feel it to . be our duty to pray for the spiritual aad temporal prosperity and happineea of all mankind. We pray for all with all the fervour of our souls; but we cannot join in prayer, we cannot participat· ia divine worship, with any except thoee who hold the. same faith with···, aad offer to God the seam pare. dam nostra coeoobia, per speciem privatae Ubertati· taseda·, non provocata· aggroditar. Vix opaa mm deabans Meader·, hue libellam, a tali maaa profectu^-consilio ot voluntate protestaatMum orna, heqee ex so eatholioo· pueros, id qnod tanti moment! set, religionis aaae veritatem pome cogaoeeere.

▲ Iter UbeUa·, Serqrtwrwe IstViewes iaaeriptus, diffieiUiarao ex novo et vetero testamento loco· ooatinet. Siagnli· aapitibu· aubiectae sunt qaae•tiuaqalae}' quae falsi· doctrinis viam aperire, et a rudibus incaptisqne hominibus in suam ipsorum perniciem detorqueri poeeunt Apparet, ^oc opusculum consutam eeee eo consilio, at catholicis et •catholicis pueri· religioni· doctrina communiter iisdem ia scholis traderetur. Huiusmodi nos consilium improbamus. Sine dubio magister, si catholicus esset, studeret proposito* scripturae locoe in catholicam partem interpretari et ad illa interrogata catholice respondere; sinvero protestant aut presbyterianus, eum itidem facturus esset, nequaquam sub eo tuta foret pueri catholici fide·. Separata religioni· institutio, qualis ab illo viro, qui primus netieufo scholarum genua in Hiberniam invexit, est constituta, una ratio est, quae catholicos securos .praestare postit Prohibetur enim sancta ecclesia nostra more et instituto suo, quominus religionem sic eoniunotim doceri probet, aut omnino ullam cum religione connexam disciplinam catholicis tradi ab iis, qui catholicae ecclesiae doctrinam ipsi reiiciant. Praeter catechetioa autem opera, et historias •tiaque e libris sanetis excerpta, quae iam nobis praeeto sinit et in scholis nostris abundant, concinnandas curabimus *Seriphurat* queo puerorum nostrorum manibus tuto tori poesint, quaeque, teneris eorum ingeniis sccommodstaa, fidem non labefactent, sed aedificent, pietatem foveant, non periculo exitioque obiiciant inter dubitationes, difficultates errorumque conflictiones, qua» ex non legitime probata interpretatione oriri necesse est.

Ceterum, quod vos nunc iubemus, duo illa opuscula filiis vestris de manibus detrahere, id eo erit facilius, quod scholarum publicarum legea eorum usum minime postulant.

Eat et aliud, cum hoc argumento connexum, quod silentio, praeterire non poesumu·. Moria eniro erat antea in militaribus vel legionarii· scholis huius regionis, ut catholici et protestante· pueri sd commune· inter se proce· congregarentur, vel potius inducerentur catholici, ut protestanticis precibus intéressent Quamquam competimus, his, qui nunc sunt, ministris humaniores leges iis omnibus, qui ve) in terrestri vel ip navali exercitii reginae militant, jtemque eorum filiis, potestatem facere sic colendi Ilei, ut sua cuique conscientia dictat et religionis, quam profitetur, ratio praecipit. Quare catholici milites et.classiarii omnino aibi faciendum putent, ne liberaliter concerna utantur venia, neve adducantur unquam, ut aoatholioorum precibus aut ipsi intersint, aut filiis interea·· permittant, aut omnino ae protestanticis aa^pa ulla ratione adjungant Neque varo haec exilj animo aut atulta quadam religione ducti praecipimus. Officium enim nostrum ease existimemus catholici, omnibus homi'nibus cum aeternam tum temporalem, prosperitatem ae felicitatem a Deo precari./Pro'omnibus .impense atque intime supplicamus. (At neque'communiter' orare, neque ia diviso oulpr sociari poasumas, aisi cum iia, qui eamdem nobiscum fidem

sacrifice whieb is offend on oof titan. Were those who differ 'free us in religion to 'understand our doctrine·, and to kpow bow fervently wo pray for their welfare, they would not offer violence to the oonscienoes of their servant*, nor attempt to* compel them to, take part in prayers of which they cannot approve, and which are not sanctioned by their chateh.

Let the answer, then, of the catholic servant, soldier, or sailor, when attempts are made upon the sacred rights of conscience— whenever pressed to join in prayer, or assist at the religious worship' of persona out of his communion, ever be: „My religion teaches me to pray /or you, but not with jou.“

As the sacramenta constitute the necessary and eaaential means inatituted by Jeaus 'Christ for generating and preserving the life of grace; as, frbtn the pouring of the baptismal water on our head* to the unction that fortifies the departing spirit for its last dread combat, the entire economy of our spiritual existence ia carried on and sustained by their agency, we cannot sufficiently impress on you the obligations of gratitude you owe to almighty God for these wonderful works of his love, in which his power, wisdom, and goodness are more strikingly displayed to the eye of faith, than in all the glories of the visible creation.

These sacramenta may be said to constitute in an especial manner the precious pearls of the gospel, which not only ought not to be cast before swine by being communicated to the unworthy, but which should be treated with the greatest respect and decorum, as the splendid ornaments of the mystical body of Jesus Christ, and set off with every accompaniment that may lend to display to advantage their incomparable lustre and beauty. Such an accompaniment the church has wisely provided in her beautiful ceremonial, so appropriate, so touching, so significant and expressive in its symbolism and forms, but which can never be seen in all its grace' and dignity, nor felt in all its impressiveness, unless when displayed on her own consecrated ground and ,beneath the hallowed roofs of her temples. It is there, in view, of that altar, where the blood of Calvary, which gives to the sacraments all their efficacy and virtue, is daily offered up, surrounded by. the solemn emblems of religion, which speak to the soul, and touched by the holy associations of the place, that the heart of the believer becomes duly moved and impressed with the holiness of those sugust and venerable institutions.

It was owing, as you are well aware, to a painful necessity, the result of a relentless persecution, that we were first compelled to administer these sacraments in the houses of the faithful; but now that the necessity has passed awky, the practices which it generated should be as far as possible discontinued, and the salutary discipline of the olden times restored.

It is true that all the injuries and humiliations which persecution inflicted on her, could not rob our holy religion of that divine beauty which characterises her as the fair and spotless spouse of Jesus Christ; that, when chained in the dust, like the captive daughter of Bion, or driven for refuge to the obscure garret or mountain cave, the light of her countenance not only redeemed and brightened the place of her abode, but caused every heart that approached her. to throb with love and adoration. But now that the days of her sojourn in the' desert have passed away, that the temples of religion have been thrown open to her, that she

teneat, eamdemqno hostiam mandam Deo offerunt, quae in nostris altaribus immoletur. Bi hi, qui religione a nobis dissideat, nostrae doctrinas intelligerent, seireatque, quam ex aaimo fausta omnia ipsis preeemur, profecto famulorum suorum conscientiis vim non facerent, nec tenteront eos ad participanda sacre cogere, quae neque ipsi probare poscant neque eorum sanxit ecclesia.

Itaque, catholici seu famuli, seu milites aut claaaici, si quid attentetur advenus sancta religionis iura, si quando impellantur ad precum cultuove societatem cum iis, qui ab ipsorum communione sint alieai, haec semper esto responsio: „Mea me religio docet orare pro vobis, non vobiscnm.“

Cum sacramenta sint pronus necessaria, a lesu Christo instituta, generandae et conservandae vitae supernatural·· instrumenta, cumque, ab aqua baptismati capitibus nostris infusa usque ad unctionem, quae migrantem e corpore spiritum ad illud supremum et terribile certamen roborat, tota christianae vitae ratio in eorum virtute versetur atque consistat: non possumus vobis sati· inculcare, quantas gratiarum actiones deheatis omnipotenti Deo pro his stupendis eius amoris monumentis, in quibus fides divinam potentiam, sapientiam et bonitatem darius fulgentqs^miratur, quam- in universa mundi hu^us aspectabiliskmagnificeatia.

Haec' sacramenta verissime appellaris pretiosas illas evangelicas margaritas, quae non modo non sunt proiiciendee ante porcos, id est, indignis porrigendae, sed etiam supma reverentia modestiaque, tamquam splendida mystiei Christi corporis ornamenta. tractari debent, omniqde cultu atque apparatu distingui, quo inoompsrabilis earum decor et pulchritudo insignius exsplendescat. Huic autem rei sapienter providit ecclesia pulcherrimis illis suis, tam aptis, tam moventibus, symbolice conformatione tam significantibus expreesisque ritibus; quamqusm horum nec gratia omnis et dignitas videri, nec movendi vis omnis sentiri potest, nisi cum in consecrato et proprio ecclesiae loco sanctisque templorum spatiis explicantur. Nam ibi demum, ante illud altare, in quo fusus olim in Calvaria sanguis, ex quo sacramenta omneni vim suam et' efficientiam hauriunt, quotidie offertur: inter solemnia et eloquehtissima religionis symbola, consonantibus cunctis loco sancto insitis quasi vocibus: ibi, inquimus, credentium animi augustorum et venerabilium illorum institutorum sanctitate afficiuntur penitus et commoventur.

Cogebat nos ante*, ut scitis, dura necessitas et non intermissa persecutio sacramenta iri fidelium domibus ministrare; nunc, quoniam hac necessitate soluti sumùs, sequitur, ut mos, qni inde exstitit, quoad fieri potest, intermittatur, et salutaris priorum temporum disciplina revocetur.

Sancta quidem religio nostra, quamvis multis iniuriis contumeliisque afficeretur, tamen divina illa pulchritudine, qua, ut speciosa et immaculata lesu Christi sponsa, insignitur, spoliari non potuit; et cum vincta in pulvere iaceret, sicut captiva filia Bion, aut cogeretur in obscuris latebris montiumque antris perfUgium quaerere, claritate vultus sui non modo locum, in quo moraretur, honestabat illustrabatque, sed etiam omnium animos, qui propina accederent, amore ac veneratione ad se rapiebat. Nunc vero, cum iam in desertis commorari desiit, cuna rursus ei templa patuerant, ornatamque nuptialsm et solium suum in loco sancto recepit; an

---

has resumed her bridal oruamsato and bar throne A in tb· sanctuary, i» it net just and meet tbat ws should honour bar by evary "*rk of respect, and homage ia our *power, aad* make bar this joyM and affectionate reparation for the injariea aad humiliation· oftbe past?

It »·» with thi» ri«w that all th· bishops of Ireland, assembled in the national synod of Thules, determined to Nator· the ancient diacipUna of the church, and decreed that the Acrameato of baptism, penance, and matrimony ahould henceforward, as much aa possible, be adndniatered with all proper solemnity and according to the Roman ritual in our. churchea. We congratulate you on the happy change which baa already been ' effected on thia important point, aad op the approach which haa been made to the reestablishment of a discipline similar to that of other catholic countriea. In order that the change may be more complete, we exhort B you moat earnestly to unite with your pastors in ornamenting and rendering your churchea fltwnd proper placée for the adminiatration of the public ritea of our religion. Will any exertiona appear too great to effect all this, when we reflect that the same sacrifice which waa offered on Calvary is renewed in our churches, and tbat Jesus Christ condescends to dwell day' and night, upon our altars?

But while attending to thé external decorum of the house of God, we are to be still more sealous in preparing the living tabernacles — our souls, for a worthy participation of the sacraments, lest by receiving them unworthily, these sources of grace should redound to onr perdition, and what waa instituted giro "· bfe and vigour ahould be the occasion of misery end death. There ia one sacra- ment which baa been sometimes approached without C becoming dispositione, and by the profanation of which, great evils are inflicted upon individuals, their families, and society in general. We refer to the. sacrament of matrimony, palled by saint Paul a grdat mystery in Christ and his church, and which our divine redeemer sanctified by his presence at the marriage of Cana in Galilee. Those who are about to receive this holy rite, should not be guided by. mere natural inclinations or worldly motives, but Should make diligent preparation for the step they are about to take, praying with fervour, and approaching the holy sacraments of penance and the eueharist. We need scarcely add that those who do not belong to the church, who have not true faith, without which it is impossible to please God, and who do not believe that matrimony ia a sacrament, cannot have the dispositions requisite to receive it worthily in the catholic church; and p hence the church,has .wisely prohibited her children from entering into matrimonial contracts with those of a* different religion. Such mixed marriages are oftentimes the occasion of grievous dissensions, and cause those who are engaged in them to lead a most unhappy life. The children of such marriages can "scarcely receive a proper religious education, and it too often happens that they grow up in a state of fatal indifference to every religion, or era educated in error; so that in thia Way the greatest and most fatal evils are. propagated. For these and other reasons many councils of the church and Roman pontiffs have strictly prohibited the contracting; of mixed marriages without an apos- tolical dispensation, and have declared them to be

non instum diguumqae est, ut earn omni, qua pee- **nnsi**, reverentiae et pietati· tsstifleation· oolamua, atque hac laetissima e* amori· plena gratulatione praeteritae eius iaiuriae ot opprobria peaeemuaT

Atque boo intuentes euaeti Hiberniae episcopi, cum ad uatioaalem synodum Thuriesiam convenis- sent, instaurare statuerunt veterem ecclesiae disci- plinam, dsereveruntque ut ' sacramenta baptismi, poenitentiae ei matrimonii in posterum, quoad li- ceret, solemn! more et ex rituali Romano in templis nostri· administrarentur. Congratulamur vobis, adeo faustam in re gravissima oommutationeA iam ease foetam, paratumqne aditum ad restituendam similem ceteris catholici· regionibus disciplinam. Quod quo pleniua efficiatur, vos vehementer hortamur, ut, con- juncta cum vestris sacerdotibus opera, sio exornetis vestra templa, ut in iis publici religionis nostrae ritus digne ac decore peragi poaaint. Num potest quidquam huius rei causa nimia grave aut arduum videri, si 'cogitamus, idem sacrificium, quod in Calvaria oblatum est, in templis nostris renovari, ot lesum Christum non gravari dies noctesque in •anctis altaribus habitare?

Bed externumr decorem domus Dei sic tcurare debemus, ut studiosius etiam praeparemus viva tabernacula, id est, animas nostras, ad sacramenta digne suscipienda; ne, si indigpe accipianttiri ex his gratiae fontibus pernicies in nos redundet, et, quod ad vitam nobis dandam viresque alendas in- stitutum eet, ruinae et mortis fiat occasio. Unum est sacramentum, quod sine idonea praeparatione C suscipi nonnunquam accidit, «quodque indigne su- sceptum cum singulis hominibus eoxumque familiis, tum ipsi societati gravium malorum causa esse eqn- suevit: matrimonium dicimus, quod „meynum *tacra-* menttim m *Chrirto tI* ûi «erisria"l appellat sanctus Paulus, et divinus redemptor noster in Cana Galileae' sua praesentia dedicavit. Itaque, qui sancto hoc ritu sunt .initiandi, nbn mere naturali cupiditate .aut humanis motibus impelli debent, sed ad illud vitae institutum capessendum diligenter parari,' in- stando precibus et suscipiendis poenitentiae atque eucharistiae sacramenti·. Illud vix necesse est di- cere, eoa, qui extra ecclesiam versentur et alieni •int a veri fide, sins qua „ampessiW« «ri *plaotrt Dto"',* neque credant matrimonium ease sacramen- , tum, non posse ita esse animo comparatos, ut idem in ecclesia catholica digne suscipiant; et idcirco prudenter ecclesia interdixit suis, ne. eum hominibus p disparis cultu·' matrimonia qontraherent Solent enim saepe mixta haee matrimonia gravium, dis- sensionum eme oecaaio, et ipsi· coniugibus vitam infelicimimam reddere. * Ut vero ex iisdem orti liberi vere religiosam educationem nanciscantur, exspectari vix potest; ac fit nimium saepe, ut vel . in miserrima omniuni religionum incuria qdo.lescant, vel haereticis imbuantur doctrinis; ex'· quo maxima et exitiosa mala propagari secesse est His igitur aliis<|ue de causis, vetuerunt complures tum eccle- siae synodi tum Romani pontifices, mixta matri- monia sine apostolica dispensatione iairi, eademque illicita et legi contraria eeee declararunt. Postu- labat officii nostri ratio, ut vos doceremus, quae esset ecclesiae catholicae disciplina; coins salutari- bus decreti· mementote voe obedire oportere, quan-

sinful and illegal. Ia the discharge of our pastoral duty wo make known to· you the discipline of the catholic church, reminding you of the obligation you are under of being guided by her salutary decrees; for, aa Christ says, if any one hoar not the church, let him be to;thee aa a heathen and a publican.

It ia with regret we feel ourseivqa, before we concludo thia letter, compelled to allude to a subject of the moot painfoi interest at the present moment to· the-friends of religion and charity — the penal legislation with which our nunneries are threatened. Our regret, however, ia diminished by perceiving that alt that ia liberal and generous iti, the country, and the diatinguiahed statesmen who have the destinies, of the empire at present in theiA hands, are decidedly opposed to thia projected invasion of the rights of individuals, and to the attempt about to be made to prevent the faithful followers of Christ from walking in his footsteps and making profession of the counsels of the gospel. But yet it is not to be concealed that the unrelenting bigotry which the blood and spoliation of centuries' have been unable to satiate, rages against the fold of Christ with an undying hostility, which demands the utmost vigilance, union, and determination on our part to encounter and repel. Springing up amongst us, in the midst of ruin and desolation, combining all that is exalted with al) that is beautiful in our holy religion — rlike the -palm-tree in Cades," and ,the rose-plant in Jericho!*„ and sheltering beneath its beneficent shadow the children of misery, ignorance, and want — our conventual system, which'would have extorted the homage and admiration of the coldest heart and most irreligious spirit, has served but to excite the wrath and hatred of an insane fanaticism, which seeks to destroy it with its poisonous breath; or to eradicate it from the soil which it blesses and adonis.

The proudest and most prosperous people might well boast of possessing so noble and 'beneficent an institution, but it has been the glory and consolation of our poor country, intertwined with aH her afflictions and identified with all that is pure and generous in her moral tendencies and aspirations. Doubly dear to her, as the child qf her sorrow and abjection, deriving from her alone all its nourishment and support, ^eating of her bread and drinking of her cup and sleeping in her bosom,** likq the lamb described by Nathan in his parable to David, it has been to her as a daughter. If, then, any proof were ,necessary to demonstrate the undying malice of the persecuting spirit by which we are assailed. or to urge the necessity of the utmost union and cooperation amongst catholics for the protection end ' defence of their religious interests, it would be found in the sacrilegious effort to profane such an insti-., tution, or to tear it from the embrace of that country whose afflictions it has soothed and whose weakness it has sustained._ When an institution so dear to you is thus threatened, we exhort you to use al) legitimate means of petition and remonstrance which the constitution places at your disposal, to protect it, and to make every exertion to arrest the impending persecution. Should, however, Clod in bis wonderffll ways permit fanaticism and bigotry, to have a momentary triumph over virtue and religion; it will be our duty to bear this affliction with pafienbe and resignation, and

a doquidem Christus dicit: Qui,,*peelttiam* non *andierii, til tiK tient ethmiemt el peMccuent*" *.

Non aine magno dolore, priusquam scribendi finem facimus, unum attingere cogimur, quod hoc tempore religionis et caritatis amicos vehementer aisgiti nam periculum est, ne adversus sacra virginum coenobia leges ae poenae constituantur. Quanquam illud minuit nostrum dolorem, quod intelligimus, quidquid est spud nos generosorum hominum et libertatis amantium, virosque egregios, in quorumyvnapibus nunc est imperii fortuna, proreus dissentire ab istorum incepto, qui privata cuiusque iura invadere cupiunt, et fideles Christi sectatores a sequendis eius vestigiis et evangelicis consiliis profitendis impedire conantur. Sed tamen non est dissimulandum, implacabilem supentitionem, quae caede ac spoliatione a pluribus iam saeculis satiari non potuit, immortali odio furere in gregem Christi; quod coerceri et retundi a nobis sine summa vigilantia, coniunctione atque constantia non potest. Nam hoc piorum domiciliorum tanquam plantarium, quod inter non in media vastitate ac solitudine efloruit, et, quidquid eat in sanctissima religione noatra excelsum pulchrumque, complectitur, ,^*nati* palmo m *cadet ei plantati* rotae* m Z«richo,"5 totumque genus 'miserorum, rudium et egenorum salutari umbra protegit; hoc igitur institutum, quod vel frigidissima et inanissima pietatis pectora ad venerationem et admirationem sui compulisset, nihil aliud apud insanos istos nisi bilem atque odium commovit; quorum fanaticus furor idem,aut pestifero halitu exstinguere aut e solo, quod locupletat et exornat, penitus exstirpare contendit.

Hoc tam excellenti et tam salutari institutu vei opulentissimus et tiorentisaimus populus merito gloriari potuisset; nunc autem pauperis nostri populi ea fuit gloria, id solatium; qui et reo suas advenas omnes cum eo sociavit, et, si quid habet, in suis moribus studiisque puri ac generosi, id totum cum eodem implicitum habet et cohaerens. Iise: illi duplici nomine cara possessio; haec eius doloris nt afflictae fortunae quasi alumna, quam unus ipse aluit ac fovit, *de pane* suo *comedentem, et de calice* suo *Mentent, et in tinu* suo *dormientem*·, quemadmodum oviculam illam Nathan propheta describit in aua ad Davidem parabola: ut ipsi *eteet tientfilia.* Quare, ai aliquo argumento opus foret, aive ad declaraifflam pertinacissimam illam malitiam, quae nos. insectari non desinit, sive ad inculcandum cathOiicisr quanta necessa sit consensione ac virium coniunctione religionis iura tueri atque defendere; profecto satia argumenti esset sacrilega horum' audacia, qui tale institutum violare, et tanquam ab eius populi complexu, cuius mala lenivit et infirmitatem sustinuit, avellere nituntur. Cum igitur bonum vobis tam carum tanto discrimini obiiciatur, hortamur vos, ut, omni, qua per leges fss est petendi intercedendique ratione ad illud conservandum. utamini, viresque omnes in id intendatis, ut immineris iniuria ab eo propulsetur. Quodsi nihilominus Deus, ut sunt mirabiles eius viae, reliqueqit fanaticae superstitioni brevem de virtUK^et^ religione triumphum, nostrum erit hanc calamnowin".

* Matth. XVIII. t?. ‡ II Beg. XII, 8. ▮ Erel. xxiv, 18.

nerer' to allow .ourselves ‚o_^. betrnved into aa A patiéktet ac pie^ferre, neque allia unquanl fallaciis

opC" Md violent retieUBcgfite authority. PerM~cution ha· been oftentimea our lot: ita.vaatiffM ara indelibly enÿraved on the eurfaee of our country; but ʀ◇ proAcatiôn. np trial· could eradifbte the spirit of submission, obedience/and loyalty widtj which opr forefathers were animatp^I<et the pa>l be the guide for the future, aaJwhethbi in good . ar il^ fame. \w|»ethsr protected or persecuted, lit . ne he alwaxs^good and f<ith(pl subje&T of the réplm. Acting in this Way. we shelly prove that we are guided by- the spirit of th^apostle thus .. writing -in his epistle to the Romans: —*^Let ejjery .soul be subject ʌo the'higher powers, for there is ▮no pownr but· from God. and those that are. are ordained of God; therefore, he that resisteth the power, resisteth the ordinance of Gofi. and .they th at Resist purchase to tH^itiselves damnation..... Wherefore-be subject of necessitCnot only for wrath, but also fop conscience sake/ And of saint Uptor: rBe ye subject, therefore, to every human ^feature, for God s sake, whether it be to the king as excelling, or to governors as sent by him for the punishment of evildoers and for the praise of the good.-

The conduct of the early Christian» shows how full) they penetrated the signification of· those inspired lessons. When commanded by import il edicts to renounce the name of Christ, or to offer incense to idols, they constantly refused to ◁◇ so. crying out that it .was their dutj/ to obey God rather than man; but. at the same time, they offered no resistance to their rulers, they obeyed them in everything lawful, and were incessant in praying for their welfare. Tertullian. in his apology, thus explains the conduct of his brethren l: rThe religion which you persecute prohibits us from using any other arms than patience and prayer. We are I determined to attempt nothing rigainst the emperor. Those whose manners are directed by God. should not only spare their sovereign, but mankind: and what is not permitted against any other, ia leas allowable against our rulers. You calumniate us before the emperor as guilty of trekaon lin the same way as" catholics are still calumniated): we defy you. to name the Christian .concerned in the plots and conspiracies of Niger, of Albinus, or of Cassius.“ Apol. 37 In another place in the same work ho sartTi" .We all pray for all the emperor·, we ask for them a long life, safety for the empire, security for, their families, brave armies, a faithful senate, an upright people, peace for the world, and whatsoever they can wish for as men and rulers.· lb 3i>. We cannot stray from the path of duty if we wallr in the footsteps of our iorefathers in the faith. Like them, therefore, jet us ʷbe sub-D missive, patient, and obedient subjects ; let us hate and reject everything seditious; let us give due respect to.all who are placed%ver us, and pray for them, that God may give them wiadom and strength to know snd to do what is pleasing in his sight.

We have recommended you to avail yourselves in the time of affliction and menaced persecution of the legitimate means of obtaining redress, which the constitution puts at your disposal; but you are not to forget the spiritual arms with which God has provided you, and-which are always most efficacious for our protection, in the warfare in which we are engaged. In all your trials, dearly beloved, have recourse to earnest and fervent prayer. I-et your supplications .ascend continually to the throne

eo, bob abrini siaere, ut palam et violenter potHtati; roaiataüraa. Iap aaepe vexetionibu· Juimu» z obnoxii, quaruth baee terra retinèt\jjnpreMa nec 'unquam delenda veetigia;) nec t tamBq ulla provooatio vel iniufla evellere potuit illam patribua nostri» genitus insitam modestiam. obeOJedtiam. fidem. Hint nobis praeterita exemplum futurorum ;et «ive bene, audimus, sive male, cive CUtj vivitaus. sive vexamur. pHestemus regno, ut boni cives, inviolatam fideth. Hac ratione ostendamus. * nos regi spiritu apostoli, ad Rdmanos scribentis 5n tehee verba.' „O₁A» -attira, *poteotatilUu Uddimiorihu, tubdita'fil*; nom ».◁ «tint *poteftat «e a Dtt, quae autem eunt, -a De'o ordinatae eunt. Ita^ur,* put *retietti poteetati. Dei ordinationi re^ietit. (fui autem reeiefunt, ipti inbi damnationem acquirunt . . . Idto nrerrtilatr nbditi eutpte, non lolumpropter tram, re^itiam propter conm-^ntiam." l* Itemque esqgti Petri dicentia *„Subiecti igitur eetote omni humanae creaturae propter Deum, fire regi quart praecellenti, tine ducibu» tanguam eo fniui» ad rindirtam matefatorum, laudem* cXo *bonorum."* *

Haec divimf*affiatu edita praecepta primi christiani quam penitus intellexerint, ipsorum vita declarat. Qui cum imperatorum edictis iubvrentui abiurare, Christi nomen aut idolis thus^adolere. id se facturos constanter negabant, pafiim testantes. Deo magis quam hominibus obediendum esse: iidem tamen dominis suis jninimv repugnabant, aed. quacumque in re licebat, obsequebantur, et pro illorum salute si^e intermissione orabant. Tertullianus in Xpo/o^rfieo mores fratrum suorum itu describit Disciplina, quam insectamini, vetamur aliis uti anni» nisi patientia et oratione, \obis decretum ◁'m nihil moliri adversus caesarem Qui a Deo sunt inari-. tuti, ab his ciri/iMs fditi rere tn imperotorem *qttam circa omnen nrcruur h>il>rt erhil+ri. Quodcumque* non *licet* m *imperatorem, id* nsc tn *qurmquaf*. *Quod iH neminem liret, eo mayit^tirc* in *ipttum.* Proditionis a vobia apud imperatorem uccuaamur (plane sicut nunc catholici) Üwdz *Caiwi et^iqrï tt Albini? ... be* HO, *chrietiani,*. — Alio eiukdem libri loco. *..Oramue,"* inquit. *„pro ommbue tmperatoribun rilam illi, prolixam, imperium eeeurum, domum* nsftrer, *exercitu, forte», ‚enatum fidelem, populum probum, orbem quietum, et quaecumque homint-t et caemri» rota mint."** Noa igitur, ai nostrorum in fide maiorum vestigia persequimur, pecto itinere aberfare non possumus. Simus, illorum exemplo, modesti, patientes, obeditmtes, cives: quidquid seditiosuiq est, aversemur et respuamus: omnes, qui nobis praesunt, debito honore colamus, et* illis procemur a Deo sapientiam et fortitudinem, ut. quae ipsi placent, cognoscere ◁t exsequi valeant

Paulo ante vos monuimus. Wt. turbidis temporibus et ingruente persecutione, concessis et a lege oblatis praesidiis uteremini ad propulsandas iniurias. Nec vero spiritualia illa anna negligere debetis, quibus estis a Deo instruit!; quae in hoc bello, quo implicati sumus, semper validissimum praesidium afferunt. Quidquid vobis acciderit adversi, carissimi fratres, ad diligentes *ei* feividas preces confugite. Orationes vestrae continenter ascendant ad thronum misericordiae; petitiones *cordi, contriti*

ei .

' Base psrtisi c senn potis» quan e verbis Tertulliani expressa suat, parti» ex aliis locis (c. 36 et c. M) desumpte.

l Rom. XIII, 1-6. , · I Petr. II. IS, H.

* Cap. 86 et 30. [edit. Lagdnnensi. IM3. p. 180 et 176'

of mere*, and tha^aapiràtitfM of an hunbb and contrite hea^ W'll apt be rejected. We should \ expttoe ajL-our spiritual and temporal want» to our 'bountiful father, who will not fait to listen to the crie» of ,his children. By prayer we pre raised above all the transitory ^things of this earth\and uAned to <<a>d\by prayer we participate of his ◆minipotence., fdr our divine redeemer stffo: rA»k, and you shall receive; seek. an4 you shdtl find; knock, and it shall be opened to you.- Vonfounded at the sight of our own unworthineas.' Jet us put 'rouit. petitions unde#· the protection of the most • merciful and powerful mother of ttod. «ho is the / special patroness of this country; She will intercede for us. she will act ns mediatrix with hèr divine Son. and obtain from him for us all the graces and blessings of which we are φ much in need. The glorious apostle of our country, saint Patrick, our grekt and distinguished patron, saint Laurence.the holy saint Malachy, and the other saints of Ireland; whom we should invoke with special confidence and fervour, will also assist μ» by their intercession. watchn»ver us. and relieve us in our afflictions.

4 Our prayers and supplications will be more * efficacious, and produce more happy results, if accompanied with works of mercy and charity. We are assured that God looks upot^jrhv merciful and compassionate with singular favour and complacency, and the efficacy of alms is*spoken.of in the highest termt* in scripture, whilst the severest denunciations are uttered against the unmerciful and the ruthless persecutors of the poor.

..Aim».* says the holy Tobias, /deliver (pom sin and from death, and will nut suffer the soul to go into darkness. Alms shall be a great confidence before the most high God to all them that give them.** Saint John adds: rIIe that hath the substance r of thia world, und shall see hie brother, in need, and shall shut up hi» bowels from him. how doth the charity of God abide in him? My little children, let us not love in word or in tongue, but in deed and in truth.*

Never was there a time in which the spirit of charity was more necessary than at present; our country i« still suffering from the effecto of years of famine and pestilence, misery, affliction, and want are to be seen on every side. Should we not. therefore, endeavour to relieve our suffering brethren, and to console the afflicted members of Jesus Christ? should we not aspire to the rewards promised to the merciful and charitable? above all. should we not show by our works, that we are true disciples of Christ, who says in the gospel. „1η this shall men know that you are my disciples – if you have love one for another?·4 Our charity can display itself in a thousand differat ways: I visiting the sick, consoling the afflicted, instructing ignorance, relieving want, removing" temptations, banishing sin and vice, giving good example. The rich can manifest their charitable dispositions by giving employment to the poor, and promoting habits of activity among them, and by assisting and cherishing the industrial schools which have been established in many places in the country, in which so many young persona are preserved from the evils of idleness, are taught to earn a decent livelihood by their own exertions, and are trained up and instructed in habits of virtue.

We may add. that there cannot be a safer or more useful way of distributing your charities, than by confiding them to the various societies of saint Vincent of Pau). whether consisting of gen-

a *et humiliati* repulsam άἐη ferent. Omnes nosira» l cuin corpori» ^um animae necessitati*» ponamus ob oculos benignissimi patris; a quo non est,timendum ne filiorum suorum Voces minus audiuntur Oràtifne supra terrena haec omnia' tollimur et cum Deo coniungimur Oratione participes efficimur divinae omnipotentiae **Aim** redemptor noster dicat *MPetite, et dabitur cobie; quaerite, et inreniefi», mtl~eate,'[et/aperietur robie."*I Indignitati» autem prooriae' conecientia^gravati, prece»l notra» collocetnui sub

s pracsidjo clenientisaimae et potentissimae Dei tfiatris, in cuius «ingulari tutela est' haec* regio Ipsa pro nobis intercedet ipsa, ut mediatrix, aget cum fiho. et omnia noW» ab illo dona et beneficia, quibus jantopem egenius, impetrabit Gloriosus patria» nostVae apostolus Patritius, magnus et nohilu

patronus noster l«aurentiu». sanctus Malachia». cvierique^JIiberniae sancti, quos praecipua fiducia vt K pietate invocare debemus, suo item interventu do» adiuvabunt. nobi» prospicient. et calamitatibu* pre* sos recreabunt.

Sed prece» ac »uppiicati<»nes nostrae maiorem >vim habebunt et uberiore» ferent fructu». »i ea» vuimùentur misericordiae ct raritati» opera Scimus enim misericorde» et.pio» singulari cum favore et indulgentia a Deo respici: et sanctae literae salutarem vim eleemosynae rfihgnopere extollunt; eaedentque rursus duris et inhumani» pauperum vexatoribus tristissima quaeque denuntiant

^Elermomfna" inquit sanctus Tobias. *„ab* omni *precato et a morte liberat, et* non *patietur animam ire ia tenebra». Fiducia* moyaa *erit coram eumma beo eleemoeqna omnibu» facienttbu» eam."* ° Sanctu» vero r Joannes; *„Qui hatmerit,* inquit. *„9ubctantiam hmu»* mundi, *et viderit fratrem* tuum necwitaJrm *habere.* at *contient riecera ma ab to, quomodo carito» Dei manet* m *eo? Filioli mei, diliqamu» verbo neque lingua, red opere et veritate."* °

Caritas nunquam magi» necessaria fuit, quam hoc tempore. Haerent etiamnum in patria nostra annorum sterilium et pestilentium vestigia^ miseriam. luctum, egestatem ubique vider>fffMims. Nonne igitur danda est opera, ut «rtanutoso» fratre» sublevemus. et afflicta le»u Christi membra consolemurl Nonne aspirare debemus ad promissa misericordiae et caritati praemia? Quodque maximum est. an non facti» declarandum est. nos germano» esse Christi discipulo», jcuiu» illa vox est in evangelio ' *„In hoc coynofcent omne», quia diecipuli mei enti», ei dilectionem habueritie ad invicem?"* * Innumerabile» sunt rise, qua nostra se r caritas explicare 'possit; aegroti visitandi, maerente» consolandi, instituendi rude», sublevandi egeni, amovendae malorum illecebrae, exstirpanda peccata et vitia, boni exempli vis exercenda. Divites ita caritatem suam expromere possunt, si pauperum operam adhibeant, eosque in labori» et industriae consuetudinem adducant; item^ue si artificiorum schola» multi» in locis apud nos instituta» iuvent ac foveant, in quibus tot adulescentuli a desidiae malis arcentur, vitamque proprio labore honeste sustentare discunt, et ad colendas virtutes doctrina usuque formantur

Illud addere possumus, nulla ratione tutius atque utilius eleemosyna^collocari a vobis posse, quam si tradantur variis coetibus Vincentian»», quorum alii ex viris» alti ex .matronis constant; vel eximiis

' MattkVH. 7. * 1 Iota. III. t7. 18.
1 Tok IV. 11. 1* · Inaa XIII. W.

.tlemen or ISdies. to the admirable religious iaeti- A caritatis et'miaericoi e iaatitatM. quibusiasignitur
tutions of charity and of mercy which distinguish n«qj|h patria; το! Imis illis sodalitiis, quoratp
our country, and to the excellent oonfraternities magi· eat «pad no· multitudo : gbae no· iaatitvta
..which abound among us; all which institutions we omnia, nt apprima utilia at laude digna, universis
recommend moat warmly- and earnestly, aa moat filii· nostri· in hac provincia etiam atque etiam
useful and valuable, to qll our beloved children in pommendamus.
thia province.

It only remains for us now, delrly beloved, to exhort you· in the. words of the apoetle, to pursue/ justice, godlinesp, faith, charity, patience, mildness: to light the good fight of fisith; to lay hold on eternal life, whereunto you are called; to do good; to be rich . in good. works; to communicate to others: to lay up in store for yourselves a good foundation qgatnst the time to come: and may the Cod of peace, who brought again frojg the dead the great pastor of the sheep — our Lord Jesus Christ' — in the blood of the everlasting testament, fit p·ou in all goednesa, that you may B do hie will, doing in ySu that which is well pleasing in his sight. through Jesus Christ* to whom is glory for ever and ever. Amen.

(liven at Dublin on the feast of saint Norbert. in the year of our Lord 1853.

Unum iam reatatr- qarisaimi. ut vos apostoli verSis cohortemur: *flSeetmuim iuttUiam^'pittatmu, fiiem, euritatnu, pitientiam, mmuuetuBmem. Curtate hmfa ecriamn jUti; uppnhuditc ntum* a^^aem, qua *ohuti titit. BÔhu afiti, Until* estate m *huit «psr<W*sliia çommuneatt; thmuriiati* robi· /io>4emra4vw *huum* Oı *futurum."* \ Et *.ifyut pocit, φή nhxit dl mortuit paitor/m muguum* ovrâm, m *tauguiut tntquiuti atlrrui, domiman nostrum Inum Ckrictum, aptit* sa» *m omui hue, ut faciatit dut oohptatcm, facieut iu tohit fuod placent eorum n* par *Ilium Ckrittum, cut nt yloria* m aoaeafo MeetO *lorum'. Amu".*

Datum Dublini. die festo sancti Norberti. anno Domini noatri 1853.

' 1 Tlw. VI. II. IX 18. 18 · Hrbr. XIII. »0 XI.

8YNODVS DI0ECE8ANA BALTIMOREN8I8

j 1853 iunio.

Synodua dioeceaana Baltimorensis in America septentrionali, celebrita menae iunio 1853. sub Francisco - Patricio Kenrick. archiepiscopo Haitimorensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

Synodus dioecesana Baltimorensis. habita mense iunio 1853. Baltimore, Joannes Murphy. 1853.

In-12, 18 p. — Washington. catholic university. — Ipse non vidi.

1*. 2-i. acta. P. 8- IK. constitutione*.

8YNODÎS DIOECESANA VAPINCENSIR

1853 Iulii %-!<·.

Synodus dioecesana Vapincensis in Gallia, oele- C des paroisses, par M·· Jean-Irénée .Depéry. évêque brata a die ti ad diem Io iulii 1853, sub loanne- de .Gap. {/nsipne./ Gap, Delaplace, imprimeur de Irenaeo Depéry, episcopo Vapinceosj. l'évêché, 1853. *[Itt fronte:* 1854]

De hac aynodo confer dpera quibus tituli:

1)' Constitutions et instructions synodales du diocèse de Gap, publiées dans le synode célébré les ◇, 7. 8, 9 et 10 juillet 1853, par Mr Jean-Irénée Depéry. évêque de Gap. chevalier de l'ordre impérial de la légion d honneqr, de celui de l'Eperon d'or et commandeur de celui des sa. Maurice et Laaare. //nMÿnr./ Gap, Delaplace p. et f., imprimeur·· libraires de l'évêché, rue de Pretence, 1854.

In - 8*. XXVII--730 p. — Gap, évêché; Gap, séminaire. ;

P. 623 -717. ,Histoire du synode diocésain de Gap. célébré au mois de juillet 1853, par Mgr Jean-Irénée Depéry, précédé d'un précis historique des anciens synodes de Gap et d'Embrua, par les no- D tairas du synode.*

21 Extrait des constitutions synodal·· du diocèse de Gap, h l'usage des prêtres dans l'administration

In-12. 228 p. — Paris. Bibl. nat. B 21271. Haec editio manualia continet decreta quaedam extracta ab editione praecedenti.

3) Histoire du synode diocésain de Gap, célébré au mois de juillet 1853. par Mgr Jean-Irénée Depéry. précédé d'un précis historique dea anciens synodes de Gap et Embrun, par -les notaires du synode (les abbés J.ÎC. Blanchard et F. Jame], Gap. imfir. de Delaplace. 1854.

In-12, 93 p. — Paria, Bibl. nat. B 9717.

4) Synode diocésain célébré dans la cathédrale de Gap, le 17 septembre 1857, par Mgr Jean-Irénée Depéry, évêque de Gap. Gap, Delaplace père et fils, imprimeurs-libraire· de l'^vêché, rue du Provence, 1857.

In-8*, 43 p. — Avignon, séminaire.

Pag. 20, mentio synodi dioecesanae celebratae anno 1853, sub eodem epiacopo.

CONCILIUM PROVINCIAE BURDIGALENSIS, CELEBRATUM RUPELLAE

1853 iulii 24-augusti 2.

Concilium provinciae Burdigalensis, celebratum Rupellae in Gallia, a die 24 iulii ad diem 2 auguati 1853, praeside Ferdinando-Franciaoo-Augusto Donnât, archiepiscopo Burdigalenai.

MbUegrapMa:

1) Concile provincial do La Rochelle, discours prononcé dans la cathédrale de la Rochelle, par monseigneur l'évêque de Périgueux, le jeudi 28

JMIot 1863, douxihma eoasion solennelle du eoa-A «le. *[1» fine:]* - Frédéric Boutet, imp, do Mgr ,1'évbque.

Süre^aano -(1864], in 8·, 14'p, — Paria Bibl. not BUM

*Oratio dicta est a lopnne-Baptista-Amadeo-Géorgie Massonais, episcopo Petroooreasi.

3) Historique dn concile provincial tpiia il la pbchelle, sous- la présidence .de son éminence le cardinal Donnet, archevêque de Bordeaux. «Là Rochelle, Frédéric Boutet, imprimeur de M·* l'évêque et dn clergé, 1853.

Ia-8'. 86 p. — Paria Bibl. nat-^i 188<*i.

3) Decreta concilii provinciae Burdigalensis, Rupellae celebrati, anno Domini MDÔCCLIII, a Sancta aede recognita. Rupellae. typis loannis Desldndes, typographi d. d. episcopi et cleri; 1855.

In-8·, 149 p. — Xutun, séminaire; Chambéry, séminaire; Lyon, abbé Martin; 'Lyon, qéminaire; Paris, ^aint-Sulpioe; Sens, sÀninaire.

Hoe concilium celebratum «at, tribus Musionibus' diebus 94 at '48 iuliiret 2 suguoti 1853.

4) Mémoire justificUif présenté à l'éminontissimc préaident et aux révrfendissimee «ombres dveca-oile provincial de La, Rochelle de 1853; par .M. U M*· d» Réfaon, membre de (Académie de la religiop catholique i Rome Nantes, imprimerie Charpentier.. tue de la Fome, 32, 1855.

In-8*,s4o p. — Besancon. archevêché. Hoc opus tractat de condemnatione pronvmtiata a coneilio in libellum huius auctoris, cui titulus: *L'VtuUcatholique.*

5) Acta et decreta satiatorum conciliorum re-.sentiorum, collectio Laeenhis, auctoribus presbyteris s. J., e ddmo b. v. M. sine labe conceptae ad I.s-cuiti. Tomus quartus . . . Friburgi Brisgoviae. vumtibus Herder. MDCCCLXXI1I, col. MI-84.

PROMULGATIO CONCILII RUPELLEN8I8.

Ferdinandu»-Frondee»»- **Augiist», titilli Sanctae** *Baria» in Via, caneto» Bomamu eeeleeiao prtt-bftir cardinali» Donnet, Dei* **et** *'apoitolicae 'ledit gratia architpiteopu» Burdigalemi», Afnitaiut prima»; diro tt populo* **prorineiae nostiae** *Bur-digalenti», talutem tt benedictionem* **m domino** *nottrd lt»n Chritte.*

Non ignoratis, venerabiles fratres, fideleeque in Christo dilectissimi, iq Galliia hucusque, solis provinciis Remensi ac Bbrdigalensi, expleto vix triennio a synodorum fausta restauratione, contigisse sortem alterius concilii provincialis cogendi ad normam praescriptumque sacrosanctae Tridentinae synodi. Multo citius profecto Roma rediissent acta et décreta nostra, nisi moram induxisset infirmitas quae, Deo sic volente, supervenit venerabili collegae et suffraganeo nostro qui ea delaturùs ac relaturus erat. Haec tandem transmissa et revisa in urbe unde lux veritatis semper dimanat, ad vos' mittimus, in vestra pietate confidentes pro fideli observantia omnium quae. Domino coopérante, decrevimus.

Vos. igitur, omnes, cuiuscumque dignitatis et conditionis, quos Spiritus sanctus cuipe nostrae paternae commimit. hanc disciplinam ^dverenter suscipite. ac sedulo implete.

Ovium gregibus obedientia praeibitis, pii sacerdotes Cfiristique ministri: «Fbs enim specialiter estis, *genu» electum, regale taeerdotimn, gtn» eanctit,* populus acqussitioms, *ut virtute» annuntieti»* cius **qui...** eos *vocavit* in *admirabile lumen* suum.* ' Videte ergo ministerium vestrum, ut illud implestis, et honorificetis. *,Pa»cite* qui in *vobit o»t gregem Dei, promdent·» non eoact»,* sed sponlenes aseundum *Deum, neque turpi» lucrigratia..] ied forma facti gregi» ea anime. Bt* eum *eqpparutrit* princeps *paetarum, porcipieti» immaresoeibilsm gloria»* eoronom."1 Laborate aient boni milites Christi Isso. Orationi et ministerio verbi instate; adsunt enim tempora periculosa ab apostolo praedicta, in quibus homines *„mmam dïdrinam non* sustinebunt, sed od sua deci-*deria* csersrsabsmt s»6i magistros prarieuise *auribu»,* et e wrîtete ynûteM c mUlimi autem *oommrteutir**. *In medio nationi» prata» et pervertat . . .,* Innate sicut *luminmna û»* munde*.-*nemini dante» ullmn* q^ônrionem, ut nos *vituperetur* ministsrium nostram*,- ut is qui *eu advereo^etl, vereatur, nihil habent malum dicer» d» nobip'**.

fi Et vos Christi domini fideles dt charimimi filii nostri, n«aAortassar *nt* ia eacaum gratiam *f)ei redpiati».''*] Estote ebrona et consolatio nostri; *„Tel-Ste iugum* assum roper eos," ait Dominus, *„pt diteite a* me quia entis aum *tt humili» eorde: et umemeti» requiem animatu» tttirii. logum enim meum tuam i»t, at onu»* assum *Uve**. *Non* cessamus *pro* eo*»» roantes *tt pottidantm ut impleamini agnitione voluntati»* Dei, ia *omni tapitniia tt intellectu epiritali:* sst *ambulati» digne Dtp, per omnia placent»»: in omni opere tonofnth/henlet, ot ermeente»* ia *edentia •Dm:* m Omni *virtute confortati, meandum potentiam claritati»* sum·. *SatagUe ut ptr tona* opera *certam* oestrum occationem *et* qtoctiossom /ariatis*. *Cum metu et tremor» eutram oalutem operamini**. *Sobrii* estote *et vigilat»,* fsssa adeerrornM secter diabolus, *C tanquam ito rugient, circuit, guaeren» guem devoret* cui *rerietite forte»* in *fide* *. *Nunc quoqu»* non si-*dente» crediti»; credente» autem txmdtabiti» laetitia inenarrabili et glorificato, reportante» finem fidei veitrae, oalutem animorum* b *Videto iiafue, fratre»,* quomodo *caute ambulati», non grnui inmpifntf», md ut tapient·»:* redimsutas *tempo», guoniam die»* moti sunt*. *Omne» enim eo» filii luci»* sstis *et filii diti**. *Ut filii lucu ambulate: fructu» enim luci» mi* in omm *bonitat» et itutitia et veritate: probante» guid iit beneplacitum Deo* *, *providente» bona non tanteim ceram Deo, ltd etiam coram omnibu» konimhu''. Bt adhuc putillum, et non erit peccator: et quaere» locum* stus, *et* non *inmnim.* Mansueti *autem haoreditalmnt terram, et delectabuntur* in *multitudine paci».*]l*

Quapropter, volumus et praecipimus ut, quantocius et convenientius fleri poterit, concilii Rupellensis decreta, in qualibet provinciae nostrae dioecesi publicentur; monentes ex bis obligationem exorituram pro omnibus ad quos spectqnt, statim ac sufficienter innotescere'potuerint.

Dotum Burdigalae, in palatio nostro, sub signo sigiUoqns nostris, ao secretarii archiopiooopatas nostri subscriptione, die duodecima mensis aprilis, anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo quinto.

f Ferdinandus cardinalis Donnet, archiepis-oopub Burdigalensis.

De mandato eminentissimi et reverendissimi cardinalis archiepiseopi Burdigalensis:

Fonteneau. secretorius anhiopisoopatus.

[1] I Petr. . »
[2] I Petr. V, » -4.
[3] Π Tisx IV, 4 A
[4] PUL . 15.
[5] Π Oor. VI. 8.
[6] Tlt, a A
[7] tkir. VI, 1.
[8] Matth. XI. ». 80.
[9] Cotisa I, «-1I.
[10] II Pstr. I. 10.
[11] Philip, a ix
[12] I Petr. V, 8, ».
[13] I Pstr. I. A ».
[14] ■»«■. V, 18, IS.
[15] I ThemV, 8.
[16] KpboaV, 8-10.
[17] Bssi XU, 17.
[18] Pa XXXVI, 10, h.

' LITTERAE EMINKNTISBIMI CARDINALIS à F ,
praefecti sacrae congregationis Concilii Tridentini

EMINENTI88IMO /CARDINALI AR0HJEPI8-COPO BURDIGALENSI

·I Eminentissime ac reverendisaime domine observandissim·. '

a A· ultima· synodi pmvinciaq,Burdigalensi·, ab hac sacfo congregatione Tridentini iuris interprete ac vindice rite recognita, accipies una' cum hisce litterir. Porro gratissimdm mihfaccidit ex auctoritate summi'pontificis, eui res haec relata eet, m de •entenus eiusdem sacrae congregationis, eminentiae, tuae ceterisque. eiusdem provificihe praesulibus *ion*-firpiare granulationes et laudes, quas clarissimus decessor metis cardinalis Maius pro synodo habita anno 1850 voljis large impertiverat. Supereminet in primis diligentiae laus, qua, vix elapso triennio, B ad legis Tridentinae praescriptum, concilium prôvinciale renovastis, eiusdemque decreta huius sanctae sedis iudicio expendenda insigni animj devotione obtulistis. Sed enim huisce vestrae observIntiae documentum singulariter expressum voluistis in primp synodalium aedonum capite, ubi vestram vestrorumque populorum obedientiam ac fidem erga summum pontificem eiusque iudicia tanquam praecipuum fundamentum posuistis.

Deinceps, opportunissimum fhit peculiari lego cavere, ut quae salubriter in synodo anni 1850 sancita sunt, rteram commendarentur et inculcarentur. Quid enim prodest; faustis auspiciis, vineam ita plaptare, ut eam vitians instruere, arboribus ditare, sepibus circumdare contigerit, nisi suo tempore ' plantationes diligenti cultura foveas sepesque instaures, ne aper de silva veniat, eamque demoliatur? Deinde, cum integerrima cleri vita mores- c qqe incredibili incitamento sint Christifidelibus ad religionem omnemqun honestatem colendam, vestram 'selum erga Dei domum fugere non poterant ea, qpae tertio capite ad rectam eiusdem cleri disciplinam saluberrime decrevistis. Dei cultus et signa religionis domi privatim exhibenda, ut omnes videant opera vestra bona, et glorificent patrem qui in coelis est, consultissime scitissimeque attentionem vestram excitaverant. In quo solere porro pietas et industria in mentem vobis iniecit, ut, quod iant optabat divus Carolus Borromaeifs, in singulis domibus tabella appendatur piis imaginibus circumornata, ubi praecipua fidei mysteria et vitae regulae fidelium oculis, praesertim puerorum, continuo ac iugiter proposita sint.

Quoniam vero ab ultima celebrata synodo, in coloniis Gallicis, Deo benedicent·, trrj alis· dioeceses erectae sunt, eaedemque arahiepisoopali istius D provinciae jurisdictioni annexae, nrcsqssrium nimiru4 erat, quod rectissime praeetitisti·, at praecedentia concilii decreta ad easdem extenderetis, qhibus in iisdem coloniis pietati· ot fidei germina magia magisque- foveantur ae fecundentur.

Tandemf pie fsliciterque totam provinciam Bardigalensem cordi immaculato beatae Maria· virginis in ultimo capite solsmniter dedicastis; namque, hoe tempore quo utraque militans et triumphans ecclesia unanimiter exultât d· privilegio immunitatis ab originali labe, quod summus pontifex Deipara· tributum- a Deo' fuisse suo decreto declaravit, indubia •pes et fiducia subit illud fore, ut veetra studia laboresque in bonum gregum vestrorum ensMpti uberrimam spiritualium fructuum segetem, ipsa fovente, producturi sint. s

Itaque, haeo sibi relata audiens ingenti gaudio affectus est «anctissimu· dominus noster, cuius apotaUAqmrd ppn. mtermimM synodorum provincialium seu velo* opportunissimum huius temporia malis remedium redintegrare-*ton.* Dein, pater sanctus a elemedti Dei nriperntione exoptat, ut rate flrmaquo habeat fausta, quae in litteris sanctitpti ^Uae directi· vobis pollicemini adspieiJ, ex eo quod RupeUae coire contigerit, ubi non ita pridem parvus reeensebatur catholicorum numerus, .none versa vice pauci numerantur haeretici, iique hujusmodi, qui proximam-dqjriia ad fidem catholicam reversione spem ' faciant.·· ' Quod autem bene foliejtorque'e sententia tes eventura sit, pignus quodammodo adesse putat sacra congregatio in eo 'dnanimi spiritu intimaque offectus cothmotione, qua vos in Spiritu sancto congregatos intento ore fidelia populus intuebatur,

Quod superast, in adnexa pagella paucas quasdam adnotationes roperies ab emineptissimis patribus in synodo a vobis exhibita factas.

Adhuc ego scripsi nomine saepe congregationis, cui praefectus sum : nunc vero singulariter impensos aestimationis meae sensus ex animo profiteor eminentiae tuae, cui manus humillime deosculor.

Eminentiae vestrae humillimus et addictissimus famulus.

A.M. episcopus Tusculanus c^dinslis Csgiano, ' praefectus.

A. Quaglia, secretarius.

Romae, 7 martii 1865.

INDICTIO CONCILII RUPELLEJfSIS.

in provincia Burdigalensi.

Ferdtnandue-Franciveut-Auyuttue, tituli Seneto» Mariae in Ftu sanctos *R&uanae 'eeeletiae prvebyter eardinolis Donnet, Dri et apoetolicae eedù gratia arehiepieeopue Buratgaleneu, Aguuamae pnmae, venerabilihue epieeopie provinciae Burtiigaleneie.*

Venerabiles fratres.

Cum nos Dominus electae vineae suae custodes instituerit, ut ei providam sollicitudinem impenderemus noxioeque ab ea surculos resecaremus, officii nostri iudieavimua, exacto triennio post habitam ultimam synodum provincialem Burdigalae, anno I860, vos iterum, ex ptaeseripto sacrosancti, concilii Tridentini, eonvoçare, ut simul ea quae ad religionem, clerique ac fidelium salutem conducunt, tractemus. '

Iam, ut gratissimum nobis accepimus omen, alacritatem cordium vestrorum in adimplenda saluberrima huius episcopalis muneris parte, qua sanctae matri ecclesia· Romanae obsequium et honorem debitum praestituri i«au.

Volumus igitur ao t o u i Ubui, sub poenis canonicis, at haius provinciae nootratf episcopi »uffraganei omaee, qui legitimis causis ' impediti bon fuerint (da quibus eausis, si fort· intervenerint, no* ■fore mouitoe intendimus), cam iis qui de iure vel consuetudine seeris huiMay^di. eoetibue intere··· debent, in civitatem Rapelteneem oonvsniant nd diem vigeeimam tertiam imlii huius praesentis snni 1863; nt in ooneilio nobiseum congregati, eoclesiarum enaram necessitates, ni quae sint, proponar·, et quae discutienda proponentur commuai ooneilio expendere, et eoaseusu firmare caleant.

Non omittent venerabiles auflraganei noetri capituli· et oleris suis edicere ut, ei quae habeant negotia qnae ad synodalem oonventum, qnem in praefatam ' diem indicimus, deferenda oeniuerint, per procuratore· ano· synodi indicio discutienda terminandave proponant.

·> Interdum, ipsi et privati* ferventer orent, et preces publicae, iuxta sacrorum |>raeechptù oanuum indicant, ut Dani Ot pater domini noatri leau Christi suis no· benedictionibus'indigno· non indicet; ud etiam actione· nostra· aspirando praeveniat ot sdW vendo prosequatur.

Datum Burdigalae, in palatio nostro archiepi. copali, festo · cathedrae «Sancti ''Petri ¯Romaé,· ¨die 18 ianuarii anno 1859.

t Ferdibandus cardinalia* Donnet, arehiepiacopita Burdigalensis.

^-sanotissimo domino qomino"nostro

PIO IX 1'ONTIFICPMAX.IMO,
PATRB8 OOXcn.II PROVINCIAE BUBDIOALENSI^

Rnpellae ctUk^ati, anno *Domini 1*53.*

Beatissime pater. A

Non aine speciali divinae providentiae ductu factum est ut Rupellae celebraretur hoqee provinciae nostrae concilium, cuius acta ad pedes sanctitatis vestrae reverenter deponimus.

Illa quidem pauca numero sunt; sed multo minus quanta sint, quam unde veniant attendendum arbitrabitur vestra beatitudo: com rea satis admiratione digna sitr éx diversis orbis Christiani partibus, convenisse episcopos strictissimo apoatolicae cathedrae vinculo unitos, in eam ipsam civitatem quam elegerant olim fidei catholicae hostes, veluti Romanae rupis asmulam: ibique novatorum quorumdam ausus temerarios* retusos fuisse, unde omnium errorum commenta impune prodierafit.

Quis sperasset, in urbe nuper adhuc omni publi-Ç co cultu privata, tot incessuros esse praesules infulatos, coacervatis benedicturos turbis, quae, geui-· bus Hexis, cervice fie inclinata fusisque lacrymia, C quasi rorem diyinuor hanc benedictionem ab animarum suarum susciperent pastoribus, quos omni honore sanctaque laetitia prosequerentur?

Deploravit quondam admirabilia ille sanctus Franciscus Salesi». non solum Genevae suae, sed etiam Rupellae nostrae miseram sortem ', in quibus diabolus quamdam imitationem sedis Romanae simulare conatus fuerat. Quanto igitur gaudio exultare debuit, dum e coeld" ibidem prospiceret oves Dei 'docibiles, quae nobiscum agnoscebant cathedram apostolicam omnium ecclesiarum matrem et magistram, Romanumque. pontificem cunctorum Christianorum patrem et doctorem, cuius examini, confirmationi aut reformationi, omnia quae egeramus •ubiicienda non ignorabant!

1 CoAtrwer·., sens. XXXV.

u In hae antiqua pseudtr-reforpsationi·. aro·,' ufii vix quaedam familia· cdkholica* olim remanserant, reliqÿ'ae tantum supersunt haer^eis morientis. *ÿniu* enim fui sedebat m *ttmoUri» oijit lun^otf-*uva, *tl todrniihu* m *rogiono uoAror morti»* lux *orto ut* su.“ * Nec dubitandum est quin eaeterae ove»

'dh',r err“te·· M'riu* dwW· «·· electem feliciter agnoscapl sincereqùe amplexentur.

Viderunt "quippe unam «nentem omnium; pastorum seiliobt 'oviumque erga sedent banc incohcussani. quXe tn univenum terrayum orbem primatum tenet. " In cuncti· idem anfmadvertetum obsequAijn^fllialis* obedienAa· summo ecclesiae ,vcriiei debitae.

Et dum ad pristinam pietatem. quae in' solo rponsae Christi gremio fovetur, populum fidelem revocaremus; dum antiquos rébeniesque errores damnaremus; dum cordi immaculato beatissiipae virginis Mariae provinciam. nostram devoveremus.^ B adeo vultus fidelium adstaMtium ardentes, adeo mentes eorum commotae apparebsbti ut sola templi veneratio illos cohibere videretur, quin dmnes simul conclamarent: FTibi soli adhaeremus, in te sola vivemus, alma fides, fides sancta, fides catholica, apostoliea, Romana. A nqbis discedet in aeternum mendacii pater discedant impia eius dogmata, ipsorumque patroni. Nullsrt partem habere volumus eum superbis inferorum portis. Suscipiat ac refoveat nos cor tdum immaculatum, cui nosmetipsos aecum devoverunt pastores nostri, o mater pulchrae dilectionis, virgo fidei vexillum, in qua est gratia' omnis viae et veritatis, tu quae cunctas haereses .sola interemisti in universo'mundo“

) Haec repetere videbantur pia viarum emblemate quae certatim undique collocata fuerant; haec, suo modo, recinebat vjrorum, mulierum, senum, iuvenum. infantium, magnorum et pusillorum religiosa eiulatio.

Benignis ergo oculis respiciat sanctitas, vestra haec qualiacumque nostri concilii acta, quae tot et tantis beneficiis causam praebuerunt adhuc viventem.

Caeterum, non cupimus ut ista in lucem prodeant qualia nunc sanctae sedi subiiciuptur. si mutari aut emendari debeant; sed qualia prodeunda censuerit oculatissimus iudex, quem nullus praeterit naevus, quique, prudentia coeiitus irradiata, veritatem, fidem ac opportunitatem, absque ullo erroris periculo, nunquam non aptissime fiprspicit ac definit.

Sanctitatis vestrae pedibus provoluti, nos profitemur. beatissime pater, humillimos et devotissimos 'servos ac filios, patres concilii Rupellensis.

t Ferdinand» cardinalis Donnet. archiepiscopus Burdigalensis.

' Matth. IV, Id.

DECRETA CONCILII.

Caput praevium.

Drentum ds aperienda synodo.

In nomine sanctissimae ac individuae Trinitatis, Patris, et Filii et Spiritus sancti, amen.

Nos Ferdinand» - Franciscus - Augustus, tituli Sanctae Mariae in Via sanctae Romanae ecclesiae presbyter cardinalis Donnet, Dei et apostoliea· ••dis gratia archiepiscopus Burdigalensis, Aquitaniae primas,

Ad maiorem Dei et salvatoris nostri lesu Christi gloriam; in honorem immaculatae semperque virginis Mariae Dei genitricis, sanctorumque angelorum; ad laudem sanctorum Petri, apostolorum principis, Eutropii et Ludovic·, huius dioecesis et ecclesiae patronorum, Hilarii, universalis ecclesiae doctoris, aliorumque sanctorum qui provinciam hanc iftu-

Dstrarunt: ad Burdigalensis^ Rupellensis et Bantone»is, Petrocoressis, Aginnensis, Lueionensis, Pictaviensis, Engolismensis, Arcis-Gallicae, Saneti-Dionysii et Imae-Telluris ecclesiarum decorem; statuimus. ac decernimus, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium nostrorum, hac Ipsa die 94 iulii anno 1859, in ecclesia cathedrali Rupellensi, incipere et inceptum esae concilium provinciale, quod nostra mstropolitana auctoritate indiximus et oqavooavim», dominum lesum. humiliter et enixe obsecrantes, ut in nobis impleat quod ipse dixit; *„Ubi* ssmt duc set trss conyreyoti m noauM stso, *M suat* in medio eorum." 1

Lecta eunt deinde decreta ds made eremdi m synodo, et *profutiono jUoi,* prout in concilio Bur-

* Matth. XVni, ».

digalenm anno MSO, atque ah omjtibe*. ad id adstricti· profeaaio fidei oanonioexemi··· eat.

Oapnt I.

1. Quad aempdr'in intimii eorde fovimus, quod in ultima huius^noatrae provincia· sydbdt^aeo, Ut-- audivimus, Mae aliqua<auahm pontificis'oonablation·, unanimi ' ore- praq^ica^imua de .divino primatu, da universali inriadiotione et ' planimima. suceeaaOria Petri potestate, apte. omnia^oMmu» hic ruraua, eadem .omnium' huiuioe provtnoiae tam feliciter auctae'episcoporum unanimitate^aiorique.Xi fieri possit.animi-alaçritaté-profiteri.

Imo, oum-hiaee tribu· abhinc anni·, aliqua prodierit super haec contrydietio; 'et 'quoniam hoc' praecipunm inter .alia officium aylAtyi· particularibin incumbit, ut· promulgent aera· cpùstitùtiôna·, sanctione· litteraaque pontificia·, ao etiam, ut ait Benedictu· XIV,·',feucrnrwm. urbi· eoagrogatiammi *decreta, »i quae de* noeo proddmn/, ed a»iecèrn«a» *clerum epeeiantia;"l* ut hanc, quam adeo aolemniter emisimus, nostrae fidei pietatwquç admodum filialia prqfemionem facti% et opéré compleamus; dedaramus:

2. No», cum maxima reverenti» amplecti litterae encyclic·» quae incipiunt hi* verbi·: *Inter multiplie»»,* a aummo pontifice ad omne* epiaoope* Galbarum nuper directa·, eaaque volumu· acti· huiua eoneilii' andeoti, quo facilia* ae oertiua ad omniqm notitiam poaaint devenire; reprehendente· quidquid in ei· reprehenditur, reprobante· et condemnantes quidqujd reprobent et^sondemnant; eon>ilia, monita, agendi regula· quae aummo pontifice tanta 'sapientia, dilectione, pace tradimtar, palam ac" sine ambiguitate accipiente·; toto affectu bongaudente· quod, ubi primum de iis litteris et earum tenore auditum est, illico tantus animorum ardor 'deferbuerit, cunetique repente compositi fuerint ad pacem·

3. In hac vero tam laudanda ao. pene unanimi omnium docilitate, «ubmimione, obedientia m reverentia, indignandum nebis foret de improbo anne, libello nupei* edito cui titulus: **OtiAlau** sur IVncyefijes, ai in animo· fidelium et maxime sacerdotum valere poeaent quae tanta audacia et iniquitate imprudentiaaimu» auctorl_pfft>tivit Non enim dubitavit palam aaaerere Christi vicarium potafeae aliqua auadere et .in hia, litteris" revera suaaiaae ecclesiis OaUiarum exitio··; ab ipeo noa in malitiam fuiase inducto·, in qua ai peraever*varimua, et noa et rex noater (aummum intelligit pontificem) puriter peribimu·; et alia bene multa, eiusdem at foraan maioris, tum erga aedem apoatolicam, tum erga cunctos fere episcopo· Gallicano·, eoatumeliaa.

4. Et cum pari «piritu et eadem meute confiât·, etiam, qnod maxime lugendum, n viri» eoeleaiastiefe, aliquot ali· scripta prodierint, itaque quorumdam publica indicia feverint, ax aperto at invetarato in aliis aedaai·· odio, in alti· autem ex animorum ■ibi placentium et semetipaoe fallentium mala pervicacis; eadem reprobatio·· eompreheudimaa noa tantum ··· qui talia scribunt, aed et eoa qui consentiunt et plaadut 'acribeatibn·. Nominibus quidem pareimu·, melior· de ipaia ia poatenm confidente·, •peranteaqne malam non eo uaque deducendum fore ut patientia et longanimité· pa•torum in offensionem ae ruinam ovium suarum vertatur.

S. Inaaper, duocuaraactotum opera^unina neaspe preehyteri Peruaai *, mlteripa^in Jaurinenai athe-Meo* profbmoria, erroribu· contra eooleaiaatioem poteatatem referba,ct solemaibu· aaactae sedi* indicii· damnata ac reprobata, reiicimna, -et pro datanhtia ae reprobati· rimbemua.

jfi._Dederam·· nwupar non po*ae. sina aeamdplo m detrjmentb animarum, nec cine iniuria et con- ta^ptusanctae sedis,'praedicari quae, omni data obeadone* aliqui -palam praedicant 'de sacria oongregatioaibus Rpmanis, quodqu· imprimfe de sacra epagregigtieu· Zndi&s NbrornmprefiiMfenim dictitant: anilta apud nos ease valons et robori·: oui temeriocmaaieatia fidelium, et insita animi· summde huctoritati· saluti ipsorum consulent» referentia, indeque Christianorum bibliopolarum reKgioetprudentia, sc ipsa indicum civilium aequitas, hoc nostro tempore feliciter contradicunt.

7·. 'Idcirco,· non pomumns non mirari simul et dolere de mentis obcaecatione, qua perculsus auctor operio oui titulus: *Uittmrt jU fiytiet* da *France,* compoads *tur It»* documraf» oriyhta*·* *et antjtentique»,* in octavo istius historia· voWflflae, non tantum renovat, add et aggravat quae scripserat erronea in septem prioribus per decretum aacrae congragationis Indicia damnati·.

Posthabitis enim pastoralia charitatls monitionibua, lapsui «noa inani conatu defendens, eadem paasim reeinit, videlicet:

Summo· pontifice· iura «ua praetergresso» fuisse; ad dominandum unice jntento·, omnem ecclesiaatioam potestatem ad se attrahere voluisse; concordata non in eoeleaiab bonum, aed in proprium commqÿum inii·*·, quae ideo nonnisi in malum religioftia «ibjque oeaaerint; et oum sacra ecclesiae iura'saecularis principatus saepius invaserit, boadem pontifieea sanction· canonica has impias invasione· ^per concordata robora···, «eque ipso» modernum gallicanismum crea···, vel potius quodam veluti baptismo oonsecraaae; ipsum-tandem iu· concordata feta ineundi, ex dominationi· appetitu in summi» pontificibu· ortum audet asserere, et. a potNtate divinitu· eis concerna prorsus alienum. Caeteroa eiubdem aeriptoria errore· quid oommemoremua, de aummi pontificia auctoritate, de iure liturgioo, de ordinibua religioaia, de oratiohibua vocalibus, de mala dioeipliaa· veteria abdicatione, imo et de antiquae, ut impie queritur, doctrinae mutatione? Notare sufficiat eiua aelhm amarum, animum malevolam, ignominiae paternae non condolentem, sed inanltantem, bonis et eceleaiae amicia utique iniquum, eius autem hoatibua perpetuo faventem, quo fit ut notia aerum calumniis historicam fidem libenter et facile eonoedat

Non ita didieimaa Christum einsqne veritatem, 'Xt anne delendam a secerdote sic patriae noetrae scribi eoclesieatieam historiam, tot et tanti· sanctorum axemplla refertam, ut in fideliam scandalum vertatur, eum et ipsa aoandala sacrao litterae et scriptore· aeeleaiaatiei ia divini operta argumentum et aseiatontiae eoeleatfe evidentiam, indequo in fidelium eruditionem ot aedificationem convertere non omittant.

(fem ia »*x tomi» Hiapaaie· Mtoma*· «Situi mb titulo: *D^tum It* I· «utsridsd d» I·· pstasnim *p* d» ha «Mpa» *ettttie* i·· pr<*■»■<·■■ d» la curia Jtoamn·,· par Phmcwca d» M> β. Ffetl; dMnatam Htttria epmMMe ÀMfefcoev, di* N inii IMI. v

* Opsrs laacrfets: Jhris »onfitiadiri tmtihdwam, limait ^hpsetacm» ^hqps, m *rtpt»* Ihurmmsi trthmesa pe*fsmaris, auriiri·, beam HMaris apmMWa dd Snriimt isdti/éte n aagmti INI.

' *Dt tfpud» atmmmm,* Ub. V, mp. fi.

8. Dm scripta etbamodi saCntae sediinfense-reprobamus, ibait tamen at.iis acanamas 'qui" opm. de doctrina eiua familiae pÀsbjrterorum oleri iùstiO tutioai iamdib addictae disputantp.devDtionem mnadem et pietatem erga ipeam nanetam aedem rideptur extenuare. ,'Qnod enim. devotioni^ pietati· et observantiae profitemur (tadium Roqmno pontifiai apostolorlim jijineipia successori, ex illa ecclesiastieorum ' hominum familia nos hauaimo· ¦praecipue.

9. Nqstrani aut^m summo pontifici obqdientiam non in reiicipndi· tantum erroribus rei prarjhopiqio-nibus ab ipso reprobati· profitemur; aed, quod ad. no· p/opius attinet, ia sbiiciendis etiam ;ia usibud .vel consuetudinibus, in nostras ecclesias etiam a longo tempore sensim inducti·, qua· ipse iq suae divinae potestatis imminutionem vergere iudicaret. Nec obstabit frequentioris ap Romanam sedem recursus necessitas, rei in quibuidm arctiori· disp.iplinae aliqua moleetia.

10. Quisnam autem de aedi· apostolicae in hoc iudiciq rei sapientia vel aequitate diffidat, cum multa iam iuri communi derogantia, sed hodierno GalHarum ecclesiae «tatni necessario connexa, in ultimo nostro concilio Burdigalensi, anno 1850, probaverit; et, quod main· eat, in recentiori· altent»· coneilii decreti· ea· regni·· recognoverit, ex quibu· plurima· 'nostrarum ecclesiarum consuetudines, illasque piaxime quae solae nobi· in pretio esse possunt, non improbanda· confidimus?

Caput II. ?

D okurtmulii pratetdtnti» amain dtcrtlit.*

In ultimo nostro concilio Burdigalensi anno 1860, multa de fide ac moribus, de cultu divino, de vita et officiis studiisque clericorum, de piis operibus nostrae aetati maxime necessarii· decrevimus; quae • clero et populo' nostrae provinciae, pro illorum fide et pietate, reverenter suscepta, bono ecclesiarum nostrarum regimini multum iam, per Dei gratiam, profuisse gaudemus, èt In dies magis ac magis esse profutura, plurimum in Dpmino confidimus.

Nunc autem rursus, per eundem Dei misericordiam, post triennium, ex sancti concilii Tridentini praescripto feliciter congregati, venqrabiles Consacerdote· nostros et dilectos filios hortamur et monemus ut. prioris illius concilii omnia et singula decreta saeptus legentes, ipsi observent et a suis, quantum poterunt observari curent.

Pauca tantum v'el clariori explicatione, vel instantiori commendatione indigere nobis visum est.

I. quad prseaiestisaeai (s missa pareeUali.

(Tit. I, cap. 6, a. 1 st K)

IteruA monemus parodhos ut in ecclesiis ubi duae missae diebus dominicis celebrantur, intra quamlibet earum, brevem et salutarem exhortationem habeant, nisi, probata causa, episcopus dispensaverit

Et quoniam id npstrnm dperetum summus pontifex maxime laudavit quo iussimus omnes parochos uti cateehismo concilii Tridentini, tanquam praecipuo suo themate in exponenda at evolvenda, intra missarum solemni·, doctrina catholica, non omittant animarum rectores hunc librum, si non possideanC quantocius acquirer*, assidue legere, et iuxta alterutram e duatas methodis in ilio propositis, populo sno explanare» de quo specialiter inquiretur ab episcope ia vitationibus suis.

II. ‹)µ ·4 presdisstiias· sxtrssedlasriss, sss sHw> st pia sasrem·.

(Tic vт, «m i, a. a.)

Secundum multitudinem dolorum nostrorum, quibus diu nimis affecti fueramus.in corde nostro, oon-

' Uttsrss suAasHs Msti, ia oosdlio Bardi«alsa8. 1M0. Coxcil. qxxxaai. rouus XLIV.

Asolationes Domini laetificaverunt snimamppstnpn, dam' tempore nuperi semi-saecùlaris iubilaei. revsrteretur multitudo filiorum lar··) ad domihahi Deam ipeerum, msliorque reram finie· si mens hominum undique appareret His, autem abundantissiini· fructibus quia, nsacist ortam .praesertim dedisse missiones ae praedicatione·, tum ab ipai· parochia M indicem iuvaatibus. tum. ab alii· sacerdotibus, sive regalaribns «ire saeeularibus, taata, sali;unam'mitate.Multiplicata·.,Ideo, iteramus monita in.praecedeqti concilio ^data, vehementiueque hortamur omne· huiu· provinciae parocho», nt omni cura'et sollicitudine in ututquaque parochia. singulis postes •altem septenniis, populo suo talium exereitiorurh copiam faciaht \ ~ *. £

* Hoc «utem St certius' êt' fdbllsus praestaretur, nobisque grandi· consolatio et immensa animahus utilité· obvenirpt, si. piae liberalitates sc etiam B fundationi^ sd> hoc excellen· opus .pertpanenter .applidarentuh

' [m. q.M4 m^tifieattoaem 41sl «amtalca·. '

(Tit. II. cap. V.)

Dolemus renum in hoc concilio de nunquam satis dolenda illa diei dominicae violatione, qua vel vetitis laboribus, vel nundinarum et meroatuum^requentatione, homines, undique a divino cultu abstrahuntur. Hinc apud multos, caeteroquin srfhrtn suarum minime imperitos, primorum religionis elementorum ipsiusque Dei saeculis antescti· inaudita ignorantia. Hinc in populos pene innumera exundant malorum gener·.'

1 Monbmus igitur pastore· animarum ut oves sibi commis··· opportune, importune arguant, obsecrent, ut tollatur tandem scandalum hoc de medio earum.

Monemus patreafamiliaa, operariorum duces, officinarum praepositos et domino·, ne amplius C provocent iracundiam illis·· qui maledixit operi sacrilego.

Hortamur quoque ac monemus magistratu·, ut fidentes in eo qui fidentibus in ie benedicit et impiorum hominum dicteria spernentes, praecipuam hanc et divinam legem observari entent quo cqg'tius et constantius humanae leges observentur.

Hortamur tandepi ac monemus episcopo· ut hunc divinae legi· contemptum, vel potius a Deo discessionem cohibere non demetant, sive in scriptis. sive in visitationibus suis, suppius inculcando mandatum Domini? „Jimns»to ut drnpi sabbati saartt-*ficta."* *

Nec iam inani· et sine aliqua 'spe fructus^at labor noster in Domino. Plurimis in civitatibus, et quidem in praecipuis, institutae sunt in hunc finem piae sodalitate·, et inter notario·, mercatore· aliosque diversorum statuum homine· pacta intercesserunt, ne quis eorum diem Domini violaret vpl violantibus consentiret. Talibus certe favemus, et Deum obnixe rogamus ut crescat numerus virorum illorum per qups cito salus fieret in Israel.

IV. Qaead litaret·· et easreewalaram saltatem et shservatUMm.

(Tit. U, cap. 7)

1. Etsi iam cautum fuerit ut liturgiae Romanae usus per totam provinciam restitueretur, omnesqne eiusdem provinciae dioeceses hanc salutiferam legem pio amore amplexatae, vel execution! mandaverint, vel ad eam exequendam sese accinxerint, quaedam nobis tamen adhuc statuenda visa sunt.'

Liturgiae unitas unitatem caeremoniarum necessario exposcit, sive in peragendis divinis officiis, sive in solemni · mimarum, celebratione et in perficiendis caeteris functionibus sacris.

* BxsA XX, U

Et quircaersmoniacqm log·· in. quatuor praaser- A tim libris sparsae, nempe misêaM, pontificali, rituali et caoremoniali episcoporum, nullibi in unum Mtheaticum oodieem redactaCrCeporiuntar, curabunt opia-- copi ut- .ex illis caernernoolalibus secundum ritiun àomanum ouao circumferuntur, unum aliquod" ab auctori probito edituri eligatur. · ')ȧ A .

Cum ,aqtem,7praetor ecclesias cathédrales et seminaris ac presbyterorum collegia, pauciores, -ob penuriam clericorum, apud nos inveniantur oodesise Qi quibus dmnia pd normam oaeremonialis compleri possint: idcitco, e£ illo. qupm elegerint, libroX brevius quoddam caeremoniale seunianuade conficient, minoribus ecclesiis accommodatius, et omnibus omnino clericis pervium.

^3. Quo undem haec optanda unitas ubique facilius obtineatur, in singulis seminariis erit caeremoniarum praefectus, sacrorum ritmmn studiosus %ac-peritus; qui illarum observationi inngilet, omnee- B que alumnos ud eaa scite exercendas informet. Endeln dé carina, ^instituetur etiam in ecclesiis cathedralibus praefactus caeremoniarunq, qui sufficienti et necessaria polleat auctoritate\ut omnia secundum regulas dirigat ac moderetur. Imq, sacerdos* unusquisque in sua paroecia docebit pueros modum pie ac decenter in missa ministrandi, caeteraque. prout ratio locorum tulerit, rite peragendi, iuvenesque ad cantum ecclesiasticum pro posse sedulo informabit. Volumus insuper ut presbyteri recenter ordinati; qui. ex mandato praecedentis concilii nostri anni 1850, ad subeundum de rebus ecclesiasticis examen quotannis accedent, etiam circa caeremonias, uti par est, examinentur.

3. Quod autem spectat ad vestitum„ sive in choro sive extra chorum, ad sacrorum canonum normam deferendum, id postea statuetur.

V. QauadcelAm extenua sanctiaalmi SacrUtirati. C

(Tit II. cap H, n. 4.)

Iterum urgemus obligationem lampadis die ac nocte ardentia coram sanctissimo Sacramento, et, quantum fieri postent, ante altare pendentis. Si deficiant fabricae facultates, piorum munificentiam in'id praecipue excitari dignum est. Caeterum, ait lampas semper nitida, frequenter a sordibus mundata, et solo oleo nutrita.

Invigilabunt' episcopi, ut, quo magis fieri possit, foveatur devotio erga sanctissimum eucharistiae sacramentum, praesertim solemni expositione quadraginta horarum. Quoad vero aliae expositiones et benedictiones, flant temporibus episcopo benevisia„ et consuetudine laudabili probatio, servatis tamen' sacrorum Rituum congregationis praeeeriptienibus. , x

VI. Quoad pietatem erga defUa^teo, D

(Til. II, cap. 1*.)

Cum videant conciiii patree antiquam illa· et adeo commendabilem religionem in deftinotos paulatim decrescere, ipsorum sorte officii eat pastores animarum adhortari, ut totia suis viribus -hanc inter fideles sibi commissos excitari atque foveri eurent.

Quae in praecedenti concilio Burdigalensi anni 1850, de coemeterii cura, et veneratione huic loco debitaisanximus, rursum memoranda volumus.,

Populos insuper saepius invitent parophi ut pro defunctis orationes fundant sive privatisa sive congregata familia, sacrificium missae offerri* provideant, eleemosynas pauperibus largiantur, alisque pia opera persolvant. Ipsoesdoooant indulgentiae quae fidelibus conceduntur, ut per modum suffragii o m ani-\mabus in purgatorio deteatis applicent. Moment ut ad sonitum eampanao ultimum agone· Mt transitum alienius fidelium annuntiantia, ipsius animam aeterno indici commendent Piam prnxim interdum'visitandi èoqmo^sria, et 'ad sepulcra mpr- M tuorum orandi, redintegrent.

8i gMO sint'inter hebdomadam anniversaria, officia mimaovo celebrandis prb defanotia, haec in .missa parochiali deaüntiaip non omittMt.

Utile pariter foret pietati in defanotoe, si curaret' parochus fideles ad ortaHom„ sacerdotes vero ad occidentem pedibus versui sepeliri, «brisfianosque mysticam huius dispositionis significationem edoceret.·,

Fatodem, quonipm plura sequi possent incommoda, et merito plebas fidelium offendi de' exequm praepropery factis, praescribimus ut ad nullam ecclesiasticam sepulturam 'ante debitum temporis intervallum procedatur.

VU. Quoad reeeptlsarm sacramentorum.

(Tit. IQ, ap. 4. a. 4.)

Λ Etai patres concilii non sine aliquo solatio didicetint eolemnes illaa monitiones, quibus contra damnandas buiua saeculi quasdam voluptatei, bonis moribus, rarae pietatis christianae professioni, et praesertim sacramentorum receptioni apertissime contrarias, ^deles suos praemunire voluerunt, fuisse in plurimiscprovinciae civitatibus, aliqua saltem ex parte, auditasvet observatas: cum tam«|> multum absit ut omnes seae emendaverint, iterum ' atque iterum omnes commoneri volunt: fideles scilicet, quanto studio illa, de quibus aotuni est. theatra, choreas habitusque corporis immodestos fugere: confessais vero, quanta sollicitudine, et, si quandoque neoesse evadat, quanta severitate christianos cuiuslibet conditionis ab illis arcere debeant.

VIII. .Quoad paroeheraai officia.

(Tit. IV, cap. 10, n.

Quae ultima decrevit synodus Rurdigalensis anni 185(1 de necessitate et modo visitandae parochiae, a rectoribus in diem fidelius serventur.

Ut autem huius, visitationis fructus maneat et accrescat, in his omnibus locis ubi nimia parochipnorum numerositas non obstiterit, *„familia gttae·* que, iuxta ritualia Romani mandatum, *dietincte* in libre fataiaa *animaram) notetur, itftrrvalio relicto ab unaouague ad alteram eubeeguentem,* in *guo sigillatim eeribantur nomen, cognomen, aeta» eingulorumgui ex familia eunt, ed tanguam* aÿoenos ih *ea ei~etml,"* signisque ibidem appositis, indicentur tum ad sacram communionem admissi, tum sacramento confirmationis muniti, tum ad alium loeum habitandum profecti. Hùnc autem librum identidem.pervolvant parochi, oculis et animo totam parochiam quasi lustrantes, suum gregqm coram Domino considerentes, profectumque anjtoarum attendentes et sedulo annotantes.

IX. Quoad rtadla ecclesiastica.

(TU. V, cap a et d.)

Post ultimam nostrum concilium Burdigalense anni 1850 de stadiis ecclesiasticis pauca dicenda. Haec, tria in praesens sufficiant:

1. Libros alumnis theologiae proponendos, sum-, ma diligentia, vel per se ipsos vel per viros idoneos, examinent epiaeopi, neo ullum auctorem quoquo modo suspectam ad usum scholarum approbent, quantumvis per magistri dictata vel pronuntiata corrigendum.

3. Selectos iuvenee ad aliquam facultatem theologicam mittere statueramus, sacris scientiis operam daturos, quod maxime summo pontifici acceptum fait '. Romanam ot Lovanionaem prae caeterto'elegimus; et piae curae omnino favemus, qua Gallis noetris clericis in Urbe ecclesiasticum iam praeparatur hospitium.

1 Utterse cardtnath Mail, In ceneilio Burdigalensi, !8to.

3. Nec tamen interea omittatur in «ostrapro-A vjneia, theologica qt eaponiea examinatio et graduum quorumdam collatio, iuxta' regulae et conditifinee e nobis statuta· vol in posterum statuenda·, de cpnsfensu et. approbatione «anctae «edit. x

X. QueatTprate· Ititaat
...(Til. I, cap. » «.tit. VI, cap. 8, ·■ #3'

lant excitata eat sollicitudo paatoratiabrg* -horrendam perversorum librorum diffusionem. Quamvis ex tunc aliqua non inutili* tentaverirtt aire "sacerdotes sive magistratus, tanta lue· penitus non eat eltincta. Recrudescit enim pravorum librorum praeaertim contra more· et fidem catholicam undequaque disseminatio. Non cessent ergo pastore·, aive per ac ^ive per alio·, a cunctis loci· et familiis, a qualibet aetate et conditione, huic pecti viam otpni conatu praecludere. Denique, de propagandi· canilibri· magis ac magia aint solliciti.

XI. Quoad taaUtataa Propagati···· ·**< «t taaetae Infantiae.
(Til. VI, cap. 8, ·. Λ.)

PFaeatantiaaimum institutum' Propagationi· fidei. quod iam enixe commendatum fuit, de novo commendamus. Bed et alteram Jaodalitatem, «anctae Infantiae dictam, priori· quàsnororem et adiutricem, •imul nunc commendatam eaae volumus: opua scilicet iam a pleriaque episcopi· et laudatum, et in auidioecesibus erectum, quod etiam jn tjrbe nuper institui voluit summus pontifex. Pius IX ; eximium sane opus, quo, ut aiunt patre· concilii Ambianenaia nuperrime celebrati, „pwtatis rcliqws laqswts *tolligantnr parvoli etiam tenerrimi, atfae, atopice* Zsra le/ante, *infantet "introi in injUrluin partibue per* teiMS· «iMutosynoa, «t braeisaiuMS ri*c Mtos stw matrum *prêt»*, *a morte tt errorum tenebrio, ipti ealeateret liberant."*]

Caput III.

Dt morilnu tt. eoavertatione citri.

1. lugi recolant meditatione tum episeopi, tum presbyteri, qtse generatin' de officiis, de moribus et conversatione cleri, non minus provide quam sapienter, in ultima synodo sancita sunt'.

Quo enim, ardentius mundani homines post voluptates terrenas inhiant, quaestus^ etiam illicitos et turpes, sectantur avidius, et in altiorea gradus et dignitates* cupidius se promoveri student,' quasi ea foret tota illorum sors et religio, eo magia docet omnino clericos, in sortem Domini vocatos, ita vitam moresque suos omnes componere, ut tota eorum conversatio continua sit et efficax harum effrenarum libidinum reprehensio atque censura.

2. Ita ergo separentur clerici ab hoc saeculo nequam, ut ipsius voluptatibus et deliciis minime -implicati inveniantur. Ideoque, sive in supellectili, sive in mensa, sive in veatitu aut in aliis quibuslibet rebus, nihil habeant quod clericalem modestiam non redoleat; imprimis abhorrentes ab illa mundana mente qua conviviorum apparatu et splendore, domus •legantia et ornatu, fastuosos laicordm more· quasi aemulari viderentur! sacerdote· quippe non' decet conformari vanitatibus ac superfluitatibus istius aevi, quod potius exemplo suo reformare debent, semper mortificationem Christi circumferentes, neque unquam crucem eius abnuente·. Imo, non tantum •vangelicae legis, sed et patria· virtutis vindice· sint ac custodes, et dum perit, eheu! etiam in vicis et villis avita simplicitas, apud clerum saltem aliquo modo servetur.

1 Concilio* Burdigalensa anni 1860, lit. IV. cap. 8 •t *eqq.

, 3. Tanquam homine* Dei fugiant monente apostolo, radicem omnium malorum cupiditatem, „puam ftadeat eppeteiata»arraearunt etiam αjUa/af maaruarjsqf aa *Moribeio* nutitis." 1 Fugiaat et munera quae 'exoaecant oculo· iudicum fortitudinomque sacerdotalem labefactant apt si fidele·'doua quandoque deferant, illa nubi· praeaertim. placere intelligent, nop quae •acerdbàdem domum, sed quae domum ï)ei ornare debeant, quibusque pauperum Qecessitatibua aiSbvaniri possit.

4. Humilitati· .evsngelicae praecepta sectantes, et officio sibi commisso contenti, de meliori aorte obtinenda et potiori munere occupando, nunquam inveniantur more saecularium satagentes, neque etiam ·loquentea. Dumxanim istud nostris temporibus non parvi dedecoria eat. quod vix unquam civilia munia nixi sollicitantibus et quaai mendicantibua obveniant, nullaque modeatiae et abnegationia B iam auperait etiam species. haec nostri ordini· maxima laua erit, quod nullua e loco suo, etsi noviaaimo. cedere velit, quin audierit patrqmfamilias dicentem aibi: *„Amice, atetoide ntptriin."*]

'b. Hortamur parochos praeaertim et alioa curam animarum habente·, ut abstineant ab illis peregrinationibus loginquis aut iterati· cursitationibus, in quibua tempus pretiosum Tacultatesque in meliorem uaum impendendae absumuntur.

Quod ai', necessitate* valetudinis, balnea maritima adeant vel thermal··, · regula· non solum Christianae sed et clericalis modestia» in omnibus servare studeant, nec non et 'specialia, si ea de re quaedam sint, ordinarii mandata.

Praeterea, nullum opus gubernii subsidiis perficiendum inscio epiacopo aggrediantur parochi; imo, suadendum ne, inconsulto episcopo, ad magistratus ordinis superioris per litteras recurrant.

Caput IV.

Dt culta *domeetico tt tigmt religionie* in /«nilis commendandis.

Ut nihil omittatur quod ad pietatis augmentum proficiat, iis quae in praecedenti concilio nostro anni 18▷◇, de cultu divino publico statuta sunt, hic maxime opportunum iudicavimus nonnulla de cultu domestico addere.

1. Pastores igitur animarum hortamur in Domino, ut exterioribus pietatis operibus et signis religionis apud fidele· in familia coadunatos exsuscitandis ac renovandis studeant, ita ut singula Christianorum tecta unam quaai *domeiticam, eetleeiam* obumbrent. Curent ut reviviscant piae illae consuetudines «et antiquae fidei traditiones a priscis generationibus •deo laudabiliter observatae; usus videlicet orationis congregata familia peragendae, domesticarum eatecheseon, piarum lectionum, eoronae recitandae, salutationi· angelicae ter in die ad campanae sonum dicendae, aquae benedictae, cum cereo ac palmis item benedictis, «aerarum imaginum et praecipue Christi crucifixi ac beatissimae virginis Deiparae in cubiculis servandarum, cruces in praediis erigendi, aliique huiusmodi venerabiles usus, pietati tantopere faventia, nostris' vero temporibus saepius, eheu! oblivione deleti. Nobis etiam arrideret si haberetur in unaquaque familia grande quoddam volumen de praecipuis biblionim factis et de vitis sanctorum, quasi monumentum iure haereditario transmittendum.

2. Et quoniam ex hominum indifferentia, neglectus verbi divini, quod singulis dominicis diqbus annuntiatur, aliorumque mediorum 'ad nutriendam fidem institutorum, in causa est cur mnlta igno-

renter, r«| fecilia· - M·*· exsidnat quae IdeMbns ad raetâm «ai faailiaeqne gubernati····· ptnriamm iawrviroat,ı vale· optarem··, iuxta* nsstia aMi Carali Berromaei *. ia singuli· demibns appas® tabeUpai. prie imagiaibn· eireamoraataas, ia qua prnecip·· fidei mysteria regulaeqao vitas chriatianae Mtmaiatim pro fidelibus eniueqno enaditieni· exararaatar. Haee, pueri· in memoriale primae communioni· data, «ua cuique par reliqaam vita® officia ob'oculo· veluti in speculo poneret.

A

Capot V.

D rztoaoioiu docrotonun fcooeodonti* concilii ad tm* noses *Jiooroon prooindao BurdigaUnoi»*,

Quod ultimi noetri coneilii anni IHNo^tnpora, boni omnea peroptabant et proxime futurum sperabant. Dei ct apostolicae aedis gratia tandem effectum eat Trea in coloniis Galliqie erectae eunt novae dioeceses, scilicet Arcis-Gallicae in insula Martinica, Imse-Telluris .in insula Guadalupa, et 8ancti-Dionysii in inaula dicta Unionis; quae quidem prioribus dioaeesibus additae, nobilem iam et amplam provinciam nostram mirum in modum nobilitant et amplificant.

B

Gestias igitur ante omnia agimus Deo ot patri miseiycordiaruin, qui suaviter omnia disponens, rem animarum saluti tam necessariam ad optatum finem providentia sua perduxit: item et summo pontifici Pio IX. qui. religiosis postulationibus principis tune reipublicqe praesidia Smnuens, dum simplices pritbfecturas gpostolicas in veros ac perpetuo· episcopatus transmutat, quemadmodum in Britannia et iή Batavia reluctantibua ac tumultuantibus haeretMM ac politici·, dicteria quorumdam apud nos de episcopis in vicarios papales propediem mutandis susurrantiuin. evidentissimis factis confutat.

Gaudemus insuper de nugis fratribus, sive os ad . - sive tantum per Ijtteras notis, quihuscum, etiam inter tanta terrarum et marium spatia, arcte iungimur ab eo qui fratres *inhabitaro facit* unius moris « dosgoj.

C

Quia tamen, dum haberemus aupradictam ultimam synodum provinciae nostrae, nondum institutae' (iierant praefatae dioeceses, et peculiares harum regionum mores ac necessitates nobis ob oculo· non essent, dubium frfrte videretur, an decreta tum emissa i|lic obligator^ fierent.

Patres vero, praebentis synodi, attendentes quantum roboris auctoritati venerabilium suorum comprovincialium accederet ex illa summa decretorum iam a sancta sede recognitorum, si spiritualibus gregum illarum dioeceseon neoeaaitatibua aocomodari possent: audita apeciali relatione de statu transmarinarum harum ecclesiarum, omnibas coram Deo' perpensisycomtnuni auctoritate statuunt decreta | concilii Burdigalensis anno millesimo octingentesimo quinquagesimo celebrati, vim legi» habere in tribus praefgtis novis dioecesibus, nempe ,Arci»-Gallicae, Imae-Telluris et Bancti-Dionysii, iia ut inibi ab omnibus sive clerici·, sive laieis, eagpm vsneratioaa atque obedientia, qua in alii· provincia· dioecesibus, suscipiantur, sive ad fidem, sive ad mora·, rive ad disciplinam et liturgiam spectent.haec decreta, paucis tamen exceptis quae praesenti locorum statui minus convenire videntur, et de quibus vel iam nunc vel ia posteram referent episcopi «t in concilio tractabunt

Caput VI.

Ds esodo/ossMfespistati· m nostrasproeMw··· esloas···

1. Testas sunt multiplices pontificum Bomanorum a pluribus saeculi· constitution··, quantam semper Ing»»it ewMte smAw McleMft obiImIic* «•par dnrimima ««rvituta qua detinsbaatar innumeri bomiao· ia animaram aearam perniciem, «t qaam multi· oeaatiba· allaborare noa daaiarit at tanto malo modaiam afferret. Nana natam, fbveate Deo. euiaa providentia ia «ai disposition· noa fallitar. nova rarum faci·· afMsit: aoaqaa ia Domino congaudemus pro singulari «ae beneficio «rga tot homines qui, licet ®veni coloris, fratre· «ont nostri in Adamo et in Christo, et qui libertate tiundin optata ad acquirendam libertatem Aliorum Dei uti velle videntur. At, proh dolor! „Massw fardem •tuita, qpsrerri autem pmrer.* 1 De his ergo quae ad institutionem cleri et necessitate· populi in nostrae provinciae coloniis pertinent, cura maxime aollieita providendum.

I. Do clero. — 3. In bullis erectionis trium dioeceseon, scilicet Arcis-Gallicae in Martinica. Imae-TeHuris in Guadalupa et Sancti Dionysii in insula Unionis, summus pontifex Pius IX expostu-.lavit ut capitulum in unaquaque cathedral) harumce dioeceseon quamprimum institueretur: quod quidem valde necessarium est. Unde enim, deficiente capitulo, officium publicum, unde «asistentia pontifici debita, et congrua festoru® soleninitas. unde condonatorum in civitate «opia, unde officialitates quae, iuxta praescriptum praecadentis concilii Burdiirxlensis anni IH60. institui debent?

Peroptant igitur patres concilii ut in hoc constitutiones pAntificiae effectum suum iam nunc sortiantur: atque, votis ea de re ad Gallicum gubernium missis, simul .adhortantur venerabiles fratrhs suo», quibus haec cura praesertim incumbet, ad procurandas quam citius huiusmodi institutiones.

3. Non latet pptrea concilii quibus nunc angr,atiis premantur, propter penuriam cleri, coloniae Galliarum, Martinica praesertim et Guadalupa. Post saevam pestem, quae nuper has regiones depopulata est, vix supersunt presbyteri numero sufficientes ut extrema sacramenta ministrent morientibus. quorum multi sine ullo subsidio spiritali decesserunt. Quidni vero? Parochi fere semper vicario carent, parochiae jrero pleraeque latissimae sunt. Adde flagrante» aestus, aspera et continua montium iuga. quae dum aegre transcendit sacerdos, videas interim multitudinem libertorum templa obsidentium, ui ad matrimonium ineundum vel ad primam communionem disponantur, ita ut de populis istis vere dici possit cum propheta *„Paroali fotiemt* panem. •C aoa *rrat* psu *franftrti cio.'"*

Quocirca, tantis necessitatibus commoti, et cum desideratissima cleri indigenae copia in spe tantum et semine appareat, patres concilii universos Gslliarum episcopos verbis supplicibus deprecantur ut faveant coloniis, aliquo^ sacerdotes moribus probatissimos illis impertiendo, aut ad minus aliquot alumnos, quibus subsidia concederentur in seminariis coloniarum.

4. Cneterum, quid prodesset clericorum numerus, nisi omuibns virtutibus quae sacerdotia·) commendant, seipsoe praeberent ornato·, muneribnaque' SUIS in hisce regionibus tamdiu fungerentur ut incepta opera perficere valerent? NA

Idcireo. multum commendat synod·· ut sacer dotes extranei non nisi enutissjpo · praefatardm trium coloniarum epiacopi· acceptentur. Peroptat •t vigeat salutaris admôdam Mas, a nupero nostro concilio anni IBM) prnasoriptaa, quotannis convocandi presbyteros ad spiritalia pii mussas exercitia, et etiam, si fieri poterit, ad synod».

5. Denique, ut presbyteri in ditescendi tonta-

\ 1 Sets seris·. *IMM.;* pars Vn. «βηϊχ. hWL
• Pa Lxvn, T.

▮ Matta ix. rr.
▮ Isssm. Usa. IV. 4.

rioaem a·· iaeidaat, w· tarpi avaritia· aota iaCssseatar, iastituaatar. qaamprimam episeopis lieaerit, eommasia «araris. quateau· 4e «orta «aa iam aoa anxii. nec de aaaii «aapia· pra«matari neeesaitatibus solliciti. in ministerio «aa secari per·•evereat.

Hm vigeatibes iastitatis, poste* caneri· palabit oolonias non ama tot at tairis periculis referta· ut sacerdotibus sint ia oooasionem ineluctabilem spiritualis ruina*, quod mutti· tamdiu persuasum esse potuit

II. De fidelibus — 6. Quoniam „multum malitiam doeust *oHeeitdd'*,] id ante omnia in hia regionibas praecavendum est.utflrpe; ne] rusticani pueri ab artibus vulgaribus exercendi· et praesertim «b agrorum cultura, propter scholas, omnino abstrahantur. Inde necessitas. praeter libros da religione tractante·, unum alium seligendi, neopo quem alumnorum magistri sibt proponere debent vere consentaneum. ut nempe cum primis pietatis et scientiae elementis simul culturae agrorum elementa perdiscunt et alia omnia a rusticanis ^ris scitu ver· necessaria. Sed et praesertim ab infantia sua doceantur libertorum filii necessitatem labori· ab iis non esse sublatam, eum Adah peccatori totique posteritati eius dixerit Deus: *„In indere ndtae hri* erscurw *potu,"* ' increpetque saepius scriptura hominem pigram ·.

7. Hoc praemoniti, rectores animarum sedulo attendant, ex primo ad sacram synaxim aqcesau saepius pendere totius vitae rationem. Unie, nihil omittant ex his quae synodus Burdigalensis praescripsit circa puerorum catecheses, confessiones frequenter audiendas, ipsamque absolutionem quandoque impertiendam *.

Iam vero iuniores pueri sic Christiana fide bonisque moribus imbuti, non ad primam communionem accedant nisi cum duodecimum annum attigerint. ordinarie saltem. Experientia enim compertum est. sic esse agendum quoad puero» indigena·. Nec tamen secius differatur communio; quo magis enim instant in ipsis tentationum certamina, eo magis indigent pane fortium roborari ae refici. Si vero de illegitimis, heu! ni(nis multis, agatur, longiori saepe ergi illos probatione opus est quam ai res esset de nliisfamilias, quorum parentes nullum, saltem publice, praebent scandalum. Imo experientia docuit hac opportuna dilatione parentes ad ineundum legitime matrimonium non raro adduci. Videndum tamen ne 'nimia mora in desperationem adducantur.

H. Cum ad firmandos in via salutis adolescentes multum valeant apud colonias piae sodalitates perseverantiae, provideant pastor·· ut in suis parochiis talia vigeant instituta, eum praescriptionibus •d ea pertinentibus iam ab ordinario approbatis. Diebus statutis convocentur sodales, ita tamen ut nunquam in eodem loco simul adolescentes utriusque sexus congregentur.

M. Qaosd adultos vero, qaoniam in omnibus coloniarum parochiis multi peccatores existant, praecipue . eoucubinarii, cura singulari indigente·, in voti· epiaeoporum esset ut, ex fratribus congregationi· Institutionis Christianae nunoupatae, istic degentibus, quidam idonei «eligerentur, qui parochiaa, deficientibus sacerdotibus, aasidue peragrante·, doctrinam explanarent christlaaam, concubinarioa ad ineundum matrimonium inducerent, aenee edocerent veritates ad salutem necessaria·, omneeque ad sacramenta praepararent. Unum tamen sedulo *teadeadam aat: eum enim tanta ait via axampii, amnia» inter rudea, nibilqua a raligioae eae angideterreat, quam ai sacra· eoaamaaioai iuiriati ad priorem vomitum redeaat. aat legirisso matriaaaaie inacti inter m eoariauo dissideant. sario probentur adulti at neophyti ad eoaloatem nwaaam aaeesauri. aeque, praeaertim «i recenter liberti sani, ad benedictionem nuptial·» pria· admittantur. quam apprime noverint coaiugum officia et quidquid infelici» conuabii causa eaae poteat.

Caput VII.

Dt amucretiaut Mmu promnriar Atrdipelrwri· o.rdi immaculato heetisssmas *Mariae nrfiùùt.*

Cum in praecedenti concilio Burdigalensi anni INóıı, provincia haec nostra sacratissimo cordi domini noatri lesu Chriati fuerit tam feliciter consecrata, nihil pientiua, nihil animis no«tris grati»·simia dignius visum est quam solemnem eiusdem provinciae conaecrationem peragere immaculato cordi beatissimae Mariae virginis, quhm matrem in no·benignissimam et protectricem 'potentissimam. tot beneficiis ab illa ditati, tot auxiliis adiuti. peramanter agnoscimus. Huius autem praesidium ideo praesertim intendimus, ut. sub illius fidissima tutela, unit·· fidei et chsritatis'inter cunctos provinciae nostrae incolas obtineatur ac promoveatur, ut etiam ora blaaphemorum obstruantur, ut dierum divino cultui sacrorum, sed undequaqu* vetitis laboribus et officiorum ecclesiae neglectu profanatorum, aanctificatio pristina reviviscat; sicque divinis et ecclesiasticis legibus agnitis et observati·. · nobis removeamus calamitates atque flagella, quae iratus Dominus sui nominis sanctarumque legum contemptoribus, brachio extento comminabatur. Omnes ergo ad thronum misericordiae matris adeamus, et concordibus animis haec ad eam flagrantia vota rnittamua;

rO cor Mariae purissimum, cor semper immaculatum. cor sim· labe conceptum, regna semper, ·χ hoc tempore et deinceps, in omnes huius provinciae incolas, quo» exultans tibi devovet atque conseciat universus huius concilii coetus Beneficia quae quotidie in nos renovas ac multiplicas, nostram te benignissimam matrem comprobant, et vehementer desideria omnium accendunt ut sola, cum Filio tuo. regnes in cordibus nostris 8ub tuo dulci imperio, crescant in nobis sincera fides, pietas ardens, veraque Dei sciqntia; pastores telo flagranti ac perseveranti illucescant; in patientia invicta, in vigilantia indefessa, in prudentia eximia, in immota mansuetudine permaneant; in sanctitate et iustitia Deo servientes, ac verbum divinum digne et assidue praedicantes, bonum Filii tui odorem ubique spargant; oves vero· pastores audiant, lupos fugiant; simulque omnes ad te. clementissime regina, magis •c magis fidenter recurrant; desinant apud nos blaspbemiae, sanctumque Dpi nomen publice ac privarim laudetur ac benedicatur; sacrorum dierum cultus in civitatibus, in villis et in agris, inter familias et privato·, religioae observetur et adaugeatur; cuncta demum Dei et ecclesiae praecepta, prona voluntate ab omnibus adimpleantur.

aO mater piisaima ac misericordiae plena, ne deainaa cohibere Filii tui manum aoeleribut nostris imminentem. Averte. mala 'qua· meremur, ut. te patrocinante. ad meliora reversi, gloriam consequamur sempiternam. Amen."

Caput ultimum.

I. De srsmalcaUeas dseratarum betas esaellU prevtoetalis.

Decreta huius eoneilii provincialis nemo praelo subiiciat in lucem edenda aut promulget, antequam

' beU. XXXm. »■
• Osa. IU, 1».
• Prsv. VI. · st ···
• CesxiUas» Bertigâlsam. saai INO, ut. IП. «ap. 4 st A

MMtM «peaMfoMriuta μMMMμμβ BbtM V; A quae incipit ZasOMnaa, inbissta fiaurint. Litteria autem qiriboa ill» probentur, a wattta»» eua obtenti·, m atatim imprimantur, ^mprfqpe, - eiuguM· epi■copie, vol ia synodo dieeoeàaaa, vol ai celebrari nequeot, extra synodum quamprtaaum ptuanuigoutar.

II. Ba Mtattaaa Mari eeaaOM provtestatt*.

Cum aaaraaaaetae aynodi Trideatineo daeratia aututam ait, at, quolibet aaltem triennio, eelebreatar concilia provincialia; at ooeltetao manti obsequamur: noe Ferdinanda*-Franciaeu*-Augu»tu*, titmli Sanctae Mariae in Via, sanctae Çamaaaa ocoMee presbyter cardinalia Donnât, Dei at apoatolioae aedia gratia, arohiepiacopua Burdigalentia, Aquitaniae primas, do consilio et consensu ruvorondiemmdrbm episcoporum comprovincialium, proximum eoacHium huiua provinciae anno miUoaimo octingentesimo quinquegeeimo sexto celebrandum, loco et tempore ulterius B indicendie, iam denuntiamus et indicimus omnibus qui adesae debent.

SUB8CR1PTIONE8 EPISCOPORUM.

Noa Ferdinandus-Franciseua-Augustus, tituli Sanctae Mariae in Via, sanctae Romanae ecclesiae presbyter cardinalia Donnet, Dei et apostolicae sedis gratia, arohiepiacopua Burdigalonaie, Aquitaniae primas, his decretis a nobia, de consilio et aasenau reverendissimorum coepiaeoporum nostrorum, definitis. subscripsimus.

f Ferdinand» cardinalia Donnet, arohiepiacopua Burdigalenaia.

Ego Clemens Villeoourt, epiacopua Rupellansia et Santoneaaia, subscripsi.

t Clemens, episcopua Rupellensis et Santonenaia. C

Ego loannea-BaptiaU-Amedaeua'· George, episcopus Petrocorensis, kubaeripai.

t loannea. epiacopua 'Petrocorensis.

Ego loannea-Amatua de Levesou de Veaina, epiacopua Aginnensis, aubaeripai.

t loannea, epiacopua Aginnenaia.

Ego laoobua-Maria-Ioaephua Baillba, epiacopua Lucionensis, aubaeripai.

f lacobas-Maria-Iosephu, epiacopua Lucionensis.

Ego Ludovicuo-Franciocue-Deaideratua-Eduardua· Pie, episcopus Pictavicae», eubaeripai.

t Ludovicus - Eduardos, episcopus Pictaviensis.

Ego Antonius-Carolus Couaaeeu, epiacopua Engoliamensis, aubaeripai.

t Antonius Carolus, epiacopua Engoliameaeia.

Ego loannea-Francisées-Stephanos Laherpeur, D episcopus Arcia-Gallioae, aubaeripai.

t Stephanas, epiacopua Areio-GallioMi»

Ego Antoniua-Adolphua Dupueh, epiacopua olim laliocaeaayoeaA ', vocatus adfui et eubaeripai.

t Antonius-Adolphna, epiacopua oKm InliocheMroensis.

Ego Ignatius Sohwindenhammor*, illuatriaaimi et' reverendiaaimi domini luliaai-Floriaai Despres, epiacopi San-Dionyaiani in insula Unioaia, item et reverendiaaimi vicarii generalia ecclesiae vacantia Imae-Telluria in insula Guadalupe procurator designatus, aubaeripai.

Ignatius Schvrindenhammor, procurator designatu*.

' In celseie Algwimd

• Superior gsaeraUs iimgrsgaHmh fieaeti Ifeilite* at fisaemaimi Cerri* beatae Mariae virginis.

Praemsrisa aka arnMo dadsruuti βMM&MN^O

ÎnUBe Ib otib
Sato^^aaiaMMaaJrtraaHaMBiae damtno Mamba

Ïμ μ Γ*B·γ4^*)M>*ρ ptfeMto A^BitMÜMp

M mm iat·.

*VU t*ul Λ»* hî *tn»* eaufrapati an "IΓΠ„Πi (Mattà. XVIII, «T*

Venerabiles concilii patrea, vosque omnes in Christo carissimi fratres.

Illud sane animam nostram consolatur, quod tot inter variorum systematum ac doctrinarum naufragia, coepite semper et integra vigeat eocleaia vitalitate. Quam quidem ease mundi huius moralia arcem, popalorumque sortem ab ipeiua sive depressione sive gloria pendere, aliae nunquam evidentius perepectum est.

Omnia etenim praetereunt, omnia finem habent, circa ecclesiam ; ipsa autem sola manet immota, et ea, qua divinittte constituta eat, maiaetate fulgens.

Quam feliciter ille navigat, quidam aiebat philosophus^ qui.navi tempestatibus iactata vectus, eerto novit illam non eaae perituram!

Ea nobia succurrunt, cum unhrn 'e multis quae noetra aetate evenerunt, reputamus, hunc scilicet habendorum conciliorum, per omnea dilectae nostrae Galliae episcopos, praecipua id permittente Dei misericordia, instauratum ordinem, diutius interruptum, quamvis multum valentem ad pastorum scium promovendum, fideliumque pietatem excitandam.

Olim, carissimi, noverant omnea quid ait concilium: id nunc fere omnee praeterit; proinde nostrum eat, coram hac immensa auditorum corona, pauca de ^concilio, et non sine aliquo fructu disserere.

CoaciMim vocatur episcoporum coetus legitime convocatorum, ut de his ceinsulant quae ad fidem, disciplinam moresque pertinent. Cum coetus ille a summo pontifice praecipitur, et ab eo vocantur omnee orbis Christiani praesules, concilium oacarmsniriun appellatur; mtfwuels autem nuncupatur, eum unius nationis episcopi vocati sunt; prerineioie demum cum metropolitans· provinciae suae episcopos congregat.

Tempore illo, quo fides tanquam regina mentes dirigebat, et cuilibet vitae necessitudini sociam se dabat, vehementi studio inhaerebant populi hia sacri* coetibus, non tam propter splendidum, quo D felgebaat, apparatum, quam propter ipsam agitandarum ae definiendarum quaestionum gravitatem. Nihil enim eat aequiperandum cive piae Epbesinorum exaltationi, publicato decreto coelorum reginae maternitatem vindicante, alvo inaoHto motui quo agitatus eat orbis per concilia Nicaeae, Lugduni, Viennae, Tridenti, Cleromonte aut Carthagine celebrata.

Pro una tantum provincia regulae statuunt concilia provincialia, quippe quae ia sola», quibua coaetat provincia, ecclesias auctoritate polleant.

Bola per se, ae remotis etiam enoteris provinciae civitatibus, quae hpe laude inclaruerunt, urbe noetra metropolitan·,' soptamdecim eeaeiha gaudeas ac pio superba numerat. Ultimum, priore vigente publico regimine, praeaidem habuit eardinslem de Sourdis,

ı Nssttas ⊏srmri, satsa riserim apeateihue l»>mi*i, U emMam Imas-Tsnarie In (tasfial·*· nsmlnetaa

ǂ Nsarias Ksbts, sseristse Wastrimiari et nvnraadmimi riserit sfsstsUsi Irirm (Muraram et ta^amUna (

JBb£*KmMA*

^^Bq A NaAIM^wk

mm›, at demi··· d· La Rrauma, eeeleainn finriateneia praeurater.

Par 4m at amplia· aaaoala luapaa»· Nara ooecili·: media antom a prcorita, qua· orbi· avee·ioMm nriaabatar, Daaa, euiua impervii an* aaaaaa, deaiderutianimam bane aimai ac peaatiariuMim exoriri votait noatra· libertati· aerum. Haie boeor providae ac capienti poteatati ex qua tale muaaa aooepimua!

Primam provinciale concilium noatrum Burdigalae, anno I860, inauguravimiu, paada diabaa poateuquam provinciae Pariaiorum, Aveaionia, Turonum, Remoram, eodem voro tempore quo aunm celebrabat illaatria eoeleaia Lugduneaaia concilium.

„In hoc primo coetu,' aiebat anna ex iatiua ultimae ayaodi patribu·, „haud profecto iatendimua rea praeclarae operari. V'erumtamen, praecelsae doctrinae catholicae veritate· praeooipuic huiuace temporia erroribus oppoaitae, immunio eocleeiae auctoritas, et auprema Pétri potaataa agnitae, nubaa omnea qnae a praeoedeati concilio auperverenant in perpetuum diaaipatae; iua commune receptum et principium unitatia in diaciplina reatitutum; studia eccleoiaatica corroborata;-iwvue sacerdotali celo additu· ardor; vota demum vi magna expreaaa ut augeatur tribue monaatica, cunetiaque fidei et oharitatis operibus incitamenta vehementer praeatita; hi erunt praecipui concilii fractuo cui datum aet aedera poatridie atque etiam pridie forsan dirarum tempestatum. aub sereno Aquitaniae ooelo, in hae raligiooa hoapitalique civitate, quae noa voti· auie proaequebatur, quae noa insigni coluit honore, quae vulto c noa salutavit amoeno, noatri· ae haud ingratam praebent benedictionibus per viaa ubique aparaia aut froritibud parvulorum auorum impreaaia.

„Civiin· Burdigala, quaeeumque deincepa fatura vint, tui» in annalibua nova loua acquisita eat Ubi enim alicui provinciae novum additum eat concilium, huic et novum decua aooesait; haec autem ayaodua in coelia aimul ac in terria «cripta. vineulum eat quo atrictiua civitati aeternae iungeria.'

Hoc bonum concilii, cariaaimi fratre·, haec ex eo refulgens gloria, hi intimi habitua quibua oonneetuntur deincepa omnea epiaoopi, aacerdotea fidelésque immensae provinciae (noatra autem trana maria patet), *hi* /umrafs qui «umd rurum rumps urguraat, omnia iata bona hodie veetra fiunt, optimi Rupellenaea.

Certe, poataaam tanta noa exaltatione comitati modo fuiatia, Matqnnm ipaMraateraa die tot filialia D reverentiae aigUie Engohamae, laraaei, Coaaaci, Rioeomonte, Santoni· et Rupafortii cumulati taimus, nemo auapieubitur ia Oalliam ipaiaaque institutio··· proxima impendere pericula, eo quod dum inimicae homo in agro patri· tamiliaa ùaaaia profane «eminet, epiaoopi quidam oonveuiaat ut regnum Dei fuleiaat, et magna denuo immotaque proclament, quae mundi peoam aaaeraat, principia.

Quamvis enim orbi· huiua motibus haud immiaoenmur, tamen circa ea quae maxima filiorum noetroram intersunt, daaidas eaae noa poaaumue.

Si quia autem iateUigor· aliquid cupiat oiroo haec tam ieearta, aegra atque luctuoaa noatra· aetati·, illud recogitet, tempera aoiBoet quibua pop*H tramrfnnuantur, meati humanae eampar eaeo porieuloea: eoa aatia ea quae Dei, ab ii· qua· homini· aunt, diaoecnuntur, nullum iam percipitur diacrimee religioeam inter et artem politicam; eeefiaeditar quod perit cum ee quod manet

Ah! Ui dÜMÜaaimi, at, onm deaimi eatavi eae-

MSÉM VelMl vieiMMM» miraeaie at mem-

rara^mirara mmmJ raja

rara quidem ie fidolium ομμομι panum; ai, oao·utieeta ob hanc immaneam .vertiginem munda, ocourriaaaat ooaoilia, id eat, quidam ex iis eoetibua, in quibua eaclaaia quam eaioa ordinata, Deo duco, apparat: nihil' haesitante· afflraaamua rotrogreaauram Niaaa rooontioram impietatem, in ooaapoetu amA thematum qnae ueo ore praotuliarant [corripç protulieaaat] noatri praeoulee.

8i enim ex aointilla incendium oritur, ai e torreatibua ponnixtia flumina adoleecunt, ai milite· aub iiidem incodeatea vexillia aciem efficiunt, qnae fbiaect tandem via. quae potentia epiaeoporam noatropam, ai, iunctia «acria capitibua. unamini voce, hia fluetibua errori· dixiaaent: Xae pracadatta empHnaF

Sed heu! venerandi illi pontifloea qui tam honorifice duplicem aoieatiaa ac virtuti· coronam geatabant, poat tot officia patria·, humanitati, «cientia· collatu, miaara diaiuncti vivere coacti auat. Poteatate·, aut praeoccupatae aut debilior··, eoa aedibua adatrictoa obatinate tenuerunt. Sub a^eeie cohibendi poteatati· apiritualia uaarpationea, eiua irritam actionem' fecerant. Illam auapicio·· legialaiio diffidentiia atque oomp«dibu· aggdada revinxit; omnia intoleranti philoaophia· pormiaaa aunt' Ecdoeia· autem, in qua •ola regeneratur et coaaervatur liberta·, aervitua, dedeeua et aaeviüa· reeervata fuere. Illud tamen haud inficiamur, hia noatri· dariaaimia anteceaaoribua neque doctrina neque «olo· defueran't, quippe qui coeli adhuc et terrae aplendoribua circumdarentur; hoc unum illi· defuit, per quod in aupremia diacriminibua ree dirimitur, invicta acilicet potentia a Spiritu «ancto promi··· iia qui in nomine Chriati congregati aunt: *„Vt»* rant cengropeta *in* naaim·•wo, *Hi ?dm.*

Intere·, quantum··· clamore· queatuaqne ingeminarent, tamen rerum aubveraio in mentibua facta, for·· ae prodebat. Familia, aocietaa qaae hacte-' tenua aab Dei euatodia fuerant, homini· tutelae commiaaao aunt Homo Dei locum unurpavit; hoc conatu· eat. ut eaaet menaura, arbiter et domina· omnium rerum, etiam ooeleatium. Deiade erupit teterrim· omnium, quaa unquam munda· aapoxerit. tempoatatum; at pontifice·, alii moriontoa, oxailium petente· alii, fidem'auam aie teatati auat, ut illi do quibua exelamaaa ait Paaoal: „JUhratar *M aaaratier taatihw fari »« tugadendoa trerfamt."

Domini de Ciot But^galeaaia. de Saint-Aulaire Pictavienais. de Mercf Lucioaeuai·, ipaornm collegae, Petroeorenaia, Aginneqaio. Satfiaten···, Rapellenaia, Kugoliamaoaia, «t Uoadomeeaia maria taaa- «ierant, et in terra quae eoa anaoepit, aemen depo·uarunf veritati·, que poatea accreeoaate, aperti auat oculi quorumdam fratrum noetroram diaiunotoram. Ultima· epieooporum Saatoaeaaiam,· demi··· domina· de La Rochefoucauld, ad coelum properavit, dextra palmam gerana, at eoainageretar Satrapi·. Delphino, Hilario, .Froatoni, Aaaoaio «t Caprario. Ibi, eum eia, intercedit pro dioeoeaiba·, qnae creditae auat eerae epiecoporam boc ia eeota eoagtogatornm.

Rorum aupplieatioaibue, frutrae ouriarimi, debemua benedictione· quaa ia miaiaterium qpiaooperam veatraram «Audere coelo' beneplacitam eat Diae Domini poalo minea violata·, aacrae mmm eeavivae numera plura·, *ît* pietate peratiore·, beepyola •aaceptio tacta Dei beminibaa qui nee pnaeeednnt.

85* 0O1K1П4uM»OT»αA·M»I)IβAX4П«·, tTüMBDraJLAB, laWtaMM «M

mmnm peatiitaom iuMmo; Art*Mata· liWiIIl, nt elgntim mnltetit aetii pren-

"hm· îJîmm£μ3K

militia sciliost atqre npeuteU steen, Dm teboatn, gsroas; miles eta, Gafita, at apeetotea, atqM erbom par Christi religieasm, hamsaisrsm aWriha, «baa nempe aaaetM Dai ennsM, megMrum eveagelti virtptum apoatolae. BaNgIooaa· taoade, orbi ealateat emerit: libertae eaim, gloria, poputorui· Mieitaa, quasi necessario adaaataatar Hbertati, gioriae et quieti eocloeiae. Testes eant omam hietoriae paginae, qalbw etiam ratio eaftragpMr, earn nihil aliud exhibent eooleeia qaam vivam exprssriooem eoram quibus indiget hanuuam genae.

Etenim ilhid nunquam e memoria nootsa exeidat, ubi ecclesiae vox. audiri desierit, tunc vim feram incipere, et eae, quae populorum aaimoe perturbant, rerum eversiones, nihil aliud mh quam ooUuotatiouem contumaciae adversae auctoritatem, et eruentem christianismi eum pravis oupidItatibu duellum.

Itaque, perseveraao et sincere hamanaram potestatum eum oodesia unio, hos tremondoo motas sola cohibere valet. Nonno, diei potest, qaocamqM contraria hie indicia penetrant, hio quodammodo vias catholicae religioni praeparari, ia omnibus qai recto sunt sorde? Igitur, aoa reformidemus clamores vanos nuribus nostris etroamquaqne resonantes: relate plenum eet nostrum ssooelum, erroris quidem aoa veritatis. Haec viotoriarecti sensas publici, ot unio haec potestatum humanarum eum oedeeia, iam non solum opem, sed robi ipsam exhibeat: mmo omnes catholicae nationes vexilla ena modo expanderunt, fortes, duoe Gallia, mittentes exercitas, ut Petri oueeomori restituerentur poeModoaee, quibas ab um e maximis nostris'regibus taerat ditatas?

Isto consonans, concordia hose oxpeadoet ae firmabunt Ubertates publicas, dam eae principio ordinis asterni religabunt. Ah! quid reo vere significent: WUdfaMNII *JDI iβviβΐΐΐ* CfFTtMk**

Adiuvate nos, viri, fortes ia belle, periti administratores, magistratus integerrimi, quorum praesea tia,' praeoortimqna religiosae habitae, eofomnifoti huic tantum, spiesdarem addunt Omnium, que ad homines pertineat, rorem sumam.est religio; omnibus doloribus remedia servat, omnibu montibus hsmeo.

Imperium suam in animae resumet, tuMqne odia pohtioa omnia extiagMUtar, divitaoensqM desinent queâvitatee raraqM perturbant; taaeqné in tam stabiliemur paco, ot digne suam estis' m. nureum' peraequetur.

Uett iam, carissimi, huius triumphi diem queri e longinquo prospicere; qui, at titias properet, ideo Repellam episcopi vestri sonveaereat. Quod bis fit, iam foetam est, ot eoatinuabitar Ia echo oaths boo. Iote tot pontificem consensus, tote regularis omnium ordinum oleri concuras·, tot proose, iam prou votante·, tot ia oemmuM-eenata·, sub intuita iaspiratioMqaq divina, seoseaou mu oarebnai.

Qaahs tait ab initio, tatis ogredtotur ex Me novis ooeuMaHo oodesia, 'coipum instaurando; ia ·onspeetu populorum sow ostendet, ut est, rebus spoliata quae ipsam non eeeatituwnt, terreo uopureminsus. at splendere mundum reptent, oumqM consolationibus recreet, propria siitute fortia, quae note nec invidiam suscitare ms repugaedaMm psuvoeere deberet

Semper ad eo devovendum paratum euemdetium

Aifeii item···· *Mt|*Hra p**tMIofW| viMtn* mm sappIteatioooe ingeminate! Orate sacerdotes st IW·, ont· fismati ftunuteoqus IM Ia eaMtaariorum veotrorem eileatio ac quiete; ab aactore omaiam donorum potentate at eaavea haine vitae vestrae oeeleetie «done in eoe tetpergat qui earn mando oolIMtari eegaatar. Divisam flagitate inspirationem pro hboribns qaoe susceptari cant praoealoe vestri, ad honorem ecclesiarum suarum B oviumque utilitatem.

Ta natem, quem tam amanter tamque reverenter salutamus, pator ot pastor ingentis fiuniltae super Orbem diffissae, iterum benedic nobis: ad pedes tuos, cam obsequium filialis subtectionis inviolabilisquo dovo^tonia, paucis ante diebus, sisteremus, quam pie, qaam vehementer viscera nostra commota sunt, queado-noe inter amplexus tuos accepisti! Ecquis scire valet quo amoris nor nostrum exaruerit igne, dum neo cor premeret pontificis, qui, uti magister, tots* βAβτίΐM *e

Quanta effirntoae, quanta effectione nobieoum de boo episcopate loquebaris, de hoc doro, de istis. Qalliae (deHbns, atque praesertim de his provinciae Bnrdigaleasis praesulibus, qui, ut splendidissimum suarum eoclesiaram titulum, vindicabunt hocoe testimonium, quod nobia commemorare permisisti in uno ex angastissimie orbis coetibus' atque utinam omninm episcoporum, omnium sacerdotum, omnium flHorem tuorum obsequia onus apoetototetus tui alleviare valeant! Utinam domum preces votaque nostra faustam accelerent diem, qui ia unitate totum genus humanum constituât! *„El* «rit ssms esito rt unus poster." Ameu.

Oeneis habite Ia ssstesta eathodrall BapeUeosi, «te M talll IMS, ab BtastatasMs as rivirn Mtiiu i teals· «emine tliirg· msiuesb, eptosepe Petreoereeei, tatae eolemnta II mista eeedltt prevtaetaita.

4 Itomtae /netam M utad, *4* «et iratam» orali· mrti ia
(Pu IIT, M.)

Illustrieeimi no reverendissimi praeeulee, ditectimdmi fratres

In has itarem voces erroneum poetae noetrum erumpit, eum lieeat nobia denuo aderas his sanctis M eetessnibu· eoetibus, qui, per dueontes nanos ot ·mptiun, ia Galtiis iatorrupti, miraculo omnipotentis atiesriserdiM Demini te neo, feeraat restituti. Vere noeri eootM quos oooieeia eeuoiite vocat, et quorum vMMtuadao mterepalhammueeter, hte nuperrimte dtebae, aaturam ot boaa eeannbst.

I** hlÎM MrtillM bMM bSBWB BO magnum vobis dederat nuntiam, quem gaotteutao eeseeperatto: mo oui· uee tetet quante alacritete, evoe temper detaira, verem auditio opteeepi qui vestra gloria eet, oaiaeqM vm tam eoroM estis. Pie corda vostra oxahavêruat, apparentibus inter merada vostra tot pontificibus: st. postquam inoli-

1'

' Xtara oborita· «t [Lleea.IV, ·]

• hsearsntiee snbn, «teefaii ae erasratautae raya epotas· hera radam, te pra fid·· peusdtaMr, ta ratitas ssrestar, Bs

Bstastis anni IBI

Betie ' nwMMt frBotibvBy nwvvwKirtiBi ' J be»o4MM*bM sepM, «mmmvMb MIwb· vîmm titm.

ƒ lut» ergo, dileeti Bup«lienees, aampm b—« dicti sitis! Tuta tprippa gtutia ei Maritat· advMtam Metrum etoespistie! qeod eolias triai aasorieqM vaatri inspiratio Mt

Hodie, fratna oericetM «parte saeunda eoacslii nostri Natione, ab angueto illius praeside at a digno epiaoopo Taetro designati, hhnc atoeadieae cathedram, maxime dolent·· ex venerebilibus collegia nostris non apparere aliam qui malto dignis» ministerio verbi functus fuisset Talem honorem non debemus nisi tredecim episcopatus annis, qui, poat dilectissimum pontificem vestrum, noe utiquiorem provinciae huiua snffraganeum constituunt. Quantumvis autem ddbilis ait epiaeopua, fortieeimue eat per missionem Christi et ecclesiae.

„*A Daatiea faettua* eat istud.· «t est mtreMe m oculis noatria.**

Ad verba redimus'nnde processit sermo noeter: et quomodo ab hac repititione abstineremus, postquam conciliorum sanctam libertatem ex eonfliotn violento salientem, iuraque perspeximus inter tarbines'agnita, postque tempestates servata. Digitus Dei est hic.

Saepe audivi scepticum dicentem: mihi ostendatur miraculum, et credam. Quale vero miraculam evidentius, tangibilius, universalius ac peraeveraatins quam ecclesia ista catholica, apostolica, Romana, semper una in fide et capite suo, a decem et octo saeculis, inter revolutipnes quae thronos atqae coronas, institution·· et populo· conterunt! Agodum, has revolutione· numerate, si potestis. Sed facilius arenas littorum vestrorum, silvarum folia, astraqu· capitibus vestris superenrfhentia, dinumeraretis. Ego vero, quando, extra ecclesiam Romanam, haa, ·χ una parte, commutatione· religiosas et quotidianas, has inversione· 'politicas invicem sibi cum tam stupenda velocitate succedentes, 'eoatemplor; quando, ex parte altera, video ecclesiam hic solam semperque in petra stabilem et immotam, in •adem fide, iisdem doctrinis iiademque conatantem institatis, quae nullam, - decem et octo saeculi·, mutationem subierunt, cum suo pontifice, suis episcopis oonciiiisque: hoc stupefacta· miraculo, quod in mundo unicum Mt, Medam prophetae vocm repetere cogor: Dstmme/betens *Mi itini: ei Mt •nrM»* m oralis eestris.* Solum ingentis huius facti historici studium, suxiliaate Deo, scepticum quampiam m fidem deducor· posset.

I. Diu nimis, apud nos, dilectissimi fratres, penitus ignotum atque indigne conculcatum fuit principium istad magnam venerationi·, quae fidei, auctoritati ac moribus debetur. Quot evasissem·· calamitate·, ai wmpei* animis iasita fuiseet illa religionis reverentia, quae sanciens auctoritatem, moresque protege··, longe efficacius dationes tuetur quam arma et leges!

Principatui ae moribus, dilMtiseimi, vire· addit fidei cultas; quo decreeoente, illi languescunt; quo pereunto, svaceecunt Tunc incipit societatem terribilia agonia eingultieae et horribiliter concussa. Quot lacrymas, quot erueris fluenta eoetoeiae matris nostra· primogenita proAidit, his vigentibus principiis deplorandis quae patriam nostram adeo inebriarunt Horum originem et causam scire vult»! Fideliter 'm exponemus.

Simul m superba ratio, qaaa humilis tantum famula teee debebat, proclamata Mt magistra ab-

' Conea, oaaaaak vcsros XUV.

^t^sive^tanfli^^ s^tfia^|ta^i in^I^B^t s^s^t^Bs^aMs^t I^setit^sa^t fihit fidei at aaateritati·, quas eligere, reapue··, re■saars «t tradar·, pre arbitri·, poterat: statim emitti potuit teeryusabrite alomer tamdiu in patria aestra audit··: abeuat fidae, auctaritas m msrsa IUfee nasaqae in grossie sesderueram aerie tatam, ialeetum eet dieeerdiaq formantem oriae •asta· aaarehiam enaritatarum: terribilia scintilla qaaa iasmeusam iaeaadinm pradaxit, inter, debilitato· sascuh praacadestie. Hae debilitato· inaudita·; saeculum hoc perpetuo deplorandum, - lato incipi···, inter saroaemoe at blasphemias procedas·, •t in sanguine periret Nonae abjseus abyssum invocat! x

Num qMmquam vestrum latet labor ista inter populo· acBbrivatbe nunquam vastare deeineas! Praecedunt animi cupiditate·; sequitur incredulitas; terribiles demum flant explosion··.'

Quid non viderunt patre· nostri! More·' publico· palam inquinato·. „3 planto pedis *tuqat ad mt Hmm* neu set saastas; User *ft plage* tautens**1 turpia ac pudendae voluptatis. Son satanae simul cum odio eocleeiae his obtigit qui, praecedenti saeculo, philosophi vocabantur. Eorum penna fel amarissimum instiHavit; os 'eorum sepulchrum blaaphemiae et immunditiae patens, ironiam evomuit atque contumeliam-in omne quod nobis sanctissimum Mt. Interea, peribat fide·; pusiHamee effectae sunt terrae potestate·. Auctoritas omnis, ipseque Deuinane vocabulum fluit. Ecclesia primum irrito, mox Alit spoliata, captiva, exui, aut martyrio tradita. Sed tunc apertae eet gurges qui omnia deglutivit in Galliie: fidem, auctoritatem, more·, id est religionem, patriam familiamque. Patre· nostri victimae Aserunt

Idne intellectam eet fratres carissimi! Et qutuitamvia cruenta fiderint praeterita documenta, numquid aetaa nostra sapientior evasit! Proclamatur illa luminis aetaa. Esto, si de scientia ct mventiouibua agetur; est, bona fide, quis nostrum fidei, auctoritatis et morum eam aetatem proclamare auderet! Procellae ac tempestates, fletus et eruor, corruptio hietoriaque, heu! nimium merito reclamarent.

Quando, ut iterum societas constitueretur, religio invocata est, num illa quasi principium, aut quasi merum instrumentum habita est!

. Sane clara quaedam nobiliaque corda, luctuosae societatis nativas, scilicet fidem, auctoritatem atque mores, restituere voluerunt; sed vicerunt citius cupiditate· fidei deletrices, imperiumque rationi·, quod auctoritatis inexorabilis hostis Mt. Dim «talos adhuc habuit ecelMia: et inter duM.abyseos Gallia nutavit

Quid tunc actum Mt ut illa non rueret! Nuntquid ‹a religione novi aedificii lapi· angulms postulatu· eet!

Deflendum exortum ^eet systema quo intendebatur, legislatio sine numine, viri houMta· sine religione, disciplina moralis sine dogmate, philanthropia sine caritate, philosophia revelationi infensa. Abeque fide scientia spargebatur, absque instructione educatio'. Talis institutio audacter lumen vocabatur. Luman quidem erat, sed mutuatam, sed pallidum astri nocturni absqne fecunditate et calore. Videtis, firatrM carissimi, rationem, iterum rationem, semperque rationem, nusquam fidem, nusquam quae •x ea manat auctoritatem, at structuram sine fundamento, natem abeque gubernaculo et directione. Surgant venti prooellaeque: naufragia et ruinae sequentur.

' Is. I. «.

' Legendam vidatar: d*sfu· sAesSisas mWrut·'».

W

Per dim iataa ia perpetuum tapaain , auctoritatem à* aaaraa, quid agebant paaMaaa at sacerdotes OaMaa entrai? Quid bearium batea saoeaH? Invigilabant eptasepi, tpuimiateaae damna Israël, per vim dispersi: praaaripta aaba taaa araat oonciiia. Proteetabaatur adeem· anetilegum lab·*. real diebus domiaieis eenanetam, Matra probroeam theatrorum obeooeeitatem, dootrinarmn peefilsstism, inventutis soeptieiamum, advenus namporitionem, reproduetionem at dreamforaaeam traasmisaionem veneni quotidiani quod disseminant romaaensM libri, libelli, commentarii, folUeuHl, usque ad reuiotiaaimoa viculoe vitia mortemque comportante·. Igootum csm non ferebant pabtores fidei, auctoritati ao moribus periculum imminent ex his pestilentiae cathedris, quae exhibeat etiam remotissima rura, non iam solum ut aemulas catholicae cathedrae, sed ut pastori eiusque sacris documentis hostiles.

'Quid, bis malis diebus, agebat sacerdosT Sacerdos infelix! In civitatibus, i» villis, in vicis, indesinenter repetebat: 6'mnn Drum eofas; dice do-, mixieo» saneti/icobû ; hamnoMe non ena; neu *fitrdbtri»;* oatme peeeato fau *amjUderii; crtalornu iiMit nueipui.... E suggesto* iterum iterumque dicebat: *IMdite fuet* suat caeserit cacaari, at puas sunt *Dti Dt·*. Tunc quippe, ut semper, sacerdos viriliter ae ple causa tuebatur fidei, auctoritatis et morum.

Quid agebant homines nostris in urbibus aut campis? Heu! nedum verbis et exemplis sacerdotes adiuvarent. ut fulciretur oollabens undique aedificium religiosum ac eoeiale. hi plerique negotiis aut voluptatibus suis uniee intendebant, plure· somno indulgebsnt ; quidam demolitioni operam dabant, catastrophen no auspicantes quidem.

latis scientia, opibus aut muneribus.quandoque claris, clamabamus interea: Cavete, abeunt fides. auctoritas, moreoque: cum eis non magis quam cum igne luditur. Cavete: impugnatio religionis, societatis, familiae, proprietatis intestina impugnatio eat. abyssi defossio, incendii creatio, lapidis angularis evulsio. Imprudentes, nescitis quantum vere dictum sit: *„Q>àa* sentam srminebuat, et turbiwei metent?* '

Prophetas funestos atque mendaces Israël vocabat Dei nuntios. ,

Si vox episcoporum sinistra fait, numquid ipsi mendaces fuerunt? Terribilia Collisio facta est; terra tremuit ; rivi oruoris cucurrerunt, iam fulminis fragor super capita nostra intonuerat. 8i de sola religione periculum foisaet, vere nescimus utram tali tonitru evigilaasent isti systematic· dormientes; quando autem mediis in procellis oo-Jos aperuerunt; quando auribus perceperant hase fatra,aibila: partitio bonorum; quando promiscuum vulgus in proprietates irruens conspexerunt, tuae demum intimis visceribus commoti sunt: ubi enim thosau* rus noster est, ibi eat Ot cor nostrum.

Coram tot terribilibus eventis, rem notamus, ad fidem, auctoritatem et mores redire visi sunt homines illi qui incipiebant, sero nimia, intelligere, exclusis his magnis principiis, nihil superease aliud nisi perturbationem'ot anarchism. Religionem implorarunt. ut immutabili sua doctrina, ius proprietatis tueretur, ne paternam amitterent haeçsditatom. Tunc coelorum filia, iniuriarum (mmemor, inter ebullientes animos, munus suum iustitiae et caritatis, ut semper implevit

'Dies nostros, carissimi, attingimus.

Π. Bareea aspecti, dlseitu, adiero ree, eeeseiee-inatn· m dlgenn tariÂ "utfaeai nebis saltem mat ed detoeepo iBae peeeiut, eam pavores apeaque meatibus neutris Jasideeat Hinc nobis duplex expositio prneeto occurrit

Tria timore debempe. fratre· dilectissimi. Isto ed religionem reditus modo « nobis memoratas, num generalis est atque completas, nam dehinc constans permanebit? Satae fidei atque virtutis anipis inest, ut defendatur sacer diei- dominicae cultus? Quae dextro adeo potens obicem .opponet insuperabilem his doctrinis religione ac societati infensis, quae intellectus et animos adhuc corrumpunt, et omnem principatum ipaia odioaum reddunt?

Inde, fratres carissimi, oriuntur nostri pavores, qui, ingenue dicimus, eo magis crescerent, quo, minus vox nostra intelligeretur.

1. Quidam aetatis nostrae homines mirum systema somniarunt, admittendo vel abiicicndo quodcumque in fide catholica suo privato sensui aut potius desideriis et cupiditatibus vel arridebat vel displicebat, philaothropiam jactantes, fraternitatem vero, sacrificium et abnegationem avenantes, ante omnia seipeoo et appetitus proprios amantes: sicque fidem moresque suos aedificantes auper quemdam ecleqtiamum religiosum, quasi fidei doctrinaeque catholicae moralia principia abscindi possent. At illa, quasi catenae annuli ita inter se uniuntur, ut, uno fraeto. simul catenam djsrumpi oporteat.

Id «ane voa qui summum obtinetis gradum vel in civitatibus, vel apud ruricolas, intellexeratis, quando nos tam dure castigabat ira divina. Ad plebes caece (tarantes. quasi ad incendium devorans accurrebatis, alta voce proclamantes in sola religione, salutem Galliae superesse positam. Quin? Ex vobis plurimi ad religionis praescripta, quae pueri observarent, redierunt. Dominum indo benedicebamus. Ast quid enim id tacerem? ex quo tellus non concutitur, ipsi nos tremimiis. ne redeatis ad vomi · tbm quem provocaverat venenum istud indifferentiae ot cupiditatum, quod animabus vestris educatio corrupta instillaverat. Iure meritoque semper postulatis ordinem, iustitiam, pacem; sanctam divinamque-proclametis religionem Christi, quando rebellionem proscribit, quando potestatibus obedientiam, et proprietatis ius inviolabile praecipit. Cur ergo caput interdum avertitis quando, in ipsius Dei nomine, loquimur de castitate, ieiunio, abstinentia, peccatorum confessione, et communionis paschalia sacra sumptione?

Miseri aegrotantes, sine pungenti operatione curari optaretis; aat illa necessario eat subeunda. Vani inquisitores remediorum societatis, adhuc inquirita, semperque investigate. Inanis porro indagatio vestra eat'extra fidem, auctoritatem et mores. Si sincere, ut credimus, regresai estis ad religionis principia, ,in iis perseverate, ne similes indicemini nautis qui percutiunt peetua, (tarent· tempestate, et blasphemant, sedata procella.

Numquid religiosi ac sapientes 'tantum eritis, dum saevit iustitia divina? Nonne Gallia nostra sat plagia, ut Aegyptus, afflicta est? Nnmqaid Pharaonem referentes, plagam omnibus terribiliorem exspectabitis, ut deinde, defixis cervicibus, ' in profanda demergemini, ubi tandem religio, .familia patriaque,in perpetuam evanescant?

„fattUifitt ti enafamiti gus MtdioUtis farrea».“ Peueate quid iterum reformidemus. ,

3. Pavemus, narissimi, quando hebdomada qualibet, se eoMtrq sitissimam pedtam ostendit iafelix noetra societas, die precibus et quieti couseorato. -Quis dabit capiti meo aqaaat at oeuHs meis lacry-

* Hac vues tiguitoaamr *fnOUtut* (Mioh).
* OS VIII.?.

rnm featem, «t tafMM 4M 4«bM«m prefix a aatieaem?

(Ns periodica, erubcoMatibus at oflbMis vielafa Mtienibus, D«u ipaa· prsvoeat quasi tUornm ore. Ma ai Terti» audacter imprqpecaas: Die dvmi* nioeeponbor, at crapulae omaiqae libidini crastinum · diem deputabo. Fera sMtilognqne iroaia, qaaa frigide at undique, apdl nostrates, diviaam promovet vindictam.

Id inate concedamus fratribus a fide nostra alieni», aemperquq cordi noatro adeo dilectis ut sanguinem, ad ultimum usqus guttam. Doua taatai est pro ipsorum illuminatione at aalnfe libenter funderemus: aaaota lex diei dominicae fidelius apud eos servatur quam inter ipsos catholico». Cur ergo, quando rideau» priorum pacificam exaltationem ot prosperitatem, dum noa olim tam quieti, nunc totiae infer tempestates et evomendos ignea perturbamur, hae benedictione» aut' maledictione» cultui aut profanationi dierum «acrornm non adacriberemu»?

Qnamdiu laborem maledictum et aaerilegum die dominica videbimus, erga patriam nostram perstabit tremor. Qnamdiu pedum pastorale manu» nostra portare calebit et lingua nostra paralysi, glacie aut morte non obrigescet, contra scandalum hoe contestabimur. Si nulla potestas remaneat qua huic legi reserentia conciliari queat, tunc, corde angustato, dicere nunquam desinamus: abeunt fides, auctoritas et morae. Id neminem lateat, horum sepulcrum est profanatio diei dominicae. Iam non supererit nisi ut faciem abscondamus, nova flagella expectantes.

Grate» intimo ex eorde episcopali retribuamus potestatibus terrae piisque sodalitatibus, quod tontaverint exstirpare de medio nostrum cancerem hunc corrodentem. Utinam opus provoquantes, constante». perseverantes successu tandem coronentur!

Quod autem diximus de servili opere diebus dominicia, idem dicamus de pravis libris qui novissimum timorem nobis incutiunt erga fidem, auctoritatem et mores. Fortia est, non diffiteor, episcopus, quando una manu super alteri posita, altera baculum pastoralem tenens, oculos ad coelum tollit; hoc mihi fides, hoc experientia pectusque testantur, et fateri debemus non debilitate», sed timores quibus angimur. vehementer isti nos premunt, carissimi. Quomodo namque non tremerem, quaai pastor imbellis quando gregem lupi invadunt, dum recogito quod in nostra infelici Gallia, paucis abhinc annis, sitissimo sole et impune, octogies centena millia librorum fidei, auctoritati et moribna infensorum circumferebant, non per maximas tantum urbes, sed usque ad humilem etiam viculum milleni homines sinistra facie apparentes? Quale nomen eie dabimus? Profecto nescimus. Parcite nobis, fratres carissimi: etiam ante crucifixum et altare prostrati, id memorare noa poseumus quin intime commoveantur imo indignantur viscera nostra. Poteetne .mater, placido pectore, conspicere parvulos suos veneno mortifero contorqueri?

Indioatur ubique effigies malefactorum: quare et nos non delinearemus effigiem horum insignium reorum qui totam Galliam peragrant, furente» incendiarii, percussores venumdati, dogmatisantes mercatore», veneficorum titulo inaigniti?. Vocantur iati: circumforanei propolae.

Fremant matrea tale nomen audiendo; vigilent patres, domini, magistratus. Quia non contremisceret de tempore praesenti et faturo?

Equidem adhibitae eant quaedam cautiones vigilantiaque; hae voro numquid sufficiunt? Nequaquam: id alta voce clamandum. 8i minos eat malum, semper tamen malum perstat, nisi evideu- 4ia aagetar. Raimrer*, μ nos pasderules peVagæde visitatieoe·, saeptus, in remsttasims etiam tugurio his oorarrimus propolis qui, ia reginae nostra, phsrea victimas iaterfeeeraet quam teterrime» eontegioaee aat eraoatiasiasa praebe.

MaaibUs plaoduat qui ad tal^a consilia foederati suat: horrendo· quippe eueeaaaua habuerunt' Boae Dom! Quot ruina», quot rudera, quot ·trago», quot sorde»? Quo abiit, qni domi rigebat, fons auctoritatis protector? Et ipaa Ide» quomodo inter noa vivit?

Dubio proeu), fratroe dilectissimi, sitissimi» apud nos radicibus defixus fuisse neceeee est fidem. auctoritatem moralemque doctrinam, ut istae penitus non interirent in tam horrendis tempestatibus. Gut-, tatim infundite renonum; adhuc infundite, semperque infundetur: quantumvis fortis robustaque Tictima fuerit, tandem illa succumbet. Primum sentientur in corpore molestae tractiones; mox superrenient acre» dolores, demumqus lethalis singultus, frigidi sudores, agonia et mor».

Num attigimus extremam hanc lamentabilemque periodum? Nequaquam, fratre» in Christo dilecti. Nondum omnia perierunt. Tribus paroribus modo expositis quos inspirat praesens futurumque tempus, tres opponamus spei rationes.

III. Patriam protegent 'opera sancta quae superficiem illius operiunt; novae libertates aut potius iura antiqua ecclesiae restituta eam denuo vivificabunt; eius ad Romam reditus, et generosa augusto illius capiti devotio Galliae misericordiam et gratiam merebuntur. Salva tunc erit

1. Fiduciam non amittamus, fratres carissimi: fides, auctoritas et tuores apud nos non peribunt. Post Romam, matrem et Magistram ceterarum omnium ecclesiarum, quae sub casus mortisque poena in eius gremio mutuari debent lumen et vitam, post Romam, inquio, apparet Gallia. Quondam, ingravescent· procella, iura. potentia, opes, omnia demum ipsi ablata sunt, excepta fide, spe et caritate. Videte autem quot, intra semiseculum. prodigia, ipsa pauper ac debilia, hia adiuta divinis elementis, operari novit!

Millenas super patriae solum, quaai tot stellae sunt in firmamento, sorores Caritati» superseminavit providentia, sub diversi» quidem nominibus ae vestimentis, cum eodem Vero corde eademque anima. Ipsis subrident tanquam matribus parvuli derelicti orpbanique; pauperes, aegroti, senes, infirmi, ut angelos custode» eas venerantur. Nihil miremur virginis cbristianae pectus aeque amaaa est simul ac maternum, quia mundum. En resurgunt sanctuaria collapsa; progerminant levitae; fundantur monasteria; nascuntur congregationes; optimi fratres Doctrinae Christianae, nobilia illa corda, ,ub aspero vestimento apparent. Historiam dividatis vestrae teximus, dilecti Rupellense»; Beneti Vincentii a Paulo. Sancti Francisai Xaverii sodalitates adolescunt; bonus pastor erigitur, asylo· habet innocentia, asyliis poenitentia; piae fundationes denuo instaurantur; cuiusvis generis opera bona «urgeat. Sancte fecunda sibi, aliisque quoque gentibus facunda est ecclesia nostra. Bolum opus Propagationis fidei sufficeret ad saWnndum nœqmQuae in orbe regio beneficiis eius earuit? Quae nano mirata non est martyrum nostrorum fortitudinem, apostolorum nostrorum caritatem, virginum nostrarum puritatem? Galliae telina! semper ergo teUus eris caritatis uberes fructus deferentis. Quid! istud germen· pretiosum nihil nisi mortem portenderet!' Non aie, fratres» non sic erit Porro, quantum adhuc hia abundantibus fructibus addetur cum pretiosis

Hbertatibaa taribmsqae antiqato ia quorum peeaecesionem faimne reetitati!

2. .Tree iaiaatMee gratae iUatao east ia eaeieataua cuius poatifioes iam nequibant, a* badia, saeros coetus sdnnare; ia famiMam eaiaa patti aaa supererat libertae eligendi quos vellat Blierâm mutual iaetitatores: in quemlibet privutanmqui oegobatnr ex'ulare quando in ordine retigieeo, ad qum Dana at eaa* scientia illum vorabant, vivere at mori cupiebat. Quid autem accidit? Postquam per duo eaeeale suspecti habiti suat epiaeopi, qui tamen semper subjectionem et reverentiam potestatibus debitam' praedicaveram, quique invite separati laetam sustinere non valebant cintra fenerationem rationalismo et indifferentia nutritam, eam praesertim orbarentur auxilio religiosorum institutorum quae indigne fuerant proscripta: una affblsit dies in qua potentia, auctoritas, familia, in gurgitem praecipites, disparuerunt · ♦ '

8«d hodie, insperato providentiae miraculo, concilia pacifice habentur; adolescentia institui potest in veneratione erga fidem, auctoritatem et mores; hodie filii sanctorum Benedicti, Francisci, Dominici, Bernardi. Ignatii, piae phalangea, milites electi, auxiliatores nobis veniunt, offerentes inventuri optimam institutionem, fortia studia, austeras virtutes, labores apbstolicos. Hodie ergo confortemur et confidamus: fides, auctoritas moresque inter nos reflorescent. Gallia quieta erit, potens ac fortis; quamdiu tres istae libertates ecclesiae nostrae asserentur. Sic etiam novae catastrophes ipsi immineront statim ac his bonis eam dispoliare tentaretur.

Nunquam errori subiaoet signum hoc revolutionum praenuntium. Ad historiam nostram appello. Deus non permittet, id speramus, ut aliquando vobis diecre cogamur: haec mala vobia praedixeramus,

Finem fsciamus, carissimi. Id agere volumus c ea dignitate quae hanc nobilem decet concionem. Applaudent corda vestra, pontifices, sacerdotes et fideles.

3. Salvabitur Gallia dilectione eo pietate quibus prosequitur Romam, augustumque pontificem eius Pium IX, dilectissimum nobis patrem, grandem ae decorum huius saeculi earacterem, sub figura tam mansueta. Quantum splendebat, cum tiara pontificali. quando nobis datum eat eum conspicere ipso die oxa}tationio eius! At quanto fulgoqe splendentius radiante frons illa nobilis apparere debuit postquam redimita est spinarum Domini corona, dum Pius Christi caritate intus arderet! Vices ipsi rependamus amoris quo gregem Galliamque complectitur. obedientiamque, devotionem ae filialem ipsi reverentiam exhibeamus.

Religio catholica, ut scitis, honor semper fuit gloriaque nationum; tantum vero prospera eat, D quantum strictiori eum capite vinculo unitur. Id satie, in Gallia, intellectum non erat, neo tanquam immensa calamitas indicata fuerat levisdMfe etiam nubes inter patrem snpremnm filioeque interposita.

Diffidentiae olim extiterant, imo prodierant, quaai tenerrimi amplexus matris nocere poseeat dilectissimo parvulo dum adhaeret pectori undo fortitudinem haurit ac vitam. Quid aocidiaoet, 'dilectissimi, si periculosam hanc declivitatem, ad quam adhuc aScimur, semper fuissemus secuti*t* Brevi, oum tôt aliis nationibus, speciosa Gallia nostra, Gallia intimis visceribus tam catholica, sensim a Roma divulsa fuisset, quaai palmee a vite» quaai rivus a fonte: ad sterilitatem namque et ad mortem fuisset damnata.

Deo gloria, carissimi fratres, nunquam ree ad hunc statum devenient: spontaneo et uaanimi mota, pontifices, sacerdotes et fideles Galiiaram, iam fortalem, inter fena omnes revolaiieaoe, intoBexoruaC neeomttatem vineali fertioris oum leta cathedra quae non eneoumbit, eam peatMee oapremo qui namqaam erravit nos usquam errare potest. ·

Inde feeqaeatioree totae ad tamaleo sanctorum apostolorum peregrinatioaoe; inde profitas haec generalis ad unitatom proeam ot fermularum liturgies; indo o conciliis provinciaHbua, quao tribus abhinc annia ia diversis Galbae loch habita sunt, quasi tarâtes amoris in sanctam eodem dimanantes. Deo servire regnare est. Mento ot corde hio obedire vicario phristi, nonne hoc set libertate imperioque frui?

Id eatis non orat. Quibusnam arcanis motibus providentia, plaudente orbe, nobilissimam, quae nationi eredi possit, Galliae dedit missionem? Novit Deus. Neminem vero latent militum nostrorum valor, ducum peritia, omnium prona voluntas, ut Romae, ideoque orbi catholico, felicitatem et vitam restituerent in persona augustissimi dilectissimique pontificis.

Unde processit oratio, inde finem ei imponamus. Dommo /actum est istud.' et *Ml mirabile m aaulit* nostris." Hoc duplici miraculo restitutionis Pii IX et conciliorum Gallia salvabitur. Interrogamus adhuc historiam, finiendo.

Licinius imperator concilia proscripsit: „IVa«-*eepit* namque."ait Eusebius. „«w *epiacapi tupiam ititer M* de *ulla re* «m/erext." Victus Licinius cecidit.

Horam Constantmus sanctorum coetuum gloriosus promoter, triumphavit, ipsumque posteri magnum vocaverunt, *f*

' Libertati quippe ecclesiae suae studet Dominus: et principes, reges, imperatores qui eam sine compedibus siverunt moveri in circulo, quem divins impressit manus, et quem nunquam transgressura eat, semper gratiis ac benedictionibus fuerunt cumulati.

Venerandi in episcopatu fratres, eodem tempore, tres anni sfll. conclusimus concilium nostrum solernnibus acclamationibus, feturosque dies prospiciendo : anxii quidem, etsi Deo pacis plene confidentes, osculo fraterno invieem nos salutabamus, et post trienti nium,« ut sacri praescribunt canones, nos adhuc conventuros spondebamus.

Cum Dominus id nos perficere permiserit, grande hoc factum inscribamus, scilicet a coetibus episcopalibua coelestes adduci benedictiones in imperia, quorum oculi aat perspicaces sunt ut bona inde fioentia agnoscant, et quorum conscia fortitudo non movetur clamoribus impietatis semper infensae religioni, societati ac familiae.

Filii in Christo benedicti, os nostrum patet ad vos; pectos quoque nostram vobia dilatatur. Legite, scrutantes intima episcoporum vestrorum corda. Quidaam isti ambiunt nisi maiorem Dei gloriam, animaram vestrarum salutem, Galliae prosperitatem, id est, bonum vestrum temporale et aeternum.

Uticam vota nostra compleantur! Amen.

Csnolo quam habuit in eeelesia sua eetbodraU avalisas demlsm Clemens VIMeeeurt, opisespus BupeUensto ot flaatoaeasis, aoUe pentiMo assistens, Ms eeaelustoais esaetlH provincialis, t augusti I»*·.

Berartentar sd tsrmian suos.
(Isrom. XXXI, 17.)

Eminentissime cardinalis, reverendissimi patres.

Maxima repletus laetitia, leremiaa ' propheta Israelitis nuntiabat proximum captivitatis eorum Suent, ragremumquo in Israaalam unde exulabant.

Non minori exultât gaudio epiacopua, diem proapMewi felicem, qua sub pastoralem eius baculum

ravwt—tw ···· «mate·, siequ· Hta implebant <λ>M qte 4ix«Mt: .Alfa» ms^x Mm pesos mi *Mei*

DoW^Înri·· sp«i sapors mt mm· rwwlw,

dun sanetesa bane Mgnstamqns eonapWo coronam •eeteaia· principuss, quos pepnlorum noetroram «■gUBt «MOT M V«MtUtio.

Ver·, patres revMandiaainri, eonoUii hniua congregatio in hac dilecta civitate, qua· tali gnqua refubit honore. dig·· poeta· menm ldscia replet, •t intimi· ex viraaribua haec a^teri·· prophat·· verba depromit: ...dmnsaepnteres Miote.jUM; efaants •d Doimnum ···· *S/β* «mai «par··· m nsfmimn safutens •esteem."' *f*

Iam incerta non eet hume orationi· materia: Felix statu· Rupellae aub fidekretholicra imperio; calamitate· quae defectionem eiui" «ecuta· rant; fauata quae praebet omina faturi, praesenti· con•ideratio temporia..

I. Inspici nequeunt Rupellae origo et progressus, quin moveatur in animia pia aedificabo bx miri· effectibus a religione catholica, hia in loci·, olim dimanantibus. Sub illius influxu, crerait Rupella et invalescit. Ab ortu, insigniter catholica, quamdam, vix fundata, celebritatem habet, eiueque gloria inter vicinas omnes enitet civitate·, quae sensim coram illa evanescunt, quasi famam illius non aemulaturae.

Non dicam quanto ardore primi Rupellenses, id' Terram Sanctam properarint, irt debellarent infideles •d simplicem nutum' vicarii Chriati., Zelus eorum et valor sub crucis vexillo, bonorabilee immunitate· ipsorum urbi meruerunt.

Hanc urbem ipse Deus praeclare benedixit. Vix duo triave saecula, ab eius fundatione effluxerant. cum inter opulentissimas civitate· annumeraretur. Stupent advenae inspiciendo ingentem munitionum molem, turrium audaciam ac numerum, pulchritudinem monumentorum publicorum, magnificentiam ecclesiarum quae, teste veteri chronographo, tot ecclesiis cathedralibus comparari poterant. Quodcumque enim architectura arte perfectissimum et exquisitissimum exhibere poterat, in his religiosis fabricis, quas mediae aetatis Gallia extraxerat, in simplicibus paroeciarum Rupellae ecclesiis quodammodo co'llectum inveniebatur. Num loquar de elegantia camerarum auro splendentium; de venustate obeliscorum quasi magice fa aera prosilientium; de fufgore ornamentorum; de pretio ac multitudine vasorum sacrorum; de pompa et ordine celebrationis sanctorum officiorum? Sed prolixior esset huiusmodi narratio.

Vix monachorum ecclesiae a paroecialibua opu- a
lentia superabantur.

Indoles catholica erat quasi anima Rupellensium. Inter eoa, omnia fidem, pietatem ooeleetemque amorem spirabant. Aegre discedebatur ab hae atmosphaera pium quid «t sanctum redolent·, quaeque imaginem quamdam paradisi terrestris referebat.

In ecclesia principali civitatis eligebantur magistratus urbani, quos maiores vocabant. Ibi sacro vinculo »e obstringebant ad obeunda fidelissime omnia muneris sui offieia. Haec electio coram altaribus facta, erat deinceps species quaedam consecrationis, quae primos magistratus omni civitati obsequio et veneratione dignos praestabat.

Tunc ignotus erat spiritus ille ouiuscumque sublectionis et auctoritatis impatiens, qui saeculi huius morbid·· character «at. Uaaaquieqae in sua conditio·· qnietas manebat, ae Mgitaas quids· sins Hamte· traaaihra. Vsnosationoa aibi eoneiliabaat magistratu·, offis·· qua rehgie praoseribit palam adimplaudo. Inferiores suorum patr·· «t «xempinm pati·· w ostendobant, quam teporior·· at magistros. Viea aaa, falieos w indicabant subirati, quod rogarentur ab homiaib·· qui nihil ab inferioribus exigebant quod ipsi exactissime non porfieerent.

. Pia praoeortim aedificatio oriebatur ex maxima sollicitudine inter urbem vigent·, erga honorem Deo •t omnibus qua· ad eius cultum pertinent, debitum. Instrumenti· authenticis inconcussum remanet quanto •elo in blasphemiam et impietatem animadverteretur. Haec scelera aevariasime puniebantur sine acceptione conditioni· qualitatiave personarum. Quinimo, eo gravior poena erat, quo reua magia dignitate caeteris praeemineret.

■Coram adoranda eucharistia sanciebantur pactiones gravissimae et aolemniasimae.

Rupella tunc erga defuncto· maximam exerebat pietatem: preces, altaria sacrificium, eleemosynae, omnia, demum impendebantur, ut eorum poenae breviarentur. Devotio erga mortuo· semper fidei catholicae consentanea eat, et cum hae fide extinguitur. Vera charitas non refrigescit, aperto sepulchre: „Fortis sat ut mera ditestis", ait Spiritus sanctus.

Speciali cultu Dei genitricem honorabant patre· nostri. In acta publica referebant eorum, erga Mariam, amoris et grati animi testimonia.

Si quando coelum Galliae aut civitati gratiam insignem concessisset, 'omnium campanarum sonitu ad solemnes Deo grates rependendas, Rupellenses invitabantur; tuncque sacris canticis religiosam in cordibus exultationem moventibus, ecclesiae resonabant.

Nihil hucusque dixi quod non innitatur monumentis certis ocius serius publicandis *.

II. Sed, heu! pax illa placida, quam civitati dederat dulce religionis fideique catholicae imperium per quingentorum annorum periodum, invidiam inferni provocavit.

Iam tristis haesesis taedae ardentes intulerat in maiorem partem Germaniae, Helvetiae. Angliae; iam Ambosiana ooniuratio christianiesimo regi mortem comminata fuerat. Iam pdium teterrimum. quo incendebatur contra ecclesiam, nimis famosa Elisabeth, Anglerum regina, catholicos perterruerat, non solum in ipsius regno, sed in ditionibus Scotiae. Hiberniae et etiam Galliae. Haec ambitiosa princeps desiderium praesertim insatiabile fovebat in suam potestatem redigendi Rupellam, quae, per quoddam tempus, iam olim dominationi Anglorum subjacuerat. Sed difficilis erat nova haec reductio. Rupellensium maxima paro felices' vivebant in catholicae religionis gremio, et sub paterno aui principis regimine. Paucis exceptis hominibus, quorum perdita vita moralem evangelii disciplinam rix ferebat, multitudo omnis incolarum potius mortem quam fidei sacrificium elegisset.

8ed, proh dolor! inter eos quibus onus importunum erant ecclesiae leges, reperiebatnr urbis gubernator*. .Sciebat ille auxilium se inventuram apud eos omnes, quos opes abundantiaque enervaverant. His ergo protegentibus eum, ultima die maii 1562, tandenr effectum est ut congregarentur in plateam

' loss. X. Iβ.
* Baruch. IV. SI, «.

* Operam aavat dominus Cholet, rector dpcsaus Agrifolii. prope BapeUam, conscribendae novae historiae BapeUanse. Huius scriptoris peritis scieetisqne, severae et fait»tisser ilUss iavesti(stiones, sincero· et ab omni penium* stadio elienem nobis namttonem poUioentar.
■ Gnido Chabot db Janae.

maria, orae proximam, plurima Rripelleeaium utri- a aeque mxu· MtilHu ' Ùndèquaqua acciti fuerant praedtatatee ealviniaaa· ioetaa, qui, per tgua boraa indqaiaentor declamarunt ooatra aaeoeptum cultae catholici ritum, atque adveraua Vulgata bbriatinaie- •tmorum regum edicta. Tamr quem inapiraraat pranaauti· protectioque magiatrutuum, apectaculum ' turbae aoctarioram armatorum, qui jia urbem introducti fuerant, formidinem inieeerunt ne minima etiam raaiateatia occaxionem atragi· praeberet: quod A diveruia in loci» iam aoeideraL Igitur, raedntM advenae opportune abutentoa generali terrore ab illa •editioM praedicatione excitato, atatim vebementio- •imo cum impetu et horrifico tumultu, per urbi· vico· et platen· diacurrentea et poncuraantea, atque hi· vocibuf conclamitante·: Liberta·! libnrtan! evnngeliuml evnngelium! ipaia favente omnium atupore ac pavore, aacraa in aede· impptuoae irruperunt, pretioai· quibuacumque rebu· ac omni eceleaioatica B •upellectili illa· «polianat; altaria everterant; boatiaaimae «emper virgini· Mariae et aliorum «anejoram imagine· comminuerunt, val in deruum, odiuih et contemptum mutilaverant; fundatorum et iu- ■ignium utriuaque aexu· fidelium loculo· effoderunt, tumulo· oblitterarunt; corpora, oaaa et qualeacumque eorum reliquia· conculcarunt, mammo ifedeeore huc atque illuc «parvenant, vel igni combuaeerunt, vel undi« immerserant; et divino· libro·, aedili·, et quidquid tiammi· «ubiici poterat, in cinema converterant. Inauper. monasteria expilaverant; religio··· ac caeteri· eccleaiaaticia •ummam'vim, qfta patrio· lare·, domum, urbem munutque daeovere, coacti «unt, intuldnmt. Quid pluraT Ut aliquandq) redeundi omnem apem illi· adimerent, die 14 iunii, eorum annuo· reditu·.ipsi· eripuerant, quo· laicia, perobacuri· hominibu·, aaaignarant; atque in ipaa illibata eoramdem monasteriorum eepta et regu- C laria loca, conitagato· viro· una cum uxoribu· et liberi· introduxerunt *.

Mihi vire· deficerent aggredienti narrationem atrocitatum quae deinde, aex anni· olapaia, patratae •unt in urbe. Huiua generi· foerant, ut catholici coacti fuerint hame urbem homicidam fogere; et qui in ea remaaaerant, nihil aliud erabt quam in- . fimae plebi· homipe· qui nullum noverant loeum quo diverterent, ut aaylum miaeriae raae invenirent. Ex' centum triginta quinque praabyteria, qui nuper •aera .founera exercebant in urbe· viginti aeptem trucidati foertfnt 'A caeteri. qui evadere potuerant, qqaecumque poaaffobMt adhuc »ni· peraecutoribu· 'dereliquerunt. «Quadraginta quatuor cive· ad coa- •ilium^municipii pertinente·, e^^traditi aat boula •uia «poliati eunt, propter nuiWBto conatantiam. Honor ipaoram 'memoriae tribuatur!

Hnereaia Rupellae menait triompha» per aaxa- D ginta et nex anno·. Contemnebantur iuaaionee at miaae rugiae, peaeaartim ax quo pluri)»i magnato· vietnarum rugiouum novia opiaioadhnm anima· aaanuaque dediaaeat, et vexillum rnbuUoaia axtabaaeot. Quinquaginta quinqua arittetri moderni cultae, «polii· eceleeiae ditati, uxareuboat apud ane· aaetarioa, variaram locoram traaafhgua, aadax munaa auum. Altarum Ooμπτηβ du RapeUa feearaut: hic ab ah eougregnbaatu^ ajrnodi at ooaaaatoria; hia aymboii eoadeiebaatu; hio naarpabatur quaadnm inapiratio. imo iafoUibihtaa quae oedeeiae aegabatgr. Qui •bioeeraat «t abrogare voluerant Mcerdotinm, titulo paatoram m deeorabant. Qui tepudiaraat niaùoin legitimam quam exigit apoatolaa, fi iu aibi dabant praedicandi tanquam miaai a Spiritu annote. Tunc •eelua fait audirè banc eoeieaiam qaam Domina· •nper Petram aedificaverat, et contra quam portae inferi noa praevalebunt Novi doctor·· Jocum invenerunt eorum quibua dixerat Domina· „Qu« eon audit, me audit, et gei eoa

fiwtta· ergo, *iwtr* amnaa gente·. ... *A* aena ege

rienem toruli. ... Si fui· *tccUtiea»* non *auJierit, ait tibi ùcut* etbnicua *rf pubUaumt."* \

A rebellione contra eccleaiae auctoritatem, ad re^pllionem contra regimen meculare, grenau· qubrien» qat. Ibi alia rebellio alteram aecuta eat" Huju·, temporia eommentarii, quicumque fuerit cultu· auctorum, nobi· conaervarant propoaitione· authenticae apud Angliam aaepe iteratae, ut novo·. Rupellae incola·; qui regia Galliae iugum abiicere cupiebant, adiuvarent *. Huc proditionem, cui indignatio debebatur, libenter auaoipere fecerunt ambitio et fanatica pbroneaia. Dux Neomagi (Buckingham) clouant atatim armavit, et in inaulam a Rete' irruit, nulla praemiem belli declaratione. In eo iam erat ut oaatallo Sueti Martini potiretur; aed velor tnarchionia de 'Thoyraa, inaulae gubernatori·, ipaiu» consilia evertit.

Nue, illuatriaaimi prueaulm, nihil vo«, nec clariaaimi voa adatantee, diacendum a me hebetia, de memoranda ille tredecim menaium obaidione. qua durante, rebellio colluctata eat tuta cum pertinacitate contra religionem et legitimam auctoritatem. Mihi colum liceat admirari quomodo, diebua adhqjf noutria, mentio fuerit erigendi monumentum perfiri diae, valut ad glqrifleôndam illam, eamque auggerendam aaeculp^noatro, quod iam pervertitur nimia Ut doctrinia falaia*.

lari m auctiaeimae caqaae coelum dabit triumphum. In inania a Rete exercitua noater victor evaaerat non colum de furenti procella, aed etiam de cunctae claaaia Anglicae viribud, quae copiia noatria multo auperioreu erant. Rupellae. femoaua agger, quem per mare atruxerat cardinali· de Richelieu, omnia Anglorum conailia aubvertit, aolamque .eia confuaionem belli contra iua gentium incepti. dereliquit4.

Interea, diriaaima fame· mdximum Rupellenaium

[4] I'rtto «yadieaa Ranatu» Barthel, vira»

turtenaan· knta· generi· mtutetra· at aliae qoMeaaaqa·, «cate ■taatÿnnui radituam ae kaoorum maanmteta «adula reiterant, toUavrtqn· cum pnecipda ac m«i4«li aneaaritata, riatorto «t Maniam ayngraphto *tt tubi»* aQiU· druiate. dia 4 aevamteto MOttitearut *

. Vide Manuaı Marar, auctare LeMvn. priora eoaventaa Repellente· artiaie. Prnadfcntoram. RapeUae apud Tamil·

[1] A mavteaUbe· vineti te axeateam urite tante·, qam, •k M. turn· Prateyterornm «t Vinctarum tiote «at, akteati nat. nano 1M8; IMq·· *■·> riti, probri·, Vatberib» malttoiavfcto nalmo penavtenat··, lamaattar tmWaU « te nuru ptMdpite· teu mt. Raram aatem ■nante l mittente· tete

[2] later caatera, vite Mte aathaatic· ia *Dituie* A tendi·» JhıyrtlMu, MaUter relate a P. Mcrvaalt, kaia· eventu·

[3] Quidam diront Ream, q|B Radiat, alii a Rete, oaetert Rnnm. galbee Hte te BA CUalaUam kaket in oppidi 8aæti Martini, te gue induit aunt tenamdri «Mpefot·· tampan pertarkatiaai* GaUtoaa Iki. propter lecalanm iaaulae nUgfoaoe aanaaa, malto aatern paate aunt kl pii aoataeare· ;au in paalrotkni Rapatertii, in compacta Irnntee Aiaauab mi· d'Xia), aaaa paetiaat qmqa· ad dinaeeaim RapeUanaeaa.

[4] Dadaratia eauvautua maakipulla, teakitl RupeUna, die la Mrnarii IMt. Notât A Cullet (png. W) bane dadanUanam ab anetartttta anpaaten am Maae approbate».

[5] Hie aggat ad Ite» matra extenditur. Hac gnate apua aurdiMlte te RiehaUm 'aamiaMt peattiae Ctommtie Materna, (teuton architecti.

■■■era· la* iatarfaoarat *. Qai saparrixaraat. iaA dittoaam ragb ■· data ralaiaaMt, a*i mator civitati· aaa aolam raaiatabat aatm vohatati, aad *iaabatar aat at|m. axartpbat poeaaa. cradaliaaiaM· ia aoa qai talam maaifeatabaat iataattoaa*Ab! aoa ipae fmaai pattobatar ia bac miaara civitat· ia qaa vivi «io awriabaatar, qaia foetidam at horrida* mortaoram ear··* maadacaThraat: ia qua, •tout olim in obaidioae Hteroaolymitaaa, xaatar ia viva* Slim aam irrait, at earn devorare iacapit; ia qua elamorra teaeUi fratria eontanaaa·, quaadan aoror ipaiaa digito· deatibua laceravit, at diaccrptoe •exit ut fame* auaux reetinguerit '. O Rupelleaaea, to· taata humanitate et commiaerattoae nunc ineigaee. noa ampliae emittetur apud voa eoaailium glorificandi hunc feram dictatorem, qui, nonniai ad extrema adductu», tandem conaenait ut fore· aperirentur civitati· xeri· Rupellenaium Hberatoribua *.

III. Ad fiam properemaa lamentabilia hui·· hiatoriae. OaUora* «xereitaa. expala* Aagiia ab iaaala a Rata, attat* aeram tonaaatie bellici·, coela* vidit auutifeote Cavooa caaaae iuatitia· m fidei: aaagaa qaippa para iaimieaa daaaia Oeeaai •ndia oabmeraa eat. Qaadragiata qaataor vexilla Aagtornm ab eia aablata, Parin·· mia·· «aat, ae in foraicibaa baailica· Domina· Noatraa auapoa··.

Diutina reaietere obaaaai aoa valebeat. Im non aiai qniaque millia at quadringenti incolae in urbe remanebant. Fame quoqu· in aa perierat maxima para militum aive Rupellenaium aive Aegiorum: qui aapererunt potiaa phantasmata et umbrae erant quam homine·. Tandem, in deditionem regio exercitui venerunt, die 3<> octobris et feeto Omnium Sanctorum, quatuordecim turmae legioni· praetorianae, aexque turmae Helvetiorum mane Ruprllam ingroeai sunt. Poatquam occleaia Sanetae Margaritae
B reconciliata fuiadet '. cardinalia de Richelieu missam celebravit. Hi qua primore· exercitu· «aeram communionem receperunt Hae die. coelum eine nubibus erat, et credi potuisset dietn veri· nereniosiraum illuxi···. Rex, poat meridiem tantum huiua diei memorabili·, in urbeni'inlpessu· eat. RupnUsnses qui eius iram, tot moti rationibus, formidare debebant, eum patrem mansuetum nacti sunt. Ipsius •olo aspectu amare doluerunt quod tamdiu et restitissent. Hymnus *Te Detun* cantatu· est in ecclesia Sanctae Margaritae, quae sola remanserat paucis catholicis qui in urbe adhuc ^inveniebantur^ Per totum cantum hymni aneri flevit rex. et propter calamitate· quas infelix sibi acciverat Rupella. et gratum servans animum de victoria a coelo «ibi concessa.

Per diem istum regii milites urbem peragrantes interrogabant incolas de pressuris quas passi fue-
C rant: ipnorumque lacrymis probatum eat quantum condolerent mali· tam diuturni· et cruentis. Nedum de vindicta cogitarent, haec generoaa corda ipai· porrigebant cuiusque generi» levamen quo extrema eorum miseria indigebat.

Die tertia novembres, solemniter per urbem delatum est cunctissimum sacramentum, ut sic reparatio fieret iniunarum in adorandam eucharistiam illatarum. «Haec reparatio salubriter commovit omnium mentes. Archiepiscopus Burdigalensis ' ferebat sanctissimum sacramentum, dupbus assistentibus abbatibus. Rex et cardinalis de Richelieu sequebantur baldachinum, quorum funiculos tenebant duces Engolismenais et Alectensis, nec non mareschalli Schotnbergensis et de Bassumpierre. .Processio peragravit praecipuos urbis vicos, nec . io locum •anctum regressa est nisi post tres circuitus horas.

Catholica religio deinceps redintegrata erat Ru-
D pellae, nec tantum in urbe proficere debebat, sed in omnibus etiam locis quos invaserant novae opiniones. * " "

Elapsis dehinc viginti annis, dominus dominus lacobus Raoul de I^a Guibourgère, quem designaverat sauctus Vincentius a Paulo, Rupellam transferebatur a dioecesi Malleaeeosi *(MailUme)* quae «uppreasa fuit. Die In octobris IMN, poweaaionem iniit huius novae sedis. t

Era nova tunc coepit In his regionibds. ubi error senaim quod funeste acquisierat, amisit. Hodie proteqtantium numera·, si excipiantur extranei vagantes, Rupellae non attingit sexies centum et in tota dioecesi non excedit quindecim millia1. Inde

1 Pri.apio obaidionU. rmasait loaaaea Gudefftoy. tant assior civitatis, ours urbi» incolas et isvsnii saal viginti «t odo sailli·; », qoibos paaciaaisst ferro ettgne urtni aut. Absolata aat·· obaiiiioae, aoaairi qainqns *iiUa et qnadria-XX>ti eaperstites eradi. Caeteros abrasspaerat rroSdisaima hMi Qsolibet die. praeaerti·' ssb laesi obsMoaia. qaadriageqtg'asoriebaatur. Viveates vero quasi lame sppsrehaat. Ornai, rorst· foecast pergssiesa «criptarvun. gypaa. sleroora. im ipsa beams cadaver·. .Çami asria oealu rids,* ait I\ Mervaalt. Post obsidionem, mille adhuc et amplios interierant es tsorbis et Isnreoribns qaoa. premente fame, contraxerant.

' Omnibus fere notus est famosas iste Gniton. maior civi, tatis, ex haereticis parentibus Rupellae natus initio iulii IMS. qui ad magistratum urbanum, incepta mat obsidione, electas, eat. die 18 aprilis aano Iβïβ. Ostenditur, hodiedsm. ia basilica urbis, mea* marmorea quam pugionis icta incidit, dicens: .Jiawr *rro nitla/i» mtie* deridertum restruas. »«<< ea nm-*ditione* ut *isreul* mibv fraMÀgere 'pectus illëus pus prior de rfddgMme vrfet feqwriNr; taw, ipse st mnçimim C f«Md *taie* propuM··. miMMest hsc pw/S' *N driiorrefMmMm nostrarum sede.

Exinde, creat* r*t specialis commissio in qua sedebant dno municipe», duo civee et anos pseudo-minister, at iodiearent et punirent hostium exploratores et proditores. Indoli eaae non defuit <«aiton. plure· enim puero· manu csraiAch flagellando· cnravit, qui litteras secretas ad obsessore· detalerant. quondam autem nm· "peculatu· suspectes indicari, morte plecti et eornm cadavers desuper urbis moenia proiici fecit. Primores urbi» tu« infeasoKtausilfts, carceribns inclusit, quia dixerant w* fypiNnsm *de alwvi** *mngittnawtm* anefortroie mrwfif|NN, Mfw dr cwmhn *hae /Hjfiti»* «Mfentem. mtdetem «Nam asssreref jrafenti·*, m«tatfsm *ad* po4«iwi m» s^pstes *et «lera,* dum «dbuc tu berbw enmf. iumatfn sua, fu·· dewtegw Sun pendo /ameltcw c<mctrtbM· dtoeadeber. iftMtmm, tfnoMem, tuepfw··, ««pertam, nroddorem*. Quae quidem accusationes eo graviores erant quod a eoaseetariis promeremur. Et talis vir dig«na' faisset cui. post dno saecula, moiRnneatam gloriosam erigeretur'

• Huiasmodi facta inhumana ubique indicia suat irae divinae 4B qumneumque populum.' Haec autem plurimaque alia nou minori horrore digna, de obsidione Rupellae, narrantur non sotam a catholicis, sed a protastaatibus scriptoribus coartaneK

* Odiosi iurumeSraî violationem rsieeit Oaitoa in Anglos, qui non succurrerant urbi, iuita promismonem quam feceraqt; quasi non omni^^Mitavissent, ut obsessis auxilium ferrent.. Turpe sane eat ^pusvi^ exprobrare quod rem impossibilem, •on dgerint .* *

Caetera», ut mos gereretur optimi· magistratibus hodiernis. post praesentem habitam concionem, eonsensi ut in impheaioue' Gallica non memorarentur quae de monumento Guitoui erigendo, ia cathedrali RupeUensi ooram omnibus prolata fuerant

Expleta obsidione, iussua est Gnilon a Rupella. saltam ad •ex measse, resedere. Haec union poena fuit viri qui tot eiviam interfector feerat. Surgeries (Swrpère«> petiit, a oonsectariis hospitalitataei petas·; -ssfl illum «bums cue horrore rapatarunt. Rscsptas «st tamen Taaaiaci ad Vsitonam *(Tauaif* BurfenaeJ, «n4s pestas piari·· RapsUanf rediit Ibi, aient constat oodirihss mortaariia vitaai ftairit, die 14 martii IflM. anne aetatis sans circiter SB. Utiasm, post tot facinora, sate mortem conversas fuisset!

' Quidam enim, qai ia eam oonfegeraat, daraata obsidione, toruMntis bsUicis ibi interfecti feeraat.

* Henriom de Sourdis.

* Nihil non mentiantur pseudo-mtnistri at sertam tuam aamsrosisrsta adhne hodie, his in partibus, tngaat, ssd aathen-

indicari potant quot ooaveraiooea foeta· fMriat intra A •patium dueeutorum annata· Fraatra paaado* reforautio templa aaa maltiplMat; ftmatra, nt albi quemdam «plauderem addat, tonga hitoquo rwtnim ·ovoaqae prooelytoa ioetot: ipalan cireemforanei propolae at evaageliatae paaaaat quidem aUquantiapar divenia in, loci· quo· peragrant, auaeitar· antinecum parturbationem ; aemper tandem eontemptum exaltant at indignatione· oalamaiin contra aoalaaia·, cultum aine, caeremoniae et aaderdetea, aula etiam furibundi· libelli· ao meadaciba· relatioaibaa. Qaare non mihi Maeret factum hie reeaaaere oaiaa acta authentica facilem probationem exhibere pomaatT A decem et octo unie, ex qaibaa hanc dilectam dioeeeeim guberno, numera· abiuratiouam camper crevit inter p»eudo-reformato·; et-raro créait at quaelibet hebdomada quamdam huiua geeeria eoa·olationem non mihi afferat »x aliqua parte dioecesi· mqae. Qui· natam poteet aoa agaooeare h agoniam peeudo-reformationie, inter inaudito· eoagg, tue quibu· nititur aureum anum laotaoeam prolongare! Sed ultra noa proficiet: dicit enim Spiritu· «anetur. *„A»tt* menam *trelMur ifiritu*.'''* Et alibi; t,Prrdm·· •^pamtMm «opcrntinm, et pmdnttiom prudentium, reprededo."!

Iam praeteriit tempo· quo litterae et publicatione· epieoopaloe indeeinanter laoeaeebantar ab hi« qui libi pattorum titulum arrogant, in peeudoreformationie oaetrie. Tunc pacatimima etiam verba in venenatum trahebantur «encum, ea tantum ratione quod catholica eeaent Violenter tentabant peeudominietri imprimere colorem politicam reiigioeia quaeetionibuo quae nihil huiuamodi exhibebant; iniuetae «cilioet euepicionee et quidam eeditionie Aicua in doctrinam catholicam, quantum ealtem fieri poterat, inapergebantur.

Solemn·· hodie gratiarum actione· tibi rependo, C eceleaiae matri· meae divine fundator eiuademque ponce coelecti·, quod non permiaerio hia calumnioeie aggreeeionibui animum meum eoncuti. Niai illudar, in hia conflictibua, nihil amicit, quinimo omnia lucrata eat canae veritati·. Omnia enim nunc, aive in urbe epiaeopali aive in univeraa dioeoeei', rab ••pectu novo et epem omnem inepirante, .apparent Primi putori· viaitationee, inter omnea dioeoeei·tinea exaltationi· manifeatationea exauacitant, quae recte intelligi nequeunt niai ab eie qui teatea earum fuerunt. Abait a me, concio illuetria, ut hunc auoceaaum immeritae peraonae meae tribuam!"! Numquid infirmitatem meam ignorare pomum! Numquid, hanc dioeceaim ingrediendo, mihi diaaimulare poteram quantum inferior aeaem mieeioni quae debilitati meae commiaea ftaerat! Ah! quo felici· Dei opu· aucoedene videbam, eo ainpHue demirabar potentiam illius, oui instrumento omnia idonea eunt D •d exacutionem conciliorum auorum; ao-proniori impulsu cum propheta exclamabam: Ambûm ruetam *ttt ûtnd: tt ttt ttinMlt* tn ocu/tt naetrie."'

Dicamne gratias omaaa divinitue nobia coaceaeu!

Adhuc eram in metropoli orbi· chrietiani, quando inventu· eet tumultu antiquo· venerandum «ancti Eutropii corpue ! includana. Rpdli, ut aorupuloeo inaieterem processui qui eiua damonetravit indubiam authenticitatem. Dignatu· e·, eminentissime cardinalia, translationi praeeasd horum pretiosorum pignorum. Comite· haben· plure· praaaulea inter quoe quidam honorant hodie augnstum hunc coetum. teatia fuiati piae exultationia immensae multitudinia hominum, qui ex omnibus Galliae partibua aeearreeant, at laetitia· aaatrae participa· sssset Harraadaa praa«Ua·, pluvios torrsntiam instar da eeeto irruende·, et diem deatenum quartam aetabria aam diem mlamqua aplattdidiaafaMm quem aebie impetraturae arat aratrorum rsgienum apaetolua, •t gloriam triumpbumqne ilHea eeiebraramaa. Haec dim auM comparabili·,/volat mauumeutum in dnltimimia nostris raeordationibm permanebit.

Panai· poat anni·, qaodam miraoalo, Rupellne, ealtna publie·· raatitaabutar, eub protections benevola aaagintratasm nostrorum. Adoranda providentia, in ipaa praaparaeti fauatam hnaa raditnm. Eiua cirmmataatia maxima notanda eat: boa enim tpao tempore iterum iecipiebaat laboret eeciaeiae noatraa oatbadralie, a aaxaginta anni· euapaaai. Dim arat quo dabilm manne maaa oomecrabaat dilectum angelum teelmiao Blaaonria. 8aape, in hac eolemnitate mamorabili, oomHota aant vieeera mea, et laorymaa oculo· · maoa madefacaruut. eum pio· noatroa Rapallanem gaudio gaetientm cernerem.

An lioabat ultra axepectare tantam aorum exultatioaam ac raligimum habitum, anno praeterito •t curreeti, dia quo foeta mt'procomio cum eanctieeimo at maxima adorando «aeramento! Quae Gallia· dvitaa unquam «e devotiorem ac aelantiorem oatendit, ut omarat ac decoraret loco· per quoe dafarri debebat? Ilbinam alibi reperiri potuimet maior numorue aulaeorum eplendidorum a •nmmie pandantium aedificii·, «ymbolurum fidei omnino catholica·, Mntentiarum exquicitarum, certorum viridantium, florum «panorum, tempeatate exceptitia in qua eorum edrentiam ubique omne· deplorabant! Divitm at paupere·, nonne cuncti aequaliter inter amo aamolati «uni ut magi· honorarent Deum tabernaculorum nottrorum!

Equidem, hodia, non ampliu· aupenunt nobia ictae praeclarae ecclmiae, in quibu·, ducenti anni unt, patre· noatri obeequia aua tam laeti Domino offerebantl: aed animae, vmtrae in die· mundatae ao •anctificatae gratia divina, aanctuaria erunt, chriatiani fidelee, millia· gratiorp ei qui rene· et corda acrutatur. Non ampliu· nobia reatani. olim tantam «pirantia aedificationem, Carmelitarum, Anguatinianorum, Franciaoanorum, Dominicanorum, lecuitarum pluriumque aliorum ordinum monaateria; •ed duplicem habemua familiam Sancti Vincentii a Paulo; altera inctruit ac aedificat canctuarii alumno·, «et alia ae devovet alleviandi· infortunii· et infirmitatibus humani·; habemu filio· venerabilia .de La Salle, dilectiaaimoa fideli plebi, cuiua infantiam ad initructionem virtutemque informant; habemua Providentiae aacram gynaeceum naacenti dioeceai coaetaneum, quod,, omnibus calamitatibu· 'ac perturbationibu· noatri» (operate·, apud omne· puellula· aibi praediloeta· opu· auum prosequitur aanctificatioaia, beneficentiae et raligioaae instructioni·; habemu· monial·· Rafugir, ·· devovente· reducendi· ad «Mutam m poenitentiam animabua errantibua et affraauati·: habemua aorore· Sapientiae, auo tam digna· nomipe, adeoqua cara· iia omnibua quorum piam curam gerunt; habemu· religio·»» Sanctae Uraulae*, quibu· tot familiae debent fructu· nun-

tice rxeuto tecta «at: deapenat v«l qaiaseaat, nihil ipsonm 'raser» addi pateat.

¹ Prov. XVI, Iβ. · I. Ver. I. 1». · Pa. CXVII, M.

¹ No» aolaat RapellM, ··< ia JMo «patio «ηο4 ko<U« occap«t tiscceai· RapaUvssu «t flaatwvsm, mtatiMS etiaai paro»·dM, «t taeik «<»oaeitar aanut niais, «misai·· poaaidebaat ·XMBiaita arts eoaatiMt··, «tyto vet romaao vet (othioo; aad, paaei· «xeaptU, «am·· vaadallaiaam paeadc-raibraaatisai· «abi·ranL Vaa bora ·ηi!«MβI, aaediaats aolpberet palvari· expkmoa·. at «an· taata, came»· «t tonic·· daorau naraat, ••I»··· aomia atarmt. WUl die· da pietoaatianlb··, d· •Karla· avareaaibaa, etc., qa«a talia prëeadebaat todaora.

' Ha· dtantar d· CWvaga··, qaa· teadavit pia· aMardo·domiam Baadcda.

qua* *tfo Metimèad* od»*tioaie Christianas a* A exinü*; habe** Parvutes pauperum aotor*, vivra imagiu* Christ· aigu seautntêm, cuius daaMam prasveuiunt hpreiea. at superaatarali devotione>.

Noa ampli* poecidemae eloca* base uaaerosum, qai quenda* aaen entra sua adimplebat, aoa solum ia eodesiis paroeeialib*, aed ia ooUagiatri et ia aroaaatania; aed babe** capitals* odoro* pietatis ta* ia capita' quam ia meabria spargo*; baba** paotorea et director* animanun prudentia, selo-et scisntia daros, qui, exemple apostoli, omeia omnib* fluat, ut o*a* Christo lucrifaciant; babe** operari* evangelic*, indofeaaoa in duria laboribus praediratiouis et convereionis pec*torum.

Quot gratina coelom nobia largitum eat! Quot grot* ai a nobis aunt rependendae! Debitum nostrum adauxisti, cardinalis eminentissime, hanc felicem urbe* designando, ut in ea provinciale conci- B lium haberetur. Non modicum superbit Rupella, quod, per paucos dies, tuam possederit celsitudinem, et cum illa, senatum ecclesiae prindpum, electumque genua illud sacerdotum doctrina virtutumque choro insignium, qui praesulum insistunt semitis, exhibent* m forma* et exemplar gregis Christi.

Suscipite, illustrissimi praesules, ardentimimas et apertissimas gratiarum actiones, quas vobis impendit commotum pectus meum pro M, pro urbe et pro dioeerai. ¹

Nunquam Rupellae tam sereai di* illuxerunt. Horae quas nobia consecrantia, quamvis .velocior*, in animis nostris remanebunt quasi balsamum sanctificans, omenque novarum benedictionum.

Coeli conditor. opua tuum perflce: a te enim, tanquam a fonte, omnia dona perfecta procedunt. Pro neoesaitatibua nostris, obsecremus te, „0nss*a *tigna, tt taunata atirabilia; glorifica* rsMesssss *tt bra-* C *chiton* dsatnun.**'

Praesertim efflagitamus ut, in tota hac provin-. cia. confort* et confirm* spiritum hunc unitatis in cbaritate et in fide, cuius d*iderio flagrabat adorandum pectus filii tui pro nobia vitae suae sacrificium iamiam consummaturi, *„ut oautttttuttun cuti.'l**

Oculos aperi. Domine, eorum qui nondpm intelligerent ecclesiam in unitate esse fundatam, nec eam existera posse, .ubi non mt unum ovile quod regat unus idemque putor.

Hanc voluisti super Petram aedificatam, et tam pnmote, ut portae inferi neque adversus illum, neque adversus eam praevalerent. Confirma fidem omnium in fide illius qui defectum ia fide nescit.

Fides Pis IX inconcussa *t, sicut fid* Petri qui in eo vivit, quique per * eiu loquitur. Utinam ab hac fide nunquam discedant huius provinciae pastor* et ovu! , I)

Istam-vibaecramus gratiam, auxilium implorant* Virginis immacblatae. Amen. ²

tsaeie habita, * eeeleaia ratbedrall Rapellcssl, eam eeaclsderetar prertacira MeloslMtiepe Bardlgaleuto eooeillsst, ab MsiamUmtee * reverradlastae earSlaall boariae demine Dsaset, arvhirpirasps Barblgaleasl, prisiate Aqaltaai*, 4le « aagastl IfiM.

*Gratio· *Dtt nftr iotntmhiU 4tnt* ei*. (Π Coa IX, IA)

Venerandi patres, cunetique in Christo dilectissimi- fratres.

Gaudium consolationesque nostrae maltiplicare voluit Dominus, secundum dolor* et probation* quib* attigi aeeMaa woatraa ipai plaoeorat. Poe» tot annos, quibas * laborib* ae praeliis wparati* voveeaat, itarem vestrarum disserasea autietitw potuerunt o*n* congregari, serantia* ne vir* in *ea* coadunare, ut ia animabas communie aratri magistri regnum dilatarent: oie finem habuit in preodern nos*a Gulliaram eocleaia ia* raram statae, quem tam amare legebat' ooleber Genoa, dicem; , *JMt* /Wt fioetonue, use *trit* m'pestorwn

MI fiMM CMM*

Si, propter commuta provinciae bonum, secenas fbit, ut ad paucos diea, diluetis dioecraanis nostris valedicerem*; imo, ei e awtris. quidem fratribus ad vps e transmarinis regionibus advenerant, nonne v* omnw plausibus excepistis legitimum hui* libertatis exercitium, cuius, at Burdigalenees, pretiosoa fructus percepistis.

Intuiti estis e propinquo, optimi Rupellenees, quis sit episcoporum vostrorum enim*; potuistis, hac praesertim aetate, qua homin* ab invicem adeo dividuntur, deliberationum nostrarum rationem, concilii n*tri speciem conferre cum ›› 'publicis conventibus ia quibus de aliis rebus agitur. Pax illa sane quae in.nostro tot laboribus dedito coenaculo viguit semper, visa vobis fait tanquam imago pacis, quam in mundum Christus detulit; illudque intellexistis, ideo tot diris polulos premi angustiis, quod ignotae saepius sint doctrinae in nostris promulgatae conciliis.

Nulli alii libe.rtati ecclesiae .libertas similis mt: conciliantis enim spiritiis signaculo signata, non ut torrens, ruptio aggeribus, per vastatos campos sera praecipitat; flumini vero similis, potent* ramper aquas. moderatur, ubertatemque et vitam in littoribna a se perlustratis relinquit

A vobis recedentes, a v*tro abstracti venerabili pramule, cuius tam grata, tam constanter amqbilis fuit hospitalitas, huic clero egregio valedicent*, his incolis non minori affabilité* quam sincera religione praeditis, nonne vobis aliquid eorum quae peregimus, dicere debemus?

Ex his paternis eloquiis illud discetis, scilicet a concilio lerosolymitano, quod nascente christianismo habitum est, usque ad Rupellense concilium anno gratiae 1H63 celebratum, ecclraiam circa mores inflexibilem. in suo symbolo immobilem, suam semper, prout varia requirebant tempora, variasse et temperas* disciplinam.

Discetis, nos. si quibusdam dioeceseon nostrarum consuetudinibus longo usu consecretis, indoli nostras muribusque consentaneis, adhaereamus, haud nimium de sanctae radie indulgentia pramumpaiera, asserendo ' vobis e* non fore reiiciendaa.

Quid igitur fecimus in hac pia nostra solitudine? Charitatis, seli, devotionis vincula, quibus inter n* oonneetimur, strinximus. Intimam lostrin venerationem, filialem, erga sanctae I*u Christi ecclesiae ' principem, obedientiam tratati sum*. Quo strictius cum écrirais devincimur, eo vividius Galliae, ipsius filiae dilectae, devovemur. Nonne ad hoc natae sunt Gallia ecclraiaque, at sera mutuo sensu atque amore complectantur! Quod,Do* coniunxit. n* non separabimus. Nationis load* nobis charae, nobis sacrae sunt; n* e* magis quam ecclraiae laud* negligere atque conculcare f* rat.

Quid fecimus? Cum quaedam opera nostri prioris concilii doctrinis infensa damnaremus, silere quidem ac non repellere non potuimus 4*, quibus modo laotasiti sunt venerabi|is Ollior filii, impugaation*.

1 H|c'memoramus tantam laitltata qase ia ip* Rupella* existât, se kiagior tit eaemeratié eorum quibas ditantur variae dioeoesie partes.

¹ *CMtMtnit Lactntit* editore· oorrigut: dsoan·.

² Ecdi. XXXVI, S, 7. · loaa. XVII. SI.

1 Gsraos., *tt rotatti» rcdttitr,* coasM. VUI. [opp. Gsn_ ed. Dapis. Π, «7 B).

Quod iastitiaa, ameris m fftMhb nm Mbs·*i tissiaw aaime psHelvtaraa.

Damnavimus «mro m vHa qeee fepetoe M. seros sffleiunt: vividis atque oevosinsimia wAèi designavimus, iatamiaquo eehivinrae peavueem K-brorum tURWeaea^ praoeartiasquo *"·- M- **- magaam, quae profeaatio dM detaHaam nuaeupetur.

Ia M intendimus at fioreraet pistas raieatiaque in ednoetioais institutis vigilantiae uniras pastoraM eommimb; at profanos aeetcras ntieeetes, qeibea carere ia studio iitteraram difflcUe arbitramur, esriptoribu chrietiaaie at reHgioni iatierem ia omnibus seientiae partibas loeem tribeiataa. laaitaateaa omnia rati opera, qaaa aata sent iüamiaara eos qui rant ia tenobria, allevaro eos qui patiuntur, eoaaolari aoa qui lagani, sacrum mltters ignem quo unit salrator omnem accendi Mrra.

Quid inrapor egimus? Has aéotra estate, qua duplex riget bonraum ratienisquo idololatria, maxime omOium iudieavimae Mosaaarinm popuNe exemplum dare orationis, abaegatioeia et stadii.

Tandem, a robie dioeadeatae, aoa aliauUm a nobis testimonium illud patamaą, qaod sibi aliquando tribuit dirae Paulus: »8oÜm guemotie «M docerem see."

Aoclamationoo ergo augustissimae Trinitati, omnium rerum principio, omnium bonorum origiai! Acclamationes sanctissimo reginae coelorum cordi, citi modo .nos consecravimus!

Acclamationes Marias immaculataoT radio semper fulgenti, ab omni alieno nube, matri misericordiae, quam habemus semper, poet adorandam eius filium, •pom, dilectionem ao vitam nostram. Acclamationes ecclesiae Romanae, reginae ao magistrae omnium orbis ecclesiarum. Acclamationes Pio IX, qui tam forti tam quieto animo grav» nunc omnium socie- ‹‹ siorum onus sustinet. Utinam populi, spiritu novo afflati, ad scientiam per fidem, ad libertatem per ordinem ducti, oculos aperiant, fratres ra invicem agnoscant; et longis fracti discordiis, ad pedas tandem, seu potius ad cor huius parentis requiescant, qui dextram non extendit nisi ut benedicat, oeque non'aperit nisi ut noxas dimittat! Acclamationes vobiq omnibus, venerabiles concilii patres, vobis etiam, optimi sacerdotes, canonici, theologi, qui ' huc ad nostram vocem accurristis! Quanti vestram scientiam et promptum animum aestimavimus! Acclamationes vero speciales hia fratribus nostris, qui de extremis mundi finibus venerunt! Haec erit insignis concilii Rupellensis gloria, habuisse inter patres, non veteris solum Europae pontifices, sed Africae etiam, Asiae, Amerioaepastorae et quasi legatos. Acclamation jo 'eoolosiM huius angelo! Accipiat dilectus illo praesul, hio,;ï praesente ipsius populo, nostrae testimonium ad* mirationis, qua scientiam ot virtutes eius prosequimur! Acclamationes Galliae, semper praeclarae, semper valenti, ed quod ae Christianam semper praebere gestiet: securitas nationi restituta, Roma liberata, libertae educationi ot conciliis reddita, inter veriesimM sui augusti principis Icades computabuntur. Cactorum, de fhturo non timeamus. Oene enim popqlbe magnanimos protegit; ideo illos per viam probationum inducit, ut gloria remuneret

Acclamationes unioni in sedem fide cunctorum Rupelleneium! Faxit Deus ut ora prosperitatis, pro diligentia singulari et praedaro eorum ingenio, incipiat eis circa ros sive maris, sive sgrorem, siro oommbrcii, et arrideat semper! Sciant uoo personas non scoepisse, cum eos omnes precibus nostris, existimatione et amore complexi herimus. Hia tantum armis uti voluimus, ut eos servaremus qui nostri mM, quottiM ipsis Ignoti auaraa. ütinam vehementi oestro lutose eso sUMamus ot Motrue charitatis vineale imtiearaa. m7VwAmb eoe fa einoulit

AmImmMmm Matait beftBtaribWq aAMtetotr*-twikVBp MIth, - -" albus indifiirii urbium atqno agrorum operariis, omnibua vobis, qaieamqae ostia, Christiani fratres, rive MM eoutiaeetis dve eeioaiarum incolae, aralamatineso vobis omaibas! Flat, fiat! Arnen,

\. ACCLAMATIONES PATRUM

is jttw *emitti*

SserrtarÛM sensilii; Gratias Deo omnipotenti, buaurnm omnium apotori ot patri laatiaum.

RsspoadsiU omnee: Gloria et honor omnipotenti Deo nootro, ii oaiuo nomine iterum oongrogoti I eamus,* qui gaadiam saum innovavit et magnificavit ia oordibas BMtris.

gierotarwm eenoitii.· Beatissimo patri et domino nootro Pio'papae, summe universalis societies pontifici, multi anni et aeterna memoria.

Beqpeadutf omnes.· Magno gregis dominici pastori vireo Deus addat et annos multiplicet. Urbem et orbeaq videat ad pacem et unitatem compotitos, spiritu aovp ambulantes ad aeternae pads tranquillitatem.

. Secreturi·* *coacUii:* Emineatimimo nostro praesidi, sanctae Romanae eocleaiae principi, Aquitaniae nostrae primati, eam multis annis magnae gratiae.'

Respondent oomes.* Magnae gratiae: Dominua retribuat, et ia bulae provinciae bonum et honorem multos annos societies rage conservet.

.Secretorius mucsH: Reverendissimis episcopis huiua concilii patribu, magnae gratiae eum multis annis.

Respondeat omnes: Magnae gratiae, multi anrti. et felix terra marique ad sum eoclesim reditus, ut populi sb ore ipsorum verba salutis audiant, et tota .dilectione perficiant.

BeereCeriue oeneüü: Omnibus huius concilii canonicis, deputatis et theologis, boni operis praemium.

Rsqpmidrat omnes: Benefso, Domine, bonis et rectis corde, ut cum hia, qui verbum tuum bene administraverunt ab initio, partem habeant.

Secretoria* *concilii:* Christianiesimo Francorum imperatori, fortissimo libertatis ecclesiae et summi pontificia vindici, uberrima benedictio.

Beepoasieat cause*: Custodiat eum. DominUs protectione assidua, et bonae voluntatis suae circumspectione tutissima.

Secretoriae cencUii: Civitati Rupellensi et omnibus magistratibus et civibus eius, pax et omni- ï mods felicitas.

Rrqpendant amnes: Piis ministrorum tuorum hospitibus, Domine, abundantissime superveniat tuae pietatis efhoio, ot fratrum omnium, aub uno pastore eodemque patre, in fide unitM et cbaritatis perfectio.

jSscrrierius *coaeiUl:* Longinquis insularum éoclesiiap.nobiaoum in eadem regula, uno ore, uno corde Deum confitantibus, salus et vera in Christo fraternitas.

Rospondsnt omnes: Dominus regnavit, laetentur insulae: floreat in eut devbta filiorum Dei liberto, ot in omni opere bono fructificet.

Seorriariae coneiUi: Omnibus huius provinciae Burdigalensis fidelibus, fidei, spei et eharitatis augmentum, pax et gaudium de Mplritu sancto.

Beqpendstsl omnes: Selragr feo^popplum tuum. Domino, et benedic baerdtiitati tuaâqÇet^rege eoa, et extollo illos ueqne in sisternum. z

Bmetemtea canashi: Noe tandem open· tai, Ite- A eieaiae deateea, HHti Entropio «I sancto Imd*viea, mi·*, adiutorea, he ia aadem permanent·· aeeleaiae huins eeeleeiae patrono, at at eoa, at plate universa tea· ragala, aie haia· eoneUii dnereta aerrare at anrie neetrie eoncredita, pest huius vitaè labersa eastrum implere saiaisferium, intaroedeate aaaat* at eettaatiae, ad ruquiem at coronam perveniam·· Dai genitrice Maria, eum sanctis apoatobs Patra at aempiternam.
Paulo atque Andrea. saseto Hilaria, eniveraalia aa- t AaapattdesU aatatt.· Fiat, tat! Aston, amen!

APPENDIX.

Ünçnaaiai Bon» Mη» Pn para· IX
LITTERAE ENCYCLÏC'AE

Dilecti· filii· nostris «ancta· Romanae eecleaiae cardinalibus, et venerabilibua fratribus arcbiepiacopia et epiacopi· Galliarum,

PIU8 PAPA IX.

Dilecti filii noatri et venerabile· fratre·, aalutenTet apostolicam benedictionem. Intar multiplica· angustia·, quibu undiqee premimur pro eemmiasa aobia, licet immeriti·, arcano divinae providentiae conailio, omnium eocleaiarum aollieitudine aaperrimm hiaee temporibus, quibus multi nimia ax eorum namero ease videntur, qui, uti praenuntiavit apoatolus eaaam doctrinam coq sustinent, a*d ad aua desideria eoaoervantce aibi magistros a veritate auditam avertunt, et «eductore· proficiunt in pain·, •mat··, «t in errorem mittente·1 paxima certe laetitia perftandimar, eam ad iaeljtam latam tot •anc. nomieibua illustrem, M de nobis praeclare maritam Gallorum nationem, oculos meutemque nostram convertimus. Summa enim paterni animi noatri oonaolatioae rideau· quomodo in ipm natione, Deo bene invente, catholica religio einaqne •elataris doctrina magia in dim vigeat, floreat M dominetur, et quanta cara et studio vo·, dilecti f filii noatri aa venerabile· fratre·, in aollicitndi^i· ? nostrae partem vocati, ministerium vestrum implere. ae dilecti gregis vobis oommiaai incolumitati et saluti consulere contendatia. Atque huiusmodi nostra consolatio maiorem in modum augetur, cum ex obaequentiMimis, qnaa ad noa scribitis, litteria, magia magiaqua noecamua qua filiali pietate, amore et obaervantia proeequi gloriamini noa et hanc Petri cathedram, catholicae veritatis et unitatis centrum, et omnium eocleaiarum omnino caput, matrem atque magistram', ad quam omnis obedientia et hoaor eat deferendus*, ad quam .propter potiorem principalitatem, neeeaae eat omnem convenire ecclesiam, hoa eet, qui sunt undique fidele·**.

Neque minori certe afficimur iucunditatc, cum haud ignoram··, vo*,gravi«simi episcopalia vaatri muneris et officit optime memor··, aedulam in Dei gloria amplificanda, eiusque aaaatae eecleaiae causa propugnanda impendere operam, atqne omnhm pastoralem veatram curam et vigilantiam adhibere, ut ecclesiastici veatrarum dioeoeaium viri, quotidie magia digue ambulant·· vocatione, qua vocati suat, virtutum omnium exempla Christiano populo praebeant, proprii ministerii munia diligenter obeant, atque at fidalea vobis oommiiai, magi· in die· enutriti verbis fidei, et per gratiarum chariamata confirmati, craacant in aciantia Dei, et instent viam quae ducit ad vitam, ao miseri errante· ad aaluti· Mmitam redeant. Hinc pari animi noatri gaudio oognoacimua qua alacritate vo· «ostris desiderii· ac moniti· obebeundaatea, provinciate concilia eonoclabrare atudeatia, ut in vestri· dioeeesibua et fidei dapoaitum integrum inviolatumqu· custodiatur, et sana tradatur doctrina, at divini «alta· honor aageatur, at cleri institutio ae disciplina corroboratur, at moram houestna, virtus, religio, pietaa undique haato fabrique ptugreaeu magi· ia diae exdtatar at coafirmetar. Atqne veheeaentar gaudemus dam oonapicimu·, in qnamphtrimie iatia dioeeaaib··, abi haeteeua pecuhria reram adiaaeta ariaime obatiterunt, Romans··ooleaiae iiturgiam eiagalari veatro studio, iuxta noatra daaideria. faiaap reatitutam. Quae sane rea ao magigrata nobis aeddit, quod aoaeebamue in multi· Gallia· dioeoeribua, ob tamponna Viria*itudinem, haud «a faieaa eerrata, queo seuetua deoeoaornoeter Pin· V provide eapienterque statuerat uti· apoatoloia litteria septimo id·· iulii anno Ibflb dati·, quarum initium Çuad - nabit *potttdat.*

Etsi varo b**c omnia noa «in· mtgna animi noatri voluptate,«t insigni vaatri ordini· laude commemorare laetamur, dilecti lilii noatri ac vaaerabile· fratre·, tamen dimimulare nonpowumu· gravem aana tristitiam et moerorem, quo· in praesentia vehementer angimur, cum noeeamua quas dimensione· antique· Inimieua inter voe excitura conetur, ad vestram animorum concordiam labafactandam «t infirmandam. Itaque, pro apoetoliei noatri miniaterii munere, et •umma illa, qua voa et iatda' fidei·· populo· proaequimur caritate, hea robia acribimua. littera·, quibo· intimo noatro oordia affectu voa alloquimur, dilecti filii noatri at venerabile· fratre·, atque uu monemus, hortamur et obaecramua, ut quotidie magia arctissimo inter voa caritati· foedere devincti •t obatriori, atque unanime·, et idipaum invicem sentientes, omnia dimidia, quae antiquus boatia commovere, adnititur, pro eximia vestra virtute propulsare ac penitua eliminare atudeatia, et solliciti •itia cum omni humilitate et mansuetudine servare in omnibus unitatem apiritua in vinculo pacis. Ea •nim aapientia praestari·, ut quiaqua veatrum optime sciat quantopere sacerdotalia et fida animorum, voluntatum et sententiarum concordis sd eccleaiaa proaperitatem, atque ad sempiternam hominum ••lutem procurandam sit naceaaaria atque proficiat. Quam quidem animorum et voluntatum concordiam, si unquam alias, nunc certo studiis omnibus inter voa foveatis oportet, cum praeaertim, ob egregiam carisaimi in Christo fllii noatri Napoleonia, Francorum imperatoria, voluntatem, eiuaque gubernii operam, nunc catholica iatie eccleaia omni pace. tranquillitate et favore fruatur. Atque haec fauata in iato imperio rerum ac temporum' conditio maiori robia stimulo *et·»* debet, ut una eademque agendi ratione omnia conemini, ut divina Christi religio. eiuaque doctrina, ac morum honestas, pietaa altisaimis ubique in Gallia defigatur radicibua, et optima atque incontaminata iuventutia institutio magia in dies procuretur, atque ita faciliua hoatiloa in-, hibeantur at frangantur impetu·, qui iam eorum conatibua manifaataatur qui fuere et suat constante· ecclesiae «t Christi laaa boat··.

Quapropter, dilecti filii noatri et venerabile· fratre·, maiore quo poaaumua atudio, · vobia etiam atque etiam expoeeirnua, ut in eecleaiae eaua*, eiuaqae salutari doctrina ae libertate tuenda, aiiiaqae omnibua •piaeopalia vaatri muneris partibua obeundis, nihil potius, nihil antiquius habere veliti·, quam ut eonoordiasimia animis idipaum dicati· omnes, ac perfecti aitie

l π n·.. iv, t-4; m, ii
• S. cÿpriaa., *fM.* M; S. Sagwc. 1**. ·> «UI-
I Cssdl KpbM., act. IV.
* 8. Ireaseus, Adeerses iasrssss, cap. A

il eodam mm et il eafie· lentantia, et «ad fiducia, nos et haro apoetolteau· sedem inwlila ad omnem oeteiqM gantai* gMeatieMM «t -**·- trereraism a vobie praitua rotosvandam. Atqae il primis„ e«m eempertam expteratuaqae v«He ait quantopere M rai ta» raerae tm pubtieee prosperitate·* eondueat resta pmaartita abri institutio, sAiatererittatis, ooaoordita» salmis, ia tanti moment! nogetiam curas oogitatieeosque qostras centare. Pergite, at fscitie, nihU nequam hteatatam reHnqasre, at adolaaoaatea alertai la vestri* seminariis, ad t>mnetn virtutem, pietatem et annlaaiaatinaa spiritum matage fingsatar, at ja humilitato eseaoest, aine qua nanqaam poesaarae plseore Dao; m simul humanioribus litterio, severioribasqna diseiplisia, potissimum saerts, ab omni prorsa* cuiusque erroris periculo àlieaia, its dUinater imbuantur, pt non aolupr *jgermtatA* -dieesdl scribqndiqae elegantiam, eloquentiam tuta ek oapieatMaia aaaetoram patrua operibus, tua ex clarissimis ethnici* scriptoribus ab omni labe purgatis, addiacere, rerum etiam perfectam praecipue aolidaaaque' theologicarum doctrinarum. eocleoiasticM Viatoriae ot aaororum canonum scientiam. ex auctoribus ab .hae apostolica aede probatis depromptam, coaeequi valeant.

Ita porro illustris isto Galliae clerus, qui tot viris ingenio„ pibtate, doctrina,' eoolesiaatieo spiritu, ae cingulari in hanc apostolieam aedem obsequio spsctatia, refulget, magia' ia dios aVnadatbit navis er industrii* operariis, qui, virtdtam ornatu praestantes, ae salutaris scisntise praesidio muniti,valaant ia tempore auxiliariam robia in dominica vinea excolenda operem ,praebere, eoo qui contradicunt arguere, ao noncolum Galliae fideles in aaaotiamma noatra religione confirmare, verum etiam illam apud longinquae et infideles nationes sacris expeditionibus propagare, quemadmodum elerue idem summa cum sui nominio laude, .religion» bono et animarum calata hactenua peragendum curavit Et quoniam una nobiscum vehementer doletis de tot pestiferi* libris, libellio, ephemeridibus, pagellis, qua* virulentae Dei et hominum hostia undequaque emovere'non desinit, ad mores corrumpendo*, ad ddei funttamenta concutienda, et omnis unctissimae religionis nostrae dogmata labefactanda; idcireo, dilecti filii nostri ac venerabiles fratres, pro episq^paii vostra sollicitudine et vigilantia né, cessetis unquam unanimes gregem curae vestrae commissum ab hisce venenati* pascuis omni studio avertere, eumque advenus tot errorum colluviem salutaribus opportunisquo monitis, et scriptis instruere, defendere ot oondrmare.

Atque hic haud possumus, quin vobis ia mentem revocemus monita et eonbilia, quibua, quatuor abhinc annos, ,totiM catholici otbi* antistitae vehementer excitavimus, no intermitterent viros ingenio sanaque doctrina praestantes exhortari, ut viri ipsi opportuna scripta in lucete ederent, quibua.et populorum mentae illustrare, et serpentium errorum tenebras dissipare contenderent Quataobrem, e vobis efflagitamus, ut dum mortiferam pestilentium librorum et ephemeridum perniciem a fidelibus carae vostrae traditis amovere studetis, eodem tempore illoe viros ontiu benevolentia et favore prosequi velitis, qui catholico spiritu animati, ac litteris et diempiinio exculti, libros isthic et ephemerides ooaecribere typieqao 'mandaro carant, ut catholica propugnetur ot propagetur doctrina, ut veneranda huius sanctae aedis iura eiusque documenta sarta tecta habeantur, nt opiniones ot placita eidem aedi «usque auctoritati adversa do medio tollantur, ut,errorum dopellasar caligo, ot hominum meatae suavissima veritatis luce collustrentur. Atque episcopal» vostrae solHactadiaio et caritatis «rit tathaBrea letoe scriptores beue animatae excitare, ut maiere usque pergant rathaHeea veritatis caesam sedulo scitoquo detedeee, oqequo petgraie verbis prudenter monere, ei quid in aaribeatdo offenderint.

Iam voro M est vostra sapientia, ut probe noscetis InfitatimlmM omnes eetbolioM religionis hostos acerrimum semper bellum, inito-Hoot eoaata, gassius contra bane beatissimi priueipto apoetolerom cathedram, haud ignorantes roHgfatom ipeam cadere et labare nunquam pome, aatdo» cathedra staate, quae illi innixa eet petrae, quam superbae non vincunt inferorum portae*, et in qua eet integre chrietianae religionis m portata soliditasl, fteocsrea. dilecti Ilii nostri ae venerabiles fratres, a vobis onixe postulamus, ut pro eximia vostra .in qoeleeiajm fide, ac praecipua ia mundem, Petri cathedram pietate, nunquam desinatis ana meate quoquo spiritu veetram Amnem entem, diligentiam et operam in id praesertim intendero, nt i*ti Moles Galliara» populi, eallidiasimas insidiantium hominum fraudo* et errores sedulo devitantes, quotidie magis fltisdf prorsus affecta ao devotione huic apoetolioae opqi firmiter oonstastorque adhaerere, eique summo, quo par eat, obsequio obtemperare gloriantur. Omni igitur episcopalia vestrae vigilantiae studio' nihil unquam neque re npqne verbis praetermittite', quo fideles ipsi hanc sanctam sedem magi* magisqüe ex animo diHgaat, vqpotentar omnique obsequio exçqpaht, et oxequantur quidquid sedeo ipsa docet, - prêtait atque 'decernit Hio autbm haud possumus, quin vobis exprimataus summum dolorem, quo affecti fuimus, ubi, inter alia improbe scripta istic vulgata, nnper ad noe' pervenit libellus gallica lingua exaratus, m Parisiensibu* typis editus, et inscriptus: *Sar ia titaatiaa fritttdt dt 1'ijlitt gallicoitt rtlatittutpHi* an droit cdutinnirr, cuiUs auctor iia plane adversatur, quae vobis tantopere commendamus atque inculcamus. Quem libellum„ noatrae Indicis congregationi reprobandum et damnandum commisimus.

Antequam vero scribendi finem faciamus, dilecti filii nostri ac venerabiles fratres, vobis denuo significamus, optatissimum nobis -esse, ut omnis qpeeatid et controversia a vobis reiiciatur, quae, ut scitis, pacem turbat, caritatem laedit, et ecclesiae hostibus arma ministrat, quibus illam divexent et oppugnent. Igitur, vobis summopere cordi sit pacem habere inter vos, et pacèm sequi cum omnibus,' serio considerante* pro illo vos legatione fungi, qui aon dissensioni* sed pacis Deus est, quique discipulis suis pacem tantopere inculcare, imperare ot praecipere nunquam destitit Et quidem Christus, velati quisque vestram noscit, ,dona omnia suae pollicitationis, et praemia IU paci* conaervatione promisit Si' haerede* Christi supius, in' Christi p«te· maneamus; si filii Dei sumus, pacifici eoae debemus', ... Pacifico* eoae oportet Dei filice, copde, mites, sermone simplices, affections concorde·, fideliter sibi unanimitatis nexibus cohaerentes·." Ea certe quidem de vtistra virtate, religione, pietate nobis ineat opinio et fidacta, ut plane non dubitemus, dilecti filii nostri ot venerabiles fratres,. quin patentia hiece nostri* monitis, deaidarti», poatulationibua qurntlibeatiarime obeaquMtee, omnium dissensionum germina radicitus evallere, m ita gaadiam noatram impiaro velitis, ei eum omni 'patientia invicem supportantes in caritate, et unaniaseo collaborantes fidei svaagelii, pergatis aisoriori uaqae studio custodire vigiliae noctis super gregem curae vestrae commissam, omneoque gravissimi

* S. Aagast, à* *ftaL tttir.* pert. Danat
• *IM.* qauifir, I«sm, Csestantiacpol. ed Hevstisd. pent
▪ 8. Cyprisa^ ds «sait serim.

ventri mnaarin parte· andale ebira *ui* **Minimal** tinae·· aaaceorum ia aedtfIcatioMui eorporia **OiML** Perauaaiaaimum aMeaa vobia ait, nihil aobia gratira, nihil optabiMna fee·, **qua** aa omnia pauMtara, quae ail maiorem veotram at iateram Melium utilitatem pertinera paaae novorimua. laterim, ia humilitate eoedia Moatri **Daaa** araaaa **a** obeocraaaa, at ooolentium omnium ohariaaataa oopiaa aapar voe propitiu· semper affiaadat, veatrisqua postoraUbua curia at lahoribus bonedieat, quo ■dole· aaatraa vigilantiae oommiaai magi· ia dite ambulant digna Dao par omnia plaçant·*, at in À emni opera bone·fructificante·. Ae divini baina praesidii aaspwaan, at flagrantissime· illias, qaa raa ia Domino amplaetimar, caritati· taatam apaateBaam bonodiotiondm, ax intimo aorda profactam, vobia, dilecti (hi aoatri aa vaaarabil— fratraa, ouaotiaqae istarum aeelaaiaram clerici·, laieiaquo ddoUba· peramanter imperti—ar.

Datam Romae, apud Baactum Petram, die SI mar-' tii aano 1853, pontificatus aoatri anno septimo.

Pina papa IX.

*KOTA. — Do** atia dso——nta, <oa> ad ran MaediarM·· mJUl feriant, Me aariMnn·. — Mitor.

8YNODU8 DIOECE8ANA RUTHENEN8I8

1M3 maaaa iulio.

Synods· dioeceaana Ruthonenaia in Gallia, celebrata menae iulio 1853, cub loanne-FrOnciaco Croimnr, epiacopo Rutbonenai. '

Exa(aat oonatjtution—' aynodal— in opera cui titulua; '

Statuta synodaux du' dioefee de Rode·, publife ·a juillet 1854, par monseigneur Croiaier, évêque de Rode·, *[Iuifiuj* Rode·, imprimerie de Carrère aîné, libraire, imprimeur de l'évêché, 1854.

Minori in-12, 84 p. — Pari·, Saint-8ulpiee.

Pag. 8, haac atatuta edita aunt in synodo dioeceaana celebrata menae iulio 1853.

8YNODU8 DIOECE8ANA MOLINEN8I8

1853 augusti 10-2.

Synodus dioeoeeana Molinenai· in Gallia, cole- B brat* diebua 10, 11 et 12 auguati 1853, aub Petro-Bimone-Ludovico-Maria de Dreux-Brfaé, epiacopo Molinenai.

Exstant oonatitutione· synodale· in operibua quibua tiftili:

1) Synodus dioeoeeana Molinenai·, celebrata ab illuatriaaimo et reverondiaaimo d. d. Petro-Simoue-Ludovioo-Maria de Draux-Brfed, Dei et apoatolicae aedi· gratia epiacopo Molinenai, anno Domini MDCCCLIH. Mφηi·, ex typi· P.-A. Desroaien et filii, d. d. epiaeopi et cleri typographoram, MDCCCLIH.

In-4*, 2 f. - 92 p. - 1 f. — Autun, séminaire; Paria, Bibi. nat. B 3425.

P. 6, 26 et 39, haec synodus dioaceaana celebrata eat, tribu· seasionibua, diebua 10, 11 et 12 auguati 1853.

2) Synodua dioeeeaana Molinenai·, celebrata ab illuatriaaimo et .reverondiaaimo d. d. Petro-Simone-Ludovico-Maria de Dreux-Brfeé, Dei et apoatolicae —dis gratia, epieoopo Molinenai, anno .Domini MDCCCLIII. Parisiis, apud Jaoobum Leepfifre et socio·, via vulgo dicta du Vieux-Çolombipr, 29,1854. *[IkMo :]* Paria, typographie de Firmin-Didot frère·.

In-8*, 80 p. — Annecy, séminaire; Paria, Bibl. nat B 17292; Paria, Saint-Sulpice.

P. 8, haec aynodua dioeeeaana celebrata eat a die 10 ad diem 12 auguati 1853.

CONCILIUM PROVINCIAE CA8 8 ELIEN8 I8

celebratum apud Thurles

1853 septembris 1-6.

Concilium provinciae Caaaelienaia in Hibernia, celebratum apud Thurio·, a die 1 ad diem 6, aeptembria 1853, aub Michaele Slattery, archiepiscopo Casaeliensi.

mbUsgnpbis:

Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacenai·, auctoribus presbyteris a. J., e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Ijkeqm. Tomus tertius ... Friburgi Briagoviae, aumtibua Herder, MDCCCLXXV. coi. 815-44.

DECRETUM

aocraa cvnpvpatioiris Λ Propepouda *fide.*

Ineunte menae aeptembri asperioris anni 1853, cura reverendi patria domini Mibhaelia Slattery,, archiepiscopi Caaaelienaia, concilium provinciale pro D ecclesiastica Momoniae provincia in Hibernia habitum eat, ut aacrorum canonum statutis, ae votis quoque per apoatolioam aedem pansis, fleret aatia. Omnibua absoluti·, reverendo patri domino Guilelmo Keane, epiacopo R——nai, peculianter .eommiaaum eat, ut per eum acta et deerota mqmoratae provincialia synodi apostolicae aedi ex praeeoripto submitterentur, idque per memoratum antiatitem diligenter fuit praaetitnm. Porro, eminenti—imorum patrum sanctae Rqptenae eceleaiae cardinalium congregationi· de Propaganda fide examini propoaita haec omnia fuerunt, is genarali conventu habito die 2 maii 1854, iMemquu, referente eminenti—imo ac reverendiaaimo domino Raphaële tituli Sanctae Mariae aupra Minervam oaudinali Fornario, omnibus mature perpensis, consuerunt commendandum esse studium, quod reverendua pater domine· archiepiscopu· Caaaeliensis atque epiaeopi aynodi participe· ostenderunt, ut religionis incremento, animarum saluti atque ecclesiasticae disciplinae melius in dies inataurfIldae provideretur; acta vero atque etiam decreta, nonnullisl modificationibus adhibitis, iuxta traditam instructionem probari posa·.

Hanc vero sacrae congregationis ^sententiam •anctisaimo domino nostro Pio papae IX ab infrascripto eiuadem sacrae congregationia secretario relatam, in audientia diei 7 huiua .item menais, sanctitas sua benigne ratam habuit et confirmavit.

Datum Romae,, ex aedibus dictae sacrae congregationis de Propaganda fide, die 12 maii 18M;

' J.-Ph. cardinali· Fransoni, praefectus.

(Laau t eifilli.)

Al. Barnabô, a secretis

' Modificati»—· litteris canivi· i—ertaa piefttis Ma snt

ACTA CONCILII.

. Anno Saluti· huthauae 1853, iUuatriaaimu· ac reverendi··imus Michael· Slattery, archiapiacopua Caaaeliensis, obaequena et nihil gratia·. habena quam ut obeeqnaretur litteris sacrae congregationis de Pro-

paganda Me, metropoHtaahHiboraiM dia 3 maii. t 1U3 datia (ia quibas doehratur quantopere iataaatt haberi ia Hibernia ayaadoa tua proviacialoe tau otiam dioacaaaaaa, qao aaiaaaiaa ovulgentur statuta ooneilii aatioaaUa Hiberniae' aped Thurios habiti, atiaqus religioni utilia poragaatur), oencilium suae provinciae Casseliaasis, Küarto indietioaia prino tem— pestive misais ad oaiaaa qui da iota aat ooasustadins intermeo deberent, divisa aisericordia Caveate, inchoavit in metropolitans sua ecclesia apud Thurias, in festo sanctae Rosae Limonao translato, dio videlicet septembris 1.

Litterio jndictionis promptius parentes, pridie solemnis concilii apertionis, id eet die 31 augusti, in civitatem Thurios convenerunt quotquot sunt in provincia episeopi, excepto epiaoopo Limericensi, qui postridie ante solemnem inchoationem ooneilii advenit; nempe, simul eum illustrissimo ac reverendissimo Michaels Slattery, archiepiscopo Carne : t iiensi; illustrissimus ac reverendissimus Cornelius Egan, episcopus Kertyensis; iUustrisoimus ao reverendissimus Nicolaus Foran, episcopus Waterfurdiensis; illustrissimus ac reverendissimus Guilelmus Delany, episoopUs Corcagiensis; illustrissimus ac reverendissimus Timotheus Murphy, episcopus Cloynensis; iUustrisoimus ah reverendissimus Guilelmus Keane, episcopus Roosensie; illustrissimus ac reverendissimus Daniel Vaughan, episcopus Laonensis; illustrissimus ao reverendissimus Patritius Fallon, episcopus Fenaborensis. Simul advenerunt reverendissimus frater,Bruno Fitspstric^, abbas Cisteraensis de Monte Melleario, et theologi et eanonietae a reverendissimis patribus advocati, qui omnes' ab illustrissimo ac reverendissimo archiepiscopo Casaoliensi, atque a seminarii praedMe caeterisque directoribus benigne excepti suat intra septa seminarii Thurlesensis Sancti Patritii. ubi concilii delibera- C rationes habendae erant. Reverendus metropolitanua, memor verborum apostoli: *ȶOpert tpiteoptmt . . . hotpitaln»* esso tres ex episcopis in aedibus suis excepit, hospitesque durante synodo habuit; caeteros vero episcopos cum omnibus canonistis ac theologia in collegio Sancti Patritii locari fecit

Eadem die, scilicet 31 augusti, hora tertia post meridiem, in sacello'seminarii in unum convenerunt, congregationem privatam praeparatoriam habituri, reverendissimi patres, roeheto et monetta induti, quemadrhodum et in omnibus aliis concilii congregationibus, tum particularibus tum generalibus, induti sunt ....

Omnibus patribus [in hac congregatione praeparatoria) visum eet, abbatem de Monte Melleario admittendum esse cum voce decisive, tanquam de privilegio, quod et statim factum est; ot immediate ȣ post hanc privatam episcoporum congregationem habendam esae primam congregationem generale·, in qua legende essent quae in hac privata episcoporum congregatione statuta sunt Caetera quae a patribus in hac privata, sua congregatione statuta sunt, iam nusc videbuntur in iis quad in immediate subséquents generali congregatione acta sent.

· .Statim igitur post diotam congregationem privatam,

CONGRBGATIO FUMA GMXKUJJS

habita act in sacello seminarii* hora 4 post meridiem, praeside illustrissimo ac reverendissimo arohiepiMopo"

OasssHmsi, ooaoodeutibno iisdem domiaie dominis episcopis Kerryoaai, Watorferdieusi, Oeroagioami, CSoynaeoi, Bosemsi, LsoMusi, Feaaberensi, eum abbate Obtsraieasi de Monte Melleario; praesen tibus etiam eononistis ot theologia rite oouvocatis, veste talari, palKolo ot Mroto iadutie, ot sedentibus ia ordiao oonsoeratioels suorum respective episcoporum, praetermissa omni quaestione dignitatis unimeuiaeque ecclesiae.

I Inchoanto domino arohiopisoopo, recitatus. est genibus lexis, facie verua ad crucem arehiepisoopalem oolumna ia modio posita infixam, hymnus Fom' creator, eum precatione ddoumus, ut «t in pontilcaii Romano, per quam orationem initium uhiuscuiusque congregationis generalis factum est.

lubeate praeside, lecta sunt, quae sequuntur, acta nempe in prima congregatione particulari episcoporum. y

1. Procuratores capitulorum ecclesiae metPopoiitanae et ecclesiarum catbedralium provinciae, ei qui sunt, habituri sunt vocem consultative!». Excepto procuratore ecclesiae metropolitanae, qqi exspectatur, nullus praeterea aderit, ut videtur, vel quia nullum aliud exstat capitulum, vel quia nemo praeterea deputatus est.

9. Theologi seu canonists» electi sunt et eliguntur;

Ab illustrissimo ac reverendissimo archiepiscopo Casseliensi, reverendus dominus Patritius Leahy, theologiae doctor et professor, seminarii Sancti Patritii apud.Thurios praeses, praecentor capituli metropolitanae ecclesiae Casselieqsis;

Ab illustrissimo ao reverendissimo epiaoopo Kerryenai, reverendus dominus loannes O'Sullivan, parochus ecclesiae diotab Kenmare et vicarius generalis;

Ab illustrissimo ac reverendissimo episcopo Waterfordieasi. reverendus dominus Michael Burke, parochus ecclesiae Sanctorum Petri et Pauli apud Clonmel ot vicarius generalis;

Ab illustrissimo ao reverendissimo episcopo Coroagiensi, reverendus domiqqs Dominicus Murphy, parochus ecclesiae Sancti Finbarri in civitate Cor-Mgiensi et vicarius generalis;

Ab illustrissimo ac reverendissimo episcopo Cloynensi, reverendus dominus Patritius Duggan, parochus ecclesiae dictae Doneraile et vicarius generalis;

Ab ilhwtris|imo ao reverendissimo episcopo Rossensi, reverendus dominus Michael O'Dea, parochus ecclesiae Roosensie et vicarius generalis;

Ab illustrissimo ao reverendissimo episcopo Laonensi, reverendus dominus loannes Kenny, parochus ecclesiae dictae Ennis et vicarius generalis;

Ab illustrissimo ac reverendissimo episcopo Fenaborensî, reverendus dominus laoobus Hovrly, parochus edolmiae diotae Tipperary et vicarius generalis *

3. Ut facilius expedientur negotia concilii, illustriseimns 'ao reverendissimus metropolitanae, eum consilio et consensu comprovincialium epiacoporum, eligit taaquam officiales eoa quorum nomina sequuntur. fVsds ès/ra décréta η. V.]

4. Decreta promulganda ia prima sessione solemni eunto: De aporianda synode; de modo aimed· m con*aÿ»; 4» /ηήΛά»* won querende; de now distedendo, ȣ o/JUoUhM; de pro/emiowe *JUti.*

&. Distributio temporie quotidiana sit haec:

Hora 6 matutina, omnes surgunt; orationi, .meditationi, horarum recitationi vacant.

· · I Timin, A

* Brant Osse Hpsssnttiia», a Beas asportatM, une ss Antro loton altaris, altara 0 sinistro. Erant sttia separ ■mvvetas! maste enigetir eam Ubn «Mna mmraaatti caariUi TridnttaL

* Theologos ilWrtrissini m revenetiwiai sptsoopi Umeriosseis, «ei pselriiit adveait, mt lovwooAas T. Cell, yaroohus satisdas Aietse Xmsotls et risorias gsairslie

Hora 8, misaa «yaodali·. eat intereant quotquot a ipsi aoa eelebraaL

Horft 8 eum dimidia, jentaculum et' relaxatio.

Hora 10, congregatio generali·, niai alitor risam foerit.

Hora IS, recitatio veoporaram et relaxatio.

Hora 9 pomeridiana, congregatio particularis, nisi aliter visam fuerit

Hora A prandium, quo darante legatur, iuxta ptaoitum iUustrimimi ac reverendissimi metropolitaai, pan aliqua novi testamenti, vel vita alienios sancit, vel liber quivis spiritualia

Hora 6, visitatio sanetisaimi sacramenti ot relaxatio.

Hora 7, recitatio matutini çum laudibus.

Hora 8, coena et relaxatio.

Hora 9, oratio vespertina.

6. Ut labores synodi dividantur, patribus visum est theologos partiri in congregationes particulares, B quibus singulis praeficientur dao episcopi, alternis vicibus praesides futuri. Ordinatae autem sunt congregationes, ut sequitur.

Prima habebit praesides illustrissimum ac reverendissimum dominum episcopum Kerryeneem,

Illustrissimum ac reverendissimum dominum episcopum Waterfordieneem ;

Theologos, reverendos dominos patrem Leahy, I. O'Sullivan, M. Burke.

Secunda habebit praesides illustrissimum ac reverendissimum dominum, episcopum Corcagiansem,

Illustrissimum ae reverendissimum dominum episcopum Cloynensem;

Theologos, reverendos dominos D. Murphy, P. Duggan, M. O'Hea.

Tertia habebit praesides illustrissimum ac reverendissimum dominum episcopum Rossensem,

Illustrissimum ae reverendissimum dominum C episcopum Laonensem;

Theologbs, reverendos dominos I. Kenny, 1. Hourly.

' '5 Quarta habebit praesides illustrissimum ac reverendissimum dominum episcopum Limericensem,·

Illustrissimum ac reverendissimum dominum episcopum Fenaboreneem ;

Theologos, reverendos dominos I. M Donnell. T. Coli. · · .

(Huic congregationi ascriptus est etiam abbas Cisterciensis de Münte Mellehrio.)

Quo vero facilius et accuratius expendantur quaecunque in synodo tractanda Sunt, oitiusque absolvantur eius labores, tota rerum materia dividetur in varias quaestiones distribuendas inter congregationes theologorum, quorum erit scripto referre quid de illis indicaverint Porro hio est elenchus quaestionum : *do fido, d** mmuno *d* ofioeopio,* , *do autropolitamo, do oicariii fiatrolibao st* /wmuu, D *dt* psrsoMts Dso coasserotu, *do* poroeAts «t eoediutorihsM seu aiem-MS parochorum, de taptismo/sio cosAmutitae, de *oœkenotia, do* poeaiteatia, de ·*-trema* imetioao, *A ordiao, do mairnaoaio, do ealia* dirino, de aifa, meritas ei seseaiso dsricorpm, *do* uaieereilete Mlholice *Hiborfiiao, do ooemoeriio redooiootido, do doorotio coaeHü* Mtioaelse *TharUooaoio, do Oj/aodo diooeooeaa, do* synodo *prorineiali, dofn-*malyatieae testium synodahsm·, do promulgations *doerotonaa Mai* eoncilst *yrooiaoâdio.*

Praeterea, singulae congregationes theologorum seorsim in totidem aulis collegii convenient quocunque tempore expedire visum fuerit, qupd ut plurimum' erat vespertinum, ad discutiendas in communi et viva voce, post maturum examen per unumquemque seeum privarim factum, quaestiones sibi propositas: qua peracta discussione, secretarius congregationis exarabit, iuxta sententiam maioris partis eoagrugutienia, brevem de quaestione reiatioaom sen eotabmioaam in forma decreti, postmodern in congregatio·· generali ulterias disentiaudam.

Etenim, ia proxime futura oougregatioao generali, postquam secretarii singularum congregationum relationes de quaestioaibns iis commissi· legerint •b initio ad finem, absque interruption·, unde sensu st generalia tenor relationis melino apprehendentur, tune secundo easdem relatione· singulatim per sententia· legentur, st, sententia post senteatiam, quid1 noemeerium vel utile, expendetur. Theologi interrogati, prout res postulare videbitur, suam sententiam plena eum libertate, sed modeste et absque strepita vel contentione, eomun episcopis aperient, ut ita decretorum materia plene agitata matareque perpensa sit.

Hac duplici discussione Tacta, tum ia congregatione particulari theologorum, tum etiam in congregatione generali, eadem materia tertio demum expendetur in .congregatione privata episcoporum proxime fotura; ubi, quatenus necesse, elaboranda sunt decreta, et ad formam adhuc magis emendatam redigenda. Quo facto, in congregatione generali proxime subséquente, decreta legentur in ista forma magis emendata, in qua etiam sunt approbanda in solemn! sessione.

7.. Prima sessio solemnis habebitur, in ecclesia metropolitan· Thurlesensi crastina die, nempe 1 Septembris, hora 1◇ ante meridiem.

. Secunda sessio habebitur eodem loco st eadem hora, die 3 septembris, nisi aliter pro oireumatantiis visum fuerit.

8. Omnes emittent sequentem promissionem de silentio servando quoad res gestas concilii:

^Promitto, me nihil ex iis quae dicentur sive in eongregationibji· privatis episcoporum, sive in congregationibus generalibus, sive in congregationi-, bus theologorum particularibus, esse revelaturum, quod possit detrahere vel reverentiae concilio debitae, vel honori cuiusvis personae. Promitto insuper, me nulla decreta conciliis criptis publicis divulgaturum, antequam typis demandata fuerint reverendissimorum patrum auctoritate."

Omnes et singuli simul dixerunt: *Ita proaiitto.*

Insuper, patribus placuit ut in celebratione huius synodi adamussim servarentur ritus praescripti in pontificali Romano et caeremoniali episcoporum; et si quid praeterea desiderandum, id suppleri %>luerunt ex caeremoniali quo usa est synodus nationali· Thurleaenait. extracto ex actis conciliorum [celebratorum] Beneventi et Romae aub BenedictoXIII, et ex actis conciliorum Mediolanensium aiiisque fontibus

SESSIO PRIMA.

Anno 1853, anno octavo pontificatus sanctissimi domini nostri Pii divina providentia papae noni, die 1 septembris, fena quinta, festo) sancta· Rosae LimanaU translato, iuxta litteras indictionis, concilium provinciae 'Caaseliensis in civitate Thurles solemniter apertum est.

Prima sessio hora 10 ante meridiem celpbrata eat in- ecclesia metropolitans, ad hoc impensis haud parvis, splendide ab illustrissimo 'ac' reverendissimo archiepiscopo ornata.

Aderant illustrissimus ac raverendissimus archiepiscopus Caaseliensis cum omnibus episcopis comprovincialibus, nempe episcopis ^erryensi, Limericensi. Waterfprdiensi, Corcagiensi, Cloynenai, Ros-•ensi, Laonensi, et Fenaborensi. Aderat praeterea, noii quidem ex iuris necessitate, sed in signum unioni· fraternae, illuatriesimus ac reverendimiqiu·'

1 'Editio: fso.

lohnnes Brigg·, episcopus ^everlsyansi· ia Anglia, populo Hibernia· propter eximiam suamcaritatem numquam obliviscendas, episeOpia ot olero Hibernia· oarimimus, archiepiacopo CaaeUouri vincuifa amkutiae ooniunotus, omnibus honoratus ot' honoranda·. Adorat quoque yir vonotaMlb ot admodum reverenda· ftùtâr Bruno Fitapatriek. · abbas CieteraioMU Monasterii vulgo dutTMontia MaBearii, io provincia CmmUo mL Praatarea, procurator eapituli metropolitanae eccleaiae Caaseiiensia. Veverendus laoobua MoDonnel, qui beaters· die aborat, exhibiti· litter» procurationi·, admissus «et a patribu· ut partem haberet in ooneilio cun voce consultative, et huic primae setaioni interfuit. Interfuerunt insuper theologi synodi, eum multo clero non aolum ex dioecesi Casseliensi. aed etiam ex dioecesibus tum vicinis, tum distantibus. necnon extraprovinciAlibe·.

Omnibu· gaudio fuisset ire proceecionaliter · seminario Baneti Patritii ad eceleaiam m.etropolijanam. ni obetitiaeet lex Angliae. Enimvero haec lex poenali· prohibet ne catholica religio exhibeatur. neve ministri catholici appareant cum vestibus •acria orcini suo proprii·, in viis aut loeia publici·. Porro, procedendo a collegio pancti Pdtritii ad aecle•iam metropolitanam, in civitate Thurio·, transeundum esset per. viam publicam interiacentem. Quo igitur occluderetur os loquentium iniqua, nullaque cauea praeberetur boatibus ecclesiae catholicae nostros praeeulea incusandi quod lege· Angliae temere -violassent arehiepiacopo «t caeteria patribus melius visum est nullam habere proepssionem extra eceleaiam et ciroumiaoentem aream.

Proinde; convenerunt omnea in aedea archiepiscopi, ecclesiae metropolitanae vicina·„ et in sacristiam ei annexam, unde cantando hytinosl Feni *creator,* As* mori* «trita etc. prooeesionaliter perrexerunt inecclesiam, per eam, et pfir aream -> -circa eam, ordino, sequenti ~

Crux proceesiondis ecclesiae *d* subdiaeono sine thanipulo portata: alumni collegii Sancti Patritii cum choro, in vectibus talaribus et superpellieeis; clerus civitatis Thurlesise bt dioeceeeos Cssseliensis et aliarum dioeoeseon, indutus vestibus talaribus, superpelliceis et biretis, parochis habentibus insuper stolas rubri coldris; theologi seu canonistae synodi; , notarius et secretarii; crux archiépiscopal!· portata a subdiacono/in vestibus sacris; dignitates, eum pluvialibus rubris; promoter copcilii; diaconus etsubdisconus missae; abbas Cisterciensis de Monte Melleario cum pluviali rubro et mitra de linp; episcopi, cum pluvialibus rubris bt mitris auriphrygiatis; archiepiscopus, indutus amictu, alba, cinctu, cruce pectorali, stola, pluviali rubro et mitra pretiosa.

Postquam processio, redeundo intra ecclesiam per D portas principales, pervenerat coram altari magno, sedit synodus in alta navi. prope sanctuarium ad hoc exstructa et tapetibus ornata. Sedit archiepiscopus in throno super navem poaito, cum illustrissimo qc reverendissimo loanne Briggs, episcopo Beverieyaiiai in Angl,ia, a dextrii, episbopis comprovincialibus et abbate Cisterciensi in hamicyclo dipositis, theologis synodi hinc et inde, ot caetero clero'in'scamnis extra ecclesiam, pietatem et sensu» vere christianoe exhibens, necnon reverentiam omnimodadi erga patree.

Dominus archiepiscopus, pontificalia ornamenta assumens cum pallid, solemniter celebrat missam de Spiritu sghctd.

Finita missa, tunc ad normam pontificalis sub- · juuntur antiphons *Boandi* «Os, Doumas sta. cum , poahao LXVUI Satasse· ma*ftetk.;* invocatio *AdMaκu* esOn oration; litaaiae nanctorum; evaagelium aoeuadna Lucam, IX. i-fi; hymnus Fan· onaater; at allocutio. ;

Finita ' ailocutioae, dominua arehiepiaoopus eermonem habet de disciplina eoeleaiae et do fati· ac fortunis illius oim parti· qua· ia Hibernia, auspiee •ancto Coelaatino papa fundata, ab usque *(tie editio)* tempore eaaeti Patritii ad dipm praesentem duravit ao durat Haec concio, episcopo obristiaao voro dignat, vix diei potest quantum animo· omnium affecerit et modo dicendi et gravitate verborum atque eententiaram. (Exemplar mittitur, quod hic pro inserto habeatur.)

Peraeta concione, promoter instantiam facit ut approbetur decretum *de aperienda* synodo. Unus ex secretarii·, lecto decreto et annuente metropolltano. suffragia patrum colligit interrogans, modo I usitato, nom placent decretum,' •t'responso unanimi per ptaeri accepto, illud ad metropolitanum defert qui pronuntiat.- decretum placuit patribus; itaque decernimus huius concilii provinciae Caaseliensi· initium fieri et iam factum ease.

, Promoters instante, caetera décréta hesterna die lecta, scilicet *dt* modo meandi in *concilie; de* priw*iudido* non *afferendo; de* non dàcedando; *de dedibat; dt profeetiont fidei,* probantur, metropolitano pronuntiante: decreta placuerunt ideo agenda^ Deo gratiae; patribua respondentibus: Deo gratias.

Promotore iteranf' instante ut nomina vocentur, et dicente metropolitans: ita decernimus et mandemus, omnes, qui intéressé dsbent.nominatim vocati ;respondent: Adsum.

' Pootmodum, postulat.promoter ut solemnir professio fidei a synodo emittatur secundum /brmatq. a Pio IV praeceriptam; quam professiotiem fidei ' catholicae, ista forma juratam, et flexis genibus. omnes illico emittunt, 'patres quidem singulatim, sacerdotes vero synodales post 'eos bini et bini.

Indicta tandem secanda sessione sd sabbatum proxime faturum, diem neinpe 3 septembris. et benedictione solemn! reverendissimi archiepiscopi accepta, omnes eodem ordine, quo ventum erat, processionaliter discedunt; et sic finem habet prima sessio.

^Immediate post primam sessionem, theologi in variis congregationibus expendunt quid circa quaestiones sibi propositas relaturi essent in secunda congregatione generali postridie habenda.

8BCÜNDA CONGr Ig a TIO GKNKRAUS.

Die 2 septembris, hprs Io ante ieni. in congregatione generali secunda, praecidi illustrissimo ac reverendisdlmo archiepiscopo Caaseliensi, post invocationem *Adtanuu,* consederunt omnes concilii patres simul eum caeteria rite convocatis: et materia decretorum *de fide; de* sstmmo pontyfor; *de epieeopie; de meiropolitano; de tieariie generalAue et foretneit; de* peresa·· *Dee conteeratie; deparecbie et ooodMoribue* are *tioariit partehernae,* inter theologos modo antea dicto agitata et perpensa, post tres horas absoluta eet congregptio per antiphonam Sancta *Maria, tuocarre aeiterie* «te., et orationes *Concede* nos *faaadot taoe etc.* et Aprinos *Ubi gratiae etc.*

Obiter observandum venit, eundem fuisse modum incipiendi et concludendi omnes congregationes.

In-hac congregatione ad longum disserebatur, inter alia, de systemate proeelytismi quo acatholioi. in quibusdam partibus provinciae Casseliensis, pauperam catholicorum animo· - fide avita pervertere aliquamdiu attentarunt et adhuo e£mm attentaitf. Quoniam vero qaaeatio erat de re omnium gravissima, nempe fide pepuli, diligentiesiMa inquisitio

feeta est eo fine ut tum mali origo, et praesens magnitudo, et circumstantiae prae ocuBa omnium ponerentur, tum ut apta remedia adhiberentur, tum etiam ut plane perspiceretur num aliquatenus offimp defuissent sacerdotes, et ita. dormientibus pastoribus, lupi rapaces ovile Christi invasissent.

Theologi, fere omnes vicarii generales, interrogati lingulatim do rorum statu in propriis dioecesibus, testimonium Unanime perhibuerunt de vigilantia pastorum, excepto uno vel altero ab episcopo oensurato. 8imul assignarunt ut veram causam mali, quantumeunque demum sit, ex una parte miseriam quaruodam regionum, et ex altera parte nequitiam mimionariorum protestantium, qui ad hoc misai sunt, et locupletes facti a.fanaticis Angliae societatibus, fidem et conscientiam pauperum pecunia et escis et vestitu emere ijupientibus. Hi tamen miasionarii, aiebant theologi, parum proficiunt in missione iniqua, nisi quod ipsi ditiores facti surtt et fiunt; unde, ut adhuc magis ditescant, freti adiutorio patria mendaciorum, successum clamitant, magnitudinem proselytismi longe ultra rei veritatem eme scrupulo exaggerant, et ita Anglos, fanaticos aeque ac divites, decipiunt in spem perversionis universae Hibernorum propediem eventurae.

Addiderunt praeterea theologi, malum hoc pro•elytismi in dies rapide minui, proselytos quotidie ad ecclesiam reverti, conversiones protestantium augeri, sibique persuasum esse, acatholieum pro•eiytismum brevi finem habiturum, ai modo Deus bonus fructu» ierrae et abundantiam concedat.

Tandem, praeter vigilantiam et selum sacerdotum constantem, verbi Dei praedicationem, aliaque media idonea repellendi conatus aoatholioorum, omnes iudicarunt valde utilem fore instjtutionem missionum, ut suggerunt litterae sacrae congregationi» de Propaganda fide, datae metropolitanis Hiberniae, die 3 maii IKS3.

Sententias theologorum propria experientia roborarunt. iudicio confirmarunt episcopi, ipsi quoque singuiatim interrogati ab illustrissimo ac reverendissimo domino arcbiepiscopo. ,

[Eadem die secunda congregatio prifata episcoporum et tertia congregatio generalis habitae eunt.)

Hodie abiit illustrissimus ac reverendissimus loannes Briggs, episcopus Heverleyensis in Anglia, secum ferens omnium preces pro felici reditu in patriam.

8E88IO SECUNDA.

Die 3 mensis septembris. sabbato, in commemoratione immaculatae conceptionis beatae virginis/-firmitati», exciperentur. Mariae, sessio secunda celebrata est in ecclesia metropolitans eodem fere ordine ac apparatu quo Prima.

Sacra solemniter faciente illustrissimo ac reverendissimo domino domino episcopo Waterfordiensi, interfuere omnes patres cum theologis synodi.

Mi·*· celebrata, patres induuntur amictu, pluviali rubeo et mitra, et peraguntur ritus in pontificali ^praescripti usque dum ad finem allocutionis ventum est; quando illustrifisimus aa reverendissimus dominus dominus episcopus Corcagiensis, antea a metropolitano rogatus ut concionem faceret in aecunda sessione, insigni qua pollet eloquentia ut et doctrina, synodum et adstantes alloquitur per duas fere horas integra*. (Exemplar sermonis mittitur, et hic pro inserto habeatur.)

Post sermonem, postulante promotore ut approbarentur per eynydum decreta in praecedentibus congregationibus sancita, scilicet d* /de, d* mammo *ptuMee, dt tfiteopit, de nttroptOteme,· dt tiearüt ft''tndihu tt firetttitSdetptntme Det eottecrtUt,*

de pareeAû et eeodsuterifei* eau esearua perocheemn; et secretario more solito sciscitanti respondentibus patribus, decreta, ut lecta, aibi placere, metropolitaons Deo agendae gratias pronuntiavit, et dixerunt omnes; Deo gratias.

Praeterea, instanto promotore, indicitur tertia et ultima sessio feria tertia, die septembris 6, nUi ad aliam diem transferenda postmodum videraturi

Demum, ab arehiepiscopo data solemn· benedictione, omnes discedunt eodem quo venerent ordine.

SKRIK iXiSORBiATIUMM

Misr M*M0nm srcandem *tt* sessionem tertiem.

Eadem die, nempe 3 septembris. habitae sunt congregationes, scilicet quarta generalia hora 2 pomeridiana, et tertia privata episcoporum. Iu quibus tractatum est, praeambule in priori, definitive in. posteriori, de baptismo, de confirmatione, de «ucharistia, do poenitentia. In die dominica. 4 scilicet septembria, duae itidem congregatione», quinta genrelia hora 10 ante meridiem, quart* privat* epi»·eoporum bora 'i pomeridiana. in quibu» aimihier tractatum eat de extrema unctione, de ordine, de matrimonio, de cultu divino, de vita, moribii» et acientia clericorum. In feria secunda. scilicet 5 die •eptembris, tres etiam congregatione·, nempe sexta generalia bora 10 ante meridiem, quinta privata episcoporum hora 2 pomeridiana; in quibua. sicut antea.· tractatum eat de universitate catholica Hiberniae, de seminania ecclesiasticis. de decreti» concilii nationalis Thurlesensi·, de synodo dioecesana. de synodo provinciali, de promulgatione testium synodalium, de promulgatione decretorum huius concilii provincialis, de subscribendo decretis huius concilii; et demum congregatio generalis septima et ultima, in qua coram omnibus lecta sunt a principio ad finem decreta concilii, postridie in tertie et ultima aewione per synodum approbated*.

Absoluta congregatione, illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopus episcopis a secretario legi fecit litteras, quas ad summum pontificem cum decretis concilii, sanctae aedis iudicio subiiciendi*,' missurus erat, quaeque patres ore unanimi probarunt.

In his congregationibus, praeterquam quod ex* decretis apparet, nihil dignum memoria speciali actum eat, nisi quod refert ad stationes confessionum in domibus fidelium. Synodus unanimiter voluit eas impraesentiarum retinere vel permittere, quamvis omnibua desiderandum esset, eas eaoe rerum circumstantias ut omnino tolli possent et confeaaioqe* nonnisi in ecclesiis, excepta causa in-

Palmare argumentum pro iis retinendi* (t quod) saltem in provincia ('asseliensi. quici ait de aliis partibus, ubi forpitao neque mos est generalis nei^e circumstantiae eaedem, pro iis abolendis praesens non esse tempus idoneum, quando nempe haeretici contra fidem populi conatus faciunt haud spernendos, quibus retundendis nihil efficacius excogitari potest quam stationes confessionum. Statione» enim instituunt quam arctissimam relationem inter pastores et plebem; praeterquam quod nihil, nequidem minimum, in paroecia contingere pofest inscio pastore, qui, dum stationes habet, non solum cingulas partes paroeciae perlustrat. sed ubique quasi praesona eat.

Talis erat sententia omnium theologorum (vicariorum generalium, uno vel altera excepto) et episcoporum de hac quaestione interrogatorum.

Plurea insuper asseruerunt in quibusdam partibus, ubi pastores suatulerabt stationes, necesee devenissel

ad priorem consuotudinem eaa habendi raverti,, propterea quod malti.·negligobeat eoafoeeioneaetiam annuam, dum antea nento fore neginxorat, saltem in partibus ruralibus.

Asseruerant praeterea, eaa esse paupertatem in locis haud paiieis, ut una et eodem vestis exterior, una et eadem dio inservire soleat diversis personis eiusdem vel etiam diversas familiae ad adeundam successive stationem confessionum: quod quidem fieri non posent, ai aoa aisi in ecclesia essent confessiones.

Difficultatem praebere videbatur locus in statutis concilii Thurlesensis, qui sequitur: «Hortamur parochos. ut, quantum flori potest, confessiones in ipsis ecclesiis audiantur, et nullibi audientur niai in locia decentibus, et tenuis patentibus: moliervm erro, *frarlrr* casam werwitatto, nonmsi in soe/sséi, st ed sedem con/«Miowaiem.“ [8] Sed hic locus, ut omnibus videbatur, non obstat quominus retineantur stationes | confessionum absque ulla distinctione personarum vel locorum, tum quia eadem statuta Thurleeenaia eodem loco [1] numero immediate sequente (n. 43) et alibi [2] supponunt ut licitas stationei consuetas absque ulla distinctione; tum quia hio locus ad summum non «st nisi hortativus, eum vox hortamur in principio sententiae afficiat non solum primam clausulam, sed etiam subsequentem de confessionibus mulierum.

Certe,' aiebant omnea. ni subsequen» clausula quoad confessiones mulierum ait praeceptiva, statim sequitur abolendas esse stationes confessionum et pro viris et pro mulieribus. Nam, spectando notiones receptas et quidem'sanas, ut videtitur. stationes pro viris solis esseht quid vere singulare; praeterquam quod 'suspiciones contra sacerdotes excitarentur in mente populi, qui adeo non suspicetur neque locum habet suspicandi virtufem sacer- i dotum, ut eos in maxima reverentia semper habuerit et habeat. Unde, quaestionem practice spectando, si nullae erunt stationes nisi pro viris tantum, nullae omnino erunt etationea; et praeterea, per hanc interpretationem, si non discordantia, saltem intellectu difficilia valde efficientur, quoad hoc. ipsa statuta Thurleeenaia concilii, utpote hic re et effectu prohibentia, alibi vero permittentia, stationes confessionum.

Ex decreto de semunnu annaret. placuisse patribus ut. quo melius instituqmrnri alumni servitio eccleeiae destinati, ex dioeceoiuUs nullum seminarium dioecesanum habentibus transmitterentur ad aliquod seminarium in provincia Caacelienai probatum a patribua. Seminarium vero, quod ad hoc patrea uno ore probarunt, est seminarium Sancti Patritii apud Thurles.

In congregatione quinta privata epiapeporum, proponente archiepiacopo, ptacuit tertiam et ultimam sessionem habendam ease die 6 aeptembria.

” SESSIO TERTIA ET ULTIMA.

Die septembris 8, celebrata est sessio tertia et ultime, finemque habuit concilium.

t Hora 10 ante meridiem, a collegio Sancti Patritii perrexerunt omnea patrea et sacerdotes aynodi ad, ecclesiam metropolitanam.^qnae eodem ornatu fulgebat quo in prioribus sessionibus, et etiam frequentiorem olerum et populum continebat.

Poet missam oolenmem nb illustrissimo ne reverendissimo epiaeopo Corcegieasi celebratam, et poat aatiphonam, psalmum, orationes, evaagelium, et hymaam Fons' errator, ut in pontificali, surgit illustrissimas ao raverendiaeimae episcopus Rossensis, a metropolitaao prius rogatus, et per duae horas concionem habet ad synodum et sdstantee, rerum copia noraon pistato ot doctrina insignem. (Exemplar concionis, quod mittitur, pro hio incerto babratur.)

Tune instat promoter ut omnia decreta synodi numero viginti novem, hesterna dio lecto, nunc selomniter per synodum approbentur, quod et mora solito fit. Hic vero est elenchus decretorum: de eperirudo synodo; de medo rieettdi ih eoocslw [etc.|.

Lecto et probato decreto pro subscriptione decretorum, post illustrissimum ac reverendissimum metropolitanum, caeteri patrea, quisque loco et ordine suo accedentes ad altare, subscribunt decretis.

Lecto demum et approbato decreto de *fier prassntix synodi,* illustrissimus *tt* reverendissimus archiepisoopus declarat finem huic concilio fieri et iam factum esse.

Postea, e suggestu cantatae sunt a secretario concilii, respondentibus omnibus, aolemnes acclamationes quae sequuntur:

Secretaruit: Deo patri misericordiarum et Deo totius consolationis et gratiae, omnis laus, gloria et honor.

. *itqmuu:* Amen, amen, amen.

Secretariat: Beatissimo domino nostro Pio IX papae, summo sanctae et universalis ecclesiae pontifici. christiani nominis in omnes terrarum partes propagatio, cunctarum gentium obedientia. pax vera, diuturna prosperitas.

Reepoiuie: Domine Deus, sanepssimum patrem nostrum eccleaiae tuae conserva; mitte illi auxilium' de sanctu, ut. eo gubernante, gentes omnes illuminentur. et quae dispersae sunt in unum eccleaiae tuae ovile colligantur.

Secretariat: Reverendissimo domino Michaeli. archiepiacopo nostro, huius aynodi praevidi, et patribus reverendissimis, salutaris vigilantis, in lsboribua constantia, jst felix exitus.

Rrapoasio: Omnipotens Deus, super pontifices nostros benedictionum tuarum dona multiplica.

Secretanae: Serenissimae nostrae reginae ac principibus christiania, scius iustitiae et pacis fueeunditas,

Responsi/: Princeps coelestis, terrenos principes custodi.

fiberrtorMw.' Civitati Thurles et toti provinciae Casseliensi, tranquillitas, salus et divinarum gratiarum sbundafitia.

Responsio: Benedic. Domine, filios tuos, et esto in circuitu populi tui ex boc npne et usque in saeculum.

jSscrsteriw: Decretorum huius'provinciae observantiam salutarem omnes qui hic atnumua unanimi voto a Deo bonorum omnium largitore humiliter imploremus, intercedente deipara virgine Maria domina nostra, cups beato Miehaele archangeto. cum beatis apostolis Petro et Paulo, et beatis patronis noetria, hesto Patritio, beato Alberto, boato Brondano, beato Munohino, beato Otterano, beato Finborro, beato Cohnano, beato Fachnano. boato Flannano, et omnibus' sanctis huius pro) vinciae.

Retpeatie: Fiat. Atpen. amen, amen.

Completio acclamationibus, occulam pacis aibi invtoom dant et valedicunt, illustrissimus m reverendissimas arehiepioeopaO'et rerarоediasimi episcopi.

[1] Decrete synodi plenariae Hibernante apud Thoriae: de pqeeit., n. 41.

[2] Stola violaora et vestis talaria adbibester a sacmdotibas ... can eoafesaioaee ia nodastis aat «tatioaibas exdpiaat. 2>e *pomit* a. 43.

[8] Volamus ut praxis sdmiaisinutdi saerasMnta in annlssiia, ia qaaatum cosuMda teri petarit, iatrodaeetar. *A tear. ŋ.* A

Dat revevendiasimua dominus arohiopiseopus solemnem benedictionem, denuntiatsecreta^us indulgentiam 40 dierum, cantat diaooaaa *Rutdtutt* in *feet,* et respondent omnes 'la nomme Christ»; quibus factis, omnes recedunt proceosionalitsr cantando *Tt Dt·''.*

Sio feliciter absolutum eet concilium provinciale Caaseliense. quod per septem dies duravit; septem congregationes generales, quinque privatas habuit; et viginti novem decreta examini et iudicio sanctae aedis apoatolicae aubiieieuda tulit.

Hic, ad coronidem addendum est, omnea et singulas propositiones ÎU deeratis huius synodi contentas, ab initio ad flnem, [a] patribus fuisse definitas ne quidem una voce de qualibet una propositione dissentiente.

Die subséquente discesserunt illustrissimi ao reverendissimi patros ot theologi, illustrissimo ac reverendissimo skvbiepiscopo grates rependentes uberrimas, nee quidem indebitas, tum propter summam benignitatem qua, plus quam auctoritate labores synodi ad finem feliciter perduxerat, tum etiam propter eximiam hospitalitatem qua, nihil infectum relinquens, omnium necessitatibus providere curaverat.

LITTERAE

dt indicendo *tt* coneocondo *ftontuiat Cautlieiuit eonctlio.*

"Michael Slattery, Dei et apoatolicae aedis gratia archiepiacopua Caaaelieuai·. etc.

Illustrissimis ac reverendissimis fratribus episcopio, aliisque huius provinciae Casaeliensis ecclesiasticis, qui de iure vel consuetudine synodo provinciali intéresse, debent, salutem in Domino.

Cum sacrosanctum 'et' oecumenicum concilium Tridentinum praescribat ut *„proéùuialia coteilie, tietiU* omisso sunt, *pro modrrefdil morihtu, corrigtttdit tzcrisbtu,* coetrorersue componendis, *aliütgttt te taerit* eonosuhu permissis renoeenlwr** *; cumque epistola sacrae congregationis da Propaganda fide ad metropolitanos Hiberniae, data die 3 maii [anni] proximo elapsi significet, religioni apud noa promovendas valde profuturum, si in Hibernia, iuxta consilii Tridhntiai praescripta, habeantur conciliaprovincialia atque otitim synodi dioeoosanae, in quibas decreta synodi natioaalis Thariesensis solemaim evulgentur ot alia negotia grqvia tructaetur. idcireo, nos, ad Dei omnipotentis laudem ot gloriam, et ad bonam spiritaalo.totias huius provinciae Casaeliensis, synodum provincialem, in ecclesia nostra metropolitans Thurleseast, inchoandam 1 die septembris proximo futuri, ia festo saaqtae Rosae Limanae, quae faveat precibus, ot diebus sequentibus celebrandam terminaadamque indicimus et convocamus.

'Proinde, reverendissimos fratres comprovinciales episcopos et alios ecclesiasticos, qui de iure vel consuetudine intéresse debent, in Domino hortemur, et, quatenus opus est, iubemus, ut ad synodum provincialem celebrandam die et loco supre^ictis nobiaeum adsint.

Hinguli episcopi aecum adducere poterunt, tanquam theologum vel canonietam, unum sacerdotem doctrina insignem rebusque ecclesiasticis versatum; moneantqne capitula, si existant;- suarum respective ecclesiarum oathedralium ut per procuratores assistant. Meminerint etiam caeremoniale episcoporum suggerere ut, ad plenius divulgandam synodum, schedula diem «t locum synodi notificans. ecclesiae oathedralia valvis affigatur*.

Idem caeremoniale poetmodum addit: «Rursus fribus -proximis diebus dominicis ante dictam diem (nempe, inchoationis eoneilii) conveniens erit, si tam in ipsa ecclesia metropolitans per concinnatorem, quam in singulis parochialibus per parochos, iterum atque iterum denunciator; populi fideles ad devotionem, orationes, ieiunia, sacramentum poenitentiae, sanctae enoharistiae sumptionem, aliaque pia opera adhortantur: ut actio huiusmodi, Deo opitulante, dignum sortiatur exordium, fslicemquo et fructuosum progressum et exitum habeat** *

Datum apud Thurias, sub signo eigilloque nostro ae subsignatione secretarii nostri, die 30 iulii 1853.

Michael, archiepiscopus Casseliensis.

Locus *t tigilli-* P. Leahy, a secretis.

* Cone. Trid.. sees, XXIV, */d» nforet.,* e. S),

! Lib. 1. e. 81.
• Ibid.

DEÇRETA CONCILII.

I. Dt aptritnda tgtttde.

In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus sancti.

Noe, Michael Slattery, ecclesiae metropolitanae CsMoliensis archiepiscopus, ad laudem et gloriam Dei et salvatoris nostris Iesu Christi; ad honorem beatae Mariae semper virginis, Dei genitricis, sanctorum apostolorum Petri et Pauli, sancti Patritii, sancti Alberti, aliorumque sanctorum qui hanc provinciam illustrarunt; ad communem huius provinciae utilitatem, cultus divini augmentum, ecclesiasticae disciplinae restitutionem; et ad aolemnius divulgandum tum etiam ad. observandum et exsequenstatuta concilii nationalis Thurlesensis anno 1850 habiti: decernimus, eonaultia et consentienbus cofifratribus nostris episcopis comprovincialibus, hac ipsa die 1 septembris inchoandam iamque incho*i synodum huius provinciae, ruam tanquam; metropolitanus, per litteras indictionis datas 30 iulii huius anni, rite convocavimus.

Faxit Deus ut quod eius nomine indiximus concilium rite procedat, et ad finem feliciter perducatur, et ad maiorem Dei gloriam tendat.

II. Dt pude tittedi.

Quoniam non possumus *,cogitert aliquid a uobit* jhsm *te "obit, ttd tufluitittie nostra* s» Deo *ttt''* *, et non modo orandum, sed etiam orationi instandum '„ et Domino vivendum *: ideo, non satis ducamus quod, ad divinum auxilium obtinendum, populos fideles per provinciam sparsos adhortati fuerimus, ut faciendum suggerit caeremoniale episcoporum, „ud *dttetùùtu, orthota,* iemme, aerrammtum *potuilmtiet,* senetor *eucharittiet-quuptittuut, tUtfti pie eptrt,* "* nisi et ipsi instantes simus obsecrationibus et orationibus*, „st *nuit* et *fit* meamus,*** in omni eordis humilitate sperantes ut haec synodus, *„Dto epittdtmtt, dignum tertietur ieer*dsum, /elieemque *rt fnutwtutt prtgrttttun tt exitum Itebeet^u*

• 11 Coe. IU. ».
• (Sloos IV, ».
• Rosi. XIV. A
• (Ueramoaiale epieooporui. lib. I. c. 31.
• 1 Tim. V. ».
• Tit II. 18.
' CsereaMaials efiKoporaas. lib. 1. c. 81.

Ut/igitur ia nobis adimpleatur benedictio pro-a timaa, aaapicMtos hane synodum per fidem at missa a Christo disante: *„UH...terni duo* oal ŧr in fido.

hase synodus omnea et singulos praoMstas meant et enixe hortatur, ut m Domino ămbulant ita ut vint ŝrevprehsMiH oenam qaae', preoeo Deo pro hac aynodo assidas fundant timui eum fidelib huiusce civitatis; Mnctiatimun mimae saerifieiem vel quotidie celebrent vel celebrando adsint; horae canonicae devoto recitent; publies ooeiesiae officia attente peragant; ŝoλMoɳoϋoM oeutioess, postnto-Mowm, prutinrmn *adioetu'''* offerant pro una, sancta, et catholice Dei ecclesia, pro beatiaaimn papa nostro Pio IX. pro ecclesia Hiberniae, et pro omnibu» hominibus, ut fidei incrementa videamus.

In actionibus concilii, seu publicis seu privatis, omnea meminerint quam aooemarium sit ante oculos habere apostoli verba, sapientiam et pietatem spirantia: *„Omnia* AoMSte *et teeundetm* ordArem *ƒiant omnia oettra in caritate Jient.* * Unusquisque igitur ita sermonem componat, ut, dum libere sententiam profert, 'aliis exemplum sit moderationis, et ita synodi deliberationes non modo non turbet, aed. etiam consilio adiuvet, modestia ornet

111. Dt pratiudicio non afferendo.

Praeterea, statuimus ut quocumque ordine sedeant qui huic aynodo interaunt, nullum exinde praeiudicium cuilibet obveniat, quoniam, eX ordine nunc servato et aervando. nec iua acquiritur nec amittitur.

II'. Dt non ditcrdendo.

Insuper, in virtute sanctae obedientiae et sub poenis canonicis, prohibetur, ne quis ex iia qui sytiodo intéresse tenentur, ab ea discedat antequam dimissa fuerit, nisi causa a patribus cognita et probats, et facultate rite obtenta.

V. Dt officiaient,

Quo rite et faciliter synodi negotia expediantur, sequentes tamquam ministri eius constituti eunt et constituuntur.

Promoter reverendus Michael Burke, Waterfordiensis. et paroebus Clonmelensis.

Secretarii: reverendus Patritius Leahy, Caseeliensia, praeses collegii Sancti Patritii apud Thurlea; revendus Dominicus jfurphy, vicarius generalis dioeceseos Corcagiensis. et parochus Sancti Finbarri in civitate Corcagiensi.

Notarius: reverendus Thomae O'CarrpU, Casseliensis. et professor in collegio Sancti Patritii apud Thurles.

Magistri caeremoniarum: reverendus Thomas 0'Connor, Casseliensis. et parochus Templemorensia; reverendus Guilelmua Morris, Casseliensis, et parochus de Borris-lleigh.

1'1. *Dt profeuione fidei:*

Cum talia, ut plurimum, ait fides credentium qualis est fides docentium,-sinceri fide esae debent pastores qui alios verbo veritatis erudire tenentur. .Cumque omnes id uno orè profiteri debeant quod et in simplicitate cordis credunt, quoniam, ut ait apostolus, *„cordt... creditor ad* iwrtifism, ora anfsai *copftuiofil ad ealutem,u* : ideo, fidei sacrosancti concilii Tridentini firmiter adhaerentes, masque decreto libenter obsequentes, orthodoxae fidei professionem, iuxta formam a sede apostolica praescriptam, emit-

Professio fidei iuxta formam . Pii IV. *[Vide* supra esf. SfiA-38A.]

TITULUS I.

MMea.

De fide.

Notum est. haereticos omnibus nervia contendere in quibusdam huius provinciae locis, ut a fide catholica pauperes eodaoaat, praesertim distribuendo pecuniam, ŧersion haereticas aacrae scripturae, ot tractatus venenosos acatholicos. Quamvis negari non potest, quosdam, paupertate et miseria pressos, fidem ore tenus, non corde, aliquamdiu auro vendidisse; attamen, post diligentiwimam factorum inquisitionom, omnibus tum episcopia tum theologis. qui sunt fere omnes vicarii generales, singilldtim interrogatis de statu propriae dioeoeeeoe, omnes et singuli episcopi solemniter declarant coram hac aynodo, numerum apostatarum exaggeratum esse et adhuc exaggerari longe ultra rei veritatem; conatus haereticorum, quamvis audaces nimis, nullum hsbuisse successum, qui timorem excitare debeat ne populi pars aliqua magne a fid^esciscat: se conscios non esse negligentiae in haevm sive ex parte sui aive ex perte sacerdotum quibus concredita eet cura animarum in locis, ubi proselytismus maxime vigete dicitur; omnes e contra tum episcopos tum sacerdotes (uno vel altero sacerdote excepto qui ab episcopo statim punitus est), nihil non fecisse quod facere possent et deberent pastores vigilantes et seloai; hoc malum proselytismi. quantumcunque demum fuerit, ortum duxisse ex temporum calamitate et miseria pauperum, fame et pestilentia proximis annis ultra modum aucta: proselytismum nunc in dies valde decrescere; per sex ultimos menses fere nullum esse apostatam; plurimos apostatas quotidie in sinum sanctae matris ecclesiae reverti, multosquo protestantes, eosque nonnisi puris motivis ductos, catholicos apud nos fieri; et spem demum fulgere, si Deus bonus *„fructat terrae dart et conteroare"* dignetur, fore ut brevi nihil amplius audiatur de apostasia catholicorum in Hibernia.

Quamvis autenf talia ait rerum statua, quoniam pretiosa margarita fidei diligentissime custodienda est, et perditio etiam unius animae, per sanguinem Christi 'redemptae, boni pastoris lacrymis lugenda est: haec synodus pro munere suo in Domino obsecrat, necnon mandat ut omnia sacerdotalia cura adhuc impendatur ad retundendos audaces haereticorum conatus, qua sarta tectaque servetur populi fides, *Jeetmanae ealutit initiem, fundamentum et radie omni» iutificatiome,* tine qua *impouMle ut placere Deo.* * '' Quapropter, haec synodus sequentia statuit, quae quidem fere omnia iam antea aat. generaliter in praxi servata, ei non statuta fuerant.

Neque fideles ipsi legant nec alios audiant legentes scripturas in linguam vernaculam versas et absque probatis commentariis; quas scripturas contra sanctissimas ooeiesiae regulas miseionarii protestantes, ut vocantur, ubique disseminant. *[Gaetmmi,* paced *litrot* haereticorum *atiormetfue impiorum, eerrentier dureta* soeroe eonprepetioms *Indici»,* st *fideU» par parocho» admoneantur do canturit atiiopio potuit contra mohaditntu ieepietie. — Additio curata a i.camprepationa dt Propaganda.]*

Saluberrimae ecclesiae regulae de lectione et usu sacrae scripturae ab omnibus serventur.

Summopere caveant fideles a scholis protestantium, non exceptis iis quae vocantur *mdnttrialu,*

‹ Matth. xvin, au I Cor. XIV,
• Colom I, M. UM. XVI. 14
* I TfemlL.-1·ı fiam X» Mt. ŗ.
Ot L 'w'lk, -Λ',

• Hsbt ɾɔ · ; Orna Trtd, sena VL à % do tasttt

nbi, MmMm fovendas specie. iauidiaa feriant fidei A catholicae.

In qaaatani fieri potest et proat prudens Aient, instituantur M institutas foveantur sefiebw *ndt*-rtriefss in quibua nullum «rit periculum fidei et moram catholicae inventoria, et nbi erudiri poterant in fidei veritatibus.

In diebus saltem dominicis et featia aolemeibua inxta concilii Tridenrini praescriptam, nitide et simpliciter annuneientur catholicae religionis veritates, et a sacerdotibus ipsis crebrae fiant radium et parvulorum catecheses.

Inatituantnr piae sodalitates virorum et mulierum ad oatechisandum.

Propagentur per parochias boni libri; in quem finem valde commendamus bibliothecarum paroehialium institutionem per parochos.

Missiones Ot piae apoetplioae praedicationis exercitia vehementer exoptamus. Licet enim ex hisce g mediis extraordinariis non omnes omnem bonum fructum occipiant, multi tamen per ea vel iam iusri iuatificantur adhuc, vel peccatores convertuntur ad Deum. Quapropter, strenue exhortamur parochos, ut viros verbo et opere potentes, vel regulares vel saeculares, prout ab episcopia fuerit ordinatum, interdum probante episcopo advocent, et ita salutare miasionia beneficium plebi subministrent

Opus pium, quod vocatur /Vopopotioms /idos, quodque, his temporibus calamitosis, ad tutandam fidem catholicam in Hibernia valde fructuosum fuit omnibus et pastoribus et fidelibus in Domino commendamus. sperantes ut opus tam pium pro viribus promovere, velint et studeant.

TITULUS II.

Hiérarchie, sto.

Dt hitrarckia rt dt ptrtomt tcduiaetiat*; *dt aumuao ***pontifice.***

Quoniam Christus dominua noster super Pelrum eiusque successores aedificavit ecclesiam, cum sancto oecumenico concilio Florentino profitemur, „Romanum pontificem in universum orbem tenere primatum. et ipsum pontificem Romanum successorem esse beati Petri principis apostolorum, et verum Christi vicarium, totiusque ecclesiae caput, et omnium Christianorum patrem et doctorem existera, et ipsi in beato Petro pascendi, regendi et gubernandi universalem ecclesiam a domino nostro leeu Christo plenam potestatem traditam esse: 'quemadmodum etiam in gestis oecumenioorum conciliorum et tu sacris canonibus continetur.**

Quamobrem, quod ab usque *(tie)* diebus sancti Patritii nunquam. non fecerunt maiores nostri, oculos semper converrimus ad Romanam ecclesiam, omnium ecclesiarum 'matrem et magistram, ad quam, ut ait Irenaeus, *„propter potentiorem principalitati», neeu^t. ut* omnam eoeeemra *tcdttiant."* l

Neque agnoscimus solum necessitatem profitendi eandem fidem cum sede Romana, ita ut credamus quae credenda docet, aad etiam servandi debitam obedientiam in iis quae facienda iubet, et, inter alia, libenter obsequendi consritpfionibus quae ex fonte omnia sacerdotalis unionis dimanant, docendique fideles ut eas tanquam normam agendorum agnoscant et revereantur.

InsUper, salutaribus regiminis ecclesiastici regulis inhaerentes, huius concilii provincialis decreta sanctae sedi recognoscenda submittere unanimes statuimus. m

***Dt* apiaespù**

Magna certe aublimisquo episcoporum diguitas. quippe qui sint apostolorum saceeseorea, Christi legati, ecclesiae prinripee; magaa oriam sollicitudo coram qui attendere debent noa sibi solummodo, sed etiam gregibus, cum eoo poeaerit Spiritus sanctus regero ecclesiam Dei '.

Eorum est depositum fidei custodire, errores a populo fideli pellendo, ignorantiam extinguendo. insidias haereticorum detegendo, et toris viribus [se iis) opponendo.

Eorum est invigilare ne in proprias dioeceses abusus irrepant; et si qui deliquerint ,illa apostoli est ab iis servanda praeceptio ut illos arguant obsecrent increpent in omni bonitate et patientia, eum saepe plus erga corrigendos agat benevolentia quam austeritas, plus exhortatio quam bomminario. plus caritas quem potestas. Sin autem, ob delicti ■gravitatem, virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate severitas adhibenda est* '

Eorum eat verbum Dei praedicare, apostolo dicente omnibus episcopis quod dicit Timotheo: *„Pratd*ice eerhnm, . .. opes /ac *traugtliitat,* mimsterrvum ta» imple.**'

Quod quidem facere tenentur per se, eum sacrosanctum concilium Tridentinum dicat eoe teneri per seipsoa, si legitime impediri non fuerint ad praedicandum [sanctum] lesu Christi evangelium *. , 8i verb impediri fuerint, viros idoneos asdUmere teneantur ad huiusmodi praedicationis officium salubriter exgequendum *.

Munus etiam gravissimum episcoporum est curare ut parochi digni, quibua committatur cura animarum, populo Christiano praeficiantur, et ut in iis. sicut in vicariis, eluceat vitae integritas, doctrina, ecclesiastica disciplina.

Similiter episcopi, iuxta concilium Tridentinum, propriam dioecesim per seipsoa.. aut. ei legitime impediti fuerint, per suum generalem vicarium*, aut per alios ad hoc officium deputandos, visitent.

Singulis annis, si fieri potest,, episcopi pro clero suae dioeceseos spiritualem secessum habeant, et collationes ecclesiasticas statis temporibus.

Inter iura et officia episcoporum annumeranda est institutio Christiana iuventutis, unde onmino vigilare debent ut seminaria vel scholas non frequentent, ubi metuendum sit ne fides vel' mores eorum laedantur, et praeterea pro viribus laborare ut catholica educatio promoveatur.

Animo etiam reputent, ad eos pertinere curam miserabilium personarum, quasi ipsis hanc provinciam Christus mandaverit per verba prophetae: „*Tibi* D *dtrtlithu ut* pauper, *orphan» tn trie adiutor.*"'

His omnibus officiis tot ac tantis rite perfungi non poterunt, nisi constitutiones coneilii Tridenrini super residentia servent.

Meminerint demum episcopi, se teneri singulis decenniis sacra apostolorum limina visitare, ac statum ecclesiarum suarum sanctae sedi referre.

Dt nutropolitano.

Constat, perantiquam esse in eeclesia dignitatem metropolitan!, cumque *eue* caput provinciae'' cum quo uniri debent omnes et singuli episcopi.

* Act. apost. XX. 98.
1 Cone.jTrW.. Maa. XIII. e, 1, de «f.
‖ II Tie. IV.
* tono. Trid., seas V, c. li, *dt nf.*
' Iki<L
* Cone. TtW.. asm. Xiy^/dèxrv^., o. S.
' Psalm. IX ara X. 1«. *aaa. BiU.*

Peculiaria iuriedietio metropoHtaao eompeteae A divan* complectitor iura, ex qnibus praeeipaa aaat: opiaeopea compreviMialea aeeMa at Alioe, qai da tore aat eonanetadiae iatoreasa debeat, ad syaodam proviaeialem ooavocare, ia aaqna praaaaaaa; eaaaaa eeeleeiaetioM, sunmo poatifici aon reaervataa, at ad metropolitan! tribual par sppellatioaam a aaf-·fraganeie secundum canon*· delatae, iadieare; «ode opiaeopali ia provincia vacante, vicarium oapitalarem, ai "intra octo die* a capitale aoa ftaarit provisum, nominare; et ia aaam ooavooara dia et loeo prsefixo parocho* et canonico* vacantia dioeceeeoa, nt trea idoneo* viro* commandent, o qaibua uanu pontifex eligat, ai velit, unam qai dioeeeai vaoanti praeficiatur.

Dt àeerii» gnurelütit. at *ftrtatu.*

Unus vel alter ait viearia generalia ia singulis dioeceaibua. Et, quo onua grave humeria suis impositum epiacopi facilius ferra valeant, quandoque optimum factu eat, ai, praeter viearioa generales, quosdam alios digniore* aaeerdoteq «ligant tanquam deamo* mroiM aeu ricorio* /ormwes, ut vocantur, qui , ex officio, praeter apeeialem curam suarum parochiarum, super aliorum sacerdotum vita teneantur invigilare, de statu religioni* in suo decanatu ad episcopum referre, eiuaque mandat* ad alio* transmittere, et alia munera adimplere quae ipaia ab episcopi arbitrio fuerint concredita.

Dt ptrtttit Dtt eonaacroM.

Moniale·, voti* I)eo consecratae, in Hibernia ut plurimum subiieiuntur episcopo, cuius est videre ut constitutione* sua* diligenter servent et ad finem instituti assequendum assidue laborent

Praeter ordinarium confessarium, ad id specialiter approbatum, alius extraordinarius bis aut ter in anno praebeatur. z

Dt peroMi tt eeadiutorto·· ssn esearH* pareehemm.

In pascendi* ovibus parochi sunt episcoporum cooperatores, et sub parochis coadiutores seu vicarii parochorum, qui nullam alicuius momenti consuetudinem follete aut inducere praeaumant, inconsulto ordinario, eiuaque mandate et monite ad officium pastorale rite explendum attinentia, prae, oculi* accurate habeant, ut servetur unite* tantopere a Christo domino et ab apostolis commendata, qua ia singulis dioeceaibua non minus ae in universali ecclesia unum erit ovile et unae pastor.

Parochi meminerint, vicarios esse eorum oooporatore·, quos horiorent ut fratres ordine, benigne traotent, ipsoeque eoolesiastieee virtutis exemplo et longioris experientiae consilii* ad munia pastorali* officii rite obeunda inform ent. Vicarii vero aunquam obliviscantur quod sint adiutores tentam ; ideo parochorum auctoritati in regimina paroehiu et sacro ministerio subsint, nec quidquam abaqa* eorum licenti* innovare aibi assumant, .

Et parochi et vicarii ponhnt custodiam ori «no et ostium circumstantis· labii* sui*, ne. alteruter quidquam de fratre in ministerio, praesertim apud laioos, dicat quod famam eius vel honorem etiam minimum laedat. Unum cor et unam animam habeant ut experiantur „qwom tonem *tt* quam sus* Mues, AeMars *fratrtt* m «ia···"*.

TITULUS III.

■emanente.

Dt toptismè.

(Saterdoto* moneant eoe, ad quos pertinet °* recens nati, quamprimum fisri potest P*0 baptiemet*

‹ Psaba-CXUO, 1.

M«ut» atLeéciaetam, val a* aaoerdaa advaoetâr qMtieeoamqae aiat in periosdo mortis, aat qnaado alno pari*·]* vel gravihsoamssode, o tooo nimie dtoaito addaci neqneaat, tuae enim ia privati* domihaa baptiéentw, preat stataitar in synod* national! Tharisseasi. — JtMitie «nrota * a eeas-

▲ d manna patriai non eant admittendi iufidstoa, haeretici, aehismatici, exeommanlcati ot interdicti aomiaatim, ant iafismea.

Na aah conditione quidem iterandam baptisa··, eum null* occurrit prndea* ratio dubitandi de priori* baptismi validitate: aad tunc «olam ao (seiKoet baptiamate sub conditione) uti licebit, eam prudens ot probabili* subest dubitatio, an qui* fuerit' rite baptiaatae, nec, diligenti praemieea indagatione, potuit rei verita* innotescere

Undo, iterandam baptisms s*b condition* quando B rationabile dubium eet de priori baptismate, non vero etiam sub conditione iterandum quando priori* valor eat moraliter certus.

Forma in rituali Romano praescripta pro baptismo conditional!, servari debet

.Quamprimum fontes baptiemelee ia ecclesiis paroebialibu* erigantur,* aiunt decreta synodi national!· Thurieeeaais·'. Quod fieri iubemuS in iis loci* Ubi iaai'antea non est factum.

Fons baptismal!· decenter et diligontiaaime custodiatur, seraqua claudatur.

Dt

Quoniam vita hominis militi* est super terram, hpudquaqnam eatis eot quod in baptismate homine* regenerati sint ad· vitam, sed oportet ut quotquot renati sunt praeterea in confirmatione roborentur ad oertamen spirituale « Christianis in hae lacrymarum valle certandum. .

Quod salutare chrismatis sacramentum* ai aliis temporibus nec praetermittendum nec longius differendum, nunc torte, quando fidele* tot tantisque periculi* obnoxii sunt eos iterum iterumque monere debent pastores quanti intersit ut nec ipsi hoc robur Christianorum negligent, nec filio* aut servos négligées sinant ’

Nonnisi sufficienter edocti praecipua fidei mysteria, necnon et divinae religionis rudimenta, ad hoc sacramentum suut admittendi: unde crebri* catechesibus piiaque adhortationibus disponantur.

Cum ad dignam ' confinnationi* susceptionem requiratur status gratia* habitualis, curent pastores ne quis accedat confirmandus absque praemittendo aacrameatalem oonfeesionem.

. Curant etiam ut omnes confirmandi adsint, cum, in principio ritu*, episcopus extensis manibus profert Q orationem Oam^potsM, etc.„ neve discedant antequam totus ritus perficiatur.

Z>n saaAnristia.

Qua* in synodo national! Thurlesensi de frequenti sanptiasimi sacramenti visitation* statuta sunt, tam pro fidelibus qUam pro clero *, fideliter observari exoptamne.

Exhortamur ut dotat benedictio sanctissimi sacramenti ia ii* loci* abi commode et cum debita solsmnitate fieri poto·*,'et epieoopue probaverit.

Oportet ut, ab ineant* tempore qusdragesimali. paator*· denuncieat fidstibus legem oonoilii Lateranensi* dicentem: .Omni* utriusqaa sexus fidelis, pOstqaam ad annos diseretioni· pervenerit, omnia suq aohu peccata, «altem semel in sano, fidélité^ eoaateatar proprio sacerdoti,..... suscipiens re-

› ‘ Bsm*.XXV, *di'spmi·^* HhVn, e.·,/·.

·· 0*p XI, s.·. ftopra ssl ICI AV 1

s · <h^XXQ.*.ao«tsaB.XVXLa.Mtftepressl.HtA«*lMC].

verentor ad minus ia pascha OMbarmtiaa secro- meatum.*

Pastoris etiam erit, vim ot efficaciam sanctissimae eucharistiae popelo oxplieero,Mmulq«s moaero do triplici obligatione quoad eius receptionem, nempe eam suscipiendi 1. semel saltem in anno, ». inPaschate, 3. a proprio sacerdote, nisi de sips licentia, quam quidem hand difficulter pro prudentia et caritate concedat,* ab alio vel alibi quam ia propria paroecia communionem paschalem recipere permittatnr.

N/fidelibus frequenter communicaro volentibus copia confessorii desit, statuimus ut quolibet sabbato per annum, necnon in vigiliis foetorum de praecepto, omnes sacerdotes, tam parochi quam coadiutores legitime non impediti, in ecclesia per sufficiens tempus ad audiendas fidelium confessiones I se sistere teneantur.

Cum experientia constet, fideles qd communio- B nem induci obtuitu indulgentiae lucrandae, et frequentationem tam commendandam sacramentorum eucharistiae et poenitentiae per pias sodalitates magnopere promoveri, optandum est ut confraternités sanctissimi Sacramenti, vel aliae sodalitates, quae' devotionem erga hoc sacramentum in populo augent, in singulis paroeciis, episcopo probante, instituantur,, vel iam institutae foveantur.

Quo ordo servetur, neve scandalum oriatur ex eo quod indigni buiuamodi sodalitatibus adscribantur, nemo in posterum inter membra admittendus est absque proprii parochi seu coadiuloris approbatione in scriptis.

Omnes qui prima vice communicapt, non solum ad dijudicandum' corpus Domini idonei esse debent, sed et rite dispositi. Quapropter, per catecheses frequentes, easque non quasi ex impulsu momenti, sed cum praevia meditatione factas, ma- C ture instituantur.

Prima commhnione peracta, saepe saepius admoneantur parvuli de neoeasitate-perseverandi in gratia et proinde frequenter accedendi ad sacram synaxim: quoniam, inter media ad perseverandum quam maxime efficacia/annumeranda est eucharistiae frequentet digna susceptio.

Posteaquam pueri primam confessionem ve) communionem fecerint, confirma^ionemve susceperint, i pastores nullo pacto in animum inducant credere, non amplius opus eese ipstructione catechetica. Quin pôtius adhuc solliciti, et, ai fieri potest, sollicitiores . sint circa eos, utpote generatim multiplici . tentatiooi obnoxios,, et instituant catechismum *pereeverantiae,* ut vocatur; tum ut magis magiaque evolvantur Christianae religionis veritates iis qui nunc indigent instructione ampliore ciboque solidiore, tum etiam ut pietas et fervor non serventur D duntaxat sed et augeantur.

„CAr»stiamM *pietati magi» oonformd'* est „ul atss- *fici tacramenti participatio ii» etiam,* pri *ob grane delictum lententia capitali damaqti eunt, petentibue, alioguin recte diepottU»,* non *denegetur''* '. Ideo, nna ex diebus mortem praecedentibus, puta pridie exactionis, imo ipea die, pro circumstantiis, volumus, ut Christianus morte plectendus corpus Domini suscipiat ad solamen et tutamentum animae in hora exitus, dummodo nullam sit irreverentiae periculum.

' Pueri in morti· periculo constituti. non modo possunt, sed debent sanctissimo viatico muniri, etiamsi primam communionem nunquam ' fecissent, i,

* Beeed. XIV, *de epnedo Cioec.,* lib. VU (e. II] sso. L

Hb. VII, c. IS.

a dummodo cibum istum coelestem et supertrom a communi ot materiali diroenmat.

.Quanta earn adhibenda ait,* ait concilium Tridentinum, .ut sacrosanctam missae sacrificium omni religionis cultu ac vensrutioae eelebrotar, quivis facile existimaro poterit, qui cogitant useWietnm in sacria litteris sum vocari, qui *fodi opu»* Dei negligentor *. Satis etiam, apparet, omnem operam ot diligentiam in eo ponendam osse, ut, quanta maxima fieri potest, interiori cordis munditis et puritate, atque exteriori devotionis ac pietatis specie, peragatur.**

Quamobrem, ordinarii locorum episcopi ea omnia prohibere .atque e medio tollere sedulo curent ac teneantur quae vel avaritia. .... vel irreverentia. .... vel superstitia inducit* '.

.Cuiusvis generis mercedum conditiones, pacta .... necnon importunas atque illiberales eleemosynanim exactiones, potius quam postulationes, alieque huinsmodi, quae a simoniaca labe, vel certe a turpi quaestu non longe absunt, omnino prohibeant." ·

[Quamquam sacerdotes accipere possint quidquid a fidelibus pto eleemosyna missarum libere offertur, non praesumant tamen exigere ultra quod a lege vel consuetudine legitima in singulis dioecesibus statuitur. — *Additio" curata* o a congrégation· *do Prppogonda.J*

.Moneant gtiam . . . .populum ut frequenter ad suas parochias, saltem diebus dominicis et maioribus festis, aceddant," * ibi -adfuturi missae parochiali pro ipsis speciatim celebratae, et audituri verbum divinum) ipsis et pro ipsis praedicatum, utiliaque monita ipeis propria. Verumtamen, non est imponendus laqueus conscientiae, adigendo eoo sub gravi ad hanc prae alia missam, quandoquidem non in sola propria ecclesia, sed et in alia praecepto ecclesiastico satisfieri potest, praesertim. ei concionem «ibi idoneum alibi audient.

Caute et absque ulla «pecte sordidi quaestus mimarum, excitanda eat pietas et caritas viventium erga animas fidelium defunctorum: unde probamus pias societates apud nos in hunc finem institutas quae vocantur Purgatorienae. easque latius extendi volumus, quo animae fratrum in purgatorio, his sacrificiis purgatae a poenis quas pro -peccatis patiuntur, „/mw ni *refrigerii, htei» et pagit''* sortiantur.

Una missa anniversaria in singulis dioecesibus quotannis celebretur pro proxime defuncto episcopo, ut praescribit caeremoniale episcoporum*:' et similiter alia missa pro defunctis episcopis et sacerdotibus uniuscuiusque dioeceseos.

Semel quotannis, per triennium ab ordinatione, iuniores sacerdotes integras missalis rubricas, ut et ritualis Romani quoad sacramentorum administrationem. legere teneantur: et de his in collationibus ecclesiasticis non solum ii, sed et alii interrogentur.

In missis celebrandis et in cunctis ecclesiae officiis, caeremoniae et ritus ab ecclesia adhibiti exacte serventur, ut omnia rite et ad aedificationem fiant: haec etenim omnia Christ|fidelium pietatem quam plnrimum excitant, animosque ad coeleatia desideria erigunt.

Qnocirea. presbyteri commentarios probatos de his ritibus tractantes legere studeant, quo scientia ipsi praediti et sacras functiones peragere valeant nt ministros Dei decet, et populo explicare, quae

. | 1·*· XLVUI. 10. *.MaMidtu gei fecit opue Domini free-* Mester.h

* Coae. Tnd.. seas. XXII. dscr. de oba. el «st. is csL

* IbM. * Ibid.

* Ibid. •Lib. IL ese.

, ait via et significatio et aanetitM «Mromouiarum A qua· adhibet aanota motor oeeteeia.

Dt fiutitmfii,

.Magnopere vero/ ut dicunt patra· Tridentini^ ,ad chriatiaai populi disciplinam pertinere aanotiaaimia patribua noatri· visam est, ut atrociora qua··' dam at graviora crimina non a quibusvia, sed a •ommia dumtaxat aaoerdotibn· abaolvorentur. Unde merjto pontifice· maximi, pro suprsma potestate •ibi in eccleaia universa tradita, canae· aliqua· criminum graviore· auo potuerunt peculiari iudicio reservare. Neque dubitandum eet, quando omni· qua· a Deo aunt, ordinata aunt, quin hoc idem epiacopia omnibu· in aa* cuique dioeceai, in aedificationem tamen non in destructionem, liceat.* *

Haec igitur potestas prudenter admodum eat exercenda, ne alioquin roaervationte eubditia aut confessarii· sint onerome, et,- Moramenti poeniten- B ti·· ministrorum ooarctata potestate, «anctae matri· eccleaiae piae menti contrario· effectu· «obsequatur. Pauca igitur, eaqne atrociora et graviora, crimina aunt reservanda, quae praeterea verbi· dari· ex- ^primi typisque mandari nece··· eat, ut confeaaarii· plane innotescant

„Quamvia," sapienter ait Benedictu· XIV, npraedicta facultate reservandi casus' possit epiacopua semper et quatidocunque voluerit, uti; multi· tamen nominibua decet ut illam potitu in synodo quam extra aynodum exerceat**

Cum ait ara artium regimen animarum, oonfesaario opus eat caritate, neenon prudentia et (dentia, in hac salutari directione extnqnenda. Poenitentiam'non praeteribat, impossibilem vel nimi· diffioi- lem. quam probabile eat poenitentem nunquam adimpleturum esae, vel quia non poterit, *rti faia ariba» aai eooMiem ijui·· uwaar ceagraa iaiieabiiar.* J

,8i in ulla re,* dicit aanetae memoriae Leo XII, (•ervanda eat mediocritaa, in hac pottuimam «erretur neceaae eat, ne vel nimia facilita· absolvendi , facilitatem afferat peccandi, vel nimia difficulté· alienet animo· a confemione, et in desperationem . «alutis adducat.* *

Pastor bonus sui gregis agnellos praecipua oura fovet. Ideo parvulos ad confitendum allicere stndebit, ut peccata confiteri aosueeeant, et, si digni inveniantur, etiam ante tempus primae communionis absolvantur, quoniam, ubi aemel ad annos discre- -tionia pervenerint, lege confessionis «acramentali· obstringuntur. Meminerint igitur pastores huiusmodi parvulos identidem per ennum ad «aerum tribunal vocara et ad absolutionem, si idonsi sint, omni studio disponere. ' Haeo psatoralw aellieitudo, teneros gregis agnellos a labe peeeati vel omnino •alvos eustodiet vel absque mora, purgabit, unde ea puritate animi gaudebuqt, qua insigniti ad ipsam agnum Dei in sanetp eucharistia aocedere permittantur.

Quamvis optandum sit, et quam maxime, fideliam confassiones temper in ecclesiis audiri, ea tamen sunt rerum adiuheta in hac provincia nt consuetudo' habendi stationes confessionum in domibus fidelium, absque magno religionis detrimento impraesentiarum prorsus aboleri non posait

[Decretum synodi Thurleoianae, ex capita de poenitentia, num. 41, de audiendi· confoMionibns*, accurate servari volumus. ' Itaque, praedieti decreti

menti internant··, vetemuo ae in viete «it oppidi· ubi adeuat oeoteaiao, et ia loci· omnibu·, qua· prop· distant taoooleaii·, statione* pro ooaftesionitas audteu^e tua virorum quam mulierum ia domita* privatio float, eed otatioao* ia ipoa eeete •ia toaoaatar. — JMhto «arata - ». «er^reptatese

) MptfWNe iiiMftew·

Cum, inter pestornlte aollicitadini· munia, maximi momenti «it infirmorum cura, und· aeterna'eorum •alas peadst, per viscera miaerioordiae Dei et aalvatoria uootri Icon Chriati hortatur haec aynodua omne· aaoerdote· param animarum tabentes, ut gravi morbo laborante· nullo puto negligent adeoque media opportuna instituant parochi, ut vel ipai vel eoadiutores de perieuio aegrotantium certior·· fiant, idquo tempestive.

Curent parochi, ut quoad tempo·, [illegible]

Ti.iUndi Infirmos, aint regulae fixae, «aeque servandae, in quantum necessaria oura infirmorum patitur. Si ait regula dioeceaana hac auper re, ea ■erretur.

Quando rabitanei et valde perieuloei eaaua occurrunt,,sola regula ait ut aacerdoa vocatu· statim eat ad vinitandum infirmum.

Monendi aunt fidele·, «< praswrtim *f»* vorwm *cara»* tarmmteut, ut sacerdotem advocent, dum pericoloee aegrotan· adhuc integra mente et ratione gaudet

Meminerint sacerdotes, ae fyuatra sacramenta conferre quibu· desunt dispositiones requisitae. Quapropter, memore· verborum apostoli, „o o µ ı&ı· omniü *foeta»* suat *ai* orna·· *facerm taltot* qua maxima ponunt Caritate laborent ut infirmo· qd gdem eXcitenL»d apem erigant,' 4d diligendum Deum tanquam omnis iustitise fontem moveant, aliisque dispositionibus pii· informent.

Haud denegpndum hoc «aeramentum pueri· ad •aeram communionem nondum odmieai·, qui, in periculo morti· positi, intelliguAur doli capace·.

Sedulo evitent sacerdotes quicquid etiam speciem captaqdi teatamenta habet. Ideo, quamvis oporteat monere aegrotantem de rebua temporalibus sicut et apiritualibua componendi·, vetamus ne aacerdotea rei testamentariae sèse immisceant, niai id postulet iuatitia aut narita·; tuneque, propriae famae tutandae causa, prudena erit adhibere, ai fieri poterit, unum'vel alterum teatem, qui eorum agendi ratio-, nem vindicare et «apra auapicionem ponere queat, ai fortasse disceptationem aliquam poatmodum «aboriri contigerit.

Ad evitanda· contentione· rebua non compoaifis eventura», bene erit si sacerdotes noverint formalitates a lege civili praescriptas, ut, ubi ne- ^io, çdocere valeant quomodo rite iuxta TOlld>tur testamentum.

Sanctum oleum infirmorum quotannis, feria quinta in ooena Domini, benedici debet^ et in ea quantitate quae pro toto anno omnibus «officiât.

Quo facilia· aanetum olpum aacerdotea renovare queant ai forte deficiat neoesse iudieamn· ut asservetur in loco nitido et securo, in aingulia "oppidi· ubi collation·· theologica· tabentur. '

Dt orditu.

Ûmnea eecleaiaatieo· viro* enixe hortamur aatagere, ut inquirant et dignoeeant, nt ad pietatem lingulari atudio instruant, pueços ^quorum indole· et volunt·· spear afferat eos ecdesiaatiote ministeriis perpetuo inservituros,* ut ait concilium Tridentinam*.

■ Kacjol *4 MUM juriarchM ats. 4· Illauta» MIM

. V'> i tefcu j -.j .y,

Quando Mminari* vacant, parochi ot vicarii invigilent vitae ut ptoribus Mminaristarua, et si quid aoverint graviter indiguum. quod proinde notem morereturr, nd episcopum deferant.

D nttritiMft.*

PraMcribente concilio national) apud Thurlee habito, ut „oblktione«, oecasiope matrimoniorum flori solitae, vel omnino tollantur, vel Mitem intra instes limites ooarctentar,* quilibet hninsoe provinciae episcopus in propria synodo dioecesana, ad sanctorum canonum tramites habenda, praescriptionis conciiii nationalis exactionem urgeat

Quodti alicubi inveniatur spçerdoe qui et fideles gravare, et se suumque sacrum, ministerium dedecorare exactionibus rigorosis et exosis non haesitaverit, poenis plectatur pro delicti gravitate ab episcopo imponendis.

TITULU8 IV.
Cultus divinae.

Dt culta distas.

fluter innumera quae salvator noster leans Christus sanctae ecclesiae beneficia contulit, eximium Mae locum obtinet cultus Meratissimi sui cordis, quem sub ea forma, qua 'nunc insignitur, ultimis hisce temporibus sponsae suae inspiravit . . . Studeant igitur et Mdri verbi praecones, et qui curam gerunt animarum, huic devotioni -tum sibi magis ac magis intelligendae et comparandae, tum etiam animabas, iis praecipuo quae perfectiora aemulantur, operiendae et inculcandae . . . Piis fidelibus auctores sint, ut confratemitati Meratissimi Cordis lesn, tam inultis amplisque indulgentiis ab apoatolica sede ditatae, eeee aggregent, vel iam aggregati tali te tanto nomine digniorem in dies vitam agant.“ 1

"Praecedentem cohortationem nostram imperfectam putaremus, niai etiam quotquot in nostra provincia sacro ministerio incumbunt ad cultum immaculati cordis Deiparae adaugendum excitaremus. Neque enim unquam a filio Miungenda mater. Namque, uti ait sanctus Bernardus, opus est mediatore ed mediatorem Christum, nec alter nobis utilior quam Maria.

Valde commendamus rosarium beatae Mariae virginis, utpote priutim devotionis omnibus Christianis, praecipue rudibus qui legere non valent, omnino idoneam necnon et fructuosam.

Gaudio esset nobis devotionem^msMis *Metiam,* ut vocatur, in singulis paroeciis videre institutam.

Praeterea, pietate filiali ducti erga dilectissimam matrem Domini et. nostram, et cupientes eius cultum magis ac magis quotidie promoveri, illum praesertim qui beatissimae virgini ut absque tabe originali conceptae exhibetur, humiliter a sancta sede deprecamur, ut. precibus non nostris dumtaxat, sed etiam tot episcoporum totius orbis Christian) cedens, tamquam doctrinam ecclesiae definire [dignetur] almae redemptoris matris conceptum immaculatum omnino fuisse, atque ab omni prorsus originalis culpae tabe immunem.

Ad promovendam pietatem valde conduceret, ti, praeter ea quae ad sanctificationem dierum dominicarum'et festorum praecepta sunt, fideles-aliis etiam, prout opportunum fuerit, piis'exercitiis vacarent.

Hortemur itaque ut. saltem in oppidis huius provinciae, praesertim iptiguiohibus, vesperae smgulis diebus dominieie ot festis do praecepto salemnitor celebrentur.

Qpo vero hoc flat, non modo sacerdotes ipsi divinam psalmodiam decenter, peragere calleant, 'sed etiam carent enatum Gregorianum addiscendum esae a quibusdam e taleis piis, qui. ia Mutandis vesperis atiisqae ecclesiasticis oHletia partem habere idonei sint. '

·'· Si qui forsan abusus in quibusdam locis bos dies dedecorent, in 'id omnem salum exorant sacerdotes ut e medio pronas tollantur, nilque ait quod diem Domini oiusve ecclesiae Mactae festa dedeceat.

TITULUS V.
IXMlpUna.

Dt rite, merites, *tt* stisatui deriseram.

Clericos omnes iterum atque iterum horiamur B ut ita vitanq/coipponant ne cui dent offensionem; quinimmo, facti forma gregis, m praebeant exemplum bonorum operum, unde fideles desumere queant quod imitentur '. Idcirco, Mmper prae oculis habere debent ea. quae d* vita et moribus clericorum Mncita sunt a IunuS pontificibus, a sacris conciliis, praesertim a concilio Tridentino, ac novissime a concilio plenario Hiberniae, quod summatim enumerat tum quae praestanda, tum quae vitanda sunt a clericis.

Clericis vetamus ne in causis saecularibus pro aliis, praesertim laieis, sponsores mu fideitaosorM flant, nisi gravissiaiMfl aliquam causam habeant, et praeterea unde huiusoemodi obligationi satisfacere queant.

Ut ignorantiam' fugiat sacerdos,, meminerit verborum ocripturae: „Qrio ta scwaAiom rspaiirit, rspolfeia te, ns sacerdotio /tasporis mthi; et ut scian— tiam divinam anhelet, et *„tapitmitm* emniirm *aati*puoram exquirat aapioM'**, in memoriam revocet quod a Spiritu sancto alio loco dieitur: Qui edocti fuerint fulgebunt quasi *„*pUttier firmtmmH, tt qtti*

tMItt fMMB M JMF*

Sacerdotes igitur nullatenus tibi persuadeant, obligationem vacandi studiis ecclesiasticis pro ipsis cessare simul atque a seminario egrediuntur, quasi vero absque studio diuturno, praesirtim sacras scripturae et theologiae muralis, difficultates ministerii fere quotidianas possint solvere cum discretione, concionari eum effectu, absolvere cum fracta, vel etiam retinere quae semel in scholis didicerant.

Quoniam in multis regionibus huius provinciae viget usus linguae antiquae Hiberniae, viderint episcopi ut sacerdotes sui, ibidem curam animarum gerentes, linguam Hibernieam ita calleant ut ministerio sacro fructuose fungi possint. D

r Dt mntrtitatt tatljpliea Miftrmat.

Adimplentes voluntatem MnctiMimi domini nostri Pii· IX, ut "Collatia viribus, catholicam academism, ed illiuB~inster quae per Belgii antistites in civitate Lovaniensi fundate est, in Hibernia quoque erigendam episcopi curarent** ·; obsequentes praeterea litteris recens a sacra congregatione de Propaganda fide acceptis; et demum eXMquentM decreta sÿnodi nationalis Hiberniae do hac re gravi; enixe hortamur ut episcopi et sacerdotes per totam hanc qua patet provinciam pro viribus satagant, ut quamprimum begtisaimi patrie desiderium per erectionoat

·TltHit

* Ki decreto tohdUi pnv. Remeasia aaai 18M, c. 10,
' IMsasi, Omni ILIV,
· ibta, c. 11 (Le., rti-MlCJ.
' Coxcn. eaaaaak VOSIOT WV.
■\ , ; .W ' t *

■ Ose» fV. e.
' Eeeli. XXX1X, 1.
Oea. XII, S.
, * Rescriptam 4» ooUsgii· Beciaae. 9 ecSeSris 1β<7>/~''\
SO

Catholicae universitatis in Hibernia coaeemmotur.A -Quamobrem, volumus .nt, omni que fieri potest modo, cooperatio .in bùncâ^em ab, omnibus pracsteMr.

Æd rationi omnino-congruuut itidem experientia' laatitqtionem catholicam-iuVentutis à teneris . ^aàaia iadpiamua neocaôe est, ai'in semitis cam insedere, fnictuaque .ujipna pietatis .beta teriore ferre velimus Pfquest'àeceMarium iruegeeularibtis,' quanto magia in iis'quos DeiA vocat ad sta(um l«nge aublimuyem, nempe'Christi sacerdotium.

Ideo, auctoritgti concihi Jridontini › inhaerentes, statuimus, ut seminarium ecclssiakticui^quamprinfum erigatur in qualifiet huius provinciae dioecesi, quae Jiuiuseemodi seminarium iam non habet, et impensas necessarias supplere valet:

Quôdsi profiter circumstalitias fieri non potest, epiacopi curi-n't pueri statui clericali destinati. ad «illegium aliquod in provincia ab lie nunc ap-, probandum . transmittantur, ubi bojg» moribus, et pietate, et disciplina ecclesiastictfra tenera aetate informentur.

D» *dtcrtlit coneitii *atidnalii Thwrlrttntit.*

Quamvis decreta concilii na'tionalis Hiberniae, anno IKMI hic apud Thurles habiti, iam antea in dioecesibus huius provinciae in forma minus solemni aocepta, divulgata et execution· mandata fuerint, verumtamen non modo expedire, verum etiam oportere, iudicamusi prp^aertim quia id vult sancta sedes per litteras a sacra congregatione de Propaganda tide ad metropolitan·» Hiberniae, die 3 maii 1853 -datas, ut nempe in hac synodo provinciali et in synodis provinciae dioecesanis decreta praedicti concilii nationalis Thurlesensis solemhiter evulgentur.

Quapropter, dicta decreta eum omnibus suis partibus. prout a sancta' sede emendata, iam hunc omnes et singuli profunda, qua par est, reverentia denuo occipimus, utpote sedis apostolicae iudieio munita, eaque. quanta possumus auctoritate, iubemus per totam hanc provinciam servari ab omnibus, tum ecclesiasticis tum laicis. quatenus ad eos referunt[ur|.

D» n/torio diotertate.

Vt adhuc melius qxeputioni mandentur decreta concilii nationalis Thurlesensis, aceuratiusque sen ventur praedictae instructiones sanctae sedis, etiam iubefitus eadem decreta divulgari (quod et in quibusdam dioecesibus iam factum est), per synodos iu, singulis provinciae dioecesibus; quae synodi dioecesonae in alios etiam fines, iuxta M>aciliuÎn Tridentinum. quotannis celebrentur*.

Dt synodo groemeteU.

Episcopis huius pqpvityiiae nihil gratius ease potuit quam ut, annuente et inbente sancta sedo, saluberrimas synodos provinciales, tot saeculis interruptas, iam iterita viderint in Hibernia renovatas. Iis igitur est in voto, triennio quoque, iuxta concilium Tridentinum, suae provinciae synodum celebrare, dummodo rerum et temporum circumstantiae permiserint, quippe qui cum eodem concilio Tridentino credant, „prsetaoielte osstesba · · · pro ssodsrvndù meritus, oempandû ομνν Aμ, omhroeersMS oempeasndis, alrisywe m sacris sanenslsw **permissis,**habere multum utilitatis.

^De pramsrfpetsswe frsfilim synedeltein.

Nos Michael Slattery. Dei er apostolicae sedis gratia archiepiseopus Caaaelieltsia. antiquum Atque probatum de testibus Synodalibpq institutum sequentis, ad hoc offieium, dd^consensu reverepdisriroontm eoepiseopbruna nosteprum. seligimus, instituimus et pronuntiamus eos^, quorum nomina* sequuntur:

Pro dioecesi^ CaaselteMi. · reserendos . domiip» l. McDonnell, pàrpchom ecclesiae Cameliensis. et I. Howly^parocluim ecclesiae TipperaricnUis. vicarios goperales? . »

Pro dioecesi^ Rehyensi. reverendos donfftws l. McBhnery, parochum ecclesiae dictae Tralee, et, I. Ô Bullivan, parochum ecclesiae dictae Kenmare, vicarios generales.

P^θ dioecesi Limerieensi. reverendos dominos T. Coli, parochum ecclesiae vulgo dictae Newcastle, et R. Cqpsen. parochum ABésiae dictae Bruff. vicarios generales.

Pro dioecesi Waterfordiensi. i<-veten<Jÿ> dominos M. Burke, parochum ecclesiae dictae Sanctorum Setri et*Pauli apud Clonmel, et I). O'Brien, praedem collegii Sancti loannis apud civitatem Waterfordiensem, vicarios generales.

PixC dioeeesi Corcagiensi. reverendos dominos D. Murphy, parochum ecclesiae dictae Sancti Finbarri, vicarium generalem, et I. O'Brien, parochum eccle-viae dictae Bandon, vicarium foraneum

Pro dioecesi Cloynensi* reverendos dominos I. Russell, parochum Cloynensem. et Γ. Duggan, parochum qcclesiae dictae Doneraile. unarios generales.

Pro dioecesi Rossensi. reverendos dominos M. Olli-ı. parochum Roasensem. vicarium generalcm. et M. Madden, parochum ecclesiae di.-rae Clonakilty.

Pro dioecesi Laoneusi. reverendi* . dominos l. Kenny, parochum ecclesiae dictae Ennis, et T. Blake, parochum ecclesiae dictae Roscrea. vicarios generales.

Pro dioecesi Fenaboreosi. reverendos dominos I. Sheehan, parochum ecclesiae diotae Enniatymon. vicarium generalem, et P. l. Ryder.zqiaroihum ecclesiae dictae Glenaragah.

De *pntudgetioo* dtcrtlonuti huivt rotmlii ρηήικώἤνό.*

Quoniam constitutio sanctae memoriae Six5i V. quae incipit verbis ***Inumn utmi,*** commisit eminentissimi* ac reverendqgimi* patribus cardinalibus congregationis concilii Tridentini interpretibus munus recognoscendi necnon et corrigendi decreta a concilim provincialibus lata : idcirco, stricte prohibetur, ne decreta huius synodi provincialia imprimantur aut promulgentur, donec prius a sancta Romana sodesia, matrif et magistra omnium ecclesiarum, iuxta praedictam constitutionem recognita fberint. Deinde vero, litteris a sancta sede acceptis, typis edantur, et ab episcopis provinciae in suis respective dioecesibus, in synodis in hunc finem habendis, qnaatocins iuxta eaaones promulgentur.

Dt MbseriheMde deersdis *Itttu* eencitui

Noe Michael'Slattery, Dei et apoetolioae sedie gratia arehiepioeopas Caesetieaeie, admonemus reverendissimos patres omnes qai haie syaodo intersuât et iaternsrunt, ut post nos singuli, loco et ordine sue acoudant ad Utnre, et iis quae in hac syaodo eant decrete subscribant.

t Ego Michael, arohiepàeeopsu Cassolieneis, defiaisae oabaeripei.

Sosa XXIII. *dt rtf.,* cap. 18.

* <h episcopi» approtataa sst ooUsgian Saaoti PaMUi aped Thariea

* 8am. XXIV, *dt nf.,* oap. (.

* 8ssa XXIV, (sap. XJ.

t E<o Cornelius, episcopus KqfryeaaU. definiens A subscripsi. _ *

.C'Kgo loannes. epiacopua Limericenais. definiens subscripsi. Z /

tEgd Nicolaua. episcopus Waterfordiensis. definiens subscripsi. '

t Ego Guilelmua. èpiacopue C-orragienSa. de* finiens ^ubfcripai)

s t Ego Timotheus. epiacopu^A'loy nentia, definiens tabscripsi ***“ ’ ,

t Ego Guilelmu», epMo^ua Rosaenaia. definieqp subscripsi. ' V

f Ego Daniel, .episcopia l^aohensis. definiens subscripsi ì

t Ego Patritius, apisoopes Feaaboreoais. définisse suKacripay i

v Ego fr. Bruno, abbas Ciaterciena»· Moaùq JÎellearii. <V privilegio admissus, definiens aubeenpai

Patritips Leah), praeses "collegii Thurlgsenhia?. Dominicus Murphy, vicarius generalis et parochus ecclesiae Sancti Finbgrri in civitate <'<»tragien*i. * «occetis synodi . M · .. .

· Dr *fiiu* rswri/ii.|

Nos Michael Slattery. Déi ^r''apôatohrae »**dia gratia archie^iscopus Caaaeliensla. de |<tràm <·‥ŋ -, aiho et cunaenaai. declaramuahuic provinciali ‹ ‥ŋ cilio finem fieri et iam fartum esse

L'ESANA Ta RBEIENnis
ptetnbna

Synodu· Hi<»eceaan* T^beiennie in Gallia< celebrata diebua 25. UH et 27 aeptembria 183Ç. tub Bertrand**-Severn Laurence. epiacopo* Tarbeienai.

Exstant constitutiones ayn<»dalea in opere rui titulus: . ' ı

Statuta et règlements du diocfia· du Yarbee. publiée à la auite du synode célébré en septembre 1853. h 8** année du. pontifical d<t pape Pie IX. par l illuatriasimc «t révérendisaime Beftrand-Sévère Laurence, évêque de Tarbea. Bvrgnéraa-de-Bigorre. typographie de J.-M*. Doaaun. place Napoléon. 1855

In 8e. 2 f - IV- 2’’’’ p Chambéry. séminaire 1\ 17 5. haec aynodfia celebrata eat diebus 25. 2t> et 27 septembris 1853

P. 1*2 pi n de noa illustres prédécesseur·, monseigneur de Poudena. publiait^! y a 148 ana. anno 1705. p. 183]. dee ordonnances tyjiodalee qui »ont encore les -statuta les plue récents du diocèse ds Tarhes: 5b ans plus tard, moneringcur Picrro de la Romagère de Ronaaec). , le· publiait en forme de tnaxidvmenr et dan· leur intégrité pri mitive ·

SYNODES DIOECESANA LEMOVK'ENSIS
1853 octobris |m-2l.

Synodus dioecesana Lemoyirrnsis in Ga|lia. celebratu a die 18 ad diem 21 octobria 1853. «ub Bernardo Buissas. episcopo Leniuvicensi.

Exstant constitutiones synodales in opero ‹ ui titulus:

Statuts synodaux du diocèse de Limoges, publiés dans le synode général tenu du 18 au 21 ^octobre 1853. par M·' l'illustrissime et réiérendiaaime Bernard Buiaaa·. évêque dé Limoges, prélat de la maison de sa sainteté, assistant au Irène pontifical Limoge». Barbou frères, imprimeur· libraires, 1853

In 12. XIî 2I··ρ Varia. Bibl nst B 17 185. Pan·. Saint Sulpice

SYNODI S DIOECESANA (ONSTANTIENSIS IN GALLIA
1853 novembris 8-11.

Synodus dioecesana Constantienais in Gallia, celebrata a die 8 ad diem 11 novembria 1853. sub iacobo-Ludovico Daniel, episcopo Constantiensi

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Décrets du concile de Rouen et statuts synodaux du diocèse de Coutancea. *[Inàgnc.]* Coutances. chex Daireaux. imprimeur-libraire de monseigneur lévêque. 1853.

In-8A. 181 p. -1 f. — Grenoble, séminaire; Paris, Saint-8ulpice.

P. 33-82. titulus Décréta, concilu provincialis Rothomagi hahiti. ab^^ffifitnss et reverendius d d Ludovico-MariVEdmundo Blanquart de Bailleul. Dei et apostolicae sedis gratis, arehiepiscopo Rothnma gensi.primate Normanniae, anno repar sal MDCI'CL. mense julio. a sancta sede recognita et approbata

Pag 83-161. mulus Statut, synodaux publié, par monseigneur Daniel. dvi-que de Coutances. «a 1853

Pag. 125. haer synodus dioecesana celebrata eet a die 8 ad diem It novembria 1851

_ CONSTITUTIONES DIOECESIS B1TUR1CENSI8
1H53 novembns 21.

Constitutiones dioeoesis Bituneenata in GelHs. editae die 21 novembris 1853, ab Iscobo-Msria-Antonio-Caelestiao cardinale du Pont, archiepiscopo Bitpricensi.

Enatant constitutione, in opere eui Ütallae.

Statuta du diocèoe de Bourges, publiés par ordre de son éminenee monseigneur le cardinal Du Pont, archevêque de Bourges. **/laspu/** Bourges, P. A. Msnoeran. imprimeur de son émineure. IMS a Iη-β·, V-1fl»p.-16 p. Icanus reservati) — Bourges, séminsire; Chambéry, séminaire. Perm, Bibl. net. B 17 161

P. Ill st VI. haer statuta edita rant extra synodum, decreto dato' die 21 novembrie 1853

SYNODU8 DIOECESANA D1V1ONENSIS
1853.

Synodus dioecesana Divioneneu ia Gallia, eelebrata anno 1853, sub Francisco-Vietore Rivet, episcopo Divioaeoai. _

Egjtaat ooastitutioaee synodales ia egere eai titulas:

Statuts de dioohee de Dijon, doaade par mea

aeigneur^ Fnmçoie-Viotor Rivet, évtque do Dijon. *Jluifu.]* Dijon, Doaillier, libraire, imprimeur de l'dvteM, rue dea Oodrana, 1854.

In-8, 9f>-7*-XCn p. —— Anta·, adminaira; Pari·, Bibi nat. B17lesP

HaeeCgtatata adit· nit ia eynodia ealabratia aania 1853 et 1863.

SYNODUS DIOECESANA NOVARCEN8I8

1853.

Synoâua dioeceaa^ Novaroenaia in atatibue Poederatia America· aepteatrionalia, eelebratp anno *,1853,· aub lacobo Rooeevelt. .epieoopj>/Novareenai.

Exatant eonatitutioneo aynodalee in opere cui ptulua: I

Statuta dloeeeaia Novaroenaia quae poet eynodum 1"" a. D.' 1853, et 11"" a. D. 1868, a rav"" laoobo Rooeevelt Bayley, fe. mt *(tie),* celebratae, ia aynodo dioeceeABr-tdrtU, diobae 8 et 9 mqji 1878 habita, tulit at promulgavit illuetr·*· et rev"" Michael Augaatinna Corrigan, epiaeopua. Neo-Eboraci, Bea-— siger frntrea, 1878.

In-8·. 161 p. — Homa, Propaganda.

SYNODUS bIOECERANA REMENSIS

1853.

Synodua dioeeeaana Remenaia in Gallia,·· cale- beat* annq 1853, aub Thoma-Maria-loaepho Goueaet, arehiepiacopo cardinali Ramenai

• Exatant conatitutionee aynodalea in opere oui titulua:

8ynodi Remenaia ab e"· et r"" Thoma-Maria loaepho. a. R. e. tit. 8. Callixti, praebytero-oardinali Gonadat, irchiepieoopo Remenai, anno Domini MDCCCLIQ babitae. etatuta. *[IiuifM.]* Remia, ex typia P. Regnier, bibliopolae, MDCCCLIII.

In-8·, 81 p.-l f — Paria, Bib), nat. B 17990; Raima, ville.

P. 37-89, appendix documentorum ad banc aynodum attinentium.

STATUTA SYNODALIA MIOECE818 SAN-CLAUDIENSIS

1853.

Statuta ayn<|dalia dioeceaia San-Claudieuaio in Oallia, edita anno 1853, aub loaane-Petro Mobile, epiecopoySaa-Claudienai.

Exatant conatitutionea aynodalee in opera cui titulua:

Projeta de etatuta aynodaux du diocèee de Saint-Claude. *[Infm:]* Saint-Claude, imprimerie d'Enard, 1853.

Parvo in-8', 94 p.-l f. — Beaançon. arçhevècbd.